

ERDÉLYI OKMÁNYTÁR

III.

(1340 –1359)

ERDÉLYI OKMÁNYTÁR

III.

(1340–1359)

*A Magyar Országos Levéltár
kiadványai II.*

Forráskiadványok 47.

Abból a felismerésből kiindulva, hogy az erdélyi múlt régi forrásai csak nemzetközi munkamegosztással tárhatók fel, a Magyar Országos Levéltár teret biztosít kiadványai sorában a magyar kutatás ilyen eredményeinek közzétételére. Ezzel a sorozatával a középkori erdélyi vajdaság okleveles forrásainak kritikai számbavételét kezdte el, amit – az elképzelés szerint – idővel a fejedelemség, majd a nagyfejedelemség történetének legfontosabb egyéb iratanyaga követne. E középkori regesztakötetek a különböző országokban fennmaradt, eddig közöletlen és közzétett erdélyi vonatkozású teljes okleveles anyagról, valamint az azzal kapcsolatos magyar és külföldi forráskritikai irodalom egészéről kívánnak tájékoztatni; a már közölt és eddig ismeretlen oklevelekről egyaránt magyar nyelvű kivonatokban, a határjárásokat és a legfontosabb egyéb részleteket eredeti latin szövegükben adva vissza. A kötetek használatát mindenre kiterjedő név- és tárgymutató, valamint a regesztázott források DL- és DF-jelzeteinek felsorolása segíti elő.

PUBLICATIONES ARCHIVI HUNGARIAE NATIONALIS
II.

SERIES FONTIUM
XLVII.

A MAGYAR ORSZÁGOS LEVÉLTÁR KIADVÁNYAI
II.

FORRÁSKIADVÁNYOK
47.

CODEX DIPLOMATICUS TRANSSYLVANIAE

Diplomata, epistolae
et alia instrumenta litteraria
res Transsylvanas illustrantia

III.
1340–1359

Ad edendum in regestis praeparavit notisque illustravit
SIGISMUNDUS JAKÓ

Adiuvantibus
Geysa Hegyi
Andrea W. Kovács

ARCHIVUM NATIONALE HUNGARIAE
BUDAPESTINI MMVIII

ERDÉLYI OKMÁNYTÁR

Oklevelek, levelek
és más írásos emlékek
Erdély történetéhez

III.
1340–1359

Regesztákban jegyzetekkel közléteszi
Hegyi Géza és W. Kovács András közreműködésével

JAKÓ ZSIGMOND

MAGYAR ORSZÁGOS LEVÉLTÁR
BUDAPEST, 2008

Készült
az Erdélyi Múzeum Egyesület 150. éves jubileumára
a *Magyar Országos Levéltár*, az *Oktatási és Kulturális Minisztérium*,
a *Pro Professione Alapítvány*,
az *Országos Tudományos Kutatási Alap*, az *Erdélyi Múzeum-Egyesület*
és a

nka
Nemzeti Kulturális Alap

támogatásával

ISSN 0073–4055
ISBN 978–963–631–166–7

Kiadja a Magyar Országos Levéltár

TARTALOMJEGYZÉK

ELŐSZÓ	7
FORRÁSOK ÉS RÖVIDÍTÉSEK	9
Általános rövidítések.....	11
A felhasznált könyvészeti források és rövidítései	13
A felhasznált kéziratok (levéltári és kéziratári) források őrzőhelyei és azok rövidítései	25
OKLEVÉLKIVONATOK (1–1116. sz.)	29
ADDENDA (1117–1135. sz.)	391
MUTATÓK	399
Név- és tárgymutató	401
A DL-számok mutatója	635
A DF-számok mutatója	637

ELŐSZÓ

Kereken tíz esztendeje annak, hogy az Erdélyi Okmánytár első kötetét a Magyar Tudományos Akadémia Kiadója 1997-ben a Magyar Országos Levéltár forráskiadványainak sorozatában megjelentette. Ez volt az első kézzelfogható jele az évtizedek óta tetszhalálra kárhóztatott erdélyi magyar történetkutatás újraéledésének. Azokat az Erdélyi Múzeum-Egyesületben alaposan kidolgozott terveket ugyanis, amelyek az erdélyi magyar levéltárügy, forráskiadás és történetkutatás korszerűsítését célozták, nem sokkal a munkálatok elindulását követően a kommunista államosítás időszerűtlenné tette. Az 1950 utáni fél évszázadban azonban, az erdélyi magyar tudománytörténet valóságos csodájaként, a felosztott Erdélyi Múzeum-Egyesület érintett kutatói egyéni kedvtelésüként tovább folytatták a középkori okmánytár munkálatait. Ennek a hivatástudatnak köszönhető, hogy az 1990-es politikai fordulatot követően az első kötet után viszonylag rövid időn belül, 2004-ben, sor kerülhetett az Erdélyi Okmánytár második kötetének a közreadására. Most pedig az Erdélyi Múzeum-Egyesület fennállása 150. évfordulójának megünneplésére a harmadik kötet közzétételével készülhetünk – európai közösségben is a tudományos kutatáshoz méltatlan korábbi korlátozások közé kényszerítve.

A diktatúra idején baráti beszélgetések során az egykori munkatársak között nemegyszer szóba került, hogy – ha hagynának – milyen kiadvánnyal lehetne leginkább segíteni az erdélyi középkori kutatásokat. Amikor tehát 1997-ben megnyílt a lehetőség az Okmánytár első kötetének közzétételére és a feladat e sorok írójára hárult, mindent úgy igyekeztünk megoldani, ahogyan azt egykor közösen elképzeltük. Ezt a célt szolgálta az első kötetben három nyelven közzétett előtanulmány az okleveles források erdélyi kutatásáról. Számoltunk azzal, hogy az erdélyi latin írásbeliség magyar és szász ága sem vehető egy kalap alá, és érzékeltük a XV. század közepétől jelentkező cirill írásosságnak az említetektől gyökeresen eltérő sajátosságait is. Mindezek nyomán alakultak ki az Okmánytárnak azok a sajátos megoldásai, amelyek némileg megkülönböztetik mind a magyar, mind a román vagy szász jelenlegi hasonló forráskiadványoktól. E sajátos megoldások felől a kiadványunk használói a második kötet előszavában kaphatnak tájékoztatást.

Az Erdélyi Okmánytár célkitűzéseit, a kötetek szerkezetét illető végleges megoldásokat nem érintik azok az apró, gyakorlati célú módosítások, amelyek bevezetését a munka során szerzett újabb és újabb tapasztalatok teszik kívánatosná a továbbiakban.

Három kötet szerkesztésének tapasztalatai nyomán a további kötetek anyagának gyűjtése során fokozott figyelmet fordítunk az erdélyi vajdaság világi és egyházi közéletében szerephez jutott magyarországi személyek vagy Magyarországon szerephez jutott erdélyiek pályájára vonatkozó adatokra. Abban, hogy mi tekintendő erdélyi adatnak, továbbra is

a középkori vajdaság területét illető vonatkozás marad a kiválasztás legfontosabb kritériuma. Emellett azonban a szomszédos területekre, a közvetve Erdély életét is érintő, Kárpátokon túli fontos történésekre vonatkozó adatok közlésére is törekedni kívánunk.

Pontosan szabályozott eljárás látszik kívánatosnak az adatbázisokban az eredetiekkel összekeverten jelentkező újkori másolatokkal kapcsolatban. A XVII. század vége előtt készült oklevélmásolatokat válogatás nélkül felvesszük köteteinkbe. Hasonlóan járunk el azokkal a másolatokkal is, amelyeknek szövegét a legfontosabb kéziratos forrásgyűjtemények, azaz Hevenesi, Kaprinai, Pray, Cornides, Eder és Kemény gyűjtései felvették. Nagyon alapos vizsgálatok után olyan újabb kori másolatok is besorolandók az időrendbe, amelyekről valószínűsíthető, hogy elpusztult eredetiek szövegeit őrzik. Az erdélyi hiteleshelyek anyagáról készült gondatlan, gyakran hibásan keltezett XVIII–XIX. századi másolatok közül azonban majd akkor kell kiszűrni a máshonnan nem ismert szövegeket, ha már elkészült az illető időszak okleveleinek regesztakötete. Ezek a kimaradt okleveleket közlő pótkötetben kaphatnák meg a sorszámukat.

Végül saját munkánk és az erdélyi medievisztika érdekében igyekezni fogunk már most igényes archontológiai segédletek összeállítására. A két erdélyi hiteleshely közül a konvent után a káptalan XIV. századi személyzetéről is készül az összeállítás, a helyi igazgatás területéről pedig a hét vármegye középkori vezetői lesznek rövidesen megismerhetők.

Az Erdélyi Okmánytár kezdettől fogva sok évtizedes tudományos vállalkozásként indult. A történelem fintora, hogy kiadványunk, bár több mint félszázados múltja van, mégis csak a harmadik kötetig jutott el. Amikor vállalkozásunk elindult, Románia legrégebbi ma is élő tudományos intézménye és a magyar tudományosság, múltját tekintve, második szervezete, az Erdélyi Múzeum-Egyesület és annak vagyona állott mögötte. Ma az Okmánytár szilárd alapok nélkül, a másfél százados szakmai munkával összehozott gyűjteményeitől is erőszakosan megfosztva, és azok használatában is akadályoztatva, létét csak a szakemberei hivatástudatára alapozhatja. Ennek ellenére bízunk a folytatásban. A diktatúra évtizedei ugyanis megmutatták, hogy a tudományos munkában a kutató ember és elhivatottsága a legfontosabb tényező. Az Okmánytár pedig 1990 óta felnevelte a folytatáshoz a maga fiatal szakembereit. E kötetben a források és rövidítések jegyzékét, valamint az 1358. év okleveleit Hegyi Géza, az 1359. esztendő anyagát pedig W. Kovács András feldolgozásában használhatják a kutatók. Ugyanők komoly segítséget nyújtottak a szerkesztéshez is. Az index időigényes munkáját Hegyi Géza egyedül végezte. Személyükben a fiatal magyar kutatonemzedék jelentkezik az erdélyi medievisztikában, hogy átvegye a 150 éves Erdélyi Múzeum-Egyesület feladatainak folytatását az egyetemes tudás gyarapítása érdekében, de különösképpen a magyar, a román és a német tudományosság haszná-
ra.

Kolozsvárott, 2007. november 23-án

Jakó Zsigmond

FORRÁSOK ÉS RÖVIDÍTÉSEK

ÁLTALÁNOS RÖVIDÍTÉSEK

E jegyzék egyaránt tartalmazza az oklevélkivonatokban, azok apparátusában, valamint a könyvészeti és a kéziratos források jegyzékében használt általános rövidítések feloldásait.

- a. = ante
abb. = abbas (és alakjai)
acad. = academician
Ad vinc. Petri ap. = Ad vincula Petri apostoli
Ái, ái = átirat, átirva
Alb. = Albensis (és alakjai)
AlbTr = Alba Transsilvana
Annunt. = Annuntiatio (virginis Mariae)
ap. = apostolus (és alakjai)
arch. = archangelus (Michael)
Ascens. dom. = Ascensio Domini (és alakjai)
Assumpt. = Assumptio (Virginis, Mariae)
Bd. = Band
Bp, bp-i = Budapest, budapesti
Chr. = Christus (és alakjai)
Cinerum = dies Cinerum
Circumcis. dom. = Circumcisio Domini
Concept. virg. = conceptio Virginis (Mariae)
conf. = confessor (és alakjai)
Conv. Pauli ap. = Conversio Pauli apostoli
coord. = coordonator
Corp. Chr. = Corporis Christi (festum)
cr. = crux (és alakjai)
crast. = crastinus dies (és alakjai)
cttus = comitatus (és alakjai)
cs = család, -di
d. = dies (és alakjai)
(d) = dictus
Decoll. Ioh. bapt. = Decollatio Iohannis baptistae
Depos. = Depositio (és alakjai)
Divis. apost. = Divisio apostolorum
dom. = dominica dies, Dominus (és alakjai)
(e) = egregius
Ed., ed. = Edidit, ediderunt, editor, editores
ep. = episcopus (és alakjai)
Epiph. dom. = Epiphania Domini (és alakjai)
Esto mihi = dominica Esto mihi
ev. = evangelista (és alakjai), evangélikus
Exalt. s. cr. = Exaltatio sanctae crucis
Exsurge = dominica Exsurge (és alakjai)
f. = feria (és alakjai)
Fasc., fasc. = fasciculus
fol. = folia, folio
(fr.) = frater
(fr. p) = frater patruelis
(fr. u) = frater uterinus
Ft = Forint
hrsg = herausgegeben
id. = idős(ebb)
Id. = Idus (és alakjai)
ifj. = ifjú, ifjabb
Innoc. mart. = Innocentium martirum (festum)
Invocavit = dominica Invocavit (és alakjai)
Inv. s. cr. = Inventio sanctae crucis

- Ioh. a. port. Lat. = Iohannis ante portam Latinam (festum)
 Ioh. bapt. = Iohannis baptistae (festum: Decollatio, Nativitas)
 Iubilate = dominica Iubilate (és alakjai)
 Iudica = dominica Iudica (és alakjai)
 Kal. = Kalenda (és alakjai)
 Kathedr. Petri ap. = Kathedra Petri apostoli (festum)
 kiad. = kiadja, -ják, kiadó, kiadók
 klny = különlenyomat
 Kv = Kolozsvár
 L., l. = lásd
 Lad., lad. = ladula
 Lad. reg. = Ladislai regis (festum Depositio, Elevatio)
 Letare = dominica Laetare (és alakjai)
 lt = levéltár
 (m) = magnificus
 Magd. = Magdalena (Mariae Magdalena festum)
 mart. = martir (és alakjai)
 Med. quadrag. = Medium quadragesimae
 † = meghalt
 Mich. arch. = Michaelis archangeli (festum)
 mlt = magánlevéltár(a)
 Ms., mss. = manuscriptum, -pta
 MTA = Magyar Tudományos Akadémia, Bp.
 mvhelyi = marosvásárhelyi
 Nat. = Nativitas (Domini, Mariae, Iohannis baptistae, Virginis)
 Non. = Nonae (és alakjai)
 Nr., nr. = numerus, numero, Nummer
 oct. = octava (és alakjai)
 Oculi = dominica Oculi mei (és alakjai)
 Omn. sanct. = Omnium sanctorum (festum)
 p. = post (keltezésben)
 pag. = pagina
 Penth. = Penthecoste
 Phil. et Iac. ap. = Philippi et Iacobi apostolorum (festum)
 Purif. = Purificatio (virginis, Mariae)
 pr. = proximus (és alakjai)
 quind. = quindenaria (és alakjai)
 r = recto
 Ramispalmarum = dominica Ramispalmarum (és alakjai)
 red. = redigit, redactor, redactio
 reg. = regis
 reg. Lad. = regis Ladislai (festum: Depositio, Elevatio)
 reg. Steph. = regis Stephani (festum: Depositio)
 Reminiscere = dominica Reminiscere
 Resur. = Resurrectio Domini (és alakjai)
 Rogationum = dies Rogationum (és alakjai)
 s. = soror
 S., s. = sanctus, -ta (és alakjai)
 sab. = sabbatum (és alakjai)
 Septuagesima = dominica Septuagesima
 Sim. et Iude ap. = Simonis et Iude apostolorum (festum)
 Steph. reg. = Stephani regis (festum)
 Strenarum = Strenarum dies (újév)
 (s. u) = soror uterina (és alakjai)
 sz. = szám, született
 szerk. = szerkeszti, -ik, szerkesztő(k)
 Szt. = Szent
 tom. = tomus
 Trinitatis = dominica Trinitatis (és alakjai)
 Urk. = Urkunden (oklevélsorozat a Szász Nemzet és Szeben város Levéltárában)
 v = verso, város
 vid. = videlicet
 vig. = vigilia (és alakjai)
 Virg., virg. = Virgo (Maria), virgo (Assumptio, Conceptio, Nativitas, Purificatio, Translatio és alakjai)
 vm = vármegye
 vol. = volumen, volum
 XI. mil. virg. = undecim milium virginum (festum)

A FELHASZNÁLT KÖNYVÉSZETI FORRÁSOK

Jegyzékünk a rövidítéseknél elsősorban a magyar szakirodalom gyakorlatához igazodott és az abban bevett megoldásokkal élt, de lehetőség és szükség szerint figyelembe vette mind a román, mind pedig a szász történetírásban használt rövidítéseket is.

Ennek megfelelően vagy a mű címéből, vagy a szerzője nevéből alakított rövidítéseket tartalmaz. A rövidítések kialakításánál arra törekedtünk, hogy az erdélyi középkor szakirodalmában valamelyes jártassággal rendelkező kutatók e jegyzékben való keresgélés nélkül is rájölessenek, mely műre vonatkozik az utalás. Általában a használatot, de különösképpen a nem magyar olvasók munkáját kívántuk megkönnyíteni azzal, hogy jegyzékünkben az oklevéltárak közreadóinak, szerkesztőinek, kiadóinak nevére szintén utaltunk.

A rövidítések feloldásánál – a jelen sorozat gyakorlata szerint – a könyvtári címleírási szabványt követtük. A folyóiratok, időszaki kiadványok vagy gyűjteményes kötetek adatai alatt – a kötet és oldalszám jelölésével – közöltük az idézett tanulmány szerzőjének nevét, munkájának címét, az egyes szerzők nevével pedig utaltunk a folyóirat vagy gyűjtemény megfelelő helyére.

Jegyzékünkben tehát a kutatók együtt megtalálják az e kötetben érintett összes oklevélközlésnek pontos könyvészeti adatait. Ezek megszerzése egyébként a különböző országokbeli történészek számára, tekintettel az erdélyi kutatásban különösen érdekelt három nemzet egyoldalú könyvtárfejlesztésére, szinte megoldhatatlan nehézségeket róna az egyes kutatókra.

Abaffy–Dancs–HanvayLt = Az Abaffy család levéltára 1247–1515. A Dancs család levéltára 1232–1525. A Hanvay család levéltára 1216–1525. Ila Bálint kézírata alapján sajtó alá rendezte és szerkesztette Borsa Iván. Bp 1993. (A Magyar Országos Levéltár Kiadványai. II: Forráskiadványok 23.)

Áldásy Antal *lásd* TTár 1894–1895; ZOkm VII/2.

Almási Tibor *lásd* AOkl XI–XIV.

Amlacher, Albert *lásd* HunyadmÉvk 11/1900

AMP = Acta Mvsei Porolissensis. Anuarul Muzeului de Istorie și Artă din Zalău. 1/1977–.

5/1981. 311–346: Rusu, Adrian Andrei: Documentele medievale ale familiei Wesselényi (hasonmásokkal).

Andea, Susana *lásd* Transilvania (sec. XIII–XVII).

AOkl = Anjou-kori oklevéltár. Documenta res Hungaricas tempore regum Andegavensium illustrantia 1301–1387. Praeside Julio Kristó. Adiuvantibus Ladislao Blazovich, Geisa Érszegi, Francisco Makk. Szerk. Kristó Gyula – Blazovich László – Géczi Lajos – Almási Tibor –

- Kőfalvi Tamás – Tóth Ildikó – Makk Ferenc – Piti Ferenc – Sebők Ferenc. I–XV (1301–1331), XVII (1333), XIX–XX (1335–1336), XXIII–XXVII (1339–1343), XXXI (1347). Bp–Szeged 1990–2008.
- AOkm = Codex diplomaticus Hungaricus Andegavensis. Anjou-kori okmánytár. Szerk. Nagy Imre–Tasnádi Nagy Gyula. I–VII (1301–1359). Monumenta Hungariae Historica. Magyar Történelmi Emlékek. Első osztály: Okmánytárak. Bp 1878–1920.
- Arch. f. Kunde Öst. Gesch. = Archiv für Kunde Österreichischer Geschichts-Quellen. I–XXXIII. Wien 1848–1865. [Folytatása: Archiv für Österreichische Geschichte. XXXIV–CXV. Wien 1865–1940.]
- 5/1850. 321–381: Teutsch, Georg Daniel: Beiträge zur Geschichte Siebenbürgens unter König Ludwig I. 1342–1382.
- ArchZtsch = Archivalische Zeitschrift. Stuttgart–München–Wien 1876–.
- 18/1887. 75–107: Zimmermann, Franz: Urkunden des Stadtarchivs Bistritz in Siebenbürgen von 1286 bis 1526.
- ArhIstRom = Arhiva Istorică a României. Serie nouă. București, I–, 2004–.
- I/2004. nr. 1. p. 27–74: Diaconescu, Marius: Documente medievale transilvănene din arhivele maghiare (1340–1350).
- Árpádia = Árpádia. Honi történetek zsebkönyve. Szerk. Kovacsóczy Mihály. Kassa 1833, 1835, 1838.
- 2/1835. 137–156: [Kemény József]: Bálinttitt. Nem-ágazati értekezés.
- Ars notarialis = Anonymi ars notarialis formularia sub Ludovico I. rege Hungariae conscripta. In: Kovachich: Formulae 1–154.
- Bakács: Pest megye = Bakács István: Iratok Pest megye történetéhez. Oklevélregeszták 1002–1437. Bp 1982.
- BalassaLt = A Balassa család levéltára 1193–1526. Fekete Nagy Antal kézírata alapján sajtó alá rendezte és szerkesztette Borsa Iván. Bp 1990. (A Magyar Országos Levéltár Kiadványai. II: Forráskiadványok 18.)
- Balogh Elemér *lásd* Bónis: Szentszéki regeszták.
- BánfOkl = Oklevéltár a Tomaj nemzetségbeli losonczy Bánffy család történetéhez. Szerk. Varjú Elemér–Iványi Béla. I–II (1214–1526). (A Tomaj nemzetségbeli losonczy Bánffy család története.) Bp 1908–1928.
- Barabás Samu *lásd* SzOkl VIII; TelOkl; ZOkm VII/1.
- Bárány: Temes = Bárány Ágoston: Temes vármegye emléke. Nagybecskerek 1848.
- Barițiu, Gheorghe *lásd* Transilvania.
- Bártfai Szabó László *lásd* CsOkl.
- Batthyány Ignác *lásd* LegEccl.
- Baumann, Ferdinand *lásd* Mühlbacher Programm 1874.
- Beke Antal *lásd* ErdKLT; KmLT; TTár 1889–1896, 1896–1898.
- Benedek Gyula *lásd* Zounok 6/1991, 9/1994.
- Benkő: Milkovia = Benkő, Josephus: Milkovia sive antiqui episcopatus Milkovensium ... explanatio. I–II. Viennae 1781.
- Berger: Regesten = Berger, Albert: Urkunden-Regesten aus dem Archiv der Stadt Bistritz in Siebenbürgen, 1203–1570. Aus dem Nachlass hrsg. von Ernst Wagner. (Schriften zur Landeskunde Siebenbürgens. Bd. 11/I–II.) Köln–Wien 1986.
- Blazovich László *lásd* AOkl VII–VIII, X, XXI.
- Bónis: Szentszéki regeszták = Bónis György: Szentszéki regeszták. Iratok a szentszéki bíráskodás történetéhez a középkori Magyarországon. A szerző kéziratát gondozta és szerkesztette Balogh Elemér. (Jogtörténeti Tár I/1.) Bp 1997.
- Borsa (= Janits) Iván *lásd* Abaffy–Dancs–HanvayLt; BalassaLt; JusthLt; LtKözl

- 24/1946; RegArp II/2–3; SomogyMúlt 23–24/1992–1993; ZsOkl III–IX.
- Bossányi Árpád *lásd* RegSuppl.
- Botka János *lásd* Zounok.
- CDHung = Codex diplomaticus Hungariae ecclesiasticus ac civilis. Studio et opera Georgii Fejér. Tom. I–XI. Budae 1829–1844.
- CDTrans = Codex diplomaticus Transsylvaniae. Diplomata, epistolae et alia instrumenta litteraria res Transsylvanas illustrantia. Erdélyi Okmánytár. Oklevelek, levelek és más írásos emlékek Erdély történetéhez. Bevezető tanulmánnyal és jegyzetekkel regesztákban közlésezi Jakó Zsigmond. I–II (1023–1339). (A Magyar Országos Levéltár Kiadványai. II: Forráskiadványok 26, 40.) Bp 1997–2004.
- CercIst = Cercetări Istorice. Buletinul seminarului de istoria românilor al Universității din Iași. [1943-tól: Studii și cercetări istorice. Buletinul Institutului de Istorie Națională.] I–XX. Iași 1925–1947. X–XII (1934–1936). Nr. 1. 3–61: Minea, Ilie: Din istoria unui cnezat ardelean.
- C. Tóth Norbert *lásd* LtKözl 71/2000; ZsOkl VIII–IX.
- Czörnig = Czörnig, Karl: Ethnographie der oesterreichischen Monarchie. I–III. Wien 1857.
- Csánki = Csánki Dezső: Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában. I–III, V. (A Hunyadiak kora Magyarországon VI–VIII, IXc.) Bp 1890–1913.
- CsOkl = Oklevéltár a gróf Csáky család történetéhez. Kiad. Bártfai Szabó László. I/1–2. Bp 1919. (A körösszegi és adorjáni gr. Csáky család története. I. Oklevéltár.)
- DancsLt *lásd* Abaffy–Dancs–HanvayLt.
- Deák Farkas *lásd* HOKl.
- Dedek Lajos Kreszcensz *lásd* MonEccIstrig III.
- Densușianu, Nicolae *lásd* Hurmuzaki.
- Diaconescu, Marius *lásd* ArhIstRom I/2004. nr. 1.
- DIR C = Documente privind istoria României. C. Transilvania. Veacul XI–XIII. vol. I–II (1075–1300). Veacul XIV. vol. I–IV (1301–1350). București 1951–1955.
- DocRomHist C = Documenta Romaniae Historica. C. Transilvania, vol. X–XIV (1351–1375). Sub red. acad. Ștefan Pascu, etc. București 1977–2002 (a DIR C sorozat változtatott című folytatása).
- DocRomHist D = Documenta Romaniae Historica. D. Relații între țările române, vol. I (1222–1456). București 1977.
- DocVal = Documenta historiam Valachorum in Hungaria illustrantia usque ad annum 1400 p. Christum. Ed. Antonius Fekete Nagy et Ladislaus Makkai. (Études sur l'Europe Centre-Orientale. Ostmitteleuropäische Bibliothek nr. 29.) Budapestini 1941.
- Döry Ferenc *lásd* ZOKm XI.
- Dreska Gábor *lásd* MonEccIstrig IV.
- EM = Erdélyi Múzeum. Az Erdélyi Múzeum-Egylet Bölcsélet-, Nyelv- és Történettudományi Szakosztályának kiadványa. I–. Kv 1874–.
- 18/1901. 349–359: Wertner Mór: Megjegyzések okmánytáraink egynehány erdélyi vonatkozású darabjához (II-ik és befejező közlemény).
- 21/1904. 454–458: Wertner Mór: Herbert vajda (Balázsfalva eredete).
- 38/1933. 3–38, 129–158, 257–306: Veress Endre: Gróf Kemény József
- 49/1944. 268–278: Entz Géza–Jakó Zsigmond: Jelentés Sütő-Nagy Jenő csikszentmártoni közjegyző levéltáráról.
- 66/2004. 1–40: W. Kovács András: A cegei Wass család a középkorban.
- EMOKl = Szabó Károly: Az Erdélyi Múzeum eredeti okleveleinek kivonata (1232–1540). Bp 1889. (KlNy. A TTár 1889–1890. évfolyamából.)
- Engel: Archontológia = Engel Pál: Magyarország világi archontológiája 1301–1457.

- I–II. (História Könyvtár: Kronológiák, adattárak 5. sz.) Bp 1996.
- Entz = Entz Géza: A gyulafehérvári székes-egyház. Bp 1958.
- Entz Géza *lásd* EM 49/1944.
- Erdélyi László *lásd* PannRendt.
- ErdKirKv = Az erdélyi fejedelmek Királyi Könyvei. I. 1569–1602. (Erdélyi Történelmi Adatok VII. 1–3. Szerk. Jakó Zsigmond) I/1. János Zsigmond Királyi Könyve (1569–1570). I/2. Báthory Kristóf Királyi Könyve (1580–1581). I/3. Báthory Zsigmond Királyi Könyvei (1582–1602). Mutatókkal és jegyzetekkel regesztákban közzéteszi Fejér Tamás – Rácz Etelka – Szász Anikó. Kv 2003–2005.
- ErdKLT = Beke Antal: Az erdélyi káptalan levéltára Gyulafehérvárt. Bp 1889–1895. (KlNy a TTár megfelelő évfolyamaiból.)
- Érszegi Géza *lásd* AOkl; MonEccIStrig IV.
- Értekeződés = Értekeződés az erdélyi nemes szász nemzet eredetéről és némely törzsökös polgári jogairól. Nagy-Enyed 1846.
- Eszterházy János *lásd* MSion 5/1867; Sz 2/1868.
- Fabritius = Fabritius, Karl: Urkundenbuch zur Geschichte des Kisder Kapitels vor der Reformation. Hermannstadt 1875.
- Fejér György *lásd* CDHung.
- Fejér Tamás *lásd* ErdKirKv I/1–3.
- Fejérpataky László *lásd* MonVatHung I/1.
- Fekete Nagy Antal *lásd* BalassaLt; DocVal.
- Filitti, I. C. *lásd* RevCat 2/1913.
- Frankl (=Fraknoi) Vilmos *lásd* ÚMSion.
- Fridvalszky: Reges = Fridvalszky, de Fridvald, Johannes: Reges Ungariae Mariani ex antiquissimis diplomatis. Viennae 1775.
- Fugariu, Florea *lásd* Şincai.
- Gál László, Hilibi *lásd* NemzTárs 1832/I–II.
- Gasnault = Innocent VI (1352–1362). Lettres secrètes et curiales. Publiées ou analysées d'après les registres des archives Vaticananes par Pierre Gasnault. Tom. I–III (1352–1355), Paris 1959–1968.
- Géczi Lajos *lásd* AOkl VII, IX–X, XXI.
- Géresi Kálmán *lásd* KárOkl.
- Gombocz Zoltán *lásd* MNy.
- Grundverfassungen = Die Grundverfassungen der Sachsen in Siebenbürgen und ihre Schicksale. Ein Beitrag zur Geschichte der Deutschen ausser Deutschland. I–II. Offenbach–Hermannstadt 1792–1839.
- Gündisch, Gustav *lásd* Siebg. Vierteljahrschrift 58/1935; Ub IV–VII.
- Gündisch, Konrad *lásd* Ub VII.
- Györffy György *lásd* TSzle 7/1964.
- HanvayLt *lásd* Abaffy–Dancs–HanvayLt.
- Héderváry Okl = A Héderváry-család oklevéltára. Közlik br. Radvánszky Béla és Závodszy Levente I–II. Bp. 1909–1922.
- Hegedűs András *lásd* MonEccIStrig IV.
- Hermann, Georg von *lásd* SbgPrBlätter I/1805; SbgQuartSch 7/1801.
- Hoberg = Die Einnahmen der Apostolischen Kammer unter Innozenz VI. Die Einnahmenregister des päpstlichen Thesaurars. Hrsg von Hermann Hoberg. (Vatikanische Quellen zur Geschichte der päpstl. Hof- und Finanzverwaltung 1316–1378. VII. Band.) Paderborn, 1955.
- Hodor = Hodor Károly: Doboka vármegye természeti és polgári esmértetése. Kv 1837.
- HOkl = Hazai oklevéltár. Szerk. Nagy Imre–Deák Farkas–Nagy Gyula. Bp 1879.
- HOKm = Hazai okmánytár. Codex diplomaticus patrius Hungaricus. Kiad. Nagy Imre–Paur Iván–Ráth Károly–Véghely Dezső–Ipolyi Arnold. I–VIII. Győr–Bp 1865–1891.
- Hurmuzaki = Documente privitoare la istoria românilor, culese de Eudoxiu Hurmuzaki și însoțite de note și variante de Nicolae Densușianu. I/1–2. București 1887–1890.
- HunyadmÉvk = Hunyadmegyei Történelmi és Régészeti Társulat Évkönyve. I–XXII. Bp–Arad–Déva, 1882–1913.

- 11/1900. 153–176: Amlacher Albert: Adalékok a Makray-család származásához.
- Ila Bálint *lásd* Abaffy–Dancs–HanvayLt.
- Iorga, Nicolae *lásd* RevIst.
- Ipolyi (=Stummer) Arnold *lásd* HOkm IV–VII.
- Iványi Béla *lásd* BánfOkI II.
- Iványi: Eperjes = Eperjes szabad királyi város levéltára. (Archivum liberae regiaeque civitatis Eperjes.) 1245–1526. Írta és összeállította: Iványi Béla. Szeged 1931.
- Iványi: Gyömrő = A római szent birodalmi széki gróf Teleki család gyömrői levéltára. (Archivum Gyömröense gentis comitum Teleki de Szék.) Írta és összeállította Iványi Béla. Szeged 1931.
- Jakab Elek *lásd* KvOkI.
- Jakó Zsigmond *lásd* CDTrans I–II; EM 49/1944; ErdKirKv I/1–3. LtKözl 55/1984; ThLt.
- Jakó–Manolescu 1971 = Jakó Zsigmond–Radu Manolescu: Scrierea latină în evul mediu. București 1971.
- Jakó–Manolescu 1987 = Jakó Zsigmond–Manolescu, Radu: A latin írás története. Bp 1987.
- Jakubovich Emil *lásd* MNy 28/1931.
- Janits Iván *lásd* Borsa Iván
- Jerney János *lásd* MTTár I (1855)/2.; TudGyűjt 19/1835.
- JusthLt = A Justh család levéltára 1274–1525. Közzéteszi Borsa Iván. Bp 1991. (A Magyar Országos Levéltár Kiadványai. II: Forráskiadványok 20.)
- Kállay: Értekezés = Kállay Ferentz: Historiai értekezés a nemes székely nemzet eredetéről, hadi és polgári intézeteiről a régi időkben. Nagy Enyeden, 1829.
- KálLt = A nagykállói Kállay család levéltára. (Az oklevelek és egyéb iratok kivonatai.) Szerk. Szentpétery Imre. I–II (1224–1386). Bp 1943. (A Magyar Heraldikai és Genealogiai Társaság kiadványai 1–2. sz.)
- Kammerer Ernő *lásd* ZOkm VII–XI.
- Karácsonyi: Jegyzék = Karácsonyi János: A hamis, hibás keltű és keltezetlen oklevelek jegyzéke 1400-ig. Bp 1902. (Új kiadása: Szeged 1988.)
- Karácsonyi János *lásd* Pásztortűz 2/1925; TTár 1908.
- KárOkI = Codex diplomaticus comitum Károlyi de Nagy-Károly. A nagykárolyi gróf Károlyi család oklevéltára. Szerk. Géresi Kálmán. I–V (1253–1707). Bp 1881–1897.
- Katona = Historia critica regum Hungariae. Ex fide domesticorum et exterorum scriptorum concinnata a Stephano Katona. I–XLII. Pestini–Budae–Posonii et Cassoviae–Colotzae 1779–1817.
- Kemény: Notitia = Kemény, Josephus: Notitia historico-diplomatica archivi et literalium capituli Albensis Transsilvaniae. I–II. Cibinii 1836.
- Kemény József *lásd* Árpádia 2/1835.
- Kis Bálint *lásd* Turul 12/1894.
- Kisszántói Pethe Ferenc *lásd* NemzTárs.
- KmLt = Beke Antal: A kolozsmonostori konvent levéltára. Bp 1898. (KlNy a TTár 1896–1898. évfolyamából).
- Knauz Nándor *lásd* MonEcclStrig I–II; MSion; ŰMSion 1881.
- K[olozsvári] Papp Miklós *lásd* TörtLapok 1/1874.
- Kordé = Kordé Zoltán (kiad.): A középkori székelység. Krónikák és oklevelek a középkori székelyekről. Csíkszereda 2001.
- Korrespondenzblatt = Korrespondenzblatt des Vereins für siebenbürgische Landeskunde. I–LIII. Hermannstadt 1878–1930. 17/1894. 29–31, 46–47: Müller, Georg Eduard: Barcsai'sches Archiv.
- Kósa = Kósa Zsigmond: De publica administratione civili atque militari apud waywodas. Viennae 1816.
- Kóta: Vasvár = Kóta Péter: Regeszták a vasvári káptalan levéltárának okleveleiről, (1130) 1212–1526. (Vas megyei levéltári

- füzetek 8.: Középkori oklevelek Vas megyei levéltárakban. I. Szombathely, 1997.
- Kovachich: *Formulae = Formulae solennes styli in cancellaria curiaque regum, foris minoribus, ac locis credibilibus authenticisque regni Hungariae olim usitati ...* Ed. Martinus Georgius Kovachich. Pesthini 1799.
- Kovács András *lásd* W. Kovács András
- Kovacsóczy Mihály *lásd* Árpádia.
- Kőfalvi Tamás *lásd* AOKI XIV.
- Kristó Gyula *lásd* AOKI I–VI, XVII, XIX.
- Kristó: *Históriák = Kristó Gyula: Középkori históriák oklevelekben (1002–1410).* (Szegedi Középkortörténeti Könyvtár 1.) Szeged 1992.
- Kukuljevič: *Iura regni = Kukuljevič Joannes: Iura regni Croatiae, Dalmatiae et Slavoniae. I. Privilegia et libertates regni Croatiae, Dalmatiae et Slavoniae. Zagrabiae 1862.*
- KvOkl = Oklevéltár Kolozsvár történetéhez. Összegyűjtötte és szerk. Jakab Elek. I–II. Buda–Bp 1870–1888.
- Lázár Miklós *lásd* TTár 1888.
- Lederer: *Szöveggyűjt = Lederer Emma: Szöveggyűjtemény Magyarország történetének tanulmányozásához. I. Bp 1964.*
- LegEccI = *Leges ecclesiasticae regni Hungariae et provinciarum adiacentium, opera et studio Ignatii comitis de Batthyán episcopi Transilvaniae collectae et illustratae. I–III. Albae Carolinae–Claudiopoli 1785–1827.*
- LtKözl = *Levéltári Közlemények. A Magyar Országos Levéltár folyóirata. I–. Bp 1923–.*
- 24/1946. 47–70: Borsa Iván: *A középkori oklevelek regesztázása. (Függelék: A Kölcsey család levéltárának középkori oklevelei.)*
- 55/1984. 11–139: Jakó Zsigmond: *A kolozsmonostori apátság hamis oklevelei. 71/2000. 93–127: C. Tóth Norbert: Oklevelek Simontornya középkori történetéhez (1264–1543).*
- Lukacsics Pál *lásd* ZOKM XII.
- Magyari Károly *lásd* TTár 1907.
- Makk Ferenc *lásd* AOKI XIX.
- Makkai László *lásd* DocVal.
- Mályusz Elemér *lásd* ZsOKI I–II/2.
- Manolescu, Radu *lásd* Jakó–Manolescu 1971; Jakó–Manolescu 1987.
- Marienburg, Lukas Joseph *lásd* SbgPrBlätter II/1807.
- Marienburg, Georg Friedrich *lásd* VerArch 9/1870–1871.
- Mediascher Programm = *Programm des ev. Gymnasiums A. B. zu Mediasch und der damit verbundenen Lehranstalten für das Schuljahr 1869/1870. Hermannstadt, 1870 1870. 1–63: Theil, Rudolf: Die Erbgrafen der zwei Stühle.*
- MHHEXtera = *Monumenta Hungariae Historica. IV. Acta Extera. I, III. Bp 1874–1878. lásd* Wenzel: *DiplEml.*
- Mihályi = *Diplome maramureşene din secolul XIV şi XV. Adunate şi comentate prin Joan Mihályi de Apşa. Maramureş–Sziget 1900. (Egyidejűleg magyar címlappal és apparátussal is megjelent!)*
- Minea, Ilie *lásd* CercIst X–XII (1934–1936).
- MNy = *Magyar Nyelv. Közérdekű havi folyóirat a művelt közönség számára. A Magyar Nyelvtudományi Társaság megbízásából szerkeszti Szily Kálmán–Gombocz Zoltán. I–. Bp 1905–.*
- 28/1931. 205–209: Jakubovich Emil: *Ugocea-szabolcsi székelyek a XIV. században.*
- Moldovanu, Ştefan *lásd* Transilvania 4–5/1871–1872.
- Mollat, Guillaume *lásd* Vidal–Mollat.
- MonEccIStrig = *Monumenta ecclesiae Strigoniensis. I–II (979–1321). Ordine chron[ologica] disposuit, dissertationibus et notiis illustravit Ferdinandus Knauz. Strigonii 1874–1882; III (1321–1349).*

- Collegit et edidit Ludovicus Crescens Dedek. Strigonii 1924; IV (1350–1358). Ad edendum preparaverunt Gabriel Dreska, Geysa Érszegi, Andreas Hegedüs, Tiburcius Neumann, Cornelius Szovák, Stephanus Tringli. Strigonii–Budapestini 1999.
- MonVatHung = Monumenta Vaticana historiam regni Hungariae illustrantia. Vatikáni magyar okirattár. I/1. Rationes collectorum pontificiorum in Hungaria. Pápai ti-zedszedők számadásai 1281–1375. (Fejérpatakylászló bevezető tanulmányával.) Bp 1887.
- MonVespr = Monumenta Romana episcopatus Versprimiensis. A veszprémi püspökség római oklevéltára. I–IV. Bp. 1896–1908.
- Motogna, Victor *lásd* RevIst 15/1929, 18/1932.
- MSion = Magyar Sion. Egyháztörténelmi havi folyóirat. Szerk. Knauz Nándor. I–VII. Esztergom 1863–1869. *Lásd még* ÚMSion. 5/1867. 361–364; gróf Eszterházy János: Levelestár.
- MTTár = Magyar Történelmi Tár. A történelmi kútfők ismeretének előmozdítására kiadja a Magyar Tudományos Akadémia Történelmi Bizottmánya. I–XXVIII. Pest–Bp 1855–1934.
- I (1855)/2. XIII–XIV, 3–166: Jerney János: A magyarországi káptalanok és konventek, mint hiemes és hiteles helyek története.
- IV (1857)/2. 91–182: Wenzel Gusztáv: Budai regesták az Anjouk korában.
- Mühlbacher Programm = Programm des ev. Untergymnasiums und der damit verbundenen Lehranstalten in Mühlbach am Schlusse des Schuljahres 1873/1874. Hermannstadt 1874.
1874. 1–50: Baumann, Ferdinand: Geschichte der terra Siculorum terrae Sebus des Andreanischen Freibriefs oder des adligen Gutes Giesshübel bei Mühlbach.
- Müller, Georg Eduard *lásd* Korrespondenzblatt 17/1894; Ub II–III.
- Müller: Sprachdenkmäler = Müller, Friedrich: Deutsche Sprachdenkmäler aus Siebenbürgen. Aus schriftlichen Quellen des zwölften bis sechszehnten Jahrhunderts. Hermannstadt 1864.
- Nagy Gyula, Tasnádi *lásd* AOkm VII; HOkl; SztOkI.
- Nagy Imre *lásd* AOkm I–VI; HOkl; HOkm I–VIII; ZOkm I–VI.
- Nagy Iván *lásd* ZOkm I–IV.
- Nagy: Sopron = Sopron vármegye története. Oklevéltár. Szerk. Nagy Imre. I–II. Sopron 1889–1891.
- Neagoe, Manole *lásd* Şincail.
- NemzTárs = Nemzeti Társalkodó. Kiad. Kis-szántói Pethe Ferenc. Kv 1830–1844. 1832/I. 381–384, 395–400, 406–415, II. 9–16: G[ál] L[ászló]: Kállai Ferencz úrnak, a székeleykről írt munkájára tett megjegyzések.
- Neumann Tibor *lásd* MonEcclStrig IV.
- Orbán: Torda = Orbán Balázs: Torda város és környéke. Bp 1889.
- Ortvay: Temes = Oklevelek Temesvármegye és Temesvár város történetéhez. Másolta és gyűjtötte Pesty Frigyes. A M. Tud. Akadémia tört. bizottságának rendeletéből sajtó alá rendezte Ortvay Tivadar. I. 1183–1430. (Temes vármegye és Temesvár város története IV.) Pozsony 1896.
- PannRendt = A pannonhalmi Szent Benedek-rend története. Szerk. Erdélyi László–Sörös Pongrác. I–XII/B. Bp 1902–1916.
- Papp Miklós, K[olozsvári] *lásd* TörtLapok 1/1874.
- Pascu, Ştefan *lásd* DocRomHist C. X–XIII.
- Pásztortüz = Pásztortüz. Szépirodalmi és művészeti képes folyóirat. Cluj–Kv 1921–1944.

- 11/1925. 118–120: Karácsonyi János: Mikor és kik kezdték el építeni a kolozsvári Szt. Mihály egyházat?
- Paúr Iván *lásd* HOKm I–III.
- Pesty Frigyes *lásd* Ortway: Temes.
- Pesty: Krassó = Krassó vármegye története. Írta Pesty Frigyes. (III. Oklevéltár) Bp 1882/1883.
- Pethe Ferenc, Kisszántói *lásd* NemzTárs.
- Petri: Szilágy vm = Dr. Petri Mór: Szilágy vármegye monographiája. I–VI. Kiad. Szilágy vármegye közönsége 1901–1904.
- Petrichevich = A Petrichevich család történetének regesztái. Első rész. II. kötet. 1069–1942. Írta báró Petrichevich Horváth Emil. (A Mogorovich nemzetségbeli Petrichevich család története és oklevéltára.) Pécs 1942.
- Piti Ferenc *lásd* AOkl XX, XXIII–XXIV.
- Pór Antal *lásd* Sz 27/1893; Turul 27/1909.
- Pray: Specimen = Pray, Georgius: Specimen hierarchiae Hungaricae complectens seriem chronologicam archiepiscoporum et episcoporum Hungariae cum rudi diocesium delineatione. I–II. Posenii et Cassoviae 1776–1779.
- Rácz Etelka *lásd* ErdKirKv I/1–3.
- Radvánszky Béla *lásd* Héderváry Okl.
- Ráth Károly *lásd* HOKm I–IV.
- RegArp = Regesta regum stirpis Arpadianae critico-diplomatica. Az Árpád-házi királyok okleveleinek kritikai jegyzéke. Ed. Emericus Szentpétery et Iván Borsá. I–II (1001–1301) Bp 1923–1987.
- RegSuppl = Bossányi Árpád: Regesta supplicationum. A pápai kérvénykönyvek magyar vonatkozású okmányai. Avignoni korszak. I–II (1342–1366, 1378). Bp 1916–1917.
- Reissenberger = Reissenberger, Ludwig: Die Kerzer Abtei. Mit zahlreichen Illustrationen. Hermannstadt 1894.
- Reschner, Martin *lásd* Schullers Archiv I/2.
- RevCat = Revista Catolică. București, 1912–2/1913. 354–381, 527–566: Filitti, I. C.: Din arhivele Vaticanului. Documente privitoare la episcopatele catolice din principate.
- RevIst = Revista istorică. Dări de seamă, documente și notițe publicate de N. Iorga cu concursul mai multor specialiști. I–XXXII. Vălenii de Munte–București 1915–1946.
- 15/1929. 4–5: Motogna, V[ictor]: Contribuții la istoria Românilor din Ardeal în epoca angevină.
- 18/1932. 241–255: Motogna, V[ictor]: Contribuții la istoria Românilor în veacul al XIV-lea și al XV-lea. (O nouă colecție de documente.)
- Rusu, Adrian Andrei *lásd* AMP 5/1981.
- SbgPrBlätter = Siebenbürgische Provinzialblätter. I–V. Hermannstadt 1805–1824.
- I/1805. 23–54: Hermann, Georg von: Ueber die Gerichtsbarkeit der ersten Cronstädter.
- II/1807. 180–190: Marienburg, L[ukas] J[oseph]: Ein Paar Anmerkungen zur Beschreibung des Burzenländer und Kronstädter Wappens gehörig.
- SbgQuartSch = Siebenbürgische Quartalschrift. I–VII. Hermannstadt 1790–1801.
- 4/1795. 129–169: Seivert, Johann: Von den Vorrechten und Freiheiten der Sächsischen Nation in Siebenbürgen; nach Maassgaben des (ihr vom König Andreas II. ertheilten Privilegiums) vom Jahr 1224.
- 7/1801. 247–255, 285–320: Hermann, Georg von: Verhältniss der Stadt Cronstadt gegen die umliegenden Dörfer.
- Schlözer = Schlözer, August Ludwig von: Kritische Sammlungen zur Geschichte der Deutschen in Siebenbürgen. I–III. Göttingen 1795–1797.
- Schuller: Umriss = Schuller, Johann Karl: Umriss und kritische Studien zur Geschichte von Siebenbürgen, mit besonderer Berücksichtigung der Geschichte

- der deutschen Kolonisten im Lande. 1–3. Heft. Hermannstadt 1840–1872.
- Schullers Archiv = Archiv für die Kenntniss von Siebenbürgens Vorzeit und Gegenwart. Hrsg. von Johann Karl Schuller. I/1–2. Hermannstadt 1840–1841.
- I/2. 279–296: Reschner, Martin: Die Dechanaten des Hermannstädter Capitels.
- Sebők Ferenc *lásd* AOkl XXV.
- Seivert, Johann *lásd* SbgQuartSch 4/1795.
- Seivert G: Akten u. Daten = Seivert, Gustav: Akten und Daten über die gesetzliche Stellung und der Wirkungskreis der sächsischen Nations-Universität ... Hermannstadt 1870.
- Siebg. Vierteljahrsschrift = Siebenbürgische Vierteljahrsschrift (a Korrespondenzblatt folytatása). LIV–LXIV. Hermannstadt 1931–1941.
- 58/1935. 99–111: Gündisch, Gustav: Waldhüttener Urkundenfälschungen.
- Şincai = Şincai, Gheorghe: Hronica românilor. Tom I–III. Ediție îngrijită și studiu asupra limbii de Florea Fugariu. Prefață și note de Manole Neagoe. București 1967–1969. (Opere I–III).
- Smičiklas = Codex diplomaticus regni Croatiae, Dalmatiae et Slavoniae. Diplomatski zbornik kraljevine Hrvatske, Dalmacije i Slavonije ... Collegit et digestit Tadeus Smičiklas. I–XVII. Zagrabiae 1904–1981.
- SomogyMúlt = Somogy megye múltjából. Levéltári évkönyv. 1970–.
- 23/1992-3-28, 24/1993. 3–26. Borsa Iván: A Mérey család levéltára 1265–1525. (Forrás közlés.) I–II.
- Sörös Pongrác *lásd* PannRendt.
- Stummer Arnold *lásd* Ipolyi Arnold.
- Sz = Századok. A Magyar Történelmi Társulat Közlönye. I–. Bp 1867–.
- 2/1868. 22–43: Szabó Károly: A Kendefiek a XIV. és XV-dik században.
- 2/1868. 90–94: Eszterházy János: András erdélyi püspök felségértése 1349-ben.
- 21/1887. Pótfüzet 71–87: Szabó Károly: Jelentés a nagyercsei gróf Toldalagi család radnótfáji levéltáráról.
- 27/1893. 1–15, 97–106: Pór Antal: János, küllelői főesperes, Nagy Lajos király történetírója (1349–1397).
- Szabó Károly *lásd* EMOKI; Sz 2/1868, 21/1887; SzOkl I–IV; TTár 1888, 1889–1890.
- Szádeczky Lajos *lásd* SzOkl IV–VII; TTár 1886.
- Szász Anikó *lásd* ErdKirKv I/1–3.
- Szentpétery Imre/Emericus *lásd* KálLt I–II; RegArp I–II/1.
- Szeredai: Notitia = Szeredai, Antonius: Notitia veteris et novi capituli Albensis Transilvaniae. Albae Carolinae 1791.
- Szeredai: Series = Szeredai, Antonius: Series antiquorum et recentiorum episcoporum Transilvaniae. Albae Carolinae 1790.
- Szily Kálmán *lásd* MNy.
- Szirmay: Szatmár = Szirmay Antal: Szathmár vármegye fekvése, történetei és polgári esmérete. I–II. Buda 1809–1810.
- Szirmay: Ugocsa = Szirmay de Szirma, Antonius: Notitia politica, historica, topographica incliti comitatus Ugochensis. Pestini 1805.
- SzOkl = Székely oklevéltár. Szerk. Szabó Károly–Szádeczky Lajos–Barabás Samu. I–VIII. Kv–Bp 1872–1934.
- Szovák Kornél *lásd* MonEccIStrig IV.
- SztOkl = A nagymihályi és sztárai gróf Sztáray család oklevéltára. Szerk. Nagy Gyula. I–II. Bp 1887–1889.
- Tasnádi Nagy Gyula *lásd* AOKm VII; HOKI; SztOkl.
- Täutu: Fontes = Fontes. Series III. Volumen IX. Acta Clementis papae VI (1342–1352). Volumen X. Acta Innocentii papae VI (1352–1362). E regestis Vaticanis aliisque fontibus collegit Aloysius L. Täutu. (Pontificia commissio ad redigendum codicem iuris canonici orientalis.) Vatican 1960–1961.

- TelOkl = Codex diplomaticus sacri Romani imperii comitum familiae Teleki de Szék. A római szent birodalmi gróf széki Teleki család oklevéltára. Szerk. Barabás Samu. I–II (1206–1526). Bp 1895.
- Temesváry = Temesváry János: Erdély középkori püspökei. Cluj–Kv 1922.
- Teutsch, Friedrich *lásd* VerArch 17/1883.
- Teutsch, Georg Daniel *lásd* Arch. f. Kunde Öst. Gesch. 5/1850; VerArch 1/1843–1845, 4/1860.
- Teutsch: Zehntrecht = Teutsch, Georg Daniel: Das Zehntrecht der ev. Landeskirche A. B. in Siebenbürgen. Schässburg 1858.
- Theil, Rudolf *lásd* Mediascher Programm 1870; VerArch 21/1887.
- Theil–Werner = Theil, Rudolf–Werner, Karl: Urkundenbuch zur Geschichte des Mediascher Kapitels bis zur Reformation. Hermannstadt 1870.
- Theiner: MonHung = Vetera monumenta historica Hungariam sacram illustrantia, maximam partem nondum edita ex tabulariis Vaticanis deprompta, collecta ac serie chronologica disposita ab Augustino Theiner. I–II. Romae 1859–1860.
- Theiner: MonPol = Vetera monumenta Poloniae et Lithuaniae gentiumque finitimarum historiam illustrantia maximam partem nondum edita ex tabulariis Vaticanis deprompta, collecta ac serie chronologica disposita ab Augustino Theiner. I. Romae 1860.
- ThLt = A torockószentgyörgyi Thorotzkay család levéltára. Ismerteti Jakó Zsigmond és Valentiny Antal. (Erdélyi Nemzeti Múzeum Levéltára I. sz.) Kv 1944.
- Tóth = A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Levéltár Miskolcon őrzött középkori oklevelei. Közreadja Tóth Péter (Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Levéltári Füzetek 28.) Miskolc 1990.
- Tóth Ildikó *lásd* AOKl XV.
- TörtLapok = Történeti Lapok. Szerk. K. Papp Miklós. I–III. Kv 1874–1876.
1/1874. 409–411, 424–426, 439–441, 456–458, 470–472, 489–491, 504–506, 519–521, 537–538, 553–555, 568–570, 585–587, 600–602, 616–618, 634–636, 647–649, 663–665, 682–684, 694–698: K. Papp Miklós: Deés város levéltára.
1/1874. 765: K. Papp Miklós: Egy oklevél a 14-ik századból.
- Transilvania = Transilvania. Foia asociațunei Transilvane pentru literatura Română și cultura poporului Român. Red. Gheorghe Barițiu. I–. Brașovia–Sibiu 1868–.
4/1871. 18–21, 28–30, 41–44, 55–56, 66–68, 79–81, 93–96, 117–120, 128–130, 139–141, 151–153, 163–166, 178–181, 193–195, 216–218, 238 240, 253–255, 266–268, 277–278, 287–289. —
5/1872. 30–33, 41–44, 54–56, 66–68, 80–82, 92–93, 103–105, 112–116, 127–128, 150–152, 162–164, 171–174, 183–185, 197–200, 211–213, 220–223, 232–235, 245–248, 271–272, 282–283: Moldovanu, Ștefanu: Colecțiune de diplome din diplomatariul comitelui Iosifu Kemény care privescu mai alesu pe romani (valachi).
- Transilvania (sec. XIII–XVII) = Transilvania (secolele XIII–XVII). Studii istorice. Coord.: Susana Andea. [București] 2005.
- Tringli István *lásd* MonEccIStrig IV.
- TSzle = Történelmi Szemle. A Magyar Tudományos Akadémia Történettudományi Intézetének értesítője. I–. Bp 1958–.
7/1964. 1–25, 537–568: Györfly György: Adatok a románok XIII. századi történetéhez és a román állam kezdeteihez.
- TTár = Történelmi Tár. Évnegyedes folyóirat. Kiadja a Magyar Történelmi Társulat közvetítése mellett a Magyar Tudományos Akadémia Történelmi Bizottsága. Bp 1878–1911.

1886. 202–203: Szádeczky Lajos: Az erdélyi „universitas nobilium” 1342–iki tordai végzései.
1888. 80–103: Szabó Károly: A gróf Tholdalaghyak radnótfői levéltárából.
1888. 593–597: Lázár Miklós: Két oklevél a nagy-zsombori Sombory család levéltárából.
1889. 523–554, 728–752; 1890. 102–129, 328–359: Szabó Károly: Az Erdélyi Múzeum eredeti okleveleinek kivonata.
1889. 555–587, 753–772, 1890. 130–154, 360–366; 1891. 109–138; 1892. 493–512, 635–650; 1893. 93–108, 291–306, 459–473, 617–630; 1895. 230–259, 409–432, 630–352; 1896. 44–62: Beke Antal: Az erdélyi káptalan levéltára Gyulafehérvárt.
1894. 15–28, 1895. 58–89, 260–288: Áldásy Antal: Regesták a vatikáni levéltárból (1343–1370, 1417–1431).
1896. 483–504, 718–736; 1897. 339–360, 496–512, 733–748; 1898. 151–166, 343–356, 532–555, 653–669: Beke Antal: A kolozsmonostori konvent levéltára.
1907. 80–120: Magyar Károly: Regesták Alsófehérvármegye levéltárából.
1908. 24–40: Karácsonyi János: Pótlások a hamis, hibáskeltő és keltezetlen oklevelek jegyzékéhez. (Új kiadása: Szeged 1988.)
- TudGyűjt = Tudományos Gyűjtemény. I–XXV. Pest 1817–1841.
- 19/1835. 76–99: Jerney János: Kétségek báró Bálintt nemzetség állítólag I. Lajos magyar király által 1349. évben kiadott oklevelének hitelessége iránt.
- Turul = Turul. A Magyar Heraldikai és Genealógiai Társaság közlönye. I–LXIV. Bp 1883–1950.
- 12/1894. 69–75: Kis Bálint: A Barcsai család.
- 27/1909. 130–132: Pór Antal: Macska Domokos királyi kardhordozó, erdélyi alvajda 1357.
- Ub = Zimmermann Franz–Werner Carl–Müller Georg–Gündisch Gustav–Gündisch Konrad: Urkundenbuch zur Geschichte der Deutschen in Siebenbürgen. I–VII (1191–1486) Hermannstadt, Bukarest 1892–1991.
- ÚMSion = Új Magyar Sion. Egyházirodalmi folyóirat. Szerk. Frankl Vilmos, Zádori János. Esztergom 1870–1886. [A MSion változtatott című folytatása].
1881. 40–49, 108–130, 189–203: Knauz Nándor]: A pozsonyi prépostság.
- Vajda = Vajda László: Az erdélyi polgári magános törvények története. Kv 1824.
- Valentiny Antal *lásd* ThLt; WassLt.
- Varjú Elemér *lásd* BánfOkI I.
- Véghely Dezső *lásd* HOkm I–VII; ZOkm I–IV.
- VerArch = Archiv des Vereins für siebenbürgische Landeskunde. Hrsg. vom Vereins-Ausschuss. I–L. Hermannstadt 1845–1944.
- 1/1843–1845. 1. Heft. 21–67: Teutsch, Georg Daniel: Beiträge zur Geschichte Siebenbürgens, vom Tode König Andreas III. bis zum Jahre 1310.
- 1/1843–1845. 1 Heft. 109–116: Ein Transsumt Sigmund Báthori's mitgetheilt und erläutert von [Teutsch, Georg Daniel].
- 4/1860. 2. Heft. 255–294: Teutsch, Georg Daniel: Zur Geschichte von Bistritz.
- 9/1870–1871. 2. Heft. 202–229: Marienburg, Georg Friedrich: Zur Berichtigung einiger alturkundlichen Oertlichkeitsbenennungen in Siebenbürgen.
- 17/1883. 526–591: Teutsch, Friedrich: Beiträge zur alten Geschichte des Schenker Stuhles und der Markgenossenschaft im Sachsenland.
- 21/1887. 231–312: Theil, Rudolf: Geschichte der zwei Stühle Mediasch

- und Schelk bis zur Mitte des 15. Jahrhunderts.
- Veress Endre *lásd* EM 38/1933.
- Vidal–Mollat = Benoît XII (1334–1342). Lettres closes, patentes intéressant les pays autres que la France. Publiées ou analysées d'après les registres du Vatican par Jean Marie Vidal et Guillaume Mollat. Tom I–II. Paris 1913–1950. (Bibliothèque des Écoles françaises d'Athènes et de Rome. 3e. série. Lettres des papes d'Avignon.)
- W. Kovács András *lásd* EM 66/2004; WassLt.
- Wagner, Ernst *lásd* Berger: Regesten.
- Wagner: Sáros = Wagner, Carolus: Diplomatarium comitatus Sarosiensis. Posonii et Cassoviae 1780.
- WassLt = A Wass család cegei levéltára. Valentiny Antal oklevélkivonatait felhasználva bevezető tanulmányokkal és jegyzetekkel közléteszi W. Kovács András. (Erdélyi Nemzeti Múzeum Levéltára 3. sz.) Kv 2006.
- Wenzel Gusztáv *lásd* MTTár IV (1857).
- Wenzel: DiplEml = Magyar diplomáciai emlékek az Anjou-korból. Szerk. Wenzel Gusztáv. Bp 1874–1876. (MHHEXtera I.)
- Werner, Carl/Karl *lásd* Theil–Werner; Ub I–III.
- Wertner Mór *lásd* EM 18/1901, 21/1904.
- Xenopol: IstRom = Xenopol, Alexandru Dimitrie: Istoria românilor din Dacia Traiana. I–V. Iași 1888–1893.
- Zádori János *lásd* ÚMSion.
- Závodszy Levente, *lásd* Héderváry Okl.
- Zimmermann, Franz *lásd* ArchZtsch 18/1887; Ub I–III.
- Zimmermann: Texte = Zimmermann, Franz: Texte zu den von dem Archivamt der Stadt Hermannstadt und der sächsischen Nation herausgegebenen „Photographien von Urkunden aus siebenbürgisch-sächsischen Archiven,“ Hermannstadt 1880.
- ZOkm = Codex diplomaticus domus senioris comitum Zichy de Zich et Vasonkeö. A zichi és vasonkeői gróf Zichy-család idősb ágának okmánytára. Szerk. Nagy Imre–Nagy Iván–Véghely Dezső–Kammerer Ernő–Dőry Ferenc–Lukcsics Pál–Áldásy Antal–Barabás Samu. I–XII. Pest–Bp 1871–1931.
- Zounok = Zounok. A Jász-Nagykun-Szolnok megyei levéltár évkönyve. Szerk. Botka János. 1986–.
- 6/1991. 283–329: Benedek Gyula: Oklevelek Külső-Szolnok vármegye XIV. századi történetéből.
- 9/1994. 247–297: Benedek Gyula: Mohács előtti oklevelek Külső-Szolnok vármegye történetéből (1330–1526).
- ZsOkl = Zsigmondkori oklevéltár. Szerk. Mályusz Elemér–Borsa Iván–C. Tóth Norbert. I–X (1387–1423). (A Magyar Országos Levéltár kiadványai II: Forráskiadványok 1, 3–4, 22, 25, 27, 32, 37, 39, 41, 43.) Bp 1951–2007.

A FELHASZNÁLT KÉZIRATOS (LEVÉLTÁRI ÉS KÉZIRATTÁRI) FORRÁSOK ŐRZŐHELYEI ÉS AZOK RÖVIDÍTÉSEI

E jegyzék a kötetben felhasznált levéltárak és kéziratári forrásgyűjtemények, azok őrzőhelyei és rövidítései felől nyújt tájékoztatást. A magyarországi középkori írásbeliség termékeként, annak keretei között létrejött levéltárakat és könyvtárakat a magyar szakirodalomban használt módon, történetileg kialakult magyar elnevezésük betűrendjében sorolja fel, de jelenlegi hivatalos nevüket is megadja annak az államnak a nyelvén, melynek területén most őrzik. Ugyancsak a magyar elnevezésből formáltuk a rövidítéseként használt betűszavakat is. A magyarországi középkori írásbeliség keretein kívül képződött levéltárakat, könyvtárakat és múzeumokat mai hivatalos nevük betűrendjében soroltuk be jegyzékünkbe.

Archiv d. ev. Landeskirche (SzNLT)

Arhivum Secretum Vaticanum *lásd* Vatikáni lt

Arhivele Naționale Bihor, Oradea *lásd* VárNLT

Arhivele Naționale Brașov, Brașov *lásd* BrNLT

Arhivele Naționale București *lásd* BukNLT

Arhivele Naționale Cluj, Cluj-Napoca *lásd* KvNLT

Arhivele Naționale Covasna, Sfântu Gheorghe *lásd* SSztGyNLT

Arhivele Naționale Sibiu, Sibiu *lásd* SzNLT

Balassa cs lt (DL)

Bánffy cs bp-i lt (DL)

Bánffy cs nagyfalusi lt (DL)

Bánffy cs nemzetségi lt (az ENMLt-nak a KvNLT-ban és a KvEkt-ban őrzött anyagában)

Barabás Samu gyűjteménye (töredékek a SSztGyNLT-ban, mikrofilmek az elpusztult középkori oklevelekről az ENMLt-ban és a MOL-ban (DF).

Barcasági szász ev. káptalan lt (Honterus egyházközösség Lt, Brassó)

Bárczay cs lt (DL)

Bártfai Területi Állami Lt (Štátny oblastný archív v Bardejove)

Bártfa v lt (Bártfai Területi Állami Lt)

Batthyaneum = Batthyaneum-könyvtár, Gyulafehérvár (Biblioteca documentară Batthyaneum, Alba Iulia)

Batthyány cs körmendi lt (DL)

Béldi cs mezőméhesi lt (az ENMLt-nak a KvNLT-ban őrzött anyagában)

Berzeviczy cs lt (DL)

Beszterce v lt (KvNLT)

Bethlen cs bethleni lt (DL)

Bethlen cs keresdi lt (az ENMLt-nak a KvNLT-ban őrzött anyagában)

Bethlen, iktári, cs lt (az ENMLt-nak a KvNLT-ban őrzött anyagában)

Biblioteca Academiei Române, Filiala Cluj-Napoca, *lásd* KvAKt

Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga”, Cluj-Napoca *lásd* KvEKt

Biblioteca documentară Batthyaneum, Alba Iulia *lásd* Batthyaneum

Bodoni cs lt elenchusa (az ENMLt-nak a KvNLT-ban őrzött anyagában)

Borsod–Abaúj–Zemplén Megyei Lt, Miskolc

Bölöni cs lt (VárNLT)

BrNLT = Brassói Nemzeti Lt (Arhivele Naționale Brașov)

Brassó v lt (BrNLT)

Brassói száz év. egyházközség lt (Honterus-egyházközség lt)

BukNLT = Bukaresti Nemzeti Lt (Arhivele Naționale București)

Cornides-gyűjtemény = Cornides Dániel Diplomatarium című kézíratos forrásgyűjteménye.

(Ennek eredeti kötetei az MTAKt Kézírtárában találhatóak, az ezekből Kovachich Márton

György részére készült válogatás köteteit viszont az OSZK Kézírtára őrzi FoLLt 2220. sz.

alatt. A CDHung hivatkozásai általában ez utóbbi kötetekre vonatkoznak.)

Csáky cs központi lt (DL)

Dancs cs lt (DL)

Dési cs lt (az ENMLt-nak a KvNLT-ban őrzött anyagában)

Dés v lt (KvNLT)

DF = Diplomatikai Fényképgyűjtemény (MOL)

Diplomatarium *lásd* Cornides-gyűjtemény

DL = Diplomatikai Lt (MOL)

ENMLt = Erdélyi Nemzeti Múzeum Levéltára (a KvNLT és a KvEKt, valamint a KvAKt őrzésében)

ENMLt Törzsgyűjtemény = Erdélyi Nemzeti Múzeum Levéltárának Törzsgyűjteménye (a KvNLT és a KvEKt őrzésében)

Eperjesi Területi Állami Lt (Štátny oblastný archiv v Prešove)

Eperjes v lt (Eperjesi Területi Állami Lt)

Erdélyi káptalan hiteleshelyi lt (DL)

Erdélyi káptalan mt (a Batthyaneum őrzésében)

Erdődy cs galgóci lt (HHSt)

Esterházy cs cesznecki lt (az ENMLt-nak a KvNLT-ban őrzött anyagában)

Esterházy cs hercegi ágának lt (DL)

Esztergomi káptalan hiteleshelyi lt, Esztergom

Esztergomi káptalan mlt, Esztergom

Festetics cs lt (DL)

Forgách cs lt (DL)

Gyulay-Kuun cs lt (az ENMLt-nak a KvNLT-ban őrzött anyagában)

HHSt = Haus-, Hof- und Staatsarchiv, Wien

Holdházy-hagyaték, Győri püspöki lt, Győr

Honterus egyházközség lt *lásd* Brassói száz év. egyházközség lt

Jászói konvent hiteleshelyi lt (Szlovák Nemzeti Lt)

Jósika cs hitbizományi lt (az ENMLt-nak a KvNLT-ban őrzött anyagában)

- Justh cs lt (DL)
Kállay cs lt (DL)
Kapy cs lt (DL)
Károlyi cs lt (DL)
Kemény cs csombordi lt (a KvNLT-ban)
Kemény cs malomfalvi lt (az ENMLT-nak a KvNLT-ban őrzött anyagában)
Kemény: DiplApp = Kemény, Josephus: Diplomatarii Transsilvanici Appendix, kéziratok másolatgyűjtemény (Kemény József gyűjteményének a KvAKT-ban őrzött anyagában)
Kemény: DiplSuppl = Kemény Josephus: Diplomatarii Transsilvanici Supplementum, kéziratok másolatgyűjtemény (Kemény József gyűjteményének a KvAKT-ban őrzött anyagában)
Kemény József gyűjteménye (az ENMLT-nak a KvNLT-ban és a KvAKT-ban őrzött anyagában)
Kolozsmonostori konvent hiteleshelyi lt (DL)
Kolozsmonostori konvent mlt (a Bathyanéum őrzésében)
Kolozsvár v lt (KvNLT)
Kolozsvári Szt. Mihály-plébánia lt
K[olozsvári] Papp Miklós gyűjteménye (DL)
Kornis cs szentbenedeki lt (az ENMLT-nak a KvNLT-ban őrzött anyagában)
Kölcsey cs lt (DL)
KvAKT = Kolozsvári Akadémiai Könyvtár (Biblioteca Academiei Române, Filiala Cluj-Napoca)
KvEKT = Kolozsvári Egyetemi Könyvtár (Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga”, Cluj-Napoca)
KvNLT = Kolozsvári Nemzeti Levéltár (Archivele Naționale Cluj, Cluj-Napoca)
Lukács, kövecsesi, cs lt (DL)
Mándy cs lt (DL)
Máriássy cs lt (DL)
Medgyesi száz év. káptalan lt (SzNLT)
Mérey cs, kaposmérői, lt (DL)
Mike Sándor gyűjteménye (az ENMLT-nak a KvAKT-ban és a KvNLT-ban őrzött anyagában)
Mikó cs lt (az ENMLT-nak a KvNLT-ban őrzött anyagában)
Miske cs lt (az ENMLT-nak a KvNLT-ban őrzött anyagában, töredékei a SzNLT-ban)
Morgonda száz év. egyházközség lt (SzNLT)
MOL = Magyar Országos Levéltár, Bp.
MTAKT = Magyar Tudományos Akadémia Könyvtára, Bp.
Nagyapoldi száz év. egyházközség lt (SzNLT)
Nagydisznódi száz év. egyházközség lt (SzNLT-ban)
Nagy Jenő csikszentmártoni gyűjteménye (a SSztGyNLT őrzésében)
Nyitrai Területi Állami Levéltár (Ștătny oblastný archív v Nitre)
OSZK = Országos Széchényi Könyvtár, Bp.
Perényi cs lt (DL)
Prímási lt, Világi lt (Archivum Saeculare), Esztergom
Rákóczi–Aspremont cs lt (DL)
Rhédey cs lt (DL)
Rosenfeld-gyűjtemény (SzNLT)

Sellemberki száz év. egyházközség lt (SzNlt)
 Slovenský narodný archív, Bratislava *lásd* Szlovák Nemzeti Lt
 Sombory cs lt (DL és az ENMLt-nak a KvNlt-ban őrzött anyagában)
 Soós cs, sóvári, lt (DL)
 Suky cs lt (az ENMLt-nak a KvNlt-ban őrzött anyagában)
 SSztGyNlt = Sepsiszentgyörgyi Nemzeti Lt (Arhivele Naționale Covasna, Sfântu Gheorghe)
 Štátny oblastný archív v Bardejove *lásd* Bártfai Területi Állami Lt
 Štátny oblastný archív v Nitre *lásd* Nyitrai Területi Állami Lt
 Štátny oblastný archív v Prešove *lásd* Eperjesi Területi Állami Lt
 Štátny okresný archív v Žiline *lásd* Zsolnai Járási Állami Lt
 Szász Nemzeti és Szeben v lt (SzNlt)
 Széles cs, keresztesi, lt (Borsod–Abaúj–Zemplén Megyei Lt)
 Szebeni száz év. káptalan lt (SzNlt)
 Szelindeki száz év. egyházközség lt (SzNlt)
 Szepesi káptalan hiteleshelyi lt (Szlovák Nemzeti Lt)
 Szirmay cs lt (DL)
 Szlovák Nemzeti Lt (Slovenský národný archív, Bratislava)
 SzNlt = Szebeni Nemzeti Lt (Arhivele Naționale Sibiu, Sibiu)
 SzNMLt = Székely Nemzeti Múzeum Lt (SSztGyNlt)
 Sztáray cs lt (DL)
 Teleki cs gyömrői lt (DL)
 Teleki cs kendilonai lt (az ENMLt-nak a KvNlt-ban őrzött anyagában)
 Teleki cs mvhelyi lt (DL)
 Thorotzkay cs lt (az ENMLt-nak a KvNlt-ban őrzött anyagában)
 Tisza cs lt (DL)
 Toldalagi cs lt (az ENMLt-nak a KvNlt-ban őrzött anyagában)
 Török Bertalan gyűjteménye (az ENMLt-nak a KvNlt-ban őrzött anyagában)
 Újhelyi cs lt (DL)
 Uzsovcis cs lt (Nyitrai Területi Állami Levéltár)
 VárNlt = Váradai Nemzeti Lt (Arhivele Naționale Bihor, Oradea)
 Vasvári káptalan lt (Szombathelyi püspöki és Vasvár-Szombathelyi székeskáptalani lt, Szombathely)
 Vatikáni lt (Archivum Secretum Vaticanum), Róma
 Vay cs berkeszi lt (DL)
 Velence v lt, Velence
 Vízakna v lt (SzNlt)
 Wass cs lt (az ENMLt-nak a KvNlt-ban őrzött anyagában)
 Wesselényi cs bp.-i lt (DL)
 Wesselényi cs zsibói lt (az ENMLt-nak a KvNlt-ban őrzött anyagában)
 Zichy cs zsélyi lt (DL)
 Zsolnai Járási Állami Lt (Štátny okresný archív v Žiline)
 Zsolna v lt (Zsolnai Járási Állami Lt)

OKLEVÉLKIVONATOK

1. 1340. január 4. (f. III. p. oct. Nat. dom.) Az erdélyi káptalan Péter erdélyi alvajdának 1339. október 28-án kelt kérésére (CDTrans II. 1054. sz.) Miklós fia: Mike alvajdai ember, Nagy (Magnus) László magister kanonok hiteleshelyi tanúbizonyság és a szomszédok jelenlétében, november 14-én (dom. p. Martini conf.) elvégezte a Zent Marton és Koroth közötti határjárását a következőképpen: Incipiendo a parte ville Egrestw, videlicet a parte orientali, prima meta incipit de fluvio Kwkwllö, ubi est quedam clausura et inde transit ad Holt Kwkwllö ad plagam meridionalem. Et sic meatus eiusdem Holtkwkwllö usque ad locum, ubi prope villam Solmus cadit in fluvium Kwkwllö stat pro meta. Et licet meatus eiusdem Holtkwkwllö cum vicinis et commentaneis pro communi meta servaret, tamen timentes et advertentes ne processu temporum ex inundatione aquarum ipse meatus deperiret, ob hoc iuxta eundem meatum incipiendo in capite eiusdem, unde ortum habet, in arido loco, intra metas dictarum possessionum pro evidentioribus signis quattuor metas terreas erexissent. Az így körülhatárolt területet pedig, a szomszédok egyetértésével, Arteus fia: János és Pál fia: János tulajdonába adták.

Ái Derencsényi Orros Péter alvajda 1340. január 13-i oklevelében (5. sz.), DL 11742 (XVII. századi egyszerű másolatban). Az átírás során bizonyosan meghibásodott napi keltezést (f. I.) január 4-re (f. III.) javítottuk. □ Regeszta: AOKl XXIV. 2. sz. (január 2-re keltezve).

2. 1340. január 9. (in Alto castro, dom. p. Epiph. dom.) I. Károly király jutalmazni kívánván azt, hogy Vos (d) Miklós comes a hűtlenség újtjáról megtérve Chychow várát visszaszolgáltatta, Scenthgutharth, Chege, Zazzyluas és Scenthyan birtokot, testvérei és rokonai kirekesztésével, kizárólag neki és örököseinek adományozza, megtiltva a nádornak, országbírónak, erdélyi vajdának, alvajdának és az erdélyi részek összes bírájának, hogy nevezett Vos (d) Miklóst vagy fiait e birtokok miatt bármelyik testvére vagy rokona ellenében perbe hívják, sőt elrendeli, hogy egyenesen biztosítsák zavartalan birtoklásukat. Eleve érvénytelennek tekintendő, ha valamit fenti adományával ellentétben merésznének cselekedni.

Eredeti, hártján, hátlapján befüggesztett gyűrűspecstét nyomával, Wass cs lt (DF 252694). — Említés Szécsényi Tamás erdélyi vajda 1340. január 11-i (4. sz.) és Derencsényi Orros Péter erdélyi alvajda 1340. május 1-jei oklevelében (14. sz.), Wass cs lt (DF 252744 és 252745). — Ái Lackfi István erdélyi vajda 1347. március 25-i oklevelében (378. sz.), Wass cs lt (DF 252892). □ Közlés: HOKl 220–221. — Ub I. 502–503. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 523–524 (román fordításban). □ Regeszta: Şincai I. 479. — AOKl XXIV. 15. sz. — WassLt 57. sz.

3. 1340. január 9. (in Alto castro, dom. p. Epiph. dom.) I. Károly király bizonyítja, hogy mikor Vos (d) Miklós comes hűségére térve visszaadta Chychou várát, ő az erdélyi részekben fekvő Scenthgutharth, Chege, Zazzyluas és Scenthyan birtokot nem testvéreivel és rokonaival közösen, hanem egyedül csak neki és örököseinek adományozta. Ezért azokból egyetlen testvére vagy rokona sem követelhet tőle magának részt vagy osztályt. Megtiltja tehát a nádornak, országbírónak, vajdának, alvajdának és helyetteseiknek, valamint az ország és az erdélyi részek mostani és jövődöbeli minden bírájának, hogy Miklós comes felett ítélkezzenek, ha valamelyik testvére vagy rokona részt vagy osztályt kívánna tőle a fenti jószágokban. Sőt egyenesen biztosítsák Miklós comes és örökösei

háborítatlan birtoklását azokban. Eleve érvényteleneknek nyilvánít minden olyan intézkedést, mely ellentétes lenne e mostani kegynyilvánításával.

Eredeti, hártán, hátlapján befüggesztett felségpecsét nyomaival, Wass cs lt (DF 252757). — Említés Szécsényi Tamás erdélyi vajda 1340. január 11-i (4. sz.) és Derencsényi Orros Péter erdélyi alvajda 1340. május 1-jei oklevelében (14. sz.), Wass cs lt (DF 252744 és 252745). □ Közlés: HOKl 221–222. — Ub I. 501–502. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 524–525 (román fordításban). □ Regeszta: Šincal I. 479. — AOKl XXIV. 16. sz. — WassLt 56. sz.

4. 1340. január 11. (Wyssegrad, f. III. a. oct. Epiph. dom.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán Petew alvajdanak vagy helyettesének. Idősebb Vos (d) Miklós comes fölött a királytól kapott birtokai ügyében senki keresetére se merészeljen bíraskodni, amint ezt a királyi oklevélből (2–3. sz.) is láthatja.

Eredeti, hártán, hátlapján pecsét nyomával, Wass cs lt (DF 252744). □ Közlés: HOKl 223. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 525, 604–605 (román fordításban is, hibásan január 10-re és január 30-ra keltezve). □ Regeszta: AOKl XXIV. 18. sz. — WassLt 58. sz.

5. 1340. január 13 (Colosmonostra, in oct. Epiph. dom.) Péter erdélyi alvajda Artheus fia: János és Pál fia: János részére átírja az erdélyi káptalan 1340. január 4-én kelt jelentését (1. sz.) birtokuk határjárásáról.

Ái az erdélyi káptalan 1426. január 11-i oklevelében, DL 11742 (XVII. századi egyszerű másolatban). □ Regeszta: AOKl XXIV. 25. sz.

6. 1340. február 8. (f. III. p. Purif. virg.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Felgyógyi (de Gyog superiori) Sámson fia: István betegem fekvő özvegye, az embereket természetből fogva megillető szabadságra való hivatkozással (si homines, quos ab initio natura liberos protulit et ius gentium iugo substituitur servitutis in ea qua nati fuerant manumittentis beneficio libertati reddantur), saját lelki üdve biztosítása érdekében, testvére: Daniel fia: Michael, a felgyógyi pap: András, valamint a káptalan kiküldötte: Péter succentor jelenlétében február 8-án Kandi (d) Margit, Ilona, Erzsébet nevű rabnőit (ancillas) és Balázs nevű szolgáját (servum) felszabadította örökös szolgaságukból és megengedte nekik, hogy kedvük szerint bárhol tartózkodhassanak. — *Méltóságsor*: Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás ör-, Pál magister Karazna-i főesperes dékán-kanonok.

Eredeti, hártán, művészi kezdőbetűvel, függőpecsét nyomával. Hihetőleg elrontott tisztázat vagy másodpéldány, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277289). Ennek hátára később a káptalan egy 1340. november 3-i oklevelének szövegét másolták rá megőrzés végett (33. sz., l. még CDTrans II. 914. sz.) □ Közlés: Ub I. 503–504. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 525–526 (román fordításban). □ Regeszta: ErdKlT 105. sz. (hibásan február 3-ra keltezve). — AOKl XXIV. 70. sz.

7. 1340. február 14. (Wyssegrad, in Valentini mart.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán azt a Zarazberuk-i és Syma-i (Zothmar vm) részbirtokot, amelyiket I. Károly király adományozott neki, fiai: Konya királynéi étékfogómaster, Mihály magister Poson-i prépost, valamint a zsenge koru Gáspár és László beleegyezésével, Chahal-i Péter fia: János

magisternek és utódainak adja a királynak és neki fiatalsága óta teljesített hűséges szolgálatai jutalmaként. Ezek a jószágok egykor Syma-i Lászlóei voltak, de őt Zothmar-i (d) László és Frychko királyi kamaraispánok hamis pénzek vereséért elfogták és az ország szokásjogának megfelelően máglyán égettettek meg, birtokait pedig elkobozták a korona számára. A király által neki adományozott fenti birtokokra Syma-i László özvegye és János nevű fia, illetve testvérei (fr. u:) Mihály, Jakab, János igényt formáltak ugyan, de Pál comes országbíró keresetüket elutasította és a jószágokat véglegesen a vajdának ítélte oda.

Eredeti, hártján, függőpecséttel, DL 3292. □ Közlés: AOkm IV. 4–5. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 527–528 (román fordításban). □ Regeszta: AOkI XXIV. 79. sz.

8. 1340. február 24. (in Cybinio, in vig. Mathie ap.) A Szeben (Cybiniensis) széki és a hozzá tartozó más székek provincialisai elismerik, hogy Halbenkragen, Újfalu (Noua villa), Ruental, Kries, Vilzendorfh, Pezendorf birtok Gegus és Jakab fiainak: András magisternek valamint testvéreinek: Jakabnak, Ywan-nak és Denus-nak apjuktól illetve nagyapjuktól: Appa-tól maradt, ősi jogon bírt örökölt jószágga, és ezért visszabocsátják azokat nekik, minden tartozékaikkal együtt, ígérve, hogy ezekben a birtokokban közülük senki sem fog semmit tevékenykedni (operari) a fentebb említett nemesek akarata ellenére.

Eredeti, hártján, függőpecsét zsinórával, DL 3293. Hátlapján Huszti András kézírása. □ Közlés: Arch. f. Kunde Öst. Gesch. 5/1850. 380 (Teutsch, G. D., hibásan február 20-ra keltezte). — AOkm IV. 5–6. — Ub I. 504–505 (hibásan február 20-ra keltezte). — DIR C, veacul XIV, vol. III. 528–529 (román fordításban, hibásan február 23-ra keltezte). □ Regeszta: AOkI XXIV. 93. sz.

9. 1340. március 3. (f. VI. a. Invocavit) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy egyrészt Rener fia: Rener comes, alvinci (de Winch inferiori) hospes, másrészt Sumurakus fiai: László és János, Barcha-i nemesek, a Felkunir, Olkunir, Zazerkys, Alvinc (Vinch inferior) és Pien falu szomszédságában, az Erkyspatak nevű folyócska mellett fekvő, őket közösen illető Volaherkis nevű birtokukat két egyenlő részre osztották és megállapodtak abban, miszerint gyermektelen haláluk esetén a felek kölcsönösen öröklik egymás részét. — *Méltóságsor*: Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás ör-, Pál magister Karazna-i főesperes, dékánkanonok.

Eredeti, hártján, függőpecsét zsinórával, Török Bertalan gyűjteménye (DF 244525). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. III. 529–530, 605–606 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: Turul 12/1894. 70 (Kis B.). — Korrespondenzblatt 17/1894. 30. (Müller, G. E.) — TTár 1907. 110 (Magyari K.). — DocVal 84. — AOkI XXIV. 114. sz.

10. [1340 ?] március 9. (f. V. p. Invocavit) A Warad-i káptalan előtt Kechel-i Lőrinc özvegye tiltakozik amiatt, hogy András fiai: András és János – Sándor fiainak: Istvánnak, Petewnwk [...] és testvérük: János fiának: Mihálynak a felbujtására – megrohanták Kechel-i birtokrészét, fiát meggyilkolták, gabonával rakott [?] szekerét elvitték, majd ugyanezen a napon visszatérve [őket ?] is megakarták ölni.

Eredeti, vízfoltos és szakadozott hártján, DL 30637. A keltezés éve kiszakadt. Keltezésével kapcsolatosan l. AOkm VI. 39 és DocRomHist C, X. 278.

11. 1340. március 16. (mensis Marcii d. XVI.) András váradi püspök a Gergely szücs (pelliparius), Konch fia: Petermann, Domokos bíró (iudex) és Márton fia: Kosa által Balázs Warad-i civis királyi hospes ellen néhai felesége: Erzsébet által hátrahagyott házhely (fundus) és szőlő ügyében indított pert – miután helynöke: László Buda-i olvasókanonok, valamint János magister [gyula]fehérvári főesperes váradi kanonokok révén a helyszínen vizsgálatot tartott – az alperes javára dönti el.

Eredeti, hártán, vörös zsinóron függő zöld pecséttel, DL 3297. □ Közlés: AOkm IV. 8–9. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 532–533 (román fordításban). □ Regesza: Bónis: Szentszéki regeszták 948. sz. — AOkI XXIV. 148. sz.

12. 1340. március 23. (Wyssegrad, XVI. d. oct. Cinerum) Pál comes országbíró bizonyítja, hogy Tembes-i Domokos fia: Mihály és Benedek fia: Fülöp felpereseknek Chanad nemzetségbeli Dénes fia: Pál fiai: Dénes magister, Pál és Péter ellen indított és általa [1339.] november 18-ra (ad oct. Martini conf.) halasztott perében Domokos fia: Mihály, a Chanad-i káptalan ügyvédvalló levele alapján Fülöp nevében is, akkor előadta, hogy három évvel ezelőtt Chanad esztergomi (Strigoniensis) érsek Chanad vármegyébe jött és május 1-jén (in oct. Georgii mart.), Pál említett fiaival együttesen, felszólította őket általános birtokosztályra úgy, hogy előbb a három fő udvarházukat (tres curias capitales) osszák el, melyekhez összes jószáguk tartozik, majd magukat a birtokokat osszák három felé, és egy rész jusson nekik (azaz Mihálynak és Fülöpnek), egy másik rész Pál nevezett fiainak és Gergely fia: Andrásnak, a harmadik részt pedig Chanad érsek kapja. Végül is Pál fiai, az érsekkel való tárgyalások után, a jószágokat csak két részre osztották, őt és Fülöpöt kirekesztve az osztályból. Ezért ők most rokonsági fokuknak megfelelően a Pál fiai kezére került birtokok felét kívánják maguk számára, mivel annak idején tiltották Pál fiait a fenti osztálytól. Minthogy erre Pál fiainak a Chanad-i káptalan levelével meghatalmazott ügyvédje: Bedeoch fia: János kijelentette, hogy megbízóinak jogerős oklevelei vannak a kezükben levő birtokokkal kapcsolatosan, ezek bemutatására március 8-át (oct. Cinerum) tűzte ki a felek számára határnapul, amikor is azok bejelentették, hogy engedélye alapján szeretnének békésen kiegyezni egymással. Ekkor egyrésztől Dénes magister, a Chanad-i káptalan ügyvédvalló levele alapján testvérei: Pál és Péter nevében is, másrésztől Domokos fia: Mihály, szintén az előbbi káptalan levele alapján Benedek fia: Fülöp képviselőjeként is, átiratban bemutatták előtte az Orod-i káptalan 1274. évi privilégiumát (CDTrans I. 335. sz.). Ennek alapján a felek úgy egyeztek ki egymással, hogy Pál fiai: Dénes magister, Pál és Péter azokat a jószágokat, amelyek az Orod-i káptalan fenti osztálylevele alapján egykor Domokos fia: Mihály és Benedek fia: Fülöp elődeinek jutottak, nekik hagyták. Ezekon kívül az érsekkel való osztály során nekik jutottak közül az alábbiakat engedték át nekik: Orod vármegyében Duburdun-hoz más néven Keresztyenkenezhaza-hoz tartozó Kadrasson, a Teyes-hez tartozó Telekus; Chanad vármegyében Eghazaspodwe, Pál fiainak Keer birtokbeli teljes része, Pál fiai Kanysamunustura nevű birtokán két népes kuria és a monostortól keletre eső üres rész fele, Orozlanusmunustura-n Pál fiai részének a Kanysa felé vezető út keleti oldalán, a falu közepén levő fele, Pordan-on Pál fiai részéből a Morus folyó partján levő négy körtefánál négy népes telek, az ottani üres földdel együtt, ahová szabadon telepíthetnek maguknak

jobbágyokat, Kysfolud-on Pál fiai részének Chanad város felőli fele és Mokofalwa-n az eddig is birtokolt részük. Örökjogu monostoraik kegyúri joga továbbra is közös marad. A Pál fiai kezén levő többi birtokhoz Domokos fia: Mihály és Benedek fia: Fülöp többé nem formálnak jogot, azokról lemondanak Pál fentebb nevezett fiai javára. Duburdun-ban és más lakatlan, új helyeken bármelyik fél szabadon telepíthet magának falut. Az idegeknek kezére került birtokokat közösen igyekeznek visszaszerezni, és azokat is felosztják egymás között. Ha csak az egyik fél szerez vissza valami birtokot, a másik fél az osztályt megelőzően köteles a költségeit megtéríteni. Ha mindkét fél egyenlő értékű jószágot szerez vissza, ki-ki megtarthatja azt osztály nélkül. Mindezekre a felek előtte kötelezték magukat.

Eredeti, hártán, függőpecséttel, Wesselényi cs zsidói lt (DF 254787). □ Közlés: AMP 5/1981. 340–344 (hibás olvasatokkal, Rusu A. A.). □ Regeszta: AOKI XXIV. 164. sz.

13. 1340. április 20. (Gelyenes, f. V. p. Pasce) Bereck fia: János magister Zothmar vármegye ispánja szolgabíráival együtt bizonyítja, miszerint a király parancsára Gelyenesen április 20-án a nemesek és nemtelenek számára tartott közgyűlésen Chahol-i Péter fia: János magister azzal a panasszal állt elő, hogy famulusát: Hothuan-i Tamást Lascud faluban Chernete mátkája (sponsus): Lőrinc, Chako (d) Lőrinc fiai: Miklós és Tamás, Márk fia: Miklós, Lodomer fia: Miklós, Fafeu (d) Mihály és Zeuke fia: Mihály megölték és tíz márkát elvettek tőle. Ezt az állítást az esküdtek, a nemesek és a nemtelenek egyaránt megerősítették.

Eredeti, hártán, hátlapján öt pecsét nyomaival, Kemény József gyűjteménye (DF 253431). □ Regeszta: EMOKI 64. sz. (április 26-ra keltezve) — AOKI XXIV. 238. sz.

14. 1340. május 1. (Culusmonustra, in oct. Georgii mart.) Péter erdélyi alvajda bizonyítja, hogy miután a Zonuk, Doboka és Culus vármegye nemesei számára 1339. november 8-án (in oct. Omn. sanct.) Bonchhyda-n tartott közgyűlésén ifjabb Wos (dicti) Miklós és László magisterek személyesen, testvéreik: Acheel (d) János, Lőrinc, Péter, Tamás, Mihály és Deseu nevében pedig az erdélyi káptalan ügyvédvalló levele alapján azt kívánták idősebb Wos (d) Miklós comestől, hogy örökölt, szerzett és vásárolt birtokain osztozék meg velük, de ő kijelentette, hogy csak örökölt jószágain hajlandó osztozni, mert szerzett és vásárolt birtokai felől oklevelei vannak, ügyüket [1340.] május 1-jére (ad oct. Georgii mart.) Culusmonustra-ra halasztotta (CDTrans II. 1055. sz.). E hatámapon Monustur-on a testvéreik: Acheel (d) János, Veres (Rufus) Péter, Lőrinc, Tamás és Deseu, valamint az időközben elhunyt Mihály képviselőjében a nyitrai (Nyttriensis) káptalan ügyvédvalló levelével személyesen megjelent [ifjabb] Wos (dicti) Miklós és László előtt azonban idősebb Wos (d) Miklós comes egyedül I. Károly király gyűrűpecséttel megerősített, 1340. január 9-i oklevelét (3. sz.) mutatta be, noha ez csak Zentgutharth, Chege, Zylwas és Zentywan nevű szerzett jószágait illetően tartalmaz tilalmat. Mivel Miklós comes a vásárolt birtokai felől nem tudott [hasonló] oklevelet felmutatni, három marka bírsággal sújtja őt és megállapítja, hogy örökölt és vásárolt birtokain köteles rokonaival megosztani arra megállapítandó későbbi időpontban. A fentebb említett négy birtok ügyét tehát elnapolja, mert semmiképpen sem akar a királyi parancs ellenére ítékezni

benne. — *Hátlapján azonos írással: Pro comite Nicolao dicto Wos seniore contra Nicolaum similiter Wos dictum iuniorem et alios fratres suos intrascriptos super facto possessionum Zenthguthharth, Cege, Zylwas et Zentyhwan vocatis [!] memorialis.*

Eredeti hártján, hátlapján két pecsét nyomával, Wass cs lt (DF 252745). □ Közlés: HOkl 223–225. — Ub I. 505–506 (hibásan április 30-ra keltezte). — DIR C, veacul XIV, vol. III. 534–535 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl XXIV. 262. sz. — WassLt 60. sz.

15. 1340. május 4. (in villa Zomus, V. f. p. oct. Georgii mart.) Péter erdélyi alvajda a Clusmonustra-i Szűz [Mária]-monostor konventjének. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Yztyen-i Domokos fia: István, vagy Peteu magister alvajdai nótárius a Zomus folyó közelében, Doboka vármegyében fekvő, lakóitól elhagyott Chubulou nevű birtokot, melyet egyezségük értelmében Mykud fia: Miklós fiai: János, László, Miklós és Leukus adtak át nekik örökre Dersa nevű birtokért, iktassa Péter fia: Pál fiainak: Péternek és Jánosnak, miután körüljárta. Az esetleges ellentmondókat idézze színe elé.

Belifoglalva a kolozsmonostori konvent 1340. május 22-i jelentésébe (16. sz.), DL 28898, ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253659) és Dési cs lt (DF 244447). □ Regeszta: EMOKl 66. sz. (tévesen május 10-re keltezte). — DIR C, veacul XIV, vol. III. 535 (tévesen május 10-re keltezte). — AOkl XXIV. 278. sz.

16. 1340. május 22. (f. II, vid. in d. Rogationum) A Clusmonustra-i Szűz [Mária]-monostor konventje Péter erdélyi alvajdának. 1340. május 4-i kérésére (15. sz.) Petew magister alvajdai nótárius, Mihály magister konventi jegyző tanúbizonyossága mellett, május 9-én (f. III. p. quind. Georgii mart.) a szomszédok: Iklod-i László volt alvajda fia: Beke és Olnuk-i János jelenlétében körülhatárolta Chubulou birtokot és ellentmondás nélkül Pál fiainak: Péternek és Jánosnak iktatta. — *A határ leírása: Prima meta incipit super rivulum Vrboupathaka vocatum in loco, ubi idem rivulus ad eandem possessionem Chubulou discurrendo properius applicaret et ibi erexissent duas metas terreas novas. Deinde procedit ad partem occidentis ad duos rubetos pomorum in plana terra existentium. Ibi erexissent duas metas terreas et abhinc ad latus montis Zarrazayberche vocati accedendo et ibi in latere ipsius montis ad septentrionem respiciente duas metas terreas, a quibus autem magis ad occidentem similiter duas metas et exhinc in latere eiusdem montis unam, a qua quidem procedendo similiter unam metam terream sublevassent. Et deinde circumeundo super latus sepe dicti montis iuxta priora spatia perveniendo ad caput ipsius vallis Zarrazay prehabite, in cuius capite iuxta unam antiquam metam sub arbore quercus [!] antiquitus erectam aliam metam terream erexissent, a quibus omnibus versus partem occidentis directe super uno Berch, ubi vadit ad cacumen montis Chubulofeye vocati supra villam Olnuk existentis et in eodem sunt due mete. Item flectendo ad partem septentrionis in latere capituli ipsius vallis seu possessionis Chubulou prescripte sub arbore querci esset una meta terrea. Deinde directius ad septentrionem procedendo super eodem Berch currendo flectitur ad duas metas terreas, currit per eundem Berch ad unam metam terream sub arbore sitam. Et exinde super eundem Berch magis ad orientem declinando vadit ad duas metas terreas et abinde autem non magnum spatium tendendo currit ad unam metam super eundem Berch prope ad finem ipsius vallis Chubulou. Et exhinc modicum descendendo in latere ipsius*

Berch contra meridiem essent due mete terree, a quibus transiendō ipsam vallem ad meridiem ad aliud Berch directe ad duas metas terreas. Et deinde descendendo super eodem Berch inter terras arabiles versus partem orientis in plano loco sunt due mete terree, a quibus directe similiter ad orientem procedendo currit ad rivulum Vrbopataka prius nominatum et supra eundem currit supra ad duas metas prius erectas et ibi terminatur.

Belefoglalva Derencsényi Orros Péter alvajda 1340. május 25-i oklevelébe (18. sz.), DL 28898, ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253659). – Dési es lt (DF 244447, XVIII. századi egyszerű másolatban). ⊥ Regeszta: EMOKl 67. sz. (tévesen május 15-re keltezve). — DIR C, veacul XIV, vol. III. 535 (tévesen május 15-re keltezve). — AOKl XXIV. 325. sz.

17. 1340. május 24. (Visegrad, in vig. Ascens. dom.) I. Károly király egyrészről Sadan fiai: Gergely, Jakab és Márton, másrészről Mátyás fia: Miklós, a Krazna vármegyei Horuath-ról való nemeseknek, rokonságuk okán előterjesztett együttes kérésére abban a különleges kegyben részesíti őket, hogy ha valamelyikük vagy örökösei utódok nélkül hunyna el, annak birtokrészei a másik félre és örököseire háramolhassanak.

Tartalmi ái Cudar Péter országbíró 1373. február 1-jei oklevelében, DL 26590. □ Közlés: HOKm V. 215. □ Regeszta: AOKl XXIV. 329. sz.

18. 1340. május 25. (Monustur, in Ascens. dom.) Péter erdélyi alvajda bizonyítja, hogy Wysonta-i Pál fia: Péter, a tőle nyert engedély alapján, kiegyezett néhai Mykud bán fia: Miklós fiaival: János, László, Miklós és Leukus magisterekkel ama perében, melyet Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán 1337. május 1-jén (in oct. Georgii mart.) Tordán kezdett közgyűlésén indított ellenük Dersa birtokért (CDTrans II. 928. sz.), de amelyet akkor Miklós fia: László azzal a kifogással halasztatott el július 1-jére (ad. oct. Ioh. bapt.), hogy testvérei nélkül nem felelhet a keresetre (CDTrans II. 931. sz.). Erről az időpontról viszont ügyvédjük: Nagy (Magnus) Balázs serviens hasonló indokolással október 6-ra (ad oct. Mich. arch.) (CDTrans II. 944. sz.), innen pedig a december 11-én (f. V. p. oct. Andree ap.) Tordán kezdett erdélyrészli közgyűlésre halasztatta az ügy tárgyalását arra hivatkozva, hogy rokonaikkal is tanácskoznok kell (CDTrans II. 955. sz.). Innen viszont a per [1338.] május 1-jére (ad oct. Georgii mart.) azért halasztódott tovább, mert Miklós fiát: Jánost kihágásaiért (pro suis excessibus) az erdélyi vajda fogságra vetette (CDTrans II. 968. sz.). Innen az ügy augusztus 1-jére (ad oct. Iacobi ap.), majd november 18-ra (ad oct. Martini conf.) napolódott el, mert az alperesek csak akkor voltak hajlandók felelni, ha fogságra vetett testvérük is a bíróság elé állhat (CDTrans II. 995. és 1005. sz.). Végre november 18-án az alperesek kijelentették, hogy Dersa birtokra vonatkozó jogigényüket oklevelekkel támaszthatják alá. Ezek bemutatására az alvajda 1339. május 1-jére (ad oct. Georgii mart.) (CDTrans II. 1014. sz.) majd közakarattal [1340.] április 23-ra (oct. Passce) előbb tűzte ki (CDTrans II. 1032. sz.). Ekkor a felek, fogott bírák közvetítésével, úgy egyeztek ki egymással, hogy Miklós fiai: János, László, Miklós és Leukus magisterek Dersa birtokért cserébe örökre átengedik Wysonta-i Pál fiainak: Péternek és Jánosnak Doboka vármegyében a Wyzamus folyó közelében fekvő Chubulou nevű földjüket vagy birtokukat, ők viszont Dersa-ról mondanak le örökre a Doboka-i nemesek ja-

vára. Ha a felek nem védenék meg egymást kölcsönösen az elcserélt birtokokban, a jószágát elvesztett félnek a másik fél köteles visszaadni saját korábbi birtokát. Ennek megfelelően az alvajda felkérte a Clusmonustra-i konventet, hogy küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Nema-i Peteu magister alvajdai nótárius, vagy Yztyen-i Domokos fia: István Chobolou határát járja meg, majd iktassa Pál fiainak: Péternek és Jánosnak, az elmentmondókat pedig idézze színe elé. Miután az iktatás a konvent 1340. május 22-i jelentésének (16. sz.) bizonyosága szerint megtörtént, Dersa és Chobolou birtok cseréjét végérvényesnek nyilvánítja.

Ái az erdélyi káptalan 1362. november 11-i oklevelében, ENMLT Törzsgyűjtemény (DF 253659). — Ái a kolozsmonostori konvent 1409. július 4-i oklevelében, DL 28898. □ Regeszta: EMOKl 68. sz. (hibásan június 1-jére keltezve). — DIR C, veacul XIV, vol. III. 537 (június 1-jére keltezve). — AOKl XXIV. 331. és 332. sz.

19. 1340. június 12. (d. XII. Iunii) A velencei (Venecia) tanács Szlavóniába küldött hírszerzőinek (provisoribus) a jelentése szerint a magyar király gyengélkedése, valamint a tatárok (Tartari) Magyarország elleni támadása miatt ebben az esztendőben ebből az irányból nem várható támadás.

Eredeti, jegyzőkönyvi bejegyzés, Venecia v lt, a tanács Misti c. jegyzőkönyvében, XIX. 18. □ Közlés: Wenzel: DiplEml I. 400. sz.. □ Regeszta: AOKl XXIV. 380. sz.

20. 1340. június 17. (Wisegrad, sab. p. Corp. Chr.) I. Károly király Tamás erdélyi vajdának a Zolnok-i ispánnak, valamint Petew alvajdának. Fodor (Crispus) Lászlót, László magisternek, a Medyes-i székelyek [!] ispánjának serviensét és officiálisát védjék meg a Gyogh/Dyogh-i nemesek, az erdélyi káptalan és más zabolátlan emberek háborgatásaitól az általa neki adományozott Torda vármegyei Zaah és Fehér vármegyei (in ctu Albensi) Zemmyklos zavartalan birtoklásában. Ha pedig a nevezettek nem hagynának fel zaklatásával, a vitatott birtokrészt foglalják a királynak és oltalmazzák keményen, hogy megtanulják, vajon ama László, vagy a király szomszédsága kellemesebb-e számukra.

Ái az erdélyi káptalan 1418. május 13-i oklevelében, Toldalagi cs lt (DF 257477.) □ Közlés: TTár 1888. 85–86 (hibásan június 15-re keltezve). — DIR C, veacul XIV, vol. III. 538 (román fordításban). □ Regeszta: Sz 1887. 77 (vándorgyűlési jelentésben). — AOKl XXIV. 392. sz.

21. 1340. június 22. (Vissegrad, in oct. Corp. Chr.) I. Károly király Miklós vajda fia: Móric magister és fia: Simon magister hűséges szolgálatai jutalmaként Simon magisternek megengedte, hogy ha bármelyik birtokán arany, ezüst vagy másféle ércet talál, annak nyolcadrészéből egyharmadot magának tarthasson meg, míg a fennmaradó kétharmadot a királynak köteles beszolgáltatni.

Tartalmi ái Garai Miklós nádor 1409. március 13-i oklevelében, DL 31053. □ Közlés: CDHung VIII/5. 277 és X/4. 863–864. — DIR C, veacul XIV. vol. III. 538–539, 606 (román fordításban is). □ Regeszta: AOKl XXIV. 404. sz.

22. 1340. június 24. (Vyssegrad, in Nat. Ioh. bapt.) I. Károly király bizonyítja, hogy Tatamér [székesfehérvári] prépostot és testvérét: István magistert, hűséges szolgálataik jutalmaként, abban a kegyben részesítette, miszerint bárhol Magyarországon, erdélyi föl-

dön vagy az erdélyi részeken kívül (in regno Hungarie, tam in terra Transsilvana, quam extra partes Transsilvanas) levő összes örökjogú, szerzett és vásárolt birtokuk felében, bármelyik vármegyében vagy akár városban legyenek is azok, továbbá méneseikben (in equatis seu equis equatilibus) unokaöccseiket, azaz nővéreik (s. u) fiait társbirtokosukká fogadhatták, a prépost illetve István magister kisfia (parvulus): Mátyás halála esetére pedig a birtokok másik felében is törvényes örökösökké tehesék őket. Ennek a királyi engedélynek az alapján Tatamér prépost valamint testvére: István magister, kisfia: Mátyás nevében is, az erdélyi részekben vagy bárhol az országban fekvő összes szerzett birtokuk felét unokaöccseiknek (consobrinis), azaz nővéreiknek Buncza Simontól, Dobou (d) Páltól és Lukácstól született fiainak és utódaiknak adták, de többi birtokaikban érintetlenül hagyták a törvényes öröklési jogot. Ha a prépost és István magister unokaöccsei közül csak kettő, vagy akár csak egyetlen egy maradna életben, az elhalt többi unokaöccs jussa is reájuk szálljon.

Tartalmi ái Lackfi Miklós erdélyi vajda 1368. június 11-i oklevelében, iktári Bethlen cs lt (DF 255010). □ Közlés: DocRomHist C, XIII. 501–502, 504–505 (román fordításban is, hasonmással).

23. 1340. július 1. (Albe, sab. vid. in oct. Nat. Ioh. bapt.) Tamás magister örkanonok, András erdélyi püspök általános helynöke előtt Sumbur nemzetségbeli Sumbur fia: Pethew, jóllehet a szokásjog szerint a leánynegyedét nem birtokban, hanem pénzben kell kiadni, mégis nővéreinek (s. u) Ilonának, Szentandrás (de Sancto Andrea) Poch fia: Demeter feleségének, hosszas tárgyalás után, átenged a Septer faluban levő birtokrészéből tíz telket, a Szt. Mihály-templom felé a Nyrzay patakig elterülő lakatlan telkekkel, mal-mokkal és az ottani halastóbeli részének harmadával együtt (decem mansiones seu curias, cum aliis sessionibus existentibus versus ecclesiam beati Michaelis archangeli usque ad fluvium Nyrzay habitatoribus destitutis cum molendinis et cum tertia parte partis et portionis sue piscine).

Ái az erdélyi káptalan 1340. július 11-i oklevelében (24. sz.), DL 27138. □ Regeszta: AOkl XXIV. 419. sz.

24. 1340. július 11. (f. III. a. Margarete virg.) Az erdélyi káptalan Ponch fia: Demeter kérésére privilégialis alakban átírja Tamás magister örkanonoknak, András erdélyi püspök általános helynökének Demeter felesége: Ilona leánynegyedével kapcsolatosan 1340. július 1-jén kelt oklevelét (23. sz.) — *Méltóságsor*: Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás ör-, Adorján magister Kyzdy-i főesperes dékánkanonok.

Ái az erdélyi káptalan 1379. május 31-i oklevelében, DL 27138. □ Regeszta: AOkl XXIV. 439. sz.

25. 1340. július 20. (Leta, in oct. Margarete virg.) Péter erdélyi alvajda bizonyítja, hogy miután Emuch fia: János fiai: Miklós, László, Aceel (d) János, Veres (Rufus) Péter, Tamás, Lőrinc és Deseu magisterek, valamint Chama fia: Jakab előtte perbe vonták Emuch fia: Vos (nominatum) Miklós comest birtokosztály végett és az ügyet más perben való elfoglaltságuk címén (ratione prioritatis termini), valamint a felek közös akaratából többször elhalasztotta, végül július 20-án egyrésről Vos (nominatus) Miklós comes, másrésről Chama fia: Jakab, továbbá nevezett János fiai: Vos (nominati) Miklós és László, a nyitrai (Nytriensis) káptalan ügyvédvalló levele alapján említett testvéreik: Já-

nos, Péter, Tamás, Lőrinc és Deseu nevében is, bejelentették neki, hogy Domokos fia: János, Nema-i Petheu és Loona-i Kaplyon alvajdai kiküldöttek jelenlétében az alábbi módon osztották fel Zenthegyud, Pulyun és Nyres nevű birtokok telkeit: Una platea ipsius ville Zenthegyud vocitate a curia dicti comitis Nicolai Vos nominati incipiens versus partem septentrionis et in fine plateam saliendo ad ordinem sessionum eiusdem ville a parte orientis situatum [!] usque ad domum Michaelis dicti Wrdug. Item in possessione Pulyun predicta super domum Laurentii villici incipiens, que est prope finem a parte orientis situata et cum eadem similiter viam seu plateam transiendo et rivulum per ipsam villam discurrentem versus partem meridiei ordo sessionalis eiusdem ville usque ad domum Georgii dicti Feyes et cum eadem in ipsa parte meridiei situatam. Similiter in possessione Nyres a domo Andree filii Hyce incipiens et cum eadem a parte septentrionis fundata ordo eiusdem ville adiacens in eadem parte septentrionis usque ad rivulum Zupalmapataka vocatum devenisset in portionem comitis Nicolai prenotati. Item in eadem possessione Zenthegyud super domum ipsius Michaelis Wrdug nominati incipiendo et cum eadem versus particulam nemoris Weezberuk vocati et abhinc redeundo ipsa pars meridionalis usque ad domum Emerici filii Nicolai prope finem ipsius ville versus partem occidentis locatam et a parte meridiei iuxta quendam rivulum situatam et cum eadem. Et in possessione Pulyun super domum Iohannis magni in vicinitate predicti Laurentii curie adiacentem incipiendo et cum eadem ordo sessionum eiusdem ville septentrionalis versus partem occidentis usque ad domum cuiusdam hominis Mathyus nominati et cum eadem. Similiter in possessione Nyres a dicto rivulo Zwpalmapataka vocato incipiens usque ad domum Benedicti filii Gregorii magni ordo ipsius ville meridionalis cessisset in portiones Iacobi filii Chama supradicti. Item tertia pars eiusdem ville Zentegyud, videlicet super domum Iohannis dicti Zakalus in vicinitate domus predicti Emerici filii Nicolai existentem et cum eadem, ipsa pars occidentalis et finalis in utraque parte sessionum usque ad curiam sepedicti comitis Nicolai Vos maioris. Et in possessione Pulyun super domum Georgii sartoris incipiendo et circumeundo ad domum Michaelis dicti Kadar similiter cum eisdem ipsa pars et ordo sessionum meridionalis versus partem occidentalem. Eodem modo in possessione Nyres super domum predicti Benedicti filii Gregorii et cum eadem incipiens usque ad domum Andree filii Hyce prenotati ipsa pars occidentalis et finalis cessisset et devenisset in portiones Nicolai et Ladislai filiorum Iohannis filii Emuch et fratrum eorundem predictorum. Ceterum quandam portionariam possessionem Buzyas vocatam, in vicinitate dicte possessionis Nyres adiacentem, quam sepedictus comes Nicolaus a dicto Iacobo filio Chama emptionis titulo comparasse dignoscitur, absque eodem Iacobo, cum predictis Nicolao et Ladislao ac fratribus eorundem, quia vacua haberetur et habitatoribus destituta, comuni usui equaliter percipiendi relinquerunt in filios filiorum eorundem ac heredes perpetue possidende et habende eo modo, ut quicumque ipsorum posset suas portiones more divisionis, ut premissum est, sibi sortitas in finibus sic devolutis populorum multitudine decorandi liberam haberet facultatem, curiis et edificiis ipsorum sibi ipsi absque aliqua mutatione reservatis, terras arabiles, silvas, nemores, prata seu feneta ac universas utilitates dictarum possessionum communi

usui relinquentes. Végül kötelezték magukat, hogy örök érvényű osztályról lévén szó, e birtokaikat mindenféle keresettel szemben közösen fogják oltalmazni.

Eredeti, hártján, függőpecséttel, Wass cs lt (DF 252705). □ Közlés: CDHung VIII/4. 474 (töredék). — DIR C, veacul XIV, vol. III. 539–541, 606–608 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: AOKl XXIV. 451. sz. — WassLt 62. sz.

26. 1340. július 23. (Leta, III. d. f. VI. a. Marie Magd.) Péter erdélyi alvajda bizonyítja, hogy miután János kolozsmonostori apát mindenkit és Deme-t, valamint testvéreit: Jánost, Gergelyt és Antalt különösképpen is, tiltott Kajántó nevű birtoka elfoglalásától, megbízottja: Szomordoki Péter július 21-én (f. VI. a. Marie Magd.) kiszállt Kajántóra, Demét és testvéreit kirekesztette az általuk elfoglalt birtokrészekből, majd megállapította Kajántó határait a Bedehalma nevű helyig, ahol határjeleket is állított, aztán a Syab felé vezető útig és Macskás helység határáig kijelölte a határvonalat.

Eredeti, hártján, pecsételés nyoma nélkül, 1897-ben még a kolozsmonostori konvent mlt-ban volt, jelenleg ismeretlen helyen van, illetve feltehetőleg elpusztult. □ Regeszta: KmLt 11. sz. — AOKl XXIV. 455. sz.

27. 1340. augusztus 1. (Wyssegrad, in oct. Iacobi ap.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán ítéletlevele. 1327-ben úgy rendezte el az egyrésztől Felician fia: Peter, Heneng fia: Bartholomäus és Nagy (Magni) Péter néhai Kuluswar-i polgárok nemzetségének (generationes), másrésztől ugyanottani Stark comes és Zekul nemzetségének tagjai között támadt viszályt, hogy amelyik fél újrakezdené az ellenségeskedést, fejét és jószágait veszítse, legyen számkivetett nemcsak Kuluswar városából, hanem Magyarország bármelyik más részéből is mint a király megátalkodott ellensége. Ennek ellenére Felician fia: Peter, Bartholomäus és Nagy (Magni) Péter nemzetségének tagjai, a vajdai ítéletet figyelmen kívül hagyva, [1338.] április 5-én (in Ramispalmarum) fegyveres kézzel megrohanták Stark comes és Scekwl nemzetségének és rokonainak házait, többeket botokkal összeverve megsebesítettek, két személyt a rokonságból meg is öltek, majd vétkük tudatában elmenekültek a városból. Amikor pedig mindezekért bírói székére többízben is megidézette őket, hogy méltó büntetést szabjon ki reájuk, meg sem jelentek, hanem 1338. november 6-án (VI. f. a Martini conf.) híveikkel együtt belopóztak a városba, felgyújtották azt, Stark fiait: Nikolaus-t és Peter-t, több más rokonukkal együtt megölték, sok gazdag és szegény polgár házát feltörték és kifosztották, majd nagy zsákmánnyal elmenekültek. Végül e lázadók két éven keresztül a király ellenségeinek körében élve, ezekből csapatokat gyűjtöttek maguknak, teljesen el akarva pusztítani Kuluswar-t és lakóit. Pethew alvajda azonban szembeszállt velük és a város közelében a polgároktól is segítve harcban legyőzte és halállal büntette a lázadókat. A hűtlen nemzetség küzdelemben elesett tagjainak minden vagyona a vajdára szállt mint bíróra.

Ái I. Károly király 1341. április 15-i oklevelében (54. sz.), DL 40979. □ Közlés: AOKm IV. 503–505. — Ub I. 506–508. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 541–543. és 608–609 (román fordításban is). □ Regeszta: AOKl XXIV. 467. sz.

28. 1340. augusztus 13. (Wyssegrad, dom. a. Assumpt. virg.) I. Károly király, megtekintvén a királyi tárnokmesteri tisztelet is ellátó Tamás erdélyi vajdának és Zonuk-i ispánnak ifjúságától fogva oldala mellett teljesített hűséges szolgálatait, a magvaszakadt Tolmach-i Corrad fia: néhai Nikolaus comes koronára szállott jószágait, a nagyobbik Kekullew folyó melletti Huziuozo és Mykezaza (Kekullew vm) birtokbeli részei kivételével, a rajtuk lévő mindenféle épületekkel, kő- és faerődítményekkel együtt, nevezett Tamás vajdának és utódainak adományozza.

Ái I. Lajos király 1347. július 13-i oklevelében (410. sz.), DL 3324 és 3454. □ Közlés: CDHung VIII/5. 275–277. — Ub I. 508–509. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 544 (román fordításban, tévesen augusztus 11-re keltezte). □ Regeszta: CDHung XI. 471. — AOKl XXIV. 484. sz.

29. 1340. augusztus 22. (in oct. Assumpt. virg.) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy Rezege-i Sándor fiai: György és István – testvéreik (fr. u): András, Miklós, Balázs és Gergely nevében is – tiltakoztak amiatt, hogy apjuk Tenkewsscenmiklosa nevű Zonuk vármegyei birtokukat, melyet elődeiktől örökölték, megkérdésük nélkül és sérelmükre, elidegenítette. Minthogy értesülésük szerint ezt a jószágukat most Tamás erdélyi vajda foglalta el és magának igyekszik megszerezni, apjukat az elidegenítéstől, Tamás vajdát és mindenki mást pedig annak végleges megszerzésétől tiltották. — *Hátlapján azonos írással*: Pro filiis Alexandri de Rezege contra Thomam voyuodam Transilvanum ac quoslibet alios prohibitoria.

Eredeti, hártán, hátlapján mandorla alakú zárópecsét nyomával, Károlyi cs lt: DL 98544. □ Regeszta: AOKl XXIV. 503. sz.

30. 1340. szeptember 15. (in oct. Nat. Marie) Az erdélyi egyház káptalana előtt Miklós fia: Domokos Jara-i nemes tiltja Benedek fia: Egyed Jara-i nemes attól, hogy Benk birtokbeli részét, melyet Jara-i Banch fia: Andrástól bírói úton nyert el birság fejében, Monoros-i Dénes fia: Tamás magisternek idegenítse el, minthogy ahhoz a szomszédság jogán elsősorban neki van joga és ő kész is magához váltani azt. — *Hátlapján azonos írással*: Pro Dominico filio Nicolai nobili de Jara super possessione Benk prohibitoria.

Eredeti, hártán, hátlapján pecsételés nyomával, DL 30635. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 28–29. (Diaconescu M.) □ Regeszta: AOKl XXIV. 546. sz.

31. 1340. szeptember 15. (in oct. Nat. virg.) A pécsváradi (Waradiensis) monostor konventje előtt Mihály magister, a pécsi (Quinqueecclesiensis) egyház jegyzője – nővérei: Lucia, Cristiana, Scep[...] és [...]be nevében is – tiltakozik az ellen, hogy Pagan (d) István magister magának foglalja az ő Egerbeg, Tetre, Tordalaka nevű, az erdélyi részekben fekvő örökös jószágait és Cheked-i részirtokukat, amelyeket nővéreitől, akik azokat nem tudták igazgatni, rokonaik (proximi): Gerend-i Péter fia: Miklós comes, továbbá fiai: Jakab és Miklós ragadták magukhoz, amíg ő tudásának gyarapítása végett külföldön járt (pro acquirendis et augmentandis suis scientiis ad partes se recepisset alienas) azt ígérve, hogy majd visszaadják nekik. Erre azonban már nem kerülhetett sor, mert időközben mind Miklós comes, mind pedig fiai meghaltak (medio tempore ipsorum sepulchra renovassent). — *Hátlapján azonos írással*: Pro magistro Michaeli et nobilibus

dominabus intrascriptis contra magistrum Stephanum dictum Pagan protestatoria et prohybitoria.

Eredeti, megcsonkult papíron, hátlapján pecsét nyomával. DL 30108. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 29–30. (Diaconescu M.) □ Regeszta: AOkI XXIV. 547. sz.

32. 1340. október 8. (dom, p. oct. Mich. arch.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Benedek fia: Egyed, Jara-i nemes, a Thorda vármegyei Benk birtoknak a Thorda-i ispán által neki ítélt negyedét szeptember 8-tól (a Nat. Marie) kezdődően egy esztendőre 50 garásával számított 25 márkában elzálogosította Regen-i Dénes fia: Tamás magisternek, akit nótáriusa: Jakab képviselt, olyan feltétellel, hogy ha egy év leforgása alatt saját vagy rokonsága erejéből, a szomszédok segítsége nélkül nem váltaná vissza, tartozik azt véglegesen átengedni Tamás magisternek. Ha Egyed a visszaváltás elmulasztása után ezt magától nem tenné meg, a káptalan újabb bevallás nélkül is kiállíthatja az oklevelet a Tamás magister javára szóló előörökítésről.

Eredeti, hártán, mely szúrágás következtében több helyen kilyukadt, hátlapján zárópecsét töredékeivel, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260608). □ Közlés: BánfOkI I. 110–111. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 546–548 (román fordításban). □ Regeszta: AOkI XXIV. 589. sz.

33. [1340.] november 3. (f. VI. p. Omn. sanct.) Az erdélyi káptalan bizonyítja, hogy Pokatelek-i Pál fia: Péter öröklött részbirtokait, mégpedig Pokateleke (Torda vm) ötöd-részt és [Erne?] birtok felét, szavatosság vállalása mellett, tíz márka ezüstért örökre eladta Pokatelek-i Beke fia: Mihálynak és örökösének minden tartozékával és halászóhelyeivel együtt. — *Méltóságsor*: Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás ör-, és Adorján magister Kyzd-i főesperes, dékán.

Eredeti fogalmazvány, hártán, az 1340. február 8-i oklevél hátlapján (6. sz.), az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277289). □ Regeszta: ErdKlT 105. sz. — AOkI XXIV. 627. sz. L. még CDTrans II. 914. sz.

34. 1340. november 11. (Lypche, in Martini conf.) I. Károly király Sebes-i Alard comesnek unokatestvére (fr. p): Péterfalvi (de villa Petri) Henneng fia: Nikolaus nevében előterjesztett kérésére átírja az erdélyi káptalan 1330. december 27-i pátens oklevelét (CDTrans II. 685. sz.), mely magában foglalja Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán 1325. április 12-i adománylevelét (CDTrans II. 515. sz.). Egyben rokona: Tamás vajda kérésére, aki a tárnokmesteri tisztséget is betölti, hozzájárulását adja ahhoz, hogy a hűtlenségbe esett Péterfalvi Henneng korábban neki adományozott teljes ingó és ingatlan vagyontát pénzzel való kiváltás alakjában visszaengedte Henneng fainak: Salamonnak és Nikolausnak, akik közül jelenleg már csak Nikolaus van életben. — *Hátlapján a pecsét alatt*: Relatio et commissio wayuode verbo regio ad duplicem meam requisitionem.

Eredeti, hártán, hátlapján felségpecsét nyomával, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73647. □ Közlés: CDHung VIII/4. 436–437. — Ub I. 509–510. — TelOkI I. 65–66. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 548–549 (román fordításban). □ Regeszta: AOkI XXIV. 653. sz.

35. [1340?] november [22.] (Culus, f. IV. a. Katherine virg.) Suk-i János comes és Cheh (d) Mihály comes, Culus vármegyei szolgabírák bizonyítják, miszerint István

comes Culus-i alszolgabíró az előző szerdán – november [15]-én – Chehtelege falut megidézte, hogy Miske birtokrészébe beiktassa Mózeset, de a falu a megadott időpontban nem jelent meg és Mózeset sem iktathatta be. Hasonlóképpen megidézte Zokol faluból Nagy (Magnum) István, Veres (Ruphum) Simon és Albert fia: Miklós nemeseket, de ők sem jelentek meg és nem is képviseltették magukat. — *Hátlapján azonos írással*: Iudicialis pro Stephano contra villam Cheh et nobiles de Zokol Stephanum, Simonem et Nicolaum.

Eredeti, papíron, hátlapján két befüggesztett pecsét nyomával, Teleki cs mvhelyi lt: DL 74434. Megjegyzendő, hogy írása azonosnak látszik az [1339?] február 24-re keltezett oklevelével (DL 74436 – lásd CDTrans II. 1030. sz.). Egyébként az itt említett Nagy István szokolai nemesre 1322-ből ismeretes adat (uo. 433. sz.), Cseh Mihály 1334-ben már szolgabíró (de ekkor Henke Péter a társa, uo. 825. sz.), Suky János pedig 1326–1371 között szerepel a forrásokban. □ Közlés: TelOkI. 66–67. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 549, 609–610 (román fordításban is, mindkettő 1340 körülre keltezi).

36. 1340. (Wyssegrad) Tamás erdélyi vajda és [Zonuk-i] ispán a Warad-i káptalannak. Küldje ki tanúbizonyságát, akinek jelenlétében Zoruad-i [He]ghun, Bartauelgy-i György fia: János, vagy [...] fia: János iktassa be Lamp Perth fia: László fiait: Jánost, Miklóst és Lászlót Chaan (Zonuk vm) birtokba, az esetleges ellentmondókat pedig idézze színe elé. — *Hátlapján azonos írással*: Discretis viris et honestis, amicis suis honorandis capitulo ecclesie Waradiensis.

Eredeti, papíron, melynek első harmada hiányzik, hátlapján nagy méretű kerek zárópecsét töredékével, DL 40850. □ Regeszta: AOkI XXIV. 756. sz.

37. 1341. január 15. (Wyssegrad, III. d. oct. Epiph. dom.) I. Károly király, értesülve Henel (d) Johann fia: Martin, valamint testvérei: Ladislaus és Nikolaus panaszából arról, hogy az apjuk érdemes szolgálataiért örökre nekik adományozott Epyndorf nevű földjüket a Byztricia-i és a hozzátartozó népek, különösen a Jaad-i hospesek elfoglalták és birtokolják, kirekesztve őket annak használatából, új adományt ad a nevezetteknek és utódaiknak e birtokra vonatkozóan. — *A pecsét alatt*: Relatio vayuode.

Eredeti, hátyán, hátlapján befüggesztett felségpecsét töredékeivel, Bethlen cs bethleni lt: DL 62700. — Ái I. Lajos király 1349. szeptember 24-i oklevelében, uo.: DL 62702, 62713, 62718 és 62722. □ Közlés: Ub I. 510. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 1–2 (román fordításban). □ Regeszta: AOkI XXV. 43. sz.

38. 1341. január 15. (Wyssegrad, III. d. oct. Epiph. dom.) I. Károly király a besztercei (Byztriciensium) és Beszterce-széki hospesek bírának, esküdtjeinek és összességének, de különösképpen Jaad falu hospeseinek. Henel (d) Johann fia: Martin, valamint testvérei: Ladislaus és Nikolaus panaszából értesült arról, hogy Jaad falu hospesei kizárták őket az apjuk érdemeiért általa örökre nekik adományozott Epyndorf nevű föld használatából és azt bitorolják, nem félve a királyi adomány megsértésétől. Keményen parancsolja nekik, hogy Epyndorf-ot adják vissza tulajdonosainak és hagyják őket békeességben ott tartózkodni, óvakodva attól, hogy nevezett Johann fiai kénytelenek legyenek ismét panaszkodni ellenük. — *Hátlapján azonos írással*: Fidelibus suis universis iudici, iuratis et

universitati hospitem Byztriciensium et ad sedem Byztriciensem pertinentium et specialiter hospitibus ville Jaad.

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett felségpecsét töredékeivel, Bethlen cs bethleni lt: DL 62699. □ Közlés: Ub I. 511. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 2–3, 573 (román fordításban is). □ Regeszta: AOkI XXV. 44. sz.

39. 1341. január 15. (Wyssegrad, III. d. oct. Epiph. dom.) I. Károly király Nikolaus fia: Johann és Jakob magistereknek, Barasow-i és Byztricia-i ispánjainak. Henel (d) Johann fia: Martin, valamint testvérei: Ladislaus és Nikolaus panaszából értesült arról, hogy a Byztricia-i népek, de különösen a Jaad-i hospesek kirekesztették őket az apjuk érdemeiért általa nekik adományozott Epyndorf nevű föld használatából és azt most is bitorolják. Minthogy pedig azokon a részeken a király személyében ők bíraskodnak, nem érti, miként tűrhették el ezt a dolgot. Epyndorfot tehát adják vissza Henel (d) Johann fiainak és oltalmazzák meg őket jószáguk zavartalan használatában, keményen megzabolázva a hatalmaskodókat. — *A pecsét alatt*: Fidelibus suis magistris Iohanni et Iacobo filiis Nicolai comitibus de Barassow et de Byztricia. Relatio voyuode.

Eredeti, hártán, hátlapján felségpecsét töredékeivel, Bethlen cs bethleni lt: DL 62698. □ Közlés: CDHung VIII/4. 494–495. — Ub I. 511–512. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 3 (román fordításban). □ Regeszta: AOkI XXV. 42. sz.

*1341. január 22, Szentimre Dénes erdélyi vajda parancslevele Zoltán birtok iktatásáról (DIR C, veacul XIV, vol. IV. 4) helyesen 1361. január 22-re keltezendő.

40. 1341. január 29. (Culusmonustra, f. II. a. Purif. virg.) Péter erdélyi alvajda bizonyítja, hogy Abel fia: Lőrinc, valamint fiai: István és Miklós Arunzenthmyklosa (Doboka vm) birtok negyedét kitevő örökjogú részüket, melyet szükségétől szorongattatva tíz pensával számított húsz márkán már előbb zálogba kötöttek le július 25-ig (ad Iacobi ap.) Hunthpaznan nembeli Ferenc fia: Pagan (d) István magisternek, most örök áron eladták ugyancsak neki, mert a fenti zálogösszegezen felül még kifizette helyettük a birtokra közben kirótt hét marka bírságot is. Ezt az összeget hiába kérték többször is rokonaiktól, mert csak István magister segített rajtuk, aki egyébként említett birtokuknak minden felől a legközelebbi szomszédja. Az eladók kötelezték magukat, hogy a vevőt és utódait e birtokrész békés használatában bárki keresetével szemben saját költségükön megvédelmezik.

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomaival, Kornis cs lt (DF 257653). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 5–6, 574 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: AOkI XXV. 88. sz.

41. 1341. január 29. (Culusmonustra, f. II. a. Purif. virg.) Péter erdélyi alvajda az erdélyi káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyosságát, aki előtt [M]och fia: Miklós vagy Both fia: Gaal alvajdai ember iktassa be Pagan (d) István magistert Arunzenthmyklosa birtok (Doboka vm) negyedébe, melyet az ő jelenlétében vásárolt meg Abel fia: Lőrinc-től, valamint ennek fiaitól: Istvántól és Miklóstól. Ha senki nem mond ellen, adjon neki az iktatásról privilégiumot. — *Hátlapján azonos írással*: Discretis et honestis viris capitulo ecclesie Transsilvane amicis suis honorandis.

Eredeti, rongált hártán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 29425. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 30–31 (Diaconescu M.). □ Regeszta: AOkI XXV. 87. sz.

42. 1341. február 7. (IV. f. p. Agathe virg.) A Wach-i káptalan bizonyítja, hogy Debreu-i Mokyan fia: Demeter fia: Miklós Nemutkal nevű (Heueswyuar vm) örökjogú birtokát elcserélte Kapulnaserdeutelek-i Miklós fia: Gál, Erch-i Márk fia: István és Kasard-i István fia: Demeter ugyanebben a vármegyében fekvő Kapulnaserdeutelek nevű birtokával. E cseréhez, György karbeli pap, kiküldött tanúbizonyság jelenlétében, Demeter felesége: Anych és Márk fia: István felesége: Annus is beleegyezését adta azzal a kikötéssel, hogy a felek május 1-jéig (usque oct. Georgii mart.) 50 márka bírság terhe alatt, kölcsönösen bevezetetik magukat új birtokukba. Demeter fia: Miklós csak azután kerülhet Nemutkal birtokába, ha a Doboka vármegyei Gulatelekek nevű birtokába véglegesen (perpetua stabilitate) sikerült beiktatnia nevezett Gált, Istvánt és Demetert.

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett kerek pecsét töredékeivel és zavaros szövegezéssel, DL 98236. □ Regeszta: AOKl XXV. 101. sz.

43. 1341. február 8. (Wyssegrad, f. V. p. Agathe virg.) I. Károly király a rokonságuk nevében öt felkereső Hydegwyz-i nemeseket Miklós fia: György fia: Miklóst, Tamás fia: Ders-et, Mihály fia: Wyzlo-t, Illés fiait: Jánost és Miklóst, valamint Mihály fiait: Wyzlo-t és Akus-t megerősíti a Dewa várához csatolt Tamaspataka nevű örökös birtokuk ellenében, a Havasalföldén (in partibus Transalpinis) elveszett középpecséjtjével megerősített korábbi privilégiumával cserében nekik adományozott Lodumateluk (in districtu Scybiniensi) tulajdonában és eltiltja ennek birtoklására irányuló törekvéseiktől a Szeben széki (ad sedem Scybiniensem) Zelenduk nevű királyi falu lakóit és hospeseit, valamint a többi szomszédokat. — *A pecsét alatt:* Relatio woyuode per magistrum Petew.

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomaival, Szelindek száz év. egyházközségének a SzNLI-ban őrzött lt-ban, 2. sz. (DF 292199). □ Közlés: Ub I. 512–513. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 6–7 (román fordításban). □ Regeszta: AOKl XXV. 104. sz.

44. 1341. február 8. (Wyssegrad, f. V. p. Agathe virg.) I. Károly, király a Szeben széki (in districtu Scybiniensi et ad eandem sedem pertinentibus) Zelenduk falu hospeseit eltiltja Lodamasteluk bitorlásától, a többi szomszédosokat pedig annak használatától, mint-hogy azt ő középpecséjtjével megerősített privilégiumával már korábban a Hydegwyz-i nemeseknek adományozta cserében azok Tamaspataka nevű örökös birtokáért, melyet ő Dewa várához csatolt. — *A pecsét alatt:* Relatio woyuode per magistrum Pethew.

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomaival, Szelindek száz év. egyházközségének a SzNLI-ban őrzött lt-ban, 3. sz. (DF 292200). □ Közlés: Ub I. 513–514. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 7–8 (román fordításban). □ Regeszta: AOKl XXV. 105. sz.

45. 1341. február 23. (in vig. Mathie ap.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Lopret fia: Nikolaus comes, Dalya-i nemes, fogott bírák útján kiegyezett testvérével (fr. u): Michaellel folyó perében, akinek keze megcsonkítása jóvátételeként átengedte a Sebus város szomszédságában fekvő Gussubul nevű birtok felét, annak nyugati szélén a Sebes folyóra épült malom kivételével. E jószág ugyan korábban örökös birtokuk volt, de utóbb elidegenítették és Nikolaus comes a királytól, valamint Tamás erdélyi vajdától egyedül váltotta vissza. Erre tett költségei némi megtérítéseként tehát Michael szeptem-

ber 29-ig (ad Mich. arch.) 32 és fél budai (Budensis) márka ezüstöt tartozik fizetni Nikolaus comesnek. Ha ezt elmulasztaná, az átadott birtok visszaszáll Nikolaus comesre, akit többé nem is háborgathat kezének megcsonkítása miatt. Michael a neki átengedett birtokrészen Nikolaus comes beleegyezése nélkül nem építhet magának malmot.

Eredeti, hártján, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, DL 30638. □ Közlés: Ub I. 514–515. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 9–10 (román fordításban). □ Regeszta: AOKl XXV. 129. sz.

46. [1341. március 4. előtt] Szűz Mária kolozsmonostori egyházának konventje bizonyítja, miszerint Gyereu, Jakab, Kemény és Miklós magisterek, Szamosfalva-i nemesek megállapodtak abban, hogy március 4-én (in Reminiscere) János frater konventi tanúbizonyosság jelenlétében, fogott bírákkal, minden birtokukat négy részre osztatják.

Említés a kolozsmonostori konvent 1341. március 14-i oklevelében (49. sz.), Kemény es malomfalvi lt (DF 252675). □ Regeszta: AOKl XXV. 142. sz.

47. 1341. március 11. (Albe, in Oculi) Az erdélyi egyház káptalana előtt Hunthpaznad nembeli Ferenc fia: Pagan (d) István magister famulusa: Both fia: Gál ura nevében tiltakozik az ellen, hogy András fia: Miklós, Deuecher-i nemes, a Dubuka vármegyei Aronsentmiklos-on lévő részét, mely a birtok egynegyedét teszi ki, nővére leánynegyvedeként átadja sógorának: János Kerchet-i nemesnek, mert e jószág a szomszédság jogán (iure commetaneo) urát illeti és az ország jogszokásának megfelelően külső embert nem enged be a birtokba. Tehát bármit tegyen is Kerchet-i János, az nem akadályozhatja meg urát abban, hogy jogait alkalmas időben és megfelelő eszközökkel érvényesíthesse. — *Hátlapján azonos írással:* Pro magistro Stephano dicto Pagan super parte et portione Nicolai fili Andree in Aron [!] existenti prohibitorie.

Eredeti, hártján, hátlapján zárópecsét nyomaival, Kornis es lt (DF 257654). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 13, 577 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: AOKl XXV. 156. sz.

48. 1341. [március 11. – október 6. között] Péter erdélyi alvajda október 6-ra (ad oct. Mich arch.) halasztja a Buza-i Pagan (d) István magister által Aaron-i Simon és fiai: Miklós, Gergely és Balázs, illetve Aaron-i János és fia: János ellen indított pert.

Tartalmi említés Macska Domokos erdélyi alvajda 1358. január 16-i oklevelében (971. sz.), DL 36409. A post quem keltezés azon alapszik, hogy Pogány István 1341. január 29-én vásárolta meg Áronsentmiklós negyed-részét Ábel fia: Lőrincztől (40. sz.), március 11-én pedig tiltakozott az ellen, hogy utóbbi a másik negyedrészt Kecseti Jánosnak adja el (47. sz.), tehát ekkor az még nem volt a kezén, jöllehet a per során már mind a két részbirtokról ezt állítják. □ Közlés: AOKm VII. 8–9. – DocRomHist C, XI. 207, 208 (román fordításban is).

49. 1341. március 14. (in Med. quadrag.) Szűz Mária kolozsmonostori egyházának konventje bizonyítja, hogy Gyereu, Jakab, Kemény és Miklós magisterek, Szamosfalva-i nemesek március 4-én (in Reminiscere) az előzetes megállapodás (46. sz.) szerint megjelentek ugyan a konventi kiküldött János fráter előtt, de birtokaik felosztását, a fogott bírák javaslatára, május 8-ig (usque quind. Georgii mart.) elhalasztották. Jakab magister tehát addig birtokolhatja Subuk-ot és Berend-et, mert a fogott bíráknak addig kell a helyszínen befejezniök birtokaik felosztását. Azt a felet, aki akkor az osztályon nem jelenik

meg, vagy nem fogadja azt el, 50 márka büntetéssel sújtják. — *Hátlapján*: Pro Ioanne, germano Gyereu ad quindenas festi beati Georgii martiris divisionalis.

Hitelesítetlen egyszerű másolat a XVIII. század végétől, melynek eredetijét patens formájában állították ki és hátlapján pecsételték meg, Kemény cs malomfalvi lt (DF 252675). □ Regeszta: AOkl XXV. 161. sz.

50. 1341. március 14. (in Med. quadrag.) A Colusmunustra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy Olfermenes-i Marcel fia: Miklós Külső-Szolnok vármegyei (de ctu exteriori Zulnuk) nemes azért, hogy a bírság fejében lefoglalt más birtokait visszaválthassa, Olfermenes nevű Külső-Szolnok vármegyei birtokát, a szomszédok: Mykud fia: Miklós fiai: László és Miklós Doboka-i nemesek beleegyezésével, 60 finom ezüst márkában az oklevél keltétől számítva egy évre leköti Ryma-i (d) Mihály magisternél, úgy, hogy ha annak kiváltásával késlekedne, évenként 20 márka büntetést köteles fizetni.

Eredeti, hártán, hátlapján mandorla alakú, befüggesztett pecsét nyomaival, Dancs es lt: DL 57076. □ Közlés: AOkm IV. 78. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 17–18 (román fordításban). □ Regeszta: DancsLt 33. sz. — AOkl XXV. 160. sz.

51. 1341. március 21. (Cluswar, in oct. Med. quadrag.) Péter erdélyi alvajda előtt Mykala fia: Tamás fiai: János és Imre, továbbá Mykala fia: Miklós fia: István hosszas pereskedés után bírói engedély alapján összes birtokaikban megosztóznak a telkeken (in universis possessionibus ipsorum, videlicet in sessionibus possessionum) Demeter fiaival: Pállal és Demeterrel, az előbbi Miklós fiaival: Andrással és Miklóssal, továbbá György fiaival: Miklóssal és Illéssel, valamint az említett Tamás fia: Deseu-vel a következőképpen: In villa Walko a quadam fovea circa ortum Laurenti filii Chenke existenti infra directe ad plateam per longitudinem ipsius ville procedentem, et ipsa platea in communi remanente, ordo sessionis ipsius ville meridionalis usque ad domum seu curiam Petri filii Anda et absque eadem ita, quod per viam, que descendit de molendino a parte eiusdem meridiei iobagiones locandi habeant facultatem. In possessione autem Fornas nominata quedam pars platee sessionalis in opposito curie Michaelis filii Peturke versus terram Kysteluk vocatam et a parte Almas adiacens platea autem in communi remanente. In possessione vero Tamasfolwa vocata super domum Petri dicti de Bach et cum eadem incipiendo versus villam Kuzepalak usque ad finem, et in fine saliendo plateam ad alium ordinem sessionum, ibi una sessio similiter finalis. Item in possessione Tupa nuncupata quedam curia hominis Abraham vocati iuxta domum Andree existens, cum tertia parte cuiusdam ortus in medio ipsius ville preparati et cum fundo Pauli Siculi in vicinitate curie Petri magni existente, loca sessionalia iuxta rivulum versus partes orientis adiacentes [!]. Similiter in villa Zenmihalteluke nuncupata finalis pars versus villam Tupa adiacens a parte septentrionis usque ad domum Martini parvi et cum eadem, sessiones vero vacue pro locationibus iobagionum a quodam monte ecclesie Eghazbercy vocato, prout idem berch conspicit seu demonstrat directe ad ortus sessionum iam dictarum. Et in possessione Vatahaza vocata infra magnam viam per ipsam villam procedentem a parte rivuli Saardpataka vocati et alie vacue sessiones a quodam signo lapideo usque ad quandam arborem piri remotius versus villam Zenpal procreatam. Eodem etiam modo in possessione seu villa Buch nominata super domum seu curiam Pauli dicti Chunka per

rivulum a parte occidentis et versus fluvium Nadas sessiones existentes cessissent et devenissent in portiones Pauli et Demetrii filiorum Demetrii perpetuo et inrevocabiliter possidendas et habendas, adicientes insuper, quod quicumque eorum absque factis propriis in sua portione per quempiam molestaretur communiter tenerentur expedire laboribus et expensis, ecclesiis autem, molendinis, terris arabilibus, pratis, fenetis, silvis ac omnibus utilitatibus dictarum possessionum communi usui remanentibus.

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 30640. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 31–32 (Diaconescu M.). □ Regeszta: AOKl XXV. 176. sz.

52. 1341. március 22. (f. V. a. Iudica) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Dénes fia: Tamás Jara-i nemes – László nevű testvére (fr. u) nevében is – Benk (Turda vm) birtok őket örökjogon illető negyedrésznének felét 15 szebeni (Sybiniensis) súlyú márka ezüstön előttük zálogba adta Regun-i Dénes fia: Tamás magisternek, akit Jakab nevű jegyzője képviselt, május 1-jétől (ab oct. Georgii mart.) számított egy esztendőre. Ha ezt a terminust elmulasztanák, a birtokot később csak kétszeres összegben válthatják ki kizárólag az elzálogosító Jara-i testvérek vagy rokonaik.

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett kerek pecsét töredékeivel, Erdődy es galgóci lt, lad. 95, fasc. 11, nr. 6. □ Közlés: BánfOkI I. 112–113. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 19 (román fordításban). □ Regeszta: AOKl XXV. 178. sz.

53. 1341. április 14. (in Wyssegrad, sab. a. oct. Passce) I. Károly király, kedves rokona: Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, tárnokmester kérésére, Dalya-i Lupret fia: Nikolaus comesnek adományozza az erdélyi Sebus város végénél fekvő Kyszybul nevű birtokot, mely Nikolaus comes testvérenek fia: Heneng fia: néhai Lupret közönséges gonosztevőként történt kivégeztetésével jutott a vajda kezére. Tamás vajda a neki tett hú szolgálatai jutalmaként és 100 márka finom ezüstért már előbb megengedte Nikolaus comesnek, hogy e jószágot, mint közelebbi atyafi, magához válthassa. Az egykori tulajdonos hűtlensége miatt királyi adományozás alá került birtokot most ő is Nikolaus comesnek adja, akit – utódaival együtt – oltalmába vesz Henneng fia: Lupret örököseinek esetleges jogigényeivel szemben, és életében, halálában szabad rendelkezést biztosít neki e jószág felett. — *A pecsét alatt:* Relatio ex parte regis Nicolai filii Pettuch.

Eredeti, hártján, hátlapján pecsét nyomával, DL 30013. □ Közlés: Mühlbacher Programm 1874. 29. — Ub I. 515–516. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 20–21 (román fordításban). □ Regeszta: AOKl XXV. 208. sz.

54. 1341. április 15. (Wyssegrad, in oct. Pasce) I. Károly király Zekul fia: Tamás comes Kuluswar-i polgárnak polgártársai: Stark fia: Bartholomäus és David nevében is előterjesztett kérésére megerősítve átírja Tamás erdélyi vajda, Zonuk-i ispán, tárnokmester és hűséges rokona (proximus) 1340. augusztus 1-jén kelt privilégiumába (27. sz.) foglalt ítéletlevelét.

Ái a váradi káptalan 1345. május 8-i oklevelében (255. sz.), DL 40979. □ Közlés: AOKm IV. 503–506. — Ub I. 516–517. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 21–22 (román fordításban). □ Regeszta: AOKl XXV. 212. sz.

55. 1341. április 15. (in oct. Resurr.) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy az előtte ismeretlen Nemes (d) Péter fia: László, akinek személyazonosságát a nemzetségéből való László fia: János, továbbá Tothewry-i Miklós fiai: Myke, István, Albert Doboka vármegyei nemesek, végül Albert fiai: Mihály és Miklós Byhor vármegyei nemesek igazolták, a Máté fia: János Ewrholm és a király Zekakana nevű birtokával határos Gulateleke nevű Doboka vármegyei földből vagy birtokból őt illető jogokat 40 márka és nyolc font finom ezüstért örökre eladta Hunthpaznan nembeli Ferenc fia: Pagan (d) István magisternek és utódainak. E jószág nevezett László apjának: Nemes (d) Péternek a vétkei miatt, egyéb javaival együtt, főben járó ítélet következményeként bírói úton került egykor László volt erdélyi vajda, majd ennek hűtlensége után I. Károly király kezébe, aki privilégiuma, valamint az erdélyi és nyitrai (Nytriensis) káptalan okleveleinek biznysága szerint Pagan (d) Istvánnak adta cserébe ennek Nyitra vármegyei Garadna nevű birtokáért, ahol vár, és Vendegy nevű birtokáért, ahol aranybánya is van. Minthogy azonban Nemes (d) Péter fia: László apja vétkéért nem vesztheti el az örökjogú birtokukból neki járó just, Pagan (d) István a fenti összeggel most kielégítette őt. Ennek fejében László köteles őt saját költségén oltalmazni minden ezzel kapcsolatos keresettel szemben és minderről a jelen privilégiummal azonos tartalmú bevallást tenni István magister javára az erdélyi káptalanban. — *Méltóságsor*: Bertrand bíboros prépost, László olvasó-, Fülöp éneklő-, Péter örkanonok magisterek. — *Hátlapján egykorú rájegyzés*: Magistro Stephano dicto Pagan de parte Ladislai filii Petri Nemes.

Eredeti, hártján, felső szélén ABC chirographummal, függőpecsétje elveszett, Wesselényi cs bp-i lt: DL 105441. □ Regeszta: AOKl XXV. 215. sz.

56. 1341. április 28. (Heues, sab. p. Marci ev.) I. Károly király az egi (Agriensis) káptalannak. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Wylak-i Miklós, illetve Patyug-i Lőrinc vagy Mysa fia: János tartson vizsgálatot annak tisztázására, hogy a Karasna vármegyei Chyzer Chahul-i Péter fia: János örökjogú birtoka-e emberemlékezet óta, amint ezt ő állítja.

Belefoglalva az egi káptalan 1341. május 18-i jelentésébe (60. sz.), Kemény József gyűjteménye (DF 253432). □ Közlés: CDHung VIII/4. 518–519. (hibákkal). — Hurmuzaki I/1. 668. (hibákkal). — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 23–24, 581 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOKl 69. sz. (hibásan március 31-re keltezve). — AOKl XXV. 238. sz.

57. 1341. május 4. (in Nempthy, f. VI. p. Inv. s. cr.) János Nempthy-i plébános, András erdélyi püspök helynöke a Mezes-en kívüli részen (de exteriori parte Mezes) Waya-i ügyben oklevelez.

Eredeti, hártján, hátlapján befüggesztett zárópecsét nyomával, Vay cs berkeszi lt: DL 96218. □ Regeszta: AOKl XXV. 281. sz.

58. 1341. május 6. (Waradini, dom. p. Inv. s. cr.) I. Károly király az erdélyi káptalannak. Egy esztendeig minden külön utasítás nélkül álljon János frater Culusmonustura-i

apát rendelkezésére ügyei vitelében. – Kijelölt királyi emberek: Jara-i Paska és fia: Gál, Henke (d) Péter.

Belefgalva az erdélyi káptalan 1342. május 13-i jelentésébe (93. sz.), DL 28061. □ Közlés: Schuller: Umrisse 2/1851. 192–193. — KvOkI I. 43–44. — Ub I. 517. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 25 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl XXV. 288. sz.

59. 1341. május 10. (in Zughalm, in oct. Inv. s. cr.) I. Károly király Neema-i Mihály magister fia: Peteu deák és testvérei: Tamás és László, valamint unokatestvére (fr. p): Gergely fia: Miklós részére megerősítve átírja Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán 1339. május 14-i pátens oklevelét (CDTrans II. 1034. sz.).

Ái a kolozsmonostori konvent 1343. szeptember 6-i oklevelében (163. sz.), DL 27829. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 32–33 (Diaconescu M.). □ Regeszta: AOkl XXV. 309. sz.

60. 1341. május 18. (in crast. Ascens. dom.) Az egri (Agriensis) káptalan I. Károly királynak. 1341. április 28-i parancsára (56. sz.) Patyud-i Lőrinc királyi ember, Mihály karbeli pap tanúbizonysága mellett, elvégezte a vizsgálatot, és a szomszédok vallomásaiból megállapíthatta, hogy a Karazna vármegyei Chyser, melyet jelenleg Donch magister, egykor Liptouia-i [ispán], most pedig Volko-i [várbirtokos] tart elfoglalva, emberemlékezett óta Chohul-i Péter fia: Jánosnak és elődeinek volt örökjögű birtoka. — *Hátlapján azonos írással*: Domino regi pro magistro Iohanne filio Petri de Chahul super occupatione cuiusdam possessionis ipsius Iohannis conservatoria et inquisitoria.

Eredeti, hártán, hátlapján pecsét nyomával, Kemény József gyűjteménye (DF 253432). □ Közlés: CDHung VIII/4. 518–520 (hibákkal). — Hurmuzaki I/1. 667–668 (hibákkal). — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 33, 581–582 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOKl 70. sz. (hibásan május 24-re keltezve). — AOkl XXV. 330. sz.

61. 1341. június 9. (sab. p. Corp. Chr.) Az erdélyi káptalan előtt Vs fia: Miklós, Fratha-i nemes – fia: a személyesen megjelent Tamás, valamint a távol lévő János és Benedek nevében is – zavartalanabb birtoklásuk érdekében a maga részéről is Jara-i Jakab fia: Thorda-nak és testvéreinek (fr. u): Istvánnak, Andrásnak, Györgynek, valamint atyafiainak (filiis patruorum suorum): Jara-i Miklós fia: Jakabnak, Péter fia: Mihálynak és Dénes fia: Imrének adja örökösen Zenthiacaptelke nevű (Torda vm) birtokának azt a felét, amelyet anyjuk leánygyedeként már az apja: Vs, erről szóló oklevél kíséretében átengedett nekik és vállalja, hogy saját költségén megvédi őket mindenféle esetleges háborgatóval szemben. — *Méltóságsor*: Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás ör-, Adorján Kyzdy-i főesperes dékánkanonok.

Ái az erdélyi káptalan 1397. február 28-i, valamint Swerch-i János erdélyi alvajda 1397. február 14-i és Dobokai János erdélyi alvajda 1408. március 16-i oklevelében, DL 30109. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 33–34 (Diaconescu M.). □ Regeszta: AOkl XXV. 382. sz.

62. 1341. június 18. (Bonchya, f. II. p. oct. Corp. Chr.) Gerew fia: Miklós comes, Doboka [vármegyei] ispán, valamint szolgabírái: Badug-i Péter és Domokos fia: János bizonyítják, hogy idősebb Vos (d) Miklós fia: Vos (d) János június 18-án ötödmagával letette az András fia: Miklós Deuecher-i nemes ellenében előírt esküt arra vonatkozóan,

hogy saját kezességére nem vette el egy három márka ezüstöt érő lovát, birtokán nem okozott károkat, és a bírónak nem fizetett érte kilenc márkát. Mindezzel eleget tett kötelezettségének. — *Hátlapján azonos írással: Pro Iohanne Vos dicto filio Nicolai Vos dicti maioris contra [Nicolauum filium Andree].*

Eredeti, papíron, hátlapján három befüggesztett gyűrűspecstet nyomával, Wass cs lt (DF 252746). □ Közlés: HOkl 233–234. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 35 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl XXV. 410. sz. — WassLt 63. sz.

63. 1341. június 22. (V. d. f. II. a. Nat. Ioh. bapt.) Drugeth Willermus nádor és a kunok bírása bizonyítja, hogy a Zathmar és Wgacha vármegyei nemesség összessége részére Gelyenus falu mellett június 18-án (f. II. a. Nat. Ioh. bapt.) kezdett közgyűlésén a két vármegye szolgabírái, esküdtszei, ülnökei és nemesei Chahalmonostora-i Péter fia: János kérésére egyhangúan kijelentették, hogy a Caraznya vármegyei Chizer nevezett Jánosnak örökjogú birtoka és korábban is az volt.

Eredeti, hártán, hátlapján befüggesztett pecstet nyomával, Kemény József gyűjteménye (DF 253434). □ Közlés: CDHung VIII/4. 543. – Hurmuzaki I/1. 668–669. – DIR C, veacul XIV, vol. IV. 36, 582 (román fordításban is, hibásan június 24-re keltezte). □ Regeszta: EMOkl 71. sz. — AOkl XXV. 420. sz.

64. 1341. június 23. (in vig. Nat. Ioh. bapt.) A [székes]fehértvári káptalan előtt Gábor fia: István fia: Jakab Mery-i nemes, testvérei (fr. u): Péter, János, Lőrinc és Gergely nevében is, tiltakozik az ellen, hogy rokonaik: Mery-i Mihály fia: Deseu és Márton fia: Benedek Mery, Kerequi, Tuteus és Bard birtokbeli részeit gyámság és megőrzés címén (nomine tutorio et conservatorio) az ő beleegyezésük nélkül Pethew magisternek, Tamás erdélyi vajda, Zonuk-i ispán ítélőmesterének, a tárnokmesteri szék procuratorának és bírájának (protonotario magnifici viri Thome voyoude Transsilvani et comitis de Zonuk, necnon procuratori et judici magisterii tavarnicatus domini regis) és Beke nevű testvérének átadják, elzalogosítsák vagy előörökítsék. Ennek megfelelően mindenkit tiltanak az elidegenítéstől, de főként az említett Deseu-t és Benedeket, Pethew magistert és Beket pedig az ebben való esetleges furfangos közreműködéstől.

Eredeti, hártán, hátlapján mandorla alakú zárópecstet nyomával, Mérey cs lt: DL 49246. □ Regeszta: SomogyMúlt 23/1992. 28 (Borsa I.) — AOkl XXV. 422. sz.

65. 1341. június 27. (apud villam Myxe, III. d. f. II. p. Nat. Ioh. bapt.) Drugetter Wyllermus nádor és a kunok bírása Byhor és Karazna vármegye nemes és nemtelen lakói részére congregatio generalis-t tart.

Eredeti, hártán, hátlapján pecstet töredékeivel, DL 3392. □ Közlés: AOklm IV. 106–107. □ Regeszta: AOkl XXV. 429. sz.

66. 1341. június 28. (in vig. Petri et Pauli ap.) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy István fia: János leánya: Ilunch asszony, aki Dees fia: János özvegye volt és jelenleg Domoos fia: Jakab felesége, a Külső-Szolnok vármegyei (in ctu de Zonuk exteriori) Zylaagban fekvő Moon nevű földjét vagy birtokát, mely nagyanyjáról, illetve anyjáról leányjogon (iure puellari) szállt reá, hitvesi szeretetből, részben férjének: Jakabnak, vala-

mint annak testvérének: Domokos fia: Jánosnak, részben pedig Tamás fiainak: Jaakch-nak és Lewkus-nak, illetve utódaiknak ajándékozta örökre. Egyidejűleg átadta nekik az erdélyi káptalan két és a váradi káptalan egy oklevelét, melyek e birtokhoz való jogát bizonyítják.

Eredeti, hártán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, Vay cs berkeszi lt: DL 96219. □ Regeszta: AOkI XXV. 430. sz.

67. 1341. július 1. (in oct. Nat. Ioh. bapt.) I. Károly király bizonyítja, hogy Tatamér [székesfehérvári] prépost, néhai testvére: István magister fiának: Mátyásnak a nevében is, Popfolwa nevű (Kulus vm) szerzett birtoka harmadrészét famulusának és rokonának: Bongarth-i István fia: Petew/Petheu-nek, valamint unokahúgától (a nepte sua): [Boncha Simon leányától] születendő fiainak adta.

Tartalmilag belefoglalva Lackfi Miklós erdélyi vajda 1368. június 11-i oklevelébe, iktári Bethlen cs lt (DF 255010). □ Közlés: DocRomHist C, XIII. 502, 506 (román fordításban is, hasonmással).

68. 1341. július 4 (Avinione, IV. Non. Iulii) XII. Benedek pápa a Cenad-i prépostnak, valamint a [gyula]fehérvári egyházmegyében lévő Ozd-i és Doboka-i főespereseknek. Conservatorokként vizsgálják meg és rendezzék a Bistricia-i egyház plébánosa és az ottani domonkos és ferences szerzetesek között felmerült kölcsönös vádaskodást, valamint sérelmeket.

Regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt (DF 291747). □ Közlés: Theiner: MonHung I. 643 (kihagyásokkal). — Ub I. 517–518 (kihagyásokkal). □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 36. — AOkI XXV. 451. sz.

69. 1341. [augusztus 13. előtt] I. Károly király utasítja a váradi káptalant, hogy küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Orrus (d) Miklós Legniche-i várnagy királyi emberként vezesse be Donch magister Kamarun-i és Karazna-i ispánt Wolko várába és tartományába (Karazna vm).

Tartalmi említés a váradi káptalan 1341. szeptember 27-i jelentésében (73. sz.), DL 3422. A keltezés a királlyal való birtokcserén alapul, mely 1341. augusztus 13. előtt végbement. L. AOkI XXV. 567–568. sz. □ Közlés: AOkm IV. 143. — Hurmuzaki I/1. 669. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 49, 587–588 (román fordításban is). □ Regeszta: DocVal 87. — AOkI XXV. 615. sz. (szeptember 5. előttre keltezve).

70. 1341. szeptember 5. (Clusmonostura, f. IV. a. Nat. virg.) János Clusmonostura-i apát és konventje előtt Adorján magister Kizd-i főesperes, erdélyi dékánkanonok, káptalana nevében, tiltja Laacz magister székely ispán és bíró (comitis et iudicis Siculorum) serviens-ét: Fodur (d) Lászlót a Maros melletti (iuxta Morisium) ZentMiklos nevű birtokuk elfoglalásától, valamint attól, hogy oda költözzék és ott telepedjen le.

Eredeti, hártán, hátlapján zárópecsét töredékeivel, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277291). □ Közlés: Szeredai: Notitia 38. — CDHung VIII/4. 527. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 44, 584 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: ErdKlt 106. sz. — AOkI XXV. 617. sz.

71. [1341. szeptember 19. előtt] András erdélyi püspök, miután a király és a bárók által a király oklevelében kiszabott büntetésnek semmi foganatját sem látja, többszöri ered-

ménytelen megintés után, egyházi átokal sújtja Tamás vajda korábban Kechkeskw-i, jelenleg Leta-i várnagyát: Ryma-i (d) Miklóst, mert Gyulaféhevárat megrohanta (in civitatem nostram Albam hostiliter irruit), a lakosok mezőn legelő szarvasmarha- és juhnyájait, ott szántó ökreit, valamint a káptalan ménését elhajtatta, az állatokat őrző szolgákat kegyetlenül megverette, megsebesítette, a zsinatra igyekvő papokat bántalmazta, ruháikat elszedette, Cluswar-i bíraskodása során egy subdiaconus klerikusnak félkezét levágta, László magister Zonuk-i főesperest, Wynch-i plébánost fegyvereseivel Fenes házáig üldözte. Kiátkozza továbbá [Pagan (d)] Istvánt és Junhus (d) Andrást, amiért Tamás magister örkanonokot elfogták, kezet emeltek rá, mellbe vágták, jó lovát elvették és hitvány gebére ültetve, a papi rend csúfságára végighurcolták Kolozsmonostoron (per villam monasterii sancte Marie) az összecsődült tömeg előtt. E döntését egyházmegyéje papságának tudomására hozza és elrendeli hogy a harangok meghúzásával, az égő gyertyák kioltásával mindenkit figyelmeztessenek, hogy a kiközösítetteket elkerülhessék.

Eredeti, vízfoltos hártján, melynek jobb felőli harmadán a szöveg a keltezéssel együtt legfeljebb ultra-viola lámpával olvasható, függőpecsétje elveszett, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277317). Keltezése az I. Károly király 1341. szeptember 19-én (72. sz.) és XII. Benedek pápa 1341. október 31-én kelt oklevelében (79. sz.) foglaltakon alapszik. □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 45–47, 585–586 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLT 125. sz. (hibásan 1350 körülre keltezve). — Bónis: Szentszéki regeszták 959. sz. (1340 körülre keltezve).

72. 1341. szeptember 19. (Damas, f. IV. p. Exalt. s. cr.) I. Károly király előtt András erdélyi püspök és káptalana nevében Miklós magister Culus-i főesperes, a főpapok és bárók jelenlétében, kibékülnek Tamás erdélyi vajdával az előbbi megegyezésük óta kölcsönösen, de főként Petew alvajda és Pagan (d) István magister, a vajda rokona által elkövetett birtokfoglalások, kártételek, emberölések, falvak felégetése stb. felől, de a püspök által Petew alvajdának adott pénzösszeg felől nem. A felek eskü alatt kötelezik magukat, hogy a jövőben, ha viszály támadna közöttük vagy familiarisaik között, közösen kijelölendő bíráik a kolozsmonostori (monasterii de Culus) konventtel megvizsgáltatják az esetet és igazságot szolgáltatnak benne, az esetleg hanyag vagy elnéző bírák leváltásának terhe alatt. Az ügyvel kapcsolatos korábbi okleveleiket kölcsönösen érvényteleneknek jelentik ki.

Eredeti, hártján, hátlapján pecsételés nyomával, az erdélyi káptalan mlt (DF 277292). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 47–49, 586–587 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: ErdKLT 636. sz. — AOKl XXV. 657. sz.

73. 1341. szeptember 27. (in Cosme et Damiani mart.) A Warad-i káptalan jelenti I. Károly királynak, hogy [1341. augusztus 13. előtt kelt] parancsára (69. sz.) Orrus (d) Miklós magister Legniche-i [korábban Wolko-i] várnagy királyi ember és Domokos, Szűz Mária kisebbik egyházának dékánkanonokja, a székeskáptalanban pedig karbeli pap, hiteleshelyi kiküldött Wolko-nak (Karazna vm) és a hozzátartozó birtokoknak Donch magister Kamaruy-n-i és Karazna-i ispán valamint fiai javára általa elrendelt iktatása során a következőképpen járt el. Amikor Orrus szeptember 7-én (in vig. Nat. virg.) Nogfalu-t el akarta határolni Dénes bán Bogus és Monoyrod nevű birtokától, és az ő várnagysága idejebeli határjelek között Donch magisterének akarta iktatni, Dénes bán ne-

vében a Thasnad-i plébános: Vince és Nemus (d) János a Huzyazo nevű földdarabot illetően ellentmondott azt állítván, hogy az Bogus és Monorod határán belül fekszik. — *A vitás földdarab leírása a következő:* Incipit in loco Huzyazoberch, ubi sunt tres mete, quas iudem procuratores dicebant distingere possessionibus Nogfalu, Bogus, Monorod et Somlo. Ulterius modicum eundo due mete, quas similiter dicebant eisdem Bogus, Monorod et Somlo separare. Deinde pergit versus orientem et venit ad montem Huzyazov, in cuius vertice due mete, que similiter separant possessionibus Somlo, Bogus et Monorod. Abhinc currit ad quandam semitam, iuxta quam due mete et abinde usque ad metas possessionis Rathuyn dixissent distingere possessionibus Bogus, Monorod et Somlo tantum et non possessioni Nogfaolu [!], preter primam metam. Szeptember 5-én (f. IV. a. Nat. virg.) Orrus a Bantheluke és Pechel nevű földet (terras sessionales), valamint a Rubenhyge nevű hegyet akarta Donchnak iktatni, minthogy ezeket az ő és majd Chemburg [várnagsága] idejében a Volko tartománybeli népek és jobbágyok használták, de a Thasnad-i plébános: Vince ellentmondott András erdélyi püspök nevében azon a címen, hogy mindezek Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának tulajdonai. Amikor pedig ugyanezen a napon Fyzes, Zeek, Ellews, Halmas, Thuzateluke, Mykohaza román falvakat (villas Olakales), továbbá Thyreteluke nevű földet a Rubenhyge nevű hegygel együtt (ipsas terras sessionales cum monte) akarta Donch-nak iktatni, mert ezeket az ő és Chemburg idejében a Wolko-hoz tartozó népek használták, Gergely fia: Jakab mondott ellen. Szeptember 6-án (f. V. a. Nat. virg.) Chyzer nevű román falu iktatásánál Chahal-i Péter fia: János mondott ellen, azt állítván, hogy az az övé, noha annak jövedelmét az ő és Chemburg idejében Wolko-hoz szedték be. Ugyanekkor Bogdaynhaza nevű román falu iktatásánál Sándor fiai: Pethene, István és Burya Pál, valamint János fia: Mihály Serden-i nemesek, Fulkechel nevű román falu iktatásánál pedig Zelemer-i Jakab fia: Miklós nevében Zelemer fia: János mondtak ellen. Szeptember 10-én (f. II. p. Nat. virg.) Karazna iktatásakor Reche-i Lőrinc fia: Balázs tiltakozott a Reche felé eső rét miatt, a közutat jelölve meg határául, amit Orrus nem fogadott el, hanem a rét Reche felőli, déli felét követelte Donch magister számára. Szeptember 7-én (f. VI. a. Nat. virg.) az Almas és Gemelchenus folyók közötti falvakat és malomhelyeket kívánta iktatni, de ezekhez bizonyos Napakur nevű személy formált jogot és ellentmondott. Ugyanezen a napon a Detrehhaza nevű, lakóitól elhagyott földet (terram sessionalem) kísérelte meg Donch magisternek iktatni, minthogy annak hasznát a Volko-hoz tartozó románok vették és veszik, de Dethrich fia: István fia: Lőrinc tiltakozott és azt állította, hogy az az ő birtoka. Szeptember 6-án (f. V. a. Nat. virg.) Zuan körülhatárolásakor Mezew-i (d) Miklós és Sadayn/Sadan fia: Jakab az ő Coznich/Koznich nevű jöszágukhoz tartozónak állították azt a rétből és szántóból álló földdarabot, mely a Berukyo folyótól kiindulva addig terjed, ahol a Nogfalw-ból jövő közút a Lympaahpataka nevű vízfolyást (alveum) átlépi. Szeptember 5-én (f. IV. a. Nat. virg.) Mihály fiai: Tamás, Pethev és László, valamint Fark (d) Mihály nem jelentek meg Karazna birtoknak az ő Benseteluke nevű jöszáguk felőli határjelei kimutatására. Végül szeptember 10-én (f. II. p. Nat. virg.) azt a Voya falu végén levő lakott földet akarta iktatni, melyet Orrus utóda: Chemburg volt Volko-i várnagy telepített be a falu végén levő folyóig, az Aranays-i [!] várnagy: Thompus által épített malommal együtt, továbbá a Vaya-i [!] parochiális egyházig terjedő lakatlan földet, amelyet Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán maga részére foglaltatott el Zolnuk-i alispánjával:

Pál fia: Jánossal, de nevezett Tompus szolgája (serviens): Rafael fia: Péter a vajda személyében ellentmondott. Az ellentmondókat, okleveles bizonyítékaikkal együtt, október 13-ra (quind. Mich. arch.) az uralkodó elé megidézte. — *Hátlapján azonos kézzel*: Domino regi pro magistro Donch et filiis suis contra dominum episcopum Transsilvanum et nobiles interius nominatos ad quindenas beati Mychaelis archangeli nunc venturas super facto quarumdam possessionum et erectionibus metarum evocatorie.

Eredeti, papíron, hátlapján mandorla alakú zárópecsét töredékével, DL 3422. □ Közlés: AOkm IV. 143–147. — Hurmuzaki I/1. 669–672. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 49–53, 587–591 (román fordításban is). □ Regeszta: DocVal 87–88. — AOkI XXV. 683. sz.

74. 1341. szeptember 28. (f. VI. a. Mich. (arch.)) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy Wolko (Karazna vm) birtoknak, melyben kővár található, Domokos fia: Donch magister komáromi (Kamariensi) és Karazna-i ispán, valamint fiai: Miklós, István, János és László magisterek javára a király által elrendelt iktatása során Orrus (d) Miklós magister, Legnyche-i várnagy, királyi ember, Domokos kanonok, Szűz Mária [várad]i kisebbik egyházának dékánja, a székeskáptalanban pedig karbeli pap tanúbizonyysága mellett, szeptember 10-én (f. II. p. Nat. virg.) a Wolko-hoz tartozó Karazna és Pál fia: Tamás Worsoch nevű birtoka közötti határt a következőképpen állapította meg: Prima meta incipit in loco Mocharligeth dicto, ubi tres mete, quarum una separat a meridie possessioni Karazna, secunda possessioni Worsoch, tertia possessioni Perechen. Finitis ibi metis possessionis Perechen, procedit ad orientem, ubi due mete, quarum una separat possessioni Karazna, alia possessioni Worsoch. Abinde itur ulterius ab eadem parte orientis tres mete, quarum una distingit possessioni Karazna, alia possessioni Worsoch, tertia vero possessioni Benseteleke. Dehinc currit ulterius ubi prope eandem possessionem Worsoch due mete modo premissis eidem possessionibus Karazna et Worsoch separantes, et ibi eadem mete terminantur.

Eredeti, hártán, hátlapján pecsételés nyomával, Bánffy cs nagyfalusi lt: DL 67664. — Ái I. Károly király 1341. december 7-i oklevelében (80. sz.), uo.: DL 67668 és Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260927). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 53–54, 591 (román fordításban is). ! Regeszta: AOkI XXV. 685. sz.

75. 1341. szeptember 29. (in Mich. arch.) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy a Karazna vármegyei Wolko-nak és a hozzátartozó birtokoknak Donch magister Kamaron-i és Karazna-i ispán, valamint fiai: László, János, István és Miklós javára I. Károly király által elrendelt iktatása során Orrus (d) Miklós Ledneche-i várnagy, királyi ember, Domokos, Szűz Mária [várad]i kisebb egyházának dékánkanonokja, a székeskáptalanban pedig karbeli pap, hiteleshelyi tanúbizonyyság jelenlétében, szeptember 5-én (f. IV. a. Nat. virg.) és a következő napokon a Wolko-hoz tartozó Zoan, Nogfolw és Barla birtokot Miklós egykori vajda fia: Móric fia: Simon magisternek és István fia: Istvánnak Somlyo nevű jószágától, ama régi határjelek szerint, ahogyan azt a király birtokolta officialisai: előbb az említett Orrus (d) Miklós magister, utóbb pedig Chemburg útján, az alábbi módon határolta el: Prima enim meta incipit ab occidente in quodam colle, ubi tres mete, quarum prima distingit possessioni Zoan, secunda possessioni nostre Kaluzteluk vocate, tertia vero cuidam terre sessionali Vydenyefew dicte, ad predictam Somlyo pertinenti. Ibique

derelictis metis possessionis nostre Kaluzteluk, progreditur versus orientem aliquantulum, ubi due mete, quarum una separat possessioni Zoan, alia enim terre Vydenyefew. Abinde currit ad publicam viam, iuxta quam due mete eisdem Zoan et Vydenyefew separantes. Adhuc procedit iuxta eandem viam ulterius, ubi similiter due mete. Dehinc ascendit et in fine cuiusdam Beerch due mete. Deinde vadit ad duas arbores querci, sub quibus due mete. Abhinc pergit ulterius, ubi due mete. Posthac adiungit aliam terram ad Somlyo spectantem Chehyweolgfew vocatam, ubi tres mete, quarum una separat possessioni Zoan, alia eidem terre Chehyweolgfew, tertia vero possessioni Bilgez. Abinde ascendit ad montem Istenkelethe dictum, ubi tres mete, quarum una distingit possessioni Nogfolw antedictae, secunda possessioni Bilgez, tertia vero possessioni Somlyo. Derelictis metis possessionis Bilgez, tendit ad orientem et venit ad unum montem, in cuius vertice una meta currens. Abinde meat ad duas metas separantes dictis possessionibus Nogfolw et Somlyo. Abhinc pergit versus meridiem et pervenit ad duas arbores querci, sub quibus due mete. Inde descendendo in latere eiusdem montis due mete. Tandem venit ad publicam viam, per quam itur versus Nogfolw, iuxta quam ab aquilone due mete. Resiliendo ipsam viam versus meridiem, venit ad vallem Ssethetweolg dictam, in qua ad radices duarum arborum vulgariter Egur due mete circum sese. Posthac cadit in unam viam. Resiliendo eam ubi in valle Setethagpataka dicta due mete, et parvum eundo in medio eiusdem vallis due mete. Abinde per eandem vallem vergit ulterius, ubi in introitu cuiusdam nemoris, iuxta arborem populeam, due mete. Dehinc vadit ad caput ipsius vallis Setethweolgpataka, ubi due mete. Deinde ascendit ad montem Corlatberche dictum, ubi sub duabus arboribus ilicis due mete. Abinde currit iuxta viam publicam, per quam itur ad Nogfolw, ubi due mete et eundo adhuc in eodem Berch due mete. Deinde vadit ad duas arbores ilicis, sub quibus due mete. Demum intrat quandam silvam, ubi due mete. Abinde ascendit, ubi in vertice cuiusdam montis Corlathfew dicti due mete. Itur ulterius in eodem Berch, ubi iuxta viam publicam due mete supradictis possessionibus Nogfolw et Somlyo distinguentes. Postea venit ad locum Hozyuzoberch dictum, ubi due mete, et vadit ulterius modicum alie due mete. Deinde tendit versus orientem et venit ad montem Hozyuzow, in cuius vertice tres mete separantes possessionibus Nogfolw, Somlyo et Bogus antedictis. Abhinc currit iuxta quandam semitam ad locum Achabikfew dictum, ubi iuxta eandem semitam due mete. Et licet ibi per discretum virum Vincentium plebanum de Thasnad, procuratorem magnifici viri Dionisii bani, a parte dicte possessionis Bogus contradictum fuerit eidem magistro Donch et filiis suis in cursu metarum, tamen tam iidem magister Donch et filii sui, quam dictus procurator Dionisii bani eosdem Simonem filium Mauricii et Stephanum filium Stephani veros commetaneos et vicinos ipsorum fore dicissent et habere veras metas. Derelictis metis possessionis Nogfolw venit ad metas ipsius possessionis Karazna, ubi iuxta publicam viam tres mete, quarum una separat ab oriente eidem possessioni Karazna, secunda ab aquilone possessioni Somlyo et tertia possessioni Ratur. Finitis statim metis possessionis Ratur, descendit in vallem Zoarkeowelg dictam, ubi due mete, que separant eisdem possessionibus Karazna et Somlyo. Abinde ascendendo, ubi iuxta viam publicam una meta currens. Dehinc pergit versus orientem et venit ad locum Achabykefew dictum, ubi in medio duarum viarum due mete, que separant modo iam dicto. Resiliens ipsam viam, currit per idem Berch, ubi una meta currens. Ulterius transeundo iuxta semitam

quandam due mete. Postmodum reflectitur ad meridiem et venit ad locum Zoarkoberch dictum, ubi due mete, et in eodem Berch itur ulterius, ubi meta currens. Adhuc in dicto Berch tendit versus orientem, ubi similiter due mete. Postea vadit ad duas arbores ilicis, sub quibus due mete, et cum descendit de ipso Berch, alie due mete, et itur ulterius, similiter due mete. Demum prosilit unam viam, per quam itur ad villam Perechen, ubi due mete, et posthac venit ad locum Mochiarlygeth dictum, ubi tres mete, quarum una a meridie separat possessioni Karazna, secunda possessioni Worsolch, tertia possessioni Perechen. Ibi finitis metis Worsolch, venit ad metas dicte possessionis Barla, que similiter separatur ab ipsa possessione Perechen, ubi prima meta oritur a meridie iuxta viam publicam, per quam de villa Gwrwzlo itur versus predictam villam Worsolch, ubi tres mete, que separant possessionibus Barla, Baldun et Perechen. Ibi terminatis metis dicte possessionis Baldun progreditur versus aquilonem et descendit ad vallem Sarusbikfew dictam, ubi sub arbore ilicis Bohtus tulgfa due mete, quarum una ab oriente separat ville Barla, secunda vero ab occidente possessioni Perechen. De eadem autem valle ascendit ad quendam montem nudum, resiliendo viam publicam. In latere eiusdem montis ab aquilone, sub arbore ulmi, due mete. Deinde descendit ad vallem Patak vocatam, in qua iuxta viam publicam per modum crucis se habentem due mete. Abhinc transit ultra unum Berch et venit directe ad partem aquilonis ad alveum Gyurthianuspatak dictum, et per eundem Gyurthianuspatak currit infra, et ibi alter alveus Kyschakopataka cadit ad eundem alveum Gyurthianuspataka. Inde autem currit per eundem alveum Kischakopataka supra ad unum Berch, in cuius vertice iuxta viam publicam due mete. Posthac tendit ad partem orientis per eandem viam ad angulum cuiusdam silve, iuxta quam una meta currens. Abhinc descendit infra iuxta Burustianuspatak dictum ad partem aquilonis ad quendam vallem et cadit ad Chiakopataka memoratum, ubi due mete. Dehinc procedendo per eundem alveum infra ad orientem, ubi due mete. Abinde ascendit versus aquilonem ad unum Berch Somusmal dictum, ubi in introitu cuiusdam silve due mete. Postremum per silvas transeundo resilit unam viam, ubi due mete. Deinde currit ad eandem partem aquilonis et ibi similiter due mete. Demum venit ad alveum Kuwespatak nomine, ubi due mete. Resiliendo ipsum Kuwespatak in loco saltus vulgariter Lygeth, meta currens. Abhinc ascendit ad verticem Kuwespatak, ubi alie due mete. Posthac meando ulterius et in exitu predictae silve meta currens. Deinde descendit ad caput cuiusdam alvei Patachykpatataka dicti, ubi in radicibus duarum arborum vulgariter Ihor due mete. Ad ultimum cadit in alveum Zenthgyurgpataka, ubi due mete semper distinguentes Barla et Perechen. Et ibi finitis metis terrarum pertinentiarum ad Somlyo, adiungit possessioni... filiorum Thome Islwa nominate. Super quibus metis, ut premissum est, partes per omnia concordassent. — *Méltóságosor*: Ber[trand] bíboros prépost, László olvasó-, Fülöp éneklő-, Péter örkanonok.

Eredeti, hártján, függőpecsétje, a keltezés egy részével együtt, kiszakadt, alul chirographum, DL 2470. — Ái a váradi requisitorok 1584. január 28-i oklevelében, papíron, tekercs alakban, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260928). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 54–58, 592–595 (román fordításban is). □ Regeszta: AOKl XXV. 690. sz.

76. 1341. október 11. (f. v. a. Galli conf.) Az erdélyi egyház káptalana előtt Jakob frater a Clusmonustra-i Szűz Mária monostor prépostja [!] Pagan (d) István magister fa-

mulusát: Deme-t és testvéreit: Polus (d) Jánost és Gergelyt újból tiltja Kayantho nevű (Clus vm) birtoka Tyburch nevű részének bitorlásától és attól hogy oda kápolnát építsenek, a Kayantho-i jobbágyoknak sérelmeket és károkat okozzanak, fenntartva kolostora számára a jogot a vitatott birtok visszafoglalására és a kápolna lerombolására. — *Hátlapján azonos írással*: Pro conventu beate virginis de Clusmonustra contra Deme, Iohannem dictum Polus et Gregorium protestationalis et prohibitionalis.

Eredeti, hártán, hátlapján kerek zárópecsét nyomával, a kolozsmonostori konvent mlt-ban (DF 275166). □ Regeszta: KmLt 12. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 62–63. — AOkl XXV. 721. sz.

77. 1341. október 11. (f. V. a. Galli abb.) Az erdélyi káptalan előtt Jakab frater Clusmunustra-i prépost [!] tiltakozik és jogfenntartással él Tamás (m) erdélyi vajda Almas-i officialisa: Pechy-i (d) Gergellyel szemben, amiért ez a vajda ismételt írásbeli utasítása ellenére sem adta vissza azt az apátság Egres, Bagarteluky és Jegene nevű (Clus vm) birtokaihoz tartozó erdőt és azokat a földeket, amelyeket elfoglalt és most benépesítve Almas-hoz csatolt (quas quidem particulas terrarum nunc idem Gregorius populasset, populatasque ad predictam Almas applicasset). — *Hátlapján azonos írással*: Pro conventu beate virginis de Clusmunustura contra Gregorium dictum de Pechi protestationalis et prohibitionalis.

Eredeti, hártán, zárópecsét nyomaival, DL 28901. — Ái Kolozsvár elöljáróinak 1568. október 18-i oklevelében, DL 38761. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 34–35. (Diaconescu M.) □ Regeszta: AOkl XXV. 720. sz.

78. 1341. október 22. (f. II. p. Luce ev.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy midőn Márton fia: János Moruch-i nemes famulusa: Bouos (d) István ura nevében tiltakozott amiatt, hogy Gergely fia: Janka Ws-i nemes Moruch falu határát éjszaka és titokban szándékozott megjárni, a szintén jelen lévő Janka kijelentette, miszerint a Culusmunustura-i konvent és az erdélyi alvajda emberével valóban kiszállt Doman nevű Dobuka vármegyei földjére, melyet jelenleg nevezett Márton fia: János tart elfoglalva, de csak azért, hogy ott a helyszínen jelentsen be néhány tiltakozást és neki okozott kártételt, de nem állott szándékában, hogy a konvent és az alvajda emberét Moruch határjárására használja fel. Éppen ezért Istvánnak ura nevében tett fentebbi tiltakozása nem lehet az ő és utódai kárára, minthogy a fenti állítást maga helyén és idejében cáfolni fogja. — *Hátlapján azonos írással*: Pro Janka filio Gregorii nobile de Ws contra Iohannem filium Martini de Moruch protestationalis.

Eredeti, hártán, hátlapján befüggesztett, kerek zárópecsét nyomával és levéltári jelzet Huszti András kézírásával, DL 40867. □ Regeszta: AOkl XXV. 747. sz.

79. 1341. október 31. (Avinione, II. Kal. Novembris) XII. Benedek pápa a pécsi, váradi és egri püspökkel közli kivizsgálás végett András erdélyi püspök súlyos panaszait a Magyarország hatalmasabb bárói közé számító Tamás erdélyi vajdának és cinkostársainak egyháza elleni cselekedetei miatt, melyekért kiközösítéssel sújtotta őket. E bűnlajstrom szerint a vajda officialisaival és más laikusokkal az egyház tulajdonában lévő Fehérvár városára (civitem Albensem) támadt és ennek során Kechkes vár akkori várnagya:

Rima-i (d) Miklós sokakat, férfiakat és nőket még ruhájuktól is megfosztott, egyeseket megsebesített vagy megölt, a város egy részét felégette, a káptalannal közeli kapcsolatban álló Henchiman nevű enyedi (de Emduio) lakost pedig addig tartotta fogva és kínoztatta, amíg 20 márka finom ezüstöt nem adott neki. De Tamás vajda ezzel nem érte be és a püspökség Harena, Bylok, és Nehec nevű birtokát kiraboltatta, a káptalan Buyn nevű faluját pedig elfoglaltatta és Kuhelim várához csatoltatta, a Huniod megyei és több más megyei káptalani tizedeket hosszú időn át bitorolta, Tamás örkanonokot elzáratta, László Zonuk-i főesperest megverette, az egyházak világi és papi embereit elfogatta, kifosztatta, megcsönkített vagy megölette és így pusztán ezekkel a tetteivel 20 000 márka kárt okozott az erdélyi egyháznak. Mindezek miatt Tamás vajdát többször megintették, ígérte is az egyházi birtokok visszaadását, sőt szolgáltatott is vissza belőlük miután I. Károly király mentesítette az ellene hozott ítéletek végrehajtása alól, de aztán újra megszegte ígéreteit, ismét elfoglalta a korábban visszaadott püspöki jószágokat, mint Sard, Szentmiklós (Senthivikles), Toutfolu, Keresfeu, Pispiky és Barátpüspöki (Barathpy Spylx) falvakat, de ezek határjeleit előzőleg leromboltatta. Általában azt híresztelte, hogy a püspök emberei hűtlenek a királyhoz és ezért őket üldözni, javaikat pusztítani érdem. Azokat a papokat pedig, akik az egyházi fenyítésnek érvényt szereztek, kiűzte egyházközségükből és helyükre olyan plébánosokat ültetett, akik nem tartják be az elrendelt egyházi tilalmakat. Szintén Tamás vajda parancsára Kechkes-i várnagya: Sinka pedig István Zovath-i papot, a püspöki tizedek begyűjtőjét, egy másik pappal együtt, fogságra vetette, súlyosan megsebesítette, mindenéből kiforgatta és a püspöknek járó 200 márka finom ezüstöt is elszedte tőle. Az erdélyi egyház ellen elkövetett és ezekhez hasonló cselekedeteik miatt András püspök Tamás erdélyi vajdát és официálisait, mégpedig Péter alvajdát, Ryma-i Miklóst és Mihályt, Junhus (d) Andrást, Tumpust, Gender (d) Gergelyt, Bonchyda-i Fábiánt, Lukácsot, Peech-i Gergelyt, Péter Kuholm-i várnagyot, Sinka-t, Pagan (d) Istvánt és több más büntetését kiközösítette, amit azonban ők semmibe vesznek. Ezért a megbízott püspökök feltűnés nélkül vizsgálják ki e hallatlan eseteket, melyek ha igazaknak bizonyulnak, pápai tekintéllyel nyivánítsák a vádlottakat kiközösítetteknek, nem vévén figyelembe a VIII. Benedek pápa idején a pápai kiközösítésekkel kapcsolatosan hozott megszorításokat. Ebben az esetben a kiközösítést terjesszék ki az Esztergom joghatósága alatti területekre is, mivel a vajda egyes cinkosai ott tartózkodnak.

Regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt (DF 291745). □ Közlés: Theiner: MonHung I. 644–645. — Ub I. 518–520. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 63–66, 595–597 (román fordításban is). □ Regeszta: UMSion 1881. 194. — Vidal-Mollat II. 9120. sz. — Bónis: Szentszéki regeszták 974. sz. — AOkI XXV. 760. sz.

80. 1341. december 7. (Wyssegrad, in vig. Concept. virg.) I. Károly király Worsoch-i [Pál] fia: Tamás kérésére átírja a Warad-i káptalan 1341. szeptember 28-i pátens oklevelét (74. sz.).

Eredeti, hártán, hátlapján felségpecsét töredékeivel, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260927). — Ái Zsigmond király 1392. február 29-i oklevelében, Bánffy cs nagyfalusi lt: DL 67668. □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 66, 597 (román fordításban is). □ Regeszta: AOkI XXV. 832. sz.

81. 1341. december 9. (in Alto castro, dom. II. adventus). Erzsébet királyné a Szt. László alapításaként közvetlen királyi védelem alá tartozó Coluswar-i Szűz Mária kolostort, ennek jelenlegi apátját: János fratert, akit káplánként maga mellé vett, birtokaival együtt mindenkiel szemben különleges oltalmába veszi.

Eredeti, hártán, hátlapján vörös viaszba nyomott gyűrűspecst nyomaival, a kolozsmonostori konvent mlt-ban (DF 275167). □ Közlés: Fridvalsky: Reges 76. — Katona IX. 208–209. — CDHung VIII/4. 508–509. (december 2-re keltezve). — Ub I. 521. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 67 (román fordításban). □ Regeszta: KmLt 13. sz. — AOkl XXV. 836. sz.

82. 1341. Péter erdélyi vajda [!] bizonyítja, hogy a Csucs-i Moko János Csucs birtok felét három márka finom ezüstön színe előtt hat évre zálogba adta Márton fia: János fia: Jakabnak. (Impignoratio medietatis possessionis Csucs per Ioannem Moko de Csucs Iacobo filio Johannis filii Martini pro tribus marcis fini argenti ad sex annos coram Petro vajvoda [!] Transsilvano facta.)

Bejegyzés a Bodoni család megsemmisült levéltárának XVIII. századi elenchesében 150. sz. alatt, ENMLt, Mss.

83. 1342. január 13. (oct. Epiph. dom.) János Nemphy-i plébános, András erdélyi püspök helynöke a Mezes-en kívüli részen (de exteriori Mezes) Kolch-i ügyben oklevelez.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecst nyomával, Vay cs berkeszi lt: DL 96222. □ Regeszta: AOkl XXVI. 10. sz.

84. 1342. április 25. (in Corona, in Marci ev.) Michael brassói (de Corona) plébános és barcasági (de Wrcia) dékán, Johann comes és Jakob comes, továbbá a barcasági és Bistricia-i ispánok, valamint Jakob villicus, Herbord comes és Thebard [!] fia: Nikolaus brassói polgárok, Konrad Widinbach-i plébános, Jakob frater a brassói Szt. Péter és Pál kolostor perjelje, a káptalan pecsétje alatt, bizonyítja, hogy Cresche Nikolaus és felesége: Margarete a nevezett kolostorra hagyta vizimalma felét, részint az általuk épített Szt. Jakab-egyházban értük és szüleikért mondandó misékre, részint pedig a kolostor szükségleteire és a malom karbantartására. A szerzetesek minden elmondott miséért egy köből gabonát kapnak a malomból.

Eredeti, hártán, függőpecst zsinórával, a barcasági száz év. káptalan lt-ban (DF 286542). □ Közlés: Ub I. 521–522. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 73 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl XXVI. 156. sz.

85. 1342. április 29. (in Foro Siculorum, in Petri mart.) Székelyvásárhelyi (de Foro Siculorum) Ábrahám, István magister Thylegd-i főesperes helyettese (gerens vices) bizonyítja, hogy Szentannai (de Sancta Anna) Simon fia: János fiai: Ábrahám, Péter és János, Fábíán szentgyörgyi (de Sancto Georgio), Pál ernyei (de Erne?), Bertalan [?] szentkirályi (de Sancto Rege), Bertalan Madaras-i, Gergely szentiványi (de Sancto Iohanne), István szentmiklósi (de Sancto Nicolao) plébános színe előtt utódaival együtt felszabadították szolgaságából Theke Pétert, akit halálos ágyán már apjuk is megajándékozott az arany szabadsággal. Az oklevelet függőpecstjével erősítette meg.

Ái az erdélyi káptalan 1346. február 23-i oklevelében (323. sz.), az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277306, pag. 3, nr. 3.). — Regeszta: ErdKLT 1033. sz.

86. 1342. május 1. (in oct. Georgii mart.) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy néhai Mykud bán fia: Péter magister, valamint fiai: János, Péter és Dávid előtte kijelentették, miszerint a Maros folyó közelében, Fehér vármegyében (in ctu Albensi, prope fluvium Morisii) fekvő Vywar nevű birtokukat 70 budai (Budensis) súlyú, majd 15 fehérvári (Albensis) súlyú márka finom ezüstön és egy fertó híján hét dénármárkán (quamlibet marcam cum decem pensis computando) részletekben már korábban elzálogosították András erdélyi püspöknek, akit ebben az ügyben most a Tasnad-i pap és a Mescses-en túli tizedek procuratora: Vince képvisel. Minthogy pedig e birtokukat nem tudták kiváltani, jöllehet András püspök többször is kegyesen haladékot adott az időpontok elmulasztása miatti büntetések kifizetésére, végül eleget tettek annak az előzőleg vállalt kötelezettségüknek, hogy a zálog ki nem váltása esetén Vywart örökre átengedik a püspöknek. Péter erdélyi alvajda, valamint Forro-i Mihály és Kemin fia: Márton, Fehér vármegyei szolgabírák előtt ténylegesen át is adták a birtokot András püspöknek, ellentmondás nélkül beiktattatva őt az előzőleg körülhatárolt jószágba. Erről az alvajda és a nevezett szolgabírák állítottak ugyan ki oklevelet, de ők ígéretet tettek arra, hogy az átadásról a püspök vagy ügyvédje felszólítására bármikor bármelyik káptalanban is bevallást tesznek. Most tehát, nehogy abba a látszatba kerüljenek, mintha el akarnának állni korábbi ígéretüktől, megismételték, hogy Vywar-t örökre átadták András püspöknek és az erdélyi püspökségnek. Jöllehet az általuk felkért becsüsök Vywar-t 160 fehérvári súlyú márka finom ezüstre értékelték, és ők ezt az összeget már felvették korábban, András püspök irányukba kinyilvánított együttérzésből, a becsértéken felül, újabb 160 fehérvári súlyú márka finom ezüstöt adott nekik, és átengedte a falvaikból járó teljes tizedjövedelmet is egészen mostanáig. Hálából Péter magister és fiai kötelezték magukat, hogy András püspököt és utódait rokonságuknak e jogüggyel kapcsolatos minden keresetével szemben saját költségükön megvédelmezik. Ha másként cselekednének, 500 budai súlyú márka finom ezüst büntetés, valamint a fizetési időpontok elmulasztásáért kirótt büntetések és bírságok megfizetésének újbóli kötelezettsége terhelje őket. — *Méltóságsor*: Bertrand bíboros prépost, László olvasó-, Fülöp éneklő-, Péter örkanonok magisterek.

Ái a váradi káptalan 1355. június 11-i oklevelében (794. sz.), az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277334 és 277366). □ Közlés: Szeredai: Series 65–67. — CDHung VIII/1. 603–605 (mindkét közlésben, hibásan 1316-ra keltezve). — DIR C, veacul XIV, vol. IV, 77–79, 598–600 (román fordításban is). † Regeszta: ErdKLT 71. sz. (hibásan 1316-ra keltezve). — AOkl XXVI. 173. sz.

87. 1342. május 1. (in oct. Georgii mart.) A Warad-i egyház káptalana bizonyítja, hogy Akus nemzetségbeli Mihály fia: idősebb (magnus) Akus magister – fiai: Dénes és László nevében is – az Akusmonustora (Zonuk vm), Gyos (Pest vm), Akuspalataia (Esztergom vm) nevű részbirtokai negyedét megnevezetten, de az országban bárhol található összes más birtokai negyedét is, a kegyuri jogokkal és minden létező vagy lehető használatával együtt, fiai beleegyezésével, örökre átengedte Ilona nevű leányának és férjének: Zywyly-i Lörinc fia: Jánosnak és utódaiknak, akik ennek fejében élete végéig gondozzák betegségében, éllemezik, ruházzák és minden szükséges dologgal ellátják. Ha Ilona gyermektelenül halna meg, e birtokrészek visszazállnak Akus fiaira és nemzetségére, miután

az Akusra tett költségeit megtérítették Lőrinc fia: Jánosnak. — *Méltóságsor*: Bertrand bíboros prépost, László olvasó, [Fülöp éneklő-, Péter örkanonok magisterek].

Eredeti, hártán, függőpecsét zsinórával és a szöveg alatt chirographummal, Zichy cs zselői lt: DL 76663. □ Közlés: ZOkm II. 14–16. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 79–81 (román fordításban). □ Regeszta: AOKl XXVI. 172. sz.

88. 1342. május 1. (in Phil. et Iac. ap.) Az Orod-i egyház káptalana bizonyítja, hogy Dénes frater, a minorita rend lectora, királyi és királynéi káplán, I. Károly király ügyvéd-valló levele alapján, testvérei (fr. u): Hermany nemzetségbeli Dénes fia: László székely ispán fiai: István királyi lovászmester, András Bolundocz-i várnagy, Mihály, Miklós és Pál királyi apródok (iuvenes aule regie) nevében előttük kijelentette, miszerint apjuk: László magister és anyjuk: Katalin asszony beleegyezésével az alábbi módon osztották fel birtokaikat: A Morus folyó melletti Waradya provincia-ban fekvő Zekas, Zolouhaza, Neg, Lőrincháza (domus Laurentii de Galla ?), Dymer; a Tymus folyó felé (versus fluvium Tymus) Jarthunuk a hozzátartozó másik három faluval, Tymes vármegyében Zechun és Orod vármegyében pedig Chiomlaka birtok István királyi lovászmesternek, Vas (Castriferrei) és Suprun vármegye ispánjának jutott. Waradya, Halalus, Ztayhaza, Stanhaza, Alsowkuesd, Felsewkuesd; a Tymes folyó felé Merkfolua, a Wyzes nevű két falu, Scaradyn, továbbá Orod vármegyében Koazy, Panad és Baranchukhaza András magister részét alkotják. A Bolch-i egyház birtokaival határos Gyula fel egészen Kuesd falu határáig; a Tymes folyó felé Valadhaza, Burz, Murkfolua, Remete, Orod vármegyében Monsan, Zyhond, Chanad vármegyében Wasarhel, Zenth, Chendarka és Teryen Mihály magister birtokába kerültek. Weresmorth, Chernil, Talmag, Zenthmyelos és Myrozlouhaza; a Tymes folyó felé a három Menes nevű falu és Negwan; a Berekyou folyó mellett Zonuk vármegyében Keech harmadrésze, Margita birtok teljesen, Lyuky birtok Karazna vármegyei tartozékaival együtt Miklós magisteré lett. Kapolnas, Haldobag, Zauidhaza [?] és Brayk; a Tymes folyó felé Topa, Tolmagya, Buta és Vle, Orod vármegyében Popy, Turn és Kynged Pál magister tulajdonába került. A Temes folyó mellett Szt. István király tiszteletére épült monostort, Zaad birtokot az ottani vámmal együtt, az Arwad nevű hegyet a Kethzoalsyn és Dragmerhaza nevű három faluval együtt, valamint az erdőket, halastavakat továbbra is közösen használják. Birtokaikat együttesen védelmelik, a perben esetleg elveszett birtokáért a kárvallott testvért kárpótolják. Magszakadás esetén a birtokokat a többi testvér örökli. A szükségbe került testvér csak családtagnak idegenítheti el a saját részét, idegennek nem. Ezután szerzendő jószágait külön-külön birtokolják, de ha valamelyikük birtokán ércbányát (fodina metallica) nyitnának, azt közösen hasznosítják.

Eredeti, hártán, hátlapján mandorla alakú, befűggesztett pecsét töredékével, Esterházy cs hercegi ágának lt: DL 87130. □ Regeszta: AOKl XXVI. 169. sz.

*1342–1343. május 3. után László erdélyi alvajdához intézett jelentés a Torockóiak és a káptalan birtokai közötti határról (DocVal 94–97) helyesen 1376. május 3. után kelt.

89. 1342. május 4. (IV. d. oct. Georgii mart.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Jara-i Dénes fiai: Tamás magister és László Benk birtokbeli részüket, azaz a birtok negyed-

nek felét, melyet korábban 15 szebeni (Sybiniensis) sulyu finom ezüst márkában Regun-i Dénes fia: Tamás magisternek zálogosítottak el és a káptalan előző oklevele szerint május 1-jén (in oct. Georgii mart.) kellett volna visszaváltanak, ezt mind ők, mind rokonaik elmulasztották, noha Tamás magister nótáriusa: Jakab magister négy napon át várakozott reájuk a káptalan előtt. — *Hátlapján azonos írással: Pro magistro Thoma filio Dyonisii de Regun contra Thomam et Ladislaum filios Dyonisii super obmissione termini redemptionis cuiusdam particule possessionarie ipsorum in possessione Benk habita memorialis.*

Eredeti hártján, hátlapján fekete viaszba nyomott, ép zárópecséttel, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260609). □ Közlés: BánfOkI I. 113–114. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 82–83 (román fordításban). □ Regeszta: AOkI XXVI. 179. sz.

90. 1342. május 7. (f. III. a. Ascens. dom.) A szebeni (Cybinienses) bírák: Jakob comes, Michael comes és Nikolaus comes, valamint Szeben-szék vidéki (provinciales) seniorjai: Roth (Rufus) Jakob Helta-i villicus és Shyidebok Mathias, valamint Schellenberg-i ifjabb Cristian és An dem veld Nikolaus kérésére írásba foglalják azt a megállapodást, amelyet előbb idősebb Konrad és Thuuis-i Nikolaus szebeni polgárok, majd pedig Veresmarti (de Rufo monte) Georg comes és testvérének fiai, Casteholcz-i Danyel comes, ifjú Casteholcz-i Luprecht, Szenterzsébeti (de villa Humperti) Zcyling Stephan és Albrecht Michael, végül Helta-i Thruz Michael comes fogott bírák hoztak létre a Schellenberg-i és Helta-i lakosságnak egy bozótos hely kiirtása miatti határvitájában. A vitás terület határait és az erdők használatát az alábbi módon határozták meg: Prima [meta] incipit in uno colle Eyn puchil sito prope locum, qui dicitur Rorsyfen ex ista parte deinde procedendo penes viam usque ad alium collem sive monticulum situm circa locum Langendryes vocatum. Ab hoc loco directo modo procedendo usque ad unum fossatum, quod fossatum dicitur Lomulgrab et usque ad illum locum ubi ipsum fossatum cadit infra ad yma. Item ordinatum est, quod ab eodem fossato ultra aquam Zot vocatam versus Tholmacz qualiacumque ligna ibidem crescunt sive fuerint magna sive parva et cuiuscumque conditionis arborum ipsa ligna fuerint, ipsi de Schellenberg de eisdem lignis uti libere debeant absque omni impedimento illorum de Helta aliarum quarumlibet personarum.

Eredeti, hártján, a szebeni provincia hártyaszalagon függő pecsétjének töredékével, a sellemberki szász ev. egyházközségnek a SzNLI-ban őrzött lt-ban (DF 292180). □ Közlés: Ub I. 522–523. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 83–84 (román fordításban). □ Regeszta: AOkI XXVI. 187. sz.

91. 1342. május 8. (Torde, in quind. Georgii mart.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyrészi nemesek összessége számára Tordán tartott közgyűlésén megjelenteknek a perekben és az eskütételek alkalmával elterjedt szószaporítással kapcsolatos panaszai orvoslására, valamint a tolvajok büntetésével, a nemesek és jobbágyaik feletti ítélkezéssel kapcsolatosan a következőket rendeli el: Elegendő ha az alperes feleletében, vagy eskütételkor részletezés nélkül, egyetlen mondatban kijelenti, hogy a keresetet illetően ártatlannak érzi magát – úgy amint ezt a király az egész országban elrendelte. A tolvaj vagyónának harmadát elfogója kapja. A nemeseket a birtokaikon lakó jobbágyok és birtoktalan szolgálk felett bíraskodási jog illeti meg, a rablás, a tolvajlás és a hatalmaskodás kivételével. Ha egy nemes az igazságszolgáltatást jobbágyai és szolgálai részéről elhanyagolná, a vajda, alvajda, vagy a megyésispán a nemest vonja felelősségre. Ha a megyésispán

megyéjebeli nemesen követett volna el sérelmet, vagy adósa lenne ilyen személynek, az ügyben a vajda illetékes ítélkezni. A vajdai és alvajdai bírságok beszedője csak szolgabíró jelenlétében hajthatja be a büntetéseket, melyekből, régi szokás szerint, a szolgabíró rész illeti meg. Megyéispán elé csak szolgabíró idézhet meg valakit. Mások életét büntényével fenyegető jobbágy javainak harmada földesurát illeti. Letartóztatott vétkes nemesek felett csak a vajda és alvajda ítélkezhet, közönséges bírák, официálisok és várnagyok azonban nem. — *Hátlapján egykorú kézzel*: Feyrwar. — *Későbbi rájegyzés*: Quedam libertas regni, 1342. Littere Thome waywode, quibus mediantibus ad requisitionem universitatis nobilium quosdam processus iuridicos in meliorem frugem restituit.

Eredeti, hártán, függőpecséttel, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73648. □ Közlés: CDHung VIII/4. 619–622. — TTár 1886. 202–203 (Szádeczky L.). — Transilvania 4/1871. 194–195. (Moldovanu Șt., hibás keltezéssel). — Hurmuzaki I/1. 673–674. — Ub I. 523–525. — TelOkI I. 67–69. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 84–86, 600–601 (román fordításban is). L Regeszta: AOKI XXVI. 196. sz.

92. 1342. május 8. (Torde, in quind. Georgii mart.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy az erdélyrészi nemesség összessége számára Tordán, május 8-án kezdett közgyűlésén néhai Simon bán fia: Miklósnak és testvéreinek ama panaszára, miszerint a székelyek el akarják foglalni Veychake nevű örökjogú egészbirtokukat, az esküdtek és ülnökök egyhangúan vallották, hogy Veychake Simon bán fiainak örökjogú jószágga, és Miklós ezen az alapon tiltakozott annak elfoglalása ellen. — *Hátlapján azonos írással*: Pro filiis Symonis quondam bani contra Siculos super facto possessionis Veychake prohibitionalia et inquisitoria.

Eredeti, papíron, hátlapján pecsét nyomával, Kemény József gyűjteménye (DF 253435). — XV. századi másolata: Kemény: DiplApp II. 82 (1344-re keltezve). □ Közlés: SzOkI I. 50. (hibásan május 9-re keltezve). — Ub I. 525. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 86, 601–602 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOKI 72. sz. — AOKI XXVI. 197. sz.

93. 1342. május 13. (f. II. p. Ascens. dom.) Az erdélyi káptalan I. Károly királyhoz. 1341. május 6-i parancsának (58. sz.) megfelelően Henke (d) Péter királyi és Konrád szászfenesi (de Fenes Saxonica) plébános káptalani kiküldött május 6-án (f. II. a. Ascens. dom.) Clwswar hospesei körében vallatott Kolwsmonwstwra falu lakóinak szabadságai felől és megtudta, hogy bár alapítására nézve régibb Colwswar-nál, lakói mindig a Colwswar-i hospesekkel azonos kiváltságokat élveztek, ügyeikben csak a Colosmonustura-i Szűz Mária-egyház és az apát officialisa ítélkezhetett, megyei bíró (iudex provincialis) ezekben illetéktelen volt.

Ái I. Lajos király 1344. január 21-i oklevelében (177. sz.), DL 28061. □ Közlés: Schuller: Umrisse 2/1851. 193–194. — KvOkI I. 43–44. — Ub I. 525–526. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 87 (román fordításban). □ Regeszta: AOKI XXVI. 218. sz.

94. 1342. május 15. (Visegrad, VIII. d. quind. Georgii mart.) Pál országbíró a váradi káptalannak. Bozyas-i Napakur a Donch magister Karazna-i ispán elleni birtokperének május 8-i (in quind. Georgii mart.) tárgyalásán a váradhegyfoki Szt. István első vértanu konventjének 1340-ben kelt inquisitiojával és három más tiltóoklevelével bizonyította, hogy Donch magister fiai: László és János az ő Bozyas-hoz tartozó, Gumulchenus melletti szénafüvét a Jazy-i román vajdájuk: Tathandus románjaival lekaszáltatták, bár perben állottak egymással, továbbá

hogy Nogfalu-si, Walkou-i, Gumulchenus-i magyar és román jobbágyaikkal, de főként a Tathandus vajdasága alatti románokkal erőszakosan használtatják az ő Bozyas-hoz tartozó szántóit, erdőit és rétjeit. Jóllehet Napakur az említett konventben tiltotta, Tathandus a Gumulchenus patakon, a Bozyas-i határban malmot épített magának. Amikor pedig Donch magisternek a győri (Jauriensis) káptalan levelével meghatalmazott képviselője: Péter fia: Benedek azzal védekezett, hogy a szóbanforgó területet Napakur önként engedte át, bérfizetés ellenében, urai jobbágyainak, Napakur azt állította, hogy bár tényleg adott át Donch magister jobbágyainak használatra bizonyos területet, de azok nemcsak a bért nem fizették meg, hanem olyan földjeit és haszonvételeit is bitorolják, amelyeket ő nem adott nekik bérbe. Minthogy mindkét fél az ő ítéletét kérte, a káptalan augusztus 1-jén (VII. d. p. Iacobi ap.) küldje ki a helyszínére azt a tagját, aki Donch magister iktatásánál is jelen volt és nyomozza ki megbízottjai: Zeplak-i Serephel fia: István, Kechel-i Sandur fia: Jakab vagy Bylgez-i Jakab jelenlétében, hogy Donch jobbágyai hányan és mióta bitorolják a vitás területet, mennyi bérrel tartoznak Napakur-nak. S ha úgy találják, hogy a kérdéses földek nem voltak a király megbízottja: Orrus (d) Miklós Legniche-i várnagy által Donch-nak iktatott birtokok között, a jobbágyokat utasítsák a bér megfizetésére és tiltsák el őket a területek további önkényes használatától. Eljárásuk eredményéről augusztus 27-re (oct. Steph. regis) tegyenek jelentést a királynak, hogy a felek közötti egész ügyben végleges ítéletet hozhasson. — *Hátlapján*: Amicis suis capitulo ecclesie Varadiensis pro Napakur de Bozyas contra magistrum Donch et filios suos super inquisitionibus et satisfactionibus impendendis septimo die post festum beati Iacobi apostoli in Bozyas fiendis et in octavis festi regis Stephani adiudicandis.

Egyszerű másolat, valószínűleg a XVIII. századból, papíron, Bánffy cs nemzetségi lt. (DF 260921). Az eredeti felől a másolat hátirata tájékoztat: Hec tria instrumenta per dominum Gombas communicata e veris suis originalibus sunt descripta. Descriptum e litteralibus familie Bozzasi instrumentis. Ab extra tria sigilla cere communi impressa fuerunt. □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 88–90, 602–604 (román fordításban is). □ Regeszta: AOKl XXVI. 223. sz.

95. 1342. május 22. (in villa Irugh, XI. Kal. Iunii) Bertalan frater, az ágostonos rend karinges (suprapelliciatorum) kanonokjainak magyarországi provincialis prior-ja Mihály magisternek, a pécsi (Quinqueecclesiensis) egyház sublector-ának és jegyzőjének. Ismerve rendjük iránti különleges vonzódását (devotionem... et affectum), confraterjeik sorába (ad confraternitatem nostri ordinis) fogadja őt és ígéri, hogy halála esetén eltemetik abba a templomukba, ahová holttestét elviszik.

Eredeti, hártyán, hátlapján mandorla alakú pecsét nyomával, az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277293). □ Regeszta: ErdKlL 107. sz. — AOKl XXVI. 245. sz.

96. 1342. május 30. (in villa Zamosfalua, in Corp. Chr.) Péter erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanának. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Twr-i Péter vagy Miklós alvajdai emberként iktassa be Gybylinus fia: Jakabot Heesfalua birtok vagy föld felébe, nem vévén figyelembe Ermen fia: Johann és Ermen fia: Nikolaus fia: Johann vagy bárki más esetleges ellentmondását. — *Hátlapján azonos írással*: Discretis viris et honestis capitulo ecclesie Transsilvane, amicis suis reverendis.

Eredeti, rongált papíron, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 28063. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 35–36 (Diaconescu M.). □ Regeszta: AOKl XXVI. 262. sz.

97. 1342. június 2. (in quind. Penth.) Vilmos pannonhalmi (Sacri Martini sacri montis Pannonie) és Siffrid garamszentbenedeki (Sancti Benedicti de Gron) Benedek rendi apátok, a Wissegrad-i Szt. András apostol-monostorban 1342. június 2-án tartott tartományi káptalan elnökei, Miklós Pechwarad-i, Tamás Zubur-i, János Colos-i apátok, e káptalan diffinitorai, továbbá Benedek Sexard-i, Dániel Wissegrad-i, Henrik Zebegin-i és Mihály Almad-i apátok – a garamszentbenedeki perjel: Miklós, valamint Henrik, Ulrik, János és Jakab frater ugyanottani szerzetesek kérésére – a káptalan nevében úgy határoznak, hogy azt a 400 arany forintot, amelyet Siffrid apát Mongerod, Clusmonstura, Bulch, Bissere és Beela monostorának visszaszerzésére a szentszéknél és Magyarországon költött, az érdekelt öt monostor térítse meg Garamszentbenedeknek; mégpedig Mongerod hat, Clusmonstura tizenkét, Bulch tiz, Bissere hat, Bela vagy Graab szintén tizenkét forintos évi részletekben, melyeket mindig szeptember 29-én (in Mich. arch.) kell fizetniök mindaddig, amíg a teljes összeget le nem törlesztették.

Eredeti, hártján, kilenc függőpecsétjéből egy elveszett, DL 3492. — Ái Strelitz Nikolaus közjegyző 1342. június 6-i oklevelében, a pannonhalmi főapátság rendi lt (DF 207186). □ Közlés: CDHung VIII/4. 604–606. — Pesty: Krassó III. 11–13. — PannRend II. 395–396. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 94–95 (román fordításban). □ Regeszta: Ortway: Temes I. 71. — AOkl XXVI. 280–281. sz.

98. 1342. július 1. (in villa Zamus, in oct. Nat. Ioh. bapt.) Péter erdélyi alvajda bizonyítja, hogy Mykud bán fia: Miklós fiai: János, László, Miklós és Leukes magisterek az Olnuk birtok régi határjelein belül fekvő Gyrukuth völgy fejét (quoddam caput vallis Gyrukuth) visszaadták Olnuk-i János comesnek noha korábban az Olnuk-kal szomszédos Gyrukuth nevű földért hosszasan pereskedtek vele színe előtt.

Tartalmi ái Járai Péter erdélyi alvajda 1364. október 13-i oklevelében, iktári Bethlen cs lt (DF 255009). □ Közlés: DocRomHist C. XII. 347–348, 350 (román fordításban is).

99. 1342. [július 16. előtt]. I. Károly király pátens oklevelében biztosítja [a kolozsmonostori] apátság jogát a Monostor-on szokott vámszedésre a Cluswar-i polgárokkal szemben is. (Item super tributo in eadem Monostor exigi consueto littera patens Karoli regis majori sigillo a tergo consignata contra cives de Cluswar assecurationalis, anno domini trecentesimo quadagesimo secundo confecta).

Bejegyzés a kolozsmonostori konvent lt 1427. évi jegyzékében, DL 36403. Keltezése a király halálának időpontján alapszik. □ Közlés: KmJkv I. 184. □ Regeszta: AOkl XXVI. 384. sz.

100. 1342. augusztus 1. (Fahyd, in oct. Iacobi ap.) Péter erdélyi alvajda előtt Márton fia: János Moruch-i nemes valamint fiai: Jakab, István és Thelman, Doboka vármegyéből, az Euspataka vizétől keletre, a malomgát felett egészen Iwanka fia: János malomhelyéig terjedő, szántóföldeket is tartalmazó erdőt (quandam scilicet silvam, in qua item terre arabiles continentur in superiori parte obstaculi molendini Iohannis filii Iwanka iuxta fluvium Euspataka vocatum a parte orientali existentem usque ad locum molendini eiusdem Iohannis filii Iwanka), mely korábban Eus birtokhoz és Iwanka nagypajához tar-

tozott, de vásárlás vagy zálog címén egy idő óta az ő kezükben van, visszaadják a szintén Doboka vármegyéből való Gergely fia: Iwanka Eus-i nemesnek örökjogú birtokaként.

Ái az erdélyi káptalan 1343. július 2-i oklevelében (152. sz.), DL 40911. □ Közlés: AOkl IV. 241–242. – DIR C. veacul XIV. vol. IV. 98 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl XXVI. 408. sz.

101. 1342. augusztus 8. (in Alto castro, f. V. a. Laurentii mart.) I. Lajos király a Telugd-i, Chyki-i és Kyzd-i székelyek összességének. Tegyenek neki jelentést arról, vajon a Sebus-i székelyek az ő egyetértésükkel és tanácsukra fosztották-e ki május 8-án (in quind. Georgii mart.) Hyduig-i Benchench fia: Domokos fia: János és ugyanezen Benchench fia: Mykou fia: Jakab Sumbur és Gerebench nevű birtokát annyira, hogy a jobbágyok minden ingóságát elrabolva azok teljesen elpusztultak, majd pedig május 15-én (in oct. quind. Georgii mart.) a panaszosok Oltzeme nevű földjén lévő házára is az ő tanácsukra mentek-e reá és rombolták-e le azt teljesen, mert ilyen cselekedeteket országában nem hajlandó megtűrni.

Eredeti, papíron, hátlapján vörös viaszba nyomott királyi titkos pecsét alatt kancelláriai feljegyzés látszik, Kemény cs malomfalvi lt (DF 252646 és 257790). □ Közlés: SzOkl VIII. 18–19. – DIR C, veacul XIV, vol. IV. 98–99 (román fordításban). — Lederer: Szöveggyűjt 205–206 (magyar fordításban). □ Regeszta: AOkl XXVI. 419. sz.

102. 1342. augusztus 21. (apud Villam novam Avinionensis diocesis, XII. Kal. Septembris) Bertrand, a [római] Szt. Márk-egyház bíboros papja, Zakeres-i László fia: László erdélyi klerikus számára kanonokságot kér a Warad-i egyházban [VI. Kelemen pápától].

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 5. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 99. — AOkl XXVI. 448. sz.

103. 1342. szeptember 15. (Avinione, XVII. Kal. Octobris) Elek fia: Lukács erdélyi egyházmegyei klerikus a Zagrab-i egyház olvasókanonokságának adományozását kéri [VI. Kelemen pápától], ha az Simon fia: Jakab lectornak a Bach-i egyház prépostságára történő tényleges távozása vagy halála következtében megürül. Enek ellenében hajlandó akár le is mondani a már elnyert Tytull-i prépostságáról.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 6. sz. — Tăutu: Fontes IX. 19. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 100–101. — AOkl XXVI. 486. sz.

104. 1342. szeptember 15. (Avinione, XVII. Kal. Octobris) VI. Kelemen pápa a Zagrab-i egyház olvasókanonokságát, melyet eddig Simon fia: Jakab kanonok és Bach-i prépost töltött be, Elek fia: Lukács erdélyi egyházmegyei klerikusnak adományozza.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 649. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 101. — AOkl XXVI. 487. sz.

105. 1342. szeptember 21. (Wyssegrad, in Mathei ev.) I. Lajos király a színe előtt megjelent Renerus comes Olwynch-i és Nikolaus Borperg-i bírónak megígéri, hogy a ko-

ronázása utáni teendőinek elvégzése után, I. Károly királyhoz hasonlóan, meg fogja erősíteni kiváltságait.

Ái I. Lajos király 1359. március 27-i oklevelében (1059. sz.), Szász Nemzeti Lt, Urk, II/34 és IV/193 (DF 244679 és 245753). □ Közlés: Ub II. 1. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 101–102 (román fordításban). □ Regeszta: AOkI XXVI. 494. sz.

106. 1342. szeptember 22. (Vissegrad, VIII d. oct. Nat. virg.) Pál comes országbíró a Zech-i László fia: Tamás és Miklós vajda, Zonuk-i ispán famulusa: Tusa-i Koch fia: Mok közti birtokpert [1343.] május 1-jére (ad oct. Georgii mart.) halasztja, mert a király páten-se értelmében, urával együtt, Erdélybe (ad terram Transsilvanam) kell utaznia.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét töredékeivel, Zichy cs zsélyi lt: DL 76684. □ Közlés: ZOkm II. 47. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 102. — AOkI XXVI. 499. sz.

107. 1342. szeptember 29. (in Mich. arch.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy ifjú Vos (d) Miklós, az erdélyi káptalan ügyvédvalló levele alapján testvérei: László, Achil (d) János, Lőrinc, Veres (Rufus) Péter, Tamás és Deseu nevében is, tiltotta nagybátyjukat: idősebb Vos (d) Miklóst, hogy az ő jussukat bármi-képpen belekeverje a Sentywan és Cheke/Chege közötti bizonyos földért Simon, János és Miklós Chazar-i nemesek által ellene indított perbe. Egyben tiltotta a nevezett felpere-seket és kérdéses földből őket illető rész elfoglalásától és használatától. — *Hátlapján azonos írással*: Pro Nicolao dicto Vos iuniori et fratribus suis contra Nicolaum patruelem ipsorum ac contra Simonem, Iohannem, et Nicolaum de Chazar super quadam terra inter possessiones Sentywan et Chege posita prohibitionalis.

Eredeti, papíron, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, Wass cs lt (DF 252731). □ Közlés: HOkI 239. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 102 (román fordításban). □ Regeszta: WassLt 64. sz. — AOkI XXVI. 513. sz.

108. 1342. [szeptember 29. után] Péter erdélyi alvajda bizonyítja, hogy Péter fiai: Si-mon, Miklós és János Chazartelke nevű örökös birtokukat bírói úton visszaszerezték idő-sebb Vos (d) Miklós comestól.

Tartalmi említés Lackfi István erdélyi vajda 1345. október 6. után kelt oklevelében (291. sz.), DL 28065 és Wass cs lt (DF 252895). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 340, 657 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: WassLt 66. sz. — AOkI XXVI. 669. sz.

109. 1342. október 1. (in Cybinio, f. III. p. Mich. arch.) Szeben (Cybinii) szék városai összességének gyűlése átírja Zegezwar-i Johann comes részére Tamás erdélyi vajda 1337. december 18-i oklevelét (CDTrans II. 969. sz.) és azt pecsétjével (sigillo provinciali) meg is erősíti.

Eredeti, hártán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, DL 29124. □ Közlés: VerArch 1/1845. 60–62. (Teutsch, G. D.). — Ub II. 1–2. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 103 (román fordításban). □ Regeszta: AOkI XXVI. 517. sz.

110. 1342. [október 12. előtt] Tamás erdélyi vajda I. Károly király 1342. [július 16. előtt kelt] oklevelével (99. sz.) azonos tartalmú pátens oklevele. (Item littera patens

Thome wayuode ad contenta predicte littere Karoli regis, anno domini millesimo [trecentesimo] XL-mo secundo confecta).

Bejegyzés a kolozsmonostori konvent lt 1427. évi jegyzékében, DL 36403. Keltezése Szécsényi Tamás vajdai működésének jelenleg ismert utolsó említésén alapszik. □ Regeszta: KmJkv I. 184. —AOkl XXVI. 668. sz.

111. 1342. október 13. (in quind. Mich. arch.) Az erdélyi egyház káptalana előtt Miklós comes, Zuk-i nemes, és fia: Dávid – ez utóbbi távol lévő testvéreinek (fr. u): Barnabásnak, Mihálynak és Illésnek a nevében is – tiltakoznak és jogfenntartással élnek Pagan (d) István magister ellenében, aki az ő Ombuz nevű birtokukhoz tartozó erdőjüknek a felét elfoglalta és Zaua nevű falujához csatolta, Ombuz és Zaua között hat határhalmot lerombolt és megfenyegette őket, hogy ha mindebbe nem egyeznek bele, összes birtokukat elfoglalja. — *Hátlapján azonos írással:* Pro Nicolao nobili de Suk contra magistrum Stephanum dictum Pagan super occupatione dimidietatis silve possessionis sue Ombuz vocate et destructione sex metarum suarum protestationalis et prohibitionalis.

Eredeti, hártán, hátlapján zárópecsét töredékeivel, Kemény cs csombordi lt (DF 280912). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 104–105, 604–605 (román fordításban is). □ Regeszta: TTár 1907. 85 (Magyar K.). — AOkl XXVI. 538. sz.

112. 1342. október 13. (in quind. Mich. arch.) Az erdélyi egyház káptalana előtt Miklós comes, Zuk-i nemes, és fia: Dávid – ez utóbbi testvéreinek (fr. u): Barnabásnak, Mihálynak, Illésnek a nevében is – tiltakoznak és a jövőre nézve jogfenntartással élnek Zaluch fia: Albert fiai: Mihály és Miklós ellenében, akik az ő királyi adománnyal szerzett Ombuz nevű birtokuk határát tudtukon kívül kijáratták és abból a Palusteluke nevű föld és Paluserdeye nevű erdő egy részét maguknak foglalták el és bitorolják. — *Hátlapján azonos írással:* Pro comite Nicolao de Zuk et filiis suis intraposisis super occupatione et detentione cuiusdam particule terre ipsorum Palusteluke nominate cum silva sua contra Mychaelem et Nicolaum filios Alberti protestationalis et prohibitionalis.

Eredeti, hártán, hátlapján zárópecsét és caput sigilli maradványaival, Kemény cs csombordi lt (DF 280913). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 105, 605, 707 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: TTár 1907. 85. (Magyar K.). — AOkl XXVI. 539. sz.

113. 1342. október 21. (Wysegrad, in XI. mil. virg.) Erzsébet királyné Miklós erdélyi vajdához és Zonuk-i ispánhoz. Minthogy István frater, a Kulusmonostora-i Szűz Máriáról elnevezett benedekrendi kolostor custosa, apátja: János frater nevében, panaszt emelt azért, hogy András erdélyi püspök a kolostoruk bizonyos birtokait, dézsmáit, malmait, erdőit elfoglalva tartja, szólítsa fel a püspököt ezek visszaadására, esetleges igazoló iratai felmutatására és ha kell, bírói úton is védje meg a kolostort és jobbágyait e vitatott jussok birtoklásában.

Eredeti, hártán, hátlapján befüggesztett nagy, kerek pecsét töredékeivel a kolozsmonostori konvent mlt-ban (DF 275168). □ Közlés: Szeredai: Series 80–81. — Pray: Specimen II. 258. — CDHung IX/1. 66–67. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 106 (román fordításban). □ Regeszta: KmLt 14. sz. — AOkl XXVI. 552. sz.

114. 1342. november 8. (Avinioni, VIII. d. Novembris) Nerses Manasgardia-i érsek, Gergelz Oppidum-i, Vince Mariana-i, Mátyás Organchia-i, Avaucius Sanchia-i, Péter Callia-i,

Amadé Lango-i, Péter Monte Marano-i, Galganus Aleria-i, Tamás Knin-i, Paganus Sagona-i és Elek Örmény Pera-i püspök – Walbrunus kérésére – negyven napi búcsút engedélyez azoknak, akik az esztergomi egyházmegyében lévő Stolzinberch-i Mindenszentek-kápolnát bizonyos, felsorolt ünnepeken felkeresik, illetve adományokkal támogatják. — *A szöveg alatt más kézzel rávezetett egyházmegyei jóváhagyás:* Nos itaque Chanadinus dei et apostolica gratia archiepiscopus Strigoniensis, locique eiusdem comes perpetuus premissis indulgentiarum largitionibus predictorum venerabilium in Christo patrum diocesanum consensum adhibemus et insuper quadraginta dierum indulgentias sigilli nostri appensione roborando in domino elargimur. Datum in Beretholm feria quarta proxima post festum beate Margarete virginis et martiris, anno domini M^oCC^oXL^{mo} quarto. [1344. július 14].

Eredeti, hártýán, 12 függőpecsét helyével és színezett iniciáléval, mely az egyik kezében könyvet tartó Krisztust ábrázolja, amint másik kezével imádkozó szenteket és laikusokat irányít koronás női alakhoz (Szűz Máriához?), a szelindeki szász ev. egyházközségnek a SzNLT-ban őrzött lt-ban (DF 292201). □ Közlés: Ub II. 2–3, 21. — DIR C, veacul XIV, vol. IV, 107–108 és 203 (román fordításban). □ Regeszta: AOKI XXVI. 573. sz.

115. 1342. november 12. (Wissegrad, II. d. Martini conf.) I. Lajos király Miklós erdélyi vajdának és Zonuk-i ispánnak. Emuch fia: Vos (d) Miklós nevében előterjesztett panaszból értesült, hogy bár őt I. Károly király abban a kegyben részesítette, miszerint a Chychou várában való szolgálata idején elkövetett tetteit illetően mentesül minden bíró, így különösen az erdélyi vajda joghatósága alól, Miklós vajda most ítélkezni kíván felette. Addig, amíg e dologról vele nem tárgyalt, ne állítsa őt I. Károly király kiváltsága ellenére bíróság elé. — *A pecsét alatt:* Relatio Thome quondam voyuode per magistrum Peteu.

Eredeti, hártýán, felségpecsét nyomaival, Wass cs lt (DF 252747). □ Közlés: CDHung IX/1. 360–361 (hibásan 1346. november 16-ra keltezve). — HOKI 240. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 108–109, 606 (román fordításban is). □ Regeszta: WassLt 65. sz. — AOKI XXVI. 584. sz.

116. 1342. november 18. (Torde, oct. Martini conf.) Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy e napon Tordán tartott közgyűlése alkalmával az erdélyi káptalan nevében Salamon Torda-i, István Tylegd-i és Bulchu Zothmar-i főesperes-kanonokok és magisterek tiltakoztak amiatt, hogy Fudur (d) László a Maroson túl, Tövis közelében (ultra fluvium Morisii prope villam Spinarum) fekvő Fehér vármegyei (in cottu Albensi) Scenthmiclos nevű birtokukat bitorolja annak ellenére, hogy ők már akkor jogfentartással éltek, amikor tudomásukra jutott, hogy mint magvaszakadt ember jószágát csalárdul magának kérte fel néhai I. Károly királytól. — *Hátlapján azonos írással:* Pro honorabili capitulo ecclesie Transsilvane contra Ladislaum dictum Fudur super occupatione possessionis ipsorum Scenthmiclos vocate prohibitionalis.

Eredeti, foszladozó papíron, hátlapján zárópecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277294). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 109–110, 606–607, 709 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: Szeredai: Notitia 38–39. — CDHung VIII/4. 589–590. — ErdKLT 108. sz. — AOKI XXVI. 595. sz.

117. 1342. december 5. (in vig. Nicolai conf.) A Clusmonstra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy Mihály Reud-i, Miklós Geurfalwa-i, János Banabic-i, János Swk-i, Simon szintén Swk-i, Márk Kyanto-i[!], Kelemen Bagartelke-i, Miklós ótordai (de

antiqua Torda) és István újtordai (de nova Torda) papok, plébánosok (sacerdotibus et ecclesiarum predictarum rectoribus villarum), valamint Swk-i Domokos fia: János tiltakozás formájában előadták, hogy midőn Cheh (d) György fia: István meghalt, őket hívták a temetésére és az elhunytért végzett végtisztességtétel után (ipsi ad sepeliendum eundem vocati fuissent, post exsequias pro eodem defuncto sollempniter celebratas) az elhunyt özvegye: Katalin asszony, aki Myske comes leánya, előttük és a temetésen résztvevő sok nemes és nem nemes ember jelenlétében, minden kényszerítés nélkül, saját elhatározásából elengedte apósának: nevezett Cheeh (d) György comesnek az őt illető jegyajándékot és hitbért, minden hozományával együtt, kijelentve, hogy ezek miatt mindkét nembeli le származottai, apja: Miske comes, testvérei és egyéb rokonai György comest és utódait nem zaklathatják, nem vonhatják perbe, mert György és utódai a fentnevezett papok vallomása szerint mentesítettek minden ilyen követeléstől. — *Hátlapján azonos irással*: Pro comite Georgio dicto Cheh contra nobilem dominam Katherinam relictam Stephani filii predicti Georgii filiam comitis Myske expeditoria de dote et rebus parafarnalibus.

Eredeti, hártán, hátlapján kerek zárópecsét nyomával, DL 40899. □ Regeszta: AOKl XXVI. 629. sz.

- ! 118. 1343. január 8. (Bude, d. III. Epiph. dom.) I. Lajos király Lack András erdélyrészi vajdának. Minthogy a Medies-hez tartozó Walthyde/Walthydt és a Segeswarhoz tartozó Senthlaslo lakosait a Kykelle folyótól északra fekvő Holbelegen lakói háborgatják a folyótól délre eső földjeik birtoklásában, hívja össze Walthyth és Sentlaslo, valamint a környező falvak népét és Segeswar-i szenátorok jelenlétében a kérdéses terület határait újból állapítsa meg.

Belefoglalva Lackfi András erdélyi vajda 1343. március 12-i oklevelébe (123. sz.), Szász Nemzeti Lt, Urk, II/66 (DF 244711). 1548–1550 körül keletkezett hamisítvány. L. Siebg. Vierteljahrsschrift 58/1935. 99–111 (Gündisch G.). □ Regeszta: AOKl XXVII. 15. sz.

119. 1343. január 13. (Wyssegrad, in oct. Epiph. dom.) I. Lajos király Hench fia: Johann fia: Nikolaus magister budai bíró minden birtokát, de különösen Symonturnya várát, összes tartozékával együtt, rokonának: László magister székely és Brasso-i ispán fia: István királyi lovászmesternek, Vas (Castriferrei) és Suprun vármegye ispánjának, továbbá fiainak: [Dénesnek, Miklósnak, Imrének és Istvánnak] adományozza arra az esetre, ha a nevezett budai bíró gyermektelenül halna meg.

Ái I. Lajos király 1347. június 30-i oklevelében (400. sz.), DL 3553. □ Közlés: Nagy: Sopron I. 197–198. □ Regeszta: LtKözl 71/2000. 95–96 (C. Tóth N.). — AOKl XXVII. 20. sz.

120. 1343. február 9. (in Sancto Emerico, in oct. Purif. virg.) László erdélyi alvajda Zeeplak-i Chepan fia: Domokos fia: László kérésére átírja Ders magister volt Kukullew-i ispán, valamint Bezter fia: Domokos és László fia: Oppor ottani szolgabírák 1331. november 6-i oklevelét (CDTrans II. 722. sz.) a Zeeplak és Hedruhaya falu közötti határról.

Ái az erdélyi káptalan 1343. szeptember 26-i oklevelében (164. sz.), Teleki cs mvhelyi lt: DL 73649. □ Közlés: TelOkI I. 70. — Ub II. 4–5. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 114–115 (román fordításban). □ Regeszta: AOKl XXVII. 58. sz.

121. 1343. február 28. (Dewa, f. VI. a. Invocavit) Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi káptalannak. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Tathey-i Kemen fia: Márton vagy Ozdy-i Lopus (d) János és Ozdy-i Lukács iktassa be Thathamer magister [székes]fehérvári (Albensis) prépostot, királyi alkancellárt és unokaöccsét (nepoti): Mátyást Bykus birtokba, melyet Tamás (m) tárnokmester, Scepus-i és Wywar-i ispán, fiaival egyetértésben, adott nekik fáradozásaikért, az esetleges ellentmondókat pedig idézze színe elé. — *Hátlapján azonos írással:* Honorabilibus et discretis viris capitulo ecclesie Transsilvane amicis suis honorandis pro discreto viro et [domino] Tatamerio Albensi preposito statutoria.

Eredeti, vízfoltos hártján, hátlapján zárópecsét nyomával, az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277296). □ Közlés: Szeredai: Notitia 39. — CDHung IX/1. 186. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 116, 608–609 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: ErdKlT 109. sz. — AOkl XXVII. 77. sz.

122. 1343. március 12. (Bude, in Gregorii pape) I. Lajos király a Varad-i káptalanhoz. János frater Clusmonustra-i apát kérésére küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Nádasi (de Nadas superiori) Miklós vagy Lőrinc, illetve Zuchak-i Chue királyi emberként határolja el az apátságnak a Nadas folyó melletti Nadas nevű (Clus vm) birtokát az Orad és Boch nevű föld vagy birtok felől és – ha nem történik ellentmondás – iktassa azt az apát és monostora örök tulajdonába.

Befoglalva a váradi káptalan 1343. május 1-jei jelentésébe (130. sz.), DL 28726 és 31172. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 36 (Diaconescu M.). □ Regeszta: AOkl XXVII. 101. sz.

123. 1343. március 12. (Segeswar, Gregorii pape) Mendwan-i Lack András örökös úr (heres perpetuus), országbíró, székely ispán és erdélyi vajda bizonyítja, hogy I. Lajos királynak az erdélyrészi Waldhydt lakosai által neki felmutatott 1343. január 8-i parancsára (118. sz.) összehívta Holbelegen-re Sendlaslo és Walthydt népét és a Segeswar-i polgármester: Craus Stephan, valamint esküdtt polgárai: Langdonostorffer Peter, Aylescher Ladislaus és Rupendt Thomas, Medies-i Michael comes, Senthlaslo-i Schutsch Girhard, Henczmann Cristannus Eulsch-i villicus, Proden-i Peter Textor villicus, Nyrescher Sigmund Saros-i villicus, Donestor-i Gross (Magnus) Ladislaus esküdtek előtt a Kykelle-től elkezdve, dél felé a határt az alábbi módon állapította meg: Juxta pontem in dicto fluvio Kykelle edificatum duas antiquas erectas metas terreas iuxta privilegia antiqua incolarum de Waldhydt et Senthlaslo per nos compertas ampliari et magis erigi facere fecimus et mandavimus, quarum una a parte orientali populo de Senthlaslo et altera a parte occidentali populo de Walthydt deservientes territoria huius modi distinguendo. Dehinc directe versus imaginem quandam ab incolis de Waldhydt lapide constructam tendendo versus silvam ad plagam meridionalem iuxta magnam viam provincialem similiter duas antiquas metas terreas seu cumulos iuxta privilegiorum contenta inventas a parte orientali populo de Senthlaslo et a parte occidentali populo de Walthydt similiter deservientes magis erigi fecimus. Dehinc versus albam viam et plagam meridionalem sub montem, qui ascendit vallem Arnoldi, ubi similiter duas metas terreas antiquas a parte orientali et occidentali populo possessionum Senthlaslo et Walthydt deservientes magis erigi fecimus. Dehinc ascendendo per eandem albam viam usque supra vallem Arnoldi, que via realiter distinguit, dividit et separat territoria populorum de Senthlaslo et Walthydt usque supra predictam vallem et citra, ubi similiter duas antiquas metas terreas

iuxta tenorem litterarum et privilegiorum populorum possessionum Senthlaslo et Walthydt veraciter compertas ac satis evidentes vive vocis testimoniis comprobatas magis erigi fecimus.

Ái a hét százsz szék előjáróinak 1432. december 21-i oklevelében, Szász Nemzeti Lt, Urk, II/66. (DF 244711). 1548–1550 körül keletkezett hamisítvány. L. Siebg. Vierteljahrsschrift 58/1935. 99–111 (Gündisch, G.). □ Regeszta: SzOkl I. 49–50. — AOKl XXVII. 102. sz.

124. 1343. április 3. (f. V. a. Ramispalmarum) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Kenchud fia: néhai Gergely fiai: Miklós és Jakab, Gald-i nemesek, Lewrenchrewe birtok őket öröklés jogán illető negyedrésztét márkánként tíz pensával számított 30 dénármárkáért szükségükben örökre eladták Hermann nemzetségbeli Dénes fia: László magister székely és Biztricia-i ispánnak. Egyidejűleg kötelezték magukat, hogy mindenki keresetével szemben saját költségükön megoltalmazzák őt e birtokban. — *Méltóságsor*: Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás ör-, Salamon magister Thorda-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, hártán, függőpecséttel, Festetics cs lt: DL 91332. □ Regeszta: AOKl XXVII. 147. sz.

125. 1343. április 24. (in Sancto Emerico, in Georgii mart.) László erdélyi alvajda bizonyítja, hogy amikor idősebb Wos (d) Miklós comes az április 24-i határnapon szerzett birtokait illetően vállalta az osztályt atyafiaival: Emuch fia: János fiaival: Miklóssal, Lászlóval, Jánossal, Péterrel, Lőrincsel, Tamással és Deseuval, ügyvédje: Jakab megkérdezte Emuch fia: János felsorolt fiait, hogy vajon nekik is vannak-e szerzett jószágaik. Erre László, többi testvére megbízott ügyvédjeként, azt válaszolta, hogy ők is rendelkeznek értékes szerzett birtokokkal, melyekben mostanra már meg is örökösödtek (essent perpetuales). — *Hátlapján azonos kéz írásával*: Pro Nicolao dicto Vos maiore contra filios Iohannis filii Emuch memorialis.

Eredeti, hártán, hátlapján pecsét nyomával, Wass cs lt (DF 252751). □ Közlés: HOKl 241. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 124 (román fordításban). □ Regeszta: WassLt 68. sz. — AOKl XXVII. 199. sz.

126. 1343. április 24. (in Sancto Emerico, in Georgii mart.) László erdélyi alvajda bizonyítja, hogy idősebb Wos (d) Miklós comes ügyvédje: Jakab tiltakozott azon állítás ellen, mintha ura Scenguthard, Chege, Scenthivan, és Scilwas birtokon, az ottani jobbágyokon az osztály előtt valamit behajtott volna, vagy embereket fogatott volna el. — *Hátlapján azonos írással*: Pro Nicolao dicto Vos maiore protestatoria.

Eredeti, papíron, hátlapján pecsét töredékével, Wass cs lt (DF 252889). □ Közlés: HOKl 241–242. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 124 (román fordításban). □ Regeszta WassLt 69. sz. — AOKl XXVII. 200. sz.

127. 1343. április 24. (in Sancto Emerico, in Georgii mart.) László erdélyi alvajda az erdélyi káptalannak. Korábbi memoriálisának bizonyossága szerint idősb Wos (d) Miklós comes, ügyvédjei: Iwanha testvérei: Jakab és Péter útján, kötelezte magát, hogy április 24-ig (ad Georgii mart.) kiegyezik atyafiaival: Emuch fia: János fiaival: Miklóssal, Lászlóval, Achyl (d) Jánossal, Veres (Rufus) Péterrel, Lőrincsel, Tamással és Deseu-vel Scenthguthard, Chege, Scenthivan és Scilluas nevű birtokuk felosztását illetően; amit ha elmulasztana, akkor az alvajda halogatás nélkül döntsön az osztály ügyében, akár királyi vagy királynéi halasztólevél felmutatása esetén is. Jóllehet ez az egyezség nem jött létre, mégis a káptalan küldje ki megbízottját, akinek jelenlétében az alvajdai szék által kijelölt

Kalach és Nagy (Magnus) László május 8-ig (ad quind. Georgii mart.) végezze el az osztályt. Aki idősebb Wos (d) Miklós szolgálai és jobbágyai közül az osztály során Emuch fia: János fiai részébe jutnának, ha kívánják, szeptember 8-ig (ad. Nat. virg.) szabadon átköltözhetnek régi uruk birtok részére. — *Hátlapján azonos írással: Viris discretis et honestis amicis suis reverendis honorabili capitulo ecclesie Transsilvane.*

Eredeti, nedvességtől rongált papíron, hátlapján zárópecsét nyomával, az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277298). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 125–126, 609–610 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: ErdKLT 110. sz. — AOkl XXVII. 201. sz.

128. 1343 április 27. (in Sancto Emerico, in quind. Passce) László erdélyi alvajda a Chulusmonustra-i konventhez. Scili nemzetségbeli Oliber fia: Kalatha-t kiküldöttével: Inok fia: Jánossal együtt – iktassa be Zenmartun nevű (Dubuka vm) ősi birtokába, határolja azt körül és az esetleges ellentmondókat idézze színe elé Szentimrere.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1343. május 8-i jelentésébe (137. sz.), DL 27139. □ Regeszta: AOkl XXVII. 211. sz.

129. 1343. április 29. (X. d. oct. Passce). János Nempthy-i plébános és András erdélyi püspök helynöke a Meses-en túli részeken bizonyítja, hogy Paly faluból való Magyar (d) Dénes magister, korábbi meghagyása szerint, április 20-án (in oct. Passce), rokonai: Pál fia: Tamás, Egyed fia: Mihály és e Mihály fia: Péter, valamint más atyjafiai beleegyezésével, Tamás fia: Lorádnak kifizette a nővére: Anch asszony, András fia: László özvegye részére Paly faluban járó hitbért és jegyajándékot.

Eredeti, hártán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, DL 3572. – Tartalmi említés a váradi káptalan 1343. június 27-i oklevelében (150. sz.), DL 3594. □ Közlés: AOkm IV. 351 (töredékesen, jegyzetben). □ Regeszta: Bónis: Szentszéki regeszták 988. sz. — AOkl XXVII. 184. sz. (mondkettő hibásan április 20-ra keltezte).

130. 1343. május 1. (in Phil. et Iac. ap.) A Warad-i káptalan I. Lajos királyhoz. 1343. március 12-i parancsára (122. sz.) Nadas-i Miklós királyi és László kanonok, a Szt. Kereszt-oltár mestere, káptalani kiküldött április 16-án (f. IV. p. Pasche) a [kolozsmonostori] apátság Nadas nevű birtokát Orad és Boch felől a következőképpen határolta el: Primo et principaliter in vicinitate dicte terre Orad, prope fluvium Nadas in uno monte rotundo, in cuius summitate esset unum halum, ubi ipsi eundem monticulum Holum vocatum perforando pro meta dimisissent. Deinde progrediendo versus partem meridionalem saliendo vallem sub predicto monte existentem, in medio quarundam terrarum arabilium unam metam cursualem, distinguentem inter eandem possessionem Nadas et terram Orad erexissent. Inde versus montem Sapahegh vocatum paululum procedendo, perveniet unum rivulum Bochpata[ka] vocatum, ubi predicta possessio Nadas ipsius domini abbatis convicinaretur cum prefata terra Boch. Hinc saliendo ipsum rivulum Bochpataka et quandam viam ad dictam possessionem Nadas de dicta terra Boch transeuntem, ascendendo ad prefatum montem Sapahegh vocatum, ubi duas metas terreas destructas reperiendo eundem montem Sapahegh pro meta dimisissent. De hinc versus eandem plagam meridionalem progrediendo, unam viam, que ducit de eadem Boch ad possessionem Baach saliendo per Bochberke, ascendendo ad montem altiorem silvorum,

quasi rotundum, ubi duas metas terreas inter easdem possessionem Nadas et terram Boch separantes destructas reperiendo vidissent fide oculata, ubi ipsi eundem montem pro meta dimisissent. Adhuc per eandem plagam meridionalem in eodem Bochberche [!] saliendo unam viam et in eodem Bochberch lapidoso ascendendo ad bonum spatium progrediendo, ad altiorem Berch pervenientes, qui dicitur Ingoberekbercheorra, ubi iamdictus Bochberche, videlicet ipsi duo Berch insimul coniunguntur, in planitie autem verticis ipsius Ingoberekberche duas metas antiquas, que ipsis possessioni Nadas et terre Boch separarent per Iohannem, Deseu et Emericum filios Thome filii Mykola de eadem Boch et alios fratres eorundem de Walkou de novo fore destructas et asportatas reperientes vidissent fide oculata; quas iidem filii Thome et fratres sui de Walko inibi personaliter astantes per eosdem fore destructas affirmando renovare assumpsissent, quemdam autem puteum effluentem et lacum sub eodem Ingoberekberche consequenter exeuntem pro certiori rei veritate dictarum metarum, de dictarum partium voluntate, intra metas dicte possessionis Nadas pro ipso domino abbate inclusive relinquissent; de ipso autem or Ingoberekbercheorra in eodem Berch girando, magis reflectendo, ad eandem plagam meridionalem ad bonum spatium tendendo, circa unam viam, que ducit de eadem terra Boch versus civitatem Cluswar, duas antiquas metas magnas invenientes renovassent, quarum una a plaga orientali possessionibus eiusdem abbatis predicta [!] Nadas et Sasagh vocatis, alia vero ex plaga occidentali dicte terre Boch et Zuchak nominatis separarent et ibi terminantur mete possessionis Nadas prenotate. — *Hátlapján XVI. századi írással: Predium Nadas metalis originalis pro possessione Baach.*

Eredeti, hártýán, pecsételés nyoma nélkül, DL 28726 — Ái I. Lajos király 1344. február 2-i oklevelében, DL 31172. □
Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 37–39 (Diaconescu M.). ⊥ Regeszta: KmJkv I. 185. — AOkl XXVII. 233. sz.

131. 1343. május 1. (in Phil. et Iac. ap.) A Clusmonstra-i Szűz Mária-monostor Mikola fia: János fiai: Gyrew, Jakab, Miklós és Kemen magisterek kérésére birtokcsere ügyében kötött egyezségüket írásba foglalja. Testvérük, Miklós magister köteles tiszteletben tartani a korábbi osztályukat, melynek során Szentmiklós (villam Sancti Nicolai) és Szentkirály egészbirtokokat minden haszonvételükkel és jövedelmükkel, Szamosfalva pedig a templom felé nyugatra eső negyedrészt (a parte ecclesie versus occidentem quartam partem) kapta meg. Testvérük: János magister a maga ötödrésznyi jussát minden ellentmondás nélkül tarthassa meg. Ha a testvérek egyike a maga részét per útján elveszítené, a többiek kötelesek őt kárpótolni.

Eredetije ismeretlen, rossz minőségű, újkori, hitelesítetlen másolatai a Kemény cs malomfalvi lt-ban (DF 252676). — Ái a kolozsmonostori konvent 1380. április 24-i, 1495. február 19-i és 1496. február 2-i okleveleiben, melyek szintén újkori ái-ban és másolatokban maradtak reánk, uo. (DF 252677–252680, 257856–257857) és Jósika cs hitbizományi lt (DF 257545). □ Regeszta: AOkl XXVII. 235. sz.

132. 1343. május 5. (II. f. p. Iubilate) A Clusmonstra-i Szűz (Mária)-monostor konventje bizonyítja, hogy Swk-i Miklós comes fiai: Barnabás, Dávid, Illés és Mihály, megbízottjuk: Balasa fia: Mihály útján, a konvent tanúbizonyága: Miklós frater előtt, apjuk özvegyének: Erzsébet asszonynak a hitbére és jegyajándéka felől kiegyeztek annak testvérével: Péter fia: Sheem-mel, átadván neki 14 kancát idei csikóival együtt, két válogatot-

tan szép ökröt, két tehenet borjaikkal együtt, a juhok és a disznók felét, a gabonavetések harmadát, a méheket egészen, egy övet és egy ezüst serleget, egy Mirezlou nevű szolgálót (unam mulierem conditionalem) kisfiával együtt, valamint apjuk kívánságának megfelelően a malom jövedelmének harmadát, amíg az apai házban marad.

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett pecsét töredékeivel, Kemény cs csombordi lt (DF 280911). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 127–128, 611–612, 711 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: TTár 1907. 85 (Magyari K.). — AOkI XXVII. 247. sz.

133. 1343. május 7. (Avinione, Non. Maii) I. Lajos magyar király kéri [VI. Kelemen pápától] XXII. János pápa [1334. július 11-i], apja számára tett engedménynek (CDTrans II. 818. sz.) megújítását, mely szerint akik a katolikus hit védelmében, a magyar királysággal szomszédos területen a szakadárok, tatárok, pogányok és más hitetlen népek elleni harcban elesnek vagy sebeikben meghalnak, teljes bűnbocsánatban részesüljenek.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 12. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 128. — AOkI XXVII. 257. sz.

134. 1343. május 7. (Avinione, Non. Maii) I. Lajos magyar király, káplánja: György fia: Péter, Zagrab egyházmegyei klerikus számára, erdélyi kanonoki javadalom biztosítását kéri [VI. Kelemen pápától], bár a székesfehérvári Szűz Mária-egyházban és Zágrábban már rendelkezik kanonoksággal.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: MonVespr II. 94. — RegSuppl. I. 16. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 129. — AOkI XXVII. 261. sz.

135. 1343. május 7. (Avinione, Non. Maii) VI. Kelemen pápa Magyarország királya káplánjának: György fia: Péternek az erdélyi egyházban kanonoki javadalmat adományoz, a [székes]fehérvári Szűz Mária-egyházban és Zagrabban levő kanonoksága megtartása mellett.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikán lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 653. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 129. — AOkI XXVII. 261. sz.

136. 1343. május 7. (Avinione, Non. Maii) I. Lajos magyar király, testvére: István herceg oktatója (instructori), a Praga-i egyházmegyei László keresztényszigeti (de Insula Christiana) plébános számára Warad-i kanonokságot kér [VI. Kelemen pápától], bár a győri egyházban már kanonoksággal és Erdélyben lelkipásztorkodással kapcsolatos javadalommal rendelkezik.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 17. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 130. — AOkI XXVII. 262. sz.

137. 1343. május 8. (V. f. p. Iubilate) A Chulus Monustra-i konvent László erdélyi alvajdához. 1343. április 27-i kérésére (128. sz.) Inok fia: János alvajdai és Miklós frater konventi kiküldött május 7-én (f. IV. p. Iubilate) Zenmartun birtokot körülhatárolta és elmentmondás nélkül Kalatha számára iktatta. — *Hátlapján azonos írással: Nobili viro et*

honesto Ladislao vicewoywode Transsilvano conventus de Chulusvarmonustra pro Kalutha super statutione cuiusdam possessionis.

Eredeti, hártán, hátlapján kerek zárópecsét nyomával, DL 27139. □ Regeszta: AOkI XXVII. 272. sz.

138. 1343. május 10. (in Wyssegrad, sab. p. Inv. s. cr.) I. Lajos király Enyd-i Michael comes, Balabuch fia: Nikolaus, Apold-i Johann, Korus-i Peter, Egurbek-i Nikolaus és Medyes-i Renold közbenjárására, Zytve-t és Balkach-ot, melyek néhai Cheech (d) Péter felesége: Katalin testvérének: Corrad fia: néhai Nikolausnak vásárolt birtokai voltak és bátyja azokat neki adta, mégis őt jogellenesen kizárták belőlük, visszaadja az özvegynek. Egyidejűleg intézkedik, hogy Orozfa-i István officialis azonnal vonuljon ki e falvakból és a lakosokat adja az özvegy joghatósága alá már azt megelőzően, hogy erdélyi útja során a helyszínen személyesen tájékozódhat és megfelelően dönthet e birtokok felől. — *Hátlapján a pecsét alatt kancelláriai jegyzet:* Commissio domini regis coram archiepiscopo et baronibus. — *Uo. XV. századi rájegyzés:* Dir brif gehoert czv Czykwe et Balkacz.

Eredeti, hártán, hátlapján pecsét nyomával, DL 3582. □ Közlés: AOkm IV. 327–328. — Ub II. 5–6. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 131 (román fordításban). □ Regeszta: CDHung XI. 471–472. — AOkI XXVII. 278. sz.

139. [1343. május 15. előtt] László erdélyi alvajda május 15-re (in XXII. d. Georgii mart.) színe elé, Szentimrére (in Sancto Emerico) idézi Reche-i (d) Lőrinc comest és fiát: Jánost, hogy mutassák be Chubulo-i Pál fia: Péter ellenében Cheh birtokra, valamint a hozzá tartozó Mykustelege és Hunthtelege földekre vonatkozó, az erdélyi káptalan által kibocsátott [1314. évi] oklevelüket (CDTrans II. 225. sz.).

Tartalmi említés László erdélyi alvajda 1343. május 15-i oklevelében (140. sz.), DL 41263. □ Közlés: AOkm VI. 317–318. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 132 (román fordításban). □ Regeszta: AOkI XXVII. 308. sz.

140. 1343. május 15. (in Sancto Emerico, XXII. d. Georgii mart.) László erdélyi alvajda a Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventjéhez. [1343. május 15. előtt kelt] oklevele (139. sz.) értelmében Lőrinc és fia: János megjelentek e napon Pál fia: Péter ellenében. Az egri káptalan 1307. évi és az erdélyi káptalan 1314. évi, általuk bemutatott oklevelei (CDTrans II. 73, 225. sz.), valamint az erdélyi káptalan és Péter volt alvajda elidegenítést tiltó oklevelei alapján, melyeket ugyanakkor Péter tárt elő, az alvajda ítélőszéke úgy határozott, hogy Cheh birtok, valamint Mykustelege és Hunthtelege földek fele örökjogon Pétert illeti, mert osztatlanok, de a másik felét csak becsült értékük megtérítése után kaphatja vissza. Kéri azért a konventet, hogy küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Péter fia: Miklós alvajdai emberként iktassa be örökjogon Pál fia: Pétert a nevezett birtok felébe, a birtok másik felét pedig június 2-ig (usque f. II. p. Penth.) becsültesse fel és mindkét eljárásról június 8-ig (ad oct. Penth.) tegyen neki jelentést.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1343. június 3-i jelentésébe (147. sz.), DL 41263. □ Közlés: AOkm VI. 317–319. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 131–133 (román fordításban). □ Regeszta: AOkI XXVII. 308. sz.

141. 1343. május 19. (Thorde, f. II. a. Ascens. dom.) Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy az erdélyrészi nemesek számára május 19-én Thorda-n kezdett közgyűlésén Kemen fia: Desew fia: Jakab kérésére a nemesek összessége és a közgyűlés esküdtjei, vala-

mint a szomszédok egyöntetűen vallották, hogy a Kukullew vármegyei Hethwr, Buun, Sard, Sarold és Nadas emberemlékezetet meghaladó idő óta Jakab elődeinek volt a birtoka és azokat, állítása szerint, László volt erdélyi vajda jogtalanul foglalta el elődeitől.

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Kemény cs csombordi lt (DF 280948). □ Közlés: Ub II. 6. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 133 (román fordításban). □ Regeszta: TTár 1907. 86 (Magyar K.). — AOkI XXVII. 321. sz.

142. 1343. május 19. (Torde, f. II. a. Ascens dom.) Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy a Tordán május 19-én kezdett generalis congregatioja alkalmával István frater, a Clusmonustura-i egyház custosa, apátja: János frater nevében Mykula fia: János fiait: Gerew magistert, Jakobot, Kemen-t, és Wasarhel-i jobbágyaikat tiltotta a monostor Jegenyne nevű birtokának használatától. — *Háttalpján azonos írással*: Pro domino Iohanne abbate de Clusmonustura super usu possessionis ecclesie eiusdem Jegenyne vocate contra filios Iohannis filii Mykula intrascriptos prohibitionalis.

Eredeti, hártán, pecsét nyoma nélkül, a kolozsmonostori konvent mlt-ban (DF 275169). □ Közlés: CDHung IX/1. 187. — Hurmuzaki I/1. 679. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 134 (román fordításban). □ Regeszta: KmLt 15. sz. — AOkI XXVII. 320. sz.

143. 1343. [május 19. és július 1. között] Miklós erdélyi vajda bizonyítja, hogy május 19-én (f. II. a. Ascens. dom.) Thorda-n tartott közgyűlésén Chama fia: Jakab fia: Miklós keresetet jelentett be Eymech fia: János fia: Miklós és László, valamint Wos (d) Miklós comes fia: János és László ellen amiatt, hogy ZenthIwan, ZenthGotharth, Chegue és Zazsciluas nevű birtokukat, noha ezek harmada őt illeti az ottani 300 márkányi egyéb értékkel együtt, tiltakozása ellenére felosztották egymás között, őt teljesen kisémmizve mindenből. Az alperesek a közgyűlés előtt elismerték ugyan, hogy Jakab fia: Miklós velük azonos leszármazási fokon áll, de kijelentették, hogy idősebb Wos (d) Miklós comes nélkül nem felelhetnek keresetére. Ezért az ügyet július 1-jére (ad oct. Nat. Ioh.) halasztja, amikor idősebb Wos (d) Miklós comes is köteles megjelenni Szentimre faluban (ad villam Sancti Emerici).

Tartalmi ái Lackfi István erdélyi vajda 1347. március 25-i oklevelében (378. sz.), Wass cs lt (DF 252892). □ Közlés: HOkI 247. — Ub II. 38–39. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 343–344 (román fordításban). □ Regeszta: WassLt 70. sz. — AOkI XXVII. 870. sz.

144. 1343. május 23. (in crast. Ascens. dom.) János Menyeu-i pap, Zylag-i alesperes bizonyítja, hogy amikor Kusal-i Domokos fia: Jakab magister felesége: Ilunch asszony kérte, foglalja írásba apjának: Mon-i István fia: Jánosnak halála idején Péter volt Menyeu-i, jelenleg Chehy-i pap és mások jelenlétében tett végrendeletét, Péter pap kijelentette, hogy nevezett Mon-i János Mon birtokbeli teljes részét leányára: Ilunch-ra, valamint ennek utódaira hagyta, és ezt a jelenlévő testvérek, rokonok, szomszédok tudomásul vették.

Ái a várhadhegyfoki konvent 1344. május 25-i oklevelében (201. sz.), Wesselényi cs bp-i lt: DL 105443. □ Regeszta: AOkI XXVII. 340. sz.

145. 1343. május 26. (Avinione, VII. Kal. Iunii) István választott Chanad-i püspök, famulusa és káplánja: Péter fia: László Bekes-i főesperes számára, Varad-i kanonoksága, Pauli-i, Arthand-i és Sehter-i kápolnás javadalmának (prebendam et capellanas) megtartása mellett, erdélyi kanonokságot kér [VI. Kelemen pápától]. A főesperességről azonban László kész lemondani.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 41. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 143. — AOKl XXVII. 358. sz.

146. 1343. június 3. (III. d. Penth.) A váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) Szt. István első vértanu monostor konventje bizonyítja, hogy Zolnok vármegyei Dees fiai: Damján és Péter Deshaza-i örökjogu részirtokuk negyedét nővéreik: Annus [?] és Erzsébet leánynegyede fejében átengedték ezek fiainak: Gergely fiai: Lászlónak és Istvánnak, valamint György fia: Pálnak és utódaiknak.

Tartalmi ái Garai Miklós nádor 1424. június 19-i ítéletlevelében, Wesselényi cs bp-i lt: DL 105483. □ Regeszta: AOKl XXVII. 378. sz.

? **147.** 1343. június 3. (Clusmonustra, f. III. p. Penth.) A [kolozsmonostori] Szűz Mária-monostor konventje László erdélyi alvajdának. 1343. május 15-i oklevele (140. sz.) értelmében kiküldték tanúbizonyosságukat, Jakab magister karbeli papot, kinek jelenlétében Miklós alvajdái ember június 2-án (f. II. p. Penth.) fogott bírák előtt [Cheh birtok és a hozzátartozó Hunthteleke és Mykusteleke földek felét] 25 márkára becsülte, a birtok másik felébe pedig – azon határokkal, melyek közt azt Lörinc comes bírta — ellentmondás nélkül, örökjogon beiktatta Pál fia: Pétert.

Ái Tolcsvai László erdélyi alvajda 1343. június 10-i oklevelében (149. sz.), DL 41263. A szöveg hitelességének ellenőrzését szükségessé teszi az a tény, hogy az intitlatio szokatlanul hiányos, a kiadóra csak a keltezésben, a kiállítás helyének feltüntetésével történik utalás és az alvajdát magnificus ranggal említi. □ Közlés: AOKm VI. 317–319. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 143–144 (román fordításban). □ Regeszta: AOKl XXVII. 377. sz.

148. 1343. június 4. (Avinione, II. Non. Iunii) A bolognai (Bononiensis) egyetem diákjainak összessége (universitas) kéri [VI. Kelemen pápától], hogy Cathmar-i (d) János fia: Péter erdélyi klerikusnak, aki egyházjogot tanul (in dicto studio in iure canonico scolaris) adjanak kanonokságot az erdélyi egyházban. Ennek nem lehet akadály a levél, melyet a Szentszéktől kapott, miszerint várja be, amíg a székesfehérvári prépost adományozásától függő valamelyik javadalom felszabadul.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 42. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 144. — AOKl XXVII. 381. sz.

149. 1343. június 10. (in Sancto Emerico, III. d. oct. Penth.) László erdélyi alvajda – Aba nembeli Pál fia: Péter Cubulo-i nemes kérésére – pecsétje alatt átírja a Clusmonustra-i konvent 1343. június 3-i oklevelét (147. sz.) a Cheh birtokban (Doboka vm) végzett közbecsüről.

Ái Kont Miklós erdélyi vajda 1355. május 25-i oklevelében (788. sz.), DL 41263. □ Közlés: AOKm VI. 317–319. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 144–145 (román fordításban). □ Regeszta: AOKl XXVII. 394. sz.

150. 1343. június 27. (in reg. Lad.) A váradi káptalan Zathmar vármegyei leánynegyed ügyében kelt oklevelében említi János Zothmarnemethy-i plébános, András erdélyi püspök Meszesen túli (de extra Mesces) helynöke [1343. április 29-i (129. sz.) oklevelét.

Eredeti, hártán, függőpecséttel és chirographummal, DL 3594. □ Közlés: AOkm IV. 351–352. □ Regeszta: AOkI XXVII. 435. sz.

151. 1343. [július 1. után] A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy Péter erdélyi alvajda [1342.] évi oklevele (108. sz.) értelmében az alvajdai ember, a hiteleshelyi tanúbizonyosság jelenlétében, július 1-jén (in oct. Ioh. bapt.) az alvajdai privilégialis levél leírása szerint körüljárta Chazartelke birtok határait és a Dudurerdey nevű erdő végén, a Berch nevű helyen új határjelet emelt, ami ellen ifj. Vos (d) Miklós és testvére László – többi testvérük nevében is – tiltakoztak.

Tartalmi ái Lackfi István erdélyi vajda 1347. március 24-i oklevelében (376. sz.), DL 28065 és Wass cs lt (DF 252895). — Tartalmi említés Lackfi István erdélyi vajda 1345. október 6. után kelt oklevelében (291. sz.), uo. □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 340–341, 351–352, 657, 659 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: WassLt 71. sz. — AOkI XXVII. 444. sz.

152. 1343. július 2. (f. IV. p. oct. Ioh. bapt.) Az erdélyi egyház káptalana Eus-i Gergely fia: Iwanka kérésére átírja Péter korábbi erdélyi alvajda 1342. augusztus 1-jén kelt, hátlapján megpecsételt pátens alakú oklevelét (100. sz.).

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett, kerek pecsét nyomával és levéltári jelzet Huszti András írásával, DL 40911. l. Regeszta: AOkI XXVII. 447. sz.

153. 1343. július 8. (in Sancto Emerico, in quind. Ioh. bapt.) Miklós erdélyi vajda és Zolnok-i ispán az erdélyi káptalannak. Küldje ki tanúbizonyosságát, akinek, valamint Rewd-i Cheh István és János, illetve Manyk-i Petew, vagy Fata-i Nikolaus fia: Michael vajdai embernek a jelenlétében az ő engedélye alapján augusztus 1-jén (in Ad vinc. Petri ap.) a helyszínen fogott bírák igazítsák el a Doboka vármegyei Ews és Bangarth birtok közötti PayorErdew nevű terület, valamint más szántóföldek és kaszálók miatt egyrésztől Ews-i Janka fia: János, másrésztől Bangarth-i János és István között felmerült határvitát.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1343. augusztus 16-i oklevelébe (161. sz.), DL 45072. □ Regeszta: AOkI XXVII. 469. sz.

154. 1343. július 17. (apud Villam novam Avinionensis diocesis, XVI. Kal. Augusti) Orbán fia: Miklós, a székesfehérvári (de Albaregali) Szt. Miklós mártír egyházának plébánosa, egri kanonoki javadalmat kér [VI. Kelemen pápától], annak ellenére, hogy Erdélyben kanonoksága, Székesfehérváron pedig javadalma van.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 47. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 146. — AOkI XXVII. 493. sz.

155. 1343. július 28. (II. f. p. Iacobi ap.) János prépost és Szt. István első vértanu váradhegyfoki (de promontorio Waradiensis) monostorának konventje előtt Imre fia: János, Zenthkyral-i nemes, – kisleánya: Péter nevében is – az Eer folyó melletti Zenthkyral-i

(Zonuk vm) birtokrészének a Simon fia: János jószága felől a Szt. István királyról elnevezett templomig terjedő harmadát örökösen eladja Zenthkyral-i Mihály fia: Jakabnak és unokatestvérének (fr. p): János fia: Imrének azért a 25 garas-márkáért (pro... marcis grossorum), amelyért Péter prépost és a váradhegyfoki konvent előtt [1337. július 25-én] neki elzalogosította (CDTrans II. 948. sz.), minthogy az elmúlt július 25-én (in Iacobi ap.), a fizetési terminuson nem volt elegendő készpénze (tantam facultatem in prompta pecunia non habuisset). Az eladott birtok határai ugyanazok maradnak, ahogyan egykor nővére: Margit férjhezmenetelekor Bartha fia: Pálnak és fiának Istvánnak átengedte.

Ái a váradi káptalan 1387. szeptember 7-i oklevelében, DL 30009. □ Regeszta: AOkI XXVII. 515. sz.

156. 1343. július 28. (II. f. p. Iacobi ap.) János prépost és Szt. István első vértanu váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) monostorának konventje bizonyítja, hogy Mihály fia: Jakab, Zenkyral-i nemes, unokatestvére (fr. p): Zenkyral-i János fia: Imre ügyvédjeként is, Zenkyral-on (Zonuk vm) annak a földnek kétharmadát, amelyet Zenkyral-i Imre fia: Jánosnak az apja a saját részéből határjelekel elkülönítve elidegenített és amelyet ők saját erejükből az idegenektől visszaszereztek, noha maguknak tarthatták volna meg örökre az egészet, rokoni szeretetből és a békesség kedvéért visszaengedték nevezett Imre fia: Jánosnak, akit a neki átengedett kétharmad birtokában saját költségükön oltalmazni is kötelesek mindenki keresetével szemben.

Eredeti, hártán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, Wesselényi cs bp-i lt: DL 105442. □ Regeszta: AOkI XXVII. 514. sz.

157. 1343. július 29. (in Depos. reg. Lad.) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy Gumbas-i (d) Obus fia: Miklós fia: András és az ő fia: Domokos, erdélyrészi nemesek, fiú utód hiányában, saját és elődeik lelki üdvéért Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyháznak, András erdélyi püspöknek és utódainak adják az őket örökjogú öröklés címén (iure hereditarie successionis titulo) illető, az erdélyrészi Fehér vármegyében (in ctu Albensi) fekvő Chombord és Gumbas felét, az előbbiben Péter és Pál apostol, az utóbbiban Jakab apostol tiszteletére emelt templom kegyuraságával együtt, valamint Apahida nevű román egész falut (villam Olachalem totam) minden jelenlegi vagy emberi szorgalommal és értelemmel (arte vel ingenio humane industrie) ezután nyerhető haszonvételeivel együtt. Minthogy András püspököt e jószágokba már be is vezették, viszonzásul ő egyháznak Herena, Neech és Byolok nevű Doboka vármegyei birtokait engedte át és iktatta, tizedekkel együtt, a két donátornak életük végéig való használatra, amikor e javak visszaszállnak az erdélyi egyházra. Ha közben az adományozóknak törvényes feleségüktől, akár halálukat követően is, fia születnék, az egyháznak adott három birtok arra a gyermekekre száll vissza. Nevezett András és Domokos Szt. Mihály arkangyal templomát választotta temetkezési helyéül, melyre önmagukat és minden javukat is rábízták e jelen oklevéllel. Végül megmaradt többi birtokukat biztosítékként lekötve vállalták, hogy András püspököt és utódait saját költségükön megoltalmazzák az apai javakból hitbér, jegyajándék, valamint leánynegyed címén a feleségeik és leányaik vagy más örökösük részéről támasztandó jogigényekkel szemben. — *Méltóságsor*: Bertrand bíboros prépost, László olvasó-, Fülöp

énekelő-, Gergely örkanonok magisterek. — *Hátlapján közel egykorú írással: Littere capituli Varadiensis super possessionibus Chumburd, Gumbas et Apahyda.*

Eredeti, hártýán, melynek alja az utolsó három sor egyes részeivel és a függőpecséttel együtt leszakadt, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277297). — Ái a kolozsmonostori konvent 1360. március 28-i oklevelében, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73681. □ Közlés: TelOkI I. 71–73. — Ub II. 7–8. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 148–149 (román fordításban). □ Regeszta: ErdKLT 638. sz. (hibásan július 19-re keltezve). — DocVal 97–98. — Bónis: Szentszéki regeszták 991. sz. (hibásan július 19-re keltezve). — AOkl XXVII. 517. sz.

158. 1343. július 29. (in Depos. reg. Lad.) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy András erdélyi püspök bemutatta előtte néhai Nemes (Nobilis) János magister, volt fehérvári (Albensis) főesperes és váradi kanonok saját, továbbá Márton Byhor-i, Miklós Kuleser-i főesperes, valamint László, a Szűz Mária kisebbik egyháza prépostja, András váradi püspök helynöke pecsétjével lezárt végrendeletét és annak őt illető intézkedéseiről privilégialis oklevelet kért magának. Ennek megfelelően a káptalan igazolja, hogy az elhunyt, László magister váradi kanonok, Jakab magister volt succentor, Abraam a szentjakabi (de Sancto Iacobo) plébános, a végrendelkező káplánja: György és mások jelenlétében, betegágyában, a gyermekkorától fogva élete végéig őt tápláló erdélyi Szt. Mihály-egyház iránti hálája kifejezéseként és saját lelki üdvéért Humrukzenthmyhalteleke nevű Kolas vármegyei örökölt (iure hereditarie successionis) birtokát, jelenlegi és emberi hozzáértéssel (arte vel ingenio) a jövőben nyerhető minden haszonvételével együtt, az erdélyi püspökségre és mindenkori püspökére hagyta. — *Méltóságsor:* Bertrand bíboros prépost, László olvasó-, Fülöp énekelő-, Gergely örkanonok magisterek.

Ái a váradi káptalan 1352. május 8-i oklevelében (657. sz.), az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277327). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 146–148, 612–613 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLT 637. sz. (hibásan július 19-re keltezve). — AOkl XXVII. 516. sz.

159. 1343. augusztus 1. (in Sancto Emerico, in oct. Iacobi ap.) László erdélyi alvajda a Colosmonostra-i konventhez. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek a jelenlétében a Dengelleg-i nemesek [alvajdai emberként] Dénes fia: Tamás magistert iktassák Kerew birtokba.

Tartalmi említés a kolozsmonostori konvent 1343. augusztus 27-i oklevelében (162. sz.), DL 28902. Az eredeti, a szöveg szerint, zárt alakú volt és hártýára íródott.

160. 1343. augusztus 4. (f. II. p. oct. Iacobi ap.) A váradi káptalan Rosnow-i Simon fia: idősebb (magni) Nikolaus fia: Jakob magister nemes kérésére átírja I. Károly király általa bemutatott 1331. december 11-i privilégiumát (CDTrans II. 723. sz.). — *Méltóságsor:* Bertrand bíboros prépost, László olvasó-, Fülöp énekelő-, Gergely örkanonok.

Másolat a XVIII. századból, Fejér György szerint Cornides Dániel kéziratos Diplomatariumában (vol. VII, p. 68–69). □ Közlés: CDHung IX/1. 160–161. — Ub II. 9. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 150 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl XXVII. 526. sz.

161. 1343. augusztus 16. (XVI. d. Ad vinc. Petri ap.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Miklós erdélyi vajda 1343. július 8-i kérésére (153. sz.) Fata-i Nikolaus fia: Michael, Balázs, a Therpen-i plébános tanúbizonyossága mellett, a felek által választott fogott bírakkal

együttesen augusztus 1-jén (in Ad vinc. Petri ap.) a helyszínen helyreállította a békességet Ews-i Janka fia: János és Bangarth-i János meg István között az alábbi módon állapítva meg a vitás terület határjeleit: Quod in rivulo Myskepathaka vocato, ubi finitur meta inter Ews et Morocz vocatam [!] et in eodem loco rivuli incipitur meta inter Ews et Bangarth a parte occidentali, ibi duas metas antiquas reperissent et reperiendo de novo renovassent, unam a septemtrionali, que attendit ad Bangarth et aliam a parte meridionali ad Ews vocatam. Inde per silvam Payerdew [!] vocatam, que ascendit versus orientem ad latus PayorErdewBerch vocatum et a parte meridionali duas antiquas metas reperissent, reperiendo renovaverunt, unam a parte septemtrionali, que attendit ad Bangarth et aliam a parte meridionali et attendit ad Ews vocatam. Inde descendit versus orientem ad quandam viam Payorberchwth vocatam et per illam viam descendit versus meridiem ad unum gurgitem ad inferiorem partem feneti, que [!] pathac vocatur N[og]rethkwthpataka vocatam [!] et que pathak descendit versus terram Zaz. Et unde ascendit versus meridiem ad unum Berch vocatum et ibi duas metas antiquas reperissent. Et de illo Berch descendit iterum versus et prope finem illius Berch ad unum valliculum Kysay vocatum et per illum Ay descendit versus occidentem ad unum gurgitem Hydegkwthpathaka vocatum et de illo pathak ascendit versus meridiem ad unum monticulum Or vocatum, que [!] Or iacet inter duos gurgites, videlicet inter Hydegpathaka vocata [!] et Zenaskwthpathaka vocata et ibi antiquam metam reperissent et de illo Or iterum descendit versus meridiem ad Zenaskwthpathaka vocatam. Et inde ascendit versus meridiem ad unum Or et ibi antiquam metam reperissent. Et de illo Or ascendit iterum versus meridiem ad unum Eel, que Eel iacet inter fenetum et illius [!] Eel a parte oriente attendit ad Bangarth vocatam et a parte occidentali attendit ad Ews vocatam et super illud Eel unam antiquam metam reperissent. Et iterum ascendit versus meridiem ad unum magnum montem Malomberch vocatum et ibi tres metas reperissent, unam a parte orientali et attendit ad Bangarth et alteram metam a parte meridionali attendit ad Fyzkyth vocatam et tertia [!] a parte occidentali et attendit ad Ews vocatam. Ha valamelyik fél az egyezséget megszegné, a határt foglalással változtatni akarná, a másik féllel szemben 25 ezüst márkában marasztalódjék el, melyből öt márka a bírót illesse.

Ái az erdélyi káptalan 1463. december 3-i oklevelében, DL 45072. □ Regeszta: AOkI XXVII. 551. sz.

162. 1343. augusztus 27. (in oct. Steph. reg.) A Colosmonostra-i Szűz Mária-kolostor konventje bizonyítja, hogy Mihály, András, Jakab, Miklós, valamint János és Balázs, Dengeleg-i nemesek, László alvajda 1343. augusztus 1-jei kérésére (159. sz.) Kerew birtokot (usque quendam locum Monyoroswelgh vocatum, a parte possessionis ZenthGyergh usque fluvium Zomos, a parte vero possessionis Dengeleg usque quoddam Byrcz, qui [!] prope possessionem Kerew consistit, per eundem Byrcz tendendo ad quandam magnam arborem Nyarfa vocatam, deinde usque fluvium Zomos), a szomszédok beleegyezésével, Dénes fia: Tamás magisternek iktatták.

Ái a kolozsmonostori konvent 1481. december 9-i oklevelében, DL 28902.

163. 1343. szeptember 6. (sab. a. Nat. virg.) A Culusmonostra-i Szűz Mária-monostor konventje Neema-i Petheu magister részére átírta az erdélyi káptalan 1298. október 13-i (CDTrans I. 573. sz.) és I. Károly királynak Tamás erdélyi vajda 1321. november 4-i

(CDTrans II. 410. sz.) és 1339. május 14-i oklevelét (CDTrans II. 1034. sz.) megerősítő 1341. május 10-i oklevelét (59. sz.) Beeke föld egy részének eladásáról, mert az eredetieket az utak viszontagságai, árvizek és a szállásokon történő gyűjtogatások miatt (propter viarum discrimina, aquarum impedimenta et hospitiorum incendia) nem meri magánál hordani.

Eredeti, hártán, hátlapján pecsét nyomával, DL 27829. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 39 (Diaconescu M.). □ Regeszta: AOKl XXVII. 596. sz.

164. 1343. szeptember 26. (f. VI. a. Mich. arch.) Az erdélyi egyház káptalana Chepan fia: Domokos fiai: László és Domokos szentpáli (de Sancto Paulo) nemesek kérésére átírja László erdélyi alvajda 1343. február 9-én kelt és hátlapján megpecsételt oklevelét (120. sz.), mely tartalmazza Ders magister, volt Kukullew-i ispán, és szolgabírái oklevelét a kérelmezők Zeeplak nevű birtoka és Hedrehfaya közötti határról. — *Hátlapján a XVII–XVIII. századi fordulójáról:* Ezen levelet tartozom vissza adni az Matskasi familia ladajában. Bethlen Samuel mp.

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73649. □ Közlés: TelOkl I. 74. — Ub II. 9–10. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 154–155 (román fordításban). □ Regeszta: AOKl XXVII. 635. sz.

165. 1343. október 9. (f. V. p. oct. Mich. arch.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy néhai Kis (Parvus) István fia: Jakab, Denguleg-i nemes, Denguleg birtok őt illető harmadának felét október 6-tól (ab oct. Mich. arch.) számított egy esztendőre fehérvári súlyú (ponderis Albensis) három márka és fertho ezüstön elzálogosította Both fia: János fia: Gál nevű Fratha-i nemesnek. Ha egy esztendő elteltével ő vagy testvére, illetve olyan rokona és birtokostársa, akinek valami jussa van Denguleg-hez, nem váltaná vissza, a zálogösszeg kétszeresén maradjon. Ha a második év végén sem váltaná vissza most már a megkészsereződött összegben, akkor a birtokrészt fogott bírakkal becsültessék meg és iktassák véglegesen János fia: Gál tulajdonába, de ő köteles az esetleges értékkülönbötetet megtéríteni Jakabnak.

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Mike Sándor gyűjteménye (DF 253583). □ Regeszta: EMOKl 75. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 157. — AOKl XXVII. 674. sz.

*1344. október 10., Szentimre Péter erdélyi alvajda iktatási parancsa az erdélyi káptalanhoz (AOKl XXVII. 675. sz.) helyesen 1348. október 10-én kelt (l. 483. sz.).

166. 1343. október 21. (Wissegrad, XVI. d. oct. Mich. arch.) Miklós nádor ítéletlevele a Veres (Rufus) Miklós és Pál fia: Peteu Baldun-i nemesek közötti hatalmaskodás miatti perben. A folyó évi szeptember 1-jén (f. II. p. oct. Steph. reg.) Byhor és Karazna vármegye nemesei számára Varad civitas mellett tartott közgyűlésén Veres (Rufus) Miklós panaszt emelt és vizsgálatot kért Pál fiai: Peteu, Zekul (d) János és Gergely, továbbá Gvd fia: Imre és fia: Kristóf, valamint ennek szintén Baldun-i nemes veje: Péter ellen, akik [1342] május 12-én (dom. a. Penth.) elvettek tőle egy három márkát érő lovat, november 24-én (dom. a. Andree ap.) pedig az említett Kristóf és Peteu, felgyújtva méhesét, 20 márka kárt okoztak neki. De ezzel sem érték be és november 30-án (in Andree ap.), Gvd fia: Imre Baldun-i házánál összegyűlve, éjjel együttesen rátörtek a panaszos Baldun-i házára, hogy azt felgyújtás és őt magát nyíllal megöljék. Erre csak azért nem került sor, mert Miklósnak sikerült idejében elmene-

külnie. A folyó esztendő tavaszán ugyanezek a személyek szintén fegyveres kézzel hatalmasul berontottak a panaszos házába, feleségét és három leányát fényes nappal kegyetlenül összeverték, a négy „házában” található házi eszközöket összetörték vagy elrabolták, a lakása előtti földet felszántották és káposztát ültettek bele, majd az épületet felgyújtották, falait lerontották. Mindezzel 50 marka kárt okoztak neki. Végül július 16-án (IV. f. p. Margarete virg.), mikor testvéréhez ment Goruzlou-ra, említett Peteu, János, Gergely és Kristóf rablók módjára megtámadták, kikergették Goruzlou-ról és Zylag vármegyébe üzték, elvették iját, puzdráját, köpenyegét és meg akarták ölni. Mivel válaszában Peteu azt állította, hogy ártatlan e vádakban és Miklós sem rendelkezett kellő bizonyítékokkal vádjai vonatkozásában, a két vármegye szolgabíráival és esküdteivel együtt arra kötelezte Peteu-t, hogy október 6-ig (in oct. Mich. arch.) 25 hozzá hasonló nemessel a váradhegyfői Szt. István első vértanu-konventben esküvel bizonyítsa állítását. Minthogy pedig Peteu ezt a megszabott határideig nem tette meg és ezzel bűnösségét bizonyította, a nádor Peteu-t minden birtokától megfosztja és azok kétharmadát a bírának, harmadát pedig Veres Miklósnak ítéli.

Eredeti, hártján, függőpecséttel, a keresztesi Széles cs lt-ban (DF 247981). □ Regeszta: Tóth 34. sz. — AOKl XXVII. 707. sz.

167. 1343. október 21. (Avinione, XII. Kal. Novembris) [VI. Kelemen pápa] De Judicis Vilmos, a [római] Cosmedin-i Szűz Mária-egyház bíboros diakónusának és Pál comesnek, a magyar király követének (ambaxiator) kérésére hozzájárul, hogy a bíboros erdélyrészi fehérvári (Albensis) főesperesi javadalmát elcserélje Pál comes unokaöccsének (nepos): Istvánnak a kalocsai egyházmegyében levő bácsi (Vaciensis) lectori javadalmával, a hívek lelkipozdóását továbbra is János Porto-i (Portuensis) püspök kezében hagyva.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 56. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 158. — AOKl XXVII. 711. sz.

*1344. október 22. Az erdélyi káptalan jelentése Péter erdélyi alvajdának Dombó iktatásáról (AOKl XXVII. 715. sz.) helyesen 1348. október 10-én kelt (l. 484. sz.).

168. 1343. november 13. (Avinione, Id. Novembris) Orbán fia: [Niger d.] Miklós, a [székes]fehérvári Szt. Miklós-egyház plébánosa [VI. Kelemen pápától] az egri egyházmegyében levő Misle-i Szt. Miklós-egyház prépostságát kéri, mely néhai Péter apát halála óta betöltetlen és adományozásának joga a Lateran-i zsinat statutuma szerint a Szent-székre szállt. Ennek fejében hajlandó lemondani székesfehérvári javadalmáról és erdélyi kanonokságáról vagy a Szentszék által kilátásba helyezett egri kanonokságról.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikán lt. □ Közlés: RegSuppl I. 64. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 159. — AOKl XXVII. 759. sz.

169. 1343. november 13. (Avinione, Id. Novembris) VI. Kelemen pápa Vercelli (Vercellensis) püspökét, Mihály választott váci püspököt és a kalocsai egyházmegyében levő bácsi egyház prépostját megbízta, hogy Orbán fia: Miklós erdélyi kanonokot iktassák be az egyházmegyében levő Misle Szt. Miklós-egyházának prépostságába, az erdélyi

és [székes]fehérvári Szűz Mária-egyházban levő kanonokság, valamint a székesfehérvári Szt. Miklós-egyházi javadalma megtartása mellett.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 662. □ Regeszta: AOKl XXVII. 759. sz.

170. 1343. november 14. (in Cibinio, f. VI. p. Martini conf.) Chanad esztergomi (Strigoniensis) érsek, ottani örökös ispán, pápai meghatalmazás alapján, különleges védelmébe veszi a Magyarország végein (in extremo confinio regni Hungarici) lévő Kercz-i Szűz Mária-monostort, melyet a szakadárok és a rossz keresztyének romlásra juttattak, vagyonából kiforgattak. A monostor eltulajdonított javait, birtokait mindenki szolgáltatassa vissza, mert a bitorlókat a szebeni (Cibiniensi) prépost és dékán útján egyházi büntetéssel, kiközösítéssel fogja sújtani.

Ái Vásári Miklós esztergomi érsek 1355. május 1-jei oklevelében (781. sz.), Szász Nemzeti Lt, Urk., II/97, 98, 153. (DF 244741, 244742, 244796). □ Közlés: Ub II. 10–11. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 160–161 (román fordításban is). □ Regeszta: AOKl XXVII. 762. sz.

171. 1343. november 17. (in Cybinio, f. II. a. oct. Martini conf.) Chanad esztergomi érsek és örökös ispán, egyházmegyéje erdélyi részének papsága érdekében szabályozza a templomot nem látogató, vagy az istentiszteletet hangoskodásukkal és viselkedésükkel zavaró, az egyházi büntetéssel szembeszegülő, papjaikat üldöző, bebörtönző, valamint javadalmaikból, örökségükből, és hagyatékaikból kiforgató világiak, illetve az erkölcstelen és megbotránkozató életet élő egyháziak elleni eljárást. — *Hátlapján XIV–XV. századi írással: Continet constitutiones Schanadini archiepiscopi contra insolentias certas laicorum. Est et alia littera in coperturio antiquo conscripta per omnia verbo ad verbum huius continentiam habens.*

Eredeti hártán, az érsek függőpecsétjével, a szebeni szász ev. káptalannak a SzNLT-ban őrzött lt-ban (DF 291961). Ugyanott található a szebeni káptalan függőpecsétje alatt kelt egykorú másodpéldány is. □ Közlés: Ub II. 11–15. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 161–165, 615–617 (román fordításban is). □ Regeszta: AOKl XXVII. 773. sz.

172. 1343. december 13. (in oct. Nicolai ep.) Az erdélyi káptalan előtt Olyuer fia: Kalach a László erdélyi alvajda és a Clus-i monostor kiküldötte útján Loránd fia: István, Máté fia: János és Chazar (d) Imre kezéből törvényes úton visszaszerzett Kalacha nevű (Doboka vm) birtokát átengedi Pagan (d) István magisternek, akitől az előbbieket, mint az ügyben szavatosuktól, Kalacha-t cserébe kapták Evrholm nevű jószágukért. Egyidejűleg Kalach le is mond minden további peres lépésről István magisterrel szemben. Ha viszont Kalach-nak sikerülne visszaszerznie a Kalacha-hoz tartozó többi birtokait is, István magister – megbízottjának: Both fia: Gálnak a kijelentése szerint – kártalanítani fogja a most átengedett Kalacha-ért. A kártalanítás módját Kalach rábizza István magister lelkiismeretére.

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 27271. □ Közlés: ArhIstRom 1/2004, nr. 1, pag. 39–40 (Diaconescu M.). □ Regeszta: AOKl XXVII. 824. sz.

173. 1343. december 16. (in Sancto Emerico, f. III. p. oct. Nicolai ep.) László erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanának. Küldje ki tanúbizonyságát, akinek jelenlétében Dalya-i Jakob fia: Peter vagy Bartalyus alvajdai emberként tartson vallatást arról, hogy vajon igaz e Wyth fia: Nikolaus fiainak: Johannak és Nikolausnak, valamint Wyth fia:

Stephan fia: Stephannak ama panasza, mely szerint Apold-i Nikolaus fiai: Peter és Nikolaus officialisukat hatalmaskodva Feyrhyghaz-ra küldték, aki öt napon át ott tartózkodott, jóllehet e birtok miatt perben állnak egymással. — *Hátlapján azonos írással: Honorabili capitulo ecclesie Transsilvane, amicis suis reverendis.*

Eredeti, hártán, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 29134. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1. pag. 40–41. (Diaconescu M.). □ Regeszta: Ub II. 15. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 166. — AOkl XXVII. 833. sz.

174. 1343. december 26. (Avinione, VII. Kal. Ianuarii) Miklós esztergomi prépost, a magyar király követe (ambassiator) kéri [VI. Kelemen pápát], hogy Fekete (Niger d) Miklósnak az egri egyházmegyében levő Misle-i prépostságra való távozása következtében megürülő [székes]fehérvári Szt. Miklós-egyház plébánosságát adja Zothmar-i (d) János fia: Péternek, annak ellenére, hogy ő – amint ismeretes – erdélyi kanonoki javadalomnak is várományosa.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 70. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 167. — AOkl XXVII. 839. sz.

175. 1343. László erdélyi alvajda bizonyítja, hogy László fia: Beke a szomszédság jogán eltította Márton comes Dewa-i várnagyot attól, hogy az Iklod-dal szomszédos Hassas birtokot megvásárolja [Horwath (d) Simon comestől].

Tartalmi ái Lackfi István erdélyi vajda 1348. május 12-i oklevelében (460. sz.), DL 29427 és Bánffy cs bp-i lt (DL 107453). □ Közlés: AOKm V. 182. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 431 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl XXVII. 851. sz.

176. 1343. A gyulafehérvári (AlbTr) káptalan bizonyítja, hogy Szentiványi (de Sancto Ioanne) Péter és János előttük megosztottak Szentjánoson [!] lévő birtokrészükön. (Divisionales inter nobiles ab una Iohannem, ab altera partibus Petrum de Sancto Ioanne super portionibus eorunden in dicta possessione Szent János habitis coram capitulo ecclesiae Albensis Transsilvanae peracta divisione confectae).

Bejegyzés a Bodoni család megsemmisült lt-nak XVIII. századi elenchesében, 474. sz. alatt, ENMLt, Mss.

177. 1344. január 21. (in Wyssegrad, in Agnetis virg.) I. Lajos király János frater apát és a Szt. Benedek rend Kolwsmonustra-i Szűz Mária-egyházának őrszerzetese: István frater kérésére megerősítve átírja az erdélyi káptalan 1342. május 13-i jelentését (93. sz.).

Ái Kolozsvár város 1560. december 10-i oklevelében, DL 28061. □ Regeszta: Ub II. 15. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 169.

178. 1344. január 28. (Avinione, V. Kal. Februarii) VI. Kelemen pápa utasítja [András] erdélyi püspököt, hogy oldozza fel Lőrinc fia: István Tylegd-i főesperest a kiközösítés alól, amivel – panasza szerint – azért sújtották, mert püspöki külön parancsra a zsinatról igazolatlanul elmaradó papokat, valamint azokat a kóbor (vagabondus) papokat, akik a tilalom alatti lakosoknak egyházi szolgálatot végeztek, fogva vitte a püspökhöz, és biztosítéskul zálogot vett tőlük. Egy ilyen pap a világiak gyűléséhez menekült és azokat zálogának visszaszolgáltatására biztatta, végül egy könyvet is eldugott, amikért újra elfogatta,

akkor azonban szolgálai a bilincsbe vert papot véresre kínozták és a hideg miatt lábujjának körmét is elvesztette. Egy általa megfelelőnek ítélt időre azonban, büntetésként a szolgálattól tiltsa el a főesperest.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 662–663. — Täutu: Fontes IX. 55–57. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 169–170. — Bónis: Szentszéki regeszták 1004. sz.

179. 1344. február 1. (in Wisegrad, in vig. Purif. virg.) Miklós erdélyi vajda és Szolnoch-i ispán átírja és vajdai tiszténél fogva megerősíti Tatamér magister [székes]fehérvári (Albensis) prépost, királyi alkancellár és István nevű testvérenek fia: Mátyás részére az erdélyi káptalan 1339. február 26-án kelt jelentését néhai I. Károly királyhoz Gombocz birtok (in ctu Albensi) határjárásáról (CDTrans II. 1031. sz.).

Ái Herepei Márk, Somkeréki Miklós és Balai György erdélyi alvajdák 1448. január 28-i oklevelében, DL 30374.

180. 1344. február 2. (in Vyssegrad, in Purif. virg.) I. Lajos király, János Colosmonostrai apát kérésére, privilégiális alakban átírja és megerősíti a váradi káptalan 1343. május 1-jén kelt jelentését Nadas, Orad és Boch birtok határának megjárásáról (130. sz.).

Ái Kolozsvár előljáróinak 1559. július 14-i oklevelében, DL 31172 (Liber metalium). – Bejegyzés a kolozsmonostori konvent 1427. évi jegyzékében. DL 36403. □ Regeszta: KmJkv I. 185.

181. 1344. február 15. (apud Villam novam Avinionensis diocesis, XVI. Kal. Martii) Tamás [liptói] ispán [a magyar király és királyné követe] Geburlin fia: Ladislaus erdélyi egyházmegyei klerikus számára kanonokságot kér az erdélyi egyházban [VI. Kelemen pápától].

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 114. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 171. (román fordításban).

182. 1344. február 15. (apud Villam novam Avinionensis diocesis, XVI. Kal. Martii) VI. Kelemen pápa Nimpti-i Gebullin fia: Ladislaus erdélyi kanonoknak újabb kanonokságot adományoz az erdélyi egyházban.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 670. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 171.

183. 1344. február 17. [apud Villam novam Avinionensis diocesis, XIII. Kal. Martii] Miklós esztergomi prépost, jogtudós (jurisperitus), a magyar király követe magának, anyjának és testvéreinek (coniuncti): Bekeu Zilach-i [ispánnak], János és Tamás udvari lovagoknak (militibus aule regie) valamint kedves barátjának: a pécsi várbeli Szt. János egyház prépostjának, egyházzjogi licentiatusnak szokott gyóntatói kegyelmet kért [VI. Kelemen] pápától.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 127. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 173.

184. 1344. február 17. [apud Villam novam, Avinionensis diocesis, XIII. Kal. Martii) Miklós esztergomi prépost magának, testvérének (germano suo): Beken Zilach-i ispánnak, és rokonának (consanguineo suo): Lőrinc fia: János Chanad-i ispánnak különleges pápai engedélyt kér szentföldi zarándoklatra.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 128. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 172.

185. 1344. március 7. (apud Villam novam Avinionensis diocesis, Non. Martii) VI. Kelemen pápa László fia: Dénes fraternek, a minorita rend lectorának és I. Lajos magyar király követének kérésére anyja és apja: László, a székelyek és Beztreche ispánja számára engedélyezi, hogy gyóntatójuktól feloldozást nyerhessenek.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 139. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 173–174.

186. 1344. március 7. (apud Villam novam Avinionensis diocesis, Non. Martii) VI. Kelemen pápa I. Lajos magyar király követeinek kérésére János pécsi kanonoknak és főesperesnek újabb pécsi javadalmat biztosít, annak ellenére, hogy az erdélyi egyházban is van kanonoki javadalma. A főesperességről azonban le kell mondania.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 137. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 174.

187. 1344. március 8. (Wyssegrad, f. II. p. Oculi) I. Lajos király Miklós erdélyi vajdának és helyetteseinek. Minthogy Emuch fia: János fiai: Vos (dicti) Miklós és László az országhatáron, a Brasso [környéki] Holtuen nevű királyi vár őrizetét látják el, Veres (Rufus) Péter pedig lovászmesterként mellette teljesít szolgálatot, és ezért birtokpereikben, melyekben rajtuk kívül Og (d) Vos Miklós, valamint fiai: János és László, továbbá Emuch fia: János többi fiai: Lőrinc, Achel (d) János, Deseu és Veres (Rufus) Tamás szintén érintettek, jószerezéssel nem jelenhetnek meg. A nevezettek birtokpereit tehát minden bírságolás nélkül, jelenlegi állapotukban halasszák el arra az időre, amikor személyesen mehet az erdélyi részekbe. — *A lap alsó szélén, valamint a pecsét alatt: Stephanus Lochk.*

Eredeti, papíron, hátlapján pecsételés nyomával, Wass cs lt (DF 252748). □ Közlés: CDHung IX/1. 206. — HOKl 244. — Ub II. 15–16. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 174–175 (román fordításban). — Şincai I. 482–483 (román fordításban). □ Regeszta: WassLt 72. sz.

188. 1344. március 17. (in oct. Med. quadrag.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy egyrésztől néhai Simon bán fia: Darlaz-i Miklós, másrésztől néhai Simon bán fiai: Czekmantul-i Demeter és Jakab közös megegyezéssel úgy osztották fel birtokaikat, hogy Darlaz (Kykelleo vm) birtok és Bobuch (Doboka vm) fele Simon bán fia: Miklósnak, Czekmantwl, Egrestew, Pype és Sakud (Kykellew vm) birtok pedig a Kendhyd-i vám felével együtt Simon bán Demeter és Jakab nevű fiainak jutott örökös jószágul. Az osztályról utólag privilégiumot is kiállít részükre.

Ái az erdélyi káptalan 1405. június 14-i oklevelében, Béli cs mezóméhesi lt (DF 257728). □ Közlés: Ub II. 16–17. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 175–176 (román fordításban).

189. 1344. március 17. (in Sancto Emerico, f. IV. a. Iudica) László erdélyi alvajda bizonyítja, hogy András erdélyi püspök – megbízottja: Mihály klerikus, káptalani jegyző útján – elengedte azt az esküt, amelyet Elleus fiai: István, Akus és Gergely Thuruzkov-i nemeseknek, az alvajdai döntés értelmében, március 17-én (in oct. Med. quadrag.) 32-edmagukkal le kellett volna tenniük arra vonatkozóan, hogy ők a püspök parancsának foganatosítására kirendelt két papot nem illették gyalázkodó szavakal és nem becstelenítettek meg veréssel, a püspök parancslevelét sem vették el a kiküldöttektől. Ennek fejében az alperesek megígérték, hogy a püspök, egyháza és emberei ellen többé hasonló jogtalanságot nem követnek el. Végül ugyanezen a terminuson, Miklós vajda kötelezőlevele értelmében, a püspöknek az említett nemesek ellen indított többi keresetét is, előbbi állapotában, március 24-re (f. IV. p. Iudica) halasztotta el.

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 30376.

190. 1344. március 17. (in oct. Med. quadrag.) Az erdélyi egyház káptalana előtt Simon bán fia: néhai Tamás fia: Balad, Kendhyd-i nemes, Puren-i Péter Kukulew-i ispán, valamint szolgabírái: Burd és Simon bán fia: Miklós ügyvédvalló levele alapján távollévő testvéreinek: Jánosnak, Istvánnak és Miklósnak a nevében is, továbbá Simon bán fia: néhai Mihály fia: Jakab, szintén az előbbek ügyvédvalló levelével, távollévő testvéreinek: Péternek, Jánosnak és Simonnak a nevében is, Pype (Kukullew vm) birtok osztozásukkor nekik jutott felét átengedik Simon bán fiainak: Miklósnak, Demeternek és Jakabnak viszonvásul azért, mert ők az osztozásukkor teljesen nekik jutott Zeplak/Zeplac birtokot felerészben öhelyettük is átadták unokatestvéreiknek (fr. p) Domokos fiainak: Barnabásnak, Lászlónak és Domokosnak, szentpáli (de Sancto Paulo) nemeseknek, anyjuk leánynegyede fejében. — *Méltóságsor*: Domokos prépost, az éneklőkanonokság betöltetlen, Loránd ör-, Bulcho magister Zothmar-i főesperes, dékánkanonok.

Eredeti, hártán, függőpecsétje elveszett, ENMLT Törzsgyűjtemény (DF 253649). — Ái az erdélyi káptalan 1406. október 30-i oklevelében, Beszterce v lt (DF 247234). — Ái az erdélyi káptalan 1426. október 16-i oklevelében, Jósika cs hitbizományi lt (DF 257546). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 176–177, 617–618 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOKl 562. sz. — Berger: Regesten I. 16. sz.

191. [1344. március 17–18. körül] Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Amburus fia: Tamás fiai: István és László, Cublus-i nemesek, a testvéreikkel való megosztás során kizárólagos tulajdonukba került Cublus nevű, Clus vármegyei birtokukat maguk és szüleik lelki üdvére helyi súlyú (ponderis terrestris) 60 márka finom ezüstért eladták, illetve elajándékozták Szt. Mihály arkangyal egyházának és András erdélyi püspöknek, akit famulusa: Myke fia: Mihály képviselt. Egyben vállalták, hogy az ajándékozottakat bárki keresetével szemben saját költségükön megoltalmazzák, és minderről más hiteleshelyen is készek bevallást tenni. — *Méltóságsor*: Domokos prépost, az éneklőkanonokság betöltetlen, Loránd ör-, [Bulcho magister Zothmar-i] főesperes dékánkanonok.

Eredeti, hártán, rongált állapotban, melynek jobb alsó része a keltezéssel és a függőpecséttel együtt leszakadt, az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277335). Keltezésünk a méltóságsor adatain alapszik. L. Ub II. 17–18. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 618. □ Közlés: Szeredai: Series 70–72. — CDHung VIII/2. 265–266 (mindkét közlés

hibásan keltezi 1320-ra). — DocRomHist C, X. 289–291 (román fordításban is, hibásan 1354. december 29–1355. január 13-ra keltezte). □ Regeszta: ErdKlT 138. sz. (hibásan 1355. körülre keltezte).

192. 1344. március 18. (f. V. a. Iudica) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy egyrészlől Simon bán fia: néhai Mihály fia: Jakab, Sumugun-i nemes – Purun-i Péter Kukullew-i ispán, továbbá Burd és Simon bán fia: Miklós ugyanottani szolgabírák ügyvédvalló levele alapján, távollévő testvérei: Péter, János és Simon nevében is – másrészlől pedig Simon bán fia: néhai Tamás fia: Balad, Kendtheyd-i nemes – távollévő testvérei: János, István és Miklós nevében is szintén az előbbieket ügyvédvalló levele alapján – előttük egyezsége léptek egymással. Ennek értelmében, minthogy Tamás fiai: Balad, János, István és Miklós Pype birtok őket kizárólagosan illető felét közös célra átengedték nagybáttyaiknak (patruelibus): Simon bán fiai: Miklósnak, Demeternek és Jakabnak, most Mihály fiai: Jakab, Péter, János és Simon a Pype-n nekik járó negyedrészt értékeként a Kukullew vármegyei Estfand birtoknak az osztálykor részükbe jutott felével kárpótolják Tamás említett fiait: Balad-ot, Jánost, Istvánt és Miklóst. — *Méltóságosor*: Domokos prépost, az éneklőkanonokság betöltetlen, Loránd ör-, Bulcho magister Zothmar-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, hártján, függőpecséttel, egykor a Béli cs mezőmehesi lt-ban, jelenleg a Román Akadémia bukaresti könyvtárának az ottani Nemzeti Levéltár által átvett oklevélgyűjteményében, P. 316. sz. alatt (DF 290936). □ Közlés: Ub II. 17–18. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 178–179 (román fordításban).

193. 1344. április 8. (f. V. p. Pasce) [A kolozsmonostori konvent] előtt Kecheth-i Miklós fia: János, testvérei: Pál, Balázs, Tamás és András nevében is, szükségétől szorongattatva, Olnuk nevű örökjogú birtokuk hatodrészt és a Gyrukuth nevű földjük felét négy márka és fél fertó finom ezüstön, fertonként 18 garassal számítva, május 30-tól (ab oct. Penth.) kezdve három esztendőre zálogba adja Olnuk-i János fia: Istvánnak, valamint fiainak: Istvánnak, Barrabas-nak és Lászlónak.

Tartalmi ái Járai Péter erdélyi alvajda 1364. október 13-i oklevelében, iktári Bethlen cs lt (DF 255009). □ Közlés: DocRomHist C. XII. 348, 350 (román fordításban is).

194. 1344. április 12. (in Sancto Emerico, f. II. p. oct. Pasce) László erdélyi alvajda előtt néhai Lénárd fiai: János és Imre, Ezthyen-i nemesek, kijelentik, hogy Ezthyen birtok őket örökjogon illető felét szüleik és maguk lelki üdvössége érdekében, András erdélyi püspöknek, utódainak és Szt. Mihály arkangyal egyházának adományozták, akiket meg is oltalmaznak mindenki keresetével szemben.

Eredeti, hártján, függőpecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277299). □ Közlés: Szeredai: Series 81–82. — CDHung IX/1. 265–266. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 179–180, 618–619 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: ErdKlT 111. sz.

195. 1344. április 24. (in Georgii mart.) Az erdélyi egyház káptalana előtt László fia: János, Moyus-i nemes, minthogy a Clus vármegyei Zenthurgthelke nevű örökjogú birtoka felét már korábban eladta Szentpéter (de Sancto Petro) Nagy (Magnus) Ábrahámnak, most a székelyek számítása szerinti nyolc régi báni márkáért (pro octo marcis antiquorum

banalium ad numerum Siculorum) azt a nyolcadrészt is örökre átengedi neki, melyet ezzel az eladással egyetértő rokonaitól: Manel fia: Lászlótól és Desew fiaitól: Andrástól, Lászlótól, Balázstól és Jánostól cserében szerzett Kerezthur-on lévő birtokrészével. Egyben kötelezte magát arra, hogy Ábrahámot és utódait saját költségén megvédi mindenkivel szemben e birtokban.

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Kemény cs malomfalvi lt (DF 252647 és 257791). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 181, 619–620, 713 (román fordításban is, hasonmással).

196. 1344. május 8. (Torde, in quind. Georgii mart.) Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy az erdélyi nemesség összessége számára május 8-án Torda-n kezdett közgyűlésén Ws-i Iwanka tiltakozott az ellen, hogy apja: Gergely és nagybátyja (patruus): János Palathka, Legyun, Peteteluke, Tehenusteluk és Myketeluke birtokok illetve Hyntuserde nevű erdő felét Gyogh-i András fiának: Miklósnak az ő és unokatestvére (fr. p): János fia: János beleegyezése nélkül eladta. Unokatestvérel együtt az előbbieket az eladástól, Miklóst pedig a megvásárlástól már korábban eltiltották, ő pedig most kijelenti, hogy noha szegénysége miatt (propter sue paupertatis inopiam) nem tud pert indítani ellenük, ezt kész megtenni, amikor erre lehetősége lesz. — *Hátlapján egykorú kéz írásával*: Pro Iwanka nobile de Ws super facto possessionum Palathka et Legyun vocatarum ac aliarum intrascriptarum prohibitoria.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett zárópecsét nyoma és levéltári jelzet Huszti András kézírásával, DL 40943. — Tartalmi ái Járai Péter erdélyi alvajda 1347. november 22-i oklevelében (434. sz.), Teleki cs mvhelyi lt: DL 73655 és 73657. □ Közlés: AOKm IV. 419–420. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 187 (román fordításban).

197. 1344. május 12. (Thorde, in vig. Ascens. dom.) Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy az erdélyi nemesség összessége számára május 8-án (in quind. Georgii mart.) Thorda-n tartott közgyűlésén Gegely fia: Iuanka Ws-i nemes minden szomszédját és különösen Moruch-i Márton fiát: Jánost, Bangarth-i Istvánt és Jánost, Fyzkuth-i Jánost, Lomperth-i Jánost és Tamást, Sumbur-i Jánost és Jakabot, Manyk-i Petheu-t és Istvánt és a felsoroltak jobbágyait Ws nevű birtokának és minden tartozékának használatától eltiltotta, kijelentve, hogy ha tiltakozásának nem lesz foganatja, fenntartja magának a jogot hogy igazságát per útján vagy azon kívül minden lehető módon keresse. — *Hátlapján azonos kéz írásával*: Pro Iuanka filio Gregorii de Ws contra universos vicinos et commetaneos suos prohibitionalis.

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett zárópecsét nyomával, és levéltári jelzet Huszti András írásával, DL 40945. □ Regesza: AOKm IV. 420. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 188.

198. 1344. május 12. (Thorde, in vig. Ascens. dom.) Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy 1344. május 8-án (in quind. Georgii mart.) Tordán az erdélyrészi nemesség összessége számára kezdett közgyűlésén Gergely fia: Iwanka-nak, Ws-i nemesnek, azt a bejelentését, hogy a Clus vármegyében fekvő Legen birtok, más földekkel együtt, az ő örökjogú jószágá, melyet azonban elsőizben néhai László vajda, majd később Tamás volt vajda jögtalanul elfoglalt, minden ok nélkül kivétvén őt belőle, az összes

szolgabírák, esküdtek és az erdélyrészi nemesség együttesen, különösképpen pedig a szomszédok egyhangúlag igazolták.

Ái az erdélyi káptalan 1347. szeptember 19-i oklevelében (419. sz.), DL 41055.

199. 1344. május 12. (Torde, V. d. quind. Georgii mart.) Miklós erdélyi vajda és Zolnok-i ispán bizonyítja, hogy a május 8-án (in quind. Georgii mart.) Tordán kezdett közgyűlésén a Clusmonostora-i Szűz Mária-kolostor apátja: János felmutatta Clus vármegye tisztjeinek vallatólevelét, melyből kiderül, hogy amikor az apát jobbágysai saját erdejükre mentek, az erdélyi püspök Gorbowlg-i románjai (Olachi) megrohanták őket és egy jobbágyot meg egy lovat megöltek, öt embert pedig megsebesítettek. Minthogy a bírák, esküdtek és a nemesek összességének tudomása szerint Gorbowelge földnek a Gorbopathaka-tól keletre eső része a monostorhoz tartozik, és a püspök nem jelent meg előtte, bírságon marasztalja el őt, ha távolmaradását kellőképpen nem indokolhatja.

Ái Lépes Loránd erdélyi alvajda 1419. július 2-i oklevelében, DL 28727. □ Közlés: DocVal 104–105. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 188, 623–624 (román fordításban is).

200. 1344. május 18. (f. III. a. Penth.) János a Nempthy-i plébános és vikárius a Mezes-en kívüli részen (de exteriori parte Mezes) Ivankabanhaza-i és Loskud-i nemesek ügyében oklevelez.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét nyomával, Vay cs berkeszi lt: DL 96245. □ Regeszta: Bónis: Szentszéki regeszták 1006. sz.

201. 1344. május 25. (III. d. Penth.) János prépost és Szt. István első vértanú váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) monostorának konventje Domokos fia: Jakab magister Zonuk vármegyei Kusal-i nemesnek felesége: Ilunch asszony, Mon-i István fia: János leánya, nevében előadott kérésére átírja János Menyeu-i pap, Zylag-i alesperes 1343. május 23-i oklevelét (144. sz.) megjegyezve, hogy nevezett János pap élőszóval is megerősítette a fenti végrendeletet.

Eredeti, hártán, hátlapján pecsét nyomával, Wesselényi cs bp-i lt: DL 105443.

202. 1344. június 1. (III. d. oct. Penth.) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy András erdélyi püspök ügyvédje: Tamás tövisi (de Spinis) plébános tiltakozott előtte amiatt, hogy Herepe-i Merhard fia: Demeter a püspöktől kölcsönzött, tíz pensával számított 12 dénármarca fejében lekötött Herepe nevű birtokát az elmúlt november 8-ig (usque oct. Omn. sanct.) nem váltotta ki, noha ezt László erdélyi alvajda kötelezőlevele értelmében az összeg kétszeresének terhe alatt meg kellett volna tennie, és az alvajda is elmulasztotta beiktatni abba a püspökséget az összeg kétszeresének erejéig.

Eredeti, hártán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277301). □ Közlés: Szeredai: Series 63–64. — CDHung VIII/1. 551–552 (hibásan 1314-re keltezve). — DIR C, veacul XV, vol. IV. 190, 624–625, 715 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: ErdKlt 113. sz.

203. 1344. június 1. (III. d. oct. Penth.) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy Lénárd fia: János Izthyen-i nemes, Doboka vármegyéből, aki Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispán ügyvédvalló levele alapján testvérét: Imrét is képviselte, András erdélyi püspök ügyvédjének: Tamás tövisi (de Spinis) plébánosnak a jelenlétében kijelentette, miszerint Izthyen felét kitevő örökölt (iure hereditarie successiois) birtokrészüket, jelenlegi és (az emberi) hozzáértéssel (arte aut ingenio) a jövőben nyerhető haszonvételeivel együtt, saját és szülei lelki üdvösségéért, valamint ama 50 garasmárkáért (marcas grossorum, marcam quamlibet cum quinquaginta grossis vel decem pensis denariorum computando), mellyel ínséges szegénységükben András püspök kisegítette őket, Szt. Mihály arkangyal egyházának, az erdélyi püspökségnek és a mindenkori erdélyi püspöknek ajándékozta, vállalva, hogy a megajándékozottakat saját költségén megvédelmezi mindenki keresetével szemben. — *Méltóságsor*: Bertrand bitoros prépost, László olvasó-, Fülöp éneklő-, Gergely örkanonok.

Ái a váradi káptalan 1352. május 8-i (655. sz.) és 1384. január 25-i oklevelében, az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277324 és 277302). □ Közlés: Szeredai: Series 90–91. — CDHung IX/2. 178 (mindkettő hiányosan, 1352-re keltezve). — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 191–192, 625–626 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLT 112. és 639. sz. (hibásan május 25-re keltezve).

204. 1344. június 3. (in Corp. Chr.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy István fia: néhai Albert unokái: András fia: Péter, Salamon fia: János és Imre fia: Miklós Patha-i nemesek, a távollévő János nevében is, érvényesnek és magukra nézve is mindenben kötelezőnek ismerték el azt a káptalani privilégiumba foglalt megállapodást, melynek értelmében nagyapjuk: Albert, birtokostársával: Wylma fia: Elleussal együtt, a Clus vármegyei Patha birtok negyedét rokonság és vétel címén még életében örökre átengedte Mark fia: Beke fia: Bogar (d) Jánosnak, valamint Markalfnak és fiainak: Lászlónak, Illésnek, Mihálynak és Miklósnek, szintén Patha-i nemeseknek. Imre fia: Miklós arra is kötelezte magát, hogy a távollévő János nevű testvérének Patha negyedét illető esetleges keresetével szemben saját költségén megoltalmazza Bagar [!] Jánost és Markalf fiait, valamint utódaikat. — *Méltóságsor*: Domokos prépost, Mihály éneklő-, Loránd ör-, Miklós magister Clus-i főesperes dékánkonok.

Ái az erdélyi káptalan 1387. augusztus 1-jei oklevelében kövecsesi Lukács cs lt: DL 86581.

205. 1344. június 14. (f. II. p. oct. Corp. Chr.) János Nempthy-i plébános és Meszesen-túli helynök (de exteriori parte Mezes) Cerch (d) [János] Iwankabanhaza-i nemes ügyében oklevelez.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét nyomával, Vay cs berkeszi lt: DL 96246. □ Regeszta: Bónis: Szentszéki regeszták 1007. sz.

206. 1344. június 15. (in descensu nostro prope civitatem Brassow, f. III. p. Barnabe ap.) I. Lajos király Aba nemzetségbeli Petheuch fia: Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispánnak teljes bírói joghatóságot ad Jobag és Pyspyky-i valamint tartozékaik területére,

visszavonhatatlanul felmentve őt, utódait és officialisaikat az itteni ügyekben az ország összes bíróságának illetékessége alól.

Ái István szepesi és sárosi herceg 1352. február 19-i oklevelében (640. sz.), Rhédey cs lt: DL 60979. □ Közlés: AOkm V. 548–550. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 194–195 (román fordításban). □ Regeszta: Ub II. 18.

207. 1344. [június 15. és augusztus 8. között] Az erdélyi káptalan privilégiuma, mely magában foglalja néhai [Sirokai] Miklós vajda levélkeresetű kérését és a [Kayantho-ra valamint Mariatheleke-re vonatkozóan] levéltárában megtalált határjáró levél szövegét is. (Item littera capituli ecclesie Transilvane privilegialis tenorem litterarum condam Nicolai Konth requisitionalium ipsi capitulo loquentium simulcum tenoribus litterarum metalium per ipsum capitulum requisitarum et reinventarum verbaliter in se continens, sub pendentis sigillo in filo sericeo bipartiti coloris, rubei videlicet et viridi, anno domini millesimo trecentesimo quadragesimo quarto confecta).

Bejegyzés a kolozsmonostori konvent mlt-nak 1427. évi jegyzékében, DL 36403. Ez a hozzávetőleges keltezés a Sirokai Miklós vajdaságának végét és az őt követő Lackfi István vajdaságának kezdetét jelölő adatokra alapozódik. Az ugyanis a hihetőbb feltételezés, hogy a levéltári jegyzék összeállítója 1427-ben nem a keltezés évét vétette el, hanem csak keresztnevének emlegetett Sirokai Miklóst azonosította tévesen az ismertebb Kont Miklóssal, aki 1351 és 1356 között viselte a vajdai méltóságot. □ Regeszta: KmJkv I. 186.

208. 1344. július 4. (in Sancto Emerico, IV. d. oct. Ioh. bapt.) László erdélyi alvajda az erdélyi káptalanhoz. Miután Nikolaus fia: Michael és Michael fia: Nikolaus, Fatha-i nemesek, Chegetheleke (Doboka vm) ügyében őt terminusra is megidéztték Kayla-i Welken fia: Johann fiait: Johann, Ladislaust és Pault, továbbá Bystricia-i Henneyn/Henneyng fia: Peter fiait: Johannt és Petert, május 8-án (in quind. Georgii mart.) a felperesek azt állították, hogy a vitás jószágot IV. Béla király adományából bírják és az alperesek csak elfoglalták azt. Ezek viszont azt bizonygatták, hogy Chegetheleke ősapjuktól való örökös jószáguk. Erre Mihály és Miklós az erdélyi káptalan átíratában felmutatták IV. Béla király 1244. [!] évi oklevelét Bachanateleke, Fathateleke és Chegetheleke nevű birtoknak és tatárjárás utáni nagyapjaik: Lenting és Herman, valamint Nogfolu határán 20 ekealja földnek azok veje (sponso): Cristian javára szóló adományozásáról. Mivel az alperesek az oklevél eredetijét kívánták látni, ennek bemutatását előbb május 30-ra (in oct. Penth.) tűzte ki, majd I. Lajos király gyűrűpecsétes levele alapján július 1-jére (ad oct. Nat. Ioh. bapt.) halasztotta. Ezen a terminuson a felperesek három napon át várokoztak Szentimrén az alperesekre, de azok háromszori kikiáltásra sem jelentek meg a bíróság előtt saját okleveles bizonyítékaikkal. Ekkor Mihály és Miklós felperes bemutatta IV. Béla király kettőspecséttel megerősített 1243. január 27-i [hamisított] oklevelét (CDTrans 195. sz.). Ezután I. Lajos királynak a per befejezését elrendelő, gyűrűpecsétes pátens parancsára az erdélyrészi szolgabírákkal és nemesekkel együtt visszaitélte Chegetheleke-t Mihálynak és Miklósnak. Küldje tehát ki tanúbizonyosságát, akinek jelenlétében Miklós deák nótárius és Kalach, megjárva Chegetheleke határát, iktassa azt a felpereseknek, figyelmen kívül hagyva Welken fia: Johann fiainak és Henneyng fia: Peter fiainak esetleges tiltakozását. — *Hátlapján azonos írással*: Honorabili capitulo ecclesie

Transsilvane amicis suis reverendis pro Michaele filio Nicolai et Nicolao filio Michaelis nobilis de Fatha statutionalis super facto possessionis Chegeteleke vocate.

Eredeti, hártýán, hátlapján pecsét nyomával, DL 29095. □ Közlés: Ub II. 18–21. — DIR C, veacul, XIV, vol. IV. 196–198 (román fordításban).

209. 1344. július 4. (iuxta fluvium Nyaragh prope locum Berethelm vocatum, dom. p. Petri et Pauli ap.) I. Lajos király ChegenMonostur kegyúri jogát és Szatmár vármegyei birtokaikat, melyeket I. Károly király elkobozott a Kőlcseiektől, visszaadja a családnak.

Eredeti, hártýán, hátlapján felségpecsét nyomával, Kőlcsey es lt: DL 70550. □ Közlés: CDHung IX/1. 200–202. □ Regeszta: LtKözl 24/1946. 56 (Borsa I.). — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 195.

*1344. július 14., Berethalom A szelindeki búcsúlevél érseki jóváhagyó záradékát (Ub II. 21) lásd az 1342. november 8-i oklevélnél (114. sz.).

210. 1344. július 15. (in partibus Transsilvanis, in descensu nostro prope locum Beretholm vocatum, f. V. p. Margarete virg.) I. Lajos király, Benedek magister Orod-i olvasókanonoknak a káptalan és prépostja: Péter magister nevében előadott kérésére, megerősítve átírja I. Károly király 1329. március 19-én kelt és a havasalföldi részeken elveszett középpecsétjével megerősített pátens oklevelét (CDTrans II. 637. sz.). — *A hártya szélén, lent*: Relatio magistri Cyku.

Eredeti, hártýán, hátlapján pecsét nyomával, DL 29667. □ Közlés: ArhIstRom I/2004. nr. 1. pag. 41–42 (Diaconescu M.).

211. 1344. július 17. (in partibus Transsilvanis in nostro descensu prope locum Berethelm vocatum, sab. p. Margarete virg.) I. Lajos király arany és ezüst bánya nyitását engedélyezi Felsőmagyarországon.

Eredeti, hártýán, korábban a Berzeviczi, jelenleg a Máriássy es lt: DL 74804. □ Közlés: CDHung IX/1. 195–196. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 203–204, 628–629 (román fordításban is). □ Regeszta: Ub II. 21.

212. 1344. július 20. (in oct. Margarete virg.) I. Lajos király az erdélyi részek lakói részére Bertholm közelében tartott közgyűlésén Miklós fiai: Jakab és Demeter magisterek, Hyduigh-i nemesek, Sombor és Gerebench nevű birtoka és Sombor határában lévő Solyumkw nevű vára ügyében oklevelez.

Tartalmi említés I. Lajos király 1366. május 9-i oklevelében, Török Bertalan gyűjteménye (DF 244527). □ Közlés: DocRomHist C, XIII. 60–61, 61–62 (román fordításban is).

213. 1344. július 27. (Albe, III. d. Iacobi ap.) I. Lajos király András erdélyi püspöknek az erdélyrészi nemesekkel, székelyekkel és szászokkal támadt jogvitája során részletesen szabályozza, hogy Erdélyben milyen ügyek tartoznak az egyházi, illetve a világi bíraskodás hatáskörébe. Eszerint a házassággal, hitbérrrel és jegyajándékkal, leánynegyeddel, papok és nők bántalmazásával, leányok és asszonyok megerőszkolásával, házasságtöréssel kapcsolatos ügyek egyházi bíróság elé tartoznak, hacsak nincsenek bünygyi vonatkozásaik is. A püspök

per alatt lévő birtokügyben senkit sem sújthat egyházi kiközösítéssel, de az egyház elleni egyéb jogséremlmek esetén élhet ezzel. A püspök által jogosan vagy jogtalanul elfoglalt birtokok felől döntsön az erdélyi vajda. András püspök Erdély területén a király engedélye nélkül egyetlen nemes birtokát sem foglalhatja el, vagy vásárolhatja meg. A püspök a nemesek birtokain lévő egyházakba a birtokosok akarata ellenére nem nevezhet ki papot. Az erdélyi országlakók dézsma fejében kalangyánként (de singulis decimalibus capetiis) egy dénár-fontot fizessenek a püspöknek. Ha ezt nem fogadná el, az ő részébe esett kalangyákat ott hagyhatják a mezőn. A főesperes előtt folyó perekben egyetlen perlekedő sem marasztalható el egy márkán felüli bírságban.

Ái Zsigmond király 1395. március 15-i oklevelében az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277426 és 277552) és a barcasági szász ev. káptalan lt-ban (DF 286639, 286553 és 286591), valamint az erdélyi káptalan 1398. február 20-i ái-ban, melyet korábban a medgyesi szász ev. káptalan őrzött és jelenleg az SzNLT-ben található. Ennek közel egykorú egyszerű másolata, valamint V. László király 1455. április 27-i ái a brassói szász ev. egyházközség lt-nak őrizetében van. □ Közlés: Benkő: Milkovia I. 122–125. — Katona IX. 340–343. — Szeredai: Series 82–84. — Vajda 137–140. — CDHung IX/1. 193–195. — KvOkI I. 45–46. — Theil-Werner 10–12. — Hurmuzaki I/1. 692–694. — Ub II. 21–23. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 204–206, 629–630 (román fordításban is). □ Regeszta: Transilvania 4/1871. 195 (Moldovanu Őt.). — Fabritius 20. — ErdKLT 114. sz. — Bónis: Szentszéki regeszták 1008. sz.

214. 1344. augusztus 8. (in villa Scenthemrehg, dom. a. Laurentii mart.) István erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán a gyulafehérvári (AlbTr) egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyosságát, akinek jelenlétében megbízottja: Myhalchfolua-i Myhalch fia: László, vagy Ispanlaka-i Mathyus fia: János vezesse be András be András fia: Mihály magistert Chungwa (in citu Albensi) birtokbeli részébe, miután azt a szomszédok jószágától elhatárolta. Az esetleges ellentmondókat idézze színe elé a lehető legközelebb tartandó erdélyi közgyűlésére (diem congregationis nostre generalis universitatis nobilium partis Transsilvane quam citius quo poterimus, domino favente, sumus celebraturi). E levelét tárnokmesterként használt pecsétje alatt bocsátotta ki, minthogy vajdai pecsétnyomójának vésése még nem készült el (Presentes vero, quia sigillum woyuodatus nondum sculptum habemus, sub sigillo, quo tempore thawarnicatus domini nostri regis utebamur, vestre amicitie duximus destinandas).

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1344. augusztus 18-i okleveleibe (217. és 218. sz.), DL 30642 és 30643. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 42–43 (Diaconescu M.).

215. [1344. augusztus 8. és 1350. október 30. között] István erdélyi vajda tanúsítja, hogy Fyzkwth-i János fia: János panasza, miszerint a szentgyörgyi népek (populi de Sancto Georgio) hatalmasul használják [Fyzkwth nevű] birtokát, igaznak bizonyult.

Tartalmi említés Ravasz István erdélyi alvajda 1353. február 20-i oklevelében (695. sz.), Beszerce v lt. Keltezése Lackfi István vajda hivatalviselésének időpontjain alapszik. □ Regeszta: DocRom Hist C, X. 190. — Berger: Regesten I. 21. sz.

216. 1344. augusztus 13. (Vissegrad, f. VI. a. Assumpt. virg.) I. Lajos király bizonyítja, hogy Veres (Rufus) Péter és testvére: Achyl (d) János magisterek, mivel egymástól távol lakván nem tudnak egyformán gondot viselni birtokaikra, előtte úgy egyeztek meg egymással, hogy Achyl (d) János a Gyungus melletti Pese, a Raba melletti Gulach, a Wosvar vármegyei Bud és a Vesprim vármegyei Kath nevű jószágát átengedi birtoklásra

Veres (Rufo) Péternek, amit ő az erdélyi Kezu és Scenthegyud birtokbeli részei átadásával viszonzoz Achyl (d) Jánosnak.

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett pecsét töredékével, Wass cs lt (DF 252749). □ Közlés: HOKI 246. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 209 (román fordításban). J Regesza: WassLt 73. sz.

217. 1344. augusztus 18. (f. IV. p. Assumpt. virg.) Az erdélyi egyház káptalana István erdélyi vajdához és Zolnuk-i ispánhoz. András fia: Mihály magister klerikus által felmutatott 1344. augusztus 8-i kérésére (214. sz.) Mathyus fia: János vajdai ember és Imre, a nagyenyedi (de Enyd maiori) plébános, káptalani megbízott augusztus 16-án (in crast. Assumpt. virg.) András fia: Mihály magister klerikust ellentmondás nélkül bevezette Chungwa-i birtokrészébe az alábbi módon: *Duas partes seu portiones ipsius possessionis Chungwa a parte montium habitas, quas predictus magister Mychael suas esse dixisset et ostendisset, videlicet ipsas duas partes a tertia parte eiusdem possessionis Chungwa quedam via, que descendit a parte ville Wyuar versus eandem villam Chungwa ac in medio platee eiusdem ville ad partem occidentalem reflectendo et in eadem platea versus villam Chezthwey tendendo ad partes orientalem et meridionalem separat et distingit. A szomszédok egyöntetű vallomása szerint a birtokrész mindig Mihály magisteré és elődeié volt. — Hátlapján azonos írással: Magnifico viro Stephano woyuode Transsilvano et comiti de Zolnuk, amico eorum honorando.*

Eredeti, vízfoltos, hártýán, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 30642. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 43–44 (Diaconescu M.).

218. 1344. augusztus 18. (f. IV. p. Assumpt. virg.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy [Ispanlaka-i] Mathyus fia: János vajdai ember és Imre, a nagyenyedi (de Enyd maiori) plébános, káptalani kiküldött István erdélyi vajda 1344. augusztus 8-i kérésére (214. sz.) András fia: Mihály magister klerikust augusztus 16-án (in crast. Assumpt. virg.) ellentmondás nélkül bevezette Chungwa-i birtokrészébe az alábbi módon: *Duas partes seu portiones ipsius possessionis Chungwa a parte montium habitas, quas predictus magister Michael suas esse dixisset et ostendisset, videlicet ipsas duas partes a tertia parte eiusdem possessionis Chungwa quedam via, que descendit a parte ville Wyuar versus eandem villam Chungwa ac in medio platee eiusdem ville Chungwa ad partem occidentalem reflectendo et in eadem platea versus villam Chezthwey tendendo ad partes orientalem et meridionalem separat et distingit. A szomszédok egyöntetű kijelentése szerint e birtokrész mindig Mihály magisteré és elődeié volt. Jóllehet mindezeket zárt levelükben István vajdának is megírták, nagyobb biztonság okából, kérésére, ezt az oklevelet is kiállítják Mihály magister részére.*

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 30643. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 44–45 (Diaconescu M.).

*[1344–1351]. augusztus 27. Szörény Miklós magister vajdai protonotárius missilis levele (TelOKI I. 75) helyesen [1369]. augusztus 27-én kelt.

219. 1344. szeptember 8. (apud Villam novam Avinionensis diocesis, VI. Id. Septembris) VI. Kelemen pápa utasítja a kalocsai érseket, valamint az erdélyi egyházme-

gye Tylegd-i és Zothmar-i főespereseit, hogy Peter fia: Andreas Tyspa-i plébánost iktasák be az erdélyi egyházmegyében levő szászvárosi (de Warasio) plébániába.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 679. □ Regeszta: RegSuppl I. 165. sz. (jegyzetben). — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 210.

220. 1344. szeptember 16. (f. V. p. Exalt. s. cr.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy néhai Chenthe (d) János fia: ifjabb Chenthe János 50 márka finom ezüst fejében érvényesnek ismerte el és a maga részéről is megerősítette azt a megállapodást, amellyel néhai apja a Belső-Szolnok vármegyében (in ctu de Zonuk interiori) a Zomus folyó mellett fekvő Rona nevű örökjogú birtokukat egykor eladta Kukenus nemzetségbeli János fia: néhai Radnold comesnek, valamint azt az adományt, amellyel I. Károly király, Radnold comes magtalan halála után e birtokot Pagan (d) István magisternek és utódainak ajándékozta (vö. CDTrans II. 981, 1004, 1050, 1051. sz.). Bizonyítja továbbá azt is, hogy Chenthe (d) János a fenti összegért minden Rona-val kapcsolatos jogát és igényét átruházta Pagan (d) István magisterre és lemondott e birtok miatti eddigi vagy ezutáni keresetéről is. — *Méltóságsor*: Domokos prépost, Mihály éneklő-, Loránd ör-, Miklós magister Clus-i főesperes dékánkanonok. — *Hátlapján közel egykorú írással*: Super possessione Rona vocata venditio Iohannis dicti Chenke et ratificatio donationis domini regis.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje leszakadt és hiányzik, Wesselényi cs bp-i lt: DL 105444.

221. 1344. október 9. (Avinione, VII. Id. Octobris) VI. Kelemen pápa László kalocsai érsek kérésére unokaöccsének, Bako fia: Lászlónak az erdélyi egyházmegyében kanonoki javadalmat és káptalani tisztséget ígér, zágrábi és bácsi javadalma és bácsi éneklőkanonoksága megtartása mellett.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 162. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 212–213.

222. 1344. október 9. (Avinione, VII. Id. Octobris) Az erdélyi egyházmegyeiből való Elek fia: Lukács azt kéri VI. Kelemen pápától, hogy zágrábi olvasókanonokságát kánonjogilag tegye teljessé, mert bár tisztségét [1342. szeptember 15-én] elnyerte (104. sz.), a káptalan nem fogadja be, nem ad szót neki a tárgyalásokon azzal a kifogással, hogy nem kanonokja a zágrábi egyháznak.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 164. sz.

223. 1344. október 9. (Avinione, VII. Id. Octobris) Peter fia: Andreas, az erdélyi egyházmegyei Gipsa parochus papja, a római kúriában elhunyt néhai Chama bácsi prépost halálával a székesfehérvári Szűz Mária-egyházban megürrült kanonoki javadalmat vagy pedig a megüresedett szászvárosi (de Varasio) parochialis javadalmat, melyet jelenleg Márton fia: Tamás erdélyi klerikus tart elfoglalva, kéri magának [VI. Kelemen] pápától.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. — Vö. RegSuppl I. 1. sz. □ Közlés: MonVespr II. 107. — RegSuppl I. 165. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 212.

224. [1344. október 9. után] Peter fia: Andreas Gipsa-i pap a [székes]fehérvári Szűz Mária-egyházban Chama halálával megüresedett kanonoki javadalom elnyerése után 22 és fél forintot fizetett.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: MonVatHung I/1. 440. □ Regeszta: RegSuppl I. 165. sz. (jegyzetben).

225. 1344. október 11. (f. II. p. oct. Mich. arch.) A Warad-i káptalan előtt János fia: Jakab, testvére (fr. u): Lörinc nevében is kijelenti, hogy Baldun-i Guth fia: Imre özvegyének és fiának: Kristófnak joga van kizárni őket abból a telekhelyből (locum sessionalem), amelyet a Warad-i káptalan privilégiumával önként átengedtek volt nekik, ha a szomszédok, tudomásukra jutva a dolog, valami akadályt gördítenének az ő Baldun birtokba való befogadásuk útjába, de csak királyi ember és hiteleshelyi kiküldött vizsgálata után. A birtokból való esetleges kirekesztésükkor azonban az özvegy két budai márkát (Budensis rationis cum dimidia) tartozik nekik visszafizetni.

Ái a váradi káptalan 1370. június 23-i oklevelében, az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277396). □ Közlés: Szeredai: Series 84–85. — CDHung IX/1. 236–237. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 213, 631–632 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLT 115. sz. (hibásan október 8-ra keltezve).

226. 1344. október 18. (in loco fori Siculorum, in Luce ev.) András magister, a székeleyek három nemzetségének ispánja, Brassow-i és Bystricia-i ispán előtt a székely Orbos fia: György comes, hozzátartozóival és rokonaival együtt, a székelyek összessége jelenlétében kijelentette, hogy András fiai: György és Erne magisterek, a királyi udvar lovagjai teljes elégtételt szolgáltatnak neki az Erne által véletlenül megölt Ferenc nevű fia haláláért és menteseknek nyilvánította Györgyöt és Erne-t az emberölés következményei alól.

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett kerek pecsét nyomával, DL 40959. □ Közlés: CDHung IX/1. 263–264. — SzOkl I. 51. — DIR C, veacul XIV, vol. IV, 213–214 (román fordításban). — Kordé 156 (magyar fordításban).

227. 1344. október 22. [in Thorda, III. d. XXII. d. Mich. arch.) István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, miután I. Lajos király az isteni kegyelem folytán a vajdai méltóságra emelte, az erdélyi részek viszonyainak jobbítására (pro reformatione status eiusdem partis) és a rablók, tolvajok, valamint egyéb bűnözők üldözése és irtása végett első közgyűlésére, október 20-ra (vicesimo 2° d. Mich. arch.), Thorda városába összehívta e részek nemeseit, a székeleyek három nemzetségét, a szászokat és minden más népességét (et aliarum quarumlibet nationum eiusdem partis hominibus). Ott a nemesek közösségével (per totam communitatem universitatis nobilium dicte partis Transsilvane) megyéenként hat köztisztviselőt álló személyt delegáltatott maga mellé ülnököknek (pro nostris assessoribus fuissent deputati), akiket fel is eskettek. Ezek személy szerint a következők: Hunyad vármegyéből: [B]jaka-i Mathe, Scirg-i [?] László, a Szentandrás (de Sancto Andrea) Sumrak, János fia: János, Tamás fia: Jakab, Mathka fia: István. – Fehér (Albensis) vármegyéből: Buriu (d) Miklós, András fia: Lukachus, Forrou-i Mihály, Magri-i Nissle (?), Kemen fia: Márton, Zeuke (d) Miklós. – Kykulleu vármegyéből: Bord [!], Beztur Domokos, Simon bán fia: Miklós, László fia: György, Chepan fia: János, Degh-i Demeter fia: Mihály. – Thorda vármegyéből: Thwri-i Péter, Elleus fia: István, Dénes vajda fia: Tamás, Jaray-i Miklós fia:

Domokos, Chani-i Jakab fia: György, Scenhiwan-i Gergely fia: András. – Colos vármegyéből: Cheh (d) György, Meray-i Miklós, Suky-i Domokos fia: János, Demeter fia: Demeter, Jakab fia: András, Wasarhel-i Gereu. – Doboka vármegyéből: László fia: Beke, Mochus (d) Miklós, Lonay-i Kolian, Domokos fia: János, Ws-i Iwanka, Márton fia: Tamás. – Belső-Szolnok megyéből (de Zunk interiori): Miklós fia: Mike, Jakab fia: András, Gilet fia: László, Kecheri-i Miklós fia: Pál, Nemay-i Peutheu deák és Miklós fia: János. Ezt követően – más pereskedők mellett – Jakab az esztergomi Szt. Tamás-hegyi egyház prépostja, Chanad esztergomi érsek általános helynöke és János magister az esztergomi káptalan kanonokja, az esztergomi káptalan ügyvédjei, hangos szóval sürgették előtte a Thorda vármegyei Felvinch nevű birtokukat erőszakosan elfoglalva tartó székelyek ellen hozott ítélet végrehajtását. Igazuk bizonyítására bemutatták IV. László király 1276. augusztus 9-i oklevelében (CDTrans I. 344. sz.) átirat 1219. évi oklevelét II. András királynak (CDTrans I. 107. sz.), mely tartalmazza a Wynchy faluban János esztergomi érseknek adományozott terület iktatását, határjárását és az ottani udvarnokok névsorát, végül Sándor comes országbíró 1327. június 4-én ebben az ügyben hozott ítéletlevelét (CDTrans II. 596. sz.). A székelyek közössége viszont a gyulafehérvári (AlbTr) káptalan [1320. március 24-i] átiratában (CDTrans II. 359. sz.) hivatkozott újból III. András király 1291. március 12-i oklevelére (CDTrans I. 478. sz.), mely tartalmazza IV. László király 1289. szeptember 18-án kelt oklevelét (CDTrans I. 452. sz.) az Oronos és Morus folyó közti területnek a székelyek javára való adományozásáról. Végül a közgyűlés harmadik napján a résztvevők, a hét vármegye közgyűlési ülnökei, valamint Tamás fehérvári (Albensis), Salamon Thorda-i, Miklós Kuluswari és Bulchu Zokmar-i főesperesek, erdélyi kanonokok egyhangúlag az esztergomi egyháznak ítélték Felvinchet. Döntésüket [Sándor országbíróval egyezően] azzal indokolták, hogy a káptalan adománylevele a korábbi keletű, az iktatást királyi ember a határ leírása mellett végezte, ezt később IV. Béla és IV. László király megerősítette. Ezzel szemben a székelyek javára szóló adománylevél később kelt, a települések felsorolásában nem említi Felvinchet, nem érvényteleníti a káptalan adománylevelét, viszont tartalmazza, hogy adománya mások jogának sérelme nélkül érvényes, és végül a székelyek ezzel az oklevéllel a per során eddig nem álltak elő. Az ítélet ellen a többi székely nevében Farkas, Kylien, Bachka fia: Pál és Ebed fia: Tamás székelyek tiltakoztak, és kérték a vajdát, hogy szerezzen számukra időpontot, amikor magának a királynak adhassák elő szóban és írásban érveiket és bizonyítékaikat. Ő a legközelebbi, [1345.] január 8-án (in oct. d. Strenarum pr. venturis) kezdődő újévi ülészakot nevezte meg számukra. Ha a királyi felség a székelyek érvei nyomán nem lép közbe, ő a káptalant beiktatja és megvédi Felvinch birtokában.

Egyszerű másolat a XV–XVI. század fordulójáról, a felvinci per anyagát tartalmazó papírfüzetben, az esztergomi káptalan mlt-ban, lad. 66. fasc. 1, nr. 7, pag. 8–13 (DF 238228).

228. [1344.] október 24. (Thorda, V. d. XXII. d. Mich. arch.) István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán ítéletlevele. Amikor az isteni kegyelem folytán I. Lajos király a vajdai tisztségre emelte és az erdélyi részekben Thorda városában október 20-án (XXII. d. Mich. arch.) a nemesek, a székelyek három nemzetsége, a szászok és minden más ottani natio részére első közgyűlését tartotta a bűnözés megfékezése és az országrész viszonyainak rendezése érdekében (cum nos, divina favente clementia, per ... Lodovicum ... regem ... woywodatus honore

sublimati primam nostram congregationem in partibus Transsilvanis universis nobilibus et Syculis trium generum, Saxonibus ac aliarum quarumlibet nationum eiusdem partis hominibus, pro compescendis furibus, latronibus, raptoribus et qualibet nocivitate arte suos victus querentibus ac pro reformatione status eiusdem partis) és az erdélyi nemesek összességé mind a hét vármegyéből hat-hat tisztes személyt rendelt melléje esküdt ülnökül, egy magát Péter fia: Nagy (Magnus) Baláznak nevező ifjú a gyulafehérvári (AlbTr) káptalan Myrozlou/Myruzlou nevű birtokának Thorda vármegyébe eső felét a sajátjának mondotta és ennek bizonyítására bemutatta a gyulafehérvári káptalannak egy meglehetősen elmoscolódott, szúrágta, chirografált régi oklevelet 1269-ből (CDTrans I. 280. sz.), melynek függőpecsétje hosszában eltörött. Azt állította továbbá, hogy az ő anyja Myrozlou-i Péter leányának volt a leánya, s ezért Myrozlou fele anyai jogon őt illeti. Erre válaszul a káptalant képviselő Tamás, András erdélyi püspök helynöke, Salamon Thorda-i, Miklós Colus-i és Bu[lchu] Zothmar-i főesperesek kifejtették, hogy az ifjú származását ugyan nem ismerik, de sem ő, sem apja sohasem volt birtokában Myrozlou felének, és a káptalan az egész jószágot birtokolja hosszú idő óta háborítatlanul. Állították továbbá, hogy a bemutatott oklevelet nem a káptalanukban szokásos módon állították ki, nem új pecsétjük, hanem egy olyan rongált régi pecsét alatt kelt, melynek nem lehet bizonyító ereje, mert a körirat betűi az egyik részen teljesen lekoptak és kitérdeztek. A káptalan régi pecsétnyomója egyébként elpusztult, amikor a szászok nagy hatalmú vezetője: Alard fia: Gyan cinkostársaival együtt kifosztotta és felgyújtotta a gyulafehérvári székesegyházat, melyben hét kanonokkal, sok más egyházi és világi személlyel, a nemesek levéltárukban őrizet végett elhelyezett okleveleivel, valamint azok másodpéldányaival egyidejűleg pecsétnyomójuk is megsemmisült vagy elveszett. De ha az oklevelen ennek a régi tipáriumnak a lenyomata lenne, az akkor is érvénytelennek tekintendő – érveltek tovább a főesperesek — mert annak idején királyi rendelettel egész Magyarországon, de főként az erdélyi részekben közhírré tették, hogy az elveszett régi pecsétjük alatt kelt okleveleik erejüket veszítik, ha három esztendőn belül nem erősítetik meg új pecsétjükkel (*ipsa carta ... per ipsum iuvenem exhibita nec secundum stilum et modum ipsius capituli scripta, nec sub sigillo ipsorum moderno, sed sub quodam antiquo sigillo corrupto, de cuius notitia, eo quod littere circumferentiales eiusdem sigilli in una tota parte dirute, trite et fracte existebant et non apparebant, nullius esset firmitatis. Pro eo maxime, quia Gyan filius Alardi, Saxo tunc potentissimus Saxonum, adiunctis sibi quampluribus suis complicitibus Saxonibus, sua seva et tyrannicali potentia olim ipsam Albensem ecclesiam Transsilvanam combureret et in eadem septem canonicos, cum aliis clericis et laicis, cremari fecisset, diversas alias predationes, incendia, spolia et devastationes eidem ecclesie inferendo. Quo etiam tempore sigillum ipsius capituli, cum diversis privilegiis et paribus privilegiorum nobilium in eorum sacristia seu conservatorio ad servandum repositis et relictis, amissum extitisset et crematum. Et si forsitan illud antiquum sigillum ipsius capituli, [quod] amissum est et crematum, in ipsa carta haberetur appositum, tunc temporis per totum regnum Hungarie et specialiter in partibus Transsilvanis de regie maiestatis edicto publice et manifeste proclamatum extitisset, ut quicumque nobilium, vel cuiusvis conditionis, preeminentie et status hominum litteras cum ipso sigillo ipsorum antiquo et tunc amisso et cremato haberent sigillatas, infra tertiam revolutionem annualem ad ipsum capitulum Albense ad renovandum seu confirmandum cum novo sigillo ipsius capituli tunc sculpto reportarent. Qui si autem quovis colore acquisito ipsas litteras eorum ad renovandum et confirmandum usque ipsam tertiam revolutionem annualem*

reportare non curarent, ipse littere privilegiales vane, casse, frivole remanerent viribusque cariture). Minthogy pedig ezt az oklevelet akkor nem mutatták be újrapecsételés végett, hanem azóta is lappangott, nem vehető többé figyelembe. Ezután a vajda háromszor is megkérdezte a nemességnek a hét vármegyéből delegált esküdt ülnökeket, a szolgabírákat és az erdélyrészi nemeseket, de ezek semmi bizonyosat sem tudtak az ifjú származásáról, vagy arról, hogy elődei, illetve ő valaha is birtokolta volna Myrozlou felét; viszont megerősítették vallomásukkal mindazt, amit a káptalan képviselői a székesegyház és a pecsétnyomó elpusztításáról, valamint az oklevelek újrapecsételésének kötelezettségéről, végül saját zavartalan birtoklásukról fentebb elmondottak. Végezetül, bírói kötelezettségének megfelelően (nostro iudiciario de iure incumbit officio) a felperes ifjút is három ízben felszólította, hogy igazolja e bemutatott oklevél megerősítettését vagy azt, hogy elődei az oklevél kiállításától eltelt 76 év alatt valameddig is birtokolták keresete tárgyát, illetve hogy tiltakoztak abból való kivettetésük ellen. Minthogy azonban a felperes a bemutatott érvénytelen oklevelen kívül semmiféle jogbizonyítékot sem tudott felmutatni, Myrozlou vitatott felét is az erdélyi káptalannak ítéli és Péter fia: Nagy (Magnus) Baláznak ebben az ügyben örökös hallgatást parancsol. — *Hátlapján közel egykorú rájegyzés*: Super adiudicatione medietatis possessionis Mirozlov.

Eredeti, rongált hátrtyán, melynek alja, a keltezés évét is tartalmazó utolsó sorok egy részével és a függőpecséttel együtt leszakadt, az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277300). A kiszakadt keltezési év pótlását az teszi bizonyossá, hogy Lackfi Istvánt 1344. őszén nevezték ki erdélyi vajdának és erről az oklevélről maga állítja hogy a legelső vajdai közgyűlésén adta ki. □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 214–218, 632–635 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: ErdKlT 126. sz. (hibásan 1351–1356. október végére keltezte).

- **229.** 1344. november 1. (in regia nostra Budensi Hungarie[!], d. I. mensis Novembris) I. Lajos király tanácsosa: körösi Szentgyörgyi (de Sancto Georgio ad Keresum amnem) Nagy (Magnus) Bálint számára megerősíti azt az adományt, mellyel IV. Béla király Szentgyörgy várát (castrum Sancti Georgii Marusium inter Keresumque amnes situm) a hozzátartozó uradalommal együtt Nagy (Magnus) Bálint ősének: Újlaki Nagy (Magnus) Györgynek adta, ez utóbbinak főleg Frigyes osztrák herceg (Austrie dux) elleni háborúban szerzett érdemeire való tekintettel. Egyúttal Nagy Bálintot – István vajda nápolyi (Neapolitanum) hadjáratában tanúsított vitézségéért – udvari tanácsosának és főkapitányának (consiliario et tribuno) nevezi ki, továbbá a Bálintt névvel és örökös bárói címmel ruhazza fel. Az oklevelet Lajos király és Beneventanus esztergomi érsek sajátkezű aláírással erősítette meg.

Ismeretlen eredetijét 1700. november 20-án állítólag Bálintt Zsigmondné Angyalos Krisztina mutatta be az országgyűlésnek hitelesítés végett. XVIII. századi egyszerű másolata: iktári Bethlen cs lt (DF 255149) és Bálintt cs lt (DF 244413). Képtelen tartalma, modern szóhasználata egyértelműen elárulja, hogy kezdetleges hamisítványról van szó, mely a tövisi Bálintt család régiségét és előkelőségét volt hivatott bizonyítani. Mivel Kemény József kéziratos gyűjteménye is tartalmazza (DiplSuppl I. 379–382), Veress Endre az ő hamisítványának véli (EM 38/1933. 265, 275), de ezt a korábbi másolatok léte cáfolja. Az állítólagos eredeti hátlapján, az 1835. évi közlés szerint, a következő feljegyzés volt: Ex speciali reflexione publicate per me eundem archiepiscopum Beneventanum cum applausu omnium, Bude 30 Novembris anno inserto 1349. — Kritikája: TudGyűjt 19/1835. 2. sz. 76–99. □ Közlés: CDHung IX/1. 269–274. (1344. évi keltezéssel). – Árpádia 2/1835. 160–166 (1349. évi keltezéssel, Kemény J.) — TudGyűjt 19/1835. 2. sz. 78–81 (1349. évi keltezéssel, Jerney J.).

230. 1344. november 8. (in oct. Omn. sanct.) Az erdélyi egyház káptalana Rodna-i Benus fia: néhai Stephan fia: Jakob, nagybátyja (patruelo): Benus fia: Nikolaus comes nevében is előterjesztett kérésére átírja IV. Béla király általa bemutatott 124[3]. évi megerősítő privilégiumát (CDTrans I. 196. sz.) Sow nevű birtoknak nagyapja: Benus apjának: Hench-nek, valamint testvéreinek: Lothard-nak és Gunthernek a javára történt adományozásáról. — *Méltóságsor:* [Domokos pré]post, Mihály éneklő-, Loránd ör-, Miklós magister Clus-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, hártán, függőpecséttel, Uzsovics cs lt (DF 266376).

231. 1344. november 9. (II. d. oct. Omn. sanct.) Az erdélyi egyház káptalana előtt néhai Miklós fia: Barrabas, Zuk-i nemes, – Dávid, Mihály és Illés nevű testvérei, továbbá vérrokonai: István fiai: Lénárt, László és Sándor, illetve Domokos fiai: János, Mihály, István és Péter nevében is – tiltakozik amiatt, hogy Henke (d) Péter és Buchow/Bucho, testvéreikkel együtt, továbbá Mihály fia: János, Scaz (d) Miklós, végül György fia: Miklós fia Felekfark nevű (Clus vm) örökjogú birtokukat önkényesen elfoglalták és Györgyfalvának (villam Georgii) nevezve használják. Ettől eltiltja őket és mindenki más is, a jövőt illetően pedig jogfenntartással él, mert bár jelenleg nem perelhetnek e birtokért, de annak idején bírói úton vagy azon kívül amint lehet, közösen vagy külön-külön vissza kívánják szerezni a fentebb nevezettektől Felekfark-át.

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett pecsét és caput sigilli nyomával, Török Bertalan gyűjteménye (DF 244526). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 218–219, 636, 719 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: TTár 1907. 86 (Magyari K.).

232. 1344. november 19. (in Elyzabeth vid.) Az erdélyi káptalan előtt Naglak-i András fia: Jakab és Dellew-i László fia: Pál – anyósuknak és feleségeiknek: Eleek fia: néhai Mihály leányai: Kathus-nak és Erzsébetnek a nevében – kijelentik, hogy a Kukulewuar-i várhoz tartozó összes népek – képviselőik: Fayz-i Kunch és Bayun-i Detre fia: Nikolaus útján – teljes elégtételt nyújtottak Eleek fia: Mihály fia: Nagy (Magnus) Mihály véletlen megöléséért. Egyben kötelezik magukat, hogy az elhunyt többi rokonainak esetleges kezesével szemben megoltalmazzák őket.

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 29674. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 45–46 (Diaconescu M.).

233. 1344. december 13. (in Sancto Emerico, in Lucie virg.) Péter erdélyi alvajda előtt Gald-i Konrád fia: Petheu kijelenti, hogy Fohyd faluban azt a Nylas (d) László és János házai szomszédságában lévő örökjogú telkét, melyet Dénes telkének neveznek (qui fundus Dyonisii fore nuncupatus) a jövő május 1-jéig (ad oct. Georgii mart.) visszafizetendő helyi súlyú (ponderis terrestris) öt márka ezüstön elzálogosította András erdélyi püspöknek azzal a megkötéssel, hogy a fenti időpont után csak a zálogösszeg kétszeresével válthatja azt vissza, és e büntetést az alvajda Petheu egyéb jószágán is megveheti.

Eredeti, hártán, hátlapján pajzsalakú befűggesztett pecsét nyomával, az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277303). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV, 220, 636–637, 721 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: ErdKlt 641. sz.

234. [1344 december és 1348 május 12. között] Péter erdélyi alvajda bizonyítja, hogy László fia: Beke előtte kijelentette, miszerint Márton comes Dewa-i várnagy nem az ő belegegyezésével, hanem akarata ellenében vásárolta meg az Iklod-dal tőszomszédos Hassas nevű birtokot és ő kifejezetten ellenzi ezt a szomszédtságot (in suam vicinitatem intromittere nolle).

Tartalmi ái Lackfi István erdélyi vajda 1348. május 12-i oklevelében (460. sz.), DL 29427 és Bánffy cs bp-i lt: DL 107453. A keltezés Járai Péter alvajdaságának idején alapul. □ Közlés: AOkm V. 181. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 430–431 (román fordításban).

235. 1345. január 10. (Avinione, IV. Id. Ianuarii) Vilmos, a [római] Cosmedin-i Szűz Mária-egyház bíboros diakónusa kéri VI. Kelemen pápát, hogy a Hay-i Szt. Lőrinc-egyház prépostja: [Péter fia]: Tamás részére, aki az ő megbízottja a kalocsai egyházmegyében, adjon méltóságot és javadalmat az erdélyi egyházban, tekintet nélkül arra, hogy a bácsi egyházban már javadalommal rendelkezik.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 169. sz. □ Regesza: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 222.

236. 1345. január 11. (Wyssegrad, f. III. intra oct. Epiph. dom) I. Lajos király az esztergomi káptalannak a Fuluinch-i székegyház elleni perét, melyet István erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán az újévi ülészsakra (in oct. Strenarum) terjesztett eléje, de ő akkor külföldön (in partibus alienis) tartózkodott, az ügy jelentőségére és a bizonyító iratok vizsgálatára való tekintettel, az anyakirályné kívánságára május 1-jére (ad. oct. Georgii mart.) halasztja el. — *Hátlapján azonos írással*: Pro capitulo ecclesie Strigoniensis, contra Siculos de Fuluinch, ad octavas festi beati Georgii martiris prorogatoria. — *A pecsét alatt*: Commissio regine et baronum.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét nyomával, esztergomi káptalan hiteleshelyi lt, capsza 18, fasc. 4, nr. 4 (DF 208799). □ Közlés: MonEccIStrig III. 555.

237. 1345. január 11. (Wyssegrad, f. III. intra oct. Epiph. dom.) Erzsébet anyakirályné az esztergomi káptalannak a Feluincz-i székegyház elleni perét, melyet István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az újévi ülészsakra (in oct. Strenarum) terjesztett fel, az ügy jelentőségére és a bizonyító iratok vizsgálatára való tekintetből, a király egyetértésével, május 1-jére halasztja el. — *Hátlapján azonos írással*: Pro honorabile capitulo ecclesie Strigoniensis, contra Siculos de Feluincz, ad octavas festi beati Georgii martiris prorogatoria.

Eredeti, papíron, hátlapján vörös viaszba nyomott gyűrűpecsét K betűt ábrázoló lenyomatával, esztergomi káptalan hiteleshelyi lt, capsza 18, fasc. 4, nr. 3. (DF 208798). □ Közlés: MonEccIStrig III. 555–556.

238. 1345. január 17. (Wyssegrad, X. d. oct. Strenarum) Pál comes országbíró igazolja, hogy Plebarthyda-i Iwanka fia: János a konvent oklevelének felmutatásával bizonyította előtte, hogy [1344.] december 7-én (in oct. Andree ap.) a váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) konventben 15 nemessel együtt letette az előző bírói határozatával számára előírt esküt, miszerint ő Erdewteluk-i Pulhus (d) Istvánnak az erdélyi részekből tíz márka aranyat hozó András nevű famulusát Plebarthyda falu végén társaival

nem támadta meg rabló módjára, tőle sem e pénzt, sem négy ökrét nem vette el. — *Hátlapján azonos írással*: Pro Iohanne filio Iwanka de Plebarthyda contra Stephanum dictum Pulhus de Erdewteluk super depositione iuramenti expeditoria.

Eredeti, hártján, hátlapján zárópecsét nyomával, Esterházy cs hercegi ágának lt: DL 71174.

239. 1345. január 24. (Avinione, IX. Kal. Februarii) Salamon Torda-i főesperes az erdélyi egyházmegyéből, öregsége miatt nem mehetvén a római kúriába, kéri [VI. Kelemen pápától], hogy választhassa meg gyóntatóját.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 171. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 222.

240. 1345. január 27. (f. V. p. Conv. Pauli ap.) Az erdélyi egyház káptalana előtt Ger-gely fia: Iwanka tiltakozást és jogfenntartást jelent be, hogy abból később hátránya ne származzék, mert bizonyos szükségletei következtében [Palathka, Mykotelke, Thehenustelke, Pethetelke és Legen nevű Clus vármegyei birtokai] felét most sem válthatja vissza, mivel ezeket az örökjogú jószágait alkalmas időben bírói úton vagy azon kívül, bárki bitorolja is, vissza akarja szerezni.

Tartalmi ái Járai Péter erdélyi alvajda 1347. november 22-i oklevelében (434. sz.), Teleki cs mvhelyi lt: DL 73655 és 73657.

241. 1345. január 29. (Avinione, IV. Kal. Februarii) VI. Kelemen pápa a keresztény-ség végvidékén, a tatárok és más hitetlenek mellett fekvő, Szt. Mihály arkangyal tisztele-tére emelt erdélyi egyháznak búcsút engedélyez a templomot Szt. Mihály és a felszente-lés napján, valamint nagycsütörtökön meglátogató bűnbánó hívek számára.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 679. — Hurmuzaki I/1. 695. — Ub II. 23. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 222 (román fordításban).

242. 1345. február 8. (f. III. a. Cinerum) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy az erdélyrészi (de partibus Transsilvanis) Cheel fia: Daniel fia: Michael comes, minthogy fi-ai elhaltak, az erdélyi Fehér vm-ben (in ctu Albensi) fekvő és nagyapja: Cheel által szer-zett Spreng, Drasow, Demeturpataka és Vinchench más néven Rohundorph birtokot, to-vábbá az apja: Daniel által vásárolt Guga másként Vengherskyrh, Chatha másként Byruun, Sahteluke másként Benchench, Vereseghaz és Geregurfaya birtokot, végül Renghelkyrh nevű (in ctu Albensi) birtoknak általa és testvére: Nikolaus által Alard fia: Alaardtól megvett felét az ottani templomok kegyúri jogával, malomhelyekkel és a nekik járó leánynegyeddal együtt leányaira: Klarara, Katerinara, Elisabetre, Margaretere, Anychra, Agatara és Helenere hagyta, de a tulajdonjogot élete végéig magának tartotta fenn, és kikötötte, hogy ha ezután fiai születnének, fenti jószágai azokat illessék, a termé-szetjog (ius naturale) szerint. Végül arra kötelezte leányait, hogy saját üdvösségük érde-kében életük végéig állandóan adakozzanak és apjuk valamint elődeik lelkéért is üdvözítő megemlékezéseket tartsanak folyamatosan (solemni donatione ... salutares commemo-rationes continue facerent). — *Méltóságsor*: Bertrand bíboros prépost, László olvasó,

Gergely ör-, Fülöp éneklőkkanonok magisterek. — *Hátlapján XV. századi kézzel*: Dir Brif gehoert of Gespring. — Guga, alio nomen [!] Wingart, venditio.

Eredeti, hártán, alul ABC chirographummal és függőpecséttel, DL 3751. □ Közlés: AOkm IV. 483–484. — Ub II. 23–25. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 223–224 (román fordításban). □ Regeszta: CDHung XI. 472–473.

243. 1345. február 18. (f. VI. a. Reminiscere) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Regun-i Dénes fia: Tamás magister famulusa: Jakab deák előttük ura nevében tiltakozott és jogfenntartással élt arra az esetre, ha Péter erdélyi alvajda Tamás magisterre nézve kedvezőtlen ítéletet hozna a Domokos fia: Miklós Thylegd-i székely és András fia: Péter Patha-i nemes által ellene indított perben, miután az alvajda bírság vállalása ellenére sem volt hajlandó az ügyet elhalasztani és tárgyalását az erdélyi nemesség összességére áttenni, gyanúja szerint azért, mert nevezett Miklós apósa Péter alvajdának. — *Hátlapján azonos írással*: Pro magistro Thoma filio Dionisii de Regun contra Petrum vicewoyuodam Transsilvanum super facto causarum per Nicolaum filium Dominici et Petrum filium Andree contra ipsum motarum protestatoria.

Eredeti, hártán, hátlapján sérült zárópecséttel, Erdődy cs galgóci lt, lad. 95, fasc. 10, nr. 3. □ Közlés: BánfOkI I. 124–125. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 224–225 (román fordításban).

244. 1345. február 20. (in Reminiscere) A Warad-i káptalan előtt András erdélyi püspök nevében a Mezes-en kívüli procuratora: Vince magister Karazna-i főesperes tiltakozik amiatt, hogy [a püspök] rokonai: Albert fiai: Mihály és Miklós magisterek sem a nekik kölcsönzött összeget nem fizették vissza a megállapított időpontban, sem pedig annak fejében nem engedték át és nem öröközték el neki Legen nevű szerzett birtokukat, noha korábban erre kötelezték magukat. — *Hátlapján azonos írással*: Pro venerabili in Christo patre domino Andrea episcopo Transsilvano contra fratres Alberti super quadam sumpma pecunie protestatorie.

Eredeti, hártán, hátlapján mandorla alakú zárópecsét töredékeivel, az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277304). □ Közlés: Szeredai: Series 85–86. — CDHung IX/1. 314–315. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 225, 637 (román fordításban is, hasonmással). †. Regeszta: ErdKLT 116. sz.

245. 1345. március 2. (in Med. quadrag.) Az erdélyi egyház káptalana előtt Pokatelke-i Salamon fia: István fia: Miklós Pokatelke-i részirtokának negyedét minden tartozékával együtt régi báni dénárookban számolt 15 márkában zálogba veti Kerezthwr-i Apród (d) Miklós fia: Tamásnál, úgy hogy ha május 22-ig (usque oct. Penth.) nem tudná visszaváltani, azt örökjogon Tamásnak vallja és szavatosságot vállal az ő és örökösei békés birtoklásáért.

Tartalmi említés az erdélyi káptalan 1347. február 20-i oklevelében (371. sz.), DL 26370. □ Közlés: AOkm IV. 487. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 226 (román fordításban).

246. 1345. március 6. (in Letare) A Warad-i egyház káptalana bizonyítja, hogy Luchunch-i Dénes fia: István magister Zeurinium-i bán előttük tiltakozott amiatt, hogy miután testvéreivel: Tamás és Desew magisterekkel békésen megosztottak a Magyarország határain belüli, különösképpen az erdélyi részekben lévő összes birtokukon, nevezett

Tamás magister a Dedrad-hoz tartozó Herchenteleke nevű földet és az Olidech-től fogva a Regenreueu nevű bozótosig (ad quedam rubeta viminum) terjedő területet elfoglalta magának. Tiltakozását azért nem az illetékes egyházmegye káptalanában, tehát az erdélyi Fehérváron (in Albensi ecclesia seu Transsilvana) teszi, mert a király, a főpapok és bárók tudtával, hosszú idő óta az ország határvidékére küldte, hogy tisztségének megfelelően mindig ott legyen, de amint arra módja nyílik, ott is tiltakozni fog és arról is oklevelet állíttat ki. — *Hátlapján azonos írással*: Pro nobili viro magistro Stephano filio Dionisii de Luchunch bano de Zeurinyo contra magistrum Thomam fratrem suum super facto possessionum interius nominatarum protestatoria.

Eredeti, hártán, hátlapján zárópecsét töredékével, Erdődy es galgóci It, lad. 95, fasc. 10, nr. 4. □ Közlés: BánfOKl I. 125–126. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 227–228 (román fordításban).

247. 1345. március 8. (f. III. p. Letare) Mihály Wach-i püspök tanúsítja, hogy Pethoch fia: Miklós magister volt erdélyi vajda (condam woyuoda Transsilvanus) képviselői: Beke fia: András Oluz-i nemes és Rede-i Desew fia: Jakab – I. Lajos király ügyvédvalló levelével meghatalmazva – a Zaz (d) Miklós leánya: Ylus nevű nemes asszonyt Jobbag birtokon megillető leányegyed és anyja: Katalin nemes asszony hitbére és jegyajándéka fejében előtte 30 budai súlyú márkával kifizették. — *Hátlapján egykorú írással*: Expeditoria super quarta parte puellari de Jobbagy.

Eredeti, hártán, leszakadt függőpecsét zsinórával, Rhédey cs It: DL 60974. □ Regesztá: Bónis: Szentszéki regeszták 1019. sz.

248. 1345 [?]. március 15. (in Nogfolu, III. f. a. Ramispalmarum) Donch fia: László magister Karazna-i ispán és szolgabírái bizonyítják, hogy Ryma-i Miklós magisternek és testvére: Mihály magisternek Kechul-i Péter fia: János ellen a Kechul-i birtokrészük negyedéért és két jobbágy holmijának elvételéért indított keresetében nevezett Miklós magister serviense: Bede a mai napon felmutatta a Clusmunustra-i Szűz Mária-egyház konventjének pátens oklevelét. Ebből kiderült, hogy Péter fia: János a vitás negyedrészt 20 ezüst márkáért 16 évre azzal a kötelezettséggel zálogosította el mondott Mihály magisternek, hogy tartozik benépesíteni a régóta lakatlan földet. Minthogy a peres rész osztatlan birtok, azt, a rajta levő jobbágyokkal együtt Péter fia: János tulajdonának ítélik mindaddig, amíg meg nem osztoznak rajta és kinek-kinek a részét el nem határolják.

Eredeti, hártán, hátlapján két nagyobb és egy kisebb pecsét nyomával, DL 29136. □ Közlés: AOKm IV. 492–493. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 231–232 (román fordításban).

249. 1345. március 16. (in Sancto Emerico, in quind. Med. quadrag.) Péter erdélyi alvajda az erdélyi káptalanhoz. András erdélyi püspök Brassow-i Johannt és Jakobot István erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán közgyűlése elé idézte, mert sem helynöke, sem pedig ő maga, sem bírói ítélettel, sem kiközösítéssel, sem tilalommal nem tudta rászorítani őket, hogy néhai Lőrinc fia: Istvánnak a kezükre került birtokaiból Zench fia: Miklós fia: Miklós számára kiadják az anyja – említett István nővére – jussán őt illető leányegyedét. Mint-hogy Zench, az erdélyrészi nemesek egyöntetű bizonyysága szerint, birtoktalan ember volt, a vajda elrendelte, hogy az erdélyi káptalan Miklóst vezesse be a birtokok negyedébe.

Brassow-i Johann és Jakob azonban tiltakozott ez ellen, amiért január 8-ra (ad oct. Strenarum) az alvajda elé idézték őket, aki március 9-re (ad oct. Med. quadrag.) halasztotta el a pert. Ekkor ő erdélyrészi nemes bírótársaival egyetértésben úgy döntött, hogy Miklós számára csak a saját birtokrésze, vagyis a negyedrészt negyede (sola sua portio possessionaria, scilicet quarta pars totalis quarte partis) adandó ki birtok alakjában (cum possessione). Küldje tehát ki tanúbizonyosságát, akinek jelenlétében Thyur-i Péter, Chech (d) Mihály, Thorda fia: György vagy Henke (d) Péter alvajdai emberként április 17-én (ad XXII. d. Passche) az iktatást elvégezhesse és május 1-jére (ad oct. Georgii mart.) tegyen neki jelentést.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1345. május 3-i jelentésébe (254. sz.), DL 28577 és 30296. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 46–48 (Diaconescu M.).

250. 1345. március 18. (in Sancto Emerico, f. VI. a. Ramispalmarum) Péter erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében megbízottja: Miklós deák jegyző vagy László fia: István a helyszínen tartson tanúvallatást Almakerek-i Gegus fia: Jánosnak, testvérei (fr. u): Miklós és Gergely, továbbá Appa fia: Jakab fiai: András, Jakab és János nevében is emelt ama panaszára, hogy Kewrus-i Peter és testvére (fr.): Georg, Sybeerck-i Peter, Kyzdy-ről való Peter, Nikolaus, Zeuke János, Wernelyus, továbbá Dalya-i Barthalyus, Thech Andreas és Peter, Boda-i Johann és Peter atyafiakkal együttesen, valamint Hodwylag-i Nikolaus, végül Wyth fia: Nikolaus fiai: Nikolaus és Johann, Wyth fia: Stephan fia: Stephan és Wyth fia: Peter, Feyreghaz-i nemesek fegyveresen megrohanták Wyfalw nevű birtokukat, az épületeket, a Szt. Katalin tiszteletére emelt kápolnával és annak teljes felszerelésével együtt felperzselték (ez utóbbiban három ember is benne égett), a falu minden javát elvitték és ezzel 600 ezüstmárkányi kárt okoztak. Ezután Gegus fia: János lakóházát és malmát gyújtották fel, feleségét levetkőztették, ezüst serlegeit, öveit, fegyvereit és egyéb ingóságait felpredálták, s ezzel 400 ezüst márkányi kárt okoztak neki. Majd Gegus anyjának a házát égették fel, őt magát és Gegus testvére: Ipochnak fia: Jánosnak a feleségét szintén lemeztelenítették és javaiból 300 ezüst márká értékű holmit vittek el. Szintén 300 márkára rúgó kárt okoztak Rudal nevű falujuk kifosztásával, ahol öt telket és egy malmot perzselték fel. A helyszíni vizsgálatról írásban tegyenek neki jelentést.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1345. április 9-i oklevelébe (251. sz.), DL 3756. □ Közlés: AOkm IV. 496–497. — Ub II. 25–26. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 232–233 (román fordításban).

251. 1345. április 9. (sab. a. quind. Passce) Az erdélyi egyház káptalana Péter erdélyi alvajdának. 1345. március 18-i kérésére (250. sz.) Miklós deák és Mihály karbeli pap, április 7-én (f. V. a. quind. Pasce) Wyfalu és Rudal birtokon a szomszédos papok, öreg emberek, továbbá Kapus, Medyes, Waldhyd és Prepostfolua lakói körében a vallatást elvégezte és igaznak találta, hogy Kewrus-i Peter és testvére: Georg, Syberck-i Peter, Kezd-ről való Peter, Nikolaus, Zeuke János és Wernerius, továbbá Dalya-i Barthalyus, Thech Andreas és Peter, Boda-i Johann és Peter, atyafiakkal együttesen, valamint Hoduilag-i Nikolaus, végül Wythk fia: Nikolaus fiai: Nikolaus és Johann, Wythk fia: Stephan fia: Stephan, Wythk fia: Peter, Feyreghaz-i nemesek fegyveresen megrohanták Gegus fiai-

nak: Jánosnak, Miklósnak és Gergelynek Wyfalu nevű birtokát, azt az ottani Szt. Katalin-kápolnával együtt felégették, és ebben három gyermek benne égett, majd az egész falut kirabolták. Ennek során Gegus fia: János lakóházát és malmát is felperzselték, feleségét és anyját valamint IPOCH fia: János feleségét levetkőztették, ezüst serlegeit, öveit, fegyvereit, házbeli ingóságait felprédálták. Végül Gegus fiainak Rudal nevű birtokára támadtak, ott öt házat és egy malmot felégették. Megállapították, hogy Wyfalu-n csupán öt ház maradt épen és a saját szemükkel látták a leégett kápolna oltárán két megégett fiú csontjait, valamint egy koporsóba tett leány összeégett testét. — *Hátlapján azonos kéz írásával: Nobili viro et honesto Petro, vicewoyuode Transsilvano, amico eorum.*

Eredeti, hártán, hátlapján pecsét nyomaival, DL 3756. □ Közlés: AOKm IV. 496–499. — Ub II. 26–27. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 235–236 (román fordításban).

252. 1345. április 28. (in Sancto Emerico, f. V. p. Georgii mart.) Péter erdélyi alvajda a Clusmonstra-i konventnek. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelentésében Onuk-i Barlabas vagy Ynokhaza-i Pál fia: Péter alvajdai ember a Zil nemzetségbeli Kalach testvérét: Jánost iktassa vissza Kalach és Bandkudtelke (Doboka vm) birtokába, amennyiben azok tényleg örökös jószágainak bizonyulnak.

Belefoglalva a konvent 1345. május 8-i jelentésébe (256. sz.), DL 27270. □ Közlés: ArhIstRom 1/2004, nr. 1, pag. 48–49 (Diaconescu M.).

253. 1345. május 1. (in oct. Georgii mart.) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy Adorján comes, Gald-i nemes, Péter erdélyi alvajdának erre az esetre különleges parancsot tartalmazó ügyvédvalló levele alapján (cum litteris procuratoriis ... ad hoc speciale mandatum continentibus) fia: Péter nevében is, a Fahyd falu közelében, a Kuuesnoguth nevű úttól nyugatra eső, és az osztozáskor neki jutott, jelenleg lakatlan, örökjogú földjét a telekhelyekkel együtt (terram suam hereditariam, nunc habitatoribus vacantem, prope villam Fahyd a parte occidentali cuiusdam vie Kuuesnoguth dicte habitam cum... locis sessionalibus) és más tartozékaival, nemzetsége tagjainak egyetértő akaratából, maguk, szüleik és öseik lelki üdvéért az erdélyi egyháznak és püspökségének adja, vállalva, hogy annak békés birtoklását saját költségén biztosítja. E birtok határainak leírása: Prima enim meta oritur a plaga orientis, a duabus metis terreis, prope quandam viam Kuuesnoguth dictam, ab eadem parte occidua eiusdem, a parte scilicet meridiei cuiusdam rivuli [Galdyvize dicti] erectis, et abinde egrediendo versus eandem partem occidentis, venit ad finem quarundam terrarum arabilium, ubi alie due mete terre. Et in fine earundem terrarum arabilium, ad partem adhuc occidentis eundo, reflectitur ad partem septentrionis et per bonum spatium procedendo venit ad quandam [monticulum...] halma dictum. Abhinc pergit ad quandam dumum salicis, in ripa ipsius rivuli Galdyvize existentem et ibi transsiliendo ipsum rivulum ad eandem partem septentrionis, inter terras arabiles, per longum spatium currit et cadit in viam publicam Galdykezeputh dictam, et in ipsa via regirando [versus partem occid]entis pretactam, satis in bono spatio iungit viam publicam Kuuesnoguth antedictam, in qua ad plagam meridiei versus premissam villam Fahyd reflectendo et per longum spatium eundo in eadem cadit ad rivulum Galdyvize memoratum ipsumque directe transiliens revertitur ad duas [metas terreas anterio]res,

unde progressa extiterat et ibi eedem mete dicuntur terminari. — *Méltóságsor*: Bertrand bíboros prépost, László olvasó-, Fülöp éneklő-, Gergely örkanonok magisterek.

Ái a váradí káptalan 1352. május 8-i oklevelében (656. sz.), az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277326). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 237–239, 638–639 (román fordításban is). □ Regeszta; ErdKLT 134. sz.

254. 1345. május 3. (f. III. a. Ascens. dom.) Az erdélyi káptalan Péter erdélyi alvajdának. 1345. március 16-i kérésére (249. sz.) Henke (d) Péter alvajdai és János Cheked-i pap káptalani kiküldött április 27-én (f. IV. p. Georgii mart.) Zench fia: Miklós fia: Miklóst — Brassow-i Johann és Jakob tiltakozása ellenére – beiktatta Apaty (Doboka vm) felének, az ottani malomnak és halastónak a birtokába a néhai Lőrinc fia: István Drag, Sumbur, Wskuleu, Vgroch, Myluan, Kekus (Doboka vm), Ahthon, másik Sumbur (Clus vm), Ewrmezeu és Rakus (in cottu Zonuk exteriori) nevű jószágából nagyanyjának, az említett István nővérének járó leánynegyed fejében. — *Hátlapján azonos írással*: Nobili viro et honesto Petro vicewoyuode Transsilvano amico eorum [honorando].

Eredeti, vízfoltos hártán, nehezen olvasható állapotban, hátlapján kerek zárópecsét és caput sigilli nyomával, DL 28577. — Ái Járai Péter erdélyi alvajda 1345. május 8-i oklevelében (257. sz.), DL 30296. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 49–50 (Diaconescu M.).

255. 1345. május 8. (in quind. Georgii mart.) A Warad-i egyház káptalana Tamás comes, Stark comes fia: Bartholomäus és David, Kuluswar-i hospesek kérésére átírja néhai I. Károly király 1341. április 15-i pátens oklevelét (54. sz.).

Eredeti, hártán, hátlapján ovális zárópecsét töredékével, DL 40979. □ Közlés: AOKm IV. 503–506. — Ub II. 27–28. — DIR C, veacul XIV. vol. IV. 239 (román fordításban).

256. 1345. május 8. (dom. p. Ascens. dom.) A Clusmonstra-i Szűz Mária-kolostor konventje Péter erdélyi alvajdához. Amikor 1345. április 28-i kérésére (252. sz.) Onuk-i Barlabas alvajdai és László frater konventi kiküldött május 8-án Kalach testvérét: Jánost vissza akarta iktatni Kalach és Bandkudtelke birtokába, Loránd fia: István és András fia: Imre ellentmondott, amiért őket Szentimrére (in Sancto Emerico) idézte. — *Hátlapján azonos kézírással*: Nobili viro et honesto Petro vicewoyuode Transsilvano pro Iohanne fratre Kalach citatoria.

Eredeti, papíron, zárópecsét nyomával DL 27270. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 50–51 (Diaconescu M.).

257. 1345. május 8. (in Sancto Emerico, in oct. [octavarum] Georgii mart.) Péter erdélyi alvajda Zench fia: Miklós fia: Miklós kérésére átírja az erdélyi káptalan 1345. május 3-i oklevelét (254. sz.) Zench fia: Miklós anyjának a leánynegyede ügyében, és Apaty neki iktatott felét az ő és testvére: István és László birtokának nyilváníttja.

Ái az erdélyi káptalan 1353. április 7-i oklevelében (710. sz.), DL 30296. Az átíráskor a keltezésből valószínűleg az *octavarum* szó kimaradt, különben a május 3-ra keltezett szöveg május 1-jei átírásának az esete állna elő.

258. 1345. május 12. (Wyssegrad, XII. d. oct. Georgii mart.) István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi káptalannak. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Péter

alvajda vajdai emberként június 26-án (III. d. Nat. Ioh. bapt.) a szomszédok jelenlétében ejtse meg Kelnuk-i Salomon fia: Nikolaus fiai: Stephan és Salomon, testvérei (fr): Andreas, Michael és Nikolaus illetve Enyeud-i Michael közötti birtokosztályt, melyben engedélye alapján előtte peren kívül megegyeztek. Eszerint a Kelnuk-iak átengedték Enyeud-i Michaelnek Peturfolua-i Hennyng h fia: néhai Nikolaus birtokrészét a Fehér vármegyei (in ctu Albensi) Peturfolua-n, az ottani szőlőinek felét minden tartozékukkal, kivéve az ottani rezidenciája házhelyét (fundus curie) és az ahhoz tartozó szántókat és egyéb külsőségeket. Megkapta továbbá néhai Hennyng Peturfolua-n levő egy pusztatelkének két részét, ottani három malmának harmadát, végül Nikolaus-nak Sebus városában levő kuriális házhelyét tartozékaival együtt. A Kelnuk-iak tulajdonába került néhai Nikolaus Peturfolua-i birtokrészén levő kuriális házhelye, az azon levő lakóházakkal és a házhelyhez tartozó minden külsőséggel. Nikolaus Peturfolua-i szőlőinek két része, Hennyng Peturfolua-i pusztatelkének két része, Nogolahfalu-i (in ctu Albensi) jószágá, amely Peturfolua-val határos és a Sebus folyó mentén fekszik, továbbá Fehér vármegyében a lakóitól elhagyott Zyluas nevű pusztatelke örökjogon Salomon fia: Nikolaus fiainak: Stephan-nak, Salomon-nak, Andreas-nak, Michael-nek és Nikolaus-nak jutott. — *Hátlapján azonos írással*: Amicis suis reverendis capitulo ecclesie Transsiluane pro Stephano, Salomone, Andrea, Mychaele et Nicolao filiis Salomonis de Kelnuk contra Mychaelem de Enyeud super possessionaria statutione tertio die festi Nativitatis beati Iohannis baptiste fienda, serie eiusdem octavo die [július 3.] ipsius possessionarie statutionis nobis reportanda.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett zárópecsét nyomával, DL 29137. □ Közlés: AOkm IV. 506–508. — Ub II. 28–30. — Hurmuzaki I/1. 696–697. — DIR C, veacul XIV. vol. IV. 240–241 (román fordításban). □ Regeszta: DocVal 106 (május 13-ra keltezte).

259. 1345. május 25. (f. IV. p. oct. Penth.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Byztricia-i Henneng fia: Peter fiai: Johann és Peter az utód nélkül elhunyt vérrokonuk (consanguinei): Henneng fia: Johann fia: Nikolaus Kysbuduhth (Doboka vm) harmadát kitévő és reájuk szállott birtokrészéből kiadták Henneng fia: néhai Johann leányának: Katerinának, Enyd-i Henchmann comes feleségének az őt megillető leánynegyedet, mely négy és fél kuriát tesz ki, mert ezt András erdélyi püspök helynöke még Johann fia: Nikolaus életében megítélte neki. — *Méltóságsor*: Domokos prépost, Mihály éneklő-, Loránd ör-, Miklós magister Clus-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, protocollum-töredék, hártán, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277306, pag. 2, nr. 3). □ Közlés: Ub II. 30–31. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 242–243 (román fordításban). □ Regeszta: ErdKLt 1033. sz.

260. 1345. május 29. (in oct. Trinitatis) Az erdélyi egyház káptalana András fia: Péter Spanlaka-i nemes, valamint testvérei: Demeter és Miklós részére átírja saját 1336. október 18-i oklevelét (CDTrans II. 912.) Beke fia: Jakab Spanlaka-i birtokrészébe való beiktatásukról. — *Méltóságsor*: Domokos prépost, Mihály éneklő-, Loránd ör-, Miklós magister Clus-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, protocollum-töredék, hártán, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277306, pag. 1, nr. 2.). □ Regeszta: ErdKLt 1033. sz.

261. 1345. június 1. (f. IV. p. oct. Trinitatis) Az erdélyi káptalan oklevelének teljesen lekopott szövege esetleg ultraviola lámpával olvasható lesz. — *Méltóságsor*: Domokos prépost, Mihály éneklő-, Loránd ör-, Miklós magister Clus-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, protocollum-töredék, hártán, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277306, pag. nr. 1.). □ Regesztá: ErdKLT 1033. sz.

262. 1345. június 1. (Wyssegrad, f. IV. p. Corp. Chr.) I. Lajos király az esztergomi káptalannak a Fulwynch-i székelyek ellen, az ő és az anyakirályné kezdeményezésére, május 1-jén (in oct. Georgii mart.) színe előtt indított perét, az ügy fontosságára és a bizonyító iratok vizsgálatára való tekintettel, minthogy neki az erdélyi részekbe kell utaznia, visszaérkezéséig jelenlegi állapotában elhalasztja. — *Hátlapján azonos írással*: Pro capitulo ecclesie Strigoniensis contra Syculos de Felwynch prorogatoria.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét nyomával, esztergomi káptalan mlt, lad. 66, fasc. I. nr. 10 (DF 238232). □ Közlés: SzOkl VIII. 19. — MonEccIStrig III. 563. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 243 (román fordításban).

263. 1345. június 2. (in oct. Corp. Chr.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Balastelke-i Tamás leányának: Guda-nak a fiai: Simon és Mihály nem mondtak ellen, sőt beleegyezésüket adták ahhoz, hogy anyjuk nővére: Katha, Barlasz (?d) János özvegye, minthogy [más] utóda nincsen, a Balastelke és Postelke feléből járó leánynegyed őt illető részét Ilona nevű leánya Mazzag (d) Pétertől született fiainak: Pál, Gergely és Cornelius nevű unokáinak adja örökös birtokul. A Guda és Katha asszonynak leánynegyed címén, Tamás magister fehérvári (Albensis) főesperes, András püspök általános helynöke által kiállított oklevél alapján, Tamás nevű testvérüktől és István nevű testvérük fiától: Antaltól Balastelke-n átengedett részirtok leírása a következő: Que particula in sessionibus incipit a parte orientali in quodam ponte constructo [?] ante domum cuiusdam hominis nomine Stephani dicti Danyl et vadit versus meridiem ad unam metam terream quarta finem cuiusdam alterius pontis positam seu erectam et ibi terminatur, simulcum quarta parte prati seu fenei prope finem piscine de Bazna existentis et cum quarta parte piscine in fine Balastelke habite, necnon cum quarta parte loci molendini ibidem existentis. — *Méltóságsor*: Domokos prépost, Mihály éneklő-, Loránd ör-, Miklós magister Clus-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, protocollum-töredék, hártán, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277306, pag. 2, nr. 1.). □ Regesztá: ErdKLT 1033. sz.

? **264.** 1345. június 2. (Bude, in oct. Corp. Chr.) I. Lajos király bizonyítja, hogy István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán és ennek rokona: Danyel fia: Michael comes kérésére, mindkettőjük és a vajda testvéreinek hűséges szolgálataira való tekintettel Michael comes élő és ezután születendő leányait az erdélyrészi Fehér vármegyében (in partibus Transsiluanis in ctu Albensi Transsiluano) levő Chybar, más néven Vengarthkerch, Chatha más néven Byrbow, Wereseghaz, Gergurfaya, Drasou, Regurkerh, Sahtouteluk más néven Benchench, Wynchench más néven Rohundorph és Demeturpataka nevű birtokokban örökösöknek nyilvánítja és e jószágokat nekik adományozza. Noha az ország

régi szokásjoga szerint e birtokok Michael comes magtalan halála után a királyra kellene szálljanak, megengedi, hogy apjuk leányaira hagyja azokat.

Ái a csanádi káptalan 1345. június 9-i oklevelében (265. sz.), DL 3770, 3771 és 37585. — Belefoglalva Lackfi István erdélyi vajda 1346. október 6-i oklevelébe (354. sz.), DL 3812. — Karácsonyi János (TTár 1908. 30–33, nr. 29–32.) és Wertner Mór (EM 21/1904. 455–456) szerint az átírásokra vetődött gyanú ennek az oklevélnek a hitelességét is kérdésessé teszi. A DIR C, veacul XIV, vol. IV. 565. szintén hamisítottnak tekinti. A külső ismertetőjelek vizsgálata alapján azonban a csanádi káptalan átírata hitelesnek fogadható el, de Lackfi István vajdának ma már csak az erdélyi káptalan 1346. december 1-jei ái-ban ismeretes átíró oklevele mutat valóban gyanús formákat. A regesztában a DL 3770 névalakjai szerepelnek. □ Közlés: AOKm IV. 511–512. — Ub II. 31–32. □ Regeszta: CDHung XI. 472. — Transilvania 4/1871. 216 (Moldovanu Şt.). — Hurmuzaki I/1. 698–699.

! 265. 1345. június 9. (f. V. p. Corp. Chr.) A Chanad-i egyház káptalana [Danyel fia:] Michael comes kérésére privilegialis formában átírja I. Lajos király 1345. június 2-i oklevelét (264. sz.). Az oklevél Gyľfred magister olvasókanonok keze által kelt. — *Méltóság-sor*: Mihály magister, a székesegyház prépostja, Máté a Szt. Üdvözítő-egyház prépostja, Mihály éneklő-, Bálint örkanonok, Pál krassói (de Carasso), Miklós marosontúli (Ultramarosiensi) főesperes, Péter, István, Mihály, Gergely és Balázs kanonokok. — *Hát-lapján XV. századi kéz írásával*: Das yst der gnod pryff.

Eredeti, hártán, függőpecséttel, DL 3770. — Ái a kolozsmonostori konvent 1416. február 17-i oklevelében (DL 3771). — Ái Zsigmond király 1427. március 4-i oklevelében (DL 37585). — Karácsonyi János (TTár 1908. 29. sz.) és Wertner Mór (EM 21/1904. 455–456.) szerint az oklevél szabályos diplomatikai formái ellenére azért tekintendő hamisítottnak, mert a benne átírt királyi oklevél tartalma volt hamisított. □ Közlés: Ub II. 32–33. □ Regeszta: CDHung XI. 472. □ Pecset hasonmása: MTTár 2/1855. 13. sz. (Jerney J.).

266. 1345. június 22. (in Sancto Emerico, f. IV. a. Nat. Ioh. bapt.) Péter erdélyi alvajda a Colosmonostra-i konventhez. István (m) erdélyi vajdának és Zonwk-i ispánnak [1344.] október 20-án (XXII. d. Mich. arch.) Thorda-n kezdett közgyűlésén Gábor fia: János és István fia: András, Dengeleg-i nemesek, az előbbi erdélyi vajdának: Miklósnak az oklevelével bizonyították, hogy a Dengeleg-i határ egy darabjáért néhai Dewa-i Márton fiai: Simonnal, Tamással és Demeterrel folytatott perükben, fogott bírák segítségével, úgy egyeztek ki, hogy a vitás földet öt részre osztják és két rész nekik, három rész pedig a másik félnek marad. Amikor azonban Miklós vajda embere foganatosítani akarta a megállapodást, Simon – fiainak: Miklósnak és Mártonnak a nevében – másik két testvérét is kényszerítette, hogy mondjanak ellen az ő beiktatásuknak. Ezért aztán István vajda, az erdélyrészi nemesekkel együtt, Simont hatalmaskodás címén elmarasztalta. Küldje ki tehát tanúbizonyágát, kinek jelenlétében Kydew-i Antal, Henke (d) Péter, Ywke fia: László alvajdai emberként iktassa be Dengeleg-i Jánost és Andrást a nekik járó két részbe.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1345. július 20-i jelentésébe (271. sz.), DL 28902. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 51–52 (hibásan június 23-ra keltezve, Diaconescu M.).

267. 1345. június 24. (in Mylunbak, in Ioh. bapt.) Szászsebes előljárósága, Peter comes, Nikolaus villicus, Henczmann villicus, Hermann mészáros, Hermann fiai: Nikolaus és Hermann, Kürschner (pellificis) fiai: Johann és Nikolaus szenátorok tanúsága

mellett bizonyítja, hogy Fucco és felesége: Ilona Chuzzubul-i malmuk felét, ottani kuriájukkal együtt, örökre átengedték gyermeksorban lévő fiuknak: Ladislausnak.

Ái az erdélyi káptalan 1352. január 13-i oklevelében (638. sz.), egykor Szászsebes v lt-ban. □ Közlés: VerArch 9/1870. 211. (Marienburg, G. F.) — Mühlbacher Programm 1874. 30. (Baumann F.) — Ub II. 33. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 245–246 (román fordításban).

268. 1345. június 24. (in Ioh. bap.) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy Tivadar fia: István, Genethe-i nemes és kiskorú fia (in tenera etate constitus): László a cserejogon birtokolt Crazna vármegyei Genete-nek Kyspachal felőli felét, melyben Szt. Márton tiszteletére emelt templom áll, valamint Kyspachal-nak Genete felőli felét, az ottani telkekkel, tartozékokkal és kegyúri joggal együtt, nővére leányának: Ilonának és jegyesének (sponso): Kewreus-i Demeter fia: Miklósnak engedte át házasságkötésük alkalmából.

Tartalmi ái Garai Miklós nádor 1412. június 9-i oklevelében, Wesselényi cs zsbíó lt (DF 254848) és Csáky cs központi lt: DL 71463. □ Közlés: CsOkI I. 290. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 245 (román fordításban).

269. 1345. július 7. (Gyalo, II. d. oct. Petri et Pauli ap.) András erdélyi püspök P[éter?] fia: Myke Kechel-i nemesnek, aki Kechel birtokbeli egész részét (Crazna vm) az erdélyi püspökségnek adományozta, szűkös viszonyaira való tekintettel Zylah-on egy szabad telket enged át, amelyet felmentett minden földbér, adózás és püspöki szolgálat, valamint az officialisok és bírák joghatósága alól és megengedte neki, hogy annak tartozékait az egyház ottani többi jobbágyához hasonlóan (sicut ceteri nostre ecclesie iobagiones de eadem) szabadon használhassa mindenkoron.

Eredeti, hártán, függőpecsét zsinórával, DL 31091.

270. 1345. július 20. (f. IV. a. Marie Magd.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy István fia: Kis (Parvus) István, Jara-i nemes, előtte azt a bevallást tette, miszerint utód nélkül elhalt unokatestvére (patruelis): Miklós fia: Kis (Parvus) Domokos halálos ágyán saját lelki üdvössége érdekében felszabadította szolgaságából Ágnes nevű rabnőjét (ancillam), valamint Ágoston, Miklós és Margit nevű gyermekeit. Minthogy ő Domokosnak ezt a végső akaratát végre is hajtotta, nevezettek szabad rendű emberekként, utódaikkal együtt, ott lakhatnak és élhetnek, ahol kedvük tartja. — *Méltóságsor*: Domokos prépost, Mihály éneklő-, Loránd ör-, Miklós magister Clus-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, protocollum-töredék, hártán, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277306, pag. 2, nr. 2.). □ Regesztá: ErdKLT 1033. sz.

271. 1345. július 20. (f. IV. a. Marie Magd.) A Klusmonostra-i Szűz Mária-kolostor konventje Péter erdélyi alvajdához. 1345. június 22-i kérésére (266. sz.) László alvajdai és László frater konventi kiküldött július 20-án Jánost és Andrást beiktatta az őket illető [Dengeleg-i] két részbe, melynek határjelei a következők: Primam enim metam erexissent a parte meridionali iuxta Zomos. Deinde infra quendam lacum Kazatho vocatum unam metam. Deinde versus [partem] septentrionalem procedendo iuxta alium lacum inter predictos [!] aliam metam. Abhinc, transito predicto lacu, iuxta viam, per quam de Dengeleg ad Zentyhwan proceditur, similiter unam metam. Deinde ad eandem

partem [pro]cedendo secus magnam viam, per quam [ab] Vrman ad eandem Zentywan proceditur similiter unam metam. Abhinc ad eandem partem septentrionalem procedendo ad quoddam valliculum inter terras arabiles similiter unam metam. Deinde flectendo versus occasum super quoddam Byrcz Zozan vocatum supra vallem Zozan dictam unam metam, versus occasum supra quoddam valliculum transeundo ad aliud modicum Byrcz unam metam. Exindeque descendendo quandam vallem et ascendendo ad montem et in ascensu unam metam, que omnino a novo sunt erecte a septem metis antiquis mensurando.

Ái a kolozsmonostori konvent 1481. december 9-i oklevelében, DL 28902. A szöveg szerint az eredeti hártya hátlapján pecsét volt. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. I. pag. 52–53 (Diaconescu M.)

272. 1345. augusztus 9. (Wyssegrad, in vig. Laurentii mart.) István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi egyház káptalanának. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Thwr-i Péter, illetve Wsy-i Iwanka, Wsy-i Aprod (d) János vagy Bongarth-i István járja meg Mihály fiai: Miklós, László és Dávid Kerezthwr nevű Doboka vármegyei örökjogú birtokának határát, majd iktassa is be őket abba a király és a vajda jogainak sérelme nélkül. Az esetleges ellentmondókat idézze színe elé.

Belefogalva az erdélyi káptalan 1345. november 5-i jelentésébe (300. sz.), Kemény József gyűjteménye (DF 253437). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 248, 640 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOKl 77. sz.

273. 1345. augusztus 27. (Avinione, VI. Kal. Septembris) VI. Kelemen pápa Zeche-i Péter comes fia: Domokos egri egyházmegyei diakónusnak. Kéréséből tudja, hogy néhai Miklós erdélyi prépost halálát követően az erdélyi püspök, jogkörénél fogva, a lelkipozítás érdekében reáruházta a prépostságot 14 éves kora ellenére, és azt azóta is ellátja, haszonvételeit élvezi. Minthogy, nyilatkozata szerint, most már elérte a törvényes kort, kérésére apostoli tekintélyénél fogva a [tisztásra] alkalmasnak nyilvánítja őt, a prépostságból élvezett haszonvételek visszaszolgáltatását pedig elengedi neki. A prépostságot azonban ténylegesen és teljesen bocsássa ki a kezéből és a keresztényeknek a törökök elleni segítésére fizessen 400 arany Ft-ot.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 683–684. — RegSuppl I. 179. sz. (megjegyzendő, hogy ez a szöveg nem tartalmazza a prépostságról való lemondást és előírja a püspöki megbízatás belefogalását az apostoli megbízatást tartalmazó bullába). □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 249–250.

274. 1345. augusztus 28. (Avinione, V. Kal. Septembris) VI. Kelemen pápa, néhai András Warad-i püspök részéről előterjesztett kérésére, az erdélyi egyházmegyei Zecheres-i László fia: Lászlónak a Warad-i egyházban újabb kanonokságot és dignitást ígér, annak ellenére, hogy ott már van kanonoki javadalma.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 180. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 250.

275. 1345. augusztus 28. (Avinione, V. Kal. Septembris) VI. Kelemen pápa, néhai András Warad-i püspök részéről előterjesztett kérésre, Zecheres-i László fia: Lukács er-

déli egyházmegyei papnak a gyulafehérvári (AlbTr) egyházban kanonoki javadalmat adományoz.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 701. — RegSuppl I. 181. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 251.

276. 1345. szeptember 11. (Avinione, III. Id. Septembris) I. Lajos magyar király titkos kancellárja és kápolnaispánja: Miklós unokaöccse: a boroszlói (Wratislavensis) egyházmegyei Wilkow-i Bertold fia: János részére az erdélyi egyházban kanonoki javadalmat és tisztséget kér [VI. Kelemen pápától], annak ellenére, hogy az esztergomi egyházmegyében fekvő Wac-on és Poson-ban már van kanonoksága.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 184. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 251.

277. 1345. szeptember 12. (Avinione, II. Id. Septembris) Tamás vajda erdélyi egyházmegyei nemes familiarisa: Zekeres-i László fia: László részére Váradon javadalmat vagy káptalani tisztséget kér [VI. Kelemen pápától], annak figyelmen kívül hagyása mellett, hogy ugyanott már van kanonoki javadalma.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 189. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 253.

278. 1345. szeptember 12. (Avinione, II. Id. Septembris) Tamás vajda maga, felesége, gyermekei, valamint Sala-i János fia: Miklós számára [aki Mihály váci püspök gyermekkori nevelője és egyetemre készül], annak engedélyezését kéri [VI. Kelemen pápától], hogy gyóntatót választhassanak maguknak.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 187, 190. és 191. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 252.

279. 1345. szeptember 14. (Avinione, XVIII. Kal. Octobris) Domokos fia: Jakab, magyarországi Tamás vajda szentszéki követe, unokaöccsének: Lukács fia: Jakab Wac-i egyházmegyei klerikusnak Wac-on kanonokságot kér [VI. Kelemen pápától], eltekintve attól, hogy annak az egri egyházban már van kanonoki javadalma.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 197. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 253 (román fordításban).

280. 1345. szeptember 15. (in oct. Nat. Marie virg.) Az erdélyi egyház káptalana előtt néhai Waguth (d) Beke fiai: Miklós, Albert és Péter, Korpad-i nemesek, tiltakoznak amiatt, hogy [Korpad-i] Markalf fiai: Illés, Miklós, Mihály és László, valamint [Korpad-i] Márton fia: Beke fia: Bagar (d) János Korpad birtoknak a negyedrésze miatt, melyet apjuk: nevezett Waguth (d) Beke, a káptalan oklevelének bizonyosága szerint, áron vásárolt meg Korpad-i Markalftól és Márton fia: Bekétől, Clus vármegye ispánja elé való jogtalan idézgetésekkel, a bírói széken és azon kívül való állandó kellemetlenkedésekkel apjuk halála után olyan megegyezésre kényszerítették őket, hogy az említett negyedrészt megvá-

sárlásáról szóló káptalani oklevelet adják át nekik, hogy így magát a birtokot is elfoglalhassák. Kijelentették, hogy e birtokkal kapcsolatos egyezsége akaratuk ellenére, kényszerűségből léptek, és minden egyházi és világi bírót tiltanak attól, hogy Markalf említett fiait, valamint Bagar (d) Jánost bevezessék Korpad negyedrészebe. E tiltakozásuk ellenére történő cselekmények azért sem érinthetik az ő birtokjogukat, mert ketten közülük: Albert és Péter még nem érték el a törvényes kort (non sint adhuc in etate legitima constituti), és jogaikat annak idején a legeredményesebb módon érvényesíteni kívánják (ipsi suo tempore iustitiam eorum super premissis restaurare et prosequi possint modo et forma, quibus melius videbitur expediri). — *Hátlapján azonos írással*: Pro Nicolao, Alberto et Petro filiis condam Beke dicti Waguth contra Elyam, Nicolaum, Mychaelem et Ladislaum filios Markalfi et Iohannem dictum Bagar filium Beke filii Martini, nobiles de Korpad, super indebita occupatione quarte partis predictae possessionis Korpad ipsos tangentis et alienatione ab ipsis scilicet filiis Beke dicti Waguth protestatoria et prohibitoria.

Eredeti, hártán, hátlapján kerek zárópecsét nyomával, DL 40987.

281. 1345. szeptember 24. (apud Villam novam Avinionensis diocesis, VIII. Kal. Octobris) VI. Kelemen pápa engedélyezi, hogy Vilmos a [római] Cosmedin-i Szűz Mária-egyház bíboros diakónusa az erdélyi egyházmegyében üresen álló és neki adományozott gyulafehérvári (AlbTr) főesperességet – I. Lajos magyar király követének kérésére – elcserélhesse Cuirna-i Lőrinc fia: Istvánnak a kalocsai egyházmegyében levő Bach-i olvasókanonoki javadalmával és ennek a cserének megfelelő adománylevelet állít ki a feleknek.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 686–687 (megjegyzendő, hogy a latin szövegben szereplő Cuirna helynév Csornával azonosítandó.) — Täutu: Fontes IX. 94–96. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 254–255 (szeptember 23-ra keltezte).

282. 1345. szeptember 27. (in Cosme et Damiani mart.) Az erdélyi egyház káptalana előtt Gergely fia: Iwanka eltiltotta Mihály fiait: Kylian-t, Simont, Mihályt, Jánost és Lászlót a Clus vármegyei Palathka felső felének elfoglalásától és használatától, mindenki mást pedig ennek elidegenítésétől. Ugyanakkor azt nyilatkozta, hogy Felsőpalatka (superior Palathka) az ő örökbirtoka, noha azt eddig bizonyos akadályok miatt nem tudta visszaszerezni.

Tartalmi ái Járai Péter erdélyi alvajda 1347. november 22-i oklevelében (434. sz.), Teleki cs mvhelyi lt: DL 73655 és 73657.

283. 1345. szeptember 28. (apud Villam novam Avinionensis diocesis, IV. Kal. Octobris) Erzsébet, Magyarország királynéja Praga/Plaga-i László magister részére, aki fia: István herceg nevelője, gyulafehérvári (AlbTr) kanonokságot kér [VI. Kelemen pápától], nem véve figyelembe, hogy már rendelkezik javadalmakkal az esztergomi és az váradi egyházban.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikán lt. □ Közlés: RegSuppl I. 216. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 257.

284. 1345. szeptember 28. [apud Villam novam Avinionensis diocesis, IV. Kal. Octobris] VI. Kelemen pápa, Erzsébet magyar királyné kérésére, Praga/Plaga-i László részére gyulafehérvári (AlbTr) kanonokságot adományoz, az esztergomi és váradi javadalmi megtartásának engedélyezése mellett.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 700. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 257.

285. 1345. szeptember 30. (apud Villam novam Avinionensis diocesis, II. Kal. Octobris) Jóllehet [VI. Kelemen] pápa Pál comesnek, a magyar király követének kérésére az óbudai (de Veteri Buda) prépostságot és a Demeter Warad-i püspökké szentelése után megüresedő váradi kanonoki javadalmat a követ unokaöccsének, a győri egyházmegyei Lőrinc fia: István klerikusnak adományozta, ennek Bach-i olvasókanonoksága megtartása mellett, de a bullából hanyagság következtében kimaradt annak megemlítése, hogy e bácsi lectorságot István [1345. szeptember 24-én] elcserélte Vilmosnak, a [római] Cosmedin-i Szűz Mária-egyház bíboros diakónusának gyulafehérvári (AlbTr) főesperesi javadalmával (I. sz.). Ezért Vilmos bíboros és István klerikus együttesen kéri, hogy a pápa az óbudai prépostság és a váradi kanonokság rezervációját és a bácsi lectoratus István javára történő adományozását, minden kétség kizárása végett, újból ismétlje meg.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: MonVespr II. 111–112. — RegSuppl I. 223. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 259–260 (román fordításban).

286. 1345. szeptember 30. (apud Villam novam Avinionensis diocesis, IV. Kal. Octobris) Lőrinc fia: István, győri egyházmegyei klerikus, aki Pál comesnek, a magyar király követének az unokaöccse, Helias fia: Benedek veszprémi egyházmegyei papnak, aki saját házi káplánja (domestici capellani), gyulafehérvári (AlbTr) kanonokságot kér, Warad-i kanonoki javadalma megtartásának engedélyezése mellett.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: MonVespr II. 112. — RegSuppl I. 224. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 260 (román fordításban). Megjegyzendő, hogy a latin szövegbe hihetőleg a fogalmazó tévedéséből került Pál comes helyett a káplán neve kérelmezőként (vö. RegSuppl I. 232. és 258. sz.).

287. [1345. október 6. előtt] Az erdélyi egyház káptalana privilegialis alakban átírja Péter erdélyi alvajda 1342. évi oklevelét Chazartelke visszaperléséről (108. sz.).

Említés Lackfi István erdélyi vajda 1345. október 6-i (291. sz.) oklevelében, DL 28065 és Wass cs lt (DF 252895). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 340, 657 (román fordításban is és hasonmással). □ Regeszta: WassLt 67. sz.

288. 1345. [október 6. előtt] Péter alvajda Pousa fia: Tamás fia: Nagy (Magnus) Istvánnak Eymech fia: id. Wos (d) Miklós comes valamint fiai: János és László ellen a Doboka vármegyei Chegue és Vizouloteluk nevű birtok feléért folyó perét István erdélyi vajda október 6-án (in oct. Mich. arch.) kezdődő közgyűlésére halasztja.

Tartalmi említés Lackfi István vajda 1345. október 10-i oklevelében (292. sz.), Wass cs lt (DF 252893). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 263, 641 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: WassLt 74. sz.

289. 1345. október 6. (Thorde, in oct. Mich. arch.) István erdélyi vajda bizonyítja, hogy az október 6-én Thordán tartott közgyűlésen Péter fiai: Simon, János és Miklós, Chazar-i nemesek, Emych fia: János fiai: Miklós, László, János, Péter, Tamás, Lőrinc és Desew elleni perükben bemutatták előtte Péter volt erdélyi alvajda 1342. évi oklevelét eredetiben (108. sz.) és az erdélyi káptalannak az előző közgyűlésen erről készített privilegialis alakú átiratában (287. sz.).

Tartalmi ái Lackfi István erdélyi vajda 1347. március 24-i oklevelében (376. sz.), DL 28065 és Wass cs lt (DF 252895). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 340, 657 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: WassLt 75. sz.

290. 1345. október 6. (in oct. Mich. arch.) A Warad-i káptalan előtt Peterke fia: Péter comes, András erdélyi püspök Zyloh-i officialisa, az erdélyi káptalan ügyvédvalló levele alapján, bejelenti, hogy ura Pech fia: Lőrinc vejének: Myke-nek ajándékozta Péter kovács (fabri) egykori telkét Zyloh faluban, melyet egyidejűleg felmentett mindenféle püspöki adó alól (ab omni exactione et collecta) annak viszonzásaként, hogy Kecel-i részbirtokát átengedte az erdélyi püspökségnek [vö. 269. sz.]. Ha a püspök vagy utódai e mentességet visszavonnák, Myke vagy utódai is visszavehetik az átadott részbirtokot.

Eredeti, hártján, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277307). □ Közlés: Szeredai: Series 86–87. — CDHung IX/1. 317–318. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 261–262, 640–641 (román fordításban is, csonka hasonmással). □ Regeszta: ErdKlt 118. sz.

291. 1345. [október 6. és december 13. között] István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy október 6-án (in oct. Mich. arch.) Thorda-n tartott közgyűlésén Péter fiai: Simon, Miklós és János, Chazarteleke-i nemesek, Emych fia: János fiai: Miklós, László, János, Péter, Tamás, Lőrinc és Desew ellenében bemutatták eredetiben és az erdélyi káptalan átiratában Péter erdélyi alvajda 1342. évi privilégiumát (108. és 287. sz.), valamint a Clusmonustra-i konvent 1343. [július 1. után kelt] oklevelét (151. sz.) Chazartelke határjárásáról, és kérték, hogy ifj. Vos (d) Miklós, valamint testvére: László okolja meg tiltakozását. Minthogy az alperesek erre azt felelték, hogy Chazarteleke az ő Zenthuyan és Chege nevű birtokuk között fekszik, melyeket apjuk testvére: id. Vos (d) Miklós a királytól kapott adományban és erről nála oklevelek találhatók, elrendeli, hogy az alperesek ezeket a bizonyítékokat december 13-án (in oct. Nicolai ep.) Szentimrén (in Sancto Emerico) az alvajda előtt mutassák be. Ha pedig id. Vos Miklós az iratokat nem lenne hajlandó nekik bemutatás végett átadni, a mondott időpontra őt is idézzék az alvajda elé.

Tartalmi említés Lackfi István erdélyi vajda 1347. március 24-i oklevelében (376. sz.), DL 28065 és Wass cs lt (DF 252895). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 340–341, 656–657, 726 (román fordításban is és hasonmással). □ Regeszta: WassLt 75. sz.

292. 1345. október 10. (Thorda, V. d. oct. Mich. arch.) István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán ítéletlevele. Az erdélyrészi nemesek összessége számára október 6-án (in oct. Mich. arch.) Thorda-n kezdett közgyűlése alkalmával Pousa fia: Tamás fia: Nagy (Magnus) István felmutatta Péter alvajda oklevelét (288. sz.) mellyel Eymech fia: id. Vos (d) Miklós comes, valamint fiai: János és László ellen Chegue és Vizouloteluk (Doboka vm) birtok

fele miatt indított perét e közgyűlésre halasztotta. Egyben előadta, hogy oklevéllel igazolhatja, miszerint e jószágok fele őt illeti és Wos (d) Miklós comes, valamint fiai erőszakos foglalással tartják az ő részét is kezükben. Ezt hallva, Wos (d) Miklós comes és fentebb megnevezett fiai annak bizonyítására, hogy Chegue királyi adományból az ő birtokuk, Vizouloteluk pedig annak tartozéka, bemutatta I. Károly királynak régebbi pecsétje alatt 1321-ben (CDTrans II. 413. sz.) és középpecsétje alatt 1324-ben kelt oklevelét (CDTrans II. 481. sz.). Pousa fia: Tamás fia: Nagy (Magnus) István viszont az erdélyi káptalan átíratában bemutatott 1291. évi privilégiumával (CDTrans I. 498. sz.) kívánta saját igazát bizonyítani, mely szerint Chegue és Vizouloteluk birtok felerészét Farkasius fia: Péter adta el Pousa fia: Péternek, akiről Nagy (Magnus) István azt állította, hogy apjának testvére volt. Farkasius fia: Péter személyéről azonban a káptalannak annak idején semmiféle biztos tudomása sem volt és bevallásával kapcsolatosan is úgy fogalmazott, hogy ő nevezi így magát, ennek az oklevélnek nemcsak bizonyítóereje nem lehet, hanem inkább hamisítványnak tekinthető, viszont Chegue és a hozzátartozó Vizouloteluk föld I. Károly király bemutatott privilégiumaiból kitetszően királyi adományból Eymech fia: id. Wos (d) Miklós comest és fiait illeti, ezért Chegue birtok Nagy (Magnus) István által követelt felét Miklós comesnek ítéli, a felperes Istvánnak pedig örök hallgatást parancsol.

Eredeti, hártán, függőpecséttel, Wass cs lt (DF 252893). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 263–264, 641–643 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: Kállay: Értekezés 99. — Hodor 708 (tévesen 1245-re keltezte). — Šincal I. 484. — WassLt 76. sz.

293. 1345. október 11. (Avinione, V. Id. Octobris) [Nagymartoni] Pál comes [ország-bíró és I. Lajos király követe] házi káplánja: Éliás fia: Benedek Warad-i kanonok részére a csanádi egyházmegyében dignitást kér [VI. Kelemen pápától], annak ellenére, hogy ezt már rezerválták számára az erdélyi egyházmegyében, de erről kész lemondani.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 232. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 264.

294. 1345. október 12. (Avinione, IV. Id. Octobris) Vilmos, a [római] Cosmedin-i Szűz Mária-egyház bíboros diakónusa kedves barátjának, a magyar király rokonának: Tamás vajdának és feleségének szokott gyóntatói kegyelmet kér a pápától.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 247. sz. — Smičiklas XI. 264. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 221, 265.

295. 1345. október 13. (in Thorda, in quind. Mich. arch.) István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi káptalannak. Rof testvére: Mihály fia: Péter fiai: János, Mihály, Pouch és Rof az erdélyi részek nemeseinek összessége számára Tordán, október 6-án (in oct. Mich. arch.) kezdett közgyűlésén Pakachatelke nevű (Thorda vm) örökös birtokukat, mely $\frac{3}{4}$ részben őket, $\frac{1}{4}$ részben pedig – anyjuk leánynegyedeként – Bálint fia: Istvánt és Mihály klerikust, a káptalan jegyzőjét illeti, bírói úton visszaszerezték az azt erőszakosan elfoglaló Semyen fia: Mihály fiai: Mihály, János és László Thwssun-i nemesektől. Küldje tehát ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Jara-i Dénes fia: Tamás, Thwr-i Péter, [Reud-i] Cheh (d) Mihály vagy Chan-i Jakab fia: György vajdai emberként iktassa vissza

Roff testvére: Mihály fia: Péter gyermekeit Pakachatelke-i jussaikba. — *Hátlapján azonos írással*: Discretis viris honorabili capitulo ecclesie Transsilvane, amicis suis reverendis.

Eredeti, rongált és vízfoltos papíron, zárópecsét nyomával, DL 30110. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 53–54 (Diaconescu M.).

296. 1345. október 17. (Avinione, XVI. Kal. Novembris) VI. Kelemen pápa I. Lajos magyar királynak. Egy idő óta örvendetes hírek érkeznek hozzá a Magyarország erdélyi és havasalföldi részeiben, valamint Sirmis-ben (in partibus Ungarie Transsilvanis, Ultraalpinis et Sirmis) lakó római oláhok (Olachi Romani) katolikus hitre téréséről és arról, hogy újabbak is megvilágosodva a szakadárság és más tévelygések elhagyására gondolnak. Ennek előmozdítására az ide zárt tartalmú leveleket küldött a magyar királynak, Erzsébet anyakirálynénak, a váradi püspöknek és Bassarat [fia:] Alexandru nemesnek, valamint más nemes és közrendű római oláh személynek (tam nobilibus, quam popularibus Olachis Romanis), mégpedig Nicolae Remecha-i főembernek (principi), Ladislau Bivinis-i vajdának, Sypprach-i Sanislau-nak, Zopus-i Aprozya vajdának, Nicolae Auginas-i vajdának, az ottani minorita rendi szerzeteseknek Plebis Castro-i Franciscus és Bonfilius de Cesena minorita barátok útján. Mivel a király e leveleket begyűjtette, hogy meggyőződhessek hitelességükről, Kelemen pápa e sorokkal igazolja, hogy azok tőle származnak és kéri Lajos királyt, hogy leveleit juttassa vissza a címzetteknek és segítse elő azok eredményességét [a térítésben].

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt (DF 291830). □ Közlés: Theiner: MonHung I. 691. — Hurmuzaki I/1. 697–698. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 266–267, 643 (román fordításban is). — Täutu: Fontes IX. 100–101. — DocRomHist D, I. 60–61 (román fordításban is). □ Regeszta: DocVal 106–107.

297. 1345. október 20. (Avinione, XIII. Kal. Novembris) Vilmos, a [római] Cosmedin-i Szűz Mária-egyház bíboros diakónusa kéri a pápát, hogy érvénytelenítse azt a megegyezést, amelyet a gyulafehérvári (AlbTr) főesperességnek a Bach-i olvasókanonoksággal való elcseréléséről annak betöltőjével, István lectorral kötött, mert akkor még nem tudta, hogy megbízottjai elfogadták a szintén bácsi egyházmegyei szerémségi főesperességet. Márpedig két tisztséget egyazon egyházmegyében senki sem tölthet be és a szerémségi főesperességi javadalom egyébként is jóval szerényebb, mint az erdélyi, István pedig a budai prépostság elnyerésével amúgy is kárpótlást nyert.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 259. sz. — Täutu: Fontes IX. 96–98. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 268 (román fordításban).

298. 1345. október 24. (in villa Zouudemeter, f. II. a. Sim. et Iude ap.) Endree fia András magister a Külső-Szolnok-i (de Zonuk exteriori) nemesek alispánja, szolgabírái, esküdt ülnökei, valamint a vármegye nemes és nemtelen lakói az István erdélyi vajda parancsára Zouudemeter-en október 24-én tartott nyilvános közgyűlésükön egyöntetűen

igazolják, hogy Leley (in ctu de Zonuk) ősoktól maradt birtoka Karol-i Vrdeg (d) András fia: Simonnak és Bogus-i János fia: Simonnak.

Eredeti, hártán, hátlapján egy nagyobb és négy kisebb pecsét töredékeivel, Károlyi cs lt: DL 98551. □ Közlés: KárOkI I. 164. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 268–269 (román fordításban). — Zounok 9/1994. 252–253 (Benedek Gy.)

299. 1345. október 26. (in Demetrii mart.) Az egri (Agriensis) egyház káptalana Konpolth-i Mihály fia: István kérésére rokonai: Miklós fia: Miklós és Jakab fia: Péter Gerend-i nemesek számára privilégialis alakban átírja IV. László király 1279. évi oklevelét (CDTrans I. 377. sz.). — *Méltóságsor*: Miklós prépost, János olvasó-, János örkanonok, János Borsod-i, Dávid Zabouch-i, János Patha-i, Péter Heues-i, Domokos Borsua-i és András Pankata-i főesperesek, I. Lajos Magyarország királya, Chanad esztergomi (Strigoniensi) és László kalocsai (Colocensi) érsek, [Miklós] egri püspök.

Eredeti, hártán, plicáján ABC chirographum, függőpecséttel, Sombory cs lt: DL 65386.

300. 1345. november 5. (in Emerici ducis) Az erdélyi egyház káptalana István erdélyi vajdának és Zonuk-i ispánnak. 1345. augusztus 9-i kérésére (272. sz.) Apród (d) János, a Salamon magister, Thorda-i főesperes káplánjának: Jakab papnak a tanúbizonyossága mellett, augusztus 26-án (f. VI. a. oct. Steph. regis) az alábbi módon járta körül Kerezthwr birtok határát: Prima meta antiqua, que minime apparebat, incipit inter possessiones Kerezthwr antedictam et Zenthanduryas vocatas in fine terrarum arabilium ad eandem possessionem Kerezthwr pertinentium, prope litus fluvii Sayow vocati, ubi unam metam terream erexissent. Et deinde procedendo similiter ad partem orientalem, pervenit ad quandam metam antiquam lapideam, quam metam vicini et commetanei eiusdem possessionis Kerezthwr ad eandem possessionem Kerezthwr ab antiquo pertinuisse ac pertinere dixissent, iuxta quam metam aliam novam metam de terra erexissent. Abhinc procedendo versus eandem partem orientalem per quandam callem separantem inter vineas predictarum possessionum Kerezthwr et Zenthanduryas, pervenit ad quandam Berch, in quo est una arbor silicis [!], sub qua arbore unam metam terream de novo erexissent. Abinde descendendo de eodem Berch, vadit ad quandam rivulum Sospathak vocatum, in cuius rivuli capite aliam metam novam terream erexissent. Deinde salit et transit predictum rivulum Sospathak tendens ad eandem partem orientalem pervenitque ad aliam arborem silicis existentem iuxta quandam viam, que tendit ad villam Kendteluk, sub qua arbore unam novam metam de terra erexissent. Abhinc tendendo et eundo ad partem meridionalem, pervenit ad predictum Berch, de quo Berch declinando et descendendo infra, pervenit ad quoddam virgultum quercus inter terras arabiles existens et ibi mete et termini predictae possessionis Kerezthwr ab eadem possessione Zenthanduryas distingentes terminantur. Demum in eodem loco terrarum arabilium una antiqua meta terrea est inventa, iuxta quam aliam metam terream erexissent, que distingit et separat inter possessiones Kerezthwr antedictam et Kendteluk, quam metam antiquam comes Nicolaus filius Benus personaliter ibidem existens dixisset ab antiquo ad predictam possessionem Kerezthwr pertinuisse ac pertinere debere. Abhinc transit inter easdem terras arabiles ad partem meridionalem pervenitque ad quandam arborem

populeam iuxta quendam rivulum aridum existentem, ubi est una meta antiqua, iuxta quam aliam novam metam erexissent. Deinde ab ipsa meta sub eadem arbore posita iuxta eundem aridum rivulum procedit ad partem meridionalem et pervenit ad fluvium Sayow antedictum. Unde in eodem fluvio Sayo tendit infra ad longum spatium ad partem occidentalem, ubi de eodem fluvio salit et transit extra ad quendam rivulum Hydussedpataka vocatum, ubi unam metam terream iuxta eundem rivulum posuissent et fecissent, que separat inter eandem possessionem Kerezthur et possessionem Sarwar vocatam, quam metam Nicolaus dictus Thoth, vicecastellanus magistri Wosk, castellani de Baluanus et My[la]tha, officialis eiusdem magistri Wosk de Kyrleys, unacum populis de eadem Sarwar personaliter astantes in vero loco semper et ab antiquo pro meta apto erectam et positam esse dixissent et affirmassent et in persona vestre magnificentie predictos homines, vestrum et nostrum, ad erigendum et ordinandum metas pro ipsa possessione Kerezthwr a parte predictae possessionis Sarwar licentiassent et permisissent et in nullo in hac parte contradictores apparuissent. De qua meta procedendo iuxta eundem rivulum Hydussedpathaka ad partem occidentalem, pervenit ad quandam arborem silicis, sub qua arbore unam metam terream erexissent. Inde vadit et tendit supra ad quendam montem Hegyesheg vocatum, in cuius montis vertice inventa est una meta antiqua terrea, iuxta quam aliam metam similiter terream posuissent. Inde tendit ad partem occidentalem similiter [ad] quoddam Berch, super quo Berch usque quendam rivulum Hatharsedpatak vocatum tres metas terreas simplices seu currentes possuissent et erexissent et ibi iuxta predictum rivulum Hatharsedpatak inventa est una meta terrea antiqua minime apparens, quam metam renovassent erigendo, et ibi finiuntur mete prefate possessionis Kerezthwr a parte eiusdem possessionis Sarwar. Abhinc iuxta eundem rivulum Hatarsedpatak tendit ad partem orientalem, iuxta quem rivulum a parte septentrionali et a parte possessionis Berethe nominate unam metam terream erexissent ab eadem possessione Berethe separantem. Deinde iuxta eundem rivulum ad partem orientalem paululum procedendo, ubi videlicet circa eundem rivulum mete possessionis Berete supradicte et Dyenuswduarhely vocate in unum concurrunt et conveniunt, iuxta eundem rivulum Hatarsedpatak a parte septentrionali unam metam terream erexissent, quem rivulum Iacobus et Iohannes, filii Iacobi filii Appa suo et Andree fratris eorum nomine et Michael filius Gyleth sua et Ladislai fratris sui in personis dixerunt fuisse et esse inter predictas possessiones eorum Berethe et Dyenuswduarhely et inter eandem possessionem Kerezthwr pro meta semper et ab antiquo assignatum et ordinatum. Et deinde iuxta predictum rivulum Hatarsedpatak tendit et vadit supra ad partem orientalem, ubi unam metam terream erexissent. Et demum idem rivulus vadit et cadit ad predictum fluvium Sayow, ubi unam metam terream fecissent et ordinassent, que separat inter predictas possessiones Kerezthwr et Dyenuswduarhely, ibique mete et termini supradicte possessionis Kerezthwr terminantur. A határjárás elvégzése után Aprod (d) János Keresthur birtokot ellentmondás, valamint a király és a vajda jogainak sérelme nélkül Mihály fiainak: Miklósnak, Lászlónak és Dávidnak iktatta. — *Hátlapján azonos írással*: Magnifico viro Stephano woyuode Transsilvano et comiti de Zonuk amico eorum reverendo.

Eredeti, hártýán, hátlapján zárópecsét töredékeivel, Kemény József gyűjteménye (DF 253437). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 270–273, 644–646 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOkI 79. sz.

301. 1345. november 5. (Vyssegrad, in Emerici conf.) I. Lajos király Gerend-i Péter fia: Miklós fia: Miklós fia: Miklós és Miklós fia: Jakab fia: Péter részére átírja IV. László király 1279. évi oklevelét (CDTrans I. 377. sz.), melyet rokonuk: Kompolth-i Beed (d) Mihály fia: István mutatott be. — *A hártya alsó szélén:* Nicolaus Lachk. — *Hátlapján, a pecsét alatt:* Relatio Nicolai Lachk de rege.

Eredeti, hártján, hátlapján befüggesztett nagypecsét nyomával, Rákóczi–Aspremont cs lt: DL 71864.

302. 1345. november 10. (? in vig. Martini conf.?) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Márton fia: Gyurk, Losad-i nemes, fiúutód nélkül meghalt Lőrinc nevű testvére reászállott Losad-i birtokrészének felét Hunyad vármegyében, mégpedig 20 hold szántóföldet a Woyankerezthpataka nevű patak közelében, melyet korábban zálogba vett, hogy kifizethesse a Lőrinc három leányának apjuk birtokából járó leánynegyed, örökre eladta Tamás fia: János szintén Losad-i nemesnek, és kötelezte magát arra, hogy saját költségén megoltalmazza őt mindenki keresetével szemben ebben a birtokban. — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Mihály éneklő-, Loránd ör-, Miklós magister Clus-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti protocollum-töredék, hártján, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277306, pag. 2–3, nr. 4.). □ Regeszta: ErdKkL 1033. sz.

303. 1345. november 10. (Avinione, IV. Id. Novembris) Bálint fia: Egyed Warad-i kanonok az erdélyi egyházban is kanonoki javadalmat kér [VI. Kelemen pápától], a Warad-i egyházban levő Szt. Tamás vértanú-oltár igazgatóságának megtartása mellett.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 272. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 273.

304. 1345. november 14. (f. II. p. Martini conf.) Az erdélyi egyház káptalana Kelnuk-i Daniel fia: Michael és Salamon fia: Nikolaus fia: Stephan kérésére átírja saját 1320. július 15-i átíró privilégiumát (CDTrans II. 382. sz.), minthogy ennek eredetijét, váratlan eseményektől tartva, nem merik a szükséges helyekre bemutatás végett elküldeni. — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Mihály éneklő-, Loránd ör-, Miklós magister Clus-i főesperes dékánkanonok. — *Hátlapján XV. századi kézzel:* Wf den Hatert Bencenz.

Eredeti, hártján, függőpecsét zsinórával, DL 1335. □ Közlés: Ub II. 34. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 274 (román fordításban).

305. 1345. november 18. (Wyssegrad, in oct. Martini conf.) I. Lajos király előtt néhai Komarun-i Donch magister fia: István magister – testvérei (fr. c): László és Miklós nevében is – tiltakozik az ellen, hogy a Karazna vármegyei Kechel-i nemesek Kechel nevű birtokukat az ő tudtuk nélkül eladják András erdélyi püspöknek, minthogy ahhoz közelebbi szomszédságuk címén (ratione vicinitatis propinguioris) nekik van joguk. — *Hátlapján azonos írással:* Pro magistris Ladislao, Stephano et Nicolao filiis quondam magistri Donch de Komaron protestatoria et prohibitoria.

Eredeti, hártján, hátlapján zárőpecsét nyomával, DL 40994.

306. 1345. november 21. (in Sancto Emerico, IV. d. oct. Martini conf.) Péter erdélyi alvajda bizonyítja, hogy Reud-i Cheeh (d) György comesnek Cheeh (d) János fia: János és Cheh (d) Jakab fiai: Mihály, Péter, András, Deseu és László ellen birtokaik felosztása végett indított és előtte régóta folyó perében, engedélye alapján, a felek november 18-án (in oct. Martini conf.) fogott bírák segítségével kiegyeztek egymással és Reud, valamint Golaz/Galoz nevű birtokukat három egyenlő részre osztották, melyek közül egy György comesnek, egy másik János fia: Jánosnak, a harmadik rész pedig Jakab fentebb említett fiainak jutott, mindegyik megtartva eddigi saját lakóházát. Reud-i román jobbágyaikat (iobagiones ipsorum Olakales, quos in dicta possessione eorum Reud haberent) azután osztják három egyenlő részre és sorsolják ki egymás között, miután a birtokrészeket teljesen egyenlővé egészítették ki. Ha János fia: János Galoz birtok területén, a Lekunche folyón mutathat György comesnek és Jakab fiainak két alkalmas malomhelyet, akkor ők [1346.] június 4-ig (usque Penth.) tartoznak ott malmot építeni maguknak. Aki ezt elmulasztja, malomhoz való jogát veszti. A felépített malmokat szintén három egyenlő részre osztják. Ha viszont János nem mutathat két alkalmas helyet, akkor az ő malmát és annak június 4. utáni jövedelmét osztják három felé. Megállapodtak abban is, hogy jelen osztályukat május 1-jén (in oct. Georgii mart.) az erdélyi egyház káptalanában örökérvényűsítik. Amelyik fél ezt megtagadná, vagy az osztályt utólag megszegné, 50 magyar márkán maradjon az ahhoz ragaszkodókkal szemben.

Eredeti, hártán, befüggesztett pecsét töredékeivel, Kornis cs It (DF 257655). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 275–276, 646–647, 723 (román fordításban is, hasonmással).

! **307.** 1345. december 7. (in Sancto Emerico, in oct. Andree ap.) Péter [!] erdélyi vajda és Zonok-i ispán bizonyítja, hogy bár Kenthelke-i Gyeleth fiai: László és Mihály korábban hozzájárulásukat adták ahhoz, hogy az ő Kyrellys nevű birtokuk és Miklós fia: Mihály, valamint Mihály fia: Miklós Zegew-i nemesek Zegew nevű Doboka vármegyei birtoka közötti határt a vajda és a gyulafehérvári (AlbTr) káptalan emberének jelenlétében megújítsák, Gyeleth fiai a határjárás során a kiküldötteket eltiltották attól, hogy a Kyrellys falu végén lévő szakaszon új határjeleket állítsanak (ab erectione metarum super cacumine montis et in fine pretacte ville Kyrellys adherentium ... prohibuissent). Hosszas pereskedés után azonban a fogott bírák előtt Gyeleth fiai hozzájárultak, hogy a határjeleket a kívánt szakaszon a Zegew-i nemesek óhaja szerint megújítsák, amit most a vajda örökérvényűen helyben hagy. — *A határjárás szövege:* Ultra fluvium Lekenchepathaka tendendo versus villam ZenthJacob et ascendendo per quoddam Orwm sive Elhegh et sic in cacumine cuiusdam Berch Zewlewhegh vocati supra pefatam villam Kyrellys a parte occidentali adiacentis, sicque in cacumine ipsius montis ad partem septentrionalem procedendo ordine iuris reambulatum eorum antiquam metam renovare volendo ... abhincque procedendo similiter ordine iuris versus occidentalem plagam circa finem prenominate ville Kyrellys aliam antiquam metam eodem modo renovare volendo [...].

Ái Szentgyörgyi Péter erdélyi vajda 1509. március 29-i oklevelében, Barabás Samu gyűjteményének és a csíkszentmártoni Szabó cs-nak a SzNMLt-ban letétbe helyezett It-ban (DF 278754 és 247935). Az oklevél minden jel szerint hamisítvány, mivel ekkor Lackfi István volt a vajda, s bár alvajdája Járai Péter, ő azonban nem nevezhette magát szolnoki ispánnak. Ugyanakkor a szöveg kentelki nemesei saját birtokuknak mondják Kerlést,

pedig itt ekkor a bálványosi várnagy embere az officiális, tehát a falu királyi birtok volt (vö. 300. sz.), míg Kentelke a Radnaiak, illetve Szécsényi Tamás atyafiságának a jószágga (vö. 784. sz.), és nincs rá adatunk, hogy a középkor folyamán valaha is Virágosberki Gilét utódainak kezén lett volna.

308. 1345. december 13. (in oct. Nicolai conf.) A Clusmonostra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy Micola fia: János fiai: Kemeyn és Miklós december 13-án megjelentek előtte, hogy Péter erdélyi alvajda oklevelének megfelelően magukhoz hasonló száz nemessel együtt testvérük (fr. u): Gerew magister ellenében esküt tegyenek arra, hogy ők Samusfalua-ról kiindulva nem támadtak rá Vasarhel birtokra, nem rohanták meg Gerew magister ottani házát, abban nem ölték meg ennek egy fiúgyermekkel terhes feleségét, a falu végén nem csonkították meg Gerew egyik famulusát, és mindezekkel nem okoztak neki 50 márka kárt. Ekkor azonban az atyafiságos szeretet és béke helyreállítása érdekében, fogott bírák útján, az eskütétel felől a következőképpen egyeztek ki egymással: Gerew felesége megölésének jóvátételeként Kemeyn átengedi Inhacteleke/Inhotteleke birtok felét, Bedech-i teljes birtokrészével együtt, elválasztva ezt Banid [!] birtoktól. Miklós viszont Senkyral/Sentkyral birtok negyedrészt adja át Gerewnek. Mindketten kötelezettséget vállaltak arra, hogy Gerew magistert és utódait saját költségükön megoltalmazzák a jószágok zavartalan birtoklásában.

Eredeti, hártán, pecsételés nyoma nélkül, hátlapján regeszta és jelzet Huszti András kézírásával, DL 40996. — Ái a kolozsmonostori konvent 1463. április 30-i oklevelében, Kemény cs malomfalvi lt (DF 257792). □ Közlés (az ái-ról): DIR C, veacul XIV, vol. IV. 278–280, 647–648 (román fordításban is).

309. 1345. [december 13. után] Péter erdélyi alvajda bizonyítja, hogy [István vajda parancsára (291. sz.) Emych fia:] János fiai december 13-án (in oct. Nicolai conf.) Szentimrén (in Sancto Emerico) bemutatják okleveleiket. Minthogy a felperesek állítása szerint nekik is vannak az ügyre vonatkozó okleveleik, mindkét fél [1346.] március 29-én (in oct. Med. quadrag.) mutassa be jogbizonyítékait.

Tartalmi említés Lackfi István erdélyi vajda 1347. március 24-i oklevelében (376. sz.), DL 28065 és Wass cs lt (DF 252895). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 341, 657 (román fordításban, hasonmással). □ Regeszta: WassLt 81. sz.

310. 1345. december 14. (f. IV. p. Lucie virg.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy néhai Márton fia: Nagy (Magnus) Balázs, Pethlend-i nemes, az anyjuk jussán birtokolt Pethlend-i birtokrészeikből, földekből és telekhelyekből a Thwr felé eső részen, a nagy út és a Rakus patak közötti területen kiadta a nővéreinek (s. uterinis): Bereck fia: ... felesége: Ilonának, Benedek fia: Mihály felesége: Katalinnak és András fia: Miklós felesége: Annának járó leánynegyedtet, mely köré határjelekként fűzfákat kívánt ültetni (arbores salices pro meta et signo plantare vellet). Ha Balázs utód nélkül halna el, Pethlend-en és Thaduk-on (Thorda vm) levő egyéb jószággaik is említett nővéreire szállnak, akiket addig saját költségén megoltalmaz mindenkivel szemben a most kapott birtokban. — *Méltóságsor*: Domokos prépost, Mihály éneklő-, Loránd ör-, Miklós magister Clus-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti protocollum-töredék, hártán, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277306, pag. 3, nr. 1). □ Regeszta: ErdKLt 1033. sz.

311. 1345. Az erdélyi káptalan bizonyítja, hogy Kereztus-i János fia: Kelemen a szomszédság jogán beleegyezését adta Hassas birtoknak Horvath (d) Simon comes által Márton comes Dewa-i várnagy javára történt eladásához.

Tartalmi ái Lackfi István erdélyi vajda 1348. május 12-i oklevelében (459. sz.), DL 29427 és Bánffy cs bp-i lt: DL 107453. Helyes keltezése: 1335 – I. CDTrans II. 870/1. sz. □ Közlés: AOKm V. 182. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 431 (román fordításban).

312. 1345. Péter erdélyi alvajda bizonyítja, hogy néhai Szentiváni Péter minden birtokjogába ellentmondás nélkül bevezették özvegyét: Rebekát és leányait: Margitot és Ilondiát. (Testimoniales Petri vicevajvode Transsilvani super statutione et introductione nobilium Rebechae, relictae Petri de Szent Iván et filiarum eiusdem Margarethae et Ilondiae in dominium iurium universorum possessionarium praefati Petri de Szent Ivan absque contradictione facta).

Bejegyzés a Bodoni cs megsemmisült lt-nak XVIII. századi elenchesében, 317. sz. alatt, ENMLt, Mss.

313. [1345–1347] Arnold de Caucina Magyar- és Lengyelországba küldött pápai nunciának a római kúria számára tett befizetésekről vezetett regisztrumából. — Az erdélyi egyházmegye Vgacha-i főesperességéért az önként lemondott László főesperes helyére lépő Bálint fia: Miklós 32 Ft-ot fizetett Pelios Péter magisternek. — A most újból elnyert, de korábban kánonjogellenesen birtokolt erdélyi egyházmegyei fehérvári (Albensis) prépostságért Zow comes fia: Domokosnak [1345.] augusztus 27-én 400 Ft-ot kellett adnia a törökök elleni hadjáratra. A nyugtákból kitűnik, hogy a kúriában a kamarásnak 300, a kincstartónak pedig 100 Ft-ot befizetett. — A fehérvári egyházmegyében (Albensis dyocesis) levő Dulia-i plébános: Johann a Berengar fia: Jakab-féle pénzből négy és fél Ft-ot fizetett a kamarának.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikán lt. □ Közlés: MonVatHung I/1. 443–444. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 221 (román fordításban).

314. 1346. január 5. (in Vyssegrad, in vig. Epiph. dom.) I. Lajos király az erdélyi káptalanhoz. Dobay-i István nevű székely híve, akinek korábbi pátens oklevelében megengedte, hogy az ő maga, de főként a tatárok földjén (in terra Tartarica) csatában elesett fiának: Jakabnak a hű szolgálatai jutalmául adományt kérjen a koronára háramlott birtokokból, a Kugyfalua és Renolth szomszédságában fekvő Bodoteluke nevű (Kukulleu vm) birtokot kérte magának. Küldje tehát ki tanúbizonyságát, és ha úgy találják, hogy e birtok valóban királyi adományozás alá tartozik, Chepan fia: János vagy Domokos fia: Domokos királyi ember a hiteleshelyi kiküldött jelenlétében, határainak kijelölése után, örökös birtokként iktassa Bodoteluke-t nevezett székely hívének. Az esetleges ellentmondókat pedig idézze színe vagy az erdélyi vajda elé. — *Hátlapján azonos írással: Fidelibus suis capitulo ecclesie Transsilvane pro Stephano de Dobay Siculo statutoria.*

Eredeti, hártán, hátlapján befüggesztett zárópecsét nyomával, DL 29675. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 55–56 (Diaconescu M.).

315. 1346. január 7. (sab. p. Epiph. dom.) Az erdélyi egyház káptalana előtt több Hosdath-i nemes, köztük Mihály fia: Mihály, András fiai: Pál és Tamás megegyezik bizonyos Erzsébetet Hosdath-on (Hwnyad vm) megillető leánynegyed kiadásáról. Említve még Bethlem fia: Mihály [?] és Gyula, valamint Miklós is. — *Méltóságsor*: Domokos prépost, Mihály éneklő-, Loránd őr-, Miklós magister Clus-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, protocollum-töredék, hártján, szövege annyira lekopott, hogy értelmezéséhez és végleges regesztázásához ultra-viola lámpa szükséges, az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277306, pag. 3, nr. 2.). □ Regeszta: ErdKlt 1033. sz.

316. [1346. január 13. előtt] István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán emlékeztető oklevele arról, hogy az egyrésről Kyde-i Pál fia: Gergelyné és Kyde-i Wouercu fia: Antalné, másrésről Vos (d) Miklós comes fiai, Emuch fia: János fiai és Chama fia: Jakab fia: Miklós között Byzou nevű birtokért folyó perben bizonyító okleveleiket a felek január 13-án (in oct. Epiph. dom.) Szentimrén (in Sancto Emerico) kötelesek bemutatni.

Említés Járai Péter erdélyi alvajda 1346. január 13-i oklevelében (317. sz.), Wass cs lt (DF 252752). .) Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 283, 649 (román fordításban is). □ Regeszta: WassLt 77. sz.

317. 1346. január 13. (in Sancto Emerico, in oct. Epiph. dom.) Péter erdélyi alvajda bizonyítja, hogy bár István (m) erdélyi vajda és Zonuk-i ispán oklevele (316. sz.) értelmében Kyde-i Pál fia: Gergely és Kyde-i Wouercu [?] fia: Antal felesége január 13-án idősebb Vos (d) Miklós comes, valamint fiai: János és László, továbbá Emuch fia: János fiai: Miklós, László, János, Péter, Lőrinc és Deseu, végül Chama fia: Jakab fia: Miklós ellenében Szentimrén be kellett volna mutassák az erdélyi káptalannak azt az oklevelét, melynek alapján Byzou birtokot elfoglalva tartják, de a két felperesnő férjei: nevezett Gergely és Antal, a Clusmonustra-i Szűz Mária-konvent ügyvédvalló oklevele alapján, kijelentették, hogy feleségüknek több testvére lévén, ezek nélkül a kérdéses oklevelet nem mutathatják be. Ezért a két felperesnőt és testvéreiket okleveleikkel együtt március 29-re (ad oct. Med. quadrag.) színe elé idézte. — *Hátlapján azonos írással*: Pro comite Nicolao Vos maiore et aliis intropositis contra nobiles dominas consortes Gregorii et Athonii de Kyde ad octavas diei Medii quadragesime prorogatorie.

Eredeti, papíron, hátlapján pajzs alakú, rányomott pecsét töredékével, Wass cs lt (DF 252752). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 283, 649 (román fordításban is). .) Regeszta: WassLt 78. sz.

318. 1346. január 13. (in oct. Epiph. dom.) Az erdélyi egyház káptalana átírja I. Lajos királynak a Bulch-i apát és Lorand fia: Miklós ügyével kapcsolatos oklevelét. — *Méltóságsor*: Domokos prépost, Loránd őr-, Mihály éneklő-, Miklós magister Clus-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, protocollum-bejegyzés, nedvességtől rongált hártján, melyről a szöveg majdnem teljesen lekopott, DL 30673. Keltezésével kapcsolatosan l. Ub II. 34. (méltóságsor!)

319. 1346. február 7. (III. f. p. Purif. virg.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Márton fia: János és fiai Zegew falu déli felét eladták Michael fia: Nikolaus, Nikolaus fiai: Michael és Stephan, valamint Hermann fia: Nikolaus Fatha-i nemeseknek, akiket bárki

keresetével szemben saját költségükön megvédelmeznék ebben a birtokban. — *Méltóság-sor*: Domokos prépost, Mihály éneklő-, Loránd ör-, Miklós magister Clus-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, protocollum-töredék, hártján, erősen lekopott, elején megcsonkult szöveggel, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277306. pag. 4, nr. 1.). □ Regesztza: ErdKLT 1033. sz.

320. 1346. február 9. (in Sancto Emerico, in oct. Purif. virg.) Péter erdélyi alvajda bizonyítja, hogy Cheh (d) György comes, Reud-i nemesnek atyafiai (fratres): Jakab fiai: Mihály, Péter, Deseu, András és László ellen Patha és Bos nevű birtokok felosztása végett indított és előtte régóta folyó perében, engedélye alapján, a felek fogott bírák segítségével úgy egyeztek ki egymással, hogy mindnyájan megtartják korábbi birtokrészüket, azaz Patha és Bos egyik fele a malomhellyel együtt György comesnek, másik fele pedig Jakab említett fiainak marad végérvényesen. Ha egyik félnek a telkekből vagy haszonvételekből több lenne, e különbséget ki kell egyenlíteni. Ha valamelyikőjük kinyújtaná a kezét a másik javai után, ménesét vesztegetné vagy használná, akár szolgálai útján valamit el tulajdonítana és fogott bírák döntésére sem szolgáltatna elégtételt, a perkezdés előtt leróvándó tíz magyar márka büntetésen maradjon. A felek megállapodtak abban is, hogy jelen osztályukat május 1-jén (in oct. Georgii mart.) az erdélyi egyház káptalanában meg erősítetik. Amelyik fél ezt megtagadná, 50 magyar márka büntetésen maradjon.

Eredeti, hártján, rongált állapotban, hátlapján befüggesztett pecsét töredékeivel, Kornis cs lt (DF 257656). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 284–285, 649–650, 724 (román fordításban is, hasonmással).

321. 1346. február 17. (VI. f. a. Exsurge) János Nempthy-i plébános és András erdélyi püspök helynöke a Mezes-en túli részen (de exteriori Mezes) Paly-i és Vaya-i személyek ügyében oklevelez.

Eredeti, hártján, hátlapján befüggesztett pecséttel, Vay cs berkeszi lt: DL 96266.

322. 1346. február 20. (II. f. p. quind. Purif. Marie) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Pethew fia: Pál Gald-i nemes, Péter, Miklós és László nevű testvére képviselőjében is, szüleik és önmaguk lelki üdvösségének biztosítása érdekében, Ilunch nevű rabnőjük (mulieris ancille) gyermekeit: Miklós nevű szolgálójukat (servum) és Erzsébet nevű nővérét, utódaikkal együtt felszabadította szolgaságukból, hogy szabad rendű embereként bárhol tartózkodhassanak és élhessenek. — *Méltóság-sor*: Domokos prépost, Mihály éneklő-, Loránd ör-, Miklós magister Clus-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, protocollum-töredék, hártján, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277306, pag. 4, nr. 2.). □ Regesztza: ErdKLT 1033. sz.

323. 1346. február 23. (in vig. Mathie ap.) Az erdélyi egyház káptalana Szentannai (de Sancta Anna) Theke (d) Péter kérésére privilégiális alakban átírja Székelyvásárhelyi (de Foro Siculorum) Ábrahám alesperes 1342. április 29-i oklevelét (85. sz.) szolgaságból va

ló felszabadításáról, melyet a fél mutatott be előtte. — *Méltóságsor*: Domokos prépost, Mihály éneklő-, Loránd ör-, Miklós magister Clus-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, protocollum-töredék, hártván, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277306, pag. 3, nr. 3.). □ Regeszta: ErdKlt 1033. sz.

324. 1346. március 12. (Albe, in Reminiscere) Tamás magister [gyula]fehérvári (Albensis) főesperes, András erdélyi püspök általános helynöke bizonyítja, hogy Gyogy-i András egykori erdélyi alvajda leánya: Erzsébet, Ambrus fia: Tamás özvegye kérésére, melyet gyengesége miatt fia: István adott elő, kiküldte tanúbizonyosságait: Tamás tövisi (de Spinis) és János Fahyd-i papokat, akik március 9-én (f. V. a. Reminiscere) kiszálltak Felgyogyra (ad villam Gyog superiorem). Ott az özvegy előttük, továbbá András Gyog-i pap, Gyog-i Miklós fia: Miklós comes és mások előtt azt nyilatkozta, hogy noha korábban bizonyos 50 ezüst márkát érő javakért testvérei (fr): András fiai: István, Lukács, András és László ellen pert indított, melyben a helynök ítélete szerint utóbbiak június 18-án (in quind. Penth.) esküt tartoztak tenni, ezt most elengedte nekik és őket e követelésétől menteseknek nyilvánította.

Eredeti, papíron, hátlapján mandorla alakú befüggesztett pecsét töredékével, DL 26371. □ Közlés: AOkm IV. 564–565. — DIR C, veacul XIV, vol. IV, 292–293 (román fordításban). □ Regeszta: Bónis: Szentszéki regeszták 1025. sz.

325. 1346. március 26. (in Letare) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy az erdélyrészi Gald-i Miklós fiai: István és Mihály, Bencel fia: János, Mihály fia: György az erdélyi Fehér vármegyében (in ctu Albensi), Fahyd falu szomszédságában, Gald falu felé, a Kuesuth nevű nagy út mellett fekvő, őket örökjogon (iure hereditarie successionis titulo) illető telekhelyüket, illetve az ő ottani birtokrészüket és Gald határában 30 hold szántóföldjüket, lelki üdvük érdekében, Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának, pontosabban püspökségének adományozták. E szántóföld határai: Quequidem particula terre arabilis incipit tamen a parte cuiusdam vie publice Kuzeputh dicte, qua itur de eadem villa Gald ad quoddam pratum Meley dictum et vadit directe per longitudinem ad fluvium Galdyvizy dictum et directe ad portum ipsius fluvii Nogzyg nuncupatum, in latitudine vero supra versus eundem fluvium ad quendam dumetum salicis in portu eiusdem fluvii habitum. Az ajándékozók vállalták, hogy a püspökséget bárki keresetével szemben megvédik e birtok békés használatában. Viszonzásul András püspök 20 fehérvári súlyú (ponderis Albensis) márka ezüstöt adott az említett nemeseknek szükségük enyhítésére. — *Méltóságsor*: Bertrand bíboros, László olvasó-, Fülöp éneklő-, Gergely örkanonok magisterek.

Ái a váradi káptalan 1352. május 8-i oklevelében (654. sz.), az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277323). □ Közlés: Szeredai: Series 89–90. — CDHung IX/2. 176–177. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 294–295, 650–651 (román fordításban is). □ Regeszta: Szeredai: Notitia 40. — CDHung IX/1. 422–423. — ErdKlt 120. sz.

326. 1346. március 26. (in Letare) Az erdélyi káptalan bizonyítja, hogy Szentmártoni (de Sancto Martino) Jób fia: Gergely a múlt május 1-jén (ad oct. Georgii mart.) Péter alvajda színe előtt fogott bírák útján kötött egyezségnek megfelelően, ötven budai

(Budensis) súlyú márka bírság és a bírói rész terhe alatt, visszaadta Zenthmartun-i Olyuer fia: Kalachnak, továbbá István fiainak: Miklósnak, Jánosnak, Leukus-nak a Zyl nemzetség törzsbirtokában (ad eandem capitalem ipsorum possessionum): Zenthmartun-ban és Myko-n (Doboka vm), valamint a nemzetség többi jószágaiban lévő részeit, egyben érvénytelennek nyilvánítva az egyezséggel ellentétben álló okleveleit.

Eredeti, hártán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, DL 27273. □ Közlés: AOkm IV. 569–571. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 293–294 (román fordításban).

327. 1346. március 29. (in Sancto Emerico, in oct. Med. quadrag.) Péter erdélyi alvajda idősebb Vos (d) Miklós comes, valamint fiai: János és László, továbbá Emuch fia: János fiai: Miklós, László, János, Péter, Lőrinc, Tamás és Deseu, végül Chama fia: Jakab fia: Miklós perét Kyde-i Gergelyné és Antalné ellen, melynek tárgyalását [január 13-i (317. sz.)] korábbi levelével Szentimrére március 29-re tűzte ki, a legközelebbi vajdai közgyűlésre halasztja, minthogy a vajda a király jelenlegi hadjárata miatt (propter presentem regalem exercitum domini nostri regis) az összes pert elnapoltatta. Ebből az alkalomból a felek közül egyrésztől Miklós fia: László, Jakab fia: Miklós és Kozma nevű serviensük, másrésztől a két férj jelent meg az alvajda ügyvédvalló levelével. — *Hátlapján azonos írással*: Pro comite Nicolao Vos maiore et aliis intraposis contra nobiles dominas consortes Gregorii et Anthonii de Kyde ad primam et futuram congregationem generalem domini nostri woyuode prorogatoria.

Eredeti, papíron, hátlapján pajzs alakú záropeccséttel és Huszti András kézírásával levéltári jelzet. Szerepel a Wass cs lt-hoz készített elenchusban. 1942-ben Nagy Jenő csíkszentmártoni gyűjteményében őrizték, jelenleg a SStzGyNlt-ban található (DF 278737). □ Regesztá: EM 49/1944. 277 (Entz G. – Jakó Zs.). — WassLt 80. sz.

328. [1346. március 29. után] Péter erdélyi alvajda Péter fiai: Simon, János és Miklós Chazar-i nemeseknek Eymech fia: János fiai: Miklós, László, János, Péter, Tamás és Deseu elleni perét március 29-ről (ab oct. Med. quadrag.) István erdélyi vajda 1347. március 21-i (ad quind. Med. quadrag.) közgyűlésére halasztotta el, hogy a felek akkor bemutathassák bizonyító okleveleiket.

Tartalmi ái Lackfi István erdélyi vajda 1347. március 24-i oklevelében (376. sz.), DL 28065 és Wass cs lt (DF 252895). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 340–341, 657–658 (román fordításban is, hasonmással). □ Regesztá: WassLt 79. sz.

329. 1346. május 5. (f. VI. p. Inv. s. cr.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Kozma fia: Illés, Zedyryes-i nemes, a Thorda vármegyei Zedyryes birtok örökjogon kizárólag öt illető felét – István magister Thylegd-i főesperes esetleges ottani jogainak érintetlenül hagyásával – atyafiságos szeretetből, rokonság címén örökre átengedi ajándékban Pál fiainak: Péternek és Jánosnak, Ilye-i nemeseknek, valamint általuk testvéreiknek: Miklósnak és Lászlónak. — *Méltóságsor*: Domokos prépost, Mihály éneklő-, Loránd ör-, Miklós magister Clus-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, protocollum-töredék, hártán, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277306, pag. 4, nr. 3.). □ Regesztá: ErdKLt 1033. sz.

330. [1346. május 5. után] Az erdélyi egyház káptalana átírja az Orod-i káptalan privilegiáját a Chungrad vármegyei [Dyalya-n?] lévő részbirtokról, amelyet István magister Kukullu-i főesperes mutatott be. Említett személyek: Zantho/Zoard [?] fia: János, Pál fia: János.

Eredeti, protocollum-töredék megcsonkult bejegyzése, hártván, az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277306, pag. 4, nr. 4.). Csak az első nyolc sor maradt meg. □ Regesztá: ErdKLT 1033. sz.

331. 1346. június 16. (in Cybinio, VI. f. p. Corp. Chr.) Szebeni (de Cybinio) Martin comes, Schebnizer Johann, Bral Cunzil villicus és Herbord in acie, valamint a szebeni városi és széki esküdtek összessége a Stolzenberg-i és a vízaknai (de Salisfodio) lakosok között egy bizonyos terület használata miatt hosszú ideje tartó vitáknak úgy vetnek véget, hogy a vitás földet felosztják a két település között a következő módon: Rite et rationabiliter metas inter ipsas partes collocassent et erexissent. Prima meta erecta esset in cacumine unius montis vocati Cybinzruk, secunda vero meta esset distincta in loco qui dicitur Der wasser val, tertia vero meta esset locata in loco qui appellatur Dyz brunlyn, quarta meta esset et sit signata in loco qui dicitur Fuchzloch. Deinde transeundo ad quosdam salices, que materno vocabulo Sal wydenplok nominantur. Deinde ulterius procedendo ad aquam Wyzow vocatam, que aqua ambarum partium debeat esse et ibidem etiam finis et terminatio ipsarum metarum debeat esse. Azt is előírják, hogy ha a Stolzenberg-i marhákat (magna animalia) a vízaknaiak a nádasaikban találják és behajtják, csak egy dénárral válthassák ki azokat. Ha a területen nincs vetés, hanem parlag (quod vulgo dicitur Brach) egyaránt legeltethetik mindkét falu lakosai. Ha a Stolzenberg-ieknek az osztálykor nekik jutott területen vetésük van, azt kötelesek a gaztól megtisztítani. E munkájuk ideje alatt állataikat ők legeltethetik e területen, de mindenki másnak ez tilos legyen. Stolzenberg lakói a nekik átengedett terület után, amennyiben ott vetésük van, holdanként egy köből gabonát tartoznak adni évi bérként a vízaknai Szűz Mária-egyháznak.

Eredeti, hártván, függőpecséttel, egykor Vízakna v lt-ban, de a városnak jelenleg a SzNLt-ban őrzött lt-ban nem található. — Ái Valentin szebeni dékán 1454. február 24-i oklevelében, a szelindeki szász ev. egyháznak jelenleg a SzNLt-ban őrzött lt-ban (DF 292214). — Ái a hét szász szék 1469. április 26-i oklevelében, egykor Vízakna lt-ban, de a városnak a jelenleg a SzNLt őrzött lt-ban nem található. □ Közlés: Ub II. 34–36. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 300–301 (román fordításban).

332. 1346. június 20. (Avinione, XII. Kal. Iulii) VI. Kelemen pápa az esztergomi Szt. Tamás-egyház és a zágrábi egyház prépostjainak, valamint a zágrábi egyházmegye Garcha-i főesperesének. Miután ő a Frisia-i Péter kanonok halálával megüresedett Dobocka-i főesperességet György fia: Péter erdélyi kanonoknak adományozta, András erdélyi püspök, bár tudott erről a döntéséről, a főesperességet az erdélyi egyházmegyei Keatzd-i Adorjánnak, a javadalmat pedig más személynek juttatta és ehhez az erdélyi káptalan, valamint kanonokjai is csatlakozva, több mint egy esztendeje nem engedelmessékednek a pápai döntésnek. Miután András püspök köztudottan nem tiszteli a Szentszék döntéseit és lábbal tiporja azokat, a kiküldöttek szigorítsanak az eljáráson és akár a kilá-

tásba helyezett egyházi fenytések alkalmazásával is szerezzenek érvényt az ellenkezők-nél a pápai rendelkezésnek.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 714. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 302–303 (román fordításban). □ Regesztza: Bónis: Szentszéki regeszták 1034. sz.

333. 1346. június 23. (apud Villam novam Avinionensis diocesis, IX. Kal. Iulii) Bálint fia: Egyed váradi kanonok kéri [VI. Kelemen] pápát, hogy pótlólag kanonokságot is adományozzon neki az erdélyi egyházban, mert a november 10-én elnyert (303. sz.) dignitással csak tényleges szolgálatban levő kanonok élhet. Mindezt váradi kanonokságának és a Szt. Tamás vértanú-oltár igazgatóságának megtartása mellett kéri.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 293. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 306 (román fordításban).

334. 1346. június 23. (apud Novam villam Avinionensis diocesis, IX. Kal. Iulii) Bálint fia: Egyed váradi kanonok testvére: Kereztur-i István fia: Benedek erdélyi egyházmegyei klerikus számára egri kanonoki javadalmat kér [VI. Kelemen] pápától.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 294. sz. □ Regesztza: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 306.

335. 1346. június 28. (crast. reg. Lad.) A Warad-i káptalan előtt az erdélyi egyház jegyzője: Mihály klerikus az erdélyi káptalan nevében tiltakozik amiatt, hogy Jara-i Mihály fia: Péter, amint erdélyi alvajda lett, a káptalan Buchard nevű (in ctu Albensi) birtokának határát Kechkes várához foglaltatta az ahhoz tartozó szomszédos falvak népeivel, nem hagyja, hogy a káptalan Bochard-i emberei állataikkal együtt használják határukat, amivel nagy ínségbe és teljes pusztulásba taszítja őket, noha Bochard eddig a káptalan módosabb falvai közé tartozott. Ezzel be nem érve, Bochard határába egy másik, román (Olacalem) falut telepített a vár szolgálatára, a káptalan jobbágysait pedig, amikor fáért és gallyakért a Bochard-i erdőre mentek, alvámagyaival és famulusaival bebörtönözteti, ruháikat és egyéb tárgyaikat elvéteti. Az elmúlt esztendőben is több mint 20 jobbággal jártak így el saját erdejük élése miatt. Ebben az esztendőben pedig, amikor a káptalan Woyasd-on lakó jobbágysai 16 szekérral fáért mentek a Bochard-i erdőre, Péter alvajda Zalo nevű famulusa azokat a mezőn megtámadta, többüket megsebesítette, megverte, hajuknál fogva hurcolta lovával, szekereiket és ökreiket Karako faluba vitette. A Péter alvajda megbízásából, főként alvámagyai által elkövetett erőszakos cselekedetek és kártételek miatt Bochard falu máris elpusztult. Minthogy az erdélyi káptalan István erdélyi vajda és Zonuk-i ispánnak, valamint alvajdájának hatalma miatt jelenleg nem keresheti igazát, fenntartja magának a jogot arra, hogy ezt alkalmas időben megtehesse.

Eredeti, hártján, hátlapján pecsét nyomával, DL 30378. — Ái Báthori Zsigmond erdélyi fejedelem 1589. március 24-i oklevelében, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73650. — XIX. század eleji másolata, 1376-ra keltezve: DL 38757. □ Közlés: TelOkI II. 406–408. — DocVal 108–110. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 307–308, 652–653 (román fordításban is).

336. 1346. július 11. (f. III. a. Margarete virg.) Az egri káptalan bizonyítja, hogy Benedek, a Zygeth-i egyház papja és a Maromoros-i districtus püspöki helynöke, György

Vysk-i pappal együtt színük előtt, és Salamon minorita gvardián, valamint István frater, továbbá az ágostonos remeték egri konventjéből Balázs lector és Jakab frater tanúskodása mellett eskü alatt engedelmességet fogadtak Miklós egri püspöknek. Jóllehet Benedek elismerte, hogy amikor az erdélyi püspök jogtalanul betört az egri egyház területére és ott erőszakkal joghatóságot kívánt gyakorolni, félelemből őt ismerte el főpásztorának és ezért életfogytiglanig tartó fogságot és javai elvesztését érdemelné, Miklós püspök megbocsátott neki azzal a feltétellel, hogy nem csatlakozik az erdélyi püspökhöz vagy más főpaphoz. György, szintén eskü alatt vállalta, hogy tájékoztatja a püspököt, ha Benedek meginogna hűségében. Végül Miklós püspök írásos intelem felolvasásával figyelmeztette Benedeket, hogy kiközösítik, ha mostani esküjét nem tartaná meg.

Eredeti, hártán, függőpecséttel, az egri káptalan ml-t-ban (DF 209979). □ Közlés: LegEccl III. 179–180. — CDHung IX/1. 426–429. — Hurmuzaki I/2. 1–2. — Mihályi: 23–26. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 308–310 (román fordításban).

337. 1346. július 13. (Wyssegrad, f. V. p. oct. Petri et Pauli ap.) Erzsébet királyné az egri (Agriensis) egyház káptalanának. Bedek fia: Tamás fia: István özvegye számára a levéltárban őrzött példányról írja át a Bogus birtokra vonatkozó privilégiumot, melyet ő elveszített.

Belefoglalva az egri káptalan 1346. szeptember 19-i oklevelébe (354. sz.), Perényi cs lt: DL 70626.

338. 1346. július 15. (in Bihigio, in Divis. apost.) I. Lajos király Jara-i Mihály fia: Péter magister erdélyi alvajdának adja új adományként az eddig Kechkees nevű királyi várhoz tartozott, de attól most elválasztott Waradia birtokot (in cittu Albensi Trans.), saját kérésére kirekesztve abból testvéreit és minden rokonát, hogy ezzel némileg jutalmazza azokat a hű szolgálatait, amelyeket előbb I. Károly királynak, majd pedig neki teljesített és különösképpen a velenceiek által ostromlott Zára város előtt vére ontásával, szeme látára elszenvedett súlyos sebeit és dicséretes érdemeit.

Eredeti, hártán, hátlapján pecsét nyomaival, DL 31092. A keltezési hely az eredetiből kiszakadt, de a két áiban megtalálható. — Ái I. Lajos király 1364. január 10-i oklevelében, DL 30380. — Ái a kolozsmonostori konvent 1412–1419. között kelt oklevelében, DL 30379.

339. 1346. augusztus 8. (in Nagyfalu, III. f. a. Laurenttii mart.) Néhai Danch magister fia: István magister Kraszna-i ispán és ottani szolgabíró [!] bizonyítja, hogy Bozias-i Napakor az előző oklevelében augusztus 8-ra kitűzött eskütételre, nyolcad magával együtt, megjelent ugyan, de ott fogott bírák közvetítésével a birtokaik közös költségeivel kapcsolatos 14 márka követelése felől a színe előtt úgy egyezett meg [Bozias-i] András fiaival: Tollas (d) Istvánnal, Miklóssal és Pethevel, hogy kilenc márkát tartoznak fizetni, de pénzük nem lévén, ennek az összegnek a fejében, zálogként átengedik Napakornak birtokuknak egy darabját az alábbi határral: Juxta meatum maioris fluvii Gymelcsenes vocati quidam alveus sive fossa aquae oritur a parte ville Bozias et parvum descendendo infra cadit ad eundem dictum maiorem fluvium intrinsecus alvei, ubi adiungit maiorem aquam una magna arbor lateris de una radice sansatur [?] tribus ramusculis, de quo loco proceditur directe et vadit contra partem meridionalem ad unum magnum dumum

salicum ex alia parte partim in radice monticuli existentem, in quo dumo salices sunt parvae. Deinde extenditur similiter directe et vadit sursum ad silvam usque ad suos terminos ad similitudinem primae divisionis eorum, prout cum praenotato jure ipsorum habebant taliter separatos a parte praedictae villae Bozias versus partem Nagyfalú usque ad fluvium Holmas derivatum. Cuius terrae particulae dimidia pars praefato Napakor jure pertinere dignoscitur, partim vero praedictis filiis Andreae, qui eorum propriam portionem pro ipsis novem marcis impignorare obligarunt isto modo. Amikor András fiai a birtokrészt vissza kívánják váltani, nemcsak Napakor köteles visszaengedni, de erre Péter nevű testvére, valamint ennek Miklós és Pál nevű fiai is kötelezték magukat. András fiai az erdők használatára és makkoltatására továbbra is jogosultak, de egyéb haszonvételeire nem. E megállapodást változtató fél tíz márkát köteles lefizetni újabb per kezdése előtt.

Egyszerű másolat, papírlapon, a szöveg alatt rájegyzéssel: Hocce instrumentum mecum communicavit illustrissimus junior liber baro Wolfgang Banffí, anno 1758 in Julio Claudiopoli, DL 28064.

*1346. augusztus 9., Váradsja Péter erdélyi alvajda missilis levele szentimrei официálisához a Doboka és Kolozs megyei adók behajtásával kapcsolatosan (DIR C, veacul XIV, vol. IV. 311) helyesen [1363. vagy 1368.] augusztus 9-én kelt.

340. 1346. augusztus 15. (in Wyssegrad, in Assumpt. virg.) I. Lajos király az erdélyi káptalannak. Wachala fia: Tamás fiai: Bakoch (d) István és János magisterek, István (m) erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán vitézei (milites), valamint Tamás fia: György fia: László az I. Károly királynak majd neki és udvarának tett hűséges szolgálataikért a Kykellew folyó menti Benye (Kykellew vm) birtokot, melyben Szt. Imre tiszteletére emelt kápolna van, kérték adományul, ha az tényleg a király rendelkezése alá tartozik. Küldje tehát ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Rapolth-i Tamás fia: Jakab, Balasfalwa-i Balázs fia: László vagy Chekelaka-i Domokos fia: László királyi ember állapítsa meg vajon e birtokkal rendelkezik-e vagy sem a király, és az előbbi esetben a kérelmezőket, a határ vonalának kijelölése után, iktassa be Benyebé örökös adományként. Az esetleges ellentmondókat pedig idézze színe elé.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1346. szeptember 15-i jelentésébe (353. sz.), DL 27628. □ Közlés: AOKm IV. 633–634. — Hurmuzaki I/2. 3. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 311–312 (román fordításban).

341. 1346. augusztus 15. (Visegrad, in Assumpt. Marie) I. Lajos király megújítja apja Vas megyei birtokadományát János fia: Saul fia: Chokode (d) Péter, István erdélyi vajda Hatzzak-i várnagya részére, melyet I. Károly király idején tanúsított hűsége és szolgálatai elismeréseként kapott.

Tartalmi ái Bebek István országbíró 1368. április 3-án kelt oklevelében, vasvári káptalan lt, fasc. III, nr. 11. (DF 279110). □ Regeszta: Kóta: Vasvár 99. sz.

342. 1346. augusztus 28. (in Augustini conf.) A Warad-i káptalan előtt olvasókanonokja: László magister, aki a gyulafehérvári (AlbTr) egyházban is kanonok és főesperes, az erdélyi káptalan nevében kijelenti, hogy Jara-i Mihály fia: Péter magister erdélyi

alvajda, amikor a Fehér vármegyei (in ctu Albensi) Waradya birtokba az ő tanúbizonyosága mellett Gald-i Herbort királyi emberrel királyi adomány címén be akarta magát iktatni és a káptalan ennek ellene mondott, haragra gyulladva éktelenül szitkozódott, fenyegetőzött, többek között azt a kijelentést téve, hogy az erdélyi püspökséget káptalanával, papjaival, birtokaival együtt úgy kellene elpusztítani, mint amikor Alard fia: Gyan felégette, hogy kő kövön ne maradjon benne. És ha erre egyszer sor kerülhetne, ő kívánna a pusztítás vezetője lenni. Azt is mondta, hogy az egyháznak még sok jobbágya meg fogja siratni ezt az ellentmondást (dixisset fulminando: O, utinam ipsa ecclesia Transsilvana et ministri eiusdem, canonici videlicet et capitulum, cum omnibus possessionibus et hereditatibus cremari et succendi deberet et interemi, sicut tempore Gyani filii Alardi, qui ipsam ecclesiam et plures canonicos in eadem igne fecerat concremari in tantum, ut nec lapis supra lapidem remaneret in eadem. Et si hoc fieri deberet, primus ipse principalis et capitaneus in destructione, concrematione ac interemptione eorundem ecclesie et canonicorum fieri vellet atque interesse. Et quod ipsam prohibitionem, si viveret, per plures et multos iobagiones ecclesie defleri faceret atque lacrimari).

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277309). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 313–314, 653–654, 725 (román fordításban is, hasonmással). □ Regesztá: ErdKLT 121. sz.

343. [1346. augusztus 28.–1349. június 18. között] [Nagymartoni] Pál országbíró nemcsak Waradia birtokot itéli vissza Járai Péter erdélyi alvajdának, hanem az erdélyi káptalan a birtok becsértékében és a bírónak járó 200 forint bírságban is elmarasztalja.

Említés Kont Miklós erdélyi vajda 1355. május 24-i ítéletlevelében (786. sz.), DL 30380. A keltezés határai a pereskedés kezdetével és Pál országbíró halálának idejével kapcsolatosak. □ Közlés: DocRomHist C, X. 316–317 (román fordításban is).

344. 1346. szeptember 10. (Avinione, IV. Id. Septembris) István kalocsai érsek familiarisa és küldöttje: Péter fia: Tamás, a Hay-i Szt. Lőrinc-egyház prépostja részére váradi kanonoki javadalmat kér [VI. Kelemen] pápától, erdélyi és bácsi kanonokságának megtartása mellett.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 308. sz. □ Regesztá: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 316.

345. 1346. szeptember 12. (Avinione, II. Id. Septembris) András erdélyi püspök és káptalana kéri [VI. Kelemen] pápától annak engedélyezését, hogy érdekeik megóvása végett tíz évre jogvédőket (conservatores) kérhessenek fel.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 311. sz. – DIR C, veacul XIV, vol. IV. 316 (román fordításban).

346. 1346. szeptember 12. (Avinione, II. Id. Septembris) Péter fia: Bálint erdélyi egyházmegyei pap váradi kanonoki javadalmat kér [VI. Kelemen] pápától.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 312. sz. □ Regesztá: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 317.

347. 1346. szeptember 12. (Avinione, II. Id. Septembris) Tamás, a Hay-i Szt. Lőrinc-egyház prépostja, István kalocsai érsek küldöttje, kéri [VI. Kelemen] pápát, hogy e javadalmát tartsa fenn rokona: néhai Pál fia: Tamás Hay-i kanonok számára, melyről és bácsi kanonokságáról lemondani készül amint elnyerte az erdélyi egyházban neki ígért javadalmat.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 313. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 317.

348. 1346. szeptember 12. (Avinione, II. Id. Septembris) Tamás, a Hay-i Szt. Lőrinc-egyház prépostja engedélyt kér [VI. Kelemen] pápától Miklós fia: János erdélyi egyházmegyei pap számára, hogy egy vagy két személy társaságában Krisztus sírjához zárando-kolhasson.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 314. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 317.

349. 1346. szeptember 12. (Avinione, VII.[!]. Id. Septembris) VI. Kelemen pápa engedélyezi Miklós fia: János erdélyi papnak, hogy másodmagával elzarándokoljon Krisztus sírjához és meglátogassa a Szentföld más templomait is.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 728. (Napi keltezése vélhetőleg hibás, ezért a kérés dátumát vettük hitelesebbnek). □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 315 (szeptember 7-re kelteзве), 317.

350. 1346. szeptember 12. (Avinione, II. Id. Septembris) Mihály, az erdélyi egyház éneklőkanonokja engedélyt kér [VI. Kelemen] pápától gyóntató választására.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 315. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 317.

351. 1346. szeptember 12. (Avinione, II. Id. Septembris) VI. Kelemen pápa a kalocsai érseket, a váradi püspököt és a kolozsmonostori (monasterii de Clus) apátját az erdélyi káptalan és egyház jogainak védőivé (conservatores) rendeli ki.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 728. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 318.

352. 1346. szeptember 13. (Avinione, Id. Septembris) Vince erdélyi kanonok, Karazna-i főesperes, engedélyt kér [VI. Kelemen] pápától gyóntató választására.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 316. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 318.

353. 1346. szeptember 15. (in oct. Nat. Marie). Az erdélyi káptalan I. Lajos királyhoz. 1346. augusztus 15-i parancsára (340. sz.) Balázs fia: László királyi ember és István magister Kykellew-i főesperes hiteleshelyi kiküldött szeptember 13-án (f. IV. a. Exalt. s. cr.) a Kykellew folyó melletti Benye (Kykellew vm) birtokot körülhatárolta és királyi

adomány címén ellentmondás nélkül Wachala fia: Tamás fiai: Bakoch (d) István magister és János vitézeknek (militibus), valamint az előbbi Tamás fia: György fiának: Lászlónak iktatta.

Ái az erdélyi káptalan 1409. november 19-i oklevelében, DL 27628. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 56–57 (Diaconescu M.).

354. 1346. szeptember 19. (f. III. p. oct. Nat. Marie) Az egri (Agriensis) egyház káptalana Erzsébet királyné 1346. július 13-i parancsára (337. sz.) a levéltárában (in dicta camera nostra) őrzött példányról átírja saját 1285. évi oklevelét (CDTrans I. 419. sz.) — *Méltóságsor*: Miklós prépost, János olvasó-, másik János örkanonok, János Borsod-i, Dávid Zabouch-i, János Patha-i, Domokos Borsua-i, András Pankata-i és János Zempleny-i főesperes, Lajos magyar király, Chanad esztergomi (Strigoniensi) és István kalocsai (Colochensi) érsek, Miklós egri püspök.

Eredeti, hártán, függőpecséttel, Perényi cs lt: DL 70626.

355. 1346. szeptember 27. (Albe, in Cosme et Damiani mart.) Tamás magister fehérvári (Albensis) főesperes, András erdélyi püspök generalis vicarius bizonyítja, hogy Ambrus fia: Tamás özvegye: Erzsébet, aki néhai Felgyógyi (de Gyog superiori) András alvajda leánya, szeptember 19-én (f. III. a. Mathei ap.) Felgyógyon kiküldötte: János Fahyd-i parochus pap, valamint András felgyógyi parochus pap, Gyog-i Miklós fia: Miklós magister és felesége, Péter fia: Gergely özvegye és Gergely fia: Mihály felesége jelenlétében kijelentette, hogy testvérei: András alvajda fiai: István, Lukács, András és László az apjuk birtokaiból a természetjog alapján (iure naturali) neki járó leánynegyed felől három részletben fizetendő 20 márka ezüsttel (melyből eddig két részlet ideje még nem jött el) most teljes egészében kielégítették.

Eredeti, hártán, hátlapján mandorla alakú befüggesztett pecsét nyomával, DL 26372. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1. pag. 57–58 (Diaconescu M.). □ Regeszta: AOKm IV. 565.

! **356.** 1346. október 6. (Zentemrich, in oct. Mich. arch.) [István erdélyi vajda] az erdélyi egyház káptalanának. Küldje ki tanúbizonyosságát, akinek jelenlétében Dalya-i Sandor, illetve Kereky-i Pál fia: Mihály, vagy Huzywtelek-i Alard és Balaschfalwa-i András fia: István iktassa be Daniel fia: Michael comes leányait I. Lajos király 1345. június 2-i oklevelé alapján (264. sz.) apjuk ott felsorolt birtokaiba.

Belefoglalva a káptalan 1346. december 1-jei jelentésébe (361. sz.), DL 3812. Karácsonyi az oklevelet hamisnak minősíti (TTár 1908. 32–33). Az oklevél diplomatikai külső formái és az ügy előzményeivel való összefüggései valószínűsítik a hamisítást. □ Közlés: Ub II. 36–37. □ Regeszta: CDHung XI. 473.

357. 1346. október 30. (in Sancto Emerico, f. II. a. Omn. sanct.) Péter erdélyi alvajda bizonyítja, hogy abban a perben, melyet Ellyws fia: Gergely fia: János és Ellyws fia: Miklós fia: László, Ellywsfalwa-i nemesek, a Strygh folyó mellett, Hunyad vármegyében fekvő Bodoghazzonyfalwa és Batizhaza vagy más nevén Sohthesthelek birtokért Batiz fia: István, valamint András fiai: Mihály és Miklós, Pesthus-i nemesek ellen előtte folytattak, bírói engedélye alapján, fogott bírák segítségével kiegyeztek egymással. Ennek so-

rán Batiz fia: István, András említett fiaival együtt, István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán ügyvédvalló levele alapján, visszaadta az Ellywsfalwa-i nemeseknek az I. Lajos királytól érdemes szolgálataikért örökadományban kapott Bodughazzonyfalwa birtokot, mely a Strygh folyó keleti partján fekszik, részint atyafiságos szeretetből, részint pedig azért, mert meggyőződött arról, hogy az, akárcsak Batizhaza, régtől fogva az ő elődeiknek volt örökjogú jószág. Egyidejűleg elállt leánynegyed végett és egyéb ügyekben nevezett János és László ellen indított vagy indítandó mindenféle keresetüktől. Ennek viszonzásaként Gergely fia: János és Miklós fia: László a Strygh nyugati partján fekvő Batizhaza más néven Sohthosthelek nevű birtokot rokoni szeretetből és Bodughazzonfalwa visszaszerzésével tett szolgálataik viszonzásául Batyz fia: Istvánnak valamint András fiainak: Mihálynak és Miklósnak, továbbá utódaiknak engedte át örökre, de a Strygh folyó haszonvételeit, az ottani malmokat két egyenlő részre osztva közösen használják. Ha valaki a felek közül gyermektelenül halna meg, jószága arra a korábbi birtokosra szálljon át, akinek gyermeke van. Az újból pereskedni kezdő patvarkodónak minősüljön. A felek ezt az egyezségüket az erdélyi káptalan privilégiumával is kötelesek megerősíteni.

Ái az erdélyi káptalan 1543. április 17-i oklevelében, melyet a gyulafehérvári hiteleshely 1636. február 17-i ái őrzött meg, Jósika cs hitbizományi lt (DF 257547). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 319–321, 654–656 (román fordításban is).

358. 1346. november 8. (in Nemphy, in oct. Omn. sanct.) János Nemphy-i plébános és helynök a Mezes-en túli részen (de exteriori Mezes) Komurzam fia: András leánya: Ilunch ügyében oklevelez.

Eredeti, vízfoltos papíron, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Vay cs berkeszi lt: DL 96274.

359. 1346. november 15. (V. d. p. Martini conf.) Az Orod-i káptalan bizonyítja, hogy Chukud magister Hachzak-i alvárnagy felesége: Margit, aki Zeer-i Pál leánya a neki járó leánynegyedről lemondott Zeer-i Posa magister és fiai javára, mert gyermekségétől fogva nevelték és tisztességgel kiházasították, amikor Chukud magisterhez férjhez adták.

Eredeti, hártán, hátlapján mandorla alakú befűggesztett pecséttel, Festetics cs lt: DL 91374.

360. 1346. november 18. (Thorde, in oct. Martini conf.) István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán előtt Band-i Medyes fia: Péter fia: Mihály kijelenti, hogy Regun-i Dénes fia: Tamás magister elégtételt szolgáltatott neki azokért a károkért, amelyeket apja: Medyes fia: Péter életében Kementelke, Budun (Torda vm) és Arankuth (Clus vm) nevű birtokai elpusztításával okozott.

Eredeti, hártán, hátlapján a vajda nagyobb pecsétjének töredékeivel, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260613). □ Közlés: BánfOkI. 131. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 323 (román fordításban).

! **361.** 1346. december 1. (f. VI. p. Katherine virg.) Az erdélyi egyház káptalana István erdélyi vajdának. 1346. október 6-i kérésére (356. sz.) Balasfalwa-i András fia: István és

Péter karbeli pap november 13-án (f. II. p. Martini conf.) a felsorolt birtokokba ellentmondás nélkül beiktatta Daniel fia: Michael leányait.

Eredeti, hártán, függőpecséttel, DL 3812. — Karácsonyi az oklevelet hamisnak minősíti (TTár 1908. 32–33). A diplomatikai külső formák és az ügy előzményei valószínűsítik a fíusítás érdekében történt egykorú, kancelláriai hamisítást. □ Közlés: Ub II. 37. □ Regeszta: CDHung XI. 473.

362. 1346. december 2. (Avinione, IV. Non. Decembris) Miklós pécsi (Quinqueecclesiensis) püspök Zanan-i János fia: Mihály boroszlói (Wratislaviensis) egyházmegyei klerikus részére megüresedett kanonoki javadalmat kér [VI. Kelemen pápától] az erdélyi egyházban.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 325. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 324.

363. 1346. december 2. (Avinione, IV. Non. Decembris) VI. Kelemen pápa utasítja a pécsi (Quinqueecclesiensis) egyházmegyében levő Pechvarad-i apátot, hogy azt az erdélyi és győri egy-egy kanonoki javadalmat, amelyeket előléptetésekor Miklós pécsi püspök birtokolt, adja át Zanam-i Mihály boroszlói (Wratislaviensis) egyházmegyei papnak.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: CDHung IX/1. 394–396. — Theiner: MonHung I. 728. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 324.

364. 1346. december 10. (in dom. p. oct. Andree ap.) Az erdélyi káptalan előtt András fia: Leukus, ezelőtt Bochthur-i, most pedig alkenyéri (in Kunyr inferiori) lakos – Péter erdélyi alvajdának külön erre az ügyre vonatkozóan kiállított ügyvédvalló levele alapján (cum legitimis ac sufficientibus litteris procuratoriis sub sigillo nobilis viri Petri viceuoyode Transsilvani specialiter ad infrascriptum negotium emanatis) gyermekei: László, Ilona, Erzsébet, Margit és Klára nevében is — szükségei miatt és abból a célból, hogy Surukzu birtokbeli, több hasznot hajtó részüket gyarapítsa (que ipsis plus fructuosa et utilis extitit, augmentarent et ampliarent), a Myhalchfolua-n (in ctu Albensi) lévő és Leukus felesége: Myhalch fia: néhai Miklós leánya: Katalinnak a leánynegyede címén bírt, határjelekkel elkülönített részét, azaz Myhlach fia: Miklós része negyedének felét, mely Myhalchfolua háromnegyedének negyedét teszi ki (videlicet medietatem quarte partis possessionarie portionis predicti Nicolai filli Myhalch... que possessionaria portio Nicolai filii Myhalch erat et est quarta pars trium partium ipsius possessionis Myhalchfolua), az ottani malom nyolcadrésznének és a szőlő negyedrésznének a felével, a telekhelyekkel és egyéb tartozékokkal együtt, négy márka színezüstért (cum pondere Budensi) november 30-tól (a. Andree ap.) fogva [1347.] április 8-ig (usque oct. Passche) elzalogosítja Mihály magister klerikusnak, a káptalan jegyzőjének és testvérének: Bálint fia: Istvánnak azzal a megszorítással, hogy ha annak idején nem váltaná ki, május 27-ig (infra oct. Penth.) kétszeres összegért kiválthassa, de ha ezt az időpontot is elmulasztaná, akkor május 30-án (IV. d. oct. Penth.) a káptalan vagy az alvajda előtt tartozzék e birtokot a fenti összegben nekik előrökíteni. A zálogbavevők a birtokrészen lakóházat és egyéb épületeket (domus et alia edificia) emelhetnek maguknak, de ezek becsértékét visszaváltáskor Leukus tartozik megtéríteni. Ehhez a

zálogügylethez a szintén jelenlévő Myhalchfolua-i Myhalch fia: László comes mindenben beleegyezését adta.

Eredeti, hártýán, hátlapján pecsét nyomával, DL 30111. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1, p. 58–60 (Diaconescu M.).

365. 1346. december 18. (in villa Zeudemeter, f. II. a. Thome ap.) Endere fia: András magister Külső-Szolnok vármegyei (de Zonuk exteriori) alispán és szolgabírái bizonyítják, hogy bár az október 23-án (f. II. a. Sim. et Iude ap.) Zeudemeter-en tartott közgyűlésükön a 12 esküdt és ülnök kijelentette, miszerint László fia: Jánost méltán akasztották fel, László fia: Miklóst pedig latorkodás közben ölték meg és ezért Chaan nevű birtokuk a Zonuk-i ispánra szállt, amikor december 18-án, a Warad-i káptalan tanúbizonyúsága mellett, István vajda és Zonuk-i ispán nevében alispánjának: Endere fia: András magisternek akarták iktatni e jószágot, Chahul-i Péter fia: János magister ezt ellentmondásával megtiltotta, aminek Endere fia: István nem mondott ellent. Ezért az ügyet [1347.] január 29-re (ad f. II. p. Septuagesime) halasztják, amikor János magister adjon magyarázatot tiltakozásáról. — *Hátlapján azonos írással:* Pro magistro Iohanne filio Petri de Chahul contra magistrum Andream filium Endere vicecomitem de Zonuk ad feriam secundam proximam post dominicam Septuagesimam super proibitione [!] statutionis possessionis Chaan propiore.

Eredeti, hártýán, hátlapján négy [?] befűggesztett pecsét nyomával, Kemény József gyűjteménye (DF 253438). □ Közlés: CDHung IX/1. 450–451. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 325–326 (román fordításban). □ Regeszta: EMOKI 81. sz. (hibásan december 16-ra keltezte).

366. 1346. Az erdélyi káptalan oklevele Hassas birtok adásvételéről (AOKm V. 182) helyesen 1326-ban kelt, l. CDTrans II. 582. sz. alatt.

*1346. [I. Károly király] oklevele Salamon fia: Domokos Seneu-i székely részére (SzOKI I. 52–53) helyesen 1326. augusztus 20-án kelt – l. CDTrans II. 566. sz. alatt.

367. 1347. január 13. (in oct. Epiph. dom.) Az erdélyi egyház káptalana előtt Wrusz fia: Péter, Fazukas-i nemes, aki Zege testvére (germanus), a Kukullew vármegyei Fazukas birtokban vagy faluban lévő örökjogú részbirtokának három részét (tres partes possessionarie portionis sue in predicta possessione seu villa) átadja nővérei (s. u) gyermekeinek: Sarus-i Bede fiainak: Benedeknek és Bertalannak, valamint István fia: Illésnek részben anyjuk leánynegyede fejében, részben pedig rokonai szeretetből (ob dilectionem et affectum proximitatis) azzal a feltétellel, hogy annak haszonvételeit élete végéig ő élvezi, de halála után még akkor is minden további nélkül átszáll rájuk, ha valaki ennek ellentmondana. — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Mihály éneklő-, Loránd ör-, Nagy (Magnus) László dékánanonok.

Eredeti, hártýán, függőpecséttel, DL 41028. □ Közlés: TörtLapok I/1874. 765 (K. Papp M.). □ Regeszta: AOKI XXXI. 10. sz.

368. 1347. január 25. (Avinione, VIII. Kal. Februarii) [Bon Iohannes de Campello aradi főesperes] Péter erdélyi diakónus és csanádi kanonok részére újabb megüresedő javadalom rezerválását kéri [VI. Kelemen] pápától.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 349. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 331. — AOkI XXXI. 58. sz.

369. 1347. január 25. (Avinione, VIII. Kal. Februarii) Erzsébet magyar királyné Wilyelmow-i László magister prágai egyházmegyei klerikus részére, aki István [erdélyi] herceg tanítója (informatoris), kéri [VI. Kelemen] pápától azokat az egyházi javadalmakat, amelyeket Jakab bácsi prépost birtokolt a pálos rendbe való belépését megelőzően, tekintet nélkül arra, hogy László már rendelkezik kanonoki javadalommal az esztergomi és győri egyházakban, továbbá megszerezte, de még nem vette át az erdélyi Kereszténysziget (Insula Christiana) plébániáját, valamint kanonokság várományosa a váradi és erdélyi egyházban.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 351. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 332. — AOkI XXXI. 60. sz.

370. 1347. február 16. (Bude, f. VI. a. Invocavit) I. Lajos király István erdélyi vajdához és Zonuk-i ispánhoz. Minthogy a Szűz Máriáról elnevezett Clusmonustra-i kolostor apátja: Jordanus frater panasza szerint Pagan (d) István famulusa: Deme a monostor Kayanthonévű birtokának határában fekvő Thyburchtelke föld (Clus vm) egy darabját azzal az indoklással bitorolja, hogy azt néhai I. Károly király magvaszakadt ember jószágaként neki adományozta, a legközelebbi közgyűlésén nyomozza ki, hogy a vitatott terület a monostoré volt-e és hogy Deme tényleg foglalás útján jutott-e hozzá.

Belefoglalva Lackfi István erdélyi vajda 1347. március 24-i jelentésébe (377. sz.), a kolozsmonostori konvent ml-t-ban (DF 275170 és DL 26753). □ Közlés: KvOkI I. 46–47. — AOkm V. 31–32. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 332–333 (román fordításban). □ Regeszta: KmLt 16. sz. — AOkI XXXI. 99. sz.

371. 1347. február 20. (f. III. p. Invocavit) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Kerezthwr-i Aprod (d) Miklós fia: Tamás bemutatta 1345. március 2-án pátens alakban kiállított, hátlapján megpecsételt oklevelüket (245. sz.). Mivel Pokatelke-i Salamon fia: István fia: Miklós a zálogbavetett Pokatelke-i részirtokának negyedrésztét tőle nem váltotta ki, de nem is örököltette el neki, ő a bemutatott oklevélre hivatkozva a birtok előörökítéséhez való jogát fenntartja.

Eredeti, hártján, zárópecsét nyomával, DL 26370. □ Regeszta: AOkm IV. 487. — Ub II. 37–38. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 337. — AOkI XXXI. 113. sz.

372. [1347. március 21. után] István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi nemeség számára Thorda-n március 21-én (in quind. Med. quadrag.) kezdett közgyűlésén egyrésztől Gergely fia: Iwanka, másrésztől Semyen fia: Mihály fiai: Kylian, Simon, Mihály, János és László, továbbá Pap (d) István fiai: István, Lőrinc és Mihály Thusun-i nemesek között Palathka birtok felső feléért és Mykotelke birtok vagy föld feléért folyó per tárgya-

lását a felek kiegyezése érdekében május 27-re (ad oct. Penth.) Péter erdélyi alvajda elé utalta.

Tartalmi ái Járai Péter erdélyi alvajda 1347. november 22-i oklevelében (434. sz.), Teleki cs mvhelyi lt: DL 73655 és 73657.

373. 1347. március 21. (f. IV. p. Iudica) Az erdélyi káptalan Gergely fia: Iwanka kérésére kiváltságlevelél formájában átírja saját 1307. május 3-i érvénytelenített oklevelét (CDTrans II. 61. sz.) Palathka, Mykotelke, Pethetelke, Tehenustelke és Legen birtok felének elidegenítéséről. Az oklevelet minden tekintetben hitelesnek találta (verissimas et eorum vero sigillo sigillatas et tam in carta et scriptura, quam in sigillo salvas et integras et omni suspitione carentes fore reperiendo et conspiciendo). — *Méltóságsor*: Domokos prépost, Mihály éneklő-, Loránd ör- és Nagy (Magnus) László dékánkanonok.

Eredeti, hártýán, függőpecséttel, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73651. — Tartalmi ái Járai Péter erdélyi alvajda 1347. november 22-i oklevelében (434. sz.), Teleki cs mvhelyi lt: DL 73655 és 73657. □ Regeszta: AOKl XXXI. 238. sz.

374. 1347. március 21. (in Torda, in quind. Medii quadrag.) István erdélyi vajda papírra írt pátens oklevélben igazolja, hogy [Jordanus Klusmonustra-i apát] Torda-n tartott közgyűlésén bemutatta Péter erdélyi püspök és Lázár apát 1299. szeptember 14-én kelt oklevelét (CDTrans I. 583. sz.) birtokcseréjükről. (Item littera predicta ipsius Stephani wayuode patens in carta papirea in dicta congregatione generali in Torda in quindenis Medii XL-me celebrata, anno domini millesimo trecentesimo XL-mo septimo confecta.).

Bejegyzés a kolozsmonostori konvent lt-nak 1427. évi jegyzékében, DL 36403. □ Közlés: KmJkv I. 190. □ Regeszta: AOKl XXXI. 239. sz.

375. 1347. március 24. (in Torda, IV. d. quind. Med. quadrag.) István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy az erdélyi részek nemeseinek március 21-én (in quind. Med. quadrag.) közhírré tétellel tartott közgyűlésén Jordanus Klusmunstra-i apát bemutatta Péter erdélyi püspök és Lázár apát 1299. szeptember 14-én kelt oklevelét (CDTrans I. 583. sz.) monostora Leske és Zenthgyurgh nevű földjeinek Nadasd és Bugarteluke nevű püspöki falvakkal való elcseréléséről és egyben panaszt emelt András erdélyi püspök ellen, amiért Bugarteluke felerészét hatalmasul elfoglalta. Panaszát a szolgabírák és a közgyűlés esküdtjei igazolták, a püspök vagy képviselője nem jelent meg a gyűlésen.

Ái Lackfi Miklós erdélyi vajda 1368. június 12-i (DF 275164) és Herepei Márk erdélyi alvajda 1447. október 16-i oklevelében, a kolozsmonostori konvent ml-t-ban (DF 275165). □ Regeszta: CDHung IX/1. 562. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 327–328. — KmLt 18. sz. — KmJkv I. 189. — AOKl XXXI. 247. sz.

376. 1347. március 24. (in Thorda, IV. d. quind. Med. quadrag.) István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi káptalannak. Az erdélyi nemesség összessége részére Thorda-n március 21-én (in quind. Med. quadrag.) tartott közgyűlésén a Chazartelke-ért folyó perben a felperesek: Péter fiai: Simon és János Chazar-i nemesek – az erdélyi káptalan ügyvédvalló levelével testvérük: Miklós nevében is – bemutatták a vajda 1345. október 6-án (oct. Mich. arch.) Thorda-n tartott közgyűlésén kibocsátott oklevelét (291. sz.), továbbá a Clusmonustra-i konvent 1343. [július 1. után kelt] határjáró oklevelét (151. sz.)

dig a Clusmonustra-i kolostoré volt. Deme pedig önkényesen, ura: Pagan (d) István magister hatalmára támaszkodva telepedett oda és bitorolja azt.

Eredeti, hártmány, hátlapján befűggesztett pecsét nyomaival, kolozsmonostori konvent ml-t-ban (DF 275170). — Ái a váradi káptalan 1372. március 25-i oklevelében, DL 26753. □ Közlés: KvOkI I. 46–47. — AOkm V. 31–32 (március 21-re keltezte). — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 342–343 (román fordításban). □ Regesza: CDHung IX/1. 563. — KmLt 17. sz. — KmJkv I. 186. — AOkl XXXI. 246. sz.

378. 1347. március 25. (Thorda, V. d. quind. Med. quadrag.) István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy az erdélyi nemesek összessége számára Thorda-n március 21-én (in quind. Med. quadrag.) kezdett közgyűlésén Chama fia: Jakab fia: Miklós bemutatta Péter alvajda oklevelét, mellyel Eymech fia: id. Vos (d) Miklós comes, valamint fia: János és László, továbbá Eymech fia: János fiai: Miklós, László, János, Péter, Tamás és Deseu ellen indított perét 1346. március 29-ről (ad oct. Med. quadrag.) erre a közgyűlésre halasztotta (1124. sz.), továbbá Miklós volt erdélyi vajda 1343. május 19. után kelt oklevelébe (143. sz.) foglalt keresetét, mely többszöri halasztás után került a jelen közgyűlés elé. Erre id. Vos (d) Miklós comes fiai: János és László, valamint Eymech fia: János fia: ifj. Vos (d) Miklós – az erdélyi káptalan ügyvédvalló levele alapján testvérei nevében is – bemutatták I. Károly király 1340. január 9-i pápens oklevelének egy gyűrűs- és egy nagypecséttel megerősített példányát (2–3. sz.). Mivel ezek szerint az uralkodó a fenti birtokokat testvérei és rokonai kizárásával adományozta id. Vos (d) Miklós comesnek és fiainak, Jakab fia: Miklós keresetében a királyi kegy ellenében ő nem ítélezhet.

Eredeti, hártmány, függőpecsétje eltűnt, Wass cs lt (DF 252892). □ Közlés: HOkl 246–248. — Ub II. 38–39. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 343–345 (román fordításban). □ Regesza: WassLt 82. sz. — AOkl XXXI. 257. sz.

379. 1347. március 29. (Avinione, IV. Kal. Aprilis) VI. Kelemen pápa [István] kalocsai érseknek. Minthogy különös gondja van a keresztyén világ végein lévő egyházakra és mert I. Lajos magyar király, valamint Erzsébet királyné a tatárok magyarországi járása során elpusztított és azóta is úgy maradt, a tatárokkal határos Milchov-i püspökség helyreállítása végett fordultak hozzá, a püspökségnek az ottani hatalmasságok által elfoglalt javai visszaadását ígérik és saját káplánjuk: Nympti-i Tamás ágostonos remete rendi lektor püspökké kinevezését kérik, őt bízva meg nevezett Tamás püspökké szentelésével, beiktatásával és a bullájához mellékelte esküjének bevételével.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikán lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 737–738. — Hurmuzaki I/2. 4–5. — Ub II. 39–40. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 345–346 (román fordításban). — Tautu: Fontes IX. 188–190. — DocRomHist D, I. 63–65 (román fordításban is). □ Regesza: AOkl XXXI. 270. sz.

380. 1347. április 6. (in Dewa, f. VI. p. Passce) István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, jövődő üdvössége érdekében és Szt. Márton iránti tiszteletéből, a Szentimre falu közelében fekvő Zunugzegh nevű földet (quandam particulam terre Zunugzegh vocatam prope villam Sancti Emerici existentem) visszaadja az Orod-i Szt. Márton-egyháznak, miután megtudta, hogy azt régen attól foglalták el.

Eredeti, hártmány, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 29677. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 61–62 (hibásan május 11-re keltezte, Diaconescu M.). □ Regesza: AOkl XXXI. 291. sz.

381. 1347. április 12. (f. V. a. quind. Pasche) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Jakab fia: Mihály szentgyeydi (de Sancto Egidio) nemes, Regun-i Dénes fia: Tamás magister fia: Tamás magister nevében, tiltotta megbízója apját: Dénes fia: Tamás magistert attól, hogy bármelyik jószágát bárkinek, bármilyen formában elidegenítse, mert apai örökségével kapcsolatos jogait bírói úton, vagy minden más módon mindenkivel szemben érvényesíteni fogja. — *Hátlapján azonos írással:* Pro magistro Thoma filio magistris Thome filii Dionisii de Regun contra eundem magistrum Thomam filium Dionisii super alienatione cuiuslibet possessionis sue quibuslibet facienda et contra quoslibet occupatores possessionum eiusdem prohibitoria.

Eredeti, hártýán, hátlapján zárópecsét nyomával, Erdődy cs galgócí lt, lad. 96. fasc. 30, nr. 2. □ Közlés: Bánf-Okl I. 139. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 349–350 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl XXXI. 305. sz.

382. 1347. április 13. (Bude, f. VI. p. oct. Passche) I. Lajos király a Jazow-i Keresztelő Szt. János monostor konventjének. Küldje ki tanúbizonyosságát, akinek jelenlétében megbízottja: Myko fia Mathius tartson vizsgálatot Babarete-i István fia: Istvánnak az anyakirályné előtt emelt ama panaszára, hogy Deseu magister Scepes-i alvárnagy és alispán Simon nevű famulusát és rokonát házába hívva ártatlanul fogságra vetette, 15 márkát érő két lovát és fegyvereit elvette. Értesülése szerint ugyanis Simont bírói úton Mathius Jazormegy-i nemes fogatta el Deseu magister emberével útonállás és testvére meggyilkolása címén, Babarete-i István pedig ennek az útonállónak vendégbarátja (hospes).

Belefoglalva a jászói konvent 1347. május 11-i oklevelébe (386. sz.), Wass cs lt (DF 252756). □ Regeszta: WassLt 83. sz. — AOkl XXXI. 312. sz.

383. 1347. április 17. (XV. Kal. Maii) I. Lajos király, a főpapok és bárók tanácsára, megerősítve átírja István ifjabb király 1263. évi oklevelét (CDTrans I. 242. sz.), melyet Balug nemzetségbeli néhai Zeech-i Péter magister fiai: Miklós (m), Szlavónia és Horvátország bánja, valamint Iuanka, királyi étékfogómaster és Gymus-i királyi várnagy mutatott be előtte, unokatestvéreik (fr. p): Dénes volt bán fiai: Balázs, Tamás, Péter és János érdekében is. — Az oklevél Tatamér magister [székes]fehérvári (Albensis) prépost, királyi alkancellár keze által kelt. — *Méltóságosor:* Chanad esztergomi érsek és örökös ispán, István kalocsai, Miklós zárai és Domokos spalatoí érsek; Miklós egri, András erdélyi, Demeter Warad-i, Péter szerémi, Gergely Chanad-i, Miklós pécsi, Lőrinc boszniai, Jakab Zagrab-i, Kálmán győri püspök, a nyitrai püspöki szék betöltetlen, Mihály Wac-i püspök, János megerősített Veszprém-i püspök; Miklós nádor, a kunok bírása, István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, Olivér tárnokmester, Pál comes országbíró, Pál királynéi tárnokmester, Domokos Machou-i, nevezett Miklós szlavóniai és horvát bán, Miklós pohárnokmester, Iuanka étékfogómaster, Dénes lovászmester, Miklós magister Poson-i ispán.

Eredeti, hártýán, két függőpecsét zsinórával, Baththyány cs körmendi lt: DL 100036. Plicáján 1364. május 18-án kelt záradék az új pecséttel történt megerősítésről. ! Regeszta: AOkl XXXI. 325. sz.

384. 1347. április 23. (in Sancto Emerico, in vig. Georgii mart.) Péter erdélyi alvajda az erdélyi káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyosságát, aki előtt Chapow-i Antal vagy Rednolth-i Miklós fiai: János és Antal alvajdai emberként István magister Thylegd-i

főesperes, kanonok és testvére Lőrinc, illetve társbirtokosuk (comportionarius): Kylian testvére (germanus): László fia: László között osszák fel a Zenthgyurg nevű (Thorda vm) birtokukhoz tartozó közös erdőt, minthogy azt ők és jobbágyaik eddig nem gazdaságosan használták (inter jobagiones eorundem inutiliter utitur et usa fuit usque modo), és mindkét felet iktassák be a határjelekkel elkülönített részébe. Ha László vagy bárki más ellentmondana, idézzék őelébe. — *Hátlapján azonos írással: Viris discretis et honestis dominis et amicis suis reverendis honorabili capitulo ecclesie Transsilvane.*

Eredeti, hártán, zárópecsét nyomával, DL 30112. □ Közlés: *ArlstRom I/2004, nr. 1, pag. 60–61 (Diaconescu M.).* □ Regeszta: *AOKl XXXI. 339. sz.*

385. 1347. május 1. (in oct. Georgii mart.) Az erdélyi egyház káptalana Péter erdélyi alvajdának. 1347. március 24-i kérésükre (376. sz.) kiküldte két tanúbizonyosságát, mégpedig a Chazartelke-i Simon, János és Miklós részére kirendelt Bungarth-i Petheu-vel Mihály karbeli papot, az Emych fia: János fiai részére kirendelt Abeel fia: Lőrincsel pedig nótáriusát: Mihály magister klerikust, akik április 16-án (f. II. p. quind. Passce) Chazartelke, Zenthyan és Chege szomszédjai előtt átnézték és felolvasták a felek által bemutatott okleveleket. Ennek során Simon, János és Miklós néhai Péter volt alvajdának és a Clusmonustra-i konventnek ugyanazokat az okleveleit mutatták be, mint István vajda közgyűlésén. Ezzel szemben Emych fia: János fiai: Miklós és László, többi testvérük nevében is, Zenthyan és Chege, valamint Zengutharth és Zyluas birtokra vonatkozóan három határjáróoklevelet is bemutatnak, melyek közül egy Tamás volt erdélyi vajda, kettő pedig az erdélyi káptalan pecsétje alatt kelt. Miután Simon, János és Miklós kijelentették, hogy Chazartelke határáról nincsen oklevelük, és kérték, hogy a határjárást az általuk kimutatandó régi határjelek alapján végezzék, a vajdai emberek az alábbi módon jártak el: Et ante omnia a parte orientali iuxta villam Chege supradictam in quodam Berch incipiendo in duabus metis terreis tam antiquis, quod una earum vix apparebat et quarum una post aliam posita erat, eundo directe per idem Berch in rubeto, quod olim silva magna fuit, versus partem occidentalem ad tantum spatium, quantus esset iactus duarum vel trium sagittarum, bine [!] decem metas terreas multum antiquas et vix apparentes, quarum quelibet aliam sequitur, predicti Symon, Iohannes et Nicolaus ostendissent, quas metas predicti Nicolaus et Ladislaus filii Iohannis filii Emych olim per nobiles, quorum ipsa possessio Chege vocata erat, pro divisione silve eorum erectas fuisse et in nullo ad Chazartelke pertinere dixissent. Deinde per idem Byrch ad magnum spatium procedendo et nullam metam inveniando, ubi tamen plus indigerent metis, venissent ad magnam metam terream antiquam perforatam, iuxta quam hinc et inde alie due mete terree minores et non tam antique essent, ubi predicti Nicolaus et Ladislaus filii Iohannis dixissent, quod ipse mete separarent et distinguerent villas eorum Zenthegyud et Pulyun vocatas ab invicem. Abhinc tendendo per idem Berch supra villam Zenthegyud ad partem occidentalem per diversa signa in terris per ipsos filios Petri pro metis ostensos, que tamen minime poterant dici mete, et etiam per quasdam metas terreas, quas ipsi filii Iohannis filii Emych dicebant inter quosdam nobiles, qui in eadem Zenthegyud erant, fuisse erectas. Tandem descendissent ad unam metam terream, quam iidem filii Iohannis dixissent per eos et per filios Iohannis filii Thormach esse erectam, multis scientibus, et

in nullo ad Chazartelke pertinere, de qua descendissent ad Zaruastho ad pontem longum et in eodem Zaruastho eundo versus villam Zenthyuan et in fine ipsius ville Zenthyuan transivissent Zaruastho quasi ad partem septentrionalem et ascendissent ad montem et ad silvam et in eadem silva per Berch tendendo ad partem occidentalem nonnulla signa terrea minime apparentia pro metis et etiam unam terream metam valde antiquam ostendissent. Demum venissent ad duas metas terreas in nasu cuiusdam acuti Berch positas, quas predicti Nicolaus et Ladislaus filii Iohannis dixissent esse pro villa eorum Chege vocata ac pro villa Geuch, de quibus descendissent iterum ad Zaruastho, in quo eundo versus orientem ascendissent ad priores metas, ubi predicti Nicolaus et Ladislaus filii Iohannis dixissent, quod tota predicta reambulatio et metarum ac signorum revisio facta esset intra metas et in terris villarum ipsorum Chege, Zenthegyud et Zenthyuan vocatarum, et ideo ipsi tam de ipsis metis et signis ostensis, quam de terris et locis, in quibus ipse mete et signa existunt, ex premissis et aliis rationibus expresse contradicerent prohibendo. A vajdai emberek ekkor megállapították, hogy a határjárás során mutatott jelek nem felelnek meg az ország szokásának, mert egyik jel közvetlenül követi a másikat. Ezután ugyanők Tamás néhai vajda privilégiuma alapján a következőképpen jelölték ki Zenthyuan és Chege határát: Quarum metarum cursus, sicut in ipsis privilegiis continentur, primo incipiuntur a parte occidentali a quadam silva Mykulatelkefe vocata, de qua eundo versus orientem per Berch Hollokerek vocatum, in cuius fine sunt due mete terree, de quibus descendit directe per locum Byhanteluk vocatum ad fluvium Zaruastho, ubi ex utraque parte ipsius fluvii sunt mete terree bine et bine, de quibus ascendit ad silvam Tykzoberuk vocatam et in ascensu sunt due mete terree, de quibus iterum ascendendo parum sunt similiter due mete terree, que separant Zenthyuan a terra Vasarhel. Abhinc ascendendo in capite Tykzoberuk sunt tres mete terree, de quibus tendendo in silva Torlygeth vocata per diversas metas terreas binas et binas, antiquas et renovatas, successive separantes Zenthyuan a terra Vasarhel. Inde descendendo vadit in silva Muhol vocata versus partem orientalem, transeundo quandam viam, iuxta quam sunt due mete, pervenit ad alias duas separantes Zenthyuan a terra Muholtelke, de quibus descendendo parum sunt due mete, quarum una antiqua, circumdata arborem, que incipiunt separare villam Chege a Muholtelke. Inde vadit ad caput Kysmuholi, in quo sunt due mete terree, quarum una est antiqua, que separant Chege a terra Kysmuholtelke, de quibus procedendo per terras arabiles sunt due mete antique et ab hiis vadit ad alias duas metas antiquas, quarum una circumdata arborem, que separant Chege a Kysmuholtelke. Abhinc ascendendo ad locum similiter Kysmuholfe vocatum sunt due mete terree, quarum una est antiqua, et ibi iungitur metis terre Geuch. Abhinc reflectitur per Berch ad duas metas terreas, in nasu predicti acuti Berch positas, et ibi descendit ad Zaruastho et in eo ascendit versus partem orientalem et demum iungitur metis terre Zenguthharth, predicta possessione Chazartelke inter predictas possessiones Chege, Zenthegyud et Zenthyuan vocatas remanente. Új határjeleket azonban nem állíthattak, mert a felek között a határvonalat illetően nézeteltérés volt. — *Hátlapján azonos írással*: Pro nobili viro et honesto Petro viceuoyuode Transsilvano, amico eorum reverendo, pro filiis Iohannis filii Emych relatorie.

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Wass cs It (DF 252895). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 351–354, 658–661 (román fordításban is, hasonmással). □ Regesztá: WassLt 84. sz. — AOKl XXXI. 361. sz.

386. 1347. május 11. (f. VI, in crast. Ascens. dom.) Pál prépost és a Jazow-i Keresztelő Szt. János-monostor konventje I. Lajos királynak. 1347. április 13-i parancsára (382. sz.) Myko fia: Mathius királyi ember, Miklós iglói (de Nova villa) plébános tanúbizonyossága mellett, május 10-én (f. V, in Ascens. dom.) Szepes vármegye (in ctu Sepsiensi) nemesei, nemtelenjei, egyházi és világi személyei között lefolytatta a vizsgálatot és megállapította, hogy [Babarete-i] István Simon nevű famulusát és rokonát Matius Jazormegye-i nemes törvényes eljárás során tartóztatta le Desev magister emberével mint útonállót és testvére gyilkosát; ezért vették el tőle két lovát és fegyvereit; István fia: Istvánt pedig a gyilkos vendégbarátjának mondták. — *Hátlapján azonos írással: Domino regi pro magistro Desev vicecomite et vicecastellano de Scepes contra Stephanum filium Stephani de Babarete inquisitoria.*

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett zárópecsét nyomával, Wass cs lt (DF 252756). □ Regeszta: WassLt 85. sz. — AOKl XXXI. 405. sz.

387. 1347. május 18. (Bude, f. VI. a. Penth.) I. Lajos király, Senk-i Henneng comes kérésére, hűséges szolgálataira való hivatkozással, pátens alakban megerősítva átírja I. Károly király általa bemutatott 1337. január 29-n kelt pátensét Wecheerd, Thamasvelge és Ewstelke birtokok neki adományozásáról (CDTrans II. 923. sz.).

Tartalmi ái Dobokai János és Sztrigyi Péter erdélyi alvajdák 1406. november 23-i oklevelében, mely 1870-ben még a Miske cs akkor Marosvásárhelyen őrzött lt-ban, 1897-ben pedig már a Szász Nemzeti Lt-ban volt, de a SzNLT-ban jelenleg nem található. □ Közlés: HOKl 337–338. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 359 (román fordításban). □ Regeszta: Ub II. 41. — AOKl XXXI. 434. sz.

388. 1347. május 19. (Bude, in vig. Penth.) I. Lajos király a Warad-i káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyosságát, akinek jelenlétében Karko és Igen királyi városok határát újból járják meg IV. Béla király 1238. február 12-én kelt határleírása (CDTrans I. 188. sz.) szerint, hogy a polgárok és hospesek a területükön lévő és hozzájuk tartozó falvakkal együtt szolgálatára állhassanak. Végül a szintén hozzájuk tartozó Zalathna és Chernech bányát, mint regalét foglalják el a király számára. — Kijelölt királyi emberek: Kulus fia: Lachk [?] magister, Gald-i Adorján és Herbord.

Belefoglalva a váradi káptalan 1347. július 15-i oklevelébe (413. sz.), DL 30382 és Teleki cs mvhelyi lt: DL 73653. A hiányzó részek kiegészítve az erdélyi káptalan mlt-ban található XVII. századi másolat alapján (DF 277311). □ Közlés: TelOKl I. 76–77. — Ub II. 41–42. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 359–360 (román fordításban). □ Regeszta: ErdKlt 642. sz. — AOKl XXXI. 440. sz.

389. 1347. május 21. (II. d. Penth.) János prépost és a váradhegyfoki (de promontorio Waradiensis) Szt. István első vértanu-monostor konventje előtt Emech fia: János fiai: Wos (dicti) Miklós, László és Deseu magisterek, erdélyrészi nemesek tiltják István (m) erdélyi vajdát és Zonuk-i ispánt attól, hogy Deuecher nevű Doboka vármegyei birtokukat alvajdájának: Péter magisternek adományozza, minthogy nekik arra vonatkozóan érvényes okleveleik vannak. — *Hátlapján azonos írással: Pro Nicolao, Ladislao et Deseu magistris dictis Wos contra dominum Stephanum woyuodam Transsilvanum et comitem*

de Zonuk ac Petrum vicewoyuodam suum, super facto possessionis ipsorum Deuecher vocate, protestatorie et prohibitorie.

Eredeti, papíron, hátlapján befüggesztett pecsét töredékeivel, Wass cs lt (DF 252755). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 361, 661–662, 727 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: WassLt 86. sz. — AOKl XXXI. 451. sz.

390. 1347. május 25. (Avinione, VIII. Kal. Iunii) Bertrand bíboros pap, Bálint fia: Miklós erdélyi klerikus nevében, kérelmezi [VI. Kelemen] pápától az erdélyi egyházhoz tartozó Ugacha-i főesperességet, mely Ugacha-i László főesperes önkéntes visszalépésével üresedett meg és került István Saint-Pons de Thomières-i püspök, pápai kamarás kezébe, nem hallgatva el, hogy Miklós pap a váradi egyházmegye hat falujának dézsmája negyedéből már 20 Ft jövedelemhez jut.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 353. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 361. — AOKl XXXI. 467. sz.

391. 1347. május 25. (Avinione, VIII. Kal. Iunii) [Bertrand bíboros pap] László fia: Lukács erdélyi klerikus számára kéri [VI. Kelemen] pápától az [Ugacha-i] László visszalépésével [István püspök pápai] kamarás kezébe került erdélyi kanonokságot, tekintet nélkül arra, hogy ottani javadalom várományosa, mert, ha amazt elnyeri, ezt kész visszaszolgáltatni.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 354. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 362. — AOKl XXXI. 468. sz.

392. [1347. május 27. után] Péter erdélyi alvajda bizonyítja, hogy egyfelől Gergely fia: Iwanka, másfelől Semyen fia: Mihály fiai: Kylian, Simon, Mihály, János és László, továbbá Pap (d) István fiai: István, Lőrinc és Mihály Thusun-i nemesek között a Clus vármegyei Palathka birtok felső feléért és Mykotelke-ért folyó per tárgyalását István erdélyi vajda [március 21. után kelt] oklevelével május 27-re (in oct. Penth.) elébe utalta (372. sz.). Ekkor Iwanka azt nyilatkozta, hogy Palathka birtok felső fele és Mykotelke birtok vagy föld, minden tartozékukkal együtt az ő örökbirtoka, akárcsak Palathka alsó fele, amely most is az ő kezében van, de a többit Semyen fia: Mihály fiai és Pap (d) István fiai az ő többszöri tiltakozása ellenére hatalmasul elfoglalva tartják és tiltakozásukkal megakadályozták, hogy azokat az alvajdai ember neki iktassa.

Tartalmi ái Járai Péter erdélyi alvajda 1347. november 22-i oklevelében (434. sz.), Teleki cs mvhelyi lt: DL 73655 és 73657.

393. 1347. június 6. (f. IV. a. oct. Corp. Chr.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Jakab deák, aki Regun-i Dénes fia: Tamás magister famulusa, ura és annak testvérei: István bán és Desew magisterek nevében előttük tiltakozott az ellen, hogy megbízói jogvédelmét illetően bármi hátrány vagy kár következhesse abból, hogy a királyhoz és az országhoz hűtelen személyek (annak idején) a magyarországi Galch-i és Dyon-i, valamint az erdélyi részekben lévő Idech-i várakat, a birtokaikra, köztük Surk-ra vonatkozóan, ott őrzött okleveleikkel együtt, felégették. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro nobilibus viris magistris Thoma, Stephano et Desew filiis Dionisii super combustione privilegio-

rum suorum super possessione eorum Surk vocata emanatorum in tribus castris eorum per infideles facta protestationalis.

Eredeti, hártján, hátlapján zárópecsét töredékével, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260618). □ Közlés: BánfOkI I. 150–151. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 364–365 (román fordításban). □ Regeszta: AOkI XXXI. 522. sz.

394. 1347. június 8. (Avinione, VI. Id. Iunii) Tamás fia: Márton, Magyarország királynéjának klerikusa az esztergomi egyházmegyéből, kéri a pápát, hogy Domokos frater minorita rendi erdélyi szerzetesnek és Farkas fia: János váci egyházmegyei papnak engedélyezze, hogy az Úr sírjához és ottani más szent helyekre zarándokolhassanak, mindketten három-három személy társaságában, akkor is, ha ehhez nem nyernék el feletteseik engedélyét.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 357. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 365. — AOkI XXXI. 530. sz.

395. 1347. június 11. (Dewa, V. d. oct. Corp. Chr.) István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében megbízottja: Elleus fia: Akus az erdélyrészi nemesek jövő vasárnap [azaz június 17-én] kezdődő gyűlésén vallasson afelől, hogy a lopás és rablás miatt közönséges latorként fej- és jószágvesztésre ítélt Dewecher-i Miklós Dewecher nevű (Doboka vm) birtokát az erdélyrészi esküdt ülnökök és nemesek három meghirdetett közgyűlésén jogszerűen adták-e neki bírói részként. Erről neki privilégiumot állítsanak ki, a királynak teendő jelentésükbe pedig foglalják bele ennek a megkeresésnek a szövegét is.

Eredeti, papíron, hátlapján kerek zárópecsét nyomával, SzNLT, Letétbe helyezett nemesi iratok, nr. 1. — Befoglalva az erdélyi káptalan 1347. június 20-i oklevelébe (398. sz.), DL 3912. — Tartalmi ái I. Lajos király 1347. október 6-i oklevelében, DL 3924 és 10753. □ Közlés: CDHung IX/1. 524–525 (hibásan június 10-i keltezéssel). — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 365–366 (román fordításban, a fenti hibás keltezéssel). □ Regeszta: AOkI XXXI. 540. sz.

396. 1347. június 13. (Culus, f. IV. p. Barnabe ap.) [Wos? d] Miklós magister Culus vármegye ispánja, valamint szolgabírái: Suk-i János comes és Dénes bizonyítják, hogy Zomorduk-i Miklós fia: János, amikor előbbi oklevelük értelmében tanukat kívánt felvonnatni Gula fia: Pál magister szentpáli (de Sancto Paulo) jobbágya: Hentur/Hontur/Hantur János ellen egy lónak az ő kezessége mellett történt elcserélése kapcsán támadt ügyében, fogott bírák útján megbékélt az alperessel és teljesen elállt keresetétől. — *Hátlapján azonos írással: Pro Iohanne filio Nicolai de Zumurdoc contra Iohannem Hentur de Sancto Paulo jobgationem magistri Pauli.*

Eredeti, felső szélén megcsonkult papíron, hátlapján zárópecsét maradványaival, DL 41042. □ Regeszta: AOkI XXXI. 543. és 547. sz.

397. 1347. június 15. (Bunchida, III. d. f. IV. p. Barnabe ap.) Péter erdélyi alvajda bizonyítja, hogy Clus, Dobak [!] és Belső-Szolnok (Zonuk interiori) vármegye nemessége részére június 13-án (f. IV. p. Barnabe ap.) Bunchida-n tartott közgyűlésén ifj. Wos (d) Miklós és testvére: László bemutatta Tamás egykori vajda 1329. január 17-én (CDTrans II. 633. sz.) és 1329. augusztus 27-én kelt oklevelét (CDTrans II. 661. sz.). Minthogy

azonban Elephanth-i Deseu fia: Mihály nem volt jelen, a perkezés előtt leteendő bírság terhe alatt július 1-jére (in oct. Nat. Ioh. bapt.) Szentimrére (in Sancto Emerico) idézte őt, hogy Wos (dicti) Miklós és László keresetére választ adjon. — *Hátlapján azonos írással:* Pro Nicolao et Ladislao dictis Wos contra Michaellem filium Deseu de Elephanth ad octavas festi Nativitatis sancti Iohannis baptiste cum comparebit.

Eredeti, hártán, hátlapján két befüggesztett pecsét töredékével, Wass cs lt (DF 252739). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 366–367, 662 (román fordításban is). □ Regeszta: WassLt 87. sz. — AOkI XXXI. 558. sz. □ Hasonmás: DIR C, veacul XIV, vol. II. 418.

398. 1347. június 20. (f. IV. a. Nat. Ioh. bapt.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán 1347. június 11-i kérésére (395. sz.) Elleus fia: Akus vajdai és Nagy (Magnus) László magister kanonok káptalani kiküldött június 17-én (dom. p. Barnabe ap.) az erdélyföldi hét vármegye nagyobb és kisebb nemeseinek (nobiles maiores et minores) Torda-n tartott gyűlésén a szolgabírák, esküdtek, seniorok és nemesek körében lefolytatva a vizsgálatot megállapította, hogy Dewecher-i András fia: Miklóst még Miklós vajda idejében, majd István vajda három közgyűlésén nemesek és nemtelenek sokasága túrhetetlen tolvajsággal, rablással és egyéb bűncselekménnyel vádolta és István vajda kezére adta, hogy közönséges latorként fej- és jószágvesztéssel sújtassa. Dewecher birtok tehát bírói részként, szabályszerűen jutott István vajda tulajdonába. Ugyanakkor Ábel fia: Lőrinc, az elítélt Miklósnak osztály útján tőle elkülönült vérrokona (consanguineus), kijelentette, hogy rokonát sokszor igyekezett visszatartani a bűncselekményektől, de hasztalan, mert még neki is károkat okozott, amit csak rokonságukra való tekintettel nézett el neki. Kijelentette továbbá, hogy István vajda jogszerűen fosztotta meg őt András fia: Miklós jószágától és ezért ő nem is tiltakozik az ellen, hogy a vajdát bevezessék Dewecher birtokába. — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Mihály éneklő-, Loránd örkanonok, Miklós Clus-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, hártán, függőpecséttel, DL 3912. — Tartalmi ái I. Lajos király 1347. október 6-i oklevelében (420. sz.), DL 3924 és DL 10753. □ Közlés: CDHung IX/1. 524–528. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 367–369 (román fordításban, mindkettő hibásan június 18-ra keltezve). □ Regeszta: AOkI XXXI. 566. sz.

399. 1347. június 24. (Avinione, VIII. Kal. Iulii) VI. Kelemen pápa erdélyi kanonoki javadalmat ad Bálint fia: Miklós Ugacha-i főesperesnek annak engedélyezésével, hogy hat váradi egyházmegyei falu dézsmájának negyedéből származó 20 Ft értékű jövedelmét megtarthassa magának.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 751. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 369 (román fordításban). □ Regeszta: AOkI XXXI. 589. sz.

400. 1347. június 30. (pridie Kal. Iulii) I. Lajos király, István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán kérésére, megerősítve átírja saját 1343. január 13-án kelt pátens oklevelét (119. sz.), melynek értelmében gyermektelenül elhalt rokonának: Hench fia: Johann fia: Nikolaus magister budai bírónak (rectoris civitatis Budensis) minden vagyonát és különösképpen Symonturnya várát, tartozékaival együtt, Erzsébet anyakirályné, a főpapok és bárók egyetértése mellett István vajdának és fainak: Dénesnek, Miklósnak, Imrének, Istvánnak

adományozza I. Károly király javára és neki magának teljesített hűséges szolgálataiért, melyeket az utódok példás emlékezetére az alábbi módon örökít meg: Eo tempore, quo predictus dominus Karolus rex, genitor noster adversus duces Austrie et Stirie ad conterendum impetum et furem Teotonicorum validum exercitum movisset, predictus Stephanus woyuoda, tunc magister agasonum et maior exercitus ipsius patris nostri existens, cum sua gente in ipsis partibus Austrie validum exercitum Teotonicorum debellando quamplures milites et potiores de Teotonicis captos eidem patri nostro adduxit letalia vulnera lanceali fixu duo et ictu sagitte unum in se recipiendo. Et in eodem exercitu castrum Stelfrid, quod Celtigar detinebat, leonina audacia ad necis periculum pro fidelitate regie maiestati observanda se apponendo expugnavit, predictumque Celtigar captum eidem patri nostro adduxit, idem castrum dicto patri nostro assignando. Porro cum idem genitor noster contra scismaticos versus Raciám [!] validum habuisset exercitum et suos barones in Waradino Petri relinquens ipsum Stephanum nunc woyuodam, tunc magistrum agasonum suorum cum servientibus suis in ipsam terram Raciensem destinasset, idem Stephanus woyuoda fortune casibus se apponendo, ipsam terram Raciensem usque caput fluvii Obona penitus destruendo spoliavit. Sane cum prelibatus genitor noster ad recuperandas regni sui partes Transalpinas cum valido exercitu accedendo ante castrum Argyas castra metatus fuisset, idem Stephanus nunc woyuoda, tunc magister agasonum et maior exercitus patris nostri existens, consuete fidelitatis fervore semper lateri eiusdem patris nostri adherens sex ex infidelibus scismaticis fideles homines patris nostri infestantibus captivando adduxit patri nostro quamplures interficiendo ex eisdem. Posthec dum idem pater noster de ipsis partibus Transalpis [!] rediret, eundem per dei clementiam idem Stephanus nunc woyuoda ab insidiis ipsorum infidelium precavendo ubique liberatum reduxit sanum et incolumem absque lesione aliquali et ibi sub ipso Stephano woyuoda valde bonus equus extitit interfectus. Preterea predictus Stephanus nunc woyuoda, tunc magister agasonum patris nostri existens in confiniis Bohemie per ipsum patrem nostrum constitutus, partes regni nostri in ipsis confiniis Bohemie habitas et per Bohemos occupatas ab eisdem Bohemis per suas veras metas per sanctissimum regem Ladislaum positas et erectas recuperando, assignavit patri nostro et novem annis cum eisdem Bohemis certamen prelii cum periculo mortis quamplurimorum servientium suorum indesinenter habendo, pacem regno nostro abinde invenit plenam et perfectam. Postmodum dum scismatici Racienses in Nandurfeyruar descendissent et ibi castrum construxissent, idem Stephanus woyuoda cum ipsis scismaticis viriliter propugnando ipsum castrum cremavit, quamplures ex ipsis scismaticis captivavit et quamplures interfecit ex eisdem. Quid plura, idem Stephanus woyuoda in confiniis Austrie per eundem patrem nostrum constitutus in metis regni nostri quendam montem, quem Teotonici detinebant, ab eisdem occupando castrum Zorwkw construxit contra Teotonicos in eodem, et sic veras metas regni nostri per sanctissimum regem Stephanum ex parte Austrie positas et erectas recuperando et secundum castrum Leuka vocatum a filiis Herrici infidelibus patris nostri auferendo eidem patri nostro assignavit. Et demum cum Teotonicis viriliter dimicando eosque debellando et Pohemarium baronem de Austria proprium vexillum pro se ipse habentem, cum duodecim militibus captivando et res ipsorum Teotonicorum in quattuor massis habitas, quas iidem Teotonici ad valorem triginta milium marcarum estimabant, auferendo,

adduxit eidem patri nostro pro damnis et iniuriis eidem patri nostro et suis regnicolis ac mercatoribus irrogatis per eosdem; qui quidem Pohemarius vitam finivit in captivitate prenotata. Ad ultimum cum nos adversus Lythuanenses omnium Christianorum inimicos pro Christi nomine accessissemus, et pretactus Stephanus woyuoda ac Dyonisius filius suus, magister agasonum nostrorum nobiscum fuissent partibus in eisdem, pes ipsius Stephani woyuode ibi in nostris servitiis existentis, fractus extitit, et Stephanus filius Laurentii serviens eiusdem sub quodam castro Villio vocato in eadem Lythua nobis cernentibus fuit interemtus. — Az oklevél Tatamér magister fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár keze által kelt. — *Méltóságsor*: Chanad esztergomi érsek és örökös ispán, István kalocsai, Miklós zárai, Domokos spalatoi érsek; Miklós egri, András erdélyi, Demeter Warad-i, Jakab Zagrab-i, Miklós pécsi, Péter szerémi, Gergely Chanad-i, Lőrinc boszniai, Kálmán győri, Miklós választott és megerősített nyitrai, Mihály Wac-i és János választott és megerősített Wesprem-i püspök; Miklós nádor, a kunok bírása, István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, Olivér tárnokmester, Pál comes országbíró, Pál királynéi tárnokmester, Domokos Machou-i, Miklós szlavón és horvát bán, Miklós pohárnokmester, Iwanka étekgómester, Dénes lovászmester, Treutel (d) Miklós magister Poson-i ispán.

Eredeti, hártán, két függőpecsét zsinórával és a plicán az ozorai pecsétlopással kapcsolatos, ismert igazoló záradékkal 1364-ből, DL 3553. — Tartalmi ái Szécsi Miklós országbíró 1381. május 16-i oklevelében, DL 9481. □ Közlés: Nagy: Sopron I. 196–201. — DocRomHist D, I. 65–66 (részlet, román fordításban is). — Kristó: Históriaik 177–180 (részlet magyar fordításban). □ Regesza: Pray: Specimen I. 420–421. — Katona VIII. 642–643. — TSzle 7/1964. 561 (Györffy Gy.) — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 327 (részlet). — Ltközl 71/2000. 96 (C. Tóth N.). — AOkl XXXI. 611. sz.

401. 1347. [június 30. után] I. Lajos király oklevele azonos az előzővel (400. sz.).

Töredékes kivonat a DL 3553 jelzetű előbbi oklevélből Pray közlése nyomán: Pray: Specimen I. 420.

402. 1347. július 1. (in Sancto Emerico, in oct. Nat. Ioh. bapt.) [Péter erdélyi alvajda] bizonyítja, hogy [Kyde-i] Karachin leányai: István fia: Antal özvegye: Erzsébet, Banus (d) Gergely özvegye és Nemes (d) János felesége július 1-jén, [István erdélyi vajda] és Zonuk-i ispán levele értelmében id. Wos (d) Miklós, valamint fiai: János és László, továbbá Emuch fia: János fiai: Miklós, [László, János, Péter, Lő]rinc és Deseu, továbbá Chama fia: Jakab fia: Miklós ellenében Bizow birtokkal kapcsolatosan a per előtt lerovandó három márka bírság lefizetése mellett bemutatta előtte az erdélyi káptalan 1333. október 4-i függőpecsétes privilégiumát (CDTrans II. 788. sz.), valamint László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán 1304. szeptember 28-i oklevelét (CDTrans II. 43. sz.) az erdélyi káptalan (1335. szeptember 16-i) átiratában (CDTrans II. 858. sz.). Tekintettel azonban a bírótársai kis számára és az ügy bonyolultságára (propter paucitatem sociorum nostrorum et arduitatem cause) az ügyet jelen állapotában a vajda legközelebbi közgyűlésére halasztotta, ahol az ítélethozatalhoz újból be kell mutassák ugyanezeket a bizonyítékaikat. — *Hátlapján azonos írással*: Pro Nicolao dicto Wos [et filiis] Iohannis filii Emuch et aliis

intrapositis contra nobiles dominas intuspositas de Kyde ad primam et futuram congregationem domini nostri woyuode generalem prorogatorie.

Eredeti, papíron, hátlapján befüggesztett pecsét nyomaival, Wass cs lt (DF 252896). A szöveg a sorvégeken, cseresavval való egykori kezelés nyomán, olvashatatlaná barnult. □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 370–371, 662–663, 727 (román fordításban is, hasonmással). l. Regeszta: WassLt 88. sz. — AOKl XXXI. 621. és 630. sz.

403. 1347. július 1. (in oct. Nat. Ioh. bapt.) Az erdélyi káptalan előtt Hydeguiz-i Illés fia: János, valamint fiai: Illés és László, Surukzow (in ctu Albensi) birtokbeli részüket, azaz a falu negyedének felét, melyet anyjuk: Erzsébet asszony leánynegyedeként kaptak nagyapjuk: Myhalch fia: néhai Miklós ottani birtokából, két budai súlyú ezüst márkán elzálogosítják Mihály magisternek, a káptalan nótáriusának és testvéreinek: Bálint fia: Istvánnak, azzal a megkötéssel, hogy ha szeptember 15-ig (usque oct. Nat. Marie) ki nem váltanak, a zálogösszeg kétszeresét tartozzanak fizetni.

Eredeti, hártyán, pecsételés nyoma nélkül, DL 29140. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 63–64 (Diaconescu M.). □ Regeszta: AOKl XXXI. 628. sz.

404. 1347. július 1. (in oct. Nat. Ioh. bapt.) Az erdélyi káptalan előtt Hydegwyz-i Illés fia: János, valamint fiai: Illés és László, Myhalchfolua másként Kuzepwynch birtokbeli részüket (in ctu Albensi), azaz a falu harmadának negyedét, melyet anyjuk: Erzsébet leánynegyede címén kaptak nagyapjuk: Myhalch fia: Myhalch fia: néhai Miklós ottani birtoka negyedének feleként, az ott lévő malom nyolcadrészének és a szőlők negyedrészeinek felével együtt, négy budai súlyú ezüst márkán elzálogosítják Mihály magisternek, a káptalan nótáriusának és testvéreinek: Bálint fia: Istvánnak azzal a megkötéssel, hogy ha szeptember 15-ig (usque oct. Nat. Marie) ki nem váltanak, a zálogösszeg kétszeresét tartozzanak fizetni, és a birtok végleg a zálogbavevők tulajdonába menjen át.

Eredeti, hártyán, pecsételés nyoma nélkül, DL 29141. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 62–63 (Diaconescu M.). □ Regeszta: EMOKl 83. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 371. — AOKl XXXI. 627. sz.

405. 1347. július 2. (in Sancto Emerico, II. d. oct. Nat. Ioh. bapt.) Péter erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanának. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Beld-i Miklós deák alvajdai jegyző vagy Iklood-i Waguth (d) Péter fia: Pál járja meg János fia: Egyed, Nagy (Magnus) János, Tholwe (d) Miklós és Balázs fia: Mihály, Zanchal-i nemesek, Zanchal nevű Kukullew vármegyei birtokának határát, és ahol szükséges állítson új határjeleket. Az így körülhatárolt terület használatától tiltsa el mindenkit, főként pedig Munera lakosságát, s a nevezetteket iktassa be a birtokba.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1347. július 13-i oklevelébe (411. sz.), iktári Bethlen cs lt (DF 255006). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 371–372, 663–664 (román fordításban is). □ Regeszta: AOKl XXXI. 634. sz.

406. 1347. július 5. (in Sancto Emerico, V. d. oct. Nat. Ioh. bapt.) Péter erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanának. Küldje ki tanúbizonyságát, aki előtt Zumurduk-i Maynolth testvére: János fia: Miklós és Péter fia: István vagy Kyde-i Antal alvajdai ember vezesse be Loránd fia: Istvánt és Tamás fia: Artholphust Jula-i Jula fiai: László és János Machkas falubeli (Doboka vm) birtokrészébe, amelyet ezek, fogott bírák előtt kötött

megállapodásuk értelmében, a fiaik: László fia: János és János fia: Miklós által meggyilkolt említett Loránd fia: Tamás vérdíjaként engedtek át amazoknak. E birtokot határjelekkel válassza el Jula fia: Miklós ugyanott lévő részétől és ha ellentmondás nem történik, adjon az iktatásról privilégiumot a felpereseknek. — *Hátlapján azonos írással: Honorabili capitulo ecclesie Transsilvane amicis suis reverendis.*

Eredeti, papíron, hátlapján pajzs alakú zárópecsét nyomával, DL 29426. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 64–65 (Diaconescu M.). □ Regeszta: AOKl XXXI. 647. sz.

407. 1347. július 7. (sab. p. oct. Ioh. bapt.) János a váradhegyfoki (de promontorio Waradiensis) Szt. István első vértanu-monostor prépostja és konventje István (m) erdélyi vajdának és Zolnuk-i ispánnak. Ítéletlevele értelmében Barthaelgew-i György fia: János vajdai ember, káplánja: Miklós pap hiteleshelyi tanúbizonyság jelenlétében, július 1-jén (in oct. Nat. Ioh. bapt.) egyrészt Kereus-i Jakab fia: Domokos felperes, másrészt Kereus-i Pál fia: Miklós alperes között Kereus-nek az alperes birtokában lévő részét, nevezett Pál fia: Miklós útmutatása szerint, így osztotta meg, miután előzőleg körülhatárolta: Primo enim a curia Michaelis filii Clementis incipiendo vadit ad orientem et transeundo quandam silvam per medium, ibidem prope [!] idem Nicolaus filius Pauli unam metam terream ostendisset. Inde ad eandem partem orientalem ad bonum spatium eundo prope quoddam nemus Nagkemen dictum unam metam terream monstrasset. Adhuc ad eandem partem ulterius eundo sub arboribus trium ilicum duas metas terreas demonstrasset, unam eidem Kereus, aliam vero possessionis [!] Zantho separantes, ubi ad partem meridiei declinando, in quodam colle Lykoshalm vocato tres metas terreas ostendisset inter possessiones Keurus et Zantho predictas ac Zeudemeter vocatam separantes et distinguentes. Abhinc ad eandem plagam ulterius eundo in quadam valle Kereuswewlg vocata ad duas metas terreas. Inde vero ad eandem partem in eadem valle ad quoddam nemus Thakunhaythovberke vocatum et transeundo ipsum nemus pretactus Nicolaus unam metam terream monstrasset. Et ibi reflectitur ad partem occidentalem ad quendam locum Gyakorkukeue dictum et pervenissent ad quoddam Berch, in cuius latere a parte meridionali idem Nicolaus unam metam terream ostendisset. Adhuc ad eandem plagam occidentalem ulterius eundo iuxta viam, per quam itur versus Kestev [!], ad duas metas terreas, unam dicte Kereus, aliam eidem Kestev distinguentes. Inde transeundo ipsam viam ad duas metas terreas pervenissent et adhuc ad eandem partem eundo similiter ad duas metas terreas. Deinde versus eandem plagam ad quendam arborem ilicis meta terrea circumfusa [!]. Abinde ulterius eundo et transeundo quandam vallem Zorwadelgev vocatam ad tres metas terreas inter possessiones Kewres [!], Zaruod et Pele vocatas distinguentes. Inde ad quoddam nemus, in cuius latere unam arborem piri silvestri [!], sub qua metam terream idem Nicolaus ostendisset, ubi ad partem septemtrionalem declinando per eandem vallem Zorwadelgev dictam infra in cursu rivuli, in medio eiusdem vallis existentis, tempore aquoso fluentis ulterius procedendo satis per magnum spatium, idem Nicolaus dixisset eandem vallem inter possessiones Kewres ad [!] Perhu [!] fore separantem. Et in eadem valle adhuc ulterius eundo et transeundo magnam viam, per quam de Zalach itur versus Zothmar, prefatus Nicolaus filius Pauli quandam arborem ilicis ostendisset, ipsam arborem pro meta signatam asserendo, ubi reflectitur ad partem

orientalem et satis per bonum spatium eundo ad unam metam terream. Abhinc ad eandem partem orientalem per quandam terram incultam, vulgariter Parlagh dictam directe ad eandem curiam Michaelis, unde egressi fuissent, iterato regressi extitissent. A határjárás után Miklós kijelentette, hogy ezt a jószágot nagyapja, apja, majd apja halála után őmaga az általa kimutatott határok között birtokolta. Ezek után a körülhatárolt területet két egyenlő részre osztották az alábbi módon: Quod in medio platee eiusdem ville Kewres a domo eiusdem Michaelis incipiens a plaga septemtrionali directe versus meridiem, in medio eiusdem ville, per quandam viam, per quam de eadem Keurus itur versus Kestew, circa eandem viam, in fine eiusdem unam metam terream de novo erexissent. Inde adhuc versus eandem meridiem ulterius eundo, circa eandem viam a parte occidentali similiter unam metam terream de novo erexissent. Deinde iterato ad eandem villam redeundo unam viam ad puteum Fyzkwith dictum et ad silvam eundo pro parte superiori signando fieri commississent. Preterea silvam eorum predictam divisissent eo modo, quod a parte meridionali quandam arborem ilicis duos ramos magnos habentem pro meta cruce signassent. Inde ad partem orientalem in eadem silva ulterius eundo, in medio eiusdem silve similiter aliam arborem ilicis pro meta cruce signassent. Et transeundo ipsam silvam ad eandem partem orientalem similiter unam arborem ilicis pro meta cruce signassent. Quoddam etiam nemus circa ipsam silvam a parte meridiei existens signis metalibus hoc modo separassent, quod quandam arborem ilicis in medio eiusdem nemoris pro meta signassent. Talibus itaque metis et signis metalibus sepedictam portionem eiusdem Nicolai filii Pauli possessionariam in duas partes hoc modo divisissent, partem etiam eiusdem silve a parte meridionali existentem parte occidentali applicassent, aliam vero partem eiusdem silve a parte septemtrionali habitam medietati eiusdem divise portionis possessionarie ex plaga orientali adiacentis applicantes, et cum eundem Nicolaum filium Pauli requisitum habuissent, qualem partem pro se eligeret, prefatus Nicolaus partem orientalem a parte eiusdem silve simplici ordine seu platea pro se eligendo recepisset, partem vero occidentalem dicte possessionarie portionis idem homo vester, sub testimonio dicti hominis nostri, preallegato Dominico filio Iacobi eo iure, quo ad ipsum dicitur pertinere statuisset atque reliquisset, contradictionibus aliquorum non obstantibus. Patronatum etiam capelle lignee ibidem fundate communiter habere reliquissent.

Ái az országnagyok 1451. március 7-i oklevelében, DL 46474. □ Regeszta: AOKl XXXI. 620. és 657. sz.

408. 1347. július 11. (Albe, VI. d. oct. Petri et Pauli ap.) András erdélyi püspök, mint-hogy Gumbas-i (d) András fia: Domokos magister az erdélyi egyház Herena nevű birtokán a Warad-i káptalan privilégiuma (157. sz.) alapján élete végéig őt illető birtokjogot, jövedelemforrásokat és tizedbevételeket elhunyt apja lelki üdvéért már most önként visszazengedte András erdélyi püspöknek és utódainak, kötelezi magát és utódait, hogy ezért viszonzásul minden év november 18-án (in oct. Martini conf.) a Clusmunustra-i konvent előtt tíz pensával számított húsz márkát fizet neki apró dénárban (marcas parvorum denariorum), a Warad-i káptalan privilégiumában a fizetés elmulasztásának esetére előírt kötelezettség terhe alatt. Ebbe a húsz márkába öt marka értékben beleszámít Domokos magister Sumkerek nevű falujának tizede, bár ez annál jóval többet ér. Domokos magister e húsz marka elvesztésének terhe alatt vállalta, hogy Herena visszaadásáról szeptember 8-

ig (usque Nat. virg.) oklevelet állítat ki a Warad-i káptalanban és a Clus-i konventben. Ezen kívül Domokos az ügygel kapcsolatos összes oklevelét érvénytelennek jelenti ki, a Warad-i káptalan említett privilégiumának kivételével.

Ái a kolozsmonostori konvent 1360. március 28-i oklevelében, Teleki es mvhelyi lt: DL 73682. □ Közlés: TelOkI I. 77–78. — Ub II. 42–43. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 375–376 (román fordításban). □ Regeszta: AOKI XXXI. 666. sz.

409. 1347. július 12. (Bude, f. V. a Margarethe virg.) I. Lajos király az erdélyi fehérvári (AlbTr) egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyosságát Ws-i Iwanka, Thur-i Péter vagy László fia: Beke királyi ember mellé, hogy Deuecher (Doboka vm) birtokot körülhatárolják és István erdélyi vajdát, Zonuk-i ispánt abba örökös birtoklásra beiktassák. Az esetleges ellentmondókat idézzék színe elé.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1347. augusztus 5-i jelentésébe (416. sz.), DL 3924, 6170, 10753, 30298. □ Közlés: AOKm V. 136–137. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 376 (román fordításban). □ Regeszta: AOKI XXXI. 670. sz.

410. 1347. július 13. (III. Id. Iulii) I. Lajos király Tamás volt erdélyi vajda, jelenleg Keue és Crassow vármegyék ispánja részére privilégiális alakban átírja és az anyakirálynénak, az ország főpapjainak és báróinak egyetértéséből megerősíti I. Károly király 1340. augusztus 13-án kelt pátenis oklevelét (28. sz.). — Az oklevél Tatamér [székes]fehérvári prépost, királyi alkancellár keze által kelt. — *Méltóságsor*: Chanad esztergomi érsek és örökös ispán, István kalocsai, Miklós zárai és Domokos spalatoi érsek; Miklós egri, András erdélyi, Demeter váradi, Péter szerémi, Gergely Chanad-i, Miklós pécsi, Lőrinc boszniai, Jakab Zagrab-i, Kálmán győri, Mihály Wach-i, János Wesprim-i és Miklós nyitrai választott püspök; Miklós nádor és a kunok bírása, István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, Olyuer tárnokmester, Pál comes országbíró, Pál királynéi tárnokmester, Domokos Machow-i bán, Miklós Szlavónia és Horvátország bánja, Miklós pohárnokmester, Iwanka étekgómester, Dénes lovászmester, Miklós magister Poson-i ispán. — *A szöveg alatt*: Az ozorai pecsétlopást követő királyi megerősítő záradék 1364. február 3-i keltezéssel. — *Hátlapján az eredetivel egykorú írással*: Confirmatio litterarum patentium domini Karoli regis super donatione universarum possessionum quondam Nicolai filii Corradi de Tolmach hominis sine herede decedentis et possessionariarum portionum eiusdem ubique in regno existentium exceptis possessionariis portionibus in possessionibus Huzywozo et Mykehaza vocatis iuxta fluvium Kukullew in comitatu de Kukullew habitis confectarum. *Lapszélén*: Correcte et collationate.

Eredeti, hártán, függőpecsét zsinórjával, DL 3324. — Ái a váci káptalan 1399. augusztus 15-i oklevelében, DL 3454. □ Közlés: CDHung IX/1 463–465. □ Regeszta: CDHung XI. 471. — Ub II. 44. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 377. — AOKI XXXI. 680. sz.

411. 1347. július 13. (f. VI. p. quind. Nat. Ioh. bapt.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Péter erdélyi alvajda 1347. július 2-i kérésének (405. sz.) megfelelően Beld-i Miklós deák alvajdai jegyző, János volt alörkanonok tanúbizonyossága mellett, július 8-án (in quind. Nat. Ioh. bapt.) megjárta Zanchal másként Bezermenzanchal birtok vagy falu határát és ahol szükségesnek mutatkozott a régi határjeleket megújította, majd a

birtokba ellentmondás nélkül beiktatta János fia: Egyedet, Nagy (Magnus) Jánost, Tholuey (d) Miklóst és Balázs fia: Mihályt. A kiküldöttek által írásban benyújtott határjárás szövege a következő: Primo a parte septentrionali et a parte ville Bursyacobhaza alias Magyarzanchal vocate incipitur in fluvio Kyskukullew vocato et in loco Sugoku nominato, de quo exit ad unam metam terream de novo erectam et abhinc procedendo ad ortum solis, sicut in yeme [!] sol oritur, pervenit ad duas metas lapideas antiquas, quarum iuxta unam a parte septentrionali una nova meta terrea est erecta. Inde eundo ad partem australem ascendit ad montem Sumathheg vocatum, ubi sunt tres mete terree antique, quarum inter duas una meta terrea de novo est erecta. Inde in eodem monte eundo inter terras arabiles ad unam metam terream, de qua procedendo ad modicum spatium versus partem orientalem, sunt due mete terree antique, iuxta quas una nova meta terrea est erecta. Abhinc procedendo versus partem meridionalem ad unam viam magnam, que de ipsa villa Zanchal tendit ad villam Manara, circa ipsam viam invente sunt due mete antique, quarum una est lapidea at alia terrea, iuxta quas tertia meta terrea de novo est erecta. Inde per ipsam viam eundo similiter ad partem meridionalem venit ad duas metas terreas antiquas, quarum una, a parte orientali sita, pro ipsa possessione Zanchal est renovata. Hinc per eandem viam vadit ad quatuor metas antiquas, ex utraque parte ipsius vie positas, quarum iuxta duas a parte orientali una nova meta terrea est erecta pro possessione Zanchal antedicta et ibi separatur a terra Bursyacobhaza alias Magyarzanchal vocata, et incipit tenere metas cum possessione seu villa Balasfolua vocata, et per predictam viam magnam descendendo versus villam Manara, ascendit ad finem silve Huzyuerdew vocate, ubi unam novam metam terream erexerunt. Inde in latere ipsius Huzyuerdew vadit ad quinque metas terreas antiquas, ubi terra possessionis Balasfolua ad partem meridionalem, terra vero possessionis Zanchal ad partem septentrionalem remanentibus, ibidem una meta terrea antiqua iuxta aliam pro ipsa possessione Zanchal est renovata. Abhinc in latere eiusdem Huzyuerdew vadit ad alias quinque metas terreas antiquas, quarum una a parte septentrionali pro eadem Zanchal extitit renovata. Deinde in eodem latere Huzyuerdew procedendo versus partem orientalem venit ad tres metas antiquas iuxta viam magnam positas, quarum una a parte occidentali existens est pro Balasfolua, alia vero, in qua lapis magnus existit, est pro Egurwar, tertia autem a parte septentrionali sita pro Zanchal extitit renovata. De quibus metis ascendendo inter vineas versus partem occidentalem, venit ad unam metam antiquam, que circumdat rubum quendam et que extitit renovata. De qua ascendendo ad montem magnum, unam novam metam terream erexerunt et de illa amplius ascendendo ad montem inter vineas ad partem septentrionalem, in cacumine ipsius montis sunt tres mete antique, iuxta quas a parte occidentali unam novam metam terream pro Zanchal erexerunt, metis terre Egurwar ad partem orientalem remanentibus. Hinc eundo in cacumine ipsius montis, venit ad unam metam antiquam, iuxta quam aliam metam terream pro Zanchal de novo erexerunt. Inde ascendit ad alium montem magnum, sub quo sunt due mete antique, iuxta quas unam novam metam terream pro Zanchal erexerunt. Abhinc ascendit per viam Vagasuth vocatam ad alias duas metas antiquas, ubi tertiam metam terream pro Zanchal de novo erexerunt, terra Zanchal ad partem orientalem, terra vero Egurwar ad partem orientalem remanentibus. Inde procedendo in eodem monte versus partem septentrionalem ad duas metas antiquas, circa quas tertiam metam terream de novo erexerunt, de qua eundo

directe versus septentrionem ad tres metas terreas antiquas, quarum una pro Zanchal extitit renovata. Inde procedit versus septentrionem ad unam metam antiquam, iuxta quam aliam metam terream novam erexerunt. Inde vadit ad duas metas terreas antiquas, de quibus procedit ad Kynyderdewfey, ubi ex utraque parte unius vie sunt due mete antique terree, quarum una a parte orientali sita pro Zanchal extitit renovata, ubi separatur a metis terre Egurwar et iungitur metis terre Zepmezew vocate. Deinde procedendo reflectitur ad occidentalem et septentrionalem partes, venit ad duas metas antiquas terreas, quarum una a parte orientali sita est pro Zepmezew, alia vero a parte occidentali existens est pro Zanchal, iuxta quas unam novam metam terream erexerunt. Hinc eundo versus partem septentrionalem salit de quadam via ad partem occidentalem et venit ad duas metas terreas antiquas in capite Ereusheg positas, quarum una a parte meridionali existens pro Zanchal, alia vero pro Zepmezew, iuxta quas a parte occidentali unam metam terream novam erexerunt. Post hec descendit versus partem occidentalem ad unum montem, ubi sunt tres mete antique, quarum una a parte meridionali est pro Zanchal, alia pro Zepmezew et tertia in medio currens et ostendens versus partem septentrionalem, in ipso monte Zykfaberche vocato venit ad duas metas antiquas successive positas, quarum una pro Zanchal extitit renovata. Dehinc descendendo ad partes septentrionalem et occidentalem in loco Zykfaberche vocato erexerunt unam novam metam terream, de quo descendendo inter terras arabiles unam novam metam terream erexerunt. De quo ulterius descendendo ad duas metas antiquas, quarum una est lapidea, alia autem terrea, iuxta quas unam novam metam terream erexerunt; ipsa enim meta lapidea ostendit ad partem septentrionalem et ad fluvium Kyskukullew vocatum. Abhinc descendendo transit quandam viam et venit ad pratum et in ipso prato prope viam antedictam unam novam metam terream pro Zanchal erexerunt. Hinc procedit in eodem prato versus partem septentrionalem et versus fluvium Kukullew, ubi in Zeek unam novam metam terream pro Zanchal erexerunt. De quo descendit ad Kukullew et iuxta ipsum fluvium Kukullew unam novam metam terream pro Zanchal erexerunt. De quo salit in ipsum fluvium Kukullew et ibi separatur a metis terre Zepmezeu et demum in medio ipsius fluvii Kukullew descendit et revertitur ad predictum locum Sugoku vocatum, tanquam ad metam principalem, et sic mete et termini prefate possessionis Zanchal alias Bezermenzanchal vocate distinguntur et terminantur. — *Méltóságosor*: Domokos prépost, Mihály éneklő-, Loránd őr-, Miklós Clus-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, hártján, ép függőpecséttel, iktári Bethlen cs lt (DF 255006). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 377–380, 666–669 (román fordításban is). □ Regeszta: AOKL XXXI. 682. sz.

412. 1347. július 14. (in crast. Margarete virg.) A Clusmonstra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy Gumbaz-i (d) András fia: Domokos magister az erdélyi egyház Herena nevű birtokán a Warad-i káptalan privilégiuma alapján élete végéig őt illető birtokjogot, jövedelemforrásokat és tizedbevételeket elhunyt apja lelki üdvéért már most visszaengedte András erdélyi püspöknek és utódainak, egyidejűleg érvénytelennek nyilvánítva, a Warad-i káptalan említett privilégiumán kívül, az ezzel a jószággal kapcsolatos összes oklevélét. Viszonzásul András püspök személyi káplánja és megbízottja: Tamás Tyus-i plébános kijelentette, hogy a püspök és utódai Herena visszaadásáért Domo-

kos magisternek élete végéig minden év november 18-án (in oct. Martini conf.) tíz pensával számított húsz márkát tartoznak fizetni apró dénárban (marcas parvorum denariorum), a Warad-i káptalan privilégiumában a fizetés elmulasztásának esetére előírt kötelezettség terhe alatt. Ebbe a húsz márkába öt marka értékben beleszámít Domokos magister Sumkerek nevű falujának tizede, bár az ennél többet ér. Domokos magister e húsz marka elvesztésének terhe alatt vállalta, hogy Herena visszaadásáról szeptember 8-ig (usque Nat. virg.) oklevelet állíttat ki a Warad-i káptalanban. Végül Domokos magister kijelentette, hogy a püspök az erre az esztendőre november 18-án esedékes 20 márkát már most kifizette neki.

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73652. — Ái a kolozsmonostori konvent 1360. március 18-i oklevelében, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73679. □ Közlés: TelOkI. 79–81. — Ub II. 44–46. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 381–382 (román fordításban). □ Regesza: AOKl XXXI. 687. sz.

413. 1347. július 15. (Divis. apost.) A Warad-i káptalan előtt Tamás Thywys-i plébános, András erdélyi püspök személyi káplánja, püspöke és az erdélyi káptalan nevében tiltakozik amiatt, hogy Igen és Karko nevű királyi falvak lakói hosszú idő óta igyekeznek elfoglalni Sard és Vayasd birtok határának legnagyobb részét, noha azt I. Károly király egyszer már visszaadta az egyháznak és Petew magister akkori alvajda külön határjelekkel választotta el Igen és Karko falutól. Ezek lakói azonban a régi és az újabb határjeleket lerombolták és Sard falu végén fegyveres kézzel, hiteles tanúbizonyság jelenléte nélkül új jeleket állítottak fel, majd pedig megkísérelték I. Lajos király 1347. május 19-i oklevelének (388. sz.) segítségével tartóssá tenni foglalásukat. Kwlus fia: Lachk magister királyi embernek ugyanis a helyszínen az általuk erőszakkal emelt határjeleket kezdték a IV. Béla király levelében (CD Trans I. 188. sz.) leirtakként feltüntetni. Amikor pedig a püspök és a káptalan a lerombolt régi határjeleket meg akarta mutatni, Igen és Korko népei fegyverrel támadtak a királyi emberre, hogy az általuk mutatott határjeleket foglalja írásba. A püspök és a káptalan viszont a király, királyné és a bárók elé kívánta terjesztetni a határvitát. A tömeg haragjától megrettent királyi ember azonban végül sem az igazi, sem pedig az erőszakkal állított határjeleket nem újíttotta meg, hanem félbehagyva a dolgot, eltávozott a helyszínről.

Eredeti, hártján, melynek azonban csak első negyede maradt meg, DL 30382. — Ái János Zsigmond választott király 1568. május 30-i oklevelében, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73653. — XVII. századi másolata az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277311). I. Közlés: TelOkI. 81–83. — Ub II. 46–48. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 383–384, 669–670 (román fordításban is). □ Regesza: ErdKlt 643. sz. — AOKl XXXI. 692. sz.

414. 1347. július 26. (in cras. Iacobi ap.) János prépost és Szt. István első vértanú váradhegyfoki (de promontorio Waradiensis) monostorának konventje bizonyítja, hogy Mihály fia: Jakab, Zolnuk vármegyei Zenthkeral-i nemes, Zolnuk vármegye alispánjának: Andrásnak és szolgabírának ügyvédvalló levelével, unokatestvére (fr. p): János fia: Imre nevében is, Zenthkeral-i Imre fia: János Zenthkeral-i birtokrészének harmadát, melyet ő Margit asszony kezével együtt Bartha fia: Pálnak engedett át, de akitől ők bírói úton visszaszereztek, az alábbi módon választotta el külön határjelekkel: Prima enim meta incipit a parte orientali, a capitali meta eiusdem et vadit directe ad fluvium Er vocatum et transit

ipsum fluvium ad sanctuarium ecclesie in honore sancti regis Stephani ibidem fundate. Inde versus plagam occidentalem in sessione eiusdem ad duas metas de novo erectas, inde vero versus eandem plagam occidentalem tendit ad unam metam erectam in vertice cuiusdam antiqui fossati. Adhuc ad eandem plagam vadit ad unum lacum, ad unam metam terream. Adhuc versus eandem [!] occidentalem vadit ad quandam vallem Anyatauauelgev dictam ubi duas metas terreas de novo erexissent. Et ibi cadit ad viam, per quam de eadem Zenthkeral itur versus villam Menthzent et in eadem via vadit ad occidentem per contiguas metas circa eandem viam erectas quousque iungitur seu vicinatur dicte possessioni Menthzent et ibi terminatur. Cuius quidem terre pars meridionalis a metis supradictis prenominitis Iacobo filio Michaelis et Emerico filio Iohannis ac eorum heredibus universis devenissent suam portionem [!], pars vero septentrionalis cessisset in portionem predicti Iohannis filii Emerici et suis successoribus modo quo supra perpetuo et irrevocabiliter possidenda. Hoc tamen declarato, quod quoddam nemus fructuosum circa predictum fluvium Er ex utraque parte existens, quod in portione eiusdem filii Emerici existeret, communi usui reliquissent et relinquerunt. Minderről a konvent később privilégiumot is kész kiállítani.

Eredeti, hártján, hátlapján befüggesztett kerek pecsét nyomával, Wesselényi cs bp-i lt: DL 105445. □ Regesztá: AOkI XXXI. 729. sz.

415. 1347. augusztus 4. (sab. p. oct. Iacobi ap.) Az erdélyi egyház káptalana Tamás magister kanonok, fehérvári (Albensis) főesperes kérésére átírja saját 1294. évi privilégiumát (CD Trans I. 531. sz.), mellyel Ws-i Iwanka fia: János, Gergely nevű testvére nevében is, Pethelaka nevű földjét a gyulafehérvári (de Alba) Szt. Lélek-egyháznak adományozta. — *Méltóságosor*: Domokos prépost, Mihály éneklő-, Loránd ör-, Miklós Clus-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, hártján, függőpecséttel, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73654. □ Regesztá: AOkI XXXI. 760. sz.

416. 1347. augusztus 5. (in dom. p. oct. Iacobi ap.) Az erdélyi egyház káptalana tanúsítja, hogy I. Lajos király 1347. július 12-i parancsára (409. sz.) kiküldöttje: Mihály magister klerikus káptalani jegyző Ws-i Iwanka királyi ember társaságában július 27-én (f. VI. p. Iacobi ap.) kiszállt Deuecher-re, amely Deuecher-i András fia: Miklós hírhedt gonosztevőtől – kihágásai és támadásai, nyilvánvaló lopásai és latorkodása miatt – ítélet után háramlott István vajdára, mint bíróra. A szomszédok összehívása után a káptalan emberének tanúbizonysága mellett, Iwanka ellentmondás nélkül körülhatárolta a nevezett birtokot, és a szomszédok egyhangú beleegyezésével abba István erdélyi vajdát és Zonuk-i ispánt örökös birtoklásra beiktatta. — *A megjelent szomszédok*: Feldevecseri (de Deuecher superior) Ábel fia: Lőrinc és fiai; Aronzenthmicos-i János és Simon; Pagan (d) István magister részéről famulusai és officialisai, egyben ügyvédei: Both fia: János fia: Gál és Jakch fia: Péter; Vosk magister Baluanus-i várnagy; Chazartelke-i Péter fiai: Simon, János és Miklós; Emuch fia: János fiai: ifjabb Vos (d) Miklós, László, Ochel (d) János és Veres (Rufus) Péter, illetve idősebb Vos (d) Miklós fia: János Szentegyedről (de Sancto Egidio); Geuch-i Ambrus fia: Tamás fiai: János, István és László. — *A határjárás szövege*: Primo a parte meridionali a parte ville Geuch vocate incipitur in Berch in duabus

metis antiquis terreis, quarum una a parte septentrionali existens pro Deuecher exstitit renovata, alia vero est pro Geuch, iuxta quas unam novam metam terream erexerunt, de quibus in eodem Berch eundo versus partem orientalem, in silva in loco Kuzurused vocato sunt due mete terre erecte, una pro Deuecher et alia pro Geuch. Inde procedendo ad partem orientalem, exiundo parum de silva ad meridiem in loco Kuzurusedfey vocato sunt due mete terre, quarum una a parte septentrionali sita pro Deuecher est renovata, alia vero est pro Geuch. Abhinc descendendo versus orientem inventa est una meta antiqua currens, que pro Deuecher est renovata, de qua tendendo ad orientem sunt tres mete antique terre, quarum una a septentrione est pro Deuecher, alia vero a meridie pro Geuch, et tertia ad orientem ostendens, de quibus procedit ad locum Oloperdeyfey vocatum, ubi due mete terre noviter sunt erecte, quarum una est pro Deuecher, alia pro Geuch. Inde procedit versus orientem, in loco Fulniresfey vocato inventa est una meta antiqua terrea, et quia ibi Laurentius filius Abel dixit suam possessionem Deuecher superiorem ab eadem Deuecher inferiori separari, ideo ibidem duas metas terreas novas, unam pro Deuecher inferiori, et aliam pro Deuecher superiori erexerunt. Ubi reflectitur ad partem septentrionalem, ascenditque ad Berch, et ibi nova meta terrea circumdans arborem kerkus [!] pro Deuecher est erecta, de qua procedendo descendit in gremio silve Oloperdey vocate versus septentrionem ad vallem, et transit ipsam vallem et rivulum, ascenditque ad montem et cacumen montis Belch vocati, et in eodem Belch tendit quasi versus orientem ad Turmasto, et supra ipsum Turmasto in latere silve sunt due mete terre antique, quarum una a parte septentrionali est pro Deuecher, iuxta quam aliam metam novam terream erexerunt, alia vero a parte meridionali sita est pro Aronzenthmiclos. De quibus procedendo per Berch versus septentrionem venit ad alias duas metas terreas antiquas, iuxta quandam viam magnam positas, quarum una ab occidente est pro Deuecher, alia vero ab oriente est pro Aronzenthmiclosa. Inde vadit ad alias duas metas terreas ex utraque parte vie positas, quarum una ab occidente est pro Deuecher, alia in radice arboris kerkus est pro Aronzenthmiclosa, ubi separatur a metis terre Aronzenthmiclosa et incipit tenere metas cum terra Cyka, et procedit per viam antedictam versus septentrionem ad bonum spatium, salitque de ipsa via ad occidentem, ubi sunt due mete antique terre, una pro Deuecher et alia pro terra Cyka, de quibus vadit ad magnam metam antiquam perforatam, que separat Deuecher et terris Cyka et Zenthmartun. Inde descendendo per Berch versus occidentem, in gremio silve Bykerdey vocate pro Deuecher posita est una nova meta terrea. Abhinc descendit ad unam metam antiquam terream, de qua descendit per idem Berch versus occidentem ad duas metas antiquas, de quibus eundo in eodem Berch in quodam monticulo parvo rotundo erexerunt unam novam metam terream, que separat Deuecher a terra Zenthmartun. Hinc procedit per ipsum Berch ad unam metam terream antiquam, que pro Deuecher est renovata, de qua descendendo per idem Berch venit ad duas metas terreas antiquas, iuxta quas unam novam metam terream erexerunt. Inde ascendit per idem Berch et venit ad alias duas metas terreas antiquas, iuxta quas una nova meta terrea similiter est erecta, ubi incipit tenere metas cum terra Vasarhel vocata. Deinde procedit versus occidentem ad locum Kechkeshatfey vocatum, ubi unam novam metam terream pro Deuecher erexerunt, de qua descendendo ad acutum Berch, in quo a parte occidentali unam novam metam terream erexerunt, que separat Deuecher a terra Vasarhel. Inde descendit ex obliquo versus

occidentem per terras arabiles ad vallem, transitque viam magnam et ibi est una nova meta terrea erecta pro Deuecher. Abhinc ascendit ad silvam Oldalderdew vocatam et in introitu ipsius silve pro Deuecher erecta est una nova meta terrea, de qua ascendit in silvam versus partem meridionalem, tendit per bonum spatium ad quoddam Berch, pendens ad rivulum Mohal vocatum, in quo Berch erecta est una nova meta terrea pro Deuecher, de qua procedendo versus meridiem iterum ad Berch, et revertitur ad metas principales, et sic mete ipsius possessionis Deuecher vocate distinguntur et terminantur. — *Méltóságosor*: Domokos prépost, Mihály éneklő-, Loránd örkanonok és Miklós Clus-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, hártmán, a bejegyzés szövegére írt rájegyzés: Regestrum decanatus 1538 a festo beati Georgii martiris. DL 30298. — Ái I. Lajos király 1347. október 6-i (420. sz., DL 3924, 10753) és 1374. szeptember 2-i oklevelében, DL 6170. Közlés: AOkm V. 136–141. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 387–390 (román fordításban). — AOkI XXXI. 763. sz.

417. [1347. augusztus 5. és október 18. között] Az erdélyi káptalan előtt Pál fia: Péter és Beke fia: Mihály, Pokatelke-i nemesek – ez utóbbi a Doboka-i kerület alesperesének: Albert szentiványi (de Sancto Iohanne) papnak a pecsétje alatt kelt ügyvédvalló levél alapján testvérei: András, János, István és László nevében is – a maguk részéről is felszabadítják az attyukfia (patruolus): Mihály fia: Mihály által halálos ágyán, felesége: Katalin és az ő jelenlétükben manumittált Nauizcha nevű vásárolt rabszolganőjét, fiával: Mátéval és leányaival: Margittal és Luciával, valamint ezek leszármazottaival együtt, örökös és arany szabadsággal ajándékozva meg őket, hogy a többi szabad ember módjára ott tartózkodhassanak, ahol kedvük tartja.

Egykorú protocollumbejegyzés töredéke, hártmán, DL 30298. Keltezése a megelőző (416. sz.) és az október 18-i (425. sz.) bejegyzés dátuma alapján történt.

418. 1347. augusztus 25. (in Sancto Emerico, IV. d. oct. Assumpt. Marie) Péter erdélyi alvajda az erdélyi káptalanhoz. Minthogy Tamás magister fehérvári (Albensis) főesperes, András erdélyi püspök általános helynöke, a világi bíróság segítségét kérte Poka fia: Busow fia: György Pokafolua-i nemes ellen, akit Poka testvére: néhai Fülöp leányai: Myhalchfolua-i Mátyásné: Kristhyn, Ilona és Erzsébet, valamint a mondott Fülöp unokája: Bolug (d) Péter leánya: Erzsébet ellenében elmarasztalt a Pokafolua, másként Ladnuk és Kyssebkerethnuk (in ctu Albensi) birtokból vagy faluból kiadandó negyed-rész, valamint anyjuk hitbére és jegyajándéka miatt folyó perben, de egyházi fenytékkal nem szoríthatta rá az ítélet teljesítésére, a makacszkodó Györgyöt augusztus 22-re (ad oct. Assumpt. Marie) maga elé idézte. Itt György ama állítása bizonyosságául, hogy nem tartozik leánynegyeddal, hitbérrel és jegyajándékkal, felmutatta néhai IV. László király priviligiumát, mely szerint Pál Apoldya-i plébános és testvére: a mondott Poka, akkor még nemtelen és birtoktalan személyek, az annak idején Ladnuk-nak és Kyssebkerethnuk-nak nevezett Pokafolua jószágot érdemeikért kapták IV. László királytól (CDTrans I. 322. sz.). Jóllehet nevezett Fülöp neve a Pál plébánosé és Poka-é mellett nem szerepelt az oklevélben, mégis, mivel Busow fia: György azt az állítását, hogy Pál plébános része teljes egészében egyedül csak az ő nagyapjára említett Poka-ra maradt volna, semmivel sem bi-

zonyíthatta, az ítélszékén résztvevő szolgabírákkal és nemesekkel együtt úgy döntött, hogy Busow fia: György – Tamás magister helynök ítéletének megfelelően – tartozik kiadni a leánynegyedét, mert Pál plébános halála után az ő része egyenlő mértékben szállott két testvére: Poka-ra és Fülöpre. Küldje tehát ki tanúbizonyságát, akinek jelenlétében október 13-án (in quind. Mich. arch.) Pokafolua-t osszák négy egyenlő részre, majd az egyik negyedét ismét osszák négy felé és ezt az egynegyedét, azaz Pokafolua tizenhatod részét iktassák a felperes nőknek. Ugyanakkor értékeljék fel a negyedrészen fennmaradt három részét és október 27-re (ad quind. quindenarum Mich. arch.) tegyenek neki jelentést. Ha a felperesek akkor megfelelő módon bizonyíthatják, hogy anyjuk nemes ember leánya volt és így a hitbér, illetve jegyajándék a nemesek módjára illeti őket, akkor Busow fia: György azt is tartozik kifizetni nekik később meghatározandó időpontban. — *Kijelölt alvajdai emberek:* Beld-i Miklós deák alvajdai jegyző, Mestherkereke-i Miklós fia: László. — *Hátlapján azonos írással:* Viris discretis et amicis suis reverendis honorabili capitulo ecclesie Transsilvane.

Eredeti, papíron, hátlapján pajzs alakú zárópecsét töredékeivel, DL 30381. — Ái az erdélyi káptalan 1347. október 18-i oklevelében (424. sz.), DL 41059. □ Közlés: CDHung IX/6. 23–27. — Ub II. 48–50. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 393–395 (román fordításban). □ Regeszta: Bónis: Szentszéki regeszták 1046. sz. — AOKl XXXI. 805. és 815. sz.

419. 1347. szeptember 19. (f. IV. a. Mathei ev.) Az erdélyi egyház káptalana Gergely fia: Iwanka, Ws-i nemes, kérésére átírja Miklós (m) volt erdélyi vajda és Zonuk-i ispán 1344. május 12-én kelt és hátlapján megpecsételt pátens oklevelét (198. sz.), melynek eredetijét az ellenfelei miatt nem meri magával hordozni.

Eredeti, hátyán, hátlapján befüggesztett pecsét helye és regeszta Huszti András kézírásával, DL 41055. □ Regeszta: AOKl XXXI. 881. sz.

420. 1347. október 6. (Bude, oct. Mich. arch.) I. Lajos király előtt István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bemutatja az erdélyi káptalan 1347. [június 20]-i (398. sz.) és augusztus 5-i (416. sz.) oklevelét, és beleegyezését kéri, hogy Deuecher birtokot, mely a lopásért és latorkodásért Miklós volt vajda és az ő három közgyűlésén egyaránt bevádolt és általa elítélt András fia: Miklóstól bírói rész gyanánt került a kezébe s abba ellentmondás nélkül be is iktatta embere az erdélyi káptalan tanúsága mellett, 200 Buda-i márka színezüstön elzalogosíthassa a jelenlevő Jara-i Mihály fia: Péter alvajdának, mivel Italia-ba, a király jogainak visszaszerzésére indulva sok pénzre van szüksége. Az uralkodó — Erzsébet anyakirályné és a királyi tanács egyetértésével — engedélyezi a zálogbavetést, és kiköti, hogy ha András fia: Miklós rokonai vagy szomszédai vissza akarják szerezni a birtokot, a nevezett összeggel kell azt kiváltásuk.

Ái I. Lajos király 1366. augusztus 12-i oklevelében, DL 3924. — Ái Zsigmond király 1419. április 24-i oklevelében, DL 10753 (ZsOkI VII. 348. sz.). □ Közlés: AOKm V. 134–142. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 405–406 (román fordításban). □ Regeszta: ZsOkI VII. 348. sz. — AOKl XXXI. 929. sz.

421. 1347. október 15. (Bude, X. d. oct. Mich. arch.) Miklós nádor és a kunok bírása Zylag-i Gyurke fia: Pálnak István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán elleni ügyét, melyre előző oklevelével október 6-át (in oct. Mich. arch.) tüzte ki határnapul, a király parancsára

ettől számított egy évre elhalasztja, minthogy a vajda, a király szolgálatában, Itáliába utazik (in servitiis regie maiestatis sumpme arduis versus partes Italie profecturus). — *Hátlapján azonos írással*: Pro Paulo filio Gyurke de Zylag contra Stephanum woyuodam Transsilvanum et comitem de Zonuk ab octavis festi beati Michaelis archangeli in anno domini Millesimo CCC^a XL^{mo} septimo preteritis ad revolutionem annuaem earudem octavarum prorogatorie.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét nyomával, Kállay cs lt: DL 51453. □ Regeszta: KálLt 916. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 407. — AOKl XXXI. 965. sz.

422. 1347. október 16. (Bude, in Galli conf.) I. Lajos király – Erzsébet anyakirálynénak, valamint az ország főpapjainak és báróinak a tanácsára – Lapad-i Péter fia: Miklós magisternek és általa testvérenek (fr. u): Buken-nek adományozza a néhai László erdélyi vajda hűtlensége következtében koronára szállott Dombow nevű (Kukellew vm) birtokot hűséges szolgálatainak, s főként a végvidékeken az országba törő tatárokkal folytatott harcokban (in confiniis regni in quibusdam conflictibus contra Tartaros huic regno nostro insultantes habitis) tanúsított vitézsége és ottani háromszori súlyos sebesülése jutalmául.

Ái az erdélyi káptalan 1353. február 1-jei oklevelében (686. sz.), DL 29680. — Ái I. Lajos király 1354. január 26-i privilégiumában (745. sz.), DL 29681. □ Közlés: DocRomHist C, X. 184–185, 252–254 (román fordításban is). — ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 65–67 (Diaconescu M.). □ Regeszta: AOKl XXXI. 968. sz.

423. 1347. október 16. (Bude, in Galli conf.) I. Lajos király az erdélyi káptalanhoz. Lapad-i Péter fia: Miklós magister, testvére (fr. u): Buken nevében is, hűséges szolgálataik jutalmaként Dumbo birtokot (Kukulou vm) adományul kérte azzal az indokolással, hogy az néhai László erdélyi vajdáé volt és annak hűtlensége következtében a koronára szállott. Küldje tehát ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Péter erdélyi alvajdával vagy Kis (Parvus) Mihály királyi emberrel együttesen a helyszínen tartsanak vizsgálatot és ha e birtok tényleg királyi adományozás alá tartozik, a kérelmezőket iktassák be abba. — *Hátlapján a zárópecsét alatt kancelláriai jegyzet azonos írással*: Relatio Stephani woyuode et eadem ad interrogationem [?] nostram ex parte regis et regine. — *Szintén a hátlapon azonos írással*: Fidelibus suis capitulo Albensi pro Nicolao filio Petri de Lapad et Buken fratri suo statutoria.

Eredeti, hártán, befűggesztett zárópecsét nyomával, DL 29678. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 67–68 (Diaconescu M.). □ Regeszta: AOKl XXXI. 969. sz.

424. 1347. október 18. (in Luche ev.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Péter erdélyi alvajda 1347. augusztus 25-i oklevelének (418. sz.) megfelelően Beld-i Miklós deák alvajdai kiküldött, Mihály magister káptalani jegyző jelenlétében, október 13-án (in quind. Mich. arch.) Pokafolwa, másként Ladnuk és Kyssebkerethnuk (in ctu Albensi) birtokot vagy falut a szomszédok jelenlétében kötéllel felmérve (cum fune mensurando) négy egyenlő részre osztotta, majd egyik negyedrészt ismét négyfelé választotta és a birtok tizenhatodrészébe leánynegyed címén ellentmondás nélkül, sőt Busow fia: György kinyilvánított beleegyezésével, beiktatta említett Poka testvére: néhai Fülöp leányait: [Myhalchfolwa-i] Mátyásné: Krystyn-t, Ilonát és Erzsébetet, valmint Fű-

löp unokáját: Bolug (d) Péter leányát: Erzsébetet és utódaikat. Erről Péter alvajda kérésére privilégiális oklevelet állít ki a felperesnök részére. — *Méltóságsor*: Domokos prépost, Mihály éneklő-, Loránd ör-, Miklós Clus-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, hártán, függőpecsétje elveszett, DL 41059. □ Közlés: CDHung IX/6. 23–29. — Ub II. 50–51. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 407–408 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl XXXI. 979. sz.

425. 1347. október 18. (in Luce ev.) Az erdélyi káptalan bizonyítja, hogy Péter alvajda oklevele alapján szeptember 29. körül (...Mich. arch.) Forro-i Mihály alvajdai és János pap káptalani megbízott [Benedek] fia: Pál comest beiktatta Jobatelke-n abba a két telek-helybe (loca mansionum seu curiarum) és két jobbágy megélhetéséhez elegendő tartozé-kaiba, amelyet hatalmaskodása jóvátételeként Gud fia: Miklós engedett át neki. — *Méltó-ságsor*: Domokos prépost, Mihály éneklő-, Loránd ör-, Miklós Clus-i főesperes dékánka-nonok.

Egykorú protocollumbejegyzés töredéke, hártán, DL 30298. □ Regeszta: AOkl XXXI. 976. és 980. sz.

426. 1347. október 21. (Bude, dom. p. Galli conf.) István erdélyi vajda és Zonuk-i is-pán kéri az erdélyi egyház káptalanát, hogy tanúbizonyságát kiküldve Ws-i Iwanka vagy Thur-i Péter vajdai ember mellé, iktassa be Jara-i Mihály fia: Péter alvajdát Dewecher birtokba (Doboka vm), mely a gonoszetteiért általa elítélt András fia: néhai Miklóstól bí-rói rész címén háramlott a kezére és amelyet 200 Buda-i márka színezüstért zálogosított el az alvajdának a király engedélyével, annak [október 6-i] pátensével (420. sz.) és e saját privilégiumával. Egyúttal ismét határolják körül a nevezett birtokot a fenti privilégium alapján. Az esetleges ellentmondókat idézzék az ő személyes jelenléte elé és minderről írásban tegyenek jelentést.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1347. december 13-i oklevelébe (437. sz.), DL 3946 és 30298. □ Regeszta: AOkl XXXI. 938. és 989. sz.

427. 1347. október 30. (Bude, f. III. a. Omn. sanct.) István erdélyi vajda az erdélyi egyház káptalanának. Minthogy a király kisebbik pecsétje alatt kelt pátens oklevelével az erdélyi részekben lévő Wywar királyi várhoz tartozó és az ő vajdasága alatti (sub nostro woyuodatu habitas) Fyleteluke és Egrustu nevű (Kukullou vm) birtokot Hodnogh (d) Erdew comes nevű székelynek adományozta, küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlé-tében Péter erdélyi alvajda, Domokos fia: Miklós magister Wywar-i várnagy vagy Simon bán fia: Miklós vajdai emberként határolja körül ezeket a jószágokat és, ha nem történik ellentmondás, az adományost iktassa is be azokba. Az esetleges ellentmondókat idézze meg színe elé. — *Hátlapján azonos írással*: Amicis suis capitulo ecclesie Transsilvane pro comite Erdew (d) Hodnogh super statutione possessionaria.

Eredeti, papíron, hátlapján befüggesztett kerek zárópecsét nyomával, DL 29679. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 68–69 (Diaconescu M.). □ Regeszta: AOkl XXXI. 1015. és 1017. sz.

428. 1347. november 9. (Avinione, V. Id. Novembris) VI. Kelemen pápa Esztergomi (de Strigonio) Konrad fia: Nikolaus erdélyi kanonoknak adja azt a javadalmat, amelyet előléptetéséig Miklós nyitrai püspök birtokolt.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 751. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 409. — AOKl XXXI. 1042. sz.

429. 1347. november 14. (f. IV. p. Martini conf.) Az erdélyi káptalan előtt Domokos fia: István, Wruzfa-i nemes, fiaival: Jánossal, Mátéval, Domokossal és Lászlóval együtt, rokonává fogadja (in proximum sibi assumpsisset) Bálint fia: Istvánt, és nővérét (sororem suam consanguineam): Buhthwr-i Domokos leánya: Klárát feleségül adja neki. Myhalchfolua másként Kwzepwynch/Kuzepuynch faluban (in ctu Albensi) apja: az említett Domokos lakóhelyét ajándékozta szabad kúriaként (unum liberum locum mansionis seu unam liberam et integram curiam) az ahhoz tartozó 60 hold (mensure regalis) szántóval és egyéb haszonvételekkel együtt, anélkül azonban, hogy ez érintené Klárának a többi birtokokhoz való jogát. — *Méltóságsor*: Domokos prépost, Mihály éneklő-, Loránd ör-, Miklós magister Clus-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, hártýan, függőpecsétje leszakadt, DL 29142. Az eredetiből hiányzó szövegrészek, így a keltezés is, pótolhatók az egykorú regisztrum bejegyzése alapján: DL 30298. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 69–70 (november 15-re keltezve, Diaconescu M.). □ Regeszta: AOKl XXXI. 1057. sz.

430. 1347. november 15. (in villa Bogus, VIII. d. oct. Omn. sanct.) Gergely fia: Jakab magister, Karazna megye alispánja és szolgabírái bizonyítják, hogy korábbi levelük értelmében november 8-án (oct. Omn. sanct.) kiküldötték szolgabíró társukat: Bylgezd-i Jakab comest, Ratun-i Mihály fia: Péter comest és nótáriusukat: Miklós magistert, akik a fogott bírák döntésének megfelelően három egyenlő részre osztották a peres felek Bozyas-i birtokrészének negyedét és ezeket határjelekkel választották el egymástól az alábbi módon: Primo de quadam arbore silicis[!] iuxta quoddam fossatum aquosum incipiendo veniret ad unam arborem pomiferam et deinde ad aliam tendendo et abhinc iret ad unam arborem silicis, que est penes fluvium Gymulchenus usque domum Leukus eisdem Emerico filio Stephani et Iohanni filio Geche perpetuo possidendam commississent. Residuas vero duas partes locorum sessionalium a parte vie, que ducit ad villam Bogus, usque ipsam viam, Stephano filio Iohannis ac Michaeli filio Dominici prenotatis, cum eorum fratribus similiter perpetuo possidendas reliquissent.

Egyszerű másolat, papíron, a XVIII. századból, Bánffy cs. nemzetségi lt, fasc. MM, nr. 20 (DF 260921). Az eredeti felől a másolat egykorú határirata szolgált némi tájékoztatást: Hec tria instrumenta per dominum Gombas communicata e veris suis originalibus sunt descripta. Ab extra tria sigilla cere communi impressa fuerunt. Descriptum e litteralibus familiae Borzasi instrumentis. □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 410, 677 (román fordításban is). □ Regeszta: AOKl XXXI. 1034. és 1058. sz.

431. 1347. november 16. (f. VI. p. Martini conf.) A Warad-i káptalan I. Lajos király parancsára új pecsétje alatt átírja régi pecsétje alatt 1283. június 13-án kiadott saját privilégiumát (CDTrans I. 397. sz.), melyet László fia: Potoch magister és Mihály fia: Miklós

magister, Karaznazeg-i nemesek, mutattak be előtte. — *Méltóságosor*: Fülöp prépost, László olvasó-, László éneklő-, Gergely örkanonok.

Eredeti, hártján, függőpecsétje elveszett, Esterházy cs cseszneki lt (DF 244449). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 411, 677–678 (román fordításban is). □ Regeszta: AOKl XXXI. 1064. sz.

432. [1347. november 18. előtt] I. Lajos király megparancsolja Péter erdélyi alvajdának, hogy egyrésztől Gergely fia: Iwanka, másrésztől Semyen fia: Mihály fiai: Kylian, Simon, Mihály, János és László, továbbá Pap (d) István fiai: István, Lőrinc és Mihály Thusun-i nemesek között Palathka birtok felső feléért és Mykotelke birtok vagy föld feléért folyó perben november 18-án (in oct. Martini conf.) hozzon végítéletet.

Tartalmi említés Járai Péter erdélyi alvajda 1347. november 22-i oklevelében (434. sz.), Teleki cs mvhelyi lt: DL 73655 és 73657. □ Regeszta: AOKl XXXI. 1067. sz.

433. [1347. november 18. előtt] István erdélyi vajda megparancsolja Péter erdélyi alvajdának, hogy egyrésztől Gergely fia: Iwanka, másrésztől Semyen fia: Mihály fiai: Kylian, Simon, Mihály, János és László, továbbá Pap (d) István fiai: István, Lőrinc és Mihály Thusun-i nemesek között Palathka birtok felső feléért és Mykotelke birtok vagy föld feléért folyó perben november 18-án (in oct. Martini conf.) hozzon végítéletet.

Tartalmi említés Járai Péter erdélyi alvajda 1347. november 22-i oklevelében (434. sz.), Teleki cs mvhelyi lt: DL 73655 és 73657. □ Regeszta: AOKl XXXI. 1069. sz.

434. 1347. november 22. (in Sancto Emerico, V. oct. Martini conf.) Péter erdélyi alvajda ítéletlevele. Amikor Gergely fia: Iwanka, Ws-i nemes, 1346-ban a Colusmonstura-i konvent tanúbizonyosságának jelenlétében be akarta vezetetni magát az őt örökjogon illető és törvényes úton visszaszerzett Clus vármegyei Palathka birtok felső felébe és a Mykotelke nevű föld tulajdonába, ennek az ezeket jelenleg kezükben tartó Semyen fia: Mihály fiai: Kylian, Simon, Mihály, János és László, valamint Pap (d) István fiai: István, Lőrinc és Mihály, Thusun-i nemesek, ellene mondtak, amiért őket 1346. november 8-ra (ad oct. Omn. sanct.) színe elé perbe idézték. A pert több időpontban hosszasan tárgyalták az alvajdai széken, majd István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán 1347. március 21-én (in quind. Med. quadrag.) Thorda-n tartott közgyűlésén, ahol a vajda mindkét fél akaratóból, május 27-re (ad oct. Penth.) újból az alvajdai ítélőszék elé utalta az ügyet (372. sz.). Gergely fia: Iwanka ekkor is megismételte, hogy Palathka felső fele éppen úgy örökjogú birtoka, miként a falu jelenleg is kezében levő alsó fele, és az említett alperesek az ő sorozatos tiltakozásai ellenére hatalmaskodva foglalták el azt a Mykotelke nevű földdel együtt. Az alperesek ezzel szemben azt állították, hogy Palathka felső fele oklevelek alapján szállott reájuk, Mykotelke pedig ennek tartozéka és mindezt oklevelekkel bizonyíthatják (392. sz.). A felek írásos bizonyítékainak bemutatására, többszöri halasztás után, 1347. november 18-án (ad oct. Martini conf.) került sor. Akkor Mihály fiai: Simon és Mihály, többi testvérük nevében is, bemutatták az erdélyi káptalan 1319. december 18-i kiváltságlevelét (CDTrans II. 343. sz.), I. Károly király kettőspeccéttel megerősített [1326. évi] privilégiumát (CDTrans II. 580. sz.) valamint Tamás erdélyi vajda 1328. évi ítéletlevelét (CDTrans II. 631. sz.), melynek pecsétje hitelesnek tűnt ugyan, de írása helyenként

gyanús kaparások nyomát viselte, az oklevél latinsága is hibás volt (licet in sigillo salvum, tamen in scriptura in quibusdam locis suspectis rasum et per incongruitates latinitatis vitiosum) és amellyel Tamás vajda Palathka-t Thusun-i Mihály fiainak ítélte. Az oklevelek bemutatása után, Iwanka kérésére, Simontól és Mihálytól megkérdezte, hogy iktatásukat melyik bíró rendelte el és ehhez melyik hiteleshely küldte ki tanúbizonyságát, továbbá hogy van-e még más oklevelük is Palathka-i birtoklásukra. Ezek tagadó válaszuk után előadták, hogy Debrechen-i Dowsa vajda fiai a vállalt szavatosság ellenére nem védik meg őket a zavartalan birtoklásban. Ezt követően Gergely fia: Iwanka újból kijelentette, hogy Palathka felső fele, akárcsak annak alsó fele, az ő örökbirtoka és ennek igazolására bemutatta az erdélyi káptalan 1307. május 3-i (CDTrans II. 61. sz.), 1347. március 21-i (373. sz.), 1296. július 1-jei (CDTrans I. 552. sz.), 1306. (CDTrans II. 56. sz.) és 1331. évi (CDTrans II. 701. sz.), 1345. szeptember 27-i (282. sz.) és 1345. január 27-i oklevelét (240. sz.), továbbá Tamás erdélyi vajda 1323. május 2-i (CDTrans II. 451. sz.) és 1326. május 25-i (CDTrans II. 562. sz.) okleveleit, végül pedig Miklós erdélyi vajda 1344. május 8-i oklevelét (196. sz.). Noha a bemutatott oklevelek elégségesek lettek volna a per eldöntéséhez, mégis, mivel más sürgős ügyekben is döntenie kellett, és akkor csak az oklevelek vizsgálatára akart sort keríteni, de Iwanka felmutatta I. Lajos király, illetve István erdélyi vajda [1347. november 18. előtt kelt] okleveleit (432. és 433. sz.), melyekkel mindketten arra utasították őt, hogy e közgyűlésen hozzon végítéletet. Mint-hogy az Iwanka által bemutatott oklevelekből világosan kiderült, miszerint a birtokok az ő apjától és ennek testvérétől Jánostól vásárlás útján szállottak Gyog-i András fia: Miklósról, pedig Iwanka és rokona: János fia: János ez ellen többször tiltakoztak, az adásvételt érvényteleníti. A birtokokat tehát András fia: Miklós adja vissza Gergelynek, Gergely fia: Iwanka-nak, rokonuknak, János fia: Jánosnak örökjogú birtokaiként, azonban élete végéig tarthassa meg azokat magánál, hogy a bele fektetett 70 márkát visszaszerezhesse, de halála után e jószágok nem szállhatnak fiaira: Buryu (d) Miklósról és Corradusra, akik azokat nem is idegeníthetik el másoknak. Az erdélyi káptalannak a birtokok adásvételéről szóló oklevelét érvénytelenné nyilvánította és ítéletében kimondotta, hogy Dowsa néhai erdélyi vajda a birtokokat nem foglalhatta volna el András fia: Miklós fia: Corradus-tól ennek vétkei miatt és nem adhatta volna Semyen fia: Mihály fiainak. Ítéletét öregebb nemesekkel és ülnökökkel együtt hozta meg. Végül Dowsa néhai erdélyi vajda (CDTrans II. 343. sz.), I. Károly király (CDTrans II. 580. sz.) és Tamás erdélyi vajda (CDTrans II. 631. sz.) okleveleit, amelyeket a Thusun-i nemesek mutattak be, érvényteleníti, önmagukat pedig a birtokok elfoglalása miatt perveszteseknek nyilvánítja és örök hallgatást parancsol nekik. Oklevele kiváltságlevél formájában kelt és azt függőpecséttel erősítette meg.

Eredeti, hártyan, függőpecséttel, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73655. — Belefoglalva Lackfi István erdélyi vajda 1348. május 12-i oklevelébe (459. sz.), Teleki cs mvhelyi lt: DL 73657. — Tartalmi említés Lackfi István erdélyi vajda 1348. május 14-i oklevelében (465. sz.), DL 41077. □ Regeszta: AOKI XXXI. 1084. sz.

435. [1347. november 25. után] Pál comes országbíró 1347. november 25. körül Chanad esztergomi érsekkel, Miklós egri püspökkel, Miklós nádorral, Miklós szlavón és horvát bánnal, Peteuch fia: Miklós egykori erdélyi vajdával (Nicolao filio P. quondam

woyuoda Transsilvano), Olivér királyi és Pál királynéi tárnokmesterrel és az ország más tekintélyesebb nemesével (aliis qumplurimis potioribus nobilibus) együttesen a királyi udvarban (in aula regia) bírászkodik.

Tartalmi említés Szécsényi Tamás országbíró 1351. május 12-i oklevelében, DL 4197. □ Közlés: AOkm V. 474. □ Regeszta: DocRomHist C, X. 32.

436. 1347. december 13. (in Lucie virg.) I. Lajos király, Hydegkuth-i Beer [?] fia: László özvegyének kérésére – az anyakirályné, a főpapok és bárók egyetértésével – engedélyezi, hogy a néhai férje által vásárolt Hydegkuth birtok felét unokájának: Miklós fia: Jánosnak, leánya fiának és utódainak adhassa át. Azért is teszi ezt, mert János apja: Hydegkuth-i Miklós a szent koronához és a királyi hatalomhoz híven, sok mással együtt, I. Károly király erdélyi hadjáratában vesztette életét.

Ái I. Lajos király 1368. augusztus 16-i oklevelében, a Héderváry cs lt. Az oklevél Buda orosz ostromakor elpusztult. □ Közlés: HéderváryOkI I. 40–41. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 413. — AOkI XXXI. 1154. sz.

437. 1347. december 13. (in oct. Nicolai conf.) Az erdélyi egyház káptalana Jara-i Mihály fia: Péter alvajda kérésére függőpecsétje alatt tanúsítja, hogy István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán 1347. október 21-i oklevele (426. sz.) értelmében kiküldte Mihály káptalani jegyzőt, akinek tanúsága mellett Ws-i Iwanka vajdai ember december 2-án (in dom. p. Andree ap.) a szomszédok jelenlétében körülhatárolta Dewecher (Doboka vm) birtokot és ellentmondás nélkül beiktatta Péter alvajdát, akinek azt István vajda 200 Buda-i márka színezüstön zálogosította el királyi engedéllyel, miután a kihágásaiért, támadásaiért, latorkodásaiért és lopásaiért elítélt András fia: Miklóstól, Abeel testvérétől (germani) az ő kezére jutott s abba I. Lajos király parancsára be is iktatták. — *Az iktatást követő határjárás az erdélyi káptalan 1347. augusztus 5-i oklevelében (416. sz.) olvasható szöveg szó szerinti ismétlése.* — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Mihály éneklő-, Loránd örkanonok, Miklós Clus-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, hártán, függőpecséttel, DL 3946. — Regisztrumbejegyzés, DL 30298. □ Regeszta: AOkm V. 142. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 413. — AOkI XXXI. 1155. sz.

438. 1347. december 24. (in villa Zewdemeter, f. II. a. Nat. dom.) Endre fia: András magister alispán és Külső-Szolnok (de Zonuk exteriori) vármegye szolgabírái bizonyítják, hogy Chahol-i János magister officialisa: Chatar-i Péter kérésére kiküldték emberüket: Zyk-i [?] Synke-t, aki nevezett Péterrel együttesen eltiltotta a szomszédokat Chahol, Kene és Orrotlanhyda nevű Külső-Szolnok megyei jószág haszonvételeitől. — *Hátlapján azonos írással:* Prohibitionalis pro magistro Iohanne de Chahol contra omnes vicinos et commetaneos ac alios quoslibet super possessionibus in comitatu Zonuk exteriori existentibus.

Eredeti, papíron, hátlapján három pecsét töredékeivel, DL 41066. □ Közlés: Zounok 9/1994. 253–254 (Benedek Gy.). □ Regeszta: AOkI XXXI. 1173. sz.

439. 1347. Péter erdélyi alvajda a Gyerő, Kemény és Mikola család tagjai közötti osztálylevelek bemutatását elhalasztja a következő bírósági terminusra. (Prorogatorie Petri vajvodae super exhibitione litterarum divisionalium, in sequenti iudiciario termino pro partibus Gyerő, Kemény, Mykala etc.)

Bejegyzés a Bodoni család megsemmisült levéltárának XVIII. századi elenchusában, 438. sz. alatt, ENMLt, Mss.

440. 1348. január 9. (f. IV. p. Epiph. dom.) A Warad-i káptalan előtt Huntpaznan nembeli Pagan (d) István magister, fia: János nevében is, az erdélyi részeken, Dubuka vármegyében fekvő Eurholm más néven Markhaza nevű birtokát, mely őt cserejogon illeti meg, az ottani telkekkel és minden haszonvételével együtt, hűséges servienségnek: Huzyueer-i Bot fia: János fia: Gálnak és utódainak ajándékozva érdemei jutalmául. — *Méltóságsor*: Fülöp prépost, László olvasó-, László éneklő-, Gergely örkanonok, magisterek.

Eredeti, hártján, függőpecsétje elveszett, Kornis cs lt (DF 257657). || Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 414, 678–679, 729 (román fordításban is, hasonmással). — Jakó–Manolescu 1971. 8. sz. (hasonmással). — Jakó–Manolescu 1987. 8. sz. (hasonmással).

441. [1348. február 11. – 1349. január 28.] Gergely Verissa-i (Veriensis) érsek, továbbá Vilmos Vence-i (Venciensis), Péter Cagli-i (Calliensis), [Nit]jard Termopile-i (Termopolensis), Avaucius Xanthi-i (Xanchiensis), Ferenc Valva-i (Vrelensis), Tamás Knin-i (Tiniensis), János Termoli-i (Termulanensis), Ferenc Accia-i (Acciensis), Gergely Oppido-i (Opidensis), Gergely [?] Salona-i (Salunensis), Ágoston Destillaria-i (Destillariensis), Jakab [?] Oria-i (Henrenensis), János Trebinje-i (Tribuniensis), János Diakovár-i (Diacouarianus) és Ádám [?] Perigueux-i (Petrogoriensis ?) püspök – Nunne Peter és felesége valamint Hennin Clusenburg-i polgárok (oppidani), továbbá családtagjaik kérésére — negyven napi búcsút engedélyez mindazoknak, akik az erdélyi egyházmegyében lévő Clusenburg Szt. Mihály arkangyal tiszteletére szentelt parochiális egyházát és annak leányegyházát, a Szt. Jakab-kápolnát, bizonyos felsorolt ünnepeken és alkalmakkor felkeresik, illetve azok építésére (ad fabricam), felszerelésére és ékesítésére adakoznak vagy végrendelkeznek.

Az oklevél rectójának margóján olvasható püspöki záradékok: Et nos Andreas dei et apostolice sedis gratia episcopus Transsilvanus universas et singulas indulgentias coepiscoporum nostrorum presentibus insertas consensum eis prebentes et assensum et ... quadraginta dierum indulgentias eisdem adiungentes. Presentes vero perpe ... sigilli nostri authentici necnon anulari sigillo duximus concendendas. Actum in Clusuar in festo Corporis Christi, anno domini M^oCCC^{mo} quinquagesimo. [1350. május 27.]

Nos itaque Emericus dei et apostolice sedis gratia episcopus Transsilvanus singulas et omnes indulgentias predictorum venerabilium patrum archiepiscoporum et coepiscoporum nostrorum presentibus insertas prout possumus confirmamus ac de omnipotentis dei misericordia et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius necnon beatissimi Michaelis archangeli nostri patroni patrocinis confisi XL dierum indulgentias adiicendo misericorditer in domino elargimur. In cuius rei testimonium presentibus nostrum sigillum

anulare duximus imprimendum. Datum in Gelou feria sexta proxima ante dominicam qua cantatur Reminiscere, anno domini M^oCCC^oLXX[XVI]I. [1387. március 1.]

Et nos Maternus eadem gratia episcopus Tran[ss]i]vanus... indulgentias ratas habentes et gratas eas approbamus et insuper nostra d... XL dies indulgentiarum adiicimus contritis duntaxat et confessis superaddimus et... eius. In cuius testimonium anulare nostrum sigillum presentibus duximus apprimendum. Datum in [Col]uswar, in festo sacratissimi corporis Christi, anno eiusdem Millesimo CCC^{mo} nonagesimo septimo. [1397. június 21.]

Eredeti, hártýán, Jakab apostolt és a sárkánnyal viaskodó Szt. Mihályt ábrázoló színes miniatúrával díszítve, legalább kilenc függőpecsét nyomával, 1968-ban még a kolozsvári Szt. Mihály plébánia levéltárában őrizték, ahol azonban jelenleg már nem volt fellelhető. A dátumsor sérülését pótolni hivatott hozzátétőlegesen keltezés azon alapszik, hogy a szövegben említett Ferenc Accia-i püspök 1348. február 11-én a korzikai püspökségre, János diakovári püspök pedig 1349. január 28-án Fermo püspökségére nyert pápai kinevezést (Ub II. 52). A búcsúlevél kiállítására tehát e két határnap között kerülhetett sor. E hozzátétőlegesen keltezéssel szemben teljesen pontos a búcsúlevél erdélyi életbelépésének időpontja, mert Szécsi András püspök a fentebb olvasható jóváhagyását 1350. május 27-én Kolozsváron vezette rá az oklevélre. Őt követően még két másik erdélyi püspök is megörökítette egyetértését e búcsúval. Cudar Imre 1387. március 1-jén Gelou-n, Maternus pedig 1397. június 21-én Cluswar-on látta el a fentebb közölt záradékokkal a búcsúlevelet, melyek mára már erősen lekoptak és nehezen olvashatók. Az oklevél keltezéséhez l. még: Karácsonyi János: Mikor és kik kezdték építeni a kolozsvári Szt. Mihály egyházat? Pásztorújság 2/1925. 118–120. □ Közlés: KvOkI I. 104–106 (több hibás olvasattal, 1397-re keltezve). — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 415–416 (1348. II. 11. – 1349. I. 28-ra keltezve, román fordításban). — A záradékok közlései: Ub II. 77, 608–609; III. 179. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 540. □ Regesza: Ub II. 51–52 (1348. II. 11. — 1349. I. 28-ra keltezve). Az oklevél miniatúrájának hasonmása: Balogh Jolán: Kolozsvár műemlékei. Kv, 1935. 9. sz. kép.

442. [1348.] március 2. (Averani, II. d. Martii) Baldunus Cornutus frater, vránai (Averanus) alperjel Horvátország és Szlavónia bánjának: Miklósnak. Tájékoztatja a velenceiek dalmáciai hadi készülődéseiről, Zárába (ladre), Nonába, Sebenicoba (Sibenici), Trauba (Tragurii) és Spalatóba (Spaleti) küldött gyalogos és lovas csapaterősítéseiről, Pessederia melletti erődítési munkálatairól, és arról, hogy maguk részéről Maladenus de Clissia comest tették meg Szlavónia marchiojának. Végül híreket közöl [I. Lajos] király apuliai győzedelmes harcairól, hajóhad összevonásáról Nápoly kikötőjébe, hogy onnan a velenceiek ellen indíthassák.

Ái Futaki Demeter váradi püspök 1348. március 19-i levelében (447. sz.), Teleki cs mvhelyi lt: DL 74452. Keltezésére: TelOkI I. 87. □ Közlés: TelOkI I. 85–87.

443. 1348. március 6. (in crast. Cynerum) A székesfehérvári (Albensis) káptalan István (m) erdélyi vajda fia: Dénes magister allovázmestere: Veres (dicti Ruphi) Péter officialisának: Debrechen-i (d) János magisternek ura nevében előterjesztett kérésére pápens alakban átírja IV. Béla király általa bemutatott 1263. évi privilégiumát (RegArp 1364. sz.), melynek eredetijét fél egyik helyről a másikra magával hordozni.

Eredeti, hártýán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, Wass cs lt (DF 252691). □ Közlés: CDHung IX/1. 610 (töredékesen). — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 418, 679 (román fordításban is). □ Regesza: WassLt 89. sz.

444. 1348. március 12. (f. IV. p. *Invocavit*) Az erdélyi egyház káptalana előtt Welkun fia: Johann fiai: Johann és Ladislaus, Kayla-i nemesek, bizonyos szükségeik miatt Zenthanduryas nevű Doboka vármegyei birtokukat 26 Byztricia-i súlyú márka finom ezüstön zálogba vetik András fia: Domokos Sumkerek-i nemesnek október 6-ig (oct. Mich. arch.). Ha ekkor nem váltanak ki, ezt már csak az összeg kétszeresével tehessék meg, amikor erre lehetőségük nyílik, de csak ők maguk, mert a kiváltás jogát nem ruháztatják át más személyre.

Eredeti, hártján, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73656. □ Közlés: TelOkI I. 83–84. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 418–419 (román fordításban).

445. [1348. március 12.–május 9. között] [István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán] a Warad-i káptalannak. Minthogy március 12-én (oct. *Cinerum*) Domokos fia: Jakab – feleségének Ilunch-nak a váradhegyfoki Szt. István konvent oklevelével megbízott ügyvédjeként – az [1346. évi] korábbi határozásakor vitásnak maradt földről előtte azt állította, hogy az Mon-hoz, a tiltakozó Boxa-i János fia: Márknak a Warad-i káptalanban meghatalmazott képviselője: Menyew-i István fia: Miklós pedig azt mondta, hogy az Boxa-hoz tartozik, az ítélelhozatalhoz előzetes tanúvallatásra van szükség. Küldje tehát ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében a felperes Ilunch asszony részéről Ody-i Guth fia: László, Sampson-i Péter fia: János vagy Sampson-i László fia: Miklós, az alperes János fia: Márk részéről pedig Boxa-i Máté fia: Lőrinc, Ody-i Johahun fia: Miklós vagy Leley-i János fia: Tamás május 9-én (II. d. *quind. Georgii mart.*) a Warad-i káptalan korábbi, említett határozásakor vitás területet a szomszédok jelenlétében határolják körül, más fogott bírák bevonásával mérjék vagy becsüljék meg, derítsék ki, hogy az Mon-hoz vagy Boxa-hoz tartozik-e, igyekezve a felek között egyezséget létrehozni, és minderről június 15-re (ad oct. *Penth.*) a káptalan tegyen neki jelentést.

Tartalmilag belefoglalva a váradi káptalan 1348. május 9. és július 4. közötti kelt jelentésébe (457. sz.), Vay cs berkeszi lt: DL 96297.

446. 134[8]. március 14. (f. VI. p. *Gregorii pape*) Az erdélyi káptalan privilégiális alakban átírja János Nempty-i plébános ugyancsak ebben az évben kelt oklevelét arról, hogy Imre fiai: András és Balázs, Od-i nemesek, János plébános döntése szerint örökre átadták Chethe fia: Mihálynak, anyja: Jób leánya: Ilona leánynegyedeként, Od-on az alábbi jószágot: *Unam particulam in sessionali loco a parte orientali inter duos meatus cum virgultis, quorum una Mykepataka dicitur existente, scilicet incipiendo ab arbore pomi vadit ad arborem nucis. Deinde vadit versus domum Stephani et a hinc vadit versus domum Ladislai usque ad unus patak, que [!] est in ortu ipsius Ladislai.* Szintén János plébános előtt átadták neki még Jób részbirtoka negyedét is, bizonyos kötelezettségek mellett.

Tartalmi ái Losonci László erdélyi vajda 1380. október 13. után kelt oklevelében, Wesselényi cs bp-i lt: DL 105762.

447. [1348.] március 19. (*Bude, f. IV. p. Reminiscere*) Demeter Warad-i püspök másolatban közli káptalanja tagjaival Baldunus Cornutus vránai alperjel [1348.] március 2-án kelt levelét (442. sz.) a dalmáciai újságokról Szlavónia bánjához: Miklóshoz, melyet

Horvátországból hoztak a királynénak. Itt most nincs más újság, de ha lesznek újabb hírei, azokat is közölni fogja velük.

Ái László váradi kanonok 1348. március 19. után kelt levelében (448. sz.), Teleki cs mvhelyi lt: DL 74452. Keltetésére vö. TelOkI I. 87. □ Közlés: TelOkI I. 85–87. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 419–420 (román fordításban).

448. [1348. március 19. után] László magister, Warad-i helyettes olvasókanonok (sublector) András erdélyi püspöknek. Köszöni a Tamás Tuys-i plébános útján küldött egy márkát (una marca grossorum) jelentéktelen szolgálataért. Igyekezni fog a jövőben kiérdemelni. Tájékozódásul küldi annak a levélnek másolatát, melyet Baldunus Cornutus vránai alperjel írt Miklós horvát-szlavon bánnak a királlyal és a velenceiekkel kapcsolatos újságokról március 2-án (442. sz.) és amelyet Demeter Warad-i püspök március 19-én megküldött Budáról káptalana tagjainak tájékoztatására (447. sz.). Végül kéri, hogy Miklós egykori sublectornak, ha teheti, juttasson valami ellátást (aliqualem provisionem). — *Hátlapján azonos írással:* Reverendissimo in Christo patri et domino domino Andree dei et apostolica gratia episcopo Transsilvano.

Eredeti, papíron, zárópecsét töredékeivel, Teleki cs mvhelyi lt: DL 74452. □ Közlés: TelOkI I. 84–87. — DIR C, veacul XIV. vol. IV. 420–421 (román fordításban).

449. 1348. április 4. (Bude, f. IV. a. Iudica) I. Lajos király a gyulafehérvári (AlbTr) káptalannak. Küldje ki tanúbizonyosságát, akinek jelenlétében Indal-i Egyed fia: Pál és Péter fia: László vagy Egrus-i Berzete (d) János királyi emberként iktassa be udvari vitézeit (aule nostre milites): Paska fia: László és Jakab magistereket, valamint testvérüket: Gál magistert a magvaszakadt Scentmartun-i János fia: néhai Péternek Scentmartun-ban (Torda vm) vagy az erdélyi részekben bárhol másutt lévő birtokaiba, amelyeket sokféle, de különösen a szicíliai királyság visszaszerzésében (in recuperatione regni nostri Sycile) teljesített hűséges szolgálataik jutalmául kértek maguknak adományul, ha valónak bizonyul állításuk, hogy ezek a birtokrészek tényleg a koronára háramlottak és a király adományozása alá tartoznak. Az eljárásról neki vagy az erdélyi vajdának tegyenek jelentést és az esetleges ellentmondókat is így idézzék meg. — *Hátlapján azonos írással:* Fidelibus suis capitulo ecclesie Albensis Transsilvane statutoria pro Ladislao, Iacobo et Gallo filiiis Paska. Legatio litteralis domini regis sub secretario suo sigillo.

Eredeti, hártán, hátlapján pecsét nyomával, DL 30113. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 70–71 (Diaconescu M.)

450. 1348. április 13. (Dewa, in Ramispalmarum) István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán kéri az erdélyi Szent Mihály-egyház káptalanát, hogy küldje ki tanúbizonyosságát Zuchak-i István fia: János, László fiai: Domokos vagy Beke Ikod-i nemesek vagy Doboka-i Miklós fia: János vajdai ember mellé Booth fia: János fia: Gál Markhaza nevű birtoka elhatárolására Wysa és Gyulatelke birtokoktól, az országos szokásjog szerint megújítva régi határjeleit, amelyek közt adományozója, Pagan (d) István magister bírta

azt. Az esetleges ellentmondókat idézzék Gál ellenében a színe elé, ellentmondás hiányában pedig örök időkre szóló oklevelet állítsanak ki a határjárásról.

Befel foglalta az erdélyi káptalan 1348. május 8-i oklevelébe (456. sz.), DL 28728. □ Közlés: AOkm V. 178. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 421 (román fordításban).

451. 1348. április 14. (II. f. p. Ramispalmarum) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy Balázs fia: Elyas – Péter magister erdélyi alvajda ügyvédvalló levele alapján fiai: Miklós és János nevében is –, továbbá Bukem fia: Miklós fia: Jakab, valamint Gergely fiai: Miklós és Jakab az erdélyrészi Fehér vármegyében (in ctu Albensi) fekvő Fahyd, Galtew, Bukemseke, Leurynchreue, Yufalou [!], Hary, Syle, Medwes és Sunteleke birtokból őket illető, de jelenleg idegenek kezén lévő részeit – a kegyúri jogokkal és telekhelyekkel együtt – elődeik lelki üdvössége érdekében az erdélyi püspökségnek engedték át örökre. — *Méltóságsor:* Fülöp prépost, László olvasó-, László éneklő-, Gergely örkanonok magisterek. — *Hátlapján közel egykorú írással:* Fahyd, Galtew etc.

Eredeti, hártján, függőpecsétje leszakadt, az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277312). □ Közlés: Ub II. 52–53. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 421–422 (román fordításban). □ Regeszta: Szeredai: Series 70. — ErdKlL 122. sz.

452. 1348. április 14. (f. II. p. Ramispalmarum) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy Balázs fia: Elyas – Péter magister erdélyi alvajda ügyvédvalló levele alapján fiai: Miklós és János nevében is –, továbbá Bukun fia: Miklós fia: Jakab, illetve Gergely fiai: Miklós és Jakab, az erdélyi részekből való Gald-i nemesek, a Fehér vármegyében (in ctu Albensi) fekvő Gald-on őket örökjogon (iure hereditarie successionis titulo) megillető teljes részbirtokukat, azaz Gald-nak a rokonság jószágától határjelekkel elkülönített ötöd-részt, épületekkel és telekhelyekkel, az ottani Szt. Erzsébet-egyház kegyúri jogával, minden jelenlegi vagy emberi értelemmel és hozzáértéssel (arte aliqua vel ingenio) a jövőben nyerhető haszonvételeivel együtt Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának, pontosabban püspökségének és András püspöknek, valamint utódainak adományozták lelkük váltságaként, Jakab fia: Abraam tizedszedő, András püspök ügyvédje jelenlétében. Arra is kötelezték magukat, hogy rokonaik vagy idegenek keresetével szemben a püspököt saját költségükön megoltalmazzák és a nővéreiknek járó leánynegyedet szintén ők rendezik el. Viszonyásul András püspök az egyház Beruey nevű falujában Éliásnak és fiainak, valamint Bukun fia: Miklós fia: Jakabnak egy-egy, Gergely fiainak: Miklósnak és Jakabnak pedig két, minden szolgáltatástól mentesített, szabad telekhelyet engedett át örökre, azokkal a haszonvételekkel együtt, amelyeket a többi jobbágnak a telkek után szokás szerint osztanak (quattuor loca sessionalia cum usibus et utilitatibus ad hoc iuxta consuetudinem possessionis seu iobagionum ecclesie sue in eadem congruentibus et divisive cedentibus, quantum competeret sicuti alteri iobagioni alicui), úgy hogy csak az épületeket kell megvásárolniuk. Ezen felül 70 budai súlyú (ponderis Budensis) ezüst márkát is adott nekik eltartásukra. Utód nélküli haláluk esetén azonban e telekhelyek visszaszállnak az erdélyi egyházra. Ha a püspök vagy utódai az említett nemeseket nem tartanák meg e szabad telekhelyek birtokában, a 70 márkán kívül a Gald-on ajándékozott részbirtokot is kötelesek lesznek visszaadni nekik. Abban az esetben pedig, ha a nemesek vonnák vissza ajándékukat, csak a 70 márka kétszeresének megfizetése esetén kaphatják vissza szóban forgó

részbirtokukat. — *Méltóságsor*: Fülöp prépost, László olvasó-, László éneklő-, Gergely őrkanonok magisterek.

Ái a váradi káptalan 1352. május 8-i oklevelében (653. sz.), az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277322). □ Közlés: Ub II. 53–55. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 422–424 (román fordításban). □ Regeszta: Szeredai: Series 69–70. — CDHung VIII/2. 184–185 (hibásan 1318-ra keltezve). — Ub I. 333 (hibásan 1318. április 21-re keltezve). — ErdKLT 76. sz. (hibásan 1318. április 16-ra keltezve).

453. 1348. április 22. (III. f. p. Resurr.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Lewstachius magister özvegyének kérésére, aki nemességéhez illő módon hamarjában nem jelenhet meg a káptalanban (que secundum decentiam sue nobilitatis tam cito ad nostram presentiam accedere non valebat), kiküldte Bálintot a Theka-i plébánost és az Ozd-i alesperest, Elias Pethele-i, valamint Albert szentiványi (de Sancto Iohanne) plébánost, akik előtt az özvegy április 19-én (in sancto sab.) Weech faluban kijelentette, hogy az apai birtokokból neki járó leánynegyedéről lemondott, átengedve azt rokonainak (fr. suis): Dénes fiai: Tamás és István magistereknek.

Eredeti, hártvány, hátlapján befűggesztett pecsét töredékeivel, DL 41072. □ Közlés: BánfOkI I. 156–157. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 424–425 (román fordításban).

454. 1348. május 2. (in vig. Inaugurationis s. cr.) Az erdélyi káptalan bizonyítja, hogy János Belthuk-i pap – testvérei: István fiai: Penthe (d) Péter és György, valamint vérrokonai: Pál fia: Miklós és Tamás fia: Jakab Zerye-i nemesek nevében is – Zeryez Szent György, Zerye, Darano, Chako, Ziech és Bathathun nevű Karazna vármegyei, jelenleg lakatlan birtokuk ötödrészét örökre vejeiknek (generibus): Panady (d) Domokosnak és Veres (Rufo) Jánosnak, valamint Ivancha fia: Mihály nevű rokonuknak ajándékozta, hogy megrendezhessék lakodalmukat (propter nuptias faciendo). — *Méltóságsor*: Domo-kos prépost, Mihály éneklő-, Loránd őr- és Miklós Clus-i főesperes dékánkanonok.

Egyszerű másolat, papíron, a XIX. század második feléből, a Sombory cs lt-nak az ENMLt-ban, jelenleg a KvNLT őrizetében található töredékében (DF 257451). A helynevek hibás átírása ellenére hitelesnek tekinthető.

455. 1348. május 5. (Zewdemeter, f. II. p. quind. Pasce) Endre fia: András magister Külső-Szolnok vármegyei (de Zonuk exteriori) alispán és szolgabírái – Chatari-i Péter tiltakozására – Barthauelge-i György fia: János nevű kiküldöttük jelentése alapján megállapítják, hogy Chahal-i János magister a Thasnad-i hospeseket és a többi szomszédokat korábban is tiltotta Chahal és Kene birtok használatától, különösen pedig a Kene folyóban való halászáttól, de azok ennek ellenére nem szüntek meg ettől. — *Hátlapján azonos írással*: Pro magistro Iohanne de Chahol contra omnes vicinos et commetaneos possessionum Chahol et Kene vocatarum precipue Thasnad prohibitionalis.

Eredeti, papíron, hátlapján három befűggesztett pecsét nyomával, Kemény József gyűjteménye (DF 253439). □ Közlés: Ub II. 55. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 425–426, 679–680 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOKI 84. sz.

456. 1348. május 8. (in quind. Georgii mart.) Az erdélyi Szent Mihály-egyház káptalana tanúsítja, hogy István erdélyi vajda 1348. április 13-i kérésének (450. sz.) végrehajtására [Zuchak-i] István fia: János vajdai ember társaságában kiküldte Benedek magister kanonokot, akik április 30-án (f. IV. p. Georgii mart.) a szomszédok jelenlétében elhatárolták Markhaza birtokot Wysa és Gyulatelke falvaktól és azt örökös birtokul Gálnak és utódainak iktatták. — *A határjárás szövege:* Primo in monte Buziasmagasa vocato tres antiquas metas terreas invenissent, quarum una separaret possessioni Ba[re], secunda Wysa, tertia vero ville Markhaza vocate. Deinde in eodem monte Buziasberche vocato tenderet ad partem occidentalem ad [unam metam] cursualem. Abhinc in eodem Berch procederet similiter versus occidentem ad quendam locum Kysbuziasberche nominatum, ubi due antique mete terre [haberentur?], quarum una separaret possessioni Gyulatelke, alia ville Markhaza nominatis. Deinde in eodem Berch longius procedendo perveniretur ad unam metam cursualem. Abhinc [...] tenderet ad duas metas terreas. Deinde in eodem Berch procederetur ad unam metam cursualem. Abhinc tenderet ad montem Sosaybercy vocatum et perveniretur ad quendam [locum?] Sosaykapusa nominatum, ubi una meta terrea olim constructa haberetur. Deinde flectendo, tempore osticio existente, ut consideraretur, in eodem Berch tenderetur ad partem orientalem ad plures metas antiquas cursuales per ordinem existentes, et de ipso Berch descendendo similiter tenderetur ad partem orientalem ad unam metam cursualem. Deinde descendendo procederetur ad quendam monticulum Kyskapus nominatum supra piscinam existentem, et de ipso monticulo transiando ipsum rivulum piscine memorate tenderet ad partem orientalem. Deinde ascendendo perveniret supra ad quendam Berch, longiusque in eodem Berch ascendendo perveniret ad quendam locum Tababerche vocatum et ibi predictae antique mete possessionis Markhaza vocate per predictos homines woyuode et nostrum requisite et invente terminarentur. Minderről – ahogy ezt a vajda is világosan előírta – a jelentés alapján örökérvényű pápens oklevelet állítanak ki.

Ái Görbedi János erdélyi alvajda 1369. augusztus 8-i oklevelében, DL 28728. □ Közlés: AOkm V. 178–180. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 426–427 (román fordításban).

457. [1348. május 9. és július 4. között] A Warad-i káptalan [István erdélyi vajdának és Zonuk-i ispánnak]. [1348. március 12. – május 9. között kelt] kérésére (445. sz.) Boxa-i Máté fia: Lőrinc királyi ember, János karbeli papnak, a Szt. Vince-oltár rektorának jelenlétében, akit az ellenfél is elfogadott tanúbizonyosággként, május 9-én (II. d. quind. Georgii mart.) János fia: Márknak és Ilunch asszony férjének: Domokos fia: Jakabnak, valamint a szomszédoknak a jelenlétében a Mon és Boxa közötti vitás területet az alábbi módon határolta körül: Primo incepissent a capite cuiusdam rivuli Zarazpatak dicti, ubi mete possessionum Mon et Menyew terminarentur. Hinc processissent per decursum eiusdem rivuli versus occidentem et per decursum eiusdem rivuli eundo tres metas currentes usque montem Kartamogaza erexissent et in sumpmitate eiusdem montis Kartamogaza duas metas invenissent, ubi duas metas iuxta veteres de novo confodissent, quarum una separaret possessioni Mon, alia vero possessioni Boxa. Pars itaque terre a plaga septentrionali ultra eunden rivulum ad possessionem Menyew, a parte vero meridionali ad possessionem Boxa pertineret. Ezt követően Domokos fia: Jakab a fenti

határvonalat Ilunch asszony nevében helyesnek ismerte el, kijelentette, hogy a területet az előző határjáráskor félrevezettetve foglalták Monhoz, kibékült János fia: Márkkal és a földet visszaadta neki.

Tartalmi ái Lackfi István erdélyi vajda 1348. július 4-i oklevelében (475. sz.), Vay cs berkeszi lt: DL 96297.

458. 1348. május 10. (Torde, III. d. quind. Georgii mart.) Torda, Fehér (Alba), Kukulleu, Doboka, Culus, Zonuk és Hunyad vármegye szolgabírái bizonyítják, hogy az István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán által az erdélyrészi nemesek összessége számára Tordán, május 8-ára (quind. Georgii mart.) meghirdetett generális congregatióon résztvevő esküdtek és nemesek egyhangúan igazolták Nagy (Magnus) Simonnak és unokatestvérének (fr. p): Marhardus-nak, Péter fia: Péter és Kopolyon nemzetségbeli más rokonaik nevében is előbb a vajda, majd pedig a nemesség összessége előtt kifejtett panaszát, hogy a jelenleg a király által elfoglalva tartott Kopolyon, Kachko és Kasal/Kasaal, tartozékaikkal együtt, az ő örökös birtokuk és azokat néhai László erdélyi vajda erőszakkal foglalta el tőlük.

Eredeti, hártján, hátlapján hét befűggesztett gyűrűspecset nyomával, DL 30647. □ Közlés: BánfOkl I. 157–158. (1761. évi másolatból). — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 428–429 (román fordításban).

459. 1348. május 12. (in Thorda, V. d. quind. Georgii mart.) István, I. Lajos király által állított erdélyi vajda és Zonuk-i ispán (per excellentissimum principem dominum Lodouicum, dei gratia regem Hungarie constitutus) bizonyítja, hogy az erdélyi részek nemessége számára közhírrététel útján meghirdetett, Thorda-n, május 8-án (in quind. Georgii mart.) kezdett közgyűlésén Gergely fia: Iwanka Ws-i nemes kérésére kiváltságlevelében írta át és megerősítette Péter erdélyi alvajda 1347 november 22-i, függőpecséttel megerősített ítéletlevelét (434. sz.), mellyel Palathka felső részét és Mykotelke nevű birtokot vagy földet Semyen fia: Mihály fiai: Kylian, Simon, Mihály, János és László továbbá Pap (d) István fiai: István, Lőrinc és Mihály Thusun-i nemesektől visszavéve örökjogon Iwanka-nak visszaadta. A perben bemutatott okleveleket ülnökeivel együtt újra megvizsgálva az erdélyi káptalan [1319. december 18-i] oklevelét, mellyel Dowsa volt erdélyi vajda Mihály fiainak adományozta Palathka felét (CDTrans II. 343. sz.) és I. Károly király ezt megerősítő [1326. évi] szintén érvénytelenített oklevelét (CDTrans II. 580. sz.) kérésükre visszaadja a Thusun-i nemeseknek, hogy azokkal Dowsa fiaitól próbáljanak jogorvoslatot szerezni.

Eredeti, hártján, függőpecséttel, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73657.

460. 1348. május 12. (Thorde, V. d. quind. Georgii mart.) István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi káptalanhoz. Az erdélyi részek nemessége összességének Thorda-n május 8-ára (in quind. Georgii mart.) közhírrététel útján meghirdetett közgyűlésén Iklod-i László fia: Beke bemutatta Péter erdélyi alvajda oklevelét, melyben tiltakozik az ellen, hogy Dewa-i Márton comes az Iklod tőszomszédságában található Hassas nevű birtokot az ő beleegyezése nélkül megvásárolja (234. sz.). Néhai Márton comes fiai: Simon, Tamás plébános és Demeter erre azt válaszolták, hogy Hassas vásárolt birtokként szállott rájuk és erről okleveleik vannak, amelyek bemutatására Péter alvajda határidőt je-

lőtt ki, végül pedig az ügy tárgyalása e közgyűlésre maradt. Ekkor Márton fia: Simon bemutatta az erdélyi káptalan 1326-os privilégiumát, mellyel Kend-i Sándor fia: Rophoyn – fiai nevében is – Hassas-t eladta Horwath (d) Simon comesnek (CDTrans II. 582. sz.), továbbá a káptalan 1333-as privilégiumát, mely szerint ez utóbbi a birtokot Márton comes Dewa-i várnagynak adta el (CDTrans II. 789. sz.). Márton fia: Simon bemutatta még az erdélyi káptalan 1335-ös pátens formájú oklevelét, mely szerint János fia: Kelemen, Kereztes-i nemes beleegyezését adta ehhez az adásvételhez (CDTrans II. 870/1. sz.). Ekkor László fia: Beke bemutatta egyrészt az erdélyi káptalan 1333-as oklevelét, mely szerint ő már akkor tiltotta Horwath (d) Simon comest attól, hogy Hassas-t eladja Márton comes Dewa-i várnagynak (CDTrans II. 790. sz.), másrészt László erdélyi alvajda 1343-as oklevelét, mellyel a szomszédság jogán eltiltotta Márton comes Dewa-i várnagyot attól, hogy Hassas birtokot megvásárolja (175. sz.). Márton comes fia: Simon igaza bizonyítására nem tudott más oklevelet bemutatni és noha Horwath (d) Simon comes az erdélyi káptalan [1333-as] oklevele szerint kötelezettséget vállalt arra, hogy Márton comest és örökösait saját költségén megvédi Hassas zavartalan birtoklásában (CDTrans II. 789. sz.), ezt nem tette meg, sőt meg sem jelent. Minthogy pedig Beke fia: László tiltakozása ellenére Márton comes Dewa-i várnagy nem vásárolhatta volna meg Hassas-t, ezért utóbbi fiai sem örökölhetik azt, sőt a birtokot az ország szokása szerint inkább László válthatta volna magához, a vajda felkéri a káptalant, hogy küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében a felperes Beke fia: László számára kiküldött Butus (d) Miklós vagy fia: János vagy Reche-i Lőrinc fia: Balázs közül az egyik, továbbá Márton comes fiai számára kiküldött Mykud fia: Miklós fia: János vagy Baduk-i Péter, vajdai emberként június 2-án (f. II. a Penth.) járja be Hassas határát, mely szerint Márton comes megvásárolta és királyi mértékkel vagy szemrevételezéssel, megbízható emberekkel becsültesse fel nagyságát, minőségét, hasznosságát és értékét, majd ennek eredményét június 15-ig (ad oct. Penth.) írja meg Péter erdélyi alvajdának. Az alvajda ezután írjon elő határidőt a birtok kiváltására Beke fia: László számára, aki ezt 50 márka ezüsttel teheti meg, ha a jószágot ennyire vagy ennél többre becsülik, ha pedig ennél kevesebbre becsülik, azért a meghatározandó értékért válthatja magához. — *Hátlapján azonos kéz írásával:* Honorabilis viris amicis suis capitulo ecclesie Transsiluane pro Beke filio Ladislai de Iklod contra filios Martini quondam castellani de Dewa super estimatione possessionis Hassas vocate feria secunda proxima ante festum Penthecostes fienda et in octavis festi Penthecostes seriem eiusdem estimationis Petro vicewoyuode nostro reportanda.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 29427. — Belefoglalva az erdélyi káptalan 1348. június 17-i jelentésébe (470. sz.), Bánffy cs bp-i lt: DL 107453. I. Közlés: AOkm V. 181–184. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 430–433 (román fordításban).

461. 1348. május 12. (Thorda, V. d. quind. Georgii mart.) István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy az erdélyrészi nemesek összessége számára május 8-án (in quind. Georgii mart.) Tordán kezdett közgyűlésén Iklod-i László fiai: Domokos és Beke tiltották Mykud fia: Miklós fiainak: Jánosnak, Lászlónak, Miklósnak, Leukus-nak Doboka, Losaad, Jhenew és Morow falukban lakó jobbágyait, valamint Péter fiainak: Koplían-nak és Mihálynak, továbbá János fiainak: Demeternek, Mihálynak, Jánosnak,

végül Pál fia: Illésnek Lonay-i jobbágyait Puklusteluk nevű (Doboka vm) erdejüknek élésétől, Regun-i Dénes fiainak: Tamás és Desew magistereknek Orman és Kyrew falvakban lakó jobbágyait, valamint Gerolth-i Miklós fia: János fiainak: Andrásnak és Jánosnak, továbbá ScenthIwan-i Márton fiainak: Simonnak és Demeternek összes jobbágyát pedig Pentek nevű (Zonuk vm) birtokuk földjének és erdeinek használatától tilalmazták.

Eredeti, hártján, hátlapján befüggesztett pecséttel, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260926). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 429, 680 (román fordításban is).

462. 1348. május 12. (Thorda, V. d. quind. Georgii mart.) [István erdélyi vaj]da és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy az erdélyrészi nemesség részére Thorda-ra meghirdetett (publica proclamazione facta) május 8-i (in quind. Georgii mart.) közgyűlésén Iktor fia: [János?], testvére: István nevében is kijelentette, hogy a Cheh és Kerezthur (Doboka vm) birtokban őket illető, de jelenleg Rechey-i Lőrinc, valamint fiai: Balázs és János kezében lévő részeket bírói úton eddig azért nem követelheték, mert a királyi udvarban [?] tartózkodtak, és csak azután fogják őket perbe hívni, ha előbbi ügyüktől megszabadulhattak.

Eredeti, megcsonkult papíron, hátlapján zárópecsét töredékével, DL 39999. A keltezéséből kiszakadt kronológiai elemeket a vajda ugyanezen napon kelt többi oklevele alapján pótoltuk.

463. 1348. május 12. (Torda, V. d. quind. Georgii mart.) István erdélyi vajda és Zounuk-i ispán és erdélyrészi nemesek összessége és minden rendű-rangú lakosa részére május 8-ra (quind. Georgii mart.) Tordára meghirdetett (publica proclamazione facta) generalis congregatióján, a szolgabírák és nemesek kijelentése alapján, bizonyítja, hogy Mehfalca (d) Mihály fia: Benedek közelebről bekövetkezett halála folytán ennek Ozdzenpeter-en (Clus vm) levő birtokrészei nővéreit: Fratha-i Beke feleségét: Erzsébetet és Fratha-i Ws fia: Miklós feleségét: Ilonát illetik meg, mivel az a jószág Ogmand nemzetségbeli Lőrincről és testvéréről: Hercegh-ről szállt az ő édesanyjukra, az említett Lőrinc leányára. Említve Péter erdélyi alvajda ügyvédvalló levele.

Ái Losonci László erdélyi vajda 1379. november 17-i oklevelében, DL 37078. □ Közlés: CDHung IX/1. 637–638. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 430 (román fordításban).

464. 1348. május 13. (Torda, VI. d. quind. Georgii mart.) István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy a május 8-ra (in quind. Georgii mart.) közhírtétel útján Tordára összehívott közgyűlésen a hét vármegye szolgabírái és egész Erdély nemesei igazolták Jordanus frater Clus-i apátnak azt az állítását, hogy monostorának a szászok és székelyek között lévő birtokait: Hoodvylagh-ot, Scewlews-t [Zenthlazlo]w-ot, Danus-t, Prod-ot, Kethteremi-t és Apaty-t idegenek tartják elfoglalva.

Ái Lackfi Dénes erdélyi vajda 1364. június 14-i oklevelében, a kolozsmonostori konvent ml-t-ban (DF 275171). □ Közlés: Ub II. 56. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 433 (román fordításban). □ Regesztá: CDHung IX/1. 642. — KmLt 19. sz. — KmJkv I. 191.

465. 1348. május 14. (in Thorda, VII. d. quind. Georgii mart.) István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi egyház káptalanához. Az erdélyi részek nemessége összességének május 8-ára (in quind. Georgii mart.) közhírtétel útján meghirdetett közgyűlésén

Gergely fia: Iwanka Ws-i nemes bemutatta Péter erdélyi alvajda [1347. november 22-i] ítéletlevelét (434. sz.) és ő azt saját kiváltságlevelébe foglalva megerősítette (459. sz.). Minthogy Iwanka az alvajdai ítéletlevelél szerint Palathka felső felét és Mykotelke-t örökjogú birtokaiként visszakarta a Thusun-i nemesektől, küldje ki tanúbizonyosságát, akinek és a szomszédoknak a jelenlétében Fodor (Crispus) Pál, az alvajda famulusa, vajdai emberként e birtokokat a régi határok szerint, a Thusun-i nemesek ellentmondására való tekintet nélkül iktassa Iwanka fia: Gergelynek és a határjeleket újítsa meg. Az ellentmondókat idézze az ő vagy Péter alvajda színe elé és minderről neki vagy az alvajdának írásban tegyen jelentést.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1348. június 20-i oklevelébe (473. sz.), DL 41077. □ Közlés: AOKm V. 186–187. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 433–434 (román fordításban).

466. 1348. május 23. (in Sancto Emerico, f. VI. a. Rogationum) Péter erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanának. Küldje ki tanúbizonyosságát, akinek jelenlétében Lapad-i Péter fia: Buken, Gald-i Herbord, Delle-v-i Pál vagy Thusun-i Mihály fia: Mihály alvajdai emberként vezesse be, I. Lajos király gyűrűspecsétje alatt kelt parancsának megfelelően, Legyn-i néhai László fia: Istvánt a tőle véletlenül elvett Legyen-i birtokrészébe. — *Hátlapján azonos írással*: Honorabili capitulo ecclesie Transsilvane amicis suis pro Stephano filio Ladislai.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pajzsalakú zárópecsét nyomával, DL 29143. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 71–72 (Diaconescu M.).

467. 1348. május 31. (Avinione, II. Kal. Iunii) VI. Kelemen pápa a magyarországi minorita provincia vezetőinek. Tekintettel arra, hogy a kunok között és a magyar királyság határain túli egyéb hitetlen népek körében felragyogóban van az igaz hit világossága, rendjük erre alkalmas tagjai közül küldjenek a hitnek erre a friss ültetvényére térítőket az emberek felvilágosítása és nevelése végett.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt (DF 291191 és 291896). □ Közlés: CDHung IX/1. 572–573. — Theiner: MonHung I. 763–764. — Hurmuzaki I/2. 7–8. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 442–443 (román fordításban). — Täutu: Fontes IX. 209–210.

468. 1348. június 2. (in Sancto Emerico, f. II. p. Ascens. dom.) Péter erdélyi alvajda a Kulusmonustra-i Szűz [Mária]-konventnek. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Zuchak-i Domokos vagy Lőrinc és Chue, Zuchak-i nemesek, Tamás fiait: Deseu-t és Imrét, Buch-i nemeseket július 1-jére (ad oct. Nat. Ioh. bapt.) idézze perbe Szentimrére Mera-i Miklós fia: Miklós és Jakab, valamint Nadas-i László fia: István ellenében. — *Hátlapján azonos írással*: Conventui beate virginis de Kulusmonustra, amicis suis reverendis.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét nyomával, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73658. □ Közlés: TelOkI I. 87–88. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 443–444 (román fordításban).

469. 1348. június 4. vagy 11. (IV. f. ... Penth.) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy Gald-i Herbord erdélyrészi (de partibus Transsilvanis) nemes – unokatestvére (fr. p):

Corrad fia: Petheu, Bolta fia: Pál, Petheu fiai: Pál, Péter, László és Miklós, továbbá Adorján és fiai: János, László és Mihály [...] nevében is — tiltakozott az ellen, hogy Gald-i jószággrészüket, azaz a birtok ötödrészét a nemzetségükhöz tartozó Gergely fiai: Miklós és Jakab, Balázs fia: Illés, illetve Buken/Bukun fia: [Miklós fia:] Jakab megkérdésük nélkül, Isten és a jog ellen, tiltakozásuk ellenére eladták András erdélyi püspöknek. Ugyanakkor rokonaikat a jószág elidegenítésétől, a püspököt és mindenki mást pedig annak birtokbavételétől eltiltotta. — *Hátlapján azonos írással*: Pro Herbordo nobili de Gald et pro filiis suis ac proximis suis interius nominatis contra dominum Andream episcopum Transsilvanum, item Nicolaum et Iacobum filios Gregorii et Elyam filium Blasii, necnon Iacobum filium Buke[n] super alienatione et occupatione quintae partis possessionis Gald prohibi[tionalis].

Eredeti, rongált és a keltezésnél csonkult hártán, DL 29144. □ Közlés: AOKm V. 180–181 (1348. május 4–11. közötti hibás keltezéssel). — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 444 (román fordításban).

470. 1348. június 17. (III. d. oct. Penth.) Az erdélyi egyház káptalana Péter erdélyi alvajdának. István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán 1348. május 12-i kérésére (460. sz.) Reche-i Lőrinc fia: Balázs és Baduk-i Péter vajdai kiküldöttek, Miklós karbeli pap hiteleshelyi tanúbizonyság jelenlétében, június 2-án (f. II. a. Penth.) a Doboka vármegyei Hassas birtokot vagy földet 50 besztercei (Bistricensis) súlyú finom ezüst márkára értékelték és ezzel mindkét fél elégedett volt. Ebből az összegből László fia: Beke Hassas visszaváltására 30 márkát már ki is fizetett Márton fia: Simonnak. A felek ugyanekkor egyéb pereikben és vitás kérdésekben is kiegyeztek egymással.

Belefoglalva Járai Péter alvajda 1348. június 18-i oklevelébe (471. sz.), Bánffy cs bp-i lt: DL 107453.

471. 1348. június 18. (in Sancto Emerico, IV. d. oct. Penth.) Péter erdélyi alvajda ítéletlevele. Szentimrén, a törvénykezési helyen (in loco tribunali) június 15-én (in oct. Penth.) kezdett ülésén László fia: Beke bemutatta előtte az erdélyi káptalan 1348. június 17-i jelentését (470. sz.). Ennek alapján az ország nemeseivel együtt úgy határozott, hogy László fia: Beke a Hassas birtok visszaváltásáért fizetendő összegből fennmaradt besztercei súlyú (ponderis Bistryciensis) 20 ezüst márkát Szentimrén, az ő színe előtt, három részletben rójja le Márton comes fiainak: Simonnak, Tamás plébánosnak és Demeternek. Mégpedig augusztus 1-jén (in oct. Iacobi) hat és fél márkát bírság terhe alatt, szeptember 15-én (in oct. Nat. virg.) szintén hat és fél márkát kettőzött bírság terhe alatt és október 6-án (in oct. Mich. arch.) hét márkát. Ha ez utóbbi részlet elmulasztaná, az addig kifizetett összegeket is veszítse el. Egyidejűleg a felek összes jogvitájukban kölcsönösen kiegyeztek egymással. Végül Márton fia: Simon, testvérei nevében is, kijelentette, hogy László fia: Beke 30 ezüst márkát kifizetett nekik Hassas birtok visszaváltásában. — *Hátlapján rájegyzés*: Tholdalaghy János uram exhibealta ad transcriptionem. 1636. 23 Februarii.

Eredeti, hártán, hátlapján pajzsalakú befüggesztett pecsét nyomával, Bánffy cs bp-i lt: DL 107453.

472. 1348. június 19. (Avinione, XIII. Kal. Iulii) [István kalocsai érsek] Elek fia: Lukács zágrábi olvasókanonok részére az erdélyi egyházban kanonoki javadalmat kér [VI.

Kelemen] pápától, tekintet nélkül arra, hogy ilyenek Zágrábban is várományosa. Ennek elnyerése esetén ugyanis kész a lectorságról lemondani.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 375. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 444.

473. 1348. június 20. (crast. Corp. Chr.) Az erdélyi egyház káptalana Péter erdélyi alvajdához. István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán 1348. május 14-i kérésére (465. sz.) kiküldte tanúbizonyságát, Mihály magister káptalani jegyzőt, akinek és a szomszédoknak a jelenlétében Fodor (Crispus) Pál vajdai ember június 6-án (f. VI. a. Penth.) a Clus vármegyei Palathka birtok felső felét és Mykotelke birtok vagy föld egészét, minden tartozékai-val együtt ellentmondás nélkül örökjogon Gergely fia: Iwanka Ws-i nemesnek iktatta. — *Hátlapján azonos kéz írásával*: Nobili viro Petro vycewoyuode Transsilvano, amico eorum reuerendo.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét nyomával és Huszti András rendezését tanúsító levéltári jelzettel, DL 41077. □ Regeszta: AOKm V. 187. — DIR C, veacul XIV. vol. IV. 434.

474. 1348. július 1. (in Sancto Emerico, f. III. p. oct. Corp. Chr.) Péter erdélyi alvajda, valamint Fehér (Albensis) vármegye szolgabírái: Forrov-i Mihály és Balasfolua-i Balázs fia: László bizonyítja, hogy Miklós magister Clus-i főesperesnek, dékánkanonoknak az erdélyi egyház káptalana nevében előterjesztett kérésére megbízottjukként kiküldték István Bothludas-i nemes a káptalan Buzd nevű birtokára, aki ott június 20-án (crast. Corp. Chr.), Miklós dékánkanonokkal együtt, tiltotta a Huzyuteluk-i nemeseket, mégpedig Bálintot és fiait: Istvánt, Pált és Alardot, valamint ottani népeiket és jobbágyaikat Buzd szántóföldjeinek és egyéb jövedelemforrásainak használatától, minthogy annak határait I. Károly király idejében a Warad-i káptalan tanúbizonysága mellett ellentmondás nélkül állapították meg és választották el határjelekkel (CDTrans II. 898. sz.). — *Hátlapján azonos írással*: Pro honorabili capitulo ecclesie Transsilvane super usu et frutione utilitatum territorii ville sue Buzd vocate contra nobiles de Huzyuteluk et eorum iobagiones prohibitionalis.

Eredeti, hártán, hátlapján pecsét nyomával, DL 30648. □ Közlés: Ub II. 56–57. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 445 (román fordításban).

475. 1348. július 4. (Bude, XX. d. oct. Penth.) István, Erdélynek I. Lajos király által kinevezett vajdája és Zonuk-i ispán, bizonyítja, hogy amikor Orrus (d) János leánya: Ilunch, aki Domokos fia: Jakab felesége, Mon nevű Belső-Szolnok vármegyei (in ctu de Zounuk interiori) nőági birtokát Ody-i István fia: Mihály királyi ember, a Warad-i káptalan tanúbizonyságának: István magister karbeli papnak jelenlétében, 1346. október 13-án (VI. f. a. Galli conf.) Ilunch asszony férje: említett Domokos fia: Jakab útmutatása szerint körül akarta határolni, keletről nyugat felé haladva két határjelnél, egy völgyben lévő forrásnál és egy Berch tetején, János fia: Márk, Boxa-i nemes, ellentmondott, amiért őt [1346.] november 15-re (ad quind. Omn. sanct.) Ilunch asszony ellenében a vajdai székre megidéztek. Erről a terminusról az ügyet más korábbi perben való elfoglaltság címén (ratione prioritatis termini) a következő május 8-ra (ad quind. Georgii mart.), majd

[1347.] augusztus 1-jére (ad oct. Iacobi ap.) halasztotta. Ekkor Boxa-i János fia: Márk annak bizonyítását kívánta Ilunch asszony férjétől és egyben a váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) Szt. István első vértanu konventjének oklevelével megbízott ügyvédjétől: Domokos fia: Jakabtól, hogy felesége jogosan formál-e igényt az ő szomszédságában fekvő Mon birtokhoz. Erre ő bemutatta az erdélyi káptalan 1323. (CDTrans II. 469. sz.) és 1324. évi (CDTrans II. 506. sz.) két privilégiumát. Ezek láttán Boxa-i János fia: Márk a háromízben feltett bírói kérdésre, hogy akar-e keresetet indítani Ilunch asszony ellen, tagadólag válaszolt, és szomszédként elismerte annak cserejogán való Mon-i birtoklását, de azt állította, hogy Ilunch asszony az említett határjárás révén az ő Boxa nevű jószágából egy részt Mon-hoz kíván foglalni, noha a birtokcseréről szóló 1324. évi bemutatott oklevélben nincsenek feltüntetve a határjelek. Mivel pedig Gerend-i Miklós comes fia: Jakab, aki a csere során örököseit is kötelezte, hogy Ilunch asszony apját: István fia: Jánost és utódait saját költségükön megoltalmazzák Mon birtokában, időközben meghalt, az ítélszékén résztvevő bárók és nemesek tanácsából ennek utódait [1347.] november 8-ra (ad oct. Omn. sanct.) színe elé idéztette Mon birtok valóságos határjeleinek megmutatása végett. Jóllehet Ilunch asszony és az ő képviselőjében említett férje október 13-án (in quind. Mich. arch.) a Warad-i káptalan tanúbizonyosságának: Mátyás karbeli papnak jelenlétében, Sampson-i László fia: Miklós királyi emberrel Gerend-i Péter fia: Miklós comes fia: Jakab gyermekeit: Pétert és Klárát Bogach nevű birtokukon megidézttette, ezek nem jelentek meg, megbízottjukat sem küldték el, bár a felperes asszony férje és egyben ügyvédje 22 napon át várákozott rájuk. Minthogy pedig Ilunch asszony szegénysége miatt tovább nem várákozhatott és a háromízben feltett bírói kérdésre Boxa-i János fia: Márknak a váradhegyfoki Szt. István konvent oklevelével meghatalmazott ügyvédje: Menyew-i István fia: Miklós is beleegyezését adta a per befejezéséhez, a per tárgyalását [1348.] március 12-re (ad oct. Cinerum) elnapolta. Ekkor a Warad-i káptalant tanúvallásra szólította fel. Miután ennek május 9. után kelt és Boxa-i János fia: Márk által bemutatott jelentéséből (457. sz.) értesült a felek kiegyezéséről, azt e privilégiumával maga részéről is megerősíti.

Eredeti, hártán, függőpecséttel, Vay cs berkeszi lt: DL 96297.

476. 1348. július 4. (in Sancto Emerico, IV. d. oct. Nat. Ioh. bapt.) Péter erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanának. Július 1-jén (in oct. Nat. Ioh. bapt.) tartott ítélszékén, korábbi halasztólevelének megfelelően, István fia: László és Domokos fia: Mihály, Suk-i nemesek, bejelentették, hogy osztályt kívánnak Suk-i Miklós fiaitól: Barnabástól, Mihálytól és Illéstől az ezek lakóhelyeül szolgáló Zoath és Sarmas nevű Clus vármegyei, örökjogú birtokukon. Bár az alpereseknek a Clusmonustra-i konvent levelével meghatalmazott képviselője: Jara-i Jakab fia: György néhai Elleus erdélyi alvajda két 1311-ből való oklevelével (CDTrans II. 193. sz.) azt kívánta bizonyítani, hogy a felek e jószágokon már korábban megosztottak, nemesi bírótársaival egyetértésben újbóli osztályt rendelt el, mert örökös érvényű olyan birtokosztály nem lehet, melyet nem az ország szokása szerint, tehát káptalani és vajdai ember közreműködésével, hanem csak a felek egyszerű bevallása szerint ejtettek meg. Küldje tehát ki tanúbizonyosságát, kinek, valamint Both fia: János fia: Gál, illetve Thur-i Péter, vagy Cheh (d) György alvajdai embernek a

jelenlétében a felperesek a birtokokat osszák két egyenlő részre, melyek közül elsőnek az alperes Miklós fiai: Barnabás, Mihály és Illés válasszanak maguknak, míg a másik rész István fia: László és Domokos fia: Mihály felperesnek maradjon. Ha valamelyik félnek, illetve szolgájának lakóháza a másik fél részébe esne, joga legyen azt a saját felére átköltöztetni (si edificia cuiuslibet partis et suorum servientium, in quibus ipsi propriam haberent residentiam, per formam dicte divisionis in portionem partis alterius cederent, eadem edificia ipsa pars ad suam portionem removendi et transferendi liberam habeat facultatem).

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1348. október 8-i oklevelébe (482. sz.), Suky cs lt (DF 255253). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 446–447, 680–681 (román fordításban is, hasonmással).

477. 1348. július 12. (Avinione, IV. Id. Iulii) István kalocsai érsek Czacmar-i István fia: János erdélyi klerikus részére győri és váradi kanonokságot kér a pápától.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 384. és 389. sz. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 448.

478. 1348. július 18 (f. VI. a. Marie Magd.) János Nempthy-i plébános és Mezes-en túli helynök a Mada-i Jako fia: Lewkus magister és Wamus (d) Mihályné: Mada-i Péter fia: Miklós leánya: Margit asszony közti leánynegyed ügyében oklevelez.

Eredeti, papíron, hátlapján mandorla alakú zárópecsét nyomával, Zichy cs zsélyi lt: DL 76892. □ Közlés: ZOkm II. 306. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 450.

479. 1348. augusztus 29. (in Decoll. Ioh. bapt.) János Nempthy-i plébános, András erdélyi püspök Mezes-en inneni helynöke bizonyítja, hogy Mada-i Péter fia: Miklós comes azt nyilatkozta előtte, miszerint Mada öt illető harmadrészből kiadta leánya: Margit, Vamus (d) Mihály felesége, leánynegyedét.

Eredeti, hártán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, Zichy cs zsélyi lt: DL 76893. □ Közlés: ZOkm II. 307. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 450.

480. 1348. szeptember 8. (in civitate Budensi, VIII. d. Septembris) I. Lajos király, az ország húsz egyházi és világi méltóságával együtt, esküvel kötelezi magát a Velencével nyolc évre kötött fegyverszünet megtartására. Az eskütársak között szerepel István erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán, Tamás volt vajda, jelenlegi Crasso-i és Kewe-i ispán, valamint Loch fia: András a székelyek és Brassow ispánja.

Eredeti je bevezetve Velence város lt-nak Libri pactorum sorozata V. kötete 215. lapjára. □ Közlés: Wenzel: DiplEml II. 315–316. □ Regeszta: Ub II. 57. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 451.

481. 1348. szeptember 21. (in Mathei ap. et ev.) A gyulafehérvári (AlbTr) egyház káptalana privilégialis alakban átírja saját 1319. december 14-én (CDTrans II. 342. sz.) és

1325. augusztus 2-án kelt pátens oklevelét (CDTrans II. 529. sz.) a Regun-i Dénes fiai: Tamás magister, István bán és Deseu magister közötti birtokosztályról.

Tartalmi említés Lackfi Dénes erdélyi vajda 1366. február 21-i ítéletlevelében, Bánffy es nemzetségi lt (DF 260656, 260657). □ Közlés: BánfOkl I. 258, 262–265, 271. — DocRomHist C. XIII. 10–12, 13–18, 22–25 (román fordításban is).

482. 1348. október 8. (III. d. oct. Mich. arch.) Az erdélyi egyház káptalana Péter erdélyi alvajdának. 1348. július 4-i kérésének megfelelően (476. sz.) Domokos fia: Mihály és István fia: László felperes, Thwr-i Péter alvajdai ember és Mihály magister káptalani nótárius hiteleshelyi tanúbizonyság jelenlétében, október 2-án (f. V. p. Mich. arch.) a Clus vármegyei Zoath birtokot kettéosztotta és a részeket az alábbi módon határolta el egymástól: Primo a parte occidentali incipiendo in quodam monticulo, in una meta antiqua descendit ad unam arborem et de ipsa arbore ad caput cuiusdam rivuli, ubi est una meta terrea nova, de qua in eodem rivulo descendit ad villam et in eadem villa de dicto rivulo salit ad septentrionem, ad unam novam terream, de qua ascendit versus ecclesiam, ad novam metam terream, in latere montis ecclesie erectam. Et abhinc ad ipsam ecclesiam, de qua descendit ad fornacem cementi et de ipsa fornace cementi descendendo per quendam strictam plateam ad clausuram piscine et transeundo ipsam clausuram piscine, ad unam metam terream novam, de qua tendendo parum versus orientem, in radice montis, in ascensu eiusdem montis est una nova meta terrea. Et demum ascendit iuxta vineam ecclesie ad Berch magnum, ad unam metam terream novam et ibi terminantur mete et signa divisionis. Et facta divisione sic, quemadmodum predictae mete et signa ipsam possessionem seu villam Zoath vocatam in terris arabilibus, pratis, fenetis, sessionibus et aquis ac piscinis ad duas partes separant, distingunt, sic unam partem seu medietatem eiusdem possessionis seu ville Zoath vocatam a partibus occidentali et septentrionali cum omnibus utilitatibus suis, videlicet sessionibus, terris arabilibus, pratis, fenetis, aquis et locis piscinarum, necnon cum silva Chalanuserdew vocata, excepta quadam particula sua, que particula est a parte occidentali et tribus metis terreis novis, una in Berch, alia in medio ipsius silve et tertia in inferiori parte eiusdem silve erectis separata existit et cum omnibus aliis iuribus ad dictam medietatem ipsius possessionis seu ville Zoath vocatam pertinentibus predicti Barnabas, Michael et Elyas, filii Nicolai, nobiles de Suk, pro se et pro portione ipsorum elegissent et receperunt perpetualiter et irrevocabiliter possidendam et habendam. Alia vero pars seu medietas eiusdem possessionis seu ville Zoath vocatam per predictas metas separata et distincta, a partibus orientali et meridionali existens, similiter cum omnibus utilitatibus suis, videlicet sessionibus, terris arabilibus, pratis, fenetis et aquis, necnon cum piscina maiori seu superiori et cum tribus silvis Gyermukerdew, Sumus et Lapuserdew vocatis et cum predicta particula silve Chalanuserdew vocatam ac cum omnibus aliis iuribus ad ipsam aliam medietatem possessionis seu ville Zoath vocatam pertinentibus remansisset et devoluta esset prefatis Michaeli filio Dominici et Ladislao filio Stephani, similiter nobiles de Suk, ac eorum fratribus et pro portione ipsorum perpetualiter et irrevocabiliter possidenda, tenenda et habenda, ecclesia parochiali de eadem Zoath partibus predictis communiter remanente. A fentebb megnevezett felperesek még ugyanazon a napon Sarmas (Clus vm) birtokot is kettéosztották és a részeket az aláb-

bi módon határolták el egymástól: A parte orientali incipiendo in quodam Berch in una meta terrea antiqua descendit versus villam ad aliam novam metam terream. Et abhinc ad tertiam metam terream in villa iuxta arbores salicis erectam, de qua transeundo rivulum per medium ville vadit ad ecclesiam et ab ipsa ecclesia tendendo versus occidentem inter terras arabiles ad unam novam metam terream, de qua ascendit ad Berch, ubi est una nova meta terrea. Et abhinc descendit ad unam metam terream novam, de qua amplius descendit versus Ludas ad quoddam Berch, in quo est una nova meta terrea et de ipsa descendendo transit ipsum Ludas directe ad unam novam metam terream in latere magni Berch erectam, de qua tendit versus meridiem ad unam foveam et ulterius vadit ad unam metam terream novam, in cauda cuiusdam Berch erectam. Et abhinc descendit ad unam metam terream novam in valle Petrusweulge vocata erectam et tandem per medium ipsius vallis ascendit versus occidentem ad Berch et ad unum monticulum Hygis vocatum et ibi terminantur mete divisionis. Et facta ipsa divisione sicut ipsam possessionem Sarmas vocatam in locis sessionum ac terris arabilibus, pratis, fenetis et aquis cursus predictarum metarum ad duas partes dividit, separat et distinguit, sic unam partem seu medietatem superiorem ipsius possessionis seu ville Sarmas vocate a parte septentrionali existentem, cum omnibus utilitatibus, videlicet terris arabilibus, pratis, fenetis, aquis et locis sessionum, necnon cum silvis Remetheweulge, Munoros et Wagutherdew vocatis, prout ipse silve ab aliis silvis Auas et Gyurthyanus vocatis per duas novas metas terreas, una in Berch et alia in inferiori parte dictarum silvarum erectas separantur et a parte occidentali existunt, et cum una particula silve Kerekerdew vocate et cum medietate silve Wezzeuserdew vocate a parte occidentali existente separata duabus metis terreis novis et cum aliis iuribus ad dictam superiorem medietatem possessionis seu ville Sarmas vocate pertinentibus predicti Barnabas, Michael et Elyas filii Nicolai pro se et pro portione ipsorum elegissent et recepissent perpetualiter possidendam et habendam. Alia vero pars seu medietas eiusdem possessionis seu ville Sarmas vocate a parte meridionali existens, similiter cum omnibus utilitatibus, videlicet locis sessionum, terris arabilibus, pratis, fenetis et aquis, necnon cum predictis silvis Auas et Gyurthyanus vocatis a parte orientali existentibus et cum medietate predictae silve Wezzeuserdew vocate a parte orientali existente et cum aliis iuribus ad ipsam aliam medietatem possessionis Sarmas vocate pertinentibus remansisset ac devoluta esset supradictis Michaeli filio Dominici et Ladyzlao filio Stephani et ipsorum fratribus ac pro portione eorum perpetualiter et irrevocabiliter possidenda, tenenda et habenda, ecclesia parochiali de eadem Sarmas partibus predictis communiter remanente. Zoath és Sarmas birtok fenti felosztásánál István fia: László felperes János, István és Péter nevű atyafiai szintén jelen voltak és azt elmentmondás nélkül tudomásul vették.

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Suky cs lt (DF 255253). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 454–457, 681–684 (román fordításban is, hasonmással).

483. 1348. október 10. (in Sancto Emerico, V. d. oct. Mich. arch.) Péter erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanának. Koppan-i Ugrin fia: János fia: Miklós, aki korábban ellene mondott annak, hogy Lappad-i Péter fia: Miklós magistert Dombo/Dombow (Küküllő vm) birtokba beiktassák, ügyét január 13-ról (oct. Epiph. dom.) királyi pa-

ranccsal október 6-ra (ad oct. Mich. arch.) elhalasztatta, de akkor sem jelent meg tiltakozásának megindokolására. Küldje ki tehát tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében megbízottja: Benedek fia: Pál comes alvajdai helyettes bíró (vicejudex noster), illetve Forro-i Mihály, vagy Sile-i Miklós fia: István iktassa be Lappad-i Péter fia: Miklós magistert királyi adomány címén Dombo birtokába, előzőleg kijelölve annak határait. Az esetleges ellentmondókat november 8-ra (ad oct. Omn. sanct.) idézze színe elé.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1348. október 22-i jelentésébe (484. sz.), DL 30383, 36542 és iktári Bethlen cs. lt (DF 255005, 1343-ra keltezve). □ Regeszta: AOKl XXVII. 675. sz. (1343-ra keltezve).

484. 1348. október 22. (f. IV. a. Demetrii mart.) Az erdélyi káptalan Péter erdélyi alvajdához. 1348. október 10-i kérésére (483. sz.) Benedek fia: Pál comes, az alvajda al-bírája és Bulcho magister Zothmar-i főesperes október 19-én (dom. p. Luce ev.) Lappad-i Péter fia: Miklós magistert Dombo/Dumbo birtokba (Kukellew vm) királyi adomány címen beiktatta és annak határát a következőképpen állapította meg: Ante omnia circa fluvium Kyskukullew vocatum incipit inter duas arbores..., quia propter inundationem aque meta erigi non poterat, ideo una ipsarum duarum arborum, videlicet superior et a parte orientali existens pro meta eiusdem possessionis Dombo est ordin[ata...], de qua ascendendo per rubetum ad unam magnam viam, quam transeundo venit ad duas metas terreas novas iuxta [predictam] viam a parte superiori erectas, quarum una existens ab oriente separat ipsam villam Dombo a villa Kyralfalwa vocata. Abhinc ascendit ad unum montem, in quo est una nova meta terrea currens et de ipsa planitie ulterius ascendendo et transeundo unam magnam viam ascendentem de Kyralfalwa venit ad cacuminem cuiusdam montis, in quo Paulus, Dominicus et Valentinus filii Merhardy nobiles de Herepe, ostenderunt duas metas perforatas pro eadem villa Herepe existentes, iuxta quas una nova meta terrea pro eadem Dombo est erecta, de qua descendendo per viam iuxta quam a parte inferiori una nova meta terrea currens pro Dombo est erecta. Et abhinc descendendo in Kuzepbyrch erecta est una nova meta terrea currens et separans Dombow ab eadem Herepe. Dehinc per ipsum Berch ascendendo et transeundo viam venit ad unum montem, in quo invente sunt due mete perforate pro villis Herepe et Ozd vocatis existentes, iuxta quas metas perforatas a parte orientali due mete terree pro Dombo sunt erecte, de quibus procedendo et ipsam magnam viam transeundo, venit ad alium montem, in cuius medio una meta antiqua perforata est inventa, iuxta quam una nova meta terrea pro Dombo est erecta. Et abhinc eundo versus orientem et descendendo per Kuzepbyrch, supra unam vallem magnam una nova meta currens pro Dombo est erecta, de qua per ipsam vallem descendendo inter terras arabiles ascendit ad unum montem Elusberch nominatum, in quo una nova meta pro Dombo est erecta. De qua ascendendo ad unum magnum montem, in quo una nova meta pro Dombo est erecta, ubi incipit tenere metas cum villa Burdfolua vocata, de qua quidem meta eundo versus meridiem ascendit ad alium magnum montem Hegesholm alias Babaholm vocatum, sub quo monte erecta est una nova meta separans Dombo ab eadem Burdfolua. Abhinc eundo versus meridiem in Berch erecta est una nova meta, que separat Dombo a villa Babaholma vocata, de qua meta amplius eundo ad meridiem iuxta magnam viam, per quam itur ad Zenthmartun erecta est una nova meta separans Dombo ab eadem Babaholma. Post hec autem

procedendo per ipsam magnam viam versus orientem salit de ipsa via ad duas metas antiquas pro villis Babaholma et Zenthmartun existentes, iuxta quas una nova meta pro eadem Dombo est erecta. De qua descendendo per ipsam magnam viam versus orientem a parte dextra erecta est una nova meta separans Dombo ab eadem Zenthmartun. Abhinc descendendo versus meridiem infra ipsam magnam viam, que venit de Dombo sunt erecte due nove mete separantes Dombo ab eadem Zenthmarthun. De quibus descendendo parum contra meridiem iuxta rubetum fluvii Kukullew erecta est una nova meta separans et distinguens Dombo ab eadem Zenthmartun, ubi una terra seu planities Banzallasa vocata et abhinc itur per ipsum rubetum usque ad cursum predicti fluvii Kyskukullew vocati et sic mete et cursus metarum possessionis seu ville Dombo vocate terminantur. Jóllehet az iktátásnak a helyszínen senki sem mondott ellent, mégis amikor a kiküldöttek a káptalan előtt jelentésüket megtették Wgrin fia: János fia: Miklós tiltakozott az ellen, mert szerinte Dombo I. Károly király adományából őt illeti meg.

Eredeti, nehezen olvasható, szakadozott hártýán, hátlapján pecsét nyomával, DL 30383 és 36542 (újkori másolat). — 1676. február 29-i hibás ái az iktári Bethlen cs lt-ban (DF 255005, 1343-ra keltezve). □ Regeszta: AOKl XXVII. 715. sz. (1343-ra keltezve).

485. 1348. október 30. (in Sancto Emerico, III. d. p. Sim. et Iude ap.) Péter erdélyi alvajda a Clusmonustra-i konventnek. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Nagy (Magnus) Miklós vagy Kelemen fia: János Buch nevű föld színén Chol (d) Miklós fiait: András magistert, Istvánt és Miklóst, György fiait: Miklóst és Illést, Pál fiait: Miklóst, Lászlót és Jakabot, végül Demeter fiait: Miklóst, Lászlót és Dénest december 13-ra (oct. Nicolai conf.) idézze színe elé Szentimrére Mera-i Miklós fia: Miklós és Jakab deák, valamint László fia: István ellenében.

Belfoglalva a kolozsmonostori konvent 1348. november 18-i oklevelébe (490. sz.), Teleki cs mvhelyi lt: DL 73659. □ Közlés: TelOkl I. 88–89. — DIR C, veacul XIV, vol. 459–460 (román fordításban).

486. 1348. november 4. (in villa Mohten II. d. f. II. p. Omn. sanct.), András magister, a székelyek, Brassow, valamint Zathmar és Máramaros ispánja Zathmar vármegye közgyűlésén a szolgabírákkal és esküdtekkel együtt megerősíti Wyda fia: Jánosnak azt a panaszát, hogy Biri-i Tamás négy évvel ezelőtt András nevű szolgájával Kallow-on őt megsebesítette.

Eredeti, papíron, hátlapján egy nagyobb és két kisebb pecsét töredékeivel, Kállay cs lt: DL 51455. □ Regeszta: KálLt 960. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 460.

487. 1348. november 12. (in Sancto Emerico, V. d. oct. Omn. sanct.) Péter erdélyi alvajda bizonyítja, hogy Ambrus fia: Tamás fiai: János és László, korábbi halasztólevele értelmében november 8-án (in oct. Omn. sanct.) Regun-i Dénés fia: Tamás magister ellen azt a panaszt emelték, miszerint Kapur nevű szerzett birtokukból egy részt Feuldwar nevű jószágához foglalt. Erre Tamás magister ügyvédje: Approd (d) János azt válaszolta, hogy Kapur és Feuldwar birtokot úgy szereztek, hogy egyikőjük sem mond annak ellen, miszerint a két jószágot Ambrus fia: Tamás fiainak oklevelei alapján különítsék el egymástól. Mikor azonban, nemesi ülnökeivel együtt, felszólította a felpereseket okleveleik bemuta-

tására, Tamás említett fiai azt válaszolták, hogy azok nincsenek náluk. Jóllehet a felpere-seknek jogbizonyítékaikat mindig maguknál kellene tartaniok (sua instrumenta, que habent semper circa se habere deberent) elrendeli, hogy Tamás fiai január 13-án (in oct. Epiph. dom.), hat márka bírság terhe alatt, mutassák be előtte okleveleiket, hogy az ügyben ítéletet hozhasson. — *Hátlapján azonos írással*: Pro magistro Thoma filio Dionisii de Regun contra filios Thome filii Ambrosii ad octavas festi beati Nicolai confessoris (javítva: Epiphaniarum domini) super exhibitione instrumentorum prorogatoria.

Eredeti, papíron, hátlapján pajzs alakú, ép zárópecséttel, Erdődy cs galgóci lt, jelzet nélkül (DF 278288).

488. 1348. november 12. (in Sancto Emerico, V. d. oct. Omn. sanct.) Péter erdélyi alvajda a Clusmonusta-i Szűz Mária-monostor konventjének. Booth fia: János fia: Gál november 8-án (in oct. Omn. sanct.) panaszt emelt előtte Fratha-i Ws fia: Miklós ellen, mert amikor ő Fratha-i erdejének egy darabját elcserélte Miklós Fratha-i birtok részének harmadával, úgy tájékoztatta őt, hogy Fratha határa köröskörül Berekenes, Chehteluke, Myhhes, Ceked, Zenthjacob és Zupur birtokkal érintkezik és ezen belül nincs más prédiuum, most pedig azt állítja, hogy Fekteteluk és Ponyuateluk ezen belül fekszik, és kéri ezek határjelekkel való különválasztását Fratha-tól. Ő az ítélszékén résztvevő nemesekkel együttesen úgy döntött, hogy Ws fia: Miklós december 7-én (in oct. Andree ap.) — Mathyus fia: Tamás és Egethew (d) János fia: Balázs kivételével – bármelyik két nemes szomszédjával együtt a helyszínen, saruját levetve mezitláb esküdjön meg a Fratha-t szomszédjaitól, illetve a prédiuumoktól elválasztó határra. Küldje tehát ki tanúbizonyságot mindkét fél részére, akik jelenlétében a felperes Gál részéről Gyurfolua-i Bocho és Henke (d) Péter vagy Moch-i László, Miklós alperes részéről pedig Patha-i Péter fia: János, Suk-i Lénárd vagy Aprod (d) János előtt történjék az eskütétel. Ennek és a határjárásnak a lefolyásáról december 13-ra (ad oct. Nicolai ep.) tegyenek neki jelentést.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1348. december 11-i jelentésébe (492. sz.), DL 28729 (az átíráskor kifejejtett keltezés itt megtalálható) és Suky cs lt (DF 255306 és 255307). — Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 460–462, 684–685 (november 8. utánra keltezve, román fordításban is).

489. 1348. november 13. (Bude, Briccii conf.) I. Lajos király, tekintettel apjának, I. Károly királynak Swky-i Albert fiai: Mihály és Miklós számára adott és a havaselvi részekben (partibus Transalpinis) elveszett középső pecsétjével ellátott [1324. január 3-i] adománylevelére (CDTr II. 472. sz.), valamint Swky-i Albert fia: Miklós fiai: Barrabás, Mihály és Illés hú szolgálataira, kivált amikor a királyság határait pusztító tatárokkal szembeszállva testvérük (fr. u): Dávid is elesett a Szent Korona szolgálatában és a nevezett Barrabás őt súlyos sebet kapott (in quodam conflictu contra sevam gentem Tartarorum confinia regni nostri tyrranice invadare attemptantium habito, ubi quidam frater eorum uterinus David nomine pro fidelitate sacre regie corone observanda viriliter dimicando exstitit interemtus dictusque Barrabas quinque vulneribus letalibus sauciatus), megerősíti Swky-i Miklós fentebb megnevezett fiait Palustelege föld és az Vmbuz nevű erdő (Doboka vm) örökös birtokában, úgy, hogy egyetlen bíró se kényszeríthesse őket arra, hogy ezekben osztozzanak unokatestvéreikkel: Swky-i Domokos fiaival: Jánossal, Mi-

hállyal, Istvánnal és Péterrel, valamint Swky-i István fiaival: Lénárddal, Lászlóval és Sandur-ral vagy más osztályos atyafiaikkal (fr. cond.).

Ái a kolozsmonostori konvent 1482. augusztus 7-i oklevelében, DL 27426 és 36824. □ Közlés: AOkm V. 247–249. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 462–463 (román fordításban). — Kristó: *Históriák 180–181* (részlet magyar fordításban). □ Regeszta: *Petrichevich I/2*. 1826. sz.

490. 1348. november 18. (in oct. Martini conf.) A Clusmonustra-i Szűz [Mária]-monostor konventje Péter erdélyi alvajdának. 1348. október 30-i kérésére (485. sz.) Andreashaza-i Kelemen fia: János alvajdai kiküldött, János pap Bach-i káplán tanúbizonysága mellett, november 18-án megjelent Buch föld színén, Chol (d) Miklós fiait: András magistert, Miklóst és Istvánt, György fiait: Miklóst és Illést, Pál fiait: Miklóst, Lászlót és Jakabot, végül Demeter fiait: Miklóst, Lászlót és Dénest azonban csak a Zuchak-i és Andreashaza-i szomszédos nemesek jelenlétében idézhette meg december 13-ra (oct. Nicolai conf.) Szentimrére (ad Sanctum Emericum), mert a nevezettek Buch-i embereit vagy jobbágyait a helyszínen nem sikerült megtalálniok. — *Hátlapján azonos írással*: Nobili viro et honesto Petro vicevovode Transsilvano amico ipsorum reverendo pro Nicolao, Iacobo et Stephano filio Ladizlai citatoria.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét nyomával, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73659. □ Közlés: *TelOkI* I. 88–89. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 463–464 (román fordításban).

491. 1348. november 29. (Bude, X. d. II. d. Elizabethe vidue) Miklós, a magyar királyság nádora és a kunok bírása, noha az egyrésztől Panyla-i János fia: Péter felperes, másrésztől Mihály fia: László fia: Péter, Miklós, Mihály és Tamás, valamint Simon fia: Péter és Imre, Biry-i Tamás, Egyed fia: Ivan fia: László András és Demeter, Péter pap, Lengel (d) János, végül István fia: István között bizonyos Semyan-i telekhelyek (locorum sessionalium) miatt támadt jogvitát (discussionem), az egri káptalan jelentése alapján, november 20-án (II. d. Elizabethe vidue) szándékozott eldönteni, de azt a király parancsára [1349.] július 1-jéig (ad oct. Nat. Ioh. bapt.) elnapolta, mert az említett nemesek Wbul nevű testvére urával: István vajdával a tengeren túli részeken (ultra partes maritimas) van és nélküle a többiek nem felelhetnek. — *Hátlapján azonos írással*: Pro Petro filio Iohannis de Panyla contra filios Ladislai ac alios ad octavas festi Nativitatis beati Iohannis baptiste prorogatorie.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét nyomával, Kállay cs lt: DL 51502. □ Regeszta: *KálLt* I. 966. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 464.

492. [1348.] december 11. (f. V. p. oct. Andree ap.) A Clusmonustora-i Szűz Mária-monostor konventje Péter alvajdának. 1348. november 12-i kérésére (488. sz.) Gál magister részéről Bachou alvajdai és István frater konventi kiküldött december 7-én (in oct. Andree ap.) megjelent Fratha-n és egész napon át estig ott várakozott. Amikor már közeledett az ekütétel órája Ws fia: Miklós is megjelent, de csak maga személyében és kijelentette, hogy mivel a megszabott időpont vasárnapra esik, e nap iránti tiszteletből, de a jelenlegi csapás és halálos veszedelem miatt is (propter venerationem eiusdem diei et propter instantem plagam et periculum mortis) nem tesz esküt, hanem elfogadja úgy a ha-

tárt, amint azt Both fia: János fia: Gál magister felperes kimutatja. Minthogy közben bealkonyodott, János fia: Gál a következő hétfői napon (december 8-án) mutatta ki Fratha határjeleit a következőképpen: Magister Gallus duxisset eos versus possessionem Mehhes et ibi in quinque locis duplicatas metas novas iuxta veteres erectas demonstrasset et ipsi oculata fide perspexissent, que mete separarent ipsas limitationes Mehhes et Fratha. Deinde duxisset eos versus Berekenes, ubi predictus magister Gallus iterato inter silvam ad Berekenes pertinentem et aliam silvam Agazerdey nuncupatam in sex locis iterum decem antiquas metas terreas magnas demonstrasset et ipsi oculata fide perspexissent. Deinde processissent versus Fratha ad finem seu caudam cuiusdam submersi lacus in una acie vulgariter Eel dicta supra ad duo Holm, ubi iterum unam metam perspexissent versus Chehtelke demonstrando, infra quas metas ipsa duo predia essent situata, quas predictus Nicolaus Feketheteluk et Ponyuatelek vocasset duo predia antedicta, et ipsa duo predia per alias metas non extitissent separata, prout idem Bochow homo vester et noster nobis dixerunt consona voce coram nobis.

Belefoglalva Járai Péter erdélyi alvajda 1348. december 13-i oklevelébe (494. sz.), DL 28729 (az átíráskor kifejezett keltezési év itt megtalálható). — Ái Görbedi János erdélyi alvajda 1369. szeptember 22-i oklevelében, Suky cs lt (DF 255306 és 255307). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 464–465, 685–686 (román fordításban is).

493. 1348. december 13. (in Sancto Emerico, in oct. Nicolai conf.) Péter erdélyi alvajda azt a pert, amelyet Mera-i Jakab deák és Miklós fia: Miklós, valamint László fia: István a Colusmonstra-i konvent idézőlevele értelmében december 13-án Szentimrén kellett volna előtte elkezdjének Chol (d) Miklós fiai: András, Miklós és István, György fiai: Miklós és [Illés], Pál fiai: Miklós, László és Jakab, valamint Demeter fiai: Miklós és Dénes ellenében, akik helyett kiküldötteik (assumptores termini) meg is jelentek, más korábbi perükben való akkori elfoglaltságuk miatt (propter termini prioritatem) elhalasztja [1349.] május 1-jére (ad oct. Georgii mart.) — *Hátlapján*: Pro Iacobo literato et aliis intraposis contra filios Nicolai dicti Chol et alios intrapositos ad octavas festi beati Georgii martiris prorogatoria.

Eredeti, papíron, nehezen olvasható kifakult írással, hátlapján pajzs alakú zárópecsét töredékével, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73660. □ Közlés: TelOkI I. 89–90. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 466 (román fordításban).

494. 1348. december 13. (in Sancto Emerico, in oct. Nicolai ep.) Péter erdélyi alvajda a Clusmonstra-i Szűz Mária-monostor konventjének az Ws fia: Miklós Fratha-i nemes által János fia: Gál Fratha-i nemes ellenében két szomszédos nemessel együtt leteendő esküjéről szóló 1348. december 11-i jelentése (492. sz.) alapján bizonyítja, hogy Fratha határát János fia: Gál útmutatása szerint megjárták, majd elkülönítették és hogy az a két pusztá (predia), amelyeket Ws fia: Miklós Feketeluk-nek és Pungwateluk-nek nevezett meg, Fratha határában fekszik.

Eredeti, hártán, leszakadt függőpecsét helyével, DL 28729. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 72–73 (Diaconescu M.).

495. 1348. december 24. (in Sancto Emerico, in vig. Nat. dom.) Péter erdélyi alvajda az erdélyi káptalanhoz. I. Lajos király parancsára küldje ki tanúbizonyosságát Rajnold fia: László fia: Istvánnak Legyun birtokbeli részébe való beiktatásához. — *Kijelölt alvajdai emberek:* Albert fia: Miklós, Thur-i Péter, Kalach. — *Hátlapján azonos írással:* Honorabili capitulo ecclesie Transsilvane, amicis suis.

Eredeti, hártýán, zárópecsét nyomával, DL 30384.

496. 1349. január 1. (in oct. Nat. Chr.) Deeswar bírái: Márton és Loránd comesek, valamint esküdttjei és polgárainak összessége (universitas hospitum) bizonyítja, hogy egyezésre léptek János fia: András comessel, aki Deeswar bíróságát (villicationem), IV. Béla királytól kezdődően nyert kiváltságaik sérelmére, szolgálatai jutalmaként I. Lajos királytól magának szerezte meg élete végéig szólóan. András comes ugyanis mielőtt felléptek volna ellene, az erről szóló, nagy pecséttel ellátott királyi pátens levelet Pál plébános kezébe adta és érvénytelennek jelentette ki. Ennek viszonzásául András comesnek és utódainak örökösen átengedtek egy szabad telket, a rajta levő kúriával együtt. Jelen pátens oklevelüket nagyobbik pecsétjükkel erősítették meg.

Eredeti, nedvességtől rongált, szakadozott hártýán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Károlyi cs lt: DL 98559. □ Közlés: KárOkI I. 178–179. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 467, 686 (román fordításban is).

497. 1349. január 13. (in oct. Epiph. dom.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Chama fia: Jakab fiai: Mihály, Miklós, Tamás és Jakab a békesség kedvéért, fogott bírák útján, úgy egyeztek ki Vos (d) Miklós magisterrel és testvéreivel: Vos (d) Lászlóval, Achyl (d) Jánossal, Lörinccel, Veres (Rufus) Péterrel, Veres (Rufus) Tamással és Vos (d) Deseu-vel, hogy a szentgotthárdi (de villa Gothardi), továbbá Chege, Schentywan és Syluas (Doboka vm) falubeli birtokrészüket 40 márka finom ezüstért eladták az előbbieknél a megkötéssel, hogy hatalom-bajvesztésen maradjanak, ha e jószágokért újból pert kezdenének.

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomaival, Wass cs lt (DF 252759). — Ái az erdélyi káptalan 1406. július 6-i oklevelében, Wass cs lt (DF 252732). □ Közlés: HOKI 254. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 468 (román fordításban). □ Regesza: Şincai I. 486. — WassLt 90. sz.

498. 1349. január 15. (in Sancto Emerico, III. d. oct. Epiph. dom.) Péter erdélyi alvajda bizonyítja, hogy Gyog-i István fia: Gergely, mivel Tynod-ot és Dyomal-t illetően az erdélyi káptalan javára teendő adományuk bevallása végett nem jelenhetett meg a váradhegyfoki (de promontorio Waradiensis) konventben, erre vonatkozóan teljes felhatalmazást adott nagybátyjának (patruum): Gergely fia: Mihálynak.

Törödék, belefoglalva a várad káptalan 1349. február 2-i oklevelébe (501. sz.), DL 32196. A szöveg kiegészítése és a keltezés a kolozsmonostori konvent ml-t-ban őrzött másolat alapján történt. □ Közlés: DocVal 113–114. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 471–473 (román fordításban). □ Regesza: KmLt 20. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 469.

499. 1349. január 16. (Albe, IV. d. oct. Epiph. dom.) Salamon magister Thorda-i főesperes, András erdélyi püspök által ideiglenesen kijelölt bíró, február 9-ét (oct. Purif.

Marie) túzi ki határnapul Wruzfa-i István számára, amikor felelnie kell Myhalchhaza-i Myhalch fia: László felperes ama álláspontjára, miszerint Myhalchhaza másként Kuzepwynch birtok negyedrészére, melyet nővére fiának, nevezett Wruzfa-i Istvánnak, apjuk ajándékba adott, a többi nővérenek is járó leánynegyedként tekintendő, mert az ország jogszokása szerint az egy apától származó összes leányt a birtokoknak csak egyetlen negyede illeti meg. A felperes egyidejűleg látni kívánja az apjának erről az ajándékozásáról szóló oklevelet és tudni akarja az egykori ajándékozás indokait is. — *Hátlapján*: Pro Stephano de Wruzfa contra Ladislaum de Myhalchhaza super responsione facienda ad octavas Purificationis beate Marie virginis proxime venturas memorialis.

Eredeti, papíron, hátlapján mandorla alakú zárópecsét töredékeivel, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73661. □ Közlés: TelOkl I. 90–91. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 469–470 (román fordításban). □ Regeszta: Bónis: Szentszéki regeszták 1085. sz.

500. 1349. január 20. (in quind. Epiph. dom.) Az erdélyi egyház káptalana privilégiális alakban átírja 1325. május 2-án kiállított saját pátens oklevelét (CDTrans II. 517. sz.), melyet néhai Simon bán fia: Miklós, Darlaz-i nemes, mutatott be előtte testvéreivel való birtokosztályáról, minthogy erre ama oklevél záradékában kötelezte magát. — *Méltóságsor*: Domokos prépost, Mihály éneklő-, Loránd ör-, Miklós Clus-i főesperes dékánkanonok.

Ái az erdélyi káptalan 1412. március 1-jei oklevelében, Béli cs mezőmehesi lt (DF 257726). □ Közlés: Ub II. 57–58. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 470–471 (román fordításban is).

501. 1349. február 2. (in Purif. virg.) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy Gyog-i Gergely fia: Mihály, akit erre Gyog-i István fia: Gergely is felhatalmazott Péter erdélyi alvajda 1349. január 15-i oklevelével (498. sz.), a rokonaikkal való osztozás során ősi birtokaikból az erdélyrészi Fehér (Albensis) vármegyében nekik jutott Dyomal/Gyomal nevű román falut és Tynod falu felét szüleik lelki üdvéért, az általuk okozott károk megtérítéseként és három részletben felvett 50 márka finom ezüst kölcsön fejében az erdélyi káptalannak adja azzal a megkötéssel, hogy életükben ők és utódaik használhassák és végérvényesen csak magszakadásuk után kerüljenek e jószágok e bevallás alapján a káptalan tulajdonába. Az 50 márka első részletként kapott 20 márkát birtokaik visszaszerzésére, a második részlet 20 márkáját nevezett Gergely fia: Mihály házasságkötésére, a harmadik részlet 10 márkáját pedig római zárandoklatra (ad visitandum limina sanctorum Petri et Pauli apostolorum) vették fel a káptalantól. — *Méltóságsor*: Fülöp prépost, László olvasó-, László [éneklő-, Gergely örkanonok, magisterek].

Ái töredéke hihetőleg a XIV. századból, papíron, pecsételés nyomával, DL 32196. Keltezése és a szöveg kiegészítése a kolozsmonostori konvent ml-t-ban őrzött egykorú másolaton alapulnak. □ Közlés: DocVal 112–114. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 471–473 (román fordításban). □ Regeszta: Kmlt 21. sz.

502. 1349. április 15. (Bude, f. IV. p. Passce) I. Lajos király a váradhegyfoki (de promontorio Waradiensis) Szt. István-konventhez. Küldje ki tanúbizonyságát, akinek jelenlétében megbízottja: Kegey-i Simon fia: Lőrinc és János fia: László, vagy Karwl-i Simon fia: László, illetve Poyaz-i [?] János fia: Mihály, vagy Albert fia: Tamás Hegen fia:

László fiainak: Lászlónak és Miklósnak Dersyk nevű (Carazna vm) birtokát, saját kérésükre, határolja körül. Az esetleges ellentmondókat idézze színe elé.

Befeoglalva a váradhegyfoki konvent 1349. június 19-i jelentésébe (508. sz.), DL 30649. □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 474–475, 687 (román fordításban is).

503. 1349. május 1. (in oct. Georgii mart.) János Nemety-i plébános, Mezes-en kívüli helynök bizonyítja, hogy Mátyás Samson-i parochus pap, Kusal-i Domokos fia: Jakab, Od-i István fia: Mihály és Samson-i Mihály fia: Péter bevallása szerint Kusal-i Tamás fia: Leukus magister felesége: Margit asszony, aki Iwren-i Andrásnak a leánya, halálos ágyán Kusal (Zonuk vm) birtok felét, melyet férjhezmenetelekor leánynegyed címén kapott, és amelynek szomszédai Mihály fia: Péter Samson nevű, valamint Sándor fia: Jakab Erkud nevű birtoka, továbbá az Od-i nemesek Od nevű faluja, férje testvérének (fr. u): a Kusal másik feléből való (de altera parte ipsius Kusal) Tamás fia: Jakch magisternek hagyta végrendeletileg.

Eredeti, hártován, hátlapján befűggesztett pecséttel, Wesselényi cs zsidói lt (DF 254785). — Ái az erdélyi káptalan 1358. augusztus 4-i oklevelében (1035. sz.), uo. (DF 254790). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 476, 687–688 (román fordításban is). □ Regeszta: AMP 5/1981. 345 (Rusu, A.A.).

504. 1349. május 5. (III. f. p. Phil. et Iac. ap.) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy Guth fia: Imre özvegye: Kathlyn, gyermektelen öreg asszony, testi állapotának hanyatlását érezve és félvén attól, hogy földi javai halála után hálátlan személyek kezébe kerülnek, akik részéről lelki üdvösségéhez nem számíthat segítségre, ezért a Karazna vármegyei Baldun birtokban lévő, határjelekkel elkülönített részét András erdélyi püspöknek és utódainak, valamint általuk Szt. Mihály-arkangyal erdélyi egyházának adományozta. — *Méltóságosor*: Fülöp prépost, Benedek olvasó-, László éneklő-, Gergely örkanonok.

Ái a váradi káptalan 1364. augusztus 29-i oklevelében, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277365). □ Közlés: Szeredai: Series 87–88. — CDHung IX/1. 696–697. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 477, 688–689 (román fordításban is). □ Regeszta: Szeredai: Notitia 52–53. — ErdKlt 123. sz.

505. 1349. június 11. (Posonii, in Corp. Chr.) I. Lajos király a Warad-i káptalannak. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Zarwad-i László fia: László, Sarmasag-i Mogh fia: János, vagy Kemur-i László fia: Jakab, a határ megjárása után, vezesse be udvari lovagját: Jakch magistert és testvérét: Miklóst, aki István királyi herceg udvarának lovagja, a Zonuk és Kraznya vármegyében fekvő Isowcreuaya és Farkmyhalhaza nevű, általa nekik adományozott birtokokba, melyek az ő állításuk szerint a magtalanul elhunyt Fark (dicti) Isow és Mihály jószágai voltak és mint ilyenek, királyi adományozás alá tartoznak. Az esetleges ellentmondókat idézze színe elé.

Befeoglalva a váradi káptalan 1349. július 4-i jelentésébe (511. sz.), Vay cs berkeszi lt: DL 96308.

506. 1349. június 13. (sab. p. Corp. Chr.) A Varad-i káptalan bizonyítja, hogy Mocsolya-i Imre fia: András felperes és Odi-i János fiai: János, Becsen, Márk, Lukács, valamint unokatestvéreik (fr. p): Guth fiai: László és János alperesek – korábbi egyezséglevelük értelmében – június 7-én (in oct. Penth.) négy-négy fogott bíró útján, László, a Szt. Lőrinc-oltár rektora és Péter karbeli pap hiteleshelyi kiküldöttek jelenlétében, felosz-

tották Od-i vitás földjeiket. A délről nyugat felé húzódó határrész Imre fia: Andrásnak, az észak felé eső vizont János említett fiainak: Jánosnak, Becsennek, Márknak és Lukácsnak, valamint Guth fiainak: Lászlónak és Jánosnak jutott. *A határ leírása*: Primo a plaga orientali iuxta quendam rivulum Szilagy Pataka dictum, prope villam Baxa decurrentem duas metas terreas erexissent. Hinc versus occidentem procedendo per modicam distantiam unam metam currentem fecissent. Dehinc descendendo per ipsam viam ad rivulum Füz Pataka titulum et ascendendo per modicum spatium iuxta eundem rivulum ad quendam gurgitem devenissent, iuxta quem gurgitem duas metas terreas erexissent. Hinc iuxta eundem gurgitem versus ipsum occidentem ascendendo ad fontem, a quo idem gurges progreditur deveniendo, qui quidem fons scaturiens in medio vie constitutus pro meta haberetur et per eandem viam ad ecclesiam sub honore sancti Michaelis fabricatam devenissent, eandem ecclesiam iure patronatus communi usui deputassent. A qua ecclesia ad eandem plagam occidentalem progrediendo ad finem cuiusdam montis Bercz dicti in parva distantia metam terream elevassent. Abinde ad quendam montem ascendendo, in supremitate eius montis duas metas terreas confodissent et descendendo ipsum montem quandam arborem salicis terra circumfossam pro meta constituissent, et ab ea arbore ascendendo alium montem unam metam terream erexissent. Posthac descendendo alium montem, in quadam planitie unam metam currentem elevassent. Hinc descendendo ad quendam alveum, iuxta eundem alveum duas metas sublevassent, ubi ad metas filiorum Dancs devenissent, et sic cursus earundem metarum terminantur.

XVIII. századi egyszerű, hibás másolat, papírvén, Wesselényi cs zsbói lt (DF 254786). — Tartalmi ái Garai Miklós nádor 1417. november 14-i oklevelében, Wesselényi cs bp-i lt: DL 105472. □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 481–482, 689–690 (román fordításban is). † Regeszta: AMP 5/1981. 345–346 (Rusu, A.A)

507. 1349. június 16. (in Cybinio, f. III. p. Viti et Modesti mart.) Cristian szebeni dékán, nagycsúri (de Magno horreo) plébános, az esztergomi érsek bírása és vicarius, valamint a szebeni káptalannak Johann szenterzsébeti (de villa Humperti), Peter Hanbach-i, Johann Alczina-i, Helwic keresztyénszigeti (de insula Christiani) plébánosaiból alakított bírói széke a Schebs vize és a Steynrech (Steynvech?) nevű hely közötti terület tizedét, melyet Goblinus Schellenberg-i plébános magának foglalt el, visszaítéli Stephan Helta-i plébánosnak, mert a területet Helta-i emberek művelik meg, a praediales decimae oda fizetendők, ahol a homines praediales a lelki gondozásukat veszik, ahol az állataik éjszaka nyugosznak, és mert Szeben-vidék szokása szerint a plébános joga a tizedszedésre addig terjed, ameddig a falu határa. Az oklevelet a szebeni dékánóság pecsétjével erősítik meg.

Eredeti, hátrýán, pergamenszalagra függesztett két pecsét helyével, a nagydisznódi szász ev. egyházközségnek a SzNLT-ben őrzött lt-ban, I. nr. 2. jelzet alatt (DF 292103). □ Közlés: Schullers Archiv I/1841. 289–291. — Ub II. 58–59. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 482–484 (román fordításban). † Regeszta: Bónis: Szentszéki regeszták 1096. sz.

508. 1349. június 19. (f. IV. p. oct. ? Corp. Chr.) Szt. István első vértanu váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) monostorának konventje I. Lajos királyhoz. 1349. április 15-i parancsára (502. sz.) Albert fia: Tamás királyi ember és Tharcia-i Imre fia: János, a rendház (domus nostre) familiárisa, konventi kiküldött június 15-én (II. f. p. Corp. Chr.)

Dersyk határát megjárta az alábbi módon és László fiainak: Miklósnak és Lászlónak iktatta ellentmondás nélkül: Prima enim meta incipit a tribus metis terreis in capite cuiusdam terre Marawa dicte iuxta viam, per quam de Zenth Myklos itur versus Balyok ex parte meridiei, quarum una possessioni Chahul, alia vero Kemer, tertia eidem possessioni Dersyk separant et distingunt. Et ibi relicta terra Chahul, incipit metas tenere cum prefata possessione Kemer et iuxta eandem viam vadit versus meridiem ad quoddam Bercz ad duas metas terreas. Adhuc per eandem viam ad eandem partem meridionalem in quodam loco Thewterwstho dicto similiter [?] ad duas metas. Adhuc eundo ad tres metas terreas ad eandem partem meridionalem ad quemdam locum Chewr vocatum, in capite cuiusdam rivuli Almaspataka dicti existentes, quarum una eidem possessioni Kemer, alia vero possessioni Geztes, tertia autem eidem Dersyk separant et distingunt. Et ibi relinquit terram Kemer, tenet metas cum predicta possessione Geztes. Adhuc ad eandem partem meridiei ulterius eundo vadit ad quemdam rivulum Palizkapataka vocatum, ubi idem rivulus cadit in alium rivulum Dersykpataka dictum, similiter ad duas metas terreas; et ibi transit ipsum Dersykpataka dictum, declinat a meridie parum [?] et vadit ad quamdam vallem, ad duas arbores ilicum meta terrea circumfusas et in eadem valle ascendendo ad Bercz, iuxta quandam magnam viam, per quam itur de Pochol ad Nagfalw, iuxta quandam magnam viam, per quam itur de Pochol ad Nagfalw, iuxta quam ex parte possessionis Geztes sunt tres mete, quarum una eidem possessioni Geztes, altera vero Achman, tertia vero eidem possessioni Dersyk separant et distingunt. Et ibi relinquit ipsam possessionem Geztes et tenet metas cum predicta possessione Achman et vadit ad partem occidentalem ad quemdam locum Borzlywk dictum ad duas metas terreas. Adhuc ad eandem partem occidentalem ad quemdam rivulum Wotholapathaka vocatum, vadit ad tres metas, quarum una eidem possessioni Achman, alia autem eidem Dersyk, tertia vero possessioni eorundem Balyok vocate separant et distingunt. Et ibi mete eiusdem possessionis Geztes [!] terminantur. — *A megjelent szomszédok:* Lampert fia: Péter Chahul-i officiális, urának: Chahul-i Péter fia: János magisternek a nevében, Kemer-i Fekete (Niger) László fia: Jakab, Geztes-i Loránd fia: László és ennek fia: Tamás, Aynardus fia: János, Peratelek-i [!] Pathocz.

Ái I. Lajos király 1349. június 19. után kelt oklevelében (509. sz.), DL 30649. □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 484–485, 690–691 (román fordításban is).

509. [1349. június 19. után] I. Lajos király Hegen fia: László fiai: László és Miklós kérésére megerősítve átírja a váradhegyfoki Szt. István első vértanu monostora konventjének 1349. június 19-i jelentését Dersyk birtok határjárásáról (508. sz.).

Ái I. Lajos király 1364–1367 között kelt oklevelében, DL 30649. Az oklevél befejező része hiányzik.

510. 1349. július 1. (in oct. Nat. Ioh. bapt.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Frata-i Wws fia: Miklós a néhai felesége: Katalin hitbére és jegyajándéka miatt sógorával: Boothaza-i Booth fia: János fia: Gál magisterrel András erdélyi püspök előtt régóta folyó pere békés lezárásaként Frata (Clus vm) birtokbeli részét és tartozékait

átengedte nevezett sógorának, valamint László nevű testvére György és Miklós nevű fiainak, eleget téve ezzel minden kötelezettségének.

Ái az erdélyi káptalan 1351. május 8-i oklevelében (604. sz.), Suky cs lt (DF 255304). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 487, 692 (román fordításban is).

511. 1349. július 4. (in oct. reg. Lad.) A Warad-i káptalan I. Lajos királynak. 1349. június 11-i parancsára (505. sz.) László fia: László királyi ember, tanúbizonysága: Miklós magister karbeli pap, a Szt. Pelbárt-egyház [!] rectora jelenlétében, június 29-én (f. II. p. reg. Lad.) a Zolnuk vármegyei Isokeruaya határát így állapította meg: Primo incipit a plaga septentrionali a quodam rivulo et transit ad quendam vallem, in qua valle sursum ascendendo montem Kerykahegye eidem possessioni Kerwa reliquissent et ad predictum montem Berch ascendentes versus orientem [?] ... ad quendam metam terream pervenissent, que meta et predictus Berch distingueret inter possessiones Lely et Isokeruaya iam predictam. Deinde declinando ad partem orientalem ad quendam monticulum delinquendo [...] pro meta terrea. Hinc procedendo ad partem meridionalem ad duas metas terreas pervenissent, quarum una eidem possessioni Kerwa, alia vero possessioni Menyo separarent. Hinc eundem [!] ad eandem plagam meridionalem ad tres monticulos pro meta assignandos pervenissent, quorum una eidem possessioni Kerwa, alia vero possessioni Boxa, tertia vero possessioni Menyo separarent et distinguerent. Minthogy ellentmondó nem jelentkezett, e birtokot Jakch magisternek és testvérének: Miklósnak iktatták. Ugyanekkor Jakch magister Bakan fia: Péternek és fiának: Péternek kifizette Isa fia: György fia: János özvegyének és az említett Péter már elhunyt leányának: Katalinnak e birtokból járó hitbérét és jegyajándékát.

Ái I. Lajos király 1350. január 1-jén kelt oklevelében (553. sz.), Vay cs berkeszi lt: DL 96308.

512. 1349. július 5. (Bude, dom. a. oct. Petri et Pauli ap.) I. Lajos király Sumkerek-i András fia: Domokos kérésére átírja I. Károly király 1327. június 4-i pátens oklevelét (CDTrans II. 595. sz.), amelyet apja a havasalföldi részekben utóbb elvesztett középpécsettjével erősített meg. — *Az oklevél felső szélén azonos írással:* Nicolao Alberti. — *Az alsó szélén:* Nicolaus magistri Alberti. — *Hátlapján kancelláriai jegyzet azonos írással:* Relatio Nicolai notarii magistri Alberti.

Eredeti hártán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, DL 30001. □ Közlés: ArhIstRom I/2004, nr. 1. pag. 73 (Diaconescu M.).

513. 1349. július 7. (in Sancto Emerico, III. f. a. Margarete virg.) Péter erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyságát, akinek és a szomszédoknak jelenlétében Péter fia: Pouch vagy Deelleu-i Pál, alvajdai emberként iktassa be Jwedych-i (d) Jakab fia: Petheu-t a Kukulleu vármegyei Beseneu nevű birtok negyedrészebe, melyet az erdélyi káptalan kiváltságlevele szerint Chepan fiai: János, Tamás és Mihály szentpáli (de Sancto Paulo) nemesek 16 és fél márka finom ezüstért neki örökjogon elidegenítettek, illetve válassza el e negyedrészt a birtok többi részétől. Az esetleges ellentmondókat idézze a színe elé, majd minderről írjon számára jelentést. — *Hátlapján azonos kéz írásá-*

val: Discretis et honestis viris capitulo ecclesie Transsilvane, amicis suis pro Petheu filio Iacobi.

Eredeti, papíron, hátlapján pajzs alakú címeres zárópecsét töredékével, DL 29682. □ Közlés: AOKm V. 297–298. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 488 (román fordításban is). □ Regeszta: Ub II. 59–60.

514. [1349. július 8. után] Szécsényi Tamás volt erdélyi vajda, elnyerve az országbíró-ságot, pert halaszt a királynak Erdélyből Budára való visszaérkezése utánra (ad quindenas reversionis domini nostri regis de partibus Transsilvanis Budam facte adepto per gratiam dei et domini nostri regis honore iudicatus curie sue).

Említés Szécsényi Tamás országbíró 1351. május 12-i ítéletlevelében, DL 4197. Keltezése Szécsényi Tamás tiszt-ségének kezdetén alapul. □ Közlés: AOKm V. 477.

515. 1349. július 11. (in Pokus, loco venationis nostre, XI. d. Iulii) I. Lajos király a velencei köztársaságnak. Minthogy az országot Isten csapásaként sújtó járvány pusztította mérséklődött és miután eleget tett az erdélyiek hívásának, akiknél már jóideje nem járt, visszatérte után közölni fogja, hogy mikor küldhetik követeket a nyolc évi fegyverszünet végleges békekötésre alakító tárgyalásokra (divina dispositione annuente epidemia seu casus mortalitatis in regno nostro cessavit et pro nunc incole eiusdem regni nostri, videlicet Transilvani nobis humiliter et devote supplicaverunt, ut ad eos causa visitationis accedere dignaremur. Quibus ipsorum preces tum propter visitationem predicti regni nostri, in quo a pluribus retro actis temporibus non extitimus, tum etiam quibusdam aliis rationalibus causis intervenientibus in hac parte non potuimus denegare).

Másolat, Velence v lt, Copia de commemorali című jegyzőkönyv, Vol. II. p. 40. □ Közlés: Wenzel: DiplEml II. 360–361. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 489.

516. 1349. július 14. (in Cybinio, III. f. p. Margarete virg.) Michael, Nikolaus és Konrad szebeni (de Cybinio) comesek és bírák, Georg comes és Luprecht comes Veresmartról (de Rufe monte), Cristian comes Szászujfaluról (de Noua villa), Blauuos comes fiai: Nikolaus és Michael comesek Borcperg-ről és a többi vidékiek (provinciales) Szeben székből, Ywan comes Felapoldról (de superiori Apoldia), Ywan comes testvé-rének fia: Mortyn comes, valamint Ywan comes Alapoldról (de inferiori Apoldia) és a többi vidékiek Ruzmargt székből, továbbá Mulbach-ról Peter comes bíró és Nikolaus villicus társaikkal együtt ebből a székből, Waras székből Koyngir-i Sybold comes és az itteni vidékiek, Leuskyrch székből Alzcina-i Syffrid comes és Meyerpoth-i Nikolaus comes a vidékükbelleikkel, Segesvárról (de castro Sches) Sydener Nikolaus és a székbeli vidékiek, végül a Szebenhez tartozó Schenk és Kozd szék provincialisainak összessége generalis congregatiojuk alkalmával, a Schellenberg-iek panaszára, megállapítják és nagyobb hitelesség végett írásba is foglalják, hogy Helta lakói jogtalanul, a királybíró és a székbírák tudta nélkül, önkényesen állítottak határjeleket a Schebis vizének Szeben felőli oldalán a Steynwek nevű helytől Schellenberg felé eső földre, mert a két falu közötti régi

egyesség úgy szólt, hogy a folyó legyen köztük a határ és a vitás területről a tizedet Schellenberg alapításától fogva mindig az ottani plébániának fizették.

Eredeti, hártán, pergamenszalagon függő pecséttel, a sellenberki szász ev. egyházközségnek a SzNLT-ban őrzött lt-ban (DF 292181). — *Ái a hét szász szék* 1408. december 20-i oklevelében, ugyanott. □ Közlés: Arch. f. Kunde Öst. Gesch. 5/1850. 366. — Ub II. 60–61. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 489–490 (román fordításban).

517. 1349. július 17. (in Halyagh, III. d. Divis. apost.) I. Lajos király Reche-i Lőrinc fia: János és testvérei részére átírja I. Károly király 1320. június 1-jén kelt pápens oklevelét (CDTrans II. 369. sz.), és kilátásba helyezi, hogy privilégiumot is ad róla.

Eredeti, hártán, a szöveg alá nyomott gyűrűspecstől töredékeivel, DL 30605. □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 491, 692 (román fordításban is, tévesen Hatzag-ról keltezve). — ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 73–74 (Diaconescu M.).

518. 1349. augusztus 20. (in Steph. reg.) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy Baldun-i Márk fia: László a Karazna vármegyei Baldun-ban lévő részét, a telekhelyekkel (locis sessionum) és egyéb tartozékokkal együtt, saját maga, szülei és elődei lelki üdvössége érdekében Szt. Mihály arkangyal egyházának és András püspöknek ajándékozta, kötelezve magát arra, hogy saját költségén nyújt védelmet bárki keresetével szemben. Viszonzásként a püspök Lászlónak 40 ezüst márkát adott, hogy szegénysége ellenére élete végéig elkerülhesse az inséget. — *Méltóságsor*: Fülöp prépost, Benedek olvasó-, László éneklő-, Gergely örkanonok. — *Hátlapján egykorú kézzel*: Privilegium super possessione Baldun per Ladislaum filium Manus [!] donata.

Eredeti, hártán, függőpecsétje leszakadt, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277313). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 493–494, 693, 731 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: ErdKLt 124. sz.

519. 1349. augusztus 26. (in Olwynch, f. IV. p. Bartholomei ap.) I. Lajos király István Zeurinum-i bánnak Szerém megyei elnéptelenedett birtokot adományoz.

Eredeti, hártán, hátlapján rányomott felségpecstől töredékeivel, Balassa es lt: DL 65755. □ Közlés: BánfOkI I. 160–161. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 496. — BalassaLt 104. sz.

520. 1349. augusztus 29. (in Alba Jule, in Decoll. Ioh. bapt.) I. Lajos király a gyulafehérvári (AlbTr) káptalannak. Alkalmos embere útján annyiszor közölje az illetékes bírakkal a Zengel-i Márk fia: Simon fiainak: Demeternek, Jánosnak, Miklósnak, Simonnak és Pálnak adott bírói kivételezésről (super exemptione iudicatus) szóló pápens oklevelét, ahányszor az szükséges, és jelentse neki, hogy annak láttán melyik bíró mit válaszolt és mit tett.

Eredeti, hártán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, Toldalagi es lt (DF 257478). □ Közlés: TTár 1888. 86 (Szabó K.). — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 497 (román fordításban). □ Regeszta: Sz 21/1887. 77 (vándorgyűlési jelentésben).

521. 1349. augusztus 29. (prope civitatem Waradiensem, VI. d. f. II. p. oct. Assumpt. virg.) Miklós, a magyar királyság nádora és a kunok bírása Byhor és Karazna vármegye nemessége részére tartott közgyűlésén azt a pert, amelyik Beseneod-i Gábor fia: Mik-

lós, valamint Leukus fia: Péter és Bereck fia: János magister között Miklósnak és jobbágyainak a Chehektow nevű halastaván két csónoka (carinas) tönkretétele miatt Zabolch és Beregh vármegyei közgyűlésén augusztus 24-én (f. II. p. Assumpt. virg.) kezdődött, majd Zaththmar és Wgucha megyei közgyűlésére halasztódott, de innen az ő sietős visszatérése miatt (propter festinum nostram recessum) a váradi gyűlésre továbbítódott, míg végül ő most, János magister ügyvédjének, Bank-i Jánosnak a kérésére október 6-ra (ad oct. Mich. arch.) Budára teszi át. — *Hátlapján azonos írással*: Pro Nicolao filio Gabrielis de Beseneud contra magistrum Iohannem filium Bricitii cum iudicio trium marcarum ad octavas festi beati Michaelis archangeli in Budam prorogatorie.

Eredeti, papíron, hátlapján kerek zárópecsét nyomával, Kállay cs lt: DL 51529. □ Regeszta: Kállt I. 997. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 497.

522. 1349. szeptember 4. (in Alba Gyule, f. VI. p. Egidii conf.) I. Lajos király Kamaras és Zombathteluke birtokot, amelyeket egykor Tamás országbírótól vett el és adományozott Dénes fia: Tamás magisternek, most visszaveszi tőle és előző tulajdonosának engedi át, de ezzel az oklevéllel biztosítja Dénes fia: Tamást, hogy bárhol is talál magának királyi adományozás alá tartozó két megfelelő birtokot, azokat jelentse be és kárpótlásul megkapja. — *Hátlapján és a pecsét alatt azonos írással*: Relatio magistri Andree filii Lachk per Iohannem notarium suum.

Eredeti, hártán, hátlapján vörös viaszba nyomott címeres kisebb titkos pecséttel, Erdődy cs galgóci lt, lad. 96, fasc. 28, nr. 5. □ Közlés: BánfOkl I. 161. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 498–499 (román fordításban).

523. 1349. szeptember 9. (Felwynch, II. d. Nat. virg.) I. Lajos király a gyulafehérvári (AlbTr) káptalannak. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek a jelenlétében külön megbízottja: Nagy (Magnus) Gergely magister udvari lovag (miles) járja meg Hyduegy-i Myko fia: Jakab magister és testvérei (fr. u): János, Mihály, Miklós és Péter, továbbá Domokos fiai: János és László, valamint unokatestvérei (fr. p): János és István Sombur, Gerebench és Araapataka nevű birtokának (in districtu Kukullew) határait, majd iktassa azokat a fent-nevezetteknek. Az esetleges ellentmondókat a határjárás nyolcadik napjára idézze színe elé, mert az ügyben erdélyi tartózkodása alatt dönteni kíván.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1349. szeptember 19-i jelentésébe (527. sz.), Mikó cs lt (DF 257702). □ Közlés: SzOkl I. 53–54. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 499–500 (román fordításban). □ Regeszta: Benkő: Milkovia II. 272–273 – NemzTárs 1832. I. 409 (Gál L.). — Ub II. 61.

524. 1349. szeptember 10. (f. V. p. Nat. virg.) A Clusmonostra-i Szűz Mária-egyház konventje bizonyítja, hogy Tethreh-i Jakab fiai: Miklós és Mihály tiltakoztak az ellen, hogy mostohaapjuk (vitricus): Fizkuth-i János fia: János, anyjuk halála után, noha a jószágaik őt már nem illették, hatalmaskodva a Torda vármegyei Tethrehy és Tordalaka nevű birtokaira jött, 15 kancából és két csikóból álló ménesüket, 36 ökrüket, 24 tehenüket, továbbá más aprómarhájukat, kocákat, kecskéket, juhokat, összesen mintegy 140 állatot elhajtott, majd a házukra tört és anyjuk ládaszekrényéből (scrinium) a házasságkötésük alkalmával neki adott ruhákat és ékszereket (clinodya) ellopta és mindezzel 50 ezüstmárka kárt okozott nekik. — *Hátlapján azonos írással*: Pro Nicolao et Mychaele filii Iacobi

contra Iohannem filium Iohannis vitricum eorum super ablatione equatie eorum et boum ac aliarum animalium intrapositarum et asportatione scrinii, in quo vestes matris ipsorum continebantur, protestatoria.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 30115. □ Közlés: AOkm V. 318. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 500–501 (román fordításban).

? **525.** 1349. szeptember 15. (in Bistricia, II. d. Exalt. s. cr.) I. Lajos király [Loczk fia:] András magister, a székelyek, Brassow és Maramoris ispánja megbízottjának jelenlétében, máramarosi birtokügyben oklevelez.

Ái Ige fia: Ioan, a máramarosi románok vajdája és Lackfi András magister megbízottjának: Péter fia: Miklósnak 1349. szeptember 21-i oklevelében és ezzel együtt I. Lajos király 1355. október 12-én kelt megerősítő oklevelében. Eredetije ismeretlen, a közlések a leleszi konventben 1764-ben készült ái-on alapulnak (SSzGyNLt, Barabás Samu-gyűjteménye – DF 247886). A keltezés hibája, a teljesen szokatlan helymeghatározás (in Septem castris) és a királyi itinerariumba beillesztés kérdésessége gyanúkra ad okot. Ezért az oklevél hitelességének bizonyítása további vizsgálatokat igényel. □ Közlés: RevIst V/1919. 166. — Xenopol: IstRom III. 39. — Mihályi 26–28. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 501. ▢ Regeszta: DocVal 115–116.

526. 1349. szeptember 17. (in Bistricia, f. V. p. Exalt. s. cr.) I. Lajos király utasítja Elleus fia: István comest, Zonuk vármegye alispánját, hogy vizsgálja meg Demeter fia: András Desakna-i villicus és Hedricus fia: Mihály polgárnak az ottani egész polgárság és hospesség nevében előtte tett panaszát, miszerint némely szomszédaiak földjeikből, erdeikből, rétjeikből, malmaikból és malomhelyeikből nem keveset elfoglaltak és bitorolnak. Ha a panaszt igazoltnak találja, adja vissza a polgárok tulajdonait. Azokat pedig akik valami igazolható jogcímre hivatkoznak, idézze az uralkodó színe elé, írásban tájékoztatva őt az ügyekről és az idézés időpontja felől. — *A pecsét alatt kancelláriai jegyzet*: Relatio Nicolai prepositi.

Eredeti, hártán, hátlapján rányomott pecsét nyomával, Dés v lt (DF 253311). □ Közlés: Ub II. 61–62. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 502 (román fordításban). ▢ Regeszta: TörtLapok 1/1874. 411 (K. Papp M.).

527. 1349. szeptember 19. (sab. p. oct. Nat. virg.) Az erdélyi egyház káptalana I. Lajos királynak. 1349. szeptember 9-i parancsára (523. sz.) Nagy (Magnus) Gergely magister, a királyi udvar lovagja, szeptember 14-én (in Exalt. s. cr.), Péter magister Kyzd-i főesperes, kanonok tanúbizonysága mellett, Sombur/Sonbur és Gerebench/Grerebench birtok határait az alábbi módon állapította meg: Prima scilicet meta incipit in campo Bezedmezew vocato a parte septemtrionali, ubi iuxta metam terream aliam de novo similiter terream, in cuiusquidem campi alia parte versus partem orientalem unam metam terream iuxta antiquam, deinde progrediendo ad eandem partem orientalem ad Toberch, Kuzberch et Bydushyg pervenitur. Abhinc eundo ad partem meridionalem pervenitur ad Somburfw, directe ulterius eundo venit ad Gerebenchfw et Zaldubospotakfw, quod declinat ad fluvium Olth, quod quidem Zaldubospotak separat a terra Siculorum, et ibi penes unam viam, iuxta terream metam antiquam, novam similiter terream, abhinc veniendo versus partem occidentalem circa aliam viam unam metam novam iuxta antiquam, demum ubi idem Potak in fluvium Olth cadit, similiter unam metam terream iuxta antiquam

erexissent, ubi cursus metarum predicatarum possessionum terminatur, a parte autem occidentali ipse fluvius Olth pro communi habetur meta. Amikor a határjárás és iktatás után már hazafelé tartottak, a Sebes-i kerület (districtus) székelyei közösségének részéről Chene, Mihály fia: Balázs és Péter kijelentette, hogy ha korábban jöhettek volna, megakadályozták volna az eljárást, ha másként nem hát lovaik zabláinak megragadásával tiltakozásként. Bár a nevezettek kifejezetten nem éltek ellentmondással, mégis ők a Sebeesi székelyek közösséget szeptember 21-re (ad oct. Exalt. s. cr.) a király elé idézték. Szeptember 15-én (sequenti die) viszont Araapotaka birtokot a következőképpen határolták körül ellentmondás nélkül: Prima enim meta incipit in fine montis Vechul iuxta fluvium Olth, deinde per Kuzepberch, quod pro communi meta habetur, directe eundo octo metas terreas eisdem monstrassent, quarum quattuor in cacumine pro signo sunt perforate, iuxta quas novas metas erexissent. Deinde itur ad Debrenfw et ad Houad et ad Corlathpotaka et ad Zoltangypew, et ibi iuxta fluvium Olth unam metam terream iuxta antiquam erigendo, ubi cursus metarum definitur. A parte autem terre Barza ipse fluvius Olth habetur pro communi meta. — *Hátlapján azonos írással: Domino regi pro magistro Iacobo filio Myko et fratribus suis super possessionibus Sumbur, Gerebench, et Araapatak reambulatoria et ad octavas festi Exaltationis sancte crucis evocatoria.*

Eredeti, hártán, hátlapján két zárópecsét maradványaival, Mikó cs lt (DF 257702). □ Közlés: SzOkI I. 54–57. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 503–505, 694–695 (román fordításban is). — Kordé 95–96 (részlet, magyar fordításban). □ Regesza: Benkő: Milkovia II. 272–273. — NemezTárs 1832. I. 410 (Gál L.). — Ub II. 62.

528. 1349. szeptember 24. (Scekulwasarhel, f. V. p. Mathei ap. et ev.) I. Lajos király átírja I. Károly király 1341. január 15-i oklevelét (37. sz.), melyet felszólítására Henel (d) Johann fia: Martin más oklevelekkel együtt mutatott be bárói és nemesei előtt, miután Bysterce városában jártakor királyi teendői során a Jaad-i királyi hospesek azt panaszolták előtte, hogy Henel (d) Johann fiai önkényesen elfoglalták Epyndorph nevű földjüket. Mivel ebből az oklevélből világosan kiderült, hogy a bepanaszoltak királyi adományból jogosan bírják e jószágukat, megerősíti őket e birtokukban, a Jaad-i népeknek pedig örök hallgatást parancsol. — *Az oklevél élén és alján, valamint a pecsét alatt: Relatio Andree Lachk. Cor[recte].*

Eredeti, hártán, hátlapján befüggesztett felségpecsét töredékeivel, Bethlen cs bethleni lt: DL 62702. — Ái az erdélyi káptalan 1362. május 26-i (uo., DL 62713 és 62718), valamint I. Lajos király 1367. január 30-i oklevelében (uo., DL 62722). □ Közlés: Ub II. 62–63. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 506–507 (román fordításban).

? **529.** 1349. szeptember 27. (in Berethalom, dom. a. Mich. arch.) I. Lajos király Wosmoch fia: Nikolaus comes kérésére neki és fiai: Daniel, Stephan, Nikolaus, Peter és Wosmoch részére átírja I. Károly király 1338. július 19-i adománylevelét (CDTrans II. 1003. sz.) Reten birtok adományozásáról.

XVI. századi egyszerű másolat, papíron, szokatlan szövegezése miatt hitelessége ellenőrzést kíván, DL 28057.

530. 1349. október 5. (in Sebus, in terra Transsilvana, f. li. a. oct. Mich. arch.) I. Lajos király Walter comes és Bartholomäus Kuluswar-i bírácnak a polgárok és hospesek nevében előterjesztett kérésére privilégialis alakban átírja I. Károly királynak városuk kivált-

ságairól 1331. július 10-én, harmadik és egyben utolsó pecsétje alatt kelt pátens oklevelét (CDTrans II. 710. sz.). — *Kancelláriai jegyzet a szöveg élén és a pecsét alatt: Relatio Nicolai filii Lachk Petro Mate et Paulo notariis nostris facta et etiam presente Dominico castellano de Kukulleu.*

Eredeti, hártán, hátlapján befüggesztett felségpecsét nyomával, Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. J., nr. 5. (DF 281034). □ Közlés: KvOkI I. 42–43. — Ub II. 64. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 507–508 (román fordításban).

531. 1349. október 6. (in Sancto Emerico, in oct. Mich. arch) Péter erdélyi alvajda az erdélyi káptalanhoz. Apor fia: István és Apor fia: János fia: Miklós keresetet indított Sandur fiai: Gergely, Miklós és Jakab, illetve ezek rokonai, János fia: Péter, Palus fia: István fia: László, illetve Fejer (d) István fiai: Pál, Jakab és Péter ellen Pesulnuk/Pusulnuk és Zarrazpatak birtokok felosztásáért. Utóbbiakat maga elé idéztette és ők azt nyilatkozták, hogy hajlandók a birtokon megosztozni. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében az alvajdai ember: László fia: István ejtse meg az osztályt és a felpereseket iktassa be a nekik járó részbe. Ha pedig Apor fia: István és János fia: Miklós nemzetségének többi tagja vonakodna az osztályt elfogadni, idézze őket a színe elé és minderről írjon számára jelentést. — *Hátlapján azonos kéz írásával: Discretis viris et honestis capitulo ecclesie Transsiluane amicis suis reverendis pro Stephano filio Apor et Nicolao filio Iohannis divisionalis.*

Eredeti, papíron, hátlapján címerpajzsos zárópecsét töredékével, DL 29146. □ Közlés: AOKm V. 326–327. — SzOkI III. 12–13. — Ub II. 64–65. — DIR C, veacul XIV. vol. IV. 508 (román fordításban).

532. 1349. október 11. (in terra Transsiluana in Alba Jule, dom. a. Galli conf.) I. Lajos király a Warad-i káptalanhoz. Olsoukechel-i Egyed fia: Mihály és Elleus fia: Mihály kérték, hogy Olsoukechel nevű birtokban (Karazna vm) levő részeit, valamint rokonaiknak (prox. et fr.): András fiainak: néhai Andrásnak és Jánosnak ugyanott fekvő osztatlan részirtokait, melyek szintén őket illetik, újból határolják körül és mások birtokaitól válasszák el. Ezért megparancsolja, hogy a káptalan küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Reche-i Ictor fia: István, Torny-i János fia: Miklós vagy Ban-i Márton fia: Miklós királyi ember, a szomszédok összehívása után, újítsa meg a fenti részirtokok határjeleit, és azokat örökjogon iktassa Elleus fia: Mihálynak és Egyed fia: Mihálynak. Az esetleges ellentmondókat idézzék színe elé, minderről pedig írásban tegyenek neki jelentést.

Belefoglalva a váradi káptalan 1349. október 28-i jelentésébe (538. sz.), DL 41200. □ Közlés: AOKm VI. 39–40. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 509 (román fordításban). □ Regeszta: Ub II. 65.

533. 1349. október 16. (in Alba Jule in terra Transsiluana, in Galli conf.) I. Lajos király hű szolgálataiért – saját kérésére és [Lachk fia:] András székely ispán, valamint mások közbenjárására – János fia: Machka (d) Domokost és örököseit megnemesíti és nekik adományozza Streche királyi birtokot (Trenchyen vm), kiemelve azt minden hatóság jogköre alól. — *A narratio szövege: Cum post coronationem nostram primo in regnum Rascie exercitum movissemus, idem Dominicus dictus Machka unacum magistro Andrea ex adversa acie pulsu lanceali evulsionem quattuor dentum suorum sustinentem viriliter*

dimicans, eundem magistrum Andream dominum suum a necis periculo exemisse dignoscitur sua humanitate mediante. Ceterum in conflictu quodam eiusdem magistri Andree ex nostro missu contra sevissimam gentem Tartarorum, de eorum multitudine presumpantium nobis et regno nostro ac Christianitati tyrannice sepius insultantem habito, et in alio prelio eiusdem contra Rutenos similiter ex nostro mandato commisso, predictus Dominicus consuete fidelitatis virtute animatus, cum eodem magistro Andrea domino suo laudabiles exercebant famulatus, quod omnia dicto magistro Andrea perceperimus edocente. Preterea cum nos propria in persona ad ulciscendum acerbam mortem condam domini Andree, Jerushalem et Sycilie regis, fratris nostri karissimi laudande recordationis, et ad recuperandum et restaurandum dicta regna Jerushalem et Sycilie, que per necem eiusdem fratris nostri fuerant alienata, ad partes transmarinas accederemus, idem Dominicus dictus Machka de civitate Wespremiense cum paucissima gente egredientibus nobis ibidem adherens et nobiscum proficiscens, ensem nostre maiestatis semper ad latus nostrum, ex nostra commissione tenens et conservans, inviolabili constantia obsequiosa meruit complacere, ubi pro fidelitate nobis et sacre regie corone observanda letaliter extitit vulneratus et proprii sanguinis sui effusione madidatus.

Ái I. Lajos király 1357. január 21-i privilégiumában, melyet a nyitrai káptalan 1357. április 2-án privilégiális formában írt át, Zsolna v lt (DF 274724).

534. 1349. október 20. (in terra Transsiluana, in Alba Jule, f. III. p. Luce ev.) I. Lajos király Wruszfa-i István magister Seelk-i és Mygges-i alispánnak. Az erdélyi káptalan küldöttjének jelenlétében tartson vizsgálatot a szomszédok körében Almakerek-i Gegus fia: János ama panaszára, hogy a Kapus-i és Walthyd-i királyi népek és hospesek elfoglalták Lapus nevű földjének egy darabját. Ha megállapítást nyer, hogy e terület valóban Gegus fia: János Wyfalu és Rudal nevű birtokának határán belül fekszik és nem történik ellentmondás, iktassák is vissza a panaszosnak, minthogy emlékezete szerint gyűrűspecskéje alatt kiadott korábbi levelében erről már intézkedett és hű szolgálataira való tekintettel nem akarja Gegus fia: Jánost birtokjogaiban megrövidíteni. Az esetleges ellentmondásokat nyolcad napra idézze színe elé, az iktatásról pedig a káptalan tegyen írásbeli jelentést. — *Az oklevél alsó szélén és hátlapján a pecsét alatt: Relatio Andree filii Lochk.*

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 4085. □ Közlés: AOkm V. 329–330. — Ub II. 65–66. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 510–511 (román fordításban).

535. 1349. október 21. (in Alba Jule, in terra Transylvana, in XI. mil. virg.) I. Lajos király a szepesi káptalannak. Az I. Károly által neki adományozott Tothsolymus (Saarus vm.) birtokot, a bárók és a lovagok egyetértésével, új adomány címen visszaadja Kuuasy Mátyás fia: Aprod (d) Miklósnak és az udvar személyi állományához tartozó (indesiniter sequens vestigia nostre serenitatis) János deák nevű fiának, valamint többi testvéreinek. Végezze el az iktatást.

Belefoglalva a szepesi káptalan 1349. december 11-i jelentésébe, a szepesi káptalan hiteleshelyi lt (DF 262706) és Eperjes v lt (DF 228460 és 228464). — Tartalmi ái Szécsényi Tamás országbíró 1351. december 22-i ítéletlevelében, Bártfa v lt (DL 212689). □ Közlés: Wagner: Sáros 340. — CDHung IX/1. 655–657. □ Regeszta: Iványi: Eperjes 49, 51. és 55. sz.

536. 1349. október 25. (dom. a. Omn. sanct.) János Nempthy-i plébános és András erdélyi püspök Meszesen túli (de exteriori parte Mezes) általános helynöke írásba foglalja András fia: Miklós magister végrendeletét. A tanúk közt szerepel Miklós Chumakuz-i pap, Bulchu magister Zothmar-i főesperes alesperese.

Eredeti, hártýán, fekete viaszba nyomott függőpecséttel, melynek körirata: † S. Iohis plebani de Nemti, Károlyi cs lt: DL 98562. □ Közlés: CDHung IX/6. 47. — KárOkI I. 183–184. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 511–512 (román fordításban).

537. 1349. október 26 (in Alba Gyvle, in terra Transsilvana, f. II. a. Sim. et Iude ap.) I. Lajos király a gyulafehérvári (AlbTr) egyház káptalanának. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Wruzfa-i István vagy Balázs fia: László határolja körül Jakab fiai: András, Jakab, János és Dénes, továbbá Gegus fia: János Almakerek, Keresd, Bese, Fulthunteleke, Rundal és Vyfalu (in ctu Albensi) nevű birtokát. Az esetleges ellentmondókat idézze az ő vagy a vajda színe elé, írásban téve jelentést a határjárás és az iktatás lefolyásáról, valamint a határjelekről.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1349. november 3-i jelentésébe (541. sz.), Bethlen cs keresdi lt (DF 244425) és Bethlen cs bethleni lt: DL 62723. □ Közlés: Ub II. 66–67. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 512–513 (román fordításban).

538. 1349. október 28. (in Sym. et Iude ap.) A Warad-i egyház káptalana I. Lajos királynak. 1349. október 11-i parancslevele (532. sz.) értelmében kiküldték tanúbizonyosságul László karbeli papot, kinek jelenlétében Torny-i János fia: Miklós királyi ember október 22-én (II. d. XI. mil. virg.) kiszállt Karazna vármegyébe és a szomszédok összehívása után Elleus fia: Mihály és Egyed fia: Mihály, valamint András fiai: néhai András és János Olsoukechel birtokban fekvő részeinek a határjeleit megújította és azokat örökjogon Elleus fia: Mihálynak és Egyed fia: Mihálynak iktatta, de mások birtokaitól elválasztó új határjeleket nem akart emelni mindaddig, amíg a két Mihály a törvényes életkort el nem éri.

Ái I. Lajos király 1353. február 17-i oklevelében (694. sz.), DL 41200. □ Közlés: AOkm VI. 39–40. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 513 (román fordításban).

539. 1349. október 29. (in castro Sches, f. V. p. Sym. et Iude ap.) Segesvár (castrum Sches) comesei: Salamon comes fia: Michael comes, Rukbas-i Hening comes fia: Michael comes és Wicko comes fia: Peter comes, a segesvári és vidékbeli seniorok, valamint a polgárok összessége bizonyítják, hogy – amint azt őseiktől hallották – az a terület, amelyet Almakeréki (de Medio Collo) Geguztho fia: Iwanus magister magának követel, jogos birtoka neki és elődei is zavartalanul használták.

Eredeti, hártýán, hátlapján pecsét nyomaival, DL 4086. □ Közlés: Értekeződés 92. — AOkm V. 330. – Ub II. 67. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 513–514 (román fordításban).

540. 1349. november 2. (Albe Jule, II. d. p. Omn. sanct.) I. Lajos király bizonyítja, hogy Regun-i Dénes fia: Tamás magister fia: Tamás magister előtte tiltotta apját és István

nevű testvérét általában erdélyrészi és magyarországi jószágaik, de különösképpen az erdélyi Zenthmyhalteluke és Cheegh nevű birtokuk bármi formában való elidegenítésétől.

Eredeti, hártján, hátlapján felségpecsét töredékeivel, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260623). □ Közlés: BánfOkI I. 162–163. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 514 (román fordításban).

541. 1349. november 3. (f. III. p. Omn. sanct.) Az erdélyi egyház káptalana I. Lajos királynak. 1349. október 26-i parancsára (537. sz.) Wrufza-i István magister királyi ember, László magister káptalani jegyző tanúbizonysága mellett, október 29-én (f. V. p. Sim. et Iude ap.) az egymással szomszédos Almakerek, Keresd, Bese, Fulthunteleke, Rundal és Wyfolu birtokot ellentmondás nélkül Jakab fiainak: Andrásnak, Jakabnak, Jánosnak és Dénesnek, valamint Gegus/Gekus fia: Jánosnak iktatta, miután körülhatárolta azokat a következőképpen: *Cursus autem metarum predictarum possessionum hoc ordine distinguuntur et primo inter possessiones Scenthlazlov, Valthyd et Rundal a parte occidentali, in capite cuiusdam Berch duas metas invenissent, quarum unam renovassent. Ulterius eundo per idem Berch novam metam circa antiquam inter arbores ilicis, abinde veniendo in valle novam metam secus viam, abhinc transeundo vallem in capite alterius Berch novam metam circa antiquam, ulterius veniendo per idem Berch circa quasdam arbores novam metam. Deinde ulterius eundo in capite alterius Berch circa duas arbores ilicis novam metam iuxta antiquam. Abhinc per idem Berch veniendo pervenitur ad terram Almakerek et in capite cuiusdam collis novam circa antiquam inter arbores ilicis, deinde ulterius progrediendo unam novam metam super eodem Berch. Abhinc versus partem orientalem in cacumine cuiusdam montis novam metam. Abhinc transeundo vallem possessionis Almakerek, in ascensu cuiusdam Berch novam iuxta antiquam, abinde ultra per idem Berch iuxta antiquam novam. Abhinc vadit ulterius et pervenitur ad metam antiquam, que separat possessiones Feuthyenteleke et Almakerek, circa quam novam, deinde versus eandem partem orientalem super eodem Berch novam iuxta antiquam, ulterius pervenitur ad duas metas antiquas, quarum unam renovassent. Abhinc per idem Berch ulterius eundo novam iuxta antiquam, deinde pervenitur in vallem et in valle circa viam novam metam, transeundo vallem in ascensu alterius Berch unam metam antiquam invenissent, que separat possessiones Keresd et Feulthianteleke, circa quam novam. Ulterius eundo novam metam circa viam, deinde ulterius per idem Berch eundo circa magnam arborem ilicis duas metas antiquas invenissent, circa quas unam novam. Tandem ulterius eundo iuxta antiquam novam, ulterius eundo novam metam. Et ibi incipit tenere metas possessio Keresd cum possessione Danus. Deinde vadit ad duas metas antiquas, abhinc flectendo ulterius per idem Berch novam iuxta antiquam. In descensu ipsius rivuli ulterius veniendo in vallem inter terras arabiles novam metam, deinde saliendo rivulum Kerespataka dictum similiter inter terras arabiles novam metam. Deinde ulterius eundo in cacumine cuiusdam Beerch novam iuxta antiquam et ibi incipit tenere metas possessio Bese cum possessione Segeswar, deinde in descensu ipsius Berch novam metam. Deinde transeundo rivulum Besepataka novam iuxta antiquam, ulterius eundo novam metam, deinde veniendo per idem Berch pervenitur ad tres metas antiquas. Abhinc ulterius declinando pervenitur similiter ad duas metas antiquas, circa quas novam super eodem Berch, metam novam circa arborem ilicis, abhinc vadit ulterius et pervenitur*

ad duas metas antiquas, circa quas novam metam. Deinde circa viam magnam, per quam itur in Segeswar novam metam, deinde vadit et itur ad sex metas antiquas, que separant possessionibus Segusd, Seguswar et Bese, ulterius eundo novam metam secus quandam viam. Abhinc novam metam circa antiquam ulterius eundo circa viam novam metam, abhinc declinando versus partem meridionalem circa viam novam metam, deinde ulterius eundo per idem Berch novam metam circa antiquam sub arbore ilicis existentem. Abhinc veniendo ulterius circa antiquam metam novam, deinde pervenitur ad arborem, que vocatur Wyadalfa, iuxta quam novam metam, ulterius eundo pervenitur ad metam antiquam. Inde declinando pervenitur ad aliam metam antiquam sub arbore ilicis, iuxta quam novam, ulterius eundo unam metam antiquam renovassent, demum circa quandam viam novam metam. Abhinc veniendo per idem Berch novam iuxta antiquam, que separat possessionibus Segus[!], Bese et Apold, circa quam novam, ulterius eundo novam metam. Deinde per idem Berch veniendo novam metam iuxta antiquam, abhinc flectendo super eodem Berch novam metam, ulterius eundo pervenitur ad metam antiquam, que separat possessionibus Apoldh, Hegun et Bese, iuxta quam novam, ulterius eundo super eodem Berch novam iuxta antiquam, deinde circa viam magnam novam metam. Abhinc declinando versus eandem partem meridionalem pervenitur ad tres metas antiquas, circa quas novam, ulterius veniendo ad duas metas antiquas, que separant possessionibus Hegun, Nydhuz et Bese, circa quam novam metam, abhinc veniendo circa metam in cacumine perforatam novam metam. Abhinc veniendo novam metam circa antiquam, deinde ulterius eundo novam circa antiquam, deinde versus eandem partem meridionalem directe eundo novam circa antiquam. Abhinc veniendo pervenitur ad metam antiquam, que separat possessionibus Myhalfolua, Nydhuz et Keresdh, ulterius eundo circa antiquam novam. Abhinc declinando circa antiquam novam, super eodem Berch ulterius eundo circa metam perforatam novam, deinde ulterius eundo novam metam. Abhinc veniendo per idem Berch novam metam, que separat possessionibus Jacabfolua et Myhalfalwa vocatis. Abhinc ulterius eundo pervenitur ad tres metas antiquas, circa quas novam, ulterius eundo unam metam novam, que separat possessionibus Jacabfolwa, Keresd et Almakerek. Abhinc veniendo versus eandem partem orientalem novam iuxta antiquam, ulterius eundo supra quasdam vineas novam metam, deinde super eodem Berch in quodam monte novam metam. Abhinc veniendo ulterius super eodem Berch novam iuxta antiquam, deinde directe eundo circa antiquam metam sub arbore ilicis existentem novam metam. Abinde veniendo versus eandem partem meridionalem novam iuxta antiquam, deinde declinando circa quasdam arbores ilicis iuxta antiquam novam, que separat possessionibus Perpustfolua [!], Jacabfolua et Almakerek. Deinde veniendo circa viam novam iuxta antiquam. Abhinc declinando per eandem partem novam iuxta antiquam, deinde ulterius eundo super quodam monte novam metam, ulterius per idem Berch eundo novam iuxta antiquam. Abhinc pervenitur ad antiquam metam et ibi incipit tenere metas cum possessionibus Rosundal, Perpusthfalua et Almakerek, ulterius eundo novam iuxta antiquam, deinde vadit ad unam metam antiquam, que separat possessionibus Wyfalu et Rosundal, ulterius versus partem occidentalem tendendo novam iuxta antiquam. Abhinc declinando ulterius novam iuxta antiquam, que separat possessionibus Scenthaguta, Rosundal et Wyfalu. Abhinc ulterius eundo novam metam iuxta antiquam super quodam monte sub arbore ilicis, deinde super eodem Berch novam iuxta antiquam erexissent, et

ibi incipit tenere metas cum possessionibus Berethholm et Wyfolw et ibi cursus metarum finiuntur et terminantur.

Eredeti, hártján, hátlapján zárópecsét és caput sigilli nyomával, Bethlen cs keresdi lt (DF 244425). — Ái I. Lajos király 1349. november 5-i oklevelében (543. sz.), Bethlen cs bethleni lt: DL 62723. □ Közlés: Ub II. 68–70. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 515–518 (román fordításban).

542. 1349. [november 4. előtt] (in Kolus) — **Wos** (d) Miklós magister Kolus-i ispán, valamint szolgabírái: Suk-i Domokos fia: János és Chech (d) Desew bizonyítják, hogy Pál fia: Miklós Fele-i hospes ama panaszára, miszerint Zeuke testvére (germanus): Jakab egy kegeche színű ökrét elhajtotta és orgazdája: Zakul-i András házánál tartja, emberükkel elfogatták Jakabot, a lopott ökröt megtalálták, de Andrást, az orgazdát nem. Ezért Fele-i Pál fia: Miklós öt november 4-re (ad f. IV. p. Omn. sanct.) színük elé idézte. — *Hátlapján azonos írással*: Pro Nicolo filio Pauli hospite de Fele contra Andream de Zakul citatorie ad feriam quartam proximam post festum Omnium sanctorum.

Eredeti, papíron, hátlapján rányomott pecsét nyomaival, Wass cs lt (DF 252758). □ Közlés: HOKI 256. — Ub II. 70–71. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 518–519 (román fordításban). □ Regeszta: WassLt 91. sz.

543. 1349. november 5. (in Alba Jule, in terra Transsilvana, f. V. p. Omn. sanct.) — I. Lajos király Jakab fiai: András, Jakab, János és Dénes, valamint Almakerek-i Geegus fia: János kérésére átírja a gyulafehérvári (AlbTr) káptalan 1349. november 3-i jelentését (541. sz.) a Fehér (Albensi) vármegyei Almakerek, Keresd, Beese, Ffeulthteleke, Rundal és Wyfalu birtok határjárásáról és jóváhagyja azt.

Ái I. Lajos király 1367. január 30-i oklevelében, Bethlen cs bethleni lt: DL 62723. □ Közlés: Ub II. 71–72. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 519 (román fordításban).

544. 1349. november 5. (in terra Transsilvana, in Alba Jule, in Emerici ducis) — I. Lajos király a kúnokkal szemben védelmébe veszi István Zeurinum-i bán Abád és Tomajmonostor környéki birtokait.

Eredeti, hártján, hátlapján felségpecsét töredékeivel, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260624). □ Közlés: Gyárfás III. 486. — BánfOkl I. 164–165. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 519–520.

545. 1349. november 5. (Bude, in Emerici ducis) — István erdélyi herceg, Szepes és Sarus föld ura (dux Transsilvanus ac dominus terre Scepsiensis et de Sarus) Sáros megyei birtokügyben oklevelez.

Eredeti, veres viaszba nyomott gyűrűspecsét nyomával, sóvári Soós cs lt: DL 57326. □ Közlés: AOKm V. 332. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 520.

546. 1349. november 8. (D[eu]a, dom. a. Martini conf.) — I. Lajos király főpapjainak, báróinak, ispánjainak, várnagyainak, a nemeseknek és minden tisztségviselőnek. Mivel az erdélyi egyház püspöke a királyi fenség elleni hűtlenségbe esett, vonakodva bebocsátani őt várába, parancsot adott Zolyum-i János fiának: Machka (d) Domokos magisternek és Chaty-i Miklós fiának: másik Domokosnak, hogy a püspököt fogják el, várait, birtokait

és egyéb javait a király részére foglalják le. Ezért megtiltja, hogy bármelyikük segítséget nyújtson a nevezett püspöknek, vagy ellenállva megtagadja a segítséget a két Domokos számára. Aki másképp merészel cselekedni, utódaival együtt örökös hűtlenségbe esik.

Ái a kolozsmonostori konvent 1350. szeptember 28-i oklevelében (574. sz.), DL 26373. □ Közlés: MSion 1867. 362–363 (Esterházy J., vö. Sz 2/1868. 90–94). — AOkm V. 337–338. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 520 (román fordításban). □ Regeszta: Bónis: Szentszéki regeszták 1109. sz.

547. 1349. november 12. (f. V. p. oct. Omn. sanct) A Kolosmonostor-i konvent bizonyítja, hogy Vas (d) Miklós magister Klus-i ispán, valamint szolgabírái: Domokos fia: János és Deseu 50 márka kötés alatt kelt figyelmeztető oklevele értelmében (secundum tenorem et formam litterarum memorialium) előtte november 12-én négy-négy fogott bíróval megjelenő felek közül János azzal vádolta testvérét: Gyereut, hogy a testvéreivel való osztozáskor neki jutott Sobok birtokból és Berend birtok feléből kivette őt és a kiűzése során 50 márka kárt okozott neki. Minthogy Gyereu mindezt tagadta, a fogott bírák úgy döntöttek, hogy Gyereu a következő harmadik pénteken (azaz december 3-án) 15 hasonló nemes társsal a konvent színe előtt tegyen esküt arról, hogy nem követte el azokat, amikkel vádolják. — *Az eredeti hátírata:* Pro magistro Gyereu contra Iohannem fratrem germanum suum ad tertiam feriam sextam in Clusmonostra deponenda juramentalis.

Egyszerű másolat, papíron a XVIII. századból, Kemény cs malomfalvi lt (DF 252681). Az egykori eredeti leírása: Erantque sigillo ejusdem conventus authentico, cerac flavae simplici ab extra impresso comunitae et roboratae, tunc clausae confectae et emanatae.

548. 1349. december 7. (Bystricia, II. d. Nicolai conf.) András magister székely, Brassou-i, Zathmar-i és Maramaros-i ispán a (gyula)fehérvári egyház káptalanának. Minthogy I. Lajos király szóbeli parancsára Gegus fia: Jánost vissza kell vezesse a Kopus-i és Valdhyd-i hospesek vagy szászok által elfoglalt Lapus nevű földjének birtokába, küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Vruzfaya-i István magister az iktatást elvégezhesse. — *Hátlapján azonos írással:* Honestis viris et discretis capitulo ecclesie Albensis, amicis suis reverendis.

Eredeti, hártján, hátlapján zárópecsét töredékei és levéltári jelzet Huszti András írásával, DL 4098. □ Közlés: CDHung IX/1. 735–736. — SzOkI I. 57–58. — Ub II. 72. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 522–523 (román fordításban).

549. 1349. december 13. (Bistricia, in oct. Nicolai conf.) András magister székely, Brassou-i, Zathmar-i és Maramaros-i ispán bizonyítja, hogy miután I. Lajos királytól Gyulafehérváron (in Alba Gyule) kapott szóbeli parancsra az erdélyrészi nemesek, valamint Szeben (Chybiniensis) és más székek seniorai és lakói körében lefolytatott vizsgálat tisztázta, hogy a Kopus-i és Valdhyd-i szászok által elfoglalt Lapus föld Gegus fia: János Vyfalu nevű ősi birtokának határán belül fekszik, azt Megyes-i offiálisa: Vruzfaya-i István útján visszaiktatta tulajdonosának, a Kopus-i és Valdhyd-i szászoknak pedig örök hallgatást parancsolt. — *Az oklevél élén:* Relatio Ladislai filii Michaelis. — *A hártya alsó*

szélén és hátlapján a pecsét alatt: Relatio magistri Ladislai filii Michaelis. — Hátlapján a XV–XVI. század fordulójáról való írással: Ez Lapos igtatasa.

Eredeti, hártján, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, DL 4100. □ Közlés: CDHung IX/1. 734–735. — SzOkI I. 58–59. — Ub II. 72–73. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 523–524, 695 (román fordításban is).

550. 1349. december 15. (f. III. p. Lucie virg.) Az erdélyi egyház káptalana Szentegyedi (de Sancto Egidio) Emich fia: János fia: Miklós magister kérésére átírja IV. Béla király általa bemutatott 1230. évi oklevelét (CDTrans I. 157. sz.). — *Méltóságsor*: Domokos prépost, Mihály éneklő-, Loránd ör-, Miklós Clus-i főesperes dékánkanonok magisterek.

Eredeti, hártján, függőpecséttel, Wass cs lt (DF 252690). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 524–525, 696 (román fordításban is). — Şincai I. 391–392 (román fordításban, tévesen 1319-re keltezve). □ Regeszta: WassLt 92. sz. □ Hasonmás: EM 66/2004. 5. – W. Kovács András: The History of the Wass de Czege Family. Hamburg 2005, 11. sz.

551. 1349. december 21. (in Thome ap.) Péter erdélyi alvajda bizonyítja, hogy bár Apor fia: István Zarrazpatak és Pysulnuk ötödrészét bírói ítélettel megszerezte Apor fia: János fiai: Istvántól, Miklóstól, Demetertől, Pétertől, továbbá Palus fia: István fia: Lászlótól, valamint Sandur fiai: Gergelytől, Miklóstól, Jakabtól – akiket serviensük: Bozoch képviselt – és Egyed fia: István kiskorú fiaitól: Jakabtól és Pétertől, a békesség kedvéért mégis megosztozott velük a következőképpen: De quadam ara in honore beate Elizabeth inter predictas possessiones Zarrazpatak et Pysulnuk vocatas antiquitus lapidibus constructa incipiendo super viam, que versus septentrionem ad magnam silvam procederet et ad magnum montem Kuzberch vocatum, et ab eadem ara versus plagam orientis ad fluvium Kazun vocatum distingendo eundem fluvium et predictum montem Kuzberch nominatum pro meta eorum ordinantes predicta possessio Pysulnuk cum uno loco molendini condam Palus super fluvio Kazun existenti et sexta parte castri Baluanus vocati cessisset in portionem Stephani et Kadach filiorum Apor ac Ladislai filii Stephani filii Palus prenotatorum.

Tartalmi ái Járai Péter erdélyi alvajda 1364. november 25-i oklevelében, DL 29147. □ Közlés: SzOkI III. 18–19. — DocRomHist C, XII. 375–379 (román fordításban is).

552. 1349. Az erdélyi egyház káptalanja bizonyítja, hogy Szent Iványi Mihály a családjuk női leszármazottainak járó leánynegyedét Szent Iván birtok negyed részének átengedésével kiadta. (Testimonialis capituli ecclesie Transsilvane super exsolutione quarte puellaris sexus foeminei successoribus familiae Szent Iványi seu cessione quartalitatitatis praedictae possessionis per Michaellem de Szent Iván facta.)

Bejegyzés a Bodoni család megsemmisült levéltárának XVIII. századi elenchesében, 185. sz. alatt, ENMLt, Mss.

553. 1350. január 1. (Bude, in Circumcis. dom.) I. Lajos király udvari lovagjának: Jakch magisternek és Miklós nevű testvérének, István királyi herceg udvari lovagjának kérésére átírja a Warad-i káptalan 1349. július 4-i jelentését (511. sz.) a nekik adományo-

zott Isokeruaya/Isowcreuaya és Farkmyhalhaza birtokba való bevezetésükről. — *A szöveg élén és a hártya alsó szélén, jobb felől*: Relatio magistri Alberthi [?] specialis notarii domini regis per Mathe notarium.

Eredeti, nedvességtől rongált, foltos hárt्यान, Vay cs berkeszi lt: DL 96308.

554. 1350. január 26. (Bude, f. III. p. Conv. Pauli ap.) I. Lajos király a váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) Szt. István első vértanúról elnevezett konventnek. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Moyad-i Albert fia: Tamás, Sarmasagh-i Konya, vagy Od-i István fia: János vezesse be udvari lovagját: Jakch magistert a Zonuk vármegyei Mon birtok általa Kusal-i Domokos fia: Jakab feleségétől megvásárolt felébe, miután előzőleg megállapította annak határait. Az esetleges ellentmondókat idézze színe elé.

Belefoglalva a váradhegyfoki konvent 1350. március 6-i jelentésébe (560. sz.), Vay cs berkeszi lt: DL 96315.

555. 1350. január 28. (Avinione, V. Kal. Februarii) Magyarországi (de Ungaria) István ágostonos frater, a teológia magistere, [nyitrai püspök] testvére: Antal fia: János pécsi (Quinqueecclesiensis) egyházmegyei klerikus részére azt a pécsi kanonoki javadalmat kéri [VI. Kelemen] pápától, amely Bon Iohannes boszniai püspök felszentelése után fog megürülni és az erdélyi egyházmegyében levő Solos-i [!] plébániát, amelyet egyelőre Apátnak nevezett (cognomine Abbatis) Miklós nyitrai egyházmegyei klerikus birtokol.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 432. sz. □ Regesza: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 527.

556. 1350. február 1. (in vig. Purif. virg.) Az erdélyi egyház káptalana előtt Sumkereek-i András fia: Domokos jogfenntartás céljából tiltakozik amiatt, hogy Welkun fiai: Johann és Ladislaus, Kayla-i nemesek, akik Zenthandryas nevű Doboka vármegyei birtokukat 26 márka ezüstön neki adták zálogba, a jószág átadását és iktatását, ígéretük ellenére, megtagadták és a birtokot jogai sérelmére kezükben tartják. — *Hátlapján azonos írással*: Pro Dominico filio Andree de Sumkereek contra Iohannem et Ladislaum de Kayla super occupatione possessionis Zenthandryas protestatoria.

Eredeti, hárt्यान, hátlapján zárópecsét nyomával, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73663. □ Közlés: TelOkI I. 91–92. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 527–528 (román fordításban).

557. 1350. február 9. (in oct. Purif. virg.) Salamon magister Thorda-i főesperes, András erdélyi püspöktől ideiglenesen megbízott bíró, tanúsítja, hogy Bezther fia: Domokos leánya: Anych [...], Sarws birtok ügyében, színe elé idézte Haranglab-i Pál fia: Mihályt, végül azonban a békesség kedvéért, a főesperes engedélyével és fogott bírák közvetítésével megegyeztek, hogy ha Pál fia: Mihály kifizeti azt az összeget, amivel ki lehet váltani Sarus felét, a másik felét pedig Anych asszony megfizeti, akkor ez utóbbi megkapja Mihálytól a birtok felét. Kikötötték, hogy ha e birtokügyben per támadna, annak költségeit közösen viselik, kizárva minden hátsó gondolatot.

Ái Szentgyörgyi Péter országbíró és erdélyi vajda 1505. január 27-i oklevelében, DL 36385.

558. 1350. február 12. (f. VI. a. Valentini mart.) János Nempth-i plébános és András erdélyi püspök általános helynöke a Meszesen kívüli részen (de exteriori parte Mezes) Miklós Ders-i, Mátyás Pereche-i plébános és a Zoldubag-i részen alesperes (vicearchidiaconus), János Janusy-i, István Waya-i, Márk Lader-i, más néven Loranthaza-i egyházak plébánosainak szóban is megerősített írásbeli tájékoztatása alapján bizonyítja, hogy Mihály fia: Ábrahám Laskud-i nemes felesége: Katalin, aki Ziketh-i és Tokay-i Mako nevű nemes leánya, előttük, továbbá Janusy-i Miklós fiai: Cantor (d) János és Bereck, Vaya-i János fia: László, Vaya-i Jolath fia: András, valamint ezek feleségei előtt halálos ágyán úgy rendelkezett, miszerint hitbérét és jegyajándékát, összes rokona és atyafia kizárásával, egyedül férjére Ábrahámra és a tőle származó utódaira hagyja. Ezt a végakaratot a vikárius függőpecsétes privilégiumába foglalva erősíti meg.

Eredeti, hártán, függőpecsét hártaszalagjával, Vay cs berkeszi lt: DL 96310.

559. 1350. február 16. (Bunchida, III. f. p. Invocavit) Geleth fia: László magister, Doboka-i ispán, valamint szolgabírái: Lőrinc fia: Benedek és Demeter fia: János bizonyítják, hogy amikor szentegyedi (de Sancto Egidio) Vos (d) Miklós ama panaszára, miszerint a Zeekakna-i népek és hospesek méneséből lenyilaztak négy kancát, egyet pedig a hátsó lábán megsebesítettek, embereiket a helyszínre kiküldték, azok négy döglött lovat láttak a mezőn. — *Hátlapján azonos írással:* Pro Nicolao dicto Vos de Sancto Egidio contra hospites de Zeekakna protestatorie.

Eredeti, papíron, hátlapján három zárópecsét töredékeivel, Wass cs lt (DF 252762). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 528, 696, 733 (román fordításban is, hasonmással). □ Regesztza: WassLt 93. sz.

560. 1350. március 6. (sab. a. Letare) János, a váradhegyfoki (de promontorio Waradiensis) Szt. István első vértanú monostorának apátja és konventje I. Lajos királynak. 1350. január 26-i parancsára (554. sz.) Od-i István fia: János királyi ember, Fodor (Crispus) Mihálynak, a rendház familiarisának a tanúbizonyossága mellett, március 4-én (f. V. p. Med. quadrag.) Mon birtokon a belsőségeket az alábbi módon osztotta fel: Locum sessionalem eiusdem possessionis pro locis sessionalibus iobagionum hoc modo divisissent, quod sicut sessio eiusdem longitudine a plaga septentrionali versus meridiem adiaceret, pars eiusdem ex parte occidentali adiacens usque ad rivulum, qui de possessione Meneu transitum facit per ipsam possessionem Mon simplici ordine ... tantum pro loco sessionali iobagionum eidem magistro Jakch ... statuisset ... alia vero medietate eiusdem a plaga orientali adiacente Iacobo filio Dominici et domine consorti sue, prout ipsorum esse dignoscitur, similiter simplici ordine remanente; usus vero et quaslibet utilitates eiusdem extraneas cuiusvis nominis existant communi usui relinquendo. Ugyanekkor Domokos fia: Jakab felesége: Ilanch (!) asszony, aki Orrus (d) István fia: Jánosnak a leánya, férjével, Rusynth nevű leánykájával és Miklós nevű fiával együtt kijelentette, hogy Mon birtok fent leírt felét 50 garasával számított 20 márkáért, mely összeget teljesen meg is kaptak, a szomszédok beleegyezésével örökre eladták Jakch magisternek és utódainak. E beiktatáshoz Mon-ról Illés fia: István, atyjafiai: István fia: Miklós fiai: Mihály és László nevében is, Meneu-ról pedig Miklós fiai: Péter és Si-

mon, továbbá Ugrin fia: István fiai: Gegus, Miklós és János, valamint György fiai: László és Ágoston, mind nemesek, a szomszédság jogán szintén hozzájárultak.

Ái I. Lajos király 1350. július 7-i oklevelében (567. sz.), Vay cs berkeszi lt: DL 96315.

561. [1350. március 7. és 1359. március 31. között.] A hét szász szék vezetői a Veresmart (Rufusmons) és Hóhalom (Bwrperk) királyi falvak lakói közt egy szántót és erdőt magában foglaló nagy terület miatt folyó perben, melyről a felperes veresmartiak azt állítják, hogy régtől fogva az övék, az alperes hóhalmiak szerint pedig az ő vásárolt birtokuk, az alábbi döntéseket hozták: Március folyamán (in Letare) Konrad comes szebeni (de Cibinio) királybíró vezetése alatt állapítsák meg a vitatott terület határait, majd osszák meg azt a felek között úgy, hogy a délre eső része a veresmartiaké, az észak felőli pedig a hóhalmiaké legyen véglegesen. Az ottani erdők maradjanak a veresmartiaknak, akik a hóhalmiaknak áron eladott szántóföldeket visszaválthatják, de addig, amíg erre sor kerül, azokat továbbra is a hóhalmiak használhatják a hazában (patrie) szokásos bér ellenében. A veresmarti erdőből lopott és a hóhalmiaknál három napon belül megtalált fát fizessék meg a veresmartiaknak elkobzás terhe alatt. A megállapodást megszegő fél száz márka finom ezüstöt fizessen a hét szék vezetőinek. — *A határjárás szövege:* Primo incipiendo a quodam ponte super rivulo Chygenbach nuncupato existente, ubi magna via publica, que de Nova villa vadit ad Burperk, pertransit eundem pontem, venissent versus orientem directe ad quendam fontem scaturientem Schaczbrunnen vocatum sub quodam monte existentem et de eodem fonte ascendissent ad dictum montem ad eandem plagam orientalem et venissent ad viam Lantstrosz appellatam et per eandem viam ad magnum spatium transeundo venissent penes quendam altum locum, ubi ultra eundem altum locum ad iactum unius lapidis ipsa via duplicaretur, de qua duplicatione vie adhuc ad orientem pertransissent quendam vallem Rudbach vocatam et ascendissent alium montem Ebersperen vocatum et venissent ad quendam arborem piri Nemansbyrbom vocatam, ubi et circa quam arborem mete trium possessionum, scilicet Ruffimontis et Burprich predictarum ac Chekendal astringerentur ac mete ipsius terre litigiose terminarentur. Facta autem huiusmodi reambulatione partibusque pro signo metali relicta terram versus meridiem iacentem populis de Ruffomonte, terram vero versus septentrionem populis de Burperk perpetuo tenere et possidere reliquissent. — *Hátlapján két különböző kéz írásával:* Excerptum de annosa charta contra Burprichgenses pro incolis de Ruffomonte.

Keltezetlen egyszerű másolat a XV. század végéről, papíron, Szász Nemzeti Lt (DF-ben nincs másolata). □ Közlés: Ub II. 73–75 (a keltezés indoklásával). — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 532–533 (román fordításban).

562. 1350. március 20. (Roma, Martii d. XX.) Jakab Nepi-i (Nepesinus), Peter Oloron-i (Eloronanus), Bertrand frater Assisi-i (Asisinus), Tamás Terni-i (Yteranus) és Ugulin Sutri-i (Sutrinus) püspök – a Henndorf-i Vasmuet, Andreas és Herberd kérésére – az (erdélyi) fehérvári (Albensis) egyházmegyében lévő falujuk Szt. András tiszteletére emelt templomába a felsorolt ünnepek alkalmából elzarándokoló bűnbánóknak negyven napos búcsút engedélyez. — *Az eredet in olvasható püspöki záradékok szövegei:* Et nos Andreas dei et apostolice sedis gratia episcopus Transilvanus universas et singulas

indulgentias coepiscoporum nostrorum presentibus insertas ratas habemus atque [...] corroboratione nostri sigilli easdem confirmantes consensum eis prebentes et assensum et [...] quadraginta dierum indulgentias eisdem adiungente. Presentes vero perpe [...] sigilli nostri authentici necnon anulari sigillo duximus concedendas, dandas. Actum [in Clusuar] in festo corporis Christi, anno domini M^oCCC^{mo} quinquagesimo [1350. május 27.]

Et nos Stephanus dei et apostolice sedis gratia episcopus universis indulgentiis concessis et elargitis in remissionem peccatorum concurrentium necnon confirmatis [...] per patrem et dominum Andream quondam episcopum Transilvanum diocesanum volentes igitur confirmare auctoritate qua fungimur et dignitate indulgentias supradictas confirmatas et probatas auctoritate qua fungimur ab auctore omnium creaturarum cum indulgentiis quadraginta dierum [...] feria proxima post festum Divisionis apostolorum, anno autem domini Millesimo quadringentesimo sexto [1406. július 16. vagy 1416. július 16].

Iohannes dei et apostolice sedis gratia episcopus Moldaviensis, suffraganeusque reverendi in Christo patris et domini Nicolai episcopi Albensis Transilvanie universis et singulis indulgentiis commissis et largitis in remissionem peccatorum concurrentium necnon confirmatas quadraginta dies, indulgentiarum de iniunctis poenitentiis misericorditer impertimur perpetuis temporibus donationi sigillum nostrum est appensum. Actum et datum in villa Hegen in profesto Divisionis apostolorum, anno domini Millesimo CCC sexagesimo 6. [1466. július 14.]

Eredetije 1897-ben a hégeni száz év. egyházközség lt-ban volt, de annak a SzNlt-ban őrzött anyagában nem volt fellelhető. Ennek egyszerű másolatát Georg Soterius (†1728) belefoglalta Collectanea ad historiam patriam c. kéziratos forrásgyűjteményébe (tomus II., pag. 1822), melyet egykor a szebeni Brukenthal-múzeumban őriztek. □ Közlés: Ub II. 75–76. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 533–534 (román fordításban). — A záradékok közlései: Ub II. 76, III. 413, VI. 246. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 533–534 (román fordításban).

563. 1350. március 31. (f. IV. p. Pasce) Szt. István első vértanu váradhegyfoki monostorának konventje előtt Zolwathew-i Thorny (d) János fia: Miklós magister, hogy Laczk fia: András magister Zathmar-i ispánnal résztvehessen I. Lajos király tengerentúli hadjáratában (in expeditionem ... ultra partes maritimas) 16 budai márkában elzalogosítja rokonának: Keczel-i Zelemer testvére (germanus) Jakab fia: Miklós Crazna vármegyei nemesnek Zolwathew és a Sadan-Horuatha-val szomszédos Matthyas-Horuatha nevű Crazna megyei birtokait. Teszi ezt azzal a megkötéssel, hogy ha három év múlva nem tudná kiváltani e birtokait, később ezt csak a zálogösszeg kétszeresével tehesse meg. Ha pedig a tengerentúl életét veszítené, mivel gyermekei nincsenek és egyébként is közeli rokonok, e birtokok a 16 márkában maradjanak véglegesen Jakab fia: Miklósnak és örökösének azzal a kötelezettséggel, hogy kifizetik e jószágokból jegyajándék és leánynegyed címén jogos járandóságokat.

Tartalmi ái I. Lajos király 1352. november 8-i oklevelében (673. sz.), melyről csak az volt megállapítható, hogy közlésekor (1873-ban) Gyurits Antal tulajdonában volt és további sorsa, esetleges őrzési helye ismeretlen. □ Közlés: HOkm V. 211–212, 450. □ Regeszta: ZsOkI IX. 1185. sz.

564. 1350. május 1. (Manfredonia, oct. Georgii mart.) István erdélyi vajda és szolnoki ispán – ottani hű szolgálataiért – a vele Sicilia királyságban tartózkodó Felpestesy Gece

fia: János fia: László magisternek – és általa édestestvéreinek: Egyednek, Jánosnak és Istvánnak – adományozza örökjogon az erdélyi részekben, a Wyzamos folyó mellett fekvő Zentt-Georg nevű (Szolnok vm) birtokot, mely Georgényi Péter fiaitól: Istvántól és Jánostól háramlott a kezére, miután ezeket istentelen büntetteikért az erdélyrészi és a nevezett vármegyei esküdt ülnökök és nemesek három meghirdetett közgyűlésen levelesítették. Ígéri, hogy miután az iktatás megtörténtéről neki jelentést tesznek, adománylevelét privilégialis formában is ki fogja bocsátani.

Ái Batori Kristóf erdélyi vajda 1577. március 31-i oklevelében, melynek eredetije 1900-ban még megvolt a Makray család felpfestesi levéltárában. □ Közlés: HunyadmÉvk 11/1900. 165–166 (Amlacher A., magyar fordításban). — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 536–537 (román fordításban).

565. [1350. május 1. után] I. Lajos király – István erdélyi vajda kérésére – János fia: Lászlónak és testvéreinek: Egyednek, Jánosnak és Istvánnak adományozza a Wizzamos mellett fekvő Zentgeorgh nevű (Belső-Szolnok vm) birtokot, mely a vajda kezére háramlott, miután addigi birtokosát: Georgyn-i (d) Péter fia: Istvánt, mint országos gonosztevőt, az erdélyi részek esküdt ülnökei és nemesei több közgyűlésükön levelesítették.

Tartalmi említés I. Lajos király 1353. március 31-i oklevelében (708. sz.), melynek 1577. március 31-i átirata 1900-ban még megvolt a Makray család felpfestesi levéltárában. Keltezése Lackfi István erdélyi vajda 1350. május 1-jei oklevelén alapszik (564. sz.). □ Közlés: HunyadmÉvk 11/1900. 167 (Amlacher A., magyar nyelven, Torma József fordításában). — DocRomHist C. X. 199–201 (román fordításban is).

*1350. május 27, Kolozsvár A kolozsvári búcsúengedély püspöki jóváhagyó záradékát (Ub II. 77) lásd a megerősített oklevélnél (441. sz.).

*1350. május 27, Kolozsvár A hégeni búcsúengedély püspöki jóváhagyó záradékát (Ub II. 76) lásd az 1350. március 20-i oklevélnél (562. sz.).

566. 1350. június 3. (in oct. Corp. Chr.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Domokos frater, a Szűz Mária-kolostor perjelje – konventje nevében is – 20 rövid márkáért (marcis brevibus) eladta Wyllermus comes fehérvári (Albensi) hospesnek azt a Gyula-fehérvár határában (in districtu Albensi), a Poppataka nevű helyen, Wyllermus comes és Bertalan fia: Domokos szőlője szomszédságában fekvő szőlőjüket, melyet Pethew köpenyegkészítő (sagiparius) hagyott konventjükre, hogy annak árából kijavíttathassák kolostoruk épületét. A vevőt a konvent bárki keresetével szemben saját költségén megvédelmezni tartozik.

Eredeti, hártján, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277315). □ Közlés: Ub II. 77. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 542 (román fordításban). □ Regesza: ErdKLt 644. sz.

*[1350 körül] május–június (II. d. Trinitatis), Buda mellett Nádasi Péter missilis levele a királyi hadból testvérehez: Istvánhoz (TelOkI I. 94) helyesen [1371]. június 2-án kelt.

*1350. július 3. Telegdi György és Miklós missilis levele [Kállai] Ubul magister sebesvári várnagyhoz (Pesty: Krassó III. 6) helyesen [1363?]. július 1-jén kelt.

567. 1350. július 7. (Bude, f. IV. p. oct. Ioh. bapt.) I. Lajos király udvari lovagja: Jakch magister kérésére megerősítve átírja a váradhegyfoki (de promontorio Waradiensis) Szt. István-konvent 1350. március 6-i jelentését (560. sz.) Mon birtok vásárolt felébe történt iktatásáról és határának megállapításáról. — *A szöveg élén és a hártya alsó szélén: Relatio Benedicti dicti Zarka ex parte Stephani ducis.*

Eredeti, hártján, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, Vay cs berkeszi lt: DL 96315.

568. 1350. július 7. (f. IV. p. oct. Nat. Ioh. bapt.) A Kulusmonustra-i Szűz Mária-egyház konventje előtt Berekenes-i Ws fia: Miklós a Huzyuer nevű erdő hatodrésztét, mely jog szerint Bothaza birtokhoz tartozik, 54 garasával számított hat márkáért és ménesbeli három kancáért visszaengedi Both fia: János fia: Gálnak, valamint fiainak, továbbá unokatestvéreinek: László fiainak: Györgynek és Miklósnak, nem akarván törvényes jussukat lelke üdvének kárára tovább is figyelmen kívül hagyni.

Eredeti, hártján, függőpecsétje elveszett, Suky cs lt (DF 255325). — Ái I. Lajos király 1379. június 28-i oklevelében, Suky cs lt (DF 255276). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 545–546, 698, 733 (román fordításban is, hasonmással).

569. 1350. július 13. (Bude, in Margarete virg.) I. Lajos király utasítja a Clusmonustra-i Szűz Mária-egyház konventjét, hogy küldje ki tanúbizonyosságát Gyulay-i Gyula fia: János vagy Gyurfalua-i Mihály fia: János királyi ember mellé annak megvizsgálására, hogy az Almas folyótól a remete templomáig terjedő, Pagan (d) István által Banka-nak nevezett föld, valamint Kendurmezeu, Galpuna és Ketteusmezeu – most a szomszédok kezén levő – birtokok valóban Brasso-i Jakab és testvérei I. Károly királytól adományul nyert tulajdonai-e, mint azt előtte Jakab állította.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1350. szeptember 16-i jelentésébe (572. sz.), DL 27140. □ Közlés: AOkm V. 403–404. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 546 (román fordításban).

570. 1350. július 23. (Deua, II. d. Marie Magd.) István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy András magister fia: Sándor, Elya-i nemes, és testvére: Erne magister közösen bejelentették előtte, miszerint amikor az Elya nevű birtokukhoz tartozó román jószágait (possessiones eorum Olacales) kétfelé osztó határvonal miatt a Hunyad vármegyei ispán és szolgabírák előtt hosszú idő óta folyó perükben Erne magister hatodmagával le akarta tenni a földesküt, fogott bírák közbelépésére az alábbi felosztásban állapodtak meg: A két rész között legyen a határvonal a Nogzad vize a Marosba torkolásától kezdve fel a forrásáig és Keres határáig. A Nogzad folyásától keletre eső rész Sándor magister és utódai, a nyugatra eső viszont Erne magister és utódai tulajdonába kerül úgy, hogy a szántókat, kaszálókat, réteket mindketten csak a maguk részében, de az erdőket, ezek hasznóvételét, az állattartást szolgáló legelőket román falvaikban ezután is közösen használják. Elya nevű magyar falujukat pedig, ahol mindketten laknak, úgy osztották fel, hogy északról a Vok (d) Miklós és Zeuch háza, illetve a Dico (d) Miklós, valamint Nerges (d) Miklós háza között a Marosig terjedő utca legyen a határ kettőjük része között. A falunak az utcától keletre eső felét Sándor magister és utódai, a nyugatra eső felét pedig Erne magister és utódai kapták. Ahány kert jutott Sándor magister jobbágyainak a

Maros felőli felső részben, ugyanannyi kert illeti meg Erne jobbágyait is a Maros felőli alsó részben. A falu többi földjét és haszonvételét, miként eddig, ezután is közösen élvezik. Hasonlóképpen a falut ketté osztó utcán közösen tartandó vásárok jövedelmét. A vásárok idején felmerült ügyekben is ők, vagy tisztjeik együttesen döntenek; a sokadalom eloszlása után, más napokon, a helységben és a házakban támadt ügyekben azonban ki-ki csak a saját birtokfelén ítélezhet (ipsas possessiones eorum Olacales prout eas aqua Nogzad vocata ab illo loco , ubi ipsa aqua Nogzad cadit in Morisium incipiens usque caput eiusdem aque Nogzad et usque metas Keres separet, in duas partes divisissent ita, quod una pars ipsarum possessionum Olacalium ex una parte ipsius aque Nogzad a parte orientali existens, prefato magistro Alexandro et suis heredibus, altera vero pars earundem possessionum Olacalium ex alia parte eiusdem aque Nogzad a parte occidentis adiacens prelibato magistro Erne et suis heredibus perpetuo devenisset ita, quod terras arabiles et fenilia seu prata quelibet pars solummodo in sua portione uteretur, sed silvam et fructus seu proventus silve ac terras ad pascendum pecora et pecudes necessarias communiter partes uterentur in possessionibus Olacalibus memoratis. Item prefatam villam eorum Hungaricalem Elya nominatam, in qua domos habent proprias pro eorum personali residentia, taliter divisissent, quod plateam, que inter domos Nicolai dicti Vok et domos Zeuch a septentrione et inter domos Nicolai dicti Dico et domos Nicolai dicti Nerges usque Morisium vadit pro meta inter ipsam villam dimisissent. Cuius ville dimidietas ex una parte dicte platee a parte orientis adiacens predicto magistro Alexandro et suis heredibus, alia autem dimidietas eiusdem ville ex alia parte eiusdem platee a parte occidentis existens prefato magistro Erne et suis heredibus perpetuo devenisset, ita videlicet, quod quot ortos jobagiones ipsius magistri Alexandri in parte superiori a parte Morisii haberent, totidem ortos jobagiones ipsius magistri Erne in parte inferiori ex parte eiusdem Morisii debent habere. Alias autem terras arabiles, fenilia, prata, silvas, aquas et quaslibet utilitates ad ipsam villam Elya pertinentes, prout hactenus communiter usi fuissent, sic et nunc communi usui reliquissent. Forum autem, quod in eadem villa Elya celebratur in predicto communi loco, videlicet in platea, in qua ipsa villa, ut premititur, abinvicem est divisa, celebrare commisissent isto modo, quod qualiscunque causa in ipso foro, donec ipsum forum durabit et stabit orta fuerit, ipsam causam partes vel earum officiales communiter iudicarent, sed foro discesso et aliis diebus qualiscunque causa in domibus vel in descensu oriretur, ipsam causam ipsa una pars iudicabit, in cuius portione orta extiterit.) Apjuk: néhai András magister kuriális telke Sándor magisternek jutott, Erne magister viszont ugyanakkora területtel azt a kuriális telket kapta, amelyen eddig is lakott, és amelynek épületeit testvérük: Gyurk magister emeltette. Ha valamelyik fél, vagy utódja a fenti osztályt részben, vagy egészben megváltoztatná, a bírói részen kívül fizetendő 100 márka ezüst büntetéssel tartozik az osztály mellett kitartó félnek. Ehhez az osztályhoz Gyurk és Mihály nevű testvérük is beleegyezését adta. Ezért ők is csak a bírói részen kívül 100 márka ezüst büntetés terhe alatt követelhetnek maguk számára is részt, kivéve Mihály magistert, aki Erne magistertől bírság nélkül kérheti a saját részét akkor, amikor ez neki tesszik.

Eredeti, hártán, függőpecséttel, DL 41141. — Ái a győri káptalan 1363. október 23-i oklevelében, DL 41541. — Ái az erdélyi káptalan 1411. május 1-jei oklevelében, DL 43083. □ Közlés: DocVal 117–120. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 547–549 (román fordításban). — Transilvania (sec. XIII–XVII), 2005. 146–149.

*[1350. körül] augusztus 9., Váradja Járai Péter erdélyi alvajda missilis levele szentimrei officialisához: Nádasi Lászlóhoz (TelOkl I. 92) helyesen 1363. vagy 1368. augusztus 9-én kelt.

571. 1350. szeptember 5. (Wissegrad, XV. d. oct. Assumpt. virg.) Zeech-i Miklós comes országbíró, Turuch vármegye ispánja Jakab fia: Miklóst, Iluka fia: Jánost, Jakab fia: Györgyöt és az Aranyas melléki székelyek teljes három nemzetségét az esztergomi káptalannal szemben bírságban marasztalja el, mert a Warad-i káptalan oklevelében megjelölt időpontban nem jelentek meg és nem mutatták be a Felwynch-i iktatásnak való elmentmondásukat igazoló bizonyítékaikat, noha Péter magister, az esztergomi káptalan kanonokja és jegyzője augusztus 22-től fogva (ab oct. Assumpt. virg.) tizennégy napon át várakozott megjelenésükre. — *Háttalján azonos írással:* Pro capitulo ecclesie Strigoniensis contra Nicolaum filium Iacobi, Iohannem filium Iluka, Georgium filium Iacobi et universos Syculos trium generum de iuxta Aranyas iudicialis.

Eredeti, papíron, kétféjű sast ábrázoló kerek zárópecsétjének felirata: S. ... NICOLAI, esztergomi káptalan mlt, lad. 66, fasc. I. nr. 11 (DF 238233). Mivel Szécsi Miklós 1355–1358 között volt országbíró és turóci ispán, a királyi udvar pedig 1355 legvégén költözött vissza Budáról Visegrádra, az oklevél 1356–1358 közé keltezendő. □ Közlés: SzOkl VIII. 20. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 550 (román fordításban). — MonEccStrig IV. 42–43.

572. 1350. szeptember 16. (f. V. p. Exalt. s. cr.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-egyház konventje jelenti I. Lajos királynak, hogy 1350. július 13-i parancsa (569. sz.) értelmében kiküldte Mihály presbitert Gyurgfalua-i Mihály fia: János királyi ember társaságában, akik Clus, Dobuka és Zonuk vármegyéket bejárva a szomszédoktól és határosoktól megtudták, hogy a Pagan István magister által betelepített, Banka-nak nevezett és Rakus birtok határain belül fekvő, a remete templomától az Almas folyóig terjedő föld valóban Jakab és testvérei tulajdona. Kendurmezeu, Galpuna és Ketteusmezeu egykor Lőrinc fiának: Istvánnak rokonaitól óvadék fejében nyert örökös birtoka volt, ezért ugyancsak Brasso-i Jakobot és testvéreit illeti. A kihallgatott szomszédok: Miklós fiai: János és Leukus Doboka-i nemesek; László fiai: Domokos és Beke Yklo-d-i nemesek; Szentpéter (de Sancto Petro) Péter fia: Gothard fia: Tamás; Péter és Ábrahám Dobey-i nemesek, ugyancsak Dobey-i Péter fia: János; Szentkirályi (de Sancto Rege) Pál; Deseu fia: György, valamint Gereu, Jakab, Kemy; néhai Lőrinc fia: István leányának fiai: Teke (d) Mihály és György, ugyancsak Lőrinc fia: István unokái: Reche-i Balázs és Myko-i Ágoston, valamint Lőrinc fia: István egykori officialisai és famulusai, illetve más öregebb személyek. — *Háttalján azonos kézzel:* [Excellentis]simo domino eorum Lodovico dei gratia regi Hungarie pro comite Iacobo de Braso super quibusdam terris et possessionibus ... Kendurmezeu, Galpuna et Ketteusmezeu inquisitionalis.

Eredeti, hártyán, befűggesztett pecsét szalagjával, DL 27140. □ Közlés: AOkm V. 403–404. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 550–551 (román fordításban).

573. 1350. szeptember 25. (sab. a. Mich. arch.) János apát és Szt. István első vértanu váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) monostorának konventje bizonyítja, hogy Karul-i Vrdung (d) András fia: Miklós özvegye: Kathlyn, aki Olazy-i Cyne (d) Péter fia:

Marouth magister Torda-i ispán nővére (s.u.), holtáig illendő eltartás fejében, lemondott sógora: Karul-i András fia: Marhardus magister és unokatestvérei javára az elhunyt férje birtokaiból jegyajándék és hitbér címén neki járó javakról és ehhez testvére: nevezett Maroth magister ispán is beleegyezését adta.

Eredeti, vízfoltos hártján, hátlapján kerek pecsét nyomával, Károlyi cs lt: DL 98564. □ Közlés: CDHung IX/6. 50–51. — KárOkl I. 186–187. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 551–552 (román fordításban).

574. 1350. szeptember 28. (f. III. a. Mich. arch.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-egyház konventje Machca (d) Domokos magister Aranyas-i várnagy kérésére átírja I. Lajos király 1349. november 8-án András [erdélyi] püspök ellen kiadott parancslevelét (546. sz.).

Eredeti, hártján, hátlapján befüggesztett kerek pecsét töredékeivel, DL 26373. □ Közlés: MSion 5/1867. 362–363 (Eszterházy J.) — ArhIstRom I/2004, nr. 1, pag. 74 (tévesen szeptember 24-re keltezve, Diaconescu M.). □ Regeszta: AOkm V. 338.

*1350. október 6. A kolozsmonostori konvent oklevele az erdélyi káptalan Miriszló és Décse közötti határpere ügyében (DIR C, veacul XIV, vol. IV. 698–699) helyesen 1357 (?) október 6-án kelt (l. 953. sz.).

575. 1350. október 16. (in civitate Muthine, in patriarchatu, in Galli conf.) I. Lajos király az erdélyi fehérvári (AlbTr) egyház káptalanához. Minthogy István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán serviensének BezermenZanchal-i János fia: Egyednek kérésére – továbbá ez utóbbi által a szicíliai királyságban (in regno nostro Sycilie) négy év alatt teljesített hűséges szolgálatai jutalmául – neki illetve testvéreinek (fr. u): Istvánnak és Jánosnak adományozta a magtalanul elhalt Pyrus (d) Pál fiai: Jakab és Miklós, illetve ugyanezen Jakab fia: Jakab BezermenZanchal-i (in ctu Kyskykullou) részjóságát, a káptalan küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Tyry-i Balázs fiai: László és János, vagy Myske fia: Jakab közül az egyik királyi emberként új adomány címén örökjogon iktassa a részbirtokot a megadományozottaknak és járja be a határait. Az esetleges ellentmondókat idézze a színe elé és minderről írjon jelentést. — *Hátlapján azonos kéz írásával: Fidelibus suis capitulo ecclesie Albensis Transsilvane pro Egidio, Stephano et Iohanne filiis Iohannis statutoria.* — *A pecsét alatt egykorú kéz írásával: Relacio Stephani voyvode.*

Eredeti, hártján, hátlapján záró gyűrűspecsét nyomával, DL 29684. □ Közlés: AOkm V. 411–412. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 553–554 (román fordításban).

576. 1350. október 26. (f. III. a. Omn. sanct.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-egyház konventje tanúsítja, hogy Vs [fia:] Miklós Berekenes-i nemes – római zarándoklata idejére (dum idem Nicolaus de lymina apostolorum Petri et Pauli beatorum cum salute et salute poterit redire) – Clusuar-i súlyú 12 márka ezüstön elzalogosította az Arankuth-i erdő mellett, a keleti oldalon fekvő Agaserdeu nevű örökös erdeje egy részét (unam particulam cuiusdam silve sue hereditarie Agaserdeu vocate a parte orientali, iuxta silvam ad Arankuth pertinentem existentem, a quadam via incipiens, que a parte Zuath transit per quendam locum Kapuus nominatum versus Cykud) László fiainak: Domokosnak és

Beke-nek, kikötte, hogy ha nem térne vissza vagy 1351. április 24-ig a konvent előtt nem adná meg a fenti összeget, az erdőrész örökre László fiainak tulajdonába megy át.

Eredeti, papíron, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, DL 28068. — Ái a kolozsmonostori konvent 1370. április 24-i oklevelében, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260662). □ Közlés: AOkm V. 412–413. — BánfOkI I. 173–174. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 555–556 (román fordításban).

577. 1350. október 30. (III. Kal. Novembris) I. Lajos király – Erzsébet anyakirályné és István Szlavónia, Horvátország és Dalmácia hercege, valamint főpapjai és bárói egyetértésével és tanácsára – a Dráva és a Mura folyó között fekvő Oztrogo és Chaakturnya nevű várat, melyeket az osztrákok (per Teutonicos Australes) még István király idejében erővel elfoglaltak, de apja (ti. I. Károly király) 4000 márká ezüsttel visszaváltott, minden tartozékával együtt, Chuz (d) János birtokának a kivételével, István erdélyi vajdának, Zonuk-i ispánnak, valamint fiainak: Dénes királyi lovászmesternek, Miklósnak, Imrének, Istvánnak és Lászlónak adományozza, részletesen megörökítve a vajdának az Aversa városában meggyilkolt András szicíliai király halála után vezetett büntető hadjárata során véghezvitt sikeres haditetteit: Minthogy István vajda gyermekébe óta kitüntette magát apja: I. Károly király oldalán a belső béke és a királyi tekintély helyreállításában, az ország Ausztria és Csehország felőli határainak megvédésében, őt küldte az Itáliából való hazatérése után a szicíliai királyság visszafoglalására törekvő Johanna és férje: Tarento-i Lajos hadai, valamint ottani lázadó alattvalói ellen. István vajda Foggia-ba (Fogyá) érkezése után Tarento-i Lajost Lucera városában (in civitate Lucerie) olyan szoros ostromzár alá fogta, hogy az alig tudott onnan kimenekülni. De hadaival alig ért el a szomszédos Troia-ig (civitem Troye), mert István vajda az Ascoli felé (versus civitatem Exculii) igyekvő csapatait megtámadta, szétverte, 30 lovasát foglyul ejtette. Werner (Vernely) és Acciaiuoli-i (de Acherolis) Miklós nevű kapitányai is alig menekülhettek el, de az ő zászlóik, valamint Gonosz (dictus Mali spiritus) Fülöp és Surgonia-i János nevű vezéreinek zászlói így is István vajda kezébe kerültek, majd néhány nappal későbben Corneto (Corneth) városában Wernert is elfogta 500 katonájával együtt. Miután Tarento-i Lajos újabb erős hadsereget gyűjtött, István vajda Nápoly (ante civitatem Neapolitanam) előtt ütközött meg vele és aratott fölötte fényes győzelmet, elfoglalva sok várost és visszatérítve a szicíliai királyság előkelőit és nemeseit [Lajos] király hűségére. – A oklevél Thatamer magister fehérvári prépost, királyi alkancellár keze által kelt. — *Méltóságosor*: Miklós választott és megerősített esztergomi érsek és örökös ispán, Domokos spalatoí érsek, Dénes frater kalocsai választott érsek, Miklós egri, András erdélyi, Demeter Varad-i, Miklós pécsi, Kálmán győri, Mihály Wach-i, Peregrinus frater boszniai püspök, Miklós Zagrab-i, János Vesprim-i, István frater nyitrai, Tamás frater szerémi és Tamás Chanad-i választott és megerősített püspök; Miklós nádor, Tamás országbíró, István erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, Olivér királyi tárnokmester és királynéi udvarbíró, Domokos Machou-i bán, Zeech-i Miklós Zeurin-i bán, Pál magister királynéi tárnokmester, Konth Miklós pohárnokmester és Poson-i ispán, Thuteus ajtónállómester és Pilis-i ispán, Lesták étékfogómester.

Eredeti, hártyán, elveszett függőpecsét zöld zsinórával, DL 4151. — Ái Erzsébet királyné 1351. március 27-i oklevelében (592. sz.), DL 4152 és 4153. □ Közlés: TudGyűjt 19/1835. 92–99 (1359-re keltezve, Jerney J). — CDHung IX/1. 482–490 (hibásan november 3-ra keltezve) és 756–764 (helyes keltezással). — Kukuljevič: Iura

regni I. 118–122. — Smečiklas: XI. 619–624. — Hurmuzaki I/2. 9–13. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 556–560 (román fordításban). — Kristó: Históriak 184–188 (részlet, magyar fordításban).

578. 1350. november 9. (f. III. Martini ep.) János [Nemety-i] plébános, [András] erdélyi püspök Mezes-en tuli [vikáriusa] Syma-i és Zarazberek-i leánynegyed ügyében oklevelez. Az ügy intézésében szerepe van Tamás országbírónak és Salamon magister kano-noknak, [Thorda]-i főesperesnek, András erdélyi püspök lelkiekben általános helynökének. Említve még János magister Chahul-i nemes.

Eredeti, rongált, csonka, vizfoltos papíron, hátlapján mandorla alakú zárópecsét töredékeivel, Mándy cs lt: DL 72380.

579. 1350. december 28. (Bude, in Innoc. mart.) István erdélyi herceg (dux Transsilvanus), az ország báróinak tanácsára, visszaadja az esztergomi káptalannak az általa elfoglalt vámját. — *Hátlapján, a pecsét alatt:* Commissio domini ducis propria.

Eredeti, hártván, hátlapján pecsét, esztergomi káptalan ml, lad. 24, fasc. 2, nr. 7. (DF 236301). □ Közlés: MonEccIStrig IV. 43–44.

580. 1350. János Nemethy-i plébános és András erdélyi püspök helynöke bizonyítja, hogy a Loskod-i, Waya-i és Csakoly-i nemesek a [megítélt] hitbért és jegyajándékot kifizették.

Tartalmi ái Perényi Péter volt székely ispán és Pálóci Máté diósgyőri várnagy 1413. április 6-i oklevelében, Vay cs berkeszi lt: DL 96841.

581. [1350 körül]. Az erdélyi püspök Meszesen túli helynöke idézőlevelének formulája.

Formulariumi szöveg. □ Közlés: Kovachich: Formulae p. 54, Ars notarialis 89. sz.

*[1350 körül], Hátszeg Járai Péter alvajda feleségének missilis levele gyilkosság ügyében László fia: István szentimrei officiálishoz (TelOkl I. 93) helyesen 1363. november 15. és 1368. november között kelt.

*[1350 körül], Hátszeg Járai Péter alvajda feleségének missilis levele az előbbi ügyben szentimrei officiálishoz: Lászlóhoz (TelOkl I. 93) helyesen 1363. november 15. és 1368. november között kelt.

582. 1351. január 4. (f. III. p. Circumcis. dom.) Az erdélyi egyház káptalana, Bakach-i Andreas fia: Arnold comes kérésére, átírja I. Károly király 1318. január 20-án kelt priviligiumát a Medyeszeek-i, Seelk-i és Sachseelk-i szászok kiváltságairól (CDTrans II. 285. sz.). — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Mihály éneklő-, Loránd örkanonok, Péter Kyzd-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, hártván, függőpecséttel, Medgyes v és szász ev. egyházának a SzNLT-ben őrzött lt-ban. — Ái I. Lajos király 1369. július 29-i, Mária királynő 1383. március 27-i, Zsigmond király 1387. június 6-i, V. László király 1456. április 24-i, II. Ulászló király 1492. március 18-i és 1494. január 1-jei oklevelében (uo., DF 244808,

285595, 285610, 285612). □ Közlés: Ub II. 78. — DocRomHist C, X. 1–2, 435 (román fordításban is, hasonlóan). □ Regesztá: Mediáscher Programm 1870. 20 (Theil R.).

583. 1351. január 21. (in Agnetis virg.) Az erdélyi egyház káptalana előtt Sándor fia: János, szentkirályi (de Sancto Rege) nemes a Kekellew folyó mellett fekvő Borsiacabfalwa harmadát kitevő birtokrészét, szükségei miatt, tíz ezüst márkán zálogba adja Myske fia: Jakabnak azzal a megkötéssel, hogy ha július 1-jén (in oct. Nat. loh. bapt.) nem váltaná vissza, ez az összeg megkétszereződjék, ha pedig október 6-án (in oct. Mich. arch.) sem tudná kiváltani, ismét megduplázódjék.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1357. január 16-i oklevelébe (875. sz.), iktári Bethlen cs lt (DF 255007). □ Közlés: DocRomHist C. X. 5 (román fordításban is).

584. 1351. január 26. (Felwync, II. d. Conv. Pauli ap.) István erdélyi herceg (dux Transsilvanus) Pousa fia: Balázs magister Orod vármegyei ispánt és Hachzak-i várnagyot utasítja a megyékben elszaporodott különféle bűnözők kiirtására és az egyéb bírósági ügyekben követendő eljárásra.

Eredeti, rongált papíron, hátlapján befüggesztett felségpecsét nyomával, Festetics cs lt: DL 91422.

585. [1351. január 29. után] [Gönyüi] Péter fia: Tamás erdélyi vajda, a Torda, Doboka és Klus vármegyei nemesek és nemtelenek, valamint a Kluswar-i polgárok és hospesek panaszainak meghallgatása után úgy dönt, hogy ezek és a hozzájuk tartozók, ha portékáikkal a Kalyan-i úton Buza, Teke, Regun, Sarpatak és Székelyvásárhely (Forum Sicularum) falvak felé akarnak menni, menjenek előre Szentmiklós faluba (ad villam Sancti Nicolai) a Kalyan-ból Monyorow-ra vezető úton és ne legyenek kötelesek eltérni Bonchyda faluba, hogy vámot fizessenek; a Rettegh-i, Deeswar-i, Lekenche-i, valamint a Cluswar-i kereskedőknek pedig, akik Byztricia felé akarnak menni, át kell haladniok Bonchyda-n, hogy ott fizessék a vámot; akik az említett utakról letérnének, portékáik kárára büntetést szenvednek.

Tartalmi ái Lackfi Dénes erdélyi vajda 1361. október 23-i oklevelében, Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. T, nr. 1. (DF 281131). Az oklevél keletkezése azon alapszik, hogy a vajda egyetlen ismert közgyűlésén foglalkozhatott ezzel az ügygel – vö. 586. sz. □ Közlés: KvOkI I. 52. — Ub II. 191–192. — DocRomHist C, XII. 46–47 (román fordításban is).

586. 1351. február 3. (VI. d. sab. a. Purif. virg.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi fehérvári (AlbTr) káptalanhoz. Az erdélyi nemesség számára Thorda-n január 29-én (sab. a. Purif. virg.) kezdett közgyűlésén Mihály magister, az erdélyi káptalan éneklőkanonoka kijelentette, hogy Chongwa nevű Fehér vármegyei (in Albensi ctu) örökbirtokának kétharmad részét Tamás országbíró, egykori erdélyi vajda jogtalanul elfoglalta, majd István erdélyi vajda is megtartotta, most pedig e jószág Zylas-i Acyl (d) János magister kezében van. A birtokhoz való jogát István vajda kérésére, egyrészt káptalani iktatólevéllel bizonyította, másrészt pedig a hét vármegye esküd ülnökei és a szomszédok eskü alatt azt vallották, hogy a birtok a panaszos és az ugyancsak jelenlevő János fia: Péter deák öröktulajdona. Minthogy a birtokot nem valami vétségük miatt vették el tőlük

és János magister azt jogcím nélkül tartja elfoglalva, a vajda a bírótársakkal együtt azt ítélte, hogy Chongwa kétharmadát Mihály magisternek, a többit pedig Péternek vissza kell adni. Felkéri tehát a káptalant, hogy küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Péter fia: Lőrinc vajdai emberként a szomszédok jelenlétében, János magister ellentmondására való tekintet nélkül a vitás birtok két részét az iktatólevélben levő határok szerint örökjogon iktassa Mihály magisternek, a harmadát pedig Péter deáknak. Minderről írjon számára jelentést. — *Hátlapján azonos kéz írásával*: Viris discretis et honestis, capitulo Albensis ecclesie Transsiluane, amicis suis honorandis, pro magistro Mychaele cantore et Petro litterato, filio Iohannis, statutoria.

Eredeti, hártán, hátlapján zárópecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277318). — Belefoglalva az erdélyi káptalan 1351. február 14-i oklevelébe (590. sz.), DL 31093 és az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277319). □ Közlés: AOkm V. 428–429. — DocRomHist C. X. 9–11 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKlt 646 és 647. sz.

587. 1351. február 3. (Bude, in Blasii mart.) I. Lajos király a váradhegyfoki (de promontorio Waradiensis) Szt. István első vértanu-monostor konventjének. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében István fiai: Mihály és János, illetve Albert fiai: Miklós és Tamás, vagy Bozyas-i Napako járják meg az udvari lovagjának (miles): Jakch magisternek, valamint testvéreinek: Miklósnak és Jánosnak adományozott Worsolch (másként Benseteluke) nevű Krazna vármegyei birtok határait és iktassa azt a megnevezetteknek. Az esetleges ellentmondókat idézze színe elé.

Belefoglalva a váradhegyfoki konvent 1351. március 9-i jelentésébe (591. sz.), Mikó cs lt (DF 257703) és Bánffy cs nagyfalusi lt: DL 67665. □ Közlés: DocRomHist C, X. 8–9 (román fordításban is).

588. 1351. február 5. (in Thorda, sab. p. Purif. virg.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi fehérvári (AlbTr) káptalanhoz. Balasfolwa-i Balázs fiai: László és János, továbbá Herbord fia: Andreas azt kérték tőle, hogy a Fehér vármegyei (in ctu Albensi) Kapus, más néven Gaktelke nevű birtokukat, amelyet Weresmorth-i Nikolaus és Dalya-i Andreas fia: Nikolaus elfoglalva tart, járassa körül. A káptalan küldje ki tehát tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Peturfolwa-i János fia: Péter vagy Zanchaal-i Balázs fia: Mihály vajdai emberként a szomszédok társaságában tartson határjárást, erősítse meg a határjeleket és a birtokot iktassa örökjogon Balázs fiainak: Lászlónak és Jánosnak, illetve Balasfolwa-i Herbord fiának: Andreasnak, az esetleges ellentmondókat idézze a színe elé, majd minderről írjon számára jelentést. — *Hátlapján azonos kéz írásával*: Viris discretis et honestis, amicis suis honorandis, capitulo ecclesie Transsiluane, pro Ladislao et Iohanne, filiis Blasii, ac Andrea, filio Nicolai [!] statutoria.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 30386. □ Közlés: AOkm V. 426–427. — DocRomHist C, X. 11–13 (román fordításban is).

589. 1351. február 9. (in Thorda, in oct. Purif. virg.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán Szent Mihály arkangyal erdélyi fehérvári (AlbTr) egyházának káptalanához. Küldje ki tanúbizonyosságát, akinek és az összehívott szomszédoknak jelenlétében Hideguiz-i György fia: Miklós, Simon bán fia: Miklós, vagy Bord közül az egyik vajdai emberként

örökjogon iktassa vissza Berethalm-i Peter comesnek Repafolua és Petherfolua/Peterfolua nevű vásárolt birtokait, melyek a szászok földjén fekszenek (inter Saxones existentes), tartson határjárást, újítsa meg a határjeleket, majd az iktatás lefolyásáról írjon számára jelentést. Az esetleges ellentmondókat Peter comes ellenében március 30-ra (ad oct. Med. quadrag.) idézze a színe elé. — *Hátlapján azonos kéz írásával*: Viris discretis et honestis, amicis suis reverendis, capitulo ecclesie Albensis partis Transsiluane.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett zárópecsét nyomával, DL 30653. □ Közlés: AOkm V. 427. — DocRomHist C, X. 13–14 (román fordításban is). □ Regesztá: Ub II. 78.

590. 1351. február 14. (in Walentini mart.) Az erdélyi egyház káptalana Tamás erdélyi vajdához és Zonuk-i ispánhoz. 1351. február 3-i kérésére (586. sz.) kiküldte tanúbizonyosságát, Péter magister dékánkanonokot, Kyzdy-i főesperest, akinek és az összehívott szomszédoknak a jelenlétében Péter fia: Lőrinc vajdai ember február 7-én (f. II. p. Purif. virg.) Chongwa birtok kétharmad részét ellentmondás nélkül örökjogon Mihály magisternek, az erdélyi káptalan éneklőkkanonokának, harmadát pedig Péter deáknak iktatta. — *Hátlapján azonos kéz írásával*: Magnifico viro Thome, woyuode Transsiluano et comiti de Zonuk, amico iporum honorando, pro magistro Mychaele, cantore ecclesie nostre et Petro litterato, filio Iohannis, super facto statutionis possessionis Chongwa, rescriptionalis.

Eredeti, hártán, függőpecsétje elveszett, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277319). — Másodpéldány, hártán, hátlapján pecsét nyomával, DL 31093. □ Közlés: AOkm V. 428–430. — DocRomHist C, X. 14–15 (román fordításban is). □ Regesztá: ErdKLT 648. sz.

591. 1351. március 9. (IV. f. p. Invocavit) János, a váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) Szt. István első vértanu-monostor prépostja és konventje I. Lajos királynak. 1351. február 3-i parancsára (587. sz.) Albert fia: Miklós királyi ember, Tamásnak a rendház familiárisának tanúbizonyossága mellett, március 6-án (in Invocavit) határjárás és ellentmondás nélkül beiktatta Jakch magistert, valamint testvéreit: Jánost és Miklóst Worsolch (másként Benseitelke) birtokba. A szomszédok közül Worsolch-i Tamás fia: Balázs, valamint Sereden-i Petenye személyesen volt jelen, Donch fiának Karazna-i birtoka részéről a Karazna-i offiálisaik: Karazna-i András, Rathun-i István és Péter fia: Mihály jelentek meg, végül Reche-i Ictor fiai: János és István, továbbá Lőrinc fiai: Balázs és János képviselőiben pedig törvényes ügyvédek vettek részt az iktatáson. — *Hátlapján azonos kézzel*: Domino regi pro magistro Jakch aule regie militi, Iohanni et Nicolao fratribus eiusdem super statutione cuiusdam possessionis Worsolch alio nomine Benseiteleke vocata memorialis.

Eredeti, hártán, hátlapján zárópecsét nyomaival, Bánffy cs nagyfalusi lt: DL 67665. — Ái I. Lajos király 1364. július 7-i oklevelében, Mikó cs lt (DF 257703). □ Közlés: DocRomHist C. X. 16–18 (román fordításban is).

592. 1351. március 27. (Bude, VI. Kal. April.) Erzsébet királyné Istvánnak, Szlavónia, Horvátország és Dalmácia bánjának kérésére átírja I. Lajos király 1350. október 30-i privilégiumát (577. sz.), és tekintettel a gyermekségétől fogva, de különösképpen az Andrási király halála utáni büntetőhadjáratban, a tengerentúli részekben tett hűséges szolgálata-

ira maga részéről is hozzájárul az abban említett várak, valamint az azokhoz tartozó, Dráva és Mura közti birtokok adományozásához. — Az oklevél János Wesprim-i választott püspök, királynéi kancellár keze által kelt.

Eredeti, hártán, hátlapján nagy, kerek pecsét nyomával, DL 4152. — Ái István erdélyi herceg 1351. március 27 [?]-i oklevelében (593. sz.), DL 4153. □ Közlés: CDHung IX/2. 81–84. — Smičiklas XII. 11–12.

593. 1351. március 27. (? VII. Kal. April.) István erdélyi herceg [Lackfi] Istvánnak, Szlavónia, Horvátország és Dalmácia bánjának a kérésére átírja Erzsébet királyné 1351. március 27-i privilégiumát (592. sz.) Oztrogo és Chaktornya várának és tartozékainak adományozásáról, maga is hozzájárulván az abban foglaltakhoz. — Az oklevél György magisternek, a hercegi udvar protonotáriusának keze által kelt.

Eredeti, hártán, függőpecsétje leszakadt, DL 4153. Keltezése, hihetőleg hibásan, március 26. lenne. Minthogy azonban az átírt terjedelmes oklevél is ugyanezen a napon kelt, Smičiklas nyomán a fenti keltezés látszik valószínűbbnek. □ Közlés: CDHung IX/2. 84–85. — Smičiklas XII. 13. □ Regeszta: DocRomHist C, X. 18.

594. 1351. [március 30. előtt] Tamás erdélyi vajda [a Clusmunustra-i Szűz Mária monostor konventjéhez]. [Syberk fia:] Peter magister, [Isaak fia:] Mathias és [Benedikt fia:] Gallus visszakapták a Lekence folyó mellett, attól keletre fekvő Lekence nevű (Doboka vm.) birtokukat. Ezért felkéri a konventet, hogy küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében a kijelölt vajdai emberek egyike iktassa a birtokot a nevezett személyeknek.

Tartalmi ái a kolozsmonostori konvent 1351. március 30. előtt kelt oklevelében (595. sz.), DL 36408 és Beszterce v lt (DF 247225). □ Közlés: Ub II. 127. — DocRomHist C XI. 56, 59 (román fordításban is). □ Regeszta: Berger: Regesten I. 17. sz.

595. 1351. [március 30. előtt] A Clusmunustra-i konvent Tamás erdélyi vajdához. Amikor parancsára (594. sz.) Fatha-i Michael fia: Nikolaus vajdai és János frater hiteleshelyi kiküldött a Lekunche folyó keleti partján fekvő Lekunche nevű (Doboka vm) vásárolt birtokot Syberd fia: Peter deák magister konventi jegyzőnek és rokonainak: Isaach fia: Mathiasnak, valamint Benedikt fia: Galnak vissza akarta iktatni, a szomszédok közül Nikolaus fia: Jakob, Lorenz fiai: Johann és Nikolaus, továbbá Stephan fiai: Stephan, Blasius és Ladislaus ellentmondtak, amiért is őket okleveleik bemutatása végett március 30-ra (ad oct. Med. quadrag.) megidézte.

Tartalmi ái Macska Domokos erdélyi alvajda 1356. december 11-i oklevelében (869. sz.), DL 36408 és Beszterce v lt (DF 247225). □ Közlés: Ub II. 127. — DocRomHist C, XI. 56, 59 (román fordításban is). □ Regeszta: Berger: Regesten I. 17. sz.

596. 1351. március 30. (in oct. Med. quadrag.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Peturfolua-i Péter fia: János fiai: László és Mihály – testvérük (fr): Péter nevében is – tiltakoztak amiatt, hogy amikor gyermekkorukban I. Károly király Havaselvére hadjáratot vezetett (ad partes Transalpinas cum suo iverat exercitu), Lach [!] magister, az akkori székely ispán Peturfolua-i birtokuk egy részét hatalmasul elfoglalva Yclod-hoz csatolta és most famulusának: Wakuch (d) Pálnak adta. Ezért Lach magistert a birtok elfoglalásától és eladományozásától, Wakuch (d) Pált pedig elfogadásától és használatától eltiltották.

Tiltakozásukat azért foglaltatták írásba, hogy a későbbiekben ne legyenek vádolhatók hanyagsággal. — *Hátlapján azonos kéz írásával: Pro filiis Iohannis filii Petri de Peturfolia, contra magistrum Lach, super quadam particula terre protestatoria.*

Eredeti, hártán, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 29686. □ Közlés: AOkm V. 439. — DocRomHist C, X. 20–21 (román fordításban is). — DocRomHist D, I. 66–67 (román fordításban is). □ Regeszta: TSzle 7/1964. 562 (Györffy Gy.).

597. 1351. [március 30. és június 12. között] Egyed, Tamás erdélyi vajda alvajdája, Syberd fia: Peter deák magisternek, a Clusmunustra-i konvent jegyzőjének és rokonainak: Isaach fia: Mathiasnak, Benedikt fia: Galnak, valamint Nikolaus fia: Jakobnak, Lorenz fiainak: Johann-nak és Nikolausnak, továbbá Stephan fiainak: Stephannak, Blasius-nak és Ladislus-nak Lekunche birtokért folyó perét március 30-ról (de oct. Med. quadrag.) június 12-re (ad. oct. Penth.) elhalasztja.

Tartalmi ái Macska Domokos erdélyi alvajda 1356. december 11-i oklevelében (869. sz.), DL 36408 és Beszterce v lt (DF 247225). □ Közlés: Ub II. 127. — DocRomHist C, XI. 56, 59 (román fordításban is). □ Regeszta: Berger: Regesten I. 18. sz.

598. 1351. április 3. (Bude, XII. d. Medii quadrag.) Tamás országbíró ítélete Gömör vármegyei birtokperben, melyet Miklós nádorral, Vgal-i Pál volt szlavón és horvát bánal, Peteuch fia: Miklós egykori erdélyi vajdával (Nicolao filio P. quondam vojvoda Transsilvano) és Miklós magister nádori protonotáriussal együttesen hozott.

Eredeti, hártán, függőpecséttel, Dancs es lt: DL 57082. □ Közlés: AOkm V. 450. □ Regeszta: DocRomHist C, X. 21. — DancsLt 59. sz.

599. 1351. április 14. (f. V. p. Ramispalmarum) A Clusmunstra-i Szűz Mária-egyház konventje előtt Pedlend-i Mihály felesége: Erzsébet, valamint Bonch testvéreinek (germani): Mihálynak három leánya: Klára, Ilona és Margit, elkerülhetetlen szükségéktől szorongattatva, örökjogú birtokrészeik felét, azaz Berkus és Zenthmihalremetey (Torda vm) falvak negyedét, e naptól kezdődően június 12-ig (oct. Penth.) 50 ezüst márkában elzálogosítják Jakab fia: György nevű Jara-i nemesnek azzal a megkötéssel, hogy ha a kiváltást ezen a napon elmulasztanák, ezt augusztus 1-jéig (in oct. Iacobi ap.) a zálogösszeg kétszeresével, tehát 100 márkával még megtehessek. Ha azonban ez újabb alkalommal sem élnének, akkor Jakab fia: György a fehérvári (Albensis) káptalan vagy az erdélyi vajda színe előtt örökre magának iktathatja e részirtokokat.

Eredeti, hártán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, Mike Sándor gyűjteménye (DF 253584). □ Közlés: DocRomHist C, X. 22–24 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOkI 89. sz.

600. 1351. április 14. (f. V. a. Resurr.) A Clusmunstra-i Szűz Mária-monostor konventje előtt Pethlend-i Bonch testvéreinek (germani): Mihálynak a leányai: Klára és Erzsébet, valamint Berkes-i Pál kiskorú leánykája: Margit, oltalmazó hiányában lévén, a záloglevélben szereplőkön kívüli Berkes és Scenthmihalremetey falvakbeli egyéb örökjogú birtokrészeiket védelmezés, irányítás, benépesítés és telepítés végett ideiglenesen rábizák Jara-i Jakab fia: György comesre azzal a megkötéssel, hogy ő az elzálogosított jószá-

gon kívüli egyéb birtokrészeik összes haszonvételét minden évben kellő időben beszo-
gáltatja a leányoknak.

Eredeti, hártján, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, DL 26421. □ Közlés: AOkm V. 457–458. —
DocRomHist C. X. 21–22 (román fordításban is).

601. 1351. április 24. (Bude, in Georgii mart.) I. Lajos király – Erzsébet anyakirályné, testvére: István, valamint a főpapok és bárók tanácsára – udvari apródjának: Kolus magisternek Veszprém, Pest és Fejér vármegyében birtokokat adományoz gyermekkora óta apjának majd neki tett hűséges szolgálataiért. Ezek közül azt örökíti meg az utókor számára, hogy a havasalföldi hadjárat idején miként mentette meg I. Károly király életét: Cum enim predictus genitor noster cum valida multitudine sue gentis ad recuperandum quosdam partes predicti regni Hungarie per Bozorab vayuodam, infidelem ipsius patris nostri occupatas contra eundem Bozorab vayuodam, ad partes Transalpinas accessisset, predictusque Bozorab quadam subdolosa infidelitate et damnabili presumptuositate se contra eundem patrem nostrum tanquam suum dominum naturalem, cum tota sua potentia et vicinorum paganorum ac aliorum eiusdem patris nostri infidelium aggregata caterva diem extremum predicti patris nostri claudere ex abrupto cupiens et animo desiderans anhelanti hostiliter obiecisset et dictus pater noster prenimia fatigatione propter insultus hostium in eum impetum facientium oppressus de equo cecidisset, nec ascensum equi sui inibi commode potuisset adipisci. Ecce predictus magister Kolus pro salute et commodo predicti patris nostri non pavescens preponere necem vite ascensum predicti equi eidem patri nostro toto posse sagaciter procuravit in signum sincere fidelitatis observande, sicque dictus pater noster per ipsius solertiam evasit metas mortis illa vice, ut hec omnia cuncta relatio litteratoria ipsius patris nostri et aliorum quam plurimorum nostrorum patefecit nostre maiestati.

Eredeti, hártján, DL 41154. □ Közlés: CDHung VII/3. 123–125. — KvOkI I. 48–49 (április 23-ra keltezve). — Hurmuzaki I/2. 14–15. — TSzle 7/1964. 562–563 (részlet, Györffy Gy.). — DocRomHist C, X. 24–27 (román fordításban is). — DocRomHist D, I. 67–69 (román fordításban is).

602. 1351. május 4. (Albe, IV. d. oct. Georgii mart.) Salamon magister Thorda-i főesperes, András erdélyi püspök általános helynöke Mada-i Jako fia: Leukus alperest arra utasítja, hogy Mada és Chakaal nevű birtokaira vonatkozó jogbizonyítékait november 8-án (in oct. Omn. sanct.) mutassa be előtte, mert a május 1-jei (in oct. Georgii mart.) tárgyaláson Tivadar fia: János azon a címen követelte a jószágokból anya leánynegyedét, hogy testvére (fr. u) volt Leukus apjának: Jakonak. Leukus azonban arra hivatkozott, hogy a nagyapjától örökölt birtokokból ő már kiadta a leánynegyedét, e két jószágot azonban apja saját vére ontásával, testvére: András vérdíjaként, illetve ennek özvegye leánynegyedeként szerzett pénzen azután vásárolta, hogy Tivadar fia: János anyját már kiházásították, következésképpen ezekből a felperes anyjának nem jár leánynegyed. — *Hátlapján azonos írással:* Pro Leukus filio Jako contra Iohannem filium Tyuodory ad octavas Omnium sanctorum.

Eredeti, hártján, hátlapján zárópecsét maradványaival, Zichy cs zsélyi lt: DL 76994. □ Közlés: ZOkm II. 453–454. □ Regeszta: DocRomHist C, X. 27–28. — Bónis: Szentszéki regeszták 1154. sz.

603. 1351. május 8. (in quind. Georgii mart.) Az erdélyi egyház káptalana privilégiális alakban átírja Péter erdélyi alvajda 1348. [december 13-i] oklevelét (494. sz.) Hews fia: Miklós, Frata-i nemesnek János fia: Gál, Frata-i nemessel szemben, két másik nemessel együtt a Frata-i határra vonatkozóan leteendő esküjéről.

Tartalmi ái Görbedi János erdélyi alvajda 1369. szeptember 22-i oklevelében, Suky cs lt (DF 255306 és 255307). □ Közlés: DocRomHist C, XIII. 636–637, 639–640 (román fordításban is, hasonmással).

604. 1351. május 8. (in quind. Georgii mart.) Az erdélyi egyház káptalana privilégiális alakban átírja saját 1349. július 1-jén kelt pátens oklevelét (510. sz.), melyet Boothaza-i Booth fia: János fia: Gál mutatott be. — *Méltóságsor*: Domokos prépost, Mihály éneklő-, Loránd ör-, Benedek dékánkanonok.

Eredeti, hártján, függőpecsétje leszakadt, Suky cs lt (DF 255304). □ Közlés: DocRomHist C, X. 29 (román fordításban is). □ Regeszta: Petrichevich I/2. 828. sz.

605. [1351. május 9–30. között] Deseu magister, külső-szolnoki (de Zonuk exteriori) alispán és négy szolgabírája bizonyítják, hogy mivel Fyle-i István fia: Moius két alkalommal is elmulasztotta kifizetni Deseu-nak és az alperesnek azt a bírságot, amelyben korábbi oklevelük szerint Salamon fia: Péter fia: Petew és Domokos ellenében elmarasztalták, továbbá mert május 9-ig (f. II. p. Stanizlai mart.) sem Moyus vagy rokonai, sem a szomszédok nem váltották magukhoz [a bírság fejében lefoglalt] Fyle birtokot, István herceg (dux), illetve Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán parancslevelének megfelelően azt most Deseu magister számára lefoglalják.

Ái a kolozsmonostori konvent 1351. június 3-i oklevelében (607. sz.), DL 31094. Az oklevél kelte, amely az átíratból kimaradt, a szövegben szereplő fizetési határnap és Fyle birtok bírságként való lefoglalása közötti időszakra tehető. □ Közlés: AOKm V. 466–467 (hibásan május 9-re keltezve). — DocRomHist C. X. 29–30 (román fordításban is, május 9. és június 3. közé keltezve). — Zounok 6/1991. 310–311 (Benedek Gy.)

606. 1351. május 30. (f. II. a. Penth.) A Kolosmonostora-i Szűz [Mária]-egyház konventje bizonyítja, hogy Deseu magister, külső-szolnoki (de Zonuk exteriori) alispán, András erdélyi püspök képviselőjének: Vince főesperesnek a jelenlétében, felmutatta előtte István erdélyi herceg pátens oklevelét a proskribált emberek birtokairól és a bírságok behajtásáról, melyben kijelenti, hogy István fia: Moyus bírságként kezére került Fyle nevű birtokát András püspök a szomszédság jogán 10 márkával magához válthatja és váltotta. — *Hátlapján közel egykorú írással*: Littera super possessione Filee.

Eredeti, hártján, hátlapján befüggesztett kerek pecsét töredékeivel, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277320). □ Közlés: Szeredai: Series 88–89. — CDHung IX/2. 106. — Jakó-Manolescu 1971. 3b. sz. (hasonmással). — DocRomHist C, X. 32–33 (román fordításban is). — Jakó-Manolescu 1987. 3/B. sz. (hasonmással). □ Regeszta: ErdKlt 127. sz.

607. 1351. június 3. (f. VI. a. Penth.) A Kolosmonostora-i Szűz Mária-monostor konventje Deseu magister külső-szolnoki (de Zonuk exteriori) alispán kérésére pátens alakú [!], függőpecséttel megerősített oklevélben átírja Deseu és szolgabírái [1351. május 9–30.

között kelt] pátens oklevelét (605. sz.). — *Háttalján azonos írással*: Privilegium super possessione Filee magistro Desew vicecomiti.

Eredeti, hártán, elveszett függőpecsét zsinórjával, DL 31094. □ Közlés: AOKm V. 466–467 (május 9-re keltezte). — DocRomHist C, X. 34–35 (román fordításban is). — Zounok 6/1991. 310–311 (Benedek Gy.).

608. [1351. június 12. és augusztus 1. között] Egyed erdélyi alvajda Syberd fia: Peter magisternek, a kolozsmonostori konvent nótáriusának Lekunche birtokért folyó perét június 12-ről (oct. Penth.) augusztus 1-jére (ad oct. Iacobi ap.) halasztja.

Tartalmi említés Macska Domokos erdélyi alvajda 1356. december 11-i oklevelében (869. sz.), DL 36408. — Ái az erdélyi káptalan 1358. márc. 24-i oklevelében, Beszterce v It (DF 247225). □ Közlés: Ub II. 127. — DocRomHist C. XI. 56, 59 (román fordításban is). □ Regesztá: Berger: Regesten I. 19. sz.

609. 1351. július 11. (Avinione, V. Id. Iulii) I. Lajos, Magyarország királya, VI. Kelemen pápához. Minthogy országában és annak közelében sok szakadár, filiszteus, kun, tatár, pogány és hitetlen található, szándékában áll ezeket katolikus hitre téríteni, templomokat építeni nekik, ezeket felszerelni, és beosztani őket a kalocsai és a vele szomszédos egyházmegyékbe pápai jóváhagyással és felhatalmazás alapján. Úgy véli, hogy az áttérteket mentesíteni kellene a püspököknek, főespereseknek és papjaiknak járó mindenféle dézsma és illeték befizetésének kötelezettsége alól, mert leginkább az ezektől való félelem tartja őket vissza a katolikus hit elfogadásától. Az új egyházakról és papjaikról való gondoskodás a királynak lesz a kötelessége. Az apostoli szék meghatalmazása után az esztergomi érsek, valamint a váradi és zágrábi püspök állapítsa meg, hogy [az új hívek számára] mekkora legyen a dézsma mennyisége.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni It. □ Közlés: RegSuppl I. 459. sz. — DocRomHist C, X. 40–41, 436 (román fordításban is, hasonmással). — Täu: Fontes IX. 290.

610. 1351. július 11. (Avinione, V. Id. Iulii) VI. Kelemen pápa az esztergomi érseknek, valamint a váradi és zágrábi püspöknek. I. Lajos magyar király kérésére (609. sz.) apostoli felhatalmazást ad neki az országa bizonyos részein és a királyság közelében nagy számban élő szakadárok, filiszteusok, kunok, tatárok és más hitetlen pogányok között parochiális egyházak alapítására, azok anyagiakkal való ellátására, a [katolikus] egyházi szervezetbe, érsekségekbe és püspökségekbe való beosztására azzal a megszorítással, hogy a frissen áttértektől tized címén csak harmincad szedhető. Mindezek felügyeletével őket bizza meg.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni It (DF 291209). □ Közlés: Theiner: MonHung I. 797–798. — Hurmuzaki I/2. 16. — Täu: Fontes IX. 291–292. — DocRomHist C, X. 41–42, 437–438 (román fordításban is, hasonmással).

611. 1351. július 26. (in Anne matris Marie) A Culus-i Szűz [Mária]-monostor konventje bizonyítja, hogy Nogha-i Miklós fia: János fiai: András magister klerikus, János és Miklós, mivel szüleik meghaltak és más rokonuk nincsen, akik segítségére támaszkodhatnának, Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházát és püspökségét teszik meg örökösüknek, és szüleik lelki üdvéért, valamint az András püspöktől kapott 34 budai súlyú (cum

pondere Budensi) márka finom ezüstért a D[oboka vármegyei] Chamafaya birtok őket illető negyedrészt átadták az egyháznak. Egyidejűleg kötelezték magukat, hogy a püspök felszólítására, mostani adományukat a Warad-i káptalannal és a váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) konventtel privilégiális oklevélbe foglaltatják. Ha a püspökséget e jószágban saját költségükön nem oltalmaznak meg, azonos értékű más birtokot tartoznak adni helyette. — *Hátlapján közel egykorú írással*: Super facto quarte partis possessionis Chamafaya fassionalis.

Eredeti, rongált hártán, hártaszalagon függött pecsétje elveszett, az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277321). □ Közlés: DocRomHist C, X, 45–47 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLT 649. sz.

612. 1351. [augusztus 1. után] Egyed, Tamás erdélyi vajda alvajdája, Syberd fia: Peter deák magisternek, a Clusmunustra-i konvent jegyzőjének és rokonainak: Isaach fia: Mathiasnak, Benedikt fia: Galnak Lekunche birtokért (Doboka vm) Nikolaus fia: Jakob, Lorenz fiai: Johann és Nikolaus, továbbá Stephan fiai: Stephan, Blasius és Ladislaus ellen indított perét augusztus 1-jéről (de oct. Iacobi ap.) hat esztendőre elhalasztja, minthogy ez utóbbiak hárman gyermekek és jogaik védelméről nem gondoskodhatnak.

Tartalmi ái Macska Domokos erdélyi alvajda 1356. december 11-i oklevelében (869. sz.), DL 36408 és Beszterce v lt (DF 247225). □ Közlés: Ub II. 127. — DocRomHist C, XI. 56, 59 (román fordításban is). □ Regeszta: Berger: Regesten I. 20. sz.

613. 1351. szeptember 13. (Zathmar, f. III. a. Exalt. s. cr.) András erdélyi püspök Scekeres-i Lukács fia: László fiai: Tamás, László, István és Lukács magisterek kérésére engedélyezi, hogy a Zekeresen épült Szűz Mária-kápolnában misét mondathassanak és ehhez abban papot tarthassanak. Oklevelét közhitelű pecsét hiányában gyűrűpecsétjével erősítette meg (propter autentici sigilli nostri carentiam anulare sigillum nostrum duximus appondendum).

Eredeti, hártán, hátlapján befüggesztett gyűrűpecsét maradványaival, Zichy cs zsélyi lt: DL 77005. □ Közlés: ZOkm II. 463. □ Regeszta: DocRomHist C, X, 58.

614. 1351. szeptember 22. (f. V. a. Mich. arch.) A Clusmonustra-i Szűz [Mária]-egyház konventje bizonyítja, hogy Jara-i Jakab fia: György a Benk nevű lakatlan földnek (Torda vm) őt illető részét 30 finom ezüst márkáért eladta Regun-i Dénes fia: Tamás magisternek, akit Isaak fia: Mihály képviselt az ügyletben. A vételárból Tamás magister egyidejűleg kilenc márkát kifizetett, november 18-án (in oct. Martini conf.) pedig újabb 11 márkát ad nevezett Györgynek. Amikor a vevő az ár tíz márkányi utolsó részletét is leróta, az eladó az előrkítésről az erdélyi káptalanban Tamás magister javára bevállást tenni tartozik.

Eredeti, papíron, hátlapján befüggesztett pecsét töredékeivel, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260628). □ Közlés: BánfOkI I. 178–179 (hibásan szeptember 28-ra keltezte). — DocRomHist C, X, 58–59 (román fordításban is).

615. 1351. szeptember 29. (Bude, in Mich. arch.) I. Lajos király bizonyítja, hogy Tatamér magister [székes]fehérvári (Albensis) prépost, királyi alkancellár és unokaöccsei: Simon fia: László, István magister fia: Mátyás, valamint Konya magister székes-

fehérvári kanonok színe előtt rokonuknak fogadták Nadasd-i László fia: László magister nevű nemes ifjút, akihez feleségül adták unokahugukat, Petew Bonhart-i nemes leányát és szeretetük jeleként átengedték a fiataloknak az Erdélyben lévő Popfolwa-i (Kulus vm) szerzett birtokrészüket azzal a megkötéssel, hogy gyermektelenségük esetén az szálljon vissza az adományozókra.

Másolat Cornides Diplomatariumában, tom. VII. 418. □ Közlés: Katona X. 14–15. — CDHung IX/2. 75–76. — DocRomHist C, X. 59–60 (román fordításban is).

616. 1351. szeptember 29. (in Mich. arch.) A Clusmonostra-i Szűz Mária-monostor konventje előtt Demeter fia: Mihály Kerestws-i nemes a Zomus folyó mellett, Doboka vármegyében fekvő Kerestus nevű őt örökjogon illető birtokának felét egyrészt szegénysege és szükségei miatt, másrészt a birtok védelmében nyújtott segítségükért 20 budai (Bwdensi) súlyú ezüst márkában 20 esztendőre leköti Wos (d) Miklósnak és Acyl (d) Jánosnak azzal a megszorítással, hogy ha a huszadik esztendőben nem váltaná vissza, ezt később már csak az összeg kétszeresével tehesse. Gyermektelen halála esetén a birtoknak ez a fele örökösen Miklósrá és Jánosra száll, de a másik felerészt is magukhoz válthatják. Az ezért járó pénzt azonban Mihály lelki üdvösségéért egyházi személyek és Krisztus szegényei javára kötelesek fordítani. Ha Miklós és János megépítenék a malomhelyeket, Mihály az elkészült malmok felét is nekik engedi át, viszont a Mihály kezére adott malmok karbantartásáról maga köteles saját költségén gondoskodni.

Eredeti, papíron, hátlapján befüggesztett pecsét töredékeivel, Wass cs lt (DF 252706). □ Közlés: DocRomHist C, X. 60–62 (román fordításban is). □ Regeszta: WassLt 94. sz.

617. 1351. október 9. (in Sancto Emerico, IV. d. oct. Mich. arch.) Egyed erdélyi alvajda az erdélyi káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Fudur (d) Miklós vagy az udvarából (de curia) kiküldött famulusa: Wamus János a szomszédok jelenlétében Gyaktelke-t tartozékaival együtt iktassa Simon bán fia: Miklós magisternek, minthogy október 6-i (in oct. Mich. arch.) döntésével az örökség jogán neki visszaitélte, azért mert korábban ennek beleegyezése nélkül – az erdélyi káptalan kiváltságlevele szerint – testvéreinek: Mihálynak fiai: Péter, János és Simon eladták László fiainak: Istvánnak és Györgynek, továbbá Imre fiának: Lászlónak. Utóbbiak tiltakozását hagyja figyelmen kívül. — *Hátlapján azonos kéz írásával:* Discretis viris et honestis, honorabili capitulo ecclesie Transsiluane, dominis et amicis suis honorandis, pro magistro Nicolao, filio Symonis bany, statutoria.

Eredeti, papíron, hátlapján befüggesztett zárópecséttel, DL 30656. □ Közlés: AOkm V. 521–522. — DocRomHist C, X. 62–63 (román fordításban is).

618. [1351. október 18. előtt] Brasso vidék (districtus) előjárói és lakóinak (provincialium) összessége I. Lajos királyhoz. Hűséges szolgálataikkal az előző királyoktól kiérdemelt kiváltságaikban tartsa meg őket, ha a várnagyok vagy bárki más azt állítaná a felség előtt, hogy nekik valami rész járna a vidék egyházainak tizedéből. Ők ugyanis bizonyíthatják, hogy ez a vidék megszervezésétől fogva (a primeva nostri districtus fundatione) sohasem volt szokásos. — *Hátlapján azonos írással:* Illustrissimo principi et

domino eorum gratioſo inclito regi Hungarie. — *Más, közel egykorú írással: Supplicatio civium de decimis.*

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét töredékeivel, a barcasági szász ev. káptalan lt, I. E. Dok. 147 jelzet alatt (DF 286637). A fenti keltezés a barcasági egyházi tizedszedés körül a helyi királyi ispánok és a Brassó környéki szász egyházak papjai között 1351 nyarán vagy őszén kirobbant vita adatain alapul. A tatárok 1345 és 1355 között sorozatossá vált betöréseitől fenyegetett déli országhatár védelméért felelős brassói ispánok ekkor kezdik maguknak követelni a királyi határvárak karbantartásához a barcasági egyházak tizedének negyedrésztét (Ub II. 79). Emiatt a brassóiak panasszal fordultak I. Lajos királyhoz, Erzsébet anyakirálynéhoz és István erdélyi herceghez, az uralkodó öccséhez (Ub II. 80, 86–87), majd később VI. Ince pápához (Ub II. 106). A békésebb idők visszatérével ez a vita 1354 végén vagy 1355 elején azzal a megegyezéssel zárult le, hogy két esztendő múlva megszűnik a hat esztendő óta bevezetett új gyakorlat és ettől fogva kizárólag az egyházakat illeti a teljes tized (Ub II. 187–188, 193–194). A fenti kérvény tehát a tized körüli vitának nem a lezáró, hanem az első darabja és ezért István herceg 1351. október 18-i válasza (620. sz.) előttrre keltezendő. □ Közlés: DocRomHist C, X. 340–341 (1355. július 9-i hibás keltezéssel, román fordításban is).

619. [1351. október 18. előtt] Szeben (Cybiniensis) szék lakói (provinciales) I. Lajos királyhoz és Erzsébet anyakirálynéhoz. Minthogy a Brassá széki plebániák a szék létesítésétől fogva a szebeni egyházakéval azonos kiváltságokat élveztek, és ez irataikból is kiderül, a barcasági papokat tartásuk teljes tizedjövedelmük élvezetében és ne nézzék el, hogy ott bizonyos világi személyek néhány esztendő óta egyes plebániák dézsmájának negyedét erőszakosan maguk részére foglalják el. — *Hátlapján XV. századi írással: Donatio regis Ludovici de decimis.*

Eredeti, nedvességtől erősen rongált papíron, hátlapján olvashatatlanságig elhalványodott címmel és zárópecsét töredékeivel, a barcasági szász ev. káptalan lt-ban, I. E. Dok. 146 (DF 286636). Legrégibb szász papiroklevel! □ Közlés: Ub II. 79 (a keltezés megindoklásával). — DocRomHist C, X. 64–65 (román fordításban is).

620. 1351. október 18. (Bude, in Luce ev.) István erdélyi herceg – Nikolaus Braschaw-i dékán-plebánosnak és Cristanus Widenbach-i plebánosnak a Brassaw-i dékánok papjai nevében előadott panaszára – miután a Brassaw-iak és a szebeniek (Cybyniensium) írásbeli tájékoztatásából (618. és 619. sz.) meggyőződött az eljárás kiváltságukkal ellentétes voltáról –, megtiltja Bereck fia: Miklós Braschaw-i ispánnak és hivatali utódainak, hogy a barcasági papoktól tizedjövedelmük negyedét elvegyék. Amennyiben a dézsma bizonyos részére maguknak vagy a várnak szüksége lenne, azt a papoktól pénzen vásárolják meg. Jelen oklevelét titkos pecsétjével erősíti meg. — *A pecsét alatt: Relatio Konth filii Symonis.*

Eredeti, hártán, hátlapján befüggesztett pecsét nyoma, barcasági szász ev. káptalan lt (DF 286543). — XVI. századi másolata uo. (DF 286686). □ Közlés: SbgQuartSch 4/1795. 140 (Seivert J.). — Schlözer I. 31–32 (mindkettő töredékesen). — Katona X. 15–17. — Kósa 8–9. — CDHung IX/2. 85–87. — Teutsch: Zehntrecht 120–121. — SzOkl I. 60–61. — Ub II. 80–81. — DocRomHist C, X. 66–67, 439 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: Kállay: Értekezés 206. — Bónis: Szentszéki regeszták 1163. sz.

621. 1351. október 18. (Bude, in ipso die Luce ev.) István erdélyi herceg a Dees-i királyi hospesek panaszára megtiltja, hogy őket vagy embereiket bárki személyükben aka-

dályozza vagy vagyonukban megkárosítsa, mert ők Magyarország egész területén és az erdélyi részekben is vámmmentességét élveznek és csak saját bírójuk előtt perelhetők.

Eredeti, hártján, hátlapján rányomott kerek pecsét töredékei és elmosódott XV. századi rájegyzés, Dés v lt (DF 277848). Az oklevél csersavval való kezelés miatt csak részben olvasható vagy értelmezhető. Napi keltezésének olvasata bizonytalan. Franz Zimmermann, K. Papp Miklóssal szemben, csak azzal indokolja a fenti keltezést, hogy István herceg ezen a napon más erdélyi ügyben is oklevelezett. □ Regeszta: TörtLapok 1/1874. 411 (K. Papp M.). — Ub II. 81 (a keltezés indokolásával). — DocRomHist C, X. 65–66.

622. 1351. október 19. (Kolus, f. IV. p. Luce ev.) Gunbasi-i (d) János magister Kolus vármegye ispánja, valamint Bugar (d) János és István fia: János ottani szolgabírák, miután László fia: István Nadas-i nemes, október 19-én korábbi döntésük szerint harmadmagával megesküdtött reá, hogy Miklós fia: Kelemen és Jakab deák Kouroug-i jobbágyainak tizedét András erdélyi püspök neki adta el és Gumbas-i Domokos Kouroug-i nemes azzal, hogy ezt a dézsmát letiltotta, három márka kárt okozott neki, nevezett Gumbas-i Domokost arra ítélik, hogy tizenöt nap múlva (november 2-án), majd ettől számított nyolc, majd újabb nyolc nap múlva egy-egy, összesen három márka kártérítést fizessen Nadas-i László fia: Istvánnak olyan megkötéssel, hogy az első részlet elmulasztása bírságot, a második az első részlet elvesztését, a harmadiké pedig a teljes összeg megkötészerződését vonja maga után. — *Hátlapján azonos írással:* Pro Stephano filio Ladislai nobile de Nadas contra Dominicum de Gumbas super solutione trium marcarum ad quindenas, de novo ad octavas et iterum ad octavas.

Eredeti, papíron, hátlapján három befüggesztett pecsét töredékével, ezek egyikének körirata: † S. • IOHANNIS • COMITIS • DE • COLVS, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73664. □ Közlés: TelOkI I. 94–95. — DocRomHist C, X. 68–69 (román fordításban is).

623. 1351. október 24. (in Cybinio, in eccl. parochiali, XXIII d. Octobris) Limuda-i [?] Johann fia: Johann császári meghatalmazású közjegyző – Nikolaus kiscsüri (in Parvo horreo) plébános és szebeni (Cybiniensis) dékán, Johann Alcznonia-i, valamint Arnold kistoronyi (villa Epponis) plébánosok jelenlétében – írásba foglalja és a szebeni káptalan pecsétjével is megerősíti a szebeni káptalan, négy szebeni és négy Schenk széki plébános által megállapított statútumát. E rendtartás kilenc pontban szabályozza a dékáni pecséttel egyházi bíróság elé idézéssel, bírsággal, eskütétellel és ennek díjaival, az elhalt lelkesek hagyatékával és halotti torával, az egyházi tized eladásának módjával és a fellebbezéssel kapcsolatos kérdéseket. Előírja továbbá, hogy a dékán, akkor is ha Schenk vagy Loeskirchen székéből való lenne, csak a szebeni templomban a Szűz Mária-oltár előtt, legkevesebb két ülnökkel együtt hozhat érvényes ítéletet, a prépostnak járó censust pedig a plébánosok finom ezüstben tartoznak leróni. Végül szabályozza a temető használatát és díjait.

Eredeti, hártján, függőpecséttel és közjegyzői signummal, a szebeni száz év. káptalannak jelenleg a SzNLT-ban őrzött lt-ban (DF 291962). □ Közlés: Schullers Archiv I/1841. 291–295. (Reschner, M.) — Ub II. 81–83. — DocRomHist C, X. 69–74, 440–441 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: Bónis: Szentszéki regeszták 1164. sz.

624. 1351. október 25. (Deeswar, in oct. Luce ev.) Barabas frater, Deeswar-i perjel és konventje bizonyítja, hogy a Zalka patakon lévő kétkerekű malmukat, melyet néhai Nagy (Magnus) János hagyott reájuk lelki üdvéért, a magyarországi provinciálisuk akaratóból, tíz márkáért örök áron eladták Folkus nevű Deeswar-i polgárnak és hospesnek, mert Szűz Máriáról nevezett kolostoruk nehézsége (propter difficultatem laure nostre seu claustru beate Marie virginis) és szegénysége miatt a Zomus/Nogzomus folyóra épített három kerékű malmuk elromlott töltését, melyet magyarul gath-nak hívnak (sua argia, quod gath dicitur Ungarice), másként nem javíthatnák ki. Az eladott malom szomszédja a Zalka folyón túl kelet felé Heeles (d) Péter telke, az innenső nyugati parton pedig Kázmér fia: Tamás telke. Oklevelüket saját pecsétjükkel erősítik meg.

Eredeti, rongált hártán, hátlapján befüggesztett pecsét töredékével, Károlyi cs lt: DL 98567. □ Közlés: KárOkI I. 203–204. — DocRomHist C, X. 74–75 (román fordításban is).

625. 1351. [november 18. előtt] Egyed erdélyi alvajda az Vs-i Iwanka és Both fia: Gál magister közt Mykoteleke, másként Markhazaeufulde területért folyó pert 1351. november 18-ra (in oct. Martini conf.) halasztja.

Tartalmi említés Tormai Egyed erdélyi alvajda 1351. november 21-i oklevelében (627. sz.), DL 28730–28731 és a Teleki cs mvhelyi lt: DL 74151. □ Közlés: DocRomHist C, X. 82 (román fordításban is).

626. 1351. november 18. (in oct. Martini conf.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Woos (d) Miklós magister tiltakozott előtte amiatt, hogy Kalyan-i Manus/Manus és Bertalan a korábban neki elzálogosított Popteluke, Churnuk és Bolugyanustelke nevű birtokukat, tudta, beleegyezése és kifizetése nélkül, Pogan (d) István magisternek eladták. Erről oklevél kiállítását kérte, nehogy hallgatását hanyagságnak tudják be és ebből kára származzék. — *Hátlapján azonos írással: Pro magistro Nicolao dicto Woos contra Mannus et Bartholomeum protestatoria.*

Eredeti, hártán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, Wass cs lt (DF 252761). □ Közlés: DocRomHist C, X. 79–80 (román fordításban is). □ Regeszta: WassLt 95. sz.

627. 1351. november 21. (in Sancto Emerico, IV. d. oct. Martini conf.) Egyed erdélyi alvajda tanúsítja, hogy színe előtt egyfelől Vs-i Iwanka, másfelől Both fia: Gál magister november 18-án (in oct. Martini conf.) egyhangúlag megegyeztek, hogy az előbbi által Mykoteleke-nek, az utóbbi által Markhazaeufulde-nek nevezett vitatott terület ügyét, melyet az alvajda halasztott e napra (625. sz.), általuk megnevezendő fogott bírakra bízzák, akik 1352. március 14-én (in Med. quadrag.) a helyszínen az alvajda embere és a Clusmunustra-i konvent tanúbizonyosága jelenlétében, a felek meghallgatása és okleveleik megvizsgálása után hívatottak azt eldönteni. A döntésről 1352. március 21-én (in oct. Med. quadrag.) a konvent írásban tegyen jelentést az alvajdának. Ha a felek valamelyike nem fogadja el az ítéletet, 100 márka ezüstben marasztalják el, amely összegnek fele az ellenfelet, másik fele a bírót illeti. A megegyezéshez mindkét fél egyaránt köteles az alvajda egyetértését is megszerezni.

Ái Ravasz István erdélyi alvajda 1352. március 22. után kelt oklevelében (644. sz.), DL 28730–28731 és a Teleki cs mvhelyi lt: DL 74151. □ Közlés: AOkm V. 561–562. — DocRomHist C, X. 82–83 (román fordításban is).

628. 1351. november 21. (in Sancto Emerico, IV. d. oct. Martini conf.) Egyed erdélyi alvajda a Clusmunstra-i Szűz Mária-egyház konventjéhez. Mivel az ő engedélyével Vs-i Iwanka és Both fia: Gál magister november 18-án (oct. Martini conf.) elfogadták, hogy Mykoteleky, másként Markhazaeufelde nevű vitatott terület ügyében általuk választott fogott bírák döntsenek 1352. március 14-én (in Med. quadrag.) a helyszínen, kéri, hogy küldje ki tanúbizonyságát az említett időpontban és helyre, aki Bugar (d) János, Suuk-i János, Bungarth-i István vagy Cheh (d) László alvajdai ember társaságában vegyen részt a tárgyaláson és aztán írásban tegyen jelentést annak lefolyásáról.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1352. március 22-i jelentésébe (643. sz.), DL 28730–28731 és a Teleki cs mvhelyi lt: DL 74151. □ Közlés: AOkm V. 561–562 (hiányosan). — DocRomHist C, X. 81–82 (román fordításban is).

629. 1351. december 6. (Bude, in Nicolai conf.) I. Lajos király bizonyítja, hogy előtte egyfelől Medyes-i Móric magister leánya: Anna, akit a Warad-i káptalan ügyvédvalló levelével férje: Batur-i Bereck fia: János fia: László magister képviselt, másfelől Anna testvére, ugyanazon Móric fia: Simon (m) Poson-i, győri (Jauriense) és bakonyi (Bokonienise) ispán azt nyilatkozták, hogy abban a perben, amelyet Anna Tamás országbíró és Turuch-i ispán előtt indított a nagyanyjuk: Miklós erdélyi vajda felesége után annak ösi és az apai jószágából a leszármazás természeti joga (iure naturali genealogye) szerint őt illető leányegyed miatt, engedélye alapján Miklós esztergomi (Strigoniensi) és Dénes kalocsai (Colocensi) érsek, Miklós egri (Agriensi) és Demeter Warad-i püspök, továbbá Gylet fia: Miklós nádor és a kunok bírása, István egész Szlavónia (Sclauonia) bánja, Konth Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, Tamás országbíró, illetve Olyuer tárnokmester közvetítésével kiegyeztek. Eszerint Anna testvéri szeretetből lemond Simon magister és annak örökösei javára az őt illető birtokokról, és ennek fejében testvérétől örökjogon megkapja a Karazna folyó melletti Somlyo nevű várat és az ahhoz tartozó Somlyo, Perechun, Chehy, Gyurgteluke, Hydueg nevű falvakat, ez utóbbi birtokon szedett vámmal együtt, továbbá az erdélyi részekben, Fehér vármegyében (in Albensi ctu), a Morus folyó mellett fekvő Myklouslaka nevű birtokot, minden tartozékaikkal együtt, azal a feltétellel, hogy ha Anna fiú- vagy leányági örökös nélkül halna meg, a neki átadott birtokokat per nélkül Simon vagy örökösei kapják vissza. Ha pedig Simon halna meg mindkét nemű örökös nélkül, akkor Anna vagy örökösei kapják meg azokat, valamint az Annát nagyanyja után Medyes és Ezench birtokokból illető részeket is. Minthogy Simon magister nagyapja és apja korábban a Somlyo-i birtokból kiszakított Vylak-ot, hűségük jutalmául örökjogon Sudak-nak és testvéreinek (germano): Miklósnak, Zech-et pedig ugyanígy Lászlónak és Péternek adta, ezek maradjanak a megadományozottak kezén, az adománylevélben foglalt régi határjelek szerint. Simon – örökösei nevében is – saját birtokaikból járó hasonló minőségű és mennyiségű kárpótlás terhe alatt vállalta, hogy saját költségén megvédi nővérét vagy annak örököseit a nekik jutott jószágok háborítatlan birtokában. Ha a felek bármelyike az egyezséggel ellentétes okleveleket őrizne meg, ezeket semmiseknek nyilvánítják, kivéve I. Lajos király két oklevelét, amelyek közül az elsőben Anna kötelezte magát arra, hogy [1352.] január 8-án (in oct. Strenarum) a Warad-i káptalan előtt személyesen megjelenve, az egyezséget tartalmazó bevallást tesz, a második pe-

dig azt tartalmazta, hogy Simon magister kötelezte magát arra, hogy az Anna számára átadandó birtokokra vonatkozó okleveleket a Buda-i egyház káptalana által készítendő átiratokban [1352.] május 1-jéig (usque ad oct. Georgii mart.) átadja nővérének. A felek abban is megállapodtak, hogy az egyezés ügyében egymás ellen nem indítanak pert, de ha ezt ők vagy örökseik mégis megtennék, akkor az egyezséget megszegő fél a lezárt per újrakezdéséért kiszabható büntetésben legyen elmarasztható. — *Hátlapján közel egykorú kéz írásával: Privilegium domini Lodouici regis, de Somalo.*

Eredeti, hártán, hátlapján pecsét nyomával, DL 30116 és 30117. — Egykorú másolata: DL 29983. — Ái a váradi káptalan 1352. január 8-i oklevelében (636. sz.), DL 4233, 29992, 31095, Perényi cs lt: DL 70631 és Teleki cs kendilónai lt (DF 257934). — Ái a budai káptalan 1352. május 8-i oklevelében (658. sz.), DL 29992, 30099, 31053. — Ái I. Lajos király 1355. december 21-i oklevelében (825. sz.), DL 30118, 31096, Perényi cs lt: DL 70930, 72007 és Teleki cs kendilónai lt-ban (DF 257935). — Ái I. Lajos király 1364. március 28-i oklevelében, Perényi cs lt: DL 70644. □ Közlés: AOKm V. 532–534. — Ortway: Temes I. 80–83. — DocRomHist C, X. 84–88, 442 és XI. 1–5 (román fordításban is, hasonmással). □ Regesza: Szirmay: Szatmár 74, 312. — CDHung IX/2. 757 és IX/4. 660–662.

630. [1351. december 6. és 1356. március 21 között] Konth Miklós erdélyi vajda meg erősíti Péter fia: Tamás erdélyi vajda [1351. január 29. után kelt] oklevelét (585. sz.).

Tartalmi említés Lackfi Dénes erdélyi vajda 1361. október 23-i oklevelében, Kolozsvár v lt, Privilegia fasc. T, nr. 1 (DF 281131). Az oklevél keltezése a vajda tisztségviselésének idején alapszik. □ Közlés: KvOkI I. 52. — Ub II. 191–192. — DocRomHist C, XII. 46–47 (román fordításban is).

631. 1351. december 15. (Bude, III. d. Lucie virg.) I. Lajos király a magvaszakadt Benedek fia: András Dersyk nevű birtokát (Karazna vm) hű szolgálataiért udvari lovagjának (aule sue militi), Kallou-i Iwan fia: Andrásnak és általa örököseinek adományozza.

Tartalmi ái Bebek István országbíró 1361. május 20-i ítéletlevelében, DL 5024.

632. 1351. december 16. (Bude, IV. d. Lucie virg.) I. Lajos király, Michael szebeni (de Cybinyo) comes kérésére, a Szebenből és vidékéről való kereskedőknek, a szokott vám megfizetése esetén, mindenki ellenében zavartalan közlekedést biztosít országá egész területére függetlenül attól, hogy a Mezes-en, Warad-on vagy pedig a Deua-n át vezető útvonalat használják-e áruik szállítására. E kereskedők elleni keresetével elégtételért mindenki forduljon a szebeni bíróhoz. — *A pecsét alatt és a hátlapon: Specialis commissio regine et deliberatio baronum.*

Eredeti, hártán, hátlapján befüggesztett pecsét töredékeivel, Szász Nemzeti Lt, Urk. I/9 (DF 244574). □ Közlés: CDHung IX/2. 66–67. — Ub II. 84. — DocRomHist C, X. 99–100, 443 (román fordításban is, hasonmással).

633. 1351. december 29. (in Thome mart.) János prépost és Szt. István első vértanu váradihegyfoki (de promontorio Waradiensis) monostorának konventje Nogharwod-i Hegun fia: László fia: Miklós kérésére átírja Márton nevű megelőző prépostjuk 1309. május 15-én kelt zárt oklevelét (CDTrans II. 115. sz.).

Eredeti, hártán, hátlapján befüggesztett, kerek pecsét nyomával, Tisza cs lt: DL 86488.

634. 1351. Oklevél arról, hogy Was Tamás megfizette amivel tartozott (Thomas Wass de iis, quibus debitor manserat, satisfecit).

Bejegyzés a Wass cs lt Huszti András által összeállított elenchusában (p. 102.), de az oklevél jelenleg nem található a KvNlt által kezelt levéltárban. □ Regeszta: WassLt 96. sz.

635. 1352. január 4. (Bude, f. IV. p. Circumcis. dom.) I. Lajos király Jobagy fia: Mihály fia: Besznew (d) János különböző ügyekben s különösképpen az erdélyi hadjáratokban teljesített hűséges szolgálatait (pensatis fidelibus obsequiis eiusdem in diversis suis negotiis et expeditionibus prosperis et adversis, specialiter in partibus Transsilvanis variis fortune casibus pro exaltatione sui culminis se exponendo) jutalmazza.

Tartalmi ái Zsigmond király 1405. október 21-én kelt ítéletlevelében, DL 9104. □ Közlés: AOkm V. 538–539.

636. 1352. január 8. (in oct. Strenarum) A Warad-i egyház káptalana egyfelől Medyes-i néhai Miklós vajda fia: Móric leánya: Anna, aki Batur-i Bereck fia: János fia: László magister felesége és férje, másfelől Móric magister fia: Simon magister, Poson-i és győri (Jauryensis) ispán serviense és ügyvédje: György fia: Demeter, I. Lajos király ügyvédvalló oklevelével ura nevében előadott kérésére átírja I. Lajos király 1351. december 6-án kelt és a felek által bemutatott pátens egyezséglevelét (629. sz.), melyet a főpapok és bárók a királyi udvarban hoztak tető alá. — *Méltóságsor*: Fülöp prépost, Benedek olvasó-, László éneklő-, Gergely örkanonok. — *Hátlapján azonos kéz írásával*: Privilegium seu transumptum capituli Waradiensis, de Somolyo.

Eredeti, hártán, függőpecséttel, a szöveg felett ABCD betűkből álló chirographummal, Teleki cs kendilónai lt (DF 257934). — Eredeti, másodpéldány, szintén felül chirografált hártán függőpecsét zsinórával, DL 4233 és 31095. — Belefoglalva Bebek Imre országbíró 1390. április 9-i oklevelébe, DL 29992. — Tartalmi említés Garai Miklós nádor 1409. március 13-i oklevelében, DL 31053. — XV. század végi egyszerű másolata, Perényi cs lt: DL 70631. □ Közlés: CDHung IX/4. 659–663 (tévesen 1356-ra keltezve) és X/4. 846–850 (tévesen 1356-ra keltezve). — DocRomHist C, X. 101–103 (román fordításban is).

637. 1352. január 9. (f. II. p. Epiph. dom.) A Clusmunstra-i Szűz Mária-monostor konventje előtt Moruch-i János fia: István, szükségétől szorongattatva, a Doboka vármegyei Hasdad birtok öt örökjogon illető felét, a Zomus folyón lévő malom és a halastó felével együtt, 80 garásával számított tíz ezüst márkában tíz esztendőre zálogba adja Arrus (d) Miklósnak és testvéreinek: Salamon fia: Jánosnak azzal a megkötéssel, hogy azt a határidő eltelte után csak a zálogösszeg kétszeresével válthatja ki.

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett pecsét nyoma és regeszta Torma József kézírásával, DL 41177. □ Közlés: AOkm V. 539–540. — DocRomHist C, X. 103–105 (román fordításban is).

638. 1352. január 13. (in oct. Epiph. dom.) Az erdélyi egyház káptalana Johann magister Sebus-i scolasticusnak Fucco comes Sebus-i pékmester (pistoris) nevében előadott kérésére privilégiális alakban átírja Szászsebes elöljárónak általa bemutatott

1345. június 24-én kelt pápens oklevelet (267. sz.). — *Méltóságsor*: Imre [!] prépost, Mihály éneklő-, Loránd ör-, Benedek dékánkanonok.

Ái a gyulafehérvári requisitorok 1585. április 26-i oklevelében, egykor Szászszebes v lt-ban. □ Közlés: VerArch 9/1870. 210–211 (Marienburg, G. F.), — Mühlbacher Programm 1874. 30 (Baumann F.). — Ub II. 84–85. — DocRomHist C, X. 104–105 (román fordításban is).

639. 1352. január 23. (Zeudemeter, f. II. p. Vincentii mart.) Külső-Szolnok (de Zonuk exteriori) vármegye alispánja: Endere fia: András magister és négy szolgabírája bizonyítja, hogy a Peley-i pap: Miklós fia: István élıszóban panaszt tett elıttük, miszerint Abram fia: Pál az elızı [1351.] év január 8-án (sab. p. Epiph. dom.) éjjel a házában lévı lądájából ellopta egy félforintot érı kéztörlıjét, az idei január 18-ra virradó éjjelen (in nocte Anthonii), felesége testvérel: Thyba fia: Péterrel együtt betört a házába és ellopta lądáját, melyben a Pelee-i Szüz Mária-egyház tíz márkát érı misekönyvét, finom gyapotszövetét, aranygyűrőjét és 40 garas pénzét tartotta. — *Hátlapján azonos írással*: ... Stephani filii Nicolai de Peley contra Paulum filium Abraham super substraccione missale interius habito.

Eredeti, sérült papíron, hátlapján öt pecsét nyomával, Zichy cs zsélyi lt: DL 77019. I. Közlés: ZOkm II. 479–480. — DocRomHist C. X. 106 (román fordításban is). — Zounok 6/1991. 311–312 (Benedek Gy.).

640. 1352. február 19. (Bude, in Esto mihi) István Scepys-i és Sarus-i herceg Aba nemzetségbeli Petheuch fia: Miklós egykori erdélyi vajda részére átírja I. Lajos király 1344. június 15-én kelt kiváltságlevelét (206. sz.).

Ái a budai káptalan 1352. március 13-i oklevelében, Rhédey cs lt: DL 60979. □ Közlés: AOkm V. 548–550. □ Regesza: DocRomHist C, X. 108.

641. 1352. február 22. (in Kathedr. Petri) A Warad-i káptalan elıtt Hegen fia: László fia: László serviense: Terge fia: János, ura nevében, tiltakozik amiatt, hogy Kallou-i Egyed fia: Iván fia: András magister urának Dersek nevü Karazna vármegyei birtokát a királytól magának kérte fel csalárdul azt állítva, hogy az magvaszakadt ember jószágá. Egyben tiltja a királyt az eladományozástól, András magistert pedig a birtok elfoglalásától.

Eredeti, papíron, hátlapján mandorla alakú zárópecsét töredékével, Tisza cs lt: DL 97946.

642. 1352. február 25. (Bude, in Mathie ap.) I. Lajos király a Warad-i káptalannak. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Bozyas-i Napakor, illetve Bylgez-i Gergely, Adach-i János vagy Raton-i István a szomszédok, különösen az erdélyi püspök vagy officialisa, illetve ügyvédje elıtt határolja körül a Karazna vármegyei Palwara és Kysreche birtokot, melyeket az erdélyi püspök jogtalanul magának foglalt, és iktassa vissza azokat Reche-i Ector fiainak: Jánosnak és Istvánnak, valamint Reche-i Lörinc fiainak: Balázsnak és Jánosnak. Az esetleges ellentmondókat idézze az erdélyi vajda színe elé.

Belefoglalva a váradi káptalan 1352. április 27-i jelentésébe (649. sz.), Bethlen cs bethleni lt: DL 62703.

643. 1352. március 22. (II. d. oct. Med. quadrag.) A Clusmunustra-i Szűz Mária-egyház konventje Egyed erdélyi alvajdának. 1351. november 21-i oklevele (628. sz.) értelmében kiküldöttje: Péter frater konventi őrszerzetes Bugar (d) János alvajdai ember társaságában március 21-én (oct. Med. quadrag.) kiszállt Mykoteleke (más néven Markhazaeleufelde) nevű, Iwanka és Gál magister között vitatott területre, ahol a fogott bírák, a szomszédok jelenlétében, a következő egyezséget hozták létre a felek között: Circa unum rivulum Hyntus, a parte septemtrionali, super unum monticulum duas antiquas metas et veteres reperyssent, et, secundum cursum ipsarum duarum metarum antiquarum, alyas duas novas erexissent. Item iuxta unum stratum, que tendit versus Palathka, duas novas metas erexissent. Item inter terras arrabiles, versus septemtrionem, duas novas metas erexissent. Item super unum monticulum wlgaliter dicendo Pod, unam metam novam; ceterum circa unam magnam viam, que tendit versus villam Buza a parte septemtrionali, que separat inter terram Mykotheleke, Markhaza, alio nomine Eurholm et Zawa, erexissent duas metas et ibi finiuntur. Mindezekhez azonban a felek a bíraskodó [alvajda] beleegyezését is tartoznak megszerezni.

Ái Ravasz István erdélyi alvajda 1352. március 22. után kelt oklevelében (644. sz.), DL 28730, 28731 és a Teleki cs mvhelyi lt: DL 74151. □ Közlés: AOkm V. 561–562 (hiányosan). — DocRomHist C, X. 109–110 (román fordításban is).

644. 1352. [március 22. után] István erdélyi alvajda, egyfelől Moka fia: Jakab, Vs-i Iwanka famulusa és ügyvédje, másfelől a Clusmunustura-i Szűz Mária-egyház konventje által kiállított ügyvédvalló levéllel megjelenő másik Jakab, Both fia: Gál magister famulusa kérésére pecsétje alatt átírja Egyed korábbi alvajda 1351. november 21-i pátens (627. sz.) és a Clusmunustura-i Szűz Mária-egyház konventjének 1352. március 22-i zárt oklevelét (643. sz.), és egyidejűleg jóváhagyja az azokban foglalt megállapodásokat.

Eredeti, hártján, hátlapján rányomott pecsét nyomai, DL 28730. — Ái a kolozsmonostori konvent 1461. június 16-i oklevelében, DL 28731 és a Teleki cs mvhelyi lt: DL 74151. □ Közlés: DocRomHist C, X. 110–111 (román fordításban is).

645. [1352. március 28. – augusztus 1. között] A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy amikor Tamás fia: Miklós magister március 28-án (f. IV. p. Annunt. virg.) a Karazna vármegyei Kemer birtokba be akarta magát iktattatni, László fiai: Miklós és Jakab a királyi és a káptalani embert nem ugyan a határjárástól, de az iktatástól és új határjelek állításától eltiltották.

Tartalmi említés Szécsényi Tamás országbíró 1353. április 26-i oklevelében (712. sz.), Jászói konvent hiteleshelyi lt, Append. fasc. 6, nr. 9 (DF 251725).

! **646.** 1352. április 8. (in Nyalab, in Pascha) Zyrma-i Miklós Zownuk-i ispán és kapitány parancsa. Minthogy a király a csapatokat a tatár kutyák ellen (contra canes Tartaros) a vajda mellé rendelte, tizenöt napon belül, fejvesztés terhe alatt, csatlakozzanak hozzá-

juk. — *Hátlapján*: Discreto viro et honesto domino Petro capellano/castellano de Sasvar nobis maxime diligendo, serium mandatum.

Eredetije jelenleg ismeretlen, egykor állítólag a Szirmay cs lt-ban fasc. 87, nr. 1560 jelzet alatt őrizték. Létezéséről egyedül csak Szirmay Antal (1747–1812.) tesz említést Ugocsa megyéről szóló helytörténeti munkájában. Bár ebben levéltári jelzet közlésével is hitelesebbé kívánta tenni a szöveget, jó okkal feltételezhető, hogy e parancslevelet, családtörténeti megfontolásokból ő maga hamisította Pray Annales-éből (Pars II, pag. 92.) vett ötlet és adatok felhasználásával. Amíg az eredeti vagy ezzel közel egykorú kéziratossá változata elő nem kerül és nem esik át alapos kritikai vizsgálaton, addig az adott korban szokatlan szövegezése, zavaros és valószínűtlen tartalma, valamint az említett személyek körüli bizonytalanságok miatt feltételezhető, hogy 1805 előtt keletkezett, a korra jellemző historizáló hamisítvánnyal állunk szemben. Végül megjegyzendő, hogy az első közlésben a parancslevél címzettje, elég szokatlan módon, a sásvári káplán, akit a későbbi közlők (Fejér nyomán) várnagynak tettek meg. □ Közlés: Szirmay: Ugocsa 11. — CDHung IX/2. 206. — Hurmuzaki I/2. 22. — DocRomHist C, X. 117 (román fordításban is).

647. 1352. április 11. (Bude, IV. f. p. Passce) I. Lajos király a Warad-i káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Od-i Guth fia; László vagy ennek fia: János, illetve Boxa-i Nagy (Magnus) Domokos vagy Boxa-i Simon járja meg Chahol-i Péter fia: János bírói úton visszaserzett Raph nevű Zonuk vármegyei birtokának határait, majd iktassa be őt e jószágba. Az eljárásról Konth Miklós erdélyi vajdának küldjön írásbeli jelentést és az esetleges ellentmondókat is az ő színe elé idézze.

Beléfoglalva a váradi káptalan 1352. május 1-jei jelentésébe (650. sz.), Gyulay-Kuun cs lt (DF 252597). □ Közlés: DocRomHist C, X. 117–118 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOKl 91. sz.

648. 1352. április 24. (Bude, in Georgii mart.) I. Lajos király, László és Vince erdélyi főesperes-kanonokok, magisterek kérésére, megparancsolja a Warad-i káptalannak, hogy az erdélyi püspökség birtokaira vonatkozóan levéltárában található okleveleket írja át András erdélyi püspök részére.

Beléfoglalva a váradi káptalan 1352. május 8-i okleveleibe (652–657. sz.), az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277267, 277322–277324 és 277326–277327). □ Közlés: Ub II. 85. — DocRomHist C, X. 119–120 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLT 128, 129 és 130–131, 650–651. sz.

649. 1352. április 27. (VI. f. p. Marci ev.) A Warad-i káptalan Miklós erdélyi vajdának. I. Lajos király 1352. február 25-i parancsára (642. sz.) Bozyas-i Napakor királyi ember, Mihály magister karbeli pap tanúbizonyossága mellett, április 21-én (sab. a. quind. Passce) kiszállt a Karazna vármegyei Palwara és Kysreche birtokra, ahol azonban az erdélyi püspök részéről csak egy Myke nevű tizedszedő jelent meg megbízottként, aki kijelentette, hogy a püspök a nagy távolság miatt nem jöhetett el személyesen, de tud a birtokok visszavételéről és azt nem kívánja megakadályozni. Napakor ekkor elküldött a püspök Zylah-i offiálisa: Peterke fia: Péter után, aki a megjelenést ugyan elutasította, de küldötte útján közölte, hogy a püspök a visszavételt nem ellenzi, de a határjárásnak mindaddig ellene mond, amíg azon személyesen is részt nem vehet. A királyi ember ennek ellenére, a vármegye alispánja és vidékbeli több nemes jelenlétében, körülhatárolta a két birtokot, amelyekbe Reche-i Ector és Lőrinc fiait be is vezette, de új határjelek állítását a püspök jövetelég elhalasztotta, majd az ötödik napon eltávozott a hely színeről. — *Hát-*

lapján azonos írással: Domino Nicolao woyuode Transsilvano pro filiis Ectoris et filiis Laurentii recaptivatoria et statutoria.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét és caput sigilli töredékei, Bethlen cs bethleni lt: DL 62703.

650. 1352. május 1. (in Phil. et Iac. ap.) A Warad-i káptalan Konth Miklós erdélyi vajdának. I. Lajos király 1352. április 11-i parancsára (647. sz.) Guth fia: János királyi ember, Tamás karbeli pap, a Gergely pápa tiszteletére emelt oltár rektorának tanúbizonyossága mellett, április 28-án (sab. p. Georgii mart.) körülhatárolta Raph birtokot és ellentmondás nélkül Chahol-i Péter fia: Jánosnak iktatta, de a határjeleket nem újította fel, mert [...] Maryta-i [!] offiálisa kijelentette, hogy ura tudta nélkül nem engedheti meg a Maryta falu felőli határon új határjelek felállítását.

Eredeti, hártán, rongált és hiányos állapotban, hátlapján pecsét nyomával, Gyulay-Kuun cs lt (DF 252597). □ Közlés: DocRomHist C, X. 123–124 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOkI 92. sz.

651. 1352. május 3. (in. Inv. s. cr.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Cornelhaza-i Cornel fia: János Cornelhaza nevű birtokának Pochhaza felőli részét eladta Bakach/Bogach-i Arnold comesnek.

Tartalmi ai Szántói Lack Jakab és Tamási Henrik fia: János erdélyi vajdák 1408. március 20-i oklevelében, Bethlen cs bethleni lt: DL 62776. □ Közlés: Ub III. 453. □ Regeszta: ZsOkI II. 6014. sz.

652. [1352. május 8, in quind. Georgii mart.] [A váradi káptalan] I. Lajos király [1352.] április 24-i parancsára (648. sz.) András erdélyi püspök és káptalana részére átírja saját 1330. május 30-án kelt oklevelét (CDTrans II. 676. sz.). — *Méltóságsor:* [Fülöp prépost, Benedek olvasó-, László éneklő-, Gergely örkanonok magisterek.]

Eredeti, töredék, hártán, melynek bal oldali fele, a függőpecséttel együtt, leszakadt, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277267). □ Közlés: Ub II. 86. — DocRomHist C, X. 127–128 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLT 133. sz.

653. 1352. május 8. (in quind. Georgii mart.) A Warad-i káptalan I. Lajos király 1352. április 24-i parancsára (648. sz.) András erdélyi püspök részére átírja Gald birtokkal kapcsolatosan levéltárában őrzött 1348. április 14-i saját oklevelét (452. sz.). — *Méltóságsor:* Fülöp prépost, Benedek olvasó-, László éneklő-, Gergely örkanonok magisterek. — *Hátlapján közel egykorú írással:* Privilegium ecclesie Transsilvane super facto possessionis Gald.

Eredeti, vízfoltos hártán, függőpecsétje leszakadt, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277322). □ Közlés: Ub II. 86.— DocRomHist C, X. 132–133 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLT 133. sz.

654. 1352. május 8. (in quind. Georgii mart.) A Warad-i káptalan I. Lajos király 1352. április 24-i parancsára (648. sz.) András erdélyi püspök részére átírja Gald birtokkal kapcsolatosan levéltárában (in sacristia vel conservatorio nostro secreto) őrzött 1346. március 26-i saját oklevelét (325. sz.). — *Méltóságsor:* Fülöp prépost, Benedek olvasó-, László éneklő-, Gergely örkanonok magisterek. — *Hátlapján közel egykorú írással:* Privilegium

super quadam particula possessionaria in possessione Gald vocata habita, ecclesie Transsilvane donata.

Eredeti, hártmány, függőpecsétje leszakadt, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277323). □ Közlés: CDHung IX/2. 176–178. — DocRomHist C, X. 131–132 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKlt 134. sz.

655. 1352. május 8. (in quind. Georgii mart.) A Warad-i káptalan I. Lajos király 1352. április 24-i parancsára (648. sz.) András erdélyi püspök részére átírja Izthyen birtokkal kapcsolatosan levéltárában (in sacristia et in conservatorio nostro secreto) őrzött 1344. június 1-jei saját oklevelét (203. sz.). — *Méltóságsor*: Fülöp prépost, Benedek olvasó-, László éneklő-, Gergely örkanonok magisterek. — *Hátlapján közel egykorú írással*: Privilegium super medietate possessionis Jztyen dicte.

Eredeti, hártmány, függőpecsétje leszakadt, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277324). □ Közlés: DocRomHist C, X. 128–129 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKlt 132. sz. (hibásan május 1-jére keltezte).

656. 1352. május 8. (in quind. Georgii mart.) A Warad-i káptalan I. Lajos király 1352. április 24-i parancsára (648. sz.) András erdélyi püspök részére átírja a püspökség [Gald-i birtokrészére vonatkozóan] levéltárában (in sacristia et in conservatorio nostro secreto) őrzött 1345. május 1-jei saját oklevelét (253. sz.). — *Méltóságsor*: Fülöp prépost, Benedek olvasó-, László éneklő-, Gergely örkanonok magisterek. — *Hátlapján XV. századi írással*: Privilegium super possessionaria portione Gald per comitem Adrianum ecclesie beati Michaelis archangeli Transsilvane legata. — *Más kézzel*: Episcopo.

Eredeti, hártmány, függőpecsétje elveszett, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277326). □ Közlés: DocRomHist C, X. 129–130 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKlt 653. sz.

657. 1352. május 8. (in quind. Georgii mart.) A Warad-i káptalan I. Lajos király 1352. április 24-i parancsára (648. sz.) András erdélyi püspök részére átírja a püspökség [Humrukzenthyhalteleke nevű] birtokára vonatkozóan levéltárában (in sacristia et in conservatorio nostro secreto) őrzött 1343. július 29-i saját oklevelét (158. sz.). — *Méltóságsor*: Fülöp prépost, Benedek olvasó-, László éneklő-, Gergely örkanonok magisterek. — *Hátlapján XV. századi írással*: Privilegium super possessione Humrukzenthyhalteleke vocata per magistrum Iohannem Nobilem ecclesie Transsilvane legata.

Eredeti, hártmány, függőpecsétje leszakadt, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277327). □ Közlés: DocRomHist C, X. 127–128 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKlt 652. sz.

658. 1352. május 8. (in quind. Georgii mart.) A Buda-i egyház káptalana bizonyítja, hogy Móric fia: Simon magister Poson-i, győri (Jauriensis) és bakonyi (Bakoniensis) ispán [I. Lajos király 1351. december 6-i egyezséglevele szerint (629. sz.)] átadta a férje által a Warad-i káptalan ügyvédvalló levelével képviselt Bator-i János fia: László magister feleségének: Annának a közöttük létrejött osztály szerint utóbbinak jutott Somluo vára

és egyéb birtokokra vonatkozó összes oklevelet, hogy azokról a budai káptalanban másolatot állíttasson ki magának. László mentesnek nyilvánította Simon magistert.

Tartalmi ái Bebek Imre országbíró 1390. február 21-i és április 9-i oklevelében (DL 29992, 30099), valamint Garai Miklós nádor 1409. március 13-i oklevelében (DL 31053). A leírás szerint az oklevelet privilégiális alakban, chirografáltan állították ki. □ Közlés: CDHung IX/4. 663–664 és X/4. 850 (tévesen 1356-ra keltezve). — DocRomHist C, X. 133–134 (román fordításban is).

659. 1352. június 14. (V. f. p. Anthonii conf.) A Clusmunustra-i Szűz Mária-egyház konventje bizonyítja, hogy Acyl (d) János és ifjabb Wos (d) Miklós magisterek kérésére június 12-én (f. III. a. Anthonii conf.) velük együtt kiküldte örszerzetését: Péter frater Szentegyedre (in villam Sancti Egidii) Mihály, Kereztus-i nemes betegágyához, aki tanúbizonyosságuk előtt kijelentette, hogy lelkét a konvent [korábbi] kötelezőlevelének megfelelően életében és halála után a kolozsmonostori egyházra, valamint nevezett Jánosra és Miklósrá bízta. Minthogy Mihály másnap meghalt, János és Miklós, Péter frater jelenlétében, ünnepélyesen eltemettette és elvégeztette a szertartásokat Mihály lelkiüdvéért.

Ái az erdélyi káptalan 1352. október 10-i oklevelében (672. sz.), Wass cs lt (DF 252760). □ Közlés: DocRomHist C, X. 137–138 (román fordításban is). □ Regeszta: WassLt 97. sz.

660. 1352. június 27. (in Pylys, in Lad. reg.) Erzsébet királyné Lőrinc [fia:] Miklós erdélyi vajdának és Zonuk-i ispánnak. A Brasso-i plébánosok ama panaszára, hogy a vajdai emberek és főként Zemere alispán emberei annak ellenére, hogy István erdélyrészi herceg annak idején már mentesítő levelet adott nekik (620. sz.), tizedük negyedrészt maguknak akarják beszedni, megtiltja, hogy világi személyek egyházi dolgokba beavatkozzanak. Alárendeltjeit tehát ilyen értelemben utasítsa. — *Hátlapján a pecsét alatt*: Commissio regine.

Eredeti, papíron, hátlapján befüggesztett gyűrűspecsét töredékeivel, a barcasági szász ev. káptalannak jelenleg a Honterus-közösség brassói lt-ban lévő anyagában (DF 286670). — Másolata: DL 37040. □ Közlés: Grundverfassungen I. 46. – SbgQuartalSch 4/1795. 140 (Seivert, J.). — Schlözer I. 32 (mindhárom töredékesen). – CDHung IX/2. 164–165. — Teutsch: Zehntrecht 122. — Ub II. 86–87. — DocRomHist C, X. 138–139 (román fordításban is). □ Regeszta: Bónis: Szentszéki regeszták 1170. sz.

661. 1352. július 2. (Avinione, VI. Non. Iulii) [I. Lajos király] testvére: István [sárosi és szepesi] herceg kancellárja: Brunna-i Berthold fia: Peter részére kanonokságot kér [VI. Kelemen] pápától az erdélyi egyházban, győri lectorsága és eddigi egyéb javadalmi megtartásának engedélyezése mellett.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 513. sz. — Smičiklas XII. 108. □ Regeszta: DocRomHist C, X. 141.

662. 1352. július 15. (Avinione, Id. Iulii) VI. Kelemen pápa I. Lajos magyar királynak. Támogatja azt a szándékát, hogy kemény kézzel elúzi az országával szomszédos területen élő szakadárokat és hitetleneket, akik királysága lakóinak sok kárt és alkalmatlanságot

okoznak. Egyidejűleg a királynak és utódainak adományozza a szakadárak kezéből erővel kiragadott tartományokat, területeket, városokat, várakat és erődítményeket.

Eredeti, regesztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: CDHung IX/2. 169–170. — Hurmuzaki I/2. 24. — Täutu: Fontes IX. 325. □ Regeszta: DocRomHist C, X. 141, 444 (hasonmással).

663. 1352. július 15. (Avinione, Id. Iulii) VI. Kelemen pápa I. Lajos magyar királynak. Külön ebből a célból küldött nuntiusának: Pál gurki (electum Gurcensem) választott püspöknek a kérésére helyesli az országával határos területeken élő szakadárokkal és hitetlenekkel kapcsolatos terveit (609. sz.) és a tatárok, valamint más hűtlenek (Tartari et infideles alii) elleni eljárását maga részéről azzal támogatja, hogy az országa papságától és világi híveitől befolyó tizedjövedelmeket négy esztendőn keresztül átengedi az uralkodónak, pontosan szabályozva a beszedés idejét és módját.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 815–816. — Hurmuzaki I/2. 25–26. — DocRomHist C, X. 142–145. — Täutu: Fontes IX. 326.

664. 1352. augusztus 13. (f. II. a. Assumpt. virg.) A Culusmunustura-i Szűz [Mária]-egyház konventje bizonyítja, hogy Doboka-i Miklós fiai: János és László magisterek a Doboka vármegyei Morou nevű, jelenleg lakatlan birtokukat budai (Budensis) súlyú 27 ezüst márkán augusztus 22-től (a. oct. Assumpt. virg.) számított egy esztendőre zálogba adták András erdélyi püspöknek, akit ez ügyben Mihály magister Doboka-i főesperes képviselt. Ha a nemesek (1353. augusztus 22-én) nem váltanák vissza birtokukat, ezután ezt csak a zálogösszeg kétszeresével tehessék, de ettől fogva már külön-külön is és bármikor. — *Hátlapján XV. századi rájegyzés: Impignoratio super Marow.*

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277328). □ Közlés: Ub II. 87–88. — DocRomHist C, X. 146–147 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLT 654. sz.

665. 1352. augusztus 22. (in Sancto Emerico, in oct. Assumpt. Marie) István erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanához. Felgyógyi (de Gyogh superiori) Miklós fia: Miklós, István, Lukács, András és László magisterek, Gald-i Herbord és Adorján, továbbá a Tybur hegység környékén (in districtu montis Tybur) fekvő tövisi (de villa Spinarum), Mendscenth-i és Gald-i lakosok összessége azt panaszolta, hogy a Tybur hegyen levő szőlőiket a Keechkes várhoz tartozó szakadár románok (per gentes scismaticos videlicet per Olacos) ragadozó farkasokként éjjel-nappal dézsmálják és pusztítják, a szőlőpásztorokat pedig (custodes et pastores earum vinearum) erővel elűzték. Felkéri a káptalant, amely maga is emiatt az ottani szőlőtizedében jelentős kárt szenvedett, hogy küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Adorján fia: Péter Gald-i nemes, alvajdai emberként tartson vizsgálatot, Tybur hegyet a régi határjelek szerint járja körül, a románokat és a többi kártevőt pedig tiltsa el a Miklós magister tulajdonában levő hegy további használatától és minderről írjon számára jelentést. — *Hátlapján azonos kéz írásával: Viris discretis et honestis, dominis et amicis suis reverendis, honorabili capitulo ecclesie Transsiluane.*

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett kerek zárópecsét nyomával, DL 29148. □ Közlés: AOkm V. 603–604. — DocRomHist C, X. 147–149, 445 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: DocVal 123.

666. 1352. augusztus 22. (IV. f. in oct. Assumpt. virg.) A Clusmonostra-i Szűz Mária egyház konventje előtt Mannus Kalyan-i nemes a saját és megfelelő megbízólevél alapján anyai testvére (fr. u.): Bertalan nevében, bizonyos szükségektől szorongattatva, a jelenlevő Bertalan comes Cluswar-i bíró, Walther, Dávid, Zekel (d) János és Remarus magister jegyző Cluswar-i polgárok útján 80 garasával számított 45 ezüst márkában húsz évre zálogba adta a város összes polgárának a Clus vármegyében, az Wysomus folyó mellett fekvő Vndoteleke más névvel Tarchahaza nevű birtokukat, és a következő feltételekben állapodtak meg: Amennyiben a húsz év elteltével az említett nemesek nem váltják vissza 45 márkáért az elzálogosított birtokot, úgy az összeg kétszeresével tartozzanak; ha viszont a húsz év eltelte előtt ki tudnák fizetni a felvett összeget, a Cluswar-i polgárok kötelesek legyenek azt átvenni, de a birtokot a húsz év elteltéig használhassák; ha a városi polgárok szükségesnek látják a birtok benépesítését, az említett nemesek kötelesek erdőt adni a birtokukon ennek a népességnek; a városi polgárok viszont nem zálogosíthatják el másoknak a zálogba vett birtokot; a nemesek kötelesek saját költségükön megvédeni a Cluswar-i polgárokat mindenféle birtokháborítás ellen; ha Mannus és Bertalan saját költségükön egy malmot építhetnek a Vyszomos folyón, azt engedjék meg nekik, hogy háborítatlanul megtegyék, valamint azt, hogy a malomnál szükségükre egy jobbágyot tartsanak és egy ekényi szántóföldjük legyen. — *Hátlapján XV. századi rájegyzés: Super territorio Tarczahaz emptionalis conventus. — XVI. század végéről Diósi Gergely írásával: Super Tarchahaza hog ot molnot is epithesswnk.*

Eredeti, hártán, hártyaszalagon függő megrongálódott pecséttel, Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. TT, nr. 28. (DF 281204). □ Közlés: KvOkI I. 49–50. — Ub II. 88–89. — DocRomHist C X. 149–151 (román fordításban is).

667. 1352. augusztus 24. (in Bartholomei ap.) János prépost és Szt. István első vértanú váradhegyfoki monostorának konventje átírja 1350. március 31-én kelt saját oklevelét (563. sz.).

Tartalmi ái I. Lajos király 1352. november 8-i oklevelében (673. sz.), melyről csak az volt megállapítható, hogy a közlésekor (1873-ban) Gyurits Antal tulajdonában volt, de további sorsa, esetleges őrzési helye ismeretlen. □ Közlés: HOkm V, 211, 450. □ Regeszta: ZsOkI IX. 1185. sz.

668. 1352. szeptember 16. (Bude, dom. p. Exalt. s. cr.) I. Lajos király a váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) Szt. István első vértanú-konventnek. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Tykud-i Chepan, illetve Tyuis-i István, vagy Kawas-i Turul fia: Demeter tartson vizsgálatot Chahal-i Nagy (Magnus) János ama panaszára, miszerint Zaruad-i László fia: Miklós, László nevű testvéreinek Tergey fiai: Péter és János, Beke fia: Sebestyén, Jakab fia: János, Tordai (d) Miklós és Nagy (Magnus) András nevű famulusaival, továbbá Zaruad-i és Zenthmiklos-i jobbágyaikkal vagy népeikkel augusztus 12-én (dom. p. Laurenti mart.), a köztük levő per ellenére, Kene nevű birtokáról 14 szekér gabonát erőszakkal Zaruad-ra és Zenthmiklos-ra vitetett át. Az eredményről neki tegyen jelentést.

Belefoglalva a váradhegyfoki konvent 1352. október 6-i jelentésébe (671. sz.), Kemény József gyűjteménye (DF 253443). □ Közlés: DocRomHist C, X. 152–153 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOkI 94. sz. (hibásan szeptember 21-i keltezéssel).

669. 1352. szeptember 20. (Bude, in vig. Matei ap. et ev.) I. Lajos király az erdélyi részekben levő gyulafehérvári (AlbTr) egyházmegye nemes és bármilyen rendű lakóinak. Jóllehet korábban Budán, az udvar székhelyén tartott gyűlésen az ő és más országlakók kérésére megváltoztatta a tizedfizetés eddigi szokásos módját és elrendelte, hogy azt gabonában vagy természetben fizessék, most belátva az ebből származó károkat és tekintettel a pápa rosszallására erre az esztendőre vonatkozóan visszavonta rendelkezését. Tehát az idén még a korábbi gyakorlat szerint pénzben fizessék a tizedet, de azzal a mérsékléssel, hogy ahol eddig 12 vagy 10 bécsi (Wyennenses) dénárt vettek egy kalangya után (pro capetia), ott legfeljebb csak nyolc dénárt vehessenek; ahol viszont nyolc dénárt vagy ennél is kevesebbet szedtek, ott az eddigi gyakorlat változatlan maradjon. A következő években azonban a tizedszedést úgy kell végezni, amint ő ezt elrendelte. A bárány- kecske- és méh-dézszmát is az eddigi módon és a megszokott időpontban fizessék a püspök és a káptalan által kirendelt tizedszedők kezébe.

Eredeti, hártján, hátlapján befüggesztett felségpecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277325). □ Közlés: Szeredai: Notitia 43–44. — LegEccI. III. 199. — CDHung. IX/2. 143–144. — Ub II. 89–90. — DocRomHist C, X. 153–154 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLT 128. sz. (hibásan február 25-re keltezte).

670. 1352. október 4. (in Francisci conf.) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy Chepan fia: Tamás Mendzenth-i nemes, mivel nővérei: Saul fia: Lukács felesége: Cata és Miklós felesége: Klára jussát az előírásosnál bőkezűbben kívánja kiadni, átengedi nekik a Zonuk vármegyei Mendzenth-en lévő részbirtokán a telkek (loca sessionalia), a használt földek (terrarum usualium) és az ottani egyház kegyuraságának harmadrészét. E telkeket a neki maradtaktól így határolták el: Primo incipiendo a parte occidentali a quadam meta, que separat portionem eiusdem Thome a portione Stephani et filiorum Petri et a quadam via, per quam transitur de eadem Mendzenth versus partem aquilonarem inter eadem metam et viam declinando ad eandem partem aquilonarem circa locum cuiusdam domus combuste novam metam confodissent. Hinc ad quamdam arborem piri parvam vergendo aliquid versus septentrionem, et directe eundo iuxta eandem arborem piri aliam metam erexissent. Tamás arra is kötelezettséget vállalt, hogy nővéreit és utódjaikat saját költségén megvédelmezi e birtokokban. Viszonzásként Saul fia: Lukács érvénytelennek jelentette ki az apjuk: Chepan által Medzenth-en a leányai javára tett korábbi adományáról szóló privilégiumot.

Eredeti, hártján, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, Mándy cs lt: DL 105211.

671. 1352. október 6. (in oct. Mich. arch.) János prépost és a váradhegyfoi (de promontorio Waradiensi) Szt. István első vértanu-konvent I. Lajos királynak, 1352. szeptember 16-i parancsára (668. sz.) Kawas-i Turul fia: Demeter királyi ember, rendházuk familiárisa (familiarem domus nostre): Tamás tanúbizonysága mellett, Zonuk és Zathmar vármegye minden rendű-rangú lakója között, de különösképpen Kene birtok szomszédjai körében a vizsgálatot elvégezte és igaznak találta azt az állítást, hogy Zaruad-i László fia: Miklós, noha perben állott a Chahal-i Nagy (Magnus) János magisterrel, mégis azon a vásárnapon László nevű testvéreinek famulusaival: Tergey fiai: Péter és János, Beke fia: Se-

bestyén, Jakab fia: János, Tordai (d) Miklós és Nagy (Magnus) András nevű embereivel, továbbá Zaruad-i és Zenthmiklos-i jobbágyaikkal vagy népeikkel János magister Kene nevű birtokáról 14 szekér gabonát erőszakkal átvitetett Zaruad-ra és Zenthmiklos-ra. — *Hátlapján azonos írással:* [Domino] regi pro magistro Iohanne magno de Chahal contra Nicolaum filium Ladislai de Zaruad et alios inquisitoria.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét töredékeivel, Kemény József gyűjteménye (DF 253443). □ Közlés: DocRomHist C, X. 155–156 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOkI 95. sz.

672. 1352. október 10. (f. IV. p. oct. Mich. arch.) Az erdélyi egyház káptalana Wos (d) Miklós magister kérésére átírja a kolozsmonostori konvent 1352. június 14-i pátnes oklevelét (659. sz.).

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomaival, Wass es lt (DF 252760). □ Közlés: DocRomHist C, X. 156–157 (román fordításban is). □ Regeszta: WassLt 99. sz.

673. 1352. november 8. (VI. Id. Novembris) I. Lajos király Jakab fia: Miklós [Crazna vármegyei nemes] és örökösei javára beleegyezését adja a Thorny (d) János fia: Miklós-sal birtokaik örökítése (perpetuationi) felől a váradhegyfoki konventben 1350. március 31-én kötött egyezséghez (563. sz.) és megerősíti azt.

Tartalmi ái Garai Miklós nádor 1422. november 24-i oklevelében, melyről csak az volt megállapítható, hogy a közléskor (1873-ban) Gyurits Antal tulajdonában volt, de további sorsa, esetleges őrzési helye ismeretlen. □ Közlés: HOkm V. 211–212, 450. □ Regeszta: ZsOkI IX, 1185. sz.

674. 1352. november 21. (in Sancto Emerico, IV. d. oct. Martini conf.) István erdélyi alvajda bizonyítja, hogy Mikud bán fia: Miklós fiainak: Jánosnak és Lászlónak Mikus birtokért Péter fiai: Péter, János és Dávid ellen előtte indított perét, melyet előző oklevelével november 18-ra (in oct. Martini conf.) tűzött ki, és melyben az alpereseket a Clusmonostri konvent ügyvédvalló levelével említett Péter fia: Péter képviseli, a felek kívánságára, december 7-re (ad oct. Andree ap.) elhalasztja, de akkor Péter fiai minden további halogatás nélkül felelni tartoznak a János és László keresetével kapcsolatosan bemutatásra kerülő oklevelekre. Közben azonban a felek, bírói engedélye alapján, ki is egyezhetnek egymással. — *Hátlapján azonos írással:* Pro Iohanne et Ladislao filiis Nicolai filii Mikud contra Petrum, Iohannem et David filios Petri ad octavas beati Andree apostoli prorogatorie.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét töredékével, ENMLT Törzsgyűjtemény (DF 253650). □ Közlés: DocRomHist C, X. 167–168 (román fordításban is).

675. 1352. november 29. (Bude, f. V. a. Nicolai conf.) I. Lajos király utasítja Miklós nádort, hogy Kallou-i Egyed fia: Iván fia: Andrásnak, aki a litvánok ellen is királyi szolgálatot teljesített, minden perét halassza el 1353. március 6-ra (ad oct. Med. quadrag.), mert kíséretében Erdélybe készül utazni (ipse Andreas secum ad partes Transilvanas esset profecturus).

Említés Zsámboki Miklós nádor 1353. március 25-i oklevelében, Erdődy cs galgóci lt, lad. 97, fasc. 12, nr. 7. □ Közlés: BánfOkI I. 186 és 190. □ Regeszta: DocRomHist C, X. 191. (1353. március 25-re kelteztve.)

676. 1352. december 15. (in Sancto Emerico, III. d. oct. Nicolai conf.) István erdélyi alvajda a [gyula]fehérvári (Albensis) egyház káptalanának. Küldje ki tanúbizonyosságát, ki- nek jelenlétében Corpaad-i Bogar (d) János, Corpaad-i László és Illés fia: Mihály vagy Dengelegh-i Jakab lássa meg, hogy Pogan (d) István fia: János magister hajlandó-e kimu- tatni Bothhaza-i Both fia: Gál magisternek Markhaza birtok Gyulateluke felőli határjeleit, és erről tegyen neki írásos jelentést.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1352. december 29-i oklevelébe (678. sz.), Kornis cs lt (DF 257658). □ Köz- lés: DocRomHist C, X. 169–170 (román fordításban is).

677. 1352. december 21. (f. IV, in Thome ap.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-egyház konventje bizonyítja, hogy Vos (d) Miklós fiai: János és László szükségektől szorongat- tatva Zenthluan birtokbeli (Doboka vm) birtokrészük felét (ab uno fonte incipiens a parte septentrionis et super cursum ipsius fontis versus orientem infra magnum pratum a parte Byhan) 100 arany Ft-on egy évre zálogba adták Emech fia: János fia: Tamás magisternek azzal a megkötéssel, hogy esztendő múltával csak az összeg kétszeresén válthassák vissza tőle. Ha viszont erre előbb nyílna módjuk, Tamás magister tartozik visszaadni birtokrész-üket.

Ái a kői káptalan 1354. augusztus 10-i oklevelében (760. sz.), Wass cs lt (DF 252707). □ Közlés: Şincai I. 488 (hibásan 1351-re keltezve). — DocRomHist C, X. 170–171 (román fordításban is). □ Regeszta: WassLt 100. sz.

678. 1352. december 29. (sab. p. Nat. dom.) Az erdélyi egyház káptalana István erdélyi alvajdának. 1352. december 15-i kérésére (676. sz.) Bogaar (d) János alvajdai megbí- zott, Lőrinc karbeli pap tanúbizonyossága mellett, december 19-én (IV. f. a. Nat. dom.) megjelent Markhaza-n, melyet János magister apja: Pogan (d) István adományozott a Warad-i káptalan privilégiumával, hú szolgálatai jutalmaként, János fia: Gálnak, ahol Mark vajda, Zoway-i nemes, nevezett János magisternek László Chazma-i prépost és ki- rályi kápolnaispán levelével meghatalmazott ügyvédjeként az alábbi módon mutatta ki Markhaza birtoknak Gyulateluke felőli határát: Prima enim meta incipit in quodam Berch prope silvam Wyla vocatam in quodam spineto. Abhinc vadit versus villam Gyulateluke et in quodam rivulo, qui fluit de Markhaza, est una meta terrea. Abhinc flectitur ad partem septemtrionalem et in quodam spineto similiter est una meta terrea. Deinde vadit ad quoddam Berch, in quo est meta terrea. Abhinc procedit ad unam viam, que veniet de Gyulateluke et vadit ad villam Baree, et secus ipsam viam est meta terrea et ipsa via, donec ad metas ipsius ville Baree pervenitur, pro meta habetur et tenetur. Minthogy pedig ennek senki sem mondott ellen, Markhaza-t János fia: Gálnak iktatták örökös birtokaként.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1352. december 30-i oklevelébe (680. sz.), Kornis cs lt (DF 257658). □ Köz- lés: DocRomHist C, X. 171–173 (román fordításban is).

679. 1352. december 30. (in Sancto Emerico, dom. p. Nat. dom.) István erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanának. Markhaza birtok iktatásáról készült 1352. decem-

ber 29-i (678. sz.) jelentését privilégiális alakban állítsa ki Bothhaza-i János fia: Gál magister részére.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1352. december 30-i oklevelébe (680. sz.), Kornis cs lt (DF 257658). □ Közlés: DocRomHist C, X. 173 (román fordításban is).

680. 1352. december 30. (dom. a. oct. Nat. dom.) Az erdélyi egyház káptalana István erdélyi alvajda 1352. december 30-i kérésére (679. sz.) privilégiális alakban átírja saját 1352. december 29-i oklevelét (678. sz.). — *Méltóságsor*: Domokos prépost, Benedek éneklő- és dékán-, Loránd örkanonok.

Eredeti, hártán, függőpecsétje elveszett, Kornis cs lt (DF 257658). □ Közlés: DocRom Hist C, X. 173–174 (román fordításban is).

681. 1352. december 31. (in Zeudemeter, f. II. p. dom. Innoc.) Endere fia: András magister Zonuk-i alispán és az ottani négy szolgabíró bizonyítja, hogy Kawas-i Demeter – urai: Chahal-i János magister és fia: Péter nevében – tiltakozott és panaszt tett előttük, hogy Scenthmiclos-i László fia: Miklós familiarisai: Thorda-i Miklós és rokona: Tamás, valamint Nagy (Magnus) András és István február 19-én (dom. Esto mihi) az éjszaka csendjében rátámadtak urai jelenleg Chahal-on lakó Thothy-i (d) István nevű jobbágyának házára, annak méhesében (ad ortum apum) feltörték az ottani ládát/méhkast? (cystam in eadem confregissent), Istvánt és Mihályt nyíllövessel fejükön halálosan megsebesítették. Ezért kiküldték Parlag-i Pethe fia: Synka-t, aki a helyszínen tartott vizsgálat nyomán igazolta, hogy minden úgy történt, ahogy azt Kawas-i Demeter elmondta. – *Hátlapján azonos írással*: Pro Iohanne Magno de Chahal et filio suo Petro protestatoria Demetrii de Kawas contra familiares Nicolai filii Ladislai de Scenthmiclos super potenciaría facta interius habita.

Eredeti, papíron, négy befűggesztett gyűrűpecséttel, DL 41180. □ Közlés: Zounok 9/1994. 254–255 (hibásan február 27-re keltezve, Benedek Gy.)

*1352 Lackfi István erdélyi vajda oklevele az Ilyeiek első osztályáról (DocRomHist C, X. 101) helyesen 1350. július 23-án kelt (l. 570. sz.).

682. 1353. január 25. (Torde, VI. d. quind. Epiph. dom.) [Konth] Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy az erdélyrészi nemesek összessége számára január 20-án (in quind. Epiph. dom.) Tordán kezdett közgyűlésén Isaak fia: Mihály megegyezett a Kopplyan nemzetségbeli Péter fia: Miklós és Derekus (d) Simon magisterekkel, hogy ha sikerül visszaszerezniük Mihály régtől fogva elfoglalt és elidegenedett ősi birtokait, akkor azok egyharmada Mihályt, kétharmada pedig Miklóst és Simont illeti. Ugyanígy járnak el abban az esetben is, ha Mihály birtokai helyett más jószágokat kapnának vissza a királytól.

Eredeti, nedvességtől málladozó és megcsonkult papíron, hátlapján pecsét nyomával, Károlyi cs lt: DL 98571. □ Közlés: KárOkI I. 214–215 (hibásan január 20-ra vagy április 9-re keltezve). — DocRomHist C, X. 176–177 (román fordításban is).

683. 1353. január 25. (Torde, VI. d. quind. Epiph. dom.) István erdélyi alvajda Hench fia: Paul ügyvédjének: Torda-i Maglas (d) Miklósnak Miklós erdélyi vajda Tordán az erdélyrészi nemesség összessége számára január 20-án (in quind. Epiph. dom.) kezdett közgyűlésén emelt azon panaszára, hogy László fia: István magister megölte Hench fia: Paul fiát: Stephant, amit azonban ő tagadott, úgy döntött, hogy a bevádolt január 26-án (sab. p. Conv. Pauli ap.), azaz a közgyűlés hetedik napján, Tordán 12 hasonló rendű személlyel együtt esküvel bizonyítsa ártatlanságát, minthogy a felperes ügyvédje nem vállalkozott keresete bizonyítására. — *Hátlapján azonos írással:* Pro Stephano filio Ladislai contra Nicolaum dictum Maglas super facto iuramenti sabbato proximo post festum Conversionis beati Pauli apostoli Torde fiendi memorialis.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét nyomával, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73666. □ Közlés: TelOkI I. 95–96. — Ub II. 90–91. — DocRomHist C, X. 177–178 (román fordításban is).

684. 1353. január 29. (Torde, X. d. quind. Epiph. dom.) Konth Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi részek minden rendű-rangú lakója számára, a király írásos parancsára január 20-án (in quind. Epiph. dom.) Tordán kezdett generalis congregatioján a Beke nevű földet visszaitéli Deesakana városának és az arra rokonság címén igényt formáló Nema-i nemesek: Petew, László és Tamás keresetét elutasítja, minthogy a bíróság Tamás vajda 1321. november 4-i (CDTrans II. 410. sz.) és az erdélyi káptalan 1322. május 8-i, általuk felmutatott határjáró oklevelét gyanúsnak nyilvánította azon az alapon, hogy Nema-i Mihály abban az időben Tamás vajda nótáriusa volt. A megnevezett nemesek tehát nem tudták bizonyítani állításukat, hogy Beke azért illeti meg őket, mert az azt magtalan ember jószágaként a királytól magának megszerző Sous (d) Péterrel osztoztalan atyafiak. Desakana bírāja: Lőrinc deák viszont bizonyította, hogy Beket 27 márka ezüstért Soustól megvásárolták és azt 1321-ben azért nem adhatták el a némai nemeseknek, mert a városok és királyi falvak a környékükbeli nemesekkel birtok adás-vételi ügyleteket a király engedélye nélkül nem köthetnek. – Konth vajda az oklevelet kisebbik pecsétjével erősíti meg, miután a nagyobbikat a külső Hunya-i [!] nemesek részére Zenthdemeter-en [!] tartandó congregatióra küldte el.

Ái Bergzaberni Vilmos pécsi püspök, királyi kápolnaispán és titkos kancellár 1367. november 30-i oklevelében, Dés v lt (DF 253314). □ Közlés: Ub II. 91–93. — DocRomHist C, X. 178–183 (román fordításban is). □ Regeszta: TörtLapok 1/1874. 411 (K. Papp M.).

685. 1353. január 30. (Bude, f. IV. a. Esto mihi) I. Lajos király bizonyítja, hogy Batur-i Bereck fia: János fia: László magister Zabolch-i ispánt, szolgálataira való tekintettel, abban a kegyben részeltette, hogy rokonai a szerzett birtokaiból, azaz a Karazna vármegyei Horuat, a Zabolch vármegyei Kyralteluke és Nogfolu, a Zathmar vármegyei Thaagh, továbbá a Byhor vármegyei Suuegd nevű fél birtokból nem részesülhetnek, hacsak ő maga nem akarná azokat felosztani. — *Hátlapján a pecsét alatt azonos kéz írásával:* Relatio Symonis, filii Mauriti. — *Egykorú kéz írásával:* Littera gratiosa.

Eredeti, hártán, hátlapján befülgesztett felségpecsét nyomával, DL 30119. □ Közlés: AOkm VI. 19–20. — DocRomHist C, X. 183–184 (román fordításban is).

686. 1353. február 1. (in vig. Purif. virg.) Az erdélyi káptalan Lapad-i nemes Péter fia: Buken/Beken kérésére átírja I. Lajos király 1347. október 16-i pápens oklevelét (422. sz.)

Eredeti, hártján hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, DL 29680. □ Közlés: DocRomHist C, X. 184–185 (román fordításban is).

687. 1353. február 2. (sab. in Purif. virg.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje tanúsítja, hogy Manus Kalyan-i nemes – testvére (fr. u): Bertalan nevében is – szükségétől kényszerítve, e naptól számított nyolc évre, 60 márka helyben kifizetett finom ezüstön elzálogosította Dyos nevű (Clus vm) örökbirtokukat a szintén jelenlevő ifjabb Vos (d) Miklós magisternek, azzal a megkötéssel, hogy ha nyolc éven belül nem váltanák ki, azután csak a zálogösszeg kétszeresével tehessék. Továbbá ez idő alatt Manus és Bertalan tartoznak bárkivel szemben saját költségükön megvédeni Dyos birtoklásában Miklós magistert, és visszaváltása után is csak neki adhatják el vagy zálogosíthatják el újra a birtokot.

Ái a kolozsmonostori konvent 1361. január 1. után kelt oklevelében, DL 26980. □ Közlés: DocRomHist C, X. 185–186 (román fordításban is).

688. 1353. február 2. (in Purif. virg.) A Clusmunustra-i Szűz Mária-monostor konventje tanúsítja, hogy Manus Kalyan-i nemes – testvére (fr. u): Bertalan nevében is – kötelezte magát, hogy – ha a kiszabott határidőre sikerülne visszaváltaniuk – Dyos nevű birtokuk Deme Tyborchteleke-i nemesnek négy évre elzálogosított részét, hozzá fogja csatolni a birtok többi részéhez, melyek ifjabb Vos (d) Miklós kezén vannak zálogban. Ezért ezt a birtokrészt nem válthatják ki más pénzével, csak a Miklóiséval, és csak neki köthetik le ismét.

Ái a kolozsmonostori konvent 1361. január 1. után kelt oklevelében, DL 26980. □ Közlés: DocRomHist C, X. 186–187 (román fordításban is).

689. [1353. február 2–14. között] A Clusmunustra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy előttük Manus és Bertalan Kalyan-i nemesek, Popteleke és Churnuk (Doboka vm), valamint Bolugianusteleke (Clus vm) nevű birtokaikat, Vos (d) Miklós beleegeyzése nélkül, 45 márka ezüstért örökre eladták Pagan (d) István magisternek.

Tartalmi említés a kolozsmonostori konvent 1353. február 14-i oklevelében (693. sz.), DL 26980. □ Közlés: AOkm VI. 38. — DocRomHist C, X. 187–188 (román fordításban is).

690. 1353. február 5. (Bude, VIII. d. f. III. a. Purif. virg.) Szécsényi Tamás országbíró a Bátoriak osztályos perét azért halasztja március 6-ra (VIII. d. Med. quadrag.), mert Bátori János fia: László január 29-én (f. III. a. Purif. virg.) a király kíséretében Erdélyben volt, de mostanra visszatért budai kúriájába (idem Ladislaus tunc unacum eodem domino nostro rege in partibus Transsilvanis et in servitiis suis existebat occupatus ... tamen quia nunc de dictis partibus Transsilvanis in curiam suam Budensem divertendo).

Eredeti, papíron, hátán pecsét töredékeivel, DL 4331. □ Közlés: AOkm VI. 36–37. — DocRomHist C, X. 174–176 (román fordításban is, január 20-ra keltezeve).

691. 1353. február 11. (in Sancto Emerico, f. II. p. Invocavit.) István erdélyi alvajda a gyulafehérvári (AlbTr) káptalannak. A legutóbbi vajdai közgyűlésen néhai Simon bán fia: Mihály fia: János – testvérei: Péter és Simon nevében is – kijelentette, hogy néhai Simon bán fia: Miklós magister visszaadta nekik a kezében lévő Gyakus birtokot, minek viszonzásaül ők Sumugyn birtok felét átengedték neki. Küldje ki tehát tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Miklós fia: Myke, vagy Tamás fia: Antal vezesse be Miklós magistert e birtokba.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1353. március 10-i jelentésébe (697. sz.), DL 30296. Hátlapján, alig olvasható lekopott szöveg.

692. [1353. február 13. – március 20. között] [Tamás országbíró és Turuch vármegyei ispán] a Warad-i káptalannak. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében a királyi udvarból evégre kirendelt Wyzlou-i István fia: Veres (Rufus) László március 20-án (f. IV. p. Ramispalmarum) Kemur birtokot határolja körül és László fiainak ellentmondását figyelmen kívül hagyva, iktassa be abba Tamás fia: Miklós magistert, mivel az Lampert egykori országbíró és a Warad-i káptalan oklevele (CDTrans II. 387–388. sz.) alapján őt illeti meg. Ha László régóta pereskedő fiain kívül más is jogot formálna hozzá, annak érvényesítését bírói úton keresse. Minderről április 7-re (ad quind. Pasce) a királynak tegyen jelentést.

Tartalmi ái Szécsényi Tamás országbíró 1353. április 26-i oklevelében (712. sz.), a jászói konvent hiteleshelyi lt, Append. fasc. 6, nr. 9 (DF 251725).

693. 1353. február 14. (in Valentini mart.) A Clusmunustra-i Szűz Mária-monostor konventje tanúsítja, hogy Manus és Bertalan Kalyan-i nemesek, szükségétől szorongatva, Dyos nevű (Clus vm) örökirtokukat tartozékaival együtt nyolc esztendőre, helyben kifizetett 60 márka finom ezüstön elzálogosították ifjabb Vos (d) Miklósnak. Mivel pedig – a konvent [1353. február 2–14. között kelt] oklevele (689. sz.) szerint – Popteleke és Churnuk (Doboka vm), valamint Bolugianustelege (Clus vm) nevű birtokaikat Miklós beleegyezése és kártalanítása nélkül adták el örökjogon 45 márka ezüstért Pagan (d) István magisternek, nem válthatják vissza Dyos birtokot Bolugianustelege nélkül, az előbbiért 60 márka finom ezüstöt, az utóbbiért 45 márka ezüstöt fizetve. Ha azokat határidőre nem tudnák kiváltani, az összeg kétszeresét tartoznak fizetni. Visszaváltásuk után e birtokokat nem adhatják el vagy nem zálogosíthatják el újra senki másnak, csak Vos (d) Miklós magisternek, akit a mostani zálogidő alatt Manus és Bertalan saját költségükön tartoznak megvédeni a nevezett jószágokban minden háborgatóval szemben.

Ái a kolozsmonostori konvent 1361. január 1. után kelt oklevelében, DL 26980. — Ái Ravasz István erdélyi alvajda 1353. március 6-i oklevelében (696. sz.), DL 28069. □ Közlés: AOkm VI. 38–39. — DocRomHist C, X. 187–188 (román fordításban is).

694. 1353. február 17. (Bude, in Reminiscere) I. Lajos király – Erdelw-i (d) Jakab magisternek Olsoukechel-i Egyed fia: Mihály és Elleus fia: Mihály nevében kifejtett kérésére – pecsétje alatt átírja a Warad-i egyház káptalanának 1349. október 28-i (538. sz.)

jelentését. — *Hátlapján XV. századi kéz írásával: Super confirmatione litterarum Kechel et rectificatione metarum eius.*

Eredeti, hártýán, hátlapján rányomott felségpecsét nyomával, DL 41200. □ Közlés: AOKm VI. 39–40. — DocRomHist C, X. 189 (román fordításban is.)

695. 1353. február 20. (in Sancto Emerico, f. IV. a. Oculi) István erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanának. Ura, Miklós erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán január 20-án (in quind. Epiph. dom.) Torda-n tartott közgyűlésén Fyzkwth-i János fia: János elmondta, hogy a szentgyörgyi népek (populi de Sancto Georgio) hatalmaskodva használják [Fyzkwth nevű] birtokát, amint azt István egykori erdélyi vajda oklevele (215. sz.) is igazolja, noha ellenük több vizsgálatot elrendelő, tiltakozó és eltíltó oklevelet bocsátottak ki. Miután az alvajda – a kérésére kiválasztott szolgabírák és esküdt ülnökök társaságában – megvizsgálta a panaszos nevezett birtokára vonatkozó okleveleit, felkéri a káptalant, hogy küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Harsan-i Pál alvajdai ember, a szomszédok összehívása után, ha nincs ellentmondás, iktassa azt a nevezett Jánosnak. Minderől a határjelek leírásával együtt írásban tegyenek neki jelentést.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1353. március 12-i jelentésébe (698. sz.), Beszterce v It és iktári Bethlen cs lt (DF 255008). □ Regeszta: Berger: Regesten I. 21. sz. — DocRomHist C, X. 189.

696. 1353. március 6. (in Sancto Emerico, in oct. Med. quadrag.) István erdélyi alvajda ifj. Wos (d) Miklós magister kérésére átírja és megerősíti a kolozsmonostori konvent 1353. február 14-i oklevelét (693. sz.).

Tartalmi ái Dobokai János és Mártonfalvi János erdélyi alvajdák 1409. május 22-i oklevelében, DL 28069.

697. 1353. március 10. (in Iudica). Az erdélyi káptalan István erdélyi alvajdának. 1353. február 11-i kérésére (691. sz.) Miklós fia: Myke, ... karbeli pap tanúbizonyosága mellett, február 24-én (in Oculi) néhai Simon bán fia: Miklós magistert ellentmondás nélkül beiktatta Sumugyn birtok ama felébe, ahol a templom áll. A birtokot kettéválasztó határvonal leírásából az alábbi töredékes szöveg betűzhető ki: ...distinctionis seu separationis inter predictas possessiones Darlaz, Almas et Sumugyn... meta antiqua [?] a parte occidentali in latere cuiusdam Berch inter villas Sumugyn et Darlaz existentis separat terram ipsius possessionis Darlaz a terra possessionis Almaas; ab ipsa Almas [?] vadit versus possessionem [?] Darlaz usque silvas, et iuxta ipsas silvas protenditur versus partem occidentalem usque quoddam fossatum, quod cadit [in] fluvium Kykullew, et a predicta vinea usque ipsum fossatum inter predictam Darlaz et silvas predictas terre arabiles, exceptis ipsis silvis, pertinent ad villam Almas. Ulterius venit ad ipsum fossatum a parte Almas... silvarum terre arabiles pertinent ad eandem Almas ... a prefata vinea incipiens protenditur versus partem orientalem descendendo ad tres arbores salicis, transit villam prefatam ... et pervenit ad quendam rivulum Sumugyn [?] vocatum ... terram possessionis Almas a terra possessionis Sumugyn, ipseque rivulus tendit versus villam

Sumugyn usque locum cuiusdam molendini inter duas villas ... vulgariter ... zeze ... zuelg vocatas ... et ibi terminantur.

Ái az erdélyi káptalan 1353. május 30-i oklevelében (718. sz.), DL 30296. A hátirat rendkívül rongált, kifakult írású szövegével kapcsolatosan I. Ub II. 112–114.

698. 13[5]3. március 12. (f. III. p. Iudica) Az erdélyi egyház káptalana István erdélyi alvajdának. 1353. február 20-i kérésére (695. sz.) kiküldte tanúbizonyosságul Péter karbeli papot, kinek jelenlétében Harsan-i Pál alvajdai ember a szomszédok összehívása után, február 23-án (sab. a Oculi) azt a Fyzkwth-i részbirtokot, amelyet a megjelenni nem akaró szentgyörgyi népek avagy hospesek (populis sew hospitibus de Sancto Georgio) jogtalanul elfoglaltak és Isauthelke birtokhoz csatoltak, elhatárolta a nevezett Isauthelke-től és Fyzkwth-i Jánosnak iktatta. — *A határjárás szövege:* ... prima enim meta, que est perforata, incipit in firmittate cuiusdam montis a parte possessionis Bwnkaar et distinguit possessionibus Isauthelke, Fyzkwth et Bwnkaar. Abhinc vadit modicum ad orientem, et in descensu cuiusdam montis unam novam metam. Deinde veniet [!] ad eandem partem orientalem et inter terras arabiles, unam metam novam. Postea eundo magis ultra, secus quandam viam prope pratium, unam novam metam. Demum salit illud pratium et vadit in quendam montem, ubi similiter unam novam metam erexissent, et ibi incipit tenere metas cum possessione Erkwd. Quas metas vicini et commetanei prefate possessionis Fyzkwth iustas et veras esse affirmaverunt.

Ái az erdélyi káptalan 1353. március 14-i oklevelében (702. sz.), Beszterce v It és iktári Bethlen cs It (DF 255008). □ Regeszta: Berger: Regesten I. 22. sz. — DocRomHist C, X. 189.

699. 1353. március 13. (f. IV. p. Iudica) István erdélyi alvajda kéri az erdélyi egyház káptalanát, hogy privilegiális formában írja át saját 1353. március 12-i oklevelét (698. sz.), mely igazolja Fyzkwth-i János fia: János Fyzkwth egész területére vonatkozó birtokjogát.

Ái az erdélyi káptalan 1353. március 14-i oklevelében (702. sz.), Beszterce v It és iktári Bethlen cs It (DF 255008). □ Regeszta: Berger: Regesten I. 23. sz. — DocRomHist C, X. 190.

700. 1353. március 13. (IV. f. a. Ramispalmarum) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, miszerint ifj. Woos (d) Miklós tiltakozott amiatt, hogy Mannus és Bertalan, Kalyan-i nemesek, a káptalan előtt 40 márkában és a konvent előtt 46 márkában neki elzálogosított Popteluke és Churnuk nevű birtokukat, mielőtt visszaváltották volna azokat, tudta és hozzájárulása nélkül eladták Pogan (d) István magisternek és tiltotta őket e jószágok bármi címen való elidegenítésétől. — *Hátlapján azonos írással:* Pro magistro Nicolao dicto Vos contra Mannus et Bartholomeum prohibitoria.

Eredeti, hártján, hátlapján zárópecsét nyomával, Kemény cs csombordi It (DF 280910). □ Közlés: DocRomHist C, X. 190–191 (román fordításban is). □ Regeszta: TTár 1907. 86. (Magyar K.).

701. 1353. március 13. (f. IV. a. Ramispalmarum) Az erdélyi káptalan bizonyítja, hogy a Miklós erdélyi vajda és Zolnok-i ispán által az erdélyrészi nemesek összességé számára január 20-án (in quind. Epiph. dom.) Thorda-n tartott közgyűlésére a pereskedők

és az egyház ügyei végett kirendelt Domokos prépost, Tamás gyulafehérvári (Albensem), László Hunyad-i, László Thylegh-i, Mihály Doboka-i, Péter Kyzd-i főesperes és Benedek éneklőkanonok, dékán ifj. Vos (d) Miklós magister kérésére kiküldötte Lászlót, az Igen-i plébánost, a gyengélkedő Mannus nevű Kalyan-i nemeshez, aki – testvére: Bertalan nevében is – Dyos-i birtokrészüket február 2-től (a Purif. virg.) számított nyolc esztendőre 60 márkában elzalogosította az említett Vos (d) Miklósnak azzal a megszorítással, hogy határidőn túl csak az összeg kétszeresével válthatja vissza.

Tartalmi ái Dobokai János és Mártonfalvi János erdélyi alvajdák 1409. május 22-i oklevelében, DL 28069.

702. 1353. március 14. (f. V. p. Iudica) Az erdélyi egyház káptalana István erdélyi alvajda 1353. március 13-i kérésére (699. sz.) privilegiális formában átírja saját 1353. március 12-i (698. sz.) Fyzkwth birtokkal kapcsolatos oklevelét. — *Méltóságsor*: Domokos prépost, Benedek éneklő-, és dékán-, Loránd örkanonok.

Ái az erdélyi káptalan 1549. május 18-án kelt oklevelében, mely Fráter György püspök 1551. április 15-i oklevelében maradt reánk, Beszterce v lt és iktári Bethlen cs lt (DF 255008). i Regeszta: Berger: Regesten I. 24. sz. — DocRomHist C, X. 191.

703. 1353. március 14. (in Sancto Emerico, f. V. p. Iudica) István erdélyrészi alvajda a gyulafehérvári (AlbTr) káptalannak. Néhai Simon bán fia: Miklós magister részére állítson ki privilégiumot a Sumugyn birtok felébe történt beiktatását és bizonyos ahhoz tartozó földek szétválasztását tartalmazó jelentéséről (697. sz.).

Bele foglalta az erdélyi káptalan 1353. május 30-i oklevelébe (718. sz.), DL 30296. Hátlapján lekopott, alig olvasható szöveg.

704. [1353. március 20. – április 7. között] A Warad-i káptalan I. Lajos királynak. Tamás országbíró 1353. március 20. előtt kelt kérésére (692. sz.) a királyi udvarból evégre kiküldött Wyzlou-i István fia: László, Bálint magister, a Szt. Péter az apostolok fejedelme-oltár rektora, káptalani tanúbizonyosság jelenlétében, március 20-án (f. IV. p. Ramispalmarum) Kemer birtokot körülhatárolta, és László jelenlevő fiai: Jakab és Miklós, valamint Deseu fia: György, illetve más valaki ellentmondása nélkül Jank-i (d) Miklós magisternek iktatta.

Tartalmi ái Szécsényi Tamás országbíró 1353. április 26-i oklevelében (712. sz.), a jászói konvent hiteleshelyi lt, Append. fasc. 6, nr. 9 (DF 251725).

705. 1353. március 27. (Bude, XXII. d. oct. Med. quadrag.) Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispán Zoruod-i László fiainak: László és Miklós magistereknek Péter fia: Demeter nevű felperes jobbágyát pervesztesnek nyilvánítja arra az esetre, ha kellő módon nem tudja tisztázni, hogy Chohul-i Nagy (Magnus) János magister jobbágyai: Thoth (d) István és fia: János ellen indított perében idézésére március 6-án (in oct. Med. quadrag.) miért nem jelent meg színe előtt, noha az alperesek ügyvédje: Olivér fia: Demeter húsz napon át várakozott reá. — *Hátlapján azonos írással*: Pro magistro Iohanne de Chohol,

Stephano dicto Thoth et Iohanne filio suo jobagionibus eiusdem magistri Iohannis contra Demetrium filium Petri jobagionis Ladislai et Nicolai iudicialis.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét töredékeivel, Kapy cs lt: DL 64039. □ Közlés: DocRomHist C, X. 191–192, 447 (román fordításban is, hasonmással).

706. 1353. március 28. (V. Kal. Aprilis) – I. Lajos király – Sandur fia: Nikolaus fia: Jakob comes Brassow-i villicus kérésére – megújítja a Brassow-ban és tartozékain élő szász polgároknak és hospeseknek a régi magyar királyoktól nyert alábbi kiváltságait, miután az ezekre vonatkozó okleveleik a zavaros időkben elvesztek: 1) Királyi adóba évenként 150 szebeni (Scybiniensis) márka ezüstöt fizessenek. A kiküldött királyi adószedőnek, amíg a behajtást el nem végzi, naponként egy fertó ezüstöt adjanak költségeire. 2) Ha a király személyesen vezet hadat kelet felé, mindnyájan tartozzanak saját költségükön táborba szállni lovon vagy gyalog, tehetségük szerint. Nyugat felé vezetett hadjárat esetén 50 lándzsást állítsanak ki a királyi hadba. 3) Választott bírójuk (iudex ipsorum sive comes terrestris) a királybírónak járó bírságok negyedét, szószólójuk (prolocutor) pedig annak ötödét kapja. 4) Emberölés elkövetőjét a királybíró letartóztathatja ugyan, de házat csak akkor dúlhatja meg és foglalhatja el javait, ha a közösség gyilkosnak nyilvánította és száműzte az illetőt. Ha a gyilkos a sértett féllel megbékél, a királybíró öt márkát kapjon. 5) Erdeiket és vizeiket közösen használják. – Az oklevél Miklós Zagrab-i püspök, alkancellár keze által kelt. — *Méltóságosor*: Miklós esztergomi érsek és örökös ispán, Domokos spalatoi érsek, Dénes frater kalocsai választott érsek; Miklós egri, Demeter Warad-i, András erdélyi, Kálmán györi, Miklós pécsi, Mihály Vac-i, János Vesprim-i, Tamás Chanad-i, Tamás frater szerémi, Peregrinus frater boszniai, István nyitrai és Balázs frater knini püspök; Miklós nádor és a kunok bírója, Lőrinc fia: Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, a tárnokmesterség üresedésben lévén, Tamás comes országbíró, Domokos Machou-i és Miklós Zeurin-i bán, Pál királynéi tárnokmester, Olivér királynéi udvarbíró, Leukus pohárnok és étkefogómester, Dénes lovászmester, Tuteus ajtónállómester, János királynéi étkefogómester, Simon Poson-i ispán, — A szöveg alatt, jobbról I. Lajos király 1364. október 28-i megerősítő záradéka új pecsétje alatt.

Eredeti, hártján, két függőpecséttel, Brassó v lt, Privilegia 2/B (DF 246806). Brassó vármegye pecsétje alatt kiadott egykorú másolata, papíron, uo., 2/A (DF 246805). — Ái Zsigmond király 1387. június 26-i és 1388. december 15-i oklevelében, uo., Privilegia nr. 11, 12/B (DF 246814, 246816). □ Közlés: SbgQuartSch 7/1801. 302, 316, 318. — SbgPrBlätter I/1805. 31 (mindkettő töredékesen, Hermann, G.). — CDHung IX/2. 236–239. — Czörnig II. 349. — Hurmuzaki I/2. 30–32. — Ub II. 93–96. — DocRomHist C, X. 192–196, 448 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: Schlözer I. 32–33.

707. 1353. március 30. (III. Kal. Aprilis) – I. Lajos király, Dávid comes Kwluswar-i polgár és Reymarus jegyző saját és a város valamennyi polgára és hospese nevében előterjesztett kérésére átírja, megerősíti és privilégium alakjában kiadja I. Károly király 1336. április 3-i kiváltságlevelét (CDTrans II. 887. sz.). — Az oklevél Miklós zágrábi püspök királyi alkancellár keze által kelt. — *Méltóságosor*: Miklós esztergomi érsek és örökös ispán, Domokos spalatoi, Dénes frater választott kalocsai érsek; Miklós egri, Demeter Warad-i, András erdélyi, Kálmán györi, Miklós pécsi, Mihály Wach-i, János Vesprim-i, Tamás Chanad-i, Tamás frater szerémi, István nyitrai és Balázs knini püspök;

Miklós nádor és a kunok bírása, Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, a tárnokmesteri szék betöltetlen, Tamás comes országbíró, Domokos macsói, Miklós Zeurin-i bán, Pál a királyné tárnokmestere, Olivér a királyné udvarbírája, Leukus étekgó és pohárnokmester, Dénes lovászmester és Simon comes Poson-i ispán. — *A plica belső oldalán XV. századi rájegyzés:* Novum transscriptum impetierunt iuxta propositionem principis cum Karulus libertates, quas a Stephano habuissent, quas contulit primo sigillo ... et distincto ... quas impetierunt confirmari cum sigillo habito et deperdito in Transalpinis, deinde Petrus Magnus tertio sigillo fecit confirmari, quas Daudid exhibuit Lodovico et confirmavit primo sigillo suo anno trecentesimo LIII et deperdito versus Bosnam, postremo secundo sigillo suo, ut prius inspicitur scriptura parva omnia confirmavit. — *XVI. századi rájegyzés:* Littere Ludovici et Karoli regum super antiquas libertates de electione plebani.

Eredeti, hártján, két rongált függőpecséttel, Kolozsvár v lt, Privilegia, fasc. J., nr. 2 (A városnak a KvNLT által őrzött levéltárában jelenleg nem volt fellelhető). A király második pecsétjével való megerősítéssel kapcsolatos záradék szokásos szövege 1365. szeptember 3-án kelt. A havasalföldi és boszniai pecsétvesztéssel kapcsolatos, hevenyészett írású rájegyzésben V. István kiváltságlevelére (CDTrans I. 298. sz.) és a király harmadik pecsétjével való megerősítést kérelmező Nagy (Magnus) Péter nevére történik utalás. □ Közlés: KvOkI I. 34–36. — Ub II. 96–97. — DocRomHist C, X. 196–199 (román fordításban is).

708. 1353. március 31. (Bude, oct. Pasce) I. Lajos király tanúsítja, hogy színe előtt néhai István horvát és szlavón bán fia: Dénes tárnokmester [!] – anyja végső akaratát követve – visszaadta a szintén megjelent Georgyn-i (d) Péter fia: Jánosnak és általa örökösének Jaara és Abafája nevű (Torda vm) birtokokat minden haszonvételükkel együtt, melyek – miután János testvérét: Istvánt, mint országos gonosztevőt, az erdélyi részek esküdt ülnökei és nemesei több rendbéli közgyűlésükön levelesítették – apjának, mint akkori erdélyi vajdának a kezére háramlottak, noha János örökségét képezték. Cserében pedig ugyanazon Péter fia: János lemond a Wizzamos mellett fekvő Zentgeorgh nevű (Belső-Szolnok vm) birtokra vonatkozó minden jogáról és jogigényéről, mely birtok a fentiekhez hasonló módon került István egykori bán, mint bíró kezére, és az ő kérésére a király [1350. május 1. után kelt oklevelével Felpestesi] János fia: Lászlónak és testvéreinek: Egyednek, Jánosnak és Istvánnak adományozta (565. sz.). Ha ő vagy utódai Zentgeorgh birtokért mégis pert indítanak, hatalomvesztő párbaj vétségében marasztaltassanak el. Továbbá minden e birtokra vonatkozó oklevelet át fog adni az említett János fiainak, s ha némelyeket mégis visszatartana, azok érvénytelennek minősüljenek.

Ái I. Lajos király 1375. május 19-i oklevelében, melynek 1577. március 31-i átirata 1900-ban még megvolt a Makray család felpestesi levéltárában. □ Közlés: HunyadmÉvk 11/1900. 167–168 (Amlacher A., magyar fordításban). — DocRomHist C, X. 199–201 (román fordításban is).

709. 1353. április 3. (Bude, f. IV. p. oct. Pasce) I. Lajos király az erdélyi fehérvári egyház (AlbTr) káptalanához. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Galaz-i De-meter fia: János, Zawa-i Márk, szentegyedi (de Sancto Egidyo) Wos (d) János vagy Reche (d) Lőrinc fia: Balázs közül az egyik királyi emberként, miután meggyőződött arról, hogy az tényleg az uralkodóra háramlott, a szomszédok jelenlétében határolja körül az erdélyi részekben (in partibus Transsiluanis) levő Doboka vármegyei Kereztus nevű birtokot, erősítse meg határjeleit és új adomány címén, örökjogon iktassa hívének:

Emuch fia: János fiának: Acyl (d) Jánosnak, aki azt magának kérte és már korábban is zálogban bírta az örökös nélkül elhunyt Demeter fia: Mihálytól. Híve, Acyl (d) János négy évet töltött a tengerentúli részeken (in partibus Transmarinis), ahova testvére, néhai András, Jeruzsálem és Szicília királyának (Jherusalem et Sycilie regis) halálát megbosszulandó [vezetett hadjáratot]. Az esetleges ellentmondókat Acyl (d) János ellenében idézze elébe, az eljárás lefolyásáról pedig írjon számára jelentést. — *Hátlapján azonos kéz írásával: Fidelibus suis capitulo ecclesie Albensis Transsiluane, pro Iohanne dicto Acyl, statutoria.*

Eredeti, rongált papíron, hátlapján befüggesztett zárópecsét nyomával, DL 29428. □ Közlés: AOkm VI. 48–49. — DocRomHist C, X. 201–203 (román fordításban is).

710. 1353. április 7. (in quind. Resurr.) Az erdélyi káptalan Zench fia: Miklós fia: Miklós kérésére privilégialis alakban átírja Péter erdélyi alvajda 1345. május 8-i pápens oklevelét. (257. sz.) — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Loránd ör-, Benedek éneklőkanonok, dékán. — *Hátlapján a levéltár XVIII. századi rendezésével kapcsolatos rájegyzés: Fasciculus litterarum quarti seculi ab anno 1301 usque ad annum 1400.*

Egykorú, egyszerű másolat, vagy protocollumbejegyzés, hártán, hátlapján elmosódott, másik egykorú szöveg, DL 30296. □ Közlés: DocRomHist C, X. 204 (román fordításban is).

711. 1353. április 24. (VIII. Kal. Maii) I. Lajos király az erdélyi részekben lévő Byztricia városának – Johann fia: Martin és Peter fia: Stephan esküdt polgárok kérésére – augusztus 24-től (in Bartholomei ap.) kezdődően kéthetes évi nagyvásárt engedélyez. Ezt, Buda vásárkiváltságának megfelelően, teljesen szabaddá és vámmentessé teszi és kiveszi a mágnások és bárók valamint az erdélyi vajda joghatósága alól is. A vásár idején felmerülő ügyekben sem ő, sem helyettesei, sem a Byztricia-i ispán, sem a királybíró nem ítélezhet, hanem egyedül a város esküdt polgárai illetékesek erre. – Az oklevél Miklós Zagrab-i püspök, királyi alkancellár keze által kelt. — *Méltóságsor:* Miklós esztergomi érsek és örökös ispán, Domokos spalatoei érsek, Dénes frater választott kalocsai érsek; Miklós egri, Demeter Warad-i, András erdélyi, Kálmán győri, Miklós pécsi, Mihály Waci, János Wesprim-i, Tamás Chanad-i, Tamás frater szerémi, Peregrin frater boszniai, István frater nyitrai, Balázs frater knini püspök; Miklós nádor és a kunok bírása, Lőrinc fia: Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, Cykou tárnokmester, Tamás comes országbíró, Lachk fia: András Machou-i és Miklós Zeurin-i bán, Pál az anyakirályné tárnokmestere, Olyuer az anyakirályné udvarbírája, vasvári és Suprun-i ispán, Leukus királyi étkefogó és pohárnokmester, Dénes lovászmester, Twtheus ajtónállómester, Olyuer fia: János az anyakirályné étkefogómestere, Móric fia: Simon Poson-i ispán. — *A hátlapon közel egykorú írással: De nundinibus civitatis et libertat[i]bus] eorundem, quod iudex civitatis dumtaxat et nullus aliorum tunc temporis habet iudicare et quod alius alium pro quocumque delicto eotunc non valeat arrestare.*

Eredeti, hártán, függőpecsét töredékeivel és művészi iniciáléval. Egykor Beszterce v It-ban, de ott jelenleg nem volt fellelhető. A szöveg alatt 1364. augusztus 12-i keltezésű záradék az újrapecsételésről. □ Közlés: VerArch 4/1860. 268, Teutsch G. D, töredékesen). — Ub II. 97–99. — DocRomHist C, X. 205–208 (román fordításban is). □ Regesztá: ArchZtsch 12/1887. 78 (Zimmermann, F.). — Berger: Regesten I. 25. sz.

712. 1353. április 26. (Bude, XX. d. quind. Passce) Tamás comes országbíró és Turuch vármegyei ispán ítéletlevele. Korábbi halasztólevele értelmében Jank-i Tamás fia: Miklós magisternek a Warad-i káptalan előtt megbízott ügyvédje: Péter fia: János 1352. augusztus 1-jén (in oct. Iacobi ap.) Desew/Deseu fia: László fiai: Jakab és Miklós elleni keresete kifejtéseként ítélőszékén bemutatta a Warad-i káptalan [1352. március 28. után] kelt oklevelét (645. sz.) és kijelentette, hogy megbízójának hatékony bizonyítékai vannak a Kemur nevű Karazna vármegyei birtokhoz való jussáról. Erre László fiainak: Jakabnak és Miklósnak a váradhegyfoki (de promontorio Waradiensis) Szt. István-konvent előtt meghatalmazott ügyvédje: Boztyas-i Imre úgy nyilatkozott, hogy Kemur örökjogú birtoka megbízóinak, akik erről érvényes bizonyítékokkal rendelkeznek. Ezek után ő úgy határozott, hogy 1352. október 6-án (in oct. Mich. arch.) mindkét fél mutassa be előtte jogbizonyítékait, hogy ügyükben ítéletet mondhasson, de ezt a felek közös akaratából e terminusról 1353. február 13-ra (ad oct. Cinerum) napolta el (692. sz.). Ekkor Deseu fia: László fia: Jakab, a váradhegyfoki Szt. István-konvent oklevele alapján testvére: Miklós nevében is, megjelenvén előtte, nevezett Péter fia: János a Chanad-i káptalan ügyvédvalló levele alapján ura: Jank-i Tamás fia: Miklós magister nevében bemutatta Lampert országbíró 1320. november 8-i (CDTrans II. 387. sz.), a Warad-i káptalan 1321. április 26. előtt kelt oklevelét (CDTrans II. 394. sz.). Vele szemben László fia: Jakab, testvére: Miklós nevében is, Drugut Vilmos nádor 1335. évi oklevelét (CDTrans II. 873. sz.) mutatta fel. Ezután, hivatali kötelességének megfelelően, háromszor, sőt többször is megkérdezte László fia: Jakabot, hogy van-e írásos bizonyítéka arról, miszerint apja vagy állítása szerint több más faluban is birtokos nagyapja: Deseu visszaváltotta Kemur-i részbirtokát Dénes fia: Tamás magistertől, és magát abba szabályszerűen bevezettette, de Jakab, testvére: Miklós nevében is, azt válaszolta, hogy ezekről nincs oklevele és illet később sem mutathat fel. Ennek alapján a bírói székén résztvevő bárókkal és nemesekkel együtt László fiait: Jakabot és Miklóst nagyapjuk: Desew Kemur-i birtokrészének jogtalan elfoglalásában marasztalta el és azt Tamás fia: Miklós magisternek ítélte oda, minthogy Kemur 240 márka fejében került a felperes apja: Dénes fia: Tamás magister kezére, abba Lampert magister országbíró okleveléből (CDTrans II. sz. 387. sz.) kitetszően őt, a Warad-i káptalan tanúbizonyossága mellett szabályosan beiktatták és ennek Desew nem mondott ellen annak idején (CDTrans II. 388. sz.). Egyébként is Deseu-t Magyarországon lévő minden javától és birtokától egykor megfosztották kétharmad részben az országbíró és egyharmad részben perbeli ellenfele javára. Mindezek értelmében felkérte a Warad-i káptalant, hogy Kemur-t határolja körül és Tamás fia: Miklós magistert iktassa abba bele (692. sz.). Április 7-én (quind. Passce) Jank-i Miklós magisternek a Chanad-i káptalan előtt megbízott ügyvédje: többször említett Péter fia: János bemutatta előtte a Warad-i káptalan [1353. március 20. után] kelt jelentését (704. sz.) az ellentmondás nélküli iktatásról. Látva, hogy Jank-i Miklós magister iktatásának László fiai: Jakab és Miklós, valamint Desew fia: György sem mondott ellen, Kemur birtokot, bárói és nemesi ülnökeivel együtt, neki ítéli oda a Lampert országbíró és a Warad-i káptalan fentebb bemutatott oklevelein alapuló jussának megfelelően.

Eredeti, hártján, függőpecsétje elveszett, a jászói konvent hiteleshelyi lt, Append. fasc. 6, nr. 9 (DF 251725).

713. 1353. május 1. (Bude, in oct. Georgii mart.) Rauaz (d) István erdélyi alvajda bizonyítja, hogy a bírói székén Konth Miklós erdélyi vajda halasztólevele értelmében megjelenő Chahul-i Péter fia: János előadta, miszerint Zoruad/Zorwad-i László fia: László [1352.] július 30-án (f. II. p. Iacobi ap.) Zoruad-ról kiindulva az ő Külső-Szolnok vármegyei (in ctu Zonuk exteriori) Kene nevű birtokára támadt hatalmasul, ottani jobbágyai gabonáját learattatta és szekereken Zoruad-ra szállíttatta. Noha László az ügyben teljesen ártatlannak mondta magát, János megismételte állítását és bizonyításul bemutatta a Warad-i káptalan oklevelét a még 1352-ben lefolytatott vizsgálatról (671. sz.). Mivel azonban állítását a Warad-i káptalan oklevelén kívül más vallatásokkal, amint az szokás, nem tudta igazolni, ezért ő a vajda nevében néhány báróval együtt úgy döntött, hogy nevezett János a keresetét május 21-én (f. III. p. Trinitatis) Budán a kápolnaispán és királyi titkos kancellár előtt tanúkkal köteles bizonyítani, aminek lefolyásáról a kápolnaispán május 23-ra (ad. f. V. p. Trinitatis) tegyen jelentést a vajdának vagy neki, ha a felek időközben nem békülnének ki (quia idem Iohannes actionem suam premissam, ut mos esset, contra ipsum Ladislaum pluribus litteris inquisitoriis preterquam una, ut puta litteris eiusdem capituli Waradiensis declarare non poterat, in persona eiusdem domini Nicolai Kont woyuode domini nostri, unacum quibusdam baronibus regni deliberando decrevimus, quod predictus Iohannes actionem suam premissam ... cum testibus legitimis coram comite capelle et secretario cancellario domini regis hic Bude demonstrare et approbare teneatur regni consuetudine approbata requirente; quiquidem comes capelle ipsius domini regis postmodum ... seriem omnium premissorum eidem domino nostro woyuode, vel nobis rescribere tenebitur, si partes medio tempore non poterunt concordare). — *Hátlapján azonos írással:* Memorialis pro Iohanne filio Petri de Chahul contra Ladislaum filium Ladislai de Zorwad super probatione testium per eundem Iohannem feria tertia post festum sancte Trinitatis proxime ventura adducendorum coram comite capelle regie fienda et feria quinta similiter post eundem festum sancte Trinitatis proxime ventura ad iudicem reportatoria.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét és caput sigilli nyomaival, DL 41205. — Tartalmi ái Ravasz István erdélyi alvajda 1353. május 25-i oklevelében (715. sz.), DL 41210.

714. 1353. május 23 (in Corp. Chr.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy néhai Ilye-i András comes fiai: Lorandus magister [gyulafehérvári] örkanonok, Sándor és különösen Máté magister, aki annak idején nem volt benne az osztályban (qui tunc in divisione non fuit), kijelentették előttük, hogy ők összes birtokukon megosztottak Gyрк, Ernee és Mihály nevű atyafiaikkal (unacum aliis fratribus suis), és ezt az osztályt most is érvényesnek tekintik pontosan úgy, amint ezt néhai István erdélyi vajda és Zolnuk-i ispánnak Gyрк magisternél lévő privilégiuma, valamint a [gyulafehérvári] káptalan más párens levelei tartalmazzák.

Ái az erdélyi káptalan 1406. július 21-i oklevelében DL 42892.

715. 1353. május 25. (Bude, III. d. f. V. p. Trinitatis) Rawaz (d) István erdélyi alvajda a Warad-i káptalannak. A bírói székén Konth Miklós erdélyi vajda halasztólevele értelmében megjelenő Chahul-i Péter fia: János előadta, miszerint Zoruad/Zaruad-i László fia:

László [1352.] július 30-án (f. II. p. Iacobi ap.) Zaruad-ról kiindulva az ő Külső-Szolnok vármegyei (in ctu Zonuk exteriori) Kene nevű birtokára támadt hatalmasul, ottani jobbágyai gabonáját learattatta és szekereken Zoruad-ra szállíttatta. Noha László az ügyben teljesen ártatlannak mondta magát, János megismételte állítását, és bizonyításul bemutatta a Warad-i káptalan oklevelét a még 1352-ben lefolytatott vizsgálatról (671. sz.). Mivel azonban állítását a Warad-i káptalan oklevelén kívül más vallatásokkal, amint az szokás, nem tudta igazolni, ezért ő, a vajda nevében, néhány báróval együtt úgy döntött, hogy nevezett János a keresetét május 21-én (f. III. p. Trinitatis) Budán a kápolnaispán és királyi titkos kancellár előtt tanúkkal köteles bizonyítani, aminek lefolyásáról a kápolnaispán május 23-ra (ad. f. V. p. Trinitatis) tegyen jelentést a vajdának, vagy neki, ha a felek időközben nem békültek volna ki (vö. 713. sz.). E napon Chahul-i Péter fia: János bemutatta előtte a kápolnaispán május 21. és 23. között kelt jelentését, melyből kiderült, hogy a május 21-én általa kihallgatott alábbi tanuk egyhangúlag igazolták László fia: László fentebb elmondott hatalmaskodását az alábbi módon: Primo Desew filius Dominici de Thykud de comitatu Zothmariensi respondisset per ipsum requisitus, ut ipse de civitate Zothmariensi versus Tasnad procedens et Paulus filius Lorandi de Megerey de comitatu Neugradiensi a Zyluas versus Zathmar tunc progrediens, ac Martinus filius Pauli de Saswar de comitatu de Wgacha ex parte Noghfalu versus comitatum de Wgacha tunc pertransiens ad ipsius comitis capelle requisitionem tanquam tres principales testes predicta facta ipsius Ladislai se vidisse fuissent attestati et per verba propositionis dicti Iohannis prenotata. Item Thomas filius Pauli de Wosuar de comitatu Zothmariensi, Nicolaus filius Dyonisii de Ivanteleke de comitatu de Zaboch, Iacobus filius Iohannis de Tereche de comitatu Zothmariensi, Nicolaus filius Pauli de Geech de comitatu Zothmariensi, Iohannes filius Emerici Kysyuanus de comitatu Zothmariensi, Egidius filius Iohannis de Sarmasagh de comitatu de Zonuk, Iohannes filius Dominici de Naprad de comitatu de Gumur, Luchachus filius Gabrielis de Teeth de comitatu de Zaboch, Iohannes filius Andree de Vysul de comitatu Zothmariensi et alii multi testes per prefatum Iohannem filium Petri de Chahul adducti per ipsum comitem capelle regie requisiti unanimiter testificati fuissent premissa facta ipsius Ladislai filii Ladislai de Zoruad sic illata fuisse sicut predicti tres principales testes proposuissent eodem Ladislao filio Ladislai hoc audiente coram comite capelle regie prenotato. Amikor azonban ő, a jelentés felolvasása után, az ügyet végső ítélethozatal megtárgyalása végett az ország bárói és nemesei elé terjesztette, az alperes elhagyta a bíróságot és maga helyett mást nem küldött az ítélet meghallgatására. Mivel ő a tévelygőket jámbor tanáccsal akarja a jog útjára visszaterelni, a káptalan küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Kauas-i Turul fia: Demeter, Baxa-i Simon, vagy Od-i Guth fia: János augusztus 27-ére (ad oct. reg. Steph.) László fia: Lászlót idézze színe elé az ítélet átvételére és eltávozása megindoklására (sue fugitive rationem reddiderit), közölve az alperessel, hogy az ítéletet távolmaradása esetén is kihirdeti. Eljárásáról augusztus 27-re tegyen neki jelentést. — *Hátlapján azonos írás-sal:* Honorabilibus viris et discretis capitulo ecclesie Waradiensis, amicis suis reverendis pro Iohanne filio Petri de Chahul contra Ladislaum filium Ladislai de Zoruad ad octavas festi beati regis Stephani evocatorie.

716. 1353. május 27. (II. d. quind. Penth.) A Colosmonostra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy az erdélyi káptalan tanúvallatást előíró levelének megfelelően, Mihály magister Doboka-i főesperes és Weresmart-i István fia: László május 26-án (in quind. Penth.) tanuként felvonultatott a konventben 12 szomszédos nemest, mégpedig Dyche-i Márk fia: Jánost, Jara-i Paascha fia: Gál magistert, Jara-i Sándort, Jara-i Gál fia: Jánost, Jara-i István fia: Gergelyt, Deyche-i András fia: Gált, Swpwr-i Beke fia: Jánost, Swpwr-i Domokos fia: Miklóst és Swpwr-i Lászlót, ezeken kívül 82 más nemest, 63 papot és plébánost, 96 szomszédos és nem szomszédos székelyt, 720 Koloswar-i és Thorda-i polgárt, szász és magyar közembert, akik nevében Dechye-i Márk fia: János, Mera-i Jakab deák és Zwchak-i István fia: János hangos szóval, egybehangzóan tanúsította, miszerint Mihály magister főesperes és Weresmart-i István fia: László olyan fokú rokonságban áll Gerend-i Miklós fia: Miklóssal, Gerend-i Jakab fia: Péterrel és Fyged-i Miklós fia: Lászlóval, hogy azok birtokaiból nekik leánynegyed jár. Ezt a többi tanú közfelkiáltással, majd az oltárnál egyenként letett esküvel megerősítette. A felek, a káptalan levele értelmében, e tanúvallatás utáni nyolcad napon az ügyben ítélező erdélyi püspöki helynök előtt tartoznak megjelenni. — *Hátlapján:* Pro Nicolao filio Nicolai, Petro filio Iacobi de Gerend et Ladislao filio Nicolai de Fyged super eorundem [!] magister Michael archidiaconus et Ladislaus filius Stephani in quindenis festi Penthecostes contra ipsos produxerunt testimonia et octavo die ad iudicem.

Egyszerű másolat a XVI. század második feléből, DL 36956.

717. 1353. május 30. (in oct. Corp. Chr.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy szentegyedi (de Sancto Egidio) Fiwoos (d) Miklós magister tiltakozott előtte amiatt, hogy Mannus és Bertalan, Kalyan-i nemesek, az előzőleg 45 márka ezüstben neki elzalogosított Popteluke, Churnuk és Balukyanusteluke nevű birtokukat, anélkül hogy pénzét visszatérítették volna, eladták néhai Pogan (d) István megisternek. Amint korábban István magistert, most fiát: Jánost is tiltja e birtokok elfoglalásától. — *Hátlapján azonos írással:* Pro Nicolao dicto Fywoos contra Mannus et Bartholomeum prohibitorie.

Eredeti, hártán hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, Wass cs lt (DF 252763). □ Közlés: DocRomHist C, X. 216–217 (román fordításban is). □ Regeszta: WassLt 101. sz.

718. 1353. május 30. (in oct. Corp. Chr.) Az erdélyi egyház káptalana István erdélyrészi alvajda 1353. március 14-i kérésére (703. sz.) privilégiális oklevelébe foglalja saját 1353. március 10-i jelentését (697. sz.). — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Benedek éneklő-, Loránd ör-, Miklós Clus-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, protocollumbejegyzés, rongált hártán, hátlapján lekopott és kifakult írású, alig olvasható szöveg, DL 30296.

719. 1353. június 11. (Bude, in Barnabe ap.) I. Lajos király Nagy (Magnus) Aba fia: Miklós fia: Miklóst és utódait mentesíti ugyan a hűtlenség bélyegétől, amellyel nagyapjukat: Abát, lázadása miatt, I. Károly király sújtotta, de a szent korona elleni hűtlenségnek minősítené, ha akkor elkobzott és másoknak adományozott birtokaikat bárkitől és különösképpen néhai Tót Lőrinc fiaitól: Miklós erdélyi vajdától, Zonuk-i ispántól, valamint

testvérétől Leukus királyi étekgógó- és pohárnokmestertől (Nicolaum filium Laurentii voyuodam Transsilvanum ac magistrum Leukus fratrem eiusdem) megkísérelnék visszaperelni.

Ái I. Lajos király 1353. június 16-án kelt privilégiumában, DL 4369. □ Közlés: CDHung IX/1. 90–92 (tévesen 1343. június 11-re keltezve). — AOkm VI. 89–90. □ Regeszta: DocRomHist C, X. 219.

720. 1353. június 12. (apud Villam novam Avinionensis diocesis, II. Id. Iunii) Ulrich fia: László prágai egyházmegyei pap, korábban István hercegnek, a magyar király testvérének a tanító mestere (magister in scienciis primitivis), a prágai érsek rendelkezése alatti javadalmat kér [VI. Ince] pápától, mert a herceg az Erdélyben levő Kereszténysziget (Insula Christiana) plébániájától megfosztotta és zsarnoki üldözése miatt (propter Neroniam persecutionem dicti ducis) nem mer Magyarországon maradni, hanem kénytelen az esztergomi, győri és váradi egyházmegyéekben levő javadalmairól lemondani.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikán lt. □ Közlés: RegSuppl II. 15. sz. □ Regeszta: DocRomHist C, X. 219–220.

721. 1353. július 13. (Bude, in Margarete virg.) I. Lajos király a gyulafehérvári (AlbTr) káptalannak. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Tyla-i Peter, illetve Gerend-i Miklós fia: Miklós, [Gerend-i] Péter, Tur-i János, Salamon fia: Michael vagy Henning fia: Michael Reter birtokot (in terra Transsilvana, in pertinentiis sedis de Segeswar), melyet jelenleg Hegny-i Nikolaus jogtalanul elfoglalva tart, vegye és iktassa vissza a jeruzsálemi Szt. János-keresztes [lovagok] magyarországi és szlavóniai konventje és perjele: Baudunus Cornutus frater számára, az esetleges ellentmondókat pedig idézze színe elé. — *Hátlapján azonos írással:* Fidelibus suis capitulo ecclesie Albensis Transilvane pro religioso viro fratre Bauduno Cornuti priore cruciferorum et suo conventui recaptivatoria.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét nyomával, az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277329). □ Közlés: Ub II. 99. — DocRomHist C, X. 221–222 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLT 655. sz.

722. 1353. július 15. (in Sancto Emerico, in Divis. apost.) István erdélyi alvajda a Clusmunustra-i egyház konventjének. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek a jelenlétében István fia: András comes vagy Miklós magister alvajdai nótárius határolja körül, határjelekkel válassza el a vártól és iktassa vissza Jakab fia: András és Gegus fia: János magistereknek azokat a Nogfalu és Deche nevű birtokukhoz tartozó peres földeket, amelyeket Pál fiai: Tamás és Miklós magisterek, várnagyok jogtalanul elfoglaltak és Baluanus várához csatoltak. Az esetleges ellentmondókat szeptember 15-re (ad oct. Nat. virg.) idézzék színe elé.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1353. július 26-i jelentésébe (723. sz.), Bethlen cs bethleni lt: DL 62705. □ Közlés: CDHung IX/2. 295–296. — DocRomHist C, X. 222–223 (román fordításban is; mindkét közlés XVIII. századi másolatból készült, értelemzavaró kihagyásokkal és olvasatokkal).

723. 1353. július 26. (f. VI. p. Iacobi ap.) A Clusmunustra-i Szűz Mária-monostor konventje István erdélyi alvajdának. Amikor 1353. július 15-i kérésére (722. sz.) István fia: András comes, László frater pap tanúbizonyosága mellett, megjelent Nogfalu és Deche

birtokon, Tamás és Miklós magisterek, Baluanus-i várnagyok visszaadták a nemeseknek az ő idejükben elfoglalt földeket az alábbi határjelek között: Videlicet ad possessionem Nogfalu resignassent, cuius processu mete et signa metarum vadunt sic: Per unam silvam Hoziubyk vocatam, et per ipsam tendit [ad?] montem ad unam metam antiquam iuxta verum cursum ipsius mete ad unam arborem Scilfa vocatam et subtus eundem lignum transit ad unam arborem kerkus [!] vocatam et inde tendit aliam arborem kerkus crematam, et inde tendit ad cursum rivuli ad unum monticulum. Item pertinentes ad possessionem Deche vadunt sic: A parte castri Baluanus [versus possessionem?] Malunfolw a[d] unum Kapus, et inde ad unum monticulum Beerch vocatum, et inde tendit ad caput rivuli Darochpatak, et inde vadit per cursum ipsius rivuli versus septentrionem, et inde vadit per planam terram versus Deche et ad finem unius montis ad alium montem Beerch vocatum et ibidem finitur. Item aliam particulam terre Scepfaa vocatum noluisse resignare, scilicet hoc affirmassent, quod ipsa terra ipsorum nobilium esset, sed quia alii antecessores ipsorum occupassent resignare eisdem minime debuisset. — *Hátlapján azonos írással*: Magnifico viro et honesto Stephano vicewoyuode Transsilvano pro nobilibus viris magistris Andrea et Iohanne super resignatione [?] particule terre seu possessionis ipsorum videlicet Nogfalu et Deche erectione metarum memorialis.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét töredékeivel, Bethlen cs bethleni lt: DL 62705. □ Közlés: CDHung IX/2. 295–297. — DocRomHist C, X. 241–242 (román fordításban is; mindkét közlés XVIII. századi másolatból készült, értelemzavaró kihagyásokkal és olvasatokkal, tévesen december 7-re keltezve). □ Regeszta: Şincai I. 489–490.

724. 1353. július 27. (Bude, sab. p. Iacobi ap.) I. Lajos király udvari lovagjának: Jakch magisternek és fiainak: Györgynek, Istvánnak, Lászlónak, Andrásnak Kusal nevű (in ctu de Zonuk) birtokán szerdán tartandó hetivásárt engedélyez és szabad kereskedést, valamint zavartalan közlekedést biztosít az ott megjelenő árus embereknek. Ezt a rendelkezését a piacokon és a közhelyeken hirdessék ki.

Ái I. Lajos király 1364. július 14-i oklevelében, Wesselényi cs zsbói lt (DF 254797). □ Közlés: DocRomHist C, X. 226–227 (román fordításban is). □ Regeszta: AMP 5/1981. 346 (Rusu A. A.).

725. 1353. [augusztus 20. előtt] [István erdélyi] alvajda László fia: László Hentz [fia:] Paul elleni ügyének tárgyalását saját kérésére elhalasztja a Szt. István-napi oktavális terminusra [augusztus 27-re]. (Prorogatoria vicevayvodae pro parte Ladislai filii Ladislai contra Paulum Hentz certae causae inter ipsos vertentis ad terminum octavalem Sancti Stephani regis).

Bejegyzés a Bodoni család megsemmisült levéltárának XVIII. századi elenchesében, 85. sz. alatt, ENMLT, Mss.

726. 1353. augusztus 31. (apud Villamnovam Avinionensis diocesis, II. Kal. Septembris.) I. Lajos magyar király [VI. Ince] pápát kéri, hogy a VI. Kelemen pápa által országában négy esztendőre neki átengedett tizedek megfizetése alól kibújni akarókkal szemben szerezzen érvényt a megállapodásoknak és az egyházi megbízottakat utasítsa a szigorúbb behajtásra.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl II. 29. sz. — DocRomHist C, X. 227.

727. [1353. szeptember 1. előtt] Cunrad pap miklóstelki (in villa Nicolai) plébános András erdélyi püspökhöz fellebbez amiatt, hogy az Appoldya-i plébános és Kyzd-i dékán: Peter, valamint Johann a nagydályai (de Dalya maiori) plébános el akarják távolítani plébániájáról annak ellenére, hogy őt Mihály magister Doboca-i főesperes, András püspök felhatalmazása alapján, szabályosan megerősítette a miklóstelki Szt. Miklós-templom papságában. Nevezettek mostan, püspöki parancsra hivatkozva, vissza akarják helyezni plébániájára azt a Johann papot, akit megátalkodott engedetlensége és kihágásai miatt említett Mihály magister főesperes jogszerűen eltávolított, eltiltott és kiközösített, aki azonban mindezekkel semmit nem törődött, hanem tovább misézett, plebániáján korcsmát tartott és ágyasokat, az előző évi nagybőjt idején távol volt egyházközségétől és emiatt három gyermek kereszteletlenül halt meg, amiért és hazudozásaiért a püspök megfosztotta hivatalától és két ízben is bebörtönözte. Mindezek miatt a püspökhöz fellebbez, védelmét kéri és határnap kitzetését, amikor bizonyíthatja állításait.

Ái Marsilius kerci apát 1353. szeptember 1-jén kelt oklevelében (728. sz.), az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277330). □ Közlés: Szeredai: Notitia 40–42 (hibásan 1350-re keltezve). — CDHung IX/1. 797–800 (hibásan 1350-re keltezve). — Ub II. 100–101. — DocRomHist C, X. 227–230 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKlt 135. sz. — Bónis: Szentszéki regeszták 1184. és 1120. sz.

728. 1353. szeptember 1. (Kercz, in Egidii abb.) Marsilius frater, az esztergomi (Strigoniensis) egyházmegyéhez tartozó Kercz Szűz Mária-kolostorának apátja és az ottani cisztercita rendű konvent mindkettőjük pecsétje alatt kiállított igazoló oklevelébe foglalja Cunrad pap miklóstelki (in villa Nicolai) plébános írásos fellebbezését, amelyet András erdélyi püspökhöz készül benyújtani bizonyos Johann pap, továbbá az Appoldya-i plébános és Kyzd-i dékán: Peter, valamint a nagydályai (de Dalya maiori) plébános: Johann ellen.

Eredeti, hártán, codexírással, két függőpecsét hártaszalagjával az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277330). Hátlapján az erdélyi káptalan közel egykorú oklevele hevenyészett fogalmazványának vagy másolatának olyan erősen lekopott szövege, hogy az ultra-viola lámpa nélkül pontosabban nem értelmezhető. E szöveg a Balcach-i egyház ügyével összefüggő fellebbezésben kiküldött egyházi személyek zálogosítást is emlegető eljárásáról szól és említi Péter magister Kezdy-i főesperes, Mihály magister Doba[ka]-i főesperes, valamint káplánja: Miklós karbeli pap, Pál Culuswar-i plébános, Domokos erdélyi prépost és a Kulusmunustor-i apát nevét. A szöveg alatti XVIII. századból való keltezés (1383) bizonyosan hibás. □ Közlés: Szeredai: Notitia 40–42 (hibásan 1350-re keltezve). CDHung IX/1. 797–800 (hibásan 1350-re keltezve). — Ub II. 100–101. — DocRomHist C, X. 227–230, 453. (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: ErdKlt 135. sz. — Bónis: Szentszéki regeszták 1184. és 1120. sz.

729. 1353. szeptember 2. (IV. Nonas Septembris) A székesfehérvári káptalan bizonyítja, hogy néhai Tót (d) Lőrinc magister fiai: Miklós erdélyi vajda és testvére (fr. c): Leukus magister, a székelyek és Brasow ispánja Nyitra vármegyében birtokot cserélnek egymással.

Eredeti, hártán, függőpecséttel, DL 4382. □ Közlés: AOkm VI. 109–111. □ Regeszta: DocRomHist C, X. 230.

730. 1353. szeptember 15. (in oct. Nat. virg.) Az erdélyi káptalan előtt János fia: Miklós, Nadas-i nemes, – testvérének (fr. u): Lőrincnek, valamint testvérei fiainak: György

fia: Pálnak és Domokos fia: Györgynek a nevében is – Nadas nevű (Clus vm) birtokuk negyedrészt (incipiendo a parte possessionis Mera a quodam arbore, qui est in fine eiusdem ville Nadas, usque ad rivulum, qui cadit in fluvium Nadas, cum quarta parte possessionis Bodoteleky ipsos contingenti) átadja Antal fiainak: György papnak és Mihálynak, minthogy ezek nagyanyjuk: Ezen fia: János özvegye: Lilim asszony leánynegyedéért Salamon magister Torda-i főesperes, püspöki vikárius előtt pert kezdetek ellenük. — *Méltóságsor*: Domokos prépost, Benedek éneklő-, Loránd ör-, Miklós Clus-i főesperes dékánkanonok.

Belefoglalva Lépes Loránd erdélyi alvajda 1430. október 17-i oklevelébe, DL 27136. □ Közlés: DocRomHist C, X. 230–232 (román fordításban is).

731. 1353. szeptember 25. (Kolus, IV. f. a. Cozme et Damiani mart.) Pascha fia: Gál magister, Kolus vármegye ispánja, valamint Domokos fia: János és Chech (d) László ottani szolgabírák bizonyítják, hogy Gula fia: Pál tiltakozott ellőttük az ellen, hogy Tamás fia: László, Sardu-i nemes, saját Sardu-i birtokrészét az ő hozzájárulása nélkül elzalogosítsa Maynoldu fia: János fiainak: Pálnak és Miklósnak, minthogy azt az ő jószágából hasították ki és ő annak a tőzomszédja. — *Hátlapján azonos írással*: Pro Paulo filio Gula contra Ladislaum filium Thome nobilem de Sardu prohibitionales a pignoratione partis sue et Paulum ac Nicolaum filios Iohannis ab occupatione.

Eredeti, papíron, hátlapján három befüggesztett pecsét töredékeivel, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73667. □ Közlés: TelOkI I. 96–97. — DocRomHist C, X. 232–233 (román fordításban is).

732. 1353. október 6. (Avinione, II. Non. Octobris) VI. Ince pápa kéri I. Lajos magyar király támogatását András erdélyi fehérvári (AlbTr) püspök és Tamás ottani volt örkanonok ellenében, akik erőszakosan akadályozzák, hogy az általa kinevezett Vilmos, a [római] Cosmedin-i Szűz Mária-egyház bíboros diakónusa az erdélyi fehérvári (AlbTr) főesperességet és haszonvételeit birtokba vehesse.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikán lt. □ Közlés: Theiner: MonHung II. 5–6. — Gasnault I. 583. sz. □ Regesza: TTár 1895. 64 (123. sz., Áldásy A.). — DocRomHist C, X. 234. — Bónis: Szentszéki regeszták 1185. sz.

733. 1353. október 26. (in Demetrii mart.) Az erdélyi egyház káptalana előtt Bathyzhaza-i Posa kijelenti, hogy bár pert szándékozott indítani Dalya-i Nikolaus fia: Nikolaus, valamint testvérei (fr. u): Hennyng/hennengh, Sandur/Sandrus és Ladislaus ellen Bathyzhaza nevű birtoka elpusztítása miatt, de fogott bírák közbenjárására, öt fertó ezüst fizetése ellenében, kiegyezett velük hatalmaskodásuk felől. Egyidejűleg kötelezte magát, hogy minden későbbi keresettel szemben saját költségén megvédi őket.

Eredeti, hártán, hátlapján pecsét nyomával, Bethlen cs bethleni lt: DL 62704.

734. 1353. november 6. (in Sancto Emerico, f. IV. p. Omn. sanct.) István erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanának. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Thewk-i András fia: Miklós, illetve Kend-i Rafáel két fia: Tamás és László, vagy Miklós fia: Myke tartson vizsgálatot Regun-i Dénes fia: Tamás magister ama panaszára, hogy

Vyd fia: Jakab magister Chycho-i várnagy a várhoz tartozó románokkal megrohanta és elpusztította Kuzarwar és Kerew nevű birtokát, ottani jobbágysai közül férfiakat és nőket halálosan megsebesített és a várba elhurcoltatott.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1353. november 29-i jelentésébe (735. sz.), Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260629). □ Közlés: BánfOkI I. 195–196. — RevIst 18/1932. 244 (Motogna V.) — DocRomHist C, X. 238 (román fordításban is). □ Regeszta: DocVal 127–129.

735. 1353. november 29. (in vig. Andree ap.) Az erdélyrészi egyház káptalana István erdélyi alvajdának. 1353. november 6-i kérésére (734. sz.) András fia: Miklós alvajdai ember, Benedek Deesacna-i plébános, káptalani kiküldött tanúbizonysága mellett, november 18-án (f. II. a. Elizabeth vidue) és az ezt követő napokon Doboka és Zonuk vármegyében vizsgálatot tartva megállapította, hogy Wyd fia: Jakab Chycho-i várnagy a várhoz tartozó román közembereket (homines cummunes) és főként Mihai fia: Petru, Jula, Benrer [?] fia: Iwan, Wayk, Frath és Iwan Lungu (longus) kenézeket Dénes fia: Tamás magister Kuzarwar és Kerew nevű falujára küldte, azokat elpusztította, ottan több férfit és nőt halálosan megsebesített, ruhájától megfosztatott, Domokos fia: Péter jobbágyot megölette, Gergely jobbágyot pedig a várba hurcoltatta és jelenleg is ott tartja fogságban, 50 marhát és 20 kisebb állatot (animalia parva), azaz disznót és juhot elhajtattott. Mindezt akkor tette, amikor perben állott Tamás magisterrel.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét töredékeivel, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260629). □ Közlés: BánfOkI I. 196–197. — RevIst 18/1932. 244–245 (Motogna V.) — DocRomHist C, X. 239–241 (román fordításban is). □ Regeszta: DocVal 129.

736. 1353. november 29. (in vig. Andree ap.) Az erdélyi egyház káptalana Bethlen-i Jakab fia: Dénes kérésére átírja IV. László király általa bemutatott, 1283. június 23-án kelt pápens oklevelét (AUO XII. 388–389. — DIR C, veacul XIII, vol. II. 248), amellyel visszaadja Apa comes fiainak: Gergelynek és Jakabnak a kun Wanchuk özvegye által bitorolt Pyl nevű örökbirtokukat.

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett pecsét maradványaival, DL 1146.

737. 1353. december 13. (in Lucie virg.) Az erdélyi egyház káptalana előtt János fia: Mannus Kallyan-i nemes a saját és a Clusmonstra-i Szűz Mária monostor konventje által kibocsátott megfelelő meghatalmazás alapján testvére (fr. u.): Bertalan, valamint fia: Jakab nevében elháríthatatlan szükségtől kényszerítve, a jelenlevő Rymarius magister Cluswar város jegyzője útján, 80 garasával számított száz márkáért eladta a Cluswar-i polgároknak és hospeseknek a Clus vármegyében, a Zomus folyó mellett fekvő Vndotelek más névvel Tarchahaza nevű birtokukat tartozékaival együtt és kötelezettséget vállalt saját, anyai testvére: Bertalan és fia: Jakab nevében is, hogy saját költségükön bárhol és bárki ellen, aki az említett birtokkal kapcsolatban háborgatná őket megvédik a város polgárait és hospeseit. — *Méltóságsor*: Domokos prépost, Loránd ör-, Benedek éneklőkanonok és Miklós Clus-i főesperes, dékán.

Eredeti, hártán, függőpecséttel, Kolozsvár v lt, Privilegia fasc. TT, nr. 27 (DF 281203). □ Közlés: KvOkI I. 51. — Ub II. 101–102. — DocRomHist C, X. 243–244 (román fordításban is).

738. 1353. december 24. (Avinione, IX. Kal. Ianuarii) [András erdélyi püspök] a Páduában művészeteket (in artibus) tanuló Tövis-i (de Spinis) Simon fia: Simon erdélyi egyházmegyei klerikus számára a Wach-i egyházban kanonokságot kér [VI. Ince] pápától.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl II. 52. sz. □ Regeszta: DocRomHist C, X. 245.

739. 1353. december 24. (Avinione, IX. Kal. Ianuarii) VI. Ince pápa váci kanonoki javadalmat adományoz Tövisi (de Spinis) Simon fia: Simon kanonoknak és beiktatásával a zágrábi püspököt, az avignoni Szt. Agricola-egyház dékánját és az óbudai prépostot bízta meg.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Regeszta: TTár 1895. 67 (135. sz., Áldásy A.). — DocRomHist C, X. 245–246.

740. 1353. december 24. (Avinione, IX. Kal. Ianuarii) VI. Ince pápa – András erdélyi püspök kérésére – Tövisi (de Spinis) Simon fia: Tamás erdélyi egyházmegyei klerikusnak Warad-on kanonokságot adományoz az erdélyi egyházmegyei Crazna-i főesperesség megtartásának engedélyezésével. A beiktatással az esztergomi érseket, az avignoni Szt. Agricola-egyház dékánját és az aradi főesperest bízta meg.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung II. 17. — Täutu: Fontes X. 106–107 (1354-re kelteztve). □ Regeszta: TTár 1895. 67 (137. sz., Áldásy A.). — DocRomHist C, X. 246–247.

741. 1353. december 24. (Avinione, IX. Kal. Ianuarii) VI. Ince pápa az erdélyi egyházmegyéből való Henning fia: Hedenricus özvegyének: Margaretnek, valamint Henrik fia: (másképp Phuenslim-nek mondott) Peter világi személynek megadja az általuk kért feloldozást.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Regeszta: TTár 1895. 67 (136. sz., Áldásy A.). — DocRomHist C, X. 246.

! **742.** 1353. (in descensu campestri ad Nyr prope Bihor posito) András magister erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, korábban a székelyek ispánja, a király külön parancsára, utasítja Orbánt, a Waarhegy-i királyi várnagyot a székelyek által a régi uralkodók parancsára emelt, de jelenleg elhanyagolt és a tatárok minapi betörésekor megrongálódott végvár kijavítására a pogányok, tatárok és besenyők támadásai elleni védekezés érdekében. E munkálatok terhe alól a Lwhfew birtokok mentesítettek. Ha a hegyek között emelt Zechelneez nevű elhagyott őrtornyot már nem lehetne kijavítani vagy kastéllá átépíteni, rombolják le, fenntartván a király tulajdonjogát az erődítményhez tartozó területre vonatkozóan.

Eredetije ismeretlen, kéziratos szövege a szebeni Rosenfeld-másolatgyűjteményben és Kemény József kéziratos okmánytárában (DiplSupp I. 408) található. A XIX. század első feléből való kétségtelen hamisítvány hiszen a megadott időpontban az oklevél kibocsátójaként szerepeltetett Lackfi András nem volt erdélyi vajda és ezt a méltóságot akkor Kont Miklós töltötte be (vö. Engel: Archontológia I. 12), de a napi keltezés elhagyása sem volt szokásos az erdélyi vajdák kancelláriai gyakorlatában, és a keltezés helyének megnevezési módja, valamint a szövegezés több inkább újkori nyelvi sajátsága szintén gyanúra adnak okot. Kemény József ugyan Schuller:

Umrisse című kiadványát és a szebeni Rosenfeld-gyűjteményt nevezi meg forrásául, de az oklevél annyira Kemény József hamisítványainak mintájára szabott, hogy ezeket az állításait inkább a figyelem elterelésére szánhatta és őt lehet a székely tárgyú, „érdekes” szöveg hamisítójának tekinteni. Az oklevél kritikájára l. még: Karácsonyi: Jegyzék 192. sz. — EM 18/1901. 358 (Wertner M.). — DocRomHist C, X. 394. □ Közlés: Schuller: Umrisse I. 103–104. — SzOkl I. 62–63. — Hurmuzaki I/2. 32–33.

743. 1354. január 7. (f. III. p. Epiph. dom.) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy Hastad-i Domokos fia: Márton fia: István és Zilkerek-i Mihály fia: Demeter fogott bírák útján úgy egyezett ki a Márton fia: István anyját: Kaza fia: Mihály leánya: Katra vagy másként Katalin asszonyt, illetve Mihály fia: Demeter anyját: Kaza fia: János leánya: Erzsébetet Kereztes birtokban megillető leánynegyedért István erdélyi alvajda előtt hosszabb idő óta Acil (d) János magister ellen folytatott perében, hogy ez utóbbi az előbbi Istvánnak és Demeternek Kereztes-re vonatkozó minden jogigényük teljes kielégítéseként 20 márka ezüstöt fizetett.

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Wass cs lt (DF 252764). □ Közlés: DocRomHist C, X. 247–248 (román fordításban is). □ Regeszta: WassLt 102. sz.

744. 1354. január 25. (in Conv. Pauli ap.) A budai (Budensis) egyház káptalana előtt a Kulus vármegyei Kezu-i Emuch fia: János fiai: Voos (d) Miklós, László, Acyl (d) János, Voos (d) Lőrinc, Tamás és Vos (d) Desew tiltják testvértüket: Verres (d) Pétert birtokai, különösképpen pedig Katl birtok (Veszprém vm) elidegenítésétől tekintettel arra, hogy minden jószágukat osztatlanul birtokolják.

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomaival, Wass cs lt (DF 252765). □ Közlés: HOkl 259–260. — DocRomHist C, X. 251–252 (román fordításban is). □ Regeszta: WassLt 103. sz.

745. 1354. január 26 (VII. Kal. Februarii) I. Lajos király Lapad-i Péter fiai: Miklós és Beken/Buken magisterek részére privilégialis alakban átírja és Erzsébet anyakirálynénak valamint az ország főpapjainak és báróinak tanácsára megerősíti saját 1347. október 16-i pápens oklevelét (422. sz.) Dombow (Kukullew vm) birtok adományozásáról. — A ket-tőspeccséttel megerősített oklevél Miklós Zagrab-i püspök, alkancellár keze által kelt. — *Méltóságosor*: Miklós esztergomi érsek és örökös ispán, Dénes kalocsai, Domokos spalatoai érsek; Miklós egri, Demeter Warad-i, András erdélyi, Kálmán győri, Miklós pécsi, Mihály Wach-i, János Wesprim-i, Tamás Chanad-i, Tamás szerémi, Peregrinus boszniai, István nyitrai, Balázs knini püspök; Miklós nádor, a kunok bírása, Cykou tárnokmester, Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, Tamás comes országbíró, András Machou-i és Miklós szőrényi bánok, Olivér magister királynéi udvarbíró, Vgrin fia: Miklós királynéi tárnokmester, Dénes lovászmester, Leukus étekfogó- és pohárnokmester, Péter fia: Tamás ajtónállómester, Móric fia: Simon Poson-i ispán.

Ái az erdélyi káptalan 1364. október 6-i oklevelében, DL 29681. □ Közlés: DocRomHist C, X. 252–254 (román fordításban is).

746. 1354. január 29. (Bude, V. d. Conv. Pauli ap.) I. Lajos király utasítja Zothmar vármegye szolgabíráit, hogy tartsanak vizsgálatot Zakachy-i Erdel (d) Jakab ama pana-

szára, hogy amikor Fudur (d) István nevű Zakachy-i jobbágyának [1353.] november 25-én (in Katherine virg.) ellopott két ökrét emberei megtalálták Kege-i Márton fia: János istállójában és Zonuk vármegye egyik szolgabírájával: Pete fia: Synka-val, valamint Zyrma-i Tamás, Miklós, István és Feyes (d) Péter nevű négy szolgájával Kege-be ment az ökrök elhozása végett, a tolvaj János László és János nevű fiai megpróbálták az ökröket elmenekíteni. Az őket üldöző szolgálai azonban a László nevű fiú lovát megsebesítették, magát a fiút elfogták, törét (gladium bicellum), köpenyét és a megdöglött ló bőrét, bűnjelek gyanánt, a Zonuk megyei ispán és szolgabírák december 2-án (f. II. p. Andree ap.) tartott ítélőszékén bemutatták. Az elfogott László fiút azonban apja, András és Jakab nevű fiai, valamint Kege-i Simon fiai: Lőrinc és János segítségével erőszakos támadással közben kiszabadította, Erdel (d) Jakab két szolgájának tíz márkát érő lovait, fékkel és nyereggel, valamint három márkát érő köpenyükkal együtt elvették, Zyrma-i Tamást pedig két nyíllövessel halálosan megsebesítették, majd az elkobzott tárgyakat és lovakat, alávaló ürügyként, Márton fia: János a december 2-i ítélőszékre szintén beküldte. Zonuk vármegye részéről a fentebb említett Pete fia: Synka szolgabíró megállapította, hogy a lopott ökrök nyomai Kege-n világosan Márton fia: János házához vezettek.

Befoglalva a Szatmár megyei szolgabírák 1354. február 13-i jelentésébe (749. sz.), Zichy cs zsélyi lt: DL 77085. □ Közlés: ZOKm II. 551–552. — DocRomHist C, X. 254–257 (román fordításban is).

747. 1354. január 30. (Bude, XVIII. d. oct. Epiph. dom.) Kunth Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispán Zorwad-i László fia: Miklóst pervesztesnek nyilvánítja arra az esetre, ha kellő módon nem tudja tisztázni, hogy előző ítéletének megfelelően január 13-án (in oct. Epiph. dom.) miért nem jelent meg előtte, noha Saswar-i Pál fia: Márton, urának: Chahol-i Nagy (Magnus) János magisternek a Warad-i káptalan ügyvédvalló levelével megbízott képviselőjeként 16 napon át várakozott reá. — *Hátlapján azonos írással: Pro magistro Iohanne magno de Chahol contra Nicolaum filium Ladislai de Zorwad iudicialis.*

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét töredékével, Kapy cs lt: DL 64044.

748. 1354. február 7. (f. VI. p. Purif. Marie virg.) A Warad-i egyház káptalana bizonyítja, miszerint a Matthias-Horuatha nevű (Crazna vm) birtokért egymással eddig perben álló Crazna megyei felek, fogott bírák közvetítésével úgy egyeztek meg, hogy Kechel-i Jakab fia: Miklós Zoluathew nevű (Crazna vm) földjét és Matthias-Horuatha birtokot, minden tartozékával együtt, visszaadja Horuathy-i Gergely fia: Jánosnak és lemond e jószágokkal kapcsolatos minden jogigényéről. Ennek ellenében viszont Gergely fia: János Sadan-Horuatha nevű birtokának felét örökérvényűen átengedi Jakab fia: Miklósnak és örökösének az alábbi módon elkülönítve: Hoc modo fuisset distincta et seperata videlicet vicus simplicis ordinis a parte possessionis Kechel, terre autem usuales eiusdem portionis possessionarie sic fuissent distincte, ut iidem retulissent, inciperent a quodam monte Mikloshegye vocato a plaga orientali, iuxta eundem montem esset meta terrea. Hinc progrediendo transiret per quasdam metas currentes, que quidem mete currentes separarent eandem possessionem Horuath a quadam terra Bogard vocata et perveniret ad finem possessionis Sadan-Horuatha a parte orientali existentem. Deinde per medium eiusdem ville Sadan-Horuatha curreret ad angulum horti Ioannis dicti Wzturgar

et deinde caderet in fluvium Crazna et in eodem fluvio procederet usque metas possessionis Crazna nuncupate. Abhinc transiret per metas ipsius possessionis Crazna usque quandam summitatem montis vulgariter Beercz vocatam et sic eadem terre usuales ipsi Nicolao filio Iacobi fuissent perpetuate. Et insuper terre usuales in capite rivuli Katrych vocati existentes, que ad eandem possessionem Sadan-Horuatha pertinerent similiter eidem Nicolao fuissent perpetuate. Et quia idem Nicolaus filius Iacobi locum molendini in predicta terra Zalwathew habitum ipsi Ioanni filio Gregorii dedisset et perpetuasset, ideo idem Ioannes filius Gregorii eidem Nicolao alium locum molendini in eadem possessione Sadan-Horuatha habitum a parte possessionis Krazna existentem, quod quidem molendinum condam Martini filii Sadan exstitisset, dedisset et perpetuasset cum clausura, que quidem vulgariter Gaath vocata, attingeret portionem possessionariam Ioannis filii Gregorii et fratrum eiusdem, eo toto Nicolao filio Iacobi fuisset perpetuata. Et quia predicta portio possessionaria Matthias-Horuatha fuisset in lite cum aliis impetitoribus, ideo si idem Nicolaus filius Iacobi cum propriis expensis, mediantibus suis litteris, aut Ioannis filii Gregorii memorati eandem in lite reoptinere posset, pro ipso Ioanne filio Gregorii et fratribus suis prefata medietas seu portio possessionaria Sadan-Horuatha ipsi Nicolao filio Iacobi prenotato perpetuata haberetur.

Tartalmi ái Garai Miklós nádor 1422. november 24-i oklevelében, melyről csak az volt megállapítható, hogy a közlésekor (1873-ban) Gyurits Antal tulajdonában volt de további sorsa, esetleges őrzési helye ismeretlen. □ Közlés: HOkm V. 213–214, 450. □ Regeszta: ZsOKl IX. 1185. sz.

749. 1354. február 13. (f. V. a. Valentini mart.) Zothmar vármegye négy szolgabírája jelenti I. Lajos királynak, hogy a vizsgálat során mindent úgy találtak, mint ahogy azt a Zothmar vármegye alispánja: Erdel (d) Jakab, Zakachy-i nemes által bemutatott, január 29-én kelt és általuk jelentésükbe belefoglalt királyi parancslevél (746. sz.) tartalmazta. — *Hátlapján azonos írással:* Excellentissimo domino, domino Ludovico dei gratia regi Hungarie, relatio quattuor iudicum pro Iacobo dicto de Erdel.

Eredeti, papíron, hátlapján három [?] gyűrűs zárópecsét nyomával, Zichy es zsélyi lt: DL 77085. □ Közlés: ZOkm II. 551–553. — DocRomHist C, X. 258 (román fordításban is).

750. 1354. március 29. (Waradini, IV. d. oct. Med. quadrag.) Fülöp, a Warad-i egyház prépostja és Demeter püspök általános helynöke, birtokbecsüt rendel el június 8-ra (in oct. Penth.) hogy a Porthelek-i Jakab fia: Márton által képviselt Chomakwz-i Péter fia: Márton, Bogus-i Nagy (Magnus) Simon és Zonga (d) Péter fiai: Pál és Miklós felperesek nevében Scepplak-i Lőrinc leánya: Annának, Chomakwz-i Márton anyjának, Bogus-i Simon, valamint Zonga (d) Péter fiai: Pál és Miklós nagyanyjának járó leánynegyedért Scepplak-i Lőrinc fia: Gergely fiai: Lewkes, Turul, György, Gergely, István és Simon magisterek, valamint Serephel fia: István alperesek ellen indított keresetében ítéletet hozhasson. A felperesek ugyanis összes, tehát ősi és szerzett jószágukból követelik a leánynegyedét, míg az alperesek nevében nyilatkozó Turul magister és Serephel fia: István csak az ősi birtokokra vonatkozóan ismerik el a követelés jogosságát. A szerzett jószágok becsüjét követően kíván határnapot kitűzni, amikor Gergely fiai bemutathatják

azokat az okleveleket, amelyek alapján birtokolják szerzett jószágaikat és ezek áttanulmányozása után dönt azok felől.

Ái László váradi olvasókanonok és püspöki helynök 1414. december 28-i oklevelében, Károlyi cs lt: DL 99615. □ Közlés: KárOkl I. 221–222. — DocRomHist C, X. 259–261 (román fordításban is). ▮ Regesza: Bónis: Szentszéki regeszták 1187. sz.

751. 1354. április 20. (in oct. Resurr.) Az erdélyi egyház káptalana előtt Kemmen/Kemyn fia: Márton comes Bukenzeg nevű birtokon, 20 márka kötés terhe alatt, megosztózik András fia: Mochkus Andrással és András fia: János fiaival: Istvánnal és Lászlóval a következőképpen: Recta dimidietas eiusdem possessionis Bukenzeg, videlicet in quodam monticulo incipiendo, qui est in inferiori parte magni montis eiusdem possessionis, ubi habetur quedam fovea ad modum mete, vadit directe ad quoddam fossatum, de quo fossato saliendo vadit ad unum vicum destructum inter curias Dragmer ab una et Susman ab altera habitum, de quo incipiendo vadit una via recta ad Morisium directe a parte rivuli Demeterpataka vocati et orientis cessit Andree dicto Mochkus filio Andree et Stephano ac Ladizlao filiis Iohannis filii Andree, alia vero medietas eiusdem possessionis recta videlicet a parte Morisii seu septentrionis existens cum capella cessit Martino filio Kemyn cum filiis suis perpetue possidenda. Ha a személyesen meg nem jelent László utóbb megtámadná a fenti osztályt, testvére: István a per kezdete előtt 20 márkát tartozik fizetni Kemyn fia: Mártonnak.

Eredeti, hártján, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, DL 36505. □ Közlés: DocVal 130–131. — DocRomHist C, X. 262–263 (román fordításban is).

752. [1354. április 27. előtt] I. Lajos király utasítja a Warad-i egyház káptalanát, hogy küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Herbord fia: Andreas királyi megbízott határozza körül az erdélyi fehérvári egyház káptalanának Myrozlou nevű birtokát. Együttal a váradi káptalant bízva meg, hogy egy évi hatállyal idézéseket, vizsgálatokat, tiltásokat és birtok-körülhatárolásokat végezzen az erdélyi káptalan javára.

Tartalmi említés a váradi káptalan 1354. május 6-i oklevelében (753. sz.), DL 30659. □ Közlés: AOkm VI. 213. — Ub II. 102. — DocRomHist C, X. 263–264 (román fordításban is).

753. 1354. május 6. (in Ioh. a. port. Lat.) A Warad-i káptalan I. Lajos királyhoz. A gyulafehérvári (AlbTr) egyház káptalana javára kiadott, egy esztendeig érvényes általános parancsára (752. sz.). Herbord fia: Andreas királyi és István karbeli pap káptalani kiküldött április 27-én (quind. Pasce) az erdélyi káptalan Myrozlou nevű birtokának határát kijelölte, és néhai Tamás országbíró Lapaad-i officialisát, valamint ottani embereit eltiltotta e terület jogtalan használatától. *A határ leírása:* Primo incipientes a quadam valle seu aque meatu secus quendam silvam versus occidentem ad quoddam Beerch ascendissent, inde ad prata seu fenilia pergentes, abhinc ad viam publicam pervenissent. — *Hátlapján azonos írással:* Domino regi pro honorabili capitulo ecclesie Albensis Transsilvane contra officialem quondam domini Thome iudicis curie regie maiestatis de

villa Lapaad ac universos hospites de eadem super perceptione utilitatum possessionis eiusdem capituli Myrizlou vocate prohibitionalis.

Eredeti, papíron, hátlapján pecsét nyomával, DL 30659. □ Közlés: AOKm VI. 213–214. — Ub II. 102–103. — DocRomHist C, X. 263–264 (román fordításban is).

754. 1354. május 13. (in oct. Ioh. a. port. Lat.) A Wach-i káptalan bizonyítja, hogy néhai Tamás erdélyi vajda fiai: Mihály Wach-i püspök és Konya magister, a királyi udvar lovagja, Gumur-i ispán, Fylek-i és Chehte-i várnagy, a Thorda vármegyében lévő Lapaad nevű birtokukat, melyet apjuk még életében erre a célra szánt, szüleik lelki üdvösségére András erdélyi püspöknek és egyházának adományozták örökre. — Az oklevél Miklós magister olvasókanonok keze által kelt. — *Méltóságosor*: Domokos prépost, D....., Miklós Wach-i, László Pest-i, Bertalan Zolnuk-i, László Changrad-i és András Zygetfeu-i főesperesek.

Eredeti, alul chirografált hártán, függőpecsétje a szöveg utolsó két sorának egy részével együtt kiszakadt, az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277331). □ Közlés: DocRomHist C, X. 265–266 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLT 656. sz.

755. 1354. május 15. (f. V. p. quind. Georgii mart.) A Clusmunustra-i Szűz Mária-monorostor konventje bizonyítja, hogy Buch-i Tamás fia: Imre ügyvédnek Mera-i Miklós leánya: Ilona hajadon leánykája: Erzsébet nevében 1353. augusztus 1-jén (in oct. Iacobi ap.) András erdélyi püspök általános helynöke: Salamon magister Torda-i főesperes előtt a Benedek deák, Jara-i nemes által képviselt Domokos fia: János, Suk-i nemes ellen benyújtott keresetére a nevezett Erzsébetnek Suk, Zoat, Sarvas és Kethlen birtokból járó leánynegyed, továbbá anyja: nevezett Ilona asszony hitbére és jegyajándéka, végül a házassági szerződés megkötésekor anyjának átadott 16 ménesbeli kanca fejében Suk-i Domokos fia: János a konvent egy korábbi kötelezőlevelének megfelelően, március 28-án (VI. f. p. dom. Med. quadrag.) lerovandó három és fél, illetve május 1-jén (in oct. Georgii mart.) leteendő nyolc és fél ezüst márkát Erzsébet ügyvédjének: Mera-i Miklós fia: Kelemennek a kezébe készpénzben teljesen kifizette.

Eredeti, hártán, függőpecséttel, Suky cs lt (DF 255198). □ Közlés: DocRomHist C, X. 266–269, 455 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: Petrichevich I/2. 1829. sz.

756. 1354. május 31. (in vig. Penth.) Az erdélyi egyház káptalana előtt szentegyedi (de Sancto Egidio) Wos (d) Miklós, testvérei: János és László nevében is, tiltakozik amiatt, hogy a Mihály magister Zeek/Zeez-i királyi kamarás offiálisa: Thorda-i Takács (Textor) Benedek a Zenthegyd határában fekvő Fizez és Zeneketeu nevű helyen az ő Cristian nevű román jobbágyától 200 juhot, két lovat, két ökröt és 36 disznót elhajtott. Amikor ő az állatok visszaszerzése érdekében az erdélyrészi nemesek számára május 18-án (dom. a. Ascens. dom.) Thorda-n tartott közgyűlésen emiatt panaszt emelt, Benedek azt válaszolta, hogy azok a helyek Zeek-hez tartoznak. A nemesek összessége azonban egyhangúlag állította, hogy a kérdéses helyek mindenkor Zenthegyd-hez tartoztak. Mind ezt a gyűlésen jelen volt káptalani kiküldött: Mihály magister kanonok, Doboka-i főesperes és Jakab fia: György, a király oklevelében megnevezett egyik döntőbíró is iga-

zolta. — *Hátlapján azonos írással: Pro Nicolao contra Benedictum textorem protestatorie.*

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét és mellette pecsétfővel való visszazárás nyomával, Wass cs lt (DF 252766). — Ái az erdélyi káptalan 1358. augusztus 3-i oklevelében (1034. sz.), uo. (DF 252711). □ Közlés: Şincai: I. 490–491. — Ub II. 103–104 (sok hibás olvasattal és kihagyásokkal). — DocRomHist C, X. 269–270, 456 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: WassLt 108. sz.

757. 1354. június 1. (in Sancto Emerico, in Penth.) István erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanának. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében külön megbízottja: Mihály magister, alvajdai nótárius, Viuianus fia: Johann részére foglalja vissza és iktassa Waradia nevű örökjogú birtokát, mely jelenleg idegen kézben van, de ő élő és írott bizonyosságokkal igazolni tudja, hogy az elődeiről szállott reá. Az esetleges ellentmondókat idézze Konth Miklós erdélyi vajda legközelebbi közgyűlése elé. — *Hátlapján azonos írással: Discretis viris et honestis, capitulo ecclesie Transsilvane amicis suis honorandis.*

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét nyomával, ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253651). □ Közlés: DocRomHist C, X. 270–271 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOKl 98. sz.

758. [1354. június 1. – 1355. május 20. között] A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy Viuianus magisternek [Olwynch-i civisnek, a királyi kamara és Bezterce egykori ispánjának, valamint Zekes birtok királyi gondviselőjének] Johann nevű fia a Morisius folyó melletti Waradia birtokot (in ctu Albensi), mely nagyapja által vásárolt jószágként szállt reá, miután visszaperelte Jara-i Péter [volt szlavon] vicebántól, erdélyi alvajdától örökre az erdélyi káptalannak adományozza.

Említés Konth Miklós erdélyi vajda 1355. május 24-i ítéletlevelében, DL 30380. A hozzátételezős keltezés az említés adatain és azon a feltételezésen alapul, hogy a tekintélyes, szász család így akart a káptalannál támogatást szerezni az alvajdával kialakult elmérgesedett jogvitában. Vivianus családjára l. CDTrans I. 538. sz. □ Közlés: DocRomHist C, X. 316–317 (román fordításban is).

759. [1354. június 1. – 1355. május 20. között] Az erdélyi káptalan előtt Viuianus fia: Johann Olwynch-i civis [megismétli], hogy a Jara-i Péter erdélyi alvajdától visszaperelt Waradia nevű birtokát örökre az erdélyi káptalannak adományozta.

Említés Kont Miklós erdélyi vajda 1355. május 24-i ítéletlevelében, DL 30380. A hozzátételezős keltezés az említés adatain és azon a feltételezésen alapszik, hogy az elhúzódo per utolsó szakaszában lehetett szükség az adományozás tényének újbóli megerősítésére. □ Közlés: DocRomHist C, X. 317 (román fordításban is).

760. 1354. augusztus 10. (in Laurentii mart.) A Kw-i káptalan Emech fia: János fia: Tamás magister, Cherevgh-i várnagy kérésére átírja a Clusmonustra-i Szűz Mária-egyház konventjének általa bemutatott 1352. december 21-i pátens oklevelét (677. sz.). — *Hátlapján XVI. századi írással: Valet ad genealogiam.*

Eredeti, hártyán, hátlapján rányomott pecsét töredékeivel, Wass cs lt (DF 252707). □ Közlés: Şincai I. 488–489 (tévesen a gyulafehérvári káptalan kiadványaként). — DocRomHist C, X. 272–273 (román fordításban is). □ Regeszta: WassLt 109. sz.

761. 1354. augusztus 20. (Bude, in Steph. reg.) I. Lajos király a magvaszakadt [Kallou-i] Iwan fia: András jószágai közt Dersyk birtokot [Karazna vm] sokféle hűséges szolgálataiért Zudar Péter magisternek adományozza.

Tartalmi ái Bebek István országbíró 1361. május 20-i ítéletlevelében, DL 5024.

762. 1354. augusztus 27. (in Sancto Emerico, f. IV. p. Bartholomei ap.) István erdélyi alvajda bizonyítja, hogy Felapold-i Johann comes felmutatta előtte az erdélyi káptalan oklevelét, amely szerint Miklós magister alvajdai nótárius és Péter Kyzd-i főesperes március 18-án (f. III. p. Oculi) a király parancsára, Szeben (Cybiniensis) szék kiváltságainak megfelelően, a szomszédok jelenlétében a Felapold-iak részére visszaiktatta a Tumpa (d) János által jogtalanul elfoglalt földjüket a káptalan levelében leírt alábbi határjelek között: Incipiendo ab una meta, que separat possessiones Omlas, Echelleu et Felapold et vadit per unum Berch in quo est via, in quo quidem Berch undecim metas novas in locis opportunis et successivis usque ad aliud Berch magnum, quod distingit possessiones Nogfalu, Echellew et Felapold prenotatas erexissent.

Ái az erdélyi káptalan 1354. augusztus 28-án kelt oklevelében (763. sz.), eredetileg a nagyapoldi szász ev. egyházközség lt-ban, később az Archiv d. ev. Landeskirche Bischofsurkunden fondjában őrizték. Jelenleg ennek részeként a SzNLT-ban nem található. □ Közlés: Ub II. 104–105. — DocRomHist C, X. 273–274 (román fordításban is).

763. 1354. augusztus 28. (f. V. p. Bartholomei ap.) Az erdélyi egyház káptalana Apoldia-i Johann comes kérésére biztonság okából átírja István erdélyi alvajda 1354. augusztus 27-én kelt oklevelét (762. sz.). — *Méltóságsor*: Domokos prépost, Benedek éneklőkanonok és dékán, Loránd örkanonok. — *Hátlapján XVII. századi rájegyzés*: Hattert brieff zwischen Hamlesch, Tetschlen vnd Oberst Apolden, Anno 1354.

Eredeti, hártán, függőpecséttel, eredetileg a nagyapoldi szász ev. egyházközség lt-ban, később az Archiv d. ev. Landeskirche Bischofsurkunden fondjában őrizték. Jelenleg ennek részeként a SzNLT-ban nem található. □ Közlés: Ub II. 105. — DocRomHist C, X. 274–275 (román fordításban is).

764. 1354. szeptember 18. (IV. d. oct. Nat. virg.) A Clusmonstra-i Szűz Mária-kolostor konventje bizonyítja, hogy Zelemer (d) Jakab fia: Miklós birtokperében kiegyezett András erdélyi püspök ügyvédjével: Benedek magister kanonokkal, püspöki káplánnal. Ennek értelmében egyrészt Miklós megkapja azt a Keczel-i birtokrészt, amelyet Pech fia: Lőrinc özvegye, valamint nagybátyjai: Mike és Péter engedtek át András püspöknek, másrészt Miklós a püspök javára lemond arról a Zylah-i hegyen lévő szőlőről, amelyet apja szerzett neki, de a püspök elfoglalt, és egyidejűleg eláll a további pereskedéstől.

Eredeti, hártán, hátlapján kerek pecsét töredékeivel, 1898-ban a kolozsmonostori konvent mlt-ban, ahol ma nem volt fellelhető, csak 1783. évi átírata (DF 275172). □ Közlés: DocRomHist C, X. 278–279 (román fordításban is, az 1783. március 8-án készült, hitelesített, de hibás másolat alapján). □ Regesza: Kmlt 22. sz.

765. 1354. október 4. és 6. (Avinione, II. et IV. Non. Octobris) VI. Ince pápa Keresztényfalvi (de Novacivitate) Nikolausnak, a brassói (in Corona) Szűz Mária-egyház plébánosának az általa kért absolutioakat megadja.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Regeszta: TTár 1895. 71 (161. sz., Áldásy A.).

766. 1354. október 6. (in oct. Mich. arch.) A Warad-i káptalan előtt Regun-i Dénes fia: Tamás magister tiltakozik amiatt, hogy testvéreinek: Desev magisternek fiai eddig egyetlen dénárral sem járultak hozzá a Warada-i László fia: János magister ellen kilenc éve folytatott közös birtokperük költségeihez, amelyre ő már 200 márkát áldozott a sajátjából. — *Hátlapján azonos írással:* Pro nobili viro magistro Thoma filio Dyonisii de Regun contra filios magistri Desev fratris sui super facto expensarum in prosecutione cause cuiusdam possessionis consumptarum protestationalis.

Eredeti, hártán, hátlapján zárópecsét töredékével, Bánffy cs nemzeti lt (DF 260632). □ Közlés: BánfOkl I. 199–200. □ Regeszta: DocRomHist C, X. 280.

767. 1354. október 6. (in oct. Mich. arch.) A Warad-i káptalan előtt Regun-i Dénes fia: Tamás magister tiltja fiait: Tamás és István magistereket, hogy az osztzkodáskor nekik jutott birtokaikból, az ő tudta és beleegyezése nélkül, a családon kívüli személynek (personis extraneis) bármit elidegenítsenek, familiárisaiknak jutalmul előrkítsenek, mert ő kész azokat rendes áron magához váltani. — *Hátlapján azonos írással:* Pro nobili viro magistro Thoma filio Dyonisii de Regun contra magistros Thomam et Stephanum filios suos super alineatione possessionum suarum protestationalis et prohibitoria.

Eredeti, hártán, hátlapján zárópecsét töredékével, Bánffy cs nemzeti lt (DF 260631). □ Közlés: BánfOkl I. 200–201. □ Regeszta: DocRomHist C, X. 280.

768. 1354. október 14. (Avinione, II. Id. Octobris) VI. Ince pápa Zowath-i Mihály fia: János egri egyházmegyei klerikusnak, aki a páduai egyetemen (in studio Paduano) egyházbjogot tanul – saját kérésére – esztergomi kanonoki javadalmat adományoz, tekintet nélkül arra, hogy Szűz Mária váradi kisebbik társaskáptalanában már rendelkezik ilyen-nel, de erről hajlandó lemondani. Beiktatásával a veszprémi püspököt, az egri prépostot és az avignoni [Szt. Agricola] egyház sekrestyését bizza meg.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung II. 17. — RegSuppl II. 49. sz. □ Regeszta: TTár 1895. 71 (162. sz., Áldásy A.). — DocRomHist C, X. 280.

769. 1354. október 16. (in Galli conf.) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy Kusal-i Tamás fia: Jakch magister, gyermeksorban lévő fiai: György, István, László és András nevében is, megosztozott atyafiaival: Kusal-i Domokos fia: Jakabbal és szintén gyermekkorú fiaival: Miklóssal, Egyeddel, Lászlóval, valamint a gyermektelen Domokos fia: Jánossal az alábbi módon: Minthogy Kusal-nak (Zonuk vm) az Erked felől eső északi felét Jakch magister vétel címén bírja, a falunak csak a Portelek (Zatthmar vm) nevű birtokukért cserében nyert másik felét osztották fel a következőképpen: Vicus simplicis ordinis a plaga occidentali et a parte possessionis Mochola existens incipiendo a fundo seu curia

ipsius magistri Jakch protensus versus silvam Degh usque finem, similiter cum predicta curia in ius et proprietatem sepedicti magistri Jakch filii Thome devenissent perpetuo et irrevocabiliter in filios filiorum possidendus, tenendus pariter et habendus. Econverso autem alii duo vici simplicis ordinis similiter versus eandem silvam Degh protensi, unus ex oppositione predicti vici in portionem ipsius magistri Jakch cedentis, alter vero ultra quendam alveum Deghpataka vocatum et a plaga orientali situati cum propriis locis sessionum eorundem filiorum Dominici ad eosdem Iacobum et Ioannem filios Dominici extitissent devoluti consimili modo perpetuo et irrevocabiliter possidendi. A falu egész határát, kegyúri jogát, valamint az I. Lajos királytól Jakch magisternek engedélyezett szerdai hetivásárát továbbra is osztatlan tulajdonban hagyták azzal a megszorítással, hogy a piacot egyik héten közhelyen (in communi platea), a másikon viszont a Jakch által vásárolt különálló részben kell megtartani. Jakch magister Isakerwaya nevű szerzett birtoka (Zonuk vm) felét is átengedte Domokos fiainak, akik kijelentették, hogy többi szerzett vagy ezután szerzendő birtokaihoz semmiféle jogot sem formálnak, amint Jakch vagy utódai sem támaszthatnak igényt a Domokos fiai által szerzendő jószágokra. Az idegen kézből visszaszerzendő örökjogú birtokaikon azonban a felek a jövőben is tartoznak megosztani. Végül Jakch magister testvéri szeretetből átengedte testvérének, Domokos fia: Jakabnak Kusal-on a templom közelében lévő kúriáját, valamint az ezzel dél felől szomszédos másik telket a hozzájuk tartozó három jobbággal, épületekkel, kerttel és gyümölcsösssel. — *Méltóságsor*: Fülöp prépost, Benedek olvasó-, László éneklő-, Gergely örkanonok, magisterek.

Eredeti, nedvességtől rongált, foltos hártján, elveszett függőpecsétje zsinórával, Vay cs berkeszi lt: DL 96342. — Egyszerű másolata a XVI. század végéről, Wesselényi cs bp-i lt: DL 105446. Közlés: DocRomHist C, X, 281–284 (román fordításban is).

770. 1354. október 17. (f. VI. p. quind. Mich. arch.) A Varad-i káptalan bizonyítja, hogy Zakachy-i Gergely fia: Erdely (d) Jakab tiltotta Chugy (d) Imre fia: Pétert Chug birtok elfoglalásától és örökösítésétől. Zenmichlos-i unokatestvéreit (fr. p): László fiait: Miklóst és Lászlót, János fiait: Mihályt és Jánost, valamint Zenkiral-i Mihály fia: Jakabot Elek fia: Lorándot pedig attól tilalmozta, hogy Zakachy nevű birtokának határában telek-helyeket (loci sessionum) foglaljanak és örökösítsenek el, határjeleket emeljenek, végül Poch-t, Jakabot, Jánost és Chama fia: Mártont, Bakow fia: Jánost, Synka fia: Pétert, Chure fia: Pétert, Péter fiait: Mátyást és Domokost, Zupur-i Dénes fia: Jánost, Márton fia: Jánost, valamint ennek a Jánosnak a fiait: Lászlót, Jakabot, Pétert, Jánost, Andrást és Mihályt, Simon fiait: Lőrincet és Jánost, valamint ennek a Lőrincnek a fiát: Pált pedig attól tiltotta, hogy Kege-i birtoklásuk és lakásuk címén Zakachy és Gyure nevű birtokának határában bármit elfoglaljanak, használjanak és a váradi káptalan [korábbi] határjáró oklevélétől eltérő új határjeleket emeljenek. Egyébként alkalmas időpontban a bíróságon is készül fellépni a fentebbi személyek ellen.

Eredeti, hártján, hátlapján mandorla alakú pecsét nyomával, Bölöni cs lt. Korábban a Bihar megye és Nagyvárad város Múzeumában kezelték, az államosítás óta a helyi NLT-ban őrzik. (A DF-ben nincs másolata.) □ Közlés: AOKm VI. 243–244. — DocRomHist C, X. 284–285 (román fordításban is).

771. 1354. október 21. (XII. Kal. Novembris) I. Lajos király – Péter fia: Tamás magister, a királyi ajtónálló mestere és Chokaku-i várnagy kérésére – harmadik pecsétjével megerősítve átírja I. Károly király 1333, 1334, 1335. évi birtokadományait, melyekben így örököltette az utókorra a havasalföldi hadjárat idején szerzett érdemeit: Ad memoriam tamen posteriorum presentibus duximus inserenda presertim siquidem consideratione specialis et perpetue memorie commendabilis servitii dicti Thome, quod nobis in terra Transalpina ubi per Bazarab Olacum et filios eius dictam terram nostram Transalpinam in preiudicium sacri diadematis regii et nostri infideliter detinentes nobis et valide genti nostre, ibidem nobiscum habite, hostilis insultus semel et secundo in quibusdam locis districtis et silvosis indaginibusque firmis et stipatis seivissime obviavit, semper iuxta latus nostrum, zelo sincere fidelitatis pre cunctis existendo et inter cetera sue strenuitatis studia quotiens equum nostrum sub nos habitum cespitari et fatigari cernebat, equum suum totiens subtus nos, si necesse fuisset, dare volens et in indubitate mortis periculo pro nobis pedes remanere non formidans, exhibuit et impendit.

Eredeti, hártján, függőpecséttel, Forgách cs lt: DL 58535. □ Közlés: CDHung IX/2. 306–311. — Hurmuzaki I/2. 34–36. □ Regeszta: TSzle 7/1964. 559 (Györffy Gy.). — DocRomHist C, X. 285–286.

772. 1354. október 25. (Avinione, VIII. Kal. Novembris) [VI. Ince pápa] kéri Magyarország királyát: I. Lajost, hogy az esztergomi (Strigoniensis) egyházmegyében lévő Brassho dékánját: Nikolaust, a neki alárendelt egyházközségek plébánosaival együtt, védje meg némely királyi officiálisnak a régi időktől fogva járó tizedjövendelmükkel és az elhunyt papok hagyatékával kapcsolatos jogtalan igényeivel és eljárásaival szemben.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung II. 9. — Ub II. 105–106. — DocRomHist C, X. 286–287 (román fordításban is). □ Regeszta: Gasnault II. 1161. sz.

773. 1354. december 21. (dom. videlicet in Thome ap.) A Colosmonostra-i egyház konventje előtt Thorny-i János fia: Miklós özvegye: Katalin és leánya: Erzsébet kijelenti, hogy Jakab fia: Miklós magister Keczel-i nemes 12 budai márkával teljesen kifizette az őket hitbér és jegyajándék, valamint leánynegyed címén megillető összeget.

Tartalmi ái Garai Miklós nádor 1422. november 24-i oklevelében, melyről csak az volt megállapítható, hogy a közlésekor (1873-ban) Gyurits Antal tulajdonában volt, de további sorsa, esetleges őrzési helye ismeretlen. □ Közlés: HOkm. V. 212–213, 450. □ Regeszta: ZsOkI IX. 1185. sz.

774. 1354. december 24. (Avinione, IX. Kal. Ianuarii) András erdélyi fehérvári (AlbTr) püspök a pápai kancelláriában jelentkező megbízottja által megnevezendő tíz személynek és magának gyóntató választására kér engedélyt [VI. Ince] pápától.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl II. 51. sz. □ Regeszta: DocRomHist C, X. 288–289.

*1354. december 29. – 1355. január 13. Az erdélyi káptalan oklevele Cublus birtok András erdélyi püspök által történt megvásárlásáról (DocRomHist C, X. 289–291) helyesen: 1344. március 17–18. körül kelt (l. 191. sz.).

775. 1355. január 3. (III. d. Strenarum) A Clusmunustra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy Mykud bán fia: néhai Péter comes fia: Herchek (d) Péter Banabiky birtok tulajdonában lévő nyolcadrészét, melyet István alvajda oklevelével tíz márka ezüstön már korábban elzalogosított András erdélyi püspöknél, ugyanekkora összegben újabb három esztendőre zálogba vetette a püspöknél, akit László notárius képviselt.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett kerek pecsét töredékeivel, a kolozsmonostori konvent ml-t-ban (DF 275173). □ Közlés: DocRomHist X. 291–293 (román fordításban is). ▢ Regesztza: KmLt 23. sz.

776. 1355. január 29. (Bude, X. d. quind. Epiph. dom.) Miklós nádor és a kunok bírása Vetes-i Zonga (d) Péter fia: Pál, Miklós erdélyi vajda famulusa perének tárgyalását, mivel urával együtt Erdélyben kell tartózkodnia (nunc in ipsis partibus Transilvanis in servitiis eiusdem Nicolai woyuode, domini sui, existeret occupatus ... non posset comparere), május 1-jére (ad oct. Georgii mart.) halasztja el.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét töredékeivel, Zichy cs zsélyi lt: DL 77118. □ Közlés: ZOkm II. 590–591. — DocRomHist C, X. 294–295 (román fordításban is, február 12-re keltezve).

777. 1355. február 18. (XII. Kal. Martii) I. Lajos király Szt. László király iránti tiszteletből és Demeter váradi püspök kérésére megerősíti I. Károly király 1326. október 14-én, a Havasalföldén elveszett pecsétje alatt kelt oklevelét (CDHung VIII/3. 66–70.), amellyel Aba nemzetségbeli Nekchte-i Sándor fia: néhai Demeter tárnokmester a Zonuk vármegyei Zuhna nevű birtokát a váradi egyháznak adományozta. Ennek kapcsán alábbi módon emlékezik meg Demeter püspöknek az itáliai és havasalföldi követségei során szerzett érdemeiről: Idem in diversis nostris legationibus ad partes Ultramarinas cum adhuc in minori esset constitutus officio et dum recolende memorie dominus rex Andreas, frater noster charissimus, in partibus Apulie moraretur ac demum post adeptum pontificale officium ad Alexandrum Bozorabi wayuodam nostrum Transalpinum occasione pacis et concordie inter nos et eundem tractande, disponende et firmande pluries proficescendo affectione sedula studuit exhibere et exhibet in omnibus nostris negotiis, que occurrunt successive. — A kettőspeccséttel megerősített oklevél Miklós Zagrab-i püspök alkancellár keze által kelt. — *Méltóságsor*: Miklós esztergomi, Dénes frater kalocsai és Domokos spalatoei érsek; Miklós egri, Demeter Varad-i, András erdélyi, Tamás Chanad-i, Miklós pécsi, János Wesprim-i, Kálmán győri, Mihály Vac-i, Tamás frater szerémi, István frater nyitrai, Peregrinus frater boszniai püspök; Miklós nádor és a kunok bírása, Miklós erdélyi vajda, Zonuk-i ispán, Czikow tárnokmester, Drugeth Miklós comes országbíró, Miklós Machov-i, Miklós szlavon és horvát és Miklós Zeurin-i bánok, Leukus étekgó, Dénes lovászmester, Tamás az ajtónállók mestere, Simon comes Poson és több más megye ispánja.

Újkori egyszerű másolat, Primási lt, Archivum Saeculare, Radicalia V. 191. (DF 279050). □ Közlés: CDHung IX/2. 397–400. — Hurmuzaki I/2. 37–38. — DocRomHist C, X. 296–298 (román fordításban is). — DocRomHist D, I. 69–72 (román fordításban is). — MonEccI Strig IV. 123–127.

778. 1355. február 21. (Bude, XX. d. Purif. Marie) Konth Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy Chahly-i [!] Péter fia: János magister a Warad-i káptalan idézőlevelére január 13-án (in oct. Epiph. dom.) megjelent előtte és Zaruad-i László fia: Miklós elleni keresetében felmutatta a vajda gyűrűpecsét alatt kelt korábbi oklevelét. Ebből kiderült, hogy nevezett Zaruad-i Miklós, vállalt kötelezettsége szerint, [1354.] október 6-án (in oct. Mich. arch.) nem fizette ki János magisternek a neki megítélt 100 márká harmadát, amiért az összeg kétszeresében marasztalták el. Ezt követően Zaruad-i Miklós famulusa és a Warad-i káptalan oklevelével megbízott ügyvédje: Tergueus fia: János kérte az ügy elnapolását ura személyes jelenlétéig. A vajda tehát a vasárnap és a Máriaünnep (Purif. Marie) közeledtére való hivatkozással elhalasztotta az ügyet, de Miklós említett ügyvédje, ígérete ellenére, az ünnepek után meg sem jelent, noha Chahly-i János magister több napon át várakozott reá. Ezért a vajda Zaruad-i Miklóst a bírságban elmarasztalta, ha csak kellően nem tisztázza távolmaradását. — *Hátlapján azonos írással:* Pro magistro Iohanne de Chaly contra Nicolaum filium Ladislai de Zaruad iudicialis.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét töredékeivel, Kapy cs lt: DL 64047.

779. 1355. február 22. (Bude, in Invocavit) László Chasma-i prépost, királyi kápolna-ispán és titkos kancellár előtt Od-i János fia: János, a Varad-i káptalan ügyvédvalló levelével, testvére: Márk, valamint Bechen nevű testvérük és Od-i Guth fia János személyében is, Od és Machala nevű (Zolnuk vm) falvaik miatti perükben kiegyezik Od-i Imre fiaival: Andrással és Balázssal. A birtokok felosztása során a felek birtokrészeinek kijelölése a Varad-i káptalan osztálylevele szerint a következőképpen történt: Incipiendo in capite silve Sarmaserdő vocate a parte orientali prope dictam possessionem Od, apud tres metas, quarum una dictam possessionem Od, alia Machala pretactam et tertia earum possessionem magistri Jakch Kusal nominatam distinguerent. In margine dicte silve versus occidentalem transcendendo unum Berch ad vallem Bik deinde iret in lacum aque Kachopataka vocate. Deinde versus partem aquilonis Ezsekfel vulgariter dictam et in eadem Kachopataka usque dum eadem Kachopataka intraret in aquam Burustyanusagpataka et in Borostyanuspataka versus meridiem iret ad unum Berch super unam metam circa unam viam a parte possessionis Barla vocate sub una arbore Szilfa vocata existentem et in fine exteriori cuiusdam nemoris sitam, que predictas possessiones Machala et Barla distingueret. Sic dictam silvam Kachoerdő cum terris et aliis utilitatibus a parte meridiei citra cursus distinctionis predictae remanentibus prefati filii Emerici reliquissent et coram nobis reliquerunt prefatis filiis Ioannis et Ioanni filio Guth ad dictam possessionem Od vocatam in filios filiorum ipsorum perpetuo possidere. Az egyezséget megszegő felet a gáncsoskodás (calumpnia) büntetésével sújtják. Utólagosan egyik fél sem támaszthat valami igényt a másik félnek jutott birtokrész semmiféle haszonvételére. A békebíróság terheit a felek egyenlően viselik.

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett pecséttel, egykor Diósd községben volt, de idők folyamán elkallódott. Szövegét az erdélyi káptalan 1715. április 6-i hibás átírata őrizte meg, mely az iktári Bethlen cs lt-ban, fasc. 26, nr. 76. jelzet alatt található (DF 255146). — XVIII. századi egyszerű másolata a Teleki cs mvhelyi lt-ban (DL 73662). — A Wesselényi cs zsiói lt XVIII. századi hibás magyar fordítását őrzi (DF 254786). □. Közlés:

DocRomHist C, X. 299–302 (román fordításban is). □ Regesza: Petri: Szilágy vm III. 295–296. — AMP 5/1981. 346 (Rusu A. A.)

*1355. március 23., Avinione A pápa levele, melyben I. Lajos magyar király törökellenes hadjárátát támogatja (DocRomHist C, X. 304), helyesen 1373. március 23-án kelt.

780. 1355. április 24. (in Georgii mart.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Markalph fia: Illés fiai: László és Mihály, Korpad-i nemesek, akiknek személye felől Lukács karbeli pap és Kobzus (d) Péter gyulafehérvári (Albensis) hospes kezeskedett, testvérük (fr. u): Miklós, továbbá unokatestvéreik (fr. p): Markalph fia: Mihály fia: Gál és Miklós fiai: László és Benedek nevében is, Korpad-i birtokrészük hatodát, melyet korábban a Clusmunustra-i Szűz Mária-konvent oklevelével a mostani április 24-ig (usque Georgii mart.) tíz pensával számolt hét márkában, az összeg megkettőződésének terhe alatt, zálogba vetettek Miklós fia: Kunchlynus-nál, most ugyanebben az összegben örökre átengedték neki, mivel nem tudják azt kiváltani a zálogból az összeg megkettőződése következtében. László és Mihály, a többiek nevében is kötelezték magukat arra, hogy Kunchlynust és utódait saját költségükön megoltalmazzák e birtokban minden keresettel szemben. Az átadott hatodrészt így határozták meg: Sextam partem portionis ipsorum possessionarie, scilicet a quadam fovea incipiendo versus partem septentrionalem usque finem quousque sessiones habere poterint, habitatoribus nunc destitutam.

Ái az erdélyi káptalan 1361. július 17-i oklevelében, Vay cs berkeszi lt: DL 96380.

781. 1355. május 1. (Strigonii, in Phil. et Iac. ap.) Miklós esztergomi (Strigoniensis) érsek, ottani örökös ispán, suffraganeusának: Márton frater Tubnach-i örmény püspöknek a Kyrz-i Szűz Mária-monostor apátja nevében előadott kérésére átírja Chanad esztergomi érsek 1343. november 14-én kelt oklevelét (170. sz.).

Ái Apáti Miklós esztergomi érsek 1359. április 24-i oklevelében (1061. sz.), Szász Nemzeti Lt, Urk II/97 és 98 (DF 244741, 244742). — Ái Körpner Anton közjegyző 1454. január 8-i oklevelében, uo. II/153 (DF 244796). □ Közlés: Ub II. 106–107. — DocRomHist C, X. 307–308 (román fordításban is).

*1355. május 10, Avinione A pápa levele I. Lajos magyar királyhoz (DocRomHist C, X. 311) helyesen 1373. május 10-én kelt.

782. [1355. május 20. előtt] István erdélyi alvajda felszólítja az erdélyi egyház káptalanát, hogy a [D]eyche-i [Márk] fia: János ellen, a káptalan Mirozlo/Myrozlo és János Deyche nevű birtoka közt fekvő területért folyó perben, Kunth Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispán előtt, annak [legközelebbi] közgyűlésén mutassa be a vitatott földre vonatkozó okleveleit.

Tartalmi említés Kont Miklós erdélyi vajda 1355. május 23-i oklevelében (785. sz.), DL 31097. □ Közlés: AOKm VI. 343–344. — DocRomHist C, X. 313–315 (román fordításban is).

783. 1355. május 23. (Torda, IV. d. f. IV. p. Ascens. dom.) Konth Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispán alvajdájának, ispánjainak, várnagyainak és minden officiálisának az

erdélyi részekben. Minthogy az erdélyrészi nemesek összességé számára május 20-án (f. IV. p. Ascens. dom.) Tordán kezdett közgyűlésén előtte bemutatott [1349. augusztus 29-i] oklevelével I. Lajos király Zengel-i Simon fiait: Demetert, Jánost, Miklóst, Simont és Pált kivette bírói joghatóságuk alól és egyedül a vajda bíraskodása alá rendelte (520. sz.), semmiféle ügyükben se merészelnének ítélkezni.

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Toldalagi cs lt (DF 257480). □ Közlés: DocRomHist C, X. 311–312, 457 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: Sz 21/1887. 77 (vándorgyűlési jelentésben, Szabó K.).

784. 1355. május 23. (Torde, IV. d. f. IV. p. Ascens. dom.) Kwnth Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispán a Clusmunustra-i konventnek. Minthogy az erdélyrészi nemesek részére május 20-án (IV. f. p. Ascens. dom.) Tordán kezdett közgyűlésén Benes fia: Nikolaus a Doboka vármegyei Sofalua, Kendtelek/Kentelek, Zereth, Monyoros, Arukalia/Arukalya, valamint a Zonuk vármegyei Zeyzorma/Zezarma és Kuzepfolu nevű birtokra vonatkozóan Tamás volt erdélyi vajda fia: Konya magister, valamint Farkas fia: Péter fiai: István, Farkas és Tamás ellenében bemutatta IV. Béla és IV. László király több privilégiumát (CDTrans I. 194. és 319. sz.), küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Johann fia: Martin, illetve Péter fia: István, vagy Welkun fia: Johann fia: Ladislaus a fenti birtokokat határolja körül és iktassa nevezett Benes fia: Nikolausnak, mert ezeket törvényes módon eddig nem vette birtokába. Az esetleges ellentmondókat idézze színe elé.

Befoglalva a kolozsmonostori konvent 1355. május 27-i oklevelébe (790. sz.), Teleki cs mvhelyi lt: DL 73668. □ Közlés: TelOkI I. 97–98. — Ub II. 107–108. — DocRomHist C, X. 312–313 (román fordításban is).

785. 1355. május 23. (IV. d. f. IV. p. Ascens. dom.) Kunth Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispán a Clusmunustra-i Szűz Mária-egyház konventjéhez. Az erdélyi nemesek és nemtelenek, szászok (Saxonum) és székelyek (Siculorum) számára május 20-án (f. IV. p. Ascens. dom.) Torda-n kezdett közgyűlésén, az egyfelől az erdélyi egyház káptalana, másfelől [D]eyche-i [Márk] fia: János által vitatott, a káptalan Mirozlo/Myrozlo és János Deyche nevű birtoka közt fekvő földért folyó perben, István erdélyi alvajda [1355. május 20. előtt kelt] oklevele (782. sz.) értelmében, a káptalant annak ügyvédvalló levele révén képviselő [Tamás] Zonuk-i főesperes bemutatta [III.] András király [1299. október 19-i] oklevelét (CDTrans I. 589/2. sz.). Ezt követően a szolgabírák és esküdt ülnökök egyetértésével a vajda úgy határozott, hogy Myrozlo birtokot ennek alapján határolják el Deyche-től. Ezért felkéri a konventet, hogy küldje ki tanúbizonyosságait, kiknek jelenlétében Deyche-i János részéről Torda testvére (germanus): György, Gurgfolwa-i Mihály fia: János vagy Comiatzeg-i László, a káptalan részéről Eleus fia: Akus vagy testvére István vagy [...] fia: László vajdai emberekként június 19-én (f. VI. a. Nat. loh. bapt.), a felek vagy ügyvédjeik jelenlétében, a szomszédok összehívása után, a szóbanforgó oklevél határleírását követve jelöljék ki a határt a két birtok között. Az esetleges más ellentmondókat idézzék színe elé. Ha azonban a [III.] András oklevelében leírt határjelek nem nyilvánvalóak és azonosításuk kétes lenne, továbbá Deyche-i János ellentmondana, határol-

ják körül a vitatott földet és mérjék fel, vagy ha ezt nem tehetnék, szemre becsüljék meg értékét. Minderről július 3-ig (XV. d. f. VI. a. Nat. Ioh. bapt.) írásban tegyenek jelentést.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1355. június 23-i oklevelébe (798. sz.), DL 31097. □ Közlés: AOKm VI. 343–345. — DocRomHist C, X. 313–316 (román fordításban is). □ Regeszta: Ub II. 108.

786. 1355. május 24. (Torde, V. d. f. IV. p. Ascens. dom.) Konth Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy az erdélyrészi nemesek és minden rendű-rangú emberek számára május 20-án (f. IV. p. Ascens. dom.) Tordán kezdett közgyűlésén Viuianus fia: Johann, Olwynch-i civis, az erdélyi káptalan idézőlevele alapján Jara-i Mihály fia: Péter volt vicebánt azzal vádolta, hogy a nagypjéről reászállott Waradia nevű (in ctu Albensi), Maros (Morusius) folyó melletti vásárolt birtokát magvaszakadt ember jószágaként kérte magának adományul a királytól. A felek iratainak átvizsgálása során Viuianus fia: Johann felmutatta a Warad-i és az erdélyi káptalan pátens oklevelét (758–759. sz.), amelyek szerint ő Waradia birtokot az erdélyi egyháznak ajándékozta. Péter vicebán okleveleiből viszont az derült ki, hogy I. Lajos király e birtokot véreontásáért adományozta neki (338. sz.), s bár a káptalan Waradia-t előbb bírói úton visszaszerezte tőle, őt eszendei pereskedés után néhai Pál comes országbíró végül is nemcsak visszaitélte neki (343. sz.), hanem a káptalant Péterrel szemben a birtok becsértékében és a bírónak fizetendő 200 márka bírságban is elmarasztalta. Miután a nemesekkel és egyháziakkal, de különösképpen az erdélyrészi hét vármegye szolgabíráival, valamint a nemesek és minden rendű-rangú emberek által választott ülnökökkel együtt esküvel kötelezték magukat, hogy kinek-kinek igazságot szolgáltatnak (cum universis nobilibus et viris ecclesiasticis, specialiter autem iudicibus nobilium septem comitatum iam dicte partis et iuratis assessoribus per eosdem nobiles et cuiuscumque conditionis homines nobis associatis, cum quibus nos principaliter et ipsi perconsequens super eo, ut unicuique iusticiam observare deberemus tacto vivifice crucis ligno prestitimus sacramentum), bírótársai kívánságára Viuianus fia: Johann okleveleit érvényteleneknek nyilvánította és őt magát patvarkodásban marasztalta el. Amikor elfogulatlansága bizonyítékaként az ügyet eldöntés végett a királyi udvarba akarta felterjeszteni, a közgyűlés résztvevői kijelentették, hogy súlyosabb birtokügyeket sem volt szokás a királyi udvarba felküldeni, hanem a vajda színe előtt helyben kell eldönteni (nunquam ius et consuetudo eorum fuisset causas consimiles et etiam arduiores in curiam regiam transmittere, sed omnes cause super quibuscumque factis possessionariis et aliis coram woyuoda Transsilvano vel iudicibus suis terminate extitissent iuris ordine observato et deberent fine debito terminari). Ő azonban a nemesek kívánsága ellenére mégis fel akarta terjeszteni az ügyet szeptember 15-re (ad oct. Nat. virg.), hogy magáról minden gyanúsítást és későbbi kifogást elhárítson. Az ítéletét követő napon azonban Viuianus fia: Johann, a tőle nyert engedély alapján, fogott bírák útján kiegyezett Péter vicebánnal, mert félt a királyi udvarba meneteltől. Minthogy Johann a pereskedés miatt nagy szükségbe jutott és mert Waradia-t mindenfelől a szászok veszik körül, a szászok okvetetlenkedésétől mentes birtoklás érdekében, Péter vállalta, hogy július 1-jén (in oct. Nat. Ioh. bapt.) és október 13-án (in quind. Mich. arch.) készpénzben 250–250 arany Ft-ot fizet Johannak Szentimrén (in Sancto Emerico) István alvajda színe előtt. Ha az első terminust nem tartaná be, bírságolják meg, ha pedig

a második alkalommal mulasztaná ezt el, a már kifizetett pénze vesszen oda. Ennek fejében viszont Viuianus fia: Johann Waradia birtokot, a reá vonatkozó oklevelekkel együtt, maga is átengedte Jara-i Péternek.

Ái Kont Miklós erdélyi vajda 1355. november 15-i oklevelében (816. sz.), DL 30380. □ Közlés: DocRomHist C, X. 316–322 (román fordításban is).

787. 1355. május 24. (Torde, in Penth.) István erdélyi alvajda Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyháza káptalanának. Bereck frater, a Culusmonustra-i Szűz Mária-monostor apátja azzal a panasszal élt, miszerint Benye nevű Culus vármegyei földjük vagy birtokuk erőszakos módon idegen kézbe került. Kéri tehát, hogy küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Mera-i Kelemen, Zumurduk-i László vagy Nadas-i Lőrinc alvajdai ember járja meg a birtok határát, ahol szükséges állítson új határjeleket és iktassa be abba Bereck apátot, ha nem történik ellentmondás. Az esetleges ellentmondókat idézze meg Szentimrére (ad Sanctum Emericum) színe elé.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1355. július 15-i jelentésébe (802. sz.), a kolozsmonostori konvent mlt-ban (DF 275288). □ Regeszta: Kmlt 187. sz. (tévesen 1455. május 25-re keltezve).

788. 1355. május 25. (Torde, VI. d. f. IV. p. Ascens. dom.) Konth Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy a május 20-án (f. IV. p. Ascens. dom.) Torda-n, az erdélyi nemesség számára tartott közgyűlésén, Bubek (d) György magister udvari lovag (aule regie miles) színe elé vezette Panchelus (d) Péter fiát: a még gyermek Jánost, kinek nevében elpanaszolta, hogy Reche-i Lőrinc és fia: János hatalmasul elfoglalták Cheh birtok és a hozzá tartozó Myketeleke és Huntheleke földek (Doboka vm) felét, azokból Pétert, János apját kizárták, noha ő azokat egykor László alvajda előtt bírói úton, 25 márkával visszaválthatta volna tőlük, de a kijelölt határidőig nem tudta kifizetni ezt az összeget. Így – miután apja: Lőrinc már meghalt – a szóban forgó birtokrészeket, Cheh birtok és tartozékai másik felével együtt, melyeket [Péter] örökjogon bírt, János és testvérének (fr. u): Balázsnak a fia: Mihály bitorolják, a gyermek János kárára. Az elmondottak bizonyítására György magister bemutatta László alvajda 1343. június 10-i oklevelét (149. sz.), valamint az erdélyi káptalan, a Clusmonustra-i konvent (147. sz.) és Doboka vármegye szolgabírái által kibocsátott, az ügyre vonatkozó több oklevelet. Lőrinc fia: János és Balázs fia: Mihály azonban tagadta, hogy ők kirekesztették volna Pétert birtokaiból és azt állították, hogy ők is rendelkeznek bizonyító oklevelekkel arról, hogy a vitatott birtokokat jogszerűen tartják kezükben, melyeket kijelölt határidőre hajlandók bemutatni. Ezért a vajda a színe elé idézte a feleket, akik megjelenve az ítélethozatal előtt bejelentették, hogy Péter egykori vicebán, Elleus fia: István és testvére: Akus, Boryw (d) Miklós és Cheh (d) György fogott bírák előtt – ehhez a vajda beleegyezését is elnyerve – az alábbi egyezsége jutottak: Lőrinc fia: János és Balázs fia: Mihály visszaadják a gyermek Jánosnak Cheh birtok és a hozzá tartozó Mykustelke/Mykusteleke [!] és Huntheleke nevű földek felét, amelyet sem életében apja, sem apja halála után János nem váltott vissza 25 márkával, a birtok másik feléhez pedig sem maguk, sem utódaik számára semmi jogot nem formálnak. Sőt szavatolják, hogy a többi rokonaik esetleges igényeivel szemben Péter fia: Jánost megvédelmezik. Ennek fejében viszont Péter fia: János június 7-én (in

quind. Penth.) 50 dénármárkát fizet (márkánként 10 pensat számítva) Lőrinc fia: Jánosnak és Balázs fia: Mihálynak.

Ái Kont Miklós erdélyi vajda 1355. június 12-i oklevelében (795. sz.), DL 41263. □ Közlés: AOKm VI. 316–321. — DocRomHist C, X. 322–325 (román fordításban is).

789. 1355. május 26. (VII. d. f. IV. p. Ascens. dom.) Kunth Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispán [Kolos] vármegye szolgabíráihoz. Minthogy az uralkodó bizonyos örökérvényű intézkedései [?] visszavonását elrendelő parancsával (mediantibus suis litteris in quibus ista vi[ce] ... perpetui]tates revocavit) őt ebben az ügyben mindenkire kiterjedő bírói jogkörrel hatalmazta fel, a főpapok, bárók, nemesek, székelyek, szászok, románok (universis prelatibus, baronibus, nobilibus, Syculis, Saxonibus, Olachys) és az erdélyi részek más rendű-rangú emberei részvételével a király nevében május 20-án (f. IV. p. Ascens. dom.) Torda-n közgyűlést kezdett. Ezen a Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor apátja: Bereck frater azt nyilatkozta, hogy András erdélyi püspök az apátság Monusturfalua és Bogarteluke nevű birtokainak nagy részét elfoglalta, a Clus vármegyei Egeres egy részét pedig mások bitorolják. Minthogy sem a püspök, sem a többi fogláló nem jelentek meg és nem képviseltették magukat, személyesen szálljanak ki az említett birtokokra és ott Nadas-i Lőrinc vagy Miklós királyi ember jelenlétében a szomszédok összehívása után szerezzék vissza az elfoglalt részeket, tartsanak határjárást, emeljének új határjeleket, majd a birtokrészeket örökjogon iktassák az apátnak és egyházának. Az esetleges ellentmondókat az apát ellenében idézzék a színe elé (in nostram specialem presentiam). Minderről írjanak számára jelentést.

Belefoglalva Kolozs vármegye 1355. június 1-jei oklevelébe (791. sz.), DL 28733. — XVII. századi egyszerű másolata: DL 28070. □ Közlés: AOKm VI. 321–322. — DocRomHist C, X. 325–327 (román fordításban is).

790. 1355. május 27. (IV. f. p. Penth.) A Clusmunustra-i Szűz Mária-monostor konventje Kunth Miklós erdélyi vajdának és Zonuk-i ispánnak. 1355. május 23-i kérésére (784. sz.) konventjük tagja: János pap és Welken fia: Johann fia: Ladislaus vajdai ember május 27-én körülhatárolta a megjelölt birtokokat, de amikor ezeket Benes fia: Nikolausnak kívánta iktatni, Farkas fia: Péter fia: István, testvérei: Farkas és Tamás, valamint Tamás volt erdélyi vajda fia: Konya magister nevében is, ellentmondott, amiért őket június 10-re (ad IV. f. quind. p. Penth.) a vajda színe elé idézte. — *Hátlapján azonos írással:* Magnifico viro Nicolao Kunth vaivode Transsilvano et comiti de Zonuk pro Nicolao filio Benes contra magistrum Konyam filium Thome, Stephanum, Farcasium, Thomam filios Petri filii Farkasii ad quartam feriam proximam post quindenas festi Penthecoste citatoria.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét töredékeivel, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73668. □ Közlés: TelOkl I. 97–99. — Ub II. 108–109. — DocRomHist C, X. 327–328 (román fordításban is).

791. 1355. június 1. (in Clus, II. f. p. oct. Penth.) Kolos vármegye szolgabírái Kuth [!] Miklós erdélyi vajdához és Zonuk-i ispánhoz. 1355. május 26-i parancsára (789. sz.) Nadas-i Lőrinc vajdai emberrel kiszálltak [Monusturfalua, Bogarteluke és Egeres] birtokokra, hogy a szomszédok összehívása után új határjeleket emeljének és az elfoglalt részeket Bereck apátnak és egyházának iktassák. Noha korábban nem volt szokás birtokok

visszaszerzését vagy határjelek emelését szolgabírókkal végeztetni (licet hactenus consuetudo non fuisset, quod aliqua recaptivatio possessionum vel reambulatoria mediante iudicium nobilium fieri possit), a parancsot jogszerűen (legitime) végre akarták hajtani, de András erdélyi püspök famulusa: Albert fia: Miklós magister ura nevében elmentmondott a határjárásnak és a határjelek emelésének, illetve őket ezek végrehajtásától eltiltotta. Emiatt András püspököt június 1-jén a helyszínen Bereck apát ellenében június 15-re (quind. presentium) a vajda színe elé (ad specialem presentiam vestre magnificentie) idézték. — *Hátlapján azonos írással*: Magnifico viro Nicolao Kunth voyuode Transsilvano et comiti de Zonuk, domino ipsorum plurimum reverendo, pro Briccio abbate de Clusmonustra, contra Andream episcopum Transsilvanum cytatoria ad secundam feriam proximam post festum beati Anthonii confessoris.

Eredeti, rongált papíron, hátlapján két záró gyűrűpecsét nyomával, DL 28733. □ Közlés: AOkm VI. 321–323. — DocRomHist C, X. 328–330 (román fordításban is).

792. 1355. június 2. (f. III. a. Corp. Chr.) A Warad-i káptalan előtt Iph-i Serefyl fia: János és fia: Miklós, továbbá Iph-i Rubert fia: Miklós, fia: András nevében is és Zeplak-i Lőrinc fia: Gergely fia: Leukus, Turul pap, Gergely és István Zanuk és Chalanus (Zonuk vm) nevű birtokukat a fenti időponttól számított hat esztendőre 500 Ft-ban elzálogosítják Kusal-i Tamás fia: Jakch magisternek és Dedach-i Anyas fia: Miklós magisternek. Egyidejűleg meghatalmazzák Bator-i Bereck fia: János fia: László magistert, hogy a hat esztendő lejártakor e birtokaikat kiválthassa nehogy idegen kézre kerüljenek és hat újabb esztendeig használhassa zálogban. Tizenkét esztendő elteltével fogják rendezni annak a 200 arany Ft-nak az ügyét, amelyet János fia: László magister Tarcha nevű birtokuk kiváltására költött és azokat az összegeket, amelyeket Zeplak felére ezután fog költeni a káptalan előtt teendő eskü alatt.

Tartalmi ái a váradi káptalan 1358. szeptember 18-i oklevelében (1043. sz.), DL 30667, 28075 és 29433. □ Közlés: AOkm VII. 369. — DocRomHist C, XI. 328–329 (román fordításban is).

793. 1355. június 11. (Bonyha, in oct. Corp. Chr.) Kunth Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy Chychou-i várnagya: Vit fia: Jakab magister szeptember 2-én (in quind. Nat. virg.) tartozik megfizetni Regen-i Dénes fia: Tamás magisternek ama két ember vérdíját, akiket Paska fia: Gál magister Belső-Szolnok vármegyei (de Zonuk interiori) ispántól saját kezességére kikért, de aztán nem állított elő Tamás magisterrel szemben, hogy az ispán ítélkezék felettük. — *Hátlapján azonos írással*: Pro magistro Thoma filio Dionisii de Regen contra magistrum Iacobum filium Viti castellanum de Chychou super quadam solutionaria satisfactione in quindenis festi Nativitatis virginis gloriose modo interius expresso fienda memorialis.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét töredékével, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260633). □ Közlés: BanfOkI. 204. — DocRomHist C, X. 330–331 (román fordításban is).

794. 1355. június 11. (in oct. Corp. Chr.) A Warad-i káptalan András erdélyi püspök kérésére átírja a püspökség Vywar nevű birtokára vonatkozóan levéltárában őrzött 1342. május 1-jei chirografált saját oklevelét (86. sz.). — *Méltóságsor*: Fülöp prépost, Benedek

olvasó-, László éneklő-, Gergely örkanonok, egyházzjogi doktor magisterek. — *Hátlapján azonos kézzel*: Transscriptum super facto possessionis Vyuar episcopo Transsilvano datum.

Eredeti, hártján, függőpecsétje elveszett, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277334). — Tartalmi ái Lackfi Dénes erdélyi vajda 1366. május 15-i oklevelében, uo. (DF 277366). □ Közlés: Szeredai: Series 65–67. — CDHung VIII/1. 603–605 (mindkét közlés hibásan 1316-ra keltezve). — DocRomHist C, X. 331–332 (román fordításban is, helyes keltezással). Vö. DIR C, veacul XIV, vol. IV. 77–79, 598–600. □ Regeszta: ErdKLt 71. sz. (hibásan 1345. június 2-re keltezve).

795. 1355. június 12. (in villa Bohnya, VI. d. quind. Penth.) Konth Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispán június 7-én (dom. scilicet quind. Penth.) Bohnya-n a nemesség, a székek (Syculis) és szászok (Saxonibus) számára tartott közgyűlésen – Bubek (d) György magister lovag (miles), Lypto-i ispán kérésére, aki Panchelus (d) Péter fia: a még zsenge korú (puero in etate tenera constituto) János nevében és társaságában jelent meg a közgyűlésen – átírja saját 1355. május 25-i pátens oklevelét (788. sz.), és tanúsítja, hogy az abba foglaltaknak megfelelően Péter fia: János nevében e napon kifizették a Cheh birtok, valamint Mykusteleke és Hunthteleke másik feléért járó 50 márkát (marcarum nunc pro tempore currentium) Lőrinc fia: Jánosnak és Balázs fia: Mihálynak, valamint az utóbbi testvéreinek: Jakabnak, Lőrincnek, Antalnak és Lászlónak. Ugyanakkor pedig Lőrinc fia: János és rokonai szavatosság vállalása mellett lemondtak minden e birtokrészekre vonatkozó jogokról. Minderről a vajda privilégiumot állított ki.

Eredeti, hártján, hátlapján kerek befűggesztett pecsét nyomával és levéltári jelzet Huszti András kézírásával, DL 41263. □ Regeszta: AOKm VI. 321 (január 12-re keltezve).

796. 1355. június 14. (Avinione, XVIII. Kal. Iulii) I. Lajos, Magyarország királya, kéri [VI. Ince] pápát, hogy erősítse meg, esetleg újbóli pápai kinevezéssel, András erdélyi fehérvári (AlbTr) püspöknek azt a döntését, amellyel a Simon fia: István halálával megüresedett erdélyi egyházmegyei Kukulieu-i főesperességet Miklós fia: János egri olvasókanonoknak adományozta. Bár nevezett János azóta is háborítatlanul birtokolja erdélyi tisztségét és kinevezésekor lemondott egri lectorságáról, mivel utóbb azt hallotta, hogy András püspök akkor, amikor őt kinevezte, főpásztori működésében kiközösítéssel korlátozott volt. Így akar megelőzni minden kellemetlenséget, ami a fenti körülményből reá, aki az egri, zágrábi és székesfehérvári (Albensi Regali) egyházban is javadalommal rendelkezik, esetleg következhetne.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Sz 27/1893. 8–9 (Pór A.), — RegSuppl II. 57. sz. — DocRomHist C, X. 332–334, 458 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: TTár 1895. 75–76 (185. sz., Áldásy A.).

797. 1355. június 19. (Bude, XX. d. oct. Penth.) Miklós nádor megerősíti a Bátori Bereck fia: Miklós magister és rokonai közötti osztályos egyezséget. Ebben szerepel a Bihar megyei Ábrány és Dédácstelek az alábbi szövegrészekkel: ... medietatem possessionarie portionis ... in possessione Abraam nuncupata in comitatu Byhoriensi existenti habite ... simul cum medietate portionis eorum possessionarie in terra Kysbator

nominata in vicinitate eiusdem possessionis Abraam adiacenti habita (p. 327.) – ... excepta quadam possessione sive terra Dedachteleke nuncupata (p. 331.) – ... Item in possessione Abraam in comitatu Bihoriensi existenti a parte sanctuarii ecclesie beate virginis in eadem Abraam constructe vicum simplicis ordinis a fundo Iohannis filii Balasee inclusive incipientem usque finem versus occidentem protensum. Nec non vicum similiter simplicis ordinis, videlicet a fundo Petri dicti de Golcha inclusive incipientem et a plaga septemtrionali existentem cum quibuslibet suis utilitatibus ... reliquis vero eiusdem possessionis Abraam, scilicet a fundo Pethu inclusive cum vico totali Baturulcha dicto usque domum Pauli dicti Boule similiter inclusive eidem magistro Nicolao et predictis filiis fratrum suorum remanentibus (p. 333.)

Ái Kont Miklós nádor 1357. május 12-i oklevelében, DL 4526. □ Közlés: AOKm VI. 326–335.

798. 1355. június 23. (f. III. p. f. VI. a. Nat. Ioh. bap.) A Clusmunustra-i Szűz Mária-monostor konventje Kunth Miklós [erdélyi vajdának] és Zonuk-i [ispánnak]. 1355. május 23-i kérésére (785. sz.) kiküldték tanúbizonyiságul a káptalan részére Miklós frater, [Deyche-i] Márk fia: János részére pedig Péter frater papokat, kiknek jelenlétében Eleus [fia:] Akus magister és Kamiatzek-i László vajdai emberek július 19-én (f. VI. a. Nat. Ioh. bap.), a szomszédok összehívása után el akarták határolni egymástól a Myrozlo és Deyche birtokok közötti vitás területet [III.] András [1299. október 19-i] privilégiuma (CDTrans I. 589/2. sz.) szerint, de egyetlen határjelt sem tudtak azonosítani és ezért Márk fia: János ellentmondással élt. Mivel mindkét fél továbbra is fenntartotta igényét, a vitatott föld értékét 2 márka ezüstre becsülték. Egyúttal a székelyek három nemzetsége (trium generum Siculorum) nevében [Ra]kus-i Péter fia: Pál, Domboro-i János fia: Lőrinc és Veresmort-i István fia: Hodnog (d) György is ellentmondott a határolásnak, amiért őket július 3-ra (quind. f. VI. a. Nat. Ioh. bap.) mindkét peres fél ellenében a vajda elé idézték. A káptalant, annak ügyvédvalló levelével, Tamás Zonuk-i főesperes, Loránd magister örkanonok, Pál Cluswar-i plébános és Miklós Hunyad-i főesperes magisterek és kanonokok képviselték, míg Márk fia: János személyesen jelent meg. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Nobili magnifico viro Nicolao Kunth, voyuode [Transsiluano] et comiti de Zonuk, pro honorabili capitulo ecclesie Tr[anssiluane], contra Iohannem filium Marcus [!] de Deyche, super facto sequestr[ationis] cuiusdam terre litigiose inter possessiones Mir[ozlo et] Deyche, item contra Paulum filium Petri de Rakus, [Laurentium filium] Iohannis de Domboro et Georgium dictum Hodnog [filium Stephani] de Veresmoth ac alios trium generum Siculorum ad [feriam sextam] proximam post octavas festi Nativitatis beati Iohannis b[aptiste, citatoria].

Eredeti, kettészakadt és nedvességfoltos papíron, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, DL 31097. □ Közlés: AOKm VI. 343–346. — DocRomHist C, X. 335–338 (román fordításban is). □ Regeszta: Ub II. 109–110.

799. 1355. július 6. (in oct. Petri et Pauli ap.) Az esztergomi (Strigoniensis) káptalan bizonyítja, hogy miután a Vid [fia:] János és Told-i Miklós magisterekből, lovagokból (milites), az esztergomi érsek jegyzőjéből: Jánosból, Tymus fia: Györgyből és másokból alakult fogott bíróság előzőleg azt foglaltatta oklevélbe, hogy a Byhar vármegyei Kavas és Toth birtokot három egyenlő részre osztják az unokatestvérek (patruales): Leel-i

Moyza fia: Erne magister, Leel fia: György és Vyllam fia: János között, mostan abban állapotok meg, hogy miután a malmokat közösen kijavíttatják, Villam és Leel fiai 20 márkát fizessenek Erne magisternek és fiainak, mert e jószágokat Erne szerezte vissza szolgálataival és vére ontásával I. Károly királytól. E fizettség elmulasztása esetén az illető birtokrészét Erne és fiai két éven át használhassák.

Eredeti, hártán, hátlapján kerek pecsét nyomával, Justh cs lt: DL 63069. □ Közlés: AOkm VI. 356. — DocRomHist C, X. 339–340 (román fordításban is). □ Regeszta: JusthLt 25. sz.

*[1355. július 9. előtt] A Brassó vidéki szász egyházak kérvénye I. Lajos királyhoz tizedügyben (DocRomHist C, X. 340–341) helyesen 1351. október 18. előtt kelt (618. sz.).

800. 1355. július 9. (Bude, f. V. p. oct. Petri et Pauli ap.) I. Lajos király Miklós erdélyi vajdának és Zonuk-i ispánnak, Leukus magisternek a székeleyek és Brassou ispánjának, valamint Domokos fia: Péternek Brassou vármegye (comitatus) alispánjának. Nikolaus Korona-i plébános és Brassou-i dékán panaszára megiltja, hogy a Brassou vármegyei plébánosoktól elvegyék az egyházaknak járó tized negyedrészt. — *Az oklevél élén, középen és a pecsét alatt: Commissio regine propria.*

Eredeti, hártán, hátlapján befüggesztett pecsét töredékeivel, a barcasági szász ev. káptalan lt-ban, I. E. Dok. Nr. 5/1–2 (DF 286544). Ugyanitt található az oklevél egyszerű másolata a XV–XVI. század fordulójáról. — Ennek másolata: DL 37040. □ Közlés: SbgPrBlätter 2/1807, 185 (Marienburg, L. J.). — Katona: X. 123 (töredékesen). — CDHung IX/2, 386–387. — Teutsch: Zehntrecht 122–123. — SzOkI I. 63–64. — Ub II. 110. — DocRomHist C, X. 341–342 (román fordításban is). □ Regeszta: Schlözer I. 33.

801. 1355. július 14. (f. III. p. Margarete virg.) Szeben (Cybiniensis) szék és a hozzá tartozó másik hét szék lakói (provinciales) bizonyítják, hogy mivel néhány év óta a királyi falvak adó alá vetett házainak összeszámlálása a királyi census és a [királyi hadba kiállítandó] 500 lándzsás tekintetében nem felelt meg [a valóságos helyzetnek], megbízható emberekkel új számlálást végeztek, felhatalmazva őket a szükséges változtatások megtételére. Ennek során a Mergental-ba küldött határjárók (reambulatores) a Widental nevezetű helyről megállapították, hogy az Mergental határába esik s ezért örökre az ottani lakosok birtokába utalták. Az újfalusi (de Nova villa), Nythausen-i, Hundirpuch-i, Selgestat-i lakosok azonban ezt nem akarják elismerni, noha a kiküldöttek Widental átengedése fejében félházyi adóval (media domus numeralis est adiuncta) növelték a Mergental-iak királyi censusát. Akik tehát továbbra is zavarnák Mergental lakóit az átengedett Widental használatában, minden alkalommal 50 ezüst márka büntetést kötelesek fizetni.

Eredeti, hártán, hártaszalagon függő pecséttel, Morgonda szász ev. egyházának a SzNlt-ban őrzött lt-ban. — XVIII. századi egyszerű másolata: Szász Nemzeti Lt, Urk. I/10 (DF 244575). □ Közlés: Schuller: Umriss II. 180. — Arch. f. Kunde Öst. Gesch. 5/1850. 367 (Teutsch, G. D.). — Seivert G: Akten u. Daten 1–2. — Ub II. 110–111. — DocRomHist C, X. 342–344, 460 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: Kemény: Notitia I. 162. — VerArch 17/1883. 541 (Teutsch, Fr.).

802. 1355. július 15. (IV. f. p. Margarete virg.) Az erdélyi egyház káptalana István erdélyi alvajda 1355. május 24-i kérésére (787. sz.) jelenti, hogy Zumurduk-i László alvaj-

dai emberrel tanúbizonyásául kiküldte Pál kanonok és Culuswar-i plébános Tamás nevű káplánját. Ők június 17-én (IV. f. a. Nat. Ioh. bapt.) megkísérelték Benye-n a határjárás és a [kolozsmonostori konvent] beiktatását, de Deme nevében Dewa-i (d) Tamás és Iwan fia: Miklós nevű emberei, Vos (d) Miklós nevében pedig Gyos-i bírójá: Jakab ellentmondott arra hivatkozva, hogy János fia: Manus Benye-t zálogba adta nevezett uraiknak. Ezért a helyszínen szintén jelenlévő Deme-t és Vos (d) Miklóst július 15-re (XXII. d. Nat. Ioh. bapt.) színe elé idézték. — *Hátlapján azonos írással: Nobili viro et honesto Stephano vicevoode Transsilvano, amico honorando.*

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét töredékeivel, a kolozsmonostori konvent ml-t-ban (DF 275288). E keltezés azon alapszik, hogy az ügyben szereplő összes személy minden kétséget kizáróan a XIV. század közepén élt. □ Regeszta: Kmlt 188. sz. (tévesen 1455. július 16-ra keltezve).

803. 1355. július 16. (f. V. p. Margarete virg.) Az erdélyi egyház káptalana előtt Moyus-i László fia: János bizonyos szükségtektől szorongattatva a Lekence folyó melletti Zenthmartun nevű Clus vármegyei birtoka negyedét, tartozékaival együtt, részben dénárral, részben becsüvel fizetendő, 80 garasával számított 12 márkában egy évre zálogba adja Bethlen-i Apa fia: Jakab fia: Andrásnak, valamint testvéreinek: Jakabnak és Dénesnek, továbbá Apa fia: [Jakab fia:] János fiainak: Gergelynek és Apa-nak, Bethlen-i nemeseknek, azzal a megkötéssel, hogy az egy év eltelte után a birtokot csak a fenti összeg kétszeresével válthatja vissza és a bírónak is három márka bírságot tartozik fizetni. A kiváltás időpontjáig az elzálogosított részirtok minden hasznát a Bethlen-i nemesek veszik.

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett pecsét töredékével, Bethlen cs bethleni lt: DL 62706. □ Közlés: Ub II. 111–112. — DocRomHist C, X. 347–348 (román fordításban is).

804. 1355. augusztus 1. (in oct. Iacobi ap.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy néhai Simon bán fia: Darlaz-i Miklós magister Sumugyn nevű birtokuk felét, melyet szintén Simon bán fia: Almas-i Mihály fiai: Péter, János és Simon, szükségtektől hajtva, korábban elzálogosítottak neki és ami miatt hosszasan pereskedtek egymással, fogott bírák közbenjárására, 20 ezüst márka ellenében visszaadta tulajdonosainak. Viszonzásul Mihály fiai: Péter, János és Simon személyesen, Jakab helyett pedig a káptalan levelével megbízott ügyvédje: Serthew (d) Péter, kijelentik, hogy az őket örökjogon illető Nogbyk nevű erdőnek a Kukullew folyó felőli felét, melynek másik fele nevezett Miklós magisteré, zálogként lekötik neki azzal a feltétellel, hogy ha egy esztendő leforgása alatt nem fizetnék ki a 20 ezüst márkát, kötelesek lesznek erdőbeli felerészüket Miklós magisternek előrkíteni.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Kemény József gyűjteménye (DF 253559). □ Közlés: Ub II. 112–113. — DocRomHist C, X. 351–353 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOkI 99. sz.

805. 1355. augusztus 1. (in oct. Iacobi ap.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy egyrészt néhai Simon bán fia: Miklós, másrészt ugyanazon Simon bán fia: Mihály fia: Péter és János, valamint a Jakabot a káptalan ügyvédvalló levele alapján képviselő Sertew (d) Péter az Almas, Darlaz és Sumugyn birtokok között elterülő Nogbyk nevű erdejüket abból a célból, hogy mindegyikük békésen bírhatta a maga részét, az alábbi mó-

don osztották fel: Quod in inferiori parte eiusdem silve sub quadam arbore Zylfa vocata unum signum terreum posuissent, de qua quidem arbore vadit supra ad partem meridionalem et perveniet ad medium ipsius silve, ubi aliud signum terreum pro meta posuissent. Deinde versus eandem partem ascendendo perveniet ad cacumen cuiusdam montis in eadem silva existentis, ubi esset vinea, circa quam vineam similiter unum signum terreum pro meta posuissent. Hinc versus eandem partem inter quasdam terras arabiles directe descendendo perveniet ad quandam aliam silvam Ruhbolchbyke vocatam, de qua silva tendit versus fluvium Kykullew et cadit ad quoddam fossatum siccum, in cuius fossati cursu cadit ad fluvium Kykullew et ibi terminantur. Cuius pars orientalis simulcum eadem vinea eisdem filiis Michaelis ad possessionem Almas, pars vero occidentalis ipsi magistro Nicolao filio Symonis bani ad possessionem Darlaz cessisset in eorum portionem cuilibet partium sua portio perpetuo possidenda tali conditione mediante, quod si qua partium ipsam divisionem refutaret, extunc parti eandem observanti, absque iudicis portione, in centum marcis argenti remaneret et convinceretur ipso facto.

Ái az erdélyi káptalan 1360. május 7-i oklevelében, DL 43193. — Eredeti, melyet a Béli cs mezőmehesi lt őrzött, feltehetőleg még az első világháborút követően elpusztult. □ Közlés: Ub II. 113–114. — DocRomHist C, X. 350–351 (román fordításban is).

806. 1355. augusztus 21. (f. VI. p. Assumpt. virg.) A garamszentbenedeki (Sancti Benedicti de iuxta Gron) monostor bizonyítja, hogy a Gumur vármegyei Derenchen-i Voyuoda (d) Peteu fia: Miklós magister az eddig nála zálogban volt Theremie-i másként Syma-i (Neugrad vm), valamint Derenchen-i és Stran-i birtokrészeket, tartozékaikkal együtt, örökáron megvásárolta Theremie-i Miklós fia: Istvántól.

Eredeti, alsó szélén chirographált hártján, függőpecséttel, esztergomi káptalan hiteleshelyi lt, lad. 2, fasc. 8, nr. 1. (DF 208506). □ Közlés: MonEccIStrig IV. 131–132.

807. 1355. augusztus 23. (apud Villamnovam, Avinionensis diocesis, X. Kal. Septembris) [VI. Ince pápa] egyetemes körlevelében megparancsolja (többek közt) az erdélyi püspököknek, hogy ő, lelkiekben helynöke vagy az erdélyi officialisok közül kiküldött személy révén látogassa meg városa és egyházmegyéje nem kiváltságolt (non exempta) egyházait, kolostorait és más egyházi helyeit. A vizitáció szokott ellátása a megvizsgáltakat terheli. (Episcopo Ultrasilvanum [!] mandat ut per aliquam personam ab eo vel a vicario eius in spiritualibus seu ab officiali Ultrasilvano debutandam ecclesias, monasteria aliaque loca ecclesiastica non exempta civitatis et diocesis Ultrasilvani visitet et a visitatis procuraciones solitas recipiat).

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Regeszta: Gasnault III. 1700. sz.

808. 1355. augusztus 26. (f. IV. p. Steph. reg.) A Clusmonstra-i Szűz Mária-egyház konventje bizonyítja, hogy Alvinci (de Vinch inferiori) Vyvianus fia: Johann comes – famulusa és ügyvédje: Orrus (d) András útján – tiltakozott amiatt, hogy Péter volt alvajda a Kunch Miklós vajda és Zonuk-i ispán által május 20-án (f. IV. a. Penth.) Thorda-n tartott generalis congregatio alkalmával embereit reáköldte és megöléssel fenyegetve kényszerítette ki tőle azt a megállapodást, miszerint a Morisius folyó mellett, Fehér

(Albensis) vm-ben fekvő Waradya-n lévő birtokát két részletben fizetendő 500 Ft-ért átengedi neki. Minthogy csak az erőszaknak engedve lépett e megállapodásra, nem fogadta el a volt alvajda famulusa és ügyvédje: Fodor (Crispus) Pál által felkínált első 250 Ft-ot, hanem a király és az országbárok elé kívánja vinni ügyét és Péter volt alvajdát tiltja Waradya további bitorlásától.

Ái a kolozsmonostori konvent 1447. május 1-jei oklevelében, erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277512). □ Közlés: Ub II. 114–115. — DocRomHist C, X. 356–357 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLT 136. sz.

809. 1355. augusztus 26. (Kolus, f. IV. p. Bartholomei ap.) Domokos fia: János és Reud-i Chech (d) László Kolus vármegye szolgabírái bizonyítják, hogy jóllehet Gegus fia: János magister, Kolus vármegye ispánja, augusztus 26-ra (ad f. IV. p. Bartholomei ap.) a törvényes előírások betartásával eléjük idéztette Gereu testvérét (germanum): Jánost, hogy Zamusfolua-i jobbágyát: Pál deákot állítsa elő egy tehénnek és borjának, öt méhrajnak, négy hold vetésnek, házékességeknek (clenodia domus) elvitele és emberölés miatt. E határnap elérkeztek János magister felperes megjelent előttük, de Gereu testvére: János maga helyett egyik jobbágyát: Lőrinc fia: Mihályt küldte eléjük, aki újabb határnapot kért, mire ők az ügyet szeptember 9-re (ad quind. datarum presentium) halasztották, amikor Gereu testvére: János köteles előttük megjelenni. — *Hátlapján azonos írással:* Pro Iohanne germano Gerew contra magistrum Iohannem comitem de Kolus prorogatoria ad quindenas.

Eredeti, papíron, hátlapján két pecsét nyomával, K. Papp Miklós gyűjteménye: DL 50335.

810. 1355. október 1. (Zenth Ferencz nap előtt valo chyeötörtökeön) A várad-i káptalan előtt Kusaly-i Geubul (d) Domokos fia: János Kusaliban egy utca félsorát, Miklós nevű gyermek házától János fia: Gergely házáig, 60 arany Ft-ban elzalogosítja Kvsali-i Jakcz magisternek úgy, hogy azt bármikor visszaválthassa, addig pedig saját költségén megoltalmazza őt a háborítatlan birtoklásban.

Magyar fordítás a XVI. század második feléből, papíron, Wesselényi Ferenc utólagos aláírásával hitelesítve, ENMLT Törzsgyűjtemény (DF 253652). □ Közlés: DocRomHist C, X. 361–362 (román fordításban is).

811. 1355. [október 13. előtt] Konth Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispán a Warad-i káptalannak. Közgyűlésén vita alakult ki akörül, hogy Warbo/Warbou birtok Moygh-i Miklós fia: János, vagy pedig [Zenthmyklous-i] László fia: László elődeinek volt-e örökjogú birtoka. Küldjön tehát ki mindkét fél számára egy-egy tanúbizonyságot, kiknek jelenlétében megbízottai: Kyde-i Pál, Ramachahaza-i Demeter, Seney-i Pál, Chaan-i Andre fia: Lőrinc, Kereztus-i Gergely, ... fia: László, Karul-i Simon fia: Mihály, Damanhyda-i Miklós, Dedachy-i Anianus fia: János, Zanyzlou-i Mihály fia: Péter, Olazy-i Beke fiai: István és András október 13-án (in quind. Mich. arch.) a felek vagy ügyvédjeik előtt Zonuk vármegye minden rendű-rangú lakói körében tartsanak vizsgálatot annak tisztázására, hogy Warbo kinek mióta örökjogú birtoka. Ezt követően a jószágot mérjék fel vagy

becsüljék meg fogott bírák bevonásával, és minderről, a vallomást tevők nevével együtt, október 20-ra (ad VIII. d. quind. Mich. arch.) tegyenek neki jelentést.

Tartalmi ái Lackfi Imre erdélyi vajda 1369. december 21-i oklevelében, Perényi cs lt: DL 70653. — Tartalmi ái Lackfi Imre 1370. július 6-i oklevelében, DL 41820.

812. 1355. [október 13–20. között] Zonuk vármegye alispánja és szolgabírái Konth Miklós erdélyi vajda közgyűlésén eskü alatt kijelentik, hogy Worbo birtok, melyben Fülöp és Jakab apostol tiszteletére emelt templom áll, Moygh-i Miklós fia: János örökjogú jószága, azt azonban nem tudják, hogy [Zenthmyklous-i] László és János fiai milyen jogcímen tartják azt kezükben.

Tartalmi említés Lackfi Imre erdélyi vajda 1369. december 21-i oklevelében, Perényi cs lt: DL 70653. — Tartalmi ái Lackfi Imre 1370. július 6-i oklevelében, DL 41820.

813. 1355. október 18. (in Luce ev.) A Clusmonustra-i Szűz [Mária]-monostor konventje bizonyítja, hogy egyrésről Mathius fia: Tamás leányai: Borbála asszony, valamint a hajadon Klára és Erzsébet nevében a konvent oklevelével meghatalmazott ügyvédjeik: Beke fiai: Miklós és Imre, valamint Vrke (d) János, másrésről Both fia: János fia: Gál magister örökjogú birtokukon az alábbi osztályt tették, hogy közülük ki-ki békében bírhasa a maga jussát: Una via, que transit per villam Frata in Cheked a parte plage orientali pro signo fenili magistro Gallo filio Iohannis filii Both, filiis et heredibus ipsorum, item Nicolao et Georgio filiis Ladislai, similiter filiis et heredibus ipsorum, alia vero pars pro parte Nicolai et Emerici filiorum Beke ac nobilium puellarum Clara, Elizabeth, nenon domine Barbare filiabus Thome filii Mathius versus Thawaswlg a parte occidentali remansisse affimarunt. Item recta dimidietas silve Iharuserdew a parte occident[al]i Nicolao et Emerico, item Clare, Elizabeth et Barbare memoratis et alia dimidietas a parte orientali, videlicet a parte ville Frata, magistro Gallo, Nicolao et Georgio sepedictis; ceterum piscina, que nominatur Gerewtaua in toto et recta dimidietas piscine Silakto magistro Gallo, Nicolao, Georgio annotatis et econverso tres piscine, que iacent inter piscinas Silak et Gerewtaua Nicolao, Emerico, domine Barbare, Clare et Elizabeth sepenominatis remansisse affimarunt coram nobis. Item terras arabiles qui quantum potest uti et percipere, liberam habeat percipiendi facultatem.

Tartalmi ái a kolozsmonostori konvent 1391. november 24-i oklevelében, Suky cs lt (DF 255305). □ Közlés: DocVal 415–416. — DocRomHist C, X. 365–366 (román fordításban is). □ Regesza: Petrichevich I/2. 1838. sz.

814. 1355. november 3. (III. f. p. Omn. sanct.) A Warad-i egyház káptalana bizonyítja, hogy néhai Megyes-i Móric magister leánya: Anna, aki Batur-i Bereck fia: János fia: László magister felesége, előttük azt vallotta, hogy a Karazna vármegyei Somlyó várát, a hozzá tartozó falvakkal és földekkel együtt, továbbá az erdélyi részekben, Fehér megyében, a Maros mellékén (iuxta fluvium Morisii) fekvő Mykloslaka-t, melyek őt az ősi birtokokból leánynegyedként, anyai ágon öröklődő birtokként nagyanyja után illették és amelyeket testvére (fr. u): Simon magister adott át neki I. Lajos király (629. sz.), illetve a káptalan oklevelének (636. sz.) megfelelően, örökjogon fele-fele részben fiainak:

Szaniszlónak, Lászlónak és Györgynek, illetve leányainak engedi át, azzal a megkötéssel, hogy amíg a leányoknak jutott félben fiai és azok utódai a leányokkal azonosan részesülnek, a fiúk felében a leányok és leszármazottaik csak a férfiág kihalása esetén nyernek jogigényt. — *Hátlapján közel egykorú kéz írásával: Donacio filiis suis super possessione Somolyo.*

Eredeti, alul chirographált hártván, függőpecsét zsinórával, DL 31098. — Befoglalva Bebek Imre országbíró 1390. február 21-i és április 9-i oklevelébe, DL 30099 és 29992. — Befoglalva Garai Miklós nádor 1409. március 13-i oklevelébe, DL 31053. □ Közlés: CDHung X/4. 845–846 (kivonatosan). — AOkm VI. 385–386. — DocRomHist C. X. 366–369 (román fordításban is).

815. 1355. november 7. (sab. a. Martini conf.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Vizakna-i Alard fia: Johann özvegye, Dorottya és Márta nevű leányaival együtt, Regulkyrh-i részét, mely a birtok negyedét teszi ki, örök áron eladta Kelnuk-i Salamon fia: Nikolaus comes fia: Andreasnak, valamint testvéreinek (fr. u): Stephannak, Salamonnak, Michaelnek és Nikolausnak részint azért a 26 márka ezüstért, amelyet ezek Konth Miklós erdélyi vajdának helyette kifizettek, miután a nevezett Nikolaus fiai elleni perében a vajda őt marasztalta el, részint pedig 25 márka ezüstért, mely összeget viszont az özvegyeknek fizettek ki. — *Méltóságsor: Domokos prépost, Loránd ör., Mihály éneklő-, Miklós Clus-i főesperes dékánkanonok.*

Ái az erdélyi káptalan 1379. május 1-jei oklevelében, DL 4557 és 6484. □ Közlés: CDHung IX/6. 69–71. — Kemény: Notitia I. 94–95. — Ub II. 115–116. — DocRomHist C, X. 369–370 (román fordításban is). □ Regesza: CDHung XI. 473–474.

*[1355. november 11. körül], Váradja Járjai Péter erdélyi alvajda parancsa szentimrei официálisához (TelOkI I. 99–100) helyesen [1364/1365](?) november [16/15]-én kelt.

816. 1355. november 15. (in Baturkw, in quind, Omn. sanct.) Konth Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispán átírja saját 1355. május 24-én kelt oklevelét (786. sz.), amelyet Jara-i Mihály fia: Péter volt vicebán nevében famulusa és ügyvédje: Fodor/Fudur (d) Pál mutatott fel, és ennek alapján, miután István alvajda pátenséből és a Kolusmunustura-i konvent igazoló leveléből megbizonyosodott, hogy Péter vicebán az egyezségben szereplő 500 arany Ft-ot nevezett ügyvédje útján a megadott időpontban kifizette, Waradia birtokot neki ítéli oda, Viuianus fia: Johannak pedig örök hallgatást parancsol.

Ái I. Lajos király 1364. január 10-i oklevelében, DL 30380. □ Közlés: DocRomHist C, X. 373–374 (román fordításban is).

817. 1355. november 29. (dom. a. Andree ap.) A Clusmunustra-i Szűz Mária-monostor konventje tanúsítja, hogy színe előtt Kalyan-i Mannus – a konvent ügyvédvalló levele révén testvére: Bertalan nevében is –, szükségtől szorongatva, azt a két házsort (duas stratas ... videlicet a puteo Cepegeu incipiens), amelyet Dyos birtokokból Deme Tyborchteleke-i nemesnek zálogosított el, most 400 garasért ugyanazon határidőre leköti a jelenlevő Wos (d) Miklós magisternek, úgy, ahogy azt a konvent előző [1353. február 2-i] oklevele (687. sz.) révén tette, azzal a kikötéssel, hogy a két házsort nem válthatja ki

Demétől, csak a saját vagy a Miklós magister pénzén. Ha saját pénzén váltja ki, még ugyanazon a napon köteles visszafizetni Miklósnak ama 400 garast, ellenkező esetben a bírság mellett az összeg kétszerese terheli. Egyúttal kikötik, hogy a két házsorért nem igényelhet többet Demétől, mint amennyi a zálogösszeg volt.

Ái a kolozsmonostori konvent 1361. január 1. után kelt oklevelében, DL 26980. □ Közlés: AOkm VI. 395–396. — DocRomHist C, X. 378–379 (román fordításban is).

818. 1355. november 30. (in II. Kal. Dec.) I. Lajos király, Was (d) Miklósnak és Elleyus fia: Akus-nak az erdélyrészi nemesek nevében is tett panaszára, elrendeli, hogy – mivel az erdélyi nemesek a távolság miatt nem tudnak a királyi udvarba jönni és így perekben végleges ítéletet nyerni – mindazon főpapok, bárók, nemesek és más rendbéli emberek, akik Erdélyben birtokolnak, de a királyság más részein laknak – tekintet nélkül az általa vagy elődei által adott esetleges korábbi kivételezésükre, melyeket e közgyűlések vonatkozásában érvénytelenít – kötelesek megjelenni az erdélyi vajda által a király megbízásából, a király személyében, a király különleges megbízottja jelenlétében (ex nostra commissione, in persona nostre maiestatis, presente homine nostro speciali) tartott közgyűléseken, és kötelesek magukat az ott hozott határozatoknak és ítéleteknek alávetni, s az ellenük felhozott vádakra megfelelni. — Az oklevelet, mely Miklós Zagrab-i püspök, alkancellár keze által kelt, kettős függőpecsétje alatt bocsátja ki. — *Méltóságsor*: Miklós esztergomi és Domokos spalatoí érsek, a kalocsai szék betöltetlen; Miklós egri, András erdélyi, Demeter Warad-i, Tamás Chanad-i, Miklós pécsi, János veszprémi, Kálmán győri, Mihály Wach-i, István frater Nitra-i, Tamás frater szerémi és Balázs frater Tynin-i püspök, a Bozna-i szék betöltetlen; [Miklós nádor] és a kunok ispánja, Kunth Miklós erdélyi vajda, Chykov tárnokmester, Zeech-i Miklós országbíró, [Miklós Machou-i, Miklós] egész Sclauonia és Croatia bánja, Leukus étékfogó- és pohárnokmester, Dénes lovászmester, Tamás [ajtónállómester, Móric fia: Simon Poson-i ispán]. — *Hátlapján közel egykorú írással*: Super libertate nobilium partis Transsilvane ad congregationem generalem.

Eredeti, hártján, függőpecsétje az oklevél egy darabjával együtt leszakadt és elveszett, DL 30660. □ Közlés: AOkm VI. 396–397. — DocRomHist C, X. 380–382 (román fordításban is).

819. 1355. november 30. (in Wyssegrad, in Andree ap.) László Chazma-i prépost, kápolnaispán, királyi titkos kancellár írásba foglalja Konth Miklós erdélyi vajda, Zonuk-i ispán bírójának és protonotáriusának: Péter magisternek Pál deák nevű fiatal fia 1355. szeptember 23-n (f. IV. quattuor temporum Mich. arch.) bekövetkezett halálának hatása alatt minden ingatlan és ingó vagyonáról tett végső rendelkezéseit. Nevük szerint felsorolja fivéreit, nővéreit, egész atyafiságát. Felesége, a fiú anyja: Margit asszony Harcha (d) Benedek comes Kerzel-i nemesnek volt a leánya és a keresztetek Szt. Háromságról elnevezett hévizi és Szt. István királynak szentelt esztergomi rendháza mesterének: Jakabnak volt a nővére (ex nobili domina sorore domini fratris Iacobi magistri cruciferorum ecclesie sancte Trinitatis de Calidis aquis et sancti regis Stephani de Strigonio genuisset).

Eredeti, hártján, függőpecséttel, DL 4562. □ Közlés: AOkm VI. 398–401. □ Regeszta: DocRomHist C, X. 382.

820. 1355. december 2. (f. IV. p. Andree ap.) Az erdélyi egyház káptalana Kelnek-i Daniel fia: Michael comesnek Olchuna-i Johann fia: Stephan comes útján előterjesztett kérésére átírja IV. László király 1272. évi privilégiumát (CDTrans I. 318. sz.), melynek eredetijét az utak viszontagságai és ellenségei miatt nem meri pereiben magával vinni. — *Méltóságsor*: Domokos prépost, Mihály éneklő-, Loránd ör-, Miklós Clus-i főesperes dékánkanonok. — *Hátlapján XV. századi kézzel*: Dir Brif gehört of Demeterpatak und Idydorf [?].

Eredeti, hártýán, függőpecséttel, DL 683. □ Közlés: Ub II. 116–117. — DocRomHist C, X. 383–384 (román fordításban is).

821. 1355. december 6. (in Nicolai conf.) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy Márton fia: János, Kegye-i nemes, és fiai: Jakab, Péter, János, András, Mihály, valamint a távollévő László a Zonuk vármegyei Kegye nevű birtokuk felét, jelenlegi és emberi értelemmel (humano ingenio) a jövőben nyerhető mindenféle haszonvételével együtt, cserébe adták András erdélyi püspöknek és Szt. Mihály arkangyal egyházának, valamint későbbi püspökeinek, akiket megbízottként a Gyalu-i plébános: János képviselt, a püspökségnek az erdélyi részekben, Koloswar piacán (in loco fori) levő, kő- és faépítményekkel (edificiis lapideis et ligneis) felszerelt telkét (pro fundo seu curia), továbbá Koloswar határában fekvő, gondosan művelt (bene culta) két hold szőlőjéért. Jóllehet az elcserélt két birtok egyenlő értékűnek látszik (utilitate et valore videantur adequari), András püspök kegyesen még 50 garasával számított tíz márkát is fizetett Márton fia: Jánosnak és fiai-nak. A felek kölcsönösen vállalták egymás védelmét az elcserélt jószágokban, és azt, hogy ki-ki csak annak idegenítheti el ezt a birtokát, akitől azt cserébe kapta. — *Méltóságsor*: Fülöp prépost, Benedek olvasó-, László éneklő-, Gergely örkanonok magisterek. — *Hátlapján közel egykorú írással*: Super medietate possessionis Kegye in comitatu de Kolus existentis.

Eredeti, hártýán, függőpecsétje a szöveg utolsó két sorának egy részével együtt kiszakadt, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277333). □ Közlés: DocRomHist C, X. 384–388 (román fordításban is). □ Regesza: ErdKlt 657. sz.

822. 1355. december 8. (Avinione, VI. Id. Decembris) VI. Ince pápa a Miklós fia: Jánosnak az erdélyi egyházmegyében levő Kukullew-i főesperességre előléptetésével megüresedett egri lectori javadalmat Sándor fia: Imre egri kanonoknak adományozza.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung II. 20.

823. 1355. december 8. (Avinione, VI. Id. Decembris) [VI. Ince pápa] magyarországi körlevelében kéri (többek közt) az erdélyi püspököt és káptalanát, hogy nyújtsanak segítséget a római egyház földjeinek katonai erővel való visszaszerzésében, és hajtsák végre mindazt, amit Bonjohannes fermoi püspök (episcopus Firmanus), az apostoli szék [magyarországi] nunciusa révén parancsol nekik.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Regesza: Gasnault III. 1863–1864. sz.

824. 1355. december 10. (in Sancto Emerico, f. V. p. oct. Andree ap.) István erdélyi alvajda az erdélyi káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyosságát, akinek a jelenlétében állapítják meg Bereck Clusmonwstra-i apát Apati nevű, régóta lakatlan földjének határait és visszaiktatásáról [1356.] január 13-ig (ad. oct. Epiph. dom.) tegyenek neki jelentést. — *Kijelölt alvajdai emberek:* Zumurduk-i László, Mera-i Kelemen, Nadas-i Lőrinc.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1356. január 14-i jelentésébe (826. sz.), DL 28734. □ Közlés: Ub 117–118 (XVI. századi áí-ból sok olvasási hibával). — DocRomHist C, X. 388–389 (román fordításban is).

825. 1355. december 21. (XII. Kal Ianuarii) I. Lajos király Batur-i Bereck fia: néhai János magister fia: László magister Zabolch-i ispánnak felesége: néhai Meggyes-i Móric magister leánya: Anna nevében előterjesztett kérésére megerősítve átírja Anna asszonynak testvérével (fr. u). Simon magister Poson-i, győri és bakonyi (Jauriensem et Bokoniensem) ispánnal kötött egyezségéről szóló 1351. december 6-án kelt pátens oklevélét (629. sz.). — A kettős pecséttel megerősített oklevél Miklós zágrábi püspök, alkancellár keze által kelt. — *Méltóságsor:* Miklós esztergomi érsek és örökös ispán, a kalocsai érsekség üresedésben, Domokos spalatoí érsek; Miklós egri, András erdélyi, Demeter Warad-i, Miklós pécsi, Kálmán győri, János Wesprim-i, Mihály Wach-i, Tamás Chanad-i püspök, a boszniai püspökség üresedésben, Tamás frater szerémi, István frater nyitrai és Balázs frater knini püspök; Miklós nádor és a kunok bírása, Miklós erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán, Cykow tárnokmester, Zeech-i Miklós országbíró és Turuch-i ispán, Miklós Machow-i, Miklós szlavón és horvát bán, Leukus étékfogó-mester, Dénes lovászmester, Péter fia: Tamás ajtónállómester, Móric fia: Simon Poson-i ispán. — A szöveg alatt és a plicaturán a Lajos király új pecsétjével való megerősítés szokott szövege, 1365. november 29-i keltezéssel.

Eredeti, hártján, két függőpecsét töredékeivel, Telesi cs kendilónai lt (DF 257935). — XVI. század elejéről való egyszerű másolata: DL 30118. — Ái Bebek Imre országbíró 1390. március 23-i oklevelében, DL 31096. — Tartalmi említése Bebek Imre országbíró 1390. február 21-i és Garai Miklós nádor, 1409. március 13-i oklevelében, DL 30099 és 31053. □ Közlés: DocRomHist C, X. 391–393 (román fordításban is).

826. 1356. január 14. (II. d. oct. Epiph. dom.) Az erdélyi káptalan István erdélyi alvajdához. 1355. december 10-i kérésére (824. sz.) Nadas-i Lőrinc alvajdai és Pál kanonok, Clwswar-i plébános káplánja: Tamás pap káptalani kiküldött [1355.] december 21-én (in Thome ap.) Bereck apát Apaty nevű földjét előbb Regun-i Dénes fia: Tamás magister Benktelke és Regun nevű birtoka felől – ennek megbízottja: Nagy (Magnus) Miklós jelenlétében –, majd Gurgin-i (d) Péter fia: János Abafaya nevű, királyi adománnyal szerzett birtoka felől körülhatárolta ugyan, de ez utóbbi szomszéd az iktatásnak ellentmondott, amiért is őt [1356.] január 13-ra (ad oct. Epiph. dom) megidézte. — *A határjárás szövege:* Prima enim meta eiusdem [a quadam arbore populea in portu fluvii Marwsii] sita, hinc tendit versus partem meridionalem et perveniet ad quendam magnam viam publicam, [per quam itur ad villam Regun, ubi esset una] meta terrea. Deinde versus eandem partem directe per modicum spatium eundo flectitur ad partem [occidentalem, ubi in cacumine cuiusdam montis una] meta terrea. Adhuc versus eandem partem perveniendo ad fontem cuiusdam putei et ibi terminatur meta [predicte terre Apaty vocate

ipsius domini abbatis et] Benktelke ac Regun possessionum dicti magistri Thome filii Dionisii... Ex alia vero parte mete inter dictam terram Apaty ipsius domini abbatis ac possessionem Abafaya vocatam Ioannis filii Petri dicti de Gurgin hoc modo procedunt. Prima enim meta oritur ab eodem fonte putei, de quo declinat versus partem orientalem et perveniet ad quasdam duas vias publicas per modum crucis se habentes, inter quas una meta terrea. Deinde versus eandem partem directe procedendo perveniet ad possessionem Abafaya vocatam, ubi capellam ligneam in honorem omnium sanctorum in eadem fabricatam et altare in eadem existens idem dominus Briccius abbas super unam metam dicte sue terre Apaty vocate fabricasse asseruisset. Adhuc versus eandem partem per modicum spatium currendo cadit ad dictum fluvium Marwsii unde inceperat et sic terminatur; que quidem mete separant a possessione Abafaya ipsius Ioanni filii Petri et terra Apaty vocata domini Bricci abbatis prenotata.

Eredetiének töredéke, papíron, hátlapján kerek zárópecsét és két cum capite sigilli pecsételés nyomával, DL 28734. Kiegészítésül János Zsigmond választott király 1566. március 21. utáni ái-nak egyszerű, hibás másolata használható fel (DL 36877). □ Közlés: Ub II. 118–119. — DocRomHist C, XI. 5–8 (román fordításban is).

827. 1356. január 21. (in Agnetis virg.) A Warad-i káptalan Gyrolth-i László fia: János kérésére, hitelességének alapos ellenőrzése után, privilégiális alakban átírja saját 1311. május 8-án kelt pátens osztálylevelét (CDTrans II. 185. sz.). — *Méltóságosor*: Fülöp prépost, Benedek olvasó-, László éneklő-, Gergely örkanonok.

Eredeti, hártán, függőpecsétje elveszett, Wesselényi cs bp-i lt: DL 105448.

828. 1356. március 30. (Avinione, III. Kal. Aprilis) VI. Ince pápa megerősíti és átírja XXII. János pápa 1327. február 1-jén kelt rendeletét (CDTrans II. 586. sz.) kereszteshadjárát indítására az erdélyi, boszniai és szlavóniai eretnekségek kiirtása végett, mert annak eredetije véletlenül elveszett.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonSlavMerid I. 233–234. — Smičiklas XII. 334–335. □ Regeszta: DocRomHist C, XI. 13.

829. 1356. április 6. (in Sancto Emerico, in oct. Med. quadrag.) István erdélyi alvajda bizonyítja, hogy több erdélyrészi nemes kérésére elengedte Dezmer-i János fia: Istvánnak azt a neki járó három márkányi bírságot, melyben öt Márk fia: János elleni perében április 6-án elmarasztalta.

Eredeti, papíron, hátlapján befüggesztett kerek pecsét töredékeivel, K. Papp Miklós gyűjteménye: DL 50336.

830. 1356. [április 6. és június 5. között] István erdélyi alvajda az erdélyi káptalannak. Küldje ki tanúbizonyságát, minthogy egyrésztől Gyelet fia: László magister, Beche fia: István magister és Mihály fia: János magister, Világusberek-i nemesek, másrésztől Michael fia: Nikolaus és Nikolaus fia: Michael, Ffata-i nemesek, a tőle nyert engedély alapján, fogott bírák útján úgy egyeztek meg április 6-án (in oct. Med. quadrag.) a Chepan és Ffata közötti vitás földet illetően, melyre vonatkozóan a Ffata-i nemesek fogott bírái: Both fia: Gál, Jara-i Tamás fia: Miklós, Totheur-i Miklós fia: Myke és Ench-i János fia:

Márton, illetve a Világusberek-i nemesek fogott bírái: Chan-i Jakab fia: György, Zaua-i Mark, Bothus (d) János és Wlkeyn fia: Johann korábbi döntése értelmében említett Michael fia: Nikolaus és Nikolaus fia: Michael, Stephan nevű fiával együtt, [1355.] november 2-án (II. d. Omn. sanct.) esküt kellett volna tegernek, hogy június 5-én (dom. a. Penth.) az előbbi nyolc fogott bíró, Galaz-i János, illetve Chazar-i Miklós vagy Septer-i Pál fia: András alvadjai ember és a hiteleshelyi tanúbizonyosság jelenlétében, a területet három egyenlő értékű részre osztja, és ezekből a Ffata felőli kétharmadot az ottani nemeseknek, a Chepan felőli egyharmadot pedig a Világusberek-i nemeseknek iktatja örökös birtoklásra.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1356. június 13-i oklevelében (837. sz.), DL 44336 és Teleki cs mvhelyi lt: DL 73765. □ Közlés: TelOkI. 193–194. — Ub II. 514–515. □ Regesza: DocRomHist C, XI. 22.

831. [1356. április 6. és 1359. október 10. között.] András erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi egyház káptalanának. Kanonoktársuk: Pál szebeni (Cybiniensis) prépost [és királyi káplán] még néhai testvére: István erdélyi vajdasága idején megkísérelte királyi parancslevéllel Nogekemezew és Kyzekemezeu nevű prépostsági birtokai határjárását és határjeleinek felújítását, de ennek során a szomszédok közül Mihály fia: János és Domokos fia: László Chekelaka-i nemesek a Mykezaza felőli határral kapcsolatosan azt állították, hogy Kysekemezeu és Mykezaza nem szomszédosok egymással, mert a köztük lévő Kyralreve nevű [lakatlan] sessio az ő ősi birtokuk. Kéri tehát, hogy küldjék ki tanúbizonyosságukat, akinek jelenlétében a királyi ember a helyszínen folytathasson vizsgálatot az igazság kiderítésére. A töredékeken kibetűzhető helynevek: Noghkerehtal völgy, Kykulleu vize, Medyes város. — *Hátlapján azonos írással*: Honorabilibus viris et discretis, capitulo ecclesie Transsilvane, amicis suis karissimis, inquisitoria.

Eredeti, rongált papíron, melynek alsó fele a szöveg befejezésével együtt leszakadt és hiányzik, hátlapján kerek zárópecsét töredéke, DL 31101. A keltezés Lackfi András vajdasága idejével történt. □ Közlés: DocRomHist C, XI. 13–14 (román fordításban is). Vö. DL 29687.

832. 1356. április 7. (f. V. a. Iudica) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy Keraly-i Chepan fia: Zouard – György és János nevű fiai helyett is –, Miklós fia: István – testvére: Márton nevében is –, továbbá Ordo-i Leukus fia: Bertalan – két János nevű testvére helyett is –, végül Keraly-i János fia: János színük előtt tiltakoztak az ellen, hogy Albert fia: Mihály és Miklós, valamint Chybak fia: János a gyermektelenül elhunyt Bolchyda-i Ders Zenthianus, Derspalathaia, Fanchuka, Tarnya (Byhor vm) és Zeureg nevű birtokán első fokú osztályos atyafiságok révén őket illető részeit erővel elfoglalva bitorolják. — *Hátlapján azonos írással*: Pro nobilibus de Kerali et aliis interius nominatis contra filios Alberti et filios Cybak super facto quarundam possessionum intraspecificatarum protestationales.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét töredékeivel, Újhelyi cs lt: DL 38168. □ Közlés: DocRomHist C, XI. 15–16, 647 (román fordításban is, hasonmással).

833. 1356. május 5. (Agrie, V. d. oct. Georgii mart.) Domokos az erdélyi egyház prépostja, az egri egyház kanonokja és Miklós egri püspöknek a lelkiekben általános helynöke

leánynegyed, hitbér és jegyajándék felől intézkedik a püspöki consistoriumban és oklevelez László egri prépost és előző helynök (in dicto officio vicarius precessoris) megbízásából.

Eredeti, hártján, hátlapján befüggesztett kerek pecsét nyomával, Bárczay cs lt: DL 83278. □ Regeszta: Bónis: Szentszéki regeszták 1209. sz.

834. 1356. május 6. (Agrie, VI. d. oct. Georgii mart.) Domokos erdélyi prépost, egri kanonok és Miklós egri püspöknek lelkiekben általános helynöke leánynegyed ügyében oklevelez és megállapítja, hogy ezeket az ügyeket az írott jog szerint is régtől fogva nem a királyi udvarban és világiak, hanem a főpapok helynökei egyházi bíróságokon intézik.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét töredékeivel, Erdődy cs galgóci lt, lad. 28, fasc. 13, nr. 3. □ Közlés: BánfOkI I. 207–209. □ Regeszta: Bónis: Szentszéki regeszták 1210. sz. — DocRomHist C, XI. 19.

835. 1356. május 6. (Albe, VI. d. oct. Georgii mart.) Salamon magister, Torda-i főesperes, András erdélyi püspök lelkiekben általános helynöke bizonyítja, hogy egyfelől Cheh-i Pancelus (d) János, másfelől Zenthmartun-i Kalach – a Clusmonstra-i konvent ügyvédvalló levelével – felesége: Borbála és Kamaras-i (d) Bálintné: Erzsébet képviselőiben, akik Chenthe (d) János fia: János leányai, az előtte zajló perben bírói engedélye alapján fogott bírák segítségével május 1-jén (in oct. Georgii mart.) kiegyeztek a feleségek apjától öröklés útján Pancelus (d) Jánosra szállott Cheh nevű birtokból az asszonyoknak a természeti jog (iure nature) és az ország szokása szerint járó leánynegyed, hitbér és az anyjuk jegyajándéka tekintetében. Eszerint Pancelus (d) János rokoni szeretetből a leánynegyed fejében örökjogon átengedte az asszonyoknak és ezek férjeinek, Kalachnak, illetve Bálintnak Cheh birtok negyedrészt minden tartozékával együtt, továbbá vállalta, hogy ő vagy örökösei ennek zavartalan birtoklásában az asszonyokat és örököseiket saját költségükön megvédik. Kötelezettséget vállalt még arra nézve is, hogy a birtok negyedrészenek iktatása alkalmával, hitbér és jegyajándék címén 25 márkát (marcas regni) fizet Borbálának és Erzsébetnek. Zenthmartun-i Kalach a maga és az asszonyok nevében kötelezte magát, hogy Pancelus (d) János férfi- vagy leányági utódaival szemben nem fognak további jogigénnyel fellépni.

Eredeti, hártján, hátlapján rányomott pecsét nyomával, DL 27427. — Ái Losonci László erdélyi vajda 1377. május 28-i oklevelében, DL 42694. Megjegyzendő, hogy a formailag hiteles oklevelet Stibor vajda 1399. január 17-i ítéletlevelével (DL 42694. — ZsOkI I. 5671. sz.) hamisnak nyilvánította azon az alapon, hogy azt, annak idején, az oklevél- és pecséthamisításért halálra ítélt és máglyán kivégzett István deák kolozsmonostori nótárius mutatta be. Az esetleges hamisítás körülményeire l. LtKözl 55/1984. 134–138. (Jakó Zs.) □ Közlés: AOKm VI. 453–454, 576–578 (ez utóbbi helyen 1357-re keltezte hibásan). — DocRomHist C, XI. 17–19, 648 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: DocRomHist C, XI. 123. — Bónis: Szentszéki regeszták 1226. sz. (tévesen 1357-re keltezte).

836. 1356. május 8. (in quind. Georgii mart.) A Warad-i káptalan az erdélyi egyház részére átírja III. András király 1299. október 19-i oklevelét (CDTrans I. 589/7. sz.) Buzd birtok határjárásáról.

Tartalmi ái Járai Péter erdélyi alvajda 1364. november 25-i oklevelében, DL 30662. □ Közlés: DocRomHist C, XII. 368–371 (román fordításban is). □ Regeszta: DocRomHist C, XI. 19–20.

837. 1356. június 13. (II. d. Penth.) Az erdélyi káptalan bizonyítja, hogy István erdélyi alvajda [1356. április 6. és június 5. között kelt] kérésére (830. sz.) a Világusberk-i nemesek részéről László magister káptalani jegyzőt, a Ffata-i nemesek részéről pedig a Lekenche-i plébánost: Balázst küldte ki tanúbizonyoságul, akiknek jelenlétében Galaz-i János alvajdai ember június 5-én (dom. a. Penth.), jöllehet a nyolc fogott bíró közül csak Zaua-i Márk, Wlken fia: Johann, Miklós fia: Myke és Tamás fia: Miklós, azaz négy személy jelent meg, mert a többiek más ügyek miatt indokoltan nem jöhettek el, a vitás területet felosztotta a felek színe előtt, és csupán a távollévő Beche fia: Istvánt képviselte famulusa: Nagy (Magnus) András ügyvédvalló levél alapján. Míthogy a kérdéses területet az erdők szerfeletti sűrűsége és hegyek magassága miatt (propter nimiam densitatem silvarum et altitudines montium) nem lehetett jó móddal felosztani, abban egyeztek meg, hogy a négy fogott bíró szemre végzi el az osztályt. Miután a vitás föld Csepan felőli harmadát a Világusberk-i nemeseknek, a Ffata felőli kétharmadát pedig az ottani nemeseknek iktatták, a felek ellentmondás nélkül elfogadták ezt a felosztást és a részeket elválasztó új határjeleket.

Tartalmi ái Losonci László erdélyi vajda 1380. január 28-i oklevelében, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73765. — Tartalmi ái Dengelegi Pongrác és Vizaknai Miklós erdélyi alvajdák 1442. október 15-i oklevelében, DL 44336. □ Közlés: TelOkl I. 193–195. — Ub II. 514–516. □ Regeszta: DocRomHist C. XI. 22.

838. 1356. június 20. (in Sancto Emerico, II. d. oct. Penth.) Domokos erdélyi alvajda a Clusmunustra-i Szűz Mária-monostor konventjéhez. Elődje, István korábbi erdélyi alvajda perhalasztó oklevele és Clus vármegye szolgabíráinak István alvajdához intézett jelentése értelmében Reche-i Lőrinc fia: János magisternek június 19-én (in oct. Penth.) előtte véglegesen nyilatkoznia kellett volna Kalach és Kamaras-i Bálint feleségei, Chente (d) János leányai ellenében a Bare és Zengel birtokokból nagyanyjuk után osztályos jogon nekik járó részért, továbbá anyjuk leánynegyedeként Nagy- és Kisrecse (Reche maiori et minori), Paluara, Kerezur [!], Nok, Tamasteleke birtokokból a természeti jog (iure naturali) alapján őket illető részért, továbbá apjuk után örökölt bizonyos földekért folyó perben. Ekkor János magister nevében – ügyvédvalló levéllel – [...] fia: Mihály jelent meg, aki a háromszor feltett kérdésére is csak a per további elhalasztását kérte. Míthogy István volt alvajda oklevele szerint János magister hajlandó volt Kalach és Kamaras-i Bálint feleségei követelésének eleget tenni, az ítéltőszékén jelen lévő nemesekkel együtt úgy döntött, hogy a konvent küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Jara-i Jakab fia: György, Both fia: Gál, Zaua-i Mark comes, Corpad-i Bagar (d) János alvajdai emberekként augusztus 1-jén (in Iacobi ap.) a szomszédok és a felek által odahívandó más nemesek társaságában hasítsák ki Lőrinc fia: János Zengel és Bare nevű birtokaiból a Kalach és Kamaras-i Bálint feleségeinek anyjuk után járó részt, amit határoljanak körül és örökjogon iktassák az asszonyoknak a nekik járó minden joggal együtt. Az esetleges ellentmondókat a feleségek ellenében idézzék a színe elé és minderről tegyenek neki írásban jelentést.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1356. augusztus 1-jei oklevelébe (845. sz.), DL 28909. Megjegyzendő, hogy a szokatlan szerkezetű, némileg zavaros szövegezésű oklevél összefüggésben állhat a hamisításért kivégzett István deák konventi nótárius birtokügyeivel és ezért egyelőre gyanús hitelüként tartandó számon. Vö.

Ltközl 55/1984. 134–138 (Jakó Zs.). □ Közlés: AOkm VI. 491–493. — DocRomHist C. XI. 23–25 (román fordításban is).

839. 1356. június 26. (Agrie, in quind. Penth.) Domokos erdélyi prépost, egri kanonok és Miklós egri püspöknek lelkiekben általános helynöke a Beregh vármegyei Brod birtokkal kapcsolatos leánynegyed ügyében oklevelez.

Eredeti, hátlapján kerek pecsét töredékével, Zichy cs zsélyi lt: DL 77167. □ Közlés: ZOkm III. 30–32. □ Regeszta: Bónis: Szentszéki regeszták 1212. sz.

840. 1356. július 10. (in Dewa, dom. a. Margarete virg.) András erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Herpey-i Bálint, Tunughy-i András fia: Pál vagy Saard-i Domokos fia: Miklós közül az egyik vajdai emberként vizsgálja ki Geubul fia: Jakob comes panaszát, miszerint, a Kyzd-i, Erkud-i és RADIUS-i, továbbá a Keerch-i apátság három falvában, Kerezturn-on, Mesche-n és Zenthmiclosteleke-n lakó szászok (Saxones) június 19-én (in Trinitatis) fegyveresen megrohanták Haasfalua nevű birtokát, ottani lakóházait teljesen kifosztották és felégették, feleségét és három leánygyermekét sértegették és meg akarták ölni, majd a Hassfalu-i templom ajtaját feltörték, az oda menekített javait pedig elvitték. Onnan Saard nevű birtokára továbbmenve, az ottani templom ajtaját is feltörték, a faluban levő házából pedig 100 márka értékű ingóságait elvitték. Június 21-én (f. III. p. Trinitatis) Boda falura rontottak, a templomot lerombolták, a levéltár ajtaját pedig feltörték (ostium conservatorii eiusdem ecclesie refregissent) és az ott őrzött birtokleveleit magukkal vitték. A vizsgálat eredményéről írjon számára jelentést. — *Hátlapján azonos kéz írásával:* Amicis suis reverendis, capitulo ecclesie Transsiluane, pro comite Iacobo filio Gebul, inquisitione.

Eredeti, papíron, hátlapján befüggesztett zárópecsét nyomával, DL 29429. □ Közlés: AOkm VI. 486–487. — Ub II. 121–122. — DocRomHist C, XI. 25–27, 649 (román fordításban is, hasonmással).

841. 1356. július 11. (in Sancto Emerico, in Benedicti conf.) Domokos erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanához. Scuchak-i Miklós fia: András azt állítja, hogy Felsőmacskás (superior Machkas) birtok, melyen Szt. Márton tiszteletére kőtemplom épült, neki vásárolt jószága és azt teljes joggal kellene bírja, de birtoklását igazoló oklevelei mostanában elégték. Ezért felkéri őket, hogy keressék elő a szóban forgó okmányok egyházuk sekrestyéjében vagy levéltárában levő mását (instrumentorum suorum alia paria in sacristia seu conservatorio ecclesie vestre) és azokat privilégiális formában írják át Miklós fia: András számára.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1356. július 15-i oklevelében (842. sz.), DL 26752. □ Közlés: AOkm VII. 144. — DocRomHist C, XI. 27–28 (román fordításban is).

842. 1356. július 15. (in Divis. apost.) Az erdélyi egyház káptalana – Domokos erdélyi alvajda 1356. július 11-i kérésére (841. sz.) – privilégiális formában átírja a saját 1313. április 27-i oklevelét (CDTrans II. 207. sz.), amelyet levéltárában (in conservatorio

ecclesie nostre) keresett és talált meg. — *Méltóságsor*: Domokos prépost és választott [erdélyi] püspök, Loránd örkanonok és Miklós Clus-i főesperes dékánkanonok.

Ái Lackfi András erdélyi vajda 1357. május 5-i oklevelében (911. sz.), DL 26752. □ Közlés: AOkm VII. 143–145. — DocRomHist C, XI. 28–29 (román fordításban is).

843. 1356. július 22. (f. VI. a. Iacobi ap.) A Clusmunustra-i Szűz [Mária]-monostor konventje bizonyítja, hogy Gerolth-i Miklós fia: János fiai: András és Miklós a Clus vármegyei Tonchaza-n lévő örökjogú részüket 80 garásával számolt 12 márkában tíz esztendőre elzálogosították György fia: Illésnek azzal a megkötéssel, hogy azt csak saját pénzükön válthatják vissza és másnak szükségétől szorongattatva sem vethetik zálogba, viszont mások keresetével szemben kötelesek saját költségükön védelmezni e jószágban.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét töredékeivel, az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277336). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 29–30 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLT 139. sz.

844. 1356. [július] 23. Péter fia: Domokos, az erdélyi egyház prépostja Tamás Crasna-i főesperes révén kifizeti ama 100 arany Ft-ot, amivel az általa illetéktelenül elnyert prépostság haszonvételeiért fizetendő 400 arany Ft-ból adós maradt.

Vatikáni lt, a pápai kincstár bevétel-regisztrumai. □ Közlés: Hoberg 134.

845. 1356. augusztus 1. (in oct. Iacobi ap.) A Clusmunustra-i Szűz Mária-monostor konventje Domokos erdélyi alvajdához. 1356. június 20-i kérésére (838. sz.) kiküldte Miklós frater papot Corpad-i Bagar (d) János alvajdai ember mellé, de minthogy sem az alvajdai oklevélben megnevezett többi alvajdai ember, sem több más nemes nem jöhetett el, a jelenlevők elégtelenül kis száma miatt július 25-én (in Iacobi ap.) a birtokosztályt nem ejtették meg és az ügyet, bírság nélkül (sine omni gravamine birsagii) korábbi állapotában az erdélyi vajda és Zonuk-i ispán legközelebbi közgyűlésére halasztották, hogy akkor a vajda hozzon végső ítéletet. — *Hátlapján azonos kéz írásával*: Nobili viro et honesto, Dominico, vicewoyuode Transsiluano, pro nobilibus dominabus, videlicet consorte Kalach et Valentini de Kamaras contra magistrum Iohannem, filium Laurentii de Reche, super facto divisionis Zengel et Bare ac aliis intraposis, ad congregationem generalem [domi]ni voyuode Transsiluani et comitis de Zonuk proxime nunc celebrandam, prorogatoria.

Eredeti, rongált papíron, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 28909. □ Közlés: AOkm VI. 491–493. — DocRomHist C, XI. 30–31 (román fordításban is).

846. 1356. [augusztus 4. előtt] Domokos, az Isten segítségével és I. Lajos király tettségéből erdélyi vajdává lett András alvajdája, Egyed erdélyi alvajda [1351. augusztus 1. után kelt] perhalasztó oklevele értelmében (612. sz.) [Lekence birtok ügyében] augusztus 4-re (VI. d. oct. Iacobi ap.) színe elé idézi Isaak fia: Mathias, Siberk fia: Peter és

Benedikt fia: Gallus felpereseket, illetve Lekence-i Nikolaus fia: Jakob, Lorenz fia: Nikolaus és Stephan fiai: Stephan, Blasius és Ladislaus alpereseket.

Tartalmi ái Macska Domokos erdélyi alvajda 1356. december 11-i oklevelében (869. sz.), DL 36408 és Beszterce v lt (DF 247225). □ Közlés: Ub II. 127–128. — DocRomHist C, XI. 56–57, 60 (román fordításban is). □ Regeszta: Berger: Regesten I. 28. sz.

847. 1356. augusztus 4. Salamon Torda-i főesperes és az erdélyi püspök helynöke bizonyítja, hogy Dombro-i Lőrinc fia: Domokos tanúkkal igazolta Chestue-i János fiaival: Istvánnal és Péterrel szemben, hogy Chungua a nagyapjának: Miko fia: Domokosnak örökös birtoka volt. Ennélfogva abból őt anyjának, említett Domokos leányának: Kwnechnek a természetjog alapján járó leánynegyede, az ország szokásjoga alapján pedig nagyanyjának: Erzsébetnek a hitbére és jegyajándéka illeti meg.

Tartalmi ái Járai Péter erdélyi alvajda 1360. november 25-i oklevelében, 1907-ben a Kemény cs csombordi lt-ban őrizték, de ennek a KvNLT által kezelt anyagában jelenleg nem volt fellelhető. □ Regeszta: TTár 1907. 86–87 (Magyari K.). — DocRomHist C, XI. 31.

848. [1356. augusztus 4. – november 8. között] Domokos erdélyi alvajda tanúsítja, hogy [1356. augusztus 4. előtt kelt] perhalasztó oklevele (846. sz.) értelmében augusztus 4-én (IV. d. oct. Iacobi ap.) megjelentek előtte egyfelől Syberk/Syberd fia: Peter magister – a maga és, a szükséges ügyvédvalló oklevelek révén, társai [Isaak fia: Mathias és Benedikt fia: Gallus] nevében is –, másfelől Nikolaus fia: Jakob, Lorenz fia: Johann, valamint Stephan fia: Stephan, Blasius és Ladislaus, kivéve: Lorenz fia: Nikolaust, aki nem jött el és nem is képviseltette magát. Peter magister bemutatta az erdélyi káptalan [1285. évi (CDTrans I. 417. sz.) és 1285 után kelt (420. sz.)] privilégiumait, melyek a Lekence folyó mellett fekvő Lekence birtokra vonatkoznak. Mivel pedig a másik fél hasonló bizonyítékok felmutatásáról nem gondoskodott, az alvajda a pert a vajda legközelebbi közgyűlésére halasztotta, három márka bírság terhe mellett, melyet az alperesek az ítélezés kezdetén kell kifizessenek, okleveleik bemutatásával egyidejűleg.

Tartalmi ái Macska Domokos erdélyi alvajda 1356. december 11-i oklevelében (869. sz.), DL 36408 és Beszterce v lt (DF 247225). Keltetése azon alapszik, hogy Lackfi András vajda ez év második felében november 8-án tartott közgyűlést (vö. DocRomHist C, XI. 41–50). □ Közlés: Ub II. 128. — DocRomHist C, XI. 57, 60–61 (román fordításban is). □ Regeszta: Berger: Regesten I. 29. sz.

849. 1356. [augusztus 4. után]. Salamon Torda-i főesperes és erdélyi püspöki helynök András erdélyi vajdának. Bár az egyházi bíróság Dombro-i Lőrinc fia: Domokosnak Chungua birtokból megítélte anyja leánynegyedét, valamint nagyanyja hitbérét és jegyajándékát, Chestue-i János fiait: Istvánt és Péter deákot az egyházból kiközösítéssel sem tudta rákényszeríteni a fizetésre. Kéri segítségét.

Tartalmi ái Járai Péter erdélyi alvajda 1361. augusztus 22. körül kelt oklevelében. Az oklevelet 1907-ben a Kemény cs csombordi lt-ban őrizték, de ennek a KvNLT-ban kezelt anyagában 1981-ben már nem volt fellelhető. □ Regeszta: TTár 1907. 87 (Magyari K.). — DocRomHist C, XI. 32.

850. 1356. augusztus 19. (apud Villam novam Avinionensis diocesis, XIV. Kal. Septembris) VI. Ince pápa az erdélyi püspök adományozási jogköréhez tartozó javadalmakat ad Miklós fia: János erdélyi egyházmegyei klerikusnak, melyeknek évi jövedelme cum cura 25, sine cura pedig 18 ezüst márkánál több nem lehet. A beiktatással a kolozsmonostori apátot, a váradi prépostot és az avignoni Szt. Agricola-egyház dékánját bízza meg.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Regeszta: TTár 1895. 84 (240. sz., Áldásy A.). — DocRom Hist C, XI. 33.

851. 1356. szeptember 27. (in Cosme et Damiani mart.) Az erdélyi egyház káptalana előtt Regun-i Dénes fia: Tamás magister, Indal-i Péter fia: Gál útján, tiltakozik az ellen, hogy néhai famulusának: Makra-i (d) Pálnak a fiai: Péter, Miklós és János Chegh birtokot, melyet ő engedett át használatra apjuknak, másnak elidegenítsék, mert ezt a szokás-jog szerint egyedül csak ő válthatja magához. — *Hátlapján azonos írással: Pro magistro Thoma filio Dyonisii de Regun contra filios Pauli dicti de Macra protestatoria et prohibitoria.*

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét töredékével, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260640). □ Közlés: BánfOkl I. 210–211. — DocRomHist C, XI. 33–34 (román fordításban is).

852. 1356. [szeptember 29. után] (... p. Mich. arch.) Vince Vng-i alesperes Kopus-i, Miklós Munkach-i és Pál Rakus-i plébános a Brod-i leánynegyed ügyének állásáról tájékoztatja Domokos erdélyi prépostot, egri kanonokot és Miklós egri püspök lelkiekben általános helynökét.

Eredeti, sérült papíron, hátlapján mandorla alakú zárópecsét nyomával, Zichy cs zsélyi lt: DL 77169. □ Közlés: ZOkm III. 32–34. □ Regeszta: DocRomHist C, XI. 34. — Bónis: Szentszéki regeszták 1215. sz.

853. 1356. október 1. (sab. p. Mich. arch.) Johann comes és Farkastelki (de villa Furkasii) Nikolaus comes, Medyesch föld provinciális bírái a [szászok] universitas-a számára bizonyítják, hogy Almási (de Almasio) Simon comes jogszerűen járt el, amikor a falujabeli Hese-t aki a közöttük élt Michaelt, Busd-i Witche Nikolaus, valamint Herbord fia: Peter és Henning testvérét meggyilkolta, Schars határáig üldözte, majd elfogva Medyesch-en elítéltette és lefejeztette. Tehát támogassák annak igazát, ha az ügyben panaszt emelnének előttük, mert ők is hasonlóan járnak el, ha az hozzájuk kerül.

Eredeti, papíron, hátlapján befüggesztett pecsét helyével, Kemény József gyűjteménye (DF 253445). □ Közlés: Arch. f. Kunde Öst. Gesch. 5/1850. 376 (Teutsch, G. D.). — Ub II. 122. — DocRomHist C, XI. 35–36 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOKl 100. sz.

854. 1356. október 6. (oct. Mich. arch.) A Clusmunustra-i Szűz Mária-monostor bizonyítja, hogy Gereu fia: János, szükségtől kényszerítve a Bihar vármegyei (in ctu Byhoriensi) Bedech-en levő részbirtokát, minden tartozékával együtt ötven garással számított négy márkában (marcam quamlibet quinquaginta grossis computando) az oklevél keltétől

számítva [1357.] március 22-ig (usque oct. Med. quadrag.) leköti Monustur-i Jakab fia: István magisternek úgy, hogy azután csak az összeg kétszereséért válthassa ki.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 28071. □ Közlés: AOkm VI. 503. — DocRomHist C, XI. 36, 176–177, 650 (román fordításban is, hasonmással, 1357. október 6-i keltezéssel).

855. 1356. október 9. (in Sancto Emerico, IV. d. oct. Mich. arch.) Domokos, az erdélyi részek alvajdája, az erdélyi egyház káptalanának. Miután Kerulew-i János fiai: Ágoston és György perbe idézték Syle-i Miklós fiait: Istvánt, Mihályt és Pétert, továbbá osztályos atyafiaikat (comportionarios suos): Kerulew-i János fiait: Gált és Mihályt, hogy adják ki nekik Kerulew-n a káptalan privilégiuma alapján nagyanyjuk leánynegyede címén őket illető birtokrészt. Minthogy az alperesek erre késznek nyilatkoztak, küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Ladan vagy Nagy (Magnus) György alvajdai megbízott október 16-án (dom. prox. venturo) iktassa be Ágostont és Györgyöt a káptalan privilégiuma alapján őket megillető Kerulew-i birtokrészbe, határjelekkel elválasztva azt mások jószágától, és figyelmen kívül hagyva a fenti alperesek esetleges ellentmondását. A birtok megosztásáról és a határ menetéről október 23-ra (ad VIII. d.) tegyen neki jelentést. — *Hátlapján azonos írással:* Discretis viris et honestis, honorabili capitulo ecclesie Transsilvane, amicis suis karissimis.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét nyomával, ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253653). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 37–38 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOKl 101. sz.

856. 1356. október 11. (Agrie, f. III. p. Dyonis. mart.) Domokos, az erdélyi egyház prépostja, egri kanonok és Miklós egri püspöknek lelkiekben általános helynöke Margonya-val (Sarus vm) kapcsolatos leánynegyed, hitbér és jegyajándék ügyében oklevelez.

Ái az egri káptalan 1356. október 13-i oklevelében, DL 4628. □ Közlés: CDHung IX/2. 514–519. □ Regeszta: Bónis: Szentszéki regeszták 1216. sz.

857. 1356. október 12. (Avinione, IV. Id. Octobris) VI. Ince pápa I. Lajos magyar királynak. Tudomására jutott, hogy buzgólkodása következtében a Magyarországon a tatárok ellen táborba szállt [?] románok (olachii) egy része áttért a görög vallásról és a többiek is hajlandók lennének az áttérésre, ha a Szentszék külön főpapról gondoskodna számukra. Ebben a vonatkozásban utasításokat adott az esztergomi és a kalocsai érseknek, kérve számukra a király támogatását.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Regeszta: TTár 1895. 88 (261. sz., Áldásy A., hibásan október 10-re kelteзве).

858. 1356. október 19. (f. IV. p. Galli conf.) A Clusmunustra-i Szűz [Mária]-monostor konventje előtt Regun-i Dénes fia: Tamás magister, Veres (Ruphus) Mihály útján, tiltakozik amiatt, hogy Macra-i Pál fiai: Miklós és Péter Cheg nevű birtokokon menedéket adnak Lampert-hi Ceh (d) Tamásnak, akit Konth Miklós erdélyi vajda közgyűlésén levelesítettek, jöllehet ezt a nemesek és az ülnökök a közgyűlésen megtiltották. — *Hátlapján*

azonos írással: Pro magistro Thoma filio Dyonisii de Regun contra Nicolaum et Petrum filios Pauli de Macra protestatoria.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét töredékével, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260641). □ Közlés: BánfOkI I. 211. — DocRomHist C, XI. 38–39 (román fordításban is).

859. 1356. november 4. (IV. d. Omn. sanct.) A Clusmonostra-i Szűz Mária-monostor konventje előtt az Aba nemzetségbeli Chente (d) János fia: János az őt örökjogon illető Belső-Szolnok vármegyei (in ctu de interiori Zonuk) Borzua hegyet és Huzyumezev birtokot, tartozékaikkal együtt, örökre átadja sógorának Wos (d) Miklós magisternek és nővérétől született fiainak: Lászlónak, Istvánnak, Pálnak és Jánosnak, akik viszont élete végéig kötelesek őt eltartani a mondott hegy és birtok jövedelméből.

Eredeti, hártýán, hátlapján pecsét maradványaival, egykor a Wass cs lt-ban, ahol azonban már 1942-ben nem volt fellelhető, jelenlegi holléte ismeretlen. □ Közlés: HOkI 261–262. — DocRomHist C, XI. 40–41 (román fordításban is). □ Regesztá: WassLt 110. sz.

860. [1356. november 8. – december 7. között, Torda] [András] erdélyi vajda tanúsítja, hogy Domokos erdélyi alvajda [1356. augusztus 4. – november 8. között kelt] perhasztó oklevele (848. sz.) értelmében, Torda-n tartott közgyűlésén, – Nikolaus kivételével – Jakob, Johann, Stephan, Blasius és Ladislaus megjelentek előtte, de nem tudták felmutatni a szükséges okleveleket, hanem ismét a per halasztását kérték. Ezért ő azt – az alperesek által az ítékezés kezdetén kifizetendő hat márka bírság terhe mellett – december 7-re (ad oct. Andree ap.) az alvajda elé Szentimrére (ad Sanctum Emericum) tette át.

Tartalmi ái Macska Domokos erdélyi alvajda 1356. december 11-i oklevelében (869. sz.), DL 36408 és Beszterce v lt (DF 247225). Keltezése azon alapszik, hogy Lackfi András vajda ez év második felében november 8-án tartott közgyűlést (vö. DocRomHist C, XI. 41–50). □ Közlés: Ub II. 128–129. — DocRomHist C, XI. 57–58, 61 (román fordításban is). □ Regesztá: Berger: Regesten I. 30. sz.

861. 1356. november 10. (Torde, III. d. oct. Omn. sanct.) András erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy Kelnuk-i Salamon fia: Nikolaus fiainak: Stephannak és Andreasnak Peturfolua-i Henning fia: néhai Nikolaus Peturfolua-i (in ctu Albensi) birtokrészei miatt Enyed-i Michael comes ellen Domokos alvajda színe előtt régóta folyó perét, melyet az ügy fontosságára nézve és a [megjelent] nemesek alacsony létszáma miatt augusztus 1-jére (ad oct. Iacobi ap.) ő elébe utaltak, ő az erdélyrészi nemesek mostani [november 8-i] közgyűlésére halasztotta, noha mind a felperesek, mind pedig az alperes Michael comes ügyvédje és famulusa: Simon készek lettek volna jogleveleik bemutatására. E közgyűlésen a felek, az ő előzetes engedélye alapján fogott bírák segítségével egyezsége jutottak és bejelentették, hogy Kelnuk-i Salamon fiai: Stephan és Andreas – testvéreik (fr. u): Salamon, Michael és Nikolaus nevében is – néhai Henning fia: Nikolaus Peturfolua-i birtokrészét, szőlőinek felét, három ottani malmának harmadát és Sebus városbeli telkét, István volt erdélyi vajda privilégiumának megfelelően, örökre átengedték Enyed-i Michael comesnek, kölcsönösen semmiseknek nyilvánítva az egymás

ellen kiállított okleveleiket és kötelezték magukat, valamint utódaikat, hogy Michael comest megvédik a fentiek birtokában.

Ái az erdélyi káptalan 1357. március 3-i oklevelében (892. sz.), Zichy cs zsélyi lt: DL 77183. □ Közlés: ZOkm III. 48–50. — Ub II. 123–124. — DocRomHist C, XI. 41–44 (román fordításban is).

862. 1356. november 13. (in Thorda, VI. d. oct. Omn. sanct.) András erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy az erdélyrészi nemesek és egyéb rendű-rangú emberek részére Thorda-n november 8-án (in oct. Omn. sanct.) tartott közgyűlésén Bokws-i Derekaas (d) János fia: Simon magister azt vallotta, hogy a Belső Szolnok vármegyei (in ctu de Zonuk interiori) Sumkwth, Kopylan és Kachko nevű örökbirtokait, melyeket már az ősei is birtokoltak és most a király kezén vannak, apjától: Jánostól néhai László erdélyi vajda azért foglalta el, mert többszöri felszólítására sem akart annak famulusa lenni, nehogy a szent korona iránt hűtlenné váljon. A panaszos állítását, annak kérésére, a közgyűlésen jelen levő szolgabírák, esküdt ülnökök és más rendű-rangú emberek eskü alatt megerősítették.

Ái az erdélyi káptalan 1356. november 22-i oklevelében (866. sz.), DL 30017. □ Közlés: AOkm VI. 517–518. — DocRomHist C, XI. 44–45 (román fordításban is).

863. 1356. november 14. (Torda, VII. d. oct. Omn. sanct.) András erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi részek nemesei és minden rendű-rangú ember részére Tordán november 8-án (in oct. Omn. sanct.) kezdett közgyűlése alkalmával Péter magister deák, a Clusmunustra-i konvent jegyzője – a konvent ügyvédvalló levelével megjelenve – László apát nevében azzal vádolta Kalyan-i János fia: Mannust, hogy elfoglalta a monostor Bewna nevű (Clus vm) birtokát. Állítása igazolására felmutatta az erdélyi káptalannak egy István volt alvajdához és András vajdához címzett egy-egy jelentését a helyszíni vizsgálatról, amiből kitűnik, hogy Bewna az apátság birtoka. Az apátság birtoklásának jogalapja felőli egyéb iratai azonban elkallódtak amikor a monostort a királlyal szembe szálló nagyurak felpredálták és apátjait elfogták. Mivel pedig az egyházak megfelelő joglevelek alapján szokták bírní jószágaikat és Péter magister ilyeneket nem tudott bemutatni, a hét vármegye szolgabírái és esküdt ülnökei Mannust arra kötelezték, hogy [1357]. január 13-án (in oct. Epiph. dom.) Szentimrén (in Sancto Emerico) négy szomszédjával együtt leteendő eskü által bizonyítsa, hogy Bewna örök jogon az övé. — *Hátlapján azonos kéz írásával:* Pro domino Ladislao abbate de Clusmunustra, contra Mannum filium Iohannis, super iuramentali depositionis [!] in facto possessionis Bewna vocate, ad octavas festi Epiphaniarum domini ad Sanctum Emericum facienda, memorialis. — *Ugyanott, közel egykorú kéz írásával:* Item ecclesia optinuit causam suam. Mannus vero in iudicio facti potentie est convictus.

Eredeti, papíron, hátlapján kerek zárópecsét nyomával, a kolozsmonostori konvent mlt-ban (DF 275174). — Tartalmi említés Macska Domokos alvajda 1357. január 17-i oklevelében (878. sz.), DL 29149. — Tartalmi említés Szobi Bertalan erdélyi alvajda 1393. szeptember 26-i oklevelében, DL 28735. □ Közlés: CDHung IX/2. 547–549. — Hurmuzaki I/2. 43–44. — DocRomHist C, XI. 45–48 (román fordításban is). □ Regeszta: KmLt 24. sz. (hibásan november 15-re keltezte). — Šincal I. 491–492.

864. 1356. november 15. (Torde, VIII. d. oct. Omn. sanct.) András erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy bár Beld-i László fia: László és András fia: Balázs az erdélyrészi nemesek és minden rendű-rangú emberek részére Tordán, november 8-án (in oct. Omn. sanct.) kezdett generalis congregatióján, István volt erdélyi alvajda halasztólevele alapján, pert kezdett nővérüknek Jako-tól született fiai: Jakab és Lukács ellen, amiért ezek Beld legnagyobb részét maguknak foglalták, noha a természet törvénye szerint (ratione iuris nature) ők is örökösök benne, a tőle nyert engedély alapján, fogott bírák előtt kiegyeztek. Ennek értelmében Gyog-i András volt vajda fia: László, Tate-i Kemyn fia: Márton, vagy Adorján fia: Péter, az erdélyi káptalan tanúbizonyosságának jelenlétében [1357.] február 9-én (in oct. Purif. virg.) ossza Beld-et három részre, amelyekből két részt Jako fiai, harmadik részét pedig és az előbbi két részből is két jobbágytelket (tertiam vero partem eiusdem, cum duobus fundis curiarum iobagionibus aptis de ipsis duabus partibus ipsius possessionis Beld deductis) László fia: László és András fia: Balázs kapjanak meg. Az egyezés megszegőjét patvarkodásért (vitio calumpnie) büntetik. A birtok felosztásáról a káptalan március 22-re (ad oct. Med. quadrag.) tegyen jelentést. Mindez a hét megye szolgabíráinak és kirendelt esküdt ülnökeinek tudtával történt.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, DL 30687. □ Közlés: DocRomHist C, XI. 48–50 (román fordításban is).

865. 1356. november 19. (Torde, in Elyzabeth vidue) András erdélyi vajda és Zonuk-i ispán megtiltja mindenkinek, hogy a Clusmonustra-i apátság jobbágysái és hospesei felett bíraskodjanak, miután László frater apát felmutatta előtte I. Lajos király pátenstét, amely szerint Clusmonustra falu régebbi alapítású Cluswar-nál, az ottani lakosok ügyeiben csak az apát vagy officialisa ítélni és a monostor népeit Cluswar kiváltságai illetik meg.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett kerek pecsét nyomával, a kolozsmonostori konvent mlt-ban (DF 275175). □ Közlés: Ub II. 124–125. — DocRomHist C, XI. 50–52 (román fordításban is). □ Regeszta: KmL 25. sz.

866. 1356. november 22. (in Cecilie virg.) Az erdélyi egyház káptalana Derekws (d) János fia: Simon magister kérésére átírja András erdélyi vajda 1356. november 13-i patens oklevelét (862. sz.).

Eredeti, hátyán, hátlapján rányomott pecsét nyomával, DL 30017. □ Közlés: DocRomHist C, XI. 52, 650 (román fordításban is, hasonmással).

867. 1356. november 22. (Agrie, in Cecilie virg.) Domokos erdélyi prépost, egri kánonok és Miklós egri püspöknek lelkiekben általános helynöke a bírság kifizetését halogató felet eltiltja az istentiszteletektől, majd kiközösítéssel, jobbágysait és a híveket pedig interdictummal fenyegeti.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét nyomával, Vay cs berkeszi lt: DL 96354. □ Regeszta: Bónis: Szentszéki regeszták 1219. sz.

868. 1356. november 25. (in Katerine virg.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Selk-i Holman fia: Hennyng/Hennynh/Hennyng és Nikolaus, sükségtől kénysze-

ritve, a káptalan előtt egészében kifizetett 200 márka színezüstért, örökjogon eladták Sarselk-i Alard fiának: Christian comesnek Zepmezew birtok és a Kukullew között fekvő Egurwarpathaka nevű birtokukat, amelyet atyjuk: Holman kapott adományba I. Károly királytól, akinek adománylevelét úgyszintén átadták Christian comesnek. Egyúttal érvénytelennek nyilvánították minden olyan Egurwarpathaka-ra vonatkozó oklevelüket, melyet csalárdul eltitkoltak volna, és ígéretet tettek, hogy Christian comest mindenki ellen megvédelmezik a jószág zavartalan birtoklásában. — *Méltóságosor*: Domokos prépost és választott [püspök], Loránd ör-, Mihály éneklő- és Miklós Clus-i főesperes dékánok.

Eredeti, hártján, mandorla alakú függőpecséttel, DL 31099. □ Közlés: AOkm VI. 518–519. — Ub II. 125–126. — DocRomHist C, XI. 53–54 (román fordításban is).

869. 1356. december 11. (in Sancto Emerico, V. d. oct. Andree ap.) Domokos erdélyi alvajda a Clusmunustra-i Szűz Mária egyház konventjéhez. December 7-én (in oct. Andree ap.) Syberd fia: Peter deák magister, konventi jegyző – a maga, valamint rokonai: Isaach/Isac fia: Mathias és Benedikt fia: Gallus személyében is – bemutatta a konvent 1351. [március 30. előtt kelt] jelentését (595. sz.), Tamás akkori erdélyi vajda alvajdájának: Egyednek 1351. [június 12. – augusztus 1. között kelt] (608. sz.) és 1351. [augusztus 1. után kelt] (612. sz.), Domokos alvajda 1356. [augusztus 4. előtt kelt] és [1356. augusztus 4. – november 8. között kelt], illetve András erdélyi vajda és Zonuk-i ispán [1356. november 8. – december 7. között kelt] perhalasztó (848. és 860. sz.) oklevelét, mely utóbbinak értelmében Syberd fia: Peter, Isaach fia: Mathias és Benedikt fia: Gallus felperesek meg is jelentek az alvajda előtt, az alperesek: Nikolaus fia: Jakob, Lorenz fia: Johann és testvére: Nikolaus, valamint Stephan fiai: Stephan, Blasius és Ladislaus azonban nem jöttek el, és nem is képviseltették magukat. Ezért az alvajda és az ország azon nemesei, akik ítélőszékének tagjai, a fenti oklevelek alapján a Lekunche folyó mellett, attól keletre fekvő Lekunche birtokot minden tartozékával örökre és visszavonhatatlanul Peter-nek, Mathias-nak és Gallus-nak ítélték, az alpereseknek örök hallgatást parancsolva, és ezek összes, a nevezett birtokra vonatkozó oklevelét érvénytelennek nyilvánítva. Felkéri azért a konventet, hogy küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Szentgyörgyi (de Sancto Georgio) Herman fia: Nikolaus, Galacz-i Demeter fia: János, Welken fia: Johann vagy Ws-i Iwanka fia: János alvajdai ember, a szomszédok összehívása után, Lekence birtokot iktassa a felpereseknek, nem véve figyelembe Nikolaus fia: Jakob, Lorenz fiai: Johann és Nikolaus, illetve Stephan fiai: Stephan, Blasius és Ladislaus ellentmondását. A többi esetleges ellentmondót idézzék színe elé, minderről pedig írásban tegyenek neki jelentést, mely a határ leírását és a megjelentek névsorát is tartalmazza.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 36408. — Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1357. január 13-i jelentésébe (873. sz.), Beszterce v It (DF 247225). □ Közlés: Ub II. 126–130. — DocRomHist C, XI. 55–62 (román fordításban is). □ Regeszta: ArchZtsch 12/1887. 78 (Zimmermann, Fr.). — Berger: Regesten I. 31. sz.

870. 1356. december 13. (f. III. p. oct. Andree ap.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy amikor András erdélyi vajdának és Zolnuk-i ispánnak Tordán november 8-án (in oct. Omn. sanct.) az erdélyrészi nemesek összessége számára kezdett közgyűlésére a káptalan ügyeinek intézése végett kiküldte Loránd örkanonokot, Miklós Clus-i, Miklós Zolnuk-i, László Hunyad-i főespereseket és György Kraco-i plébános-kanonokot, előttük Szentkirályi (de Sancto Rege) Sándor fia: János, bizonyos szükségéitől kényszerítve, Bonczahaza nevű, lakóitól elhagyott birtokát, valamint Hoczo faluban egy telkét, halastó- és szőlőhelyét, Vendighordoy és Nogherdo nevű erdejét, végül a Morisius folyón lévő malomhelyét, melyek mind egyedül csak őt illetik, 20 márka ezüstért örökre eladta Mihály fia: Bolgar (d) Lászlónak és utódainak.

Ái az erdélyi káptalan 1393. január 13-i oklevelében, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73801. □ Közlés: TelOkI I. 100–101. — DocRomHist C, XI. 63–64 (román fordításban is).

871. 1356. december 14. (Albe, IV. f. p. oct. Andree ap.) Salamon magister, Torda-i főesperes, a [püspöki] szék üresedésében az erdélyi káptalan által kinevezett helynök bizonyítja, hogy László Igun/Fahyd-i és Péter tövisi (de villa Spinarum) plébánosok (ecclesiarum rectores) jelenlétében Borw/Boryw (d) Miklós magister, néhai András alvajda fiai: László és István, valamint Andrásnak és Lukácsnak a fiai, Gyog-i nemesek, fogott bírák segítségével kiegyeztek Miklós fia: Miklós és Jakab fia: Péter Gerend-i nemesekkel utóbbiak nagyapja: Miklós comes anyjának: Erzsébetnek Salamon/Sámson fia: István fia: néhai László birtokaiból korábban megítélt és abból a természeti jog (iure naturali) szerint járó leánynegyed felől úgy, hogy utóbbiaknak két részletben [1357.] március 1-jén (in oct. Cinerum) és [1357.] június 4-én (in oct. Penth.) egyenként tíz pensával számolt 70 márkát fizetnek, részben pénzben, részben egyéb javak becsértékében, de amelybe nem számítják be az ugyancsak átadandó posztót. Ha az első határnapkor nem fizetnének, bírságban legyenek elmarasztalhatók, ha pedig a második határnapkor sem tennék meg, kétszeres összegű bírság legyen kiróható. Kikötötték azt is, hogy ha a leánynegyed ügyében bárki pert akarna indítani a Gyog-iak vagy utódaik ellen, Gerend-i Péter és Miklós kötelesek őket saját költségükön megvédelmezni.

Eredeti, papíron, hátlapján befüggesztett, mandorla alakú pecsét nyomával, DL 28910. — Ái az erdélyi káptalan 1357. április 17-i oklevelében, DL 30387. □ Közlés: AOkm VI. 522–523. — Üb II. 130–131. — DocRomHist C, XI. 64–66 (román fordításban is).

872. 1357. január 11. (Agrie, IV. d. oct. Circumcis. dom.) Domokos az erdélyi egyház prépostja, az egri egyház kanonokja és Miklós egri püspöknek a lelkiekben általános helynöke Kassa környéki leánynegyed, hitbér és jegyajándék miatti perben bíraskodik és oklevelez.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét nyomával, Berzeviczy cs lt: DL 68908. □ Regeszta: Bónis: Szentszéki regeszták 1222. sz. (január 12-re keltezve).

873. 1357. január 13. (in oct. Epiph. dom.) A Clusmunustra-i Szűz Mária monostor konventje Domokos erdélyi alvajdának. 1356. december 11-i mandátuma (869. sz.) értelmében kiküldték tanúbizonyságot Lőrinc frater konventi papot, kinek jelenlétében

Szentgyörgyi (de Sancto Georgio) Herman fia: Nikolaus alvajdai ember [1356.] december 22-én (II. d. Thome ap.), a szomszédok összehívása után, körülhatárolta Lekence birtokot tartozékaival együtt, és ama határjelekkel, melyek közt Jakob, Johann, Nikolaus, Stephan, Blasius és Ladislaus is birták, ellentmondás nélkül Syberk fia: Peter magisternek, Isaak fia: Mathiasnak és Benedikt fia: Gallusnak, és általuk utódaiknak iktatta örökjogon.

Ái az erdélyi káptalan 1358. március 24-i oklevelében (999. sz.), Beszterce v lt (DF 247225). I: Közlés: Ub II. 131–132. — DocRomHist C, XI. 70–71 (román fordításban is). □ Regesza: ArchZtsch 12/1887. 78 (Zimmermann Fr.). — Berger: Regesten I. 32. sz.

874. 1357. január 16. (in Sancto Emerico, IV. d. oct. Epiph. dom.) Péter fia: Miklós, András erdélyi vajda bírságbehajtója (exactor iudiciorum) az erdélyi részekben, bizonyítja, hogy Zuchak-i István fia: János, január 13-ra (ad oct. Epiph. dom.) szóló idézésére megjelenve, teljesen kifizette azt a három márka bírságot, mellyel azért sújtották a vajda színe előtt, mert Deyche-i Gált megvádolta.

Eredeti, papíron, hátlapján befüggesztett pecsét töredékeivel, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73670. □ Közlés: TelOkI I. 101. — DocRomHist C, XI. 72–73 (román fordításban is).

875. 1357. január 16. (IV. d. oct. Epiph. dom.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Myske fia: Jakab bemutatta előtte a káptalan 1351. január 21-i oklevelét (583. sz.), majd kijelentette, hogy a Kykellew folyó mellett fekvő Borsiacabfalwa birtokot visszaengedte Szentkirályi (de Sancto Rege) Sándor fia: Jánosnak, aki viszont ehelyett Gerus birtokbeli részét kötötte le neki zálogban ama tíz ezüst márka fejében, az oklevélben foglalt feltételek mellett.

Ái az erdélyi káptalan 1407. június 19-i oklevelében, iktári Bethlen cs lt (DF 255007). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 72 (román fordításban is).

876. 1357. január 17. (V. d. oct. Epiph. dom.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy színe előtt Moyus-i László fia: János, szükségtől hajtva, Zenmartun nevű birtoka (Clus vm) három részének nyugat felé eső hatodát márkánként 80 garasban számított nyolc márkáért egy évre Bethlem-i Apa fia: Jakab fia: András magisternek kötötte le zálogban, azzal a feltétellel, hogy ha az év elteltével, saját (és nem mások) pénzével nem tudná azt visszaváltani, a zálogteher kétszeresére emelkedik és ezenfelül még három márka bírságot is tartozik fizetni. A visszaváltásig András magister szabadon élvezheti a birtokrész haszonvételeit és jövedelmeit.

Eredeti, papíron, azonos kézzel írt két példányban, hátlapjukon befüggesztett kerek pecsét nyomával, Bethlen cs bethleni lt: DL 62707. — Tartalmi említés az erdélyi káptalan 1358. január 21-i oklevelében (972. sz.), uo. DL 62710. □ Közlés: AOkm VI. 530–531. — DocRomHist C, XI. 78–79 (román fordításban is).

877. 1357. január 17. (in Sancto Emerico, V. d. oct. Epiph. dom.) Domokos erdélyi alvajda bizonyítja, hogy Aprod (d) János fia: László – apja nevében is, a szükséges ügyvédvalló oklevelekkel jelenve meg színe előtt – esküt tett, hogy ha ezentúl befogadnák Eus és Palathk birtokokba famulusukat: Lőrincet és feleségét, akik miatt összekülönböz-

tek Iuanka/Iwanka fia: Jánossal, kötelesek legyenek ez utóbbinak 10 márkát fizetni a bírónak járó részen felül.

Eredeti, papíron, hátlapján befüggesztett, kerek pecsét töredéke és regeszta Huszti András kézírásával, DL 41292. □ Közlés: AOKm VI. 531. — DocRomHist C, XI. 73–74 (román fordításban is).

878. 1357. január 17. (in Sancto Emerico, V. d. oct. Epiph. dom.) Domokos erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanához. Miután András erdélyi vajdának és Zonuk-i ispánnak az erdélyrészi nemesek összessége és minden rendű-rangú ember számára [1356], november 8-án (in oct. Omn. sanct.) Torda-n kezdett közgyűlése alkalmából László Clusmonustra-i apát ügyvédje: Péter deák magister, konventi jegyző a Kalyan-i János fia: Mannus kezében lévő Beunye (Kulus vm) birtokra vonatkozó keresetét csak István egykori alvajdához szóló káptalani jelentéssel és tiltakozó levelekkel kívánta bizonyítani, azt állítván, hogy a monostor birtoklevelei elkallódtak amikor a király ellenségei az apátságot elfoglalták és apátjait elfogták, a vajda és az ország előkelői [1356. november 14-i oklevelükben (863. sz.)] úgy határoztak, hogy mivel az egyházak az ország szokása szerint írásos jogbiztosíték alapján bírják jószágaikat, Mannus [1357]. január 13-án (in oct. Epiph. dom.) Szentimrén (in Sancto Emerico) az alvajda előtt négy tőszomszédjával együtt tegyen esküt és így bizonyítsa, hogy Beunye valóban az ő örökös birtoka. Mint-hogy pedig Mannus – ellentétben az apátot képviselő Zumurduk-i László familiarissal – az eskütételre a kitűzött időpontban meg sem jelent, a vitás birtokot visszaítélte az apátságnak. Küldje ki tehát tanúbizonyosságát, akinek jelenlétében famulusa: Feyes (d) Péter, alvajdai emberként február 9-én (in oct. Purif. virg.) a szomszédok összehívása után határolja körül Beunye birtokot és iktassa azt vissza a Culusmonustra-i Szűz Mária-monostor apátjának, egyházának, illetve a konventnek, Mannus és fia: János ellentmondására való tekintet nélkül. Az esetleges más ellentmondókat idézze a színe elé és minderről március 1-jéig (ad oct. Cynerum) írjon számára jelentést. — *Hátlapján azonos írással*: Discretis viris et honestis, honorabili capitulo ecclesie Transsilvane, dominis et amicis suis reverendis.

Eredeti, papíron, hátlapján befüggesztett zárópecsét nyomával, DL 29149. — Belefoglalva az erdélyi káptalan 1357. február 26-i oklevelébe (888. sz.), a kolozsmonostori konvent ml-t-ban (DF 275176). — Tartalmi ái Szobi Bertalan alvajda 1393. szeptember 26-i oklevelében, DL 28735. □ Közlés: AOKm VI. 532–534. — DocRomHist C, XI. 74–78 (román fordításban is). □ Regeszta: CDHung X/2. 175. — KmL 26. sz.

879. 1357. január 19. (f. V. p. oct. Epiph. dom.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Korpad-i Bagar (d) János előtte beleegyezett abba, hogy a vele azonos rokonsági fokon lévő osztályos atyafiai (cum quibus ipse in una divisionali linea consanguineitatis existeret): Korpad-i Markalph fia: Illés fiai: László és Mihály Korpad-i birtokrészük hatodát (a quadam fovea incipiendo versus partem septentrionalem usque finem quousque sessiones habere posset) a káptalan korábbi pátense értelmében eladták Miklós fia: Kunchlinus-nak.

Ái az erdélyi káptalan 1361. július 17-i oklevelében, Vay cs berkeszi lt: DL 96380.

880. 1357. január 19. (f. V. p. oct. Epiph. dom.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Korpad-i Markalph fia: Illés fia: Miklós és Markalph fia: Miklós fia: László maguk részéről is tudomásul vették hogy atyafaik: Illés fiai: László és Mihály Korpad-i birtokrészük hatodát (a quadam fovea incipiendo versus partem septentrionalem usque finem quousque sessiones habere posset, habitatoribus destitutam) a káptalan korábbi pátense értelmében örökre eladták Miklós fia: Kunchlynus-nak.

Ái az erdélyi káptalan 1361. július 17-i oklevelében, Vay cs berkeszi lt: DL 96380.

881. 1357. január 20. (f. VI. p. oct. Epiph. dom.) A Clusmunstra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy Zekel (d) Péter magister Baluanus-i várnagy famulusának: László fia: Istvánnak a kérésére tanúbizonyiságul kiküldte Lőrinc frater papot, aki előtt január 17-én (f. III. p. Epiph. dom.) Bunchyda faluban, majd január 18-án (f. IV.) Deeswar faluban a Doboka és Zolnuk vármegyei nemesek és különösképpen a szolgabíráik egybehangzóan állították, hogy [1356.] december 23-án (f. VI. a. Nat. Chr.) Welpreth falu vajdája: Kulhun, továbbá Surban kenéz, valamint Dumitru, Cristian és Iwan nevű románok, gonosztevők csapatába állva, fegyveres kézzel hatalmaskodva Zumbathtelege falura támadtak és az ottani jobbágyoknak 1200 juhát elhajtották, [1357.] január 6-án (f. VI. p. oct. Nat. dom.) pedig a Baluanus várához tartozó Kutke nevű királyi birtokra rontottak, onnan öt ökröt és egy lovat erőszakkal magukkal vittek. Amikor pedig az elvitt jószágok visszaszerzése végett két román embert Welpreth-re küldtek, ezekre az ottani románok rátámadtak, egyiknek lovát megölték, Vasilet és Prodan kenézt pedig a mezőn [megsebesítették].

Eredeti, vízfoltos papíron, hátlapján befűggesztett kerek pecsét töredékeivel, DL 41294. □ Közlés: DocVal 132–133. — DocRomHist C, XI. 81–82 (román fordításban is).

882. 1357. január 26. (Vyssegrad, II. d. Conv. Pauli ap.) I. Lajos király András erdélyi vajdának és Zonuk-i ispánnak, valamint Dewa-i, Kukulleu-i, Wywar-i és Kewholm-i várnagyainak. A gyulafehérvári (AlbTr) káptalan panaszából értesült arról, hogy offciálisaik az említett várakhoz tartozó falvakból, de más falvakból is a káptalannak járó tizedet a vajdának és maguknak szedik be, üdvösségüket is kockáztatva ezáltal. Minthogy a tizedek az egyháziakat illetik, azonnal hagyjanak fel ezzel a merészséggel, ne akadályozzák a tizedszedést, ne avatkozzanak bele, és az elvitt dézsmát hiánytalanul szolgáltatassák vissza a káptalannak.

Eredeti, hártján, hátlapján felségpecsét befűggesztésének nyomával, az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277340). — Tartalmi ái Lackfi András vajda 1359. május 8-i oklevelében (1066. sz.), uo. (DF 277349). □ Közlés: Szeredai: Series 97–99. — Szeredai: Notitia 46. — CDHung IX/2. 572 és IX/3. 131–132. — Hurmuzaki I/2. 44 (mindhárom közlés tévesen január 25-re keltezi). — Ub II. 132–133. — DocRomHist C, XI. 86–87 (román fordításban is). □ Regeszta: Fabritius 21. — ErdKLt 145. sz. (tévesen január 25-re keltezte).

883. 1357. január 26. (Vyssegrad, II. d. Conv. Pauli ap.) I. Lajos király András erdélyi vajdának és Zonuk-i ispánnak. A gyulafehérvári (AlbTr) káptalan panaszára utasítja, hagyjon fel a káptalan jobbágyainak és birtoktalan famulusainak ítélőszékére való kényszerítésével azon ürügy alatt, hogy őket a király nem részeltette az egyháziak bíraskodási szabadsá-

gában, mert az erdélyi káptalan is élvezi a jobbágysági, valamint birtoktalan szolgálói feletti bíráskodás kiváltságát. Egyidejűleg szűnjenek meg ugyanezekről beszállásolást és élelmet követelni, miként ezt, értesülése szerint, eddig tették. Jelen levelét adja vissza felmutatójának.

Eredeti, hártán, hátlapján befüggesztett felségpecsét nyomával, az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277339). □ Közlés: Ub II. 132. — DocRomHist C, XI. 85–86 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLT 144 sz. (tévésen január 25-re keltezte).

884. 1357. január 27. (f. VI. p. Conv. Pauli ap.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Kugh (d) Miklós fia: Kugh (d) Mihály, valamint fiai: János, György és Miklós, továbbá Gergely fia: Poch fiai: Gergely és János Obusfolua, másként Beznik nevű Kisküküllő vármegyei (in ctu de Kukulieu minori) részbirtokukat 32 ezüst márkáért eladták Darlaz-i Simon bán fia: Miklós magisternek, akit ebben az ügyben Tamás fia: István képviselt, minthogy azt a káptalan előtt már korábban neki elzálogosították. Egyben kötelezték magukat, hogy ha a vevőt szerzeményében nem védhetnék meg, akkor Bolthana adnak neki azonos értékű birtokot. — *Méltóságsor*: Domokos prépost és electus, Loránd ör-, Mihály éneklő-, Miklós Clus-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, hártán, függőpecséttel, Kemény József gyűjteménye (DF 253446). □ Közlés: Ub II. 133–134. — DocRomHist C, XI. 87–89 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOKI 102. sz. (hibásan január 28-ra keltezte).

885. 1357. január 29. (IV. Kal. Februarii.) I. Lajos király György fia: Mihály magister budai polgárt (civem Budensem), az erdélyi sókamarák és a lippai pénzverőkamara ispánját (comitem camerarum nostrarum salium partium Transsilvanarum et monetarum de Lyppa) nemességgel és Zomuszegh (Zothmar vm) birtok adományozásával jutalmazza hűséges és érdemes munkájáért.

Eredeti, hártán, függőpecsét töredékével, DL 4646. □ Közlés: AOKM VI. 535–536. □ Regeszta: DocRomHist C, XI. 89.

886. 1357. február 16. (f. V. p. Valentini mart.) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy Panyla-i Péter fia: János – testvérei: László és Leukus nevében is – tiltotta Mihály magister, az erdélyi részek sókamaraispánjának Zomuszegh-i jobbágyságait attól, hogy Panyla és Bachna nevű Zathmar vármegyei birtokaik haszonvételeit jogtalanul éljék, hallászanak és veteményeskertet létesítsenek (a constructione orti olerum et aliorum). — *Hátlapján azonos írással*: Pro Iohanne, Ladizlao et Leukus filiis Petri de Panyla contra universos populos de villa Zomuszegh super percepcione utilitatum possessionum Panyla et Bachna vocatarum protestationalis et prohibitoria.

Eredeti, papíron, hátlapján pecsét töredékeivel, Kállay cs lt: DL 51728. □ Közlés: DocRomHist C, XI. 89–90 (román fordításban is). □ Regeszta: KálLII. 1206. sz.

887. 1357. február 26. (in Invocavit) Az erdélyi egyház káptalana Zumurduk-i Egyed fia: László kérésére átírja a Culusmunustra-i egyház konventjének 1329. július 6-i oklevelét (CDTrans II. 655. sz.). — *Méltóságsor*: Domokos prépost és electus püspök, Loránd ör-, Mihály éneklő-, Miklós Clus-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, hártán, függőpecsétje elveszett, DL 41296.

888. 1357. február 26. (in Invocavit) Az erdélyi káptalan Domokos erdélyi alvajdának. 1357. január 17-i kérésére (878. sz.) kiküldötte: Feyes (d) Péter, tanúbizonysága: Pál kanonok, Clusuar-i plébános jelenlétében február 9-én (in oct. Purif. virg.) megkísérelte ugyan a [kolozsmonostori] apátot beiktatni Beunye birtokába, de Mannus testvére: Bertalan – János nevű famulusa révén – és Szentgyeydi (de Sancto Egidio) Vos (d) Miklós magister – szintén János nevű famulusa útján – ellentmondott, amiért is március 1-jére (oct. Cynerum) megidéztek őket. — *Hátlapján azonos írással:* Nobili viro magistro Dominico viceuoyode Transsilvano pro religioso viro domino fratre Ladislao abbate de Clusmunustra et suo conventu contra Nicolaum dictum Vos de Sancto Egidio ac Bartholomeum fratrem Mannus ad octavas diei Cynerum citatoria. — *Más, egykorú kézzel:* Per litterale mandatum domini Andree woyuode ad octavas festi beati Georgii martiris ve[nientis] prorogant.

Eredeti, papíron, hátlapján kerek zárópecsét töredékeivel, a kolozsmonostori konvent ml-t-ban (DF 275176). — Tartalmi említés Szobi Bertalan alvajda 1393. szeptember 26-i oklevelében, DL 28735. □ Közlés: DocRomHist C, X. 90–92 (román fordításban is). □ Regeszta: CDHung X/2. 175. — KmLt 27. sz.

889. 1357. február 27. (Avinione, III. Kal. Martii) VI. Ince pápa, hogy az erdélyi egyház minél rövidebb időre maradjon főpásztor nélkül, jóváhagyja az András püspök halálát követően a káptalanban formai hibákkal lezajlott választás eredményét, és Domokos prépostot kinevezi püspökké. Erről egyidejűleg értesíti I. Lajos királyt, a káptalant, az egyházmegye papságát és híveit és a kalocsai érseket, felszólítva mindenkit az engedelmességre.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Temesváry 156–157. □ Regeszta: TTár 1895. 261 (274. sz., Áldásy A., hibásan február 26-ra keltezve). — DocRomHist C, XI. 92.

890. 1357. február 28. (in Sancto Emerico, f. III. p. Invocavit) Domokos erdélyi alvajda az erdélyi káptalannak. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Lona-i Demeter, Many-i István vagy Szentgyörgyi (de Sancto Georgio) Nikolaus alvajdai ember tartson vizsgálatot Bethleem-i Jakab fia: András magister ama panaszára, hogy miután Walko-i Pál fia: Miklós magister alvajdai jegyző, a káptalan kiküldöttének jelenlétében, február 1-jén (in vig. Purif. virg.) néhai nagyanyja (aue sue): Erzsébet leányegyede címen beiktatta őt az asszony testvéreinek (fr. u): Reynold comesnek jelenleg Konya magister kezében lévő, de általa bírói úton megnyert Ida és Ludueghfolua nevű Doboka vármegyei [!] birtokaiba, február 23-án (f. V. p. Cynerum) Konya magister Theke-i officialisa: Ban fia (d) Miklós, ura parancsára, István fia: János, Péter fia: István és Mihai román vajda (woyuoda Olachalis) segítségével hatalmasul kiüzte őt e jószágokból.

Eredeti, papíron, hátlapján kerek befüggesztett pecsét töredékével, Győri Püspökség Lt, Holdházy-hagyaték (DF 272939).

891. [1357. március 1. előtt] Domokos erdélyi alvajda, valamint Myhalchfolua-i Bakou és Syle-i István Fehér (Albensis) vármegye szolgabírái kötelezik Dalya-i Nikolaus fiait: Hennyngh-et, Nikolaust, Sandurt és Ladislaust, hogy március 1-jén (oct. Cynerum) fizessék ki Tyur-i Balázs fia: László famulusának: Mihály fia: Balázs unokatestvéreinek

(fr. patr.): Budou fia: Jánosnak apjuk: Dalya-i Nikolaus általi megöléséért járó vérdíjat, azaz harmadfél márkát és egy fertot, márkánként 10 pensat számítva.

Tartalmi említés Fehér vármegye 1357. március 5-i oklevelében (893. sz.), Bethlen cs bethleni lt: DL 62708. □ Közlés: CDHung IX/2. 644. — AOkm VI. 543. — Ub II. 135. — DocRomHist C, XI. 97 (román fordításban is).

892. 1357. március 3. (f. VI. a. Reminiscere) Az erdélyi egyház káptalana Szebeni (de Cybinio) Michael comes részére privilégiális alakban átírja András erdélyi vajda 1356. november 10-i oklevelét (861. sz.), melyet Loránd magister örkanonok mutatott be előtük. — *Méltóságsor*: Domokos prépost és választott püspök, Loránd ör-, Mihály éneklős és Miklós Clus-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, hártán, függőpecsétje elveszett, Zichy cs zsélyi lt: DL 77183, □ Közlés: ZOkm III. 47–50. — Ub II. 134–135. — DocRomHist C, XI. 92–93 (román fordításban is).

893. 1357. március 5. (in Sancto Emerico, V. d. oct. Cynerum) Domokos erdélyi alvajda, valamint Myhalchfolua-i Bakou és Syle-i István Fehér vármegye szolgabírái tanúsítják, hogy [1357. március 1. előtt kelt] páten oklevelük értelmében (891. sz.) március 1-jén (oct. d. Cynerum) színük előtt Dalya-i Nikolaus fiai: Hennyng, Nikolaus, Sandur és Ladislaus kifizették Mihály fia: Balázsnak a harmadfél márka és egy fertó vérdíjat, amivel apjuk tartozott Balázs unokatestvére (fr. p): Budou fia: János megöléséért. — *Hátlapján azonos kéz írásával*: Pro Hennyng, Nicolao, Sandur et Ladislao filiis Nicolai de Dalya, contra Blasium filium Michaelis, super solutione tertie dimidie marcarum cum fertone, expeditoria.

Eredeti, papíron, hátlapján az alvajda befüggesztett kerek zárópecsétje nyomával és a szolgabírák két gyűrűspecstjével, Bethlen cs bethleni lt: DL 62708. □ Közlés: CDHung IX/2. 644–645. — AOkm VI. 542–543. — Ub II. 135. — DocRomHist C, XI. 97 (román fordításban is).

894. 1357. március 19. (Bude, in Letare) I. Lajos király utasítja a Warad-i káptalant, hogy György fia: Mihály magistert, gyűrűspecstjét őrző különleges jegyzőjét, az erdélyi részek sókamaráinak ispánját (speciali notario nostro sigilli annularis et comiti camararum salium partium Transsilvanarum), határának kijelölése után, iktassa be az általa neki adományozott Zomuszeg (Zathmar vm) birtokba.

Ái a váradi káptalan 1357. április 4-i oklevelében, Zichy cs zsélyi lt: DL 77187. □ Közlés: ZOkm III. 53–54. □ Regesza: DocRomHist C, XI. 99.

895. 1357. március 28. (in Wysegrad, f. III. p. Iudica) I. Lajos király az erdélyi fehérvári (AlbTr) egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Hydegviz-i Akus, Almas-i Mihály fia: Jakab vagy Segusvar-i Hennyng fia: Michael királyi emberként, a szomszédok egybehívása után, határjárással egybekötve és a határjeleket megújítva iktassa be Sandur fia: Nikolaus magister lovagot (miles) Olchona-i (d) Stephan magvaszakdt fiainak: Werusnak és Stephannak királyi kézre háramlott Corlathteluke, Kuesd, Byrges, Iwanfalua, Salatna, Magare, Fetundorph és Emrustuh nevű, az erdélyi részeken fekvő birtokaiba. Az esetleges ellentmondókat idézze az erdélyi vajda elé, s ugyancsak neki te-

gyen minderről írásbeli jelentést. — *Hátlapján azonos kéz írásával: Fidelibus suis capitulo ecclesie Albensis Transilvane, pro magistro Nicolao filio Sandur, statutoria.*

Eredeti, hártán, hátlapján befűggesztett zárópecsét nyomával, DL 30664. □ Közlés: AOkm VI. 551–552. — Ub II. 135–136. — DocRomHist C, XI. 102–104 (román fordításban is).

896. 1357. április 8. (sab. a. Pasce) I. Lajos király utasítja András erdélyi vajdát, hogy sem ő, sem az ő emberei többé ne maguknak szedjék be a vajdai birtokokon az egyházi tizedet, hanem e jogot engedjék vissza a püspökségnek és a káptalannak. Az eddigi gyakorlatot csak abban az esetben követhessék, ha az egyháztól tisztességes áron bérbe vették a tizedeket.

Tartalmi említés Lackfi András erdélyi vajda 1359. május 8-i oklevelében (1066. sz.), az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277349). □ Közlés: Szeredai: Series 97. — CDHung IX/3. 132. — Ub II. 165. — Hurmuzaki I/2. 59. — DocRomHist C, XI. 375–377 (román fordításban is). □ Regesza: ErdKLT 157. sz. — DocRomHist C, XI. 106.

897. 1357. április [10–15. között] (in Buda ... p. Passce) András erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán alispánjaihoz, várnagyaihoz, officialisaihoz és az erdélyi egyháznak, illetve káptalannak tizeddel tartozó összes embereknek. A László magister Tytelgd-i [!] és Miklós magister Zolnuk-i főesperes, erdélyi kanonok által káptalanuk nevében felmutatott királyi parancs alapján megtiltja nekik, hogy a püspökségnek és a káptalannak járó tizedet maguknak, illetve az ő részére szedjék, vagy bármiként beleártsák magukat annak beszedésébe, és utasítja őket, hogy inkább segítsék az egyházat a behajtásban.

Eredeti, rendkívül rongált és csonka hártán, DL 28073. □ Közlés: DocRomHist C, XI. 106–108 (román fordításban is).

898. 1357. április 14. (Bude, f. VI. a. oct. Pasce) András erdélyi vajda és Zonuk-i ispán a Clusmunustra-i Szűz Mária-egyház konventjéhez. Mivel Zenthegid-i Vos (d) Miklós magister idegen kezekbe került Mohal nevű birtokát (Doboka vm) vissza akarja szerezni és azt mások birtokaitól elhatárolni, küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Zekel (d) Péter és György magisterek Baluanus-i várnagyok, illetve Galaz-i Demeter fia: János vagy Reche-i Lőrinc fia: János vajdai emberként határolják körül Mohal-t és abba örökjogon iktassák be Vos (d) Miklós magistert. Az esetleges ellentmondókat idézze színe elé, és minderről írásban tegyen neki jelentést.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1357. május 23-i jelentésébe (928. sz.), DL 28736 és 28737. □ Közlés: AOkm VI. 591–592. — TelOkI I. 103–104. — DocRomHist C, XI. 108–109 (román fordításban is).

899. 1357. április 16. (in oct. Pasche) A Clusmonstra-i Szűz [Mária]-monostor konventje előtt Doboka-i Mykud bán fia: Miklós fiai: János, Miklós, László, Leukus, János fia: László, továbbá László fiai: Miklós, Mihály, László, Imre, Egyed, Jakab és Deseu, végül Leukus fiai: Miklós, István, Balázs, Mihály a hadjáratok idején tanúsított halált megvető bátorságukért és vérük ontásáért Mihály fiainak: Miklósnak, Péternek, Jánosnak és Istvánnak, továbbá György fia: Péternek adják örökre Morov nevű Doboka vármegyei örökjogú földjüket (terram ipsorum seu sessionem) és kötelezték magukat, hogy annak háborítatlan birtokában megoltalmazzák őket. — *A birtok határának leírása:* Primo ab

una arbore silex [!] vocata in medio cuiusdam insule prope rivulum Moroupataka vocatum a parte plage orientalis, videlicet a parte ville Thoteur. Abhinc procedendo ad unam arborem querkus [!] vocatam, ibi est una meta terrea. Et deinde procedendo usque metam ipsius Thoteur ad longum monticulum Beerch vocatum, pro signo mete ipsum Berch usque ad metam ville Eztyen. Et inde flectitur ad eundem rivulum Moroupataka et adiungit ipse rivulus ad metam possessionis Eztyen, reclinat se ad alium Berch, qui Berch exit [?] a primo Berch et abhinc vadit ad rivulum circa duas piros versus eandem insulam, unde exhiverat [!] et ibi finiuntur mete.

Eredeti, vízfoltos hártján, függőpecséttel, ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253654). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 109–111 (román fordításban is).

900. 1357. április 17. (II. d. oct. Passce) Az erdélyi egyház káptalana Péternek, a Tyuis-i egyház plébánosának, a felgyógyi (de Gyogh superiori) nemesek nevében előterjesztett kérésére átírja Salamon magister Torda-i főesperes, helynök 1356. december 14-i pátens oklevelét (871. sz.).

Eredeti, hártján, hátlapján pecsét nyomával, DL 30387. □ Közlés: Ub II. 136–137. — DocRomHist C, XI. 112 (román fordításban is).

901. 1357. április 21. (Avinione, XI. Kal. Maii) [Domokos erdélyi püspök] kéri [VI. Ince] pápától Simon fia: Tamás kinevezését az esztergomi várbeli Szt. Tamás-egyház prépostjává.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Regeszta: RegSuppl II. 300. sz. — DocRomHist C, XI. 114 (a prépostság téves megnevezésével).

902. 1357. április 24. (Avinione, VIII. Kal. Maii) VI. Ince pápa jóváhagyja Domokos erdélyi püspökké választását és miután főpásztorrá kinevezve Péter Ostia-i és Velletri-i (Ostiensem et Velletrensem) püspökkel fel is szenteltette, felszólítja, hogy utazzék haza és vegye át egyházmegyéje kormányzását.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung II. 29 (hibásan április 23-ra keltezve). — Temesváry 159–160. — DocRomHist C, XI. 114–115 (román fordításban is). L Regeszta: TTár 1895. 261 (276. sz., Áldásy A.).

903. 1357. április 24. (Wyssegrad, in Georgii mart.) I. Lajos király a Warad-i káptalannak. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Balázs fia: László, Myhalhaza-i Baka vagy Hedruhfaya-i Leukus tartson vizsgálatot a gyulafehérvári (AlbTr) káptalan ama panaszára, hogy néhai András erdélyi püspök jogtalanul foglalta el Zenthmyhalkwe nevű várukat, melyet a püspök halála után most András erdélyi vajda bitorol.

Belefoglalva a váradi káptalan 1357. június 20-i jelentésébe (934. sz.), az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277337, 277338 és 277472). □ Közlés: Szeredai: Notitia 47. — CDHung IX/2. 603–604. — Ub II. 137. — DocRomHist C, XI. 115–116 (román fordításban is). □ Regeszta: Szeredai: Notitia 45. — ErdKLt 140 és 141. sz. (tévesen 1356-ra keltezve).

904. 1357. április 27. (Avinione, V. Kal. Maii) I. Lajos, Magyarország királya [VI. Ince pápának:] az Esztergominak, másként Strassburginak mondott (dicti de Strigonio alias Argensi) János nevű káplánját, asztaltársát és szentszéki követét ajánlja a Domokos erdélyi püspökké való kinevezésével megüresedett gyulafehérvári (AlbTr) prépostságra és kanonoki javadalomra.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl II. 83. sz. — Temesváry 159. □ Regesza: DocRomHist C, XI. 116.

905. 1357. április 27. (Avinione, V. Kal. Maii) VI. Ince pápa Esztergomi – másként Strassburginak vagy Szentgyörgyinek mondott – János kanonokot nevezi ki erdélyi prépostnak és beiktatásával a váradi és csanádi püspököt, valamint az avignoni Szt. Agricola-egyház dékánját bízza meg.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Regesza: TTár 1895. 261–262 (277. sz., Áldásy A.). — RegSuppl II. 301. sz. — DocRomHist C, XI. 116–117.

906. 1357. április 29. (Bude, in Petri mart.) I. Lajos király, érdemeire való tekintettel a Trinchin vármegyében, a lengyel határszélén, a Kysse folyó melletti Crazna nevű királyi birtokot, saját kérésére, János fia: Machka (d) Domokos erdélyi alvajdának és anyáról való testvérének (fr. u): Ivanka-nak adományozza az alábbi határokkal: A capite videlicet dicti fluvii Kysse usque situm dicte terre seu ville Crazna et abhinc ad partem civitatis nostre Uyvaras nuncupate ad medium miliare ex duabus partibus collateralibus ipsius fluvii ad duo miliaria in eisdem silvis et terris protelantem et extendentem. Domokos alvajda laudatioját pedig így örökíti meg az oklevél: Ipse in diversis nostris et regni nostri negotiis et agendis, specialiter cum magnifico viro Andrea filio Lachk, tunc comite Syculorum, nunc voyvoda Transilvano, domino suo contra Tartaros et Rutenos et tandem nobis in partibus transmarinis pro vindicta acerbe mortis quondam domini Ierusalem et Sycilie regis resumpmenda accedentibus nobiscum proficiscens ensiferque noster inibi deputatus sine intermissione lateri nostro assistens ac letali vulnere sauciatus propriique sanguinis sui effusione madidatus et aliis plerisque servitiis fidelibus exhibitis meruit complecere nostre maiestati. — *Az oklevél alsó szélén és hátlapján a pecsét alatt:* Relatio Leustahii bani.

Eredeti, hártán, hátlapján felségpecsét töredékeivel, esztergomi káptalan hiteleshelyi lt, lad. 34, fasc. 3, nr. 22 (DF 208867). □ Közlés: Turul 27/1909. 130–131 (Poór A., magyar fordításban is). — MonEccStrig. IV. 169 (hiányosan és hibás pecsétleírással). □ Regesza: DocRomHist C, XI. 117.

907. 1357. április 30. (Avinione, II. Kal. Maii). VI. Ince pápa az erdélyi egyházmegye dobokai (de Blaka) főesperességével járó javadalmat Illés fia: Benedeknek adományozza.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl II. 302. sz. □ Regesza: DocRomHist C, XI. 117.

908. 1357. május 4. (in Sancto Emerico, IV. d. oct. Georgii mart.) Domokos erdélyi alvajda a Clusmunustra-i Szűz Mária-egyház konventjének. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Mykud volt bán fia: Péter fiai: János magister, vagy Péter magister, il-

letve Buda-i György, vagy Darabas (d) Mihály a Fehér vármegyében (in ctu Albensi) fekvő Acyntus nevű birtokát, megjárva annak határát, iktassa vissza Wos (d) Miklós magister Kuholum-i várnagynak, az esetleges ellentmondókat pedig idézze színe elé.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1357. május 12-i oklevelébe (919. sz.), Wass cs lt (DF 252715). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 119–120 (román fordításban is). □ Regeszta: WassLt 111. sz.

909. 1357. május 4. (in Sancto Emerico, IV. d. oct. Georgii mart.) Domokos erdélyi alvajda Jakab deáknak és László fia: Istvánnak még Tamás volt erdélyi vajda és Zonuk-i ispán idején Tamás fiai: Deseu és Imre, Chol (d) Miklós fiai: András, Miklós és István, György fiai: Miklós és Illés, Pál fiai: Miklós, László és Jakab, végül Demeter fiai: Miklós, László és Dénes ellen indított perét, melyet Tamás vajda Pál és Demeter fiainak kiskorúsága miatt annak idején hét esztendőre elhalasztott, ennek elteltével május 1-jéről (ab oct. Georgii mart.) október 6-ra (ad oct. Mich. arch.) elhalasztja, minthogy időközben Pál fia: Jakab, Demeter fia: Miklós és Tamás fia: Imre elhalálozott. — *Hátlapján azonos írással*: Pro Iacobo literato et Stephano filio Ladislai contra magistros Andream, Nicolaum et Stephanum filios Nicolai dicti Chol et alios eorundem intra positos ad octavas festi beati Mychaelis archangeli prorogatoria.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét nyomával, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73671. □ Közlés: TelOkI I. 102–103. — DocRomHist C, XI. 120–121 (román fordításban is).

910. 1357. május 5. (in Sancto Emerico, V. d. oct. Georgii mart.) Domokos erdélyi alvajda az erdélyi káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Folth-i András fia: Gyrk magister, Bachy-i Tiburc fia: Petew vagy Kemend-i Gyurk fia: Mihály közül az egyik alvajdai emberként a szomszédokat összehívva vezesse be Rapolth-i Tamás fia: Jakab magistert Thamaspataka nevű Hunyad vármegyei birtokba, melyet Malach (d) Miklós magistertől és ennek testvérétől: Gergelytől vett zálogba. Az esetleges ellentmondókat Jakab ellenében idézze a színe elé és minderről írjon számára jelentést. — *Hátlapján azonos kéz írásával*: Discretis viris et honestis, honorabili capitulo ecclesie Transsiluane, dominis et amicis suis reverendis.

Eredeti, papíron, hátlapján befüggesztett zárópecsét nyomával, DL 29430. □ Közlés: AOkm VI. 575. — Ub II. 138. — DocRomHist C, XI. 121–123 (román fordításban is).

911. 1357. május 5. (V. d. oct. Georgii mart.) Domokos erdélyi alvajda tanúsítja, hogy Scuchak-i Bese fia: Miklós fia: András május 1-jén (in oct. Georgii mart.), Machkas-i Joseph fia: Miklós ellenében, bemutatta az erdélyi káptalan 1356. július 15-i privilégiumát (842. sz.), Machkas birtokbeli (Clus vm) részeihez való jogának bizonyítására. Látva ennek tartalmát és azt nótáriusa révén a nép nyelven (in layca lingua publice) felolvastatva, az alvajda az ítélőszékét alkotó előljárók (regni proceribus) egyetértésével az ügyet – annak nehézsége miatt és a felek kérésére – a vajda legközelebbi közgyűlésére halasztotta.

Tartalmi ái Lackfi András erdélyi vajda 1358. február 2-i oklevelében (977. sz.), DL 26752. □ Közlés: AOkm VII. 143–145. — DocRomHist C, XI. 216, 218 (román fordításban is).

912. 1357. május 8. (Agrie, in quind. Georgii mart.) Domokos erdélyi prépost, egri kanonok és Miklós egri püspöknek lelkiekben általános helynöke Brod birtokon leányegyed kiadását rendeli el.

Eredeti, hátlapján kerek pecsét nyomával, Zichy cs. zsélyi lt.: DL 77194. □ Közlés: ZOkm III. 62–64. □ Regeszta: Bónis: Szentszéki regeszták 1228. sz.

913. 1357. május 8. (VIII. Idus Mai) I. Lajos király gyűrűspecsétjének speciális jegyzőjét (specialis notarii sigilli nostri annularis): György fia: Mihály magistert, aki a lippai és az erdélyi sókamaráknak az ispánja (comitis camararum nostrarum de Lyppa salium partium Transsilvanarum) a Kwchurd-i és a Nomen-i (Zothmar vm) vám harmadának átengedésével jutalmazza, melyeket a korábban adományba kapott Zamuszegh-i birtokához csatolhat.

Eredeti, hártán, függőpecséttel, DL 4666. □ Közlés: AOkm VI. 580–581. — DocRomHist C, XI. 125–128 (román fordításban is).

914. 1357. május 9. (apud Pontem Sorgie Avinionensis diocesis, VII. Id. Maii) Domokos erdélyi püspök, a Domokos fia: Domokos szepesi préposttá történt pápai kinevezésével megüresedett esztergomi Szt. Tamás-egyház prépostságára saját káplánját, az erdélyi egyházmegyei Tövisi (de Spinis) Simon fia: Tamás papot ajánlja [VI. Ince pápa figyelmébe], mert hosszú időn át tanult kánonjogot. Annak ellenére is Tamást javasolja, hogy neki az erdélyi egyházban kanonoksága van és Crasna-i főesperes, illetve Warad-on is kanonoki javadalommal rendelkezik. Kinevezése esetén azonban főesperesi tisztségéről kész lemondani.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl II. 81. és 300. sz. (hibásan április 21-re, illetve 25-re keltezte). □ Regeszta: DocRomHist C, XI. 114, 128–129.

915. 1357. május 9. (apud Pontem Sorgie Avinionensis diocesis, VII. Id. Maii) VI. Ince pápa a Domokos fia: Domokos szepesi préposttá történt elölépésével megüresedett esztergomi Szt. Tamás-egyház prépostjává Tövisi (de Spinis) Simon fia: Tamást nevezi ki és beiktatásával a kalocsai érseket, a nyitrai püspököt és az avignoni Szt. Agricola-egyház dékánját bízza meg.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Regeszta: TTár 1895. 262, 266 (281. és 304. sz., Áldásy A.). — DocRomHist C, XI. 128.

916. 1357. május 9. (apud Pontem Sorgie Avinionensis diocesis, VII. Id. Maii) [Domokos erdélyi püspök] kéri [VI. Ince] pápát, hogy a Crasna-i főesperességgel járó javadalmat Tövisi (de Spinis) Simon fia: Simon erdélyi egyházmegyei klerikus kapja, annak ellenére, hogy a Wach-i egyházban már van kanonoksága.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl II. 82. sz. (hibásan április 25-re keltezte). □ Regeszta: DocRomHist C, XI. 128.

917. 1357. május 9. (apud Pontem Sorgie Avinionensis diocesis, VII. Id. Maii) VI. Ince pápa az erdélyi egyházmegyében levő krasznai főesperességet Simon fia: Simonnak adományozza.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni Lt. I^o Regesza: RegSuppl II. 303. sz. — DocRomHist C, XI. 128.

918. 1357. május 10. (Wyssegrad, f. IV. p. Ioh. a. port. Lat.) László Chazma-i prépost, kápolnaispán és királyi titkos kancellár bizonyítja, hogy egyrésztől Batur-i János magister fia: László magister, Zabolch-i ispán és Adrian-i várnagy, felesége, valamint fia: Szaniszló és László nevében is, másrésztől Phylpus-i Péter fia: Miklós, testvérei (fr. c): Lőrinc, Imre és István deák, továbbá a Warad-i káptalan ügyvédvalló levele alapján Zekeres-i László fia: István nevében is, előtte kiegyeztek egymással ama hatalmaskodások és kártételek ügyében, melyben Péter említett fiai és László fia: István vallattattak Batur-i László magister feleségének Somlyoal-i jobbágysai ellen, illetve amelyben Batur László magisternek az országbíró ítélete nyomán július 1-jén (in oct. Nat. Ioh. bapt.) a Warad-i káptalanban 50 nemessel együtt esküt kellene tennie. Ennek értelmében, a birtokügyekkel kapcsolatos oklevelek kivételével, érvényteleneknek nyilvánítják egymás elleni okleveleiket. Phylpus-i Miklós felmenti Batur-i Lászlót az eskütétel alól, aki július 1-jén 36 Ft-ot fizet Miklósnak költségei megtérítéseként, Péter említett fiainak és László fia: Istvánnak pedig a káptalan által megállapítandó időpontban visszaszolgáltatja azokat az állatokat és egyéb javakat, amelyeket feleségének jobbágysai az ő Zeech-i embereiktől elvittek és amelyekről nevezett Lőrinc július 1-jén a káptalanban az oltárra tett eskü alatt fogja kijelenteni, hogy addig nem kapták vissza. Ezután felmerülő sérelmeikben fogott bírák döntenek és egymás ellen csak abban az esetben vallattathatnak, illetve kezdenek pert, ha a sértett fél ezen az úton nem nyert elégtételt. Az egyezés megszegője hatalombaj-vesztésen marad, Batur-i László magister pedig kétszeres jóvátétellel tartozik, ha a fenti összeget július 1-jén nem fizetné ki, vagy az elvitt javakat nem szolgáltatná vissza. Mindkét fél saját személyével és birtokaival szavatolja a megállapodás változtatás nélküli betartását.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét töredékeivel, az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277341). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 129–132 (román fordításban is). □ Regesza: ErdKLT 146. sz.

919. 1357. május 12. (IV. d. f. III. p. quind. Georgii mart.) A Clusmunustra-i Szűz Mária-monostor konventje Domokos erdélyi alvajdának. 1357. május 4-i kérésére (908. sz.) tanúbizonyságként kiküldte János frater papot, kinek jelenlétében Darabas (d) Mihály alvajdai megbízott május 9-én (f. III. p. quind. Georgii mart.) megkísérelte Wos (d) Miklós magistert bevezetni Acyntus nevű birtokába, de ennek Mykus fia: Péter ellentmondott, amiért is őt június 4-re (oct. Penth.) színe elé megidézte. — *Hátlapján azonos írással*: Nobili viro et honesto Dominico vicewoyuode Transsilvano pro magistro Nicolao dicto Wos, contra Petrum filium Mykus ad octavas festi Penthecostes proxime venturas citatorie. — *Uo., más egykorú kéz írásával*: Propter prioritatem termini ad octavas festi Nativitatis beati Iohannis baptiste, est procurator actoris Mychael Darabus.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét töredékeivel, Wass cs Lt (DF 252715). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 132–133 (román fordításban is). □ Regesza: WassLt 112. sz.

920. 1357. május 17. (Wyssegrad, in vig. Ascens. dom.) I. Lajos király a Warad-i káptalannak Domokos erdélyi püspöktől értesült arról, hogy amikor elődjének: néhai András püspöknek a halála után a püspökség javait királyi védelem alá helyezette, András erdélyi vajda Erdélyben tartott közgyűlésén az András püspök által birtokolt egyházi jószágokból többet az azokért perelő személyeknek iktattatott, Zenthmyhalkwe várát pedig önmagának foglalta el. Minthogy pedig ő a püspökség megőrzésre védelmébe vett javait Domokos püspöknek úgy kívánja kezébe adni, ahogyan azokat elődje: néhai András püspök birtokolta, küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében udvari lovagja: Machedonia-i Péter, Miklós fia: András vagy Brassov-i Jakob mindazokat a jószágokat, amelyeket néhai András püspök élete végéig birtokolt, az említett várral együtt, adja és iktassa vissza Domokos püspök kezébe, tekintet nélkül arra, hogy időközben egyesek azok közül valamit maguknak elfoglaltak vagy visszaköveteltek. Ha pedig valaki a püspöki javakból valamihez jogot formál, keresse igazát a püspöknél törvényes úton.

Belefoglalva a váradi káptalan 1357. június 19-i jelentésébe (933. sz.), az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277342). □ Közlés: Ub II. 138–139. — DocRomHist C, XI. 134–136 (román fordításban is). □ Regesztza: ErdKLT 658. sz.

921. 1357. május 17. (apud Villam novam Avinionensis diocesis, XVI. Kal. Iunii) VI. Ince pápa I. Lajos magyar királyhoz. Követe: Domokos erdélyi prépost informálta a knini püspökség ügyéről.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: TTár 1895. 262 (282. sz.). □ Regesztza: DocRomHist C, XI. 134.

922. 1357. május 18. (apud Villam novam Avinionensis diocesis, XV. Kal. Iunii) Domokos erdélyi püspök Dénes fia: Péter pap, erdélyi kanonok nevében kéri és nyeri el [VI. Ince] pápától a néhai Zeka János halálakor megüresedett és az apostoli szék hatáskörébe vont erdélyi egyházmegyei Ozd-i főesperességet, mely emiatt hosszú idő óta betöltetlen. A pápa a váradi püspököt bízza meg Péter beiktatásával.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl II. 86. és 312. sz. — Temesváry 161. □ Regesztza: TTár 1895. 263 (287. sz., Áldásy A.). — DocRomHist C, XI. 138–140.

923. 1357. május 18. (apud Villam novam Avinionensis diocesis, XV. Kal. Iunii) [Domokos erdélyi püspök] káplánja: Demeter fia: Vince pap részére az erdélyi egyházmegyében fekvő és Nyírottnak (Tonsus) nevezett Mihálynak a premontrei szerzetesrendbe lépésével megüresedett Doboka-i főesperesi javadalmat kéri és nyeri el [VI. Ince] pápától, tekintet nélkül arra, hogy Vince már rendelkezik az erdélyi egyházban kanonoksággal és tisztséggel, mert a Hugocha-i főesperességről hajlandó lenne lemondani.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl II. 87. és 305. sz. — Temesváry 161. □ Regesztza: DocRomHist C, XI. 138.

924. 1357. május 18. (apud Villam novam Avinionensis diocesis, XV. Kal. Iunii) [Domokos erdélyi püspök] Székesfehérvári (de Albaregali) Simon (másként Salamon) fia: Miklós veszprémi egyházmegyei klerikus részére azt az erdélyi kanonoki javadalmat kéri és nyeri el [VI. Ince] pápától, melyet korábban a római kúriában elhunyt Olaz (d) Mihály

élvezett, annak ellenére, hogy Miklósnak Székesfehérváron (Albaregali) már kanonoki javadalma van.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: MonVespr II. 169. — RegSuppl II. 88, és 306. sz. — Temesváry 161. □ Regeszta: DocRomHist C, XI. 139.

925. 1357. május 18. (apud Villam novam Avinionensis diocesis, XV. Kal. Iunii) Peter fia: Andreas erdélyi egyházmegyei pap azt az erdélyi kanonoki javadalmat kéri és nyeri el [VI. Ince] pápától, amelyet korábban a római kúriában elhunyt Chama bácsi prépost élvezett, tekintet nélkül arra, hogy az erdélyi egyházmegyében már a Theba-i [!] plébániával, Székesfehérváron (Albensis Regalis) pedig kanonoksággal rendelkezik.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl II. 93. és 304. sz. □ Regeszta: TTár 1895. 263 (285. sz., Áldásy A.). — DocRomHist C, XI. 137.

926. 1357. május 18. (apud Villam novam Avinionensis diocesis, XV. Kal. Iunii) Kérésére VI. Ince pápa végrendekezési jogot ad Domokos erdélyi püspöknek.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Temesváry 161. □ Regeszta: TTár 1895. 262 (283. sz., Áldásy A.). — RegSuppl II. 90. sz. — DocRomHist C, XI. 136, 139.

927. 1357. május 18. (apud Villam novam Avinionensis diocesis, XV. Kal. Iunii) [Domokos erdélyi püspök] a kereszténység végvidékén (in confinibus Christianitatis) lévő Szt. Mihály arkangyalnak szentelt erdélyi egyháznak nagycsütörtökre (in Cena domini) és a védőszent összes ünnepére szóló három évi búcsú engedélyezését és a korábbi búcsúengedélyek megerősítését kéri a pápától. VI. Ince egy évre és 40 napra szóló búcsút engedélyez.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl II. 89. sz. — Temesváry 162. □ Regeszta: TTár 1895. 262 (284. sz., Áldásy A.). — DocRomHist C, XI. 136–137.

928. 1357. május 23. (f. III. p. Ascens. dom.) A Clusmunustura-i Szűz Mária-egyház konventje András erdélyi vajdának és Zonuk-i ispánnak. 1357. április 14-i oklevele (898. sz.) értelmében kiküldték tanúbizonyosságul János frater konventi papot Galaz-i Demeter fia: János vajdai ember mellé, aki május 11-én (f. V. p. quind. Georgii mart.) a szomszédok jelenlétében körülhatárolta és mások birtokaitól elválasztotta Mohal-t, örökjogon Wos (d) Miklós magisternek iktatva azt. Az iktatásnak senki sem mondott ellent, noha a kiküldöttek négy napig folyamatosan a helyszínen tartózkodtak. — *A határjárás szövege:* Item a meta possessionis Zenthuan, videlicet Byhan vocate, circa ryuulum Scaruasthou est una meta terrea, cuius quidem medietas ryuuli pertinet ad possessionem Mohal, alia vero ville Fyzes vocate. Abhinc ivissent versus plagam orientalem ad alium ryuulum, qui cadit ad eundem ryuulum Scaruastou, cuius vero medietas pertinet ad possessionem Wasarhel, alia Mahal [!]. Deinde ivissent ad plagam orientem circa eundem ryuulum versus possessionem Deuecher scilicet Petri condam viceuoyuode Transsiluani, et deinde progrediendo de eodem ryuulo versus meridiem ad unum longum monticulum Berch vocatum et ibi reperissent duas metas antiquas, quarum una distingit possessioni Deuecher, alia vero Mohal. Deinde supra ipsum Berch accessissent et ibi reperissent duas

metas antiquas. Abhinc procedendo super eundem Berch, ibi reperissent post invicem currentes duas antiquas metas terreas, et deinde ivissent ad planiciem ipsius Berch ad plagam meridiei, et in planicie ipsius Berch quatour metas antiquas reperissent, quarum una distinguit possessioni Geuch, alia Nyres, tertia Deuecher, quarta vero Mohal. Abhinc ivissent ad plagam occidentem et in circuitu ipsius Berch invenissent duas metas antiquas, et ulterius procedendo super eundem Berch similiter duas antiquas metas cognovissent. Abinde vero ulterius procedendo unam metam terream antiquam reperissent et ipsa meta distingit et separat possessionibus Zenthiwan, Mohal et Geuch, et sic finiuntur mete ipsius possessionis Mohal.

Eredeti, hártján, hátlapján rányomott pecsét nyomával, DL 28736. — Ái Lackfi András erdélyi vajda 1358. március 6-i oklevelében (990. sz.), DL 28737. □ Közlés: AOkm VI. 591–593. — TelOkI I. 103–105. — DocRomHist C, XI. 140–142 (román fordításban is).

929. 1357. május 25. (apud Villam novam Avinionensis diocesis, VIII. Kal. Iunii) I. Lajos király a győri egyházmegyéhez tartozó vasvári (Castriferrei) egyház prépostságát, melyet korábban Péter Chur-i (Curiensis) püspök birtokolt, káplánja és asztaltársa: Brunna-i Jodac számára kéri [VI. Ince] pápától, noha ő az erdélyi egyházmegyében már elnyerte a Bistricia-i plébániát, melyről azonban kész lemondani.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl II. 95. és 310. sz. — Smičiklas XII. 412–413 (hibásan május 15-re keltezve). □ Regeszta: DocRomHist C, XI. 142.

930. 1357. május 29. (II. d. Penth.) A Klusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy Wildumbah-i Nikolaus fia: Simon, akinek csak két leánya van, arra az esetre, ha fiú örökös nélkül halna el, az elődei által királyi adományként szerzett Wyndunbah-i birtokait, ottani palotáival, kúriáival és a Wyndunbah vizén épült malmával együtt, többi rokonai kirekesztésével, vérokonság címén Rosna-i Grosz (Magnus) Nikolaus comes fia: Brasso-i (d) Jakob comesnek és utódainak hagyja azzal a kikötéssel, hogy feleségét és leányait pénzzel elégítse ki és hogy a Wydumbah patakat rajta kívül senki se használhassa, partjára senki se építhessen malmot.

Eredeti, hártján, függőpecséttel, ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253655). □ Közlés: TTár 1888. 594–595. (Lázár M.). — Ub II. 139–140. — DocRomHist C, XI. 142–144 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOkI 563. sz.

931. 1357. június 2. (Bude, f. VI. a. Trinitatis) András erdélyi vajda és Zonuk-i ispán Domokos alvajdának vagy helyettesének. Chycow/Chychou-i várnagya: Veres (Ruphus) Tamás magister ama panaszára, hogy valami nemes az őt vásárlás címén illető Mykus nevű birtokát fel akarja becsültetni, parancsolja, hogy ezt senkinek se engedélyezze, és az ügyet halassza az általa tartandó esedékes közgyűlésre.

Ái Macska Domokos erdélyi alvajda 1357. június 21-i oklevelébe (935. sz.), Wass cs lt (DF 252716). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 145 (román fordításban is). □ Regeszta: Šincai I. 492. — WassLt 113. sz.

932. 1357. június 7. (in Sancto Emerico, IV. d. oct. Penth.) Domokos erdélyi alvajda előtt Ews-i Iwanka fia: János tiltakozik amiatt, hogy Acyl (d) János jobbágyaival az ő

Hasdad nevű birtokának (Doboka vm) határjeleit elszántatta és leromboltatta, a birtok haszonvételeit pedig elrabolta. Tiltakozik továbbá Nyres-i Domokos ellen is, aki a nevezett Hasdad birtokban levő halastava felett gátat (clausuram) épített saját halastavának, amivel nem kis kárt okozott neki. Ezért mind Acyl (d) Jánost és jobbágyait, mind Nyres-i Domokost eltiltja a fenti kártevésektől. — *Hátlapján, ugyanazon kéz írásával*: Pro Iohanne filio Iwanka de Ews, contra Iohannem Acyl dictum et suos iobagiones ac Dominicum de Nyres, protestatoria et prohibitoria. — *Alább, korabeli kéz írásával*: Solvit.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett kerek zárópecsét töredékei és regeszta Huszti András kézírásával, DL 41314. □ Közlés: AOkm VI. 595. — DocRomHist C, XI. 145–146 (román fordításban is).

933. 1357. június 19. (f. II. a. Nat. Ioh. bapt.) A Warad-i káptalan I. Lajos királynak. Nagyobb pecsétje alatt 1357. május 17-én kelt parancsára (920. sz.) Macedonia-i Péter udvari lovag és Miklós fia: András királyi emberek június 10-én (sab. p. Corp. Chr.), Turul magister papnak, a Szt. Kereszt-oltár igazgatójának tanúbizonyosága mellett, megkísérelték ugyan a püspök kezébe adni Lapad, Laz és Rakus vitathatatlanul egyházi jószágot, valamint Heyud, Acentus és Nandurlaka birtokot, melyeket néhai András püspök zálogjogon élete végéig háborítatlanul birtokolt, de az ezeket elfoglalva kezében tartó Mykus fia: Péter ettől eltiltotta Vince kanonokot, Vgacha-i főesperest. Minthogy azonban a királyi parancs úgy szólt, hogy a püspökség javait tiltakozás ellenére is iktassák vissza Domokos püspöknek, Lapad, Laz, Rakus, Heyud, Acentus és Nandurlaka birtokot, a bitorló Mykus fia: Pétertől elvéve, Vince főesperes kezébe adták. — *Hátlapján más egykorú kézzel*: Super possessionibus Lapad, Laz, Rakusd, Heyud, Acentus et Nandurlaka.

Eredeti, hártvány, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277342). □ Közlés: Ub II. 141–142. — DocRomHist C, XI. 146–148 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKlt 659. sz. (tévesen június 2-ra keltezte).

934. 1357. június 20. (f. III. a. Nat. Ioh. bapt.) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy I. Lajos király 1357. április 24-i parancsára (903. sz.) Hedruhfaya-i Leukus, Turul magister papnak, a Szt. Kereszt-oltár igazgatójának tanúbizonyosága mellett, az erdélyi részek nemesi, a székelyek, a szászok összessége, valamint bármilyen rendű és rangú lakója részére bizonyos égető kérdésekben Torda-n, Odwarhel-en, illetve Szebenben (in Cybinio) közhírré tétel alapján (proclamative) tartott három közgyűlésen az elrendelt vizsgálatot lefolytatva, megállapította, hogy Zenthmyhalkwe vára az erdélyi káptalan birtokán fekszik, őt illeti, korábban néhai András püspök csak bitorolta, most pedig az ő halála után András vajda az egyházi birtokjogok elleni támadása során foglalta el a káptalan nagy kárára és sérelmére. — *Hátlapján közel egykorú írással*: Super castro sancti Michaelis quod capituli.

Eredeti, hártvány, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277338). Másodpéldány uo. DF 277337. — Ái a váradi káptalan 1434. május 17-i oklevelében, uo. (DF 277472). □ Közlés: Szeredai: Notitia 45–46. — CDHung IX/2. 604 (mindkettő töredékes közlés). — Ub II. 142–143. — DocRomHist C, XI. 148–150 (román fordításban is). □ Regeszta: Transilvania 4/1871. 216 (Moldovanu Št.). — SzOkI I. 64–65. — ErdKlt 142, 143. sz. (tévesen 1356. június 21-re keltezte). — Hurmuzaki I/2. 45.

935. [1357.] június 21. (in Sancto Emerico, f. IV. a. Nat. Ioh. bapt.) Domokos erdélyi alvajda a Clusmunustra-i Szűz Mária-egyház konventjének. Jóllehet az ország előkelőivel hozott ítélete alapján korábban azt kérte, hogy Mykus birtokot becsüljék fel és erről július 1-jére (ad oct. Nat. Ioh. bapt.) tegyenek neki jelentést, András erdélyi vajda és Zonuk-i ispán 1357. június 2-i parancsának (931. sz.) engedelmeskedni tartozván, minthogy – amint mondani szokás – a nagyobb ünnepek megelőzik a kisebbeket (cum vulgariter dicitur maiora festa excedere dinoscuntur minora), a birtok felértékelését, anélkül hogy ebből a felekre valami hátrány származna, halasszák a következő vajdai közgyűlésre.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1357. június 26-i oklevelébe (936. sz.), Wass cs lt (DF 252716). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 150–151 (román fordításban is). □ Regeszta: WassLt 114. sz.

936. [1357.] június 26. (f. II. p. Ioh. bapt.) A Clusmunustra-i Szűz Mária-monostor konventje Domokos erdélyi alvajdának 1357. június 21-i kérésére (935. sz.) Mykus birtok felbecsülését, anélkül hogy ebből a feleknek valami hátránya származnék, András erdélyi vajda és Zonuk-i ispán legközelebbi közgyűlésére halasztotta. — *Hátlapján azonos írásal:* Nobili viro Dominico vicewoyvode Transsilvano pro nobili viro magistro Thoma Rupho castellano de Chychou, super facto estimationis possessionis Mykus vocate ad primam et futuram congregationem domini woyvode Transsilvani et comitis de Zonuk celebrandam, prorogatoria.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét töredékeivel, Wass cs lt (DF 252716). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 151–152 (román fordításban is). □ Regeszta: WassLt 115. sz.

937. 1357. július 4. (IV. Non. Iulii) I. Lajos király, tekintettel I. Károly királynak, majd neki és a koronának tett hűséges szolgálataikra, kérésükre Losonch-i Dénes fia: Tamás magisternek és fiainak: Tamásnak és Istvánnak, továbbá Losonch-i Dénes fia: néhai István magister fiainak: Dénesnek és Istvánnak, végül Losonch-i Dénes fia: néhai Desew fiainak: Lászlónak, Dénesnek, Mihálynak, Miklósnak és örökösöknek visszavonhatatlanul és örökre átengedi az erdélyi részekben levő román birtokaikon az állatokból és más dolgokból a királynak járó ötvened-jövedelmeket (universos proventus nostros quinquagesimales de possessionibus et Olachys ipsorum in partibus Transsilvanis constitutis et existentibus in animalibus et aliis quibuslibet rebus nostre maiestati provenire debentes). Egyidejűleg rendelkezik, hogy ezeket a román birtokokat és román jobbágyaikat a királyi ötvened címén senki ne háborgassa ezután, mert attól mentesítette őket. — Az oklevél Miklós kalocsai érsek királyi kancellár keze által kelt. — *Méltóságosor:* Miklós esztergomi érsek és örökös ispán, Vglinus spalatoei érsek, Miklós egri, Demeter Warad-i, Domokos megerősített választott erdélyi, Miklós pécsi, István Zagrab-i, János Veszprim-i, Kálmán győri, Tamás Chanad-i, Mihály Wach-i, Péter boszniai, Tamás frater szerémi, István frater nyitrai és Balázs frater knini püspökök; Konth Miklós nádor és a kunok bírája, András erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, Chyko magister tárnokmester, Zeech-i Miklós comes országbíró, Miklós Machow-i bán, Leustach szlavor bán Simig-i, Tholna-i és Fejér megyei ispán, Leukus étekfogó- és pohárnokmester, Dénes lovászmester, Tamás ajtónállómester, Móric fia: Simon Poson-i ispán. — *Hátlapján XVI. száza-*

di rájegyzés: Donatio Lodovici regis familiae Losoncianae super quinquagesimis Valahorum, 1357.

Eredeti, hártován, ép függőpecséttel, Erdődy es galgóci lt, lad. 98, fasc. 7, nr. 11. □ Közlés: BánfÖkl I. 212–214. — RevIst 18/1932. 245 (Motogna V., hibásan július 1-jére keltezve) — DocRomHist C, XI. 154–156 (román fordításban is). □ Regesztá: DocVal 133–134.

938. [1357.] július 26. (Wissegrad, II. d. Iacobi ap.) I. Lajos király az erdélyrészi ispánoknak, várnagyoknak, nemeseknek és a gyulafehérvári (AlbTr) egyházmegyében élő minden rendű-rangú embernek. Az erdélyi püspöknek és káptalanának ama panaszára, hogy a nekik járó tizedet saját birtokaikról [sokan] maguk részére szedik, elrendeli: külön ezért kirendelt megbízottja: Loránd fia: László és a Warad-i káptalan tanúbizonyása előtt e levél vételétől számított tizenötödik napon fizessék ki a püspöknek és káptalanának eddig járó tizedet, mert ellenkező esetben megbízottja a kifizetetlen tizedek értékéig lefoglalja bárhol található javaikat. A jövőben pedig ne avatkozzanak bele a püspöki és káptalani tized beszédésébe, hanem engedjék meg birtokaikon azok behajtását.

Belefoglalva a váradi káptalan 1357. [augusztus 17-?]i, töredékesen fennmaradt oklevelébe (947. sz.), DL 32197. A keltezés alapjául a király 1357. január 26-i parancsával (882. sz.) összecsendő szövegezés és az szolgálta, hogy az uralkodó – az itt közölt oklevelek bizonyossága szerint – ezekben a napokban foglalkozott az erdélyi püspökség és káptalan birtok- és tizedügyeinek rendezésével. Vö. az 1359. május 8-i megegyezés szövegével (1066. sz.).

939. 1357. július 30. (Wyssegrad, dom. p. Iacobi ap.) I. Lajos király András erdélyi vajdának és Zonuk-i ispánnak. Zenthmyhalkuue várát, melyet András püspök halála után elfoglalt, adja vissza tulajdonosának: a gyulafehérvári (AlbTr) káptalannak, de úgy, hogy a várát az erdélyi egyház püspöke, az ahhoz tartozó birtokokat és falvakat viszont káptalana használja.

Ái váradi káptalan 1357. augusztus 17-i oklevelében (945. sz.), az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277344). □ Közlés: Szeredai: Notitia 45. — DocRomHist C, XI. 163–164 (román fordításban is). □ Regesztá: ErdKlt 147. sz.

940. 1357. július 30. (dom. p. Iacobi ap.) I. Lajos király András erdélyi vajdához intézett parancslevele az erdélyi püspök és az erdélyi káptalan tizedeinek visszaadása ügyében.

Tartalmi említés Lackfi András erdélyi vajda 1359. május 8-i oklevelében (1066. sz.), az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277349). □ Közlés: Szeredai: Series 97–98. — CDHung IX/3. 132–133. — Hurmuzaki I/2. 59. — Ub II. 165–166. — DocRomHist C, XI. 375–378 (román fordításban is). □ Regesztá: ErdKlt 157. sz. — DocRomHist C, XI. 163.

941. 1357. augusztus 1. (Wyssegrad, in Ad vinc. Petri ap.) András erdélyi vajda és Zonuk-i ispán Domokos alvajdának, az ispánoknak, alispánoknak, várnagyoknak, valamint az erdélyi részeken lévő más officialisainak és famulusainak. Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyháza kanonokjának: László magister, Tylegd-i főesperesnek ama panaszára, hogy az egyház és a káptalan jobbágyait kiváltságaik ellenére bírói székükre kény-

szerítik, károkat okoznak nekik és ezáltal birtokaik szerfeletti pusztulását idézik elő, immár harmadízben utasítja őket, hogy a káptalan jobbágyai felett ne ítélkezzenek és az eddig okozott háborgatások, károk és jogtalanságok felől szolgáltassanak nekik teljes elégtételt.

Ái a váradi káptalan 1357. augusztus 17-i oklevelében (946. sz.), az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277345). □ Közlés: Szeredai: Notitia 44–45. — CDHung IX/2. 641–642. — Ub II. 143. — DocRomHist C, XI. 164–165 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLT 148. sz.

942. 1357. augusztus 11. (apud Villam novam Avinionensis diocesis, III. Idus Augusti) VI. Ince pápa, tekintettel Magyarország királyának: I. Lajosnak a tatároknak országa határaitól való elűzésére, a rutének és litvánok elleni harcokra, a szerb királyságbeli eretnekek és szakadárok, továbbá az egyház itáliai ellenségeinek megtörését célzó, valamint a királynak az egyház iránti hűségét bizonyító törekvéseire (probasti hoc certe, Idolatras Tartaros ab ipsius regni tui finibus in manu forti et excelso brachio coangustans, hoc sepe Litanos et Ruthenos infideles impugnans et expugnans potenter et strenue ostendisti, hoc sepius regni Rassie scismaticos et hereticos invicta magnanimitate persequens demonstrasti), melyek nagy költséggel jártak, a magyarországi egyházak tizedjövendelmét három esztendőre átengedi az uralkodónak, pontosan szabályozva annak beszédését.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung II. 33–35. □ Regeszta: DocRomHist C, XI. 165.

943. 1357. augusztus 14. (Avinione, XIX. Kal. Septembris) Domokos erdélyi püspök kéri [VI. Ince] pápától, hogy vérrokona: Dénes fia: Péter pap ne az [avignoni] kúriában, hanem az erdélyi egyházmegyében tehesse le az Ozd-i főesperesség elnyeréséhez szükséges vizsgát, mert a távolság nagy és az utazás a háborúk és veszedelmek miatt kockázatos lenne.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl II. 107. sz. — Temesváry 162. □ Regeszta: DocRomHist C, XI. 166.

944. 1357. augusztus 16. (Bude, II. d. Assumpt. virg.) I. Lajos király Lochunch-i Dénes fia: Tamás fia: Tamásnak, udvari lovagjának (aule nostre militi) engedélyezi, hogy az erdélyi részekből szárazon és vizen vámmentesen hozhassa fel a Lochunch-i kúriája fenntartásához szükséges különféle élelmiszereket és állatokat. — *Hátlapján a pecsét alatt kancelláriai jegyzet:* Relatio Petri de Machedonia.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Erdődy cs galgóci lt, lad. 28, fasc. 14, nr. 2. □ Közlés: BánfOkI 1. 214–215. — DocRomHist C, XI. 166–167 (román fordításban is).

945. 1357. augusztus 17. (f. V. p. Assumpt. virg.) A Warad-i káptalan néhai Loránd vajda fia: László magister, Tylegd-i főesperes, váradi és erdélyi kanonok kérésére átírja I. Lajos király 1357. július 30-i pátens oklevelét (939. sz.), mivel a gulafahérvári

(AlbTr) káptalan fél attól, hogy a címzett azt vakmerően elrejtethi és eltulajdoníthatja, és ezzel az erdélyi egyház jogait veszélyeztetheti.

Eredeti, hártován, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277344). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 168–169 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLT 149, sz. (hibásan augusztus 16-ra keltezve).

946. 1357. augusztus 17. (f. V. p. Assumpt. virg.) A Warad-i káptalan néhai Loránd vajda fia: László magister, Tylegd-i főesperes, váradi és erdélyi kanonok kérésére átírja András erdélyi vajda 1357. augusztus 1-jei pápens oklevelét (941. sz.) mivel félő, hogy ha a címzett azt vakmerően elrejteti vagy eltulajdonítja, veszélyeztetheti jogaikat.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét töredékeivel, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277345). □ Közlés: Ub II. 144. — DocRomHist C, XI. 167–168 (román fordításban is). □ Regeszta: Szeredai: Notitia 44–45. — ErdKLT 150. sz.

947. [1357. augusztus 17. ?] A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy Loránd fia: László királyi megbízott és [Tylegd-i főesperes, erdélyi és váradi] kanonok hiteleshelyi tanúbizonyság I. Lajos király 1357. július 26-i parancsának (938. sz.) megfelelően felszólított mindenkit az erdélyi püspöktől és káptalanától elfoglalt tizedek visszaszolgáltatására, a kártalanításra, amit az érintettek meg is ígértek; lefoglalásokra így nem került sor.

Eredeti, töredék, papíron, melynek bal oldali harmada hiányzik, hátlapján befűggesztett pecsét töredékével, DL 32197. A keltezés az előbbi két oklevéllel való személyi és tárgyi összefüggéseken alapszik.

948. 1357. augusztus 20. (in d. Steph. reg.) Martin és Conrad szebeni (de Cibinio) comesek, Schellemburg-i Stephan, Tolmach-i Michael comes, a Burperg-i comes, Schebeniczter Johann, Gerlacus villicus szebeni külvárosiak (burgenses), Stolczemberg-i Locz Johann és Szeben szék (de sede Cibiniensi) többi vidéki lakói (provinciales) kijelentik, miszerint a Helta és Kisdisznód (de monte Michaelis) lakossága között támadt birtokvitát azzal a megállapodással zárták le, hogy Kisdisznód községe évente egy márkát fizessen Slofenberg-i régi báni (dénárban) Helta lakóinak. Ezen kívül a vár környékén levő nyolc kúria egyenként egy latot fizessen új dénárokban. Akinek pedig a Hasulgasse nevű helyen gyümölcsöse van, évente három font viaszot is adjon Helta lakóinak. Ha a heltaiak letarolnák falujuk melletti ligetet, az így nyert legelőt mind a két község használhassa. Régi szokás szerint továbbra is közösen használhassák a balra elterülő szedrészhelyet (rubetum). E megállapodás tanúi: Helta-i Peter comes, Twrek Johann villicus, Judeus Peter, Michael fia: Bolel, Hendrich, Lankman Nikolaus, Kürschner (Pelifex) Mathias. A megállapodást a vidékiek pecsétjével erősítik meg. Mindez a kerci (de Candelis) apát egyetértésével történt, mert Kisdisznód Heltához [!] tartozik. Ha valaki megszegné az egyezséget, negyven márka ezüstöt tartozik fizetni a provinciabelieknek.

Ái Duerner Lukas közjegyző 1507. évi oklevelében, a nagydisznódi száz év. egyházközségnek a SzNLT-ban őrzött lt-ban I. doboz, 4 és 23. sz. jelzet alatt (DF 292124). — XVI. századi német nyelvű fordítása, uo. (DF 292105). □ Közlés: Ub II. 144–145. — Müller: Sprachdenkmäler 22 (német fordításban). — DocRomHist C, XI. 169–170 (román fordításban is).

949. 1357. augusztus 27. (dom. p. Steph. reg.) Az erdélyi egyház káptalana kanonoktársuk: néhai Dénes bán fia: Péter magisternek Regun-i Dénes fia: Tamás magister nevében előterjesztett kérésére privilégiális alakban átírja az általa bemutatott 1291. évi saját oklevelét (CDTrans I. 488. sz.), melynek hártýája és pecsétje a régiség, gondatlan őrzés és a szúrágás következtében megrongálódott. — *Méltóságsor*: János prépost, Loránd ör-, Mihály éneklő-, László Hunyad-i főesperes dékánkanonok. — *Hátlapján XV. századi írással*: Privilegium Dyonisii filii Dyonisii super possessione Bahna.

Eredeti, hártýán, függőpecséttel, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260643). □ Közlés: BánfOkl I. 215. — DocRomHist C, X. 171–172 (román fordításban is).

950. 1357. augusztus 30. (f. IV. a. Egidii abb.) A Clusmunustra-i Szűz Mária-monostor konventje előtt Vos (d) Miklós magister famulusa: Nagy (Magnus) János tiltja Tyburchteleke-i Deme magistert attól, hogy Tyburchteleke-i jobbágyaival továbbra is szüntelenül vágassa urának Bolugianustelek nevű birtoka határában fekvő szénafűvét és erdejét. — *Hátlapján azonos írással*: Pro magistro Nicolao dicto Vos contra Demem super facto perceptionis silve et fenetalis possessionis BolugJanusteleke, prohibitoria et protestatoria.

Eredeti, papíron, hátlapján zárőpecsét nyomával, Wass cs lt (DF 252767). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 172–173 (román fordításban is). □ Regeszta: WassLt 116. sz.

951. 1357. szeptember 15. (in oct. Nat. virg.) A Clusmunustra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy Jara-i Benedek magister deák – fia: János, testvére: Sándor és utóbbi fia: György nevében is – továbbá János fia: Mihály – testvére: László nevében is – azt nyilatkozták, hogy Wrkun leánya: Sebe asszony leánynegyedét a Torda vármegyei Tordalaka és a Thetreh birtokokból meg akarták kapni a konvent előtt ugyancsak megjelent Wrkun fia: Jakab fiától: Miklóstól, aki testvérét: Jakab fia: Mihályt is képviselte. Fogott bírák segítségével úgy egyeztek ki a Sebe asszonyt természetjog (iure nature) szerint illető leánynegyed felől, hogy Wrkun fia: Jakab fiai egyenként 10 pensával számolt 9 márkát (novem marcas, marcam quamlibet decem pensis computando) átadnak Benedek magisternek és Mihálynak, akik ezzel követelésüknek eleget tesznek. Benedek magister és Mihály vállalta még, hogy Wrkun fia: Jakab fiai saját költségükön megvédelmezik, ha saját rokonaik közül bárki pert akarna indítani a leánynegyedért. — *Hátlapján közel egykorú kéz írásával*: Expeditoria super solutione quarte filialis.

Eredeti, hártýán, hátlapján befűggesztett kerek pecsét nyomával, DL 30120. □ Közlés: AOKm VI. 604. — DocRomHist C, XI. 173–174.

952. 1357. szeptember 19. (in Sancto Emerico, V. d. oct. Nat. Marie) Domokos erdélyi alvajda a Culusmonostra-i Szűz Mária-egyház konventjének. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Machkas-i Joseph fia: Miklós, Gergurhaza-i László fia: Mihály, Zumurduk-i Péter fia: István, Nadasd-i János fia: László közül az egyik alvajdai emberként Gyosmachkas-t a szomszédok jelenlétében ossza fel egyfelől Darabus (d) Mihály Giosmachkas-i nemes, másfelől unokatestvérei (fr. p): Miklós fia: Mihály, Kerek (d) János fia: Miklós, Márton fiai: János, Lukács és István, illetve Gune fia: Péter további uno-

kái (nepotes) között a felek által bemutatandó korábbi osztálylevelek szerint. Noha az említett nemesek már korábban felosztották az őket illető birtokokat, most új birtokosztályra van szükség, minthogy bizonyos szomszédok egyes határjeleket a régi helyekről és telkekről elmozdítottak. Az esetleges ellentmondókat Darabus (d) Mihály ellenében idézze a színe elé, majd minderről írjon számára jelentést. — *Hátlapján azonos kéz írásával: Religiosis viris et honestis, conventui ecclesie beati virginis de Culusmonustra amicis suis reverendis, pro Michaele dicto Darabus, divisionalis.*

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett zárópecsét töredékével, DL 26860. □ Közlés: AOkm VI. 605–606. — DocRomHist C, XI. 174–176 (román fordításban is).

953. [1357?]. október 6. (in oct. Mich. arch.) A Clusmunustura-i Szűz [Mária]-egyház konventje bizonyítja, miszerint Miklós magister Zonuk-i és László magister Hunyad-i főesperes tiltakozott amiatt, hogy Markws fia: János, Deyche-i nemes, a Deyche és a káptalan Mirizlow nevű birtoka közötti vitás földet a káptalan tudta nélkül a vajda emberével körülhatároltatta, ott új határjeleket emeltetett annak ellenére, hogy a káptalan e pert, az erdélyi nemesek egyetértésével, a vajdától a királyi udvarba fellebbezte eldöntés végett. E tiltakozást a káptalan jogfenntartás végett tette.

Eredeti, vízfoltos papíron, hátlapján befűggesztett pecsét töredékeivel, az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277316). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 552–553, 698–699, 735 (román fordításban is, hasonmással, 1350-re keltezve). □ Regeszta: ErdKLT 645. sz. (hibásan 1350-re keltezve).

954. 1357. [október 6. után] Domokos erdélyi alvajda a felek kérésére 1358. január 13-ra (ad oct. Epiph. dom.) halasztja az egykor Buza-i Pogan (d) István magister által Aaron-i Simon és fiai: Miklós, Gergely és Balázs, illetve Aaron-i János és fia: János ellen indított pert, amelyet Péter volt alvajda többször elhalasztott, és amelyet a gyermekek kiskorúsága miatt tizenhat évi késedelemmel utoljára ő halasztott el alvajdaként 1357. október 6-ra (ad oct. Mich. arch.).

Tartalmi ái Macska Domokos erdélyi alvajda 1358. január 16-i oklevelében (971. sz.), DL 36409. □ Közlés: AOkm VII. 9. — DocRomHist C, XI. 207, 208 (román fordításban is).

955. 1357. október 9. (in villa Turteu, f. II. p. oct. Mich. arch.) I. Lajos király parancsa a Warad-i egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Barthaweulge-i Pál fia: István, Ody-i Imre fia: Balázs, Sandurhaza-i Sandur fia: István vagy Ody-i János fia: Bechen királyi emberként állapítsa meg a helyszínen Sarmasag-i János fiai: Egyed, László és István Sarmasag nevű (Zonuk vm) örökjogú birtokának határait, majd iktassa be őket birtokukba, ha nem akad ellentmondó.

Belefoglalva a váradi káptalan 1357. november 13-i jelentéseibe (961. és 962. sz.), Zichy cs zsélyi lt: DL 76928 és 77209. □ Közlés: ZOKm II. 368., III. 78–79. — DocRomHist C, XI. 177–178, 378–379, 382–383 (román fordításban is).

956. 1357. október 11. (Avinione, V. Id. Octobris) VI. Ince pápa Bernard Milcov-i püspököt felmenti eddigi tisztsége alól és a római kúrián kívül elhalt néhai Kelemen helyére a megürlt plocki (Plocensis) egyház élére püspökké nevezi ki.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonPol I. 583. — Hurmuzaki I/2. 45–46. □ Regesza: Ub II. 145.

957. 1357. október 13. (f. VI. a. Galli conf.) Az erdélyi egyház káptalana előtt Regun-i Dénes fia: Tamás magister tiltakozik amiatt, hogy Makra-i (d) Pál fiai: Péter és Miklós Cheg birtokot, Pouch fia: Lörinc fiai: Jakab és Miklós Zenthandryas-t és Popfolua-t, Balázs testvére: János fia: János pedig a Zenmihaltelku-t és Geke-t, amelyeket ő adományozott néhai apáiknak hűséges famuluskodásukért, kihágásaikkal elveszteggessék és azok elidegenedjenek tőlük. Ezért kijelenti, hogy e birtokokat bármikor hajlandó visszaváltani tőlük. — *Hátlapján azonos írással:* Pro magistro Thoma filio Dyonisii de Regun contra filios Pauli dicti de Makra et alios intrascriptos protestatoria et prohibitoria.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét töredékeivel, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260644). □ Közlés: BánfOkl I. 216. — DocRomHist C, XI. 180–181 (román fordításban is).

958. 1357. október 27. (in vig. Sim. et Iude ap.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Mihály fia: Tamás Nogfylpes-i hospes tiltakozott előtte amiatt, hogy Farago-i Imre fia: Jakab október 17-én (II. d. Galli conf.) nem váltotta ki Farago-i részbirtoka fertonként 40 régi báni dénárral számított tíz márkában neki elzalogosított felét, pedig erre a káptalan oklevele szerint az összeg megkésztetésének terhe alatt kötelezte magát.

Eredeti, papíron, hátlapján befüggesztett pecsét töredékeivel, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73672. □ Közlés: TelOkl I. 106. — DocRomHist C, XI. 182 (román fordításban is).

959. 1357. október 30. (d. penultima Octobris) Thyfenou-i Mathias [fia:] Peter Pomesania (Pomezaniensis) egyházmegyei klerikus, császári meghatalmazású közjegyző, sok elfoglaltsága miatt más személlyel megíratott oklevelében bizonyítja, hogy a Zelk-i dékánosság papjainak nevében Georg dékán, Gebhard Wurmloch-i, Stephan mártontelki (de villa Martini) pap, Egirbig-i Nikolaus comes, Schelk-i Nikolaus comes, Bulia-i Acus comes, Busdz-i Walter comes Domokos erdélyi püspök és teljes káptalana színe előtt, valamint az egri egyházmegyei Secz-i Balázs lovag (miles) és testvére: Tamás, Wilhelm (fia:) Peter Bathus-i és Nikolaus Durlas-i plébános az erdélyi egyházmegyéből, Egri Fülöp és Fehérvári István, Tót (Sclavi) János káplánjai és erdélyi karbeli papok, Dirsouia-i Árus (institore) János Waldizlavia-i egyházmegyei pap, valamint Vasvári (de Ferreo castro) Mihály Győr egyházmegyei pap, (Domokos) püspök notáriusa, végül Fugindorf-i Arnold comes [fia:] Cristian jelenlétében kijelentették, hogy visszavonják az erdélyi püspök és a fehérvári főesperes elleni fellebbezésüket és a jövőben nem lázadoznak ellenük, hanem megfizetik a püspöki féltizedet és a főesperesnek járó negyedét. Ezt követően a püspök elengedte nekik a fellebbezés óta maguknak beszedett dézsmát. Ellenben Leucha-i Miklós magister nyitrai éneklőkanonok és szepesi kanonok követelte a Vilmos fehérvári főesperes, a római Cosmedin-i Szűz Mária-egyház bíboros diakónusa részére járó jövedelmeket. A dékánosság papjai ezt meg is ígérték, ha a bíboros főesperes magyarországi ál-

talános ügyvivője, a jelenleg Avignonban tartózkodó Pelros János magister, aradi (Orodiensis) főesperes személyesen megjelenik körükben.

Ái az erdélyi káptalan 1369. április 24-i oklevelében, az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277381). □ Közlés: Szeredai: Series 92–94. — CDHung IX/2. 606–608. — Ub II. 145–148. — DocRomHist C, XI. 182–187 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLT 181. sz. — Bónis: Szentszéki regeszták 1234. sz.

960. 1357. november 8. (Waradini, in oct. Omn. sanct.) I. Lajos király Zothmar vármegye ispánjának, alispánjának és szolgabiráinak. Vizsgálják meg Semyen-i István fia: István panaszát, miszerint Mihály magisternek, Lyppa és az erdélyi részek sókamarái ispánjának Zomuszegh-i jobbágycái a Zomus túlsó partján fekvő Apathy nevű birtokát továbbra is erőszakosan használják.

Belefoglalva Szatmár vármegyei előljáróinak 1357. december 7-i jelentésébe, Kállay cs lt: DL 51778. □ Közlés: DocRomHist C, XI. 187–188 (román fordításban is). □ Regeszta: KálL II. 1256. sz.

961. [1357. november 13.] A váradi káptalan I. Lajos királynak. [1357. október 9-én kelt] parancsára (955. sz.) Ody-i Imre fia: Balázs királyi ember, János karbeli pap, a Szt. Imre herceg-oltár rectora, káptalani tanúbizonyság jelenlétében, november 10-én (f. VI. a. Martini ep.), a megjeleni vonakodó Zupur-i nemesek kivételével az összes szomszéd színe előtt, az alábbi módon járta meg Sarmaság birtok határát: *Primo incipiendo a parte possessionis Mayad vocate per decursum eiusdem fluvii Karazna dicti ad magnum spatium usque locum Iharhag vocatum transivissent, ubi Nicolaus filius Alberti de dicta Mayad personaliter comparendo dixisset, quod idem fluvius Karazna inter easdem possessiones Sarmasag et Mayad metaliter distinguerent et distinxissent ab antiquo, et quando idem fluvius ulterius inter predictas possessiones Sarmasag et Zupur pro meta haberetur. Hinc ut idem homines regii et testimonia dicti capituli Agriensis [!] asseruissent ipse cursus metarum per dictos nobiles de Sarmasag demonstratarum curreret per eundem fluvium ad bonum spatium terre et exiret ab eodem ad partem orientalem, ubi idem nobiles de Sarmasag tria fossata nomine mete ostendissent eisdem referentibus inter easdem Sarmasag et Zupur distinguentia. Deinde vergeretur ad orientem et perveniret ad rivulum Korond vocatum, ubi distingueret ab invicem eandem possessionem Sarmasag et possessionem regalem Bogdand vocatam in districtu de Erdeod existentem, in quo quidem rivulo Korond ascendendo sursum per bonum spatium et pervenerunt ad locum, in quo quidam alter rivulus Masapataka dictus intrat in eundem rivulum Korond, ibique dicta possessio Sarmasag seiungendo a predicta possessione regie maiestatis et uniretur metis possessionis Sceer vocate, ubi prope iuncturam eorundem fluviorum sub quadam arbore ilicis una meta terrea existeret de novo sublevata. Inde iret sursum in eodem rivulo Masapataka versus meridiem et exiens ab eodem rivulo ascenderet ad quendam montem, qui esset inter possessiones Sarmasag et Sceer supradictas, in cuius cacumine idem nobiles de Sarmasag unam metam terream demonstrassent. Hic transiret per quoddam Bercz et idem nobiles de Sarmasag in parva distantia duas metas terreas demonstrassent. Exhinc iterum duas metas ostendissent, dicentes easdem metas proxime dictas inter easdem possessiones Sceer et Sarmasag separari et distingui. In eisdem igitur duabus metis ultimis Iohannes dictus Nehez, famulus Philippi filii Iacobi de dicta Sceer, vice et nomine*

eiusdem Philippi, personaliter comparando eosdem a novarum metarum erectione et statutione terre incipiendo ab eodem rivulo Masapataka usque locum Mehkert dictum eisdem nobilibus de Sarmasag facienda manifeste inhibuisset, asserens eandem terram a predicto rivulo usque iam dictum Mehkerth eiusdem Philippi esse hereditario ad eundem pertinere. E helyen a Sampson-i János fia: István képviselőjében jelen levő Ody-i István fia: János ügyvéd ellentmondott. Hoc facto idem cursus metarum ascenderet ad alium montem in cuius cacumine iidem filii Iohannis de Sarmasag unam metam terream demonstrassent. Hinc in parva distantia in quoddam Bercz aliam metam ostendissent, descendens autem idem cursus metarum de eodem monte intraret in rivulum Masapataka supradictum et in eodem curreret versus meridiem per bonum spatium et tandem iungeret metas possessionis predicti Blasii, tunc hominis regii, Machalya nuncupate. Ibi prope eundem rivulum a parte septentrionali de communi et concordi consensu eorundem filiorum Iohannis nobilium de Sarmasag et ipsius Blasii de Machala duas metas terreas de novo erexissent inter easdem Machala et Sarmasag in perpetuum distinguentes. Inde venit per quandam vallem ad cacumen cuiusdam montis, ibique a parte eiusdem possessionis Machala quandam arborem ilicis eximiam pro meta relinquissent terra circumfusa, a parte vero eiusdem possessionis Sarmasag iuxta ipsam arborem unam metam terream de novo erexissent. Inde descendendo parvum de eodem monte et in latere eiusdem supra quendam rivulum Ereek dictum duas metas terreas erexissent inter easdem possessiones Machala et Sarmasag distinguentes. Unde egrederetur et intraret in eundem rivulum Ereek, ubi Stephanus [?] de Lomperth personaliter comparans dixisset, quod cursus eiusdem rivuli Ereek per totum spatium usque quo idem rivulus in fluvium Karazna fluvens intraret pro meta haberetur distinguendo inter possessiones Lomperth et Sarmasag supradictas. Minthogy Jakab fia: Fülöp és Sampson-i János fia: István csupán a határ egyetlen szakaszának mondtak ellen és őket [1358.] január 8-ra (ad oct. Strenarum) a király elé megidéztek, Sarmaság többi részébe János fiait: Egyedet, Lászlót és Istvánt bevezették.

Tartalmi ái Lackfi András erdélyi vajda 1358. május 15-i oklevelében (1014. sz.), Zichy cs. zsélyi lt: DL 76928. Keltetésére l. a váradi káptalan ezekben a napokban, ugyanezen tárgyban 1357. november 13-án kelt oklevelét (962. sz.). □ Közlés: ZOkm II. 367–371. — DocRomHist C, XI. 378–380, 382–384 (román fordításban is).

962. 1357. november 13. (in Briccii conf.) A Warad-i káptalan jelentése I. Lajos királynak. 1357. október 9-én kelt parancsára (955. sz.) Imre fia: Balázs királyi ember november 10-én (f. VI. a. Martini conf.). János karbeli pap, a Szt. Imre herceg oltárának rectora, káptalani tanúbizonyosság és a Zopor-i nemesek kivételével az összes szomszéd jelenlétében, a káptalan Sarmasag-i János fiai részére készített határjáró másik oklevél (961. sz.) felhasználásával az alábbi módon állapította meg a Sarmaság és Machala közötti határt: Cursus metarum per eosdem filios Iohannis ostensarum post multos circuitus descendit de quodam monte et intrat in rivulum Masapataka dictum et in eodem currit versus meridiem per bonum spacium et iungit metas possessionis predicti Blasii, hominis vestri, Machala nuncupate. Ibi prope eundem rivulum a parte septentrionali de comuni et concordi consensu eorundem filiorum Iohannis, nobilium de Sarmasag et ipsius Blasii de Machala duas metas terreas de novo erexissent inter easdem Machala et

Sarmasag in perpetuum distingentes. Inde itur per quandam vallem ad cacumen cuiusdam montis ibique a parte eiusdem possessionis Machala quandam arborem ilicis eximiam pro meta reliquissent terra circumfusam, a parte vero eiusdem possessionis Sarmasag iuxta ipsam arborem unam metam terream de novo erexissent. Inde descenditur parum de eodem monte et in latere eiusdem supra quendam rivulum Eerek dictum duas metas terreas erexissent inter easdem possessiones Machala et Sarmasag distingentes. Unde egreditur et intrat in rivulum Eerek supradictum, ubi, ut dicitur, eadem possessio Sarmasag separatur ab eadem Machala et incipit tenere metas cum possessione Lomperth nuncupata.

Ái a váradi káptalan 1357. november 13. után kelt oklevelében (963. sz.), Zichy cs zsélyi lt: DL 77209. □ Közlés: ZOKm III. 78–80. — DocRomHist C, XI. 189–190 (román fordításban is).

963. [1357. november 13. után] A Warad-i egyház káptalana, Imre fia: Balázs Machala-i nemes kérésére, átírja Sarmasagh birtok János fia: Egyed, László és István számára végzett határjárásáról 1357. november 13-án I. Lajos királynak tett jelentéséből (961. sz.) a Sarmasag-gal szomszédos Machala-ra vonatkozó részt (962. sz.).

Eredeti, hártján, hátlapján mandorla alakú pecsét töredékével, Zichy cs zsélyi lt: DL 77209. Az átíró keretoklevél befejező része, a keltezéssel együtt, nyilvánvaló figyelmetlenségből kimaradt a szövegből. □ Közlés: ZOKm III. 78. — DocRomHist C, XI. 190–191 (román fordításban is).

964. 1357. november 21. (in Sancto Emerico, IV. d. oct. Martin-i conf.) Domokos erdélyi alvajda az erdélyi káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyságát, akinek jelenlétében Feldevecseri (de Deucher superiori) Abyl fia: Lőrincet helyezték vissza az apja és nagybátyja: András által jogtalanul eladott [vö. CDTrans I. 572, II. 45. sz.] Olnires és Felnires nevű (Doboka vm) örökös birtokaiba. — *Kijelölt alvajdai emberek:* Chazar-i Lőrinc és Domokos, Aronzenthmiklos-i Simon fia: Gergely. — *Hátlapján azonos írással:* Viris discretis et honestis honorabili capitulo ecclesie Transsilvane, dominis et amicis suis reverendis.

Eredeti, papíron, zárópecsét töredékével, DL 29151. □ Közlés: AOKm VI. 624. — DocRomHist C, XI. 197–199 (román fordításban is).

965. 1357. november 28. (Zagrabie, IV. d. Katherine virg.) I. Lajos király, Corrad plébános és Vyner (d) Nikolaus Zalathna-i polgár kérésére, Zalathna bányavárost (montane), illetve az ottani polgárokat, hospeseket és bányászokat (montanorum) az ország többi bányavárosa által élvezett szabadságjogokban részesíti, és megtiltja a királyi urburszedőknek (urburaniis [!]), hogy őket a jogaikban háborgassák. Megígéri továbbá, hogy az oklevelet kiváltságlevél formában is kiállítja.

Ái I. Lajos király 1365. január 27-i oklevelében, DL 29152, 29153, 30665, 36543 és 37059. □ Közlés: AOKm VI. 625–626. — Ub II. 148. — DocRomHist C, XI. 199–200 (román fordításban is).

966. [1357. december 19. előtt] I. Lajos király megbízza a Warad-i egyház káptalanát, hogy egy évi hatállyal idézéseket, vizsgálatokat, tiltásokat és birtok-körülhatárolásokat

végezzon Domokos erdélyi püspök javára, Reud-i Balázs királyi ember közreműködésével.

Tartalmi említés a váradi káptalan 1357. december 19-i oklevelében (967. sz.) DL 30666. □ Közlés: AOkm VI. 633. — DocRomHist C, XI. 202–203 (román fordításban is).

967. 1357. december 19. (f. III. a. Thome ap.) A Warad-i egyház káptalana I. Lajos királynak. [1357. december 19. előtt kelt] parancsára (966. sz.) kiküldte tanúbizonyságul Turul magistert, a Warad-i egyház Szent Kereszt-oltárának rectorát, kinek jelenlétében Reud-i Balázs királyi ember, Domokos erdélyi püspök Fenes-i várnagya: Luka fia: János és a püspök Gyalo-i officialisa: Nagy (Magnus) Mihály által összehívott szomszédok előtt, körülhatárolta Kapus püspöki birtokot és tartozékait, egyúttal eltiltva minden szomszédot azok használatától. — *A határjárás szövege*: Cursus metarum eiusdem incipit a parte meridionali, in loco Saturhegh, et vadit ad finem ville Zamartelek vocate. Deinde ascendit ad unum Berch, in quo est una meta terrea. Inde circa quandam viam magnam descendendo, a parte sinistra est una meta cursualis. Hinc trans[it] fluvium Kapuspataka, ibique est una meta cursualis, et tendit ad m[e]tam Nadekw, ubi sunt due mete terree. Abinde descendit ad Paznanbyky, in villam Inakteleke vocatam, et in iunctura duorum fluviorum, in pomerio Andree filii Hete est una meta terrea. Inde ascendit ad partem meridionalem, versus Egeres, et pervenit ad tres arbores ilicinas, hinc deveniens ad unam metam lapideam, ibique terminantur mete possessionis supradicte. — *Hátlapján, azonos kéz írásával*: Domino regi, pro venerabili in Christo patre domino Dominico episcopo Transsilvano, super percepcione utilitatum possessionis eiusdem Kapus vocate, prohibicionalis.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett zárópecsét nyomával, DL 30666. □ Közlés: AOkm VI. 633–634. — DocRomHist C, XI. 202–204 (román fordításban is).

968. 1357. december 19. (Avignon, XIV. Kal. Ianuarii) [VI. Ince pápa] utasítja a veszprémi püspököt, hogy gondoskodjon egy erdélyi kanonokságról az esztergomi egyházmegyében fekvő Brassov plébánosa: Rudolf fia: Nikolaus részére.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Regeszta: TTár 1895. 267 (310. sz., Áldásy A., hibásan december 20-ra keltezte). — DocRomHist C, XI. 342 (hibásan 1358. december 20-ra keltezte).

969. 1357. Az erdélyi káptalan jelenti András erdélyi vajdának és Zonuk-i ispánnak, hogy Chesteu-i János fiait: Mihály magister volt éneklőkanonokot, valamint Istvánt és Pétert színe elé idézte amiért ellentmondásukkal megakadályozták, hogy Lőrinc fia: Domokost Chungua-n beiktassák anyjának megítélt leánynegyedébe, nagyanyja hitbérebe és jegyajándékába.

Tartalmi ai Járai Péter alvajda 1361. augusztus 22. körül kelt oklevelében. Ezt az oklevelet 1907-ben a Kemény cs csombordi lt-ban őrizték, de annak a KvNLI kezelésében lévő anyagában már 1981-ben sem volt fellelhető. □ Regeszta: TTár 1907. 87 (Magyari K.). — DocRomHist C, XI. 68.

970. 1358. január 11. (in Wissegrad, f. V. a. oct. Epiph. dom.) I. Lajos király a Warad-i káptalannak, Domokosnak, az új gyulafehérvári (AlbTr) püspöknek siralmas panaszából

tudomására jutott, hogy abban az időben, amikor ő a megüresedett erdélyi püspökség birtokait, amint ez kötelessége, oltalom céljából kezébe vette, Lapaad, Laaz és Rakus püspökségi jószágokat, valamint Heud, Acentus és Nandurlaka nevű zálogos birtokokat, amelyeket az előző püspök: András élete végéig bírt, András erdélyi vajda a jogvédelemről az üresedés következtében gondoskodni nem tudó püspökség kárára Mykus fia: Péternek és más nemeseknek ítélte oda és iktattatta. Minthogy azonban ő a püspökség javait hiánytalanul úgy kívánja az új püspök kezébe adni, amint azokat a széküresedéskor átvette, megparancsolja, hogy küldjék ki tanúbizonyságukat, kinek jelenlétében különleges küldöttje: Jakch, a királynéi udvar lovagja, a püspökség fenti birtokait, tekintet nélkül arra, hogy azokat a vajda Mykus fia: Péternek és más nemeseknek ítélte oda, iktassa vissza Domokos erdélyi püspöknek, az esetleges ellentmondókat pedig utasítsa, hogy keresetüket bírói úton érvényesítsék a püspökséggel szemben.

Befoglalva a váradi káptalan 1358. február 27-i jelentésébe (988. sz.), az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277346). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 205–206 (román fordításban is). □ Regesza: ErdKl 151. sz. (hibásan január 5-re keltezve).

971. 1358. január 16. (in Sancto Emerico, IV. d. oct. Epiph. dom.) Domokos erdélyi alvajda a Clusmonustra-i Szűz Mária-egyház konventjéhez. A Buza-i Pogan (d) István magister által Aaron-i Simon és fiai: Miklós, Gergely és Balázs, illetve Aaron-i János és fia: János ellen egykor indított perben, amelyet Péter volt alvajda [1341?]. október 6-án (ad oct. Mich. arch.), az alperesek kiskorúságára való tekintettel, 16 esztendőre elnapolt, ő maga pedig [1357. október 6. után kelt] oklevelével tovább halasztott (954. sz.) – minthogy időközben Pogan (d) István magister, valamint Aaron-i Simon és fiai: Balázs és Miklós elhaltak – január 13-án (oct. Epiph. dom.) egyfelől Pogan (d) István fia: János magister, másfelől Aaron-i János és fia: Aaron, továbbá Aaron-i Simon fia: Gergely jelentek meg előtte, és bírói jóváhagyását kérték fogott bírák előtt kötött egyezségükhöz. Eszerint Aaronscenmiclosa nevű birtok (Doboka vm) azon vitatott felét, amelyből egyik negyed Kecheth-i Jánostól, másik negyed pedig Abyl fia: Lőrinctől került Pogan (d) István kezére, az Aaron-iak átadják említett István fia: János magisternek, míg a jószág másik fele az ő kezükön marad. Minthogy a felek az osztályt március 14-én (in oct. Med. quadrag.) óhajtják megejteni, felkéri a konventet, hogy küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Bethlen-i Jakab fia: András, Galaz-i Demeter fia: János, Bethlen-i Jakab fia: Jakab vagy Scenthyuan-i Márton fia: Simon alvajdai ember a fent nevezett időpontban és módon ejtse meg a birtokosztályt, ha az összehívott szomszédok részéről nem történik ellentmondás. Az esetleges ellentmondókat idézzék színe elé, március 21-ig (ad VIII. d. oct. Med. quadrag.) pedig tegyenek jelentést az osztályról, mellékelve a határjárás szövegét és a megidézett tanúk nevét. — *Háttalján azonos írással*: Viris religiosus et honestis conventui ecclesie beate Marie virginis de Clusmonustra, amicis suis karissimis, pro magistro Iohanne dicto Pogan de Buza, contra nobiles de Aaronscenmiclosa, super facto eiusdem possessionis divisionalis. — *Ugyanott XVI. századi rájegyzés*: Arany Zenthmyklos.

Eredeti, szakadt papíron, háttalján befüggesztett kerek zárópecsét nyomával, DL 36409. □ Közlés: AOkm VII. 8–10. — DocRomHist C, XI. 206–210 (román fordításban is).

972. 1358. január 21. (V. d. V. d. oct. Epiph. dom.) Az erdélyi egyház káptalana tanúsítja, hogy [Moyus-i] László fia: János, a [Bethlem-i] Jakab fia: András magister famulusa: Márk fia: János által bemutatott [1357. január 17-i] pátens kötelezvénye (876. sz.) ellenére, január 17-én (V. d. oct. Epiph. dom.) nem jelent meg birtokrészei kiváltására, és a famulus hiába várakozott rá további négy napig. — *Hátlapján azonos írással:* Pro magistro Andrea filio Iacobi de Bethleem, contra Iohannem filium Ladislai de Moyuis [!] super omissione solutionis octo marcarum memorialis.

Eredeti, papíron, hátlapján befüggesztett kerek pecséttel, Bethlen cs bethleni lt: DL 62710. □ Közlés: AOKm VII. 15. — DocRomHist C, XI. 211–212 (román fordításban is).

973. 1358. január 23. (f. III. a. Conv. Pauli ap.) A Warad-i káptalan előtt Kerály-i Chepan fia: Zouard magister, február 2-től (a Purif. virg.) számított négy évre, szavatosság vállalása mellett, 11 arany Ft-on elzálogosítja az Olazy közvetlen szomszédságában fekvő Chykustou nevű (Byhor vm) birtokát Olazy-i Bekee fiainak: Istvánnak, Domokosnak és Andrásnak. — *Hátlapján azonos kéz írásával:* Pro magistro Zouard filio Chepani de Kyráli, contra filios Beke de Olazy, super impignoratione sue possessionis Chykusthov, a festo Purificationis virginis gloriose sub anno domini M^o CCC^o quinquagesimo octavo occurrente, usque quartam revolutionem annuaem facta memorialis.

Eredeti, papíron, hátlapján mandorla alakú, rányomott zárópecsét nyomával, Újhelyi cs lt: DL 38172. □ Közlés: AOKm VII. 20–21. — DocRomHist C, XI. 212–213 (román fordításban is).

974. 1358. [január 29. után] A kolozsmonostori konvent bizonyítja, hogy az András erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, Dénes vajda testvére, által Torda-n, január 29-én (f. II. p. Conv. Pauli ap.) kezdett közgyűlésen, két konventi taggal együtt megjelenő László [kolozsmonostori] apát előtt Péter és László Egres-i nemesek, a néhai [Egres-i] Imre fia: Miklós Egres, Indol és Buch (Torda vm) birtokbeli részéből kiadták a leánynegyedet Egres-i Imre leánya: Katalinnak és Székely (Siculus) János fia: Jakabnak, azzal a kikötéssel, hogy ha a Katalin és Jakab rokonságából valaki ezután is háborgatná őket e leánynegyed miatt, saját költségükön tartozzanak nekik jogvédelmet nyújtani.

Tartalmi ái Lackfi Dénes erdélyi vajda 1360. október 13-i oklevelében, DL 28353. □ Közlés: DocRomHist C, XI. 546, 548 (román fordításban is).

975. [1358. január 29. – március 14. között] András erdélyi vajda és Zonuk-i ispán közgyűlésén Regun-i Dénes fia: Tamás magister elpanaszolta, hogy néhai Miklós nádor fia: János magister székely ispán helyettese és Gurgyn-i várnagya: Symon magister, ura akaratóból és egyetértésével, sok jogtalanságot és kárt okozott neki, latrai révén kirabolta Tamás jobbágyait, parancsot adva egyik Petele-i jobbágya megölésére, másikat a mocsárba dobatta, ottani majorságából 12 tehenet, Magyarregen-ről nyolc szarvasmarhát (ökröket és teheneket) hajtatott el. Mikor jobbágyai a rablók után indultak, egyiküket Symon famulusai súlyosan megsebesítették, s három tehen visszaadása után újabb négy ökröt vettek el egyik jobbágyától (unum ex iobagionibus suis in possessione Petele interfici fecisset aliumque ad lutum projici fecisset; eo non contentus, ad alodium suum transmittendo, curiam eiusdem alodii infrigi faciendo, duodecim vaccas de eadem auferri

fecisset, ceterum idem magister Symon ad possessionem suam Magyarregen vocatam destinando, octo pecora, videlicet boves et vaccas in eadem auferri fecisset, et cum iobagiones sui per vestigia ipsorum pecorum ire voluissent, famuli ipsius magistri Symonis unum ex eisdem letaliter wnerassent, tres ex predictis pecoribus restituissent, insuper quatuor boves cuiusdam iobagionis sui subtrahi fecissent). Ezért a vajda Tamás magister ellenében három márka bírság terhe alatt megidézi János magistert március 14-ére (in oct. Med. quadrag.) Szentimrére (in Sancto Emerico) Domokos alvajda elé.

Tartalmi ái Macska Domokos alvajda 1358. március 18-i oklevelében (995. sz.), DL 41337. □ Közlés: AOKm VII. 113. — DocRomHist C, XI. 254–255 (román fordításban is).

976. 1358. január 31. (in Torda, III. d. f. II. p. Conv. Pauli ap.) András erdélyi vajda és Zonuk-i ispán tanúsítja, hogy január 29-én (f. II. p. Conv. Pauli ap.) Torda-n az erdélyrészi nemesség és minden más rendű ember számára tartott közgyűlésén Bogws-i Dyrikas (d) János fia: Simon magister elmondta, hogy Sumkuth, Kopolyan és Kachko (in ctu de Zonuk interiori) elődeinek örökös birtoka volt, de azokat László egykori erdélyi vajda apjától: Jánostól elfoglalta, mivel ez nem akart famulusa lenni, nehogy a koronához hűtlenné váljon, s a nevezett birtokok azóta mind ez ideig királyi kézen vannak. Ezért Simon kérésére András vajda vizsgálatot tartott a hét vármegye szolgabírái, esküdt ülnökei és a többi más rendű erdélyrészi ember körében, akik eskü alatt igaznak vallották az elhangzottakat.

Eredeti, szakadt papíron, hátlapján kerek, befüggesztett pecsét nyomával, Bánffy cs nemzetiégi lt (DF 260930). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 214–215 (román fordításban is).

977. 1358. február 2. (V. d. f. II. p. Conv. Pauli ap.) András erdélyi vajda és Zonuk-i ispán a Clusmonustra-i Szűz Mária-kolostor konventjéhez. Az erdélyi nemesség egésze számára január 29-én (f. II. p. Conv. Pauli ap.) Torda-n kezdett közgyűlésén – Domokos erdélyi alvajda 1357. május 5-i perhalasztó levele (911. sz.) értelmében – megjelent előtte egyfelől Scuchak-i Bese fia: Miklós fia: András, másfelől Machkas-i Joseph fia: Miklós, aki bemutatva az erdélyi káptalan 1310. április 3-i oklevelét (CDTrans II. 161. sz.), melyet az alvajda jegyzője a nép nyelvén (in layca lingua) ismertetett, csalárdul azt állította, hogy apja: Joseph és általa ő is Machkas birtokot emberemlékezet óta (a temporibus cuius memoria hominum non extaret) egészében bírja, és abban sem Miklós fia: András, sem Gergely fia: Miklós soha nem birtokoltak. Miklós fia: András ellenben azt állította, hogy – a szomszédok tudomása szerint – apja és atyjafia (fr. p): Gergely fia: Miklós mindig is birtokosai voltak Machkas birtokbeli (Clus vm) részeiknek. Mivel a bemutatott oklevél szerint Machkas birtoknak (Doboka vm) csak a nyugatra eső felét adták el Josephnek, Miklós apjának, ő viszont az egészet magáénak vallotta, a vajda a hét vármegye szolgabíráival és esküdt ülnökeivel úgy ítéli, hogy – noha súlyosabb büntetés járna neki – Joseph fia: Miklóst a Machkas birtokbeli (Clus vm) részek becsértékében marasztalják el. Felkéri azért a konventet, hogy küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében a szomszédok összehívása után Chue, Mera-i Jakab vagy Scuchak-i Domokos vajdai emberként határolja körül Gergely fia: néhai Miklós Machkas-i birtokrészeit (Clus vm), azokat a többi részirtoktól válassza el és értékét becsülje fel, majd tartson vizsgálatot arra

nézve, hogy az valóban Gergely fia: Miklós és általa András nagyapja: Bese és apja: Miklós birtoka volt-e. Ha ez bebizonyosodik, a szóbanforgó részeket Miklós fia: Andrásnak iktassák örökbirtokul, Joseph fia: Miklós ellentmondását nem véve figyelembe. Az esetleges más ellentmondókat idézzék színe elé és minderről írásban tegyenek neki jelentést.

Ái a kolozsmonostori konvent 1358. április 8-i oklevelében (1007. sz.), DL 26752. □ Közlés: AOkm VII. 143–148. — DocRomHist C, XI. 216–221 (román fordításban is).

978. 1358. február 2. (in Thorda, V. d. f. II. p. Conv. Pauli ap.) Domokos erdélyi alvajda tanúsítja, hogy Fizkuth-i János fiai: Tamás és Albert elébe idézték Thamasfolwa-i György fia: Illés magistert anyjuk: Gerolth-i Miklós fia: János leánya: Klára atyai örökségéből, kiváltképpen Tonchhaza birtokból járó leánynegyede ügyében. Többszöri halasztás után végül a fiai nevében a szükséges ügyvédvalló levéllel megjelenő Fizkuth-i János és Illés magister András erdélyi vajda és Zonuk-i ispán január 29-én (f. II. p. Conv. Pauli ap.) Torda-n tartott közgyűlésén – az alvajda engedélyével – megegyeztek, hogy Illés magister nem köteles kiadni a leánynegyedet, amíg a nála zálogba vetett Tonchhaza-t Miklós fia: János fiai ki nem váltják, de Tamás és Albert szabadon megszerezhetik azt Gerolth-i Miklós fia: János fiaitól.

Eredeti, papíron, hátlapján kerek befüggesztett zárópecséttel, DL 29154. □ Közlés: AOkm VII. 32–33. — DocRomHist C, XI. 221–222 (román fordításban is).

979. 1358. február 2. (in Purif. virg.) Miklós Nymity-i plébános, Vince Vgucha-i főesperesnek, Domokos erdélyi püspök Meszesen inneni (ex ista parte Mezes) vicariusának helyettese Radalp-i birtokügyben oklevelez.

Eredeti, papíron, mandorla alakú zárópecsét nyomával, Kállay cs lt: DL 51781. □ Közlés: AOkm VII. 33–34. — DocRomHist C, XI. 222–223 (román fordításban is). □ Regeszta: KálLt 1259. sz.

980. 1358. február 5. (Thorde, IV. d. Purif. virg.) Domokos erdélyi alvajda tanúsítja, hogy Miklós fiai: János és László Doboka-i nemesek színe előtt minden szomszédukat, különösképpen az erdélyi püspököt, Pagan (d) Jánost, Jklod-i László fiai: Domokos és Beke fiait és másokat, valamint ezek jobbágyait eltiltották, hogy birtokaikat, bárhol is feküdnének azok, akaratuk ellenére használják. — *Hátlapján, azonos kéz írásával: Pro Iohanne filio Nicolai et Ladislao filio eiusdem, contra universos vicinos et commetaneos eorundem, super facto ulteriori perceptione fructuum omnium possessionum ipsorum, prohibitorie.* — *Hátlapján, alább, XV. századi kézírással: Prohibitoria.*

Eredeti, papíron, hátlapján kerek befüggesztett pecsét töredékével, ENMLt, Törzsgyűjtemény (DF 253656). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 223–224 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOKl 106. sz.

981. 1358. február 6. (Torde, III. f. p. Purif. virg.) András erdélyi vajda és Zonuk-i ispán tanúsítja, hogy a január 29-én (II. f. p. Conv. Pauli ap.) Torda-n a nemesek közössége és minden más rendű ember számára tartott közgyűlésén Domokos erdélyi püspök megegyezett az erdélyi nemesekkel a tized nagysága és beszédésének joga feletti viszályukban, a következőképpen. Ebben az évben azoktól, akiknek földjén a tized negyedére jo-

gosult egyház van, a püspök és a káptalan annyit kapjon tized fejében, amennyit eddig ezen nemesek és más comes-ek jószántukból adtak; a jövő évtől fogva azonban a püspököt és káptalant isteni jog szerint illető tizedeket egészében szolgáltatassák ki és adják vissza. Ha pedig ezután az említett nemesek, comes-ek vagy közrendűek a „tizednegyedek” birtokokban (in quorum possessionibus decime sunt quartanarie) a tizedet egészében vagy részben, a püspök, a káptalan, a tizedszedők vagy -bérlők (procuratorum et locatorum decimarum) akarata ellenére elfoglalnák vagy beszednék, akkor az erdélyrészi nemesség összessége e bitorlóktól minden segítséget (auxilio, consilio et favore) megtagadjon, tőlük elhatárolódjék és ellenük tanúskodjon, amint szükség esetén, a püspök és káptalana kérésére a vajda is tanúsítani fogja ezt az egyezséget. A tized pedig kévéként 10 most forgalomban levő dénár (pro singulis capeciis singulos decem denarios de moneta que nunc currit) vagy más új királyi dénár legyen, mindaddig, amíg a király nem rendelkezik a tized nagyságáról. A fentiekhez személyesen adták beleegyezésüket azon comes-ek és nemesek is, akiknek birtokán a tized negyedére jogosult egyház van.

Ái Lackfi Dénes erdélyi vajda 1360. október 9-i oklevelében, az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277356). □ Közlés: Szeredai: Series 95–96. — Szeredai: Notitia 48–49 (töredékesen). — LegEccI III. 207–208. — CDHung IX/2. 726–728. — Ub II. 148–149. — DocRomHist C, XI. 225–227 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKlt 152. sz.

982. 1358. február 11. (in Sancto Emerico, dom. p. oct. Purif. virg.) Domokos erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanának. A Hunyad vármegyei Rakustd-i Feyer (d) István fia: András – unokatestvére (fr. patr.): Kemes fia: Gál nevében is – elmondta, hogy osztályos társaikkal meg akarnak osztozni Rakustd birtokukon. Küldje ki azért tanúbizonyosságát Scenkyral-i Mihály fia: Jakab, Losady-i Pál fia: Miklós vagy Bosy-i Mihály fia: Jakab alvajdai ember társaságában, hogy a szomszédok jelenlétében, osszák fel Rakustdh birtokot az ország szokásjoga szerint, ahány részre csak kell, ha nincs ellentmondás. Az esetleges ellentmondókat András és Gál esetében idézzék a színe elé, az osztályról pedig, vagy az idézésről és időpontjáról írásban tegyenek jelentést.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1358. szeptember 24-i jelentésébe (1048. sz.), DL 30388. □ Közlés: AOKm VII. 390–391. — DocRomHist C, XI. 227–228 (román fordításban is).

983. 1358. február 14. (Torde, in Cinerum) András erdélyi vajda és Zonuk-i ispán a Clusmonustra-i Szűz Mária-egyház konventjének. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Pethlend-i Pál fia: Miklós, [Pethlend-i] László és Pál fia: Jakab, vagy Reudh-i Mihály fia: Jakab vajdai ember, a szomszédok összehívása után iktassa be Gerendh-i Jakab fia: Péter magistert az őt régóta jogosan megillető Banabyky/Banabiky birtok és a hozzá tartozó román falvak és földek (villarum Olachalium/Olakalium et terrarum) felébe, elhatárolva azt a birtok másik felétől. Az esetleges ellentmondókat Péter magister ellenében idézzék színe elé. Az iktatásról vagy az idézés helyéről és idejéről írásban tegyenek jelentést. — *Hátlapján azonos kéz írásával: Amicis suis honorandis, conventui*

beate Marie virginis de Clusmonustura, pro magistro Petro filio Iacobi de Gerendh, statutoria.

Eredeti, vízfoltos papíron, hátlapján befűggesztett kerek pecsét nyomai, DL 28578. □ Közlés: AOkm VII. 42–43. — RevIst 15/1929. 4–5 (Motogna V.). — DocRomHist C, XI. 228–229 (román fordításban is). □ Regesza: DocVal 136–137.

984. 1358. február 23. (in castro Kykulleu, in vig. Mathie ap.) Domokos erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanának. András erdélyi vajda és Zonuk-i ispán január 29-én (f. II. p. Conv. Pauli ap.) Torda-n tartott közgyűlésén Mihály fia: János, Miklós fia: Demeter és Péter fia: János Chekeloka-i nemesek elpanaszolták, hogy a Noghkykulleu folyó mellett, Mykezaza és Kysekemezeu között fekvő Kyrarreue nevű, most lakatlan örökös birtokukat (Kykulleu vm) és jövedelmeit a nevezett Mykezaza falu népei vagy hospesei, beleegyezésük nélkül, önkényesen használják. Kérésükre a hét vármegye szolgabírái és az esküdt ülnökök, akiket az erdélyrészi nemesség jelölt ki (iudices nobilium et iurati assessores per universos nobiles dicte partis Transsiluane domino nostro woyuode et nobis ad iudicium deputati), megesküdve a Szent Koronára és a kereszt életadó fájára, egyhangúlag azt vallották, hogy Kyrarreue valóban a nevezett Chekeloka-i nemesek örökös birtoka, s az említett hospesek János apját: Mihályt megölve, őket, mint kiskorúakat, elűzték. Ezért a vajda külön parancsára a káptalan küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Syra-i Miklós alvajdai ember és Kykulleu-i alvárnagy, a szomszédok összehívása után Kyrarreue-t újból határolja körül, és iktassa örökjogon Mihály fia: Jánosnak, Miklós fia: Demeternek és Péter fia: Jánosnak. Az esetleges ellentmondókat idézze a színe elé, az iktatásról és határjárásról, vagy az idézés napjáról és helyéről pedig írásban értesítsék. — *Hátlapján azonos kéz írásával:* Discretis viris et honestis, honorabili capitulo ecclesie Transsiluane, dominis et amicis suis reverendis, pro Iohanne filio Michaelis de Chekeloka et aliis interius declaratis, statutoria.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét nyomaival, DL 29687. □ Közlés: AOkm VII. 54–56. — DocRomHist C, XI. 231–234 (román fordításban is).

985. 1358. február 24. (Avinione, VI. Kal. Martii) [Lath Miklós lovag] (miles) kéri [VI. Ince] pápát, hogy a Zaad-i Mindenszentek, Aruahigh-i Szűz Mária, Zenthmiclos-i Szt. Miklós és Szt. Mihály-plébániaegyházaknak – amelyek románok körében (in medio Olachorum), garázda (protervas) népek közt fekszenek (de ezek közül egyesek újabban a katolikus hitre tértek) – öt évig engedélyezzen ötször negyven napi búcsút az odalátogatóknak. Kéri továbbá, hogy ezen plébániákat, melyek eddig egyik megyéspüspökhöz sem tartoztak, csatolja a Chanad-i vagy az erdélyi (Transiluanensi) egyházmegyéhez, amelyek határvidékén fekszenek. Papjaik viszont csak a tized (decimas infra limites parrochie sue provenientes) negyedét legyenek kötelesek a megyéspüspöknek átadni, figyelmen kívül hagyva az ottani szokásokat, miszerint a püspök csak a tized negyedét, hatodát vagy tizenhatodát hagyja a plébánosnak, néhol pedig semmit sem.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl II. 120–122. sz. — DocVal 137 (csak a szöveg első része). — DocRomHist C, XI. 235–236, 237–239 (román fordításban is). — Täutu: Fontes X. 206–207 (112a–c. sz.).

986. 1358. február 24. (Avinione, VI. Kal. Martii) [Lath Miklós lovag] (miles) kéri a pápát, hogy az erdélyi egyházmegyéből való régi fegyverhordozója (armiger): János fia: Péter által Scarwad nevű falujában saját költségén épített templomot minden tekintetben tegye teljes jogú plébániává, mert a legközelebbi templom távolléte és a vizek áradásai miatt a hívők sokasága keresztleetlen marad, illetve a szentségek felvétele nélkül hal meg.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl II. 124. sz. — DocRomHist C, XI. 234–235 (román fordításban is). — Täutu: Fontes X. 208.

987. 1358. február 26. (Torde, f. II. p. Reminiscere) András erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán [a kolozsmonostori konventhez]. Az erdélyrészi nemesek összessége számára január 29-én (f. II. p. Conv. Pauli ap.) kezdett közgyűlésén Kwholm-i alvámgya: Vos (d) Miklós magister bemutatta István, Miklós és Péter fia: Tamás vajda több oklevelét ítéletekről, tiltakozásokról és halasztásokról, amelyekből világosan kiderül, hogy ő az előző vajdák közgyűlésein többször keresettel élt amiatt, hogy amikor ő néhai Dousa vajda famulusa volt, Elephanth-i Desew comes embereivel elpusztította Scentegud nevű birtokát, 1000 márkát érő holmiját elrabolta, a fiatal lovakon kívül 400 csikós kancából álló ménesét hatalmasul elhajtatta, őt famulusát megölette, amint ezeket az erdélyrészi szolgabírák, esküdt ülnökök és más nemesek is bizonyították. Mindezekért Desew magistert, majd az ő halála után fiát: Mihály magistert többször megidézttette, de ők sohasem jelentek meg, hanem a bírságolást is vállalva, különböző ürügyekkel halasztották a tárgyalást. Jóllehet e vakmerőség nem maradhat büntetlen, mégis a jogszerű eljárást betartani kívánván, küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Gyula fia: János, Buda-i István vagy Darabus Mihály idézze meg Elephanth-i Desew fia: Mihály magistert, hogy feleljen meg Vos (d) Miklós magister keresetére.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1358. március 27-i oklevelébe (1005. sz.), Wass cs lt (DF 252717). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 239–241, 651 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: WassLt 117. sz.

988. [1358] február 27. (f. III. p. Reminiscere) A Warad-i káptalan I. Lajos királynak. 1358. január 11-i parancsa (970. sz.) értelmében kiküldték tanúbizonyságul Turul magistert, a Szt. Kereszt-oltár igazgatóját (rectorem), kinek jelenlétében Jakch királynéi udvari lovag, királyi különmegbízott február 8-án (f. V. a. Esto mihi) Lapad, Laaz és Rakus, február 12-én (f. I. p. Esto mihi) pedig Heud, Acintus és Nandurlaka birtokokat és tartozékaikat Domokos püspöknek iktatta, a királyi parancsnak megfelelően nem véve figyelembe a helyszínen megjelent Mykus fia: Péter ellentmondását. — *Hátlapján közel egykorú írással*: Pro venerabili in Christo patre domino Dominico, dei et apostolica gratia episcopo Transsiluano, super quibusdam possessionibus intranominatis, statutoria.

Eredeti, vízfoltos papíron, hátlapján mandorla alakú befüggesztett zárópecsét nyomával, az erdélyi káptalan mltnban (DF 277346). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 243–245 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKlt 153. sz.

989. 1358. március 2. (in Sancto Emerico, f. VI. a. Oculi) Domokos erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanához. László Clusmunustra-i apát nevében elpanaszolták, hogy amikor a Kalyam-i [!] János fia: Manus kezéből törvényes úton visszaszerzett Beunye ne-

vű (Clus vm) földet a káptalan tanúbizonyosága jelenlétében az alvajdai ember a konventnek akarta visszaiktatni, Manus testvére: ugyanazon János fia: Bertalan ellentmondott, amiért őt az alvajda embere László apát és konventje ellenében kétszer is az alvajda elé idézte: először [1357.] március 1-jére (ad oct. Cinerum, cuius nunc proxime preterisset *revolutio annualis*), másodszer pedig [1358.] január 13-ra (ad oct. Epiph. dom.). Mivel ez utóbbi időpontban más ügyet tárgyaltak, a fenti pert február 9-re (ad oct. Purif. virg.) halasztották, akkor azonban Bertalan nem jelent meg, és nem is képviseltette magát. A fentiek igazolására az apát és a konvent képviselője bemutatta a káptalan [1357. február 26-i] jelentését (888. sz.) és az alvajda [1357. január 17-i] ítéletlevelét (878. sz.). Ezért az alvajda felkéri a káptalant, hogy a törvényes rendnek megfelelően küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Nadas-i Miklós vagy Lőrinc, Popfalwa-i Lőrinc fia: Miklós, Zuchak-i Chue vagy Zumurduc-i László alvajdai ember, a szomszédok összehívása után, iktassa Beunye földet minden haszonvételével együtt László apátnak és konventjének. Az esetleges ellentmondókat idézzék színe elé, minderről pedig írásban tegyenek jelentést.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1358. május 3-i jelentésébe (1010. sz.), a kolozsmonostori konvent ml-t-ban (DF 275177). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 245–247 (román fordításban is). □ Regeszta: KmLt 28. sz.

990. 1358. március 6. (in Deua, f. III. p. Oculi) András erdélyi vajda és Zonuk-i ispán Vos (d) Miklós magister Keuhalm-i alvárnagy kérésére pátens formában átírja a Clusmunustura-i Szűz Mária-monostor konventjének 1357. május 23-i pátens oklevelét (928. sz.) Mohal birtok iktatásáról.

Eredeti, hártán, hátlapján rányomott kerek pecsét nyomával, DL 28737. □ Közlés: AOkm VII. 68. (részlet). — DocRomHist C, XI. 247–248 (román fordításban is).

991. 1358. március 6. (Deda, II. d. f. II. a. Med. quadrag.) Bereg vármegye hatósága tanúsítja, hogy a megyei közgyűlésen, Pál Zeben-i prépost királyi ember és mások jelenlétében Semjéni István fia: István eltiltotta a Luprechzaza-i, Torpa-i és Wary-i lakosokat bizonyos birtokai használatától.

Eredeti, papíron, hátlapján négy rányomott pecsét nyomával, Kállay cs lt. DL 51783 □ Közlés: AOkm VII. 69. □ Regeszta: KálLt 1260. sz. — DocRomHist C, XI. 247.

992. 1358. március 10. (Avinione, VI. Id. Martii) Wilhelm fia: Peter erdélyi egyházmegyei pap kéri [VI. Ince] pápától a győri egyházmegyében levő vasvári (Castrum Ferrei) prépostságot ténylegesen elnyert Judocus plébános távozásával megüresedett Bistrichia-i plébániára való kinevezését, annak ellenére, hogy már rendelkezik a Torda-i plébániával, melyről azonban kész lemondani.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl II. 129. és 319. sz. (ez utóbbi február 11-re keltezve). □ Regeszta: DocRomHist C, XI. 227 (február 11-re keltezve) és 250.

993. 1358. március 10. (Avinione, VI. Id. Martii) Dambro-i Malech Miklós zágrábi egyházmegyei pap kéri és el is nyeri a pápától a korábban Brunna-i Jodocus vasvári prépost által bírt Bistrichia-i Szt. Miklós-egyház plébániáját az erdélyi egyházmegyében.

VI. Ince pápa a kalocsai érseket, a kolozsmonostori apátot és az avignoni Szt. Agricola-egyház dékánját bizza meg döntése foganatosításával.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl II. 132. sz. — Täutu: Fontes X. 209 (hibásan február 24-re keltezve). □ Regeszta: TTár 1895. 268 (319. sz., Áldásy A.). — DocRomHist C, XI. 250–251.

994. 1358. március 18. (in Wisegrad, in Iudica) I. Lajos király a Warad-i káptalannak. Chahul-i János fia: Péter elpanaszolta, hogy amikor március 6-án (f. III. a. Med. quadrag.) Kene nevű (Zonuk vm) birtokára érkezett és egyik jobbágyánál megszállt éjszakára, Zaruad-i János fia: Hugun és László fia: Miklós a házat rágyújtották, s noha ő megmenekült, jelentős anyagi károkat szenvedett. Azért a király megparancsolja a káptalannak, hogy küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Sarmasag-i Egyed, Kouas-i Demeter, Woya-i Domokos vagy Mand-i István királyi ember vizsgálja ki a történeteket, és minderről írásban tegyenek neki jelentést.

Ái a váradi káptalan 1358. április 15-i oklevelében (1008. sz.), Kemény József gyűjteménye (DF 253448). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 252–253 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOkl 107. sz.

995. 1358. március 18. (in Sancto Emerico, V. d. oct. Med. quadrag.) Domokos erdélyi alvajda tanúsítja, hogy néhai Miklós nádor fia: János magister székely ispán március 14-én (in oct. Med. quadrag.) – ahogy előzőleg a közgyűlésen sem – nem jelent meg előtte, ahová őt Regun-i Dénes fia: Tamás magister ellenében András vajda megidézte (975. sz.). Mivel pedig az ország erdélyi részeinek (regni partium Trassiluanarum) szokásjoga szerint a közgyűlésről valamely nyolcadra áttett per tovább nem halasztható, az ország-rész nemeseivel együtt hatalmaskodásért elmarasztalja János magistert és Gurgyn-i várnagyát: Symon magistert. Minderről Tamás magister ügyvédje: Veres (Rufus) Mihály kérésére, aki négy napig várakozott a színe előtt, pecsétje alatt pátens oklevelet bocsát ki.

Eredeti, papíron, hátlapján Macska Domokos alvajda sisakot [?] ábrázoló rányomott kerek pecsétjével, DL 41337. □ Közlés: AOKm VII. 113–114. — DocRomHist C, XI. 253–255 (román fordításban is).

996. 1358. március 18. (in Iudica) Az erdélyi egyház káptalana tanúsítja, hogy Radnai Benus fia: Nikolaus és fia: másik Nikolaus, ama 300 Ft fejében, melyet Gonbas-i (d) Domokos magistertől birtokaik visszaszerzésére kaptak, Monyorows nevű (Doboka vm) birtokukat és tartozékait elzálogosították ugyanazon Domokosnak, akit a káptalan előtt, ügyvédvalló levelük révén, famulusa: Péter fia: András képviselt. Kikötötték, hogy amíg ama 300 Ft-on a birtokot nem tudják kiváltani, addig a kölcsön kamatai címén Domokos élvezhesse annak minden haszonvételét, kivéve az ottani népek és jobbágyok által fizetett censust és collecta-t.

Eredeti, hártján, hátlapján kerek rányomott pecsét töredékével, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73674. □ Közlés: TelOkI I. 106–107. — Üb II. 150. — DocRomHist C, XI. 256–257 (román fordításban is).

997. [1358.? március 19.] (Damas, f. II. p. Iudica) I. Lajos király Benedek magister Wyssegrad-i várnagy feleségének. A Wyssegrad-i várban letartóztatásban levő Gál fia: Lászlót azonnal adja át András erdélyi vajdának, hogy ő örizze tovább, és amikor majd a király igényeli, neki adhassa át (qui in castro nostro Wyssegradiensi detinetur, nobis

conservet et ipsum, dum super eo requisitus fuerit, nostre restituat maiestati). — *Hátlapján azonos írással*: Nobili domine consorti magistri Benedicti castellani Wysegradyensis.

Eredeti, papíron, hátlapján a király címeres zárópecsétjével, DL 50602. A szövegből kimaradt évi keltezés Lackfi András erdélyi vajda (1356–1359) említése határolja be, és – a honor-rendszer sajátosságai miatt – az itt várnagyként említett Himfi Benedek pályafutása sem enged meg más intervallumot. Sajátos módon a királyi itinerárium nem szűkíti a lehetőségeket, mert a szóba jöhető években Iudica vasárnapot és az azt követő napokat Lajos király mindig a Damasdhoz közeli Visegrádon és környékén töltötte (DL 41282–41283, DocRomHist C, XI. 102–104, 252–253, 362–363). Az 1358. évet mégis az valószínűsíti, hogy Himfi Benedek visegrádi várnagyságára vonatkozó ismeretes adatok mind ebből az esztendőből valók (AOkm VII. 70. — ZOkm III. 119–120. — HOkm I. 222–224).

998. 1358. március 23. (in Sancto Emerico, VI. f. a. Ramispalmarum) Domokos erdélyi alvajda felkéri az erdélyi egyház káptalanát, hogy privilégiális formában írják át a Clusmunustra-i Szűz Mária monostor konventjének [1357. január 13-i] pátens oklevelét (873. sz.) a Lekence folyó mellett fekvő Lekence birtok (Doboka vm) iktatásáról, melyet a konvent jegyzője és ügyvédje: Peter magister deák fog nekik bemutatni.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1358. március 24-i oklevelében (999. sz.), Beszterce v lt (DF 247225). □ Közlés: Ub II. 150–151. — DocRomHist C, XI. 257 (román fordításban is). !! Regeszta: ArchZtsch 18/1887. 78. (Zimmermann F.) — Berger: Regesten I. 33. sz.

999. 1358. március 24. (sab. a. Ramispalmarum) Az erdélyi káptalan Domokos erdélyi alvajda 1358. március 23-i kérésére (998. sz.), függőpecsétje alatt, privilégiális formában átírja Syberk fia: Peter magister javára a Clusmunustra-i konvent 1357. január 13-i pátens oklevelét (873. sz.) Lekence birtok iktatásáról, melyet a konvent jegyzője: Peter magister mutatott be. — *Méltóságsor*: János prépost, Loránd ör-, Mihály éneklőkanonok és László Hunyad-i főesperes, dékánkanonok.

Eredeti, szakadozott és vízfoltos hártán, lila selyemzsinóron függő mandorla alakú pecséttel, Beszterce v lt (DF 247225). □ Közlés: Ub II. 151. — DocRomHist C, XI. 259–260 (román fordításban is). □ Regeszta: ArchZtsch 18/1887. 78. (Zimmermann F.) — Berger: Regesten I. 34. sz.

1000. 1358. március 24. (Agría, in vig. Annunt. virg.) Az egri káptalan bizonyítja, hogy kiküldött tanúbizonyossága: Gugh fia: Illés kanonok jelenlétében Pál Zybin-i prépost és erdélyi kanonok, valamint Szentszalvatori (de Sancto Salvatore) Simon királyi embe-rekként Dávid fiait: Lászlót és Iwanka-t, valamint rokonaikat visszaiktatták Iwankahaza birtokba.

Ái I. Lajos király 1358. június 10-i oklevelében, Teleki cs gyömrői lt: DL 86622. □ Közlés: AOkm VII. 128–129. □ Regeszta: Iványi: Gyömrő 37. sz. — DocRomHist C, XI. 262.

1001. 1358. március 24. (Avinione, IX. Kal. Aprilis) [VI. Ince pápa] Domokos erdélyi püspök kérésére jóváhagyja annak azt a saját jogkörében hozott döntését, hogy Custos (d) Tamásnak a római kúrián kívül történt halála után a megüresedett Zolnuk-i főesperesség-

re saját klerikusát: György fia: Miklóst nevezi ki, tekintet nélkül arra, hogy az erdélyi egyházban már van kanonoki javadalma.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl I. 135, 151, 324. és 331. sz. — Temesváry 162. □ Regeszta: DocRomHist C, XI. 258–259 és 276 (május 29-i keltezéssel).

1002. 1358. március 24. (Avinione, IX. Kal. Aprilis) Domokos erdélyi püspök – titkára és a római kúriában levő megbízottja (procurator): Simon (másént Salamon) fia: Miklós, a székesfehérvári (Albaregalis) Szűz Mária-egyház kanonokja nevében – kéri [VI. Ince] pápától és el is nyeri a római kúriában elhalálozott Olaz (d) Mihály erdélyi éneklőkanonok javadalmát, annak ellenére, hogy Miklósnak kanonoki javadalma van Székesfehérváron, illetve hogy a pápa kevéssel ezelőtt ígért neki erdélyi kanonokságot.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: MonVespr II. 173. — RegSuppl II. 134. és 323. sz. □ Regeszta: TTár 1895. 268 (321. sz., Áldásy A.). — DocRomHist C, XI. 257–258.

1003. 1358. március 24. (Avinione, IX. Kal. Aprilis) [Domokos erdélyi püspök] pápai felhatalmazást kér arra, hogy azt a 40 személyt, akik az erdélyi egyházmegye engedélye nélkül, idegen prelátussal szenteltették fel magukat papnak, az ordináriusuk által hozott kiközösítési ítélet és az irregularitás alól feloldozhassa.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl II. 136. sz. — Temesváry 163. — Täutu: Fontes X. 210–213 (hibásan március 4-re keltezve). □ Regeszta: DocRomHist C, XI. 259.

1004. 1358. március 24. (Avinione, IX. Kal. Aprilis) [Domokos erdélyi püspök] pápai engedélyt kér arra, hogy 40 személlyel együtt elhajózzon a Szent Sírhoz való zarándoklásra.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl II. 137. sz. □ Regeszta: DocRomHist C, XI. 259.

1005. 1358. március 27. (f. III. p. Ramispalmarum) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje András erdélyi vajdának és Zolnuk-i ispánnak. 1358. február 26-i kérésére (987. sz.) tanúbizonyságként kiküldte Benedek frater, kinek jelenlétében Buda-i István alvajdai megbízott március 23-án (VI. f. a. Ramispalmarum) Elephant-i Desew fia: Mihály magistert Wzuay nevű birtokán május 1-jére (oct. Georgii mart.) Vos (d) Miklós magister keresetére való válaszadás végett a vajda elé megidézte. — *Hátlapján azonos kéz írásával:* Nobili et magnifico viro Andree woyuode Transsiluano et comiti de Zolnuk, pro magistro Nicolao dicto Vos, contra nobilem virum magistrum Michaellem filium Desew de Elephant, ad octavas festi beati Georgii martiris proxime nunc venturas evocatorie.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét és caput sigilli töredékeivel, Wass cs lt (DF 252717). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 262–263, 651 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: WassLt 118. sz.

1006. 1358. április 6. (Vissegrad, f. VI. a. oct. Passce) Konth Miklós nádor és a kunok ispánja előtt Chohol-i János fia: Sebestyén magister, testvérei (fr. u): Péter és Jakab nevében is, tiltja Zantou-i Peteu fia: Jánost és másokat, hogy Bayon nevű puszta és lakatlan

jószágukat (Zolnok vm) vagy más birtokaikat királyi rendelkezés alá eső birtokok címén adományul kérjék fel az uralkodótól, mivel ezek az ő örökös földjeik.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett kerek pecsét töredékeivel, DL 41339. □ Közlés: AOkm VII. 136. — DocRomHist C, XI. 264 (román fordításban is).

1007. 1358. április 8. (in oct. Pasche) A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje András erdélyi vajdának. 1358. február 2-i kérése (977. sz.) értelmében kiküldték tanúbizonyságot Miklós frater papot, kinek jelenlétében Chue vajdai ember március 21-én (f. IV. a. Ramispalmarum) – a szomszédok összehívása után – Gergely fia: néhai Miklós Machkas birtokbeli (Clus vm) részeit körülhatárolta, azokat a többi részirtoktól elválasztotta és értéküket az ország szokásjoga alapján 25 márkára becsülte. Megtudták továbbá Gulahaza-i Gula fia: Jánostól, Darabas (d) Mihály, Miklós fia: Mihály, Kerek (d) Miklós és Márton fia János GyosMachkas-i nemesektől és másoktól, hogy a szóbanforgó birtokrész valóban Gergely fia: Miklósé, s következésképpen Besée és Miklósé, András nagyapjé és apjé volt. Ezért az említett Bese fia: Miklós fia: Andrást ezen keletre fekvő részekbe örökjogon beiktatták. Senki nem mondott ellen, noha négy napig folyamatosan a helyszínen tartózkodtak. — *Hátlapján, azonos írással:* Nobili et magnifico viro domino Andree, woyvode Transsiluano et comiti de Zolnuk, pro Andrea filio Nicolai filii Besse, super facto estimationis, inquisitionis et statutionis portionarie possessionis Nicolai filii Gregorii in possessione Machkas habite in comitatu de Clus existentis, statutionalis.

Eredeti, hártván, hátlapján befűggesztett zárópecsét nyomával, DL 26752. □ Közlés: AOkm VII. 143–150. — DocRomHist C, XI. 265–266 (román fordításban is).

1008. 1358. április 15. (dom. vid. in quind. Pasce) A Warad-i káptalan I. Lajos királynak. 1358. március 18-i parancsa (994. sz.) értelmében kiküldték tanúbizonyságot János karbeli papot, a Szt. Imre-oltár igazgatóját, kinek jelenlétében Kouas-i Demeter királyi ember kiszállt Zonuk vármegyébe, és a nemesektől, nemtelenektől, klerikusoktól és laikusoktól megtudta, hogy minden úgy történt, ahogy Chahul-i János fia: Péter a királynak elpanaszolta. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Domino regi, pro magistro Petro filio Iohannis de Chahul, contra Nicolaum filium Ladislai et Hegun filium Iohannis nobiles de Zaruad, inquisitoria.

Eredeti, papíron, hátlapján mandorla alakú befűggesztett zárópecséttel, Kemény József gyűjteménye (DF 253448). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 267–268 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOkI 108. sz.

1009. 1358. május 3. (in Wysegrad, f. V. p. oct. Georgii mart.) I. Lajos király a Colos-i konventhez. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Lachk fia: István, a királyné udvari apródja (aule reginalis iuvenis), királyi különmegbízott vagy Sebenk fia: Domokos, Perky-i Mihály, Gym fia: Péter vagy Szamar (d) János kijelölt királyi emberek egyike mutassa be Miklós fia: Bothus (d) Jánosnak, András fia: Mihálynak, János fiainak: Mihálynak és Györgynek, Domokos fia: Miklósnak, Beke fiainak: Jánosnak és Lászlónak

az Elefant-i Deseu fia: Mihály udvari lovag (aule nostre militis) ügyére vonatkozóan Erdélyben kiállított királyi oklevelet. A megkeresettek válaszárol írásban értesítsék.

Eredetije ismeretlen, XVIII. századi másolata Cornides Dániel kéziratos Diplomatariumában, tom. I. 253. MTAKI kézirattárában. □ Közlés: CDHung XI/2. 677–678. — DocRomHist C, XI. 268–269 (román fordításban is).

1010. [1358] május 3. (in Inv. s. cr.) Az erdélyi egyház káptalana Domokos erdélyi alvajdának. 1358. március 2-i mandátuma (989. sz.) értelmében kiküldték tanúbizonyosságul Jánost, a Feyrd-i egyház rector-át, kinek jelenlétében Popfalwa-i Lőrinc fia: Miklós alvajdai ember március 20-án (f. III. a. Ramispalmarum), a szomszédok összehívása után, Beunye földet minden haszonvételével együtt örökjogon László apátnak és konventjének iktatta. — *Hátlapján, azonos kéz írásával:* Nobili viro magistro Dominico, viceuoyuode Transsiluano, amico ipsorum, pro domino Ladislao abbate et suo conventu de Clusmunstra, relatoria.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, a kolozsmonostori konvent mlt-ban (DF 275177). — Tartalmi ái Szobi Bertalan alvajda 1393. szeptember 26-i oklevelében, DL 28735 (vö. ZsOkI I. 3107. sz.). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 269–270 (román fordításban is). □ Regeszta: KmLt 28. sz.

1011. 1358. május 4. (in Sancto Emerico, IV. d. oct. Georgii mart.) Domokos erdélyi alvajda tanúsítja, hogy színe előtt egyfelől Sumugyun-i néhai Simon bán fia: Mihály fiai: Jakab, János és Simon magisterek – testvérük (fr. u): Péter nevében is, bár a szükséges ügyvédvalló levelek híján, melynek felelősségét azonban magukra vállalták –, másfelől Kendhyd-i ugyanazon Simon bán fia: Tamás fia: Balad – a maga, illetve testvérei: István és Conya személyében is, úgyszintén minden felelősséget vállalva – megegyeztek, hogy a köztük végrehajtandó osztályt – melynek ügyében már-már pert indítottak – nyolc tisztességes és nemes férfiúra bízzák, akiket a felek hoznak május 27-re (in oct. Penth.) Ozd faluba, és azok ott, Kykullew vármegye szolgabírái előtt, a felek által bemutatott oklevelek alapján fognak döntést hozni, melyet mindkét fél tartozik elfogadni. Ha valamelyik fél visszatartaná okleveleit, azok érvényüket veszítsék, ha pedig nem fogadná el a döntést, hat márka bírságban marasztaltassék el. A szolgabírák oklevelét az osztályról május 30-ig (ad IV. d. oct. Penth.) tartoznak bemutatni az alvajdának. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával:* Iidem iudices nobilium personaliter nobis declararunt, quod iidem nobiles, videlicet arbitri, pristinam divisionem inter ipsos confirmassent.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett kerek pecséttel, Kemény József gyűjteménye (DF 253449). □ Közlés: Ub II. 152. — DocRomHist C, XI. 270–272 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOkI 109. sz.

1012. 1358. május 6. (Bude, in Ioh. a. port. Lat.) I. Lajos király udvari lovagjait (aule nostre milites): Telegd-i Miklós fiai: György és Miklós magistereket, a környezetében teljesített hűséges és áldozatkész szolgálataik jutalmául, mentesíti a megyei és általában a rendes bíróságok joghatósága alól, önmagának, a nádornak és az országbírónak tartva fenn az ügyekben való ítélkezés jogát.

Ái Zsigmond király 1408. május 26-i oklevelében, Wesselényi cs bp-i lt: DL 105467.

1013. 1358. május 8. (in quind. Georgii mart.) A Clusmunustra-i Szűz Mária-monostor konventje tanúsítja, hogy Fermenes-i Mihály fia: György tiltja Fermenes-i András fia: Mihályt Fermenes birtokbeli részei (in ctu de Zolnuk exteriori) elfoglalásától. — *Hátlapján azonos kéz írásával:* Pro Georgio filio Michaelis, contra Michaellem filium Andree, super facto portione sua portionaria in possessione Fermenes prohibitoria.

Eredeti, papíron, hátlapján befüggesztett pecsét töredékei, Sombory cs lt: DL 65387. □ Közlés: AOkm VII. 196–197. — DocRomHist C, XI. 272–273 (román fordításban is).

1014. 13[58]. május 15. (in Vyssegrad, XV. d. Georgii mart.) András erdélyi vajda és Zolnok-i ispán bizonyítja, hogy május 15-én (in oct. Georgii mart.), korábbi perhalasztó oklevelének megfelelően Sarmasag-i Márton fia: János fia: László – a Varad-i káptalan ügyvédvalló levelével anyai testvérei (fr. u): Egyed és István nevében is – Samson-i János fia: István ellenében bemutatta a Varad-i káptalan határjárását, tiltakozást és idézést tartalmazó, a királyhoz intézett válaszát, mely magába foglalta a király oklevelét is. E szerint Sarmasag-i János fia: Egyed – apai testvérei (fr. c): László és István nevében is – a király színe elé járulva kérte a Zolnok vármegyei Sarmasag nevű, állítása szerint kezükön levő örökbirtokuk határának megjárását. A bemutatott oklevél szerint a király [1357. október 9-én] (955. sz.) megparancsolta a káptalannak, hogy küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Bartawolge-i Pál fia: István, Ody-i Imre: fia: Balázs, Sandorhaza-i Sandor fia: István, Ody-i János fia: Bechen királyi emberek közül az egyik, a szomszédokat összehívva járja körül Sarmasag birtokot és a határjeleket megújítva iktassa azt János fiainak: Egyednek, Lászlónak, Istvánnak, az esetleges ellentmondókat pedig ezek ellenében idézze a színe elé és minderről írjon jelentést. A király parancsára a Varad-i káptalan kiküldte János karbeli papot, Imre herceg és vértanú oltárának igazgatóját, akinek jelenlétében Ody-i Imre fia: Balázs [1357.] november 10-én (f. VI. a. Martini conf.) bejárta Sarmasag határait az összehívott szomszédok jelenlétében, akik közül azonban a Zupur-i nemesek nem jelentek meg. A határjárás lefolyása után egész Sarmasag birtokot, minden tartozékával együtt, János fiainak: Egyednek, Lászlónak és Istvánnak iktatták, kivéve azt a részt, melynek határjárásánál Sceer-i Jakab fia: Fülöp, illetve Sampson-i János fia: István ellentmondottak és akiket ezért 1358. január 8-ra (ad oct. Strenarum) a király elé idéztek (961. sz.). Az oklevél bemutatása után Ody-i István fia: János – a Varad-i káptalan ügyvédvalló levelével Sampson-i János fia: István nevében – bemutatta a Varad-i káptalan 1299. július 31-i (in vig. ad vinc. Petri) chirographummal ellátott oklevelét (CDTrans I. 580. sz.), mely Gergely Zolnok-i curialis comes és négy esküdt bíró egyezséglevelét írta át (CDTrans I. 579. sz.). Az oklevelek bemutatása után ítéletet akart hozni, ám bírói engedélyével Sarmasag-i János fia: László és Sampson-i János fia: István nevében ennek ügyvédje: Ody-i István fia: János fogott bírák közreműködésével békésen ki-egyeztek. Eszerint Sarmasag-i János fia: László – testvérei (fr. u): Egyed és István nevében is – Sceertelek birtokot, továbbá Masatelek birtok felét – a bemutatott kiváltságlevelében leírt határok között – Sampson-i János fiának: Istvánnak és testvéreinek adja át, abban maguknak vagy utódaiknak semmilyen jogot nem tartva meg. Megígérte azt is, hogy őket mindenkivel, főképpen az ezekért pert folytató Fülöppel szemben a saját költségén megvédelmezi. Ezt az egyezséget, minthogy vajdai tiszttségénél fogva (ex

debito nostri wayuodatus officio) köteles igazságot szolgáltatni, megerősíti és erről függőpecsétes kiváltságlevelet állít ki. (Ezt követően szóról szóra átveszi a váradi káptalan 1357. november 13-i jelentéséből (961. sz.) a határjárás már közölt szövegét).

A XVI. század második feléből való egyszerű másolat, Zichy cs zseélyi lt: DL 76928. E másolat keltezésében szereplő 1349. év javítását az indokolja, hogy I. Lajos király 1357. október 9-én rendelte el a kért határjárást (955. sz.), a váradi káptalan 1357. november 13-án tett jelentést a feladat elvégzéséről (l. 962. sz. is), az ellentmondókat pedig 1358. január 8-ra idézte a király elé (961. sz.). □ Közlés: ZOKm II. 367–373 (1349. évi téves keltezéssel). — DocRomHist C, XI. 378–386 (1359. május 15-i téves keltezéssel).

1015. [1358. május 27. előtt] András erdélyi vajda és Zonuk-i ispán felszólítja Gurgyeny-i (d) Péter fia: János Abafaya-i nemest, hogy május 27-én (in oct. Penth.) az alvajda előtt, a László Clus-Monostri-i apát ellenében Apaty földért folyó perben mutassa be jogait bizonyító okleveleit.

Tartalmi említés Macska Domokos alvajda 1358. május 30-i oklevelében (1018. sz.), melynek kéziratos változata csupán Kemény József másolatában (DiplApp III. 158.) ismert. □ Közlés: DocRomHist C, XI. 276–277 (román fordításban is).

1016. 1358. május 27. (in oct. Penth.) Az erdélyi fehervári (AlbTr) egyház káptalana tanúsítja, hogy színe előtt egyfelől Haranglab-i Pál fia: Mihály, másfelől Haranglab-i Bezther fia: Domokos leánya: Anna a békesség kedvéért felosztották egymás közt Galfalwa és Haranglab birtokokat, illetve a Kykellew folyó melletti Gertyanos földet, míg a Lygeth nevű erdőben a régi osztályt tartották meg. — *Az osztozkodás leírása:* [Posses]sionem Galfalwa vocatam sic divisissent, quod a parte possessionis Deesfalwa ultra quemdam ryuulum cecississet eidem domine Anne, a parte vero possessionis Theleg Michaeli antedicto. Quamdum autem particulam terre usque piscinam ... terram ... vero Gertyanos iuxta fluvium Kykellew existentem sic dividentes, quod a parte monticuli Keuechesholm vocati usque viam, que vadit ad eandem villam Galfolwa, cecississet ipsi domine Anne, a parte vero feneti antedicto [Michaeli ... quod]dam fossatum inter duas vias usque silvam Felseuthas vocatam communi usui relinquissent, silvam vero proprias [!] nomine sic divisam commisissent, prout Dominicus filius Bezther et idem Michael filius Pauli inter se divisam [habuissent. Possessionem autem Haranglab vocatam sic] divisissent, quod incipiendo a parte ecclesie beate Elizabeth vadit per plateam Zazwtha vocatam directe a parte fluvii Kykellew usque finem cecississet memorate domine, alia parte eiusdem possessionis Haranglab a parte possessionis [... Michaeli filio Pauli remanente. Silvam autem ...] dividentes, quod a parte possessionis Jeedyth prout rivulus Sedelpathaka scindit usque magnum montem sepefate domine cecississet, alia parte eiusdem silve memorato Michaeli remanente. Silvam Lygety vocatam [quemadmodum inter Dominicum filium Bezther et Michaeli filium Pauli erat divisa, sic divisam] commisissent. Terras autem arabiles, prata, feneta et aquas communi usui deputassent.

Ái Szentgyörgyi Péter országbíró és erdélyi vajda 1505. január 27-i oklevelében, DL 36385. □ Közlés: AOKm VII. 238–239. — DocRomHist C, XI. 274–275 (román fordításban is).

1017. 1358. május 29. (apud Villam novam Avinionensis diocesis, IV. Kal. Iunii) Kérik annak [pápai] megerősítését, hogy a Mike fia: János halála következtében megüresedett Torda-i Szt. Miklós-egyház plébánosává [az erdélyi püspök] István fia: Jánost nevezte ki.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl II. 150. és 330. sz. (ez utóbbi május 26-ra keltezte). □ Regeszta: DocRomHist C, XI. 274 (május 26-ra keltezte), 276.

1018. 1358. május 30. (in Sancto Emerico, IV. d. oct. Penth.) Domokos erdélyi alvajda tanúsítja, hogy ura: András erdélyi vajda [1358. május 27. előtt kelt] oklevele (1015. sz.) értelmében május 27-én (in oct. Penth.) megjelent előtte Péter fia: János, de a kért okleveleket nem tudta bemutatni László [Clus-Monosta-i] apát ellenében – akit Péter magister deák konventi jegyző képviselt a szükséges ügyvédvalló oklevelek révén –, hanem újabb határidőt kért. Ezért az alvajda és az ítélszékét alkotó nemesek október 6-ra (in oct. Mich. arch.) ismét megidézik őt, három márka helyben kifizetendő bírság terhe mellett. — *Háttalpján*: Pro domino Ladislao abbate de Clus-Monosta, contra Iohannem filium Petri de Gurgyen dicti, super exhibitione instrumentorum intra specificatorum, ad octavas festi beati Michaelis archangeli facienda, memoriales.

Eredeti je ismeretlen, kéziratos változata csupán Kemény József másolatában (DiplApp III. 158) ismeretes (tévesen 1378-ra keltezte), melyet ő – állítása szerint – a kolozsmonostori konvent levéltárában található eredeti után készített. Az oklevél (a dátum korrigálása után) mégis hitelesnek tekinthető, mert az említett személyek (László apát, Péter konventi jegyző, Görgényi Péter) mindnyájan az 1350-es évek második felében tevékenykedtek és az oklevél beillik az Apáti birtokért folyó per történetébe. □ Közlés: DocRomHist C, XI. 276–277 (román fordításban is).

1019. 1358. június 4. (apud Villam novam Avinionensis diocesis, II. Non. Iunii) Miklós, a [római] Via lata-n levő Szűz Mária-egyház bíboros diakónusa, Gergely fia: Elek pécsi egyházmegyei klerikust ajánlja a Péter fia: Domokos erdélyi püspökké szentelésével megüresedett egri kanonoki javadalomra, tekintet nélkül arra, hogy Elek a pozsonyi prépostságnak is várományosa. [VI. Ince] pápa teljesíti a kérését, és a váradi püspököt és prépostot, valamint az avignoni sekrestyést bízza meg az iktatással.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl II. 153. és 333. sz. □ Regeszta: TTár 1895. 269 (326. sz., Áldásy A.). — DocRomHist C, XI. 278.

1020. 1358. június 13. (III. d. Barnabe ap.) Az erdélyi egyház káptalana, Péter [!] erdélyi alvajda kérésére, Zenthmihaltelke-i János fia: János részére regisztrumából átírja 1322. április 8-án kelt saját privilégiumát (CDTrans II. 427. sz.).

Tartalmi ái Lackfi Dénes erdélyi vajda 1366. február 21-én kelt oklevelében, Erdődy cs galgóczi lt, ld. 98, fasc. 7, nr. 9. □ Közlés: BánfOkI I. 269. — DocRomHist C, XIII. 21. és 23 (román fordításban is).

1021. 1358. június 15. (f. VI. p. Barnabe ap.) Zeh-i Egyed comes esztergomi (de Strigonio) bíró, valamint Frank fia: Stephan comes, Iexé fia: Nikolaus magister, Herman fia: Georg, László comes volt bíró, György deák magister, Gelet fia: Kozma comes, Gurke fia: László comes, Bálint magister pék, Gean viaszöntő (fractor cere), János

magister szűcs, Tamás fia: Miklós és Francia (Gallicus) Henc esküdtek bizonyítják, hogy Vámos (d tributarius) András comes a helybeli nagy olasz külvárosban (in medio nostri in magno vico Latinorum) fekvő kő- és faházait, melyeket északról a kis utca, délről György deák magisternek, nyugatról pedig Bálint comes özvegyének a háza határolják, s melyek negyedét felesége hozományaként, másik negyedét Safar (d) Páltól szerezte meg, a maradék két részt pedig vásárolta, tartozékaikkal (cum cellaria, curia et omnibus aliis edificiis ad easdem pertinentes) együtt, felesége, rokonai és a szomszédok beleegyezésével, az előttük kifizetett 125 márka ezüstért és 12 vég posztóért ellentmondás nélkül eladta a szintén jelenlevő István erdélyi alvajdának és általa utódainak örökös birtokul. Továbbá kötelezettséget vállalt a maga és rokonai nevében, hogy azok birtokában István vajdát [!] és utódait minden háborgatástól megvédi, a házakra vonatkozó okleveleit pedig szükség esetén bármilyen bíróság előtt bemutatja.

Eredeti, hártán, függőpecséttel, Batthyány cs körmendi lt: DL 102783.

1022. 1358. június 19. (in Sancto Emerico, f. III. a. Nat. Ioh. bapt.) Domokos alvajda az erdélyi egyház káptalanának. Scenmihaltelekw-i Chol (d) Miklós fia: András és Fornus-i György fia: Illés elpanaszolta, hogy amikor a Mera-val határos Orath/Oraath föld (Clus vm) ügyében, amely nekik és más osztályos atyafiaknak örökölt területe, a fogott bírák ítélete értelmében tanújukkal: Zomurduk-i Egyed fia: Mihállal együtt letették az esküt, annak érvényességét ellenfeleik: Nadasd-i László fia: István és Mera-i Jakab deák (litteratum) Mera-i nemesek nem ismerték el, mivel úgymond Egyed fia: Mihály nem tőszomszédja Mera falunak, mert annak Zomurduk felé eső részéből az őseik által leánynegyedként Buden fia: Miklós fiainak adott föld a két falu közé ékelődik. Mivel ezt az állítást Miklós fia: András és György fia: Illés a régi határjelekre hivatkozva tagadta, a káptalan küldje ki tanúbizonyosságát, a nagyobb biztonság végett egyik kanonokját, hogy Kuzeplak-i Desew fia: György, Almas-i László fia: Jakab, Monustor-i Jakab fia: András vagy Galdtu-i István fia: Mihály alvajdai ember társaságában folytasson vizsgálatot Mera és Zomurduk falvak határa ügyében, majd minderről írásban tegyenek neki jelentést. — *Hátlapján azonos kéz írásával: Viris discretis et honestis, honorabili capitulo ecclesie Transsiluane, dominis et amicis suis reverendis.*

Eredeti, vízfoltos papíron, hátlapján befűggesztett zárópecsét nyomaival, DL 29431. □ Közlés: AOkm VII. 254–255. — DocRomHist C, XI. 293–295 (román fordításban is).

1023. 1358. [június 19. – augusztus 1. között] Domokos erdélyi alvajda bizonyítja, hogy a Jakab deák és László fia: István által Chol (d) Miklós fiai: András, Miklós és István, György fiai: Illés és Miklós, Pál fiai: Miklós és László, illetve Demeter fiai: Dénes és László Wolkow-i nemesek, valamint Tamás fia Desew ellen Oraath nevű föld ügyében folytatott pert augusztus 1-jére (in oct. Iacobi ap.), saját ítélőszéke elé halasztja.

Tartalmi említés Macska Domokos erdélyi alvajda 1358. augusztus 1-jei oklevelében (1030. sz.), Teleki cs mvhelyi lt: DL 73675. Keltezése azon alapszik, hogy az alvajda június 19-én intézkedett először e per kapcsán (1022. sz.). □ Közlés: TelOkI I. 107. — DocRomHist C, XI. 303, 304 (román fordításban is).

1024. [1358. június 27. előtt] Zeech-i Miklós comes országbíró az egi káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében a kijelölt királyi emberek egyike határolja körül Dersyk birtokot (Karazna vm) és azt Zudar (d) Péter magisternek, valamint [Kallou-i] Iwan fia: Lászlónak iktassa királyi adomány címén. Az iktatásról a királynak tegyenek jelentést.

Tartalmi említés az egi káptalan 1358. július 1-jei oklevelében (1026. sz.), DL 5024. □ Közlés: AOkm VII. 267. — DocRomHist C, XI. 297, 298 (román fordításban is).

1025. 1358. június 28. (in Veteri Buda, in vig. Petri et Pauli ap.) I. Lajos király engedélyezi a Brasso-i bírónak, esküdteknek, valamint a polgárok és hospesek összességének, hogy áruikkal szabadon közlekedjenek a Boza és a Prahov között, az Iloncha folyó Dunába (in ipsum Danubium) való ömlésétől a Zereth folyó dunai torkolatáig.

Ái Zsigmond király 1395. március 7-i oklevelében, Brassó v lt (DF 246827). □ Közlés: CDHung IX/2. 688. — SzOkl I. 65. — Hurmuzaki I/2. 58 és XV/1. 1. — Ub II. 152–153. — DocRomHist C, XI. 297 (román fordításban is). — DocRomHist D, I. 72 (román fordításban is).

1026. 1358. július 1. (in oct. Nat. Ioh. bapt.) Az egi káptalan jelenti [I. Lajos] királynak, hogy Zeech-i Miklós comes országbíró [1358. június 27. előtt kelt] mandátuma (1024. sz.) értelmében Zudar (d) Péter magister és [Kallou-i] Iwan fia: László, maguk mellé véve Korhy-i János királyi embert és a káptalan tanúbizonyságát: György magister subnotariust, a szomszédok összehívása után, június 27-én (in Lad. reg.) körül akarták határolni Dersyk birtokot (Karazna vm) és azt, mint királyi adományt, maguknak iktattatni, de az iktatásnál Zaruad-i László fia: Miklós – fivére (fr. u): László nevében is – ellentmondott. Ezért a királyi és káptalani ember a nevezett Miklóst és Lászlót Zudar (d) Péter és Iwan fia: László ellenében a királyi jelenlét bírósága elé (in regiam ... presentiam) idézték.

Tartalmi ái Bebek István országbíró 1360. március 11 – május 31. között kelt oklevelében, DL 5024. □ Közlés: AOkm VII. 267–268. — DocRomHist C, XI. 297–298 (román fordításban is).

1027. 1358. július 7. (sab. a. Margarete virg.) Az erdélyi egyház káptalana a maga és Heesfolwa-i Henneng fia: Henneng nevében megjelenő Sarus-i Ludiuc fia: Johann kérésére privilegialis formában átírja néhai I. Károly király 1329. április 16-i, Heesfolwa birtok visszaadásáról szóló pátens oklevelét (CDTrans II. 645. sz.). — *Méltóságsor*: János prépost, Loránd ör-, Miklós éneklőkanonok és Miklós Zolnuk-i főesperes, dékánkanonok.

Ái az erdélyi káptalan 1400. június 13-i oklevelében (vö. Ub III. 259), ENMLT, Törzsgyűjtemény (DF 253676). □ Közlés: TTár 1888. 595–597 (Lázár M.). — Ub II. 153. — DocRomHist C, XI. 298–300 (román fordításban is). □ Regesza: EMOKl 564. sz.

1028. 1358. július 12. (in Chenger, f. V. a. Margarete virg.) Rusal-i Gergely fia: György magister Zothmar-i alispán és az ottani négy szolgabíró előtt Zanto-i Petheu fia:

János tiltakozik, hogy május 24-én (f. V. a. Corp. Chr.) Desev, Nagy (Magnus) László és Mihály két ökrét elrabolták és Visul-i Mihály fia: Péter házához vitték.

Eredeti, papíron, hátlapján három rányomott gyűrűs zárópecsét töredéke, DL 4766. □ Közlés: AOkm VII. 285. — DocRomHist C, XI. 300 (román fordításban is).

1029. 1358. július 15. (Thorde, in Divis. apost.) Domokos erdélyi alvajda Clus vármegye szolgabíráihoz. Mera-i Jakab deák és László fia: István magisterek elmondták, hogy Beden fia: Miklós fiainak Mera és Zomurdug birtokok közt fekvő, Peturteleke/Peturteleke nevű birtokát Mera-tól és Zomurdug-tól állandó határ választja el, melyre nézve Miklós fiai birtoklásukat is igazoló oklevelekkel rendelkeznek. Felkéri és egyúttal vajdai hatalma révén utasítja őket, hogy a szomszédok összehívása után a Peturteleke-t Mera és Zomurdug birtokoktól elválasztó határjeleket, valamint Miklós fiainak okleveleit vizsgálják meg, és azokról neki írásban tegyenek jelentést.

Belefoglalva a kolozsi szolgabírák 1358. augusztus 1-jei jelentésébe (1032. sz.), Teleki cs mvhelyi lt: DL 73677. □ Közlés: TelOkI I. 108–109. — DocRomHist C, XI. 301–302 (román fordításban is).

1030. 1358. augusztus 1. (in Sancto Emerico, in oct. Iacobi ap.) Domokos erdélyi alvajda bizonyítja, hogy a Jakab deák és László fia: István által Chol (d) Miklós fiai: András, Miklós és István, György fiai: Illés és Miklós, Pál fiai: Miklós és László, illetve Demeter fiai: Dénes és László Wolkow-i nemesek, valamint Tamás fia: Desew ellen – akik közül Miklós fia: András és Miklós ítélőmester (prothonotarius noster) jelent meg, ügyvédvalló levelek révén a többieket is képviselve – az Oraath nevű földért folytatott pert, melyet előző [1358. június 19. – augusztus 1. között kelt] perhalasztó oklevelével (1023. sz.) augusztus 1-jére (in oct. Iacobi ap.) tett át, ura: András erdélyi vajda legközelebbi közgyűlésére halasztja, az ország nemesei által Miklós fia: András és társai részére akkor megállapítandó bírság terhe alatt. — *Hátlapján, azonos kéz írásával: Pro Iacobo litterato et Stephano filio Ladislai, contra Andream filium Nicolai et alios eorundem intrapositos, ad primam et futuram generalem congregationem Andree woyuode Transsiluani, racione terre Orath vocate, prorogatoria.*

Eredeti, papíron, hátlapján kerek zárópecsét töredékével, melynek felirata: +S. (DO)MINICI. WICEVOIVOD. TRAN, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73675. □ Közlés: TelOkI I. 107–108. — DocRomHist C, XI. 303–304 (román fordításban is).

1031. 1358. augusztus 1. (in Kalyan, f. IV. in oct. Iacobi ap.) Jakab fia: György magister Clus-i ispán, valamint Domokos fia: János és Tamás fia: Miklós ottani szolgabírák tanúsítják, hogy Chuey Zuchak-i nemes semmiféle vallomást nem tett akkor, amikor Chol (d) Miklós fiai: András és Miklós magisterek a káptalan és a konvent, illetve a vajda embere révén Jakab deák és László fia: István ellenében, Egyed fia: Mihály Mera nevű birtoka szomszédsága (commetaneitatis) ügyében vizsgálatot tartottak. — *Hátlapján, egykorú kéz írásával: Pro Iacobo litterato et Stephano filio Ladislai, confessio comitis Chuey, contra Andream filium Nicolai.*

Eredeti, papíron, hátlapján három rányomott gyűrűs zárópecsét töredékével, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73676. □ Közlés: TelOkI I. 110. — DocRomHist C, XI. 305 (román fordításban is).

1032. 1358. augusztus 1. (in Kalyan, f. IV. in oct. Iacobi ap.) Domokos fia: János és Tamás fia: Miklós, Clus vármegye szolgabírái Domokos erdélyi alvajdának. 1358. július 15-i utasítása (1029. sz.) értelmében kiszálltak Peturteleke birtokra, és a szomszédok jelenlétében megjárták annak határát Zomordug/Zumurdug és Mera felé, majd megbizonyosodtak arról is, hogy Beden fiai Peturteleke birtokra nézve örökre érvényes oklevelekkel rendelkeznek. — *A határjárás szövege:* ... unam metam lapideam vidimus inter predictas villas Peturteleke et Zomordug contineri, que scilicet meta predictam possessionem Peturteleke vocatam separat et distingit a possessione Zumurdug, cum alia secunda meta super parvum monticulum retro ortum Iohannis filii Nicolai de eadem Zomurdug existentem, prout Iohannes, Nicolaus et Dominicus filii Beden de Peturteleke, ac Stephanus filius Petri et Nicolaus filius Iohannis de Zumurdug communes metas ipsorum esse oretenus affirmarunt. Abhinc versus orientem ad montem ascendendo, alias metas antiquas invenimus, que predictam possessionem Peturteleke separant a possessione domini abbatis Mariateleke vocata. Deinde quamplures veteres et antiquas metas terreas per hostensionem dictorum filiorum Beden et nobilium de Mera, quae similiter separant et distingunt dictam possessionem Peturteleke a possessione Mera supradicta. Deinde transeundo alias antiquas metas pluries duplicatas vidimus, que separant sepe dictam possessionem Peturteleke a possessione Zenthpal, habhinc [!] pergendo ad unum rivulum, et in eodem rivulo per magnum spacium ascendendo pervenimus ad predictam primam metam lapideam et sic mete Peturteleke ab aliis predictis possessionibus terminantur. — *Hátlapján, ugyanazon kéz írásával:* Nobili viro et honesto domino et amico honorando, Dominico vicewoyuode Transsilvano, rehambulatoria [!] mete Peturteleke.

Eredeti, papíron, hátlapján két ép gyűrűs zárópecséttel, amelyek közül egyik kétágú horgonyt, a másik a Wass cs címerét, a nyílal átlótt orrú bölényt ábrázolja, de a kibocsátók egyike sem tagja a cegei Wass családnak, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73677. □ Közlés: TelOkI I. 108–110. — DocRomHist C, XI. 305–307 (román fordításban is).

1033. 1358. augusztus 3. (in Sancto Emerico, III. d. oct. Iacobi ap.) Domokos erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanának. A Vos (d) Miklós magister Kuholm-i várnagy által bemutatandó káptalani zárt oklevelet (756. sz.) nyissa fel, és pátens alakban írja át, majd pecsétnyomójának fejével pecsételje újra (cum capite vestri sigilli consignando).

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1358. augusztus 3-i oklevelébe (1034. sz.), Wass cs lt (DF 252711). □ Közlés: Šincai I. 490–491 (hibásan 1354-re keltezve). — Ub II. 154 (kisebb hibákkal). — DocRomHist C, XI. 307–308 (román fordításban is). □ Regeszta: WassLt 119. sz.

1034. [1358]. augusztus 3. (III. d. oct. Iacobi ap.) Az erdélyi egyház káptalana Domokos erdélyi alvajda 1358. augusztus 3-i kérésére (1033. sz.) átírja a Vos (d) Miklós magister által bemutatott, 1354. május 31-én kelt zárt oklevelét (756. sz.), feltörve annak pecsétjét, majd pecsétfővel lezárva azt.

Eredeti, hártyán, hátlapján befűggesztett pecsét nyomával, Wass cs lt (DF 252711). □ Közlés: Šincai I. 490 (hibásan 1354-re keltezve). — Ub II. 154 (kisebb hibákkal). — DocRomHist C, XI. 308–309 (román fordításban is). □ Regeszta: WassLt 120. sz.

1035. 1358. augusztus 4. (IV. d. oct. Iacobi ap.) Az erdélyi egyház káptalana az ura nevében megjelenő Máté fia: Bede kérésére – aki Jakch magister Kusal-i nemes famulusa – pecsétje alatt átírja János Nemety-i rector és Mezes-en túli vicarius 1349. május 1-jei pápens oklevelét (503. sz.). — *Hátlapján, XVI. századi írással: Donatio super medietate possessionis Kwsal.*

Eredeti, hártýán, hátlapján kerek befüggesztett pecsét nyoma, Wesselényi cs zsbói lt (DF 254790). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 309–310 (román fordításban is).

1036. 1358. augusztus 7. (f. III. a. Laurencii mart.) A Warad-i káptalan, Loránd egykori vajda fia: László váradi és erdélyi kanonoknak, valamint Tylegd-i főesperesnek a maga, valamint Domokos erdélyi püspök és káptalana nevében előadott kérésére, hiteles függőpecsétje alatt átírja néhai I. Károly király 1326. június 12-i privilégiumát (CDTrans II. 564. sz.) az erdélyi püspöki és káptalani tizedső és sőbányák minden vám (ab omni genere tributorum confectum) alóli felmentéséről. — *Méltóságsor: Fülöp prépost, Benedek olvasó-, László éneklő-, Gergely [őrkanonok]. — Hátlapján, közel egykorú írással: Super tributis de Thorda salium.*

Eredeti, hártýán, függőpecsétje az oklevél egy darabjával együtt kiszakadt, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277347). □ Közlés: Ub II. 155 (hibásan). — DocRomHist C, XI. 311–312 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKlt 154. sz.

1037. 1358. augusztus 8. (f. IV. a. Laurencii mart.) A Warad-i káptalan, Loránd egykori vajda fia: László váradi és erdélyi kanonoknak, valamint Tylegd-i főesperesnek az erdélyi káptalan nevében előadott kérésére, hiteles függőpecsétje alatt átírja Péter egykori erdélyi püspök 1275. május 8-i privilégiumát (CDTrans I. 341. sz.). — *Méltóságsor: Fülöp prépost, Benedek olvasó-, László éneklő-, Gergely őrkanonok. — Hátlapján, közel egykorú írással: Super castro sancti Mychaelis.*

Eredeti, hártýán, függőpecsétje az oklevél egy darabjával együtt kiszakadt, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277348). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 312–313 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKlt 155. sz.

1038. 1358. augusztus 9. (in vig. Laurentii mart.) Az egri káptalan tanúsítja, hogy kiküldte tanúbizonyságul János papot Pál szebeni (Cybiniensis) prépost és királyi káplán királyi ember mellé Noygmihal-i László fia: János leánya: Eufrosina részére, illetve Benedek Pankata-i főesperest és kanonokot Naualyad-i Natha fia: László királyi ember mellé, Jakow fia: László magister részére, akik a két fél Ung és Szatmár megyei birtokaiban a birtokosztályt megejtették.

Eredeti, hártýán, hátlapján rányomott zárópecsét nyomával, Sztáray cs lt: DL 85326. □ Közlés: SztOkI I. 299–303. — DocRomHist C, XI. 313–316 (részlet, román fordításban is). □ Regeszta: Ub II. 155–156.

1039. [1358. augusztus 22. előtt] András erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán a Chahul-i Nagy (Magnus) János fia: Péter magister és a Zolnuk vármegyei Zoruad-i László fia: Miklós közti pert augusztus 22-re (oct. Assumpt. virg.) halasztja.

Tartalmi említés Lackfi András erdélyi vajda 1358. szeptember 6-i oklevelében (1040. sz.), DL 41356. □ Közlés: AOkm VII. 346. — DocRomHist C, XI. 320 (román fordításban is).

1040. 1358. szeptember 6. (Wyssegrad, XVI. d. oct. Assumpt. virg.) András erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán tanúsítja, hogy Ogh (d) Miklós, a Zeech-i Miklós ispán és országbíró által kiállított ügyvédvalló levél révén Chahul-i Nagy (Magnus) János fia: Péter magistert képviselve, hiába várákozott augusztus 22-én (ab oct. Assumpt. virg.) és az azt követő 15 napon a Zolnuk vármegyei Zoruad-i László fia: Miklósról, aki a vajda perhasztó levele (1039. sz.) ellenére nem jelent meg. Ezért a vajda a perben Chahul-i Péter magister javára dönt, hacsak ellenfele ésszerű okokkal nem indokolja távolmaradását. — *Hátlapján azonos kéz írásával:* Pro magistro Petro filio Iohanni magni de Chahul, contra Nicolaum filium Ladislai de Zoruad iudicialis.

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett zárópecséttel, DL 41356. □ Közlés: AOkm VII. 346. — DocRomHist C, XI. 320–321 (román fordításban is).

1041. [1358. szeptember 15. előtt] Salamon magister Torda-i főesperes, Domokos erdélyi püspöknek lelkiekben általános helynöke, kötelezi Iwanka fia: Miklós özvegyét: [Margitot], aki Székely, most Torda-i (Siculi nunc de Torda) Pál leánya, hogy szeptember 15-én (in oct. Nat. virg.) színe előtt tanúkkal igazolja állítását Péter fia: Gál és Egyed, valamint István fia: János Indol-i nemesek ellenében, miszerint ő Indol-i néhai Miklós nővérének (s. u) a leánya, ezért az Indol, Egrus és Buchtelku birtokbeli részekből anyja: Aglynth után járó leányegyed fele őt illeti.

Tartalmi említés Salamon püspöki helynök 1358. szeptember 18-i oklevelében (1042. sz.), DL 28579. □ Közlés: AOkm VII. 371. — DocRomHist C, XI. 326–327, 550, 552–553 (román fordításban is).

1042. 1358. szeptember 18. (IV. d. oct. Nat. virg.) Salamon magister Torda-i főesperes, Domokos erdélyi püspöknek lelkiekben általános helynöke, bizonyítja, hogy [1358. szeptember 15. előtt kelt] oklevele értelmében (1041. sz.) szeptember 15-én (in oct. Nat. virg.) színe előtt Iwanka fia: Miklós özvegye: Margit tanúkkal igazolta jogát az Indol, Egrus és Buchtelku birtokokból (Torda vm) járó leányegyed feléhez, ezért a főesperes és a káptalan tagjai alkotta ítélőszék azt neki megítélte.

Tartalmi ái Lackfi Dénes erdélyi vajda 1360. október 13-i oklevelében, DL 28579. □ Közlés: AOkm VII. 371. — DocRomHist C, XI. 326–327, 550, 553 (román fordításban is).

1043. 1358. szeptember 18. (f. III. p. Exalt. s. cr.) A Warad-i egyház káptalana előtt Iph-i Serefyl fia: János és ennek fiai: Miklós, Iph-i Rubert fia: Miklós – fia: András nevében is –, továbbá Zeplak-i Lőrinc fia: Gergely fia: Leukus, Thurul presbiter, Gergely és István a Zonuk vármegyei Zanuk és Chalanus nevű birtokokat, amelyeket a váradi káptalan 1355. június 2-i oklevele szerint (792. sz.) Kusal/Kysal-i Tamás fia: Jakch és Dedach-i Anyos fia: Miklósnak zálogosítottak el 500 Ft-on hat évre – tartva attól, hogy nem tudják visszafizetni

az összeget és a birtok idegenek kezére kerül –, hat év letelte után Bator/Batur-i Bereck fia: János fia: László magisternek adják használatra 12 teljes évre, a Jakch és Miklós magistereknek kifizetendő 500 Ft zálogösszeg, valamint a Gergely fiainak a káptalan előtt átadott 200 arany Ft fejében, amellyel ezen Tarcha nevű birtokukat akarják visszaszerezni. Zanuk és Chalanus kétharmada Gergely fiáé, egyharmada Serefyl fia: Jánosé és Rubert fia: Miklósé, akik e birtokokat [V.] István király itt átírt [1270–1272 között kelt] adománylevele (CDTr I. 300. sz.) alapján bírják. A birtokokba a káptalan fogja bevezetni László magistert. Ezenfelül [ha a felek közt perre kerülne sor], annak megkezdése előtt Gergely fiai – Zeplak birtok felének terhére – László eskü alatt vallott költségeit kötelesek megtéríteni (a bírácoknak járó részen fölül) a káptalan előtt, ez utóbbi által rögzített időpontban.

Tartalmi ái Oppelni László nádor 1370. július 6-i oklevelében, DL 30667, 28075 és 29433. □ Közlés: AOkm VII. 368–370. — DocRomHist C, XI. 328–330; XIV. 113–114, 116–117 (román fordításban is).

1044. 1358. szeptember 19. (in Wysegrad, f. IV. p. oct. Nat. virg.) Zeech-i Miklós országbíró, Turuch vármegye ispánja a gyulafehérvári káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyosságát Ilye-i András fia: Sándor magisternek és testvérének: Irineus magisternek a jelenleg Miklós frater Bulch-i apát által elfoglalt Banligeth, Kalynhaza, Felsozamsor és Olsozamsor nevű (Orod vm) birtokaikba való iktatásához és határaik megjárásához. — *Kijelölt országbírói emberek:* Benedek magister és Pál, országbírói jegyzők. — *Hátlapján azonos írással:* Honorabilibus viris et discretis, capitulo ecclesie Albensis Transsilvane, amicis suis reverendis, pro magistro Alexandro filio Andree de Ilye et Irineo fratre suo, recaptivatorie.

Eredeti, papíron, zárópecsét nyomával, DL 29688. □ Közlés: Pesty: Krassó III. 42–43. — DocRomHist C, XI. 330–332 (román fordításban is).

1045. 1358. szeptember 20. (in vig. Mathei ap. et ev.) A Kolosmonostora-i konvent bizonyítja, hogy a színe előtt megjelenő András erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán, valamint fiai: György és Imre magisterek hű szolgálataikért a vajda Baluanus-i várnagyainak: Zekel (dictis) Györgynek és Péternek adományozzák Chazlou birtoknak Lazar-i Tamás fia: Jánostól [1349. november 8-án] zálogba vett felét, kikötve, hogy Tamás fia: János magister vagy fiai azt bármikor visszaválthassák.

Tartalmi ái Szepesi Jakab országbíró 1378. május 12-i ítéletlevelében, Zichy es zsélyi lt: DL 77699. □ Közlés: LegEccI. 474–475. — ZOkm IV. 637.

1046. [1358. szeptember 21. előtt] I. Lajos király a Warad-i káptalannak. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Zoruad-i Olivér fia: János fia: Mihály vagy Zoruad-i Tamás királyi ember Pele nevű (Zolnuk vm) birtokban határolja körül azt a részt, amelyről Moyk fia: Tamás felesége: Erzsébet azt állította előtte, hogy jogosan őt illeti, de Zochyk, István, László és Jakab, valamint Andurnuk fia: István ottani nemesek bitorolják, a házból is erővel kirekesztve őt, és ha nem mond senki ellene, iktassa azt a panaszosnak.

Belefoglalva tartalmilag a váradi káptalan 1358. szeptember 23-i jelentésébe (1047. sz.), melynek eredetije Nagy Jenő csikszentmártoni gyűjteményében volt és jelenleg a SSztGyNLT-ban található (DF 278727). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 422–425 (román fordításban is).

1047. 1358. szeptember 23. (III. d. Mathei ap.) A Warad-i káptalan I. Lajos királynak. [1358. szeptember 21. előtt kelt] parancsára (1046. sz.) Zoruad-i Tamás királyi ember, András karbeli pap tanúbizonyosága mellett, szeptember 21-én (f. VI. preterita) megkísérelte ugyan az Erzsébet asszony által igényelt Pele birtokbeli részt körülhatárolni és iktatni, de Barrabás fia: János, az ottani officialis, Zochyk, István, László, Jakab és [Andurnuk fia:] István Pele-i nemesek nevében, ettől eltiltotta, amiért őket november 8-ra (ad oct. Omn. sanct.) a király színe elé megidézte.

Tartalmi ái Lackfi András erdélyi vajda 1359. október 22-i oklevelében (1093. sz.), melynek eredetije Nagy Jenő csikszentmártoni gyűjteményében volt és jelenleg a SSztGyNLT-ban található (DF 278727). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 422–426 (román fordításban is).

1048. 1358. szeptember 24. (f. II. p. Mathei ap.) Az erdélyi káptalan jelenti Domokos alvajdának, hogy 1358. február 11-i oklevele (982. sz.) értelmében kiküldte tanúbizonyoságul emberét: János aljegyzőt Pál fia: Miklós alvajdai ember mellé, akik a szomszédok jelenlétében Rakustdh birtokot négy egyenlő részre osztották, amiből a déli, lakatlan rész Andrást, Gált és testvéreiket illeti, a maradék három rész pedig a többi Rakustdh-i nemest. Andrásék részét körülhatárolták és abba őket örökös birtoklásra beiktatták, közös egyezség nyomán kikötve, hogy ha valamelyik fél idővel az osztály megszegésére törekedne, emberölésért járó bírságot fizessen a másiknak még a per kezdete előtt. Senki nem mondott ellent, csak [Rakustdh-i] Miklós fia: Benche, de aztán ő is visszalépett. — *A körülhatárolt negyedbirtok határainak leírása:* Prima meta incipit a parte orientali, circa fossatum cuiusdam vinee, ubi unam metam terream de novo erexissent. Deinde procedit ad plagam occidentalem et vadit per continuas metas ad quendam montem wlgó Zeuleuhig dictum. Deinde ad eandem plagam similiter per continuas novas metas currendo, vadit [ad] quendam montem Higysdumb vocatum. Abhinc ad eandem plagam transeundo, similiter per continuas metas de novo erectas currit ad quendam arborem piri silvestris wlgó Palfyayanuskurtuele dictam, sub qua unam metam terream de novo erexissent. Abhinc procedendo si[mili]ter per continuas metas novas currit ad quendam locum Cheperkesmal dictum. Deinde transit et currit similiter per continuas metas ad quendam viam Hazouta nuncupatam. [Dein]de similiter per continuas novas metas currit et vadit ad quendam montem Nadastdbirch dictum. Abhinc procedit et currit per continuas metas ad quendam rivulum w[lgo Nad]astdpataka dictum et ibi mete terminantur. — *Hátlapján azonos írással:* Nobili viro, magistro Dominico vicevoyoode Transsilvano, pro Andrea et Gallo nobilibus de Rakustd, super facto possessionarie divisionis intra specificate, relatoria.

Eredeti, szakadt hártján, hátlapján befüggesztett zárópecsét nyomvaival, DL 30388. □ Közlés: AOkm VII. 390–392. — DocRomHist C, XI. 241–243 (román fordításban is, február 26-ra keltezve).

1049. 1358. október 9. (IV. d. oct. Mich. arch.) Az erdélyi káptalan bizonyítja, hogy László fia: János Moyus-i nemes Scenthmartun nevű (Clus vm), a Lekenche folyó mellett fekvő birtoka negyedét, minden tartozékával együtt 80 garással számolt 40 márkáért, szavatosság vállalása mellett örökjogon eladta Apa fia: Jakab fia: András és Jakab magistereknek, valamint ugyanazon Apa fia: Jakab fia: néhai János fiai: Gergely és Apa

Bethlem-i nemeseknek, akiket a káptalan előtt András magister képviselt, úgy, hogy a vételárból András magister 20, Jakab, valamint János fiai: Gergely és Apa magisterek pedig szintén 20 márkát fizettek ki. Az adásvételről a káptalan privilégium kiállítását ígéri.

Eredeti, hártmán, kerek zárópecsét nyomával, Bethlen cs bethleni lt: DL 62711. — Ái az erdélyi káptalan 1380. október 13-i oklevelében, ugyanott: DL 62737. □ Közlés: Ub II. 156. — DocRomHist C, XI. 333–334 (román fordításban is).

1050. 1358. december 2. (Visegrád, III. d. Andree ap.) I. Lajos király utasítja a váradi káptalant, hogy küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Pál Zybin-i prépost állapítsa meg az egyfelől Zeuleus lakói, másfelől az Ordow-i nemesek által vitatott, Ardo és Rakar birtokok közti határt.

Belefoglalva a váradi káptalan 1359. január 7-i jelentésébe (1054. sz.), Újhelyi cs lt: DL 38175 és 38584. □ Közlés: AOkm VII. 534–535. □ Regeszta: DocRomHist C, XI. 339.

1051. 1358. december 7. (in Wissegrad, XX. d. oct. Martini conf.) Zeech-i Miklós comes országbíró és Turuch-i ispán tanúsítja, hogy az előtte november 18-án (in oct. Martini ap.) megjelent Erdeuteluk-i Veres (Rufi) Mátyás fiai: Polhos/Poluh (d) István és atyjafiai felperesek, illetve Lochonch-i Dénes fia: Tamás fiai: István és Tamás, továbbá a Kalanda-i Lachk által képviselt István egykori bán fia: Dénes, és a Feuldruh fia: Miklós magister által képviselt Dénes fia: néhai Deseu magister fia: László alperesek egyezsége léptek a néhai Nagy (Magni) Ine minden magyarországi és erdélyrészi (in partibus Transsiluanis) birtokából Polhus [!] István nagyanyja (ave) és anyja (azaz a nevezett Ine felesége és leánya) után járó leánynegyedért, hitbérért és jegyajándékért folyó perükben.

Eredeti, hártmán, hátlapján az országbíró nagyobb pecsétjének töredékével, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260646). □ Közlés: BánfOkl I. 220–224. □ Regeszta: DocRomHist C, XI. 339–340. — Bónis: Szentszéki regeszták 1245. sz.

1052. 1358. december 30. (Avinione, III. Kal. Ianuarii) [Erzsébet magyar királyné] kérésére VI. Ince pápa váradi kanonoki javadalmat rezerváltat Miklós fia: Gergely erdélyi egyházmegyei klerikus számára. A kinevezés foganatosításával Domokos erdélyi püspököt bízta meg.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RegSuppl II. 182. sz. □ Regeszta: TTár 1895. 271–272, 273 (342. és 353. sz., Áldásy A.). — DocRomHist C, XI. 343.

1053. 1358. [VI. Ince pápa] utasítja az esztergomi érseket, hogy magához rendelve Vilmost, a kerci (de Candela) monostor apátját és megidézve Brassóból (de Corona) Pomit (d) Johannnt, Karol-t, Adamot és másokat, hallgassa ki őket és hozzon döntést az apát kifosztásának ügyében.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Regeszta: TTár 1895. 273 (351. sz., Áldásy A.).

1054. 1359. január 7. (II. d. Epiph. dom.) A váradi káptalan jelenti I. Lajos királynak, hogy 1358. december 2-i parancsa (1050. sz.) értelmében tanúbizonyosságuk: Kozma kano-

nok jelenlétében Pál Zybin-i prépost és Hedruhvara-i Miklós királyi emberek körülhatárolták a kijelölt birtokokat.

Ái I. Lajos király 1365. december 29-i oklevelében, Újhelyi cs lt DL 38175. — Ái Mérei Mihály nádori helytartó 1571. június 19-i oklevelében, uo.: DL 38584. □ Közlés: AOkm VII. 534–538. □ Regeszta: DocRomHist C, XI. 349.

1055. 1359. január 16. (in Kolus, f. IV. p. oct. Epiph. dom.) Jakab fia: György magister, Kolus vármegyei ispán, valamint Domokos fia: János és Tamás fia: Miklós ottani szolgabírák, nemesi úlnökeikkel együttesen, felmentik Pál fia: János Andreashaza-i hospes [a kereset alól], miután János fia: László Andreashaza-i nemes a január 16-ra kitűzött tárgyaláson nem bizonyította tanúkkal azt a vádját, hogy Pál fia: János az ő közönséges jobbágya (iobagio ipsorum communis esset) és hogy őt nemcsak becsmérlő szavakkal illette, hanem fegyveres kézzel életére is tört.

Eredeti, papíron, hátlapján három befüggesztett pecséttel, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73678. □ Közlés: TelOkI I. 111 (pecsétképpel). — DocRomHist C, XI. 349–350 (román fordításban is).

1056. 1359. február 1. (pridie Purif. Marie virg.) Medgyes föld lakosainak összessége (universi provinciales terre Megyes) bizonyítja, hogy Andreas comest, Prothia-i seniort küldték Szebenbe (in Cibinium) azzal a megbízással, hogy ott döntsenek székük két faluja, Velcz és Bazna között bizonyos erdő miatt támadt viszály ügyében, mivel abban ők nem tudtak békességet teremteni. Ott székük négy seniora, Virthalm-i Peter comes, riomfalvi (de villa Richvini) Richanus comes, Stephan comes és Johann eceli (de villa Hetzelini) villicus tanúskodott a Velcz-i népek ügyében, de a szebenvidéki lakosok (provinciales Cibinienses), akik Prothia-i Andreas comes, riomfalvi Demetrius comes, Nympez-i Roymarus comes jelenlétében tárgyalták az ügyet, annak rendezését a fentebbi négy seniorra és Megyes föld lakosaira hagyták, minthogy ők az ügyet jobban ismerik. Ezért a két faluba kiszállva, ott tartózkodtak három napig és a Velz-i népességnek ítélték a vitás erdő egy részét a Hochvarthe hegytől és Bajom falu völgyébe tartó patak bal oldalától a nádas feléig. A nádashoz olyan széles szabad utat hagytak, amelyen két szekér elfér egymás mellett (partem premissae silve ...incipientem in monte qui Hochvarthe dicitur, a sinistris a declivis fluminis versus territorium ville Bonetis, usque ad medium arundinis et ad arundinem liberam habere viam ita, quod unus currus alteri cedere poterit in ipsam silvam bene introeundi et exeundi libere concessimus et plenam dedimus auctoritatem). Az ítélelhozatalnál jelen voltak: Virthalm-i Peter comes, riomfalvi (de villa Richini) Richvinnus comes, Stephan comes és Johann, Ecel korábbi villicusa, Péter, a magyar királybíró és sok más bölcs ember, két Andreas comes Prothia-ból, az eceli comesek, azaz Peter comes fia: Peter comes és Stephan comes fia: Peter comes, Nikolaus comes Valdhídról (ville Valdhuttin), két Nikolaus comes Nagykapusról (de magno Kopsch), Henning comes Tóbiás faluból (de villa Tobiae) és a felsorolt falvakból, illetve a Virthalm-ból való seniorok, Demetrius comes és két Johann comes, akkori székbírák (extunc iudices provinciales) és a riomfalvi seniorok, Jakob comes Nemes faluból (de villa Nymps), Johann comes Muschna-ról az ottani seniorokkal, Hentzmannus comes a Viszsdorff-i és Furkeschdorf-i (de villa Spurbasi) seniorokkal, Johann comes Buzd-ról a

seniorokkal, Valter comes Szászivánfalváról (de villa Isopis), Salamon comes Bogacsról, Stephan comes Körtz-ről és a felsorolt falvakból való seniorok. Az ítéletet megszegő fél halálbüntetéssel lakoljon és a bírák számára öt márkát fizessen. Az oklevelet Medwisch föld pecsétjével erősítik meg.

Ái a hét szász szék 1402. február 12-i oklevelében, amely Báthori Zsigmond fejedelem 1588. évi megerősítésében maradt fenn. Az irat 1887-ben a medgyesi szász gimnázium könyvtárában volt (lásd VerArch 21/1887. 243. 36. sz. jegyz., Theil R.), jelenlegi őrzési helye ismeretlen. □ Közlés: VerArch 1/1843. 110–116. — Ub II. 157–158. — DocRomHist C, XI. 351–353 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKirKv 1/3. 1. sz.

1057. 1359. február 3. (II. d. Purif. virg.) A Clusmunustra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy ifj. Wos (d) Miklós magister Kalyan-i Mannus fia: Jakab nevében tiltakozva kijelentette, hogy annak apja a Dyos-i birtokán két utcányi telket (duas stratas seu plateas sessionales) Deme magister Tyburchteleke-i nemesnek zálogosított el. Mint-hogy Jakab sem a visszaváltás időpontját, sem a zálogösszeg nagyságát nem ismeri, félve attól, hogy majd annak kétszeresét kell kifizetnie, ifj. Wos (d) Miklós magister felmutatott a konventnek 72 Ft készpénzt, jelezve, hogy megbízza a zálogos jószágrészt kész visszaváltani amikor elérkezik annak a határideje.

Ái a kolozsmonostori konvent 1361. január 1. után kelt oklevelében, DL 26980. □ Közlés: AOKm VII. 587. — DocRomHist C, XI. 353–354 (román fordításban is).

1058. 1359. március 13. (in Veteri Buda, f. IV. p. Invocavit.) I. Lajos király bizonyítja, hogy egyfelől Domokos magister erdélyi alvajda, másfelől a Domokos erdélyi püspök, illetve az erdélyi káptalan nevében és az ök ügyvédvalló levelével megjelenő János, az erdélyi egyház (AlbTr) prépostja a közöttük 1200 juh elvétele, továbbá a püspök, a káptalan és a prépost bizonyos jobbágyainak fogvatartása miatt támadt viszályukat a felek által egyenlő számban választott nyolc fogott bíró ítéletére bízzák, akik kötelesek május 1-jén (in oct. Georgii mart.) a Clusmonostra-i konvent tanúbizonyosságának és Mihály fia: Péter volt [erdélyi] alvajda jelenlétében, utóbbi Varadja nevű birtokára menve döntést hozni. Az ítéletet el nem fogadó fél a másik féllel szemben perét veszítse, a döntésről pedig a konvent írjon számára jelentést.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1359. május 1. után kelt jelentésébe (1063. sz.), az erdélyi káptalan ml-t-ban (DF 277351). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 355–356 (román fordításban is). □ Regeszta: Szeredai: Series 99–100. — CDHung IX/3. 84–85. — ErdKLT 156. sz. — Ub II. 158.

1059. 1359. március 27. (VI. Kal. Aprilis) I. Lajos király az Olwyncz-i polgárok és hospesek összességének nevében megjelenő Raynar fia: Raynar bíró és Heys fia: Heys, ottani esküdt polgár kérésére, melyet Erzsébet anyakirályné is támogat, megerősítve átírja I. Károly király 1310. november 2-i privilegiumát kiváltságaikról, továbbá Telukwyncz és Paad nevű birtokukról vagy földeikről, amely annak első, régebbi pecsétjével volt megerősítve (CDTrans II. 173. sz.), illetve a saját 1342. szeptember 21-i pátens oklevelét, melyben Wynch város kiváltságainak megerősítésére tett ígéretet (105. sz.). — Az oklevél Miklós esztergomi érsek és örökös ispán, királyi kancellár keze által kelt. — *Méltóságosor*: Miklós esztergomi érsek, Vgulin spalato, Miklós zárai, Illés raguzai érsek, Ta-

más választott és megerősített kalocsai érsek; Miklós egri, Demeter Warad-i, Domokos erdélyi, Miklós pécsi, Kálmán győri püspök, a Chanad-i püspöki szék betöltetlen, Mihály Wach-i, Péter boszniai, István Zagrab-i, László Vesprim-i, István frater Nitra-i, Tamás frater szerémi, János frater knini, Bertalan frater traui, Demeter frater nonai, Bálint frater makarskai, István frater lesinai, Máté frater sebenicoi, Mihály frater scardonai, Portina frater zenggi, Radoszló frater korbáviai püspök; Konth Miklós nádor, András erdélyi vajda, Vgrin fia: Miklós comes országbíró, Leusták szlavón bán, Miklós Machow-i bán, Zeech-i Miklós egész Dalmácia és Horvátország bánja, Chyko tárnokmester, Lewkus étkefogó- és pohárnokmester, Dénes lovászmester, Simon magister Poson-i ispán.

Ái Zsigmond király 1421. augusztus 10-i oklevelében, Szász Nemzeti Lt, Urk. II/34 (DF 244679), amely II. Ulászló király 1515. október 28-i ái-ban is fennmaradt, uo, Urk. IV/193 (DF 245753). □ Közlés: Ub II. 158–160. — DocRomHist C, XI. 357–360 (román fordításban is).

1060. 1359. április 7. (Wyssegrad, in Iudica) I. Lajos király utasítja András erdélyi vajdát, hogy erdélyrészi kiküldöttei (legati nostri ad partes Transsilvanias): István nyitrai (Nitriensis) püspök és Zudor (d) Péter Gyosgewr-i várnagy, valamint az erdélyi káptalan bizonyossága jelenlétében emberével vizsgálta ki a Mykezaza-i és Hozyuzou-i királyi jobbágyoknak ama panaszát, miszerint a Chakalak-i nemesek, továbbá Sachelk-i Alard fia: Kerestyan fiai, valamint Selky-i Nikolaus elfoglalták határuk egy részét. Ha panaszuk igaznak bizonyul, a vitás földeket adassa vissza jobbágyainak. — *Hátlapján azonos írással*: Fideli suo, magnifico viro Andree voyuode Transsilvano pro populis de Mykezaza et cetera. — *A pecsét alatt*: Prepositus Transsilvanus.

Eredeti, rongált papíron, zárpeccsét töredékeivel, Szász Nemzeti Lt, Urk. I/11 (DF 244576). □ Közlés: CDHung IX/3. 45–46. — Transilvania 4/1871. 216–217 (töredékesen, Moldovanu, Șt.). — Ub II. 160–161. — DocRomHist C, XI. 362–363 (román fordításban is). □ Regeszta: Kemény: Notitia I. 162.

1061. 1359. április 24. (Wyssegrad, in Georgii mart.) Miklós esztergomi érsek és örökös ispán, királyi kancellár a Kyrch-i Szűz Mária-monostor apátja: Johann kérésére megerősítve átírja közvetlen hivatali elődje: Miklós esztergomi érsek 1355. május 1-jei kiváltáslevelét (781. sz.) és a kiközösítés terhe alatt megparancsolja a mindenkori Kolos-i apátnak, hogy a Kyrch-i apátság birtokait háborgatókat intse meg, akik pedig ezt figyelmen kívül hagyják, azokat egyházi tilalommal sújtsa. Ha ez sem jár eredménnyel, felhatalmazza, hogy a harangok félreverése és a gyertyák kioltása mellett hirdesse ki az engedelmeskedni nem akarók egyházi kiközösítését, illetve parancsolja meg, hogy a keresztény hívők azokkal mindenféle kapcsolatot szakítsanak meg. Mindezeket a mostani és a jövőendő szebeni (Cibiniensi) dékánoknak is köteleességévé teszi.

Ái Szécsi Dénes esztergomi érsek 1440. november 19-i oklevelében, Szász Nemzeti Lt, Urk. II/97 és II/98 (DF 244741 és 244742). □ Közlés: Ub II. 161–162. — DocRomHist C, XI. 364–366 (román fordításban is).

1062. 1359. április 25. (VII. Kal. Maii) I. Lajos király a Kirch-i Szűz Mária-monostor apátja: Johann frater kérésére megerősítve átírja II. András király 1223. [november 30. után] kelt oklevelét (CDTrans I. 125. sz.), amellyel Kisdisznod (Mons Sancti Michaelis) birtokot az apátságnak adományozta. — Az oklevél Miklós esztergomi érsek és örökös is-

pán, királyi kancellár keze által kelt. — *Méltóságsor*: Miklós esztergomi érsek, Wgulin spalatoí, Miklós zárái, Illés raguzai érsek, Tamás választott és megerősített kalocsai [érsek]; Miklós egri, Demeter Warad-i, Domokos erdélyi, a Chanad-i püspöki szék betöltetlen, Kálmán győri, Miklós pécsi, László Wesprim-i, István Zagrab-i, Mihály Vac-i, Péter boszniai, [István] frater Nitra-i, Tamás frater szerémi, János frater knini, Demeter frater nonai, Bertalan frater traui, Bálint frater makarskai, István frater lesinai, Máté frater sebenicoi, Mihály frater scardonai, Portina frater zenggi, Radoszló frater korbáviai püspök; Konth Miklós nádor, András erdélyi vajda, Wgrin fia: Miklós országbíró, Zeech-i Miklós egész Dalmácia és Horvátország bánja, Leusták Szlavónia bánja, Gara-i Miklós Machou-i bán, Chyko tárnokmester, Leukus étékfogó- és pohárnokmester, Dénes lovászmester, Simon magister Poson-i ispán. — *Hátlapján 16. századi írással*: Confirmatio privilegii Andree regis per Lodouicum regem facta.

Eredeti, rongált és foltos hártán, függőpecséttel, Szász Nemzeti Lt, Urk. I/12 (DF 244577). — Tartalmi ai Pálóci László országbíró 1469. június 2-i oklevelében, uo. II/339 (DF 244980). □ Közlés: Ub II. 162–163. — DocRomHist C, XI. 366–368 (román fordításban is).

1063. [1359. május 1–14. között] A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy I. Lajos király 1359. március 13-i parancsára (1058. sz.) kiküldte tanúbizonyosságát: Péter magister konventi jegyzőt, akinek jelenlétében Mihály fia: Péter magister volt [erdélyi] alvajda és királyi ember, továbbá Domokos erdélyi püspök, illetve az erdélyi prépost ügyvédei és fogott bírái május 1-jén (in oct. Georgii mart.) szálltak ki Péter magister alvajda Warada nevű birtokára, melyet a fogott bírói ítélet helyszínéül kijelölt ugyan, de Domokos [erdélyi] alvajda nem jelent meg és ügyvédjével sem képviseltette magát. Noha este – ügyvédvalló levél nélkül – megjelent Domokos alvajda famulusa és előadta, hogy ura a fogott bíráival együtt meg fog jelenni, végül mégsem jött el és ügyvédet sem küldött. Ennek ellenére a püspök és a prépost ügyvédei Domokos alvajda ellenében elpanaszolták, hogy annak parancsára Petew nevű famulusa, az elhajtott állatok értékét nem számolva, több mint 100 dénármárka készpénzt erő kárt okozott, [Ac]yntus és Nandorlaka birtokokat elpusztította és lakóit elűzte. Az erdélyi káptalan pedig azt panaszkolta, hogy az alvajda parancsára a nevezett Petew, királyi ember vagy szolgabíró nélkül kifosztotta két birtokukat, elhajtatta 200 marhájukat, 16 lovukat és 1200 válogatottan jó juhukat. Gheorghe nevű Rewfolua-i román (Olachum) jobbágyukat elfogatta, marháit és 60 juhát elvette. Negh nevű jobbágyuktól, aki fia kiszabadítására [sietet?], juhokat, egy 10 ezüstmárka értékű lovat, két ménesbeli lovat és két jó ökröt vett el. Mátét, Schwarz (Nigrum) Hannus-t, István fiát: Jánost, Mihály nevű szűcsöt (pellificem), István nevű mészáros (carnificem), Nagy (Magnum) Györgyöt, Istvánt [...], a káptalan enyedi (de Enyedino) hospeseit, a szabad úton az egyház szabadsága ellenére (in via libera transeuntes contra libertatem ecclesie) fogságba vetette, elvette javaikat, közöttük két szereret is, egy emberüket pedig lefejeztette és mindezzel 200 márkányi kárt okozott.

Eredeti, rongált és nedvességtől foltos papíron, hátlapján pecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277351). A fenti hozzátetűleges keltezés azon alapul, hogy a dátumból még olvasható töredék (... Georgii martiris, anno prenotato) megengedi azt a feltevést, miszerint a kiállítás idejét az említett ünnep quindenájával kapcsolatosan határozták meg. □ Közlés: DocRomHist C, XI. 370–373 (román fordításban is). †† Regesztá: Szeredai: Series 99. — CDHung IX/3, 84. — ErdKlt 159. sz. — Ub II. 164.

1064. [1359. május 1. – október 6. között] András erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán a Warad-i káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében a felperesek számára kiküldött Zaruad-i Péter fia: Tamás, Zaruad-i János fia: Mihály vagy Kezu-i Péter fia: Lukács, illetve az alperesek számára kiküldött Twys-i István, Mendzenth-i Chepan fia: Tamás, Helmuch-i Batyz fia: László, Baranya-i Pál fia: István közül kiválasztandó egy-egy vajdai ember társaságában [1359.] október 6-án (in oct. Mich. arch.) menjen ki Pele birtokra, ahol a szomszédok összehívása után [a Moyk fia: Tamás feleségét:] Erzsébetet [a nagyapja (avi): Sebestyén jószágreszéből] illető fél leánynegyedet határolja körül s iktassa azt Erzsébetnek, majd az iktatás lefolyásáról [1359.] október 13-ig (ad oct. d. octavarum Mich. arch.) írjon számára jelentést.

Tartalmi ái Lackfi András erdélyi vajda 1359. október 22-i oklevelében (1093. sz.), Nagy Jenő csíkszentmártoni gyűjteménye, jelenleg a SSztGyNLt őrzetében (DF 278727). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 424, 426 (román fordításban is).

1065. 1359. május 2. (II. d. oct. Georgii mart.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Regun-i Dénes fia: Tamás magister előtte személyesen megjelent és tiltakozva kijelentette, hogy fia: Tamás magister által az ő tudatával Makra-i (d) Pál fia: Miklós kárára elkövetett jogtalanságok miatt, saját elhatározásából és a káptalan korábbi privilégiális oklevele szerint Nogcegh, Zentywantelku és Torzaltelku nevű (Clus vm) vásárolt birtokait, melyeket ennél fogva elidegeníthet, a kárvallottnak adta át. Bevallását azért tette meg, hogy fia: István a későbbiekben ne támaszthasson követelést a Miklósnak elidegenített fenti birtokokat illetően, másik fiával: Tamással szemben.

Eredeti, papíron, hátlapján rányomott pecsét nyomával, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260647). □ Közlés: BánfÖkl I. 224. — DocRomHist C, XI. 373–374 (román fordításban is).

1066. 1359. május 8. (Albe, in quind. Georgii mart.) András erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy I. Lajos király oklevele szerint egyfelől Domokos erdélyi püspök és az erdélyi káptalan, másfelől ő maga között a tizedek beszédésének ügyében támadt vita eldöntését a felek által egyenlő számban választott, összesen nyolc fogott bírara bízta, úgy, hogy azok 1359. május 8-án Mihály fia: Péter magister egykori [erdélyi] alvajda, királyi ember jelenlétében, ennek Warada nevű falujában a Clusmunustra-i Szűz Mária-egyház konventjének tanúbizonyossága mellett hozzanak döntést. A fenti határnapon a felek fogott bírái, Péter egykori alvajda és a konvent tanúbizonyossága: Péter magister konventi jegyző jelenlétében a püspök és az erdélyi káptalan bemutatta a király 1357. április 8-án, 1357. július 30-án és 1357. január 26-án Wysegrad-on kelt okleveleit (896., 940. és 882. sz.), amelyben megparancsolta, hogy az erdélyi püspök és káptalana tizedeit illetően az erdélyi részekben (in partibus Transsiluanis) levő bármely faluban, amely a vajdai honorja alá (sub honore voyuodatus et tenui) tartozik, többet ne avatkozzon bele ezekbe az ügyekbe és nyújtson kártérítést a beszedett tizedért. Ezért a vajda megígéri, hogy a püspök és a káptalan tizedeit a Chycho, Baluanus, Leta, Kukullew, Wywar, Dewa és a honorja alatt levő más várakhoz tartozó falvakból, amelyeket a korábbi vajdák vagy ezek gyakorlatának megfelelően ő maga eddig beszedett, a békeség kedvéért visszaadja, kivéve Bun falu tizedeit, minthogy a bemutatott királyi oklevelek erről nem tettek említést. A

továbbiakban a tizedeket nem szedi be, hacsak előzőleg nem vásárolja meg a püspöktől vagy a káptalantól. Mindezt megparancsolja a várnagyoknak, officialisoknak és minden alárendeltjének, hogy a püspök és a káptalan tizedeit a továbbiakban ne szedjék be.

Eredeti, hártján, hátlapján befüggesztett pecséttel, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277349). □ Közlés: Szeredai: Series 97. — CDHung IX/3. 131. — Hurmuzaki I/2. 58–59. — Ub II. 164–166. — DocRomHist C, XI. 375–378 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLT 157. sz.

***1359.** május 15., Visegrád Sarmaság határjárása (DocRomHist C, XI. 378–386) helyesen 1358. május 15-én kelt (l. 961. és 1014. sz.).

1067. 1359. május 17. (Avinione, XVI. Kal. Iunii) VI. Ince pápa Simon fia: Jánosnak váradi kanonokságot adományoz és beiktatásával az erdélyi püspököt, a Huniad-i főesperest és az avignoni egyház sekrestyését bizza meg.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt (DF 289626). □ Regeszta: TTár 1895. 274 (361. sz., Áldásy A.). — DocRomHist C, XI. 386.

1068. 1359. május 18. (Avinione, XV. Kal. Iunii) [Heem Benedek pilisi ispán, a magyar király kúriai követe] kanonoki javadalmat kér [VI. Ince] pápától Székesfehérvári (de Alba regali) András fia: Jakab Wesprim egyházmegyei klerikusnak a Szt. Mihály arkanynak szentelt erdélyi egyházban.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Regeszta: RegSuppl II. 210. sz. — DocRomHist C, XI. 387.

1069. 1359. május 18. (Avinione, XV. Kal. Iunii) VI. Ince pápa – a magyar király kúriai követének: Heem Benedek pilisi (Pelissiensis) ispánnak a kérésére – András fia: Mihály erdélyi kanonoknak teljes feloldozást ad minden vétke alól.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Regeszta: RegSuppl II. 190. és 212. sz. — DocRomHist C, XI. 387–388.

1070. 1359. május 18. (Avinione, XV. Kal. Iunii) [András erdélyi vajda és Sonuk-i ispán] Simon fia: János erdélyi egyházmegyei papnak váradi kanonoki javadalmat kér VI. Ince pápától, tekintet nélkül arra, hogy Erdélyben már birtokolja a Bonchyda-i egyház plébániáját.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Regeszta: RegSuppl II. 228. sz. — DocRomHist C, XI. 389.

1071. 1359. május 18. (Avinione, XV. Kal. Iunii) András erdélyi vajda és Sonuk-i ispán unokaöccse: Miklós fia: Pál egri egyházmegyei klerikus részére kanonoki javadalmat kér VI. Ince pápától az erdélyi egyházban.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Regeszta: RegSuppl II. 226. sz. — DocRomHist C, XI. 388.

1072. 1359. május 18. (Avinione, XV. Kal. Iunii) VI. Ince pápa – [András erdélyi vajda és Sonuk-i ispán] kérésére – egri egyházmegyei fegyverhordozójának: Kemin fia: Jánosnak és feleségének teljes feloldozást ad minden vétkük alól.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni It. I. Közlés: RegSuppl II. 227. sz. □ Regeszta: DocRomHist C, XI. 388–389.

1073. 1359. május 19. (dom. a. Urbani pape) Az erdélyi káptalan előtt Albert fia: Mihály magister Mendzenth-i (Byhor vm) nemes és az említett Albert fia: néhai Miklós magister fia: Miklós, aki az ő kanonoktársuk, azt vallották, hogy ők Albert fia: Miklós magister fiainak beleegyezésével Legen nevű birtokukat (Clus vm), melyet I. Károly király Albert fiainak: Mihálynak és Miklósnak adományozott szolgálataik jutalmául, minden tartozékával és a reá vonatkozó oklevelekkel együtt, szavatosság vállalásával örökjogon Jara-i Mihály fia: Péter magister egykori vicebánnak adják cserébe Toty nevű birtokáért (Byhor vm), továbbá a Zekulzegrh birtok határában, a Morisius folyón levő két malmáért. Mihály fia: Péter az elcserélt Toty birtokot László fia: János szentandrásai (de Sancto Andrea), Byhor vármegyei nemestől vásárolta. A malmok egyikét Tamás fiától: Miklóstól és annak testvérétől, az ugyancsak személyesen jelen levő Lászlótól, a másik malmot pedig Tamás fiai: Miklós és László jobbágyától, Miklós villicustól 50 híján 1000 Ft-on vásárolta, nem testvérei és rokonsága segítségével, hanem szolgálatai jutalmaként szerzett saját pénzén. — *Méltóságsor*: János prépost, Miklós éneklő-, Loránd ör-, László Tylegd-i dékánkanonok.

Ái I. Lajos király 1366. augusztus 25-i oklevelében, Thorotzkay cs It (DF 257867). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 389–392 (román fordításban is). □ Regeszta: ThLt 8. sz.

1074. 1359. május 28. (f. III. a. Ascens. dom.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy kanonoktársuk: Miklós magister Zonuk-i főesperes Monyorow-i Dénes fia: Tamás magister felesége nevében tiltakozott az ellen, hogy annak férje Katana, Cheegh és Felduar nevű birtokokat, melyek az asszonyt leánynegyed jogán illetik, másoknak idegenítse el. Egyúttal Tamást az elidegenítéstől, mindenki mást pedig a birtokok elfogadásától és elfoglalásától eltiltott. — *Hátlapján azonos kéz írásával*: Pro nobili domina consorte magistri Thome, filii Dionisii de Monyorou, contra magistrum Thomam, maritum et dominum suum, et alios quoslibet, super factis intraspecificatis, protestatoria et prohibitoria.

Eredeti, papíron, hátlapján pecsét nyomával, Bánffy cs nemzetségi It (DF 260648). □ Közlés: BánfOkl I. 226. — DocRomHist C, XI. 392–393 (román fordításban is).

1075. 1359. június 16. (in oct. Penth.) A Clusmonstra-i Szűz Mária-monostor konventje előtt Ws-i Juanka fiai: János, Miklós és Tamás tiltakoznak amiatt, hogy Albert fia: Mihály magister és testvérének: Miklósnak a fiai Legen (Clus vm) birtokot örök áron eladták Péter bánnak, minthogy az ősi birtokuk és erről okleveleik is vannak. Legen-ért már apjuk: Juanka magister is perben állott nevezett Mihállyal és Miklóssal. Péter bánt a birtok megvásárlásától és elfoglalásától tiltják.

Ái a kolozsmonostori konvent 1380. május 16-i oklevelében, DL 26861.

1076. 1359. június 21. (in Cybinio, f. VI. p. Corp. Chr.) Domokos Scepus-i prépost, I. Lajos király káplánja, Darw-i István fia: Péter, [udvarnok]ispán, királynéi udvari lovag bizonyítja, hogy amikor Megyes városban voltak, az ottani szászok közössége (communitas Saxonum), Nikolaus Bozna-i plébános és Johann, Bozna-i villicus az ottani szászok összessége nevében a Veolcz-i szászok ellenében előadták, hogy azok a Bozna falu határában, illetve Bayom birtok, továbbá Kwkeolleo vár és a szebeni (Cibiniensis) prépost Ekemezeo nevű birtoka szomszédságában, keletre és északra fekvő erdejüket tiltakozásuk ellenére vágják. Azt is elmondták, hogy az erdőt a szebeni szék (in sede Cibiniensi) előtt per útján nyerték el a Veolch-i szászoktól és erről oklevelük is van. Erre azt ítélték, hogy a panaszosok az oklevelet június 19-én (f. IV. preterita) a Szebenben tartandó közgyűlésükön mutassák be nekik. Ekkor a felpereseket képviselő Nikolaus plébános és Johann villicus a Veolch-i szászok ellenében bemutatta a szebenszékiek (comprovincialium sedis Cibiniensis) oklevelét, mely szerint Meggyes szék lakói (comprovinciales sedis) nem tudtak ítéletet hozni és a pert a Szeben székiek elé tették át. Itt a kitűzött határidőben eceli (de villa Eczlen) Stephan alispán (vicecomes), Bwtel-i Peter, riomfalvi (de villa Eythkryn) Sichmak, Johann, korábbi eceli (de villa Eczlen) villicus fogott bírák döntésére bízták úgy, hogy ha utóbbiak a vitás erdőre kimenve esküt tesznek a Szeben székiek kiküldöttjének jelenlétében, az erdő a Veolch-i szászoké legyen, ha pedig ezt nem tennék meg, akkor pedig a Bozna-i szászok kapják meg. A Szeben székiek küldötte azonban azt jelentette, hogy a fogott bírák nem esküdtek meg, hanem a vitás erdőt erőszakkal elvették a Bozna-i lakosoktól, ezek tiltakozása ellenére és azt a Veolcz-i szászoknak adták át, anélkül, hogy vizsgálatot tartottak volna. Minthogy azonban a Szeben széki (sedis Czyniensi) provincialisok kiküldötte szerint a fogott bírák (seniores sive arbitri) nem akartak megesküdni, hogy a vitás erdő a Weolcz-i szászokat illetné, a szebenszéki lakosok az erdőt örökjogon a Bozna-i szászoknak ítélték és a Weolcz-i szászoknak örök hallgatást parancsoltak ebben az ügyben. Ők tehát – minthogy a vitás erdő Bozna falu határához tartozik, Veolcz falutól pedig elkülönül, továbbá a szebenszékiek korábbi ítéletének megfelelően is – a szebenszéki öregekkel és más ítélőtársakkal együtt a vitás erdőt a Bozna-i szászoknak ítélték. Az erről szóló pátens oklevelüket pecséteikkel erősítik meg.

Ái az erdélyi káptalan 1407. május 4-i oklevelében, mely XVI. századi hibás másolatban maradt fenn, DL 30688. □ Közlés: VerArch 21/1887. 295–297 (Theil R.). — Ub II. 166–168. — DocRomHist C, XI. 394–397 (román fordításban is).

1077. 1359. július 4. (in Sancto Emerico, IV. d. oct. Nat. Ioh. bapt.) Domokos erdélyi alvajda bizonyítja, hogy Wos (d) Miklós magister famulus-a: Balázs fia: János – az alvajda ügyvédvalló levelével ura és annak testvérei: Achyl (d) János, Lőrinc, Weres (d) Péter, Tamás és Deseu nevében is – tiltakozott amiatt, hogy a Zeek-i hospesek Szentegyed nevű falu tartozékaira (ad pertinentes ville Sancti Egidii) rámentek, a határjelek egy részét bejárták és bizonyos földeket (particulas terras) el akartak foglalni, mire az említett nemesek ettől törvényesen eltiltották őket. Ezért a hospesek őket július 1-jére (oct. Nat. Ioh. bapt.) a király elé idézték. Mivel Erdélyben a nemeseket soha nem a király, hanem csak az erdélyi vajda elé szokás idézni, János – az említett nemesek ügyvédvalló levelével – [az alvajda előtt] július 1-jén megjelent, ám a Zeek-i hospesek nem jöttek el

és nem is képviseltették magukat. – *Hátlapján azonos kéz írásával: Pro magistro Nicolao dicto Vos et aliis fratribus suis infrascriptis, contra hospites de Zeek, protestationalis.*

Eredeti, papíron, hátlapján befűggesztett zárópecsét nyomával, Wass cs lt (DF 252768). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 399–400, 651 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: WassLt 121. sz.

1078. 1359. július 22. (in Wyssegrad, in Marie Magd.) I. Lajos király a Warad-i káptalannak. Minthogy Pachal-i András fia: Benedek magister országbírói jegyző (iudicis curie nostre notarius) – apja és unokatestvére (fr. p): István fia: Pál nevében is – azt kéri, hogy a kezükben lévő Pachal, Bayon, Machalatheleke és Kystheluk nevű birtokok határait jelöljék ki, állítsanak új határjeleket és iktassák be őket örökjogon. Küldje tehát ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Nyuegh-i Imre fiai: László vagy András, Dedach-i Ananyas fiai: János vagy Miklós, Zanthou-i János fiai: Tamás vagy Mátyás, Panaz-i Pál fiai: János vagy István királyi emberként e feladatokat elvégezheti. Az esetleges ellentmondókat idézze színe elé, a határjárás és iktatás lefolyásáról pedig írjon számára jelentést.

Belefolgalva a várad-i káptalan 1359. szeptember 22-i oklevelébe (1091. sz.), Károlyi cs lt: DL 99333. □ Közlés: KárOkl I. 240. — DocRomHist C, XI. 400–401 (román fordításban is).

1079. 1359. július 27. (in Wyssegrad, sab. p. Iacobi ap.) I. Lajos király a Sebusy-i székeklyeknek. Mykou fiai: Jakab, Petenye és Donch, Miklós fiai: Demeter és Balázs, Domokos fia: László és István fia: János Hyduegh-i nemesek azt panaszták, miszerint a Sebusy-i székeklyek együttesen, különösen pedig Balázs és Ferenc, továbbá Péter fiai: János és Jakab a Hydwegh, Sombor, Arpataka és Grebench nevű birtokaikat hatalmaskodva pusztították, felégették és elfoglalták, gyermekeiket embertelenül lemeztelenítették, sőt a hozzájuk ez ügyben írt oklevelét semmibe vették. Minthogy pedig senki jogát csorbítani nem engedheti, megparancsolja a Sebusy-i székeklyeknek, hogy ellentmondás nélkül adják vissza az elfoglalt birtokokat, Balázst, Ferencet, Jánost és Jakabot pedig felszólítja, hogy október 6-án (in oct. Mich. arch.) jelenjenek meg a színe előtt és adjanak számot a Hydwegh-i nemesek elleni tetteikről.

Belefolgalva az erdélyi káptalan 1359. szeptember 17-i oklevelébe (1088. sz.), 1897 előtt a Kemény cs csombordi lt-ban, 1934-ben Török Bertalan gyűjteményében, ahol azonban jelenleg nem található. □ Közlés: Ub II. 168. — SzOkl VIII. 22. — DocRomHist C, XI. 401–402 (román fordításban is). — Kordé 96–97 (magyar fordításban).

1080. 1359. augusztus 9. (in Wyssegrad, f. VI. a. Assumpt. virg.) I. Lajos király Péter erdélyi alvajdához. László frater Clusmonstra-i apát panaszára, miszerint Pagan (d) István egykori Baluanos-i és Cziczw-i várnagy famulusa: Deme a Clusmonstra-i monostor Kayanthow, Mariathelke és Bewne nevű birtokai között fekvő, Tyburchthelke/Thyurczthelke nevű jószág részét hatalmaskodva elfoglalta, oda telepedett és most is elfoglalva tartja, folytasson vizsgálatot a nemesek, közrendűek, megyebeliek, főként a szomszédok körében és az eredményt írja meg.

Belefolgalva Járai Péter erdélyi alvajda 1359. szeptember 1-jei oklevelébe (1085. sz.), DL 28074. □ Közlés: DocRomHist C, XI. 403–404 (román fordításban is).

1081. 1359. augusztus 11. (Torde, dom. a. Assumpt. Marie virg.) András erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy Wos Miklós, Acyl (d) János és Veres (Rufus) Tamás magisterek – az összes többi testvérük nevében is – a szomszédság okán tiltották Albert fia: Mihály magistert és Albert fia: Miklós fiait Legen nevű birtokuk elidegenítésétől, mivel az leginkább őket illeti, másokat pedig – különösen Péter bánt – ennek megvásárlásától eltiltották.

Eredeti, papíron, hátlapján befüggesztett pecséttel, Wass cs lt (DF 252769). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 404–405, 652 (román fordításban is, hasonmással). ▢ Regeszta: WassLt 122. sz.

1082. 1359. augusztus 11. (Torde, dom. a. Assumpt. Marie virg.) András erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy Suuk-i Illés magister – rokonai: Barnabás fiai: Miklós és Dávid nevében is – tiltakozott az ellen, hogy Albert fia: Mihály magister és ugyanazon Albert fia: Miklós fia Legen nevű birtokukat eladják, mert a szomszédság jogán az inkább őket illeti. Ezért őket az elidegenítéstől, másokat pedig és különösen Péter bánt a megvásárlásától eltiltotta. — *Hátlapján azonos kéz írásával:* Legen.

Eredeti, papíron, hátlapján pecsét nyomával, Kemény cs malomfalvi lt (DF 252648 és 257793). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 405, 652 (román fordításban is, hasonmással).

1083. 1359. augusztus 28. (V. Kal. Septembris) I. Lajos király Szt. Mihály arkangyal, az erdélyi egyház védőszentje iránti tiszteletből, káplánja: János Kykelew-i főesperes által előterjesztett kérésükre megerősíti Domokos erdélyi püspököt és káptalanát az ország bármely vármegyéjében lévő és 32 év óta háborítatlanul bírt jószágaiban és mentesíti őket attól, hogy az ezekre vonatkozó okleveleiket pereik alkalmával kötelesek legyenek bemutatni. A privilégialis formában kiállított oklevél a király B[oszniában] elveszett és másik újabb pecsétjével volt megerősítve.

Tartalmi ái Bebek Imre erdélyi vajda 1392. március 4-i oklevelében, DL 31060. □ Regeszta: ZsOkI I. 2414. sz.

1084. 1359. augusztus 29. (IV. Kal. Septembris) I. Lajos király bizonyítja, hogy román (Olachorum) hívei: Zarna fia: Ladislau fiai: Karapeh, Stanizlaus, Negwe, Wlanyk, Nicolae és Ladislau érdemeire való tekintettel – akik midőn Bazarad [fia:] Alexandru havaselvei vajda (woyuoda Transalpinus) megtagadta, hogy őt természetes urának ismerje el, hátrahagyva Havaselvén (in terra Transalpina) levő birtokaikat és javaikat, őt hűséggel szolgálták a vajda elleni, és főleg a Zára előtti (ante Jadram) hadjáratban – örökjogon új adomány címen (nove donationis titulo) nekik adományozza a Kystemes folyó mellékén fekvő Rykas birtokot Zenthleluk, Wasahaza, Nyugulmad, Katul, Gutman és Hedemer falvakkal, továbbá Kyzigtew birtokot Solymus, Sasanfolua, Horuathpeturfalua, Lalsia, Estephanfolua és Tyukfalu falvakkal, a két birtokhoz tartozó malmokkal és vámokkal, tartozékokkal és haszonvételekkel együtt, melyek Miklósé, Fülöpé és Jánosé voltak, akik apjának, I. Károly királynak és neki az engedelmisséget megtagadták és eképpen birtokaik az ország szokása szerint törvényesen apjára, majd reá szállottak. Egyúttal ígéri, hogy őket mindenkivel szemben a birtoklásban megvédelmezi. – Az oklevél Miklós esztergomi érsek és örökös ispán, királyi kancellár keze által kelt. — *Méltóságsor:* Miklós esztergomi, Tamás kalocsai, Wgolin spalato, Miklós zárai, Illés raguzai érsek; Miklós egri,

Demeter Warad-i, Domokos erdélyi, Gergely választott és megerősített Chanad-i, Pál [helyesen: Miklós] pécsi, Kálmán győri püspök, László Wesprim-i, István Zagrab-i, Mihály Vach-i, Péter boszniai, István frater Nitra-i, Tamás frater szerémi, János frater knini, Demeter frater nonai, Bertalan frater traui, Bálint frater makarskai, István frater lesinai, Máté frater sebenicói, Mihály frater scardonai, Portina frater zenggi, Radoszló frater korbáviai püspök; Konth Miklós nádor és a kunok ispánja, András erdélyi vajda, Miklós comes országbíró, Leusták Szlavónia bánja, Zeech-i Miklós Horvátország és Dalmácia bánja, Gara-i Miklós Machou-i bán, Leukus étekfogó- és pohárnokmester, Dénes lovászmester, Simon magister Poson-i ispán.

Eredeti, hártján, vörös selyemzsinóron függő csonka felségpecséttel, Forgách cs lt: DL 58549. A szöveg alatt a királyi pecsét Boszniában történt elrablását követő hitelesítő záradék 1364-ből. □ Közlés: CDHung IX/3. 33–35 (1359. évi keltezéssel), 253–255 (1361. évi keltezéssel). — Hurmuzaki I/2. 60–61. — Bárány: Temes 45–47. — Ortway: Temes I. 87–89. — DocRomHist D, I. 73–75. — DocRomHist C, XI. 406–409 (mindkettő román fordításban is). □ Regeszta: DocVal 140–142.

1085. 1359. szeptember 1. (in Sancto Emerico, in Egidii conf.) Péter erdélyi alvajda I. Lajos királyhoz, 1359. augusztus 9-i parancsára (1080. sz.) a megye nemesei és közrendűi valamint különösen a szomszédok körében vizsgálatot tartott. Ő maga látta, hogy Tyburchtelke föld (Clus vm) kérdéses része a Clusmonostra-i monostor Kaya[n]thow, Mariathelke és Bewene nevű birtokai között fekszik, továbbá az ítélszéke előtt megjelent nemesek megbízható elmondásából azt is megtudta, hogy az a föld mindig is a Clusmonostra-i monostoré volt, azonban Deme hatalmaskodva odatelepült, és azt most is jogtalanul elfoglalva tartja.

Eredeti fogalmazvány, papíron, pecsét nélkül, DL 28074. □ Közlés: DocRomHist C, XI. 409–410 (román fordításban is).

1086. 1359. szeptember 1. (in Egidii conf.) A Clusmonostra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy Zenthmiklos-i Miklós fia: János, fiai: Aron és Tamás nevében is, AronZ[en]thmiklos (Doboka vm) nevű részjőszágán, nyugat felől két árok (fossata) között levő egész kúriáját, az őket illető haszonvételek negyedrésszével együtt 13 arany Ft-on hat évre leköti Iwanka fia: Jánosnál és Miklós fia: Jakabnál, akik testvéreiket is képviselték – úgy, hogy a határidő letelte után a zálogösszeg kétszereséért válthassa ki, illetve ha időközben testvéreivel osztályt tartana és a kúria másnak jutna, ugyanannyi haszonvétellel rendelkező más egészkúriát köteles átadni Jánosnak és Jakabnak. Miklós fia: Jánost azt is közölte, miszerint az elzálogosított kúriát nem fogja a határidő lejártá előtt kiváltani.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1406. július 8-i oklevelébe, Mike Sándor gyűjteménye (DF 253625). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 410–412 (román fordításban is).

1087. 1359. szeptember 3. (in villa Kerezthes, f. III. a. Nat. Marie virg.) Domokos erdélyi alvajda bizonyítja, hogy Regun-i Dénes fia: Tamás magister előtte tiltakozva kijelentette, miszerint a Zedryes megyéjében (in comitatu) levő Bengh nevű birtokát Abafaja-i Péter fia: János, tiltakozása ellenére, hatalmaskodva használja. Ezért korábban

már kétszer is tiltakozott, de most Bengh birtokon két lovat talált, melyeket az ország törvényei szerint behajtott és közülük egyiket meg is mutatta neki.

Eredeti, papíron, hátlapján rányomott pecséttel, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260650). □ Közlés: BánfOkl I. 228–229. — DocRomHist C, XI. 412 (román fordításban is).

1088. 1359. szeptember 17. (III. d. oct. Nat. virg.) Az erdélyi káptalan jelentése I. Lajos királyhoz. Parancsa értelmében Feveryghaz-i Klein (Parvus) Paul királyi ember és László magister Tylegd-i főesperes dékánkanonok káplánja: Miklós pap hiteleshelyi tanúbizonyosság útján közölték a Sebusy-i székelyekkel a Mykou fiai: Jakab, Petenye, Donch valamint Miklós fiai: Demeter és Balázs, továbbá Domokos fia: László és István fia: János Hyduegh-i nemesek érdekében 1359. július 27-én kiadott rendelkezését (1079. sz.). E székelyek azonban kijelentették, hogy nemcsak Hydwegh, Sombor, Aruapataka [!] és Gerebench birtokot, de még egy hold földet sem adnak vissza a Hyduegh-i nemeseknek, [vezetőiket]: Balázst, Ferencet, János és Jakabot pedig nem engedik a királyi udvarban megjelenni, sőt mindenkivel szemben megvédelmezik őket és javaikat. — *Hátlapján azonos írással*: Domino regi pro Iacobo filio Myko nobili de Hyduegh ceterisque nobilibus de eadem intra nominatis super exhibitione quarundam litterarum vestrarum universis Siculis de Sebusy facta relatoria.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét töredékeivel, 1897 előtt a Kemény cs csombordi lt-ban, 1934-ben Török Bertalan gyűjteményében, ahol azonban jelenleg nem található. □ Közlés: Ub II. 169. — SzOkl VIII. 21–23. — DocRomHist C, XI. 413–414 (román fordításban is). — Kordé 97–98 (magyar fordításban).

1089. [1359. szeptember 17. után] I. Lajos király megparancsolja András erdélyi vajdának, hogy [a Hydwegh-i nemesek Hydwegh, Sombor, Arapataka és Grebench] nevű birtokát hatalmaskodva elfoglaló, elpusztító és felégető Seeb[usy-i] székelyeket és különösképpen [Péter fiait:] Jánost és Jakabot idézze színe elé Vyssegrad-ra.

Eredeti, töredék, papíron, melynek csak első harmada maradt meg, DL 47944. A szöveg kiegészítését és keltezését az ügygel kapcsolatos másik oklevél (1088. sz.) teszi lehetővé. Vö. SzOkl VIII. 22.

1090. 1359. szeptember 18. (IV. d. oct. Nat. virg.) Domokos magister erdélyi alvajda az erdélyi káptalanhoz. Ujtordai (de Nova Torda) Jwanka fia: Miklós özvegye: Margit asszony – aki Székely (Siculus) Pál leánya – [1358] szeptember 15-én (in oct. Nat. virg.) pert kezdett előtte azért, hogy Jndal-i Egyed fia: Péter fiai: Gál és Egyed, valamint István fia: János, egyházi kiközösítésük ellenére sem hajlandók kiadni neki azt a leánynegyedet, mely őt mint néhai Jndal-i Miklós nővérének: Aglenth-nek leányát – természeti jog szerint (iure naturali) és Salamon magister Torda-i főesperes, Domokos erdélyi püspök általános helynökének [1358. szeptember 18-i] döntése (1042. sz.) értelmében is – megilleti néhai Jndal-i Miklós Jndal, Egres és Buchtelku birtokbeli részeiből. Miután az alperesek most késznek nyilatkoztak a felperes kielégítésére, küldje ki megbízottját, aki előtt október 27-én (dom. a. Omn. sanct.) az említett birtokok negyedrészenek a felét szakítsák ki és iktassák Margit asszony részére, és ennek megtörténtéről november 8-ra (ad oct. Omn.

sanct.) tegyenek neki jelentést. — *Kijelölt alvajdai emberek*: Feyes (d) Péter, Jara-i Jakab fia: György magister, Jara-i Sandur, Egres-i Fülöp fia: Miklós.

Tartalmi ái Lackfi Dénes erdélyi vajda 1360. október 13-i oklevelében, DL 28579. □ Közlés: DocRomHist C, XI. 550–551, 553–554 (román fordításban is). □ Regeszta: Uo. XI. 414–415.

1091. 1359. szeptember 22. (dom. p. Mathei ap.) A Warad-i káptalan I. Lajos királyhoz. 1359. július 22-i parancsára (1078. sz.) kiküldte kanonoktársukat: Villermus magistert, kinek jelenlétében Tharyan-i Pál fia: István királyi ember szeptember 11–13. között (IV., V. et VI. feriis a. Exalt. s. cr.) az összehívott szomszédok jelenlétében Pachal, Bayon és Kysthelek birtokok határait bejárta és azokat örökjogon a Pachal-i nemeseknek iktatta. Négy napig ottlétük alatt egyedül Petyh fia: Balázs Zalach-i hospes mondott ellen az ottani bírónak, esküdtek és lakosok nevében, de ő is csak a Kystelegd és Machalatelek birtokok Pagun erdő felőli határrésznél. Emiatt Bochor (d) György bírónak, Tamás fia: István, Bochor (d) Péter, Tamás fiai: János és Gergely, Nyerges (d) Miklós, GalZegen (d) Miklós, Beneh fia: András, Thyuan fia: Péter, Hernye fia: Péter, Wechy fia: Balázs, Jakab fia: Domokos, Bornou (d) Demeter Zalach-i polgárokat és hospeseket Benedek magister ellenében október 13-án (quind. Mich. arch.) a király elé idézte. Ezután szeptember 22-én (dom. p. Mathei ap. et ev.) Doba-i Bertalan fia: Miklós, Chahol-i [...] János fiai: Péter és Sebestyén magisterek nevében ellentmondott csak a határjelek emelésének Bayon birtok esetében, a Machalakwth pataknál és Huzioazou patak mindkét oldalán el egészen a forrásig, amiért megbízóit Benedek magister ellenében ugyancsak október 13-án (quind. Mich. arch.) a káptalan magyarázat végett színe elé idézte. — *Határleírás*: Prima enim meta prefate possessionis Pachal inciperet a plaga meridionali ex parte terre Monakur super quendam fontem scaturientem et ibi esset una meta terrea. Deinde transeundo quendam vallem Machalapathak vocatam ad partem orientalem ad quoddam Berch ascendendo sub quadam arbore querci esset similiter una meta terrea. Abhinc infra ad eandem plagam versus rivulum Hwzioazoupathaka vocatum veniendo prope ipsum rivulum a parte possessionis Kurmend magistrorum Iacobi et Pauli filiorum Douse esset una meta terrea. Dehinc autem per ipsum rivulum Hozioazoupatha [!] nuncupatum tendendo ad eandem plagam ad quendam puteum Omsoukwth vocatum circa eundem Huzioazoupathak essent tres mete terree, quarum unam possessioni Kurmend, alteram dicte possessioni Pachul, terciam vero Kystelegd distingere prefati nobiles de Pachal affirmassent, et ibi mete ipsius possessionis Pachal a parte antedecte possessionis Kurmend terminarentur iungerentque metis ipsius possessionis Kystelegd, et per eundem Huzioazoupathak ad plagam septemtrionalem per bonum spacium transeundo declinaret ad quendam vallem Faizowelgh vocatam et ibi a parte dicte possessionis Kurmend in eadem valle esset una meta terrea. Hinc ad eandem plagam in ipsa valle procedendo in medio eiusdem vallis esset una meta terrea. Inde ad caput ipsius vallis tendendo ad quendam vallem Ay dictam, que egrederetur de capite dicte vallis, progrederetur ad partem orientalem girando esset una meta terrea, et ibi mete ipsius possessionis Kystelegd a metis possessionis Kurmend separarentur et ipsa possessio Kystelegd inciperet metas habere cum quadam silva Pagun vocata. Et deinde ad partem orientalem quoddam Berch transeundo et ad quendam montem ascendendo in latere ipsius montis esset una meta

terrea. Dehinc ad eandem plagam ad vallem Boglusay dictam veniendo in descensu ipsius vallis essent tres mete, quarum una dicte possessioni Kystelegd separaret. Et ibi mete dicte possessionis Kystelegd iungerentur metis possessionis Baion supradicte, ipsaque possessio Machalatelek includeretur metis possessionis Bayon prenotate, et abinde per ipsam vallem Boglasay dictam supra ad partem orientalem per bonum spacium eundo esset una meta terrea. Et deinde ad caput ipsius vallis ad eandem plagam procedendo esset similiter una meta terrea. Et abinde pertransiret dictum Hozyoazou et iuxta ipsum Huzioazou esset similiter una meta terrea, et deinde per ipsum Huzioazou supra ad caput eiusdem procedendo esset similiter una meta terrea. Abhinc curreret per quandam viam magnam antiquam, que Sahousut vocaretur ad partem meridionalem quousque perveniret ad quendam locum ubi capita trium vallium videlicet Bayunfeu et Bogdanfeu necnon Almaspathakfe, Marlotheleke vocata, ubi esset una meta terrea. Ibique mete ipsius possessionis Bayon a parte possessionis Chahal separarentur et ipsa possessio Bayon inciperet metas habere cum possessionibus aliorum commetaneorum nobilium de Pachal predictorum, asserendo quod reambulaciones ceterarum metarum ipsorum ulterius procedere non curassent pro eo, quia se iidem nobiles de Pachal cum aliis commetaneis eorum super distinctionibus metarum suarum articulos pacificos fore indicassent, ipsaque reambulacione peracta possessiones eisdem nobilibus de Pachal eo iure quo ipsis dinoscuntur pertinere reliquissent perpetuo possidendas.

Ái II. Lajos király 1525. január 13-i oklevelében, Károlyi cs lt: DL 99333. □ Közlés: KárOkI I. 239–243. — DocRomHist C, XI. 415–419 (román fordításban is).

*[1359. október 6. és 1360. december 6. között] Péter erdélyi alvajda oklevele László kolozsmonostori apát és Tiburcteleki Deme fia: Miklós közti hatalmaskodási ügyben (DocRomHist C, XI. 419–420) helyesen 1360. október 13-án kelt.

1092. 1359. október 12. (sab. a. Galli conf.) A Warad-i egyház András erdélyi vajdához és Zolnok-i ispánhoz. Kérésére (1064. sz.), hogy Pele birtok hatod része negyedének felét (medietatem quarte partis de sexta parte), melyet Erzsébet asszonynak leánynegyedként ítelt meg, adják ki annak, az Erzsébet asszony számára kijelölt vajdai ember: Kezu-i Péter fia: Lukács mellé kiküldte tanúbizonyságát, András karbéli papot, a Szt. András apostol-kápolna rectorát, illetve a János fia: Zochyk, Mark fiai: István és László, Andurnuk fiai: Jakab és István alperesek számára kijelölt vajdai ember, Tiuis-i István mellé pedig János karbéli papot, a Szt. Péter apostol oltárának igazgatóját. Tanúbizonyságai jelenlétében a két vajdai ember október 6-án (in oct. Mich. arch.) kiment Pele birtokra és ott a szomszédok jelenlétében Sebestyén [nevű nagyapja] hatodrésznyi jószág-a negyedének felét, a Szűz Mária tiszteletére épült kötemplom kegyúri jogával együtt örökjogon Erzsébetnek és férjének iktatták. A jószág rész területe királyi mértékkel mérve 45 holdnyi. — *Határjárás*: Metas autem eiusdem a quoddam rivulo Cherpatok vocato, a parte occidentali incipiens, versus eandem partem secus quendam rivulum Zylpatak nun-

cupatum procedendo usque ad metas possessionis Zaruad vocate sequestrantes distinxissent.

Ái Lackfi András erdélyi vajda 1359. október 22-i oklevelében (1093. sz.), Nagy Jenő csíkszentmártoni gyűjteménye, jelenleg a SSzGyNLt őrizetében (DF 278727). □ Közlés: DocRomHist C, XI 421–422 (román fordításban is).

1093. [1359.] október 22. (in Wissegrad, X. d. VIII. d. oct. Mich. arch.) András erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán bizonyítja, hogy korábbi május 1-jei (in oct. Georgii mart.) perhasztó oklevelének megfelelően Zunya-i János fia: András – a Warad-i káptalan ügyvédvalló levelével Moyk fia: Tamás felesége: Erzsébet nevében – bemutatta a Warad-i káptalan 1358. szeptember 23-i jelentését (1047. sz.) I. Lajos királyhoz. Eszerint a káptalan Zochyk, István, László, Jakab és Andurnuk fia: István Pele-i nemeseket az Erzsébetet illető leánynegyed iktatásánál történt ellentmondásuk miatt, utóbbi ellenében november 8-ra (ad oct. Omn. Sanct.) a király elé idézte, de az ügy tárgyalása [1359.] május 1-jére (ad oct. Georgii mart.) halasztódott. Ezután Zonya-i András azt állította, hogy Pele birtok felének hatodrésze Erzsébet nagyapja (avi): Sebestyén jószágrészből leánynegyediként Erzsébetet illeti, mint olyat, aki birtoktalan emberrel kötött házasságot (homini impossessionato copulate). Ennek hallatán Mark fia: István – a Pele-i nemesek ügyvédje a Lelez-i konvent ügyvédvalló levelével – azt válaszolta, hogy a kérdéses leánynegyed nem csak Erzsébetet illeti, hanem Jolenth nevű nemesasszonyt is, aki egyébként birtokos ember felesége. Erzsébet ügyvédje erre bemutatta a Warad-i káptalan említett pátens oklevelét, mellyel jogtalanul a teljes leánynegyedet igényelte megbízója számára. A vajda és a nemesi ülnökök azonban azt ítélték, hogy ennek alapján Erzsébetet nem illeti a teljes leánynegyed, hanem csak annak fele, és az iktatásra [1359. május 1. és október 6. között kelt oklevelével] a Warad-i káptalant kérte fel (1064. sz.), úgy hogy erről a káptalan [1359.] október 13-ig (ad oct. d. octavarum Mich. arch.) írjon számára jelentést. Ezután Moyk fia: Tamás – a Warad-i káptalan ügyvédvalló levelével – felesége: Erzsébet nevében, illetve Mark fia: István – a Lelez-i káptalan ügyvédvalló levelével a Pele-i nemesek nevében is – bemutatta a Warad-i káptalan 1359. október 12-i jelentését (1092. sz.), mely szerint október 6-án (in oct. Mich. arch.), ítéletének megfelelően a vitás leánynegyed felét a két vajdai ember a káptalani tanúbizonyosságok jelenlétében, a szomszédok összehívása után a leírt határok között örökjogon Erzsébetnek iktatta. Mindezek miatt András vajda – a nemesi ülnöktársaival együtt – a vitás leánynegyed felét minden tartozékával és használatával együtt örökjogon Erzsébetnek és férjének ítélte. Az erről kiállított privilégialis oklevelét függőpecséttel erősítette meg.

Eredeti, hártján, függőpecsétje elveszett, Nagy Jenő csíkszentmártoni gyűjteménye, jelenleg a SSzGyNLt őrizetében (DF 278727). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 422–428 (román fordításban is).

1094. 1359. november 15. (f. VI. p. Martini ep.) A Clusmunustra-i Szűz Mária-monorostor konventje előtt [Girolti] Miklós fia: János fia: András szükségétől szorongattatva Tanchaza-n (Clus vm) örökjogon bírt részjószágát egy fertó híján hat márka finom ezüstben (pro sex marcis fini argenti minus uno fertone) tíz esztendőre elzalogosítja [Thamas]folua-i György fia: Illésnek azzal a megkötéssel, hogy ha a határidő leteltékor nem

váltaná vissza, később ezt már csak a zálogösszeg kétszeresével tehesse. Korábban Andráshoz rokonai sem válthatják ki e jószágot, viszont Illés zavartalan birtoklását saját költségen kötelesek biztosítani.

Eredeti, megcsonkult hátyán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, DL 41407.

1095. 1359. november 29. (in Alba Iule partis Transilvane, in vig. Andree ap.) I. Lajos király iktatási parancsa a győri káptalanhoz.

Belefoglalva a győri káptalan 1359. december 16-i jelentésébe, DL 41602. □ Közlés: CDHung IX/7. 487–489. □ Regeszta: DocRomHist C, XI. 429.

1096. 1359. [december 8.] (Albe Transsilvane, III. d. congregationis Lodovici reg.) Dénes erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy I. Lajos király Gyulafehérváron (in Alba Gyule) [december 6-án (f. VI. a. Concept. Marie virg.)] kezdett közgyűlésen a király jobbágya: Domokos Clusakana-i hospes Vos (d) Miklós és Veres (Rufus) Tamás magisterek familiárisai: Egrus-i Tamás, Thonchaza-i János és Kis (Parvus) Pál ellen négy ökor ügyében a bárók jelenlétében pert akart indítani, ám fogott bírák segítségével úgy egyeztek meg, hogy amennyiben Vos (d) Miklós és Veres (Rufus) Tamás kétséget kizáróan megbizonyosodnak a famulusaik által okozott kár körülményeiről, úgy Domokosnak négy megfelelő ökröt adnak át. Ha pedig [1360.] január 2-ig (usque f. V. p. Strenarum) ezeket nem sikerülne tisztázniok, elfogadják Mihály magisternek vagy officialisának Veres (Rufus) Péter Clus-i alispán jelenlétében meghozandó ítéletét. Ha Vos (d) Miklós és Veres (Rufus) Tamás a per tárgyalásán nem jelennének meg, ebben az esetben is kötelesek a négy ökröt Domokosnak átadni. — *Hátlapján azonos kéz írásával:* Pro Dominico hospite de Clusakana, contra Nicolaum Vos et Thomam Rufum super facto quattuor bovum, feria quinta proxima post diem Strenarum fienda, memorialis.

Eredeti, papíron, hátlapján befüggesztett zárópecsét töredékével, Wass es lt (DF 252718). A kifejejtett napi keltezés pótlása I. Lajos király Gyulafehérváron tartott közgyűlése kezdetének idején (1359. december 6., vö. 1098. sz.) alapszik. □ Közlés: HOKI 262–263 (csak éves keltezéssel). — DocRomHist C, XI. 431–432 (román fordításban is). □ Regeszta: Ub II. 170. — WassLt 123. sz.

1097. 13[5]9. december 10. (in Alba Iule, f. III. p. Nicolai conf.) I. Lajos király a Klosmonustra-i konventhez. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Jakab fia: Miklós, Gergely fia: László vagy Byzgel-i [!] Gergely királyi emberek közül az egyik az összehívott szomszédok jelenlétében vizsgálja ki Reche-i Hector fia: János és Lőrinc fia: János panaszát, miszerint Kysreche és Paluara nevű birtokaikat (Crazna vm) Domokos erdélyi püspök jogtalanul elfoglalva tartja, a birtokokat szerezze vissza és örökjogon iktassa tulajdonosainak. Az esetleges ellentmondókat Ictor fia: János és Lőrinc fia: János, illetve rokonaik ellenében [1360.] január 8-ra (ad oct. Strenarum) idézzék elébe.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1359. december 29-i oklevelébe (1112. sz.), DL 30669. □ Közlés: DocRomHist C, XI. 432–434 (román fordításban is).

1098. 1359. december 11. (in Alba Iule, f. IV. p. Concept. virg.) I. Lajos király a gyulafehérvári (AlbTr) káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Darlaz-i

néhai Simon bán fia: Miklós, vagy Balasteleke-i Lőrinc fia: Simon, illetve Hydeguiz-i Akus királyi emberekként a Gyulafehérváron (Albe) december 6-án (f. VI. a. Concept. virg.) elkezdett közgyűlésén résztvevők és különösen a szászok (Saxones) körében vizsgálja ki Pál Zeben-i prépost panaszát, miszerint Prepostfalua, más néven Prodnik nevű birtokát, mely mindig is a nevezett Zeben-i egyházé volt a Senk széki szászok elfoglalva tartják. — *Hátlapján azonos írással*: Fidelibus suis, capitulo Albensi Transsiluane, pro Paulo preposito Zebeniensi, inquisitoria.

Eredeti, papíron, hátlapján rányomott pecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277350). □ Közlés: Ub II. 170–171. — DocRomHist C, XI. 430–431 (román fordításban is, december 4-i hibás keltezéssel).

1099. 1359. december 12. (in Alba Iule, f. V. a. Lucie virg.) I. Lajos király az erdélyi (AlbTr) káptalanhoz. Gaald-i Adorján leánya: Margit, Gaald-i Miklós fia: István özvegye panaszára, hogy apjától neki adományozott Gaald-i jószág részét Komyadzeg-i Chamaz, Syle-i István és unokatestvére (fr. p): Gaald-i Mihály, Mihály pap, Herbord fia: László, Miklós fiai: Miklós, János és István, Petew fiai: Miklós és László, Bolya fia: Pál, Benther fiai: László és János, György fia: János elfoglalta, küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Fahyd-i Salamon, Lesan-i Konya, Gaalth-i Petew fia: Benedek közül az egyik a felsorolt nemeseket a panaszos ellenében december 16-ra (f. II. p. Lucie virg. et mart.) idézze a színe elé és ennek lefolyásáról írjon jelentést. — *Hátlapján azonos írással*: Fidelibus suis capitulo ecclesie Albensis Transsiluane, pro nobili domina filia Adriani de Gaald evocatoria.

Eredeti, papíron, hátlapján befüggesztett zárópecsét nyomával, DL 29155. □ Közlés: DocRomHist C, XI. 434–435, 653 (román fordításban is, hasonmással).

1100. [1359.] december 13. (in Alba Iule, in Lucie virg.) I. Lajos király a gyulafehérvári (AlbTr) káptalanhoz. Balasfalva-i Balázs fia: László és Herbord fia: Andreas panaszára, hogy a Baromlaka-i népek vagy hospesek Martontelke-i birtokuk egy részét elfoglalták, megparancsolja, hogy küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében András egykori [erdélyi] vajda fia: László, vagy Mihalzfalva-i Bakio királyi ember az összehívott szomszédok jelenlétében járja körül, majd szerezze vissza a birtokrészt s iktassa örökjogon a panaszosoknak. Az esetleges ellentmondókat idézze elébe, s minderről írjon jelentést.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1359. december 22-i jelentésébe (1111. sz.), Szász Nemzeti Lt, Heydendorfgyűjtemény, Collectanea I. 61. — Tartalmi ai Stiborici Stibor erdélyi vajda 1399. január 17-i oklevelében, uo. és DL 36544. □ Közlés: Ub III. 216–217. — DocRomHist C. XI. 435–436 (román fordításban is).

1101. 1359. december 13. (in Alba Iule, in Lucie virg.) I. Lajos király a gyulafehérvári (AlbTr) káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Zumurduk-i László vagy Achel (d) Pál királyi ember a szomszédokat összehívva László frater Clusmonustri apátot és egyházát iktassa vissza Apaty nevű birtokába (Clus vm) Péter fia: János ellentmondására való tekintet nélkül, akitől a birtokot László apát peres úton harmadszor

szerezte vissza. A többi esetleges ellentmondót december 18-ra (f. IV. p. Lucie virg.) idézte a színe elé, és az iktatás lefolyásáról írjon számára jelentést.

Belefoglalva az erdélyi káptalan [1359.] december 21-i oklevelébe (1110. sz.), a kolozsmonostori konvent ml-tban (DF 275178 és 275179). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 436–437 (román fordításban is). □ Regeszta: KmLt 29. sz.

1102. 1359. december 13. (in Sancto Emerico, in oct. Nicolai conf.) Péter erdélyi alvajda bizonyítja, hogy Domokos fia: János Suuk-i nemes – unokatestvérei (fr. p): Illés és László fiai nevében is – tiltakozott az ellen, hogy szomszédai, különösen pedig a Bunchyda-i (Doboka vm) hospesek az ő Keurus nevű örökjogú erdejüket (Clus vm) hatalmaskodva használják és mindenkit, különösen pedig a Bunchyda-i népeket a további használattól eltiltottak. — *Hátlapján XVI. századi írással*: Also Suky hatar tiltas level.

Eredeti, papíron, hátlapján rányomott pecséttel, Suky cs lt (DF 255237). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 437–438, 653 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: Petrichevich I/2. 1830. sz.

1103. 1359. december 15. (in Alba Iule, III. d. Lucie virg.) I. Lajos király az erdélyi káptalanhoz. Zanchud-i Egyed panaszára, miszerint az erdélyi részekben levő Zoltan nevű birtokát Kyzd-i Peter jogtalanul elfoglalta, küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Vaguth (d) István, Syle-i György fia: János, Syle-i István vagy Herepe-i Bálint királyi ember a szomszédok színe előtt iktassa azt örökjogon Egyednek. Az esetleges ellentmondókat Egyed ellenében idézte a színe elé és az iktatás lefolyásáról írjon számára jelentést. — *Hátlapján azonos írással*: Fidelibus suis capitulo Albensi Transsilvano pro Egidio de Zanchud statutoria.

Eredeti, papíron, hátlapján rányomott pecséttel, DL 29689. □ Közlés: SzOkl I. 65–66. — DocRomHist C, XI. 438–439 (román fordításban is).

1104. 1359. december 15. (in Alba Iule, III. d. Lucie virg.) I. Lajos király Dénes erdélyi vajdának. Minthogy Pagan (d) István fia: János azt panaszolta, hogy a Baluanus-i várnagy, illetve a Bon[chy]da-i és Zeek-i népesség összessége az ő Chykacente és Gyula-teleke nevű, Dobuka vármegyei birtokait elfoglalta, megparancsolja, hogy e jószágok Baluanus, Bonchyda és Zeek felőli határát vizsgálta felül, emeltessen új határjeleket és ne nézze el, hogy a királyi földekből bármit is magánbirtokhoz csatoljanak.

Belefoglalva Lackfi Dénes erdélyi vajda 1359. december 18-i oklevelébe (1105. sz.), DL 27428. □ Közlés: DocRomHist C, XI. 439–440 (román fordításban is).

1105. 1359. december 18. (in Alba Iule, f. IV. a. Thome ap.) Dénes erdélyi vajda és Zo[nuk-i ispán] Baluanos-i várnagyának: Bethlen fia: Péter magisternek, illetve officialisának: Bonchyda-i Lászlónak vagy helyetteseiknek. I. Lajos király 1359. december 15-i parancsának (1104. sz.) megfelelően a káptalani kiküldött színe előtt jelöltessék ki [Pagan (d) István fia:] János birtokainak határát és őt védjék meg jószágai használatában.

Eredeti, rongált papíron, hátlapján befüggesztett pecsét nyomaival, DL 27428. □ Közlés: DocRomHist C, XI. 440–441, 654 (román fordításban is, hasonmással).

1106. 1359. december 20. (in Alba Iule, f. VI. a. Thome ap.) I. Lajos király utasítja a hadseregébe igyekvő összes báróját, ispánját, nemeseket és minden rendű-rangú embert, a Buda városáig terjedő útvonalon az összes erdélyrészi officialist és vámszedőt, hogy a Zebien városból való hívei különféle holmijával megrakott és Buda felé tartó három vasalt szekeret (tres currus massatos) a jogos vámok és harmincadok lefizetése után akadályozás nélkül engedjék tovább.

Eredeti, két részre szakadt, rongált papíron, hátlapján rányomott pecsét nyomával, Szász Nemzeti Lt, Urk. I/13 (DF 244578). □ Közlés: Katona X. 254. — CDHung IX/3. 47. — Ub II. 171. — DocRomHist C, XI. 441–442 (román fordításban is). □ Regeszta: MTTár IV. 144 (Wenzel G.).

1107. 1359. december 20. (in Alba Iule, in vig. Thome ap.) I. Lajos király a Clusmunustra-i Szűz Mária-egyház konventjéhez. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében János Goztrag-i nemes, Fornas-i György fia: Miklós vagy Egyed fia: László királyi emberként vizsgálja ki Jakab fia: István, Gereu testvére (germanus) panaszát, miszerint Miklós nevű jobbágyát Dénes fia: András Sebesuar-i várnagy elfogta és fogságban tartotta, lovát, hét ökrét (buros [?]) és három pokrócát (lodices) elvette, továbbá Myk nevű jobbágyát is fogságba vetette, akiről azt sem tudja, hogy a fogságban nem halt-e meg. Mindezek mellett Dénes fia: András a fegyveres jobbágyait István Bykal nevű birtokára küldte, akik onnan 70 Ft-ot érő 70 jó kocáját vitték el.

Belefoglalva a kolozsmonostori konvent 1360. január 13-i oklevelébe, DL 28862. □ Közlés: DocRomHist C, XI. 442–443, 656 (román fordításban is, hasonmással).

1108. 1359. december 21. (XII. Kal. Ianuarii) I. Lajos király bizonyítja, hogy Lőrinc fia: János, Ábrahám fia: Bálint Thorda-i bírácoknak, a polgárok, lakosok és hospesek összessége nevében is előadott kérésére megerősítve átírja I. Károly király 1335. augusztus 28-i (V. Kal. Septembris) oklevelét, mely harmadik pecsétje alatt kelt. Ebben saját 1315. július 3-i oklevelét írta át, ez utóbbi oklevél pedig III. András király 1291. [július 23. előtt] kelt oklevelét (CDTrans I. 482. sz.) foglalta magában. — *Méltóságsor*: Miklós esztergomi érsek és örökös ispán, királyi kancellár keze által kelt. — *Méltóságsor*: Miklós esztergomi, Tamás kalocsai, Ugulin spalato, Miklós zárai, és Ilyés raguzai érsek; Miklós egri, Demeter Warad-i, Domokos erdélyi, Miklós pécsi, Kálmán győri, Gergely Chanad-i választott és megerősített, László Vesprim-i, Mihály Vach-i, Péter boszniai, István Zagrab-i, István frater nyitrai, Tamás szerémi, János knini, Bertalan traui, Demeter nonai, István lesinai, Bálint makarskai, Máté sebenicoi, Mihály scardoniai, Portiva zenggi, László [helyesen: Radoszló] korbáviai püspökök; Kont Miklós nádor, Dénes erdélyi vajda, Leustach szlavón bán, Olyver tárnokmester, Zeech-i Miklós egész Dalmácia és Horvátország bánja, Bator-i [!] Miklós bán [helyesen: Miklós macsósi bán], Imre lovászmester, Simon Poson-i ispán.

Ái I. Lajos király 1377. május 5-i, Zsigmond király 1405. május 29-i, valamint az előbbiekkal együtt I. Ferdinánd király 1552. március 25-i oklevelében (MOL, Liber regius III. 66–68), ezeket pedig Bethlen Gábor írta át 1614. március 10-én. Ez utóbbi ái újkori hibás másolata 1889-ben Torda v It-ban volt (Orbán: Torda 125, 2. jegyz.). — A szövegben szereplő 1349-es évmegjelölés a méltóságsor alapján 1359-re javítandó. □ Közlés:

DocRomHist C, XI. 443–446 (román fordításban is). □ Regeszta: CDHung IX/7. 93 (csak a méltóságsor, 1349-es hibás keltezéssel). — Orbán: Torda 124–125.

1109. 1359. december 21. (XII. Kal. Ianuarii) I. Lajos király megerősítve átírja az erdélyi káptalan 1337. augusztus 20-i oklevelét (CDTrans II. 950. sz.). Ouymerbergh más-ként Aranyasbanya királyi város és aranybányászai kiváltságairól. — Az oklevelen a király Wzura földjén elveszett kettőspeccétjén kívül az újabb nagypeccétje is látható volt, az utólagos megpecsételést a hártya bal alsó szélére 1364. december 19-én rávezetett igazoló záradékkal együtt.

Ái Zsigmond király 1437. március 25-i oklevelében, DL 32505, 32506 és Kemény József gyűjteménye (DF 253537). □ Közlés: Cerculst 10–12/1934–36. 6–7 (Minea I.). □ Regeszta: Ub II. 171. — DocRomHist C, XI. 443.

1110. [1359.] december 21. (in Thome ap.) Az erdélyi káptalan bizonyítja, hogy I. Lajos király 1359. december 13-i parancsára (1101. sz.) kiküldte tanúbizonyságát: Miklós karbéli papot, kinek jelenlétében Zumurduk-i László királyi ember Apaty birtokon három napot időzött, majd azt december 16-án (f. II. preterita) az összehívott szomszédok jelenlétében ellentmondás nélkül örökjogon László apátnak és egyházának iktatta.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1391. július 29-i oklevelébe, a kolozsmonostori konvent ml-t-ban (DF 275178). — Ái Swerchi János erdélyi alvajda 1398. július 1-jei oklevelében, uo. (DF 275179). □ Közlés: DocRomHist C, XI. 446–447 (román fordításban is). □ Regeszta: KmJkv I. 190. — KmLt 31. sz.

1111. [1359.] december 22. (II. d. Thome ap.) Az erdélyi egyház káptalana I. Lajos királyhoz. 1359. december 13-i parancsára (1100. sz.) kiküldte tanúbizonyságát: János karbéli papot, kinek jelenlétében [Mihalzfálva-i] Bakio királyi ember december 20-án (f. VI. preterito) kiment [Martontelke] nevű jószág részre és azt az összehívott szomszédok, illetve Baramlaka-i népek jelenlétében körüljárta majd örökjogon Lászlónak és Andreasnak iktatta. — *Határjárás:* Mete autem predictae particule terre, prout idem homo vester et noster nobis recitaverunt, eo modo distinguuntur. Prima meta incipit a parte possessionis Isyptellis [!] in quodam loco vulgo Berchel dicto, ubi unam metam terream de novo erexissent. Deinde quasi ad partem meridionalem declinans descendit ad vallem ad caput cuiusdam silve Bykerdeo, ubi unam metam terream erexissent. Abhinc ad eandem plagam ipsam silvam transeundo currit ad unum montem, et ibi in vertice eiusdem montis unam metam terream de novo accumulassent. Deinde ad eandem plagam descendit ad terras arabiles, ubi unam metam terream de novo erexissent. Dehinc descendendo currit ad caput cuiusdam rivuli, ubi metam terream erexissent. Dehinc magis descendens vadit ad unam viam, in cuius medio unam metam terream accumulassent. Deinde eandem vallem ac rivulum in eandem currentem ad eandem plagam saliendo ascendit in quendam montem, sub quo unam metam terream de novo erexissent. Et deinde ascendendo currit ad verticem eiusdem montis, ubi ingruit metas possessionis Sauli, ubi unam metam terream de novo accumulassent. Et ibi mete ipsius particule terre terminantur.

Belefoglalva Swerch-i János erdélyi alvajda 1398. március 7-i oklevelébe, mely János Zsigmond választott király 1570. évi ái-ban maradt fenn, Szász Nemzeti Lt, Heydendorf-gyűjtemény, Collectanea I. 61. — Tartalmi ái

XVI. századi másolatban: DL 36544. □ Közlés: Ub III. 217. — DocRomHist C, XI. 447–449 (román fordításban is).

1112. 1359. december 29. (dom. vid. in Thome mart.) A Clusmonostra-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy I. Lajos király december 10-i parancsára (1097. sz.) kiküldte tanúbizonyságát: Ulrik frater papot, kinek jelenlétében Jakab fia: Miklós királyi ember december 23-án (II. f. a. Nat. dom.) az összehívott szomszédok jelenlétében Paluara és Kysreche birtokokat (Crazna vm) körüljárva örökjogon Reche-i Ictor fiának: Jánosnak és Lőrinc fiának: Jánosnak iktatta, minthogy négnapi otlétük alatt senki sem mondott ellen. — *Határjárás*: Primo et principaliter incipiens a parte plage occidentali, procedendo ivissent ad unum Berch videlicet Grebseberche penes et iuxta Fertespataka du[a]s metas terreas antiquas reperissent, quarum una separat huic possessioni Kysreche, alia vero Felkechel. Abhinc descendendo versus plagam orientalem ad eandem Fertespataka infra, et in ipsa Fertespataka cadit ad aliam rippam Sugopat[ak]a nominatam, ultra transeundo ipsam rippam Sugopataka, ibi reperissent duas metas terreas, quarum una separat possessioni Kysreche, alia vero Egrespataka. Et deinde procedendo versus plagam orientalem, tendendo ultra quendam Berch parvum, iendo per eundem Berch inibi cadendo ad unam rippam, ac abhinc tendendo supra ad eundem Berch similiter reperissent duas metas terreas antiquas, quarum una separat possessioni Kysreche eodem modo, alia Egrespataka. Postmodum vero egrediendo ultra ipsum Berch vadit ad aliam rippam Zanucapataka et ibi reperissent duas metas terreas, quarum una separat ville Zylah, alia vero Paluara. Item idem Zanucapataka cadit in rippam aliam Paluarapataka et ultra illam procedendo procedit ad unum Berch, qui videlicet Berch iacet inter unam rippam Eleupataka vocatam et inter magnam viam, per quam solent deferre sales. Et per ipsum Berch procedendo ad cacumen et supercilia montis M[e]zes, in cuius cacumine montis Mezes similiter reperissent duas metas terreas erectas, quarum una iungit possessioni domini episcopi Zylah, alia vero possessioni Paluara. Ultra iendo per cacumen ipsius montis Mezes, procedendo usque ad unam viam Zenthpetur vocatam videlicet a parte plage orientali penes et iuxta eandem viam similiter [in] cacumine ipsius montis Mezes reperissent duas metas terreas, quarum una separat Kysreche, alia vero Felkechel. Ab hinc vero ultra procedendo recte per eandem viam Zenthpeter infra descendendo ad plagam septentrionalem et ibi invenissent duas metas terreas, seques-trando inter prefas possessiones Felkechel et Kysreche. Postmodum ultra parvum procedendo per Berch, viam [?] et metam vidissent. Postea deinde procedendo per eundem Berch, duas metas pro signo reperissent. Item inde infra porcedendo ad plagam occidentalem et ibi cadendo ad prefatam rippam Sugopatak et ultra ipsam Sugopatak ad aliam rippam Gyurtanuspataka, inde ultra supra ad unum Berch, videlicet Gerepseberche vocatum et in cacumine ipsius Gyurtanuspataka pro signo duas metas terreas antiquas reperissent, quarum una demonstrat Kysreche alia vero Felkechel. Deinde vero procedendo ad monticulum modissimum[?] pro signo unam metam invenissent. Tandem ab ipso loco procedendo ad primas duas metas terreas unde processu fuissent, accessissent, ubi metas prefatarum possessionum commisissent, ut premissum est.

Ái I. Lajos király 1361. január 4-i oklevelében, DL 30669. □ Közlés: DocRomHist C, XI. 449–452 (román fordításban is).

1113. 1359. december 30. (in Alba Jule, f. II. p. Nat. dom.) I. Lajos király a gyulafehérvári (AlbTr) egyház káptalanának. Küldje ki tanúbizonyosságát, kinek jelenlétében Sándor, Gyurke vagy Erne királyi emberként idézze elébe Bybarch-ot, a Holmad-i románok vajdáját (woyuodam Olakorum) egy bizonyos Roman nevű román és Zalathna-i bányász özvegye ellenében, majd ennek lefolyásáról írjon jelentést. — *Hátlapján azonos kéz írásával:* Fidelibus suis, capitulo ecclesie Albensis, pro domina relicta Roman Olachy [!] et urbararii citatoria.

Eredeti, papíron, hátlapján pecsét nyomával, DL 30670. □ Közlés: Ub II. 172. — DocRomHist C, XI. 452–453 (román fordításban is). □ Regeszta: DocVal 142.

1114. 1359. Nikolaus, a szebeni (Czybiniensis) káptalan dékánja és kiscsúri (in Paruo horreo) plébános, a káptalanbeli többi testvérrel együtt bizonyítja, hogy [Johann] Kerz-i apát – az ottani konvent nevében – a Zeckat-i lakosok összességét bizonyos terület miatt perbe fogta és megidézttette. Az apát a káptalan előtt azt állította, hogy királyi okleveleket akar bemutatni arra vonatkozóan, hogy a vitatott föld a Kerz-i kolostorhoz (ad claustrum dictum Kercz) tartozik. A kijelölt időpontban azonban az apát és konventje nem bizonyította igazát és ezért a szebeni káptalan dékánja – a káptalanbeli testvérek tanácsára is – a Zeckat-i emberek összességét felmenti az apát és konventjének keresete alól. Az oklevelet a káptalan pecsétjével erősítik meg. — *Tanúk:* A Helta-i, a keresztényszigeti (de Insula) és a Schellenberg-i plébános, és sok más megbízható ember a papok, illetve a provincia lakói közül. — *Hátlapján 16. századi írással:* Kercz contra Zakadat.

Eredeti, hártán, függőpecsétje hiányzik, Szász Nemzeti Lt, Urk. I/14 (DF 244579). □ Közlés: Ub II. 172–173. — Schullers Archiv I/2. 295 (Reschner M.). — CDHung IX/3. 77 (töredékesen). — DocRomHist C, XI. 345–347 (román fordításban is).

1115. 1359. Az erdélyrészi hét szék lakói (provinciales septem sedium parcium Transiluanarum) bizonyítják, hogy [Johann] Kerz-i apát – az ottani konvent nevében – a Zeckat-i lakosok összességét egy terület miatt a szebeni (Czybiniensis) káptalan és dékánja előtt perbe fogta és megidézttette. Az apát a káptalan előtt azt állította, hogy királyi okleveleket mutathat be arra vonatkozóan, hogy a vitatott föld a [Kercz-i] kolostoré. A kijelölt időpontban egyaránt megjelentek az apát és a konventi testvérek, illetve Nikolaus comes és Zeckat-i emberek összessége, azonban az apát sem oklevelekkel, sem indokkal nem bizonyította keresetét. Ezért Konrad comes szebeni (de Czybinio) akkori királybíró, veresmarti (de Ruffo Monte) Ywanus comes és Johann comes testvérek, Stolzemberg-i Loc (d) Johann, továbbá Johann, a nagycsúri (de Magno horrea) egyház gondnoka (vitrico ecclesie), a Helta-i és a keresztényszigeti (de Magna insula) villicus, a provincia összes többi lakójával együtt és ezek tanácsára is, a Czeckat faluhoz tartozó területeket Zeckat falunak ítélték, nehogy az ottani társaikat (consociis) az apát részéről bármilyen jogtalanság érhesse. Az oklevelet a provincia pecsétjével erősítették meg. — *A peres föld határának leírása:* Terminos autem predicti territorii incipere recognovimus a rivulo fluente a loco, qui dicitur Cranemar, et pertransit usque in rivulum qui Hunnerbach nuncupatur, et tunc protenditur a loco qui dicitur Cranemar ultra montem usque in

parvum rivulum et sic per rivulum descendendo usque ad aquam magnam, que Alt nuncupatur. — *Hátlapján XVI. századi írással: Super territorio Zacdat.*

Eredeti, hártján, függőpecsétje kiszakadt, Szász Nemzeti Lt, Urk. I/15 (DF 244580). — Eredeti, hártján, függőpecséttel, a hét szász szék 1372. március 12-i megerősítő záradékával, uo. Urk. I/27 (DF 244592). □ Közlés: CDHung IX/3. 75–76. — Zimmermann: Texte 1 és 4. sz. — Reissenberger 18 (töredékesen). — Ub II. 173–174. — DocRomHist C, XI. 347–349 (román fordításban is). □ Regeszta: Kemény: Notitia I. 162–163.

1116. 1359. I. Lajos király parancslevele, melyben elrendeli, hogy a Hunyad vármegyében, a hátszegi kerületben fekvő Malomviz/Malomwyz, Nuksora és Kissebes birtokokat adják vissza Malomwyz-i Kende (d) Miklós fia: Kende (d) Mihály özvegyének.

Elveszett eredetije 1868-ban a Kendeffy család Nagyenyeden, majd Óraljaboldogfalván őrzött levéltárában volt. A Szabó Károly által ekkor közölt regeszta forrása azonban Kendeffy Elek Brevis familiae Kendefi historia heroica c. munkája volt. □ Regeszta: Sz 2/1868. 25 (Szabó K.). — Csánki V. 189. — DocVal 143. — DocRomHist C, XI. 345.

ADDENDA

!

1117. 1342. [október 6. előtt] (in Sancto Emerico, f. IV. p. [...]) Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy midőn Erzsébet királyné parancsára, szokott vajdai székhelyén: Szentimrén (in villa S. Emerici, solito nostro residentiae loco vajvodali) az erdélyrészi nemesekkel lakomázott (publicam institueremus ... commestionem) és mindnyájan megittasodtak (inter hilarem poculorum libationem omnes vaetaremur), Fahid-i Miklós meggondolatlanul és ok nélkül megrágalmazta Gyereo-Monostroi Rado Lászlót, miszerint ez és ősei kötekedő természetük miatt kapták a Rado nevet. Nehogy a dolog vérontásig fajuljon, a vajda – a király kegyéből e részek felett bírt joghatósága folytán – azt ítélte, hogy október 6-ig (ad oct. affuturis Mich. arch.) a sértegető 101 halat adjon Lászlónak jóvátétel címén, amit az két hízott disznóval viszonzozzon.

Eredetije ismeretlen, kéziratos másolata Kemény József gyűjteményében van (DiplSuppl I. 351r-v), és állítólag a Kemény cs lt alapján készült, ahol azonban ilyen oklevél ma nem található. – Kemény kézirata nyomán 1859–1883 között készült egyszerű másolata az Esterházy cs cseszneki lt-ban (DF 244454). A szöveg 1840 körül koholt, Keménynék tulajdonítható hamisítvány, amit neveléses tárgya, újkori nyelvezete, a tudálékos kitérők és családi levéltárra való – alaptalan – hivatkozás bizonyít. □ Regeszta: AOkI XXVI. 523. sz.

1118. 1343. március 2. (in Invocavit) A székesfehérvári Szt. István- király ispotályos konvent privilegialis oklevéllel tanúsítja, hogy Péter fia: Tamás magister Lyptou-i és Chovkakew-i várnagy a Mesko veszprémi püspöktől és káptalanától haszonbérbe (feudum) kapott Zuzd (Fejér vm) birtokot famulusának: Maalas-i Miklós fia: Demeter comesnek adományozta, mivel az gyermekkora óta hűségesen szolgálta, különösen a Thewtunia-ba, Bohemia-ba és Razia-ba vezetett királyi hadjáratokban, valamint Havasalföldön, ahol – amikor Bazarab legyőzte I. Károly királyt – Tamás a Demeter által átadott lovon tudott elmenekülni. — Az oklevél Donatus frater preceptor és őrszerzetes keze által kelt.

Eredeti, hártván, függőpecséttel, a veszprémi káptalan hiteleshelyi lt-ban (DF 229977). □ Regeszta: AOkI XXVII. 84. sz.

1119. 1343. július 17. (apud Villam novam Avinionensis diocesis, XVI. Kal. Augusti) [VI. Kelemen] pápa – a lelkigondozással járó székesfehérvári (de Albaregali) Szt. Miklós-plébánia, továbbá erdélyi és székesfehérvári javadalmai megtarthatása mellett – kanonokságot és prebendat rezervál Vrban fia: Miklós számára az egri káptalanban, úgy, hogy egy hónapon belül elfoglalhassa az első megürülő helyet. Az egri püspököt és káptalanát engedelmességre inti, semmisnek nyilvánítva minden, a fenti intézkedéssel ütköző adományt, Miklós bevezetésével pedig Mihály váci püspököt és a bácsi prépostot bizza meg.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt (DF 291217 és 291218). A bulla az e napon kelt supplicatióra (154. sz.) adott kedvező válasz. □ Regeszta: AOkI XXVII. 492. sz.

1120. 1343. július 24. (apud Villam novam Avinionensis diocesis, IX. Kal. Augusti) [VI. Kelemen] pápa levele Janibech tatár kánhoz (imperator Tartarorum). Kéri, hogy elődeihez hasonlóan – kiknek eljárásáról Magyarországi (de Vngaria) Illés ferences és

mások beszámolójából értesült – védelmezze meg a birodalmában élő keresztényeket a jogtalanságoktól és elnyomástól, a katolikus papokat engedje istentiszteletet végezni, a szentségeket kiszolgáltatni és prédikálni, hiszen a keresztény királyok sem kényszerítik a földjükön lakó sok ezer szaracént és többi pogányt a keresztény hit felvételére, hanem támogatják és megvédik őket.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt (DF 291798). □ Regeszta: AOkl XXVII. 510. sz.

1121. 1343. szeptember 18. (apud Villam novam Avinionensis diocesis, XIV. Kal. Octobris) [VI. Kelemen] pápa veszprémi egyházmegyei, a székesfehérvári (Albaregalis) prépost adományozási köréhez tartozó, 15 márka aranynál kevesebb jövedelmű szinekúra beneficiumot adományoz Zothmar-i Miklós fia: Gergely erdélyi egyházmegyei papnak. Bevezetésével a visegrádi apátot, a budai prépostot és Miklós erdélyi kanonokot bízta meg.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Regeszta: MonVespr II. 96, IV. 334. — RegSuppl I. 24 (jegyzetben). — AOkl XXVII. 618. sz.

1122. 1343. december 5. (Avinione, Non. Decembris) [VI. Kelemen] pápa – János portoi püspök kérésére – a püspök káplánjának: Volkv-i Pál fia: Jánosnak adományozza az erdélyi egyházban Mihály választott váci püspök kinevezésével megürült kanonokságot és prebendát, nem véve figyelembe, hogy János a pécsi káptalanban is javadalommal rendelkezik. Bevezetésével a zágrábi püspököt bízta meg, az erdélyi püspököt és káptalanát pedig engedelmességre inti.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt (DF 291216). □ Regeszta: AOkl XXVII. 811. sz.

1123. 1344. október 9. (Avinione, VII. Id. Octobris) [VI.] Kelemen pápa a veszprémi egyházmegyei székesfehérvári Szűz Mária-egyházban azt a kanonokságot és prebendát, mely Chamának a pápai udvarban bekövetkezett halála folytán üresedett meg és melynek betöltését – XII. Benedek bullája nyomán – az apostoli szék magának rezerválta, Peter fia: Andreasnak adományozza, noha Andreas bírja az erdélyi egyházmegyei Gipsa plébániát, és ígéretet kapott az ottani, Márton fia: Tamás erdélyi klerikus által elfoglalva tartott szászvárosi (de Varesio) plébániára is. Ha azonban utóbbit sikerül elfoglalnia, a Gipsa-i javadalomról le kell mondania.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. A bulla az e napon kelt supplicatoria (223. sz.) adott kedvező válasz. □ Regeszta: MonVespr II. 107–108.

1124. [1346. március 29. után] Péter erdélyi alvajda Chama fia: Jakab fia: Miklósnak Eymech fia: id. Wos (d) Miklós comes, valamint fiai: János és László, továbbá Eymech fia: János fiai: Miklós, László, János, Péter, Tamás és Deseu elleni perét március 29-ről (ab oct. Med. quadrag.) István erdélyi vajda legközelebbi közgyűléséig halasztja.

Tartalmi említés Lackfi István vajda 1347. március 25-i oklevelében (378. sz.), Wass cs lt (DF 252892). □ Közlés: HOkl 247. — Ub II. 38. — DIR C, veacul XIV. vol. IV. 343 (román fordításban).

1125. 1347. február 22. ([Jánk], in Kathedr. Petri ap.) András magister, a székelyek, Brassew, Zathmar és Máramaros megyék ispánja, valamint Zathmar vármegye négy szolgabírája bizonyítja, hogy a vármegye részére [Jánkon] e napon kezdett közgyűlésükön Iwan fia: András szomszédait és mindenki mást eltiltott Beltewk, Iwankaban és Paznan nevű birtokai használatától.

Eredeti, szakadozott és vízfoltos papíron, hátlapján zárópecsét töredékével, Zichy cs zsélyi lt: DL 76818. □ Regeszta: AOKl XXXI. 130. sz.

1126. 1347. június 21. (in Bogus, f. V. a. Ioh. bapt., in congregatione proclamata) Rescege-i Sándor, Wydka-i András, Omode fia: István és Petrych fia: Péter, Zathmar vármegye szolgabírái előtt Lőrinc és Székely (Siculus/Zekul d) János Patyud-i nemesek esküvel tanúsítják, hogy azt a két lovat, melyet a Patyud nevű falujukból engedély nélkül távozó Thasnad-i Bodow fia: Andrástól és fiától: Abramtól Zakalus (d) Mihály Damanyha-i vámszedő elkobzott, mivel a vámot nem fizették meg, Bogus-i Symon magister visszaszerezte és visszaadta servienseinek: a nevezett Lőrincnek és Jánosnak. Ezt András és Abram – akiket ügyvédjük: Vince magister Karazna-i főesperes képviselt – is elismerték, és vállalták, hogy ha valamelyikük a pert újrakezdené, patvarkodás bűnében marasztalják el.

Eredeti, csonka és vízfoltos papíron, hátlapján négy zárópecsét helye, Újhelyi cs lt: DL 97822. □ Regeszta: AOKl XXXI. 575. sz.

1127. 1347. július 9. (Bude, f. II. p. oct. Petri et Pauli ap.) I. Lajos király utasítja a Buda-i káptalant, hogy Labadaswossyan királyi birtokot (in ctu Albensi) iktassa Moogh fia: István csepeli (de Chepel videlicet de Magna Insula) hospesnek, mivel azt neki adományozta súlyos sebeivel tanúsított hű szolgálataiért, valamint fiának: Ocel (d) Jánosnak haláláért, akit I. Károly király havasalföldi hadjáratában a román Bozarad emberei öltek meg (in terra Transalpina in expeditione domini Karoli olim incliti regis Hungarie, genitoris nostri, contra Bozarad Olacum, tunc regni et sacre Corone infidelem habita, per homines eiusdem Bozarad in serviciis eiusdem domini Karoli olim incliti regis Hungarie, patris nostri, interemptus extitisse perhibetur).

Belefoglalva a budai káptalan 1347. július 20-i jelentésébe, Kisfaludy cs lt: DL 61188 és 61234. □ Közlés: HOKm II. 131–132. □ Regeszta: TSzle 7/1964. 561–562 (Györffy Gy.). — Bakács: Pest megye 609. sz. — AOKl XXXI. 661. sz.

1128. 1347. november 1. (Bude, in Omn. sanct.) I. Lajos király Sebus-i Synka fia: Péter magister kérésére átírja a Scepus-i Szt. Márton-káptalan 1345. november 5-én (sab. p. Omn. sanct.) kelt jelentését Sebus és Izbegh birtokok körülhatárolásáról. – *Hátlapján, a pecsét alatt azonos kéz írásával kancelláriai jegyzet: Relatio Stephani woyuode per magistrum Demetrium prothonotarium suum.*

Eredeti, hártján, hátlapján befűggesztett nagy kerek pecsét nyomával, Kapy cs lt: DL 64030. — Ái Zsigmond király 1420. augusztus 8-i oklevelében, Batthyány cs körmendi lt: DL 104971. — Ái a jászói konvent 1488. május 1-jei oklevelében, uo.: DL 103942. □ Regeszta: ZsOkI VII. 2054. sz. — AOKl XXXI. 1021. sz.

1129. 1348. május 13. (Thorda, VI. d. quind. Georgii mart.) István erdélyi vajda a május 8-án (in quind. Georgii mart.) Tordán összeült közgyűlés hatodik napján, pátens oklevelében, kedvező választ ad Jordanus frater [kolozsmonostori] apátnak a konvent Thiburch nevű birtokával kapcsolatos megkeresésére.

Hártyára írt és hátlapján megpecsételt eredetije talán még a XVIII. században elpusztult, de kivonatát Cornides Dániel kéziratos Diplomatariuma (tom. I. p. 21) megőrizte. □ Regeszta: CDHung IX/1. 642.

1130. 1351. május 15. (in Cracou, in quind. oct. Georgii mart.) Egyed erdélyi alvajda bizonyítja, hogy Szentegyedi (de Sancto Egidio) Wass (d) Tamás – testvére: Miklós magister ígérete szerint – kifizette azt az egy dénármárka, azaz tíz pensa bírságot, amelyel május 1-jén (in oct. Georgii mart.) Márton fia: Simon elleni perében adós maradt.

Eredetije ismeretlen, állítólag Huszti András XVIII. századi másolatáról készült XIX. század közepi egyszerű másolata Kemény József gyűjteményében található (DiplApp II. 129).

1131. 1353. február 12. (Avinione, II. Id. Februarii) [VI. Ince pápa] a Milchovi egyházmegye élére, mely a legutóbbi püspök halálával megüresedett, meggyőződés alapján alkalmaságról, Bernard frater domonkos professzort és papot nevezi ki, és a lelkek gondozását, valamint az egyházkormányzást egyaránt feladatául írja elő. Felszentelésével Vilmos Tusculanumi püspököt bízta meg, minderről pedig Milchovi város és egyházmegyéje klérusát, a kalocsai (Colocensis) érseket és I. Lajos magyar királyt is értesíti.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: RevCat 2/1913. 355–356 (I. C. Filitti).

1132. 1353. április 16. [VI. Ince pápa] – szegénysége miatt – felmenti [Bernard fratert], a kalocsai egyháztartományhoz (in provincia Colocensi) tartozó Milchovi választott püspökét a servitium-fizetés kötelezettsége alól.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt, Obligationes. □ Közlés: RevCat 2/1913. 357 (I. C. Filitti).

1133. 1357. március 15. Domokos erdélyi püspök 1500 Ft servitiumot fizet.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt, Obligationes. □ Regeszta: Pray: Specimen II. 258.

1134. 1357 (?). április 6. (Wyssegrad, f. V. p. Ramispalmarum) I. Lajos király – Szűz Mária iránti áhítatos érzéseitől indítva és eddig is megtapasztalt segítségére emlékezve – az Erdély földjén lévő Colosmonostri-i Szűz Mária-egyház apátjait és konventjét örökre mentesíti a megyei ispánok, szolgabírák és – a király, valamint az erdélyi vajda kivételével – minden más bíró (aliorumque quorumlibet iudicum extraneorum) joghatósága alól.

Ái Zsigmond király 1409. március 17-i oklevelében (ZsOkl II/2. 6659. sz., 1344. január 21-i keltezéssel), melynek szövegét a Hevenesi-gyűjtemény azóta elkallódott kötete (tom. V. p. 195) őrizte meg. A felmerülő problémákat lásd a következő regeszta jegyzeténél. □ Közlés: CDHung IX/2. 594–595.

1135. 1357 (?). július 21. (Vissegrad, f. VI. a. Magd.) I. Lajos király a főpapok, bárók, ispánok, várnagyok, nemesek, városok, szabad falvak bírának tudomására hozza, hogy a

Coloswar-i Szűz Mária-egyház apátságát és konventjét, Szűz Mária iránti áhítatos érzéseitől indítva, abban a kiváltságban részesítette, hogy az apátság jobbágyai és az azok módján élő birtoktalan serviensei felett (*iobagiones et servientes eorum impossessionatos in quibuslibet possessionibus ipsorum more aliorum iobagionum commorantium*), a bűnügyek kivételével, minden ügyben csak az apát vagy officialisa ítélkezhet. Ha ők a jogszolgáltatást elmulasztanák, panasszal a királyhoz vagy az erdélyi vajdához lehet fordulni jogorvoslatért.

Ái I. Ferdinánd király 1563(?) évi, állítólag Kolozsvár város részére készített oklevelében, melynek szövegét a Hevenesi-gyűjtemény őrizte meg (tom. V. p. 194), akárcsak vele szóról szóra megegyező 1369. június 11-i (CDHung IX/4. 159–160) és a fentebb ismertetett 1357. április 6-i királyi kiváltságlevelét (tom. V. p. 195). Ezen másolatok azonban 1833 és 1894, azaz a közzététel és a kéziratok katalogizálása között hozzáférhetlenné váltak, mert a Hevenesi-gyűjtemény szóban forgó kötete azóta ismeretlen helyen lappang, tehát ezek az oklevelek jelenleg csak a CDHung IX/2 felületes kiadásában állnak rendelkezésünkre. Az itt szereplő keltezés éve azonban – minden jel szerint – hibás, mert nehezen egyeztethető össze a jelen kötetben erre az ügyre vonatkozó egyéb információk (vö. 81, 93, 177, 865. sz.) kronológiájával. Bár véleményünk szerint az apátság bíráskodási kiváltságainak ügye 1341–1345 között rendeződhetett, amikor János apát egyben a királynéi udvar káplánja is volt, kötetünkbe – jobb híján – változatlanul átvettük a CDHung keltezését. Kellően megalapozott, új keltezésre ugyanis majd abban az esetben kerülhet sor, ha vagy a Hevenesi-gyűjtemény V. kötete hozzáférhető lesz, vagy eddig ismeretlen átirat, illetve másolat bukkan fel e két oklevélről. A keltezés körüli zavar azért keletkezhetett, mert az újkori másoló hibásan írta át a valószínűleg rövidített formában megadott évszámot. E két oklevél egyébként annak ellenére hitelesnek tekinthető, hogy nem szerepelnek a konvent okleveleinek 1427. évi jegyzékében és fontosságuk ellenére sem maradtak középkori átirásaik és újabbkori másolataik. □ Közlés: CDHung IX/2. 602–603.

MUTATÓK

NÉV- ÉS TÁRGYMUTATÓ

A kötethez készült mutató – a legfontosabb tárgyi címszavakon kívül – tartalmazza a bevezető tanulmányban és a regesztákban előforduló összes hely- és személynevet (a felhasznált könyvészeti és kéziratos források jegyzékében, valamint a regesztákhoz csatolkozó jegyzeteknek az illető oklevél kiadásait felsoroló bibliográfiai részében előfordulók kivételével). Ugyanakkor összefoglaló címszavakba foglal minden olyan elvont fogalmat (pl. rang, intézmény, jogi mozzanat), amely számot tarthat a történészek érdeklődésére. A betűrend kialakításánál a magyar szabályozásnak megfelelően az idegen mellékjeles betűket a megfelelő latin betűkkel azonosnak tekintettük. A hivatkozás regesztaszámokra történik.

A) A *helységnevek* a történetileg kialakult magyar alakjukban, többnyire megkülönböztető előtag nélkül jelennek meg a mutatóban (pl. Szépkényerüszentmárton Szentmárton címszó alatt keresendő). A várak még azon esetben is külön tételként szerepelnek, ha névalakjuk egyébként megegyezik a váralján fekvő település nevével – funkciójuk ugyanis gyökeresen eltérő, s gyakran topográfiailag is messze esnek egymástól (így külön tüntettük fel Déva várára és városára vonatkozó adatokat).

A történetileg kialakult helységnevet zárójelben, betűhíven, dőlt betűkkel követik az oklevelekben előforduló különlegesebb változatok. Ezt követően a helység az 1913. évi *Helységnevtárban* szereplő, központi intézkedéssel kialakított magyar, majd a hagyományos román, illetve mai hivatalos neve, valamint szász lakosságú falvak és nagyobb városok esetében ezek német elnevezése következik. Ezután a középkori megye, illetve szék, majd a / jel után erdélyi településeknél a mai megyebeosztás, míg a Románián kívülieknél az illető ország feltüntetése következik. Végül pedig a helység XVIII–XIX. századi státusát is jelöltük (helység, mezőváros vagy város). Elpusztult települések neve, amennyiben a névnek nincs mai változata vagy olvasata, eredeti alakjában szerepel. Ha a betűhív változatok és a mai nem magyar hivatalos nevek közül egyesek az ábécérend szerint több tétellel előbb vagy hátrább foglalnak helyet, és névalakjukból nehéz következtetni a történeti névalakra, ezektől utalások vezetnek el a regesztaszámokat felsoroló magyar névhez.

A középkori Magyar Királyság határain kívül eső helységek – amennyiben nincs közhasználatú magyar nevük (pl. Bécs) – szintén a történeti névforma alatt keresendők. Ez általában azonos a mai hivatalos elnevezéssel, de pl. a sziléziai és pomerániai helyneveket német (és nem mai lengyel) alakjukhoz soroltuk be. Esetenként a / jel előtt itt is szerepel a történeti régió (pl. Szicília, Szilézia stb.) neve.

A helységnévvel kapcsolatos adatokat a településre vonatkozó egyéb információk követik külön-külön tételekként: lakosainak ismert névadatai betűrendben, tisztviselőire (officiális, várnagy, plébános stb.), templomára, annak patrocíniumára, várára, malmára, vámjára stb. vonatkozó említések, továbbá az onnan ismert földrajzi nevek felsorolása. Ezután esetenként a helységnévről elnevezett család tagjai következnek, majd mindazon intézmények és közigazgatási egységek, amelyek nevüket nyerték az illető helységről (egyházmege, káptalan, vármegye).

B) A legjelentősebb változtatást az *Erdélyi Okmánytár* korábbi köteteihez képest a *személynevek* regisztrálásánál eszközöltük: az itt szereplő személyeket ugyanis – lehetőség szerint – *családok*ba szerveztük, hiszen a középkori atyafiság szerepének ismeretében szükségesnek látszott a rokonsági körhöz is elvezetni az olvasót. A változtatás oka az, hogy épp korszakunkban, a XIV. század közepe táján bomlottak fel végleg az egykori úri nemzetségek és alakultak ki a késő középkori–kora újkori értelemben vett családok, mint közösen birtokló vérrokonok csoportjai, amelyek a későbbiekben ugyan gyakran elágaztak, de a birtokosztályok jellegében bekövetkező változás folytán ezek az ágak csak ritkán (általában a leghatalmasabbak esetén) váltak önálló, nevükben is megkülönböztetett családdá.

Közismert, hogy ugyanazt a családot gyakran más-más néven említik a források és a kézikönyvek egyaránt. Ennek hátterében az áll, hogy ekkor még nem alakultak ki állandósult, mai értelemben vett családnevek, hanem a kor nemeseit leginkább az állandó lakóhelyül (*residentia*) szolgáló birtok nevéből képzett előnévvel különböztették meg. Minthogy pedig a *residentia* alkalmanként változott (vagy eleve több volt belőle), az előnév is ingadozott, noha a tapasztalatunk szerint korántsem olyan mértékben, mint első látásra tűnik. A többféleképpen jelölt családok esetében általában az Engel Pál *Középkori magyar genealógiájában* (CD-ROM, Bp. 2001) található névváltozatot szerepeltetjük, amennyiben pedig a fenti adatbázis nem tartalmazta a családot, a leggyakrabban használt vagy a későbbiekben állandósult előnévhez soroltuk be a famíliát. Az előnév a megfelelő birtoknév után következik, és csak a XVI. század közepe után élt személyeknél használjuk a hagyományos formájú, állandósult családnevet (így pl. Báthori Zsigmond fejedelem e névformában jelenik meg, míg XIV. századi ősei a Bátorai cs címszó alatt).

Némileg önkényesebben jártunk el azon esetekben, amikor az egyes nemzetségek felbomlását épp kötetünk regesztái örökítik meg. Ilyenkor ugyanis a közös őst nem lehet besorolni egyetlen családhoz sem, és az első nemzedék rokoni szálai sem tűnnének elő, ezért az előnevet a közös birtok alapján képeztük, a formálódó új családokat pedig ennek ágaiként tüntettük fel: pl. az Apafi és Bethlen családok az Almakeréki család megfelelő ágai alatt keresendők. (Meggjegyezzük azonban, hogy a későbbi kötetekben ezek a családok már önállóan fognak szerepelni.) Az utalások azonban itt is eligazítanak.

Az előnevet zárójelben a többi névváltozat követi, majd a cs (= család) betűjel után esetenként arra a nemzetségre utalunk, amelyből az illető család származik. Ezután következnek az ide tartozó személyek keresztnévük betűrendjében (ha említik, a keresztnév mellett idézőjelben a ragadványnevet is feltüntettük).

Mivel azonban az egyes oklevelek szövege gyakran semmilyen formában nem utal a benne szereplő személyek származására (még ha más adatok segítségével sikerült is az il-

letőt egy családba besorolni), minden személy egyúttal keresztnéve szerint is megjelenik a mutatóban. Az azonos keresztnévűek sorozatában előbb az egyháziakat, majd a világiakat soroljuk fel, e két kategória ugyanis élesen elválik egymástól. Az egyháziak élén (esetenként) a pápa szerepel, majd a többiek szolgálatuk helyének betűrendjében következnek. A világiak sorát az uralkodó és a királyi család tagjai nyitják meg, majd mindazok következnek, akiket nem birtokuk, hanem csak viselt tisztségük (pl. nádor, ispán, várnagy) vagy egyéb minőségük (pl. ügyvéd, famulus) alapján ismertünk. Ezután a helynévhez köthető nevek jönnek a birtok vagy lakóhely betűrendjében (amennyiben több településhez is köthető, azt vettük alapul és az került az első helyre, amelyből a „családnév” képeztük). A keresztnévet követi a rangjelző címre (magister, comes) való utalás, az apa és a leszármazottak vagy ezek hiányában más rokonok nevének feltüntetése, végül az egyes esetekben betöltött szerep (pl. királyi ember, fogott bíró), majd a státus (birtokos vagy lakos). Mindezeknek azonban a sorrend kialakításában nincs szerepük.

C) A fogalmi szószerkezeteket általában a konkrétumhoz közel álló névszavak (pl. bíraskodás, birtok, ítélezés, oklevél, pecsét) szerint rendeztük. Kivételek azonban adódnak, amennyiben úgy láttuk, hogy ez jobban szolgálja a felhasználást: így a „királyi birtok”, „királyi engedély”, „királyi udvar”, „királyi vár” fogalmak nem a „birtok”, „engedély”, „udvar”, „vár”, hanem a „királyi” kezdetű címszó-családban lelhetőek fel, hiszen itt a királyi méltóság szerepe a meghatározó. Néha önkényes fogalomképzésre is sor került: pl. célszerűnek látszott az alvajdai, királyi, országbírói, vajdai emberekre (megbízottakra) vonatkozó adatokat nem szétszórtnan, az egyes méltóságok mellett csoportosítani, hanem inkább összevontan, a „hatósági ember” címszón belül rendezni – e kiküldöttek ugyanis minden jel szerint egységes társadalmi csoportot alkottak, és nem a mandátum kibocsátója határozta meg személyüket.

A tárgyszavak és fogalmak esetében is utalások és gyűjtőfogalmak (pl. címek, tisztségek, egy-egy intézmény tagjai, egy nemzetségbe tartozó családok, azonos jellegű jogesetek) segítik az eligazodást.

Hegyí Géza

RÖVIDÍTÉSEK

a = apja	kk = kanonok
A = Ausztria	L., l. = lásd
avd/avdi = alvajda/alvajdai	lk(k) = lakos(ok)
avn = alvárnagy	lt = levéltár
b = birtokos	m = megye
B-Naszód = Beszterce-Naszód	M = Magyarország
B-Szolnok = Belső-Szolnok	mgr = magister
cs = család	mlt = magánlevéltár
(d) = dictus	mv = mezőváros
D = dél	nb = nembéli
e = előtt	Ny = nyugat
É = észak	plb = plébános
emb = ember	ppk = püspök
eme = egyházmegye	prp = prépost
erd = erdélyi	serv = serviens(e)
f = fia	sz = szék
fam = familiarisa/famulusa	Sz = Szerbia
fel = felesége	szb = szolgabíró(ja)
fn = földrajzi név	Szfv, szfvi = Székesfehérvár, -i
főesp = főesperes	Szl = Szlovákia
fr = frater	Szlv = Szlovénia
Gyfv, gyfvi = Gyulafehérvár, -i	u = után
h = helység	U = Ukrajna
H = Horvátország	ü = ügyvédje
isp = ispán	v = város
jb = jobbágy	vál = választott
k = körül	vd/vdi = vajda/vajdai
K = kelet	vm = vármegye
K-Szolnok = Külső-Szolnok	vn = várnagy
kir = királyi	† = meghalt
kir-néi = királynéi	! = hamis oklevélben

A, Á

Aaron, Aaronscenmiclosa l. Szentmiklós

Aba (Miklós a) l. Nagy (Magnus) Aba

Aba (*Aba*) nemzetség 149, 206, 640, 777, 859. L. még Cente, Debrői, Galgóci, Kompolti, Nekcsei, Rédei, Sirokai, Szikszói, Visontai cs

Abád, Abádszalók, Heves m/M, h 544

Abafája (*Abafaya, Abafaja*) – Abafaia/Apalina – Odendorf, Torda/Maros m, h 708, 826, 1015, 1087

—i Mindenszentek-kápolna és oltár 826

—i cs l. Görgényi cs

Abauj (*Wywar*) vm, M és Szl 121

—i isp: Szécsényi Tamás

Ábel (Lőrinc a), b, Devecser 40, 41, 48, 376, 385, 398, 416, 437, 964, 971

Abosfalva (*Obusfolua, Beznik*) – Abuş – Abtsdorf, Küküllő/Maros m, h 884

—i b-ok: Gergely (Pouch a) 884; Gergely (Pouch f) 884; György („Kugy” Mihály f) 884; István (Tamás f) 884; János („Kugy” Mihály f) 884; „Kugy” Mihály („Kugy” Miklós f, György, János és Miklós a) 884; János (Pouch f) 884; „Kugy” Miklós („Kugy” Mihály a) 884; Miklós („Kugy” Mihály f) 884; Pouch (Gergely f, Gergely és János a) 884; Tamás (István a) 884

Abraam l. Ábrány

Ábrahám, székelyvásárhelyi plb (1342), tegdi alesp (1342) 85, 323

— váradi Szt. Jakab-egyház plb (1343) 158

— (Jakab f), tizedszedő, ppki ügyvéd 452

Ábrahám, b, Doba 572

— (Mihály f), b, Laskod 558

— (Pál a), lk, Pele 639

— (János f), b, Szentanna 85

— b, Szentpéter l. Nagy Ábrahám

—/Abram (András f), lk, Tasnád 1126

— lk, Topa 51

— (Bálint a), lk, Torda 1108

Ábrány (*Abraam*), Nyirábrány, Bihar m/M, h 797

—i fn: Bátorutca

—i lkk: Boule (d) Pál, Golcsai Péter, János (Balase f), Petheu

—i Szűz Mária-egyház 797

Abtsdorf l. Abosfalva

Abuş l. Abosfalva

Acâş l. Ákos

Accia (*Accia*), Korzika/Franciaország, v 441

—i ppk: Ferenc

Acciaiuoli, Niccolo, zsoldoskapitány, Nápoly 577

Acél (Ocel d) János (István f), hospes, lk, Csepel 1127. L. még Vas „Acél” János

— (Achel d) Pál, kir emb, b, Kolozs vm 1101

Acentus, Acyntus l. Cintos

Achabykefew l. Acsabükkfő

Acherola l. Acciaiouli

Achman l. Ottomány

Aciliu l. Ecsellő

Acus l. Akus

Acsabükkfő (*Achabykefew*), fn, Bagos, Kraszna 75

Ad (*Ody*), Diósd – Dioşod, K-Szolnok/Szilágy m, h 445–446, 475, 503, 506, 554, 560, 647, 715, 779, 955, 961, 1014

—i fn: Borostyános(ág)pataka, Bükk, *Ezsekfel*, Füzpataka, Kacsóerdő, Kacsópata-

- ka, Mikepataka, Sármásérdő, Szilágy-pataka
 —i lkk: István, László
 —i Szt. Mihály-egyház 506
 —i cs: András (Imre f) 446, 506, 779; Balázs (Imre f) 446, 779, 955, 961–963, 1014; Bechen (János f) 506, 779, 955, 1014; Chete (Mihály a) 446; Guth (János és László a) 445, 506, 647, 650, 715, 779; Ilona (Jób f, Chete fel) 446; Imre (András és Balázs a) 446, 506, 779, 955, 961–963, 1014; István (János és Mihály a) 475, 503, 554, 560, 587, 961, 1014; János (Guth f) 506, 715, 779; János (István f) 554, 560, 587, 961, 1014; János (János f, Bechen a) 506, 779, 955, 1014; János (János, Lukács és Márk a) 506, 779; Jób (Ilona a) 446; Johahun (Miklós a) 445; László (Guth f) 445, 506, 647, 650; Lukács (János f) 506; Márk (János f) 506, 779; Mihály (Chete f) 446; Mihály (István f) 475, 503, 587; Miklós (Johahun f) 445
- Adács (*Adach*), Heves m/M, h 642
 —i cs l. Visontai cs
- Ádám, périgueuxi ppk (1347–1348) 441
- Adam, lk, Brassó 1053
- adó (*exactio, census*) 269, 290, 996. L. még földbér, királyi adó
 — behajtása 706
 adófizetés szabályozása 623
 —, szász, szabályozása 801
- adomány, kegyes 114, 242, 441, 566, 616.
 L. még birtok adományozása, lelki üdvösségért; birtok visszaadása, lelki üdvösségért
- adományozás l. birtok, (teljes) bírói joghatóság, búcsúengedély, gyóntatói kegyelem, feloldozás, javadalom, juhötvened, tartomány, vám, vámmmentesség, végrendelkezési jog adományozása
- adományozási jog l. jog, adományozási adóösszeírás 801
- Adorján mgr, kézdi főesp (1316–1346), erd dékánk (1340–1342), dobokai főesp (1346) 24, 33, 61, 70, 332
- Adorján comes (János, László, Margit, Mihály és Péter a), kir emb, b, Gáld 253, 388, 469, 656, 665, 864, 1099
- Adorján (*Adrian*) – Adorian, Bihar m, vár 918
 —i vn: Bátori László mgr
- adósság 91
 — átvállalása 815
 — törlesztése 634
 adószedés szabályozása 706
 adószedő, királyi 706
- Adrian* l. Adorján
- Agárbiciu l. Egerbegy
- Ágaserdő (*Agazerdey*), fn, Fráta, Berkenyes 492, 576
- Agata (Michael comes leánya), b, Kelnek 242
- Aghireş l. Egrespatak
- Aghireşu l. Egeres
- Aglynth/Aglenth (Miklós testvére, Székely Pál fel), b, Indal 1041, 1090
- Agmánd (*Ogmand*) nemzetség 463. L. még Kecseti cs
- Ágnes, szolgáló, Jára 270
- Agnetheln l. Szentágota
- Agnita l. Szentágota
- Ágoston, daszküloszi ppk (1346–1362) 441
- Ágoston (Ágnes f), szolgáló, lk, Jára 270
 — (János f), b, Kerelő 855
 — (György f), b, Menyő 560
 — b, Mikó 572
- ágostonos kanonokrend 95, 379, 555
 — — tagjai: provincialis prior: Bertalan; olvasószerzetes: Németi Tamás; szerzetes: Szigeti István; confrater: Mihály mgr pécsi jegyző
 — konvent: dési, egri
 — provincialis prior, magyarországi 624
- Ágotakövesd l. Kövesd
- Agria* l. Eger
- Agribiciu l. Egerbegy
- Agriş l. Egri
- Agrişteu l. Egrestő
- ágyastartás 727
- Aiud l. Enyed

- Áj (*Ay*), fn, Kistelek, Körmend 1091
 — (*Ay*), fn, Ós, Bongárd 161
 Ajerschteln l. Egrestő
 Ajton (*Athton*) – Aiton, Kolozs m, h 254
 ajtónállómester, kir: Becsei Thuteus, Gönyüi Tamás mgr
 akasztás l. ítélet, főbenjáró
 Ákos (*Akus*) nemzetség 87. L. még Ákosi, Álmosdi, Bebek, Illyei, Pocsaji, Szopori, Szödemeteri, Torockói cs
 Ákos (*Akusmonustora*), Ákosmonostora – Acâș, K-Szolnok/Szatmár m, h 87
 — i cs (Ákos nb): Akus mgr, id. (Mihály f, Dénes, Ilona és László a) 87; Dénes (id. Akus mgr f) 87; Ilona (id. Akus leánya) 87; László (id. Akus mgr f) 87; Mihály (id. Akus mgr a) 87
 Ákospalotája (*Akuspalataia*), elnéptelenedett település Esztergom mellett, Esztergom m/M 87
 Akus mgr, id. (Mihály f, Dénes és László a), b, Ákos 87
 — mgr (Elleus f), vdi emb, b, Torockó 395, 398, 785, 788, 798, 818
 —/Acus comes (Mihály f), kir emb, b Hidégviz, Bolya 43, 895, 959, 1098
 Alaard l. Alard
 aláírás 810
 Alaperdő (*Oloperdey*), fn, Devecser 416, 437
 Alaperdőfő (*Oloperdeyfej*), fn, Devecser 416, 437
 alapítás, királyi l. királyi alapítás
 Alard (Bálint f), kir emb, b, Hosszútelke 356 (!), 474
 — (Christian comes a), lk, Selyk 868, 1060
 —, id. (ifj. Alard a), b, Vízakna 242
 —/Alaard, ifj. (id. Alard f, Johann a), b, Vízakna, Sebes 34, 242, 815
 — (Gyan a), b, Vízakna 228, 342
 Alba l. Fehér, Gyulafehérvár, Székesfehérvár
 — *Gyule/Iule/Transsilvana* l. Gyulafehérvár
 — Iulia l. Gyulafehérvár
 Alba Regalis l. Székesfehérvár
 Albert, szentiváni plb (1347–1348), dobokai alesp (1347) 417, 453
 Albert mgr, kir speciális jegyző (1349–1350) 512, 553
 — (János f), b, Fűzkút 978
 — (Waguth /d/ Beke f), b, Korpád 280
 — (Zaluch f, Mihály mgr és Miklós mgr a), b, Mindszent 55, 112, 244, 495, 791, 832, 1073, 1075, 1081–1082
 — (Miklós és Tamás a), b, Mojád 502, 508, 554, 587, 591, 961
 — (István f, András, Imre és Salamon a), b, Pata 204
 — (Miklós a), b, Szokol 35
 — (Miklós f), b Tötör 55
 — (Mihály és Miklós a), b, Zsuk 489
 Albești l. Fehéregyháza
 Albrecht Michael, lk, Szentertzsebet 90
 Alcina (*Alcznonia, Olchuna*) – Altina – Alzen, Újegyház sz/Szeben m, h 507, 516, 623, 820, 895
 — i plb: Johann 507, 623
 — i lk: Johann (Stephan comes a) 820; Stephan comes (Johann f) 820; Stephan (Stephan és Werus a) 895; Stephan (Stephan f) 895; Syffrid comes 516; Werus (Stephan f) 895
 Áldásos l. Halálos
 Aléria (*Aleria*), Korzika/Franciaország, v 114
 — i püspök: Galganus
 alesperes 85, 144, 201, 323, 417, 453, 536, 558, 852 l. dobokai, ózdi, szatmári, szilágyi, szoldobágyi, telegdi, ungi alesp
 Aleș l. Elyüs
 Alexandru (Bazarab f), havasalföldi vd (1344/1352–1364) 296, 777, 1084
 Alfalui cs l. Kápolnai cs
 Alfüged l. Füged
 Alfürményes l. Fűrményes
 alispán 897, 941. L. még belső-szolnoki, brassói, kolozsi, krasznai, külső-szolnoki, medgyesi, selyki, szatmári, székel, szepesi alisp.
 aljegyző l. egri/erdélyi káptalan
 alkalmasság, egyházi tisztségre 273, 1131
 alkancellár, kir: Apáti Miklós, Permesei Tamás mgr

- Alkenyér l. Kenyér
 állattartás l. legeltetés
 Alma l. Almás
 Almád (*Almaad*), Monostorapáti, Zala m/M, h
 —i bencés konvent 97
 —i konvent tagjai: apát: Mihály
 Almakerék (*Halbenkragen*, *Almakereke*,
Medium Collum) – Maláncrav – Malm-
 krog, Fehér/Szeben m, h 8, 250, 534,
 537, 539, 541, 543
 —i cs (Becsegergely nb): Apa comes (Ger-
 gely és Jakab a, Gegus nagyapja) 8,
 250, 300, 736, 803, 876, 1049; Gergely
 (Apa f) 736
 —i — (Apari-ág): Gegus/Geguztho (Apa f,
 Gergely, János mgr és Miklós a) 8,
 250–251, 534, 537, 539, 541, 543, 548–
 549, 722, 809; Gergely (Gegus f) 250–
 251; Ipochn (Apa f, János a) 250–251;
 János/Iwanus mgr (Gegus f), kolozsi isp
 (1355) 250–251, 534, 537, 539, 541,
 543, 548–549, 722, 809; János (Ipochn f)
 250–251; Miklós (Gegus f) 250–251
 —i — (Bethleni-ág): András mgr (Jakab f)
 8, 227, 250, 300, 537, 541, 543, 722,
 803, 876, 890, 971–972, 1049; Apa (Já-
 nos f) 803, 1049; Dénes (Jakab f) 8,
 537, 541, 543, 736, 803; Gergely (János
 f) 803, 1049; Jakab (Apa f, András mgr,
 Dénes, Jakab mgr és János a) 8, 227,
 250, 300, 537, 541, 543, 722, 736, 803,
 876, 890, 971–972, 1049; Jakab mgr
 (Jakab f) 8, 250, 300, 537, 541, 543,
 803, 971, 1049; János (Jakab fia, Apa és
 Gergely a) 8, 250, 300, 537, 541, 543,
 803, 1049
 Almás (*Almas*) – Almaş, folyó 569, 572
 — (*Almas*) patak, fn, Borzás 73
 Almás (*Almas*), Hídalmás – Hida, Dobo-
 ka/Szilágy m, h 1022
 —i cs l. Dobokai cs
 — (*Almas*), Küküllőalmás – Alma – Al-
 maschken, Küküllő/Szeben m, h 697,
 804–805, 853, 895
 —i fn: Nagybükk, *Ruhbolchbyke*, Somo-
 gyom
 —i lk: Hese
 —i cs l. Kendhidai cs (Almási-ág)
 — (*Almas*), Váralmás, Nagyalmás – Alma-
 şu, Bihar/Kolozs/Szilágy m, h 51, 77
 —i officialis: Pécsi Gergely
 Almaschken l. Almás
 Almásneszmély l. Neszmély
 Almáspataka (*Almaspataka*), fn, Dörsök 508
 Almáspatakfő (*Almaspathakfe*), fn, Bajom,
 Csaholy 1091
 Álmosd, Bihar m/M, h
 —i cs (Ákos nb): Chure (Péter a) 770; Péter
 (Chure f) 770. L. még Pocsaji, Szopori,
 Szödemeteri cs
Alnires l. Nyíres
 Alparét (*Welpreth*), Velprét – Olpret/Bobál-
 na, B-Szolnok/Kolozs m, h 881
 —i lkk: Cristian, Dumitru, Iwan, Kulhun
 vajda, Surban kenéz
 Alpestes l. Pestes
Also Suky l. Zsuk
Alsowkuesd l. Kövesd
 Alt l. Olt
 Alţina l. Alcina
 Altsohl l. Zólyom
Altum castrum l. Visegrád
 Aluniş l. Kecset, Monyoró
 alvajdai ember l. hatósági ember, avdi
 alvárnagy 300, 335, 359, 382, 386, 984, 987,
 990
 Alvinc l. Vinc
Alzcina, Alzen l. Alcina
 Amadé, langoi ppk (1342–1348) 114
 Ambrus (Tamás a), b, Göc, Köblös, Kapor
 191, 324, 355, 376, 416, 487
 Amnaş l. Omlás
 Anch (Tamás leánya, Pályi László fel), b,
 Pályi 129
 Anda l. András
 András, erd ppk l. Szécsi András
 — gyógyi pap (1340–1346) 6, 324, 355
 — pankotai főesp (1339–1350) 299, 354
 — szigetfői főesp (1354) 754
 — váradi ppk l. Bátori András

- váradi karpap (1358–1359), a Szt. András-kápolna rectora (1359) 1092
- András (II.), király (1205–1235) 227, 1062
- (III.), király (1290–1301) 227, 785, 798, 836, 1108
- (I. Károly f), herceg, nápolyi király (1345) 533, 577, 592, 709, 777
- bolondóci vn I. Lackfi András
- erd vd és szolnoki isp I. Lackfi András
- , Erdőtélki „Polhos” István fam 238
- (Miklós f), kir emb 920, 933
- mgr (Endere f), k-szolnoki alisp I. Csáni András mgr
- (Dénes f), sebesvári vn I. Kölcsei András
- székely isp I. Lackfi András
- vdi officialis I. Junhos (d) András
- (Imre f), b, Ad, Mocsolya 446, 506, 779
- mgr (Jakab f), ülnök, avdi emb, b, Alma-kerék, Bethlen 8, 227, 250, 300, 537, 541, 543, 722, 803, 876, 890, 971–972, 1049
- (István a), b, Balázsfalva (!) 356, 361
- (Balázs a), b, Béd 864
- , szolga, lk, Biri 486
- („Tollas” István, Miklós és Pethe a), b, Borzás 339
- (Leukus a), lk, Bujtur 364
- (Miklós a), b, Csán 310
- (Mihály mgr a), b, Csongva 214, 217–218, 1069
- (Gál a), b, Décse 716
- comes (István f), avdi emb, b, Dengeleg 162, 266, 271, 722–723
- comes (János f), bíró, lk, Dés 496
- (Demeter f), villicus, lk, Désakna 526
- (Miklós a), b, Devecser 47, 62, 398, 416, 420, 426, 437, 964
- (Benedek f), b, Dörsök 631
- (Mihály a), b, Fűrmenyes 1013
- mgr (János f), klerikus, b, Girolt, Nagyfa, Tancsháza 461, 611, 843, 1094
- (Miklós f, Domokos a), b, Gombás, Som-kerék 157, 408, 412, 444, 512, 556
- (András avd és Miklós a), b, Gyógy 196, 434
- (András f, András, Erzsébet, István, László és Lukács a) erd avd, b, Gyógy I. Gyógyi András
- mgr (András avd f), b, Gyógy 324, 355, 665, 871
- (Pál és Tamás a), b, Hosdát 315
- comes/mgr (Erne mgr, Gyurk/György mgr, Loránd mgr, Máté mgr, Mihály mgr és Sándor mgr a), b, Illye, Folt 226, 570, 714, 910, 1044
- (Hete f), lk, Inaktelke 967
- (Margit a), b, Iriny 503
- (Demeter, Miklós és Péter a), b, Ispánlaka 260
- (Komurzam f, Ilunch a), b, Jákó 358
- (Banch f), b, Jára 30
- (Jakab f), b, Jára, Csán 61
- mgr (Ivan f), b, Kálló, Semjén 1125, 491, 631, 641, 675, 761
- (Imre a), b, Kalocsa, Márkháza 256
- (Miklós mgr és Simon a), b, Károly I. „Ördög” András
- (Anda/András és János a), b, Kecel 10, 532, 538
- (András f), b, Kecel 10, 532, 538
- (Miklós f), b, Kecset 193
- (János f), b, Kegye 746, 770, 821
- (Mihály a), b, Köblös, Esküllő 1009
- krasznai officialis (1351), lk, Kraszna 591
- (Jakch mgr f), b, Kusaly 724, 769
- (Jako testvére), b, Mada 602
- (Desew f), b, Majos 195
- (Jakab a), b, Nagylak 232
- (Hyce f), lk, Nyíres 25
- (Imre f), kir emb, b, Nyüved 1078
- (Beke f), vdi emb, b, Olasz 247, 811, 973
- (Benedek mgr a), b, Pacal 1078
- (László a), b, Pályi 129
- (Albert f, Péter a), b, Pata 204, 243
- (Mihály és Miklós a), b, Pestes 357
- (Beke f), b, Póka 417
- (Feyer /d/ István f), b, Rákosd 982, 1048
- (Sándor f), b, Reszege 29
- (Cheh /d/ Jakab f), ülnök, b, Röd 227, 306, 320

- (Pál f), avdi emb, b, Septér 830
- (Péter f), Gombási Domokos mgr fam és ü, lk, Somkerék 996
- (Beneh f), hospes, lk, Szalacs 1091
- (Jakab f), avdi emb, b, Szamosfalva, Gyerőmonostor 1022
- (Jakab a), lk, Szfv 1068
- (Gergely f), ülnök, b, Szentiván 227
- mgr (Chol /d/ Miklós f), b, Szentmihálytelke, Valkó 51, 485, 490, 493, 909, 1022–1023, 1030–1031
- (Miklós f), b, Széplak, Ipp 792, 1043
- b, Szokol 542
- (Miklós f), b, Szucsák, Macskás 841, 911, 977, 1007
- (János f), Pelei Erzsébet ü, b, Szuna 1093
- (Bodow f, Ábrahám a), lk, Tasnád 1126
- (Mochkus /d/ András és János a), b, Táté, Bökönyszeg 751
- lk, Topa 51
- (Miklós a), b, Tök 734–735
- (Gergely f), b, Tömpös 12
- (Pál a), b, Tunyog 840
- (Jolath f), b, Vaja 558
- (Péter a), lk, Valkó 51
- szatmári szb, b, Vitka 1126
- (János a), b, Vizsoly 715
- Andrásháza (*Andreashaza*) – Andrašaza/Rădaia, Kolozs m, h, ma tanya Méra határában 490, 1055
- i lk: János (Pál f)
- i cs: János (Kelemen f) 485, 490; János (László a) 1055; Kelemen (János a) 485, 490; László (János f) 1055
- Andreas (Peter f), dipsei, majd szásvárosi plb (1344), szfvi kk (1344), tekei plb (1357), erd kk (1357) 219, 223, 1123, 224, 925
- Andreas (Herbord f), b, Balázsfalva 588, 752–753, 1100, 1111
- (Arnold comes a), lk, Bogács 582
- (Nikolaus a), lk, Dálya 588
- lk, Hégen 562
- (Nikolaus comes f), b, Kelnek 258, 815, 861
- comes, lk, Paratéz 1056
- Andurnuk (István és Jakab a), b, Pele 1046–1047, 1092–1093
- Angyalos Krisztina (Bálintitt Zsigmond fel) (!) 229
- Anianus/Anyas (János és Miklós mgr a), b, Dédács 792, 811, 1043, 1078
- Anna (Móric leánya, Bátori László fel) l. Meggyesi Anna
- (Márton leánya, Csáni Miklós fel), b, Petlend 310
- (Lőrinc leánya, Kaplyon nb Péter fel), b, Széplak 750
- Annus (Erki István fel) 42
- (Dees leánya, Gergely fel), b, Dészháza 146
- Antal (István f), b, Balázstelke 263
- (Tamás f), avdi emb, b, Csapó 384, 691
- (Wouercu f), avdi emb, b, Kide 266, 316–317, 327, 406
- (György és Mihály a), b, Nádas 730
- (Miklós f), avdi emb, b, Radnót 384
- (Balázs f), b, Récsé 795
- (István fr és János a), lk, Sziget 555
- (Deme testvére), b, Tiburctelke 26
- antiqua Torda* l. Torda (Ótorda)
- anyakirályné l. királyné, magyar
- Anyas l. Anianus
- Anyatavavölgye (*Anyatauauelgev*), fn, Szentkirály 414
- Anych (Kazsardi Demeter fel) 42
- /Anna (Domokos leánya), b, Harangláb, Sáros 557, 1016
- (Michael comes leánya), b, Kelnek 242
- Anyos l. Anianus
- Apa comes (Gergely és Jakab a), b, Alma-kerék 8, 250, 300, 736, 803, 876, 1049
- (János f), b, Almakerék, Bethlen 803, 1049
- Apahida (*Apahida*), Oláhapahida, Kisapahida – Pägida, Fehér m, h 157
- apai ház 132
- Apalina l. Abafája
- Apanagyfalu l. Nagyfalu
- Apát (*Abbas*) Miklós, kolozsi plb (1350) 555
- Apáthavasa l. Leske

- Apáti (*Apaty*), Dellőapáti – Apatiu, Dobo-
ka/B-Naszód m, h 254, 257
- (*Apathy*), Olcsvaapáti, Szatmár m/M, h
960
- (*Apaty*), elnéptelenedett település Abafája
határában, Torda/Maros m 464, 824,
826, 1015, 1101, 1110
- Apáti Miklós, relator, esztergomi prp (1347–
1350), zágrábi ppk (1350–1356), kir al-
kancellár (1351–1356), kir kancellár
(1356–1366), kalocsai (1356–1358),
majd esztergomi érsek és örökös isp
(1358–1366) 526, 577, 706–707, 711,
745, 777, 781, 818, 825, 937, 1059,
1061–1062, 1084, 1108
- Apatiu l. Apáti
- Apaujfalva l. Újfalva
- Apold (*Appoldya*) – Apold – Trappold, Se-
gesvár sz/Maros m, h 173, 541, 727–728
- i plb: Peter 727–728
- i (v. Fehéregyházai) cs: Nikolaus (Nikolaus
és Peter a) 173; Nikolaus (Nikolaus
f) 173; „Klein” Paul 1088; Peter (Niko-
laus f) 173
- (*inferior Apoldia*), Alsóapold, Kisapold –
Apoldu de Jos – Kleinpold, Szerdahely
sz/Szeben m, h 138, 516
- cs: Johann 138; Mortyn comes 516;
Ywan comes 516
- (*Oberst Apolden*), Felapold, Nagypold –
Apoldu de Sus – Grosspold, Szerdahely
sz/Szeben m, h 418, 516, 762–763
- i plb: Pókafalvi Pál 418
- i százsz ev. egyházközség lt 762–763
- i cs: Johann/Ywan comes 516, 762–763
- Apor, id. (János a), b, Szárazpatak 551
- , ifj. (István, János és Kadach a), b, Szá-
razpatak 531, 551
- Apor cs: Apor, id. (János a) 551; Apor, ifj.
(István, János és Kadach a) 531, 551;
Demeter (János f) 551; Egyed („Fejér”
István a) 551; „Fejér” István (Egyed f,
Jakab, Pál és Péter a) 531, 551; Gergely
(Sandur f) 531, 551; István (ifj. Apor f)
531, 551; István (János f) 551; István
(Palus f, László a) 531, 551; Jakab
(„Fejér” István f) 531, 551; Jakab (San-
dur f) 531, 551; János (id. Apor f, De-
meter, István, Miklós és Péter a) 531,
551; János (ifj. Apor f, Miklós a) 531;
Kadach (ifj. Apor f) 551; László (István
f) 531, 551; Miklós (János f) 531, 551;
Miklós (Sandur f) 531, 551; Pál („Fej-
ér” István f) 531; Palus (István a) 531,
551; Péter („Fejér” István f) 531, 551;
Péter (János f) 531, 551; Sandur (Ger-
gely, Jakab és Miklós a) 531, 551
- Appa l. Apa
- apród, királyi 88, 601
- , királynéi 1009
- Apród (Approd d) János (László a), avdi/vdi
emb, Losonci Tamás mgr ü, b, Ős, Pa-
latka 272, 300, 487–488, 877
- (Apród d) János deák (Apród /d/ Miklós
f), b, Tótsolymos l. Tótsolymosi „Ap-
ród” János
- (Apród d) Miklós (Kuuasy Mátyás f, Já-
nos deák a), b, Tótsolymos 535, 796, 822
- (Apród d) Miklós (Tamás a), b, Keresztúr
245, 371
- Aprozya, román vd, lk, Zopus (1345) 296
- Apulia (*Apulia*) – Puglia, Olaszország, tar-
tomány 442, 777
- Araci l. Árapatak
- Arad (*Orod*) – Arad, Arad m, v
- i Szt. Márton-egyház káptalana 210, 380
- i — — (hiteleshelyként) 12, 88, 330, 359
- i — — tagjai: prp: Tarkói Péter mgr; olva-
sók: Benedek mgr
- i (*Orod*) főesperesség 368, 740, 959
- i főesp: Campello Bonjohannes de, Pelros
János mgr
- (*Orod*) vm, R 12, 88, 584, 1044
- i isp: Szeri Balázs mgr
- Arany *Zenthmyklos* l. Szentmiklós
aranybánya 21, 55, 211, 1109
aranygyűrű 639
- Arany – Uroi, Hunyad m, h
- i cs: Gergely („Malac” Miklós testvére)
910; „Malac” Miklós mgr 910

- Aranykút (*Arankuth*) – Aruncuta, Kolozs m, h 360, 576
- Aranyos (*Oronos*) – Arieș, folyó 227, 571
- Aranyos (*Aranays*) – Cheud, K-Szolnok/Szilágy m, vár Kőd mellett 73, 574
- i vn: Macska Domokos mgr; Tompus
- Aranyos, szék
- —i székelyek 227, 571, 716, 798. L. még Farkas, György (Jakab f), János (Iluka f), Kylien, Miklós (Jakab f), Pál (Bachka f), Tamás (Ebed f)
- Aranyosbánya (*Ouymbergh*), Offenbánya – Ofenbaia/Baia de Arieș – Offenburg, Torda/Fehér m, h 1109
- i aranybányászok 1109
- Árapatak (*Aruapataka*) – Arpătac/Araci, Fehér/Kovácszna m, h 523, 527, 1079, 1088–1089
- i fn: Debrenfő, Havad, Korlátpataka, Középbérc, Vecel, Zoltányepü
- Arbegen l. Egerbegy
- Arcalia l. Árokalja
- Archita l. Erked
- Archiud l. Erked
- Archiv d. ev. Landeskirche 762–763
- Ardó (*Ordow*), Szőlősvégárdó – Pidvino-hragyiv, Ugocsa m/U, h 832, 1050
- i cs (Hontpázmány nb): Bertalan (Leukus f) 832; János, id. (Leukus f) 832; János, ifj. (Leukus f) 832; Leukus (Bertalan, id. János és ifj. János a) 832. L. még Újhelyi cs
- Ardud l. Erdőd
- Argyas (*Argas*) – Argeș, Havasalföld, vár 400
- Arieș l. Aranyos
- Arkedén l. Erked
- Árkos (*Volaherkis*), Oláhárkos, ma Alsócsóra – Săliște, Fehér m, h 9
- i fn: Árkospatak
- (*Zazerkys*), Szászárkos, ma Balomir – Balomiru de Câmp, Szászsebes sz/Fehér m, h 9
- Árkospatak (*Erkyspatak*), fn, Árkos 9
- Arnold, kistoronyi plb (1351) 623
- pápai nuncius l. Caucina, Arnold de
- Arnold comes (Andreas f), lk, Bogács 582, 651
- comes (Cristian a), lk, Mikeszásza 959
- Arnold völgye, fn, Szentlászló 123
- árok (*fossatum*) 339, 697, 751, 805, 961, 1016, 1048, 1086
- , vizes 430
- Árokalja (*Arukalya*) – Arcalia – Kallesdorf, Doboka/B-Naszód m, h 784
- Áron (János f), b, Áronszenmiklós 971, 1086
- Aron, Aronzenhmiclos* l. Szentmiklós
- Arpătac l. Árapatak
- Arrus (d) Miklós (Imre f), b, Pata, Hesdát 204, 637
- Artheus (János a), b, Kóród 1, 5
- Ártánd (*Arthand*) – Bihar m/M, h 145
- i kápolna 145
- Artholphus (Tamás f), b, Szentpál 406
- árú 585, 632, 724, 1025
- Aruapataka* l. Árapataka
- Aruncuta l. Aranykút
- Arunzenhmyklosa* l. Szentmiklós
- Árus (Institor) János, pap, lk, Dirschau 959
- Árvahegy (*Arwad, Aruahigh*), fn, majd mára elnéptelenedett település Soborsin határában, Arad m 88, 985
- i Szűz Mária-templom 985
- árvíz 1, 163, 484, 986
- Arwad* l. Árvahegy
- Așchileu l. Esküllő
- Ascoli (*Exculium*), Olaszország, v 577
- Assisi (*Asisium*), Olaszország, v 562
- i ppk: Bertrand fr
- Aszó l. Oszvaj
- asztalnokmester l. étékfogómester
- aszúági főesperesség 186
- i főesp: Valkói János
- Așel l. Ecel
- Ațintis l. Cintos
- Audebrand, Étienne d', saint-pons-i ppk (1345–1348), pápai kamarás 390–391
- Auginas*, azonosítatlan település, talán Belényes környékén, Bihar m 296
- i lk: Nicolae
- i román vd 296

Aurel Vlaicu l. Bencenc
 Ausztria (*Austria*) 229, 400, 577
 Avas (*Auas*), fn, Sármás 482
 Avaucius xanthi ppk (1342–1348) 114, 441
 Averanus l. Vrána
 Aversa, Olaszország, v 577
 Avignon (*Avinio*), Franciaország, v 68, 79, 103–104, 114, 133–136, 145, 148, 167–169, 1122, 174, 178, 221–223, 1123, 235, 239, 241, 273–279, 293–294, 296–297, 303, 332, 344–352, 362–363, 368–369, 379, 390–391, 394, 399, 428, 467, 472, 477, 555, 609–610, 661–663, 1131, 732, 738–741, 765, 768, 772, 774, 796, 822–823, 857, 889, 901–902, 904–905, 907, 943, 956, 959, 968, 985–986, 992–993, 1001–1004, 1052, 1067–1072
 —i egyházmegye 102, 154, 1119–1121, 181–186, 219, 281, 283–286, 333–334, 720, 726, 807, 850, 914–917, 921–927, 929, 942, 1017, 1019
 —i sekrestyés 1019, 1067
 —i Szt. Agricola-egyház dékánja 739–740, 768, 850, 905, 915, 993
 Aylescher Ladislaus, esküdt, lk, Segesvár (!) 123
 Aynardus (János a), b, Pele 508

B

Bábahalma (*Babaholma*) – Bobohalma – Rupsdorf, Küküllő/Maros m, h 484. L. még Hegyeshalom
 Bábaréte (*Babarete*), Polyánk, Polyánóc – Pol'anovce, Szepes m/Szl, h 382, 386
 —i cs: István (István a) 382, 386; István (István f) 382, 386
 Babenberg (II.) Frigyes, osztrák herceg (1230–1246) 229
 Báboc (*Bobuch*) – Băbuțiu, Doboka/Kolozs m, h 188
Bachanateleke l. Bacsonatelke
 Bachka (Pál a), székely, Aranyos sz 227

Bachnea, Bachnen l. Bonyha
 Bács (*Bach*) – Bač, Bács m/Sz, h
 —i káptalan 103–104, 167, 221, 223, 235, 281, 285, 297, 344, 347, 369, 925
 —i — tagjai: prp: 1119, 169, Chama, Jakab (Simon f); olvasókk: Jugié Guillaume de la, Kanizsai István; éneklókk: Kaboli ifj. László (Bako f); kk: Tamás (Péter f)
 —i egyházmegye 297
 — (*Bach, Baach*), Kisbács – Baciú, Kolozs m, h 51, 130, 490
 —i káplán: János pap 490
 —i (*d de Bach*) Péter, lk, Tamásfalva 51
 Bácsai (*Bachy*) – Băcia, Hunyad m, h 910
 —i cs: Petew (Tiburc f) 910; Tiburc (Petewa) 910
 Bacsna (*Bachna*), elnéptelenedett település Panyola határában, Szabolcs m/M 886
 Bacsonatelke (*Bachanateleke*), elnéptelenedett település Szásztörpény határában, Doboka/B-Naszód m 208
 Badacson (*Bathathun*), Szilágybadacsony – Bădăcin, Kraszna/Szilágy m, h 454
 Bádok (*Badug, Baduk*) – Badoc/Bădești, Doboka/Kolozs m, h 62, 460, 470
 —i cs: Péter dobokai szb (1332, 1334, 1341) 62, 460, 470
 Badon, Bádón l. Bálton
 Băgaciu l. Bogács
 Bagar (d) l. Bogár
 Băgara, Băgăra, *Bagarteluky* l. Bogártelke
 Baglyosáj (*Boglusay*), fn, Kistelek 1091
 Bagó (*Magri*), Magyarbagó – Băgău, Fehér m, h 227
 —i cs l. Szentkirályi cs
 Bagos (*Bokws, Bogws*), Csengerbagos – Boghiș, Szatmár m, h 298, 1126, 750, 862, 976
 —i cs (Kaplyon nb): „Derekas” János („Nagy” Simon mgr a) 298, 862, 866, 976; „Nagy” Simon mgr („Derekas” János f) 298, 1126, 458, 682, 750, 862, 866, 976
 — (*Bogus*), Szilágybagos – Bogâș/Boghiș, Kraszna/Szilágy m, h 73, 75, 337, 430

- i fn: Acsabükkfő, Hosszúaszó
Bahna, Bahnea l. Bonyha
 Baia de Arieș l. Aranyosbánya
 Baica l. Bányika
 Băița l. Kérő
 Bajom (*villa Bonetis*), Alsóbajom – Boian –
 Bonnesdorf, Küküllő/Szeben m, h 232,
 1056, 1076
 —i lk: Nikolaus (Detre f)
 — (*Bayon*), Tasnádbajom – Boian/Boianu
 Mare, K-Szolnok/Bihar m, h 1006,
 1078, 1091
 —i fn: Almáspatakfő, Bajomfő, Bogdánfő,
 Hochwarte, Hosszúaszópataka, Marló-
 telke, Mocsolyakút, Sósút
 Bajomfő (*Bayunfeu*), fn, Bajom, Csahty
 1091
 Baka l. Bakou
Bakach l. Bogács
 Bakaj (*Baka*), Bokajalfalu – Băcăinți,
 Hunyad/Fehér m, h 227
 —i cs: Mathe, ülnök 227
 Bakan (Péter a), b, K-Szolnok vm 511
 Bakio l. Bakou
 Bako (László kk a) l. Kaboli Bako
 Bakoch (d) István mgr (Tamás f), b, Törek,
 Bénye 340, 353
 bakonyi (*de Bokon*) ispánság 629, 658, 825
 — isp: Meggyesi Simon mgr
 Bakou/Bakio, fehérvári szb, kir emb, b,
 Mihálcfalva 891, 893, 903, 1100, 1111
 Bakow (János a), b, Szopor 770
 Baksa (*Boxa*), Magyarbaksa – Bocșița, K-
 Szolnok/Szilágym, h 445, 457, 475,
 506, 511, 647, 715
 —i fn: *Kartamogaza*, Szárazpatak
 —i cs: „Nagy” Domokos 647; János (Márk
 a) 445, 457, 475; Lőrinc (Máté f) 445,
 457; Márk (János f) 445, 457, 475; Má-
 té (Lőrinc a) 445, 457; Simon 647, 715
 Baktalórántháza l. Lórántháza
 Balabuch (Nikolaus a), szász, b, Farkastelke
 138
 Balad (Tamás f), b, Kendhida 190, 192,
 1011
 Bala – Băla, Torda/Maros m, h
 —i cs: György, erd avd (1446–1449) 179
 Balasa (Mihály a) 132
 Balase (János a), lk, Ábrány 797
 Balassa cs lt 519
 Balázs, csanádi kk (1345) 265
 — egri ágostonos olvasószerzetes (1346)
 336
 — fr, knini ppk (1351–1357) 706–707, 711,
 745, 818, 825, 937
 — lekencei plb (1356) 837
 — törpényi plb (1343) 161
 — mgr (Pousa f), aradi isp és hátszegi vn l.
 Szeri Balázs
 Balázs (Mihály f), Balázsfalvi László fam
 891, 893
 — a Dobokaiak serv és ü l. Nagy Balázs
 — (János a) 1077
 — (Imre f), kir emb, b, Ad 446, 779, 955,
 961–963, 1014
 — (Simon f), b, Áronszentmiklós 48, 954,
 971
 — (János és László a), b, Balázsfalva, Túr
 340, 353, 474, 537, 575, 588, 891, 903,
 1100
 — (András f), b, Béd 864
 — b, Dengeleg 162
 — (Lökös f), b, Doboka 899
 — (Illés a), b, Gáld 451–452, 469
 —, szolga, lk, Gyógy 6
 — (Miklós f), b, Hídvég 1079, 1088
 — (Miklós f), b, Kecset 193
 — (Egethew /d/ János f), b, Kolozs vm 488
 — (Desew f), b, Majos 195
 — (Péter f), b, Miriszló l. Nagy Péter
 — (Lőrinc comes f), vdi/kir emb, b, Récse
 73, 460, 462, 470, 572, 591, 642, 709,
 788, 795
 — (Sándor f), b, Reszege 29
 — kir emb, b, Röd 966–967
 — (Mihály f), székely, lk, Sepszi szék 527,
 1079, 1088
 — (Petyh f), hospes, lk, Szalacs 1091
 — (Mihály a), b, Szancsal 405, 411, 588
 — (Dénes f), lovag, b, Szécs l. Szécsi Balázs

- (János testvére), b, Szentmihálytelke, Gyeke 957
- hospes, lk, Várad 11
- (Tamás f), b, Varsolc 591
- Balázsfalva (*Balaszfalwa*) – Blaj – Blasendorf, Küküllő/Fehér m, mv 340, 356, 361, 411, 474, 588, 1100
- i (v. Türi) cs: András (István a) (!) 356, 361; Andreas (Herbord f) 588, 752–753, 1100, 1111; Balázs (János és László a) 340, 353, 474, 537, 575, 588, 891, 903, 1100; Herbord (Andreas a) 588, 752–753, 1100; István (András f) (!) 356, 361; János (Balázs f) 575, 588; László (Balázs f), fehévári szb (1348) 340, 353, 474, 537, 575, 588, 891, 903, 1100, 1111
- Balázstelke (*Balasteleke*) – Bläjel – Blasendorf, Küküllő/Szeben m, h 263, 1098
- i lk: Danyl (d) István
- i cs: Antal (István f) 263; Guda (Tamás leánya, Mihály és Simon anyja) 263; István (Tamás f, Antal a) 263; Katha (Tamás leánya, Barlasy /d/ János fel) 263; Lőrinc (Simon a) 1098; Simon (Lőrinc f) 1098; Tamás (Guda, István, Katha és Tamás a) 263; Tamás (Tamás f) 263
- Balc l. Bályok
- Bálci l. Bulcs
- Báldon (*Baldun*), Bádön – Badon, Kraszna/Szilágy m, h 75, 166, 225, 504, 518
- i cs: Gergely (Pál f) 166; Guth/Gvd (Imre a) 166, 225, 504; Imre (Guth f, Kristóf a) 166, 225, 504; Jakab (János f) 225; János (Jakab és Lőrinc a) 225; Zekul (d) János (Pál f) 166; Kristóf (Imre f) 166, 225; László (Márk f) 518; Lőrinc (János f) 225; Márk (László a) 518; „Veres” Miklós 166; Pál (Gergely, Peteu és Zekul /d/ János a) 166; Péter 166; Peteu (Pál f) 166
- Baldunus Cornutus l. Cornutus Baldunus
- Bálint, csanádi örök (1343–1349) 265
- fr, makarskai ppk (1320 k–1367) 1059, 1062, 1084, 1108
- tekei plb, ózdi alesp (1348) 453
- (Péter f) váradi kk (1346) 346
- mgr, a váradi Szt. Péter-oltár igazgatója (1353) 704
- Bálint (Egyed váradi kk a) 303, 333–334
- (István a) 295, 364, 403–404, 429
- (Miklós ugoicsai főesp a) 313, 390, 399
- comes, lk, Esztergom 1021
- mgr, pék, esküdt, lk, Esztergom 1021
- (Merhard f), vdi/kir emb, b, Herepe 484, 840, 1103
- (Alard, István és Pál a), b, Hosszútelke 474
- lk, Kamarás, b, Cseh 835, 838, 845
- (Ábrahám f), bíró, lk, Torda 1108
- Bálintitt cs (tövisi): 229 (!); Zsigmond 229
- — lt 229
- Balla (*Barla*), Szilágyballa – Borla, Kraszna/Szilágy m, h 75, 779
- i fn: Bojtostölgyfa, Borostyánospatak, Gyertyánospatak, Kacsóerdő, Kiscsákópataka, Kövespatak, Liget, Patacsíkpatata, Patak, Sárosbükkfő, Somosmál, Szentgyörgypataka
- Balog (*Balug*) nemzetség 383. L. még Derecsényi, Szécsi cs
- Balog (Bolug d) Péter (Erzsébet a), b, Pókafalva 418, 424
- Balogjánostelke (*Bolugyanustelke*), elnéptelenedett telpülés Bodonkút, Diós, Nadasberend és Nádasszentmihály között, Kolozs m 626, 689, 693, 717, 950
- Balomir/Balomiru de Câmp l. Árkos
- bálványimadás l. pogányok
- Bálványos (*Baluamus*) – Turia, Fehér/Kovászna m, vár 551
- (*Baluamus*) – Unguraş, B-Szolnok/Kolozs m, vár 300, 416, 722–723, 881, 898, 1045, 1066, 1080, 1104–1105
- i fn: Darócpatak, Hosszúbükk, Kapus, Szépfá
- i vn 307, 1104. L. még Iktári Péter mgr (Bethlen f), Miklós mgr (Pál f), Pogány

- István mgr, Székely György mgr és Péter mgr, Tamás mgr (Pál f), Wosk mgr
—i avn: Thoth (d) Miklós
Bályok (*Balyok*) – Balc, Bihar m, h 508
bán: horvát, macsóí, ozorai, szlavón, szörényi
—i dénár l. dénár, báni
—i márka l. márka, báni dénárban számolt
Bán (*Bantheke*), Alsóbán – Bănișor, Kraszna/Szilágy m, h 73, 532
—i fn: Rubenhegye
—i cs: Márton (Miklós a) 532; Miklós (Márton f) 532
Banabic, *Banabiky* l. Bányabükk
Banatski Monoštor l. Kanizsamonostora
Banatsko Arandelovo l. Oroszlánosmonostora
Banch (András a), b, Jára 30
Bánd (*Band*), Mezőbánd – Band, Maros sz/m, h 360
—i cs l. Teremi cs
Bándkúttelke (*Bandkudtelke*), elnéptelenedett település Kalocsa határában 252, 256
Bánffy cs: Farkas, ifj., br. (1724 k–1794) 339. L. még Losonci cs (Bánfi-ág)
— — bp-i lt 175, 234, 460, 470–471
— — nagyfalusi lt 74, 80, 587, 591
— — nemzetségi lt 32, 74–75, 80, 89, 94, 360, 393, 430, 461, 481, 540, 544, 576, 614, 734–735, 766–767, 793, 851, 858, 949, 957, 976, 1051, 1065, 1074, 1087
Bánfi (d filius Bani) Miklós, tekei officialis (1357) 890
Bangarth l. Bongárd
Bánháza (*Ivankabanhaza*), elnéptelenedett település Penészlek és Fülöp között, Szatmár m/M 200, 205, 1125
—i cs: Cerch (d) János 205
Banid l. Pányik
Bănișor l. Bán
Bánk (*Bank*), elnéptelenedett település Kálólósemjén határában, Szabolcs m/M 521
—i cs (Hontpázmány nb): János 521
Banka l. Bányika
Bánliget (*Banligeth*), elnéptelenedett település Zám környékén, Arad/Hunyad m 1044
Bánmonostor l. Kő
Banoštor l. Kő
Bánszállása (*Banzallasa*), fn, Dombó 484
Banus (d) Gergely (Pál f), b, Kide 316–317, 327, 402
bánya 388, 965. L. még aranybánya, ezüsbánya, ércbánya
Bányabükk (*Banabyky*) – Banabic/Válcele, Kolozs m, h 117, 775, 983
—i plb: János 117
—i románok 983
bányászati kiváltság l. kiváltság, bányászati bányászok 965, 1109, 1113
Bányika (*Banka*) – Baica, Doboka/Szilágy m, h 569, 572
—i remete temploma 569, 572
Barabas fr, dési ágostonos prior (1351) 624
Barabás Samu gyűjteménye 307, 525
Băräi/Bărei l. Bără
Baranchukhaza, azonosíthatatlan, elnéptelenedett település Újpanád környékén, Arad m 88
Baraninci l. Baranya
bárány 669. L. még juh
Baranya (*Barana*) – Baraninci, Ung m/U, h 1064
—i cs: István (Pál f) 1064; Pál (István a) 1064
Baráthely l. Paratěj
Barátpüspöki (*Barathpy Spylx*) – elnéptelenedett település Érseklénd mellett, Bihar m 79
Barcarozsnyó l. Rozsnyó
Barcaság (*Wrcia, terra Barza*) – Țara Bârsei – Burzenland, tájegység és szász dékán-ság 84, 527, 618–620, 660, 772, 800. L. még brassói kerület
—i dékán: Keresztényfalvi Nikolaus, Michael
—i isp l. brassói isp
—i szász ev. káptalan lt 84, 213, 618–620, 660, 800

- i tizedek 618–620, 660
- Barcău l. Berettyó
- Barcsa (*Barcha*), Nagybarcsa – Bârcea Mare, Hunyad m, h 9
- i cs: János (Sumurakus f) 9; László (Sumurakus f) 9; Sumurakus/Sumrak (János és László a), ülnök 9, 227
- Bárczay cs lt 833
- Bárd (*Bard*), Bárdudvarnok – Somogy m/M, h 64
- Báré (*Baree*) – Bărei/Bărai, Kolozs m, h 456, 678, 838, 845
- Bârghiş l. Bürköcs
- Barla l. Balla
- Barlasy (d) János (Balázstelki Ilona férje, Ilona a) 263
- Bârlea l. Olnok
- Barnabás/Barrabas (János a) 1047
- /Barlabas (István f), b, Olnok 193, 252, 256
- (Domokos f), b, Szentpál 190
- /Barrabas (Miklós comes f, Dávid és Miklós a), b, Zsuk 111–112, 132, 231, 476, 482, 489, 1082
- báró 71–72, 79, 138, 236, 246, 339, 383, 400, 410, 413, 422, 436, 475, 480, 528, 535, 546, 577, 579, 601, 632, 636, 711–713, 715, 745, 789, 808, 818, 1135, 1096, 1106
- , örökös 229 (!)
- Baromlak (*Wurmloch, Baramlaka*), Nagybaromlak – Vorumloc/Valea Viilor – Wurmloch, Selyk sz/Szeben m, h 959, 1100, 1111
- i hospes 1100
- i pap: Gebhard 959
- Barrabas l. Barnabás
- Bartalyus, b, Dálya l. Barthalyus
- Bartavölgye (*Barthauelgew*), elnéptelenedett település Magyarcsaholy környékén, K-Szolnok/Szatmár m 36, 407, 455, 955, 1014
- i cs: Bartha (Pál a) 155, 414; György (János a) 36, 407, 455; István (Pál f) 155, 955, 1014; János (György f) 36, 407, 455; Pál (Bartha f, István a) 155, 414, 955, 1014
- Bártfa v lt 535
- Bartha (Pál a), b, Bartavölgy 155, 414
- Barthalyus, lk, Dálya 173, 250–251
- Barthaweulge* l. Bartavölgye
- Bartholomäus (Heneng f), lk, Kolozsvár 27
- (Stark comes f) comes, bíró, lk, Kolozsvár 54, 255, 530, 666
- Barza l. Barcaság
- Bassarat l. Bazarab
- Bassen l. Bázna
- Batesch l. Bátos
- Bathathun* l. Badacsony
- Báthori cs: Kristóf, erd vd (1576–1581) 564; Zsigmond erd fejedelem (1581/1588–1597, 1598–1599, 1601–1602) 335, 1056. L. még Bátori cs
- Batiz (István a), b, Pestes 357
- Batizháza (*Bathyzhaza*) – Botez, Fehér m, h 733
- i cs: Posa 733
- (*Batizhaza, Sothesthelek*), Sajtostelek, Batiz – Batiz, Hunyad m, h 357
- Batizvasvári l. Vasvári
- Bátor (*Kysbator*), Kisbátor, elnéptelenedett település Nyírábrány határában, Szabolcs m/M 797
- (*Batur*), Nyírbátor, Szabolcs m/M, h 629, 636, 658, 685, 690, 792, 814, 825, 918, 1043
- i cs (Gútkeled nb): András váradi ppk (1329–1345) 11, 158, 274–275; Bereck (János mgr és Miklós a) 13, 521, 620, 629, 636, 685, 792, 797, 814, 825, 1043; György (László mgr f) 814; János mgr (Bereck f, László mgr a), szatmári isp (1332–1346) 13, 521, 629, 636, 658, 685, 690, 792, 814, 825, 918, 1043; László mgr (János f, György, László és Szaniszló a), szabolcsi isp (1352–1361), adorjáni vn (1357) 629, 636, 658, 685, 690, 792, 814, 825, 918, 1043; László (László mgr f) 814, 918; Leukus (Péter a) 521; Péter (Leukus f) 521; Miklós

- mgr (Bereck f), brassói isp (1351) 620, 797; Szaniszló (László mgr f) 814, 918.
L. még Báthori cs
- Bator* l. még Macsó
- Bátorkő* (*Baturkw*), Veszprém m/M, vár Várpalota területén 816
- Bátorutca* (*Baturulcha*), fn, Ábrány 797
- Bátos* (*Bathus*) – Batoş – Batesch, Kolozs/Maros m, mv 959
—i plb: Peter (Wilhelm f) 959
- Bathyány cs körmendi lt 383, 1128, 1021
- Baturulcha* l. Bátorutca
- Batyz (László a), b, Helmec 1064
- Baudunus Cornutus l. Cornutus Baldunus
- Baulus l. Verissa
- Baxa* l. Baksa
- Bayunfeu* l. Bajomfő
- Bazarab/Bassarat (Alexandru a), havasalföldi vd (1310 k–1352) 1118, 296, 1127, 601, 771, 777, 1084
- Bázna (*Bozna*) – Bazna – Bassen, Medgyesz/Szeben m, h 263, 1056, 1076
—i fn: Hochwarte
—i lk: Johann villicus
—i plb: Nikolaus 1076
—i szászok 1076
—i villicus 1076
- Bebek (v. Pelsőci) cs (Ákos nb): Domokos (Domokos prp a) 914–915; Domokos (Domokos f), esztergom-szenttamási prp (1351–1356), szepesi prp (1357–1360), kir káplán (1359) 914–915, 1076; György mgr, udvari lovag, lipitói isp (1350–1390) 788, 795; Imre, országbíró (1386–1392), erd vd (1392–1393) 636, 658, 814, 825, 1083; István országbíró (1360–1369) 341, 631, 761, 1026
- Beche (István mgr a), b, Virágosberek 830, 837
- Bechen (János f), kir emb, b, Ad 506, 779, 955, 1014
- Becheni l. Pele
- Beckov l. Bolondóc
- Beclean l. Bethlen
- Becsei Töttös kir ajtónállómester (1342–1353), pilisi isp (1343–1353) 577, 706, 711
- bécsi dénár l. dénár, bécsi
- becsmérelés l. sértegetés, szóbeli
- becsű 86, 140, 147, 149, 165, 343, 364, 376, 400, 418, 445, 460, 470, 750, 785–786, 798, 803, 811, 821, 837, 871, 935, 977, 1007. L. még birtok felmérése
— halasztása 931, 935–936
- Bede (Máté f), Kusalyi Jakch mgr fam 1035
—, Rimai Miklós serv 248
— (Benedek és Bertalan a), b, Sáros 367
- Bedecs (*Bedech*) – Bedeciu, Bihar/Kolozs m, h 308, 854
- Bedech (János a) 12
- Bedehalma, fn, Kajántó 26
- Bedek (Tamás a), b, Parasznya, Bagos 337
- Beden/Buden (Miklós a), b, Szomordok, Pétertelke 1022, 1029, 1032
- Beed (d) Mihály (István a), b, Kompolt 299, 301
- Beer (László a), b, Hidegkút 436
- Beercz* l. hegy, hegycsúcs
- Bega/Béga l. Temes
- Beiuş l. Belényes
- Beke (Sebestyén a) 668, 671
— (Jakab a), b, Csesztve, Ispánlaka 260
— (Imre és Miklós a), b, Fráta 463, 813
—/Ywke (László f, János és László a), ülnök, kir emb, b, Iklód, Szopor 16, 175, 227, 234, 266, 271, 450, 409, 460–461, 470–471, 572, 576, 716, 980, 1009
— (Alberet, Miklós és Péter a), b, Korpád l. Vágott (Waguth d) Beke
— (Márk/Márton f, „Bogár” János a), b, Korpád, Pata 204, 280
— (Pethew mgr testvére), b, Néma 64
—/Bekee (András, Domokos és István a), b, Olaszi 247, 811, 973
— (András, István, János, László és Mihály a), b, Póka 33, 417
- Beke (*Beeke*), elnéptelenedett település Néma határában, B-Szolnok/Kolozs m, h 163, 684

- béke 400
 béketárgyalás 515, 777
 Beken I. Buken
 békési (*Bekes*) főesperesség 145
 — főesp: László (Péter f)
 Bekeu szilágyi isp I. Vásári Bekeu
 Béla (IV.), király (1235–1270) 208, 227,
 229–230, 388, 413, 443, 496, 550, 784
 Béla (*Beela, Bela*) – Bijela, Kőrös m/H, h
 —i bencés konvent 97
Belch, fn, Devecser 416, 437
 Beld (*Beld*), Marosbeld – Beldiu, Fehér m, h
 405, 411, 418, 424, 864
 —i cs: András (Balázs a) 864; Balázs (András f) 864; Jakab (Jako f) 864; Jako (Jakab és Lukács a) 864; László (László a) 864; László (László f) 864; Lukács (Jako f) 864; Miklós deák, avdi notarius (1344–1347), avdi emb 208, 250–251, 405, 411, 418, 424
 —i cs mezőmehesi lt 188, 192, 500, 805
 Belényes (*Bivinis*) – Beius, Bihar m, mv 296
 —i lk: Ladislau
 —i román vd 296
 Belgrád I. Nándorfehérvár
 Bellesdorf I. Jövedics
 Belső-Szolnok (*Zonuk, Zunk interior*) vm, R
 14, 220, 227, 397, 458, 461, 475, 526,
 564–565, 708, 735, 784, 793, 859, 862,
 881, 976
 — — alisp/isp: Torockói István comes; Járai Gál mgr (Paska f)
 — — szolgabírói 458, 881
 Béltek (*Belthuk*) – Beltiug – Bildegg, Szatmár m, h 454
 —i pap: Szerjei János 454
 — (*Beltewk*), Nyírbéltek, Szatmár m/M, h 1125
 Bencel (János a), b, Gáld I. Benthér
 Bencenc (*Benchench, Sahtouteluk*), Sótelke
 — Bințiñi/Aurel Vlaicu, Fehér/Hunyad m, h 242, 264, 304
 bencés konvent: almádi, bélai, bizerei, bulcsi, garábi, garamszentbenedeki, kolozsmonostori, mogyoródi, pannonhal-
- mi, pécsváradi, szekszárdi, visegrádi, zebegényi, zobori + gyulafehérvári zárda
 — monostorok visszaszerzése 97
 — tartományi káptalan 97
 — — — diffinitora 97
 — — — elnöke 97
 bencések 177
 Benche (Miklós f), b, Rákosd 1048
 Benchench (Domokos és Mykou a), b, Híd-vég 101
 Benedek (VIII.), pápa (1012–1024) 79
 — (XII.), pápa (1334–1342) 68, 71, 79, 1123
 — mgr, aradi olvasókk (1344) 210
 — désaknai plb (1353) 735
 — (Illés f), Kanizsai István káplánja (1344–1345), váradi kk (1344–1345), dobokai főesp (1357–1360) 286, 293, 907
 — (István f), egri kk I. Keresztúri Benedek
 — mgr, erd kk (1348–1354), dékánk (1351–1353, 1354–1355), éneklökk (1352–1354) 456, 604, 638, 680, 701–702, 710, 718, 730, 737, 763
 — mgr erd kk (1354), ppki káplán (1354) 764
 — fr, kolozsmonostori szerzetes (1358) 1005
 — pankotai főesperes (1354–1373), egri kk (1358) 1038
 — szekszárdi apát (1331–1346) 97
 — szigeti pap és máramarosi ppki helynök (1346) 336
 — mgr, váradi olvasókk (1349–1367) 504, 518, 636, 652–657, 769, 794, 821, 827, 1036–1037
 Benedek (Lőrinc f), dobokai szb (1350) 559
 — széki officialis I. Takács Benedek
 — mgr, visegrádi vn I. Himfi Benedek mgr
 — (Péter f), Zólyomi Donch mgr ü 94
 — (András a), b, Dörsök 631
 — (Miklós f), b, Fráta 61
 — (Petew f), kir emb, b, Gáldtő 1099
 — (Egyed a), b, Jára 30, 32
 — mgr (János a), b, Jára 951

- deák, Zsuki János ü, b, Jára 755
 — (Pál comes a), b, Jobostelke 425, 483–484
 — (Miklós f), b, Korpád 780
 — (Márton f), b, Mérő 64
 — (Gergely f), lk, Nyíres 25
 — mgr (András f), országbírói jegyző, b, Pacal I. Pacali Benedek
 — (Bede f), b, Sáros 367
 — (Mehfalca /d/ Miklós fia), b, Szentpéter 463
 — (Mihály a), b, Torda vm 310
 — (Fülöp a), b, Tömpös 12
 Benedikt (Gallus a), b, Lekence 594–595, 597, 612, 846, 848, 869, 873
 Beneh (András a), hospes, lk, Szalacs 1091
 Beneventanus esztergomi érsek (1344) 229 (!)
 Benk (*Bengh*), elnéptelenedett település Vajdaszentivány és Régen között, Torda/Maros m 30, 32, 52, 89, 614, 826, 1087
 Benrer (Iwan a), kenéz, lk, Csicsó 735
 Bensetelke (*Benseteluke*, *Worsolch*), elnéptelenedett település Varsolc határában, Kraszna/Szilágy m 73–74, 587, 591
 —i cs: „Fark” Isow/Isa (György a) 505, 511; „Fark” Mihály 73, 505; György (Isow f, János a) 511; János (György f) 511; László (Mihály f) 73; Mihály (László, Pethev és Tamás a) 73; Pethev (Mihály f) 73; Tamás (Mihály f) 73
 Benther/Bencel (János és László a), b, Gáld 325, 1099
 Benus/Benes (Hench f, Nikolaus comes és Stephan a), lk, Radna, b, Kentelke, Sófalfa 230, 300, 784, 790, 996
 Bénye (*Benye*), Magyarbénye – Bii – Binden, Küküllő/Fehér m, h 340, 353. L. még Bőnye
 —i Szt. Imre-kápolna 340
 Beograd I. Nándorfehérvár bér 331, 561, 948
 — fizetésének elmulasztása 94
 Bercel (*Kerzel*), Ceglédbercel, Pest m/M, h 819
 —i cs: „Harcsa” Benedek comes (Jakab és Margit a) 819; Jakab fr („Harcsa” Benedek comes f), felhévizi és esztergomszentistváni konvent vezetője 819; Margit („Harcsa” Benedek comes leánya, Péceli Péter fel) 819
 Berchel, fn, Mártontelke, Ivánfalva 1111
 Berchieş(u) I. Berkenyes
 Berchiş I. Berkes
 Bercu I. Szárazberek
 Bereck fr, kolozsmonostori apát (1355–1356) 787, 789, 791, 824, 826
 Bereck (János mgr és Miklós a) I. Bátori Bereck
 — (Miklós f), b, Jánosi 558
 — ([...] a), b, Torda vm 310
 Bereg (*Beregh*) vm, U és M 521, 839, 991
 — — ispánja 991
 — — szolgabírái 991
 Beregszász (*Luprechzaza*), Lampertszásza – Berehovo, Bereg m/U, mv 991
 berek I. erdő
 Berekyou I. Berettyó
 Berend (*Berend*), Nádasberend – Berindu, Kolozs m, h 49, 547
 Berengar (Jakab a), Franciaország 313
 Berethe I. Bréte
 Berethalom (*Virthalm*, *Bwtel*) – Biertan – BIRTHÄLM, Medgyes sz/Szeben m, mv 114, 209–212, 529, 541, 589, 1059, 1076
 —i lk: Peter comes
 Berettyó (*Berekyou*) – Barcău, folyó 73, 88
 Berghin I. Berve
 Bergzabern, Pfalz/Németország, v
 —i Vilmos, kápolnaisp és kir titkos kancellár (1358–1374), pécsi ppk (1361–1374) 684
 Berindu I. Berend
 Berissza I. Verissa
 Berkenyes (*Berekenes*) – Berchieş/Berchieşu, Kolozs m, h 488, 492, 568, 576
 —i fn: Ágaserdő, Kapus
 —i cs I. Frátai cs

- Berkes (*Berkus*) – Berchiş/Borzeşti, Tor-da/Kolozs m, h 599–600
 —i cs: Margit (Pál leánya) 600; Pál (Margit a) 600
- Bernard fr, pap, domonkos szerzetes, milkói (1353–1357), majd plocki ppk (1357–1363) 1131–1132, 956
- Bertalan fr, ágostonos provincialis prior (1342) 95
 — madarasi plb (1332–1342) 85
 — szentkirályi plb (1342) 85
 — szolnoki főesp (1354) 754
 — fr, trauai ppk (1349–1361) 1059, 1062, 1084, 1108
- Bertalan (Lőkös f), b, Ardó 832
 — (Miklós a), b, Doba 1091
 — (Domokos a), lk, Gyfv 566
 — (János f), b, Kályán, Bönye 626, 666, 687–689, 693, 700–701, 717, 737, 817, 888, 989
 — (Bede f), b, Sáros 367
- Bertold (Peter a), lk, Brünn 661
 — (János a), lk, Wilkau 276
- Bertrand fr, assisi ppk (1348–1357) 562
- Bertrand mgr, a Szt. Márk-egyház bíborosa, váradi prp l. Déaulx Bertrand, de
- Berve (*Beruey*) – Berghin – Blutroth, Fehér m, h 452
- Berzete (d) János, kir emb, b, Egres 449
- Berzeviczi cs lt 211, 872
- Beşa, Beschendorf l. Bese
- Bese (Miklós a), b, Szucsák 911, 977, 1007
- Bese (*Pezendorf*) – Beşa/Stejărenii – Beschendorf/Peschendorf, Fehér/Maros m, h 8, 537, 541, 543
 —i fn: Besepataka, Viadalfa
- Besenyő (Besznew d) János (Mihály f), b, Nezde 635
- Besenyő (*Beseneu*), Búzásbesenyő – Bişineu/Valea Izvoarelor, Küküllő/Maros m, h 513
- Besenyőd (*Beseneod, Beseneud*), Szabolcs m/M, h 521
 —i fn: *Chechektow*
 —i cs: Gábor (Miklós a) 521; Miklós (Gábor f) 521
- besenyők támadása 742 (!)
- Besepataka (*Besepataka*), fn, Bese 541
- Besse, Nicolas de, a Via Lata-i Szűz Mária-egyház bíborosa (1344–1369) 1019
- beszállásolás (*descensus*), jogtalan 883
- Beszédmező (*Bezedmezew*), fn, Zsombor 527
- Besznew (d) l. Besenyő
- Beszterce (*Bysterce*) – Bistriţa – Bistritz/Nösen, Besztercevidék/B-Naszód m, v 37–38, 68, 208, 259, 525–526, 528, 548–549, 585, 711, 992–993
 —i domonkosok 68
 —i esküdt 711
 —i ferencesek 68
 —i plb 68; Brünni Jodok 929, 992–993; Dombrói „Malech” Miklós 993; Peter (Wilhelm f) 992
 —i polgárok 711
 —i Szt. Miklós-egyház 993
 —i vásár 711
 —i cs: Henn(e)yng (Johann és Peter a) 208, 259; Johann (Henneng f, Katherina és Nikolaus a) 259; Johann (Peter f) 208, 259; Katherina (Johann leánya, Enyedi Henchmann fel) 259; Nikolaus (Johann f) 259; Peter (Henneyng f, Johann és Peter a) 208, 259; Peter (Peter f) 208, 259
 — v lt 190, 215, 594–595, 597, 608, 612, 695, 698–699, 702, 711, 846, 848, 860, 869, 873, 929, 998–999
 —i (*Byztricia*) kerület 37–39, 84, 124, 185, 226, 758
 —i — hospeseinek bírái és esküdtjei 38
 — — hospeseinek közössége 38
 —i ispán 711. L. még Brassói Jakab és János; Hermán nb Lack mgr; Lackfi András mgr; Viuianus mgr
 —i királybíró 711
- betegség 6, 19, 87, 158, 324, 503–504, 558, 659
- Bethlem (Mihály a), b, Hunyad vm 315
- Bethlen (Péter mgr a), b, Iktár 1105

- Bethlen (*Bethleem*) – Beclean, B-Szolnok/B-Naszód m, h 736, 803, 876, 890, 971–972, 1049
 —i cs l. Almakeréki cs (Bethleni-ág)
 Bethlen cs (bethleni): Sámuel (1663–1708) 164. L. még Almakeréki cs (Bethleni-ág)
 — — bethleni lt 37–39, 528, 537, 541, 543, 642, 649, 651, 722–723, 733, 803, 876, 891, 893, 972, 1049
 — — keresdi lt 537, 541
 Bethlen cs (iktári): Gábor, erd fejedelem (1613–1629) 1108. L. még Iktári cs
 — — lt 22, 67, 98, 193, 229, 405, 411, 483–484, 583, 695, 698–699, 702, 779, 875
 Bethlenkeresztúr l. Keresztúr
Beunye, Bewna l. Bőnye
Beyoğlu l. Pera
Bezermenzanchal l. Szancsal
Beznik l. Abosfalva
 Bezt(h)er (Domokos a), b, Harangláb 120, 227, 557, 1016
 bíboros: Cosmedin-i Szűz Mária-egyház: Jugié Guillaume de la; Szt. Márk-egyház: Déaulx Bertrand de; Via Lata-i Szűz Mária-egyház: Besse Nicolas de
 —i megbízott 235
 Bicalat/Bicālatu l. Bikal
 Bichiş l. Bükkös
 Biertan l. Berethalom
 Bihács (*Bihig*) – Bihać, Bosznia-Hercegovina, h 338
 Bihántelek (*Byhanteluk, Byhan*), fn, Mohaly, Szentiván 385, 677, 928
 Bihar (*Bihor*) – Bihor/Biharia, Bihar m, h 742
 —i (*Byhor*) főesperesség 158
 —i főesp: Márton
 — (*Byhor, Byhar, Bihor*) vm, R és M 55, 65, 166, 521, 685, 797, 799, 832, 854, 973, 1073
 Biia l. Bénye
 Bijela l. Béla
 Bikal (*Bykal*), Magyarbikal – Bicalat/Bicālatu, Kolozs m, h 1107
 —i lkk: Miklós, Myk
 Bilak (*Byolok*) – Bileag/Domneşti, Doboka/B-Naszód m, h 79, 157
 Bildegg l. Béltek
Bilgez, Bilghez l. Bülgezdz
 Binden l. Bénye
 Binţinţi l. Bencenc
 bíraskodás l. még ítélet, ítélőszék
 — decentralizációja 1077
 — elhanyagolása 91
 — jogkörének és menetének szabályozása 91, 213, 584, 623, 706
 —, avdi 14, 18, 25, 48, 51, 91, 98, 100, 108, 125, 127, 139–140, 189, 208, 243, 249, 288, 292, 306, 309, 317, 320, 326–328, 1124, 357, 392, 402, 432–434, 439, 459, 465, 471, 476, 485, 487–488, 493–494, 597, 1130, 608, 612, 617, 625, 627, 643–644, 683, 695, 713, 715, 725, 743, 757, 782, 788, 829, 838, 846, 848, 860–861, 869, 878, 909, 911, 919, 935, 941, 954, 971, 978, 984, 989, 995, 1011, 1015, 1018, 1022–1023, 1030, 1077, 1090
 — bencéseké 97
 —, egyházi 213, 280, 701
 —, érseki l. bíraskodás, püspöki
 —, fogott bírói l. fogott bíró
 —, főesperesi 213
 —, földesúri 91, 570, 853, 1135
 —, jobbágy felett 91
 —, kamaraispáni 1096
 —, királyi 71–72, 79, 99, 101, 115, 138, 187, 208–209, 212–213, 236, 262, 370, 382, 522, 526, 528, 546, 1135, 961, 1012, 1026, 1058, 1077, 1079, 1088–1089, 1091, 1093
 —, — megbízottaké 1076
 —, királynéi 237
 —, megyei 13, 35, 62, 71, 91, 248, 339, 365, 396, 542, 547, 559, 570, 584, 622, 639, 681, 746, 793, 809, 891, 893, 941, 1012, 1055
 —, nádori 63, 65, 166, 421, 491, 521, 776, 1012

- , nemesi 91
- , országbírói 12, 94, 106, 238, 343, 435, 514, 571, 598, 629, 690, 692, 712, 786, 918, 1012, 1026
- , pápai 68, 79
- , püspöki 11, 71, 170–171, 247, 510, 727–728, 1053
- , — helynöki 23, 57, 83, 129, 200, 205, 259, 321, 324, 358, 446, 478–479, 499, 557, 578, 580–581, 602, 716, 730, 750, 755, 833–835, 839, 847, 849, 852, 856, 867, 872, 912, 1041–1042, 1090
- , — helynök helyetteséé 979
- , részrehajló 243
- , szász dékáni 623, 853, 1114–1115
- , — széki 90, 331, 516, 561, 948, 1056, 1076, 1115
- , — városi 706, 711
- , vásárokon 570, 711
- , vdi 27, 55, 91, 1117, 110, 115–116, 118, 123, 141–143, 198–199, 213, 227–228, 236–237, 249, 258, 266, 289, 291–292, 295, 316, 370, 372, 376, 378, 426, 434, 445, 460, 1129, 475, 564, 585–586, 594, 684, 705, 708, 713, 715, 747, 757, 778, 782–786, 788–791, 793, 798, 815–816, 845, 858, 860–864, 874, 878, 883, 909, 920, 931, 1135, 969, 975–977, 987, 1005, 1014–1015, 1030, 1039–1040, 1092–1093
- , — tisztviselőké 941
- , világi 213, 280, 834
- Birchiş I. Szád
- Birghişu I. Bürkös
- Biri (*Biri, Biry*), Szabolcs m/M, h 486, 491
- i lk: András
- i cs (Balogsemjén nb): Tamás 486, 491
- Birid I. Bród
- Birk I. Petele
- Birbaum I. Girbó
- bíró 38, 62, 91, 115, 199, 269, 434, 507, 520. L. még ítélőszék, királybíró
- leváltása 72
- , esküdt 1014
- , fálusi 802
- , helyettes 483–484
- , királyt képviselő 39, 756
- , megyei 93
- , országos 206
- , püspöki, ideiglenes 499, 557
- , szász széki 516, 853, 1056
- , székelyeké 70
- , városi (*iudex, comes terrestris*) 11, 90, 105, 119, 400, 496, 516, 530, 621, 666, 684, 706, 1135, 1021, 1059, 1091, 1108
- , —, választása 706
- bírói elfogulatlanság 786
- joghatóság korlátozása 1012
- —, teljes, adományozása 206
- joghatóságok rendszere 1077
- jogkörrel való felhatalmazás 789
- rész 27, 53, 55, 161, 166, 326, 343, 395, 398, 416, 420, 426, 570, 605, 627, 706, 708, 712, 786, 803, 805, 815, 877, 1043, 1056
- szék 280. L. még erdélyi alvajda/erdélyi vajda/országbíró/szebeni káptalan ítélőszéke, támokmesteri szék, úriszék
- tisztség kötelességei 228
- bíróság, egyházi 623
- i jogkörök szabályozása 632
- i ülészak 227, 236–237, 471
- bíró társ 586, 598. L. még ítélőszék
- bírság 14, 40, 42, 49–50, 86, 161, 187, 199, 243, 306, 320, 326, 339, 343, 1126, 402, 452, 471, 487, 521, 547, 561, 570–571, 585, 622, 627, 629, 706, 751, 778, 786, 793, 799, 801, 803, 805, 815, 817, 848, 860, 871, 876, 948, 975, 977, 987, 1011, 1018, 1030, 1043, 1048, 1056
- behajtásának módja 606, 848, 860
- elengedése 829
- hiánya 845
- kifizetése 1130, 874
- — elmulasztása 605, 778, 867
- , szolgabíróról illető rész 91
- bírságbehajtó 874
- bírságot szabályozása 91, 213, 623, 706
- Birhalm I. Berethalom
- birtok adásvétele 33, 40–41, 48, 64, 86, 124,

- 155, 163, 175, 191, 195–196, 203–204, 213, 220, 234, 292, 302, 319, 364, 371, 434, 452, 460, 469, 497, 501, 513, 554, 560–561, 566, 606, 614, 616–617, 624, 626, 651, 666, 684, 687, 689, 693, 700, 717, 737, 767, 780, 804, 806, 815, 868, 870, 879–880, 884, 977, 1021, 1049, 1073, 1075, 1081–1082. L. még birtok, vásárolt
- —, jogtalanul 964
 - —nek érvénytelenítése 434
 - adományozása 2–4, 7, 20, 28, 37–39, 44, 53, 66–67, 112, 119, 121, 1118, 208, 220, 227, 229–230, 264, 269, 291–292, 314, 338, 340, 342, 353, 357, 370, 376, 378, 387, 389, 1127, 415, 418, 422, 427, 434, 440, 450, 454, 459, 483–484, 489, 498, 505, 519, 522, 528, 533, 535, 564, 569, 575, 577, 587, 596, 601, 631, 635, 654, 656–657, 670, 678, 682, 708, 758, 761, 767, 786, 814, 826, 868, 885, 894, 899, 906, 913, 930, 957, 1024, 1035, 1043, 1045, 1073, 1084, 1099. L. még új adomány
 - — lelki üdvösségért 84, 157–158, 191, 194, 203, 253, 325, 451–452, 501, 504, 518, 611, 624, 754
 - — rokonok kizárásával l. rokonok kizárása birtokból
 - —, mások jogának sérelmével 227
 - —nak érvénytelenítése 452
 - — megerősítése 34, 43, 229, 341, 400, 410, 459, 489, 529, 553, 565, 592–593, 629, 745, 759, 771, 777, 1062
 - adományul kérése 116, 314, 340, 423, 449, 522, 641, 684, 709, 786, 906, 1006
 - árának visszafizetése 225
 - átadása 138, 446, 816, 933, 970, 1076
 - —nak megtagadása 556
 - átengedése 23, 45, 47, 61, 64, 87, 94, 146, 157, 172, 190, 192, 204, 225, 244, 258, 263, 267–269, 290, 308, 329, 339, 357, 367, 406, 414, 425, 429, 436, 451–452, 496, 510, 551, 557, 615, 629, 670, 688, 691, 730, 748, 764, 769, 786, 808, 814, 851, 859, 861, 884, 971, 1014, 1022, 1043, 1065
 - bérbe adása 94, 331, 561
 - elfoglalása 26, 31, 37–39, 43–44, 60, 70, 72–73, 76–79, 92, 94, 107, 111–113, 116, 138, 141, 170, 198, 208, 213, 227, 231, 240, 246, 280, 282, 292, 295, 317, 320, 335, 370, 375, 377, 379–381, 392, 413, 434, 451, 458, 464, 487, 526, 528, 534, 547–549, 556, 569, 586, 588, 586, 641–642, 682, 698, 72, 721–723, 736, 762, 764, 770, 787–789, 808, 832, 862–864, 878, 890, 898, 903, 920, 933–934, 939, 976, 984, 1013, 1044, 1046, 1060, 1074, 1077, 1079–1080, 1085, 1089, 1097–1100, 1103–1104. L. még egyházi javadalom és hagyaték bitorlása
 - elhagyása, hűségéből 1084
 - elhatárolása l. határjárás
 - elidegenítése 29, 45, 140, 156, 282, 373, 540, 576, 767, 770, 821, 851, 957, 1074, 1081–1082
 - —nek (előzetes) tilalma 88, 434, 666. L. még eltűnt, tiltakozás
 - —nek megerősítése 220
 - elkobzása (hűtlentektől és latroktól) 7, 27, 53, 55, 91, 166, 209, 365, 395, 398, 416, 420, 426, 437, 522, 546, 564–565, 586, 706, 708, 712, 719, 957, 1084
 - —, jogtalanul vagy tévedésből 434, 466
 - fekvésének igazolása 1029, 1031–1032
 - felértékelése l. becsű
 - felmérése 424, 811. L. még becsű
 - —nek mellőzése 837
 - használata határidőig 666, 799, 1043
 - —, jogosan 792
 - —, jogtalanul 94, 142, 197, 215, 282, 331, 1125, 405, 455, 461, 474, 596, 665, 695, 753, 770, 886, 950, 960, 980, 984, 991, 1085, 1087, 1102. L. még hatalmaskodás
 - —, közösen 25, 88, 357, 414, 560, 570, 769, 813, 939, 1016
 - — visszaváltásig 803, 876, 996
 - —nak akadályozása 335, 556, 786, 801

- haszonbérbe adása 1118, 851
- haszonélvezete halálíg 157, 242, 367, 408, 412, 434, 452, 501
- igazgatása, ideiglenesen 600
- igénylése l. jogigény
- jövedelme 73
- —nek beszolgáltatása 600
- koronára szállása 28, 264, 314, 422–423, 449, 505, 709, 786, 862, 895, 976, 1006
- kölcsönös öröklése l. örökösödés, kölcsönös
- körülhatárolása l. határjárás
- közös védelme 88
- lefoglalása bírság fejében 30, 32, 50, 605–606, 938, 947. L. még birtok elkobzása
- odaitélése 7, 1076
- öröklése leányágon 22, 66, 144, 228, 242, 259, 263–264, 295, 310, 312, 356, 367, 403–404, 463, 475, 503, 602, 629, 814, 838, 890, 1021–1022, 1041–1042, 1064, 1074, 1090, 1092–1093. L. még leánynegyed
- örökül hagyása 144, 158, 503–504, 819, 930
- pusztítása 10, 79, 101, 126, 250–251, 335, 342, 360, 559, 665, 733–735, 840, 941, 987, 1061, 1063, 1079, 1089. L. még gyűjtogatás, kártétel, rablás
- visszaadása 2–3, 8, 18, 31, 38–39, 77, 79, 98, 100, 113, 138, 156–157, 170, 208–209, 290, 326, 357, 379, 413, 434, 452, 457, 522, 526, 535, 548, 568, 579, 677, 691, 708, 721, 723, 736, 748, 788, 804, 875, 920, 939, 970, 1027, 1060, 1079, 1116
- — lelki üdvösségért 380, 408, 412
- —nak megtagadása 1088
- visszafoglalása 823
- visszaszállása 87, 452, 615
- visszaszerzése 12, 76, 108, 156, 172, 231, 295, 357, 388, 501, 682, 769, 799, 898, 964, 996
- — bírói úton 240, 414, 434, 459, 465, 551, 586, 594, 617, 642, 647, 649, 684, 719, 748, 757–759, 762, 786, 788, 791, 801, 869, 878, 890, 989, 1044, 1076, 1097, 1101
- —nek elhalasztása 282
- visszaváltása 30, 34, 45, 50, 53, 140, 339, 420, 460, 470–471, 561, 568, 606, 637, 666, 677, 687–688, 700, 788, 795, 817, 851, 854, 957, 978, 996, 1043, 1045, 1086
- — elmulasztásának félelme 1057
- — iránti készség 1057
- —, feltételhez kötött 693
- —, közösen 557
- —nak átruházása 792, 1043
- — — tilalma 444, 688, 817, 843, 876, 1094
- —nak elmulasztása 32, 52, 86, 89, 155, 165, 202, 233, 240, 245, 364, 371, 403–404, 563, 576, 583, 599, 605, 616, 664, 666, 687, 693, 701, 712, 717, 780, 788, 803–804, 876, 958, 972, 1094
- zálogosítása 30, 32, 40, 50, 52, 64, 82, 86, 89, 100, 155, 165, 193, 202, 233, 244–245, 248, 302, 339, 364, 371, 403–404, 420, 426, 437, 444, 556, 563, 576, 583, 599–600, 616, 626, 637, 664, 666, 677, 687–688, 693, 700–701, 709, 712, 717, 731, 775, 780, 792, 802–804, 806, 810, 817, 843, 854, 875, 884, 910, 933, 958, 970, 973, 978, 996, 1043, 1045, 1057, 1086, 1094
- —nak megerősítése 673
- —nak meghosszabítása 775
- —nak tiltása 843
- , cserejogú 268, 440, 475
- , elfogót illető 91
- , idegen kézen 12
- , királyi l. királyi birtok
- , lakatlan 12, 15, 25, 73, 248, 253, 454, 519, 614, 664, 780, 824, 831, 870, 880, 984, 1006
- , osztatlan 140, 248, 532, 744
- , örökjogú 8, 14, 22, 29, 31, 33, 40, 42–45, 52, 55, 56, 60, 63, 92, 100, 107–108, 124–125, 128, 140–141, 146–147,

- 157–158, 188, 193–195, 198, 203, 208,
217–218, 220, 231, 233, 240, 245, 252–
253, 258–259, 263, 272, 282, 295, 298,
302, 314, 325–326, 329, 340, 357, 367,
376, 381, 392, 407, 409, 414, 416, 430,
434, 452–453, 458–460, 465, 473, 476,
482, 489, 501, 513, 532, 538–539, 549,
563–564, 570, 572, 575–576, 586, 588–
590, 599–600, 602, 616–617, 629, 637,
687, 693, 708–709, 712, 731, 736, 748,
750–751, 757–759, 769, 779, 786, 789,
804–806, 811–814, 830–831, 835, 838,
843, 847, 859, 861–864, 868–870, 873,
878, 880, 898–899, 928, 955, 961, 964,
976–977, 984, 1006, 1010, 1014, 1021–
1022, 1043, 1048–1049, 1073, 1075–
1076, 1078, 1084, 1091–1094, 1097,
1103, 1111–1112
- , szerzett 14, 22, 67, 88, 125, 242, 244,
249, 487, 602, 615, 685, 750, 764, 769,
826, 868, 930, 1021. L. még birtok
adományozása
- , vásárolt 14, 22, 25, 100, 138, 242, 280,
436, 460, 436, 460, 561, 567, 572, 589,
595, 602, 758, 769, 786, 841, 931, 1021,
1065, 1073. L. még birtok adásvétele
- birtokba fogadás l. osztályossá fogadás
- iktatás 1, 15–16, 18, 35–36, 41–42, 69,
73–75, 86, 94, 96, 121–122, 128, 137,
140, 147, 157, 159, 162, 165, 208, 214,
217–218, 227, 249, 252, 254, 256–257,
260, 266, 271–272, 280, 295, 300, 312,
314, 340, 342, 353, 356, 361, 365, 384,
392, 398, 405–407, 1127, 409, 411,
416, 418, 420, 423–427, 430, 434, 437,
449, 456, 465–466, 473, 483–484, 495,
505, 508, 511, 513, 523, 527, 531–532,
534–535, 537–538, 541, 548–549, 553–
554, 560–561, 564, 567, 571, 575, 586–
591, 594–595, 599, 617, 642, 645, 647,
649–650, 678–679, 691–692, 695, 697–
698, 703–704, 709, 712, 721–722, 757,
762, 784, 787, 789–791, 802, 824, 826,
830, 835, 837–838, 855, 869, 873, 878,
888, 890, 894–895, 898, 908, 910, 919–
920, 928, 933, 955, 961, 964, 969–970,
977, 983–984, 988–990, 998–1000,
1007, 1010, 1014, 1024, 1026, 1043–
1044, 1046–1048, 1064, 1078, 1090–
1093, 1095, 1100–1101, 1103, 1110–
1112
- — elmulasztása 202
- — megtagadása 556
- birtokban való megerősítés 1083
- — megvédés l. védelmezés birtoklásban
- birtokból való kizárás 26, 225, 788, 890,
1046
- birtokcsere 15, 18, 42–44, 55, 69, 131, 157,
172, 195, 216, 374–375, 475, 488, 691,
729, 769, 821, 1073
- birtokjog adásvétele 55, 408, 412, 786, 816
- bizonyítása 699, 712, 811–812, 911,
1041–1043, 1114–1115
- elismerése 475, 568
- megtartása 429
- sértetlensége 280
- való lemondás 708
- birtoklás igazolása 228, 528, 534, 539, 572,
586, 841, 847, 863, 878, 911, 977, 984,
1007, 1029, 1032, 1085
- birtokos l. még társbirtokos
- birtokosztály 9, 14, 46, 125–127, 131, 143,
190–191, 246, 248, 253, 384, 398, 418,
439, 476, 481, 489, 500–501, 531, 547,
658, 682, 685, 690, 731, 751, 767, 769,
779, 799, 805, 813, 838, 855, 864, 952,
971, 982, 1011, 1016, 1038, 1048,
1086, 1090, 1092–1093. L. még föld,
vítés, felosztása
- halasztása 49, 845
- leírása 12, 25, 51, 88, 176, 188, 258, 306,
320, 407, 414, 424, 430, 482, 551, 560,
570, 670, 730, 748, 751, 769, 779, 797,
805, 813, 1016, 1048, 1092
- megerősítése 306, 320, 714, 797, 827
- megismétlése 476, 952
- megszegése 306, 320, 570, 751, 805, 864
- , rokonok mellőzésével l. rokonok kizárá-
sa birtokból
- birtoktalan személy 91, 249, 418, 883, 1135,

- 1008, 1093
 birtokügylet érvényességi feltételei 476
 Bişineu l. Besenyő
 Bistrița, Bistritz l. Beszterce
 Biszótelke (*Bizow*), elnéptelenedett település
 Csomafája, Kide és Borsaujfalu között,
 Doboka/Kolozs m 316–317, 402
 Bivinis l. Belényes
 Bizere (*Bissere*), elpusztult bencés monostor
 a Maroscsicsér mellett, Arad m
 —i bencés konvent 97
 bizonyítás, esküvel l. eskütétel
 biztosíték l. óvadék, zálogadás biztosíték-
 képpen
 Blaj l. Balázsfalva
 Blăjel l. Balázstelke
 Blasendorf l. Balázsfalva, Balázstelke
 Blasius (Stephan f), b, Lekence 595, 597,
 612, 846, 848, 860, 869, 873
 Blauuos comes (Michael comes és Nikolaus
 comes a), lk, Vurpód 516
 Blutroth l. Berve
 Bobálna l. Alparét
 Bobahalma l. Bábahalma
 Bobuch l. Báboc
 Boc (*Buch*), elnéptelenedett település Szu-
 cság határában, Kolozs m 51, 122, 130,
 180, 468, 485, 490, 755
 —i lk: Chunka (d) Pál
 —i cs l. Szentmihálytelki, Valkói cs
 Bochérc (*Bochberke*), fn, Nádas 130
 Bocho(w) l. Buchow
 Bochor (d) György, bíró, lk, Szalacs 1091
 — (d) Péter, hospes, lk, Szalacs 1091
 Bochthur l. Bujtur
 Bocpataka (*Bochpataka*), fn, Nádas 130
 Bocșița l. Baksa
 Bocsárd (*Buchard*), Borosbocsárd – Bucer-
 dea Vinoasă, Fehér m, h 335
 Boda l. Buda
 Bodendorf l. Buda
 Bodhaza l. Botháza
 Bodon (*Budun*), Mezőbodon – Budiul de
 Câmpie/Papiu Ilarian, Torda/Maros m,
 h 360
 —i cs lt elenchusa 82, 176, 312, 439, 552,
 725
 Bodonkút l. Buda
 Bodótelke (*Bodotelek*), Jánostelke, elnépte-
 lenedett település Nádas határában, Ko-
 lozs m 730
 — (*Bodoteluke*), elnéptelenedett település
 Kutyfalva és Radnót között, Küükül-
 lő/Maros m 314
 Bodow (András a), lk, Tasnád 1126
 Bodrogolaszi l. Olaszi
 Bodza (*Boza*) – Buzău, folyó 1025
 Bogaar (d) l. Bogár
 Bogács (*Bogach*), Kisbogács – Băgaci, Do-
 boka/Kolozs m, h 475
 — (*Bakach*), Szászbogács – Băgaci – Bo-
 geschdorf, Medgyes sz/Maros m, h 582,
 651, 1056
 —i cs: Andreas (Arnold comes a) 582; Ar-
 nold comes (Andreas f) 582, 651; Sala-
 mon comes 1056
 Bogár (Bugar d) János (Beke f), kolozsi szb,
 avdi emb, b, Korpád, Pata 204, 280,
 622, 628, 643, 676, 678, 838, 845, 879
 Bogárd (*Bogard*), fn, Horvát 748
 Bogártelke (*Bagarteluky*) – Băgăra/Băgara,
 Kolozs m, h 77, 117, 375, 789, 791
 —i plb: Kelemen 117
 Bogăș l. Bagos
 Bogdánd (*Bogdand*) – Bogdand, K-Szol-
 nok/Szatmár m, h 961
 —i fn: Korond, Mázsapataka
 Bogdánfő (*Bogdanfeu*), fn, Bajom, Csaholy
 1091
 Bogdánháza (*Bogdaynhaza*) – Stărciu,
 Kraszna/Szilágy m, h 73
 Bogeschdorf l. Bogács
 Boghiș l. Bagos
 Boglusay l. Baglyosáj
 Boian/Boianu Mare l. Bajom
 Boiu/Boiu Mare l. Bún
 Bojtostölgyfa (*Bohtus tulgfa*), fn, Balla 75
 Boju l. Bós
 Bokon l. Bakony
 bokor 446

- Bokws* l. Bagos
Bolch l. Bulcs
*Bolcs*hida (*Bolchyda*), elnéptelenedett település Berettyóújfalva határában, Bihar m/M 832
 —i cs l. Szentjánosi cs
Boldogasszonyfalva (*Bodwghazzonfalwa*), Kőboldogfalva – Sântămăria de Piatră, Hunyad m, h 357
 —, Óraljابدogfalva – Sântămăria-Orlea, Hunyad m, h 1116
Boldogfalva l. Torna
Boldogváros (*Selgestat*) – Seligstat – Seligstadt, Nagysink sz/Brassó m, h 801
Bolel (Michael f), lk, Nagydisznód 948
Bolgár (Bolgár d) László (Mihály f), b, Tuzson, Palatka 282, 295, 372, 392, 432–434, 459, 870
Bolkács (*Balcach*) – Bălcaci – Bulkesch, Küküllő/Fehér m, h 138, 728
 —i templom 728
Bologa l. Sebesvár
Bologna (*Bononia*) – Olaszország, v 148
 —i egyetem diákjai 148
Bolondóc (*Bolundocz*) – Beckov, Trencsén m/Szl 88
 —i vn: Lackfi András
Bolta (Pál a), b, Gáld l. Bolya
Boltha, azonosíthatatlan település Abosfalva környékén, Küküllő/Maros m 884
Bolug (d) Péter l. Balog (d) Péter
Bolya/Bolta (Pál a), b, Gáld 469, 1099
Bolya (*Bulia*) – Buia, Fehér/Szeben m, h 959
 —i cs l. Hidegvízi cs
Boncaháza (*Bonczahaza*), elnéptelenedett település Harcó környékén, Maros sz/m 870
Bonch, b, Petlend 599–600
Boncha Simon l. Buncza Simon
Bonchida (*Bunchyda*) – Bontida, Doboka/Kolozs m, h 14, 62, 79, 397, 559, 585, 881, 1070, 1102, 1104–1105
 —i hospesek 1102
 —i officialis: Fábián, László
 —i plb: János (Simon f) 1070
 —i vám 585
Boncnýires l. Nyíres
Bongárd (*Bangarth*, *Bwnkaar*) – Bungard, Doboka/B-Naszód m, h 67, 153, 161, 197, 272, 376, 385, 615, 628, 698
 —i cs: István (Petew a) 67; István 153, 161, 197, 272, 628; János 153, 161, 197; Petew/Petheu (István f) 67, 376, 385, 615
Bonjohannes, fermoi ppk, pápai nuncius l. Campello, Bon Iohannes de
Bonnesdorf l. Bajom
Bont l. Nyíres
Bontida l. Bonchida
Bonyha (*Bahna*) – Bachnea/Bahnea – Bachnen, Küküllő/Maros m, h 793, 795, 949
Booth l. Both
Borbála (János leánya, Szentmártoni Kalach fel), b, Cseh 835, 838
 — (Tamás leánya), b, Fráta 813
Borberek (*Borperg*) – Vurpär – Weinberg/Burgberg, Fehér m, mv 105
 —i bíró 105
 —i lk: Nikolaus bíró
Borcpereg l. Vurpód
Bord l. Burd
Bord (*Burdfolua*) – Bord, Küküllő/Maros m, h 484
 —i cs: Burd/Bord, ülnök, küküllői szb (1344) 190, 192, 227, 589
 borjú 132, 809
Borjú (Buryu d) Miklós comes/mgr (Miklós f), ülnök, fogott bíró, b, Gyógy 227, 324, 355, 434, 665, 788, 871
Borla l. Balla
Bornou (d) Demeter, hospes, lk, Szalacs 1091
Boród l. Bród
Borosbocsárd l. Bocsárd
Boroskrakkó l. Krakkó
Borostyános(ág)patak (*Burustyanusagpataka*), fn, Ad, Balla, Mocsolya 75, 779
Boroszló (*Wratislavia*) – Wrocław – Breslau, Lengyelország, v

—i egyházmegye 276, 362–363

Borperg l. Borberek

Borsa nemzetség: László mgr (Loránd vd f), váradi kk (1322–1367), erd kk (1352/1357–1370), telegdi főesp (1352/1353–1361), erd dékánk (1359–1360, 1361–1362, 1368–1369, 1372–1373) 648, 701, 897, 938, 941, 945–947, 1036–1037, 1073, 1088; Loránd (László mgr főesp a), erd vd (1282, 1284–1285, 1288–1294) 938, 945–947, 1036–1037. L. még Iklódi, Majosi, Szentpáli cs

Borsiacabfalwa, Borsjakabháza l. Szancsal borsodi (*Borsod*) főesperesség 299, 354

— főesp: János

borsovai (*Borsua*) főesperesség 299, 354

— főesp: Domokos

Borszó (*Borzua*), fn, B-Szolnok/Szilágy m, a mai Nagyorszó helyén 859

Borw/Boryw (d) l. Borjú

Borzás (*Bozyas*), Szilágyborzás – Bozieş, Kraszna/Szilágy m, h 94, 339, 430, 587, 642, 649, 712

—i fn: Almás, Gyümölcsénes, Halmosd

—i lk: Leukus

—i malom 94

—i cs: András („Tollas” István, Miklós és Pethe a) 339; Domokos (Mihály a) 430; Geche (János a) 430; Imre (István f) 430, 712; István (Imre a) 430; István (János f) 430; János (Geche f) 430; János (István a) 430; Mihály (Domokos f) 430; Miklós (András f) 339; Miklós (Péter f) 339; Napakur/Napakor 73, 94, 339, 587, 642, 649; Pál (Péter f) 339; Péter (Napakor testvére) 339; Pethe (András f) 339; „Tollas” István (András f) 339

— (*Buzyas*), elnéptelenedett település Szék és Boncnýires között, a későbbi Székuláj helyén, Doboka/Kolozs m 25

Borzásbérce, Borzásmagasa (*Buziasberche*, *Buziasmagasa*), fn, Márkháza, Visa 456

Borzesti l. Berkes

Borzlyuk (*Borzlywk*), fn, Dörsök 508

Borzua l. Borszó

Bós (*Bosy*) – Boş, Hunyad m, h 982

—i cs: Jakab (Mihály f) 982; Mihály (Jakab a) 982

Bós (*Bos*), Kolozsbós – Boju, Kolozs m, h 320

Bosznia (*Bozna*) 400, 410, 707, 1083–1084

—i eretnekek 828

—i hadjárat (1363) 707

—i püspökség 383, 400, 410, 555, 577, 706, 711, 745, 777, 818, 825, 937, 1059, 1062, 1084, 1108. L. még Diakóvár

—i püspök: Campello Bon Iohannes de, Lőrinc, Peregrinus fr, Péter

Bot(h)ludas l. Ludas

Boteni l. Botháza

Botez l. Batiz

Both (János a, Gaal mgr „a”), b, Botháza, Márkháza, Fráta 41, 47, 165, 172, 416, 440, 450, 476, 488, 492, 510, 568, 604, 625, 627–628, 644, 676, 813, 830, 838

Botháza (*Boothaza*) – Bodhaza/Boteni, Kolozs m, h 510, 568, 604, 676, 679

—i fn: Hosszúér

—i cs: Both/Booth (János a, Gál mgr „a”) 41, 47, 165, 172, 416, 440, 450, 476, 488, 492, 510, 568, 604, 625, 627–628, 644, 676, 813, 830, 838; Gaal/Gál mgr (Both „f”, János f) 41, 47, 165, 172, 416, 440, 450, 456, 476, 488, 492, 494, 510, 568, 603–604, 625, 627–628, 643–644, 676, 678–679, 813, 830, 838; György (László f) 510, 568, 813; János (Both f, Gál mgr a) 165, 416, 440, 450, 476, 488, 492, 494, 510, 568, 603–604, 678–679, 813; Katalin (János leánya, Frátai Miklós fel) 510; László (János f, György és Miklós a) 510, 568, 813; Miklós (László f) 510, 568, 813

Botiz-Oşvarău l. Vasvári

Botos (Bothus d) János („Botos” Miklós f), vdi emb, fogott bíró, b, Köblös, Esküllő 460, 830, 1009

— (Butus d) Miklós („Botos” János a), vdi

- emb, b, Köblös 460, 1009
 Botosmacskás l. Macskás
 Boule (d) Pál, lk, Ábrány 797
 Bouos (d) István, fam 78
 Boxa l. Baksa
 Boz l. Buzd
 Boza l. Bodza
 Bozias, Bozieş l. Borzás
 Bozna l. Bázna, Bosznia
 Bozoch, Apor Sandur serv 551
 Bozorab l. Bazarab
 bozót, szederjes (*dumetum, rubetum, spine-*
tum) 90, 246, 325, 385, 411, 430, 484,
 678. L. még erdő
 — közös használata 948
 Bozzási cs lt 94, 430
 Bód (*Bud*), Nemesbód, Vas m/M, h 216
 Bökényszeg (*Bukemseke*), elnéptelenedett
 település Táté határában, Fehér m 451,
 751
 —i fn: Demeterpataka
 —i kápolna 751
 —i lkk: Dragmer, Susman
 bölény, nyíllal átlőtt orrú 1032
 Bölöni cs lt 770
 Bónye (*Bewna*), elnéptelenedett település
 Kajántó határában, Kolozs m 787, 802,
 863, 878, 888, 989, 1010, 1080, 1085
 Böszörményszancsal l. Szancsal
 Brădeni l. Hégen
 Bral Cunzil villicus, lk, Szeben 331
 Branca, Ugolino, spalatoí érsek (1349–1388)
 937, 1059, 1062, 1084, 1108
 Brâncovenesti l. Vécs
 Brassó (*Corona, Braschaw*) – Braşov –
 Kronstadt, Brassóvidéke/Brassó m, v
 84, 206, 249, 254, 569, 572, 620, 660,
 706, 765, 772, 800, 920, 930, 968,
 1025, 1053
 —i bíró 706, 1025
 —i domonkos konvent (Szt. Péter és Pál-ko-
 lostor) 84
 —i domonkos konvent tagjai: prior: Jakob fr
 —i esküdtek 1025
 —i hospesek 706, 1025
 —i lkk: Adam, Cresche Nikolaus és fel:
 Margarete, Herbord comes, Jakob co-
 mes (Sandur f Nikolaus f) villicus, Ka-
 rol, Nikolaus (Thebard f), Pomit (d) Jo-
 hann
 —i plb: 660; Keresztényfalvi Nikolaus (Ru-
 dolf f) 620, 765, 800, 965; Michael 84
 —i polgárok 706, 1025
 —i száz év. egyházközség lt 213
 —i százszok 706
 —i szószóló 706
 —i Szt. Jakab-egyház 84
 —i Szűz Mária-egyház 765
 —i villicus 84, 706
 —i cs: Jakob mgr/comes („Gross” Nikolaus
 f), besztercei és brassói isp (1341–1342)
 39, 84, 160, 249, 254, 569, 572, 920,
 930; Johann mgr (Nikolaus f), beszter-
 cei és brassói isp (1341–1342) 39, 84,
 249, 254; „Gross” Nikolaus (Simon f,
 Jakob mgr és Johann mgr a) 39, 84,
 160, 930; Simon (id. Nikolaus a) 160
 — v lt 706, 1025
 —i (*Barasow*) kerület 39, 84, 119, 187, 226,
 1125, 480, 486, 525, 548–549, 619–
 620, 706, 729, 800. L. még Barcaság
 —i — alapítása 618–619
 —i — alispánja: Péter (Domokos f), Zemere
 —i —ispánja: 618. L. még Bátor Miklós
 (Bereck f); Brassói Jakob mgr és Jo-
 hann mgr; Hermán nb Lack mgr; Lackfi
 András mgr; Raholcai „Tót” Lőrinc
 mgr
 —i — lakóinak közössége 618, 620
 —i dékánsg l. barcasági káptalan
 —i királybíró 706
 Brateiu l. Paratáj
 Brayk, azonosíthatatlan, elnéptelenedett tele-
 pülés Alsókápolnás környékén, Arad m
 88
 Bréte (*Beret(h)e*), Magyarberéte – Bretea, B-
 Szolnok/B-Naszód m, h 300
 Brno l. Brünn
 Bród (*Brod*), Boród – Birid, Bereg m/U, h
 839, 852, 912

- Broos I. Szászváros
 Broșteni I. Kerék
 Brukenthal-múzeum kt, Szeben 562
 Brünn (*Brunna*) – Brno, Csehország, v 661, 929, 993
 —i lk: Bertold (Peter a) 661; Jodok, besztercei plb (1357), vasvári prp (1357–1359) 929, 992–993; Peter (Bertold f), hercegi kancellár (1352), győri olvasókk (1352), erd kk (1352), vasvári prp (1352–1357), churi ppk (1357–1368) 661, 929
 Bubek (d) I. Bebek
 Bucerdea Vinoasă I. Bocșárd
 Buch I. Boc, Bucs
 Buchow, avdi emb, b, Györgyfalva 231, 488, 492
 Bucs (*Buchtelku*), elnéptelenedett település Indal környékén, Torda/Kolozs m 974, 1041–1042, 1090
 búcsúengedély I. még zárandoklat
 — adományozása 114, 241, 441, 562, 927
 — emei jóváhagyása 114, 441, 562
 — kérelmezése 133, 927, 985
 — kibővítése 441, 562
 — megerősítése 927
 Bud I. Bőd
 Buda (*Buda*), Pilis m/M, v, ma Budapest része 118–119, 122, 229, 264, 370, 382, 387–388, 400, 1127, 409, 420–423, 426–427, 1128, 436, 447–449, 475, 480, 489, 491, 502, 512, 514, 521, 545, 553–554, 567, 569, 579, 587, 592, 598, 601, 615, 620–621, 629, 631–632, 635, 640, 642, 647–648, 668–669, 675, 685, 690, 694, 705, 708–709, 711–713, 715, 719, 721, 724, 747, 761, 776, 778–779, 797, 800, 885, 894, 897–898, 906, 931, 944, 1012, 1106
 —i bíró 119, 400
 —i lkk: Mihály mgr (György f), Nikolaus mgr bíró (Hench f Johann f)
 —i márka I. márka, budai súlyú
 — (*Buda*), Bodonkút, Burjánosóbuda – Buda Veche/Vechea, Kolozs m, h 908, 987, 1005
 —i cs: György 908; István 987, 1005
 — (*Veteris Buda*), Óbuda, Pilis m/M, v, ma Budapest része 1025, 1058
 —i káptalan 285, 297
 —i — (hiteleshelyként) 1127, 629, 640, 658, 744
 —i — tagjai: prp: 1121, 739. L. még Kani-zsai István; olvasókk: László
 — (*Boda*), Szászbuda – Bundorf/Bunești – Bodendorf, Segesvár sz/Brassó m, h 250–251, 840
 —i templom 840
 —i cs: Johann 250–251; Peter 250–251
 Budak (*Kysbuduhth*), Kisbudak, Alsóbudak – Buduş – Budesdorf, Doboka/B-Naszód m, h 259
 Buden I. Beden
 Budiul de Câmpie I. Bodon
 Budou (János a) 891, 893
 Buduş I. Budak
 Bugar (d) I. Bogár
 Buia I. Bolya
 Bujtur (*Bochthur, Buhthwr*) – Buitur, Hunyad m, h, ma Vajdahunyad része 364, 429
 —i lk: Leukus (András f)
 —i cs: Domokos (Klára a) 429; Klára (Domokos leánya, István (Bálint f) fel) 429
 Bukemseke, Bukenzeg I. Bökényszeg
 Buken/Bukun (Miklós a), b, Gáld 451–452, 469
 —/Beken mgr (Péter f), avdi emb, b, Lapád 422–423, 466, 686, 745
 Bulchu/Bulcho mgr szatmári főesp (1320–1349), erd dékánk (1343–1344) 116, 190–192, 227–228, 484, 536
 Bulcs (*Bolch*) – Bálci/Bulci, Arad m, h
 —i bencés konvent 88, 97, 1044
 —i — — tagjai: apát: 318. L. még Miklós
 Bulia I. Bolya
 bulla I. oklevél, bulla
 Bún (*Buyn*), Nagybún – Boiu Mare/Boiu – Grossfreudendorf, Küküllő/Maros m, h 79, 141, 1066

- Buncza/Boncha cs: László (Simon f) 615; Simon (Tatamér prp sógora, László a) 22, 67, 615
- Bundorf/Bunești l. Buda
- Bungard, *Bungarth* l. Bongárd
- Burd/Bord, ülnök, küköllői szb (1344), vdi emb, b, Bord 190, 192, 227, 589
- Burdfolia* l. Bord
- Burgberg l. Borberek, Vurpód
- Burjánosóbuda l. Buda
- Burperg*, *Burprich* l. Vurpód
- Bursyacobhaza* l. Szancsal
- Burustianuspatak* l. Borostyános(ág)patak
- Burya Pál (Sándor f), b, Sereden 73
- Buryu (d) l. Borjú
- Burz*, azonosíthatatlan, elnéptelenedett település Hosszúremete környékén, Temes m 88
- Burzenland l. Barcaság
- Busow (Poka f, György a), b, Pókafálva 418, 424
- Buta* l. Ote
- Butus (d) l. Botos
- Búza (*Buza*) – Buza, Doboka/Kolozs m, h 48, 585, 643, 954, 971
- Búzásbesenyő l. Besenyő
- Buzău l. Bodza
- Buzd (*Buzd*) – Boz – Bussd, Fehér m, h 474, 836
- (*Busdz*), Szászbuzd – Buzd – Bussd, Medgyes sz/Szeben m, h 853, 959, 1056
- i lkk: Johann comes 1056; Henning 853; Herbord 853; Michael 853; Nikolaus 853; Peter 853; Walter comes 959; Witche 853
- Buziasberche* l. Borzásbérce
- Buziasmagasa* l. Borzásmagasa
- Buzyas* l. Borzás
- Büdoshegy (*Bydushyg*), fn, Zsombor 527
- Bükk (*Bik*), fn, Ad, Mocsolya 779
- Bükkerdő (*Bykerdey*), fn, Devecser 416, 437
- (*Bykerdeo*), fn, Mártonfelke 1111
- Bükkös (*Bykus*), Magyarbükkös – Bichiș, Fehér/Maros m, h 121
- Bülgezd (*Bylgezd*), Bürgezd – Bilghez, Kraszna/Szilágy m, h 75, 94, 430, 642, 1097
- i cs: Gergely 642, 1097; Jakab comes, Kraszna szb (1347) 94, 430
- bünbocsánat l. búcsúengedély
- bűnjel bemutatása 746
- Bürgezd l. Bülgezd
- Bürkös (*Byrges*) – Birghișu/Bârghiș – Bürkesch, Fehér/Szeben m, h 895
- Bwnkaar* l. Bongárd
- Bwrperk* l. Vurpód
- Bwtel* l. Berethalom
- Bybarch, halmágyi román vd (1359) 1113
- Bydushyg* l. Büdoshegy
- Bykus* l. Bükkös
- Byrbow* l. Girbó
- Byrges* l. Bürkös
- Byruun* l. Girbó
- Byzgel* l. Bülgezd

C, Ć, Č

- Ćachtice l. Csejte
- Cagli (*Callia*), Olaszország, v 114, 441
- i püspök: Péter
- Căianu l. Kályán
- Caila l. Kajla
- Čakovec l. Csáktornya
- Călacea l. Kalocsa
- Călean l. Kályán
- Câlnic l. Kelnek
- Câlvasăr l. Hidegvíz
- Camăr l. Kémer
- Cămărașu/Cămărașul Deșert l. Kamarás
- Campello, BonIohannes de, aradi főesp (1342–1347), pécsi kk (1350), boszniai (1348–1349/1350), majd fermoi ppk (1349–1363), pápai nuncius (1355) 368, 441, 555, 823
- Candela* l. Kerc
- Cantor (d) János (Miklós f), b, Jánosi 558
- Căpâlna de Sus l. Kápolna

- Căpâlnaş l. Kápolnás
 Căpuş/Căpuşul Mare l. Kapus
 caput sigillum l. pecsétfő
 Carastelec l. Káloztelek
 Cârţa l. Kerc
 Căşeu l. Kosály
 Casin l. Kászón
 Caşoţ, *Casteholcz* l. Hermány
Castrum Ferreum l. Vasvár
 — *Kykulleu* l. Küküllővár
 — *Sancti Michaelis* l. Szentmihálykő
 — *Sches* l. Segesvár
Castrumferreum l. Vas, Vasvár
 Cata (Chepan leánya, Mindszenti Lukács fel), b, Mindszent 670
 Căţăluţ românesc/unguresc l. Kecel
 Câţcău l. Kackó
Cathmar l. Szatmár
 Cătina l. Katona
 Căuaş l. Kávás
 Căuaşd l. Kávásd
 Caucina, Arnold de, lengyel- és magyarországi pápai nuncius 313
 Căzma l. Csázma
 Cean/Ceanu Mare l. Csán
 Cecalaca/Cecălaca l. Csekelaka
 Cég (*Cheegh*, *Nogcegh*), Nagycég – Őtagu, Kolozs/B-Naszód m, h 540, 851, 858, 957, 1065, 1074
 Cege (*Chege*) – Őtagu, Doboka/Kolozs m, h 2–3, 14, 107, 126–127, 143, 288, 291–292, 376, 385, 497
 —i fn: Kismohaly(fő), Viszlótelke, Szarvas-tó
 —i b-ok: „Nagy” István (Tamás f) 288, 292; Péter (Pousa f) 292; Pousa (Péter és Tamás a) 288, 292; Tamás (Pousa f, Nagy István a) 288, 292. L. még Vas cs
 Cégény (*ChegenMonostur*), Szatmár m/M, h, ma Cégénydányád része 209
 Cegetelke (*Chegeteleke*), elnéptelenedett település Szásztörpény határában, Doboka/B-Naszód m 208
 Cegőtelke (*Zegew*) – Őtagu – Zagendorf, Doboka/B-Naszód m, h 307, 319
 —i cs: János (Márton f) 319; Márton (János a) 319; Mihály (Miklós a) 307 (!); Mihály (Miklós f) 307 (!); Miklós (Mihály a) 307 (!); Miklós (Mihály f) 307 (!)
 Ceh (d) Tamás, b, Lompérd 197, 858
 Cehalul Unguresc/Cehăluţ l. Csaholy
 Ceheiu l. Csehi
 Cehu Silvaniei l. Cseh
 Celtigar, várúr, Stillfried 400
 Cenad l. Csanád
census l. adó, királyi adó, papi adó
 Cente cs (Aba nb): Borbála (ifj. János leánya, Szentmártoni Kalach fel) 835, 838; Erzsébet (ifj. János leánya, Kamarási Bálint fel) 835, 838; János, id. (ifj. János a) 220, 835, 838, 859; János, ifj. (id. János f, Borbála és Erzsébet a) 220, 835, 838, 859
 Cepan/Cepari l. Csepán
Cepegeu l. Csepegő
 Cerch (d) János, b, Bánháza 205
 Čerević l. Cserög
 Cemota, Matteo, fr, sebenicoi ppk (1357–1388) 1059, 1062, 1084, 1108
 Cernuc l. Csermek
 Cesariu l. Császári
 Cesena (*Cesena*) – Olaszország, v 296
 —i Bonfilius, ferences szerzetes 296
 Cetatea de Baltă l. Küküllővár
Chahalmónostora l. Csaholy
Chakalak l. Csekelaka
 Chako (d) Lőrinc (Miklós és Tamás a), lk, Laskod 13
Chalanuserdew l. Csalánoserdő
Chaly l. Csaholy
 Chama, bácsi prp (1336–1339), szfvi kk (1344 e) 223, 1123, 224, 925
 Chama (Jakab a), b, Szentegyed 25, 143, 316–317, 327, 1124, 378, 402, 497
 — (Márton a), b, Újnémet 770
Chamafaya l. Csomafája
 Chamaz, b, Komjátszeg 1099
 Chani l. Csán
 Chatha l. Girbó
 Chaty l. Csát

- Chazar (d) Imre (András f), b, Kalocsa, Márkháza 172, 256
Chazartelke l. Császári
 Chech (d) l. Ródi „Cseh”
Chechektow, fn, Besenyőd 521
 Chechiş l. Kettősmező
Cheegh, Cheg l. Cég
 Cheeh (d) l. Ródi „Cseh” cs
 Cheeh (d) Péter, b, Mártonfalva, Bolkács 138
 Cheel (Daniel a), b, Kelnek 242
 Chegea l. Kegye
ChegenMonostur l. Cégény
 Cheh (d) l. Ródi „Cseh” cs
Chehte l. Csejte
Chehy l. Cseh, Csehi
Cheke l. Cege
Cheked l. Cikud
Chekendal l. Cikendál
 Chemburg, valkói vn és officialis (1341 e) 73, 75
Chendarka, elnéptelenedett, azonosíthatatlan település Hódmezővásárhely környékén, Csanád m/M 88
 Chendrea l. Kendermező
 Chendru l. Kend
 Chendul Mic l. Kendhida
 Chene, székely, lk, Sepsi szék 527
 Chenke (Lőrinc a), lk, Valkó 51
 Chenke/Chenthe (d) János l. Cente János
 Chepan (Zouard mgr a), b, Királyi 832, 973
 — (Cata, Klára és Tamás a), b, Mindszent 670, 1064
 — (Domokos, János, Mihály és Tamás a), b, Szentpál, Széplak 120, 164, 227, 314, 513
 —, kir emb, b, Tyukod 668
Cheperkesmal l. Csiperkésnál
 Chereuşa l. Kőrös
Cherevgh l. Cserög
Chernech, azonosíthatatlan település, talán a mai Abrudbánya, Fehér m 388
 Chernete, lk, Laskod 13
Chernil, azonosíthatatlan, elnéptelenedett település Szádvörösmart környékén, Arad m 88
 Chesău/Cheseu l. Keszű
 Cheţ l. Kéc
 Chete (Mihály a), b, Ad 446
 Cheud l. Aranyos
Chiakopataka l. Kiscsákópataka
 Chiced l. Kecset
 Chidea l. Kide
 Chilioara l. Kirva
 Chimindia l. Kéménd
 Chimitelnic l. Keménytelke
 Chintelnic l. Kentelke
 Chinteni l. Kajántó
 Chiochiş l. Kékes
Chiomlaka, elnéptelenedett, azonosíthatatlan település Arad m ÉNy-i részén 88
 Chiraleş l. Kerlés
 Chiraleu l. Királyi
 Chirău l. Kérő
 Chirileu l. Kerelő
 chirographum l. oklevél, chirographált
 Chisăţau l. Kiszető
 Chisău l. Keszű
 Chiuza/Chizeni l. Középfalva
 Chizăţau l. Kiszető
Chizer l. Csizér
Chohul l. Csaholy
Chokaku l. Csókakő
 Chokode/Chukud (d) Péter mgr (Saul f) hátszegei (a)vn (1346), b, Vas vm 341, 359
 Chol (d) Miklós (Mykala f, András mgr, István mgr és Miklós mgr a), b, Szentmihálytelke, Valkó 51, 485, 490, 493, 909, 1022–1023, 1030–1031
 Chue, avdi emb, b, Szucsák 122, 468, 977, 989, 1007, 1031
Chug l. Csög
 Chugy (d) l. Csögi
 Chukud l. Chokode (d) Péter
Chulusvarmonustra l. Kolozsmonostor
 Chunka (d) Pál, lk, Boc 51
 Chur (*Curia*), Svájc, v 929
 —i ppk: Brünni Peter
 Chure (Péter a), b, Álmosd 770
Churnuk l. Csernek

- Chuz (d) János l. Ludbregi „Csúz” János
 Chybak/Cybak (Albert f, János a), b, Mindszent 832
 Chybar l. Vingárd
 Chygenbach l. Ziegenbach
 Chykacente l. Csika
 Chyko(w) mgr, kir tárnokmester l. Pomázi Cikó
 Cibak cs l. Mindszenti cs
 Cibinium l. Szeben
 Ciceu l. Csicsó
 Cig l. Csög
 Ciga, Stjepan, fr, lesinai ppk (1348–1384) 1059, 1062, 1084, 1108
 Cigányvaja l. Vaja
 Cikendál (*Chekendal*) – Ţichindeal – Ziegenthal, Újegyház sz/Szeben m, h 561
 Cikmántor (*Czekmantwl*) – Ţigmandru – Zuckmantel, Küküllő/Maros m, h 188
 —i cs l. Kendhidai cs (Cikmántori-ág)
 Cikud (*Cheked*), Mezőceked – Ţicud/Valea Largă, Torda/Maros m, h 31, 254, 488, 576, 813
 —i pap: János 254
 címzés 36, 38–39, 41, 94, 96, 121, 127, 137, 142, 173, 208, 217, 251, 254, 295, 300, 384, 406, 418, 423, 448, 468, 473, 495, 513, 548, 589, 618–619, 646, 665, 757, 802, 831, 855, 878, 910, 964, 997, 1022
 Cincu l. Sink
 Cintos (*Acyntus*) – Aţintis, Fehér/Maros m, h 908, 919, 933, 970, 988, 1063
 Cipău l. Csapó
 Cireşoaia l. Décse
 Cislădie l. Nagydísznód
 Cislădioara l. Kisdísznód
 Cisteiu de Mureş l. Csesztve
 Cistelec l. Csehtelke
 ciszterci konvent: kerci
 Città della Pieve (*Plebis Castrum*), Umbria/Olaszország, v 296
 —i Franciscus ferences 296
 Ciuci l. Csücs
 Ciugudu de Jos l. Füged
 Ciumăfaia l. Csomafája
 Ciumbrud l. Csombord
 Ciurneşti l. Csomaköz
 Ciunga l. Csongva
 Cizer l. Csizér
 Clissia, Maladenus de, comes, Szlavónia velenicei marchioja 442
 Cloaşterf l. Miklóstelke
 Cluj, *Clusenburg*, *Clwsuar* l. Kolozsvár
 Cluj-Mănăştur l. Kolozsmonostor
 Clus l. Kolozs, Kolozsmonostor
 Clusakana l. Kolozs
 Clusmonostora l. Kolozsmonostor
 Coasta l. Gyulatelke
 Cód (*Zot*) – Sadul, folyó, az Olt mellékvize 90
 Cohalm l. Kőhalom
 Cojocna l. Kolozs
collecta l. királyi adó
 Colombier, Pierre Bertrand du, ostiai és velletri ppk (1353–1361) 902
 Colos l. Kolozs, Kolozsmonostor
Colosmonostra, *Coloswar* l. Kolozsmonostor
Colus l. Kolozs
 comes 2–4, 7, 12, 14, 25, 31, 35, 62, 98, 106, 108, 111–112, 117, 125–127, 132, 138–139, 143, 147, 167, 175, 220, 227, 234, 238, 253, 273, 285–286, 288, 290, 292–293, 306, 313, 316–317, 320, 324, 327, 364, 378, 383, 396, 400, 410, 425, 430, 435, 442, 460, 471, 475, 479, 483–484, 526, 571, 600, 656, 706–707, 711–712, 714, 722–723, 736, 745, 751, 775, 777, 786, 819, 838, 853, 871, 890, 937, 959, 981, 987, 1024, 1026, 1051, 1059, 1084, 1118, 1124
 —, szász/városi 9, 27, 28, 34, 45, 53–54, 84, 90, 105, 109, 118(!), 230, 242, 255, 259, 264–265, 267, 331, 356, 387, 496, 516, 529–530, 539, 561, 566, 572, 582, 589, 632, 638, 651, 666, 706–707, 762–763, 808, 815, 820, 840, 853, 861, 868, 892, 930, 948, 959, 1021, 1056, 1115
 —, székely 226, 427
 Cominges, Jean de, portoi ppk (1329–1348)

- 167, 1122
Comiatzeg, Comițag I. Komjászeg
 Comlod I. Lekence
 commissio I. kancelláriai jegyzet
 Comșești I. Komjászeg
 confraterré fogadás 95. L. még szerzetbe lépés
 congregatio generalis I. közgyűlés
 conservator I. jogvédő
 Copăceni/Copand I. Koppánd
 Coplean I. Kapjon
 Copru I. Kapor
 Copșa Mare I. Kapus
 Cornelius (Mazzag /d/ Péter f, János a), b, Kornélháza 263, 651
 Corneni I. Szilkerék
 Cornești I. Kend
 Corneto (*Corneth*), Olaszország, v 577
 Cornides Dániel (1732–1787) Diplomatariuma 160, 1129, 615, 1009
 Cornutus Baldunus fr, vránai alprior (1348), a johannita rend magyarországi tartományfőnöke (1349–1374) 442, 447–448, 721
 Coroi I. Kóród
 Croisânmartin I. Szentmárton
 Corona I. Brassó
Corpad, Corpadea I. Korpád
 Corrad I. Konrád
 Coruș/Corușu I. Kóród
 Coșeiu I. Kusaly
 Cosniciu de Jos I. Kaznacs
 Court, Guillaume, tuscoloi ppk (1350–1361) 1131
 Covasinți/Covăsinți I. Kovászi
 Coveș I. Kövesd
Coznich, Cozniciu de Jos I. Kaznacs
 Crăiești/Craifalău I. Királyfalva
Cranemar, fn, Szakadát 1115
 Crasna I. Kraszna
 Craus Stephan, polgármester, Segesvár 123 (!)
Crazna I. Kraszna, Krasznó
 Cresche Nikolaus, lk, Brassó 84
 Cricău I. Krakko
 Criș I. Keresd, Körös
 Crișeu I. Körösfő
 Cristian nagycsúri plb (1337–1349), szebeni dékán és érseki helynök (1349) 507
 — vidombáki plb (1351) 620
 Cristian, lk, Alparét 881
 — (Fatai Hermann és Lenting veje), b, Doboka vm 208
 — (Arnold comes f), lk, Mikeszásza 959
 — ifj., lk, Sellenberk 90
 —/Kerestyan comes (Alard f), lk, Selyk 868, 1060
 — comes, lk, Szászújfalva 516
 — román jvb, lk, Szentegyed 756
 Cristian I. Keresztényfalva, Kereszténysziget
 Cristiana (Mihály jegyző nővére), b, Detrehem 31
 Criștiș I. Keresztes
 Cristur-Șieu I. Keresztúr
 Crișul Alb I. Körös
 Criț I. Keresztúr
 Cubleşu Unguresc/Someșan I. Köblös
Cubulo I. Csoboló
 Cuci I. Kutyfalva
 Cudar cs: Imre, erd ppk (1387–1389) 441; László fr, kolozsmonostori apát (1356–1360) 863, 865, 878, 888, 974, 989, 1010, 1015, 1018, 1080, 1101, 1110; Péter mgr, diósgyőri vn (1356–1360), országbíró (1372–1373) 17, 761, 1024, 1026, 1060
Cuirna I. Csorna
Culus I. Kolozs, Kolozsmonostor
 Cunrad I. Konrad
 Curciu I. Körös
Curia I. Chur
 curia I. udvarház, ház
 Custos (d) Tamás I. Tamás mgr, erd őkk, erd pпки helynök, gyfvi és szolnoki főesp
 Cutca I. Kötke
 Cuzăplac I. Középlak
 Cuzdrioara I. Kozárvár
Cybinium I. Szeben
Cybinzruk, fn, Szelindek, Vizakna 331
 Cykou/Cykow mgr, relator, tárnokmester I.

Pomázi Cikó mgr
Cyka l. Csika
 Cyne (d) Péter (Kathlyn és Marouth mgr a),
 b, Olaszi 573
Czacmar l. Szatmár
Czeckat l. Szakadát
Czekmantwl l. Cikmántor
Cziczw l. Csicsó
 Czikow tárnokmester l. Pomázi Cikó
Czykwe l. Zsidve

Cs

Csaholy (*Chahul*), Csaholymonostor, Magyarczaholy – Cehalul Unguresc/Cehăluț, K-Szolnok/Szatmár m, h 7, 13, 56, 60, 63, 73, 365, 438, 455, 508, 578, 647, 650, 668, 671, 681, 705, 713, 715, 747, 778, 994, 1006, 1008, 1039–1040, 1091
 —i fn: Almáspatakfő, Bajomfő, Bogdánfő, Hosszúaszópataka, Marlótelke, Mocso-lyakút, Sósút
 —i lkk: Tót István és János, Mihály
 —i officialis: Csatári Péter (Lampert f)
 —i cs (Káta nb): Jakab („Nagy” János f) 1006; „Nagy” János mgr (Péter f, Jakab, Péter mgr és Sebestyén mgr a) 7, 13, 56, 60, 63, 73, 365, 438, 455, 508, 578, 647, 650, 668, 671, 681, 705, 713, 715, 747, 778, 994, 1006, 1008, 1039–1040, 1091; Péter („Nagy” János mgr a) 7, 13, 56, 60, 63, 73, 365, 508, 647, 650, 713, 715, 778; Péter mgr („Nagy” János mgr f) 681, 994, 1006, 1008, 1039–1040, 1091; Sebestyén („Nagy” János f) 1006, 1091
 Csák nemzetség: Miklós (Ugrin f) kir-néi tárnokmester (1353–1354), macsói bán (1355–1359), országbíró (1359) 745, 777, 818, 825, 937, 1059, 1062, 1084; Ugrin (Miklós a) 745, 1059, 1062. L. még Szilágyi cs

Csákó (*Chako*), elnéptelenedett település Szilágybadacsony és Somlyószécs környékén, Kraszna/Szilágy m 454
Csakoly l. Csokaly
 Csáktornya (*Chaaktornya*) – Čakovce – Tschakatum, Zala m/H, vár 577, 593
 Csáky cs központi lt 268
 Csalános (*Chalanus*), elnéptelenedett település Zálnok határában, K-Szolnok/Szilágy m 792, 1043
 Csalánoserdő (*Chalanuserdew*), fn, Szovát 482
 Csán (*Chani*), Mezőcsán – Ceanu Mare, Torda/Kolozs m, h 227, 295, 830
 —i cs: András (Miklós a) 310; Miklós (András f) 310. L. még Jári cs (Csáni-ág)
 — (*Chaan*), Tasnádcvány – Cean, K-Szolnok/Szatmár m, h 36, 365, 811
 —i cs (Szentemágócs nb): András mgr (Endere f) k-szolnoki alisp (1345–1348, 1352) 298, 365, 414, 438, 455, 639, 681; Endre/Endere (András mgr, István és Lőrinc a) 298, 365, 438, 455, 639, 681, 811; István (Endere f) 365; János (László f) 36, 365; Lampert (László a) 36; László (Lampert f, János, László és Miklós a) 36, 365; László (László f) 36; Lőrinc (Endre f) 811; Miklós (László f) 36, 365
 Csanád, esztergomi érsek és örökös isp l. Telegdi Csanád
 Csanád (*Chanad*), nemzetség 12. L. még Makófalvi, Telegdi, Tömpösi cs
 Csanád (*Chanad*), Nagycsanád – Cenad – Tschanad, Csanád/Temes m, h 12, 145, 383, 400, 410, 577, 706–707, 711, 745, 777, 818, 825, 937, 1059, 1062, 1084, 1108
 —i egyházmegye 293, 985
 —i püspök: 905. L. még Fugyi Gergely mgr, Harkácsi István, Kaproncai Gergely, Telegdi Tamás
 —i Szt. György-székeskáptalan (hiteleshelyként) 12, 264–265, 368, 712
 —i — — tagjai: prp: 68. L. még Mihály

- mgr; olvasókk: Gylfred mgr; éneklökk: Mihály; örkk: Bálint; kk: Balázs, Gergely, István, Mihály, Péter
- i Szt. Üdvözítő-társaskáptalan 265
- i — — tagjai: prp: Máté
- (*Chanad*) vm, M, Sz és R 12, 88, 184
- i isp: Telegdi János
- Csapó (*Chapow*), Maroscspó – Cipău, Kü-
küllő/Maros m, h 384
- i cs: Antal (Tamás f) 384, 691; Tamás
(Antal a) 691
- Csapószentgyörgy I. Szentgyörgy
- Császári (*Chazar*), Császártelke – Cesariu,
Doboka/Kolozs m, h, ma Vasasszenti-
ván része 107–108, 151, 287, 289, 291,
328, 376, 385, 416, 830, 964
- i fn: Dudurerdeje
- i cs: Domokos 964; János (Péter f) 107–
108, 289, 291, 328, 376, 385, 416; Lő-
rinc 964; Miklós (Péter f) 107–108,
140, 147, 289, 291, 328, 376, 385, 416,
830; Péter (János, Miklós és Simon a)
108, 140, 147, 289, 291, 328, 376, 385,
416; Simon (Péter f) 107–108, 289,
291, 328, 376, 385, 416
- Császló (*Chazlou*), Szatmár m/M, h 1045
- Csát (*Chaty*), Mezőcsát, Borsod m/M, h 546
- i cs: Domokos (Miklós f) 546; Miklós
(Domokos a) 546
- Csata I. Girbó
- Csatár (*Chatar*), elnéptelenedett település
Albis határában, Bihar m 438, 455
- i cs: Lampert (Péter a) 508; Péter (Lam-
pert f), officialis 438, 455, 508
- Csázma (*Chazma*) – Čazma, Körös m/H
- i káptalan 779, 819, 918
- i — tagjai: prp: Zsámboki László
- Cseh (*Ceh*), Páncélcseh – Panticeu, Dobo-
ka/Kolozs m, h 139–140, 147, 149, 462,
788, 795, 835
- i fn: Honttelke, Mikestelke
- i cs I. Cente, Visontai cs
- (*Cehy*), Szilágycseh – Cehu Silvaniei,
K-Szolnok/Szilágym, h 144
- i pap: Péter 144
- csehek elleni hadjárat 1118, 400, 577
- Csehi (*Cehy*), Somlyócehi – Ceheiu,
Kraszna/Szilágym, h 629
- Csehivölgyfő (*Cehyweolgfew*), elnéptele-
nedett település Somlyócehi határában,
Kraszna/Szilágym 75
- Csehország (*Bohemia*) 400, 577
- Csehtelke (*Chehteluke*) – Cistelec/Vişinelu,
Kolozs/Maros m, h 35, 488, 492
- Csejte (*Cehhte*) – Čachtice, Nyitra m/Szl,
vár 754
- i vn: Szécsényi Kónya mgr
- Csekelaka (*Chakalak*) – Cecalaca/Cecălaca,
Fehér/Maros m, h 340, 831, 984, 1060
- i cs: Demeter (Miklós f) 984; Domokos
(László a) 340, 831; János (Mihály f)
831, 984; János (Péter f) 984; László
(Domokos f) 340, 831; Mihály (János
a) 831, 984; Miklós (Demeter a) 984;
Péter (János a) 984
- Csengersima I. Sima
- Csepán (*Chepan*) – Cepan/Cepari – Tschip-
pendorf, B-Szolnok/B-Naszód m, h
830, 837
- Csepegő (*Cepegeu*), fn, Diós 817
- Csepel (*Chepel*, *Magna Insula*), kir urada-
lom és sziget 1127
- i hospes 1127
- i lk: István (Moogh f, Acél János a)
- csere 396. L. még birtokcsere, javadalom
csereje
- Csernek (*Churnuk*) – Cernuc, Doboka/Szi-
lágym, h 626, 689, 693, 700, 717
- Cserög (*Cherevgh*) – Čerević, Szerém m/Sz,
vár 760
- i vn: Vas „Veres” Tamás mgr
- Cserpatak (*Cherpatak*), fn, Pele 1092
- csersav 402, 621
- Csesztve (*Chestue*), Magyarcsesztve – Ciste-
iu de Mureş, Fehér m, h 217–218, 847,
849, 969
- i cs: Beke (Jakab a) 260; István (János f)
847, 849, 969; Jakab (Beke f) 260; Já-
nos (István, Mihály mgr és Péter deák
a) 586, 590, 847, 849, 969; Mihály mgr

- erd éneklők (1344–1352) 204, 220, 230, 259–261, 263, 270, 302, 304, 310, 315, 318–319, 322–323, 329, 350, 367, 373, 398, 411, 415–416, 424–425, 429, 437, 454, 500, 550, 582, 586, 590, 604, 638, 969; Péter deák (János f) 586, 590, 847, 849, 969. L. még Csongvai, Ispánlakai cs
- Csicsó (*Chycho*) – Ciceu, B-Szolnok/B-Naszód m, vár 2–3, 115, 734–735, 793, 931, 936, 1066, 1080
- i románok 734–735
- i vár román kenézai: Frath, Jula, Iwan (Benrer f), Lungu Iwan, Petru (Mihai f), Wayk
- i vn: Pogány István, Spácai Jakab mgr (Vid f), Vas „Veres” Tamás mgr
- Csik (*Chyk*) szék 101
- i székelyek 101
- Csika (*Chykacente*), elnéptelenedett település Cente határában, Doboka/B-Naszód m 416, 437, 1104
- csikó 132, 524, 987
- Csikóstó (*Chykusthov*), elnéptelenedett település Érolaszi határában, Bihar m 973
- Csikóstóttós I. Tóttós
- Csiperkészmál (*Cheperkesmal*), fn, Rákosd 1048
- Csittszentiván I. Szentiván
- Csizer (*Chyzer*) – Cizer, Kraszna/Szilágy m, h 56, 60, 63, 73
- Csobiló (*Chubulou*), elnéptelenedett település Nagyiklód és Ónok közt, Doboka/Kolozs m 15–16, 18, 139, 149
- i fn: Csobilófeje, Orbópataka, Szárazáj, Szárazájberce
- i cs I. Visontai cs
- Csobilófeje (*Chubulofeye*), fn, Csobiló 16
- Csókakó (*Chokaku*), Fejér m/M, vár 1118, 771
- i vn: Gönyüi Tamás mgr
- Csokaly (*Chakaal*), elnéptelenedett település Rohod határában, Szatmár m/M 580, 602
- Csomafája (*Chamafaya*) – Ciunăfaia, Do-
- boka/Kolozs m, h 611
- i cs: János (Thormach f) 385; Thormach (János a) 385
- Csomaköz (*Chomakwz*) – Ciumești, Szatmár m, h 536, 750
- i pap: Miklós 536
- i cs (Kaplyon nb): Márton (Kaplyon nb Péter f) 750
- Csombord (*Chumburd*) – Ciumbud, Fehér m, h 157
- i Szt. Péter és Pál-templom 157
- csónak 521
- Csongrád (*Chungrad*) vm, M és Sz 330
- i (*Changrad*) főesperesség 754
- i főesp: László
- Csongva (*Chungua*) – Ciunga/Uioara de Jos, Fehér m, h 214, 217–218, 586, 590, 847, 849, 969
- i cs: András (Mihály mgr a) 214, 217–218, 1069; Domokos (Miko f, Kwnech a) 847; Kwnech (Domokos leánya, Dombroí Lőrinc fel) 847; Mihály mgr (András f) klerikus, erd kk (1359) 214, 217–218, 1069; Miko (Domokos a) 847. L. még Csesztvei, Ispánlakai cs
- Csonkatelep I. Máriatelke
- csonkítás 45, 71, 79, 308
- csontváz 251
- Csorna (*Cuirna*) – Sopron m/M, h 281
- i cs I. Kanizsai cs
- Csög (*Chug*) – Cig, K-Szolnok/Szatmár m, h 770
- i cs: Imre (Péter a) 770; Péter (Imre f) 770
- Csúcs (*Csucs*), Maroscsúcs – Ciuci/Stâna de Mureș, Fehér m, h 82
- i cs: Jakab (János f) 82; János (Márton f, Jakab a) 82; János (Moko f?) 82; Márton (János a) 82; Moko (János a?) 82
- Csür (*Chewr*), fn, Dörsök 508

D, Đ

Dăbâca I. Doboka

- Daia l. Dálya
 Daia Română/Săsească l. Dálya
 Đakovo l. Diakóvár
 Dallendorf l. Dálya
 Dalmácia, H, tartomány 442, 447, 577, 592–593, 1059, 1062, 1084, 1108
 —i hadjárat 338, 1084
 —i herceg: István
 Dálya (*Dulia*), Oláhdálya – Daia Română – Dallendorf, Fehér m, h 45, 53, 356, 733, 891, 893
 —i cs: Heneng (Lupret unokája?, Lupret a) 53; Hennyng/Hennengh (Nikolaus f) 733, 891, 893; Ladislaus (Nikolaus f) 733, 891, 893; Lopret/Lupret (Michael és Nikolaus comes a) 45, 53; Lupret (Heneng f) 53; Michael (Lopret f) 45; Nikolaus comes (Lopret f, Hennyng, Ladislaus, Nikolaus és Sandur a) 45, 53, 733, 891, 893; Nikolaus (Nikolaus f) 733, 891, 893; Sandur/Sandrus (Nikolaus f) 356 (!), 733, 891, 893
 — (*Dalya maior*), Szászdálya – Daia Săsească/Daia – Denndorf, Segesvár sz/Maros m, h 173, 250–251, 588, 727–728
 —i plb: Johann 313, 727–728
 —i cs: Andreas (Nikolaus a) 588; Jakob (Peter a) 173; Bart(h)alyus 173, 250–251; Nikolaus (Andreas f) 588; Peter (Jakob f) 173, 250–251; „Thech” Andreas 250–251
 Damanhyda l. Domahida
 Damásd (*Damas*), Ipolydamásd – Hont m/M, h 72, 997
 Dâmbău l. Dombó
 Dambro l. Dombró
 Damján (Dees f), b, Désháza 146
 Dancs l. Zólyomi Donch
 Dancs cs lt 50, 598
 Daneş l. Dános
 Dániel, visegrádi apát (1333–1348) 97
 Daniel comes, lk, Hermány 90
 — (Cheel f, Michael comes és Nikolaus a), lk, Kelnek 6, 242, 264–265, 356, 361, 820
 — (Nikolaus comes f), lk, Segesvár, b, Réten 529
 Dános (*Donestor*) – Daneş – Dunesdorf, Segesvár sz/Maros m, h 123, 464, 541
 —i lk (!): Gross Ladislaus
 Danubius l. Duna
 Danyl (d) István, lk, Balázstelke 263
 Darabos (Darabas/Darabus d) Mihály, avdi emb, b, Macskás 908, 919, 952, 987, 1007
 Darano, elnéptelenedett település Szilágybacsony és Somlyószécs környékén, Kraszna/Szilágy m 454
 Dárja l. Derzse
 Darlac (*Darlaz*) – Dárlos – Durles, Kükküllő/Szeben m, h 188, 500, 697, 804–805, 884, 959, 1098
 —i fn: Nagybükk, *Ruhbolchbyke*
 —i plb: Nikolaus 959
 —i cs l. Kendhidai cs (Darlaci-ág)
 Dáró (*Darw*), elnéptelenedett település és vár Kaposszekcső területén, Tolna m/M 1076
 —i cs: István (Péter a) 1076; Péter (István f), udvarnokisp (1358–1359), kimé-i udvari lovag 1076
 Darócpatak (*Darochpatak*), fn, Décse, Bálványos 723
 Daszkülosz (*Destilaria*) – Eskilköy, Törökország, v 441
 —i ppk: Ágoston
 Dávid, szabolcsi főesp (1323–1350) 299, 354
 Dávid (Péter mgr f), b, Doboka, Mikes 86, 674
 — (Mihály f), b, Keresztúr 272, 300
 — comes, lk, Kolozsvár 54, 255, 666, 707
 — (Iwanka és László a), b, Ivánkaháza 1000
 — (Barnabás f), b, Zsuk 1082
 — (Miklós comes f), b, Zsuk 111–112, 132, 231, 489
 Dávidháza l. Ivánkaháza
 Deag l. Dég
 Deaj l. Dészfalva
 deák: Béli Miklós avdi notarius, Csesztvei Péter, György mgr, Jakab mgr (Losonci

- Tamás mgr notarius), Jakab (kóródi), Járai Benedek, Lekencei Peter mgr km-i jegyző; Lőrinc dészaknai bíró, Mérai Jakab, Némái Pető avdi notarius, Pál szamosfalvi j b, Péceli Pál, Szécsi István, Szengyeli István, Tótsolymosi „Apród” János
- Déaulx, Bertrand de, mgr, a Szt. Márk-egyház bíborosa (1338–1355), váradi prp (1338–1346) 55, 75, 86–87, 102, 157–158, 160, 203, 242, 253, 325, 390–391
- Debrecen (*Debrechen*), Bihar m/M, v 434, 443
- i János mgr, officialis 443
- i cs: Dózsa (Jakab mgr és Pál mgr a), erd vd (1318–1321) 434, 459, 987, 1091; Jakab mgr (Dózsa f) 1091; Pál mgr (Dózsa f) 1091
- Debrenfő (*Debrenfw*), fn, Árapatak 527
- Debrő (*Debreu*), Feldebrő – Heves m/M, h 42
- i cs (Aba nb): Demeter (Mokyan f, Miklós a) 42; Miklós (Demeter f) 42; Mokyan (Demeter a) 42
- Décse (*Deche*), Magyardecse – Dicaea/Ciresoia, B-Szolnok/B-Naszód m, h 722–723
- i fn: Darócpaták, Kapus
- (*Deyche*), Marosdecse – Decea, Torda/Fehér m, h 716, 782, 785, 798, 874, 953
- i cs: András (Gál a) 716; Gál (András f) 716, 874; János (Márk f) 716, 782, 785, 798, 829, 953, 972; Márk/Markws (János a) 716, 782, 785, 798, 829, 953, 972
- Déda (*Deda*), Beregdéda – Deda, Bereg m/U, h 991
- Dédács (*Dedachy*), elnéptelenedett település Lecsmér határában, Kraszna/Szilágy m 792, 811, 1043, 1078
- i cs: Anianus/Anyos (János és Miklós mgr a) 792, 811, 1043, 1078; János (Anianus f) 811, 1078; László (Potoch mgr a) 431; Mihály (Miklós mgr a) 431; Miklós mgr (Anianus f) 792, 1043, 1078; Miklós mgr (Mihály f) 431; Potoch/Patochz mgr (László f) 431, 508
- (*Dedachteleke*), elnéptelenedett település Rakamaz határában, Szabolcs m/M 797
- Dedrád (*Dedrad*) – Dedrad – Deutschzepling, Kolozs/Maros m, h 246
- i fn: Hercsentelke
- Dees (Annus, Damján, Erzsébet, János és Péter a), b, Dészháza 66, 146
- Deeswar* l. Dés
- Dég (*Degh*), fn, Kusaly 769
- Dég (*Degh*), Marosdég – Deag, Kütütlő/Maros m, h 227
- i cs: Demeter (Mihály a) 227; Mihály (Demeter f), ülnök 227
- Dégpataka (*Deghptaka*), fn, Kusaly 769
- Dej l. Dés
- Deja l. Dészháza
- dékán, szász: barcasági, kézdi, selyki, szebeni
- Deleni l. Indal
- Delenii l. Sáros
- Dellő (*Dellew*), Magyardellő – Dileul Unguresc/Dileu Nou, Torda/Maros m, h 232, 466, 513
- i cs: László (Pál a) 232; Pál (László f) 232, 466, 513
- Deme, Pogány István fam, b, Tiburctelke 26, 76, 370, 377, 688, 802, 817, 950, 1057, 1080, 1085
- Demeter fr, nonai ppk l. Matafaris, Demetrio de
- váradi ppk l. Futaki Demeter
- Demeter (György f), Meggyesi Simon mgr serv és ü 636
- mgr, vdi protonotarius (1347) 1128
- (Olivér f), Csaholyi János ü 705
- (Vince főesp a) 923
- (Miklós f), b, Cselakaka 984
- (Mokyan f, Miklós a), b, Debrő 42
- (Mihály a), b, Dég 227
- (András a), lk, Dészakna 526
- (János a), b, Galac 559, 709, 869, 898, 928, 971
- (Merhard f), b, Herepe 202
- mgr (Miklós f), b, Hídvég 212, 1079, 1088
- (András f), b, Ispánlaka 260
- (Ivan f), b, Kálló, Semjén 491

- (Turul f), kir/avdi emb, b, Kávás 668, 671, 681, 715, 994, 1008
- (Simon bán f), b, Kendhida, Cikmántor 188, 190, 192
- (Mihály a), b, Keresztes 616, 709
- (István f), b, Kozárd 42
- (Miklós a), b, Kőrös 268
- (János f), avdi emb, b, Lóna 461, 890
- comes (Miklós f), Gönyüi Tamás mgr fam, b, Málás 1118
- (Márton comes f), b, Mátéháza, Hássas, Szentiván 266, 460–461, 471
- (Sándor f), kir támokmester, Aba nb, b, Nekcse l. Nekcsei Demeter
- (Pouch f), b, Papfalva, Szentandrás 23–24
- , vdi emb, b, Ramocsaháza 811
- (János f), b, Szárazpatak 551
- (Péter f), lk, Szarvad 705
- (Simon f), b, Szengyel 520, 783
- (Mihály f), b, Szilkerék 743
- (Demeter és Pál a), b, Valkó 51, 227
- (Demeter f, Dénes, László és Miklós a), ülnök, b, Valkó, Farnas 51, 227, 485, 490, 493, 909, 1023, 1030
- Demeterpataka, fn, Bökényszeg 751
- Demeterpataka (*Demeturpataka*) – Dumitra, Fehér m, h 242, 264, 820
- Demetrius comes, medgyesszéki bíró (1359) 1056
- comes, lk, Riomfalva 1056
- dénár 40, 86, 124, 202–203, 331, 766, 780, 788, 803, 871, 891, 951, 981, 1063
- báni 245
- , —, régi 958
- , —, slofenbergi 948
- bécsi 669
- , kis 408, 412
- , új 948
- dénármárka l. márka, dénárban számolt
- Dénes fr, kir/kir-néi káplán, kalocsai érsek l. Lackfi id. Dénes
- Dénes (István erd vd f), kir lovászmester l. Lackfi ifj. Dénes
- , kolozsi szb (1347) 396
- (id. Akus mgr f), b, Ákos 87
- (Jakab f), b, Almakerék, Bethlen 8, 537, 541, 543, 736, 803
- lk, Fahíd 233
- (Miklós a), b, Ivánkatelke 715
- (Tamás mgr a), b, Jánk 712
- (Imre a), b, Jára 61
- (László és Tamás mgr a), b, Jára 52, 89, 295
- (András a), b, Kölcse 1107
- (Dénes a), b, Losonc l. Losonci cs
- (Dénes f, Desew mgr, István mgr és Tamás mgr a), b, Losonc, Monyoró, Régen l. Losonci cs
- (Desew f), b, Losonc l. Losonci cs
- (István mgr f), b, Losonc l. Losonci cs
- (Pál a), b, Makófalva 12
- mgr (Pál f), b, Makófalva 12
- mgr, b, Pályi l. Magyar (d) Dénes
- bán (Balázs, János, Péter főesp és Tamás a), b, Szécs l. Szécsi Dénes
- (János a), b, Szopor 770
- (Demeter f), b, Valkó, Farnas 485, 490, 493, 909, 1023, 1030
- Dénesudvarhely l. Udvarhely
- Dengeleg (*Denguleg*) – Dindeleag/Livada, B-Szolnok/Kolozs m, h 159, 162, 165, 266, 271, 676
- i fn: Kaszató, Zozan
- i cs: András comes (István f) 162, 266, 271, 722–723; Balázs 162; Gábor (János a) 266; István (András comes a) 266, 722–723; Jakab („Kis” István f) 162, 165, 676; János (Gábor f) 162, 266, 271; „Kis” István (Jakab a) 165; Mihály 162; Miklós 162
- , Érdengeleg – Dindeleag/Dindești, Szatmár m, h
- i cs (Káta nb): Pongrác, erd avd (1441–1444) 837
- Denndorf l. Dálya
- Der wasser val*, fn, Szelindek, Vízakna 331
- Derekas (Derekws/Dyrikas d) János (Nagy Simon a), b, Bagos, Somkút 298, 862, 866, 976
- (Derekus d) Simon l. Nagy Simon

- Derencsény (*Derenchen*) – Drienčany, Gömör m/Szl, h 806
- i cs (Balog nb): „Orros” Péter/Pető mgr (Miklós a), erd avd (1337–1342) 1–5, 14–16, 18, 20, 25–27, 40–41, 48, 51, 72, 79, 82, 86, 96, 98, 100, 108, 140, 151–152, 287, 289, 291, 413, 806, 954, 971; Miklós mgr („Vajda” Peteu f) 806
- Ders mgr, küküllői isp (1331) 120, 164
- (Tamás f), b, Hidegvíz 43
- b, Szentjános, Bolcshida 832
- Dersék, Dersyk* l. Dörsök
- Derspalathaia, Derspalota* l. Palota
- Derzs (*Ders*), Nyírderzs, Szatmár m/M, h 558
- i plb: Miklós 558
- Derzse (*Derse*), Magyarderzse – Dárja, Doboka/Kolozs m, h 15, 18
- Dés (*Deeswar*) – Dej – Desch, B-Szolnok/Kolozs m, mv 496, 585, 621, 624, 881
- i bíró 496
- i fn: Szalka
- i hospesek 496, 621, 624
- i kereskedők 585
- i lkk: András comes (János f) bíró, Folkus, Helecs (d) Péter, Loránd comes bíró, Márton comes bíró, Nagy János, Tamás (Kázmér f)
- i plb: Pál 496
- i polgár 624
- i Szűz Mária ágostonos konvent 624
- i Szűz Mária ágostonos konvent tagjai: prior: Barabas fr
- i villicatus 496
- v lt 526, 621, 684
- i cs lt 15–16
- Désakna (*Deesacna*) – Ocna Dejului, B-Szolnok/Kolozs m, mv 526, 684, 735
- i hospesek 526
- i lkk: András (Demeter f) villicus, Lőrinc deák bíró, Mihály (Hedricus f)
- i plb: Benedek 735
- i villicus 526
- Deseu, Desev, Desew l. Dezső
- Désfalva (*Deesfalwa*) – Deaj, Küküllő/Maros m, h 1016
- Désháza (*Deshaza*) – Deja, K-Szolnok/Szilágym, h 146
- i cs: Annus (Dees leánya, Gergely fel) 146; Damján (Dees f) 146; Dees (Annus, Damján, Erzsébet, János és Péter a) 66, 146; Erzsébet (Dees leánya, György fel) 146; János (Dees f, Moni Ilunch férje) 66; Péter (Dees f) 146
- Destilaria* l. Daszkülosz
- Detre (Nikolaus a), lk, Bajom 232
- Detreháza (*Detrehaza*), Detrehem – Drighiu, Kraszna/Szilágym, h 73
- i cs: Detrich (István a) 73; István (Detrich f, Lőrinc a) 73; Lőrinc (István f) 73
- Detrehem (*Tethrehy*), Alsódetrehem – Tritu/Tritenii de Jos, Torda/Kolozs m, h 31, 524, 951. L. még Detreháza
- i cs (Tyukod nb): Jakab (Wrkun „f”, Mihály és Miklós a) 524, 951; Mihály (Jakab f) 524, 951; Sebe (Wrkun leánya, Járjai István fel) 951; Wrkun (Jakab és Sebe a) 951
- Detrich (István a), b, Detreháza 73
- Deuecher inferior/superior* l. Devecser
- Deuş/Deuşu l. Diós
- Deutsch Liptsch l. Lipcse
- Deutschkreutz l. Keresztúr
- Deutschpien l. Pián
- Deutschzepling l. Dextrád
- Déva (*Deua*) – Deva – Diemrich, Hunyadm, mv 121, 266, 380, 395, 450, 546, 570, 632, 802, 840, 990
- i Tamás, Tiburctelki Deme ü 802
- i cs l. Mátéházi cs
- (*Dewa*) – Deva – Diemrich, Hunyadm, vár 43–44, 175, 234, 460, 882, 1066
- i vn: 882. L. még Mátéházi Márton comes
- Devecser (*Deuecher superior*), Kisdevecser, Feldevecser – Divicioru Mic/Diviciorii Mici, Doboka/Kolozs m, h 416, 964
- (*Deuecher inferior*), Nagydevecser – Divicioru Mare/Diviciorii Mari, Doboka/Kolozs m, h 47, 62, 376, 389, 395, 398, 409, 416, 420, 426, 437, 928

- i fn: Alaperdő, Alaperdőfő, *Belch*, Bükk-erdő, Felnyíresfő, Kecskeshátfő, *Kuzurused*, *Kuzurusedfey*, Mohaly, Oldalerdő, Tormástó
- i cs: Abeel/Abyl (Lőrinc a) 40–41, 48, 376, 385, 398, 416, 437, 964, 971; András (Miklós a) 47, 62, 398, 416, 420, 426, 437, 964; István (Lőrinc f) 40–41; Lőrinc (Abeel f) 40–41, 48, 376, 385, 398, 416, 964, 971; Miklós (András f) 47, 62, 395, 398, 416, 420, 426, 437; Miklós (Lőrinc f) 40–41
- Dezmer (*Dezmer*) – Dezmir, Kolozs m, h 829
- dézsma l. tized
- Dezső mgr, k-szolnoki alisp (1351) 605–607
- kolozsi szb l. Rödi „Cseh” Deseu
- mgr (Ermuch f) l. Vas cs
- (László f), b, Doboka 899
- comes (Mihály mgr a), b, Elefánt 397, 987, 1005, 1009
- (György és László a), b, Kémer, Középlak 572, 704, 712, 1022
- mgr (Dénes f, Dénes, László, Mihály és Miklós a), b, Losonc, Régen l. Losonci cs
- (Manel f, András, Balázs, János és László a), b, Majos 195
- (Mihály f), b, Mérő 64
- (Kemen f, Jakab a), b, Réde, Bún 141, 247
- (Cheh /d/ Jakab f), b, Röd 306, 320
- (Tamás f), b, Szentmihálytelke, Boc, Valkó 51, 130, 468, 909, 1023, 1030
- (Domokos f), tanú, b, Tyukod 715
- lk, Vizsoly 1028
- diakónus 167, 235, 273, 281, 285, 294, 297, 368, 732, 959, 1019. L. még pap
- Diakóvár (*Diacouar*) – Đakovo, Valkó/H, v 441
- i ppk l. boszniai ppk
- Dicea l. Décese
- Dicio-Sánmartin l. Szentmárton
- Dico (d) Miklós, lk, Illye 570
- Dicsőszentmárton l. Szentmárton
- Diemrich l. Déva
- Diewaldsdorf l. Héjjasfalva
- diffinitor l. bencés tartományi káptalan diffinitora
- dignitariusi javadalom adományozása 333
- — kérelmezése 221, 235, 274, 276–277, 293
- — rezerválása 221, 274, 277
- Dileu Nou/Dileul Unguresc l. Dellő
- Dindeleag/Dindești l. Dengeleg
- Diód l. Gyógy
- diófa 446
- Diomál (*Gyomal*) – Geomal, Fehér m, h 498, 501
- Diós (*Gyos*) – Deuș/Deușu, Kolozs m, h 687–688, 693, 701, 802, 817, 1057
- i fn: Csepegő
- i lk: Jakab bíró
- i cs: Gergely, kolozsvári jegyző (1582–1596) 666
- (*Gyos*), Oracs, Diósd, Pilis m/M 87
- Diósad l. Ad
- Diósgyőr (*Gyosgewr*), Borsod m/M, vár 580, 1060
- i vn: Cudar Péter, Pálóci Máté
- Diósmacskás l. Macskás
- Dioșod l. Ad
- Dipse (*Typsa*, *Gipsa*) – Dipșa – Dürrbach, Besztercevidék/B-Naszód m, h 219, 223, 1123, 224
- i plb: Andreas (Peter f) 219, 223, 1123, 224
- Dirschau (*Dirsouia*) – Tczew, Ny-Poroszország/Lengyelország, v 959
- i lk: „Árus” János pap 959
- Disznajó l. Nagydísznód
- disznó 1117, 132, 524, 735, 756
- Disznód l. Kis- és Nagydísznód
- Divény (*Dyon*) – Divín, Nógrád m/Szl, vár 393
- Divénykő l. Gimes
- Divicioru Mare/Diviciorii Mari l. Devecser
- Divicioru Mic/Diviciorii Mici l. Devecser
- Divín l. Divény
- Doba (*Dobey*), Kis- és Nagydoba – Doba Mare, Doba Mică, K-Szolnok/Szilágy m, h 572, 1091
- i cs: Ábrahám 572; Bertalan (Miklós a)

- 1091; János (Péter f) 572; Miklós (Bertalan f) 1091; Péter (János a) 572; Péter 572
- Dobay*, Dobeni l. Dobó
- Dobey* l. Doba
- Dobó (*Dobay*), Székelydobó – Dobeni, Udvarhely sz/Hargita m, h (bizonytalan azonosság) 314
- i cs: István (Jakab a) székely 314; Jakab (István f) székely 314
- Doboka (*Doboka*) – Dăbâca, Doboka/Kolozs m, h 18, 50, 450, 461, 572, 664, 899, 980
- i (v. Almási) cs (Kökényesradnót nb): Balázs (Lökös f) 899; Dávid (Péter mgr f) 86, 674; Deseu (László f) 899; Egyed (László f) 899; Imre (László f) 899; István (Lökös f) 899; Jakab (László f) 899, 1022; János mgr (Miklós f, László a) 15, 18, 98, 376, 450, 460–461, 572, 664, 674, 899, 980; János (Péter mgr/comes f) 86, 674, 908; János, erd avd (1406–1409) 61, 387, 696, 701; László (János f) 899; László (László f) 899; László mgr (Miklós f, Deseu, Egyed, Imre, Jakab, László, Mihály és Miklós a) 15, 18, 50, 98, 461, 664, 674, 899, 980, 1022; Lökös/Leukus mgr (Miklós f, Balázs, István, Mihály és Miklós a) 15, 18, 98, 461, 572, 899; Mihály (László f) 899; Mihály (Lökös f) 899; Miklós (László f) 899; Miklós mgr (Miklós f) 15, 18, 50, 98, 461, 899; Miklós (Mykud f, János mgr, László mgr, Lökös mgr és Miklós mgr a) 15, 18, 50, 98, 376, 450, 460–461, 572, 664, 674, 899, 980; Mykud (Miklós és Péter comes/mgr a), szőrényi bán (1275–1276) 15, 18, 50, 86, 98, 376, 460–461, 674, 775, 899, 908; Péter mgr/comes (Dávid, János mgr és „Herceg” Péter mgr a) 86, 674, 775, 908; „Herceg” Péter mgr (Péter mgr/comes f) 86, 674, 775, 908
- i (*de Blaka*), főesperesség 68, 332, 417, 664, 701, 716, 727–728, 756, 907, 923
- i főesp: Adorján, Benedek (Illés f), Frizföldi Péter, Nyírott Mihály mgr, Péter (György f), Vince mgr (Demeter f)
- i alesp: Albert szentiváni pap
- (*Dubuka*) vm, R 14–15, 18, 40–42, 47, 55, 62, 78, 100, 128, 149, 153, 157, 172, 188, 203, 208, 227, 252, 254, 259, 272, 288, 292, 307, 326, 389, 395, 397, 406, 409, 426, 437, 440, 444, 458, 461–462, 470, 489, 497, 556, 559, 572, 585, 594–595, 611–612, 616, 637, 664, 677, 689, 693, 709, 735, 784, 788, 881, 890, 898–899, 964, 971, 977, 996, 998, 1102, 1104
- — isp: Méhesi Miklós comes (Gerew f); Virágosberek László mgr
- — szolgabírái: 458, 788, 881. L. még Bádoki Péter; Benedek (Lőrinc f); Galaci János; Hesdái János (Domokos f)
- Dobordon (*Duburdun*, *Keresztyenkenezhaza*), Keresztyénkenézháza, elnéptelenedett település Kaprevár és Pozsga környékén, Arad m 12
- Dobou (d) Pál (Tatamér prp sógora) 22
- doktor l. egyházi doktrátus
- Dolné Saliby l. Szei
- Domahida (*Damanhyda*), Dománhida – Domohida/Domănești, Szatmár m, h 1126, 811
- i lk: Zakalus (d) Mihály
- i vám 1126
- i cs (Balogsemjén nb): Miklós 811
- Domán (*Doman*), elnéptelenedett település Újös határában 78
- Domănești l. Domahida
- domb (*collum*, *Holm*) 75, 90, 407, 492, 541. L. még hegy
- Dombó (*Dumbo*), Küküllődombó – Dám-bäu, Küküllő/Maros m, h 422–423, 483–484, 745
- i fn: Bászallása, Élesbérc, Hegyeshalom, Középbérc
- Dombró (*Dambro*) – Dubrava, Kőrös m/H, mv 993

- i cs: „Malech” Miklós, beszercei plb (1358) 993
- (*Domboro*) – Dumbrău/Dumbrava, Aranyos sz/Fehér m, h 798, 847, 849
- i cs: Domokos (Lőrinc f) 847, 849, 969; Ezen (János a) 730; János (Ezen f, Lőrinc a) 730, 798; Lőrinc (János f, Domokos a) 798, 847, 849, 969
- Domnești l. Bilak
- Domokos, borsovai főesp (1335–1364) 299, 354
- (Domokos f), esztergom-szenttamási prp l. Bebek ifj. Domokos
- erd prp, egri kk és ppki helynök, erd ppk l. Szécsi Domokos
- fr, ferences szerzetes (1347) 394
- fr, gyfvi domonkos perjel (1350) 566
- spalatoí érsek l. Luccari, Domenico
- (Domokos f), szepesi prp l. Bebek Domokos
- váci prp (1342–1354) 754
- váradi karpap (1341), a Szűz Mária-társaskáptalan dékánkk (1341) 73–75
- Domokos, erd avd l. Macska Domokos
- küllői várúri vn (1349) 530
- macsói bán l. Ostfi Domokos
- (Miklós a), székely 243
- (Domokos a) l. Bebek id. Domokos
- (Donch mgr a) l. Zólyomi Domokos
- (Jakab a) 279
- (Miklós mgr a) 427
- (Péter alisp a) 800
- b, Baksa l. Nagy (Magnus) Domokos
- (Mihály a), b, Borzás 430
- (Klára a), b, Bujtur, Mihálcfalva 429
- , avdi emb, b, Császári 964
- (Miklós f), kir emb, b, Csát 546
- (László a), b, Csekelaka 340, 831
- (Miko f, Kwnech a), b, Csongva 847
- (Lőrinc f), székely, lk, Dombró, b, Csongva 847, 849, 969
- (István a), b, Esztény 15, 18
- mgr (András f), b, Gombás, Somkerék, Kóród 157, 408, 412, 444, 512, 556, 622, 996
- (Bertalan f), lk, Gyfv 566
- (Bezther f, Anna a), küllői szb, ülnök, b, Harangláb 120, 227, 557, 1016
- (Merhard f), b, Herepe 484
- (János és Márton a), b, Hesdát 25, 62, 227, 743
- (Benchench f, János és László a), b, Híd-vég 101, 523, 1079, 1088
- (László f, Miklós a), vdi emb, b, Iklód, Szopor 450, 461, 572, 576, 716, 980, 1009
- (Miklós f), b, ülnök, Jára l. Kis Domokos
- , hospes, lk, Kolozs 1096
- (Péter a), jb, lk, Kozárvár v. Kérő 735
- (Jakab f), b, Körös 407
- (Jakab mgr és János a), b, Kusaly 66, 144, 201, 445, 457, 475, 503, 554, 560, 769, 810
- (János f, György a), b, Nadas 730
- (János a), b, Naprágy 715
- b, Nyíres 932
- (Sebenk f), kir emb, b, Nyitra vm 1009
- (Bekee f), b, Olaszi 973
- (István a), b, Oroszfája 429
- (István f), b, Oroszfája 429
- (Péter f), b, Pocsaj 605, 770
- (Miklós a), b, Sárd 840
- (Jakab f), hospes, lk, Szalacs 1091
- (Chepan f, Domokos és László a), b, Szentpál, Széplak 120, 164, 190, 314
- (Domokos f), kir emb, b, Szentpál 164, 190, 314
- (Beden „f”, Miklós f), b, Szomordok, Pétertelke 1032
- avdi/vdi emb, b, Szucsák 468, 977
- (Mihály a), b, Tömpös 12
- (Desew a), b, Tyukod 715
- kir emb, b, Vaja 994
- bíró, lk, Várad 11
- aranyosi vn, b, Zólyom, Sztrice l. Macska Domokos
- (István, János, Mihály és Péter a), b, Zsuk 117, 227, 231, 476, 482, 489, 542, 547, 731, 755, 809, 1031–1032, 1055, 1102
- domonkos konvent: beszercei, brassói, gyu-

- lafehérvári
 — szerzetesrend 1131
 — — tagjai: Bernard fr
 Donatus fr, székesfehérvári johannita preceptor és őrszerzetes (1332–1343) 1118
 Donau l. Duna
 Donch mgr, komáromi, krasznai, lipitói isp, valkói vn l. Zólyomi Donch
 — (Mykou f), b, Hídvég 1079, 1088
Donestor l. Dános
 Donnersmarkt l. Monora
 Dorothea (Johann leánya), b, Vízakna 815
 Doştat l. Hosszútelke
 Dousa/Dowsa, erd vd l. Debreceni Dózsza
 Dörögd, Fel- és Taliándörögd, Zala m/M, h
 —i cs: Miklós egri ppk (1330–1361) 299, 336, 354, 383, 400, 410, 435, 577, 629, 706–707, 711, 745, 777, 818, 825, 833–834, 839, 852, 856, 867, 872, 912, 937, 1059, 1062, 1084, 1108
 Dörsök (*Dersyk*), elnéptelenedett település Bályok határában, Kraszna/Bihar m 502, 508–509, 631, 641, 761, 1024, 1026
 —i fn: Almáspataka, Borzlyuk, Csűr, Dörsökpataka, *Marawa*, Palickapataka, *Thewterwstho*, *Wotholapathaka*
 —i cs: András (Benedek f) 631; Benedek (András a) 631
 Dörsökpataka (*Dersykpataka*), fn, Dörsök 508
 Drág (*Drag*) – Dragu, Doboka/Szilágy m, h 254
 Dragmer, lk, Bökényszeg 751
Dragmerhaza, azonosíthatatlan, elnéptelenedett település Temes m É-i részén 88
 Dragu l. Drág
 Drassó (*Drasow*, *Drasou*) – Draşov – Troschen, Fehér m, h 242, 264
 Dráva – Drau – Drava, folyó 577, 592
 Dreikirchen l. Tövis
 Drienčany l. Derencsény
 Drighiu l. Detreháza
 Drotinci l. Szirma
 Druget (*Drugetter*) cs: Miklós comes, országbíró (1354–1355) 777; Vilmos (Wyllermus) nádor és kunok bírása (1334–1342) 63, 65, 712
 Dubrava l. Dombró
 Dubrovnik l. Raguza
 Dudurerdeje (*Dudurerdey*), fn, Császári 151
 Duerner Lukás, császári közjegyző (1502–1521), lk, Szeben 948
Dumbo l. Dombó
 Dumbrău l. Dombró
 Dumbrava l. Dombró, Vásárhely
 Dumbăveni l. Ebesfalva
 Dumitra l. Demeterpataka
 Dumitru, lk, Alparét 881
 Duna (*Danubius*) – Dunărea – Donau, folyó 1025
 Dunesdorf l. Dános
 Dupuş/Duşdorf l. Tóbiás
Durlas, Durles l. Darlac
 Dürrbach l. Dipse
Dyalya, azonosíthatatlan település, Csongrád m 330
Dyche l. Décse
Dyenuswduarhely l. Udvarhely
Dymer, elnéptelenedett, azonosíthatatlan település Tótvárád környékén, Arad m 88
Dyogh l. Gyógy
Dyomal l. Diómál
Dyon l. Divény
 Dyrikas (d) János l. Derekas János
Dyz brunlyn, fn, Szelindek, Vízakna 331
 Dzsánibek, tatár kán (1342–1357) 1120

E, É

- Ebed (Tamás a), székely, Aranyos sz 227
Ebersperen, fn, Veresmart, Vurpód 561
 Ebesfalva, Erzsébetváros – Ibaşfalău/Dumbrăveni – Eppeschorf, Küküllő/Szeben m, h
 —i cs: György (László f), ülnök 227, 617; Imre (László a) 617; István (László f) 250, 531, 617; László (Sarus f, György, István és Oppor a) 120, 227, 250, 531,

- 617; László (Imre f) 617; Oppor (László f), küküllői szb (1331) 120
- Ecel (*villa Hetzelini*) – Așel – Hezeldorf, Medgyes sz/Szeben m, h 1056, 1076
- i lkk: Johann villicus, Peter comes (Peter comes f), Stephan comes (Stephan comes f), Stephan comes
- i villicus 1056, 1076
- Ector I. Hector
- Ecsellő (*Echellew, Tetschlen*) – Aciliu – Tetscheln, Fehér/Szeben m, h 762–763
- Ederholz I. Héderfája
- Eel I. hegy
- Eger (*Agria*), Heves m/M, v 299, 336, 354, 383, 400, 410, 435, 577, 629, 706–707, 711, 745, 777, 818, 825, 833–834, 839, 856, 867, 872, 912, 937, 1000, 1059, 1062, 1084, 1108
- i ágostonos konvent 336
- i — — tagjai: lector: Balázs; szerzetesek: Jakab
- i egyházmegye 168, 174, 273, 336, 768, 959, 1071–1072
- i ferences konvent 336
- i — — tagjai: gvardián: Salamon; szerzetesek: István
- i káptalan 154, 168, 279, 334, 796, 822, 833–834, 839, 852, 856, 867, 872, 912, 1019
- i — (hiteleshelyként) 56, 60, 140, 299, 336–337, 354, 491, 856, 1000, 1024, 1026, 1038
- i — hiteleshelyi lt 337, 354
- i — kiküldöttje/tanúbizonyossága l. hiteleshelyi kiküldött, egri káptalané
- i — mlts 336
- i — tagjai: prp: 768. L. még Jánoki László, Szentgróti Miklós; olvasókk: Imre (Sándor f), János, Tótsolymosi „Apród” János; örkk: János; aljegyző: György mgr; kk: Benedek, Elek (Gergely f), Fekete Miklós (Orbán f), Imre (Sándor f), Jakab (Lukács f), Kátai Illés (Gugh f), Keresztúri Benedek, Szécsi Domokos, Tótsolymosi „Apród” János; karbeli papok: Mihály
- i püspök: 79, 1119. L. még Dörögdi Miklós
- i — általános helynöke: Jánoki László, Szécsi Domokos
- i — máramarosi helynöke: Benedek szigetű pap
- i —i consistorium 833
- i Fülöp, erd karbeli pap, Tótsolymosi „Apród” János káplánja 959
- Egerbegy (*Egerbeg*), Aranyosegerbegy – Agribiciu/Viișoara – Erlendorf, Torda/Kolozs m, mv 31
- (*Egirbig*), Szászegebergy – Agârbiciu – Arbegen, Selyk sz/Szeben m, h 138, 959
- i lk: Nikolaus comes 138, 959
- Egerd (*Egurwarpathaka*), Tótfalu, Kisgalgóc – Glogoveț – Tuten, Küküllő/Fehér m 411, 868
- Egeres (*Egres*) – Aghireșu, Kolozs m, h 77, 789, 791, 967
- égerfa (*Egur*) 75
- Egethew (d) János (Balázs a), b, Kolozs vm 488
- Eghazaspowde* I. Pádé
- Egres (*Egrus*), Pusztægres, Tordægres – Șchiopi/Livada, Torda/Kolozs m, h 449, 974, 1041–1042, 1090, 1096
- i cs: Fülöp (Miklós a) 1090; „Berzete” János 449; Imre (Katalin és Miklós a) 974; Katalin (Imre leánya) 974; László 974; Miklós (Fülöp f) 1090; Miklós (Imre f) 974; Péter 974; Tamás 1096
- Egrespatak (*Egrespataka*) – Aghireș, K-Szolnok/Szilágy m, h 1112
- i fn: Súgópatak
- Egrestő (*Egrustu*) – Agrașteu – Ajerschteln/Erlenwald, Küküllő/Maros m, h 1, 188, 427
- Egri – Agraș, Szatmár m, h
- i cs: Péter (Petrych f), szatmári szb (1347) 1126; Petrych (Péter a) 1126
- Egurbek* I. Egerbegy
- Egurwarpathaka* I. Egerd

- Egyed (Bálint f), váradi (1332–1346) és erd
kk (1345–1346), Szt. Tamás-oltár igaz-
gatója 303, 333–334
- Egyed, erd avd l. Tornai Egyed
- (László f), b, Doboka 899
- (Pál a), b, Indal 449
- (Péter a), b, Indal 1090
- (Péter f), b, Indal 1041, 1090
- (Benedek f), b, Jára 30, 32
- (Ivan a), b, Kálló, Semjén 491, 641, 675
- (Mihály a), b, Kecel 532, 538, 694
- (Jakab f), b, Kusaly 769
- (János f), b, Pestes 564–565, 708
- (Mihály a), b, Réde, Pályi 129
- (János f), tanú, kir emb, b, Sarmaság 715,
955, 961, 963, 994, 1014
- (János f), b, Szancsal 405, 411, 575, 1103
- (Fejer /d/ István a), b, Szárazpatak 551
- (László és Mihály a), b, Szomordok 887,
1022, 1031, 1107
- egyetemi végzettség l. doktor, licentiat
- egyetemjárás 31, 148, 278, 555, 738, 768,
794, 914
- egyezség l. még kibékülés
- megerősítése 357, 475, 1014
- megszegése 1126, 918, 948, 1048, 1056
- , kényszerű 280
- , osztályról 46, 49, 125, 127, 131, 192,
258, 306, 315, 320, 531, 541, 570, 682,
797, 825, 951, 1011, 1048
- , perbeli 15, 18, 45, 51, 90, 161, 266, 306–
308, 320, 326, 339, 357, 372, 376, 396,
1126, 406, 445, 457, 470–471, 475,
492, 496–497, 506, 510, 557, 561, 570,
618, 627, 629, 636, 643, 658, 674, 733,
743, 748, 764, 779, 786, 788, 804, 816,
830, 835, 837, 861, 871, 918, 948, 971,
978, 1014, 1051, 1096
- , —, kikényszerített 808
- , tizedszedésről 981
- , zálog- 673
- egyház l. templom
- zal szembeni engedetlenség 171, 1061
- egyházi autonómia/exemptio kérelmezése
857, 985
- bíráskodás l. bíráskodás, egyházi
- bíróság hatásköre 834
- — ségélykérese világitól 418, 849
- birtok bitorlása 903, 920, 933–934, 939,
970
- — védelmezése 1061
- birtokszerzés szabályozása 213
- élet akadályoztatása 986
- engedély zárandoklathoz 394
- felsőbb hatóság tájékoztatása 852
- földek visszaszerzése, katonai erővel 823
- igazgatás kiépítésének kérelmezése 985
- intézmény helyreállítása 379
- — pusztítása 342, 379, 1061
- — romlása 170
- javadalmak és hagyatékok bitorlása 171 l.
tizednegyed bitorlása
- — összemérése 297
- joghatóság elismerése 336
- — erőszakos gyakorlása 336
- joghatóságvita 336
- kiküldöttek 728
- népek immunitásának megsértése 883,
941, 1063
- rendszabály l. dekrétum, püspöki
- sójövedelem 1036
- tiszttséghalmozás tilalma 297
- világi hatósághoz menekül 178
- egyháziak engedelmeskedése pápai nunciu-
s-nak 823
- feletti joghatóság 883
- Egyházbérce (*Eghazbercy*), fn, Szentmihály-
telke 51
- egyházfegyelmi eljárás 178, 727
- — szabályozása 171
- egyházgondnok (*vitricus*) 1115
- egyházjog 148, 222, 313, 768, 914
- i doktorátus 794
- i licentiat 183
- egyházkormányzás 1131
- egyházlátogatás, püspöki 807
- egyházmegye: avignoni, bácsi, boroszlói,
csanádi, egri, erdélyi, esztergomi, győri,
kalocsai, nyitrai, pécsi, pomezániai, prá-
gai, váci, váradi, veszprémi, włocławe-

- ki, zágrábi l. még püspökség
 — határvidéke 985
 egyházszervezés 609–610
 Eibesdorf l. Ivánfalva
 Eidau l. Ida
 ekealja (földmérték) 208, 666
 Ekemező (*Kyzekemezeu*), Kisekemező –
 Proștea Mică – Kleinpropstsdorf, Szeben
 sz/m, h, ma Kiskapus része 831, 984
 — (*Nogekemezew*), Nagyekemező – Proștea
 Mare/Târnava – Grosspropstsdorf, Sze-
 ben sz/m, h 831, 1076
 —i fn: *Noghkerehtal*
 ékszer (*clinodyum*) 524, 809
 Eleek (Mihály a), b, Küküllő vm 232
 Elefánt (*Elephanth*) – Lefantovce, Nyitra
 m/Szl, h 397, 987, 1005, 1009
 —i cs: Deseu/Desew comes (Mihály mgr a)
 397, 987, 1005, 1009; Mihály mgr (De-
 seu comes f) 397, 987, 1005, 1009
 elégtétel emberölésért 226, 232. L. még vér-
 díj
 elégtétel, sértésért 1117 (!)
 Elek, perai ppk (1342) 114
 — (Gergely f), pozsonyi prp (1358), egri kk
 (1358) 1019
 Elek (Lukács a) 103–104, 222, 472
 — (Loránd a), b, Musko 770
 élelemadó (*victualia*) jogtalan követelése
 883
 élelmiszer szállítása 944
 elenchus l. regisztrum
 Élesbérc (*Elusberch*), fn, Dombó 484
 éléskamra (*cellarium*) 1021
 életkor, törvényes, elérése 273, 280, 538,
 612, 909
 Élhegy (*Elhegh*), fn, Kerlés 307
 Éliás l. Illés
 Elias, petelei plb (1348) 453
 Elisabet (Michael comes leánya), b, Kelnek
 242
 ellenségeskedés 27, 72
 — rendezése 68
 ellenszegülés egyházi ítéletnek 418
 —, királyi parancsnak 1088
 —, pápai rendelkezésnek 332, 732
 ellentmondás l. még eltiltás, tiltakozás
 — (iktatásnál, határjárásnál, osztálynál) 73,
 75, 225, 256, 266, 342, 365, 392, 434,
 475, 483, 527, 531, 595, 645, 649, 785,
 790–791, 798, 802, 826, 831, 888, 919,
 961, 969, 989, 1014, 1026, 1047, 1091,
 1093
 —, utólagos 484
 — figyelmen kívül hagyása 96, 131, 208,
 254, 367, 407, 465, 586, 617, 692, 855,
 869, 878, 920, 933, 970, 977, 988, 1101
 — megindoklása 376, 571
 — hiánya 16, 86, 137, 217–218, 312, 353,
 361, 365, 398, 416, 420, 424, 437, 473,
 482, 484, 487, 508, 511, 527, 541, 590–
 591, 649–650, 678, 697, 704, 712, 837,
 873, 928, 1007, 1021, 1110, 1112
 — visszavonása 1048
 Elleus (Mihály a), b, Kecel 532, 538, 694
 — (Wylma f), b, Pata 204
 —/Elleyus (Akus mgr és István comes a),
 erd avd, b, Torockó l. Torockói Elleus
Ellews l. Elyüs
 elnyomás 1120
Elorona l. Oloron
 Előpatak (*Eleupataka*), fn, Pálvára, Zilah
 1112
 elővásárlási jog l. jog, elővásárlási
 eltartás, halálig 573, 859
 eltiltás 12, 26, 29–30, 43–44, 64, 70, 76–77,
 94, 107, 111–112, 116, 140, 142, 175,
 196–197, 231, 280, 282, 305, 307, 365,
 1125, 381, 389, 405, 438, 455, 460–
 461, 469, 474, 540, 596, 620, 641, 650,
 660, 695, 700, 717, 731, 744, 752–753,
 767, 770, 808, 851, 865, 886, 932–933,
 950, 957, 966–967, 980, 991, 1006,
 1013, 1047, 1074–1075, 1077, 1081–
 1082, 1102. L. még ellentmondás, tilta-
 kozás
 —, egyházi szolgálatról 178, 727
Elya l. Illye
 Elyas l. Illés
 Ellyws (Gergely és Miklós a), b, Elyüsfalva

357

- Elyüs (*Ellews*) – Aleuş, Kraszna/Szilágy m, h 73
- Elyüsfalva (*Ellywsfalwa*), ismeretlen fekvésű település, esetleg Petrénnyel azonos, Hunyad m 357
- i cs: Ellyws (Gergely és Miklós a) 357; Gergely (Ellyws f, János a) 357; János (Gergely f) 357; László (Miklós f) 357; Miklós (Ellyws f, László a) 357
- emberölés 10, 13, 27, 72, 79, 199, 226, 228, 232, 250–251, 308, 365, 382, 386, 400, 406, 1127, 436, 489, 533, 577, 602, 681, 683, 706, 709, 735, 746, 809, 853, 891, 893, 975, 984, 987, 1048, 1063
- i kísérlet 10, 166, 840, 994, 1055
- Emech (János és id. Vas Miklós a) l. Vas cs emlékezet, emberi/kollektív 977
- Emrustuh*, elnéptelenedett település Bürkös környékén, Fehér/Szeben m 895
- Emuch (János és id. Vas Miklós a) l. Vas cs
- Encs (*Ench*), Szászencs – Ienciu/Enciu – Intsch, Doboka/B-Naszód m, h 830
- i cs: János (Márton a) 830; Márton (János f) 830
- Endre/Endere (András mgr és Lőrinc a), b, Csán 298, 365, 438, 455, 639, 681, 811
- éneklőkanonoki javadalom adományozása 1002
- — kérelmezése 1002
- — megtarthatása 221
- engedély l. búcsú-, egyházi, erdélyi alvajdai, erdélyi püspöki, erdélyi vajdai, földesúri, királyi, országbírói, pápai
- engedetlenség l. egyházzal szembeni engedetlenség, ellenszegülés
- ENMLt Törzsgyűjtemény 15–16, 18, 190, 674, 757, 810, 855, 899, 930, 980, 1027
- Enyed (*Emduium*), Nagyenyed – Aiud – Strassburg, Fehér m, mv 79, 217–218, 259, 1063, 1116
- i hospesek 1063
- i lkk: Hench(i)mann comes, István, István mészáros, János (István f), Máté, Mihály szücs, Nagy György, Schwarz Hannus
- i plb: Imre 217–218
- (*Enyeud*), Kisenyed – Sângătin – Kleinenyed, Fehér/Szeben m, h 138, 258, 861
- i cs: Michael comes 138, 258, 861
- Enyedszentkirály l. Szentkirály
- Epemező (*Epyndorph*), Ependorf – elnéptelenedett település Jád és Borgó között, Doboka/B-Naszód m 37–39, 528
- Eperjes v lt 535
- építkezés l. gát építése, házépítés, malom építése, őrtorony építése, templomépítés, várépítés
- épület javítása 566
- Eppeschorf l. Ebesfalva
- Epyndorph* l. Epemező
- ÉR (*Eer*) – Ier, folyó 155, 414
- ércbánya 88
- Ercea l. Ercse
- Erch* l. Erk
- Ercse (*Ernee*), Nagycerse – Ercea, Kolozs/Maros m, h 33
- Erdelw-i (d) l. Erdélyi
- Erdély, -i részek (*terra Transsilvana, partes Transsilvane, Septem castris*) 2–3, 22, 31, 106, 136, 138, 157, 187, 210–211, 213, 216, 228, 238, 242, 246, 262, 264, 296, 325, 393, 427, 440, 449, 452, 464, 469, 514–515, 525, 532–535, 537, 540, 543–545, 564–565, 615, 621, 675, 690, 709, 711, 720–721, 776, 783, 814, 818, 821, 874, 895, 1134, 920, 938, 941, 944, 995, 1009, 1051, 1066, 1070, 1077, 1095, 1103, 1106, 1115
- i alvajda 2–3, 78, 91, 291, 364, 783, 1015.
- L. még Balai György, Dengelegi Pongrác, Derencsényi „Orros” Péter/Pető, Dobokai János, Görbedi János, Gyógyi András, Herepei Márk, Iklódi (Szentmártoni) László, Járai Péter, Lépes Loránd, Macska Domokos, Mártonfalvi János, Ravasz István, Somkeréki Miklós, Swerchi János, Szobi Bertalan, Sztrigyi Péter, Tolcsvai László, Tornai Egyed, Torockói Elleus, Vízaknai Mik-

- lós
- i — helyettese 4, 483–484, 931
 - i — ítélőszéke 140, 249, 402, 418, 434, 476, 488, 713, 715, 838, 869, 911, 941, 1018, 1023, 1085. L. még bíraskodás, avdi; ítélet, avdi
 - i — kinevezése 846
 - i — (proto)notarius 911, 977. L. még Béli Miklós deák, Mihály mgr, Miklós mgr, Némai Pető mgr deák, Valkói Miklós mgr
 - i — udvara 617
 - i —i engedély, egyezséghez 18, 51, 306, 320, 357, 627–628, 643–644, 674, 830, 971, 978
 - i egyházak segítségadása pápai nunciushoz 823
 - i (*Ultrasilvanus*) egyházmegye 68, 102–104, 148, 1121, 167, 181, 219, 222–223, 1123, 239, 241, 274–275, 277, 281, 293, 313, 332, 334, 346, 348–349, 368–369, 390–391, 394, 441, 477, 555, 562, 669, 738, 740–741, 796, 807, 822, 850, 902, 907, 914, 916–917, 922, 925, 927, 929, 938, 959, 985–986, 992–993, 1003, 1052, 1070
 - i — papjai 71, 889
 - i eretnekek 828
 - i fehérvári káptalan l. erdélyi káptalan
 - i fejedelem: Báthori Zsigmond, Bethlen Gábor
 - i hadjárat 436, 635
 - i herceg: István
 - i káptalan 14, 20, 70–72, 79, 116, 134–135, 145, 148, 154, 1119, 1121, 168–169, 1122, 174, 181–182, 186, 221, 228, 235, 273, 275–276, 283–284, 286, 303, 313, 332–333, 335, 342–345, 347, 350–352, 362–364, 369, 384, 390–391, 399, 403, 413, 415, 428, 472, 474, 498, 652, 661, 665, 669, 714, 752–753, 758–759, 782, 785–786, 798, 823, 833–834, 836, 839, 844, 852, 856, 867, 870–872, 882–883, 889, 896–897, 903–905, 912, 914, 921–925, 934, 938–941, 945–947, 953, 959, 968–969, 981, 1000–1002, 1036–1037, 1042, 1058, 1063, 1066, 1068–1069, 1071, 1083
 - i — (hiteleshelyként) 1, 6, 9, 18, 20, 23–24, 30, 32–34, 41, 45, 47, 52, 55, 58, 61, 66, 76–78, 85, 89, 93, 96, 100, 111–112, 120–121, 124, 127, 139–140, 152–153, 161, 163–165, 172–173, 176–177, 179, 188, 190–192, 195, 198, 204, 207–208, 213–214, 217–218, 220, 227–228, 230–232, 240, 243, 245–246, 249–251, 254, 257–261, 263, 267, 270, 272, 280, 282, 287, 289–292, 295, 300, 302, 304, 306–307, 310, 314–315, 317–320, 322–323, 326, 329–330, 340, 353, 356–357, 361, 364, 367, 371, 373, 376, 378, 381, 384–385, 393, 395, 398, 402–406, 409, 411, 415–420, 422–427, 429, 434, 437, 444, 446, 449–450, 453–454, 456, 459–460, 465–466, 470–471, 473, 475–476, 481–484, 495, 497, 500, 503, 510, 513, 520, 523, 527–528, 531, 534, 537, 541, 543, 548, 550, 552, 556, 566, 570, 575, 582–583, 586, 588–590, 596, 599, 603–604, 614, 617, 626, 638, 651, 659, 665, 672, 676, 678–680, 684, 686, 691, 695, 697–703, 709–710, 714, 716–718, 721, 728, 730, 733–737, 745, 751, 756–757, 759, 762–763, 779–780, 785–788, 798, 802–805, 815, 820, 824, 826, 830–831, 837, 840–842, 848, 851, 855, 861–864, 866, 868, 870–871, 873, 875–876, 878–880, 884, 887–888, 890, 892, 895, 900, 910–911, 949, 957–959, 964, 969, 972, 977, 982, 984, 989, 996, 998–999, 1010, 1016, 1020, 1022, 1027, 1033–1035, 1044, 1048–1049, 1058, 1060, 1065, 1073–1074, 1076, 1079, 1088, 1090, 1098–1101, 1103, 1105, 1109–1111, 1113
 - i — hiteleshelyi lt 207, 841–842
 - i — kiküldöttje/tanúbizonyosága l. hiteleshelyi kiküldött, erdélyi káptalané
 - i — lt-nak pusztulása 1277-ben 228
 - i — mlt 6, 33, 70–72, 85–86, 95, 116,

- 121, 127, 157–158, 191, 194, 202–203, 213, 225, 228, 233, 244, 253, 259–261, 263, 270, 290, 302, 310, 315, 319, 322–323, 325, 329–330, 342, 388, 413, 451–452, 504, 518, 566, 586, 590, 606, 611, 648, 652–657, 664, 669, 721, 727–728, 754, 794, 808, 821, 843, 882–883, 896, 903, 918, 920, 933–934, 939–941, 945–946, 953, 959, 970, 981, 988, 1036–1037, 1058, 1063, 1066, 1098
- i — régi és új pecsétje 228
- i — — pecsétnyomójának pusztulása 228
- i — tagjai: prp: 1060, 1063. L. még Esztergomi János, Miklós, Szécsi Domokos; éneklők: Benedek mgr, Csesztvei Mihály mgr, Olasz Mihály, San(c)tus, Székesfehérvári Miklós; örkk: Illyei Loránd mgr, Tamás mgr; succentor: Péter; subcustos: János; dékánk: Adorján mgr, Benedek mgr, Borsa nb László, László, Miklós mgr, Miklós (György f), Nagy László mgr, Pál mgr, Péter mgr, Salamon mgr; jegyző: Mihály mgr (Bálint f), László mgr; aljegyző: János; kk: Andreas (Peter f), Benedek mgr, Borsa nb László mgr (Loránd vd f), Brünni Peter, Csongvai Mihály (András f), Fekete Miklós (Orbán f), Egyed (Bálint f), Esztergomi János, Esztergomi Nikolaus, Frizföldi Péter, György, Illyei Loránd mgr, Kaboli ifj. László, László (Bako f), László mgr (Tyba f), László mgr, Lukács (Elek f), Miklós (Bálint f), Miklós mgr, Miklós mgr (György f), Mindszenti Miklós, Nagy László mgr, Németi Ladislaus (Geburlin f), Nyírott Mihály, Neszmélyi Miklós, Olasz Mihály, Pál mgr, Péter (György f), Salamon mgr, Sagani Mihály, Szatmári Péter, Szécsi Péter mgr (Dénes f). Szekeresi Lukács, Székesfehérvári Jakab (András f) és Miklós (Simon/Salamon f), Szentgyörgyi István mgr (Lőrinc f), Tamás (Péter f), Tamás mgr, Tiszai Pál, Tövisi Tamás (Simon f), Valkói János, Vilémovi László mgr, Vince (Demeter f), Wilkai János; karbeli papok: Egri Fülöp, Gyulafehérvári István, János, Lőrinc, Lukács, Mihály, Miklós, Péter
- i kormányzó és helytartó: Martinuzzi „Fráter” György
- i nemesek közössége 91–92, 1117, 141, 196–199, 208, 213–214, 227–228, 243, 249, 266, 292, 295, 372, 375–376, 378, 389, 395, 398, 458–463, 465, 549, 586, 669, 682–684, 701, 708, 756, 783–786, 788–789, 795, 818, 829, 861–864, 870, 878, 934, 953, 976–977, 981, 984, 987, 995, 1030
- i püspök 1122, 199, 213, 273, 336, 642, 649, 669, 807, 823, 938–940, 947, 980, 1017, 1067, 1112. L. még Cudar Imre, Maternus, Monoszló nb Péter, Szapolyai Miklós, Szécsi András és Domokos, Upori István
- i — elfogása 546
- i — felszentelése 902, 1019
- i — hűtlensége 546
- i — jegyzője: László, Vasvári Mihály
- i — kiközösítése 796
- i — kinevezése 889, 902, 904
- i — kinevezési joga (*collatio*) 332, 796, 850, 1001, 1017
- i — — —nak korlátozása 213
- i — megbékélése száz papokkal 959
- i — megbízottja a pápai udvarban 1002
- i — megválasztása 889, 902
- i — titkára: Székesfehérvári Miklós (Simon/Salamon f)
- i — tizedbehajtója I. tizedszedő, püspöki
- i — engedély, misézési és paptartási 613
- i — helynök 807
- i — — (általános) 249, 259, 716. L. még Salamon tordai főesp; Tamás mgr erd örkk, gyfvi főesp
- i — — (Meszesen-túli) 581. L. még János németi plb; Vince mgr (Demeter f) ugocsai főesp
- i — — (Meszesen-túli) helyettese: Miklós németi plb

- i —i — ítélszéke 1042
- i —i —i engedély egyezséghez 557, 835
- i —i megbízott 727
- i —i parancs 727
- i püspökség 73, 79, 86, 157–158, 189, 191, 194, 202–203, 253, 269, 290, 325, 342, 408, 412, 451–452, 504, 518, 611, 653–657, 754, 794, 821, 889, 896–897, 920, 938, 941, 945, 970, 1083
- i — birtokai 648
- i részek l. Erdély
- i segédpüspök: János moldvai ppk
- i sókamara 885–886, 894, 913, 960
- i sókamaraisp: Mihály mgr (György f)
- i vajda 2–3, 37, 39, 43–44, 91, 213, 272, 300, 327, 449, 537, 599, 642, 646, 818, 845, 895, 911, 953. L. még Báthori Kristóf; Bebek Imre; Borsa nb Loránd; Debreceni Dózsa; Gönyüi Tamás; Kán nb László; Lack András (!); Lackfi András, ifj. Dénes, id. István és ifj. Miklós; Losonci László; Meggyesi Miklós; Péter (!); Raholcai „Kont” Miklós; Sirokai Miklós; Stiborici Stibor; Szántói „Lack” Jakab; Szécsényi Tamás; Szentgyörgyi Péter; Tamási János; Tomaj nb Dénes
- i — bírságbehajtója 874
- i — helyettesei 187
- i — hivatalba lépése/kinevezése 106, 1117, 227–228, 459, 475, 846
- i — igazságszolgáltatási kötelezettsége 1014
- i — ítélszéke 475, 883
- i — joghatósága 1117, 115, 711, 783, 1134–1135
- i — —nak kiterjesztése 818
- i — protonotarius: Demeter mgr, Némái Mihály, Péceli Péter, Szalóki Pető mgr
- i — székhelye 1117 (!)
- i —i birtok l. királyi birtok
- i —i ember l. hatósági ember, vdi
- i —i engedély, egyezséghez 153, 258, 786, 788, 861, 864, 1014
- i —i honor 1066
- i —i parancs mellőzése 946
- i vajdaság 427
- Erdélyi (d de Erdelw) Jakab mgr (Gergely f), krasznai, majd szatmári alisp, b, Szakácsi 73, 430, 694, 746, 749, 770
- érdemek elbeszélése 2–3, 1118, 229 (!), 314, 338, 400, 1127, 436, 449, 489, 533, 575, 577, 592, 601, 635, 675, 709, 771, 777, 899, 906, 942, 1084
- Érdengeleg l. Dengeleg
- Erdew comes, székely, b, Fületelke l. Hodnogh (d) Erdew
- erdő, bozót (*nemus, silva, virgultum*) 25, 51, 75, 77, 88, 90, 94, 100, 111, 113, 123, 130, 199, 300, 335, 339, 385, 407, 411, 414, 416, 437, 461, 482, 488–489, 492, 526, 551, 561, 568, 570, 576, 678, 697, 723, 753, 769, 771, 779, 804–805, 813, 837, 870, 906, 948, 1016, 1056, 1076, 1091, 1102, 1111. L. még Ágaserdő, Alaperdő, Avas, Bükkerdő, Csalánoserdő, Dég, Dudurerdeje, Felsőutas, Gyermekerdő, Gyertyános, Hintoserdő, Hosszúbükk, Hosszúér, Hosszúerdő, Iharoserdő, Kacsóerdő, Kerekerdő, Kőrís, Láposerdő, Liget, *Lomulgrab*, Mikolatelkefő, Mocsárliget, Mohaly, Monyorós, *Nagkemen*, Nagybükk, Nagyerdő, Oldalerdő, Omboz, Pagony, Páloserdeje, *PayorErdew*, Pázmánybükke, Régenréve, Remetevölgye, *Ruhbolchbyke*, Sármáserdő, Somos, Tarliget, *Thakunhaythovberke*, Tyúkszóberek, Vágotterdő, Vendéghordó, Vészberek, Vesszőserdő, *Wyla*
- felosztása 384
- használata 384, 414, 666, 950
- használata, jogtalanul 1076
- használatának szabályozása 706
- irtása 948
- Erdőd (*Erdeod*) – Ardud, Szatmár m, vár
- i kerület 961
- Erdőd cs galgóci lt 52, 243, 246, 381, 487, 522, 675, 834, 937, 944, 1020
- Erdőtelek (*Kapulnaserdeutelek*), Kápolnás-

- erdőtelek, Heves m/M, h 42, 238, 1051
 —i cs: Gál (Miklós f) 42; Miklós (Gál a) 42; „Polhos” István („Veres” Mátyás f) 238, 1051; „Veres” Mátyás („Polhos” István a) 1051
 Érek (*Eerek*), fn, Sarmaság, Mocsolya 961–962
 eretnekek 942
 — kiírtása 828
 Eriu-Mejenŧ l. Mindszent
 Eriu-Sâncrai l. Szentkirály
 Erk (*Erch*), Heves m/M, h 42
 —i cs: István (Márk f) 42; Márk (István a) 42
 Erked (*Erkud*) – Archita – Arkeden, Segesvár sz/Maros m, h 840
 —i százszok 840
 — (*Erkwd*), Mezőerked, Szászkerked – Archiud – Arkeden, Kolozs/B-Naszód m, h 698
 — (*Erkud*), Szilágyerked – Archid, K-Szolnok/Szilágy m, h 503, 769
 —i cs: Jakab (Sándor f) 503; Sándor (Jakab a) 503
 erkölcstelenség 171
Erkyspatak l. Árkospatak
 Erlendorf l. Egerbegy
 Erlenwald l. Egreŧtő
 Ermen (Johann és Nikolaus a), b, Héjjasfalva 96
 Erne/Irineus mgr (András comes/mgr f), udvari lovag, kir emb, b, Illye 226, 570, 714, 1044, 1113
 — mgr (Moyza f), b, Lél, Tót 799
Ernee l. Ercse
 Ernye (*Erne*), Nagyernye – Erneul Mare/Ernei, Maros sz/m, h 85
 —i plb: Pál 85
 erődítési munka 442
 erődítmény, fából 28
 —, kőből 28
 Erőshegy (*Ereusheg*), fn, Szancsal 411
 érsek: 138. L. még esztergomi, kalocsai, raguzai, spalatoai, zárai
 — (külföldi): prágai, verissai
 —, választott l. püspök, választott
 Erzsébet, id., királyné (1320–1380) 81, 1117 (!), 113, 237, 283–284, 296, 337, 354, 369, 379, 400, 420, 422, 577, 592–593, 601, 618–619, 660, 745, 1052, 1059
 — (János leánya, Almakeréki András mgr nagyanyja), Kökényesradnót nb 890
 — (Csongvai Domokos fel) 847
 — (Péter leánya, Sheem testvére, Zsuki Miklós comes fel) 132
 — (János leánya, Szentmártoni Kalach fel), b, Cseh 835, 838
 — (Dees leánya, György fel), b, Désháza 146
 — (Tamás leánya), b, Fráta 813
 — (Ilunch leánya), szolgáló, lk, Gáld 322
 — (András leánya, Göci Tamás fel), b, Gyógy 324, 355
 — (Sámson testvére?, Gerendi id. Péter fel), b, Gyógy 871
 — szolgáló, lk, Gyógy 6
 — b, Hosdát 315
 — (Leukus leánya), lk, Kenyér 364
 — (János leánya, Szilkeréki Mihály fel), b, Keresztes 743
 — (Karachin leánya, Kidei Miklós fel), b, Kide 402
 — (Mihály leánya, Dellői Pál fel), b, Küküllő vm 232
 — (Miklós leánya, Hidegvízi János fel), b, Mihálcfalva, Szarakszó 403–404
 — (Sebestyén unokája, Moyk f Tamás fel), b, Pele 1046–1047, 1064, 1092–1093
 — (Mihály leánya, Petlendi Mihály fel), b, Petlend 599–600
 — (Fülöp leánya), b, Pókafalva 418, 424
 — (Balog /d/ Péter leánya), b, Pókafalva 418, 424
 — (Mehfalca /d/ Miklós leánya, Frátai Beke fel), b, Szentpéter 463
 — (Miklós mgr leánya), b, Tornya, Szolvátó 773
 — (Balázs fel), lk, Várad 11
 — (Mériai Ilona leánya), b, Zsuk 755
 Erzsébetváros l. Ebessfalva

- esküdt l. bíró, ülnök
 —, városi és széki 38, 123 (!), 331, 496, 711, 1021, 1025, 1059, 1091
- Esküllő (*Wskuleu*) – Așchileu, Doboka/Kolozs m, h 254
- eskütárs 339, 480, 547, 570, 603, 683, 863, 878, 918
- eskütétel 72, 336, 339, 480, 792, 877, 1043.
 L. még hűségeskü
- alóli felmentés 918
- díja 623
- elmaradása 166
- érvényességének elutasítása 1022
- igazolása 62, 238
- szabályozása 91, 623
- , alperesé, tisztázó 91, 166, 238, 308, 1126, 488, 492, 494, 547, 603, 622, 683, 863, 878, 918
- , —, —, elengedése 189, 324
- bírói 786
- bizonyító 62, 570, 586, 713, 715–716, 812, 830, 862, 918, 976, 984, 1022, 1076
- , —, elutasítása 683
- Estephanfolua* l. Istvánfalva
- Esterházy cs cseszneki lt 1117, 431
- — hercegi ágának lt 88, 238
- Estfand* l. Istvánd
- Estiron, Pierre de, oloroni ppk (1348–1370) 562
- Esztári cs l. Mindszenti cs
- Esztény (*Yztyen*) – Stoiana, Doboka/Kolozs m, h 15, 18, 194, 203, 655, 899
- i cs: Domokos (István a) 15, 18; Imre (Lénárd f) 194, 203; István (Domokos f) 15, 18; János (Lénárd f) 194, 203; Lénárd (Imre és János a) 194, 203
- Eszterény (*Stran*), Osztrány – Ostrany, Gömör m, h, ma Balogrussó része 806
- Esztergom (*Strigonium*), Esztergom m/M, v 12, 114, 170–171, 227, 229, 299, 354, 383, 400, 410, 428, 435, 577, 629, 706–707, 711, 745, 777, 781, 818, 825, 901, 904–905, 937, 1021, 1059, 1061–1062, 1084, 1108
- olasz külvárosa 1021
- i lkk: Bálint comes, Bálint mgr pék, Francia Henc, Gean viaszöntő, Georg (Herman f), György mgr deák, János mgr szücs, Kozma comes (Gelet f), László comes, László comes (Gurke f), Miklós (Tamás f), Nikolaus mgr (Iexe f), Sáfár Pál, Stephan comes (Frank f), Szeli Egyed comes bíró, Vámos András
- i cs: Konrád (Nikolaus a) 428; Nikolaus (Konrád f) erd (1347) és esztergomi kk (1347–1348) 428
- i (Szentgyörgyi) János, kir káplán (1357–1364), erd prp és kk (1357–1371) 904–905, 949, 999, 1027, 1058, 1073
- i egyházmegye 79, 114, 171, 276, 394, 728, 772, 968
- i — erdélyi részének papsága 171
- i érsek és örökös isp 507, 609–610, 740, 857, 1053. L. még Apáti Miklós, Beneventanus (!), János, Szécsi Dénes, Tegledi Csanád, Vásári Miklós
- i —i helynök: Jakab mgr esztergomi Szt. Tamás-egyház prp
- i —i — (szebeni): Christian nagycsúri plb
- i —i jegyző: János
- i —i lt l. Prímási lt
- i —i parancs 1061
- i segédppk: Márton fr tubnachi ppk
- i Szt. Adalbert-egyház székeskáptalana 174, 183–184, 227, 236–237, 262, 283–284, 369, 428, 571, 579, 720, 768
- i — — (hiteleshelyként) 799
- i — — hiteleshelyi lt 236–237, 806, 906
- i — — mlt 227, 262, 571, 579
- i — — tagjai: prp: Apáti Miklós, Vásári Miklós; jegyző: Péter mgr; kk: Esztergomi Nikolaus (Konrad f), János mgr, Péter mgr, Vilémovi László mgr
- i Szt. György-társaskáptalan 905
- i Szt. István király-konvent 819
- i — — — tagjai: perjel: Berceli Jakab mgr
- i Szt. Tamás-társaskáptalan 227, 901, 914–915

—i — — tagjai: prp: 332. L. még Bebek Domokos (Domokos f), Jakab mgr, Tövisi Tamás (Simon f)
 — (*Strigonium*) vm, M és Szl 87, 114
 étekgógmester, kir: Paksi Lesták, Raholcai „Tót” Lőkös, Szécsi Iuanka
 —, kir-néi: Paksi János, Szécsényi Kónya
 Eufrosina (János leánya), b, Nagymihály 1038
Eulsch l. Velc
Eurholm l. Márkháza
Ewrmezeu l. Örmező
Ews l. Ős
Exculium l. Ascoli
 exemptio, egyházi 807, 985
 Eymech l. Vas cs
Eyn puchil, fn, Sellenberk 90
Ezdench l. Izdenc
 Ezen (János a), székely, lk, Dombró 730
 ezüst l. még: fegyver; márka; öv; serleg
 —, finom 623
 ezüsbánya 21, 211
 Ézsaúkirvája l. Kirva
 Ézsaútelke (*Isaútelke*), fn, elnéptelenedett település Szászszyentgyörgy határában, Besztercevidék/B-Naszód m 698
Ezsekefel, fn, Ad, Mocsolya 779

F

fa 90, 339, 385, 482, 484, 541, 730. L. még diófa, égerfa, fűzfa, gyümölcsös, juharfa, körtefa, nyárfa, szilfa, tölgyfa, tűzifa
 —, lopott, elkobzása 561
 Fábián szentgyörgyi plb (1332–1342) 85
 Fábián bonchidai officialis (1329–1341) 79
 Fafeu (d) Mihály, lk, Laskod 13
 Fahíd (*Fohyd*), elnéptelenedett település Gáldtő határában, Fehér m 100, 1117 (!), 233, 253, 324–325, 355, 451, 871, 1099
 —i fn: [...]halma, Gáldiközéput, Gáldvize, Köves(nagy)út

—i lkk: Dénes, János, Nylas (d) László
 —i pap/plb: János 324, 355; László 871
 —i cs: Miklós 1117 (!); Salamon 1099
 Fajsz (*Fayz*), Küküllőfajsz – Feisa – Füssen, Küküllő/Fehér m, h 232
 —i lkk: Kunch
 Fajzövölgy (*Faizowelgh*), fn, Kistelek, Körmend 1091
 fakápolna l. kápolna, fából
 familiaris 72, 277, 344, 508, 560, 591, 671, 681, 767, 878, 1096. L. még famulus, serviens
 famulus 13, 47, 67, 76, 78, 106, 1118, 145, 191, 238, 243, 308, 335, 370, 382, 386, 393, 416, 465, 533, 572, 596, 617, 644, 668, 671, 776, 778, 791, 808, 816, 837, 851, 861, 877–878, 881, 888, 891, 941, 950, 957, 961, 972, 987, 996, 1035, 1063, 1077, 1080, 1096. L. még familiaris, serviens
 — birtoktalan 883
 —i alávettség elutasítása 862, 976
 Fancsika (*Fanchuka*), Várfancsika – Fâșca, Bihar m, h 832
 Fântânele l. Ős
 Fara l. Lesina
 Faragó (*Farago*) – Fărăgău, Kolozs/Maros m, h 958
 —i cs: Imre (Jakab a) 958; Jakab (Imre f) 958
 Fărău l. Forró
 Fark (d) Isow/Isa (György a), b, Bensetelke, Kirva 505, 511
 — (d) Mihály, b, Bensetelke, Kirva 73, 505
 Farkas, székely, Aranyos sz 227
 — (Péter a), b, Szészárma 784, 790
 — (Péter f), b, Szészárma 784, 790
 — (János a), váci eme 394
 Farkasius (Péter a), b, Cege 292
 Farkastelke (*villa Furkasi*) – Lupu – Wolfenthal, Fehér m, h 853
 —i (v. Fenyőfalvi) cs: Balabuch (Nikolaus a) 138; Johann comes, medgyesszéki bíró (1356) 853; Nikolaus comes (Balabuch f), medgyesszéki bíró 138, 853

- Farkmihályháza (*Farkmyhalhaza*), elnéptelenedett település Kusaly környékén, Kraszna/Szilágy m 505, 553
- Farnas (*Formus*) – Sfăraș, Bihar/Kolozs m, h 51, 1022, 1107
- i lk: Mihály (Peturke f)
- i cs l. Tamásfalvi, Valkói cs
- Fâșca l. Fancsika
- Fata (*Fathateleke*), elnéptelenedett település Nagydemeter határában, Doboka/B-Naszód m 153, 161, 208, 319, 595, 830, 837
- i cs: Hermann, id. (ifj. Hermann és id. Nikolaus a) 208; Hermann, ifj. (Hermann f, ifj. Nikolaus a) 319; Lenting (Michael a) 208; Michael (Lenting f, Nikolaus a) 208, 319, 595, 830; Michael (id. Nikolaus f, Stephan a), vdi emb 153, 161, 208, 319, 830; Nikolaus, id. (id. Hermann f, Michael és Stephan a) 153, 161, 208, 319, 830; Nikolaus, ifj. (ifj. Hermann f) 319; Nikolaus (Michael f) 208, 319, 595, 830; Stephan (Nikolaus f) 319; Stephan (Michael f) 830
- Fazakas (*Fazukas*), azonosíthatatlan település Magyarsáros környékén, Küküllő/Maros vagy Szeben m 367
- i cs: Péter (Wruz f) 367; Wruz (Péter és Zege a) 367; Zege (Wruz f) 367
- Fegendorf l. Mikeszásza
- fegyver 382, 386, 1107
- , ezüst 250–251
- fegyverhordozó 986, 1072
- fegyverszünet 480, 515
- Fehér (*cttus Albensis Transsiluane, Alba*) vm, R 20, 86, 116, 157, 179, 214, 227, 242, 258, 264, 325, 335, 338, 342, 364, 403–404, 418, 424, 429, 451–452, 458, 474, 501, 537, 543, 586, 588, 629, 758, 786, 808, 814, 861, 891, 893, 908
- — szolgabírái 458. L. még Balázsfalvi László, Forrói Mihály, Mihálcfalvi Bakou, Sülyei István, Tátéi Márton
- Fehéregyháza (*Feyrhyghaz*) – Ferihaz/Albești – Weisskirchen, Fehér/Maros m, h 173, 250–251, 1088
- i cs l. Apoldi és Segesvári cs
- Fehér-Körös l. Körös
- Fehérvár l. Gyulafehérvár, Nándorfehérvár, Székesfehérvár
- i márka l. márka, fehérvári súlyú
- Feisa l. Fajsz
- Feiurd/Feiurdeni l. Fejérd
- fej- és jószágvesztés l. ítélet, főbenjáró
- Fejer (d) István (Egyed f, Jakab, Pál és Péter a), b, Szárazpatak 531, 551
- Fejér György (1766–1851), egyetemi tanár, könyvtáros, történetíró 160, 646
- Fejér vm, M 1118, 1127, 601, 937
- i isp: Paksi Lesták
- Fejérd (*Feyrd*) – Feiurd/Feiurdeni, Kolozs m, h 1010
- i rector: János 1010
- Fejes (Feyes d) György, lk, Pulyon 25
- (Feyes d) Péter, Macska Domokos fam, avdi emb 878, 888, 1090
- (Feyes d) Péter, szolga, lk, Szakácsi 746 fék 746
- Fekete (Niger d) László (Jakab és Miklós a), b, Kémer 505, 508, 645, 692, 704, 712
- (Niger d) Miklós (Orbán f), erd kk (1325–1343), szfvi plb (1333–1343), szfvi és egri kk (1343), mislyei apát/prp (1343) 154, 1119, 1121, 168–169, 174
- Feketetelek (*Feketheteluk*), elnéptelenedett település Fráta határában, Kolozs m 488, 492, 494
- Felapold l. Apold
- Feldevecser l. Devecser
- Feldioara l. Földvár
- Fele (*Fele*), Mezőfele – Felea/Câmpenița, Maros sz/m, h 542
- i hospes 542
- i lkk: Miklós (Pál f), Zeuke és Jakab
- Felekfark* l. Györgyfalva
- Felgyógy l. Gyógy
- felhatalmazott l. bíborosi/erdélyi püspöki/királyi/pápai megbízott
- Felician (Peter a), lk, Kolozsvár 27
- Felkechel* l. Kecel

- Felkenyér, *Felkunir* l. Kenyér
 Felldorf l. Fületelke
 fellebbezés 227, 413, 727–728, 808, 1135, 953
 — szabályozása 623
 — visszavonása 959
 fellebbvitel, perbeli 187, 236–237, 786, 1056, 1076
Felnires l. Nyíres
 Felnyíresfő (*Fulniresfey*), fn, Devceser 416, 437
 feloldozás adományozása 741
 — kérelmezése 1003, 1069, 1072
 felségsértés 546
 Felsendorf l. Földszin
Felsewkuesd l. Kövesd
Felsozamsor l. Zámsor
 Felsőutas (*Felseuthas*), fn, Gálfalva 1016
 felszentelés l. püspökszentelés, templom felszentelése
 felszólítás, háromszori, oklevél bemutatására 228
 —, oklevél bemutatására 782
 —, tized visszaadására 947
 Felța l. Földszin
Felvincz l. Vinc
 Fenes (*Fenes Saxonica*), Szászfenes – Fenesul Săsesc/Florești, Kolozs m, h 71, 93
 —i plb: Konrad 93
 — (*Fenes*), Leányvár – Florești, Kolozs m, vár 967
 —i vn: János (Lukács f)
 fenyegetőzés 342, 808
 fenyítés, egyházi 171, 332, 418. L. még ki-
 közösítés/tilalom, egyházi
 Ferdinánd (I.), király (1526–1564) 1135, 1108
 Ferenc, acciai ppk (1348–1377) 441
 — vregeni ppk (1347–1353) 441
 Ferenc (Pogány István mgr a), Hontpázmány nb 40, 47, 55
 — (György comes f), székely 226
 — székely, lk, Sepsi szék 1079, 1088
 ferences konvent: beszercei, egr
 — provincia, magyarországi 1120, 467
 — rend váradai eme-i kolostorai 296
 — — tagjai: l. Cittá della Pieve-i Franciscus, Cesenai Bonfilius, Domokos fr, Lackfi Dénes fr, Magyarországi Illés
 Feriház l. Fehéregyháza
Fermenes l. Fűrmenyes
 Fermo (*Firmanus*), Olaszország, v 441, 823
 —i ppk: János/Bonihannes de Campello
Ferreum castrum l. Vasvár
Fertespataka, fn, Kistrécse, Felkecel 1112
 fertó (=1/4 márka) l. márka
 Festetics cs lt 124, 359, 584
 Fettendorf (*Fetundorph*), elnéptelenedett település Bürkös környékén, Fehér/Szeben m 895
 Feuldruh (Miklós mgr a), b, Nógrád vm 1051
Feuthyenteleke l. Fölszín
 Feyer (d) István (András a), b, Rákosd 982
Feyrwar l. Gyulafehérvár
Ffeulthteleke l. Földszin
 Fil'akovo l. Fülel
Filee l. Füle
 filiszteusok 609–610
 Filitelnic l. Fületelke
 Filpișu Mare l. Fülpös
 Firminiș l. Fűrmenyes
 Fiscut l. Fűzkút
 fiúsítás 264, 361
 Fiwoos (d) Miklós l. Vas Miklós, ifj.
 Fizeș/Fizeșul Gherlii l. Füzés
 fizetés l. bér, javadalom, költségtérítés, pápai servitium, vételár
 Flandriai Johann, kerci apát (1359–1367) 1061–1062, 1114–1115
 Florești l. Fenes, Földszin, Virágosberek
 Fodor (Fudur d) István, jb, lk, Szakácsi 746
 — (Crispus, Fodur/Fudur d) László (Tyburch f), b, Szentmiklós, Záh 20, 70, 116
 — (Crispus) Mihály, a váradhegyfoki konvent fam 560
 — (Fudur d) Miklós, avdi emb 617
 — (Crispus, Fudur d) Pál, vdi emb, Járai Péter fam és ü 465, 473, 808, 816

- fogak elvesztése 533
 Foggia (*Fogyá*), Olaszország, v 577
 fogoly átadása 997
 — kinzása 178
 fogott bírák 18, 45–46, 49, 72, 147, 153, 161, 165, 266, 306–308, 320, 326, 339, 357, 396, 406, 430, 445, 497, 506, 547, 557, 570, 627–628, 643, 733, 743, 748, 786, 804, 811, 835, 861, 864, 871, 918, 951, 971, 1011, 1014, 1022, 1058, 1063, 1066, 1076, 1096
 — — felsorolása 90, 629, 788, 799, 830, 837
 fogság 7, 18, 71, 79, 126, 178, 335, 382, 386, 400, 542, 546, 577, 734–735, 746, 863, 878, 997, 1058, 1063, 1107. L. még letartóztatás
 —, életfogytiglani 336
Fogyá l. Foggia
 Folkus, hospes, lk, Dés 624
 Folt (*Folth*) – Folt, Hunyad m, h 910
 —i cs l. Illyei cs
 folyó 516. L. még Almás, Aranyos, Berettyó, Bodza, Cód, Dráva, Duna, Ér, Gyöngyös, Jalomica, Kapus, Kászon, Kiszuca, Körös, Kraszna, Küküllő, Lence, Ludas, Maros, Mura, Nádas, Nyárad, Olt, Prahova, Rába, Sajó, Sebes, Szamos, Sztrigy, Temes, Ub
 font (= 1/48 márka) l. márka
 Forgách cs lt 771, 1084
 forint 224, 313, 343, 390, 399, 639, 792, 808, 1133, 918, 996, 1043, 1057, 1073, 1107
 —, arany 97, 273, 677, 786, 792, 816, 844, 973, 1043, 1086
 formularium 581
 forrás (*fons*) 475, 570, 677, 826, 1091. L. még kút
 —, „lobogó” 506, 561, 1091
 Forró (*Forrov*), Magyarforró – Fărău, Fehér m, h 227, 425, 474, 483
 —i cs: Mihály, fehérvári szb (1342, 1348), ülnök 86, 227, 425, 474, 483
Forum Siculorum l. Vásárhely
 főesperes 213, 609
 —i javadalom adományozása 281, 332, 732, 796, 822, 907, 917, 922, 1001
 —i — bitorlása 332, 732
 —i — kérelmezése 390, 916, 922–923
 —i — megtarthatása 740
 —i — rezerválása 922
 —i — szerzése 297
 —i —ban való megerősítés kérelmezése 796, 1001
 —i vizsga áthelyezésének kérelmezése 943
 főesperesség: aradi, aszúági, békési, bihari, borsodi, borsovai, csongrádi, dobokai, gercsei, gyulafehérvári, hevesi, hunyadi, kézdi, kolozsi, köleséri, krassói, krasznai, küküllői, máramarosi, marosontúli, ózdi, pankotai, patai, pesti, szabolcsi, szatmári, szerémi, szigetfői, szolnoki (mindkettő), telegdi, tordai, ugoccai, ungi, váci, zempléni
 főkapitány 229 (!)
 föld (*terra*) l. Apáti, Bán, Bányika, Bánszállása, Bátor, Beke, Benk, Boc, Bogárd, Csehivölgyfő, Csika, Csoboló, Dédács, Detreháza, Egerd, Epemező, Feketetelek, Girókút, Gyertyános, Gyulatelke, Hássas, Hercsentelke, Honttelke, Hosszúaszó, Királyréve, Kistelek, Krasznó, Lápos, Leske, *Marawa*, Mikestelke, Mikótelke/Márkházaelőföldje, Mohaly, Mon, Monakor, Oltszem, Orád, Pád, Pálostelke, Pecsely, Pete, Ponyvatelek, Szancsal, Szász, Szentgyörgy, Szentmárton, Szentmiklós, Szépfá, Szolváttó, Szűnyogszeg, Telekvinc, Tiburctelke, Türetelke, Vásárhely, Videnyefő, Viszlótelke
 — megművelése 507
 —, használatban levő (*terra usualis*) 670
 —, lakatlan l. birtok, lakatlan
 —, vitás, felosztása 266, 331, 385, 506, 561, 830, 837, 1056
 —, —, törvénytelen körülhatárolása 953
 földbér (*collecta*) 269, 290. L. még adó, királyi adó

- földeskü l. eskütétel, bizonyító
 földesúri engedély, egyezséghez 948
 —i —, távozáshoz, hiánya 1126
 Földszin (*Vilzendorfh*, *Feuthyenteleke*) –
 Felța/Florești – Felsendorf, Fehér/Ma-
 ros m, h 8, 537, 541, 543
 Földvár (*Feuldwar*), Melegföldvár – Feldi-
 oara, Doboka/Kolozs m, h 487, 1074
 főpapok 72, 246, 383, 400, 410, 422, 436,
 480, 546, 577, 601, 636, 745, 789, 818,
 834, 1135
 Francia (Gallicus) Henc, esküdt, lk, Eszter-
 gom 1021
 Frank (Stephan comes a), lk, Esztergom
 1021
 Fráta (*Fratha*), Magyarfráta – Frata, Kolozs
 m, h 61, 165, 463, 488, 492, 494, 510,
 603, 813
 —i fn: Ágaserdő, Feketetelek, Gyerőtava, I-
 haroserdő, Kapus, Ponyvatelek, *Silakto*,
 Tavasvölgy
 —i (v. Berkenyesi) cs: Beke (Szentpéteri Er-
 zsébet férje, Imre és Miklós a) 463, 813;
 Benedek (Miklós f) 61; Borbála (Tamás
 leánya) 813; Erzsébet (Tamás leánya)
 813; Imre (Beke f) 813; János (Miklós
 f) 61; Klára (Tamás leánya) 813; Ma-
 thyus/Mathius (Tamás a) 488, 813;
 Miklós (Beke f) 813; Miklós (Ws f, Be-
 nedek, János és Tamás a) 61, 463, 488,
 492, 494, 510, 568, 576, 603; Tamás
 (Mathyus f, Borbála, Erzsébet és Klára
 a) 488, 813; Tamás (Miklós f) 61;
 Ws/Hews (Miklós a) 61, 463, 488, 492,
 494, 510, 568, 576, 603. L. még Bothá-
 zi cs
 Fráter György váradi ppk, erd kormányzó és
 helytartó l. Martinuzzi „Fráter” György
 Frath, kenéz, lk, Csicsó 735
 Frigyes osztrák herceg l. Babenberg (II.) Fri-
 gyes
 Frízföld (*Frisia*), hollandiai tartomány 332
 —i Péter erd kk, dobokai főesp (1345 e) 332
 Frychko kamaraisp (1340) 7
 Fucco comes (Ladislaus a), pékmester, lk,
 Sebes 267, 638
Fuchzloch, fn, Szelindek, Vízakna 331
 Fudur (d) l. Fodor
Fugindorf l. Mikeszásza
 Fugyi – Fughiu, Bihar m, h
 —i cs: Gergely mgr, egyházjogi dr, váradi
 örkk (1342–1359), csanádi ppk (1359–
 1360) 157–158, 160, 203, 242, 253,
 325, 431, 440, 451–452, 501, 504, 518,
 636, 652–657, 769, 794, 821, 827,
 1036–1037, 1084, 1108
Fulkechel l. Kecel
Fulniresfey l. Felnyiresfő
Fulhunteleke l. Földszin
Fuluinch l. Vinc
 Fundátura l. Jenő
 Furkeschdorf (*villa Spurbasi*), elnéptelene-
 dett település Medgyes mellett, Med-
 gyes sz/Szeben m 1056
furor Teotonicorum l. német düh
 Futak, Ófutak – Stari Futog, Bács m/Sz, mv
 —i Demeter váradi kk (1345), kir követ
 (1345, váradi ppk (1345–1372) 285,
 383, 400, 410, 442, 447–448, 577, 629,
 706–707, 711, 745, 750, 777, 818, 825,
 937, 1059, 1062, 1084, 1108
 Füged (*Fyged*), Alfüged – Ciugudu de Jos,
 Torda/Fehér m, h 716
 —i cs (Tyukod nb): László (Miklós f) 716;
 Miklós (László a) 716
 Füle (*Fyle*), elnéptelenedett település Tasnád
 határában, K-Szolnok/Szatmár m 605–
 607
 —i b l. Szeretvai cs
 Fülek (*Fylek*) – Fil’akovo, Nógrád m/Szl,
 vár 754
 —i vn: Szécsényi Kónya mgr
 Fületelke (*Fyleteluke*) – Filitelnic – Felldorf,
 Küküllő/Maros m, h 427
 Fülöp, erd karpap, Tót János káplánja l. Egri
 Fülöp
 — mgr, váradi éneklők l. Kistárkányi Fül-
 löp
 Fülöp, zsoldoskapitány l. Gonosz Fülöp
 — (Miklós a), b, Egres 1090

- (Poka testvére, Erzsébet, Ilona, Krithyn a), b, Pókafalva 418, 424
 — b, Rékas, Kiszető 1084
 — (Jakab f), b, Szer 961, 1014
 — (Benedek f), b, Tömpös 12
 Fülöpös (*Nogfylpes*), Magyarfülöpös, Nagyfülöpös – Filpişu Mare, Torda/Maros m, h 958
 —i hospes 958
 —i lk: Tamás (Mihály f)
 — (*Phylpus*), Ökörítófülöpös, Szatmár m/M, h 918
 —i cs l. Szécsi cs (somlyószécsi)
 Fűrmenyes (*Olfermenes*), Alfűrmenyes – Firminiş, K-Szolnok/Szilágy m, h 50, 1013
 —i cs: András (Mihály a) 1013; György (Mihály f) 1013; Marcel (Miklós a) 50; Mihály (András f) 1013; Mihály (György a) 1013; Miklós (Marcel f) 50
 Füssen l. Fajsz
 Füzés (*Fizez*), fn, Szentgyed 756
 Füzés (*Fyzez*), Krasznafüzés – Fizeş, Kraszna/Szilágy m, h 73
 — (*Fyzez*), Ördöngösfüzés – Fizeş/Fizeşul Gherlii, B-Szolnok/Kolozs m, h 928
 —i fn: Szarvastó
 Füzesszentpéter l. Szentpéter
 füzet l. papírfüzet
 füzfa (*salicis*) 300, 310, 325, 331, 482, 506, 697
 füzfabokor (*dumus salicis*) 253, 339
 Füzkút (*Fyzkwth*), fn, Kőrös 407
 Füzkút (*Fyzkyth*) – Fiscut/Sălcuța, Kolozs/B-Naszód m, h 161, 197, 215, 524, 695, 698–699, 702, 978
 —i cs: Albert (ifj. János f) 978; János, id. (ifj. János a) 197, 215, 524, 695, 699; János, ifj. (id. János f, Albert és Tamás a) 215, 524, 695, 698–699, 978; Tamás (ifj. János f) 978
 Füzpataka (*Füz Pataka*), fn, Ad 506
 Fyle l. Füle
 Fywoos (d) Miklós l. Vas Miklós, ifj.

G

- Gaalh* l. Gáldtő
 gabona 10, 84, 132, 331, 668–669, 671, 713, 715, 809
 gabonakalangya, gabonakéve 213, 981
 Gábor (Miklós a), b, Besenyőd 521
 — (János a), b, Dengeleg 266
 — (István a), b, Mérő 64
 — (Lukács a), b, Tét 715
 Gács (*Galch*) – Halić, Nógrád m/Szl, vár 393
 Gädälin l. Köteland
 Gainár, Gáinari l. Korláttelke
 Gáji cs l. Macska cs
Gaktelke l. Kapus
 Gál mgr (Both „f”, János f), avdi emb, fogott bíró, b, Botháza, Fráta, Márkháza 41, 47, 165, 172, 416, 440, 450, 456, 476, 488, 492, 494, 510, 568, 603–604, 625, 627–628, 643–644, 676, 678–679, 813, 830, 838
 — (András f), b, Décse 716, 874
 — (Miklós f), b, Erdőtelek 42
 — (Péter f), Losonci Tamás mgr ü, b, Indal 851, 1041, 1090
 — (János a), b, Jára 716
 — mgr (Paska f), kir emb, tanú, kolozsi és b-szolnoki isp, b, Jára 58, 449, 716, 731, 793
 — (János f), b, Kerelő 855
 — (Mihály f), b, Korpád 780
 — (Benedikt f), b, Lekence 594–595, 597, 612, 846, 848, 869, 873
 — (László a), b, Omor 997
 — (Kemes f), b, Rákosd 982, 1048
 Galac (*Galaz*), Galacfalva – Galații Bistriței, Doboka/B-Naszód m, h 306, 709, 830, 837, 869, 898, 928, 971
 — cs: Demeter (János a) 559, 709, 869, 898, 928, 971; János (Demeter f), dobokai szb (1350) 559, 709, 830, 837, 869, 898, 928, 971
 Galata l. Pera
Galch l. Gács

- Gáld (*Gaald*), Alsógáld – Galda de Jos, Fehér m, h 124, 233, 253, 322, 325, 342, 388, 452, 466, 469, 653–654, 656, 665, 1099
- i fn: Gáldvize, Közép(nagy)út, *Meley*, Nagyszeg, Tibor
- i lkk: Erzsébet (Ilunch leánya), Ilunch, Miklós (Ilunch f)
- i Szt. Erzsébet-templom 452
- i cs: Adorján comes (János, László, Margit, Mihály és Péter a) 253, 388, 469, 656, 665, 864, 1099; Balázs (Illés a) 451–452, 469; Benthér/Bencel (János és László a) 325, 1099; Bolya/Bolta (Pál a) 469, 1099; Bukén/Bukun (Miklós a) 451–452, 469; Gergely (Kenchud f, Jakab és Miklós a) 124, 451–452, 469; György (János a) 1099; György (Mihály f) 325; Herbord (László a) 342, 388, 466, 469, 665, 1099; Illés (Balázs f, János és Miklós a) 451–452, 469; István (Miklós f) 325, 1099; István (Miklós f) 1099; Jakab (Gergely f) 124, 451–452, 469; Jakab (Miklós f) 451–452, 469; János (Adorján f) 469; János (Benthér/Bencel f) 325, 1099; János (György f) 1099; János (Illés f) 451–452; János (Miklós f) 1099; Kenchud (Gergely a) 124; Konrád/Corrad (Petheu a) 233, 469; László (Adorján f) 469; László (Benthér f) 1099; László (Herbord f) 1099; László (Pethew f) 322, 469, 1099; Margit (Adorján leánya, Gáldi István fel) 1099; Mihály pap 1099; Mihály (Adorján f) 469; Mihály (György a) 325; Mihály (Miklós f) 325; Miklós (Bukén f, Jakab a) 451–452, 469; Miklós (Gergely f) 124, 451–452, 469; Miklós (Illés f) 451–452; Miklós (István és Mihály a) 325, 1099; Miklós (István, János és Miklós a) 1099; Miklós (Miklós f) 1099; Miklós (Pethew f) 322, 469, 1099; Pál (Bolya f) 469, 1099; Pál (Pethew f) 322, 469; Péter (Adorján comes f) 253, 665, 864; Péter (Pethew f) 322, 469; Petheu (Konrád f) 233, 469; Pethew (László, Miklós, Pál és Péter a) 322, 469, 1099
- Gáldiközéput (*Galdykozeputh*), fn, Fahid 253
- Gáldtó (*Galtew*) – Galtiu, Fehér m, h 451, 1022, 1099
- i cs: Benedek (Petew f) 1099; István (Mihály a) 1022; Mihály (István f) 1022; Petew (Benedek a) 1099
- Gáldvize (*Galdyvizy*), fn, Fahid 253, 325
- Gálfalva (*Galfalwa*), Vámosgálfalva – Ganfalău/Gănești, Küküllő/Maros m, h 1016
- i fn: Felsőutas, Gyertyános, Kövecseshalom
- Galganus alériai ppk (1330–1342) 114
- Galgóc – Hlohovec, Nyitra m/Szl, mv
- i cs (Aba nb): „Nagy” Aba (Miklós a) 719; Miklós („Nagy” Aba f, Miklós a) 719; Miklós (Miklós f) 719
- Gallus l. Gal
- Galponya (*Galpuna*) – Gălpăia, Doboka/Szilágy m, h 569, 572
- Galtiu l. Gáldtó
- GalZegen (d) Miklós, hospes, lk, Szalacs 1091
- Gâmbaş l. Gombás
- Gambuc (*Gomboc*), Gombostelke – Gâmbuș, Fehér/Maros m, h 179
- Gănești/Ganfalău l. Gálfalva
- Gara (*Gara*) – Gorjani, Valkó m/H, mv 1062, 1084
- i cs (Dorozsma nb): János, veszprémi ppk és kir-néi kanc (1347–1357) 383, 400, 410, 577, 592, 706–707, 711, 745, 777, 818, 825, 937; Miklós, id., macsói bán (1359–1375) 1059, 1062, 1084, 1108; Miklós, ifj., nádor (1402–1433) 21, 146, 268, 506, 636, 658, 673, 748, 773, 814, 825; Pál, kir-néi tárnokmester (1334–1353) 383, 400, 410, 435, 577, 706–707, 711
- Garáb (*Graab*) – Grabovo, Szerém m/Sz
- i bencés konvent 97

- Garadna (*Garadna*), Hradna, Radna – Hradná, Trencsén m/szl, h 55
- Garamszentbenedek (*Sanctus Benedictus de iuxta Gron*) – Hronský Beňadik, Bars/Szl, h
- i bencés konvent 97
- i — — (hiteleshelyként) 806
- i — — tagjai: apát: Siffrid; prior: Miklós; szerzetesek: Jakab fr, János fr, Henrik fr, Ulrik fr
- garas 32, 193, 203, 560, 568, 637, 639, 666, 737, 803, 817, 843, 854, 876, 1049
- garasmárka l. márka, garasban számolt
- Garcha* l. Gercse
- Gästrade l. Gesztrágy
- gát (*clausura, Gaath*), 482, 748
- építésének tiltása 932
- Gävoşdia l. Kövesd
- Geaca l. Gyeke
- Gean, viaszöntő, esküdt, lk, Esztergom 1021
- Gebhard, baromlaki pap (1357) 959
- Gebul (Jakob comes a), b, Héjjasfalva 96, 840
- Gebullin/Geburlin (Ladislaus a), lk, Németi 181–182
- Géc (*Geech*), Nagygéc, Szatmár m/M, h 715
- i cs: Miklós (Pál f) 715; Pál (Miklós a) 715
- Geche (János a), b, Borzás 430
- Gecse (János a), b, Pestes 564–565
- Gegus/Geguztho (Apa f, Gergely, János mgr és Miklós a), b, Almakerék 8, 250–251, 534, 537, 539, 541, 543, 548–549, 722, 809
- (István f), b, Menyő 560
- Gekus l. Gegus
- Gelet (Kozma comes a), lk, Esztergom 1021
- Gelou* l. Gyalu
- Gelyénes (*Gelyenes*), elnéptelenedett település Vetés és Szatmárnémeti között, Szatmár vm 13, 63
- Gemelchenus* l. Gyümölcsénes
- Gemerská Ves l. Harkács
- Gender (d) Gergely, erd vdi officialis 79
- Genyemacskás l. Macskás
- Genyété (*Genethe*) – Ghenetea, Kraszna/Bihar m, h 268
- i Szt. Márton-templom 268
- i cs: Ilona (Kőrösi Miklós jegyese) 268; István (Tivadar f, László a) 268; László (István f) 268; Tivadar (István a) 268
- Geomal l. Diómál
- Georg, selyki dékán (1357–1369) 959
- Georg (Herman f), esküdt, lk, Esztergom 1021
- lk, Kőrös 250–251
- comes, lk, Veresmart 90, 516
- Georgyn* l. Görgény
- gercsei (*Garcha*) főesperesség 332
- geréb l. comes (szász)
- Gerebencs (*Gerebench*), elnéptelenedett település Mikóújfalva területén, Fehér/Kovászna m 101, 212, 523, 527, 1079, 1088–1089
- i fn: Gerebencsfő, Száldobospatak, Száldobospatakfő
- Gerebencsfő (*Gerebenchfw*), fn, Gerebencs 527
- Gerend (*Gerendh*), Aranyosgerend – Grind/Luncani, Torda/Kolozs m, h 31, 299, 301, 475, 716, 721, 871, 983
- i cs (Tyukod nb): Jakab (I. Miklós comes f, Klára és ifj. Péter mgr a) 31, 299, 301, 475, 716, 871, 983; Klára (Jakab leánya) 475; Miklós (I.) comes (id. Péter f, Jakab és II. Miklós a) 31, 301, 475; Miklós (II.) (I. Miklós comes f, III. Miklós a) 31, 299, 301, 716, 721, 871; Miklós (III.) (II. Miklós f) 299, 301, 716, 721, 871; Péter, id. (I. Miklós a) 31, 301; Péter mgr, ifj. (Jakab f) 299, 301, 475, 716, 721, 871, 983
- Gerepsebérce (*Grebseberche, Gerepseberche*), fn, Kiszécsé, Felkecel 1112
- Gerew (Miklós a), b, Méhes 62. L. még Gyereu
- Gergely, csanádi kk (1345) 265
- csanádi ppk l. Fugyi Gergely, Kaproncai Gergely
- oppidoi ppk (1339–1349) 114, 441

- salonai ppk (1346–1349) 441
- (Miklós f), pap, szfvi kk, lk, Szatmár l. Szatmári Gergely
- szentiváni plb (1342) 85
- (Miklós f), váradi kk (1358) 1052
- mgr, váradi örök l. Fugyi Gergely
- verissai érsek (1349) 441
- Gergely, szolnoki curialis comes (1299) 1014
- mgr, udvari lovag l. Nagy (Magnus) Gergely
- (Elek prp a) 1019
- (Pouch a), b, Abosfalva, Pócsfalva 884
- (Pouch f), b, Abosfalva, Pócsfalva 884
- (Apa f), b, Almakerék 736
- (Gegus f), b, Almakerék 250–251
- (János f), b, Almakerék, Bethlen 803, 1049
- (Malach /d/ Miklós mgr testvére), b, Arany, Tamáspataka 910
- (Simon f), avdi emb, b, Áronszentmiklós 48, 954, 964, 971
- (Pál f), b, Báldon 166
- , kir emb, b, Bülgezd 642, 1097
- (Ellyws f, János a), b, Elyüsfalva 357
- (Kenchud f, Jakab és Miklós a), b, Gáld 124, 451–452, 469
- (István f), b, Gyógy 498, 501
- (Péter f, Mihály a), b, Gyógy 355, 498, 501
- (János a), b, Horvát 748
- (Sadan f), b, Horvát 17
- (István f), tanú, b, Jára 716
- vdi emb, b, Keresztes 811
- b, Kide l. Banus (d) Gergely
- (Mazzag /d/ Péter f), b, Kornélháza 263
- , jb, lk, Kozárvár/Kérő 735
- (János f), lk, Kusaly 810
- (Miklós a), b, Macskás 977, 1007
- (István f), b, Mérő 64
- (Miklós a), b, Néma 59
- (Benedek a), lk, Nyíres 25
- (Iwanka a), b, Ős, Palatka 78, 100, 152, 196–198, 240, 282, 372–373, 392, 415, 419, 432–434, 459, 465, 473
- (Sándor f), b, Reszege 29
- (György mgr a), b, Rozsály 1028
- („Erdélyi” Jakab mgr a), b, Szakácsi 73, 430, 770
- (Tamás f), hospes, lk, Szalacs 1091
- (Sandur f), b, Szárazpatak 531, 551
- (András a), b, Szentiván 227
- (Jób f), b, Szentmárton 326
- (Lőrinc f, Gergely mgr, György mgr, István mgr, Lökös mgr, Simon mgr és Turul mgr a), b, Széplak 750, 792, 1043
- mgr (Gergely f), b, Széplak 750, 792, 1043
- (István és László a, Dészázi Annus férje), b, Szolnok vm 146, 1097
- (Deme testvére), b, Tiburctelke 26, 76
- (András a), b, Tömpös 12
- , szücs, lk, Várad 11
- Gergelyfája (*Geregurfaya*) – Ungureni/Ungurei – Gerghischdorf, Fehér m, h 242, 264
- Gergelyháza (*Gergurhaza*), elnéptelenedett település Kajántó környékén, Kolozs m 952
- i cs: László (Mihály a) 952; Mihály (László f) 952
- Gerlacus villicus, lk, Szeben 948
- Gespreng l. Spring
- Gesztes (*Gesztes*), elnéptelenedett település Bályok határában, Kraszna/Bihar m 508
- i cs: László (Loránd f, Tamás a) 508; Loránd (László a) 508; Tamás (László f) 508
- Gesztrágy (*Goztrag*) – Gästrade/Straja, Kolozs m, h 1107
- i cs: János 1107
- Geubul (d) Domokos (János a), b, Kusaly l. Domokos (János a), b, Kusaly
- Ghenetea l. Genyété
- Gheorghe, román jb, lk, Révfalva 1063
- Gheorghieni l. Györgyfalva
- Ghimbav l. Vidombák
- Ghiolț l. Göc
- Ghirbom l. Girbó
- Ghiriș/Ghirișu Român l. Gyéres

- Ghirolt l. Girolt
- Giaca l. Gyeke
- Giacăş/Giacos l. Gyákos
- Giesshübel (*Gussubul*, *Kyszybul*, *Chuzzubul*), elnéptelenedett település Szászsebes határában, Szászsebes sz/Fehér m 45, 53, 267. L. még Ludas
- i malom 45
- Gilău l. Gyalu
- Gimes (*Gymus*), Divénykő – Jelenec, Nyitra m/Szl, vár 383
- Giosmachkas* l. Macskás
- Gipsa* l. Dipse
- Girbó (*Chatha*, *Byruun*, *Byrbow*), Csata, Oláhgorbó – Ghirborn – Birnbaum, Fehér m, h 242, 264
- Girókút (*Gyrukuth*), elnéptelenedett település és fn Olnok határában 98, 193
- Girolt (*Gerolth*) – Ghirolt, B-Szolnok/Kolozs m, h 461, 843, 978, 1094
- i (v. Nagyfai) cs: András mgr (János f) 461, 611, 843, 1094; János (János f) 461, 611; János (Miklós f, András mgr, Klára, János és Miklós a), ülnök 227, 461, 611, 843, 978, 1094; Klára (János leánya, Füzküti János fel) 978; Miklós (János a) 227, 461, 611, 843, 978, 1094; Miklós (János f) 611, 843
- (*Gyrolth*), Érgirolt – Ghirolt, K-Szolnok/Szatmár m, h 827
- i cs: János (László f) 827; László (János a) 827
- Giula l. Gyula
- Giulatelec l. Gyulatek
- Giumulciş l. Gyümölcsénes
- Giurfalău l. Györgyfalva
- Giurtelecu Şimleului l. Győrtelek
- Glodeni l. Sárpatok
- Glogoveţ l. Egerd
- Goblinus, sellenberki plb (1349) 507
- Gogan, Gógánújvár l. Újvár
- Golcsai (d de Golcha) Péter, lk, Ábrány 797
- Gombás N. (XVIII. sz.) 94, 430
- Gombás (*Gumbas*), Marosgombás – Gâmbaş, Fehér m, h 157, 408, 412, 622, 996
- i Szt. Jakab-templom 157
- i (v. Somkeréki) cs: András (Miklós f, Domokos a) 157, 408, 412, 444, 512, 556; Domokos mgr (András f) 157, 408, 412, 444, 512, 556, 622, 996; János mgr kolozsi isp (1351) 622; Miklós (Obus f, András a) 157; Obus (Miklós a) 157
- Gomboc*, Gombostelke l. Gambuc
- gondnok l. egyházgondnok
- gondozás 87
- Gonosz (d Malus spiritus) Fülöp, zsoldoskapitány, Nápoly 577
- Gorbómező l. Hosszúmező
- Gorbópataka (*Gorbopathaka*), fn, Gorbóvölgy 199
- Gorbóvölgy (*Gorbowelge*), Oláhgorbó, elnéptelenedett település Szászfenes határában, Kolozs m 199
- i fn: Gorbópataka
- i románok 199
- Gorjani l. Gara
- Goroszló (*Gwrwzlo*), Magyargoroszló – Guruslău, Kraszna/Szilágy m, h 75, 166
- Gothard (Péter f, Tamás a), b, Szentmárton, Szentpéter 572
- Govosdia l. Kövesd
- Goztrag* l. Gesztrágy
- Göc (*Geuch*) – Ghiolt, Doboka/Kolozs m, h, ma Cege része 376, 385, 416, 928
- i (v. Köblösi) cs: Ambrus (Tamás a) 191, 324, 355, 376, 416, 487; István (Tamás f) 191, 324, 416; János (Tamás f) 416, 487; László (Tamás f) 191, 376, 416, 487; Tamás (Ambrus f, István, János és László a) 191, 324, 355, 376, 416, 487
- gödör l. verem
- Gömör (*Gumur*) vm, Szl és M 598, 715, 754, 806
- i isp: Szécsényi Kónya mgr
- Gönyű, Győr m/M, h
- i cs (Csór nb): Péter (Tamás a) 1118, 585, 630, 745, 771, 825, 987; Tamás (Péter f), csókakői (1328–1355) és lipitói vn (1343), lipitói isp (1338–1350), erd vd

- és szolnoki isp (1350–1351), kir ajtón-
állómester (1353–1358) 1118, 181,
585–586, 588–590, 594–595, 597, 605,
612, 630, 745, 771, 777, 818, 825, 869,
909, 937, 987
- Görbed, Tenkegörbed – Gurbediu, Bihar m,
h
—i cs: János, erd avd (1369–1372) 456, 492,
603
- Görgény (*Georgyn*), Görgényszentimre –
Gurghiu, Torda/Maros m, mv 564–565,
708, 826, 975, 995, 1015, 1018
—i (v. Abafáji) cs: István (Péter f) 564–565,
708; János (Péter f) 564, 708, 826,
1015, 1018, 1087, 1101; Péter (István
és János a) 564–565, 708, 826, 1015,
1018, 1087, 1101
— (*Gurgyn*) – Gurghiu, Torda/Maros m, vár
—i vn: Monoki Simon mgr
görög hitűek l. szakadárók
Graab, Grabovo l. Garáb
Grebseberche l. Gerepsebérce
Grind l. Gerend
Gross (Magnus) Ladislaus, lk, Dános (!) 123
— Nikolaus comes (Jakob comes a) l. Bras-
sói „Gross” Nikolaus
— Peter, lk, Kolozsvár l. Nagy Péter
Grossalisch l. Szőlős
Grossau l. Kereszténysziget
Grossdorf, Grossendorf l. Nagyfalu
Grosseidau l. Ida
Grosser Kockel l. Küküllő
Grossfreudendorf l. Bún
Grosskopisch l. Kapus
Grosslasseln l. Szentlászló
Grosspold l. Apold
Grosspropstdorf l. Ekemező
Grossschelken l. Selyk
Grossschenk l. Sink
Grossscheuern l. Nagycsűr
Gud (Miklós a), b, Jobostelke 425
Guda (Tamás leánya, Mihály és Simon any-
ja), b, Balázstelke 263
Guga l. Vingárd
Gugh (Illés kk a), b, Káta 1000
- Gula/Jula (János, László és Pál mgr a), b,
Szentpál, Gyula l. Gyula
Gulács (*Gulach*), elnéptelenedett település
Bakonybánk közelében, Vas m/M 216
Gulahaza l. Gyula
Gune (Péter a), b, Macskás 952
Gunther (Hench testvére), b, Radna, Sófálva
230
Gurbediu l. Görbed
Gurghiu, *Gurgyn* l. Görgény
Gurk (*Gurc*), Karintia/A, h 663
—i püspök: Jägerdorfi Pál
Gurke (László comes a), lk, Esztergom 1021
Guruslău l. Gorosló
Gușterița l. Szenterszébet
Gusu l. Ludas
Guth (János és László a), b, Ad 445, 506,
647, 650, 715, 779
—/Gvd (Imre a), b, Báldon 166, 225, 504
Gutman, elnéptelenedett település Rékas ha-
tárában, Temes m 1084
Gutori László, váradi ppki helynök (1412–
1415), olvasókk (1414–1415) 750
Güssing l. Kőszeg
Gybylinus l. Gebulin
Gyleth/Geleth (László és Mihály a), b, Virá-
gosberek 227, 300, 307, 559, 830, 837
— (Miklós a) l. Zsámboki Gylet
Gylfred mgr, csanádi olvasókk (1339–1345)
265
Gym (Péter a), b, Nyitra vm 1009
Gymulchenus l. Gyümölcsénes
Gyosmachkas l. Macskás
Gyrk l. Gyurk
Gyrukuth l. Girókút

Gy

- Gyakorkukeue*, fn, Kőrös 407
Gyákos (*Gyaktelke*) – Giacoș/Giacăș – Ja-
kobsdorf, Küküllő/Szeben m, h 617,
691
Gyáktelke l. Kapus

- Gyalo l. Gyalu
 gyalogos l. katona, gyalogos
 Gyalu (*Syab, Gelou*) – Gilău, Kolozs m, mv
 26, 269, 441, 821, 967
 —i officialis: Nagy Mihály
 —i plb: János 821
 gyámság 64, 600
 Gyan (Alard f), b, Vízakna 228, 342
 gyapotszövet, finom 639
 Gyeke (*Geke*) – Giaca/Geaca, Doboka/Ko-
 lozs m, h 957
 Gyeleth l. Gyleth
 gyepű 771
 Gyéres (*Gerus*), Mezőgyéres, Oláhgyéres –
 Ghiriş/Ghirişu Român, Kolozs m, h 875
 Gyereu/Gereu mgr (János f, János a), ülnök,
 b, Szamosfalva, Vásárhely 46, 49, 131,
 142, 227, 308, 439, 547, 572, 809, 854,
 1107
 gyermek lemeztelenítése 1079
 —, kiskorú 7, 596, 600, 612, 788, 795, 909,
 954, 971, 984
 Gyermekerdő (*Gyermukerdew*), fn, Szovát
 482
 gyermekhalandóság 727
 gyermektelenség 9, 87. L. még magszakadás
 Gyerőfalva l. Pányik
 Gyerőmonostor (*GyereuMonostora, Monus-
 tor*), Magyargyerőmonostor – Mănăştur-
 ul unguresc/Mănăştireni, Bihar/Kolozs
 m, h 1117 (!), 854, 1022
 —i cs: „Radó” László 1117 (!). L. még Sza-
 mosfalvi cs (Monostori-ág)
 Gyerőtava (*Gerewtaua*), fn, Fráta 813
 Gyerővásárhely l. Vásárhely
 gyertyák kioltása 71, 1061
 Gyertyános (*Gyurthyanus*), fn, Sármás 482
 — (*Gertyanos*), elnéptelenedett település
 Vámosgálfalva határában, Küküllő/Ma-
 ros m 1016
 Gyertyánospatak (*Gyurthianuspatak*), fn,
 Balla 75
 — (*Gyurtanuspataka*), fn, Kistrécse, Felkecel
 1112
 gyilkosság l. emberölés
- Gyógy (*Gyogh superior, Dyogh*), Felgyógy,
 Diód – Stremţ, Fehér m, h 6, 20, 196,
 324, 355, 434, 498, 501, 665, 864, 871,
 900
 —i lkk: Balázs, Erzsébet, Ilona, Kandi (d)
 Margit
 —i pap: András 6, 324, 355
 —i cs: András (András avd és Miklós a)
 196, 434; András (András f, András, Er-
 zsébet, István, László és Lukács a), erd
 avd (1290–1292) 227, 324, 355, 864,
 871, 1100; András mgr (András avd f)
 324, 355, 665, 871; Corradus (Miklós
 f) 434; Erzsébet (András leánya, Göci
 Tamás fel) 324, 355; Erzsébet (Sámson
 testvére?, Gerendi id. Péter fel) 871;
 Gergely (István f) 498, 501; Gergely
 (Péter f, Mihály a) 355, 498, 501; István
 mgr (András avd f) 324, 355, 665, 871;
 István (Sámson/Salamon f, Gergely és
 László a) 6, 498, 501, 871; László mgr
 (András avd f) 324, 355, 665, 864, 871,
 1100; László (István f) 871; Lukács/Lu-
 kachius mgr (András avd f), ülnök 227,
 324, 355, 665, 871; Mihály (Gergely f)
 355, 498, 501; Miklós (András f, „Bor-
 jú” Miklós comes a) 196, 324, 355, 434,
 665; „Borjú” Miklós comes/mgr (Mik-
 lós f), ülnök 227, 324, 355, 434, 665,
 788, 871; Péter (Gergely a) 355; Sám-
 son/Salamon (István a) 6, 871
- Gyoma l. Diómál
 gyóntatói kegyelem adományozása 185,
 1069, 1072
 — — kérelmezése 183, 239, 278, 294, 350,
 352, 774
- Gyos l. Diós
 Gyosgewr l. Diósgyőr
- Gyöngyös (*Gyungus*), folyó, a Rába mellék-
 vize, M 216
- Győr, Győr m/M, v 383, 400, 410, 577,
 706–707, 711, 745, 777, 818, 825,
 1059, 1062, 1084, 1108
 —i egyházmegeve 285–286, 929, 959, 992
 —i káptalan 136, 363, 369, 477, 661, 720

- i — (hiteleshelyként) 94, 570, 1095
- i — tagjai: kk: Neszmélyi Miklós, Sagani Mihály, Szatmári János, Vilémovi László mgr
- i püspök: Kálmán
- i püspöki lt 890
- (*Jaurinum*) vm, M 629, 636, 658, 825
- i isp: Meggyesi Simon mgr
- György mgr, az egri káptalan subnotariusus (1358), hiteleshelyi kiküldött 1026
- krakkói plb (1356–1370), erd kk (1356–1370) 870
- , Nemes János főesp káplánja 158
- váci karbeli pap (1341), hiteleshelyi kiküldött 42
- váradi ppk, erd kormányzó és helytartó l. Martinuzzi „Fráter” György
- viski pap (1346) 336
- György mgr, bálványosi vn l. Székely György
- mgr, hercegi protonotarius l. Megyericsi György
- mgr (András f), udvari lovag (1344) l. Illyei Gyurk mgr
- comes/mgr (Jakab f), ülnök, avdi/vdi emb, fogott bíró, kolozsi isp l. Járai (Csáni) György comes/mgr
- mgr (András vd f) l. Lackfi György mgr
- (Demeter a) 636
- (Miklós főesp a) 1001
- comes (Orbos f, Ferenc a), székely 226
- (Péter erd kk a) 134–135, 332
- (Tymus f), fogott bíró 799
- (Kugh /d/ Mihály f), b, Abosfalva 884
- (Jakab f), székely, lk, Aranyos sz 571
- (János a), b, Bartavölgye 36, 407, 455
- (László mgr f), b, Bátor, Somlyó l. Bátori György
- (Fark /d/ Isow f, János a), b, Bensetelke, Kirva 511
- (László f), b, Botháza 510, 568, 813
- (Mihály mgr a), lk, Buda 885, 894, 913
- avdi emb, b, Buda 908
- (László f), ülnök, b, Ebesfalva 227, 617
- mgr, deák, esküdt, lk, Esztergom 1021
- (Mihály f), b, Fürményes 1013
- (János a), b, Gáld 1099
- (Mihály f), b, Gáld 325
- (Miklós a), b, Györgyfalva 231
- (Miklós f, Miklós a), b, Hidegvíz 43, 589
- (Sándor f), b, Jára 951
- (Thorda f), avdi emb, b, Jára, Csán 249
- (Deseu f), avdi emb, b, Kémer, Középlak 572, 704, 712, 1022
- (János f), b, Kerelő 855
- (Zouard f), b, Királyi 832
- (János f), b, Köblös l. Teke (d) György
- (Jakch mgr f), b, Kusaly 724, 769
- (Leel f), b, Lél, Tót 799
- (Péter a), b, Maró 899
- (Ágoston és László a), b, Menyő 560
- pap (Antal f), b, Nadas 730
- (Domokos f), b, Nadas 730
- (János f, Pál a), b, Nadas 730
- (Busow f), b, Pókafalva 418, 424
- (Sándor f), b, Reszege 29
- mgr (Gergely f), szatmári alisp, b, Rozsály 1028
- comes (István a), b, Rőd l. Rődi „Cseh” György
- (János a), b, Sülye 1103
- mgr (Gergely f), b, Széplak 750
- (János f), b, Szerje 454
- (Pál a, Dészázi Erzsébet férje), b, Szolnok vm 146
- (Illés mgr és Miklós a), b, Tamásfalva, Valkó, Farnas, Tancsháza 51, 485, 490, 493, 843, 909, 978, 1022–1023, 1030, 1094, 1107
- mgr (Miklós f), b, Telegd 1012
- (Tamás f), b, Törek 340, 353
- (István f), székely, lk, Veresmart l. Hadnagy György
- Györgyfalva (*Geurfalwa*, *Felekfark*), Felekfark – Giurfalău/Gheorghieni, Kolozs m, h 117, 231, 488, 569, 572, 785
- i plb: Miklós 117
- i cs: Bucho/Bochow 231, 488, 492; György (Miklós a) 231; János (Mihály f) 231, 569, 572, 785; Mihály (János a)

- 231, 569, 572, 785; Miklós (György f)
231; „Szász” Miklós 231; „Henke” Péter comes, kolozsi szb (1334) 35, 58, 93, 231, 249, 254, 266, 488
- Győrtelek (*Gyurgteluke*), Somlyógyőrtelek – Giurtelecu Şimleului, Kraszna/Szilágy m, h 629
- gyűjtogatás 27, 72, 79, 163, 166, 228, 250–251, 342, 393, 400, 840, 994, 1079, 1089. L. még birtok pusztítása, kártétel, rablás
- Gyula, b, Hunyad vm 315
—/Jula (János, László és Pál mgr a), b, Szentpál, Gyula 396, 406, 569, 731, 987, 1007
- Gyula (*Gyula*), Gyulató – Julița, Arad m, h 88
— (*Jula, Gulahaza*), Kolozsgyula – Giula, Doboka/Kolozs m, h 406, 569, 1007
—i cs l. Szentpáli cs
- Gyulafehérvár (*Alba Gyule, Alba Transsilvana*), Fehérvár – Alba Iulia – Weissenburg/Karlsburg, Fehér m, v 23, 47, 71, 79, 91, 213, 246, 324, 355, 408, 415, 499, 520, 522, 532–535, 537, 540, 543–544, 549, 566, 602, 780, 835, 871, 1066, 1095–1101, 1103–1107, 1113
—i egyházmegye l. erdélyi egyházmegye
—i fn: Pappataka
—i hospes 566
—i káptalan l. erdélyi káptalan
—i lkk: Domokos (Bertalan f), Kobzus (d) Péter, Pethew, Wyllermus comes
—i requisitorok 357, 638
—i Szt. Lélek bencés zárda 415
—i Szt. Mihály-székesegyház 157, 241, 927
—i — — felégetése (1277) 228
—i Szűz Mária domonkos konvent 566
—i — — — tagjai: perjel: Domokos fr
—i István, erd karbéli pap (1357), Tótsolymosi „Apród” János káplánja 959
—i (*Albensis*) főesperesség 11, 158, 167, 227, 263, 281, 285, 297, 324, 355, 415, 418, 701, 959
—i főesp l. még Jugié Guillaume de la, Kanizsai István, Nemes János, Tamás mgr
Gyulatelke (*Gulateleke*) – Giulatelec/Coasta, Doboka/Kolozs m, h 42, 55, 450, 456, 676, 678, 1104
- Gyulató l. Gyula
Gyulay-Kuun cs lt 647, 650
Gyure l. Gyuró
Gyurgteluke l. Győrtelek
Gyurits Antal gyűjteménye 563, 667, 673, 748, 773
Gyurk/György mgr (András mgr f), udvari lovag (1344), avdi emb, b, Illye, Folt 226, 570, 714, 910, 1113
— (Mihály a), b, Kéménd 910
— (Márton f), b, Lozsád 302
Gyurka (Pál a), b, Szilágy, Gerencsér 421
Gyuró (*Gyure*), elnéptelenedett település Érszakácsi határában, K-Szolnok/Szatmár m 770
gyülés, világiaké 178
Gyümölcsénes (*Gymulchenus*), fn, Borzás 73, 339, 430
Gyümölcsénes (*Gumulchenus*) – Giumelciş/Plopiş, Kraszna/Szilágy m, h 94
gyümölcsfa 430, 446
gyümölcsös (*rubetum pomorum*) 16, 769, 948
gyűrű l. aranygyűrű

H

- Haasfalua* l. Héjjasfalva
háború 943 l. hadjárat, harc
hadbahívás 646, 706
hadi készülődés, magyar 442
— —, nápolyi 577
— —, velenceieké 442
hadizsákmány 400, 577
hadjárat 899; boszniai, csehok elleni, dalmáciai, erdélyi, havasalföldi, itáliai, kereszties, litvániai, nápolyi, németországi, osztrák, rutének elleni, szerbiai, tatárok elleni l. még háború, harc

- , királyi 43, 1118, 210, 229, 327, 338, 400, 1127, 420–421, 436, 442, 449, 533, 563, 575, 577, 592, 596, 601, 675, 706, 709, 771, 777, 906, 942, 1084
- Hadnagy (Hodnogh d) Erdew comes, székelly, b, Fületelke 427
- (Hodnog d) György (István f), székelly, lk, Veresmart 798
- hadsereg körülzárása 601
- , királyi 801, 1106
- hadvezér (*maior exercitus*) 400
- Haghigh/Hähgig l. Hídvég
- Hahnenbach l. Kakasfalva
- Hahót nemzetség: Miklós szlavón (1343–1346, 1353–1356) és horvát bán (1345–1346, 1353–1356) 777, 818, 825
- hajóhad összevonása 442
- Hajszentlőrinc (*Hay*), Küllöd – Kolut, Bodrog m/Sz, h
- i (*Hay*) káptalan 235, 344, 347–348
- i — tagjai: prp: Tamás (Pál f), Tamás (Péter f); kk: Tamás (Pál f)
- hal 1117
- haladék, zálogbirtok kiváltására 86
- Halálos (*Halalus*), Áldásos – Halaliş/Hälälîş, Arad m, h 88
- halastó (*piscina*) 23, 88, 254, 263, 456, 482, 521, 637, 813, 870, 932, 1016
- halászás 455, 886
- halászhely 33
- Halbenkragen* l. Almakerék
- Hälchiu l. Höltövény
- Haldobag*, azonosíthatatlan, elnéptelenedett település Alsókápolnás környékén, Arad m 88
- Halić l. Gács
- Halmágy (*Holmad*), Nagyhalmágy – Halmagi/Hälmagiu, Zaránd/Arad m, h 1113
- i lk: Bybarch vd
- i románok 1113
- Halmosd (*Holmas*), fn, Borzás 339
- Halmosd (*Halmas*) – Halmăşd, Kraszna/Szilágy m, h 73
- halom 130
- Halom (*Holum*), fn, Nadas 130
- Halwelagen l. Holdvilág
- Halyág (*Halyagh*), elnéptelenedett település Selci Djakovački határában, Valkó m/H 517
- Hamba, *Hanbach* l. Kakasfalva hamisítás, kancelláriai 361
- Hamlesch l. Omlás
- Hammer Vilmos, pannonhalmi apát (1333–1354) 97
- Hammersdorf l. Szenterszébet
- Häpria l. Herepe
- háramlás, birtoké l. birtok koronára szállása
- Harangláb (*Haranglab*) – Hărănglab, Küküllő/Maros m, h 1016
- i fn: Liget, *Sedelpathaka*, Szászútja
- i Szt. Erzsébet-egyház 1016
- i cs (Nánabeszter nb): Anych/Anna (Domokos leánya) 557, 1016; Bezther/Bezter (Domokos a) 120, 227, 557, 1016; Domokos (Bezther f, Anych a), küküllői szb (1331), ülnök 120, 227, 557, 1016; Mihály (Pál f) 557, 1016; Pál (Mihály a) 557, 1016
- harangok meghúzása 71, 1061
- harc 27, 1118, 314, 400, 422, 533, 577, 601, 746, 771, 942
- Harcó (*Hoczo*) – Härţau, Maros sz/m, h 870
- i fn: Nagyerdő, Vendégbordó
- Harcsa (Harcha d) Benedek comes (Jakab és Margit a), b, Bercel 819
- Hari (*Hary*) – Hiria/Heria, Fehér m, h 451
- Harina (*Herena*) – Herina – Müntzdorf, Doboka/B-Naszód m, h 79, 157, 408, 412
- Harkács – Gemerská Ves, Gömör m/Szl, h
- i cs: István csanádi ppk (1343–1344), kalocsai érsek (1345–1348) 145, 344, 347, 354, 379, 383, 400, 410, 472, 477
- harmincad 610, 1106
- Harsány (*Harsan*), elnéptelenedett település Komáromszentpéter határában, Komárom m/Szl 695, 698
- i cs: Pál 695, 698
- Hărăţau l. Harcó
- Hasdad*, *Hastad*, Hăşdate l. Hesdát
- Hăşdat l. Hosdát

- Haşfalău I. Héjjasfalva 895, 898, 908, 928, 955, 961–963, 966–967, 971, 977, 983–984, 1007, 1014, 1026, 1032, 1044, 1046–1048, 1050, 1054, 1064, 1077–1078, 1091–1093, 1100, 1104–1105, 1111–1112
- Hássas (*Hassas*), elnéptelenedett település Kisiklód területén, Doboka/Kolozs m 175, 234, 460, 470–471
- Hasulgasse*, fn, Nagydísznód 948
- haszonbér (*feudum*) 1118
- haszonvétel 452, 570, 600, 708, 779, 797, 803, 821, 876, 932, 989, 996, 1010, 1084, 1086
- hatalmaskodás 20, 27, 62, 71–72, 76, 79, 91, 94, 101, 111, 118, 142, 1120, 166, 173, 189, 199, 215, 238, 248, 250–251, 266, 308, 335–336, 342, 375, 377, 382, 392, 413, 425, 434, 458, 461, 464, 486, 521, 524, 526, 542, 547, 559, 596, 619, 621, 665, 668, 671, 681, 713, 715, 733–735, 746, 756, 788, 808, 840, 862–863, 881, 890, 918, 932, 941, 950, 960, 975, 984, 987, 994–995, 1008, 1028, 1046, 1055, 1058, 1060, 1063, 1065, 1079–1080, 1085, 1087, 1089, 1102, 1107. L. még birtok elfoglalása/pusztítása
- hatalom-bajvesztés 497, 708, 918
- határ l. még egyházmegye határvidéke, országhatár
- határidő kitzéése 460, 471, 571, 602, 727, 750, 786, 793, 809, 871, 918, 1043
- , ismeretlen 1057
- , új, kérelmezése 1018
- határjárás 1, 5, 15–16, 26, 51, 73–75, 86, 90, 118, 120, 122–123, 128, 130, 137, 151, 161, 164, 179–180, 207–208, 214, 227, 248, 271–272, 291, 300, 307, 314, 331, 340, 353, 376, 385, 388, 405–407, 409, 411, 413–414, 416, 426–427, 1128, 430, 437, 445, 450, 456–457, 460, 465, 474–475, 482–484, 488, 492, 494, 502, 505–506, 508–509, 511, 513, 523, 527, 532, 537–538, 541, 554, 560–561, 567, 575, 587–589, 591, 642–643, 645, 647, 649–650, 665, 676, 678, 684, 692, 694–695, 697–698, 703–704, 709, 712, 722–723, 748, 752–753, 762, 770, 784–785, 787, 789–791, 798, 801–802, 824, 826, 831, 836, 838, 855, 869, 873, 878, 894–895, 898, 908, 928, 955, 961–963, 966–967, 971, 977, 983–984, 1007, 1014, 1026, 1032, 1044, 1046–1048, 1050, 1054, 1064, 1077–1078, 1091–1093, 1100, 1104–1105, 1111–1112
- félbeszakadása 413
- halasztása 538
- megerősítése 307, 543
- , jogtalan 78, 112, 953
- ról való távolmaradás 649, 837, 845, 961–962, 1014
- határjel 73–75, 90, 98, 253, 263, 271, 364, 384–385, 407, 413, 452, 456, 475, 482, 484, 492, 504, 508, 511, 537, 561, 629, 670, 676, 678, 694–695, 697–698, 709, 722–723, 748, 751, 762, 779, 826, 873, 899, 928, 961–962, 967, 1022, 1032, 1048, 1077, 1091, 1111
- állítása 1, 16, 26, 123, 130, 156, 271, 300, 310, 331, 376, 385, 406–407, 411, 413–414, 416, 430, 437, 457, 474, 488, 506, 516, 527, 538, 541, 643, 645, 649, 670, 698, 762, 770, 787, 789, 791, 805, 837, 953, 961–962, 1048, 1078, 1091, 1104, 1111
- azonosítása 785, 798, 952, 1029, 1032
- lerombolása 79, 111, 130, 413, 457, 932
- megújítása 1, 16, 26, 123, 130, 151, 161, 300, 307, 376, 385, 400, 405, 411, 416, 437, 450, 465, 588–589, 643, 650, 831, 895, 1014
- —, önkényesen 413
- , lyukas l. lyukashatár
- , szabálytalan 385
- határleírás 1, 16, 73–75, 90, 123, 130, 161, 217–218, 253, 263, 271, 300, 307, 325, 331, 339, 385, 388, 411, 416, 437, 446, 456–457, 484, 492, 506, 508, 511, 527, 541, 561, 570, 576, 643, 678, 697–698, 723, 753, 762, 780, 826, 879–880, 899, 906, 928, 961–962, 967, 1014, 1032, 1056, 1091, 1111–1112, 1115. L. még birtokosztály leírása
- határozat, zsinati l. statutum, zsinati
- Határsédpatak (*Hatharsedpatak*), fn, Keresz-

- túr 300
- határvíta 90, 153, 266, 331, 376, 385, 413, 445, 457, 475, 488, 516, 561, 570, 603, 627–628, 643, 722, 756, 782, 785, 798, 801, 830, 948, 953, 1050, 1056, 1076, 1114–1115
- Hatęg l. Hátszeg
- hátírat l. címzés, kancelláriai jegyzet
- , német nyelvű 138, 242, 265, 304, 763, 820
- hatóság megtevesztése 413, 641
- i ember, avdi 1, 15–16, 18, 25–26, 41, 78, 96, 127, 137, 140, 147, 151, 159, 162, 172–173, 208, 249–252, 254, 256, 266, 271, 384, 405–406, 411, 418, 424–425, 466, 468, 483–485, 488, 490, 492, 495, 513, 531, 617, 627–628, 643, 665, 676, 678, 691, 695, 697–698, 715, 722–723, 734–735, 757, 787, 802, 824, 826, 830, 837–838, 845, 855, 869, 873, 878, 888, 890, 908, 910, 919, 952, 964, 971, 982, 984, 989, 1010, 1022, 1048, 1090
- i —, királyi 56, 58, 60, 69, 73–75, 93–94, 122, 130, 225, 227, 314, 340, 342, 353, 382, 386, 388, 409, 413, 416, 423, 437, 449, 475, 502, 505, 508, 511, 523, 527, 532, 537–538, 541, 546, 554, 560, 569, 572, 575, 587, 591, 642, 645, 647, 649–650, 668, 671, 709, 721, 752–753, 762, 895, 903, 920, 933–934, 947, 955, 961–962, 966–967, 991, 994, 1000, 1008, 1014, 1038, 1046–1047, 1050, 1054, 1058, 1063, 1066, 1078, 1088, 1091, 1097–1101, 1103, 1107, 1110–1113
- i —, —, hiánya 1063
- i —, —, különleges 818, 970, 988, 1009, 1060
- i —, —, megfélemlítése 413
- i —, megyei 430, 438, 455, 474, 681
- i —, országbírói 94, 692, 704, 1024, 1026, 1044
- i —, püspöki helynöki 324, 355, 871
- i —, szász széki 801
- i —, székely ispáni 548–549
- i —, vdi 36, 121, 153, 161, 214, 217–218, 258, 266, 272, 295, 300, 307, 356, 361, 376, 385, 395, 398, 407, 420, 426–427, 445, 450, 456–457, 460, 465, 470, 473, 476, 586, 588–590, 594–595, 784–785, 789–790, 798, 811, 831, 840, 864, 898, 928, 953, 977, 983, 987, 1005, 1007, 1031, 1064, 1092–1093
- Hátszeg (*Hachzak*) – Hatęg, Hunyad m, vár 341, 359, 584
- i (a)vn: Chokode/Chukud (d) Péter; Szeri Balázs mgr
- i kerület 1116
- Hatvan (*Hothuan*), Érhatvan – Hotoan, K-Szolnok/Szatmár m, h 13
- i cs: Tamás 13
- Havad (*Houad*), fn, Árapatak 527
- Havasalföld (*Ultraalpina, terra Transalpina*) 296, 601, 777, 1084
- i hadjárat Bazarab ellen 43, 1118, 210, 400, 1127, 489, 512, 596, 601, 707, 771, 777
- i — bazarab fia: Alexandru ellen 1084
- i vajda: Alexandru, Bazarab
- Hay l. Hajszentlőrinc
- ház (*domus seu curia*) 51, 71, 258–259, 263, 364, 407, 430, 446, 542, 570, 681, 746, 751, 810, 840, 994, 1028, 1046
- feldúlása 706
- költöztetése 476
- lerombolása 101
- , apai l. apai ház
- , fából 821, 1021
- , kőből 821, 1021
- , leégett 670
- i eszközök 166
- haza (*patria*) 561
- házasságkötés 213, 268, 359, 501, 503, 524, 615, 755. L. még kiházasítás
- birtoktalan személlyel 1093
- házasságtörés 213
- házépítés 570
- házhely 11, 225, 258. L. még malomhely, telekhely, udvarház helye
- Hazouta, fn, Rákosd 1048
- házsor (*ordo sessionalis*) 25, 51, 560, 769,

- 797, 810, 817
 Hector/Ictor (István és János a), b, Récsé 462, 532, 591, 642, 649, 1097, 1112
 Hedemer, elnéptelenedett település Rékas határában, Temes m 1084
 Hedenricus (Henning f), lk, erd eme 741
 Héderfája (*Hedruhfaya*) – Idrifaia – Ederholz, Küküllő/Maros m, h 120, 164, 903, 934
 —i cs: Lökös/Leukus 903, 934
 Hédervár (*Hedruhwara*), Győr m/M, mv 1054
 —i cs (Héder nb): Miklós 1054
 Héderváry cs lt 436
 Hedricus (Mihály a), lk, Désakna 526
 Heem Benedek I.Himfi Benedek
 Hegen/Hegun (László a), b, Szarvad, Dörsök 36, 502, 509, 633, 641
 Hégen (*Henndorf, Hegny*) – Heghig/Brădeni – Henndorf, Segesvár sz/Szeben m, h 541, 562, 721
 —i lkk: Andreas, Herberd, Vasmuet
 —i Szt. András-egyház 562
 —i szász ev. egyházközség lt 562
 —i cs: Nikolaus 721
 hegy (-hát, -orom), bérc, domb, él, orom, orr l. még Árvahegy, *Belch*, Bocbérc, Borzó, Borzásbérce/Borzásmagasa, Büdöshegy, Csobolófeje, *Cybinzruk*, *Ebersperen*, Egyházbérce, Élesbérc, Él-hegy, Erőshegy, *Eyn puchil*, Gerepsebérce, Ingorberekbérceorra, Istenkelete, Halom, Hegyes, Hegyesdomb, Hegyeshalom, Hegyeshegy, Hochwarte, Hollókerék, Hosszúaszó, Hosszúaszóbérc, Karikahegye, *Kartamogaza*, Kiskapus, Kismohaly(fő), Korlátbérce, Korlátfő, Kövecseshalom, Közébérc, Középbérc, *Langendryes*, Lyukashalom, Malombérc, Meszes, Miklóshegye, Nádasbérc, Orr, *PayorErdewBerch*, Rubenhegye, Sápahegy, Sátorhegy, Somosmál, Sósájbérce, *Sumathheg*, Szárazájbérce, Szikfabérce, Szovarkóbérc, Szőlőhegy, Tibor, Tóberc, Vecel, *Zozan*
 hegy 16, 73, 75, 123, 130, 151, 161–162, 253, 271, 300, 339, 385, 400, 411, 416, 437, 456–457, 482, 484, 511, 527, 551, 561, 643, 665, 698, 723, 742, 748, 751, 764, 837, 859, 928, 961–962, 1016, 1032, 1048, 1056, 1111–1112, 1115
 hegycsúcs (*Byrch, Orwm*) 161, 300, 307, 331, 385, 407, 416, 437, 456, 475, 482, 484, 508, 511, 541, 678, 697, 723, 748, 753, 762, 779, 805, 826, 899, 928, 961–962, 967, 1091, 1112
 Hegyes (*Hygis*), fn, Sármás 482
 Hegyesdomb (*Higysdumb*), fn, Rákosd 1048
 Hegyeshalom (*Hegesholm, Babaholm*), Bábahalma, fn, Dombó 484
 Hegyeshegy (*Hegyesheg*), fn, Keresztúr 300
 hegyhát (*Eel*) 161, 492, 928
 hegyláb 482
 Héjjasfalva (*Heesfolwa*) – Haşfalău/Vânători – Diewaldsdorf/Teufelsdorf, Fehér/Maros m, h 96, 840, 1027
 —i templom 840
 —i cs: Ermen (Johann és Nikolaus a) 96; Gybylinus/Gebul (Jakob comes a) 96, 840; Henneng (Hennyng a) 1027; Hennyng (Henneng f) 1027; Johann (Ermen f) 96; Johann (Nikolaus f) 96; Nikolaus (Ermen f, Johann a) 96; Jakob comes (Gebul f) 96, 840
 Hejöd (*Heud*), elnéptelenedett település Cintos, Lándor és Csekelaka között, Fehér/Maros m 933, 970, 988
 Helees (d) Péter, lk, Dés 624
 Helene (Michael comes leánya), b, Kelnek 242
 Helias l. Illés
 Helmec (*Helmuch*), Korláthelmec, Nagyhelmec – Holmec, Ung m/U, h 1064
 —i cs: Batyz (László a) 1064; László (Batyz f) 1064
 Helsdorf l. Höltövény
 Helta, Heltau l. Nagydisznód
 Helwic, keresztényszigeti plb (1349) 507
 helynök, ppki l. egri, erdélyi, esztergomi, váradi püspöki helynök

- Hench (Johann a), lk, Buda 119, 400
 — (Benus a), b, Radna, Sófalva 230
 —/Hentz (Paul a), lk, Kolozsvár? 683, 725
 Henschmann comes, lk, Enyed 79, 259
 Henczmann villicus, lk, Sebes 267
 — Cristannus, villicus, lk, Velc 123 (!)
 Hendrich, lk, Nagydisznód 948
 Henel (d) Johann (Ladislaus, Martin és Nikolaus a), b, Epemező 37–39, 528, 784
 Henke (d) Péter comes, kolozsi szb (1334), kir/avdi emb, b, Györgyfalva 35, 58, 93, 231, 249, 254, 266, 488
 Henndorf I. Hégen
 Henning (Johann és Peter a), lk, Beszterce 208, 259
 — lk, Buzd 853
 — (Lupret unokája?, Lupret a), b, Dálya 53
 — (Nikolaus f), b, Dálya 733, 891, 893
 — (Hedenricus a), lk, erd eme 741
 — (Henneng f), b, Héjjasfalva 1027
 — (Hennyng a), b, Héjjasfalva 1027
 — (Bartholomäus a), lk, Kolozsvár 27
 — lk, Kolozsvár 441
 — comes (Michael comes a), lk, Segesvár, b, Rukbas 539, 721, 895
 — (Holman f), lk, Selyk 868
 — comes, lk, Sink 387
 — comes, lk, Tóbiás 1056
 — (Nikolaus és Salamon a), lk, Vízakna, b, Péterfalva 34, 258, 861
Henrenia I. Oria
 Henrik fr, garamszentbenedeki szerzetes (1342) 97
 — zebegényi apát (1342) 97
 Henrik (Phuenslim Peter a), lk, erd eme 741
 — fiai, b, Léka vár I. Kőszegi Henrik
 Hentur/Hontur János, lk, Szentpál 396
 Hentzmannus comes, lk, Visdorf 1056
 Herberd, lk, Hégen 562
 Herbord (Andreas a), b, Balázsfalva 588, 752–753, 1100
 — (Peter a), lk, Buzd 853
 — comes, lk, Brassó 84
 — (László a), kir/avdi emb, b, Gáld 342, 388, 466, 469, 665, 1099
 — in acie, lk, Szeben 331
 herceg, magyar: András, István
 —, —, kancellárja: Brünni Peter
 —, —, protonotariusus: Megyericsei György mgr
 —, —, udvara 593
 —, osztrák 400. L. még Babenberg (II.) Frigyes
 Hercegh, b, Kecset 463
 Herchek (d) Péter (Péter mgr/comes f), avdi emb, b, Doboka, Mikés 86, 674, 775, 908
 Hercsentelke (*Herchenteleke*), elnéptelenedett település Dedrád határában, Kolozs/Maros m 246
 Herepe (*Herpey*), Magyarherepe – Herepea Ungurească/Herepea, Fehér/Maros m, h 202, 484, 840, 1103
 —i cs: Bálint (Merhard f) 484, 840, 1103; Demeter (Merhard f) 202; Domokos (Merhard f) 484; Márk, erd avd (1446–1450) 179, 375; Merhard (Bálint, Demeter, Domokos és Pál a) 202; Pál (Merhard f) 484
 — (*Herepe*), Oláhherepe – Hăpria, Fehér m, h 202
 Heria I. Hari
 Herina I. Harina
 Hermann (Georg a), lk, Esztergom 1021
 —, id. (id. Nikolaus a), b, Fata 208
 —, ifj. (ifj. Nikolaus a), b, Fata 319
 —, mézszáros, szenátor, lk, Sebes 267
 — (Hermann és Nikolaus a), lk, Sebes 267
 — (Hermann f), szenátor, lk, Sebes 267
 — (Nikolaus a), lk, Szentgyörgy 869, 873
 Hermannstadt I. Szeben
 Hermán (*Hermann*) nemzetség 88, 124; Lampert országbíró (1314–1324) 692, 712. L. még Lackfi, Pestesi cs
 Hermány (*Casteholcz*) – Cașoț – Kastenholz, Szeben sz/m, h 90
 —i lkk: Danyel comes, ifj. Luprecht
 Hernye (Péter a), hospes, lk, Szalacs 1091
 Hesdát (*Hasdad*), Szamoshesdát – Hășdate, Doboka/Kolozs m, h 637, 743, 932

- i cs (Zsombor nb): Domokos (János és Márton a) 25, 62, 227, 743; István (Márton f) 743; János (Domokos f), dobokai szb (1341), ülnök 25, 62, 227; Márton (Domokos f, István a) 743. L. még Móríci cs
- Hese, lk, Almás 853
- hét szabad művészet l. művészet, hét szabad
- Hete (András a), lk, Inaktelke 967
- Hétszék előljárói 123, 331, 516, 561, 801, 1056, 1115
- Hétúr (*Hethwr*) – Hetiur – Marienburg, Küüllö/Maros m, h 141
- Heud* l. Hejöd
- Hevenesi Gábor (1656–1715) jezsuita tanár kéziratos gyűjteménye 1134–1135
- Heves (*Heues*), Heves m/M, h 56
- i (*Heues*) főesperesség 299
- i főesp: Péter
- (*Heueswyuar*) vm, M 42
- Hévíz (*Calida Aqua*), Budafelhévíz, Pilis m/M, h, ma Budapest része
- i Szt. Háromság-konvent 819
- i konvent tagjai: perjel: Berceli Jakab mgr
- Hews l. Ws
- Heyendorff-gyűjtemény, Szeben 1100, 1111
- Heys (Heys a), lk, Alvinc 1059
- (Heys f), esküdt, lk, Alvinc 1059
- Hezeldorf l. Ecel
- híd 123, 263, 385, 561
- Hida, Hidalmás l. Almás
- Hídassédpataka (*Hydussedpathaka*), fn, Keresztúr 300
- Hidegkút (*Hydegkuth*), Alsó- és Felsőhidegkút, Veszprém m/M, h 436
- i cs: Beer (László a) 436; János (Miklós f) 436; László (Beer f, Miklós a) 436; Miklós (László f, János a) 436
- Hidegkútpataka (*Hydegkwithpathaka*), fn, Ós, Bongárd 161
- Hidegvíz (*Hydegwyz*) – Cälvasär – Kaltwasser, Fehér/Szeben m, h, ma Nagyselyk része 43–44, 403–404, 589, 895, 1098
- i (v. Bolyai) cs: Akus/Acus (Mihály f) 43, 895, 959, 1098; Ders (Tamás f) 43; György (Miklós f, Miklós a) 43, 589; Illés (János és Miklós a) 43, 403–404; Illés (János f) 403–404; János (Illés f, Illés és László a) 43, 403–404; László (János f) 403–404; Mihály (Wyzlo és Akus a) 43; Miklós (György a) 43; Miklós (György f) 43, 589; Miklós (Illés f) 43; Tamás (Ders a) 43; Wyzlo (Mihály f) 43
- Hídvég (*Hyduigh*) – Haghig/Häghig, Fehér/Kovácszna m, h 101, 212, 523, 1079, 1088–1089
- i cs: Balázs (Miklós f) 1079, 1088; Benchench (Domokos és Mykou a) 101; Demeter mgr (Miklós f) 212, 1079, 1088; Domokos (Benchench f, János és László a) 101, 523, 1079, 1088; Donch (Mykou f) 1079, 1088; István (János a) 523, 1079, 1088; Jakab mgr (Miklós f) 212; Jakab (Mykou f) 101, 523, 1079, 1088; János (Domokos f) 101, 523; János (István f) 523, 1079, 1088; János (Myko f) 523; László (Domokos f) 523, 1079, 1088; Mihály (Myko f) 523; Miklós (Balázs, Demeter és Jakab a) 212, 1079, 1088; Miklós (Myko f) 523; Mykou (Benchench f, Donch, Jakab, János, Mihály, Miklós és Péter/Petenye a) 101, 523, 1079, 1088; Péter/Petenye (Mykou f) 523, 1079, 1088
- (*Hydueg*), Krasznahídvég – Hidig/Mäeriste, Kraszna/Szilagy m, h 629
- i vám 629
- Himfi Benedek mgr, visegrádi vn (1358), pilisi isp (1358–1360) 997, 1068–1069
- Hintos, Hintoserdő (*Hyntuserde*), fn, Palatka, Márkháza 196, 643
- híradás 1120, 442, 447–448, 921
- hírszerző 19
- Hiria l. Hari
- hit, katolikus l. katolikus hit
- hitbér 129, 132, 157, 213, 247, 418, 510–511, 580, 755, 773, 833, 835, 847, 856, 930, 1051
- férjre hagyása 558

- kiadásának megtagadása 849, 969
 —ről való lemondás 117, 573
 hiteleshely, területileg illetékes 246
 —i kiküldött, egri káptalané 56, 60, 1000, 1024, 1026, 1038
 —i —, erd káptalané 1, 6, 41, 93, 96, 121, 127, 153, 161, 173, 208, 214, 217–218, 249–251, 254, 258, 272, 295, 300, 307, 314, 340, 353, 356, 361, 376, 384–385, 395, 398, 405–406, 409, 411, 416, 418, 420, 423–427, 437, 449–450, 453, 456, 460, 465–466, 470, 473, 476, 483–484, 495, 513, 520, 523, 527, 531, 534, 537, 541, 548, 575, 586, 588–590, 617, 665, 676, 678, 691, 695, 697–698, 701, 709, 721, 734–735, 756–757, 762, 787, 802, 824, 826, 830–831, 837, 840, 855, 864, 878, 888, 890, 895, 910, 964, 982, 984, 989, 1010, 1022, 1031, 1044, 1048, 1060, 1088, 1090, 1098–1101, 1103, 1110–1111, 1113
 —i —, jászói konventé 382, 386
 —i —, kolozsmonostori konventé 15–16, 18, 46, 78, 132, 137, 140, 147, 151, 159, 172, 252, 256, 266, 271, 434, 468, 485, 488, 490, 492, 569, 572, 594–595, 627–628, 643, 659, 722–723, 784–785, 790, 798, 838, 845, 869, 873, 881, 898, 908, 919, 928, 952, 971, 977, 983, 987, 1005, 1007, 1009, 1031, 1058, 1063, 1066, 1097, 1107, 1112
 —i —, váci káptalané 42
 —i —, váradihegyfoki konventé 407, 502, 508, 554, 560, 587, 591, 668, 671
 —i —, váradi káptalané 36, 69, 73–75, 94, 122, 130, 225, 342, 365, 388, 445, 457, 474–475, 505–506, 511, 532, 538, 642, 645, 647, 649–650, 692, 704, 712, 715, 752–753, 811, 903, 920, 933–934, 938, 947, 955, 961–962, 967, 970, 988, 994, 1008, 1014, 1046–1047, 1050, 1054, 1064, 1078, 1091–1093
 hitetlenek 241, 467, 609–610, 662–663
 — elleni harc 133
 hittérítés l. katolikus hitre tér(it)és
 Hlohovec l. Galgóc
 Hochwarte (*Hochwarte*), fn, Bajom, Bázna, Velc 1056
 Hoczo l. Harcó
 Hódmezővásárhely l. Vásárhely
 Hodnogh (d) l. Hadnagy
 hódoltatás 577
 hold (mértékegység) 302, 325, 331, 809, 821, 1088
 —, királyi 429, 1092
 Holdházy-hagyaték, Győr 890
 Holdvilág (*Holbelegen*), Nagyhóldvilág – Hoghilag – Halwelagen, Segesvár sz/Szeben m, h 118, 123, 250–251, 464
 —i lk: Nikolaus
 Hollókerék (*Hollokerek*), fn, Szentiván 385
 Holm l. domb
 Holmad l. Halmágy
 Holman (Hennyn(g)(h) és Nikolaus a), lk, Selyk 868
 Holmas l. Halmosd
 Holmec l. Helmec
 Holt-Küküllő (*Holtkwküllö*), fn, Kóród, Szentmárton I
 holttest, összeégett 251
 Holtuen l. Hóltövény
 honor: 997. L. még erdélyi vajdai
 Hontpázmány (*Hunthpaznad*) nemzetség 40, 47, 55, 440. L. még Ardói, Bánki, Jáno-ki, Királyi, Mindszenti, Pogány, Szent-jánosi, Újhelyi cs
 Honttelke (*Hunthteleke*), elnéptelenedett település Páncélcseh határában, Doboka/Kolozs m 139–140, 147, 788, 795
 horgony, kétágú 1032
 Hornstein l. Szarvkő
 Horoatu Crasnei l. Horvát
 Horuathpeturfalva l. Péterfalva
 Horvát (*Sadan-Horuatha*, *Matthias-Horuatha*), Krasznahorvát – Horoatu Crasnei, Kraszna/Szilágy m, h 17, 563, 685, 748
 —i fn: Bogárd, *Katrych*, Miklóshegye
 —i lk: Wzturgar (d) János
 —i malomhely 748
 —i (v. Keceli) cs: Gergely (János a) 748;

- Gergely (Sadan f) 17; Jakab (Sadan f) 17, 73; János (Gergely f) 748; Márton (Sadan f) 17, 748; Mátyás (Miklós a) 17; Miklós (Mátyás f) 17; Sadan/Sadayn (Gergely, Jakab és Márton a) 17, 73, 748. L. még Keceli cs
- Horvátország (*Croatia*) 383, 400, 410, 435, 442, 447–448, 577, 592–593, 598, 708, 777, 818, 825, 1059, 1062, 1084, 1108
- i bán: Hahót nb Miklós; Lackfi id. István; Szécsi Miklós; Ugali Pál
- i herceg: István
- Horwath (d) Simon comes, b, Hássas 175, 460
- Hosdát (*Hosdath*) – Hășdat, Hunyad m, h 315
- i cs: András (Pál és Tamás a) 315; Erzsébet 315; Mihály (Mihály a) 315; Mihály (Mihály f) 315; Pál (András f) 315; Tamás (András f) 315
- hospes 9, 11, 37–39, 43–44, 93, 255, 382, 388, 1127, 455, 496, 526, 528, 530, 534, 542, 548, 559, 566, 585, 621, 624, 698, 706–707, 737, 753, 780, 865, 958, 965, 984, 1025, 1055, 1059, 1063, 1077, 1091, 1096, 1100, 1102, 1108
- Hosszúaszó (*Huzyazov*), fn, Hosszúaszó, Bagos 73, 75
- Hosszúaszó (*Huziuozo*) – Husasău/Valea Lungă – Langenthal, Küküllő/Fehér m, h 28, 410, 1060
- (*Huzyazo*), Krasznahosszúaszó – Husasău/Huseni, Kraszna/Szilágy m, h 73
- Hosszúaszópataka (*Hwzioazoupathaka*), fn, Bajom, Csaholy 1091
- Hosszúaszóbérc (*Huzyazoberch*), fn, Hosszúaszó, Nagyfalu 73, 75
- Hosszúbükk (*Hozuubyk*), fn, Nagyfalu, Bálványos 723
- Hosszúér (*Huzyueer*), fn, elnéptelenedett település Botháza határában, Kolozs m 440, 568
- i cs l. Botházai cs
- Hosszúerdő (*Huzyuerdew*), fn, Szancsal 411
- Hosszúmező (*Huzyumezev*), Gorbómező – Valea Lungă, B-Szolnok/Szilágy m, h 859
- Hosszútelke (*Huzywtelek*) – Doștat – Thorstadt, Fehér m, h 356, 474
- i Alard (Bálint f) 356 (!), 474; Bálint (Alard, István és Pál a) 474; István (Bálint f) 474; Pál (Bálint f) 474
- Hotoan l. Hatvan
- hozomány l. hitbér, jegyajándék
- Hőhalom l. Vurpód
- Höltővény (*Holtuen*) – Hălchiu – Helsdorf, Brassóvidéke/Brassó m, vár 187
- i vn: Vas László és ifj. Miklós
- Hradná l. Garadna
- Hronský Beňadik l. Garamszentbenedek
- Hugoča l. Ugocea
- Hugun (János f), b, Szarvad 994, 1008
- Humrukzenthmyhalteleke* l. Szentmihálytelke
- Hundertbücheln, *Hundirtpuch*, Hundrubechiu l. Százhalom
- Hunnerbach* l. Hühnerbach
- Hunya exterior* l. Külső-Szolnok
- Hunyad (*Huniad*) vm, R 79, 227, 302, 315, 357, 458, 570, 910, 982, 1116
- — ispánja 570
- — szolgabírói 458, 570
- i főesperesség 701, 798, 870, 949, 953, 999, 1067
- i főesp: László mgr, Miklós mgr
- Husasău l. Hosszúaszó
- Husztai András (†1755) jogtudós, levéltárrendező 8, 78, 152, 196–197, 308, 327, 419, 473, 548, 1130, 634, 795, 877, 932
- Hühnerbach (*Hunnerbach*), fn, Szakadát 1115
- hűségeskü, egyházi 336, 379, 959
- hűtlenség 2–3, 27, 34, 53, 55, 79, 393, 400, 1127, 422–423, 546, 577, 601, 719, 771, 862, 942, 976, 1084
- Hvar l. Lesina
- Hyce (András a), lk, Nyíres 25
- Hygis l. Hegyes
- Hyntuserde* l. Hintoserdő

I, Í

- Iacaşdorf l. Jakabfalva
 Iacobeni l. Jakabfalva, Szentjakab
 Iad l. Jád
 Iadra l. Zára
 Ialomita l. Jalomica
 Iara, Iara de Mureş l. Jára
 Iaz l. Jáz
 Ibaşfalău l. Ebesfalva
 Iclod l. Iklód
 Ictar/Ictar-Budinţi l. Iktár
 Ictor l. Hector
 Ida (*Ida*), Kolozsnyagida, Nagyida – Iuda Mare/Viile Tecii – Eidau/Grosseidau, Kolozs/B-Naszód m, h 890
 Idecs (*Idech*) – Ideciu, Torda/Maros m, vár 393
 — (*Olidech*), Alsóidecs – Ideciu de Jos – Niedereidisch, Torda/Maros m, h 246
 idézés 27, 35, 73, 91, 143, 208, 249, 256, 280, 291, 317, 376, 397, 418, 434, 468, 475, 485, 490, 493, 526–527, 531, 542, 557, 581, 595, 705, 715–716, 747, 752, 786, 788, 790–791, 798, 802, 809, 826, 846, 855, 874, 888, 919, 961, 966, 969, 975, 978, 987, 989, 995, 1005, 1014–1015, 1018, 1026, 1041–1042, 1047, 1053, 1077, 1079, 1089, 1091, 1093, 1099, 1113–1115
 —, pecséttel, szabályozása 623
 Idiciu l. Jövedics
 Idrişia l. Héderfája
 Idydorf l. Vincenc
 Ieciu l. Vécs
 Ienciu l. Encs
 Ier l. Ér
 Iernut l. Radnót
 Ierşnic l. Jarcenek
 Iexe (Nikolaus mgr a), lk, Esztergom 1021
 igazságszolgáltatás l. bíraskodás, ítélet
 Ige (Ioan a), b, Máramaros 525
 Igen (*Igun*), Magyarigen – Ighiu – Krapundorf, Fehér m, mv 388, 413, 701, 871
 —i hospesek 388
 —i plb: László 701, 871
 —i polgárok 388
 Ighişdorful românesc/săşesc l. Ivánfalva
 Ighiu Nou/Vechi l. Ivánfalva
 Ighiu l. Igen
 Igló (*Nova villa*) – Spişka Nová Ves, Szepes m/Szl, mv 386
 —i plb: Miklós 386
Iharhag, fn, Sarmaság, Mojád 961
 Iharoserdő (*Iharuserdew*), fn, Fráta 813
 íj, nyíl 166, 559. L. még puzdra
 Iklód (*Yclod*), Küküllőiklód – Iclod, Küküllő/Fehér m, h 405, 596
 —i cs: „Vágott” István 1103; „Vágott” Pál („Vágott” Péter f) 405, 596; „Vágott” Péter (Pál a) 405
 — (*Yklod*), Nagyiklód – Iclod, Doboka/Kolozs m, h 16, 175, 234, 450, 460–461, 572, 980
 —i (v. Szentmártoni, Szopori) cs (Borsa nb): Beke/Ywke (László f, János és László a), ülnök 16, 175, 227, 234, 266, 271, 409, 450, 460–461, 470–471, 572, 576, 716, 980, 1009; Domokos (László f, Miklós a) 450, 461, 572, 576, 716, 980, 1009; János (Beke f) 716, 1009; László (Beke és Domokos a), erd avd (1291–1292) 16, 175, 227, 234, 409, 450, 460–461, 470–471, 572, 576, 980; László (Beke/Ywke f) 266, 271, 716, 1009; Miklós (Domokos f) 716, 1009
 Iklódszentivány l. Szentiván
 Iktár – Ictar/Ictar-Budinţi, Temes m, h
 —i cs: Bethlen (Péter mgr a) 1105; Péter mgr (Bethlen f), bálványosi vn (1359) 1105
 iktatás l. birtokba/javadalomba iktatás
 Iktor l. Hector
 Ilanch l. Ilunch
 Ilia l. Illye
 Ilioara l. Illye
 Ilişua l. Ilosva
 Illés (Gugh f), egri kk l. Kátai Illés
 —, raguzai érsek (1341–1361) 1059, 1062, 1084, 1108
 Illés (Benedek erd kk a) 286, 293, 907

- (Balázs f, János és Miklós a), b, Gáld 451–452, 469
- (János és Miklós a), b, Hidegvíz 43, 403–404
- (János f), b, Hidegvíz 403–404
- (Markalph f, László, Mihály és Miklós a), b, Korpád, Pata 204, 280, 676, 780, 879–880
- (Pál f), b, Lóna 461
- (István a), b, Mon 560
- (István f), b, Sáros 367
- (Kozma f), b, Szederjes 329
- mgr (György f), b, Tamásfalva, Valkó, Farnas, Tancsháza 51, 485, 490, 493, 843, 909, 978, 1022–1023, 1030, 1094
- mgr (Miklós comes f), b, Zsuk 111–112, 132, 231, 476, 482, 489, 1082, 1102
- Ilona (Jób f, Chete fel), b, Ad 446
- (id. Akus leánya, Sülyi János fel), b, Ákos 87
- (Barlasy /d/ János leánya, Mazzag /d/ Péter fel), b, Balázstelke 263
- (Kőrösi Miklós jegyese), b, Genyéte 268
- , szolgáló, lk, Gyógy 6
- (Leukus leánya), lk, Kenyér 364
- (Miklós leánya, Zsuki N fel), b, Méra 755
- (Márton leánya), b, Petlend 310
- (Mihály leánya), b, Petlend 599
- (Fülöp leánya), b, Pókafalva 418, 424
- (Fucco fel, Ladislaus anyja), lk, Sebes 267
- (Mehfalca /d/ Miklós leánya, Frátai Miklós fel), b, Szentpéter 463
- (Sumbur leánya, Papfalvi Demeter fel), b, Zsombor 23–24
- Iloncha* l. Jalomica
- Ilondia (Péter leánya), b, Szentiván 312
- Ilosva (*Ishwa*), Selymesilosva – Ilişua, Kraszna/Szilágy m, h 75
- i cs: Tamás ([...] a) 75
- Iluka (János a), székely, lk, Aranyos sz 571
- Ilunch (Erzsébet és Miklós anyja), szolgáló, lk, Gáld 322
- (András leánya), b, Jákó 358
- (Orrus /d/ János leánya, Désházi János, majd Kusalyi Jakab mgr fel), b, Mon 66, 144, 201, 445, 457, 475, 560
- Illye (*Ely*a), Kisillye – Ilioara, Torda/Maros m, h 329, 570, 714
- i cs: János (Pál f) 329; László (Pál f) 329; Miklós (Pál f) 329; Pál (János, László, Miklós és Péter a) 329; Péter (Pál f) 329
- (*Ely*a), Marosillye – Ilia, Hunyad m, mv 570, 714, 1044
- i fn: Nagyszád
- i lkk: Dico (d) Miklós, Nerges (d) Miklós, Vok (d) Miklós, Zeuch
- i vásár 570
- i (v. Folti) cs (Ákos nb): András comes/mgr (Erne mgr, Gyurk mgr a, Loránd mgr, Máté mgr, Mihály mgr és Sándor mgr a) 226, 570, 714, 910, 1044; Erne(e)/Irineus mgr (András comes/mgr f), udvari lovag (1344) 226, 570, 714, 1044, 1113; Gyurk/György mgr (András comes/mgr f), udvari lovag (1344) 226, 570, 714, 910, 1113; Loránd mgr, erd örkk (1344–1363), erd kk (1349–1363) 190–192, 204, 220, 230, 259–261, 263, 270, 302, 304, 310, 315, 318–319, 322–323, 329, 367, 373, 398, 411, 415–416, 424–425, 429, 437, 454, 500, 550, 582, 604, 638, 680, 702, 710, 714, 718, 730, 737, 763, 798, 815, 820, 842, 868, 870, 884, 887, 892, 949, 999, 1027, 1073; Máté mrg (András comes f) 714; Mihály mgr (András comes/mgr f) 570, 714; Sándor mgr (András comes/mgr f) 570, 714, 1044, 1113
- Imbuz l. Omboz
- immunitás l. még kiváltság, bírósági
- , erdélyi káptalani népeké 883, 941, 1063
- , kolozsmonostori népeké 93, 865, 1134–1135
- , nemesi 91
- , városi, Dés 621
- Imre (Sándor f), egri kk (1355) és olvasókk (1355–1361) 822
- erd ppk l. Cudar Imre
- erd prp l. Szécsi Domokos
- nagyenyedi plb (1344) 217–218

- Imre (István erd vd f), erd vd, kir lovászmester l. Lackfi id. Imre
- (András vd f) l. Lackfi ifj. Imre
- (András és Balázs a), b, Ad, Mocsolya 446, 506, 779, 955, 961–963, 1014
- (Guth f, Kristóf a), b, Báldon 166, 225, 504
- (István f), a Kémeriek ü, b, Borzás 430, 712
- (Péter a), b, Csög 770
- (László f), b, Doboka 899
- (László a), b, Ebesfalva 617
- (Katalin és Miklós a), b, Egres 974
- (Lénárd f), b, Esztény 194, 203
- (Jakab a), b, Faragó 958
- (Beke f), b, Fráta 813
- (János a), b, Jánosi 715
- (Dénes f), b, Jára 61
- (Simon f), b, Kálló, Semjén 491
- (András f), b, Kalocsa, Márkháza l. Charzar (d) Imre
- (András és László a), b, Nyüved 1078
- (János és Miklós a), b, Pata 204
- (Péter f), b, Szécs, Fülöpös 918
- (Miklós f), lk, Szentgyed 25
- (János a), b, Szentkirály 155–156, 414
- (János f), b, Szentkirály 155–156, 414
- (Tamás f), Mérái Kelemen ü, b, Szentmihálytelke, Valkó, Boc 51, 130, 468, 755, 909
- (János a), b, Tarcsa 508
- Inakháza (*Ynokhaza*), elnéptelenedett település Bonchida határában, Doboka/Kolozs m 252
- i cs: Inok (János a) 128, 137; János (Inok f), avdi ember 128, 137; Pál (Péter a) 252; Péter (Pál f) avdi emb 252
- Inaktelke (*Inhacteleke*, *Inhotteleke*) – Inucu, Kolozs m, h 308, 967
- i fn: Pázmánybükke
- i lk: András (Hete f)
- Inău l. Jenő
- Ince (VI.), pápa (1352–1362) 1131–1132, 720, 726, 732, 738–741, 765, 768, 772, 774, 796, 807, 822–823, 828, 850, 857, 889, 901–902, 904–905, 907, 914–917, 921–927, 942, 956, 968, 985–986, 992–993, 1001–1004, 1017, 1019, 1052–1053, 1067–1072
- Indal (*Indol*) – Indol/Deleni, Torda/Kolozs m, h 449, 851, 974, 1041–1042, 1090
- i b-ok: Aglynth/Aglenyth (Miklós testvére, Székely Pál fel) 1041, 1090; Egyed (Pál a) 449; Egyed (Péter a) 1090; Egyed (Péter f) 1041, 1090; Gál (Péter f) 851, 1041, 1090; István (János a) 1041, 1090; János (István f) 1041, 1090; László (Péter f) 449; Miklós 1041, 1090; Pál (Egyed f) 449; Péter (László a) 449; Péter (Egyed f, Egyed és Gál a) 851, 1041, 1090
- Ine, b, Losonc l. Losonci cs
- Ingóberekberceorra (*Ingoberekbercheorra*), fn, Nádas 130
- Inhotteleke l. Inaktelke
- iniciálé, díszes 6, 114, 711
- Inok (János a), b, Inakháza 128, 137
- Insula*, *Insula Christiana* l. Kereszténysziget
- interior Zonuk* l. Belső-Szolnok
- Intsch l. Encs
- Inucu l. Inaktelke
- Ioan (Ige f), máramarosi román vd (1349–1355) 525
- Ipoch (Gegus testvére, János a), b, Almakerek 250–251
- Ipolydamásd l. Damásd
- Ipp (*Iph*) – Ip, Kraszna/Szilágy m, h 792, 1043
- i cs l. Széplaki cs
- Ireg l. Ürög
- Irineus l. Erne
- Iriny (*Iwrin*) – Irina, Szatmár m, h 503
- i cs: András (Margit a) 503; Margit (András leánya, Kusalyi Leukus mgr fel) 503
- Irugh* l. Ürög
- Isa, b, Kirva l. Fark (d) Isow
- Isaak (Mathias a), b, Lekence 594–595, 597, 612, 846, 848, 869, 873
- (Mihály a), b, Szolnok vm 614, 682
- Isakerwaya* l. Kirva

- Isauthelke* I. Ézsauételke
 Iskeçe I. Xanthi
 iskolamester (*scolasticus*) 638
Islwa I. Ilosva
Isokerucaya, Isowcreucaya I. Kirva
 Isow, b, Kirva I. Fark (d) Isow
 Ispáca I. Spáca
 ispán 91, 546, 1134–1135, 938, 941, 1106
 Ispánlaka (*Spanlaka*) – Špálnaca, Fehér m, h
 214, 218, 260
 —i cs: András (Demeter, Miklós és Péter a)
 260; Demeter (András f) 260; János
 (Mathyus f) 214, 217–218; Mathyus
 (János a) 214, 217–218; Miklós (András
 f) 260; Péter (András f) 260. L. még
 Csesztvei, Csongvai cs
 istálló 746
 istállózás 507
 Istenkelete (*Istenkelethe*), fn, Nagyfalú 75
 istentisztelet I. mise
 István (Lőrinc f), bácsi olvasókk, budai prp I.
 Kanizsai István
 — csanádi kk (1345) 265
 — csanádi ppk, kalocsai érsek I. Harkácsi
 István
 — fr, egri ferences szerzetes (1346) 336
 — erd karpap, Tót János káplánja I. Gyula-
 fehérvári István
 — mgr (Lőrinc f), erd kk és telegdi főesp I.
 Szentgyörgyi István
 — erd ppk I. Upori István
 — (Lőrinc f), gyfvi főesp I. Kanizsai István
 — fr, kolozsmonostori őrszerzetes (1342–
 1344) 113, 142, 177
 — fr kolozsmonostoi szerzetes (1348) 492
 — mgr (Simon f), kükküllői főesp (1346,
 †1355 e) 330, 353, 796
 — fr, lesinai ppk I. Ciga, Stjepan
 — fr (Antal f), ágostonos szerzetes, nyitrai
 ppk I. Szigeti István
 — (Miklós f), pelei pap (1352) 639
 —, pápai kamarás, saint-pons-i ppk I. Aude-
 brand, Étienne de
 — szentmiklósi plb (1342) 85
 — szováti pap (1332–1341), püspöki tized-
 behajtó 79
 — (új)tordai plb (1342) 117
 — vajai plb (1350) 558
 — mgr, váradi karpap (1346–1354) 475, 753
 —, zágrábi ppk I. Kanizsai István
 István (I.), Szt., király (997/1000–1038) 400
 — (V.), ifjabb király (1262–1270), király
 (1270–1272) 383, 707, 1043
 — (I. Károly f) szepesi és sárosi (1349,
 1351–1353), erd (1349, 1350–1351) és
 szlavón (1350, 1353–1354) herceg 136,
 206, 283, 369, 505, 545, 553, 567, 577,
 579, 584, 592–593, 601, 605–606, 618,
 620–621, 640, 660–661, 720
 — — — tanítója: Vilémovi László mgr
 — erd avd I. Ravasz István
 — erd vd és szolnoki isp I. Lackfi id. István
 — comes, Kolozs vm-i alszb (1340?) 35
 — deák, kolozsmonostori jegyző I. Szengye-
 li István
 — (Lőrinc f), Lackfi cs serv 400
 —, Móríci János fam I. Bouos (d) István
 — országbíró I. Bebek István
 — (Péter f), vdi emb, Szécsényi Kónya fam
 784, 890
 — (László f), Székely Péter fam 881
 — (István erd vd f) I. Lackfi ifj. István
 — (János a) 890
 — (János plb a) 1017
 — mgr (Tatamér prp testvére, Mátyás a) I.
 Permesei István
 — (Tamás f), Darlaci Miklós ü, b, Abosfal-
 va 884
 — (János és Mihály a), b, Ad 475, 503, 554,
 560, 587, 961, 1014
 — lk, Ad 446
 — (István a), b, Bábaréte 382, 386
 — (István f), b, Bábaréte 382, 386
 — (András f), kir emb, b, Balázsfalva (!)
 356, 361
 — (Tamás f, Antal a), b, Balázstelke 263
 — (Pál f), vdi emb, b, Baranya 1064
 — (Pál f), kir emb, b, Bartavölgy 155, 955,
 1014
 — (Pethew a), b, Bongárd 67

- avdi/vdi emb, b, Bongárd 153, 161, 197, 272, 628
 — (András f), b, Borzás I. Tollas (d) István
 — (Imre a), b, Borzás 430
 — (János f), b, Borzás 430
 — vdi emb, b, Buda 987, 1005
 — (Tamás f), b, Cege I. Nagy István
 — (Endere f), b, Csán 365
 — (Moogh f, „Acél” János a), hospes, lk, Csepel 1127
 — (János f), b, Csesztve 847, 849, 969
 — (Péter a), b, Dáró 1076
 — (András comes a), b, Dengeleg 266, 722–723
 — (Jakab a), b, Dengeleg I. Kis István
 — (Detrich f, Lőrinc a), b, Detreháza 73
 — (Lőrinc f), b, Devecser 40–41
 — (Jakab a), székely, lk, Dobó 314
 — (Lőkös f), b, Doboka 899
 — (László f), avdi emb, b, Ebesfalva 250, 531, 617
 — (János a), lk, Enyed 1063
 — hospes, lk, Enyed 1063
 — mészáros, hospes, lk, Enyed 1063
 — b, Erdőtelek I. Pulhus (d) István
 — (Márk f), b, Erk 42
 — (Lőrinc f), b, Esküllő, Köblös, Kendermező, Zsombor 249, 254, 572
 — (Miklós f), b, Esküllő, Zsombor 257
 — (Domokos f), b, Esztény 15, 18
 — (Miklós f), b, Gáld 325, 1099
 — (Miklós f), b, Gáld 1099
 — (Mihály a), b, Gáldtő 1022
 — (Tivadar f, László a), b, Genyete 268
 — (Tamás f), b, Göc, Köblös 191, 324, 416
 — (Péter f), b, Görgény 564–565, 708
 — mgr (András avd f), b, Gyógy 324, 355, 665, 871
 — (Sámson/Salamon f, Gergely és László a), b, Gyógy 6, 498, 501, 871
 — (Márton f), b, Hesdát 743
 — (János a), b, Hídvég 523, 1079, 1088
 — (Bálint f), b, Hosszútelke 474
 — (Mathka f), ülnök, b, Hunyad vm 227
 — (János a), b, Indal 1041, 1090
 — (Gergely a), b, Jára 716
 — („Kis” István a), b, Jára 270
 — (István f), b, Jára I. Kis (Parvus) István
 — (Jakab f), b, Jára, Csán 61
 — (István, Lengel /d/ János és Péter pap a), b, Kálló, Semjén 491, 960, 991
 — (István f), b, Kálló, Semjén 491, 960, 991
 — (Loránd f), b, Kalocsa, Márkháza 172, 256
 — (Tamás f), b, Kendhida 190, 192, 1011
 — (Miklós a), b, Kide 402
 — (Beed /d/ Mihály f), b, Kompolt 299, 301
 — (Demeter a), b, Kozárd 42
 — (Jakch mgr f), b, Kusaly 724, 769
 — b, Lompért 961
 — mgr (Dénes f, Dénes és István a), szőrényi bán, b, Losonc I. Losonci cs
 — (István mgr f), b, Losonc I. Losonci cs
 — megyei emb, b, Ludas 474
 — (Márton f), b, Macskás 952
 — kir emb, b, Mánd 994
 — avdi emb, b, Mányik 197, 890
 — (Mihály f), a, Dobokaiak fám, b, Maró 899
 — (Ugrin f, Gegus, János és Miklós a), b, Menyő 445, 475, 560
 — (Gábor f, Gergely, Jakab, János, Lőrinc és Péter a), b, Mérő 64
 — b, Mindszent 670
 — (Illés f), b, Mon 560
 — (Orrus /d/ János és Miklós a), b, Mon I. Orrus (d) István
 — (János f), b, Móric 100, 637
 — mgr (László f), b, Nádas, Méra 468, 485, 490, 493, 622, 683, 909, 1022–1023, 1029–1031
 — (Beke(e) f), vdi emb, b, Olaszi 811, 973
 — (István f), b, Olnok 193
 — (János f, Barrabas, István és László a), b, Olnok 193
 — (Domokos f, Domokos, János, László és Máté a), kir emb, selyki és medgyesi alisp (1349), medgyesi officialis (1343–1349), b, Oroszfája 138, 429, 499, 534, 537, 541, 548–549
 — (Pál a), b, Pacal 1078
 — (Bálint f), b, Pagocsa 295, 364, 403–404,

- 429
 — (Tamás f), b, Parasznya, Bagos 337
 — (Albert a), b, Pata 204
 — (Andurnuk f), b, Pele 1046–1047, 1092–1093
 — (Mark f), b, Pele 1046–1047, 1092–1093
 — (Batiz f), b, Pestes 357
 — (János f), b, Pestes 564–565, 708
 — (Beke f), b, Póka 417
 — (Salamon f, Miklós a), b, Póka 245, 371
 — (László f), b, Radnótfalva, Légen 466, 495
 — (András a), b, Rákosd I. Feyer (d) István
 — krasznaí officialis, kir emb, b, Ráton 591, 642
 — (Ector f), kir emb, b, Récse 462, 532, 591, 642
 — mgr (Tamás mgr f), b, Régen I. Losonci cs
 — (Sándor f), b, Reszege 29
 — (György f), b, Röd I. Rödi „Cseh” István
 — (János f), b, Sámson 961, 1014
 — (Sandur f), kir emb, b, Sándorháza 955, 1014
 — (János f), b, Sarmaság 955, 961, 963, 1014
 — (Illés a), b, Sáros 367
 — (Sándor f), b, Sereden 10, 73
 — (István a), b, Somlyó I. Meggyesi id. István
 — (István f), b, Somlyó I. Meggyesi ifj. István
 — (Miklós f), avdi/kir emb, fehérvári szb, b, Sülye 483, 855, 891, 893, 1099, 1103
 —, szolga, lk, Szakácsi 746
 — (Tamás f), hospes, lk, Szalacs 1091
 — (János f), b, Szamosfalva, Dezmér 829
 — mgr (Jakab f), b, Szamosfalva, Gyerőmonostor, Bikal 854, 1107
 — (János f), b, Szancsal 575
 — (Lachk f), kirné-i udvari apród, b, Szántó 1009
 — (ifj. Apor f), b, Szárazpatak 531, 551
 — (Egyed f, Jakab, Pál és Péter a), b, Szárazpatak I. Fejer (d) István
 — (János f), b, Szárazpatak 551
 — (Palus f, László a), b, Szárazpatak 531, 551
 — (János a), lk, Szatmár 477
 — deák (Péter f), b, Szécs, Fülöpös 918
 — mgr (László f), b, Szekeres 613, 918
 — (ifj. Miklós f), b, Szentgyed I. Vas István
 — (János, Leukus és Miklós a), b, Szentmárton 326
 — mgr (Chol /d/ Miklós f), b, Szentmihálytelke, Valkó 51, 485, 490, 493, 909, 1023, 1030
 — (Loránd f), b, Szentpál 406
 — mgr (Gergely f), b, Széplak 750, 792, 1043
 — (Serephel f), b, Széplak 94, 750
 — (Moyus a), b, Szeretva, Füle 605–606
 — (György, János pap és „Penthe” Péter a), b, Szerje 454
 — (Péter f), b, Szészárma 784, 790
 — b, Szokol I. Nagy István
 — (Gergely f), b, Szolnok vm 146
 — (Péter f), avdi emb, b, Szomordok 406, 952, 1032
 — (János a), b, Szucsák 450, 456, 622, 716, 874
 — (János f), b, Táté, Bökényszeg 751
 — (Pál f), kir emb, b, Tarján, Panasz 1078, 1091
 — (Miklós f), b, Terenye 806
 — comes (Elleus f), ülnök, szolnoki alisp, vdi emb, fogott bíró, b, Torockó 227, 526, 785, 788
 — mgr (Tamás f), b, Törek, Bénye I. Bakoch (d) István mgr
 — (Miklós f), b, Tötör 55
 — kir/vdi emb, b, Töviséd 668, 1064, 1092
 — (Pap /d/ István f), b, Tuzson, Palatka 372, 392, 432–434, 459
 — (Omode f), szatmári szb, b, Tyukod 1126
 — (Miklós f), b, Újhely, Ardó 832
 — mgr (Donch mgr f) krasznaí isp, b, Valkó I. Zólyomi István
 — („Hadnagy” György és László a), székel, lk, Veresmart 716, 798
 — mgr (Beche f), b, Virágosberek 830, 837
 — („Veres” László a), b, Viszló 692, 704
 — (Domokos f), b, Zsuk 231, 482, 489

- (László, Lénárt és Sandur a), b, Zsuk 231, 476, 482, 489
- Istvánd (*Estfand*), elnéptelenedett település Nagykend határában, Küküllő/Maros m 192
- Istvánfalva (*Estephanfolua*), elnéptelenedett település Kiszető környékén, Temes m 1084
- Isyptellis* l. Ivánfalva
- Itália (*Italia*), Olaszország 420–421, 577
- i hadjárat a pápa megsegítésére 942
- italozás 1117 (!)
- ítélet 72, 249. L. még bíraskodás, ítélőszék, levelesítés
- indoklása 227
- , avdi 140, 189, 243, 249, 308, 432–434, 459, 465, 471, 487, 617, 715, 788, 829, 869, 878, 935, 995
- , érseki 1053
- , fogott bírói 799, 1022, 1063
- , — —, elutasítása 627, 1011, 1058
- , főbenjáró 27, 53, 55, 365, 395, 398, 416, 420, 426, 437, 564–565, 646, 708, 835, 838, 853, 1056
- , jogerős 7, 32, 94, 292, 434, 528, 549, 816, 818, 869
- , kamaraispáni 1096
- , királyi 719, 818, 1012
- , királyi megbízottaké 1076
- , megyei 622, 891, 1055
- , nádori 1012
- , országbírói 343, 598, 692, 712, 786, 918, 1012
- , püspöki 727
- , — helynöki 259, 324, 418, 446, 750, 849, 912, 1042, 1090
- , szász dékáni 623, 1114
- , — széki 331, 561, 1056, 1076, 1115
- , — városi 706
- , vdi 1117, 166, 227–228, 266, 292, 376, 402, 420, 426, 434, 445, 460, 1129, 551, 564–565, 585–586, 594, 684, 705, 708, 747, 778, 786, 788, 793, 815–816, 818, 845, 858, 920, 970, 977, 987, 1014, 1040, 1092–1093
- , —, végrehajtása 227
- ítéletlevél, avdi 287, 434, 459, 465, 471, 989
- , királyi 635
- , megyei 248
- , nádori 146, 166
- , országbírói 94, 227, 343, 514, 535, 598, 631, 712, 761, 1045
- , vdi 27, 54, 227–228, 292, 343, 407, 434, 460, 481, 758–759, 778, 786, 835, 1040
- ítélkezés decentralizációja 818
- megparancsolása 432–434
- megtagadása 378
- megtiltása 2–4, 115, 489, 883, 941
- ítélőszék l. bíraskodás, erdélyi (al)vajda/országbíró/szebeni káptalan ítélőszéke, ítélet, ítéletlevél, tárnokmesteri szék, úri-szék
- Iteu l. Lüki
- Iuanka l. Iwanka
- Iuda/Iuda Mare l. Ida
- Iudicis Vilmos, de, Cosmedin-i Szűz Mária-egyház bíborosa, gyfvi főesp, bácsi olvasókk l. Jugié, Guillaume de la
- Iuş l. Ős
- Ivanha (Mihály a), b, Kraszna vm 454
- Ivánfalva (*Iwanfalua*), Oláhivánfalva – Ighişdorful românesc/Ighişu Vechi – Eibesdorf, Fehér/Szeben m, h 895
- (*villa Isopis, Isyptellis*), Szászivánfalva – Ighişdorful săsesc/Ighişu Nou – Eibesdorf, Medgyes sz/Szeben m, h 1056, 1111
- i fn: *Berchel*
- i lk: Valter comes
- Ivanka (János f, Machka /d/ Domokos testvére) l. Macska János
- Ivankabanhaza* l. Bánháza
- Ivankaháza (*Iwankahaza*), Ódavidháza, Szápló – Sztare Davidkove, Bereg m/U, h 1000
- i cs: Dávid (Iwanka és László a) 1000; Iwanka (Dávid f) 1000; László (Dávid f) 1000
- Ivankatelke (*Ivanteleke*), elnéptelenedett település Tiszarád határában, Szabolcs

- m/M 715
 —i cs: Dénes (Miklós a) 715; Miklós (Dénes f) 715
 Iwan (Miklós a) 802
 — lk, Alparét 881
 — (Benrer f), román kenéz, lk, Csicsó 735. L. még Lungu Iwan
 — (Egyed f, András mgr, Demeter és László a), b, Kálló, Semjén 1125, 491, 631, 641, 675, 761, 1024, 1026
 Iwancha (Jakab és Péter testvére) 127
 Iwanka (János a), b, Áronsztentmiklós 1086
 —, id. (Gergely és János a), b, Ős 415
 —/Janka, ifj. (Gergely f, János, Miklós és Tamás a), ülnök, kir/vdi emb, b, Ős, Palatka 78, 100, 152–153, 161, 196–198, 227, 240, 272, 282, 372–373, 376, 392, 409, 416, 419, 426, 432–434, 437, 459, 465, 473, 625, 627–628, 643–644, 869, 877, 932, 1075
 — (János a), b, Pelbárhida 238
 — (Péter mgr f) kir étekgótmester, gimesi vn, b, Szécs l. Szécsi Iuanka
 — (Miklós a), lk, Újtorda 1041–1042, 1090
 — (Dávid f), b, Ivánkaháza 1000
 Iwanus (Geguztho f) l. János (Gegus f)
 Iwrin l. Iriny
 Izbég (*Izbegeh*), elnéptelenedett település Alsósebes határában, Sáros m/Szl 1128
 Izdenc (*Ezdench*) – Zdenci, Kőrös m/H, h 629
 Izthyen l. Esztény
 Izvoru Crişului l. Körösfő
- J**
- Jaakch l. Jakch
 Jacu l. Zsákod
 Jád (*Jaad*) – Iad/Livezile – Jaad, Beszterce-vidék/B-Naszód m, h 37–39, 528
 —i hospesek 37–39, 528
 Jadera l. Zára
 Jägerndorfi Pál, gurki ppk (1351–1359), pápai nuncius (1352) 663
 Jakab fr, egri ágostonos szerzetes (1346) 336
 — (Lukács f), egri és váci kk (1345) 279
 — (András f), erd kk, lk, Szfv l. Székesfehérvári Jakab
 — mgr, esztergom-szenttamási prp (1340–1346), esztergomi érseki helynök (1340–1346) 227
 — fr, garamszentbenedeki bencés szerzetes (1342) 97
 — (Berengar f), a Grasse-i bencés monostor gondnoka, magyarországi pápai nuncius, tizedszedő 313
 — („Harcsa” Benedek comes f), hévízi és esztergom-szentistváni konvent vezetője l. Berceli Jakab mgr
 — mgr, kolozsmonostori karpap (1343) 147
 — fr, kolozsmonostori prior (1341) 76–77
 — nepi ppk (1338–1357) 562
 — oriai ppk (1347–1349) 441
 — pap, Salamon tordai főesp káplánja (1345) 300
 — mgr, váradí succentor (1334–1337) 158
 — (Simon f), zágrábi olvasókk (1342), bácsi prp (1342–1347 e), pálos szerzetes (1347) 103–104, 369
 — zágrábi ppk l. Piacenzai Jakab
 Jakab, Botházi Gál mgr fam 644
 — mgr (Vid f), csicsói vn l. Spácai Jakab
 — mgr (Gergely f), a Keceliek ü l. Erdélyi Jakab
 — mgr, deák, Losonci Tamás jegyzője, fam és ü, Régen 32, 52, 89, 243, 393
 — (Moka f), Ősi Iwanka fam és ü 644
 — (Domokos f), szentszéki követ 279
 — (Iwancha és Péter testvére), Vas id. Miklós ü 125–127
 — (Abraam a) 452
 — (János a) 668, 671
 — (Apa f, András mgr, Dénes, Jakab és János a), b, Almakerék, Bethlen 8, 227, 250, 300, 537, 541, 543, 722, 736, 803, 876, 890, 971–972, 1049
 — mgr (Jakab f), b, Almakerék, Bethlen 8, 250, 300, 537, 541, 543, 803, 971, 1049

- (György a), székely, lk, Aranyos sz 571
- (Miklós a), székely, lk, Aranyos sz 571
- (Miklós f), b, Áronszentmiklós 1086
- (János f), b, Báldon 225
- (Jako f), b, Béd 864
- (Mihály f), avdi emb, b, Bós 982
- comes, krasznai szb, b, Bülgezd I. Bülgezdi Jakab
- („Nagy” János f), b, Csaholy 1006
- (Beke f), b, Csesztve, Ispánlaka 260
- (János f), b, Csúcs 82
- („Kis” István f), avdi emb, b, Dengeleg 162, 165, 676
- (Wrkun „f”, Mihály és Miklós a), b, Detrehem 524, 951
- bíró, lk, Diós (1355) 802
- (István f), székely, lk, Dobó 314
- (László f), b, Doboka, Almás 899, 1022
- (Sándor f), b, Erked 503
- (Imre f), b, Faragó 958
- (Zeuke testvére), lk, Fele 542
- (Gergely f), b, Gáld 124, 451–452, 469
- (Miklós f), b, Gáld 451–452, 469
- (I. Miklós comes f, Klára és ifj. Péter mgr a), b, Gerend 31, 299, 301, 475, 716, 871, 983
- (Mykou f), b, Hídvég 101, 523, 1079, 1088
- mgr (Miklós f), b, Hídvég 212
- (Miklós f), b, Jára 61
- mgr (Paska f), udvari lovag (1348), b, Jára 449
- (András, György mgr, István és Thorda a), b, Jára, Csán 61, 227, 295, 476, 599–600, 614, 756, 830, 838, 1031, 1055, 1090
- (Petheu a), b, Jövedics 513
- (Mannus f), b, Kályán, Bőnye 737, 1057
- (Miklós a), b, Kecel, Zelemér I. Zelemér (d) Jakab
- (Sadan f), b, Kecel, Horvát, Kaznacs 17, 73, 94
- (János f), b, Kegye 746, 770, 821
- (László f), kir emb, b, Kémer 505, 508, 645, 704, 712
- mgr (Mihály f), kir emb, b, Kendhida, Almás, Somogyom 190, 192, 804–805, 895, 1011
- (Simon bán f), b, Kendhida, Cikmántor 188, 190, 192
- („Székely” János f), lk, Kolozsvár 974
- deák, lk, Kóród 622
- mgr (Dousa f), b, Körmend I. Debreceni Dózsa
- (Domokos a), b, Kőrös 407
- mgr (Domokos f, Egyed, László és Miklós a), b, Kusaly 66, 144, 201, 445, 457, 475, 503, 554, 560, 769
- mgr, deák (Miklós f), vdi emb, b, Méra 468, 485, 490, 493, 716, 909, 977, 1022–1023, 1029–1031
- (István f), b, Mérő 64
- (János f), b, Móric 100
- (András f), b, Nagylak 232
- (Lőrinc f), b, Papfalva, Szentandrás 957
- (Andurnuk f), b, Pele 1046–1047, 1092–1093
- (Pál f), vdi emb, b, Petlend 983
- (Márton a), b, Portelek 750
- mgr (Tamás f), kir emb, ülnök, b, Rápolc 227, 340, 910
- (Balázs f), b, Récse 795
- (Desew f), b, Réde, Bún 141, 247
- (András, Deseu, László, Mihály és Péter a), b, Röd I. Cheh (d) Jakab
- (Mihály f), vdi emb, b, Röd 983
- (Péter f), székely, lk, Sepszi szék 1079, 1088–1089
- b, Sima 7
- (Domokos a), hospes, lk, Szalacs 1091
- mgr (János f, András és István mgr a), b, Szamosfalva, Gyerómonostor, Bikal 46, 49, 131, 142, 572, 854, 1022, 1107
- (Jakab f), b, Szancsal 575
- (Pyrus /d/ Pál f, Jakab a), b, Szancsal 575
- (Fejer /d/ István f), b, Szárazpatak 531, 551
- (Sandur f), b, Szárazpatak 531, 551
- (Chama f, Jakab, Mihály, Miklós és Tamás a), b, Szentegyed 25, 143, 316–

- 317, 327, 1124, 378, 381, 402, 497
 — (Jakab f), b, Szentegyed 497
 — (Mihály f), b, Szentkirály 155–156, 414, 770
 — (Mihály f), avdi emb, b, Szentkirály 982
 — (Myske f), kir emb, b, Szentkirály, Bagó 575, 583, 875
 — (Fülöp a), b, Szer 961, 1014
 — (Tamás f), b, Szerje 454
 — (János f), tanú, b, Terecse 715
 — b, Újnémet 770
 — (Pál f), b, Valkó 485, 490, 493, 909
 — b, Zsombor 197
 Jakabfalva (*Jacobfolwa*) – Iacșdorf/Iacobeni – Jakobsdorf, Nagysink sz/Szeben m, h 541
 Jakch (Péter a) 416
 —/Jaakch mgr (Tamás f, András, György, István és László a), udvari lovag, kir emb, b, Kusaly 66, 503, 505, 511, 553–554, 560, 567, 587, 591, 724, 769, 779, 792, 810, 970, 988, 1035, 1043
 Jako (Jakab és Lukács a), b, Béd 864
 — (Lewkus mgr a), b, Mada 478, 602
 Jakob fr, brassói domonkos prior (1342) 84
 Jakob mgr (Nikolaus f), brassói és beszercei isp l. Brassói Jakob
 — comes (Nikolaus f), villicus (1342–1353), lk, Brassó 84, 706
 — mgr (id. Nikolaus f), kir emb, b, Brassó 160, 569, 572, 920
 — (Peter a), b, Dálya 173
 — comes (Gybylinus f), b, Héjjasfalva 96, 840
 — (Nikolaus f), b, Lekence 595, 597, 612, 846, 848, 860, 869, 873
 — comes, lk, Nemes 1056
 — (Stephan f), lk, Radna, b, Sófalva 230
 — comes, bíró (1342), lk, Szeben 90
 Jakobsdorf l. Jakabfalva, Szentjakab
 Jákó, Nyíriákó, Szabolcs m/M, h
 —i cs: András (Komurzam f, Ilunch a) 358; Ilunch (András leánya) 358; Komurzam (András a) 358
 Jakow (László mgr a), b, Nagymihály 1038
 Jalomica (*Iloncha*) – Ialomița, folyó 1025
 Janibech, tatár kán l. Dzsánibek
 Janík l. Jánok
 Jánk (*Jank*), Szatmár m/M, h, ma Jánkmajtis része 1125, 704, 712
 —i cs: Dénes (Tamás mgr a) 712; Miklós mgr (Tamás f) 645, 692, 704, 712; Tamás (Dénes f, Miklós mgr a) 645, 692, 712
 Janka (Gergely f), b, Ős l. Ősi Iwanka/Janka
 Jánok – Janik, Abaúj m/Szl, h
 —i cs (Hontpázmány nb): László, egri prp (1352–1357), egri ppki helynök (1352–1356) 833
 János (XXII.), pápa (1316–1334) 133, 828
 — aradi főesp l. Pelros János
 — bácsi káplán (1348) 490
 — bányabükki plb (1342) 117
 — bélteki pap l. Szerjei János
 — (Simon f), bonchidai plb (1359), váradi kk (1359) 1067, 1070
 — borsodi főesp (1325–1355) 299, 354
 — boszniai ppk l. Campello, Bon Iohannes de
 — cikudi pap (1345) 254
 — dirschauai pap l. Árus János
 — pap, egri hiteleshelyi kiküldött 1038
 — egri olvasókk (1335–1352) 299, 354
 — deák, egri olvasókk, küküllői főesp (Miklós f), b, Tótsolyos l. Tótsolyosi „Apród” János
 — egri örkk (1324–1354) 299, 354
 — (Miklós f), pap/klerikus, erd eme 348–349, 850
 — pap, erd hiteleshelyi kiküldött 425
 — erd káptalani subnotarius (1358) 1048
 — (Bertold f), erd kk l. Wilkai János
 — (Pál f), erd kk, b, Valkó vm l. Valkói János
 — erd karpap (1359–1360) 1111
 — erd subcustos (1347 e) 411
 — esztergomi érsek (1205–1222) 227
 — esztergomi érseki jegyző (1355), fogott bíró 799
 — (Mihály f), esztergomi kk l. Szováti János
 — mgr, esztergomi kk (1344) 227

- fahídi pap (1346) 324, 355
- fejrédi pap (1358), hiteleshelyi kiküldött 1010
- fermoii ppk l. Campello, Bon Iohannes de
- fr, garamszentbenedeki szerzetes (1342) 97
- gyalui plb (1355) 821
- (István f) győri kk l. Szatmári János
- mgr, gyfvi főesp, váradi kk l. Nemes János
- jánosi plb (1350) 558
- fr, knini ppk l. Töckheim, Johannes von
- (Antal f), kolozsi plb l. Szigeti János
- fr, kolozsmonostori apát (1338–1344), királynéi káplán (1341) 26, 58, 70, 81, 97, 113, 122, 142, 177, 180, 199, 1135
- fr kolozsmonostori szerzetes, hiteleshelyi kiküldött (1341, 1351) 46, 49, 595
- fr, pap, kolozsmonostori szerzetes (1355–1357), hiteleshelyi kiküldött 790, 919, 928
- (Miklós f), deák, küküllői főesp b, Tótsolymos l. Tótsolymosi „Apród” János
- menyői pap (1343–1344), szilágyi alesp (1343–1344) 144, 201
- moldvai ppk (1457–1472), erd segédppk (1466) 562
- németi plb (1332–1350), Meszesen-túli pпки helynök (1337–1350) 57, 83, 129, 150, 200, 205, 321, 358, 446, 478–479, 503, 536, 558, 578, 580, 1035
- patai főesp (1320/1334–1347) 299, 354
- (Antal f), pécsi kk l. Szigeti János
- (Pál f), pécsi kk, főesp, b, Valkó vm l. Valkói János
- portoi ppk l. Cominges, Jean de
- (Bertold f), pozsonyi kk l. Wilkai János
- termoli ppk (1349?) 441
- (István f), ótordai plb (1358) 1017
- (Mike f), ótordai plb (†1358 e) 1017
- trebinjei ppk (1345–1349) 441
- (Bertold f), váci kk l. Wilkai János
- (Farkas f), váci eme-i pap (1347) 394
- váradi karpap (1357–1358), a Szt. Imre-oltár igazgatója (1357–1358) 961–962, 1008, 1014
- váradi karpap (1359), a Szt. Péter-oltár igazgatója (1359) 1092
- váradi karpap, a Szt. Vince-oltár igazgatója (1348) 457
- (István f), váradi kk l. Szatmári János
- (Mihály f), váradi Szűz Mária-társaskáptalan kk l. Szováti János
- váradhegyfoki apát/prp (1340–1352) 155–156, 201, 389, 407, 414, 560, 573, 591, 633, 667, 671
- veszprémi ppk l. Garai János
- zempléni főesp (1346–1349) 354
- zsuki plb (1342) 117
- János (Lőrinc f), csanádi isp l. Telegdi János
- (Luka f), fenesi vn (1357) 967
- (Péter f), Jánki Miklós ü 712
- , Kályáni Bertalan fam és ü 888
- (Olyuer f) kir-néi étékfogómaster l. Paksi János
- mgr, kolozsi isp, b, Gombás 622
- , Lackfi András jegyzője 522
- (Bedeech f), a Makófalviak ü 12
- (Barrabas f), pelei officialis 1047
- (Jakab f), a Szarvadiak fam 668, 671
- (Tergey f), a Szarvadiak fam 641, 668, 671, 778
- (István f), Szécsényi Kónya fam 890
- mgr (Miklós f), székely isp l. Zsámboki János
- (Pál f) szolnoki alisp l. Szikszói János
- (Balázs f), ifj. Vas Miklós mgr fam és ü 888, 1077
- (Balázstelki Katha férje, Ilona a) l. Barla-sy (d) János
- (Budou f) 891, 893
- (László a), Nemes (d) Péter rokona 55
- (Machka /d/ Domokos és Ivanka a) l. Macska János
- (Pogány István mgr f), b, Búza l. Pogány János
- (Kugh /d/ Mihály f), b, Abosfalva 884
- (Pouch f), b, Abosfalva, Pócsfalva 884
- (Balase f), lk, Ábrány 797
- (Guth f), avdi emb, b, Ad 506, 715, 779
- (István f), kir emb, b, Ad 554, 560, 587,

- 961, 1014
 — (János f, Bechen a), b, Ad 506, 779, 955, 1014
 — (János, Lukács és Márk a), b, Ad 506, 779
 —/Iwanus mgr (Gegus f), kolozsi isp, b, Almakerék 250–251, 534, 537, 539, 541, 543, 548–549, 722, 809
 — (Ipochn f), b, Almakerék 250–251
 —/Ywan (Jakab f, Apa és Gergely a), b, Almakerék, Bethlen 8, 250, 300, 537, 541, 543, 803, 1049
 — (Kelemen f), avdi emb, b, András háza 485, 490
 — (László a), b, András háza 1055
 — (Pál f), lk, András háza 1055
 — (Iluka f), székely, lk, Aranyos sz 571
 —, id. (Lökös f), b, Ardó 832
 —, ifj. (Lökös f), b, Ardó 832
 — (Iwanka f), b, Áronszentmiklós 1086
 — (János a), b, Áronszentmiklós 48, 954, 971
 — (János f, Aaron a), b, Áronszentmiklós 48, 416, 954, 971
 — (Miklós f, Aron és Tamás a), b, Áronszentmiklós 1086
 — (Nagy Simon a), b, Bagos l. Derekas János
 — (Márk a), b, Baksa 445, 457, 475
 — (Balázs f), kir emb, b, Balászfalva, Tűr 575, 588
 — (Jakab és Lőrinc a), b, Báldon 225
 — (Pál f), b, Báldon l. Zekul (d) János
 — b, Bánháza l. Cerch (d) János
 — bátori János ü, b, Bánk 521
 — (Sumurakus f), b, Barcsa 9
 — (György f), vdi/megyei emb, b, Bartavölgye 36, 407, 455
 — mgr (Bereck f, László a), b, Bátor l. Bátori János
 — (György f), b, Bensetelke, Kirva 511
 — b, Bongárd 153, 161, 197
 — (Geche f), b, Borzás 430
 — (István a), b, Borzás 430
 — (Both f, Gál mgr és László a), b, Botháza, Márkháza, Fráta 165, 416, 440, 450, 476, 488, 492, 494, 510, 568, 603–604, 678–679, 813
 — (Márton f), b, Cegőtelke 319
 — („Tót” István f), lk, Csaholy 705
 — mgr (Péter f, Jakab, Péter és Sebestyén a), b, Csaholy l. Nagy (Magnus) János
 — (László f), b, Csán 36, 365
 — (Péter f), b, Császári 107–108, 289, 291, 328, 376, 385, 416
 —, id. (ifj. János a), b, Cseh, Róna l. Cente id. János
 —, ifj. (id. János f), b, Cseh, Róna l. Cente ifj. János
 — (Mihály f), b, Csekelaka 831, 984
 — (Péter f), b, Csekelaka 984
 — (István, Mihály és Péter deák a), b, Csesztve 586, 590, 847, 849, 969
 — (Thormach f), b, Csomafája, Szentegyed 385
 — (Pál f), b, Csongrád vm 330
 — (Zantho f), b, Csongrád vm 330
 — (Moko f?), b, Csúcs 82
 — (Márton f, Jakab a), b, Csúcs 82
 — mgr, officialis, b, Debrecen 443
 — (Márk f), Bethleni András mgr fam, b, Décese 716, 782, 785, 798, 829, 953, 972
 — (Anianus f), vdi/kir emb, b, Dédács 811, 1078
 — (Gábor f), b, Dengeleg 162, 266, 271
 — (András comes a), lk, Dész 496
 — (Dees f, Moni Ilunch férje), b, Dészháza 66
 — (Péter f), b, Doba 572
 — mgr (Miklós f, László a), vdi emb, b, Doboka, Mikes 15, 18, 98, 376, 450, 460–461, 572, 664, 674, 899, 980
 — mgr (Péter mgr/comes f), avdi emb, b, Doboka, Mikes 86, 674, 908
 — (Ezen f, Lőrinc a), székely, lk, Dombró 730, 798
 — b, Egres l. Berzete (d) János
 — (Gergely f), b, Elyüsfalva 357
 — (Márton a), b, Encs 830
 — (István f), hospes, lk, Enyed 1063
 — (Lénárd f), b, Esztény 194, 203
 — mgr, szücs, esküdt, lk, Esztergom 1021
 — lk, Fahid 233
 — (Miklós f), b, Fráta 61

- (János a), b, Füzskút 197, 215, 524, 695, 699
- (János f, Albert és Tamás a), b, Füzskút 215, 524, 695, 698–699, 978
- (Demeter f), dobokai szb, kir/vdi/avdi emb, b, Galac 559, 709, 830, 837, 869, 898, 928, 971
- (Adorján f), b, Gáld 469
- (Benther/Bencel f), b, Gáld 325, 1099
- (György f), b, Gáld 1099
- (Illés f), b, Gáld 451–452
- (Miklós f), b, Gáld 1099
- kir emb, b, Gesztrágy 1107
- (János f), b, Girolt, Nagyfa 461, 611
- (László f), b, Girolt 827
- (Miklós f, András mgr, János, Klára és Miklós a), b, Girolt, Nagyfa, Tancsháza 227, 461, 611, 843, 978, 1094
- (Tamás f), b, Göc, Köblös, Kapor 416, 487
- (Péter f), b, Görgény, Abafája 564, 708, 826, 1015, 1018, 1087, 1101
- (Mihály f), vdi emb, b, Györgyfálva 231, 569, 572, 785
- (Domokos f), avdi emb, ülnök, b, Hesdát 25, 62, 227
- (Miklós f), b, Hidegkút 436
- (Illés f, Illés és László a), b, Hidegvíz 43, 403–404
- (Domokos f), b, Hídvég 101, 523
- (István f), b, Hídvég 523, 1079, 1088
- (Myko f), b, Hídvég 523
- (Gergely f), b, Horvát 748
- (Beke f), b, Iklód, Szopor 716, 1009
- (Pál f), b, Illye 329
- (Inok f), avdi emb, b, Inakháza 128, 137
- (István f), b, Indal 1041, 1090
- (Mathyus f), b, Ispánlaka 214, 217–218
- (Imre f), tanú, b, Jánosi 715
- (Benedek mgr f), b, Jára 951
- (Gál f), tanú, b, Jára 716
- (László és Mihály a), b, Jára 951
- (Máté f), b, Kalocsa, Márkháza 55, 172
- (Bertalan és Mannus a), b, Kályán, Bönye 737, 802, 863, 878, 878, 989
- (András f), b, Kecel 10, 532, 538
- (Péter f), b, Kecel 248
- (Miklós f), b, Kecset 193
- b, Kecset 47–48, 971
- (János f), b, Kegye 746, 770, 821
- (Márton f, András, Jakab, János, László, Mihály és Péter a), b, Kegye 502, 746, 770, 821
- (Simon f), b, Kegye 746, 770
- mgr (Mihály f), b, Kendhida, Almás, Somogyom 190, 192, 617, 691, 804–805, 1011
- (Tamás f), b, Kendhida 190, 192
- (Ágoston és György a), b, Kerelő 855
- (Gál és Mihály a), b, Kerelő 855
- (Kaza f, Erzsébet és Kelemen a), b, Keresztes 460, 743
- (János a), b, Királyi 832
- (János f), b, Királyi 832
- (Zouard f), b, Királyi 832
- (Ugrin f, Miklós a), b, Koppánd 483–484
- országbírói emb, b, Korhi 1026
- (Cornel f), b, Kornélháza 651
- (Artheus f), b, Kóród 1, 5
- (Pál f), b, Kóród 1, 5
- (Beke f), b, Korpád, Pata l. Bogar (d) János
- (Butus /d/ Miklós f), vdi emb, b, Köblös l. Bothus (d) János
- (György és Mihály a), b, Köblös, Esküllő l. Teke János
- (Mysa f), kir emb, Kraszna vm 56
- (Domokos f), b, Kusaly 66, 769, 810
- (Gergely a), lk, Kusaly 810
- (Jakch mgr testvére), b, Kusaly 587, 591
- (Tamás f), b, Lázári 1045
- (Villam f), b, Lél, Tót 799
- (Tamás a), b, Lele 445
- b, Lompérd 197
- (Demeter, János és Mihály a), b, Lóna 461
- (János f), b, Lóna 461
- (Tamás f), b, Lozsád 302
- (Márton f), b, Macskás 952, 1007
- (Miklós f), b, Magy 811–812
- (Desew f), b, Majos 195

- (László f), b, Majos 195, 803, 876, 972, 1049
 — (Pál f), b, Makra, Cég 851
 — (Mihály f), a Dobokaiak fam, b, Maró 899
 — (István f), b, Menyő 560
 — (István f), b, Mérő 64
 — (Chybak f), b, Mindszent 832
 — (István f, Ilunch a), b, Mon I. Orrus (d) János
 — (Márton f, István, Jakab és Thelman a), b, Móric 78, 100, 197, 637
 — (Domokos, György, Lőrinc és Miklós a), b, Nádas 730
 — (László a), b, Nádas 952
 — (László mgr f, Eufrosina a), b, Nagymihály 1038
 — (Domokos f), tanú, b, Naprágy 715
 — comes (István a), b, Olnok 16, 98, 193
 — (István f), b, Oroszfája 429
 —, kir emb, b, Özd I. Lopus (d) János
 — b, Ős I. Aprod (d) János
 — (id. Iwanka f, János a), b, Ős 196, 415, 434
 — (ifj. Iwanka f), avdi emb, b, Ős 153, 161, 869, 877, 932, 1075
 — (János f), b, Ős 196, 434
 — (Péter f), b, Pagocsa 295
 — (Péter a), b, Panyola 491
 — (Péter f), b, Panyola 886
 — (Imre f), b, Pata 204
 — (Péter f), avdi emb, b, Pata 488
 — (Salamon f), b, Pata, Hesdát 204, 637
 — b, Pátyod I. Székely János
 — (Iwanka f), b, Pelbárhida 238
 — (Aynardus f), b, Pele 508
 — (Zochyk a), b, Pele 1092
 — (Gecse f, Egyed, István, János és László mgr a), b, Pestes 227, 564–565, 708
 — (János f), ülnök, b, Pestes 227, 564–565, 708
 — (Péter f, László, Mihály és Péter a), b, Péterfalva 588, 596
 — (Beke f), b, Póka 417
 — (Mihály a), b, Poyaz 502
 — (Miklós f), avdi emb, b, Radnót 384
 — mgr (Vid f), lovag, fogott bíró, b, Ráska 486, 799
 — (Ictor f), b, Récse 462, 591, 642, 1097, 1112
 — mgr (Lőrinc comes f), vdi emb, b, Récse 139–140, 462, 517, 591, 642, 788, 795, 838, 845, 898, 1097, 1112
 — (Kemin f), Lackfi András fegyverhordozója, b, Réde 1072
 — b, Rékas, Kiszető 1084
 — (János a), b, Röd I. Rődi „Cseh” János
 — (Cheeh /d/ János f), b, Röd 306
 — (István a), b, Sámson 961, 1014
 — (Péter f), b, Sámson 445
 — (Márton f, Egyed, István és László a), b, Sarmaság 715, 955, 961–963, 1014
 — (Mogh f), kir emb, b, Sarmaság 505
 — (Péter f), székely, lk, Sepszi szék 1079, 1088–1089
 — (Mihály a), b, Sereden 10, 73
 — (László f), b, Sima 7
 — b, Sima 7
 — (Lőrinc f), b, Süly 87
 — (György f), kir emb, b, Sülye 1103
 — (Tivadar f), b, Szabolcs/Szatmár vm 602
 — (Tamás f), hospes, lk, Szalacs 1091
 — (Gereu f), b, Szamosfalva, Vásárhely, Bedecs 854
 — (Mikola f, Gyerew mgr, Jakab mgr, János mgr, Kemen mgr és Miklós mgr a), b, Szamosfalva 131, 142, 308
 — mgr (János f, István a), b, Szamosfalva, Dezmér 131, 547, 809, 829
 — b, Szancsal I. Nagy János
 — (Egyed, István és János a), b, Szancsal 405, 411, 575
 — (János f), b, Szancsal 575, 770
 — (Mátyás és Tamás a), b, Szántó 1078
 — (Petheu f), b, Szántó 1006, 1028
 — (id. Apor f, Demeter, István, Miklós és Péter a), b, Szárazpatak 531, 551
 — (ifj. Apor f, Miklós a), b, Szárazpatak 531
 — (Hugun a), b, Szarvad 994, 1008
 — (János és Mihály a), b, Szarvad 770
 — (Olivér f, Mihály a), b, Szarvad 1046, 1064

- (Péter a), b, Szarvad 986
- (Péter a), lk, Szatmár 148, 174
- (Péter a), b, Szentmárton 449
- (Dénes f), b, Szécs I. Szécsi János
- (Simon f), b, Szengyel 520, 783
- (László f), b, Szentandrás 1073
- (János f), b, Szentanna 85
- (Simon f, Ábrahám, János és Péter a), b, Szentanna 85
- (Emuch f, Acheel János, Deseu, László, Lőrinc, ifj. Miklós, Tamás és Veres Péter a), b, Szentegyed I. Vas cs
- (János f), b, Szentegyed I. Vas „Acél” János
- (id. Miklós f), b, Szentegyed I. Vas János
- (ifj. Miklós f), b, Szentegyed I. Vas János
- b, Szentiván 176
- (Imre a), b, Szentkirály 155–156, 414
- (Imre f, Péter a), b, Szentkirály 155–156, 414
- (Simon f), b, Szentkirály 155
- (Sándor f), b, Szentkirály, Bagó 583, 870, 875
- (István f), b, Szentmárton, Kalocsa 252, 256, 326
- (Balázs testvére, János a), b, Szentmihálytelke, Gyeke 957, 1020
- (János f), b, Szentmihálytelke, Gyeke 957, 1020
- (Tamás f), b, Szentmihálytelke, Valkó, Boc 51, 130
- (Chepan f), kir emb, ülnök, b, Szentpál 227, 314, 513
- (Jula f, Miklós a), kir/vdi emb, b, Szentpál, Gyula 406, 569, 987, 1007
- (László f), b, Szentpál, Gyula 406
- (Serefyl f, Miklós a), b, Széplak, Ipp 792, 1043
- (Miklós f), b, Szomordok 396, 1032
- (Pál f, Miklós a), b, Szomordok 406
- (Maynoldu f, Miklós és Pál a), b, Szomordok 731, 1032
- (Beden „f”, Miklós f), b, Szomordok, Pétertelke 1032
- (Bakow f), b, Szopor 770
- (Dénes f), b, Szopor 770
- (István f), vdi emb, kolozsi szb, b, Szucsák 450, 456, 622, 716, 874
- (András a), b, Szuna 1093
- , a Vas család fam, b, Tancsháza 1096
- (Imre f), hiteleshelyi kiköldött, b, Tarcsa 508
- (Pál f), kir emb, b, Tarján, Panasz 1078
- (András f, István és László a), b, Táté, Bökényszeg 751
- (Erzsébet és Radnold comes a), Kökényesradnót nb, b, Teke 220
- (Jakab a), b, Terecse 715
- (Deme testvére), b, Tiburctelke I. Tiburctelki Polus (d) János
- (Lőrinc f), bíró, lk, Torda 1108
- , vdi emb, b, Torda vm 36
- (Miklós a), b, Torma I. Thorny (d) János
- mgr (Tamás f), b, Törek, Bénye 340, 353
- , kir emb, b, Túr 721
- (Mihály f), b, Tuzson, Palatka 282, 295, 372, 392, 432–434, 459
- b, Újnémet 770
- (László a), b, Vaja 558
- mgr (Donch mgr f), b, Valkó I. Zólyomi János
- mgr (László f), b, Várda I. Várdai János mgr
- (Saul a), b, Vas vm 341
- mgr (Mihály f), b, Virágosberek 830
- (Pál f), kir emb, b, Visonta, Adács, Cseh I. Pancelus (d) János
- (Panchelus /d/ Péter f), b, Visonta, Cseh 788, 795
- (András f), tanú, b, Vizsoly 715
- (Miklós a), lk, Zala 278
- (Zelemér f), b, Zelemér 73
- b, Zombor 197
- comes (Domokos f), kolozsi szb, ülnök, avdi emb, b, Zsuk 35, 117, 227, 231, 482, 489, 542, 547, 628, 731, 755, 809, 1031–1032, 1055, 1102
- János Zsigmond, vál király (1540–1571) 413, 826, 1111
- Jánosi (*Kysyuanus*), Kántorjánosi, Kisjánosi,

- Szatmár m/M, h 558, 715
- i plb: János 558
- i cs: Bereck (Miklós f) 558; Imre (János a) 715; János (Imre f) 715; „Kántor” János (Miklós f) 558; Miklós (Bereck és „Kántor” János a) 558
- Jánostelke l. Bodótelke
- Jára (*Jara*), Alsójára – Iara, Torda/Kolozs m, h 58, 61, 335, 338, 342–343, 420, 426, 437, 476, 599–600, 614, 716, 755, 758–759, 786, 816, 830, 838, 951, 1073, 1075, 1090
- (*Jaara*), Marosjára – Iara de Mureş, Torda/Maros m, h 30, 32, 52, 89, 227, 270, 295, 708
- i cs (alsó- és marosjára): András (Banch f) 30; Banch (András a) 30; Benedek (Egyed a) 30, 32; Benedek mgr (János a) 951; Benedek deák 755; Dénes (Imre a) 61; Dénes (László és Tamás mgr a) 52, 89, 295; „Kis” Domokos (Miklós f), ülnök 30, 227, 270; Egyed (Benedek f) 30, 32; Gál (János a) 716; Gál mgr (Paska f), kolozsi isp (1353), b-szolnoki isp (1355) 58, 449, 716, 731, 793; Gergely (István f) 716; György (Sándor f) 951; Imre (Dénes f) 61; István (Gergely a) 716; István („Kis” István a) 270; „Kis” István (István f) 270; Jakab (Miklós f) 61; Jakab mgr (Paska f), udvari lovag (1348) 449; János (Benedek mgr f) 951; János (Gál f) 716; János (László és Mihály a) 951; László (Dénes f) 52, 89; László (János f) 951; László mgr (Paska f), udvari lovag (1348) 449; Mihály (János f) 951; Mihály (Péter mgr avd a) 335, 338, 342, 420, 426, 437, 786, 816, 1058, 1063, 1066, 1073, 1075; Mihály (Péter f) 61; Miklós („Kis” Domokos a) 30, 227, 270; Miklós (Jakab a) 61; Miklós (Tamás f), kolozsi szb (1358, 1359) 830, 837, 1031–1032, 1055; Paska/Paascha (Gál mgr, Jakab mgr és László mgr a) 58, 449, 716, 731, 793; Péter (Mihály a) 61; Péter mgr (Mihály f), erd avd (1344–1350, 1359–1368), szlavón vicebán (1350–1353) 98, 193, 196, 233–234, 240, 243, 249–254, 256–258, 266, 271, 282, 288, 292, 306–309, 312, 316–317, 320, 326–328, 1124, 335, 338, 342–343, 357, 364, 372–373, 376, 378, 384–385, 389, 392, 397, 402, 405–406, 411, 418, 420, 423–427, 432–434, 437, 439, 451–452, 459–460, 463, 465–466, 468, 470–471, 473–474, 476, 482–485, 487–488, 490, 492–495, 498, 501, 513, 531, 551, 603, 710, 758–759, 786, 788, 808, 816, 836, 847, 849, 928, 969, 1020, 1058, 1063, 1066, 1073, 1075, 1080–1082, 1085, 1102; Sándor/Sandur (György a) 716, 951, 1090; Tamás mgr (Dénes f) 52, 89, 295; Tamás (Miklós a) 830, 837, 1031–1032, 1055
- i cs (Csáni-ág): András (Jakab f) 61; György comes/mgr (Jakab f), ülnök, kolozsi isp (1358–1359) 61, 227, 295, 476, 599–600, 614, 756, 785, 830, 838, 1031, 1055, 1090; György (Thorda f) 249; Jakab (András, György comes/mgr, István és Thorda a) 61, 227, 295, 476, 599–600, 614, 756, 830, 838, 1031, 1055, 1090; István (Jakab f) 61; Thorda (Jakab f, György a) 61, 249, 785
- Jarcenik (*Jarthonuk*), Jersnik, Jerce – Ierşnic, Temes m, h 88
- járvány 515
- Jászó (*Jazow*) – Jasov, Abaúj m/Szl, h
- i (*Jazow*) Keresztelő Szt. János-monostor konventje (hiteleshelyként) 382, 386, 1128, 645, 692, 704, 712
- i — — tagjai: apát/prp: Pál
- Jaurinum* l. Győr
- javadalmazás 448
- javadalom adományozása 1121, 850 l. dignitariusi, éneklőkanonoki, főesperesi, kanonoki, olvasókanonoki, plébánosi, préposti
- —nak érvénytelenítése 1119

- birtoklása, kánonjogellenesen 313, 844
- jövedelmének maximálása 1121, 850
- kérelmezése 448, 720 l. dignitariusi, éneklőkanonoki, főesperesi, kanonoki, olvasókanonoki, plébánosi, préposti
- megtarthatása l. éneklőkanonoki, főesperesi, kanonoki, kápolnás, oltárigazgatói, olvasókanonoki, plébánosi, préposti
- rezerválása 391 l. dignitariusi, főesperesi, kanonoki, plébánosi, préposti
- , évi, fizetése, életfogytig 408, 412
- , —, —nek elmulasztása 408, 412
- , lelkigondozás nélkül 1121, 850
- , lelkigondozással 1119, 1131, 850
- ba iktatás 1119, 1121, 169, 1122, 219, 739, 850, 905, 915, 922, 993, 1019, 1052, 1067
- javadalomcsere 167, 281, 285
- érvénytelenítésének kérelmezése 297
- kérelmezése 281
- Jáz (*Jazy*), Krasznojáz – Iaz, Kraszna/Szilágy m, h 94
- Jázarmegy (*Jazormegy*), Mihályfalva, elnéptelenedett település Felsőszalók közelében, Szepes m/Szl 382, 386
- i cs: Mathius 382, 386
- Jebucu l. Zsobok
- Jeechth l. Jövedics
- Jegenye (*Jegene*) – Leghea/Leghia, Kolozs m, h 77, 142
- jegyajándék 11, 129, 132, 157, 213, 247, 268, 418, 510–511, 524, 563, 580, 755, 773, 833, 835, 847, 856, 930, 1021, 1051
- fétjre hagyása 558
- kiadásának megtagadása 849, 969
- való lemondás 117, 573
- jegyző (notarius) 32, 53, 89, 243, 522. L. még erd avdi/vdi, erd káptalani, erd ppki, királyi, kolozsmonostori konventi, kolozsvári, országbírói, pécsi káptalani, ill. János, Jakab mgr
- jegyzőkönyv l. regisztrum
- Jeledintj l. Lozsád
- Jelenec l. Gimes
- jelentés 101, 520. L. még oklevél, hiteleshelyi
- , írásos 336, 395, 460, 558, 627
- Jenő (*Jhenew*), Szamosjenő – Inău/Fundătura, Doboka/Kolozs m, h 461
- Jerce/Jersnik l. Jarcenek
- Jerushalem* l. nápolyi királyság
- jeruzsálemi Szt. János kereszties lovagrend l. johannita konvent
- Jibert l. Zsiberk
- Jidvei l. Zsidve
- Jimbor/Jimborul Mare/Jimborul Săsesc l. Zsombor
- Jób (Ilona a), b, Ad 446
- (Gergely a), b, Szentmárton 326
- Jobagy (Mihály a), b, Nezdé 635
- jobbágy 12, 51, 73, 76, 91, 94, 101, 113, 126–127, 142, 197, 199, 248, 269, 306, 335, 342, 384, 396, 425, 452, 461, 474, 490, 521, 560, 570, 622, 666, 668, 671, 681, 705, 713, 715, 734–735, 746, 756, 769, 809, 864–865, 867, 881, 883, 886, 918, 932, 1135, 941, 950, 960, 975, 980, 994, 996, 1055, 1058, 1060, 1063, 1096, 1107. L. még birtoktalan személy
- feletti ítékezés l. bíraskodás jobbágy felett
- szabad költözése 127
- távozása, engedély nélkül 1126
- vagyona, földesurat illető rész 91
- , felfegyverzett 1107
- Jobbágyi (*Jobbagy*) – Heves m/M, h 206, 247
- i cs: Ylus (Zaz /d/ Miklós leánya), 247; Zaz (d) Miklós (Ylus a) 247
- Jobostelke (*Jobatelke*), elnéptelenedett település Gambuc tágabb környezetében, Fehér/Maros m 425
- i cs: Benedek (Pál comes a) 425, 483–484; Gud (Miklós a) 425; Miklós (Gud f) 425; Pál comes (Benedek f), erd avd helyettese (1348) 425, 483–484
- Jodac, besztercei plb, vasvári prp, lk, Brünn l. Brünni Jodok
- jog l. még birtokjog, egyházjog, leányjog, öröklési jog, pallosjog, szabad költözés

- joga, szokásjog, szomszédsági jog, természetjog, végrendelkezési jog
- , adományozási, királyi 53, 314, 423, 449, 505, 522
- , —, pápai 168
- , —, püspöki 213, 332, 796, 850, 1001, 1017
- , —, préposti 148
- , elővásárlási, korábbi tulajdonosé 821, 851, 957. L. még rokonok/zálogbirtokos elővásárlási joga; szomszédsági jog
- , írott 834
- , kizárási, elismerése 225
- , osztályos 838
- jogfenntartás 76–77, 111–112, 116, 231, 240, 243, 280, 335, 371, 381, 392, 462, 556, 742, 953, 1012
- joghatóság l. bírói, egyházi
- jogigény 7, 12, 18, 228, 244, 248, 292, 305, 376, 378, 462, 484, 526, 528, 539, 561, 569–570, 586, 629, 684, 692, 712, 716, 743, 750, 772, 798, 812, 814, 832, 864, 920, 931, 977, 1015, 1041, 1046–1047, 1090, 1093, 1114–1115. L. még birtok igénylése
- ről való lemondás 12, 220, 324, 376, 492, 708, 748, 764, 769, 786, 788, 795, 835, 1014, 1065
- jogorvoslat 459
- jogtudós (*jurispertus*) 183
- jogvédő (*conservator*) kinevezése 351
- választásának kérelmezése 345
- , pápai 68
- Johahun (Miklós a), b, Ad 445
- Johann, alcinai plb (1349–1351) 507, 623
- dályai plb (1345–1353) 313, 727–728
- kerci apát l. Flandriai Johann
- miklóstelki plb (1353 e) 727–728
- szenterzsébeti plb (1349) 507
- Johann mgr (Nikolaus f), brassói és besztercei isp l. Brassói Johann
- (Stephan comes a), lk, Alcina 820
- lk, Alsóapold 138
- comes (Viuianus mgr f), lk, Alvinc, b, Váradja 757–759, 786, 808, 816
- villicus, lk, Bázna 1076
- (Henneng f, Katherina és Nikolaus a), lk, Beszterce 259
- (Martin a), lk, Beszterce 711
- (Peter f), lk, Beszterce 208, 259
- (Hench f, Nikolaus mgr a), lk, Buda 119, 400
- lk, Buda 250–251
- comes, lk, Buzd 1056
- villicus, lk, Ecel 1056, 1076
- (Ladislaus, Martin és Nikolaus a), b, Epemező l. Henel (d) Johann
- comes, medgyesszéki bíró (1356, 1359), b, Farkastelke 853, 1056
- (Nikolaus f), b, Fehéregyháza 173, 250–251
- /Ywan comes, lk, Felapold 516, 762–763
- (Ermen f), b, Héjjasfalva 96
- (Nikolaus f), b, Héjjasfalva 96
- (Welken f, Johann, Ladislaus és Paul a), b, Kajla 208, 444, 784, 790
- (Welken „f”, Johann f), avdi emb, fogott bíró, b, Kajla 208, 444, 556, 830, 837, 869
- (Johann a), lk, Limuda 623
- (Johann f), császári közjegyző, lk, Limuda l. Limudai Johann
- (Lorenz f), b, Lekence 595, 597, 612, 848, 860, 869, 873
- comes, lk, Muzsna 1056
- , egyházgondnok, lk, Nagycsűr 1115
- (Ludiuc f), lk, Sáros 1027
- (Kürschner f), szenátor, lk, Sebes 267
- mgr, iskolamester (1352), lk, Sebes 638
- comes, lk, Segesvár 109
- comes, lk, Veresmart 1115
- (Alard f, Dorothea és Martha a), b, Vízakna 815
- Johanna (András herceg, majd Tarantoi Lajos fel), nápolyi királynő (1343–1381) 577
- johannita konvent 721. L. még székesfehérvári, vránai
- lovagrend tagjai: Baldunus Cornutus alperjel
- Jolath (András a), b, Vaja 558

- Jolenth (Sebestyén leány), b, Pele 1093
 Jordanus fr, kolozsmonostori apát (1346–1348) 370, 374–375, 464, 1129
 Joseph l. József
 Jósika cs hitbizományi lt 131, 190, 357
 jóvátétel l. kártérítés
 József/Joseph (Miklós a), b, Macskás 911, 952, 977
 Jövedics (*Jeedyth*) – Idiciu – Bellesdorf, Küüllő/Maros m, h 513, 1016
 —i cs: Jakab (Petheu a) 513; Petheu (Jakab f) 513
 Juanka l. Iwanka
 Jucu l. Zsuk
 Judeus Peter, lk, Nagydísznód 948
 Judocus, beszercei plb, vasvári prp, lk, Brünn l. Brünni Jodok
 Jugié, Guillaume de la, a Cosmedin-i Szűz Mária-egyház bíborosa (1342–1368), gyfvi főesp (1343–1345, 1345/1353–1374), bácsi olvasókk (1345), szerémi főesp (1345) 167, 235, 281, 285, 294, 297, 732, 959
 juh 71, 132, 524, 735, 756, 881, 1058, 1063.
 L. még bárány
 juharfa (*Ihor*) 75
 juhötvened adományozása 937
 Jula l. Gyula
 Jula, kenéz, lk, Csicsó 735
 — (János és László a), b, Szentpál, Gyula l. Gyula
 Julița l. Gyula
 Junhos/Junhus (d) András, vdi officialis (1341) 71, 79
 Justh cs lt 799
 Jztyen l. Esztény
- K**
- K. Papp Miklós l. Papp Miklós, K[olozsvári]
 Kábisch l. Kövesd
 Kabol, Alsókabol – Kovilj, Bács m/Sz, h
 —i cs: Bako (ifj. László a) 221; id. László kalocsai érsek (1343–1344) 221, 299; ifj. László (Bako f) zágrábi kk (1343–1344), bácsi éneklők (1344–1348), erd kk (1344) 221
 Kackó (*Kachko*) – Câțcău, B-Szolnok/Kolozs m, h 458, 862, 976
 Kacsóerdő (*Kachoerdő*), fn, Ad, Balla, Mocsolya 779
 Kacsópataka (*Kachopataka*), fn, Ad, Mocsolya 779
 Kadach (ifj. Apor f), b Szárazpatak 551
 Kadar (d) Mihály, lk, Pulyon 25
 Kadrassó (*Kadrasson*), elnéptelenedett település, Dobordon tartozéka, Arad m 12
 Kajántó (*Kayantho*) – Chinteni, Kolozs m, h 26, 76, 117, 207, 370, 377, 1080, 1085
 —i fn: Bedehalma, Tiburctelke
 —i plb: Márk 117
 Kajla (*Kayla*) – Caila – Kollendorf, B-Szolnok/B-Naszód m, h 208, 444, 556
 —i cs: Johann (Welken f, Johann, Ladislaus és Paul a) 208, 444, 784, 790; Johann (Welken „f”, Johann f) 208, 444, 556, 830, 837, 869; Ladislaus (Johann f) 208, 444, 556, 784, 790; Paul (Johann f) 208; Welken/Wlkeyn (Johann a) 208, 444, 556, 784, 790, 830, 837, 869
 Kakasfalva (*Hanbach*) – Hamba – Hahnenbach, Seben sz/m, h 507
 —i plb: Peter 507
 Kál (*Nemutkal*), Németkál – Heves m/M, h 42
 Kalach/Kalatha (Olyuer f), avdi emb, b, Szentmárton, Kalocsa 127–128, 137, 172, 208, 252, 256, 326, 495, 835, 838, 845
 kalangya l. gabonakalangya
 Kalinháza (*Kalynhaza*), elnéptelenedett település Zám környékén, Arad/Hunyad m 1044
 Kállay cs lt 421, 486, 491, 521, 886, 960, 979, 991
 Kallesdorf l. Arokajla
 Kálló (*Kallow*), Nagykovács, Szabolcs m/M, mv 486, 631, 641, 675, 761, 1024, 1026

- i (v. Orosi, Semjéni) cs (Balogsemjén nb):
 András mgr (Ivan f) 1125, 491, 631, 641, 675, 761; Demeter (Ivan f) 491; E-
 gyed (Ivan a) 491, 641, 675; Imre (Si-
 mon f) 491; István (István, „Lengyel”
 János és Péter pap a) 491, 960, 991; Ist-
 ván (István f) 491, 960, 991; Iwan (E-
 gyed f, András mgr, Demeter és László
 a) 1125, 491, 631, 641, 675, 761, 1024,
 1026; „Lengyel” János (István f) 491;
 László (Ivan f) 491, 1024, 1026; Péter
 pap (István f) 491; Péter (Simon f) 491;
 Simon (Imre és Péter a) 491. L. még
 Kállay cs lt
- Kálmán, győri ppk (1337–1375) 383, 400,
 410, 577, 706–707, 711, 745, 777, 818,
 825, 937, 1059, 1062, 1084, 1108
- Kalocsa (*Coloc(h)ea*), Solt m/M, v 221, 299,
 344, 347, 354, 379, 383, 400, 410, 472,
 477, 577, 629, 706–707, 711, 745, 777,
 818, 825, 937, 1059, 1062, 1084, 1108
- i egyházmegye 167, 169, 235, 281, 609
- i egyháztartomány (*provincia*) 1132
- i érsek 219, 351, 1131, 857, 889, 915,
 993. L. még Apáti Miklós, Harkácsi Ist-
 ván, Kaboli László, Lackfi id. Dénes fr,
 Telegdi Tamás
- (*Kalacha*), Kiskalocsa – Călăcea, Dobo-
 ka/Szilágy m, h 172, 252, 256
- i (v. Márkházi) cs: András („Császár” Im-
 re a) 256; „Császár” Imre (András f)
 172, 256; István (Loránd f) 172, 256;
 János (Máté f) 55, 172; Loránd (István
 a) 172, 256; Máté (János a) 55, 172
- i (v. Szentmártoni) cs (Szil nb) l. Szent-
 mártoni cs (Szil nb)
- Kalonda (*Kalanda*) – Kalonda, Nógrád
 m/Szl, h 1051
- i cs: Lachk 1051
- Kálóztelek (*Kaluzteluk*), Kárásztelek – Ca-
 rastelec, Kraszna/Szilágy m, h 75
- Kált (*Kath*), elnéptelenedett település Ba-
 konybánk közelében, Veszprém m/M
 216, 744
- Kaltwasser l. Hidegvíz
- Kalutha l. Kalach
- Kályán (*Kalyam*), Magyarkályán – Că-
 lean/Căianu, Kolozs m, h 585, 626, 666,
 687–689, 693, 700–701, 717, 737, 817,
 863, 878, 989, 1031–1032, 1057
- i cs: Bertalan (János f) 626, 666, 687–689,
 693, 700–701, 717, 737, 817, 888, 989;
 Jakab (Mannus f) 737, 1057; János
 (Bertalan és Mannus a) 737, 802, 863,
 878, 888, 989; Mannus (János f, Jakab
 a) 626, 666, 687–689, 693, 700–701,
 717, 737, 802, 817, 863, 878, 888, 989,
 1057
- kamara, királyi 756, 758. L. még lippai ka-
 mara
- kamaraispán: Frychko, Mihály mgr (György
 f), Szatmári László, Viuianus mgr
- Kamarás (*Kamaras*), Pusztakamarás – Că-
 mărășul Deșert/Cămărășu, Kolozs m, h
 522
- (*Kamaras*), Vajdakamarás – Vaida-Că-
 mărăș, Kolozs m, h 835, 838, 845
- i lk: Bálint 835, 838, 845
- Kamenica l. Tarkó
- Kán nb László, erd vd és szolnoki isp
 (1294–1315) 55, 141, 198, 402, 422–
 423, 458, 862, 976
- kanca 132, 524, 559, 568, 755
- , csikós 987
- kancellár, kir: Apáti Miklós
- , —, titkos 713, 715. L. még Bergzabemi
 Vilmos, Neszmélyi Miklós, Zsámboki
 László
- , kir-néi: Garai János
- kancelláriai jegyzet 34, 37, 39, 42–44, 53,
 101, 115, 138, 187, 210, 236, 301, 410,
 423, 1128, 512, 526, 528, 530, 534,
 549, 553, 567, 575, 579, 620, 632, 660,
 685, 800, 906, 944, 1060. L. még cim-
 zés
- Kandi (d) Margit, szolgáló, Felgyógy 6
- Kanizsa, Nagykanizsa, Zala m/M, mv
- i (v. Csornai) cs (Osl nb): István (Lőrinc f)
 bácsi olvasókk (1336–1345, 1345–
 1353), gyfvi főesp (1345), váradi kk

- (1345), budai prp (1345–1356), zágrábi ppk (1356–1376) 167, 281, 285–286, 297, 937, 1059, 1062, 1084, 1108; Lőrinc (István a) 281, 285–286
- (*Kanysa*), Törökkanizsa – Nova Kanjiža, Csanád/Sz, h 12
- Kanizsamonostora (*Kanysamunustura*), Monostor – Banatski Monoštor, Csanád/Sz, h 12
- kánonjog l. egyházjog
- kanonok, bullás, kizárása 222
- i javadalom adományozása 135, 182, 186, 1123, 224, 275, 284–285, 363, 399, 428, 739–740, 768, 925, 968, 1019, 1067
- i — kérelmezése 102, 134, 145, 148, 154, 181, 221, 223, 235, 274–277, 279, 283–286, 303, 334, 344, 346, 362, 368–369, 391, 472, 477, 555, 661, 738, 740, 768, 924–925, 1019, 1052, 1068, 1070–1071
- i — megtarthatása 135, 1119, 169, 1122, 221, 235, 284, 286, 333, 344, 768, 914, 916, 923–925, 1001–1002, 1019
- i — rezerválása 148, 1119, 168, 1122, 174, 221, 274, 277, 285, 293, 347, 368, 1002, 1052
- kapitány 646
- , zsoldos 577
- Kapjon (*Kopylan*) – Coplean, B-Szolnok/Kolozs m, h 458, 862, 976
- káplán 158, 286, 293, 300, 407, 490, 646, 802, 826, 959, 1088
- , főesperesi 728
- , királyi: Bebek Domokos, Brünni Jodok, Esztergomi János, Lackfi Dénes fr, Németi Tamás, Péter (György f), Tiszai Pál, Tótsolymosi „Apród” János
- , kir-néi: János fr kolozsmonostori apát, Lackfi Dénes fr olvasószerzetes, Márton (Tamás f)
- , püspöki 145, 1122, 412–413, 764, 914, 923
- Kaplyon/Koplian (Péter f), avdi emb, ülnök, b, Lóna 25, 227, 461
- Kaplyon (*Kopplyan*) nemzetség 458, 682;
- Péter (Bagosi János, Csomaközi Márton és Vetési „Zonga” Péter a) 750. L. még Bagosi, Csomaközi, Károlyi, Lelei, Lónai, Nagymihályi, Vetési, Vitkai cs kápolna 76, 114, 250–251, 340, 441, 613, 751. L. még templom
- , fából 407, 826
- Kápolna, Felsőkápolna, Alfalu – Căpâlna de Sus, Küküllő/Maros m, h
- i cs: Myke (Miklós f) 1, 691, 697; Miklós (Myke a) 1, 691, 697
- kápolnaispán 713, 715. L. még Bergzaberni Vilmos, Neszmélyi Miklós, Zsámboki László
- kápolnás javadalom megtarthatása 145
- Kápolnás (*Kapolnas*), Alsókápolnás – Căpâlnaş, Arad m, h 88
- Kapor (*Kapur*) – Copru, Doboka/Kolozs m, h 487
- Kapos (*Kopus*), Nagykapos – Vel’ké Kapušany, Ung m/U, mv 852
- i plb: Vince 852
- káposzta 166
- Kaproncai Gergely, csanádi ppk (1346–1350) 383, 400, 410
- káptalan: aradi, bácsi, barcasági, budai, csanádi (Szt. György székes- és Szt. Üdvözítő társaskáptalan), csázmái, egri, erdélyi, esztergomi (Szt. Adalbert székes-, Szt. György és Szt. Tamás társaskáptalan), győri, hájszentlőrinci, kői, mislyei, nyitrai, pécsi (Szt. Péter székes- és Szt. János társaskáptalan), pozsonyi, szebeni, székes-fehérvári, szepesi, titeli, váci, váradi (Szt. László székes- és Szűz Mária társaskáptalan); vasvári, zágrábi l. még bencés tartományi káptalan
- Kapulnaserdeutelek* l. Erdőtelek
- Kapus (*Kapuspataka*) – Căpuş, folyó 967
- Kapus, fn, Décsé, Bálványos 723
- (*Kapuis*), fn, Fráta, Berkenyes 576
- Kapus (*Gaktelke*), Gyáktelke, azonosítatlan település, Fehér m 588
- (*Kapus*), Magyarapus, Nagykapus – Ca-puşul Mare/Căpuşu Mare, Kolozs m, h

- 967
 —i fn: Nádakő, Pázmánybükke, Sátorhegy
 — (*magnum Kopsch*), Nagykapus – Copşa Mare – Grosskopisch, Medgyes sz/Szeben m, h 251, 534, 548–549, 1056
 —i hospesek 534, 548
 —i lk: Nikolaus comes
 —i századok 548–549
 Kapy cs lt 1128, 705, 747, 778
 Karachin (Erzsébet a), b, Kide 402
 Karácsonyi János (1858–1929), történész 264–265, 356, 361
 Karapeh (Ladislau f), b, Havasalföld, Rékas 1084
 Karásznó l. Krasznó
 Kárásztelek l. Káloztelek
 Karazna l. Kraszna
 Karikahegye (*Kerykahegye*), fn, Kirva 511
 Karko l. Krakkó
 Karlsburg l. Gyulafehérvár
 Karol, lk, Brassó 1053
 Károly (I.), király (1301/1308–1342) 2–3, 7, 14, 17, 20–22, 27–28, 34, 37–39, 43–44, 53–56, 58–60, 67, 69, 71–75, 79–80, 88, 93, 99, 105, 110, 115–116, 1118, 133, 160, 163, 179, 209–210, 220, 255, 292, 338, 340–341, 370, 378, 387, 400, 1127, 410, 413, 434, 436, 459, 474, 484, 489, 512, 517, 528–530, 535, 569, 577, 582, 596, 601, 707, 719, 771, 777, 799, 868, 937, 1027, 1036, 1059, 1073, 1084, 1108
 —, — (1301/1308–1342) erdélyi tartózkodása 436
 Károly (*Karwl*), Nagykároly – Carei, Szatmár m, mv 298, 502, 573, 811
 —i cs (Kaplyon nb): „Ördög” András (Marhardus mgr, Miklós mgr és Simon a) 298, 536, 573; László (Simon f) 502; Marhardus mgr („Ördög” András f) 458, 573; Mihály (Simon f) 811; Miklós mgr („Ördög” András f) 536, 573; Simon („Ördög” András f, László és Mihály a) 298, 502, 811
 —i — lt 29, 298, 496, 536, 573, 624, 682, 750, 1078, 1091
 kárpótlás l. kártérítés
Kartamogaza, fn, Baksa, Mon 457
 kártérítés 88, 131, 165, 172, 308, 320, 360, 364, 400, 425, 459, 501, 522, 629, 682, 693, 792, 799, 877, 884, 918, 938, 941, 947, 1065–1066, 1096
 — fizetésének elmulasztása 622, 799, 918
 — kétszereződése l. összeg kétszereződése
 —, részletben fizetett 622
 kártétel 62, 72, 76, 78–79, 94, 166, 250, 308, 335, 360, 521, 524, 547, 559, 622, 662, 665, 669, 746, 918, 932, 941, 975, 994, 1063, 1065, 1096. L. még birtok pusztítása, gyűjtogatás, rablás
Kasaal l. Kosály
Kasard l. Kozárd
 Kassa – Košice, Abaúj m/Szl, v 872
 kastély 742
 Kastenholz l. Hermány
 kaszáló, szénafű (*fenetum, fenilia*) 51, 94, 153, 161, 263, 482, 570, 753, 813, 950, 1016
 Kaszató (*Kazatho*), fn, Dengeleg 271
 Kászon (*Kazun*) – Casin, folyó 551
 Káta, Nagykáta, Pest m/M, h
 —i cs (Káta nb): Gugh (Illés a) 1000; Illés (Gugh f), egri kk (1358–1360) 1000
 Katalin (Hermán nb Lack fel) 88
 — (Pökai Mihály fel) 417
 — (Tornyai Miklós fel) 773
 — (János leánya, Frátai Miklós fel), b, Botháza 510
 — (Imre leánya), b, Egres 974
 — (Zaz /d/ Miklós fel), b, Jobbágyi 247
 —/Katra (Mihály leánya, Hesdái Márton fel), b, Keresztes 743
 — (Péter leánya, Benseitelkei János fel), b, K-Szolnok vm 511
 — (Miklós leánya, Leukus fel), b, Mihálc-falva 364
 — (Márton leánya, Mihály fel), b, Petlend 310
 — (Miske comes leánya, Ródi „Cseh” István fel), b, Szentkirály, Bagó 117

- (Mako leánya, Laskodi Ábrahám fel), b, Tokaj, Sziget 558
- Kath* l. Kált
- Katha (Tamás leánya, Barlasy /d/ János fel), b, Balázstelke 263
- Katherina (Johann leánya, Enyedi Henchmann fel), lk, Beszterce 259
- (Corrard leánya, Mártonfalvi Cseh Péter fel), b, Bolkács, Talmács 138
- (Michael comes leánya), b, Kelnek 242
- Kathlyn (Báldoni Imre fel) 504
- (Cyne /d/ Péter leánya, Károlyi Miklós fel), b, Olaszi 573
- Kathus (Mihály leánya, Nagylaki Jakab fel), b, Küküllő vm 232
- katolikus l. keresztény
- hit gyakorlásának szabadsága 1120
- — védelme 133
- —re térítés 1120, 296, 467, 609–610, 857, 985
- Kátoly (*Katul*), elnéptelenedett település Temesjenő határában, Temes m 1084
- katona, gyalogos 442, 706
- , lándzsás 706, 801
- , lovas 442, 577, 706. L. még lovag
- i erősítés küldése 442
- Katona (*Katana*) – Cătina, Kolozs m, h 1074
- katonáskodási kötelezettség szabályozása 706
- Katra l. Katalin
- Katrych*, fn, Horvát 748
- Kávás (*Kouas*), Érkávás – Căuș, K-Szolnok/Szatmár m, h 668, 671, 681, 715, 994, 1008
- i Demeter (Turul f) 668, 671, 681, 715; Turul (Demeter a) 668, 671, 715, 994, 1008
- Kávásd (*Kavas*) – Căușd, Bihar m, h 799
- i malom 799
- Kaza (János és Mihály a), b, Keresztes 743
- Kázmér (Tamás a), lk, Dés 624
- Kaznacs (*Coznich*), Alsókaznacs – Coznicu de Jos/Cosnicu de Jos, Kraszna/Szilágy m, h 73
- i fn: Limpapataka
- Keatzd* l. Kéz
- Kéc (*Keech*), MagyarKéc – Cheț, K-Szolnok/Bihar m, h 88
- Kecel (*Olsoukechel*), Magyarkecel, Alsókecel – Cățulunguresc/Meseșenii de Jos, Kraszna/Szilágy m, h 10, 94, 248, 269, 290, 305, 532, 538, 563, 694, 764, 773
- i cs: Anda (András f) 10, 532, 538; András (Anda és János a) 10, 532, 538; Egyed (Mihály a) 532, 538, 694; Elleus (Mihály a) 532, 538, 694; „Zelemér” Jakab (Miklós mgr a) 73, 563, 673, 748, 764, 773, 1097, 1112; Jakab (Sandur f) 94; János (András f) 10, 532, 538; János (Péter f) 248; János (Zelemér f) 73; Lőrinc (Pech f) 10, 290, 764; Mihály (Egyed f) 532, 538, 694; Mihály (Elleus f) 532, 538, 694; Miklós mgr („Zelemér” Jakab f) 73, 563, 673, 748, 764, 773, 1097, 1112; Myke (Péter? f) 269, 290, 764; Pech (Lőrinc a) 290, 764; Péter (János a) 248; Péter (?) (Myke a) 269; Péter 764; Sandur (Jakab a) 94; Zelemér (János a) 73, 563. L. még Horváti, Serezeni cs
- (*Fulkechel*), Oláhkecel, Felkecel – Cățulunguresc/Meseșenii de Sus, Kraszna/Szilágy m, h 73, 1112
- i fn: *Fertespataka*, Gerepsebérce, Gyertyánospaták, Szentpéter
- Kecset (*Kerchet, Kecheri*), Kecsed – Chiced/Aluniș, B-Szolnok/Kolozs m, h 47, 193, 227, 971
- i (v. Kodori) cs (Agmánd nb): András (Miklós f) 193; Balázs (Miklós f) 193; Hercegh 463; János 47–48, 971; János (Miklós f) 193; Lőrinc 463; Miklós (András, Balázs, János, Pál és Tamás a) 193, 227; Pál (Miklós f), ülnök 193, 227; Tamás (Miklós f) 193
- kecske 524, 669
- Kecskés (*Kechkeskw*), Kecsekő – Piatra Craivii, Fehér m, vár 71, 79, 335, 338, 665

- i avn 335
 —i vn: Rimai Miklós, Sinka
 Kecskeshátfő (*Kechkeshatfey*), fn, Devecser
 416, 437
kegche (szín) 542
 kegy, királyi 17, 22, 1117, 115, 378, 685,
 719, 846
 Kegye (*Kegey*) – Chegea, Szatmár m, h 502,
 746, 770, 821
 —i cs: András (János f) 746, 770, 821; Ja-
 kab (János f) 746, 770, 821; János
 (Márton f, András, Jakab, János, László,
 Mihály és Péter a) 502, 746, 770, 821;
 János (János f) 746, 770, 821; János
 (Simon f) 746, 770; László (János f)
 502, 746, 770, 821; Lőrinc (Simon f,
 Pál a) 502, 746, 770; Márton (János a)
 746, 770, 821; Mihály (János f) 770,
 821; Pál (Lőrinc f) 770; Péter (János f)
 770, 821; Simon (János és Lőrinc a)
 502, 746, 770. L. még Szakácsi, Szarva-
 di, Szentkirályi, Szopori cs
 kegyes adomány l. adomány, kegyes; birtok
 adományozása lelki üdvösségért
 kegyuraság 12, 87, 157, 209, 242, 268, 451–
 452, 506, 1029
 — közös gyakorlása 407, 670, 769
 — védelme püspök ellen 213
 Keisd l. Kézd
 Kékes (*Kekus*) – Chiochiş, Doboka/B-Na-
 szód m, h 254
 Kékesvásárhely l. Vásárhely
 Kelemen (VI.), pápa (1342–1352) 102–104,
 133–136, 145, 148, 154, 1119–1121,
 167–169, 1122, 174, 178, 181–186,
 219, 221–223, 1123, 235, 239, 241,
 273–279, 281, 283–285, 296–297, 303,
 332–334, 344–352, 362–363, 368–369,
 379, 390–391, 394, 399, 428, 467, 472,
 477, 555, 609–610, 661–663, 726
 — bogártelki plb (1342) 117
 — plocki ppk l. Pierrzchała, Klemens h.
 Kelemen (János a), b, András háza 485, 490
 — (János f), b, Keresztes 460
 — (Miklós f), lk, Kóród 622
 — (Mihály a), lk, Kőrös 407
 — (Miklós f), avdi emb, b, Méra 755, 787,
 824
 Kelnek (*Kelmuk*) – Cálnic – Kelling, Szerda-
 hely sz/Fehér m, h 258, 304, 815, 820,
 861
 —i cs: Agata (Michael comes leánya) 242;
 Andreas (Nikolaus comes f) 258, 815,
 861; Anych (Michael comes leánya)
 242; Cheel (Daniel a) 242; Daniel/Da-
 nyel (Cheel f, Michael comes és Ni-
 kolaus a) 6, 242, 264–265, 304, 356,
 361, 820; Elisabet (Michael comes leá-
 nya) 242; Helene (Michael comes leá-
 nya) 242; Katerina (Michael comes leá-
 nya) 242; Klara (Michael comes leá-
 nya) 242; Margarete (Michael comes
 leánya) 242; Michael comes (Daniel f,
 Agata, Anych, Elisabet, Helene, Kateri-
 na, Klara és Margarete a) 6, 242, 304,
 264–265, 356, 361, 820; Michael (Ni-
 kolaus comes f) 258, 85, 861; Nikolaus
 (Daniel f) 242; Nikolaus (Nikolaus co-
 mes f) 258, 815, 861; Nikolaus comes
 (Salomon f, Andreas, Michael, Nikolaus,
 Salomon és Stephan a) 258, 304,
 815, 861; Kelneki Salomon (Nikolaus
 comes a) 258, 304, 815, 861; Salomon
 (Nikolaus comes f) 258, 815, 861; Ste-
 phan (Nikolaus f) 258, 304, 815, 861
 kém l. hírszerző
 Kemen (Desew a), b, Réde, Bún 141
 —/Kemin (János a), b, Réde 1072
 —/Kemyn mgr (János f), b, Szamosfalva,
 Vásárhely, Inaktelke 46, 49, 131, 142,
 308, 439, 572
 —/Kemyn (Márton comes a), b, Táté, Bö-
 kényszeg 86, 121, 227, 751, 864
 kemence, mészégető (*formax cementi*) 482
 Kéménd (*Kemend*) – Chimindia, Hunyad m,
 h 910
 —i cs: Gyurk (Mihály a) 910; Mihály
 (Gyurk f) 910
 Kemény József gr. (1795–1855), forrásgyűj-
 tő, történetkutató gyűjteménye 13, 56,

- 60, 63, 92, 272, 300, 365, 455, 668, 671, 804, 853, 884, 994, 1008, 1011, 1109
- — kéziratos okmánytárai: Diplomatarii Transilvanici Appendix 92, 1130, 1015, 1018; Diplomatarii Transilvanici Supplementum 1117, 229, 742
- Kemény cs csombordi lt 111–112, 132, 141, 700, 847, 849, 969, 1079, 1088
- — malomfalvi lt 46, 49, 101, 131, 195, 308, 547, 1082
- Keménytelke (*Kementelke*) – Chimitelnic, Torda/Maros m, h 360
- Kémer (*Kemur*) – Camăr, Kraszna/Szilágy m, h 505, 508, 645, 692, 704, 712
- i (v. Középlaki) cs (Borsa nb): Deseu/Deseu (György és László a) 572, 704, 712, 1022; György (Deseu f) 572, 704, 712, 1022; Jakab („Fekete” László f) 505, 508, 645, 704, 712; „Fekete” László (Jakab és Miklós a) 505, 508, 645, 692, 704, 712; Miklós (László f) 645, 704, 712
- Kemes (Gál a), b, Rákosd 982
- Kenchud (Gergely a), b, Gáld 124
- Kend (*Kend*), Magyarszarvaskend – Chendru/Comesti, Doboka/Kolozs m, h 460, 734
- i cs: László (Rafael f) 734; Rophoyn/Rafael (Sándor f, László és Tamás a) 460, 734; Sándor (Rophoyn a) 460; Tamás (Rafael f) 734
- Kende (d) Mihály (Kende /d/ Miklós f), b, Malomvíz 1116
- Miklós (Kende /d/ Mihály a), b, Malomvíz 1116
- Kendeffy cs: Elek, gr. (1740–1783), író 1116
- — lt 1116
- Kendermező (*Kendurmezeu*) – Chendrea, Doboka/Szilágy m, h 569, 572
- Kendhida (*Kendtheyd*), Kiskend – Chendul Mic, Küküllő/Maros m, h, ma Kend része 188, 190, 192, 1011
- i vám 188
- i cs (Szalók nb): Balad (Tamás f) 190, 192, 1011; István (Tamás f) 190, 192, 1011; János (Tamás f) 190, 192; Miklós/Conya (Tamás f) 190, 192, 1011; Simon bán (Demeter, Jakab, Mihály, Miklós mgr és Tamás a) 92, 188, 190, 192, 227, 427, 500, 589, 617, 691, 697, 703, 804–805, 884, 1011, 1098; Tamás (Simon bán f, Balad, István, János és Miklós a) 190, 192, 1011
- i — (Cikmántori-ág): Demeter (Simon bán f) 188, 190, 192; Jakab (Simon bán f) 188, 190, 192
- i — (Darlaci-ág): Miklós mgr (Simon bán f), küküllői szb (1344), ülnök 92, 188, 190, 192, 227, 427, 500, 589, 617, 691, 697, 703, 804–805, 884, 1098
- i — (Somogyomi/Almási-ág): Jakab mgr (Mihály f) 190, 192, 804–805, 895, 1011; János mgr (Mihály f) 190, 192, 617, 691, 804–805, 1011; Mihály (Simon bán f, Jakab mgr, János mgr, Péter és Simon mgr a) 190, 192, 617, 691, 804–805, 895, 1011; Péter (Mihály f) 190, 192, 617, 691, 804–805, 1011; Simon comes/mgr (Mihály f) 190, 192, 617, 691, 804, 853, 1011
- Kene (*Kene*), elnéptelenedett település Tasnád környékén, K-Szolnok/Szatmár m 438, 455, 668, 671, 713, 715, 994
- kenéz, román l. román kenéz
- Kentelke (*Kendteluk*) – Chintelnic – Kindel, Doboka/B-Naszód m, h 300, 307, 784
- i cs (!) l. Virágosberekci cs
- Kenyér (*Olkunir, Kunyr inferior, Koyngir*), Alkenyér – Şibot – Unterbrotsdorf, Szászsebes sz/Fehér m, h 9, 364, 516
- i lkk: Leukus (András f) és gyermekei: László, Erzsébet, Ilona, Klára és Margit, Sybold comes
- (*Felkunir*), Felkenyér – Vinerea – Oberbrotsdorf, Szászsebes sz/Fehér m, h 9
- Kér (*Keer*), Egyházaskér, elnéptelenedett település Tiszaszentmiklós és Padé között, Csanád m/Sz 12

- Kerc (*Candela, Kyrch*) – Cârța – Kerz, Szeben sz/m, h 728
- i Szűz Mária cisztercita monostor konventje 170, 840, 1053, 1061–1062, 1114–1115
- i — — — (hiteleshelyként) 727–728
- i — — — tagjai: apát: 781, 948. L. még Flandriai Johann, Marsilius, Vilmos
- Kerek (d) János (Péter f, Miklós a), b, Macskás 952, 1007
- Kerék (*Mestherkereke, Kysbeberethnuk*), Kisebberecsnek, Kiskerék – Broșteni, Fehér/Szeben m, h 356, 418, 424
- i cs: László (Miklós f) 418; Mihály (Pál f) 356 (!); Miklós (László a) 418; Pál (Mihály a) 356 (!)
- Kerekerdő (*Kerekerdew*), fn, Sármás 482
- Kereki (*Kerequi*) – Somogy m/M, h 64
- kérelmezés l. búcsúengedély, egyházi autonómia, egyházi igazgatás kiépítésének, feloldozás, főesperesi vizsga áthelyezésének, gyóntatói kegyelem, határidő, javadalom, javadalomban való megerősítés, javadalomcsere, javadalomcsere érvénytelenítésének, jogvédők választásának, kiváltság megerősítésének, pápai közbelépés, perhalasztás, plébániai rangra emelés, püspök kinevezésének, tized alóli mentesség, zarándoklat engedélyezésének kérelmezése
- Kerelő (*Kerulew*) – Chirileu, Küküllő/Maros m, h 855
- i cs: Ágoston (János f) 855; Gál (János f) 855; György (János f) 855; János (Ágoston és György a) 855; János (Gál és Mihály a) 855; Mihály (János f) 855
- Keresd (*Kries*) – Criș – Kreisch, Fehér/Maros m, h 8, 537, 541, 543
- i fn: Keresdpataka
- Keresdpataka (*Kerespataka*), fn, Keresd 541
- kereskedés 400, 585, 632, 724
- Kerestyan l. Cristian
- kereszt 407, 786, 984
- keresztelés elhanyagolása 727, 986
- Keresztelő Szt. János-egyház l. jászói Keresztelő Szt. János-monostor
- keresztény l. még katolikus
- királyok 1120
- keresztények tatár földön 1120
- Keresztényfalva (*Novacivitas*) – Cristian – Neustadt, Brassóvidéke/Brassó m, h 765
- i cs: Nikolaus (Rudolf f), brassói plb (1351–1366), barcasági dékán (1351–1365) 620, 765, 772, 800, 968; Rudolf (Nikolaus a) 968
- kereszténység 533
- ellenségei 400
- végvidéke 241, 379, 927
- Kereszténysziget (*Insula Christiana, Magna Insula*) – Cristian – Grossau, Szeben sz/m, h 136, 369, 507, 720, 1114–1115
- i plb: 1114; Helwic 507; Vilémovi László (Ulrich f) 136, 369, 720
- i villicus 1115
- Keresztes (*villa Kerezthes*) – Cristiș/Oprișani, Torda/Kolozs m, h, ma Torda része 1087
- (*Kereztus*), elnéptelenedett település Nagyiklód határában, Doboka/Kolozs m 460, 616, 659, 709, 743
- i cs: Demeter (Mihály a) 616, 709; Erzsébet (János leánya, Szilkeréki Mihály fel) 743; János (Kaza f, Erzsébet és Kelemen a) 460, 743; Katalin/Katra (Mihály leánya, Hesdái Márton fel) 743; Kaza (János és Mihály a) 743; Kelemen (János f) 460; Mihály (Demeter f) 616, 659, 709; Mihály (Kaza f, Katalin a) 743
- (*Kereztus*), azonosíthatatlan település 811
- i cs: Gergely 811
- keresztes hadjárat 400, 828
- keresztesek l. johannita/stefanita konvent
- Keresztúr (*Kerezthwr*), Bethlenkeresztúr, Sajókeresztúr – Șieu-Cristur/Cristur-Șieu, Doboka/B-Naszód m, h 272, 300
- i fn: Határsédpatak, Hegyeshegy, Hidas-sédpataka, Sós-patak
- i cs: Dávid (Mihály f) 272, 300; László

- (Mihály cs) 272, 300; Mihály (Dávid, László és Miklós a) 272, 300; Miklós (Mihály f) 272, 300
- (*Kerezthwr*), Pókakeresztúr – Păcureni, Torda/Kolozs m, h 195, 245, 371
- i cs: „Apród” Miklós (Tamás a) 245, 371; Tamás („Apród” Miklós f) 245, 371
- (*Kerezur*), Réc(s)ekeresztúr – Recea Cristur, Doboka/Kolozs m, h 462, 838
- (*Kereztur*), Szászkeresztúr – Criț – Kreutz/Deutschkreutz, Segesvár sz/Brassó m, h 840
- i százok 840
- (*Kereztur*), közelebről azonosíthatatlan helység az erd eme-ben 334
- i cs: Benedek (István f) egri kk (1346) 334; István (Benedek a) 334
- keresztút l. országút
- Keresztyénkenézháza l. Dobordon
- Kerlés (*Kyrleys*) – Chiraleș – Kirieleis, Doboka/B-Naszód m, h 300, 307
- i fn: Élhegy, Szőlőhegy
- i officialis: Mylatha
- Kérő (*Kyrew*) – Chirău/Băița, B-Szolnok/Kolozs m, h 159, 162, 461, 734–735
- i fn: Monyorósvölgy
- i lkk l. kozárvári lkk
- Kérszemjén l. Semjén
- kert (*ortus*) 1, 51, 570, 748, 769, 1032
- kerület (*districtus*) 43–44, 336, 417, 523, 527, 566, 618–619, 665, 961, 1116. L. még besztercei, brassói, erdődi, hátszegei, máramarosi, szebeni
- Kerwa l. Kirva
- Kerykahegye l. Karikahegye
- Kerz l. Kerc
- Keszi (*Kestew*, *Kezu*) – Chisău, K-Szolnok/Szatmár m, h 407, 1064, 1092
- i cs: Lukács (Péter f) 1064, 1092; Péter (Lukács a) 1064, 1092
- Keszü (*Kezu*), Mezőkeszű – Cheseu/Chesău, Kolozs m, h 216, 744
- i cs l. Vas cs
- Kethlen l. Köteland
- Kethteremi* l. Teremi
- Kethzoalsyn*, azonosíthatatlan, elnéptelenedett település Temes m É-i részén 88
- kétszereződés l. összeg kétszereződése
- Kettősmező (*Ketteusmezeu*) – Chechiș, Doboka/Szilágy m, h 569, 572
- Keve (*Kewe*) vm, Sz 410, 480
- — ispánja: Szécsényi Tamás
- kéve l. gabonakalangya
- Kézd (*Kyzdy*), Szászkezd – Saschiz – Keisd, Segesvár sz/Maros m, mv 250–251, 840, 1103
- i százok 840
- i cs: „Zeuke” János 250–251; Nikolaus 250–251; Peter 250–251, 1103; Wernerlyus/Wernerius 250–251
- i (*Kyzd*) szász dékánság 727–728
- i dékán: Peter apoldi plb
- (*Kyzd*) szék 101
- i székelyek 101
- i (*Keatzd*) főesperesség: 24, 33, 61, 70, 332, 527, 582, 590, 701, 728, 762
- i főesp: Adorján mgr, Péter mgr
- kezesség 62, 396, 780, 793
- kéztörlő 639
- Kezu l. Keszi, Keszü
- kibékülés 72, 706, 713, 715. L. még egyezés
- Kide (*Kydew*) – Chidea, Doboka/Kolozs m, h 266, 316–317, 327, 402, 406
- i b-ok: Antal (Wouercu/István f), avdi emb 266, 316–317, 327, 406; Erzsébet (Karachin leánya, Kidei Miklós fel) 402; Banus (d) Gergely (Pál f) 316–317, 327, 402; István (Miklós a) 402; „Nemes” János 402; Karachin (Erzsébet a) 402; Miklós (István f) 402; Pál (Banus /d/ Gergely a) 316–317; Wouercu (Antal a) 316–317
- Kigye (*Kyde*), elnéptelenedett település Mezőpetri határában, Szatmár m 811
- i cs: Pál 811
- kiházásítás l. házasságkötés
- kikiáltás 724, 934
- , háromszori 208

kikötő 442

kiközösítés, egyházi 71, 79, 170, 178, 213, 249, 336, 727, 796, 849, 867, 1003, 1061, 1090. L. még fenyítés/tilalom, egyházi

—, —, alóli feloldozás 178, 1003

—, —, tilalma birtokügyben 213

Kindel I. Kentelke

Kingyed (*Kynged*), elnéptelenedett település
Battonya és Iratos között, Arad m 88

király személyében bíró I. bíró, királyt képviselő

—, magyar 4, 45, 71, 91, 94, 106, 135, 167, 174, 181, 183, 227, 237, 246, 272, 285, 291–292, 294, 296, 300, 327, 376, 393, 395, 413, 421, 423, 427, 448, 483, 618, 646, 682, 684, 690, 692, 706, 720, 742, 756, 786, 789, 808, 826, 863, 878, 897, 961, 981, 1014, 1024, 1068–1069, 1077. L. még II. András, III. András, IV. Béla, I. Ferdinánd, I. (Szt.) István, V. István, I. Károly, I. Lajos, II. Lajos, I. (Szt.) László, IV. László, V. László, II. Ulászló, Zsigmond

—, —, betegsége 19

—, —, joghatósága 1134–1135

—, —, kizárása magánvárból 546

—, —, személyének védelme 400, 601, 771

—, —, választott: János Zsigmond

—, nápolyi: András

királybíró 516, 561, 706, 711, 1056, 1115

Királyfalva (*Kyralfalwa*), Magyarkirályfalva
— Craifalău/Crăiești, Küküllő/Maros m, h 484

Királyi (*Keraly*), Berettyókirályi – Chiraleu, Bihar m, h 832, 973

—i cs (Hontpázmány nb): Chepan (Zouard a) 832, 973; György (Zouard f) 832; János (János a) 832; János (János f) 832; János (Zouard f) 832; Zouard (Chepan f, György és János a) 832, 973

királyi adó (*collecta, census*) 706, 801, 996.
L. még adó, földbér, juhötvened, urbuszedők is

— adományozási jog I. jog, adományozási,

királyi

— adószedő I. adószedő, királyi

— alapítás 81

— alkancellár I. alkancellár, kir

— birtok 43, 55, 73, 75, 307, 1127, 413, 458, 533, 742, 862, 881, 896, 906, 961, 976, 1060, 1096

— — elidegenítésének tilalma 684

— — védelme 1104

— — visszaszerzése 388

— ember I. hatósági ember, kir

— engedély, bányászati 21, 211

— — birtok átengedéséhez 436

— —, — eladásához 684

— —, — zálogosításához 420, 426, 437, 673

— —, egyezséghez 629

— —, egyházi birtokszerzéshez 213

— —, öröklés kiterjesztésére 22

— falu 561, 801

— itinerárium 997

— jegyző: Máté, Miklós, Pál, Péter

— —, speciális (*specialis notarius*): Albert mgr, Mihály mgr (György f)

— jelenlét bíróság 1026

— jog 420

— kamara I. kamara, királyi

— káplán I. káplán, kir

— kardhordozó: Macska Domokos

— kegy I. kegy, királyi

— követ I. követjárás

— megbízás közgyűlés tartására 818

— parancs 74–75, 421, 437, 483, 491, 495, 528, 546, 548–549, 742, 762, 789, 831, 933, 988

— — ismertetése 1088

— — mellőzése 945, 1079

— — visszavonása 669

— —, közgyűlés tartására 684

— támogatás, egyházfégyelemben 732

— —, hittérítésben 296, 609, 857

— tanács 420. L. még bárók, főpapok

— tanácsos 229 (!)

— udvar (*aula*) 435, 462, 535, 636, 669, 692, 704, 754, 786, 818, 834, 953, 1088

- vár 187, 338, 383, 427, 618
- várnagy 546
- város 388, 684, 1109
- védelem l. védelem, királyi
- királyné, magyar 181, 236, 262, 382, 394, 410, 413, 423, 436, 447, 632, 800, 1135. L. még id. Erzsébet
- i káplán l. káplán, kir-néi
- i követ l. követjárás
- i parancs 1117 (!)
- i udvar 1009
- i udvarbíró l. udvarbíró, kir-néi
- i védelem l. védelem, kir-néi
- királynő, magyar: Mária
- , nápolyi: Johanna
- Királyréve (*Kyralreue*), elnéptelenedett település Keszler területén, Küküllő/Szeben m 831, 984
- i fn: *Noghkerehtal*
- Királytelek (*Kyralteluke*), Nyírtelek, Szabolcs m/M, h 685
- Kirieleis l. Kerlés
- Kirtsch l. Kőrös
- Kirva (*Isowcreuaya*, *Kerwa*), Ézsaúkirvája, Szilágykirva – Chilioara, K-Szolnok/Szilágy m, h 505, 511, 553, 769
- i fn: Karikahegye
- i b l. Bensetelkei b
- Kis (Parvus) Domokos (Miklós f), ülnök, b, Jára 30, 227, 270
- István (Jakab a), b, Dengeleg 165
- — b, Jára 270
- Márton, lk, Szentmihálytelke 51
- Mihály, kir emb, b, Fehér/Küküllő vm 423
- Pál, a Vas család fam 1096
- Kisaj (*Kysaj*), fn, Ős, Bongárd 161
- Kisborzásberce (*Kysbuziasberche*), fn, Márkháza, Gyulatelke 456
- Kiscsákópataka (*Chiakopataka*), fn, Balla 75
- Kiscsür (*Parvum horreum*) – Şura Mică – Kleinscheuern, Szeben sz/m, h 623, 1114
- i plb: Nikolaus 623, 1114
- Kisdisznod (*mons Michaelis*) – Csnădioara
- Michelsberg, Szeben sz/m, h 948, 1062
- Kisfalud (*Kysfolud*), elnéptelenedett település Makó határában, Csanád/M 12
- Kisfaludy cs lt 1127
- Kiskapus (*Kyskapus*), fn, Márkháza, Gyulatelke 456
- Kis-Küküllő l. Küküllő
- Kismohalyfő (*Kysmuholfe*), fn, Cege 385
- Kissebes* l. Sibisel
- Kis-Szamos l. Szamos
- Kistárkány – Malé Trakany, Zemplén m/Szl, h
- i cs: Fülöp mgr (Boda f), váradi éneklők (1336–1346), váradi ppki helynök (1354–1360), váradi prp (1347–1366, 1369–1373) 55, 75, 86–87, 157–158, 160, 203, 242, 253, 325, 431, 440, 451–452, 501, 504, 518, 636, 652–657, 750, 769, 794, 821, 827, 1036–1037
- Kistelek (*Kysteluk*), elnéptelenedett település Kispetri területén, Bihar/Kolozs m 51
- (*Kystelegd*, *Kystheluk*), elnéptelenedett település Érszöllös határában, K-Szolnok/Bihar m 1078, 1091
- i fn: Aj, Baglyosáj, Fajzövölgy, Omsókút
- Kistorony (*villa Epponis*) – Turnişor – Nependorf, Szeben sz/m, h, ma Nagyszében része 623
- i plb: Arnold 623
- Kiszető (*Kyzigtew*) – Chisătău/Chizătău, Temes m, h 1084
- i malom 1084
- i vám 1084
- Kiszuca (*Kysse*) – Kysuca, folyó 906
- kiváltság ismertetése bírakkal 520
- megerősítése 99, 105, 110, 582, 620–621, 630, 640, 660, 706, 1059, 1108–1109
- —nek kérelmezése 618–619
- visszavonása 290
- bányászati 21, 211, 965, 1109
- bírósági 2–4, 93, 115, 206, 269, 520, 533, 621, 711, 783, 865, 883, 1134–1135, 941, 1012, 1083. L. még immunitás
- , —, érvénytelenítése 818

- , szállítási 944, 1036, 1106
 —, szász egyházi 618–620, 660, 772
 —, — széki 762
 —, úrbéri 269, 290, 452
 —, városi 496, 530, 621, 706–707, 711, 865, 965, 1059, 1109
 —, —, kereskedési 585, 632, 1025, 1106
 —, vásártartási 711, 724, 769
 Klára (Tamás leánya), b, Fráta 813
 — (Jakab f), b, Gerend 475
 — (János leánya, Fűzkúti János fel), b, Girolt 978
 — (Michael comes leánya), b, Kelnek 242
 — (Leukus leánya), lk, Kenyér 364
 — (Domokos leánya, István (Bálint f) fel), b, Mihálfalva, Bujtur 429
 — (Chepan leánya, Mindszenti Miklós fel), b, Mindszent 670
 — (Mihály leánya), b, Petlend 599–600
 Klausenburg l. Kolozsvár
 Klein (Parvus) Paul, kir emb, b, Fehéregyháza 1088
 Kleinenyed l. Enyed
 Kleiner Kockel l. Küküllő
 — Somesch l. Szamos
 Kleinfenken l. Sáros
 Kleinpold l. Apold
 Kleinpropstdorf l. Ekemező
 Kleinschelken l. Selyk
 Kleinscheuern l. Kiscsúr
 Kleinschlatten l. Zalatna
 klerikus 102–104, 134, 148, 181, 189, 217–218, 223, 1123, 279, 285–286, 295, 334–335, 362, 364, 369, 385, 390–391, 394, 416, 477, 555, 611, 738, 740, 768, 850, 916, 924, 959, 1001, 1008, 1019, 1052, 1068, 1071
 Klossdorf l. Miklóstelke
 Knin (*Knin*), Timmin, H, v 114, 441, 706–707, 711, 745, 818, 825, 937, 1059, 1062, 1084, 1108
 —i püspök: Balázs fr, Tamás, Töckheim Johannes von
 Koazy l. Kovászi
 Kobzus (d) Péter, hospes, lk, Gyfv 780
 koca 524, 1107 l. disznó
 Koch (Mok a), b, Tussa 106
 Kockel l. Küküllő
 Kockelburg l. Küküllővár
 kocsmá 727
 Kocsord (*Kwchurd*), Szatmár m/M, h 913
 —i vám 913
 kódexírás 728
 Kolcs (*Kolch*), Nagykolcs – Culciu Mare, Szatmár m, h 83
 Kolian, ülnök, b, Lóna l. Kaplyon
 Kollendorf l. Kajla
 Kolos/Kolus mgr, udvari apród, b, Szántó 601
 —/Kwlus (Lachk mgr a), b, Szántó 388, 413
 kolostor, nem kiváltságolt 807
 kolostoralapítás, királyi l. királyi alapítás
 Kolozs (*Solos, Clusakana*), Kolozsakna – Cojocna, Kolozs m, mv 35, 396, 542, 555, 622, 731, 791, 809, 1055, 1096
 —i hospes 1096
 —i lk: Domokos
 —i plb: Apát Miklós 555; János (Antal f) 555
 —i (*Colus*) főesperesség 72, 204, 220, 227–228, 230, 259–261, 263, 270, 302, 304, 310, 315, 318–319, 322–323, 329, 398, 411, 415–416, 424–425, 429, 437, 454, 474, 500, 550, 718, 730, 737, 815, 820, 842, 868, 870, 884, 887, 892
 —i főesp: Miklós mgr
 — (*Kolus*) vm, R 14, 35, 67, 76–77, 158, 122, 191, 195, 198–199, 204, 227, 231, 240, 254, 280, 282, 360, 370, 392, 396–397, 434, 458, 463, 473, 476, 482, 510, 542, 547, 572, 585, 615, 622, 666, 687, 689, 693, 730–731, 737, 744, 787, 789, 803, 809, 821, 838, 843, 863, 876, 878, 911, 977, 989, 1007, 1022, 1029, 1031–1032, 1049, 1055, 1065, 1073, 1075, 1085, 1094, 1096, 1101–1102
 — — (al)ispánja: 280. L. még Almakeréki János mgr; Gombási János mgr, Járai Gál mgr (Pascha f), Járai (Csáni) György mgr (Jakab f), Vas ifj. Miklós

- mgr és „Veres” Péter
 — — szolgabírái: István comes
 — — szolgabírái 458, 789, 791, 838, 1029.
 L. még Dénes; Györgyfalvi „Henke”
 Péter comes; Járai Miklós (Tamás f);
 Korpádi „Bogár” János; Ródi „Cseh”
 Desew, László és Mihály comes; Szu-
 csáki János (István f); Zsuki János co-
 mes (Domokos f)
- Kolozsmonostor (*Monusturfalua, Colosmo-
 nustra, Chulusvarmonustra, Kolusmu-
 nustura*), Monostor – Cluj-Mănăstur,
 Kolozs m, h, ma Kolozsvár része 5, 14,
 18, 40–41, 70–71, 93, 99, 110, 147,
 789, 791, 865
 — alapítása 93, 865
 — szabadságai 93
 —i vám 99, 110
 —i apát elfogása 863, 878
 —i Szűz Mária-monostor bencés konventje
 26, 58, 76–77, 81, 93, 97, 99, 110, 113,
 122, 130, 142, 177, 180, 199, 370, 374–
 375, 377, 464, 1129, 597, 608, 612,
 659, 787, 789, 791, 802, 824, 826, 835,
 863, 865, 878, 888, 1134–1135, 974,
 989, 1010, 1015, 1018, 1032, 1080,
 1085, 1101, 1110
 —i — — (hiteleshelyként) 15–16, 18, 46,
 49–50, 59, 70, 72, 78, 81, 107, 117,
 128, 131–132, 137, 140, 147, 149, 151,
 157, 159, 162–163, 172, 193, 248, 252,
 256, 265–266, 271, 291, 308, 317, 338,
 376, 385, 408, 412, 434, 468, 476, 485,
 488–490, 492–494, 524, 526, 547, 568–
 569, 572, 574, 576, 594–595, 599–600,
 605–607, 611, 614, 616, 627–628, 637,
 643–644, 659, 664, 666, 672, 674, 677,
 687–698, 693, 696, 700, 716, 722–723,
 737, 743, 755, 760, 764, 773, 775, 780,
 784–785, 788, 790, 798, 808, 813, 816–
 817, 835, 838, 843, 845, 854, 858–859,
 863, 869, 873, 881, 887, 898–899, 908,
 919, 928, 930, 935–936, 950–953, 971,
 974, 977, 983, 987, 990, 998–999,
 1005, 1007, 1009, 1013, 1045, 1057–
 1058, 1063, 1066, 1075, 1086, 1094,
 1097, 1107, 1112
 —i — — kiküldöttje I. hiteleshelyi kikül-
 dött, kolozsmonostori konventé
 —i — — 1427. évi jegyzéke 99, 110, 180,
 207, 374
 —i — — mlt 26, 76, 81, 113, 142, 370, 375,
 377, 464, 498, 501, 764, 775, 787, 802,
 863, 865, 878, 888, 989, 1010, 1018,
 1101, 1110
 —i — — tagjai: apát: 93, 351, 728, 850,
 1134–1135, 993, 1032, 1061. L. még
 Bereck, Cudar László, János, Jordanus,
 Lázár; prior (?): Jakab; őrszerzetes: Ist-
 ván, Péter; jegyző: Lekencei Peter mgr,
 Mihály mgr, Szengyeli István deák;
 szerzetesek: Benedek, István, János,
 Miklós, László, Lőrinc, Ulrik; karbeli
 papok: Jakab mgr
- Kolozsvár (*Chusenburg, Coluswar*) – Cluj –
 Klausenburg, Kolozs m, v 27, 51, 54,
 71, 93, 99, 110, 130, 255, 339, 441,
 530, 562, 585, 666, 707, 716, 728, 737,
 798, 802, 821, 826, 865, 888
 — alapítása 93, 865
 — v (oklevéladóként) 77, 177, 180
 — — lt 530, 585, 630, 666, 707, 737
 —i bíró 530, 666
 —i hospesek 93, 255, 530, 585, 707, 737
 —i jegyző: Diósi Gergely, Reymarus
 —i káplán: Tamás 802, 826
 —i kereskedők 585
 —i lkk: Bartholomäus (Heneng f), Bartholo-
 mäus comes (Stark f) bíró, David co-
 mes, Jakab (Székely János f), Székely
 János, Hennin, Nikolaus (Stark f), Paul
 (Hench f, Stephan a), Peter (Felician f),
 Peter (Stark f), Nagy Péter, Nunne Pe-
 ter, Reymarus mgr jegyző, Scekwl/Zek-
 kul, Stark comes, Tamás comes (Zekul
 f), Walter comes bíró
 —i piactér 821
 —i plb: Pál mgr 728, 798, 802, 826, 888
 —i polgárok 530, 585, 666, 770, 716, 737
 —i szászok 716

- i Szt. Jakab-kápolna 441
 —i Szt. Mihály-egyház 441
 —i — — építése 441
 —i — — lt 441
 Kolut l. Hajszentlőrinc
 Komárom (*Komarun*) – Komarno, Komárom m/M és Szl, mv 305
 —i cs l. Zólyomi cs
 — (*Kamarun*) vm, M és Szl 69, 73–75
 — — ispánja: Zólyomi Donch mgr
 Komjátzseg (*Comiatzeg*) – Comitág/Comsești, Torda/Kolozs m, h 785, 798, 1099
 —i cs: Chamaz 1099; László 785, 798
 Komlód-folyó l. Lekence
 Kompolt (*Konpolth*) – Heves m/M, h 299, 301
 —i cs (Aba nb): Beed (d) Mihály (István a) 299, 301; István (Beed /d/ Mihály f) 299, 301
 Komurzam (András a), b, Jákó 358
 Konch (Petermann a), lk, Várad 11
 Konrad/Cunrad miklóstelki plb (1353) 727–728
 — szászfenesi plb (1342) 93
 — vidombáki plb (1342) 84
 Konrad (Nikolaus a), lk, Esztergom 428
 —/Corrad (Petheu a), b, Gáld 233, 469
 — (Miklós f), b, Gyógy 434
 — comes, id., bíró/királybíró, lk, Szeben 90, 516, 561, 948, 1115
 — (Nikolaus és Katherina a), b, Talmács 28, 138, 410
 Konradsdorf l. Korláttelke
 Kont Miklós l. Rahlcai „Kont” Miklós
 Konth (Simon f), relator 620
 konvent: ágostonos, bencés, ciszterci, dommonkos, ferences, johannita, premontrei, stefanita
 Konya, kir emb, b, *Lesan* 1099
 —, kir emb, b, Sarmaság 554
 — (Tamás vd f), kir-néi étekgódmester, udvari lovag, gömöri isp, füleki és csejteivn, b, Teke l. Szécsényi Kónya
 Koplian, b, Lóna l. Kaplyon
 koporsó 251
 Koppánd (*Koppán*) – Copand/Copăceni, Torda/Kolozs m, h 483
 —i cs: János (Ugrin f, Miklós a) 483–484; Miklós (János f) 483–484; Ugrin/Wgrin (János a) 483–484
 Korbávia – Krbava, H, v 1059, 1062, 1084, 1108
 —i ppk: Radoszló fr
 Korhi (*Korhy*), elnéptelenedett település Ónod határában, Borsod m/M 1026
 —i cs: János 1026
 Korlátbérce (*Corlatberche*), fn, Nagyfalu 75
 Korlátfő (*Corlathfew*), fn, Nagyfalu 75
 Korlátelmec l. Helmec
 Korlátpataka (*Corlathpotaka*), fn, Árapatak 527
 Korláttelke (*Corlathteluke*), Gainár – Gäinari/Poienița – Konradsdorf, Fehér/Szeben m, h 895
 Kornélháza (*Cornelhaza*), Kornéltelke, elnéptelenedett település Küküllőpócsfalva, Erdőalja és Dicsőszentmárton között, Küküllő/Maros m 651
 —i cs: Cornel (Mazzag /d/ Péter f, János a) 263, 651; Gergely (Mazzag /d/ Péter f) 263; János (Cornel f) 651; Pál (Mazzag /d/ Péter f) 263; Mazzag (d) Péter (Cornelius, Gergely és Pál a) 263
 Kornis cs lt 40, 47, 306, 320, 440, 676, 678–680
 Kóród (*Koroth*) – Coroi, Küküllő/Maros m, h 1
 —i fn: Holtküküllő
 —i cs: Artheus (János a) 1, 5; János (Artheus f) 1, 5; János (Pál f) 1, 5; Pál (János a) 1, 5
 — (*Kouroug*), Nádaskóród – Coruș/Corușu, Kolozs m, h 622
 —i lkk: Jakab deák, Kelemen (Miklós f)
 —i cs l. Gombási cs
 korona l. birtok koronára szállása, Szent Korona
 Korona l. Brassó
 koronázás 105, 533
 Korond (*Korond*), fn, Sarmaság, Bogdánd

961

Korpád (*Corpaad*), Kolozskorpád – Corpa-dea, Kolozs m, h 280, 676, 780, 838, 845, 879–880

—i (v. Patai) cs: Albert („Vágott” Beke f) 280; Beke (Márk/Márton f, „Bogár” János a) 204, 280; „Vágott” Beke (Albert, Miklós és Péter a) 280; Benedek (Miklós f) 780; Gál (Mihály f) 780; Illés (Markalf f, László, Mihály és Miklós a) 204, 280, 676, 780, 879–880; „Bogár” János (Beke f), kolozsi szb (1351) 204, 280, 622, 628, 643, 676, 678, 838, 845, 879; László (Illés f) 780, 879–880; László (Markalf f) 204, 280, 676; László (Miklós f) 780, 880; Márk/Márton (Beke a) 204, 280; Markalf (Illés, László, Mihály és Miklós a) 204, 280, 780, 879–880; Mihály (Illés f) 676, 780, 879–880; Mihály (Markalf f, Gál a) 204, 280, 780; Miklós (Illés f) 780, 880; Miklós (Markalf f, Benedek és László a) 204, 280, 780, 880; Miklós („Vágott” Beke f) 280; Péter („Vágott” Beke f) 280 l. még Patai cs

Korus l. Kőrös

Korzika, Franciaország, tartomány 441

Kosa (Márton f), lk, Várad 11

Kosály (*Kasaal*), Alsókosály – Cășeiu, B-Szolnok/Kolozs m, h 458

Košice l. Kassa

Kouas l. Kávás

Kouroug l. Kóród

kovács 290

Kovácsi (*Koazy*), Kövesd – Covasintî/Covasintî, Arad m, h 88

Kovilj l. Kabol

Koyngir l. Kenyér

Kozárd (*Kasard*), Nógrád m/M, h 42

—i cs: Demeter (István f) 42; István (Demeter a) 42

Kozárvár (*Kuzarwar*) – Cuzdríoara, B-Szolnok/Kolozs m, h 734–735

—i (kérői?) lkk: Gergely, Péter (Domokos f) Kozd (*Kozd*) szék lakóinak összessége 516

Kozma, váradi kk (1353–1360) 1054

Kozma, serv, Doboka vm 327

— comes (Gelet f), esküdt, lk, Esztergom 1021

— (Illés a), b, Szederjes 329

Koznich l. Kaznacs

kő 411, 561

Kő (*Kw*), Bánmonostor – Banoștor, Szerém m/H, h

—i káptalan (hiteleshelyként) 677, 760

Köblös, Magyarköblös – Cubleşu Unguresc/Cubleșu Someșan, Doboka/Kolozs m, h

—i cs (Zsombor nb): András (Mihály a) 1009; „Teke” György („Teke” János f) 572, 1009; István (Lőrinc f) 249, 254, 572; „Botos” János („Botos” Miklós f) 460, 830, 1009; „Teke” János („Teke” György és „Teke” Mihály a) 1009; Lőrinc (István a) 249, 254, 572; Mihály (András f) 1009; „Teke” Mihály („Teke” János f) 572, 1009; „Botos” Miklós („Botos” János a) 460, 1009

— (*Cublus*), Oláhköblös – Cubleşu, Kolozs/Szilágym, h 191

—i cs l. Göci cs

köböl 84, 331

Köcski Sándor országbíró (1324–1328) 227

Kőhalom (*Kuhelim*) – Cohalm/Rupea – Repts, Kőhalom sz/Brassó m, vár 79, 882, 908, 987, 990, 1033

—i (a)vn 882. L. még Péter, ifj. Vas Miklós mgr

Kökényesradnót (*Kukenus*) nemzetség 220; Erzsébet (János leánya, Almakeréki András mgr nagyanyja) 890; János (Erzsébet és Radnold comes a) 220; Radnold/Reynold comes (János f) 220, 890 l. még Dobokai cs

kőkép 123

Kölcse, Szatmár m/M, h

—i cs (Szentemágócs nb) 209; András (Dénes f), sebesvári vn (1359–1360) 1107; Dénes (András a) 1107

Kölcsey cs lt 209

- kölcsön 501, 996
 — visszafizetésének elmulasztása 244
 köleséri (*Kuleser*) főesperesség 158
 —i főesp: Miklós
 költségtérítés 45, 87, 97, 339, 706, 766, 942, 1043
 könyv 178
 köpeny 166, 746
 köpenykészítő 566
 Kóris (*Keurus*), fn, Zsuk 1102
 körlevél, pápai 807, 823
 Körmend (*Kurmend*), elnéptelenedett település Érszöllős szomszédságában, Bihar m 1091
 —i fn: Áj, Fajzónölgy, Omsókút
 Kőrös (*Keres*) – Criș, folyó 229
 — (*Keres*), Fehér-Kőrös – Crișul Alb, folyó 570
 Kőrös (*Keurus*), Érkőrös – Chereușa, K-Szolnok/Szatmár m, h 268, 407
 —i fn: Fűzkút, *Gyakorkukeue*, Kőrösvölgy, Lyukashalom, *Nagkemen*, Szarvadvölgye, *Thakunhaythovberke*
 —i cs: Demeter (Miklós a) 268; Domokos (Jakab f) 407; Jakab (Domokos a) 407; Miklós (Demeter f) 268; Miklós (Pál f) 407; Pál (Miklós a) 407
 — (*Körtz*), Küküllőkőrös, Szász-kőrös – Curciu – Kirtsch, Medgyes sz/Szeben m, h 138, 250–251, 1056
 —i cs: Georg 250–251; Peter 138, 250–251; Stephan comes 1056
 Kőrösfő (*Keresfeu*) – Crișeu/Izvoru Crișului, Kolozs m, h 79
 Kőröstarján l. Tarján
 Kőrösvölgy (*Kereuswewlg*), fn, Kőrös 407
 Körpner Anton, pápai és császári közjegyző (1454) 781
 körtefa (*pirus*) 12, 51, 407, 561, 670, 899, 1048
Körtz l. Kőrös
 körülhatárolás l. határjárás
 Kőszeg – Güssing, Vas m/M, mv
 —i cs (Héder nb): Henrik 400
 kötél 424
 Köteland (*Kethlen*) – Gädälin, Kolozs m, h 755
 Kötke (*Kutke*) – Cutca, Doboka/Kolozs m, h 881
 —i lk: Vasile
 Kövecesshalm (*Keuechesholm*), fn, Gálfalva 1016
 Kövesd (*Kuesd*), Ágotakövesd – Coveș – Kabisch, Fehér/Szeben m, h 895
 — (*Alsowkuesd*, *Felsewkuesd*), Govosdia, Alsóköves – Gävoșdia/Mocioni/Nicolae Bălcescu, Arad m, h 88
 Kövesd l. Kovászi
 Köves(nagy)út (*Kuuesnoguth*, *Kuesuth*), fn, Fahíd, Gáld 253, 325
 Kövespatak (*Kuwespatak*), fn, Balla 75
 követjárás 515
 — Havasalföldön 777
 — Nápolyban 777
 — a Szentzéknel 167, 174, 181, 183, 185–186, 279, 281, 285–286, 293, 904, 921, 1068–1069
 Középbérc (*Kuzepberch*), fn, Árapatak 527
 — (*Kuzepbyrch*), fn, Dombó 484
 Közberc (*Kuzberch*), fn, Peselnek, Szárazpatak 551
 — (*Kuzberch*), fn, Zsombor 527
 Középfalu (*Kuzepfolu*) – Chizeni/Chiuza – Mitteldorf, B-Szolnok/B-Naszód m, h 784
 Középlak (*Kuzeplak*) – Cuzăplac, Kolozs/Szilágy m, h 51, 1022
 —i cs l. Kémeri cs
 Középut (*Kuzeputh*), fn, Gáld 325
 közgyűlés meghirdetése 375, 395, 1126, 458–465, 564, 934
 —, avdi, Szolnok, Doboka és Kolozs vm részére tartott 14, 397
 —, királyi 212, 669, 1096, 1098
 —, megyei, Bereg vm 991
 —, —, K-Szolnok vm 298, 365
 —, —, Szatmár vm 13, 1125–1126, 486
 —, nádori, Bereg és Szabolcs vm részére tartott 521
 —, — bihar és Kraszna vm részére tartott

- 65, 166, 521
 —, —, Szatmár és Ugocsa vm részére tartott 63, 521
 —, nemesi 395, 398, 934
 —, szász, Hétszék 516, 1076
 —, —, Szeben sz 109
 —, szászok részére tartott 934
 —, székelyek részére tartott 934
 —, vdi 18, 91–92, 116, 141–143, 196–199, 214, 227–228, 249, 266, 288–289, 291–292, 295, 327–328, 1124, 370, 372, 374–378, 385, 395, 398, 402, 420, 434, 459–465, 1129, 564–565, 585–586, 682–684, 691, 695, 701, 708, 756–757, 782–786, 788–789, 795, 808, 811–812, 818, 845, 848, 858, 860–864, 870, 878, 911, 920, 931, 935–936, 974–978, 981, 984, 987, 995, 1030
 —, vdi, K-Szolnok vm részére tartott 684
 közhírtétel l. kikiáltás
 közjegyző: Duerner Lukas, Körpner Anton, Limudai Johann, Strelitz Nikolaus, Tienfenui Peter
 —i signum 623
 közmondás l. vulgáris mondás
 közrendű l. birtoktalan
 köztudományvétel l. vizsgálat
 közút l. országút
 Krakkó (*Karako*), Boroskrakkó – Cricău, Fehér m, mv 335, 388, 413, 1130, 870
 —i hospesek 388
 —i plb: György 870
 —i polgárok 388
 Krapundorf l. Igen
 Krásno nad Kysucou l. Krasznó
 krassói (*Carasso*) főesperesség 265
 — főesp: Pál
 Krassó (*Crassow*) vm, R és Sz 410, 480
 — — ispánja: Szécsényi Tamás
 Kraszna (*Crazna*) – Crasna, folyó 629, 748, 961
 Kraszna (*Karazna*) – Crasna, Kraszna/Szilágym, mv 73–75, 591, 748
 —i fn: Acsabükkfő, Mocsárliget, Szovarkóberc, Szovakóvölgy
 —i lk: András officialis
 —i officialis: András, Rátoni István és Mihály
 —i (*Crasna*) főesperesség 6, 9, 244, 352, 1126, 740, 844, 914, 916–917
 —i főesp: Pál mgr, Tövisi Simon és Tamás (Simon fia), Vince mgr (Demeter f)
 — (*Caraznya*) vm, R 17, 56, 60, 63, 65, 69, 73–75, 88, 94, 166, 248, 268–269, 305, 339, 430, 454, 502, 504, 505, 518, 521, 532, 538, 563, 587, 631, 641–642, 645, 649, 673, 685, 712, 748, 761, 814, 1024, 1026, 1097, 1112
 — — alispánja: 649. L. még Szakácsi „Erdélyi” Jakab mgr (Gergely f)
 — — ispánja: Zólyomi Donch mgr, István mgr és László mgr
 — — jegyzője: Miklós mgr
 — — szolgabírái 248, 339, 430. L. még Bülgezdí Jakab comes
 Krasznaszeg (*Karaznazeg*), azonosíthatatlan település, K-Szolnok/Szatmár m 431
 —i cs l. Dédácsi cs
 Krasznó (*Crazna*), Karásznó – Krásno nad Kysucou, Trencsén m/Szl, h 906
 Krbava l. Korbávia
 Kreisch l. Keresd
 Kreutz l. Keresztúr
 Kries l. Keresd
 Kristhyn (Fülöp leánya, Mihálcfalvi Mátyás fel), b, Pókafalva 418, 424
 Kristóf (Imre f), b, Báldon 166, 225
 Krisztus sírja l. Szentföld
 Kronstadt l. Brassó
 Kuesd l. Kövesd
 Kuesuth l. Köves(nagy)út
 Kugh (d) Mihály (Kugh /d/ Miklós f, György, János és Miklós a), b, Abosfalva 884
 — Miklós (Kugh /d/ Mihály a), b, Abosfalva 884
 Kugyfalva l. Kutyfalva
 Kukenus l. Kökényesradnót
 Kulhun, román vd, lk, Alparét 881
 Kunch, lk, Fajsz 232

- Kunch Miklós l. Rahlolcai „Kont” Miklós
 Kunchlinus/Kunchlynus (Miklós f), lk, Kozlovár (?), b, Korpád 780, 879–880
 kunok 467, 544, 609–610, 736
 — bírása l. Druget Vilmos, Rahlolcai „Kont” Miklós, Zsámboki Miklós
 Kunth Miklós l. Rahlolcai „Kont” Miklós
 Kunyr inferior l. Kenyér
 kúria l. udvarház
 Kusaly (*Kysali*) – Coșeiu, K-Szolnok/Szilágy m, h 144, 201, 503, 554, 724, 769, 779, 792, 810, 1035, 1043
 — i fn: Dég, Dégpataka, Sármaserdő
 — i lkk: Gergely (János f), Miklós
 — i templom 769
 — i cs: András (Jakch mgr f) 724, 769; Domokos (Jakab mgr és János a) 66, 144, 201, 445, 457, 475, 503, 554, 560, 769, 810; Egyed (Jakab f) 769; György (Jakch mgr f) 724, 769; István (Jakch mgr f) 724, 769; Jakch mgr (Tamás f, András, György, István és László a), udvari lovag 66, 503, 505, 511, 553–554, 560, 567, 587, 591, 724, 769, 779, 792, 810, 970, 988, 1035, 1043; Jakab mgr (Domokos f, Egyed, László és Miklós a) 66, 144, 201, 445, 457, 475, 503, 554, 560, 769; János (Domokos f) 66, 769, 810; János (Jakch mgr testvére) 587, 591; László (Jakab f) 769; László (Jakch mgr f) 724, 769; Lewkus/Leukus (Tamás f) 66, 503; Miklós (Jakab f) 560, 769; Miklós (Jakch mgr testvére), udvari lovag 505, 511, 553, 587, 591; Rusynth (Jakab leánya) 560; Tamás (Jakch mgr és Lewkus a) 66, 503, 769, 792, 1043
 kút (*puteus*) 130, 407, 817, 826, 1091. L. még forrás
 Kutke l. Kötke
 Kutyalva (*Kugyfalua*) – Cuci, Fehér/Maros m, h 314
 Kuuasy Mátyás (Aprod /d/ Miklós a), b, Tótsolymos 535
 Kuzepynch l. Mihálcfalva
 Kuzurused, fn, Devecser 416, 437
 Kuzurusedfey, fn, Devecser 416, 437
 Küküllő l. még Holt-Küküllő
 Küküllő (*Kyskukullew*), Kis-Küküllő – Tárnava Mică – Kleiner Kockel, folyó 1, 340, 353, 411, 484, 583, 875, 1016
 — (*Noghkykulleu*), Nagy-Küküllő – Târnava Mare – Grosser Kockel, folyó 28, 118, 123, 410, 697, 804–805, 831, 868, 984
 küküllői (*Kykellew*) fősperesség 330, 353, 796, 822, 1083
 — fősper: István mgr (Simon f); Tótsolymosi „Apród” János
 Küküllő (*Kyskykullou, Kykullew*) vm, R 28, 120, 141, 164, 188, 190, 192, 227, 314, 340, 353, 367, 405, 410, 422–423, 427, 483–484, 458, 513, 523, 575, 745, 884, 984, 1011
 — — ispánja: Ders mgr, Perényi Péter
 — — szolgabírái: 164, 458, 1011. L. még Bordi Burd, Haranglábi Domokos (Bezter f), Kendhidai Miklós, Oppor (László f)
 Küküllővár (*Kukulewuar*) – Cetatea de Băltă, Küküllő/Fehér m, vár 232, 530, 882, 984, 1066, 1076
 — i avn: Zsirai Miklós
 — i népek 232
 — i vn: 882. L. még Domokos
 Küllöd l. Hajszentlőrinc
 Külső-Szolnok (*Zounuk exterior, Hunya exterior*) vm, R és M 29, 36, 50, 66, 87–88, 146, 155–156, 201, 254, 298, 365, 414, 438, 455, 503, 505, 511, 554, 605–607, 639, 647, 670, 681, 684, 713, 715, 715, 746, 769, 777, 779, 792, 811–812, 821, 994, 1006, 1008, 1013–1014, 1039–1040, 1043, 1046
 — — alispánja 812. L. még Csáni András mgr (Endree f); Deseu mgr; Szikszói János
 — — esküdt ülnökei 298
 — — ítélőszéke 746
 — — lakói 671
 — — szolgabírói 298, 365, 414, 438, 455,

605, 607, 639, 681, 812. L. még Parlagi
Synka (Pethe f)
külváros 948
Kürschner (Johann és Nikolaus a), lk, Sebes
267
— (Pelifex) Mathias, lk, Nagydisznód 948
Kwchurd l. Kocsord
Kwlus l. Kolos
Kwnech (Domokos leánya, Dombroí Lőrinc
fel), b, Csongva 847
Kwnth Miklós l. Raholcai „Kont” Miklós
Kwzepwynch l. Mihálfalva
Kyde l. Kide, Kigye
Kylían (László testvére), b, Szentgyörgy 384
— (Mihály f), b, Tuzson, Palatka 282, 372,
392, 432–434, 459
Kylíen, székely, Aranyos sz 227
Kynged l. Kingyed
Kynyderdewfey, fn, Szancsal 411
Kyrch l. Kerc
Kyrelys l. Kerlés
Kysal l. Kusaly
Kysbator l. Bátor
Kysbuduhth l. Budak
Kysekemezeu l. Ekemező
Kysmuholtelke l. Mohaly
Kyspachal l. Pacal
Kysreche l. Récse
Kysse, Kysuca l. Kiszuca
Kyssebkerethmuk l. Kerék
Kystemes l. Temes
Kysucké Nové Mesto l. Újhely
Kysyuanus l. Jánosi
Kyszybul l. Giesshübel
Kyzekezezeu l. Ekemező
Kyzigteu l. Kiszető

L

Laacz mgr, székely isp l. Hermán nb Lack
láb lefagyása l. végtag lefagyása
Labadaswossyan l. Varsány
lábtörés 400

Lach(k) (András mgr a) l. Hermán nb Lack
—, Losonci Dénes ü, b, Kalonda 1051
— mgr (Kulus f, István a), kir emb, b, Szán-
tó 388, 413, 1009
Lack András országbíró (1343!), erd vd
(1343!) és székely isp (1343!) 118 (!),
123 (!). L. még Lackfi András
Lackfi cs (Hermán nb): András mgr (Lack
mgr f, György mgr és Imre mgr a), rela-
tor, bolondóci vn (1342), székely isp
(1343–1350), brassói és beszercei isp
(1344–1349), szatmári és máramarosi
isp (1346–1353), macsói bán (1353–
1355), erd vd és szolnoki isp (1356–
1359) 88, 226, 1125, 480, 486, 522,
525, 528, 533–534, 548–549, 563, 711,
742 (!), 745, 831, 840, 842, 846, 848–
849, 860–866, 869–870, 874, 878, 882–
883, 888, 892, 896–898, 903, 906, 911,
920, 928, 931, 934–937, 939–941, 946,
961, 969–970, 974–978, 981, 983–984,
987, 990, 995, 997, 1005, 1007, 1014–
1015, 1018, 1030, 1039–1040, 1045,
1047, 1059–1060, 1062, 1064, 1066,
1070–1072, 1081–1082, 1084, 1089,
1092–1093, 1096, 1108; Dénes (Lack
mgr a) 88, 124; Dénes, id., fr (Lack mgr
f), ferences olvasószerzetes (1342), kir
és kir-néi káplán (1342–1344), kir kö-
vet, kalocsai érsek (1350–1355) 88,
185, 577, 629, 706–707, 711, 745, 777;
Dénes mgr, ifj., (id. István f), kir lovász-
mester (1343–1359), erd vd és szolnoki
isp (1359–1367) 119, 383, 400, 410,
443, 464, 481, 577, 585, 630, 706–708,
711, 745, 777, 794, 818, 825, 937, 974,
981, 1020, 1042, 1059, 1062, 1084,
1090, 1104–1105; György mgr (András
f) 1045; Imre, id. (id. István f), kir lo-
vász-mester (1359–1367), erd vd (1369–
1372) 119, 400, 577, 811–812, 1108;
Imre mgr, ifj. (András f) 1045; István,
id. (Lack mgr f, ifj. Dénes, id. Imre, ifj.
István, László és Miklós a) kir lovász-
mester (1326–1343), vasi és soproni isp

- (1340–1344), tárnokmester (1342, 1343–1344), erd vd és szolnoki isp (1344–1350), horvát és szlavón bán (1350–1353) 2–3, 88, 108, 119, 143, 151, 175, 187, 207, 214–215, 217–218, 227–229, 234, 236–237, 249, 258, 264, 266, 272, 287–289, 291–292, 295, 298, 300, 307, 309, 316–317, 328, 1124, 335, 340–341, 353, 356–357, 360–361, 365, 370, 372, 374–378, 380, 383, 385, 389, 392, 395, 398, 400–402, 407, 409–410, 416, 420–421, 423, 426–427, 1128, 433–434, 437, 443, 445, 450, 456–465, 1129, 470, 473, 475, 480, 491, 564–565, 570, 575, 577, 586, 592–593, 629, 695, 708, 714, 831, 861, 987; István, ifj. (id. István f) 119, 400, 577; Lack/László mgr (Dénes f, András mgr, id. Dénes, István, Mihály, id. Miklós és Pál a), székely isp (1328–1343), medgyesi (1339–1340), brassói (1343) és beszercei (1343–1344) isp 20, 70, 88, 119, 124, 185, 480, 522, 525, 530, 533–534, 563, 596, 711, 906; László (id. István f) 577; Mihály mgr (Lack mgr f), kir apród (1342) 88; Miklós mgr, id., (Lack mgr f, Pál a), kir apród (1342), relator 88, 301, 530, 1071; Miklós, ifj., (id. István f), udvari lovag, erd vd (1367–1368) 22, 67, 119, 375, 400, 577, 985–986; Pál (Lack mgr f) kir apród (1342) 88; Pál (id. Miklós f), erd kk (1359) 1071
- láda 639. L. még okleveles láda
- Ladamos (*Lodumateluk*) – Loamnes – Ladendorf/Ladmesch, Fehér/Szeben m, h 43–44
- Ladan, avdi emb, b, Kükküllő vm 855
- ladaszekrény (*scrinium*) 524
- Lader l. Lórántháza
- Ladislau, román vd, lk, Belényes (1345) 296
- (Zarna f, Karapeh, Ladislau, Negwe, Nicolae, Stanizlaus és Wlanyk a), b, Havasalföld 1084
- (Ladislau f), b, Havasalföld, Rékas 1084
- Ladislau (Gebullin f) erd kk (1343) 181–182
- (Nikolaus f), b, Dálya 733, 891, 893
- (Henel /d/ Johann f), b, Epemező 37–39
- (Johann f, Welkun „f”), b, Kajla 208, 444, 556, 784, 790
- (Stephan f), b, Lekence 595, 597, 612, 846, 848, 860, 869, 873
- (Fucco és Ilona f), lk, Sebes 267
- Ladmesch l. Ladamos
- Ladnuk l. Pókafalva
- laikusok, erkölcstelen, megbotránkoztató és engedetlen életűek 171
- Lajos (I.), király (1342–1382) 28, 37, 93, 101, 105, 115, 118–119, 122–123, 130, 133–134, 136, 138, 177, 180, 185–187, 206, 208–213, 216, 227–229, 236, 247, 262, 264–265, 276, 281, 293, 296, 299, 301, 305, 314, 318, 338, 340–341, 353–354, 356–357, 370, 377, 379, 382–383, 386–388, 395, 398, 400–401, 1127, 409–410, 413, 416, 420, 422–423, 1128, 431–432, 434, 436–437, 442, 449, 459, 466, 475, 480, 489, 495–496, 502, 505, 508–509, 511–512, 515, 517, 519–520, 522–523, 525–530, 532–535, 537–538, 540–541, 543–544, 546, 548–549, 553–554, 560, 563, 565, 567–569, 572, 574–575, 577, 582, 587, 591–592, 601, 609–610, 615, 618–619, 629, 631–632, 635–636, 640, 642, 647–650, 652–658, 661–663, 667–669, 671, 673, 675, 685–686, 1131, 694, 704, 706–709, 711, 719, 721, 724, 726, 732, 745–746, 749, 752–753, 761, 769, 771–772, 777, 783, 786, 796, 800, 814, 816, 818, 825, 846, 857, 865, 882–883, 885, 889, 894–895, 1134, 896, 903–904, 906, 913, 920–921, 929, 933–934, 937, 1135, 938–940, 942, 944–945, 947, 955, 960–963, 965–967, 970, 988, 994, 997, 1000, 1008–1009, 1012, 1025–1026, 1046–1047, 1050, 1054, 1058–1060, 1062–1063, 1066, 1073, 1076, 1078–1080, 1083–1085, 1088–1089, 1091,

- 1093, 1095–1101, 1103–1113, 1116
 —, — erdélyi tartózkodása (1344, 1349, 1352/1353, 1359) 138, 187, 206, 209–212, 262, 514–515, 519–520, 522–523, 525–526, 528–530, 532–535, 537, 540, 543–544, 546, 548–549, 675, 690, 1095–1101, 1103–1104, 1106–1107, 1113
 —, — külföldön 236, 400, 442, 449, 563, 575
 —, — tenger melléki tartózkodása 338, 1084
 — (II.), király (1516–1526) 1091
 — herceg, b, Taranto I. Tarantoi Lajos
 lakodalom 454
 lakoma 1117 (!)
Lalsia, elnéptelenedett település Kiszető környékén, Temes m 1084
 Lampert országbíró I. Hermán nb Lampert
 — (László a), b, Csán 36
 — (Péter a), b, Csatár 508
Lampert I. Lompérd
 Lampertszásza I. Beregszász
 Lándor I. Nándorlaka
 Landstarsse (*Lantstrosz*), fn, Veresmart, Vurpód 561
 lándzsadöfés 400, 533
 lándzsás I. katona, lándzsás
 Langdonostorffer Peter, esküdt, lk, Segesvár 123 (!)
Langendryes, fn, Sellenberk 90
 Langenthal I. Hosszúaszó
 Lango (*Lango*), Kósz sziget/Görögország, v 114
 —i püspök: Amadé
 Lankman Nikolus, lk, Nagydisznód 948
 Lapád (*Lappađ*), Magyarlapád – Lopadea ungurească/Lopadea Nouă, Fehér m, h 422–423, 466, 483–484, 686, 745
 —i cs (Demjén nb): Buken/Beken mgr (Péter f) 422–423, 466, 686, 745; Miklós mgr (Péter f) 422–423, 483–484, 745; Péter (Bukén mgr és Miklós mgr a) 422–423, 466, 483–484, 686, 745
 — (*Lapaad*), Oláhlapád – Lopadea română/Lopadea Veche, Fehér m, h 753–754, 933, 970, 988
 —i hospesek 753
 —i officialis 753
 lapály I. síkság
 Lápos (*Lapus*), fn, Újfalu, Rudály 534, 548–549
 Láposerdő (*Lapuserdew*), fn, Szovát 482
 Laskod (*Loskod*), elnéptelenedett település Baktalórántháza és Kántorjánosi között, Szatmár m/M 13, 200, 558, 580
 —i lkk: Fafeu (d) Mihály, Lőrinc és mátkája: Chemeté, Mihály (Zeuke f), Miklós (Chako /d/ Lőrinc f), Miklós (Lodomer f), Miklós (Márk f), Tamás (Chako /d/ Lőrinc f)
 —i cs: Ábrahám (Mihály f) 558; Mihály (Ábrahám a) 558
 Laslea I. Szentlászló
 László, bácsi éneklők I. Kaboli ifj. László
 — (Péter f), békési főesp (1340–1344), várad-i kk (1340–1344) 145
 — budai olvasókk (1328–1340), várad-i Szűz Mária-társaskáptalan prp (1343–1344), várad-i ppki helynök (1340–1344) 11, 158
 — csázmai prp I. Zsámboki László
 — csongrádi főesp (1354) 754
 — egri prp, egri ppki helynök I. Jánoki László
 — mgr, erd kk, dékánkk I. Nagy László mgr
 — mgr (Loránd vd f), erd és várad-i kk, telegdi főesp I. Borsa nb László
 — mgr (Tyba f), erd kk (1326–1346), ugozsai főesp (1331–1346) és várad-i olvasókk (1335–1349) 55, 75, 86–87, 157–158, 160, 203, 242, 253, 313, 325, 342, 390–391, 431, 440, 451–452, 501
 — erd kk I. Kaboli ifj. László
 — mgr, erd káptalani jegyző (1349–1356) 541, 837
 — (Ulrich f), esztergomi és győri kk I. Vilémovi László
 — mgr, hunyadi főesp (1353/1356–1360), erd kk (1356–1360), dékánkk (1357–1358) 701, 870, 949, 953, 999

- igeni plb (1353–1379) 701, 871
- kalocsai érsek l. Kaboli László
- kápolnaisp l. Zsámboki László
- (Ulrich f), keresztényszigeti plb l. Vilémovi László
- kir titkos kancellár l. Zsámboki László
- kolozsmonostori apát l. Cudar László
- fr, kolozsmonostori szerzetes (1345–1353) 256, 271, 723
- pesti főesp (1354) 754
- mgr, szolnoki főesp (1332–1341), vinci plb (1341) 71, 79
- mgr, váradi éneklők (1347–1360) 431, 440, 451–452, 501, 504, 518, 636, 652–657, 769, 794, 821, 827, 1036–1037
- váradi kk (1343), a Szt. Kereszt-oltár igazgatója 130
- mgr, váradi kk (1343) 158
- (Ulrich f), váradi kk l. Vilémovi László
- mgr, váradi kk, sublector (1348) 447–448
- váradi karpap (1349) 538
- mgr (László f), klerikus, váradi kk, b, Szekeres 102, 274, 277, 613
- váradi olvasókk, ppki helynök l. Gutori László
- a váradi Szt. Lőrinc-oltár igazgatója (1349) 506
- zágrábi kk l. Kaboli ifj. László
- László (I.), Szt., király (1077–1095) 81, 400, 777
- (IV.), király (1272–1290) 227, 299, 301, 418, 736, 784, 820
- (V.), király (1440/1453–1457) 213, 582
- bonchidai officialis (1359) 1105
- , erd ppki jegyző (1355) 775
- erd avd l. Tolcsvai László
- erd vd és szolnoki isp l. Kán nb László
- kamaraisp l. Szatmári László
- mgr (Kulus f), kir emb l. Lachk mgr
- mgr (Mihály f), relator, Lackfi András fam 549
- mgr, székely és medgyesi isp l. Hermán nb Lack
- mgr (Emuch f) l. Vas cs
- (István a) 881
- (János a), Nemes (d) Péter rokona 55
- (Simon f, Tatamér prp unokaöccse) l. Buncza László
- (Guth f), kir emb, b, Ad 445, 506, 647, 650
- lk, Ad 446
- (jd. Akus mgr f), b, Ákos 87
- (János f), b, Andránháza 1055
- (Balázs f), kir emb, fehérvári szb, b, Balázsfalva, Tür 340, 353, 474, 537, 575, 588, 891, 903, 1100, 1111
- (Márk f), b, Báldon 518
- (Sumurakus f), b, Barcsa 9
- mgr (János f, György, László és Szaniszló a), szabolcsi isp, b, Bátor l. Bátori id. László
- (László mgr f), b, Bátor, Somlyó l. Bátori ifj. László
- (László a), b, Béld 864
- (László f), b, Béld 864
- (Mihály f), b, Bensetelke 73
- (János f, György és Miklós a), b, Botháza 510, 568, 813
- (Lamperth f, János, László és Miklós a), b, Csán 36, 365
- (László f), b, Csán 36
- (Domokos f), kir emb, b, Csekelaka 340, 831
- (Potoch mgr a), b, Dédács, Krasznaszeg 431
- (Pál a), b, Dellő 232
- (János f), b, Doboka 899
- (László f), b, Doboka 899
- mgr (Miklós f, Deseu, Egyed, Imre, Jakab, László, Mihály és Miklós a), b, Doboka, Mikes, Almás 15, 18, 50, 98, 461, 664, 674, 899, 980, 1022
- (Imre f), b, Ebesfalva 617
- (Sarus f, György, István és Oppor a), b, Ebesfalva 120, 227, 250, 531, 617
- b, Egres 974
- (Miklós f) b, Elyüsfalva 357
- (Miklós f), b, Esküllő, Zsombor 257
- comes (Gurke f), esküdt, lk, Esztergom 1021

- comes, bíró, esküdt, lk, Esztergom 1021
- ([...] f), vdi emb, b, Fehér v Torda vm 785
- (Miklós f), b, Füged 716
- (Adorján f), b, Gáld 469
- (Benther f), b, Gáld 1099
- (Herbord f), b, Gáld 1099
- (Pethew f), b, Gáld 322, 469, 1099
- (István f), b, Genyéte 268
- (Mihály a), b, Gergelyháza 952
- (Loránd f, Tamás a), b, Gesztes 508
- (János a), b, Girolt 827
- (Tamás f), vdi emb, b, Göc, Köblös 191, 376, 416, 487
- b, Gyerőmonostor I. Rado László
- mgr (András avd f), vdi/kir emb, b, Gyógy 324, 355, 665, 864, 871, 1100
- (István f), b, Gyógy 871
- (Nemes /d/ Péter f), b, Gyulatelke, Szentmárton 55
- (Batz f), vdi emb, b, Helmec 1064
- (Beer f, Miklós a), b, Hidegkút 436
- (János f), b, Hidegvíz 403–404
- (Domokos f), b, Hídvég 523, 1079, 1088
- (Beke és Domokos a), b, Iklód 16, 175, 227, 234, 409, 450, 460–461, 470–471, 572, 576, 980
- (Beke/Ywke f), avdi emb, b, Iklód, Szopor 266, 271, 716, 1009
- (Pál f), b, Illye 329
- (Péter f), kir emb, b, Indal 449
- (Dénes f), b, Jára 52, 89
- (János f), b, Jára 951
- mgr (Paska f), udvari lovag (1348), b, Jára 449
- (Iwan f), b, Kálló, Semjén 491, 1024, 1026
- (Simon f), b, Károly 502
- (János f), kir emb, b, Kegye 502, 746, 770, 821
- (Jakab és Miklós a), b, Kémer I. Fekete (Niger d) László
- (Rafael f), avdi emb, b, Kend 734
- (Leukus f), lk, Kenyér 364
- (Miklós f), b, Kerék 418
- (Mihály f), b, Keresztúr 272, 300
- , vdi emb, b, Komjátszeg 785, 798
- (Illés f), b, Korpád 780, 879–880
- (Markalf f), b, avdi emb, Korpád, Pata 204, 280, 676
- (Miklós f), b, Korpád 780, 880
- (Jakab f), b, Kusaly 769
- (Jakch mgr f), b, Kusaly 724, 769
- (Gergely f), kir/vdi emb, b, K-Szolnok vm 146, 811, 1097
- (Desew mgr f), b, Losonc I. Losonci cs
- (Desew f), b, Majos 195
- (János a), b, Majos 195, 803, 876, 972, 1049
- (Manel f), b, Majos 195
- (György f), b, Menyő 560
- comes (Myhalch f), b, Mihálcfalva 214, 364, 499
- , avdi emb, b, Mocs 488
- (Miklós f), b, Mon 560
- (István mgr és László mgr a), b, Nádas, Méra 468, 485, 490, 493, 615, 622, 683, 725, 909, 1022–1023, 1029–1031
- (János f), avdi emb, b, Nádas 952
- mgr (László f), b, Nádas 615, 725
- mgr (Jakow f, János a), b, Nagymihály 1038
- (Mihály mgr f), b, Néma 59, 684
- (Natha f), kir emb, b, Nyavalyád 1038
- (Imre f), kir emb, b, Nyüved 1078
- (István f), b, Olnok 193
- (Gál f), fogoly, b, Omor 997
- (István f), b, Oroszfája 429
- (Apród János f), b, Ós, Palatka 877
- (András f), b, Pályi 129
- (Péter f), b, Panyola 886
- (Mark f), b, Pele 1046–1047, 1092–1093
- mgr (János f), b, Pestes 564–565, 708
- (János f), b, Péterfalva 596
- , vdi emb, b, Petlend 983
- (Beke f), b, Póka 417
- (Rajnold f, István a), b, Radnótfalva, Légen 466, 495
- (Balázs f), b, Récse 795
- (Cheh /d/ Jakab f), kolozsi szb, b, Röd I.

- Ródi „Cseh” László
 — (Tamás f), b, Sárd 731
 — (Miklós a), b, Sámson 445, 475
 — (János f), b, Sarmaság 955, 961, 963, 1014
 — (Mihály f, Mihály, Miklós, Péter és Tamás a), b, Semjén 491
 — (János a), b, Sima 7
 — (István f), b, Szárazpatak 531, 551
 — (Hegen f, László mgr és Miklós mgr a), b, Szarvad, Dörsök, Szentmiklós 502, 505, 508–509, 511, 633, 641, 668, 671, 681, 705, 713, 715, 747, 770, 778, 811–812, 994, 1008, 1026, 1039–1040
 — mgr (László f), kir emb, b, Szarvad, Dörsök, Szentmiklós 502, 505, 508–509, 511, 641, 668, 671, 705, 713, 715, 770, 811–812, 1026
 — (Tamás a), b, Szécs 106
 — b, Szécs 629
 — (Tamás f), b, Székelyszeg 1073
 — (Lukács f, István mgr, László mgr, Lukács mgr és Tamás mgr a), b, Szekeres 102, 274–275, 277, 613, 918
 — (János a), b, Szentandrás 1073
 — (id. Miklós f), b, Szentgyed l. Vas László
 — (ifj. Miklós f), b, Szentgyed l. Vas László
 — (László a), b, Szentgyörgy 384
 — (László f), b, Szentgyörgy 384
 — (Tyburch f), b, Szentmiklós, Záh l. Fodor László
 — (Jula f, János a), b, Szentpál, Gyula 406
 — (Domokos f), b, Szentpál, Széplak 120, 164, 190
 — (Egyed f), avdi/kir emb, kolozsmonostori fam, b, Szomordok 787, 802, 824, 878, 887, 989, 1101, 1107, 1110
 — ülnök, b, Sztrigy 227
 — (János f) b, Táté, Bökényszeg 751
 — (György f), b, Törek, Bénye 340, 353
 — (Mihály f), b, Tuzson, Palatka l. Bolgár László
 — (János f), b, Vaja 558
 — mgr (Donch mgr f), b, Valkó l. Zólyomi László
 — (Demeter f), b, Valkó, Farnas 485, 490, 493, 909, 1023, 1030
 — (Pál f), b, Valkó 485, 490, 493, 909, 1023, 1030
 — (János mgr a), b, Várda l. Várdai László
 — (István f), b, Veresmart 716
 — mgr (Gyleth f), dobokai isp, b, Virágosberek 227, 300, 307, 559, 830, 837
 — (István f), országbírói emb, b, Viszló l. Veres (Rufus) László
 — (Dávid f), b, Ivánkaháza 1000
 — (István f), b, Zsuk 231, 476, 482, 489, 1102
 lat (= 1/16 márka) l. márka
 Laterán (*Lateran*), pápai palota Rómában 168
 —i zsinat l. zsinat, egyetemes, lateráni
 lator kiszabadítása 746
 — rejtegetése 858
 — üldözése 746, 853, 975
 — vagyonának lefoglalása 91
 latorkodás 53, 227–228, 365, 382, 386, 395, 398, 416, 420, 426, 437, 564–565, 708, 727, 881, 957, 975, 1053
 — felszámolása 584
 Láz (*Laaz*), elnéptelenedett település Oláhlapád környékén, Fehér m 933, 970, 988
 lázadók 27, 577, 601, 719, 771, 863, 878, 959, 1084
 Lázár, kolozsmonostori apát (1299) 374–375
 Lázári (*Lazar*) – Lazuri, Szatmár m, h 1045
 Lázári cs (Káta nb): János (Tamás f) 1045; Tamás (János a) 1045
 leányjog 66
 leánygyed 23–24, 47, 61, 87, 146, 150, 157, 190, 213, 242, 247, 249, 254, 257, 259, 263, 295, 302, 310, 315, 355, 364, 367, 403–404, 418, 424, 446, 452, 478–479, 499, 503, 552, 557, 563, 578, 670, 716, 730, 755, 773, 814, 833–835, 838–839, 847, 852, 855–856, 871–872, 890, 912, 930, 951, 974, 978, 1022, 1041–

- 1042, 1051, 1064, 1074, 1090, 1092–1093. L. még birtok öröklése leányágon
 — kiadásának elhalasztása 978
 — — megtagadása 249, 602, 750, 849, 969
 — kifizetésének elmulasztása 871
 —, részletben fizetett 871
 —ről való lemondás 357, 359, 453, 629
 Leányvár l. Fenes
 Lechința, Lechnitz l. Lekence
 Lednic (*Legnyche*) – Lednica, Trencsén m/Szl, vár 69, 73–75, 94
 —i vn: Orrus (d) Miklós
 Leel (György a), b, Lél, Tót 799
 Lefantovce l. Elefánt
 legelő közös használata 948
 legeltetés 71, 331, 507, 570
 Légen (*Legyun*) – Legin/Legii, Kolozs m, h 196, 198, 240, 244, 373, 466, 495, 1073, 1075, 1081–1082
 —i cs l. Radnótfalvi cs
 Leghea/Leghia l. Jegenye
 Léka (*Leuka*) – Lockenhaus, Vas m/A, vár 400
 Lekence (*Lekenche*), Komlód – Comlod, folyó 803, 1049
 — (*Lekenchepathaka*) – Lechința, folyó 306–307, 594–595, 848, 869, 998
 Lekence (*Lekunche*), Szászlekence – Lechința – Lechnitz, Beszterce sz/B-Naszód m, h 585, 594–595, 597, 608, 612, 837, 846, 848, 869, 873, 998–999
 —i kereskedők 585
 —i plb: Balázs 837
 —i b-ok: Blasius (Stephan f) 595, 597, 612, 846, 848, 860, 869, 873; Jakob (Nikolaus f) 595, 597, 612, 846, 848, 860, 869, 873; Johann (Lorenz f) 595, 597, 612, 848, 860, 869, 873; Ladislaus (Stephan f) 595, 597, 612, 846, 848, 860, 869, 873; Lorenz (Johann és Nikolaus a) 595, 597, 612, 846, 848, 869; Nikolaus (Jakob a) 595, 597, 612, 846, 848, 869; Nikolaus (Lorenz f) 595, 597, 612, 846, 848, 860, 869, 873; Stephan (Blasius, Ladislaus és Stephan a) 595, 597, 612, 846, 848, 869; Stephan (Stephan f) 595, 597, 612, 846, 848, 860, 869, 873
 —i cs: Benedikt (Gallus a) 594–595, 597, 612, 846, 848, 869, 873; Gallus/Gal (Benedikt f) 594–595, 597, 612, 846, 848, 869, 873; Isaak (Mathias a) 594–595, 597, 612, 846, 848, 869, 873; Mathias (Isaak f) 594–595, 597, 612, 846, 848, 869, 873; Peter mgr (Syberk f), deák, kolozsmonostori konventi jegyző (1351–1359) 594–595, 597, 608, 612, 846, 848, 863, 869, 873, 878, 998–999, 1018, 1063, 1066; Syberk/Syberd (Peter mgr a) 594–595, 597, 608, 612, 846, 848, 869, 873, 999
 Lél (*Leel*) – Zlatná na Ostrove, Komárom m/Szl, h 799
 —i cs (Becsegergely nb): Erne mgr (Moyza f) 799; György (Leel f) 799; János (Villam f) 799; Leel (György a) 799; Moyza (Erne mgr a) 799; Villam/Vyllum (János a) 799
 Lele (*Lehy*) – Lelei, K-Szolnok/Szatmár m, h 298, 445, 511
 —i cs (Kaplyon nb): János (Tamás a) 445; Tamás (János f) 445
 Lelesz (*Lelez*) – Leles, Zemplén m/Szl, mv
 —i konvent (hiteleshelyként) 525, 1093
 lelkipigozodás akadályai 986
 —, híveké 1119–1120, 167, 273, 507, 1131, 850
 lelkiismeret 172
 lemeztelenítés l. nők megeroszkolása
 lemondás l. még birtokról, hozományról, jegyajándékról, jogigényről, leánynegyedről, perről
 —, főesperességről 145, 186, 313, 390, 914, 923
 —, kanonokságról 168, 293, 347, 391, 720, 768
 —, olvasókanonokságról 472, 796, 822
 —, plébániáról 1123, 929, 992
 —, prépostságról 103, 273, 347
 Lénárd (Imre és János a), b, Esztény 194, 203

- , vdi emb, b, Szilágytő 376
 — (István f), avdi emb, b, Zsuk 231, 488–489
 Lengel (d) János (István f), b, Kálló, Semjén 491
 Lengyelkék (*Regurkerh*) – Ringelkirch, elnéptelenedett település Hosszútelke határában, Fehér m 242, 264, 815
 Lengyelország 313, 906
 Lenting (Michael a), b, Fata 208
 Leorint l. Lőrincrève
 Lépes Loránd, erd avd (1415–1438) 199, 730
Lesan, azonosíthatatlan település Gáld környékén, Fehér m 1099
 —i Konya 1099
 Lesina, Fara – Hvar, Dalmácia/H, v 1059, 1062, 1084, 1108
 —i ppk: Ciga Stjepan fr
 Leske (*Leske*), Apáthavasa, erdőbirtok a Gyalui-havasokban, Kolozs m 375
 Lesták kir étekgógmester, bán, somogyi, tolnai és fejéri isp l. Paksi Lesták
 —/Lewstachius mgr, Losonci István mgr és Tamás mgr sógora (?) 453
 Léta (*Leta*) – Lita, Torda/Kolozs m, vár 25–26, 71, 1066
 —i vn: Rimai Miklós
 letartóztatás 7, 91
 letelepedés tiltása 70
Leuka l. Léka
 Leukes/Leukus l. Lökös
Leurynchreue l. Lőrincrève
Leuskyrch l. Újgyház
 Leustach, Lewstachius l. Lesták
 levél l. oklevél, missilis
 levelesítés 564–565, 606, 708, 858. L. még ítélet, főbenjáró
 levelesláda l. okleveles láda
 levéltár 337
 — feltörése 840
 —, elpusztult 82, 176, 312, 439, 552, 725
 levetkőztetés l. nők megerősöztetése
 licentiatius l. egyházjogi/teológiai licentiatius
 liget l. erdő
 Liget (*Lygeth*), fn, Balla 75
 — (*Lygety*), fn, Harangláb 1016
 Lilim (Dombroí János fel), b, Nádas 730
 Limpapataka (*Lympaahpataka*), fn, Kaznacs 73
Limuda, azonosíthatatlan település 623
 —i lk: Johann (Johann a) 623; Johann (Johann f), császári közjegyző (1351) 623
 Liorint l. Lőrincrève
 Lipcse (*Lypche*), Németlipcse – Némecká Lupča – Deutsch Liptsch, Liptó/Szl, mv 34
 Lippa (*Lyppa*) – Lipova, Arad m, mv
 —i pénzverő kamara 885, 913, 960
 —i — — ispánja: Mihály mgr (György f)
 Liptó (*Lyptou*), Nagyvár, Liptó m, vár 1118
 —i vn: Gönyüi Tamás mgr
 — (*Liptouia*) vm, Szl 60, 181, 795
 — — ispánja: Bebek György mgr; Gönyüi Tamás; Zólyomi Donch mgr
 Lita l. Léta
 litteratus l. deák
 Litvánia (*Lythua*), baltikumi fejedelemség 400
 —i hadjárat (1345, 1352) 400, 675, 942
 Livada l. Dengeleg, Egres
 Livezile l. Jád
 ló 62, 71, 166, 199, 335, 382, 386, 396, 400, 527, 746, 756, 881, 987, 1063, 1107. L. még csikó, kanca, mén
 — átengedése fam által urának 1118, 601, 771
 — elkobzása, visszaadása és visszaszerzése 1126
 —, döglött 559
 —, tilosban legelő, elkobzása 1087
 Loamneş l. Ladamos
 lóbor 746
 Loc (d) Johann, lk, Szelindek l. Locz Johann
 Lochk/Locz (András székely isp a) l. Hermán nb Lack
 Lockenhaus l. Léka
 Locz/Loc (d) Johann, lk, Szelindek 948, 1115
 Lodomer (Miklós a), lk, Laskod 13

- Lodumateluk* l. *Ladamos*
Loeskirchen l. Újegyház
 lófő (*Lwhfew*) birtok 742 (!)
 Logig l. Ludvég
 Lompérd (*Lamperth*) – Lumperd/Zoreni,
 Kolozs/B-Naszód m, h 197, 858
 —i cs: János 197; „Cseh” Tamás 197, 858
 Lompért (*Lomperth*), Szilágylompért –
 Lompirt, K-Szolnok/Szilágy m, h 961–
 962
 —i cs: István 961
Lomulgrab, fn, Sellenberk 90
 Lóna (*Lonay*), Kendilóna – Luna de Jos, Do-
 boka/Kolozs m, h 25, 227, 461, 890
 —i cs (Kaplyon nb): Demeter (János f) 461,
 890; Illés (Pál f) 461; János (Demeter,
 János és Mihály a) 461; János (János f)
 461; Kaplyon/Koplian, avdi emb, ülnök
 25, 227, 461; Mihály (János f) 461; Mi-
 hály (Péter f) 461; Pál (Illés a) 461; Pé-
 ter (Koplian és Mihály a) 461
 Lónapoklostelke l. Poklostelke
 Lopadea (Nouă/română/ungurească/Veche)
 l. Lapád
 lopás 91, 227–228, 320, 395, 398, 416, 420,
 437, 524, 542, 561, 639, 746
 lopott jószág felkutatása 542, 746, 881, 975
 — — menekítése 746
 — — visszaadása 918, 975
 Lopret l. Lupret
 Lopus (d) János, kir emb, b, Ózd 121
 Loránd mgr, erd örkk l. Illyei Loránd
 Loránd (László mgr főesp a), erd vd l. Borsa
 nb Loránd
 — (Miklós a), b, Arad vm 318
 — comes bíró (1349), lk, Dés 496
 — (László a), b, Gesztes 508
 — (István a), b, Kalocsa, Márkháza 172, 256
 — (Pál a), b, Megyer 715
 — (Elek f), b, Musko 770
 — (Tamás f, Anch fivére), b, Pályi 129
 — (István és Tamás a), b, Szentpál 406
 Lórántháza (*Lader*), Baktalórántháza, Sza-
 bolcs m/M, h 558
 —i plb: Márk 558
- Lorenz (Johann és Nikolaus a), b, Lekence
 595, 597, 612, 846, 848, 869
 Losonc (*Luchunch*) – Lučenec, Nógrád
 m/Szl, mv 246, 937, 944, 1051
 —i udvarház 944
 —i cs (Tomaj nb): Dénes, id. (Dénes a, Ta-
 más „a”), erd vd (1233–1234) 227, 949;
 Dénes, ifj. (id. Dénes f, Desew mgr, Ist-
 ván mgr és id. Tamás mgr a) 30, 32, 52,
 89, 159, 162, 243, 246, 360, 381, 393,
 453, 461, 481, 487, 522, 540, 64, 734–
 735, 766–767, 793, 826, 851, 858, 937,
 944, 949, 957, 975, 995, 1051, 1065,
 1074, 1087
 —i cs (Bánfi-ág; Monyorói, Régeni cs): Ist-
 ván mgr (id. Tamás mgr f) 767, 937,
 1051, 1065; Tamás mgr, id. (id. Dénes
 vd „f”, ifj. Dénes f, István mgr és ifj.
 Tamás mgr a), ülnök 30, 32, 52, 89,
 159, 162, 227, 243, 246, 360, 381, 393,
 453, 461, 481, 487, 522, 540, 614, 734–
 735, 766–767, 793, 826, 851, 858, 937,
 944, 949, 957, 975, 995, 1051, 1065,
 1074, 1087; Tamás mgr, ifj. (id. Tamás
 mgr f), udvari lovag (1357) 381, 540,
 767, 851, 937, 944, 1051, 1065
 —i cs (Dezsőfi-ág): Dénes (Desew f) 937;
 Desew mgr (Dénes f, Dénes, László,
 Mihály és Miklós a) 246, 393, 461, 481,
 766, 937, 1051; László (Desew f), erd
 vd (1376–1385, 1386–1392) 446, 463,
 835, 837, 937, 1051; Mihály (Desew f)
 937; Miklós (Desew f) 937
 —i cs (Losonci-ág): Dénes (István mgr f)
 937, 1051; István mgr (Dénes f, Dénes
 és István a), szőrényi bán (1342–1349)
 246, 393, 453, 481, 519, 540, 544, 937,
 1051; István (István mgr f) 937
 Lothard (Hench testvére), b, Radna, Sófalva
 230
 lovag (*miles*) 340, 353, 400, 799, 895, 959
 —, udvari (*miles aule regis*) 183, 226, 449,
 505, 523, 527, 535, 553–554, 567, 587,
 591, 631, 724, 754, 788, 795, 920, 933,
 944, 985–986, 1009, 1012

- , —, hercegi 553
 —, —, királynéi 970, 988, 1076
 lovas l. katona, lovas
 lovászmester, kir: Lackfi ifj. Dénes, id. Imre és id. István
 —, — al-: Vas „Veres” Péter
 Lozsád (*Losady*) – Jeledinți, Hunyad m, h 302, 982
 —i fn: Vojánkeresztpataka
 —i cs: Gyurk (Márton f) 302; János (Tamás f) 302; Lőrinc (Márton f) 302; Márton (Gyurk és Lőrinc a) 302; Miklós (Pál f) 982, 1048; Pál (Miklós a) 982, 1048; Tamás (János a) 302
 Lozsárd (*Losaad*) – Lujerd/Lujerdiu, Doboka/Kolozs m, h 461
 Lócse (*Leucha*) – Levoča, Szepes m/Szl, v 959
 —i lk: Miklós mgr, nyitrai éneklők (1352–1357), szepesi kk (1357) 959
 Lökös/Leukus, kir pohárnok- és étékfogó-mester, székely és brassói isp l. Rahlolcai „Tót” Lökös
 —/Leukus (Péter a) l. Bátori Leukus
 — (Bertalan, id. János és ifj. János a), b, Ardó 832
 — lk, Borzás 430
 — (András f), lk, Bujtur, Kenyér 364
 — mgr (Miklós f, Balázs, István, Mihály és Miklós a), b, Doboka 15, 18, 98, 461, 572, 899
 —, kir emb, b, Héderfája 903, 934
 — mgr (Tamás f), b, Kusaly 66, 503
 — mgr (Jako f), b, Mada 478, 602
 — (Péter f), b, Panyola 886
 — (István f), b, Szentmárton 326
 — mgr (Gergely f), b, Széplak 750, 792, 1043
 Lőrinc, boszniai ppk (1336–1347) 383, 400, 410
 — erd karpap (1352) 678
 — fr, pap, kolozsmonostori szerzetes (1356–1357) 873, 881
 Lőrinc, Ősi „Apród” János fam 877
 — (István a) 400
 — mgr (Emuch f) l. Vas cs
 — (István prp/főesp a) l. Kanizsai Lőrinc
 — (János csanádi isp a) l. Telegdi Lőrinc
 — (Miklós erd vd a) l. Rahlolcai Lőrinc
 — (Máté f), b, Baksa 445, 457
 — (Simon a), b, Balázstelke 1098
 — (János f), b, Báldon 225
 — (Endre f), vdi emb, b, Csán 811
 — avdi emb, b, Császári 964
 — (Péter f), vdi emb, b, Csongva k 586, 590
 — deák, bíró (1353), lk, Désakna 684
 — (István f), b, Detreháza 73
 — (Abel f), vdi emb, b, Devecser 40–41, 48, 376, 385, 398, 416, 964, 971
 — (Benedek a), b, Doboka vm 559
 — (János f, Domokos a), székely, lk, Domboró 798, 847, 849, 969
 — (István a), b, Esküllő, Köblös, Zsombor, Kendermező 249, 254, 572
 — (Pech f), b, Kecel 10, 290, 764
 — b, Kecset 463
 — (Simon f, Pál a), kir emb, b, Kegye 502, 746, 770
 — lk, Laskod 13
 — (Márton f), b, Lozsád 302
 — (István f), b, Méro 64
 — (János f), avdi/vdi emb, b, Nádas 122, 730, 787, 789, 791, 824, 826, 989
 — (Pouch f, Jakab és Miklós a), b, Papfalva, Szentandrás 957, 989, 1010
 —, kir emb, b, Pátyod 56, 60, 1126
 —, villicus, lk, Pulyon 25
 — comes (Balázs és János mgr a), b, Récse 73, 139–140, 147, 460, 462, 470, 517, 591, 642, 649, 709, 788, 795, 838, 845, 898, 1097, 1112
 — (Balázs f), b, Récse 795
 — (János a), b, Süly 87
 — (Mihály a), jb, lk, Szamosfalva 809
 — (Péter f), b, Szécs, Fülöpös 918
 — (István főesp a), b, Szentgyörgy 178
 — (István főesp testvére), b, Szentgyörgy 384
 — (Anna, Gergely és Serephel a), b, Széplak 750, 792, 1043

- avdi emb, b, Szucsák 468
 — (János a), lk, Torda 1108
 — (Pap /d/ István f), b, Tuzson, Palatka 372, 392, 432–434, 459
 — (Chenke f), lk, Valkó 51
 Lórincháza (*villa Laurentii de Galla*), elnéptelenedett, azonosíthatatlan település Tótvárad környékén, Arad m 88
 Lórincreve (*Leurynchreue*) – Liorinț/Leorinț, Fehér m, h 124, 451
 Luccari, Domenico, spalatoí érsek (1328–1348) 383, 400, 410, 577, 706–707, 711, 745, 777, 818, 825
 Lučenec l. Losonc
 Lucera (*Luceria*), Olaszország, v 577
 Lucia (Mihály jegyző nővére), b, Detrehem 31
 — (Nauizcha f), szolga, lk, Póka 417
 Ludas (*Ludas*), Mezőség-patak – Pârâul de Câmpie, folyó 482
 Ludas (*Bothludas*), Botludas, Kisludas – Gusu – Giesshübel, Fehér/Szeben m, h 474
 —i cs: István 474
 Ludbreg – Ludbreg, Kőrös m/H, mv
 —i cs (Péc nb): „Csúz” János 577
 Ludiuic (Johann a), lk, Sáros 1027
 Ludvég (*Ludueghfolua*) – Logig –Ludwigsdorf, Kolozs/B-Naszód m, h 890
 Lujerd l. Lozsárd
 Luka (János vn a) 967
 Lukács, erd karbeli pap (1355) 780
 — mgr (László f), erd kk, b, Szekeres 275, 613
 — (Elek f), titeli prp (1342), zágrábi olvasókk (1342–1348), erd és zágrábi kk (1348) 103–104, 222, 472
 Lukács vdi officialis (1341) 79
 — (Jakab a) 279
 — (Tatamér prp sógora) 22
 — (János f), b, Ad 506
 — (Jako f), b, Béd 864
 —/Lukachius mgr (András avd f), ülnök, b, Gyógy 227, 324, 355, 665, 871
 — (Péter f), vdi emb, b, Keszi 1064, 1092
 — (Márton f), b, Macskás 952
 — (Saul f), b, Mindszent 670
 —, kir emb, b, Ózd 121
 — (László a), b, Szekeres 613
 — (Gábor f), tanú, b, Tét 715
 Lukács (kövecsecsi) cs lt 204
 Lumpérd l. Lompérd
 Luna de Jos l. Lóna
 Luncani l. Gerend
 Lungu Iwan, kenéz, lk, Csicsó 735
 Luprecht, ifj, lk, Hermány 90
 — comes, lk, Veresmart 516
Luprechzaza l. Beregszász
 Lupret (Heneng f), b, Dálya 53
 —/Lopret (Michael és Nikolaus comes a), b, Dálya 45, 53
 Lupu l. Farkastelke
 Lüki (*Lyuky*) – Iteu, K-Szolnok/Bihar m, h 88
Lwhfew l. lófő
Lythua l. Litvánia
- ## Ly
- Lyukashalom (*Lykoshalm*), fn, Kőrös 407
 lyukashatár 130, 385, 416, 437, 484, 527, 541, 698
- ## M
- Macedónia (*Mac(h)edonia*) – Macedonia, Temes m, h 920, 933, 944
 —i cs: Péter, udvari lovag 920, 933, 944
Machalakwth l. Mocsolyakút
Machalapathak l. Mocsolyapatak
 Măciçașu/Macicașul lung/Macicașul ungu-resc l. Macskás
 Macska (Machka d) cs: Domokos mgr (János f), kir kardhordozó (1349), aranyosi vn (1350), erd avd (1356–1359) 48, 533, 546, 574, 595, 597, 608, 612, 838, 841–842, 845–846, 855, 860–861, 863,

- 869, 873, 877–878, 888, 890–891, 893, 906, 908–911, 919, 931–932, 935–936, 941, 952, 954, 964, 971, 975, 977–978, 980, 982, 984, 989, 995, 998–999, 1010–1011, 1015, 1018, 1022–1023, 1029–1030, 1032–1034, 1048, 1058, 1063, 1077, 1087, 1090; Ivanka (János f) 906; János (Domokos és Ivanka a) 533, 546, 906
- Macskás** (*Gyosmachkas*), Hosszúmacskás, Diósmacskás – Macicașul Lung/Satu Lung, Doboka/Kolozs m, h 26, 406, 952, 1007
- i cs: Gune (Péter a) 952; István (Márton f) 952; „Kerek” János (Péter f, Miklós a) 952, 1007; János (Márton f) 952, 1007; Lukács (Márton f) 952; Márton (Péter f, István, János és Lukács a) 952, 1007; „Darabos” Mihály 908, 919, 952, 987, 1007; Mihály (Miklós f) 952, 1007; Miklós (Péter f, Mihály a) 952, 1007; Miklós („Kerek” János f) 952, 1007; Péter (Gune f, „Kerek” János, Márton és Miklós a) 952
- (*superior Machkas*), Magyaracskás, Felsőmacskás – Macicașul ungu-resc/Măcițașu, Kolozs m, h 841, 911, 952, 977, 1007
- i Szt. Márton-templom 841
- i cs: Gergely (Miklós a) 977, 1007; Joseph (Miklós a) 911, 952, 977; Miklós (Gergely f) 977, 1007; Miklós (Joseph f) 911, 952, 977
- (*Machkas*), Szentmártonmacskás, Alsómacskás, Botosmacskás – Sânmărtin-măcițaș/Sânmărtin, Doboka/Kolozs m, h 977
- i cs l. még Matskási cs
- Macsó** (*Machow, Bator*) – Mačva, Sz, bán-ság és vár 383, 400, 410, 577, 706–707, 711, 745, 777, 818, 825, 937, 1059, 1062, 1084, 1108
- i bán: Csák nb Miklós; Garai id. Miklós; Lackfi András; Ostfi Domokos
- Mada** (*Mada*), Nyírmada, Szatmár m/M, h 478–479, 602
- i cs: András (Jako testvére) 602; Jako (Lőkös mgr a) 478, 602; Lőkös mgr (Jako f) 478, 602; Margit (Miklós leánya, Wamus /d/ Mihály fel) 478–479; Madai Miklós comes (Péter f, Margit a) 478–479; Péter (Miklós a) 478–479
- Madaras** (*Madaras*), Mezőmadaras – Mădăraș, Maros sz/m, h 85
- i plb: Bertalan 85
- Mäeriste** l. Hídvég
- Magaré** (*Magare*) – Magărei/Pelișor – Magarei, Újegyház sz/Szeben m, h 895
- magister** (egyházi): 1, 6–7, 9, 11, 16, 23–24, 31, 33, 55, 70–72, 85–87, 95, 116, 121, 124, 147, 157–158, 179, 190–192, 204, 210, 214, 217–218, 220, 227, 230, 242, 244, 253, 259–261, 263, 265, 270, 283, 300, 302, 304, 310, 313, 315, 318–319, 322–325, 329–330, 342, 353, 355, 364, 369, 383–385, 398, 1126, 400, 403–404, 415–416, 418, 424, 429, 440, 448, 451–452, 456, 473–475, 482, 484, 499, 501, 511, 527, 536, 541, 550, 557, 571, 577–578, 586, 590, 602, 615, 648–649, 652–657, 704, 714, 716, 727–728, 730, 754–756, 764, 769, 793, 798, 821, 835, 837, 871, 892, 897, 900, 933–934, 941, 945–946, 953, 959, 967, 969, 988, 1041–1042, 1074, 1078, 1088, 1090–1091
- (világi): 7–8, 12–14, 18, 20–22, 25, 30–32, 39–41, 46–50, 52, 55, 59–60, 67, 69–70, 72–76, 86–89, 94, 98, 111, 119–120, 1118, 124, 129, 131, 142, 144, 159–160, 162, 164, 172, 201, 210, 212, 216, 220, 226, 243–244, 246–248, 298, 300, 305, 308, 338–340, 342, 353, 355, 359–360, 365, 1125, 377, 381–383, 386, 388–389, 393, 396, 1126, 400, 408, 410, 412–413, 416, 422–423, 427, 1128, 430–431, 438, 440, 443, 449–453, 455, 461, 478, 481, 483–487, 490, 492, 497, 503, 505, 508, 510–512, 521–523, 525, 527, 533–534, 536, 539–542,

- 546–550, 553–554, 559–560, 563–564, 567, 570, 572–574, 577–578, 584, 586–587, 591, 596, 601, 605, 1130, 606–607, 611, 613–615, 617, 622, 625–629, 636, 639, 641, 643–645, 658–659, 664–665, 671–672, 676–679, 681–683, 685, 687, 689, 691–694, 696–697, 700–701, 703–705, 712, 714, 716–717, 719, 722–724, 729, 731, 734–735, 742–743, 745, 747, 750, 754, 756, 758, 760–761, 766–767, 769, 771, 773, 778–779, 784, 788, 790–793, 795, 797–800, 804–806, 809–810, 813–814, 817, 825–826, 830, 838, 845, 851, 854, 858–859, 862, 866, 871, 876, 881, 884–886, 888, 890, 894–895, 898, 908–910, 913, 918–919, 928, 931, 936–937, 949–950, 954, 957, 960, 971–973, 975–976, 978, 983, 987, 990, 995–997, 1005–1006, 1008, 1010–1012, 1021, 1024, 1026, 1028–1029, 1031, 1033–1035, 1038–1040, 1043–1045, 1048–1049, 1051, 1055, 1057–1059, 1062–1063, 1065–1066, 1073–1075, 1077, 1081–1082, 1084, 1087, 1090–1091, 1096, 1105
- (világi értelmiség): 15–16, 18, 43–44, 64, 89, 115, 163, 1128, 430, 512, 553, 593–595, 597–598, 608, 612, 638, 666, 722, 737, 757, 762, 819, 848, 863, 869, 873, 878, 890, 951, 998–999, 1018, 1021, 1026, 1044, 1063, 1066, 1078, 1091
- , teológiai l. teológiai licentiatús
- Maglas (d) Miklós, lk, Torda 683
- máglyán való megégetés 7, 835
- Magna Insula* l. Csepel, Kereszténysziget
- Magnum Horreum* l. Nagycsűr
- magnum Kopsch* l. Kapus
- Magri* l. Bagó
- magszakadás 17, 28, 88, 116, 157, 220, 242, 259, 263–264, 270, 302, 310, 357, 370, 400, 410, 449, 501, 504–505, 563, 575, 611, 615–616, 629, 631, 641, 684, 709, 761, 786, 814, 832, 895, 930. L. még gyermektelenség
- Mägura Ierii l. Remete
- Magy (*Moygh*), Szabolcs m/M, h 811–812
- i cs: János (Miklós f) 811–812; Miklós (János a) 811–812
- magyar falu (*villa Hungaricalis*) 570
- jobbágy 94
- királyság l. Magyarország
- nyelv használata bíróságon 911, 977
- Magyar (d) Dénes mgr, b, Réde, Pályi 129
- Magyaró l. Monyoró
- magyarok 716
- Magyarország (*Ungaria*) 19, 22, 27, 79, 97, 133, 135, 1120, 228–229, 246, 279, 283, 296, 299, 313, 354, 379, 393–394, 1127, 459, 467, 521, 540, 555, 609, 618, 621, 624, 662–663, 712, 720–721, 732, 749, 772, 796, 823, 857, 904, 942, 1051
- végei l. országhatár
- iak erdélyi birtoklása 818
- i Illés, ferences szerzetes (1343) 1120
- i István fr ágostonos, nyitrai ppk l. Szigeti István
- Magyarzanchal* l. Szancsal
- Mahal/Máhal l. Mohaly
- Mäieräu l. Monyoró
- Majos (*Moyus*) – Moişa, Torda/Maros m, h 195, 803, 876, 972, 1049
- i (v. Szentmártoni) cs (Borsa nb): András (Desew f) 195; Balázs (Desew f) 195; Desew (Manel f, András, Balázs, János és László a) 195; János (Desew f) 195; János (László f) 195, 803, 876, 972, 1049; László (János a) 195, 803, 876, 972, 1049; László (Desew f) 195; László (Manel f) 195; Manel (Desew és László a) 195
- Majtény (*villa Mohten*), Nagymajtény – Moftinu Mare, Szatmár m, h 486
- Makarska, Dalmácia/H, v 1059, 1062, 1084, 1108
- i ppk: Bálint fr makkoltatás 339
- Mako (Katalin a), b, Tokaj, Sziget 558
- Makófalva (*Mokofalwa*), Makó, Csanád/M, mv 12

- i cs (Csanád nb): Dénes (Pál a) 12; Dénes mgr (Pál f) 12; Pál (Dénes f, Dénes mgr, Pál és Péter a) 12; Pál (Pál f) 12; Péter (Pál f) 12
- Makra (*Macra*), elnéptelenedett település Nyírbátor határában, Szatmár m/M 851, 858, 957, 1065
- i cs: János (Pál f) 851; Miklós (Pál f) 851, 858, 957, 1065; Pál (János, Miklós és Péter a) 851, 858, 957, 1065; Péter (Pál f) 851, 858, 957
- Makray cs felpestesi lt 564–565, 708
- Malach (d) Miklós mgr, b, Arany, Tamás-pataka 910
- Maladenus de Clissia l. de Clissia, Maladenus
- Maláncrav l. Almakerék
- Málás (*Maalas*), Nagymálás – Málaš, Bars m, h 1118
- i cs: Demeter comes (Miklós f) 1118; Miklós (Demeter comes a) 1118
- Malazgirt l. Manzikert
- Malé Trakany l. Kistárkány
- Malech (d) Miklós, beszercei plb, lk, Dombro l. Dombroí „Malech” Miklós
- Malin l. Málom
- Malmkrog l. Almakerék
- malom 23, 45, 51, 84, 113, 132, 250–251, 254, 258, 263, 267, 357, 364, 404, 526, 637, 697, 861, 930, 1073, 1084
- építése 45, 94, 306, 616, 666, 930
- javítása 616, 799
- jövedelme 306
- , háromkerekű 624
- , kétkerekű 624
- Málom (*Malunfolw*) – Malin, B-Szolnok/B-Naszód m, h 723
- i fn: Szépfá
- Malombérc (*Malomberch*), fn, Ős, Bongárd, Fűzkút 161
- malomgát (*gath*) 100
- javítása 624
- malomhely 73, 100, 242, 306, 320, 526, 551, 616, 748, 870
- Malomvíz (*Malomwyz*) – Râu de Mori, Hu-nyad m, h 1116
- i cs: „Kende” Mihály („Kende” Miklós f) 1116; „Kende” Miklós („Kende” Mihály a) 1116. L. még Kendeffy cs
- Malunfolw* l. Málom
- Manara*, Mănărade l. Monora
- Manasgardia* l. Manzikert
- Mănăstireni/Mănăsturul unguresc l. Gyerőmonostor
- Mánd (*Mand*), Szatmár m/M, h 994
- i cs: István 994
- Mándy cs lt 670
- Manel (Desew és László a), b, Majos 195
- Manfredonia (*Manfredonia*), Olaszország, v 564
- Manic l. Mányik
- Man(n)us (János f, Jakab a), b, Kályán, Bönye 626, 666, 687–689, 693, 700–701, 717, 737, 802, 817, 863, 878, 888, 989, 1057
- Manzikert (*Manasgardia*) – Malazgirt, Törökország, v 114
- i püspök: Nerses
- Mányik (*Manyk*) – Manic, Doboka/B-Naszód m, h 153, 197, 890
- i cs: István 197, 890; Petew/Petheu 153, 197
- Máramaros (*Maromoros*) vm, R és U 1125, 486, 525, 548–549
- — ispánja: Lackfi András mgr
- i román vd: Ioan (Ige f)
- i főesperesség és kerület 336
- Marawa*, fn, Dörsök 508
- Marcel (Miklós a), b, Fűrmenyes 50
- marchio 442
- Margarete (Cresche Nikolaus fel), lk, Brassó 84
- (Hedenricus fel), lk, erd eme 741
- (Michael comes leánya), b, Kelnek 242
- Marghita l. Margitta
- Margit („Harcsa” Benedek comes leánya, Péceli Péter fel), b, Bercel 819
- (Pál leánya), b, Berkes 600
- (Adorján leánya, Gáldi István fel), b, Gáld 1099

- (András leánya, Kusalyi Leukus mgr fel), b, Iriny, Kusaly 503
- (Ágnes leánya), szolgáló, lk, Jára 270
- (Leukus leánya), lk, Kenyér 364
- (Miklós leánya, Wamus /d/ Mihály fel), b, Mada 478–479
- (Mihály leánya), b, Petlend 599
- (Nauizcha f), szolga, lk, Póka 417
- (Péter leánya), b, Szentiván 312
- (Imre leánya, Bartavölgyi Pál fel), b, Szentkirály 155, 414
- (Székely Pál és Indali Aglynth leánya, Iwanka f Miklós fel), lk, Újtorda 1041–1042, 1090
- Margitta (*Maryta*) – Marghita, K-Szolnok/Bihar m, h 88, 650
- i officialis 650
- Margonya (*Margonya*) – Marhañ, Sáros m/Szl, h 856
- Marhardus mgr („Ördög” András f), Kaplyon nb, b, Károly 458, 573
- Mária királynő (1382–1385, 1386–1395) 582
- Mariana*, elnéptelenedett v Aléria mellett, Korzika/Franciaország 114
- i ppk: Vince
- Máriássy cs lt 211
- Máriatelke (*Mariathelke*), Csonkatelep – Sălișteea Nouă, Kolozs m, h, ma tanya Kajántó határában 207, 1032, 1080, 1085
- Marienburg l. Hétúr
- Marienthal l. Morgonda
- Mărișelu l. Nagyfalu
- Márk, kajántói plb (1342) 117
- lórántházai plb (1350) 558
- Márk (János f), b, Ad 506, 779
- (János f), b, Baksa 445, 457, 475
- (László a), b, Báldon 518
- /Markws (János a), b, Décsé 716, 782, 785, 798, 829, 953, 972
- (István a), b, Erk 42
- (Miklós a), lk, Laskod 13
- (Beke a), b, Pata 204
- (István és László a), b, Pele 1092–1093
- vajda (1352), Pogány János ü, kir/avdi emb, fogott bíró, lk, Szava 678, 709, 830, 837–838
- (Simon a), b, Szengyel 520
- márka 13–14, 42, 49, 79, 143, 147, 161, 166, 213, 250, 308, 339, 382, 400, 402, 434, 487, 521, 547, 606, 622, 624, 639, 700–701, 712, 746, 751, 766, 778, 786, 788, 795, 799, 803, 829, 848, 874, 876–877, 893, 975, 987, 1007, 1011, 1018, 1056, 1063
- , arany 1121, 238
- báni dénárban számolt 245, 948, 958
- , — — —, székely számítás szerint 195
- beszercei súlyú 444, 470–471
- budai súlyú 45, 86, 225, 247, 326, 364, 403–404, 420, 426, 437, 452, 563, 611, 616, 664, 773
- , dénárban számolt 40, 86, 124, 202, 213, 1130, 780, 788, 871, 891, 951, 1063
- , ezüst 33, 45, 52, 62, 165, 233, 248, 250, 324–325, 355, 364, 403–404, 452, 460, 471, 518, 524, 556, 570, 576–577, 583, 599, 616, 627, 637, 664, 666, 684, 689, 706, 717, 733, 743, 755, 775, 798, 801, 804–805, 815, 850, 870, 875, 884, 948, 1021, 1063, 1094
- , —, finom 50, 53, 55, 79, 82, 86, 89, 191, 193, 220, 444, 470, 497, 501, 513, 561, 611, 614, 687, 693
- , —, szín- 420, 426, 437, 868
- , fehérvári súlyú 86, 165, 325
- , garasban számolt 32, 155, 193, 203, 448, 560, 568, 637, 666, 737, 803, 821, 843, 854, 876, 1049
- , helyi (erdélyi, fehérvári?) súlyú 233
- , kis dénárban számolt 408, 412
- , kolozsvári súlyú 576
- , magyar 306, 320
- , országos 835
- , rövid 566
- , szebeni súlyú 52, 89, 706
- , új dénárban számolt 948
- Markalph (Illés, László, Mihály és Miklós a), b, Korpád, Pata 204, 280, 780, 879–880

- Márkháza (*Ewrholm, Markhaza*), Márokháza – Marochaza/Täuschen, Doboka/Ko-
lozs m, h 55, 172, 440, 450, 456, 643,
676, 678–679
- i fn: Borzásbérce/Borzásmagasa, Hintos,
Kisborzásbérce, Kiskapus, Mikótelke,
Pad, Sósájbérce, Sósájkapusa, Tababér-
ce, *Wyla*
- i cs l. Kalocsai cs
- Markhazaeufelde* l. Mikótelke
- Marktschelken l. Selyk
- Marlótelke (*Marlotheleke*), fn, Bajom, Csa-
holy 1091
- Maró (*Morow*), Moró – Moräu, Doboka/Ko-
lozs m, h 461, 664, 899
- i fn: Marópataka
- cs: György (Péter a) 899; István (Mihály
f) 899; János (Mihály f) 899; Mihály
(István, János, Miklós és Péter a) 899;
Miklós (Mihály f) 899; Péter (György f)
899; Péter (Mihály f) 899
- Marópataka (*Moroupataka*), fn, Maró 899
- Maros (*Marwsius*) – Mureş – Mieresch, fo-
lyó 12, 70, 86, 88, 116, 227, 229, 570,
629, 751, 758, 786, 808, 814, 826, 870,
1073
- marosontúli (*Vltramarusiensis*) főesperesség
265
- főesp: Miklós
- Marosvásárhely l. Vásárhely
- Marouth mgr (Cyne /d/ Péter f), tordai isp, b,
Olaszi 573
- Márpod (*Meyerpoth*) – Marpod – Marpod,
Újegyház sz/Szeben m, h 516
- i lk: Nikolaus comes
- Marsilius fr, kerci apát (1353) 727–728
- Mártesdorf l. Mártontelke
- Marteskirch l. Szentmárton
- Martha (Johann leánya), b, Vízakna 815
- Martin (Johann f), esküdt, lk, Beszterce 711
- (Henel /d/ Johann f), vdi emb, b, Epeme-
ző 37–39, 528, 784
- comes, lk, Szeben 331, 948
- Mártineşti l. Szentmárton
- Martinsdorf l. Mártonfalva
- Martinuzzi „Fráter” György, váradi ppk
(1534–1551), erd kormányzó és hely-
tartó (1540/1543–1551) 702
- Márton, bihari főesp (1343) 158
- (Tamás f), kir-néi káplán 394
- fr, tubnachi ppk, esztergomi segédppk
(1355) 781
- váradhegyfoki apát/prp (1301–1316) 633
- Márton (Miklós a), b, Bán 532
- (János a), b, Cegótelke 319
- (Péter f), b, Csomaköz 750
- (János a), b, Csúcs 82
- comes, bíró (1349), lk, Dés 496
- (János f), fogott bíró, b, Encs 830
- (Domokos f, István a), b, Hesdát 743
- (Sadan f), b, Horvát 17, 748
- (János a), b, Kegye 746, 770, 821
- (Beke a), b, Korpád 280
- (Gyurk és Lőrinc a), b, Lozsád 302
- (Péter f, István, János és Lukács a), b,
Macskás 952, 1007
- comes (Demeter, Simon és Tamás plb a),
dévai vn (1326–1343), b, Mátéháza,
Hássas, Szentiván 175, 223, 1123, 227,
234, 266, 460–461, 470–471, 1130, 971
- (Simon f), b, Mátéháza, Hássas 266
- (Benedek a), b, Mérő 64
- (János a), b, Móric 78, 100, 197
- (Anna, Ilona, Katalin és Nagy Balázs a),
b, Petlend 310
- (Jakab f), a Csomaköziek és Bagosiak ü,
b, Portelek 750
- (János a), b, Sarmaság 1014
- (Pál f), Csaholyi „Nagy” János ü, b, Sás-
vár 715, 747
- comes (Kemen f), fehérvári szb (1342),
kir/vdi emb, ülnök, b, Táté, Bökényszeg
86, 121, 227, 751, 864
- (Miklós f), b, Újhely, Ardó 832
- (Chama f), b, Újnémet 770
- (Kosa a), lk, Várad 11
- Mártonfalva – Metişdorf/Metiş – Martins-
dorf, Fehér/Szeben m, h
- i cs (Kacsics nb): „Cseh” Péter 138; Já-
nos, erd avd (1408–1409) 696, 701

- Mártontelke (*villa Martini*) – Motisdorf/Mo-
tiş – Mártesdorf, Selyk sz/Szeben m, h
959, 1100, 1111
—i fn: *Berchel*
—i pap: Stephan 959
másolat 335
Matafaris cs: Demetrio, de, fr, nonai ppk
(1354–1386) 1059, 1062, 1084, 1108;
Niccolo de, zárai érsek (1333–1367)
383, 400, 410, 1059, 1062, 1084, 1108
Máté, csanádi Szt. Üdvözítő-egyház prp
(1320–1345) 265
— fr, sebenicoi ppk l. Cernota, Matteo
Máté, diósgyőri vn l. Pálóci Máté
— kir jegyző (1349) 530, 553
— (Bede a) 1035
—/Mathe ülnök, b, Bakaj 227
— (Lőrinc a), b, Baksa 445, 457
— hospes, lk, Enyed 1063
— mgr (András comes f), b, Illye 714
— (János a), b, Kalocsa, Márkháza 55, 172
— (István f), b, Oroszfája 429
— (Nauizcha f), szolgál, lk, Póka 417
Mátéháza, Bakóháza, elnéptelenedett telepü-
lés Almágy területén, Gömör m/Szl
—i (v. Szentiváni) cs: Demeter (Márton co-
mes f) 266, 460–461, 471; Márton co-
mes (Demeter, Simon és Tamás plb a),
dévai vn (1326–1343) 175, 223, 1123,
227, 234, 266, 460–461, 470–471,
1130, 971; Márton (Simon f) 266; Mik-
lós (Simon f) 266; Simon (Márton co-
mes f, Márton és Miklós a) 266, 460–
461, 470–471, 1130, 971; Tamás (Már-
ton comes f), klerikus, szásvárosi plb
223, 1123, 227, 266, 460, 471
Maternus, erd ppk (1395–1399) 441
Mathias (Isaak f), b, Lekence 594–595, 597,
612, 846, 848, 869, 873
— (Peter közjegyző a), lk, Tiefenau 959
Mathius l. Mátyus
Mathka (István a), b, Hunyad vm 227
mátka 13
Matskási cs lt 164
Mattersburg l. Nagymarton
Matthyas-Horuatha l. Horvát
Mátyás, piricsei plb (1350), szoldobágyi al-
esp 558
— sámsoni pap (1349) 503
— ürgencsi ppk (1340–1348) 114
— váradi karpap (1347) 475
Mátyás (István mgr f, Tatamér prp unoka-
öccse) l. Permicei Mátyás
— b, Erdőtelek l. Veres Mátyás
— (Miklós a), b, Horvát 17
— b, Mihálcfalva 418, 424
— (Péter f), b, Pocsaj 770
— (János f), kir emb, b, Szántó 1078
— (Aprod /d/ Miklós a), b, Tótsolyos l.
Kuuasy Mátyás
Mátyus (Tamás a), b, Fráta 488, 813
— (János a), b, Ispánlaka 214, 217–218
— b, Jázarmegy 382, 386
— lk, Pulyon 25
— (Myko f) kir emb, b, Szepes vm 382, 386
Mayad l. Mojád
Maynolth/Maynoldu (János a), b, Szomor-
dok 406, 731
Mazzag (d) Péter (Cornelius, Gergely és Pál
a), b, Kornélháza 263
mázsa 400
Mázsapataka (*Masapataka*), fn, Sarmaság,
Bogdánd, Szer, Mocsolya 961–962
Mázsatelke (*Masateleke*), elnéptelenedett te-
lepülés Szilágykövesd határában, K-
Szolnok/Szilágy m 1014
meder (*alveus, meatus*) 73, 75, 339, 446,
506, 753, 769
Medgyes (*Medyesch*) – Mediaş – Mediasch,
Medgyes sz/Szeben m, v 123, 138, 251,
851, 853, 1076
—i lk (!): Michael comes
—i officialis: Oroszfajai István
—i szász gimnázium könyvtára 1056
—i szászok közössége 1076
— v és szász ev. egyházközség lt 582
—i Renold 138
— (*Medwisch*), szék 118, 582, 853, 1056,
1076
— —i bírók: Demetrius comes és Johann

- comes, Farkastelki Johann comes és Nikolaus comes
 — —i királybíró 1056
 — —i százszok 582
 —i (*Mygges*) kerület 20, 534, 549
 —i alisp: Oroszfájai István mgr
 —i isp: Hermán nb Lack
 —i százsz ev. káptalan lt 213
 Medieş/Medieşu Aurit l. Meggyes
Medium Collum l. Almakerék
 Medjurača l. Megyericse
 Medvés (*Medwes*), Nagymedvés – Medves,
 Fehér m, h 451
 Medyes (Péter a), lk, Bánd, b, Teremi 360
 megbízott l. bíborosi/erdélyi püspöki/királyi/pápai megbízott
 megcsúfolás 71, 79
 megerősítés l. birtok adományozásának/eli-
 degenítésének/zálogosításának, birtok-
 ban, birtokosztály, búcsúengedély, e-
 gyezség, határjárás, javadalom, kivált-
 ság, püspök választásának pápai, szol-
 gáló felszabadításának, végrendelkezés
 megerősítése
 megfigyelés, egyházi hatóság részéről 336
 meghatalmazott l. bíborosi/erdélyi püspö-
 ki/királyi/pápai megbízott
 Megyer (*Megerey*), Nógrádmegyer, Nógrád
 m/M, h 715
 —i cs: Loránd (Pál a) 715; Megyeri Pál (Lo-
 ránd f) 715
 Megyericse – Medjurača, Kőrös m/H, mv
 —i cs: György mgr, hercegi protonotarius
 (1350–1354) 593
 Meggyes (*Medyes*), Aranyosmeggyes – Me-
 dieş/Medieşu Aurit, Szatmár m, h 629,
 636, 814, 825
 —i cs (Pok nb): Anna (Móric mgr leánya,
 Bátori László fel) 629, 636, 658, 814,
 825; István (István a) 75; István (István
 f) 75; Miklós (Móric mgr a) erd vd
 (1315–1316) 21, 75, 629, 636; Móric
 mgr (Miklós f, Anna és Simon a) 21,
 75, 629, 636, 658, 685, 711, 745, 814,
 818, 825, 937; Simon mgr/comes (Mó-
 ric mgr f), győri (1345–1358), pozsonyi
 (1351–1360) és bakonyi isp (1351–
 1358) 21, 75, 629, 636, 658, 685, 707,
 711, 745, 777, 814, 818, 825, 937,
 1059, 1062, 1084, 1108
 méhek 132, 166, 669, 681
 Méhes (*Myhhes*), Mezőméhes – Miheşu de
 Câmpie, Kolozs/Maros m, h 488, 492
 —i cs: Gerew (Miklós a) 62; Miklós comes
 (Gerew f), dobokai isp (1341) 62. L. még
 Szentkirályi cs
 Mehfalca (d) Miklós (Benedek, Erzsébet és
 Ilona a), b, Szentpéter 463
 méhkas 681, 809
 Méhkert (*Mehkerth*), fn, Sarmaság, Szér 961
 Meley, fn, Gáld 325
 méltóságsor, hiteleshelyi, csanádi káptalané
 265
 —, —, egri káptalané 299, 354
 —, —, erd káptalané 6, 9, 24, 33, 61, 124,
 190–192, 204, 220, 230, 259–261, 263,
 270, 302, 304, 310, 315, 318–319, 322–
 323, 329, 367, 373, 398, 411, 415–416,
 424–425, 429, 437, 454, 500, 550, 582,
 604, 638, 680, 702, 710, 718, 730, 737,
 763, 815, 820, 842, 868, 884, 887, 892,
 949, 999, 1027, 1073
 —, —, váci káptalané 754
 —, —, váradi káptalané 55, 75, 86–87, 157–
 158, 160, 203, 242, 253, 325, 431, 440,
 451–452, 501, 504, 518, 636, 652–657,
 769, 794, 821, 827, 1036–1037
 —, királyi 383, 400, 410, 577, 706–707,
 711, 745, 777, 818, 825, 937, 1059,
 1062, 1084, 1108
Mendwan, azonosíthatatlan, fiktív település
 123 (!)
 ménes 22, 71, 320, 524, 559, 568, 755, 987,
 1063
 Ménés (*Menes*), elnéptelenedett település
 Babsa környékén, Temes m 88
 mentesítés ítéletvégrehajtás alól 79. L. még
 kiváltság
 —, királyi adó alól 937
 —, robot alól 742 (!)

- Menyő (*Menyew*) – Mineu, K-Szolnok/Szilágy m, h 144, 201, 445, 457, 475, 511, 560
 —i pap: János 144, 201; Péter 144
 —i cs: Ágoston (György f) 560; Gegus (István f) 560; György (Ágoston és László a) 560; István (Ugrin f, Gegus, János és Miklós a) 445, 475, 560; János (István f) 560; László (György f) 560; Miklós (István f) 445, 475, 560; Miklós (Péter és Simon a) 560; Péter (Miklós f) 560; Simon (Miklós f) 560; Ugrin (István a) 560
- Méra (*Meray*) – Mira/Mera, Kolozs m, h 227, 468, 485, 493, 716, 730, 755, 787, 824, 977, 1022, 1029, 1031–1032
 —i cs: Ilona (Miklós leánya, Zsuki N fel) 755; Jakab mgr, deák (Miklós f) 468, 485, 490, 493, 716, 909, 977, 1022–1023, 1029–1031; Kelemen (Miklós f) 755, 787, 824; Miklós (Ilona, Jakab, Kelemen és Miklós a), ülnök 227, 468, 485, 493, 755; Miklós (Miklós f) 468, 485, 490, 493
- Mérey cs: Mihály, nádori helytartó (1562–1572) 1054. L. még Mérői cs
 — — lt 64
- Mergeln, Merghindeal l. Morgonda
- Merhard (Bálint, Demeter, Domokos és Pál a), b, Herepe 202, 484
- Merkfolua*, azonosíthatatlan, elnéptelenedett település Dobosd környékén, Temes m 88
- Mérő (*Meray*), Kaposmérő – Somogy m/M, h 64
 —i cs: Benedek (Márton f) 64; Deseu (Mihály f) 64; Gábor (István a) 64; Gergely (István f) 64; István (Gábor f, Gergely, Jakab, János, Lőrinc és Péter a) 64; Jakab (István f) 64; János (István f) 64; Lőrinc (István f) 64; Márton (Benedek a) 64; Mihály (Deseu a) 64; Péter (Jakab f) 64. L. még Mérey cs
- Meschen l. Muzsna
- Mese (*Mesche*) – Meşendorf – Meschen-dorf, Segesvár sz/Brassó m, h 840
 —i százszok 840
- Mesentea l. Mindszent
- Meseşenii de Jos/de Sus l. Kecel
- Mesko, veszprémi ppk l. Piast Mesko
- Mestherkereke* l. Kerék
- mészáros 267, 1063
- mészégetés 482
- Meszcs (*Mescses*) – Meseş, hegység 57, 83, 86, 129, 150, 200, 205, 244, 321, 358, 478–479, 503, 536, 558, 578, 581, 632, 979, 1035, 1112
- Metiş/Metişdorf l. Mártonfalva
- Meyerpoth* l. Márpod
- Mezew (d) Miklós 73
- mező 527, 559. L. még Beszédmező
- Micăsasa l. Mikeszása
- Miceşti l. Mikes
- Michael, brassói plb és barcasági dékán (1336–1342) 84
- Michael, lk, Buzd 853
 — (Lopret f), b, Dálya 45
 — comes, b, Enyed 138, 258, 861
 — (Lenting f, Nikolaus a), b, Fata 208, 319, 595, 830
 — (Nikolaus f, Stephan a), vdi emb, b, Fata 153, 161, 208, 319, 830
 — comes (Daniel f, Agata, Anych, Elisabet, Helene, Katerina, Klara és Margarete a), b, Kelnek 6, 242, 264–265, 304, 356, 361, 820
 — (Nikolaus comes f), b, Kelnek 258, 815, 861
 — comes, lk, Medgyes (!) 123
 — (Bolel a), lk, Nagydisznód 948
 — comes (Hening comes f), kir emb, lk, Segesvár, b, Rukbas 539, 721, 895
 — comes (Salamon comes f), kir emb, lk, Segesvár 539, 721
 — comes, bíró (1342, 1349), lk, Szeben 90, 516, 632, 892
 — comes, lk, Talmács 948
 — comes (Blauuos comes f), lk, Vurpód 516
- Michalovce l. Nagymihály
- Michelsberg l. Kisdisznód

- Micola I. Mikola
 Micoşlaca I. Miklóslaka
 Micuş I. Mikes
 Micske (*Myxe*) – Mişca, Bihar m, h 65
 Mieresch I. Maros
 Mihai (Petru a), román kenéz, lk, Csicsó 735
 —, román vd, lk, Teke k 890
 Mihai Viteazu I. Zoltán
 Mihálcfalva (*Kuzepwynch, Myhalchfolua, Myhalchhaza*), Középvinc – Mihalt, Fehér m, h 214, 364, 404, 418, 424, 429, 499, 891, 893, 903, 1100, 1111
 —i cs: Bakou/Bakio, februári szb (1357) 891, 893, 903, 1100, 1111; Erzsébet (Miklós leánya, Hidegvizi János fel) 403–404; Katalin (Miklós leánya, Leukus fel) 364; László comes (Myhalch f) 214, 364, 499; Mátyás 418, 424; Miklós (Myhalch f, Erzsébet és Katalin a) 364, 403–404; Myhalch (Myhalch a) 404; Myhalch (Myhalch f, László comes és Miklós a) 214, 364, 403–404, 499
 Mihály, almádi apát (1342) 97
 — csanádi éneklők (1334–1357) 265
 — csanádi kk (1345) 265
 — mgr, csanádi prp (1334–1358) 265
 — mgr, dobokai főesp I. Nyírott Mihály mgr
 — egri karbeli pap (1341), hiteleshelyi kiküldött 60
 — mgr (János f), erd éneklők I. Csesztvei Mihály
 — mgr, erd káptalani jegyző (1344–1348) 189, 295, 335, 364, 385, 403–404, 416, 424, 437, 473, 482
 — erd karbeli pap (1336–1347) 251, 385
 — mgr (András f), klerikus, erd kk, b, Csongva I. Csongvai Mihály mgr
 —, erd ppki jegyző, lk, Vasvár I. Vasvári Mihály
 — mgr, kolozsmonostori konventi jegyző (1340) 16
 — pap, kolozsmonostori hiteleshelyi kiküldött (1350) 572
 — mgr, pécsi jegyző I. Nyírott Mihály mgr
 — mgr, pozsonyi prp I. Szécsényi Mihály
 — rödi plb (1342) 117
 — fr, scardonai ppk (1350–1388) 1059, 1062, 1084, 1108
 — váci ppk I. Szécsényi Mihály
 — mgr, váradi karpap (1352) 649
 Mihály mgr, avdi notarius (1354), avdi emb 757
 — gyalui officialis I. Nagy (Magnus) Mihály
 — (Isaak f), Losonci Tamás mgr ü I. Veres Mihály
 — ([...] f), Récsei János ü 838
 — (Balasa f), a Zsukiak ü 132
 — (Balázs a) 891, 893
 — (László mgr a) 549
 — (Chete f), b, Ad 446
 — (István f), kir emb, b, Ad 475, 503, 587
 — (id. Akus mgr a), b, Ákos 87
 — (Guda f), b, Balázstelke 263
 — (László, Pethev és Tamás a), b, Bensestelke 73
 — b, Bensestelke, Kirva I. Fark (d) Mihály
 — (Domokos f), b, Borzás 430
 — (Jakab a), b, Bós 982
 — mgr (György f), erd sókamaraispán, lip-pai kamaraisp (1357), kir specialis jegyző (1357), lk, Buda 885–886, 894, 913, 960, 1096
 — (Miklós a), b, Cegőtelke 307
 — (Miklós f), b, Cegőtelke 307
 — lk, Csaholy 681
 — (János a), b, Csekelaka 831, 984
 — (Miklós mgr a), b, Dédács, Krasznaszeg 431
 — (Demeter f), ülnök, b, Dég 227
 — b, Dengeleg 162
 — (Hedricus f), hospes, lk, Désakna 526
 — (Jakab f), b, Detrethem 524, 951
 — (László f), b, Doboka 899
 — (Lökös f), b, Doboka 899
 — mgr (Desew comes f), b, Elefánt 397, 987, 1005, 1009
 — szűcs, hospes, lk, Enyed 1063
 — (Peturke f), lk, Farnas 51
 — februári szb, ülnök, avdi emb, b, Forró 86, 227, 425, 474, 483

- (Tamás a), lk, Fülöpös 958
- (András f), b, Fűrmenyes 1013
- (György a), b, Fűrmenyes 1013
- (Adorján f), b, Gáld 469
- (György a), b, Gáld 325
- (Miklós f), b, Gáld 325
- pap, b, Gáld 1099
- b, Gáld 1099
- (István f), avdi emb, b, Gáldtő 1022
- (László f), avdi emb, b, Gergelyháza 952
- (Gergely f), b, Gyógy 355, 498, 501
- (János a), b, Györgyfálva 231, 569, 572, 785
- (Pál f), b, Harangláb, Sáros 557, 1016
- (Wyżło és Akus a), b, Hidegvíz 43
- (Myko f), b, Hídvég 523
- (Mihály a), b, Hosdát 315
- (Mihály f), b, Hosdát 315
- (Bethlem f), b, Hunyad vm 315
- mgr (András comes/mgr f), b, Illye 570, 714
- (János f), b, Jára 951
- (Péter mgr avd a), b, Jára 335, 338, 342, 420, 426, 437, 816, 1058, 1063, 1066, 1073, 1075
- (Péter f), b, Jára 61
- (Simon f), vdi emb, b, Károly 811
- (Egyed f), b, Kecel 532, 538, 694
- (Elleus f), b, Kecel 532, 538, 694
- (János f), b, Kegye 770, 821
- (Gyurk f), avdi emb, b, Kéménd 910
- (Simon bán f, Jakab mgr, János mgr, Péter és Simon mgr a), b, Kendhida, Somogyom, Almás 190, 192, 617, 691, 804–805, 895, 1011
- (Pál f), kir emb, b, Kerék 356
- (János f), b, Kerelő 855
- (Demeter f), b, Keresztes 616, 659, 709
- (Kaza f, Katalin a), b, Keresztes 743
- (Dávid, László és Miklós a), b, Keresztúr 272, 300
- (István a), b, Kompolt l. Beed (d) Mihály
- (Illés f), b, Korpád 676, 780, 879–880
- (Markalph f, Gál a), b, Korpád, Pata 204, 280, 780
- (András f), b, Köblös, Esküllő 1009
- (János f), b, Köblös l. Teke (d) Mihály
- (Kelemen f), lk, Körös 407
- (Ivanča f), b, Kraszna vm 454
- (Eleek f, Erzsébet, Kathus és „Nagy” Mihály a), b, Küküllő vm 232
- (Ábrahám a), b, Laskod 558
- (Zeuke f), lk, Laskod 13
- (János f), b, Lóna 461
- (Péter f), b, Lóna 461
- (Desew f), b, Losonc l. Losonci cs
- (Miklós f), b, Macskás 952, 1007
- b, Macskás l. Darabos Mihály
- (Miklós f), b, Malomvíz l. Kende (d) Mihály
- (István, János, Miklós és Péter a), b, Maró 899
- (Deseu a), b, Mérő 64
- mgr (Albert f), b, Mindszent, Légen 55, 112, 244, 832, 1073, 1075, 1081–1082
- (Miklós f), b, Mon 560
- (Antal f), b, Nádas 730
- mgr (László, Pető és Tamás a), vdi notarius, b, Néma 59, 684
- (Jobagy f, Besznew /d/ János a), b, Neзде 635
- (Péter f), b, Pagocsa 295
- (Rof testvére, Péter a), b, Pagocsa 295
- kir emb, b, Perk 1009
- (András f), b, Pestes 357
- (János f), b, Péterfalva 596
- (Bonch testvére, Erzsébet, Ilona, Klára és Margit a), b, Petlend 599–600
- b, Petlend 599
- (Beke f), b, Póka 33, 417
- (Mihály a), b, Póka 417
- (Mihály f), b, Póka 417
- (János f), kir emb, b, Poyaz 502
- (Péter a), b, Rakamaz, Szaniszló 811
- (Péter a), b, Ráton 430
- (Péter f), krasznaí officialis, b, Ráton 591
- (Balázs f), b, Réce 788, 795
- (Egyed f, Péter a), b, Réde, Pályi 129
- mgr, b, Rima 50
- comes (Cheh /d/ Jakab f), kolozsi szb, b,

- Röd I. Ródi „Cseh” Mihály
 — (Péter a), b, Sámson 503
 — (László a), b, Semjén 491
 — (László f), b, Semjén 491
 — (Balázs a), székely, lk, Sepsi szék 527
 — (János f), b, Sereden 10, 73
 — b, Sima 7
 — (Miklós f), b, Sülye 855
 — (Lőrinc), jb, lk, Szamosfalva 809
 — (Balázs f), vdi emb, b, Szancsal 405, 411, 588
 — (János f), b, kir/vdi emb, Szarvad 770, 1046, 1064
 — (Jakab f), b, Szentegyed 381, 497
 — b, Szentiván 552
 — (Jakab a), b, Szentkirály 155–156, 414, 770
 — (Jakab a), b, Szentkirály 982
 — (Chepan f), b, Szentpál 513
 — (Demeter a), b, Szilkerék 743
 — (Egyed f), tanú, b, Szomordok 1022, 1031
 — (János a), b, Szovát 768
 — (Péter f), lk, Bánd, b, Teremi 360
 — (Benedek f), b, Torda vm 310
 — (Domokos f), b, Tömpös 12
 — (Myke f), erd ppki fam, b, Tötör 191
 — (Mihály f), avdi emb, b, Tuzson, Palatka 282, 295, 372, 392, 432–434, 459, 466
 — (Pap /d/ István f), b, Tuzson, Palatka 372, 392, 432–434, 459
 — (Semyen f, János, Kylian, „Bolgár” László, Mihály, Pap /d/ István és Simon a), b, Tuzson, Palatka 282, 295, 372, 392, 432–434, 459, 466, 870
 — (Gyleth f, János mgr a), b, Virágosberek 300, 307, 830
 — (Péter a), b, Vizsoly 1028
 — lk, Vizsoly 1028
 — (Albert f), b, Zsuk 489
 — (Domokos f), b, Zsuk 231, 476, 482, 489
 — (Miklós comes f), b, Zsuk 111–112, 132, 231, 476, 482, 489
 Mihályfalva (*Myhalfalwa*), elnéptelenedett település Netus és Jakabfalva között,
- Nagysink sz/Szeben m 541
 — I. Jázarmegy
 Miheșu de Câmpie I. Méhes
 Mike, az erd ppk tizedszedője (1352) 649
 — (János plb a) 1017
 — (Miklós f), b, avdi emb, Alfulu I, 691, 697
 — (Péter? f), b, Kecel 269, 290, 764
 — (Miklós f, Mihály a), ülnök, avdi emb, fogott bíró, b, Tötör 55, 191, 227, 734, 830, 837
 Mike Sámuel gyűjteménye 165, 599, 1086
 Mikepataka (*Mykepataka*), fn, Ad 446
 Mikes (*Mykus*) – Micuș/Micești, Torda/Kolozs m, h 674, 931, 935–936
 Mikestelke (*Mykusteleke*) – elnéptelenedett település Páncélcseh határában, Doboka/Kolozs m 139–140, 147, 788, 795
 Mikeszása (*Mykehaza, Fugindorf*) – Micăsasa – Fegendorf, Küküllő/Szeben m, h 28, 410, 831, 959, 984, 1060
 —i hospesek 984
 —i lk: Cristian (Arnold comes f)
 Miklós, beszercei plb, lk, Dombró I. Dombrói „Malech” Miklós
 — pap, Borsa nb László mgr káplánja, hiteleshelyi kiküldött 1088
 — fr, bulcsi apát (1358) 1044
 — csomaközi pap, szatmári alesp (1349) 536
 — derzsi plb (1350) 558
 — (Orbán f), egri kk I. Fekete Miklós
 — egri ppk I. Dörögdi Miklós
 — — prp I. Szentgróti Miklós
 — erd karpap (1348), hiteleshelyi kiküldött 470
 — — — (1355 k), Nyírott Mihály dobokai főesp káplánja 728
 —, — — (1359–1367) 1110
 — (Konrád f), erd kk I. Esztergomi Nikolaus
 — (Miklós mgr f), erd kk, b, Mindszent, Légen I. Mindszenti Miklós
 — (Orbán f), erd, kk I. Fekete Miklós
 — (Simon/Salamon f), erd kk és éneklők I. Székesfehérvári Miklós

- erd ppk l. Szapolyai Miklós
- — prp (1321–1330) 273
- esztergomi prp l. Vásári Miklós
- — érsek l. Apáti Miklós, Vásári Miklós
- garamszentbenedeki prior (1342) 97
- györgyfalvi plb (1342) 117
- mgr, hunyadi főesp (1355), erd kk (1355) 798
- iglói plb (1347) 386
- pap, káplán, hiteleshelyi kiküldött 407
- mgr, kolozsi főesp (1339–1357), erd dékánkk (1344–1346, 1347–1350, 1353–1354, 1355–1357), erd kk (1339–1356) 72, 204, 220, 227–228, 230, 259–261, 263, 270, 302, 304, 310, 315, 318–319, 322–323, 329, 398, 411, 415–416, 424–425, 429, 437, 454, 474, 500, 550, 718, 730, 737, 815, 820, 842, 868, 870, 884, 887, 892
- fr, kolozsmonostori szerzetes (1343), hiteleshelyi kiküldött 132, 137
- — — (1355–1358), hiteleshelyi kiküldött 798, 845, 1007
- köleséri főesp (1337–1343) 158
- marosontúli főesp (1343–1358) 265
- (Orbán f), mislyei prp l. Fekete Miklós
- munkácsi plb (1356) 852
- németi plb (1358), Meszesen-túli ppki helynök helyettese (1358) 979
- mgr, nyitrai éneklők, lk, Lőcse l. Lőcsei Miklós mgr
- nyitrai ppk l. Vásári Miklós
- pécsi ppk l. Neszmélyi Miklós
- pécsváradi apát (1342–1349) 97
- prp, relator l. Apáti Miklós
- (Orbán f), szfvi kk és plb l. Fekete Miklós
- (Simon/Salamon f), szfvi kk l. Székesfehérvári Miklós
- mgr, szepesi kk, lk, Lőcse l. Lőcsei Miklós mgr
- mgr (György f), szolnoki főesp (1356–1385), erd kk (1356–1380), dékánkk (1358–1359, 1360–1361, 1365–1367, 1369–1370) 870, 897, 953, 1001, 1027, 1074
- (ó)tordai plb (1342) 117
- (Bálint f), ugocsai főesp (1347) 313, 390, 399
- váci főesp (1341–1360) 754
- mgr, váci olvasókk (1341–1360) 754
- mgr, váradi karpap (1349), a Szt. Pelbárt-egyház rectora 511
- váradi sublector (1348 e) 448
- a Via Lata-i Szűz Mária-egyház bíborosa l. Besse, Nicolas de
- zágrábi ppk l. Apáti Miklós, Vásári Miklós
- zárai érsek l. Matafaris, Niccolo de Miklós deák, avdi notarius l. Béldi Miklós
- mgr, avdi notarius (1353–1354), avdi emb 722, 762
- bálványosi avn l. Thoth (d) Miklós
- mgr (Pál f), bálványosi vn (1353) 722–723
- (Bereck f), brassói isp l. Batori Miklós
- comes (Gerew f), dobokai isp l. Méhesi Miklós
- (Lőrinc f), erd vd l. Raholcai „Kont” Miklós
- (Móric a) erd vd l. Meggyesi Miklós
- (Pettuch f), erd vd és szolnoki isp l. Sirokai Miklós
- horvát és szlavón bán l. Hahót nb Miklós, Szécsi Miklós
- kápolnaisp l. Neszmélyi Miklós
- kecskési vn l. Rimai Miklós
- kir jegyző (1349) 512
- (Lőrinc f), kir pohárnokmester l. Raholcai „Kont” Miklós
- (Vgrin f) kir-néi tárnokmester l. Csák nb Miklós
- mgr, Kraszna vm jegyzője (1347) 430
- (Péter f), Lackfi András máramarosi megbízottja (1349) és bírságbehajtója (1357) 525, 874
- lednici vn l. Orrus (d) Miklós
- létai vn l. Rimai Miklós
- macsói bán l. Garai id. Miklós
- (Vgrin f), macsói bán l. Csák nb Miklós

- nádor és a kunok bírása l. Rahlolcai „Kont” Miklós, Zsámboki Miklós
- mgr, nádori protonotarius l. Teremhegyi „Bika” Miklós
- comes, országbíró l. Druget Miklós, Szécsi Miklós
- (Vgrin f), országbíró l. Csák nb Miklós
- mgr, pozsonyi isp l. Treutel Miklós mgr
- (Pettuch f), relator l. Sirokai Miklós
- (Domokos f) székely 243
- („Ban” f), tekei officialis l. „Bánfi” Miklós
- (Iwan f), Tiburctelki Deme ü 802
- titkos kancellár l. Neszmélyi Miklós
- mgr (Domokos f), újvári vn (1347) 423, 427
- zsoldoskapitány l. Acciaiouli Niccolo
- (András a) 920, 933
- mgr, ifj. (Emuch f) l. Vas cs
- (Gergely kk a) 1052
- (István erd vd f) l. Lackfi ifj. Miklós
- (János a), erd eme 348–349
- (János klerikus a) 850
- (Lachk f, Pál kk a) l. Lackfi Miklós
- (Zench f, István, László és Miklós a), birtoktalan 249, 254, 257, 710
- (Kugh /d/ Mihály f), b, Abosfalva 884
- (Johahun f), kir emb, b, Ad 445
- (Mike a), b, Alfalu 1, 691, 697
- (Gegus f), b, Almakerék 250–251
- (Lorand f), b, Arad vm 318
- mgr, b, Arany, Tamáspatak l. Malach (d) Miklós mgr
- (Jakab f), székely, lk, Aranyos sz 571
- (Jakab a), b, Áronszenmiklós 1086
- (János a), b, Áronszenmiklós 1086
- (Moch f), avdi emb, Áronszenmiklós 41
- (Simon f), b, Áronszenmiklós 48, 954, 971
- b, Báldon l. Veres Miklós
- (Márton f), kir emb, b, Bán 532
- (Gábor f), b, Besenyőd 521
- jb, lk, Bikal 1107
- (András f), b, Borzás 339
- (Péter f), b, Borzás 339
- (László f), b, Botháza 510, 568, 813
- (Mihály a), b, Cegőtelke 307
- (Mihály f), b, Cegőtelke 307
- (András f), b, Csán 310
- (László f), b, Csán 36, 365
- (Péter f), b, Császári 107–108, 140, 147, 289, 291, 328, 376, 385, 416, 830
- (Domokos a), b, Csát 546
- (Demeter a), b, Csekelaka 984
- (Demeter f), b, Debrő 42
- mgr (Anianus f), kir emb, b, Dédács 792, 1043, 1078
- mgr (Mihály f), b, Dédács, Krasznaszeg 431
- b, Dengeleg 162
- mgr (Voyuda /d/ Peteu f), b, Derencsény 806
- (Jakab f), b, Detrethem 524, 951
- (András f), b, Devceser 47, 62, 395, 398, 416, 420, 426, 437
- (Lőrinc f), b, Devceser 40–41
- (Bertalan f), a Csaholyiak ü, b, Doba 1091
- (László f), b, Doboka 899
- (Lökös f), b, Doboka 899
- mgr (Miklós f), b, Doboka 15, 18, 50, 98, 461, 899
- (Mykud bán f, János mgr, László mgr, Lökös mgr és Miklós mgr a), b, Doboka, Mikes 15, 18, 50, 98, 376, 450, 460–461, 572, 664, 674, 899, 980
- vdi emb, b, Domahida 811
- (Fülöp f), avdi emb, b, Egres 1090
- (Imre f), b, Egres 974
- (Ellyws f, László a), b, Elyüsfalva 357
- (Gál a), b, Erdőtelek 42
- (Miklós f), b, Esküllő, Zsombor 249, 254, 257, 710
- (Tamás f), esküdt, lk, Esztergom 1021
- b, Fahíd 1117 (!)
- (Pál f), lk, Fele 542
- (Beke f), b, Fráta 813
- (Ws f, Benedek, János és Tamás a), b, Fráta, Berkenyes 61, 463, 488, 492, 494, 510, 568, 576, 603

- (László a), b, Füged 716
- (Marcel f), b, Fűrmenyes 50
- (Bukun f, Jakab a), b, Gáld 451–452, 469
- (Gergely f), b, Gáld 124, 451–452, 469
- (Illés f), b, Gáld 451–452
- (Ilunch f), szolga, lk, Gáld 322
- (István, János és Miklós a), b, Gáld 1099
- (István és Mihály a), b, Gáld 325, 1099
- (Miklós f), b, Gáld 1099
- (Pethew f), b, Gáld 322, 469, 1099
- (Nagy Aba f, Miklós a), b, Galgóc 719
- (Miklós f), b, Galgóc 719
- (Pál f), tanú, b, Géc 715
- , I., comes (Péter f, Jakab és II. Miklós a), Gerend 31, 301, 475, 871
- , II. (I. Miklós comes f, III. Miklós a), b, Gerend 31, 299, 301, 716, 721, 871
- , III. (II. Miklós f), kir emb, b, Gerend 299, 301, 716, 721, 871
- (János a), b, Girolt, Nagyfa, Tancsháza 227, 461, 611, 843, 978, 1094
- (János f), b, Girolt, Nagyfa, Tancsháza 611, 843
- (Obus f, András a), b, Gombás 157
- (András f, „Borjú” Miklós comes/mgr a), b, Gyógy 196, 324, 355, 434, 665
- comes/mgr (Miklós f), ülnök, b, Gyógy I. Gyógyi „Borjú” Miklós
- (György f), b, Györgyfalva 231
- b, Györgyfalva I. Scaz (d) Miklós
- kir emb, b, Hédervára 1054
- (László f, János a), b, Hidegkút 436
- (György a), b, Hidegvíz 43
- (György f), vdi emb, b, Hidegvíz 43, 589
- (Illés f), b, Hidegvíz 43
- (Balázs, Demeter mgr és Jakab mgr a), b, Hídvég 212, 1079, 1088
- (Myko f), b, Hídvég 523
- (Mátyás f), b, Horvát 17
- b, Hunyad vm 315
- (Domokos f), b, Iklód, Szopor 716, 1009
- (Pál f), b, Illye 329
- b, Indal 1041, 1090
- (András f), b, Ispánlaka 260
- (Dénes f), tanú, b, Ivánkatelke 715
- mgr (Tamás f), b, Jánk 645, 692, 704, 712
- (Bereck és Cantor /d/ János a), b, Jánosi 558
- (Ágnes f), szolga, lk, Jára 270
- („Kis” Domokos a), b, Jára 30, 227, 270
- (Jakab a), b, Jára 61
- (Tamás f), fogott bíró, kolozsi szb, b, Jára 830, 837, 1031–1032, 1055
- (Gud f), b, Jobostelke 425
- mgr („Ördög” András f), b, Károly 536, 573
- mgr (Zelemér /d/ Jakab f), kir emb, b, Kecel, Zelemér 73, 563, 673, 748, 764, 773, 1097, 1112
- (András, Balázs, János, Pál és Tamás a), b, Kecset 193, 227
- (László f), b, Kémer 645, 704, 712
- /Conya (Tamás f), b, Kendhida 190, 192, 1011
- mgr (Simon bán f) küüllői szb (1344), ülnök, vdi/kir emb, b, Kendhida, Darlac 92, 188, 190, 192, 227, 427, 500, 589, 617, 691, 697, 703, 804–805, 884, 1098
- (László a), b, Kerék 418
- (Mihály f), b, Keresztúr 272, 300
- (Tamás a), b, Keresztúr I. Aprod (d) Miklós
- (István f), b, Kide 402
- (Kunchlynus a), lk, Kolozsvár (?) 780, 879–880
- (János f), b, Koppánd 483–484
- (Kelemen a), lk, Kóród 622
- (Waguth /d/ Beke f), b, Korpád 280
- (Illés f), b, Korpád 780, 880
- (Markalph f, Benedek és László a), b, Korpád, Pata 204, 280, 780, 880
- (János a), b, Köblös I. Botos Miklós
- (Demeter f), b, Kőrös 268
- (Pál f), b, Kőrös 407
- (Jakab f), b, Kusaly 560, 769
- (Jakch mgr testvére), b, udvari lovag, Kusaly 505, 511, 553, 587, 591
- gyermek, lk, Kusaly 810
- mgr (Péter f), b, Lapád 422–423, 483–

- 484, 745
 — (Lodomer f), lk, Laskod 13
 — (Chako /d/ Lőrinc f), lk, Laskod 13
 — (Márk f), lk, Laskod 13
 — (Desew f), b, Losonc I. Losonci cs
 — (Pál f), avdi emb, b, Lozsád 982, 1048
 — (Gergely f), b, Macskás 977, 1007
 — (Kerek /d/ János f), b, Macskás 952, 1007
 — (Joseph f), avdi emb, b, Macskás 911, 952, 977
 — (Péter f, Mihály a), b, Macskás 952, 1007
 — comes (Péter f, Margit a), b, Mada 478–479
 — (János a), b, Magy 811–812
 — (Pál f), b, Makra, Cég 851, 858, 957, 1065
 — (Demeter comes a), b, Málas 1118
 — (Mihály f), b, Malomvíz I. Kende (d) Miklós
 — (Mihály f), a Dobokaiak fam, b, Maró 899
 — (Simon f), b, Mátéháza, Hássas 266
 — (Miklós f), b, Méra 468, 485, 490, 493
 — (István f), b, Menyő 445, 475, 560
 — (Péter és Simon a), b, Menyő 560
 — (Ilona, Jakab, Kelemen és Miklós a), ülnök, b, Méra 227, 468, 485, 493, 755
 — (Myhalch f, Erzsébet és Katalin a), b, Mihálcfalva, Szarakszó 364, 403–404
 — b, Mindszent 670
 — mgr (Albert f, Mihály és Miklós a), avdi emb, erd ppki fam, b, Mindszent, Légen 55, 112, 244, 495, 791, 832, 1073, 1075, 1081–1082
 — (Albert f), kir emb, b, Mojád 587, 591, 961
 — (Orrus /d/ István f, László és Mihály a), b, Mon 560
 — (János f), vdi/avdi emb, b, Nádas 122, 130, 730, 789, 989
 — (Gergely f), b, Néma 59
 — mgr (Feuldruf f), Losonci László ü, b, Nógrád vm 1051
 — (ifj. Iwanka f), b, Ős 1075
 — (Lőrinc f), avdi emb, b, Papfalva, Szent-
 andrás 957, 989, 1010
 — (Imre f), b, Pata I. Arrus (d) Miklós
 — (István a), lk, Pele (?) 639
 — (Pál f), vdi emb, b, Petlend 983
 — (András f), b, Pestes 357
 — (István f), b, Póka 245, 371
 — (Antal és János a), b, Radnót 384
 — (Benche a), b, Rákosd 1048
 — b, Rékas, Kiszető 1084
 — (Sándor f), b, Reszege 29
 — (László f), kir emb, b, Sámson 445, 475
 — (Domokos f), vdi emb, b, Sárd 840
 — (László f), b, Semjén 491
 — (István, Mihály és Péter a), b, Sülye 483, 855
 — szolga, lk, Szakácsi 746
 — mgr (János f), b, Szamosfalva, Szentkirály 46, 49, 131, 308
 — (Pyrus /d/ Pál f), b, Szancsal 575
 — b, Szancsal I. Tolvaj Miklós
 — (János f), b, Szárazpatak 531, 551
 — (Sandur f), b, Szárazpatak 531, 551
 — mgr (László f), b, Szarvad 502, 508–509, 633, 668, 671, 681, 705, 747, 770, 778, 994, 1008, 1026, 1039–1040
 — (Gergely a), lk, Szatmár 1121
 — comes (Péter mgr f), horvát, szlávón, szörényi bán, országbíró, turóci isp, b, Szécs I. Szécsi Miklós
 — (Péter f), b, Szécs, Fülöpös 918
 — (Tamás f), b, Székelyszeg 1073
 — villicus, lk, Székelyszeg 1073
 — (Simon f), b, Szengyel 520, 783
 — (Imre a), lk, Szentegyed 25
 — (Jakab f), b, Szentegyed 143, 316–317, 327, 1124, 378, 402, 497
 — (István f), b, Szentmárton 326
 — (Mykala f, András, István és Miklós a), b, Szentmihálytelke, Valkó I. Chol (d) Miklós
 — mgr (Chol /d/ Miklós f), b, Szentmihálytelke, Valkó 51, 485, 490, 493, 909, 1023, 1030–1031
 — (János f), b, Szentpál, Gyula 406
 — (Benedek a), b, Szentpéter I. Mehfalca (d)

Miklós

- (János f), b, Széplak, Ipp 792, 1043
- (Rubert f, András a), b, Széplak, Ipp 792, 1043
- (Pál f), b, Szerje 454
- szolnoki isp és kapitány, b, Szirma (!) 646
- (Albert f), b, Szokol 35
- (János a), b, Szomordok 396, 1032
- (János f), b, Szomordok 406
- (János f), b, Szomordok 731, 1032
- (Beden f, Demeter, János és Miklós a), b, Szomordok, Pétertelke 1022, 1029
- (Beden „f”, Miklós f), b, Szomordok, Pétertelke 1032
- (Bese f, András a), b, Szucsák, Macskás 841, 911, 977, 1007
- (György f), kir emb, b, Tamásfalva, Farnas, Valkó 51, 485, 490, 493, 909, 1023, 1030, 1107
- (György mgr és Miklós mgr a), b, Telegd 1012
- mgr (Miklós f), b, Telegd 1012
- (István a), b, Terenye 806
- mgr, lovag, fogott bíró, b, Told 799
- mgr (Thorny /d/ János f), b, Tomya, Szolváttó 538, 563, 673, 773
- (Mátyás f, János deák/főesp a), b, Tót-solymos l. Aprod (d) Miklós
- (András f), avdi emb, b, Tök 734–735
- (Albert, István és Myke/Mike a), b, Tötör 55, 227, 734, 830, 837
- avdi emb, b, Túr 96
- (István és Márton a), b, Újhely, Ardó 832
- kir emb, b, Újlak 56
- (Sudak testvére), b, Újlak 629
- (Iwanka f), lk, Újtorda 1041–1042, 1090
- (Demeter f), b, Valkó, Farnas 485, 490, 493, 909
- mgr (Donch mgr f), b, Valkó l. Zólyomi Miklós
- mgr (Pál f), avdi (proto)notarius, avdi emb, b, Valkó 485, 490, 493, 890, 909, 1023, 1030
- (Zonga /d/ Péter f), Kaplyon nb, b, Vetés

682, 750

- (János f), lk, Zala 278
- kükküllői avn, avdi emb, b, Zsira 984
- comes (Albert f, Barnabás, Dávid, Illés és Mihály a), b, Zsuk 111–112, 132, 231, 476, 482, 489
- (Barnabás f), b, Zsuk 1082
- Miklóshegye, fn, Horvát 748
- Miklóslaka (*Myklouzlaka*) – Micoşlaca, Fehér m, h 629, 814
- Miklóstelke (*villa Nicolai, Zenthmiclostelke*) – Cloaşterf – Klossdorf, Segesvársz/Maros m, h 727–728, 840
- i plb: Cunrad 727–728; Johann 727–728
- i százszok 840
- i Szt. Miklós-templom 727
- Miko (Domokos a), b, Csongva 847
- (Benchench f, Donch, Jakab, János, Mihály, Miklós és Péter/Petenyé a), b, Hidvég 101, 523, 1079, 1088
- (Mathius a), b, Szepes vm 382, 386
- Mikó cs lt 523, 527, 587, 591
- Mikó (*Myko*), elnéptelenedett település Hídalmás és Drág között 326, 572
- i cs l. Szentmártoni cs
- Mikóháza (*Mykohaza*), azonosíthatatlan, elnéptelenedett település Alsóvalkó környékén, Kraszna/Szilágy m, h 73
- Mikola/Mykula (János a), b, Szamosfalva, Vásárhely 131, 142, 308, 439
- („Chol” Miklós és Tamás a), b, Szentmihálytelke, Boc, Valkó 51, 130
- Mikótelke (*Myketeluke, Markhazaeufelde*), elnéptelenedett település és fn Palatka és Márkháza között, Kolozs m 196, 240, 372–373, 392, 432–434, 459, 465, 473, 625, 627–628
- Mikolatelkefő (*Mykulatelkefe*), fn, Szentiván 385
- Mikud bán (Miklós és Péter mgr/comes a), szőrényi bán, b, Doboka, Mikes 15, 18, 50, 86, 98, 376, 460–461, 674, 775, 899, 908
- Mikus l. Mikes
- milközi (*Milcov*), moldvai egyházmegye

- 1131
 — püspökség 379, 562, 1131–1132, 956
 — ppk: Bernard, János, Németi Tamás
 Milvány (*Myhuan*) – Miluani, Doboka/Szilágy m, h 254
 Mindenszentek-kápolna és oltár, Abafája 826
 —templom, Szád 985
 —kápolna, Szelindek 114
 Mindszent (*Mendzenth*), Érmindszent – Eriu-Meřent/Ady Endre, K-Szolnok/Szatmár m, h 414, 670, 1064
 —i templom 670
 —i cs: Cata (Chepan leánya, Lukács fel) 670; Chepan (Cata, Klára és Tamás a) 670, 1064; István 670; Klára (Chepan leánya, Miklós fel) 670; Lukács (Saul f) 670; Miklós 670; Péter 670; Saul (Lukács a) 670; Tamás (Chepan f) 670, 1064
 — (*Mendscenth*), Kismindszent – Mesentea, Fehér m, h 665
 —i fn: Tibor
 — (*Mendzenth*), elnéptelenedett település Köröstarján határában, Bihar m 1073
 —i (v. Esztári, Cibak) cs (Hontpázmány nb): Zaluch (Albert a) 112; Albert (Zaluch f, Chybak, Mihály mgr és Miklós mgr a) 55, 112, 244, 495, 791, 832, 1073, 1075, 1081–1082; Chybak/Cybak (Albert f, János a) 832; János (Chybak f) 832; Mihály mgr (Albert f) 55, 112, 244, 832, 1073, 1075, 1081–1082; Miklós mgr (Albert f, Mihály és Miklós a) 55, 112, 244, 495, 791, 832, 1073, 1075, 1081–1082; Miklós (Miklós mgr f), erd kk (1359–1370) 1073
 Mineu l. Menyő
 miniatúra, díszes 441
 minoriták l. ferences rend
 Mira l. Méra
 Mirezlou, szolgáló, Zsuk 132
 Miriszló (*Myruzlou*) – Mirislău, Fehér m, h 228, 752–753, 782, 785, 798, 953
 —i cs: „Nagy” Balázs (Péter f) 228; Péter (Nagy Balázs a) 228; Péter 228
 Miriszlóháza (*Myrozlouhaza*), azonosíthatatlan, elnéptelenedett település Szádvörösmart környékén, Arad m 88
 Mirkovci l. Szentszalvátor
 Miřca l. Micske
 mise engedélyezése 1120
 — zavarása 171
 —, halotti 117
 —, kiközösített pap által tartott 727
 —, lelki üdvösségért mondott 84, 242, 659
 misekönyv 639
 Miske/Nissle comes (Jakab és Katalin a), ülnök, b, Szentkirály, Bagó, Mócs 35, 117, 227, 575, 583, 875
 Miske cs mvhelyi lt 387
 Miskepataka (*Myskepathaka*), fn, Ős, Móric, Bongárd 161
 Mislye (*Misle*), Alsómislye – Niřna Myřl’a, Zemplén m/Szl
 —i Szt. Miklós-egyház káptalana 168, 174
 —i — — tagjai: apát/prp: Fekete Miklós (Orbán f), Péter
 Mitteldorf l. Középfalva
 Moch (Miklós a) 41
 Mochkus (d) András (András f), b, Táté, Bökényszeg 751
 Mochus (d) Miklós, ülnök, b, Doboka vm 227
 Mocioni l. Kövesd
 Mocirla l. Mocsolya
 Mocs (*Moch*) – Mociu, Kolozs m, h 488
 —i cs: László 488
 mocsár 975
 Mocsárliget (*Mochiarlygeth*), fn, Kraszna 74–75
 Mocsolya (*Machalya*) – Mocirla/Valea Pomilor, K-Szolnok/Szilágy m, h 506, 769, 779, 961–963
 —i fn: Borostyános(ág)pataka, Bükk, Érek, *Ezsekfel*, Kacsóerdő, Kacsópataka, Mázsapataka, Sármáserdő
 —i cs l. Adi cs
 Mocsolyakút (*Machalakwth*), fn, Bajom, Csaholy 1091

- Mocsolyapatak (*Machalapathak*), fn, Pacal 1091
- Mocsolyatelke (*Machalathelek*), elnéptelenedett település Érszöllös határában, K-Szolnok/Bihar m 1078, 1091
- Modena (*Muthina*), Olaszország, v 575
- Mogh (János a), b, Sarmaság 505
- Mogyoród (*Mongerod*) – Pest m/M, h
—i bencés konvent 97
- Mohaly (*Muhol*), fn, Szentiván, Devecser 385, 416, 437
- Mohaly (*Muholtelke, Kysmuholtelke*) – Mahal/Māhal, Doboka/Kolozs m, h 385, 898, 928, 990
—i fn: Bihántelek, Szarvastó
- Mohten l. Majtény
- Moiad l. Mojád
- Moişa l. Majos
- Moius l. Moyus
- Mojád (*Mayad*) – Moiad, K-Szolnok/Szilágy m, h 554, 961
—i fn: *Iharhag*
—i cs: Albert (Miklós és Tamás a) 502, 508, 554, 587, 591, 961; Miklós (Albert f) 587, 591, 961; Tamás (Albert f) 502, 508, 554, 587
- Mok (Koch f), Sirokai Miklós fam, b, Tussa 106
- Moka (Jakab a) 644
- Moko (János „a”), b, Csúcs 82
- Moko János, b, Csúcs l. János (Moko f)
- Mokofalwa* l. Makófalva
- Mokyan (Demeter a), b, Debrő 42
- moldvai püspökség l. milkói püspökség
- Mon (*Moon*), Nagymon – Naimon, K-Szolnok/Szilágy m, h 66, 144, 201, 445, 457, 475, 554, 560, 567
—i fn: *Kartamogaza*, Szárazpatak
—i cs: Illés (István a) 560; Ilunch/Ilanch („Orros” János leánya, Désházi János, majd Kusalyi Jakab mgr fel) 66, 144, 201, 445, 457, 475, 560; István (Illés f) 560; „Orros” István („Orros” János és Miklós a) 66, 144, 201, 475, 560; „Orros” János („Orros” István f, Ilunch a) 66, 144, 201, 475, 560; László (Miklós f) 560; Mihály (Miklós f) 560; Miklós („Orros” István f, László és Mihály a) 560
- Monakor (*Monakur*), fn, Pacal 1091
- Mongerod* l. Mogyoród
- Monok, Zemplén m/M, h
—i cs (Bogátradvány nb): Simon mgr, székelly alisp (1358), görgényi vn (1358) 975, 995
- Monora (*Manara*) – Mänärade – Donnersmarkt, Selyk sz/Fehér m, h 405, 411
- Monorod, Monoros* l. Monyoró
- monostor 12
—, nemzetségi 88
- Monostor l. Ákos-, Bán-, Csaholy-, Gyerő-, Kanizsa-, Kolozs-, Oroszlános-, Szer-, Tomajmonostor
—i cs l. Szamosfálvi cs (Gyerőmonostori ág)
- Monostorapáti l. Almád
- Monoszló nb Péter, erd ppk (1270–1307) 374–375, 1037
- Monoyrod* l. Monyoró
- Mons Sancti Michaelis* l. Kisdisznód
- Monsan*, azonosíthatatlan, elnéptelenedett település Pécska környékén, Arad m 88
- Monte Marano (*Mons Maranus*), Olaszország, v 114
—i püspök: Péter
- Monustur, Monusturfalua* l. Gyerő-, Kolozsmonostor
- Monyoró (*Monoros*), Magyaró – Măierău/Aluniş, Torda/Maros m, h 30, 585, 1074
—i cs l. Losonci cs
— (*Monoyrod*), elnéptelenedett település Krasznahosszúaszó területén, Kraszna/Szilágy m, h 73
- Monyorós (*Munoros*), fn, Sármás 482
- Monyorós (*Monyorows*), Sajómagyarós – Şieu-Măgheruş – Ungersdorf, Doboka/B-Naszód m, h 784, 996
- Monyorósvölgy (*Monyoroswelgh*), fn, Kérő 162

- Moogh (István a), hospes, lk, Csepel 1127
 Morău l. Maró
 Morgonda (*Mergental*) – Merghindeal –
 Marienthal/Mergeln, Nagysink sz/Sze-
 ben m, h 801
 —i fn: *Widental*
 —i száz év. egyházközség lt 801
 Móric (Miklós f, Anna és Simon mgr a), b,
 Somlyó l. Meggyesi Móric
 Móric (*Moruch*), Aranyosmóric – Moruț,
 Doboka/B-Naszód m, h 78, 100, 161,
 197, 637
 —i cs (Zsombor nb): István (János f) 100,
 637; Jakab (János f) 100; János (Márton
 f, István, Jakab és Thelman a) 78, 100,
 197, 637; Márton (János a) 78, 100,
 197; Thelman (János f) 100. L. még
 Hesdāti cs
 Moró, *Morou* l. Maró
Moroupataka l. Marópataka
 Moșna l. Muzsna
 mostohaapa 524
 Motiș/Motișdorf l. Mártontelke
 Movable l. Százhalom
Moygh l. Magy
 Moyk (Tamás a), lk, Pele 1046, 1064, 1093
Moyus l. Majos
 Moyus (István f), b, Szeretva, Füle 605–606
 Moyza (Erne mgr a), b, Lél, Tót 799
 Mózes, b, Mócs (?) 35
Muhol l. Mohaly
Mulbach, Mühlbach l. Sebes
Munera l. Monora
 Munkács (*Munkach*) – Mukacsevo, Bereg
 m/U, mv 852
 —i plb: Miklós 852
 Mura – Mur, folyó 577, 592
 Mura Mare/Mura Mică l. Szederjes
 Mureș l. Maros
 Mureșenii de Câmpie l. Omboz
Murkfolua, azonosíthatatlan, elnéptelenedett
 település Hosszúremete kömyékén, Te-
 mes m 88
 Musko, elnéptelenedett település Kegye kör-
 nyékén, K-Szolnok/Szatmár m
 —i cs: Elek (Loránd a) 770; Loránd (Elek f)
 770
Muthina l. Modena
 Muzsna (*Muschna*) – Moșna – Meschen,
 Medgyes sz/Szeben m, h 1056
 —i lk: Johann comes
 Müntzdorf l. Harina
 művészet, hét szabad 738
Mygges l. Medgyes
 Myhalch (Myhalch a), b, Mihálcfalva 404
 — (Myhalch f, László comes és Miklós a),
 b, Mihálcfalva, Szarakszó 214, 364,
 403–404, 499
Myhalhaza l. Mihálcfalva
Myhhes l. Méhes
 Myk, jb, lk, Bikal 1107
 Mykala l. Mikola
 Myke l. Mike
Mykehaza l. Mikeszásza
Myketeluke l. Mikótelke
 Myko(u) l. Miko
 Mykud l. Mikud
 Mykus (Péter a), b, Cintos 919, 933, 970,
 988
 Mylatha, kerlési officialis (1345) 300
Myluan l. Milvány
 Mysa (János a) 56
Myxe l. Micske
- N**
- Nádakő (*Nadekw*), fn, Kapus 967
 nádas 331, 1056
 Nádas (*Nadas*) – Nadăș, folyó 51, 130, 730
 Nádas (*Nadasd*), Kalotánádas, Oláhnádas –
 Nadișul român/Nadășu, Kolozs m, h
 375
 — (*Nadas superior*), Magyarnádas, Felsőná-
 das – Nădășelu, Kolozs m, h 122, 130,
 180, 468, 615, 622, 730, 787, 789, 791,
 824, 826, 952, 989, 1022
 —i fn: Bocbérc, Bocpataka, Halom, Ingóbe-
 rekbérceorra, Sápahegy

- i b-ok: Antal (György pap és Mihály a) 730; Domokos (János f, György a) 730; György (Antal f), pap 730; György (Domokos f) 730; György (János f, Pál a) 730; István mgr (László f) 468, 485, 490, 493, 622, 683, 909, 1022–1023, 1029–1031; János (Domokos, György, Lőrinc és Miklós a) 730; János (László a) 952; László (István mgr és László mgr a) 468, 485, 490, 493, 615, 622, 683, 725, 909, 1022–1023, 1029–1031; László (János f) 952; László mgr (László f) 615, 725; Lilim (Dombrói János fel) 730; Lőrinc (János f) 122, 730, 787, 789, 791, 824, 826, 989; Mihály (Antal f) 730; Miklós 122, 130, 789, 989; Miklós (János f) 730; Pál (György f) 730
- (*Nadas*), Szásznádas – Nadășul Săsesc/Nadeș – Nadesch, Küküllő/Maros m, h 141
- Nádasberend l. Berend
- Nádasbérc (*Nadastbirch*), fn, Rákosd 1048
- Nádasdpataka (*Nadastpataka*), fn, Rákosd 1048
- Nădășelu l. Nádas
- Nádaskóród l. Kóród
- Nádaspapfalva l. Papfalva
- Nadășu/Nadășul Săsesc, Nadeș, Nadesch, Nadișul român l. Nádas
- nádor 2–3, 1012. L. még Druget Vilmos, Garai Miklós, Oppelni László, Raholcai „Kont” Miklós, Zsámboki Miklós
- i helytartó: Mérei Mihály
- i protonotarius: Teremhegyi „Bika” Miklós mgr
- Nagkemen*, fn, Körös 307
- Nagy (Magnus) Aba (Miklós a), b, Galgóc 719
- Ábrahám, b, Szentpéter 195
- András, a Szarvadiak fam 668, 671, 681
- —, Virágosberek István fam 837
- Balázs, a Dobokaiak serv és ü 18
- — (Péter f), b, Miriszló 228
- — b, Petlend 310
- Bálint, b, Szentgyörgy 229 (!)
- Domokos, kir emb, b, Baksa 647
- Gergely mgr udvari lovag, kir emb 523, 527
- György, hospes, lk, Enyed 1063
- —, avdi emb, b, Küküllő vm 855
- — b, Újlak 229 (!)
- Ine, b, Losonc l. Losonci cs
- István, a Szarvadiak fam 681
- — (Tamás f), b, Cege, Viszlótelke 288, 292
- — b, Szokol 35
- János, Vas ifj. Miklós mgr fam és ü 950
- — mgr (Péter f, Jakab, Péter mgr és Sebestyén mgr a), b, Csaholy 7, 13, 56, 60, 63, 73, 365, 438, 455, 508, 578, 647, 650, 668, 671, 681, 705, 713, 715, 747, 778, 994, 1006, 1008, 1039–1040, 1091
- — lk, Dés 624
- — b, Szancsal 405, 411
- — lk, Pulyon 25
- László mgr, erd kk (1330–1347), dékán-kk (1346–1347) 1, 367, 373, 398
- —, avdi emb 127
- — lk, Vizsoly 1028
- Mihály, gyalui officialis (1357) 967
- — (Mihály f), b, Küküllő vm 232
- Miklós, Losonci Tamás mgr ü 826
- —, avdi emb, b, Kolozs vm 485
- Péter, lk, Kolozsvár 27, 707
- — lk, Topa 51
- Simon (Derekas János f), Kaplyon nb, b, Bagos, Somkút 298, 1126, 458, 682, 750, 862, 866, 976
- Nagy Jenő csíkszentmártoni gyűjteménye 327, 1046–1047, 1064, 1092–1093
- Nagybükk (*Nogbyk*), fn, Almás, Darlac, Somogyom 804–805
- Nagycsűr (*Magnum Horreum*) – Șura Mare – Grossscheuern, Szeben sz/m, h 507, 1115
- i egyházigazdnok 1115
- i lk: Johann
- i plb: Christian 507
- Nagydisznód (*Helta*), Disznajó – Cisnădie –

- Heltau, Szeben sz/m, h 90, 507, 516, 948, 1114–1115
- i fn: *Hasulgasse, Schebis, Steynrech*
- i lkk: Bolel (Michael f), Hendrich, Judeus Peter, Kürschner Mathias, Lankman Nikolaus, Peter comes, Roth Jakob, Shyideboek Mathias, Thrucz Michael, Twrek Johann villicus
- i plb: 1114; Stephan 507
- i száz év. egyházközség lt 507, 948
- i villicus 90, 948, 1115
- Nagyerdő (*Nogherdo*), fn, Harcó 870
- Nagyfa (*Noghfa*), azonosíthatatlan település Csomafája környékén, Doboka/Kolozs m 611
- i cs I. Girolti cs
- Nagyfalu (*Nogfalu*), Apanagyfalu – Nuşfalău/Nuşeni, B-Szolnok/B-Naszód m, h 722–723
- i fn: Hosszúbükk
- (*Nogfalu*), Szelistye – Sălişte – Grossdorf, Fehér/Szeben m, h 762
- (*Nogfolu*), Sajónagyfalu – Nuşfalău/Mărişel – Grossendorf, Besztercevidék/B-Naszód m, h 208
- (*Nogfalw*), Szilágynagyfalu – Naşfalău/Nuşfalău, Kraszna/Szilágy m, mv 73, 75, 94, 339, 508, 715
- i fn: Hosszúbérc, Hosszúaszóbérc, Istenkelete, Korlátbérce, Korlátfő, Sötétágpataka, Sötétvölgy, Sötétvölgypataka
- (*Nogfolu*), Tiszanagyfalu, Szabolcs m/M, h 685
- I. még Szeszcsor
- Nagy-Küküllő I. Küküllő
- Nagylak (*Naglak*), Marosnagylak – Noşlac, Fehér m, h 232
- i cs: András (Jakab a) 232; Jakab (András f) 232
- Nagymarton – Mattersburg, Sopron m/A, mv
- i cs: Pál comes, országbíró (1328–1349) 7, 12, 94, 106, 167, 238, 285–286, 293, 343, 383, 400, 410, 435, 786
- Nagy Mihály (*Noygmihal*) – Michalovce, Zemplén m/Szl, mv 1038
- i cs (Kaplyon nb): Eufrosina (János leánya) 1038; Jakow (László mgr a) 1038; János (László mgr f, Eufrosina a) 1038; László mgr (Jakow f, János a) 1038
- Nagyrétkút-pataka (*Nogrethkwthpataka*), fn, Ős, Bongárd 161
- Nagyszád (*Nogzad*), fn, Illye 570
- Nagyszeg (*Nogzyg*), fn, Gáld 325
- Naimon I. Mon
- Namény (*Nomen*), Vásárosnamény, Bereg m/M, mv 913
- i vám 913
- Nándorfehérvár (*Nandurfeyruar*), Belgrád – Beograd, Szerbia, vár 400
- Nándorlaka (*Nandurlaka*), Lándor – Nandra, Fehér/Maros m, h 933, 970, 988, 1063
- Napakur, b, Borzás 73, 94, 339, 587, 642, 649
- Nápoly (*Neapolis*) – Neapole, Olaszország, v 442, 577
- i hadjárat 229, 420–421, 442, 449, 491, 533, 563–564, 575, 577, 709, 906
- i király 906. L. még király/királynő, nápolyi
- i királyság (*Jerusalem et Sycilie, partes Ultramarinas*) 449, 533, 564, 575, 577, 592, 709, 777, 906
- i — előkelői 577
- Naprágy (*Naprad*) – Naprad/Neporadza, Gömör m/Szl, h 715
- i cs: Domokos (János a) 715; János (Domokos f) 715
- narráció 400, 1127, 489, 533, 577, 601, 771, 777, 906, 942
- Naşfalău I. Nagyfalu
- Našice I. Nekce
- Natha (László a), b, Nyavalyád 1038
- Naualyad* I. Nyavalyád
- Nauizcha (Lucia, Margit és Máté anyja), szolgáló, lk, Póka 417
- Néc (*Nehec*) – Neţ/Neţeni– Netz, Doboka/B-Naszód m, h 79, 157
- Neg*, elnéptelenedett, azonosíthatatlan település Tótvárad környékén, Arad m 88

- Negh, az erd káptalan román jib-a 1063
- Negwan*, elnéptelenedett település Babsa környékén, Temes m 88
- Negwe (Ladislaus f), b, Havasalföld, Rékas 1084
- Nehec* l. Néc
- Nehéz (Nehez d) János, Széri Fülöp fam és ü 961
- Neithausen l. Netus
- Nekse (*Nekchte*) – Našice, Baranya m/H, mv 777
- i cs (Aba nb): Demeter (Sándor f), kir tárnokmester (1316–1338) 777; Sándor (Demeter a) 777
- Néma (*Nemay*) – Nima, B-Szolnok/Kolozs m, h 18, 25, 59, 163, 227, 684
- i fn: Beke
- i cs: Beke (Pethew mgr testvére) 64; Gergely (Miklós a) 59; László (Mihály mgr f) 59, 684; Mihály mgr (László, Peteu és Tamás a), vdi notarius (1321) 59, 684; Miklós (Gergely f) 59; „Sós” Péter 684; Pető mgr (Mihály mgr f), deák, avdi notarius (1339–1341), ülnök 15–16, 18, 25, 59, 163, 227, 684; Tamás (Mihály mgr f) 59, 684
- Nemansbyrbom*, fn, Veresmart, Vurpód 561
- Némecká Lupča l. Lipcse
- Nemes (Nobilis/Nemus d) János mgr, gyfvi főesp (1315–1343), váradi kk (1319–1343) 11, 73, 158, 657
- (d) János, b, Kide 402
- (d) Péter (László a), b, Gyulatelke, Szentmárton 55
- Nemes (*Nympz, villa Nymys*) – Nemşa – Nimesch, Medgyes sz/Szeben m, h 1056
- i lk: Jakob comes, Roymarus comes nemesítés 533, 885
- német düh (*furor Teotonicorum*) 400
- előkelők 400
- németek, ausztriaiak (*Teutonicos Australes*) 577
- Németi (*Zothmarnemethy, Nymity*), ma Szatmárnémeti része – Satu Mare – Sathmar, Szatmár m, mv 57, 83, 129, 150, 200, 205, 321, 358, 446, 478–479, 503, 536, 558, 578, 580, 979, 1035
- i plb: János 57, 83, 129, 150, 200, 205, 321, 358, 446, 478–479, 503, 536, 558, 578, 580, 1035; Miklós 979
- (*Nimpti*), közelebről azonosíthatatlan település az erd eme-ben 182
- i lkk: Geburlin/Gebullin (Ladislaus a) 181–182; Ladislaus (Geburlin f) erd kk (1344) 181–182
- (*Nympti*), közelebről azonosíthatatlan település a középkori Magyarországon 379
- i Tamás ágostonos olvasószerzetes, kir káplán, milkói ppk (1347) 379
- Németország (*Thewtunia*) 1118
- i hadjárat 1118
- Nemşa l. Nemes
- nemtelen l. birtoktalan
- Nemutkal* l. Kál
- nemzetség 27, 55, 253, 469. L. még Aba, Agmánd, Ákos, Balog, Borsa, Csák, Csanád, Hahót, Hermán, Hontpázmány, Kán, Kaplyon, Kőkényesradnót, Monoszló, Szil, Tomaj, Zombor
- i monostor l. monostor, nemzetségi
- Nepi (*Nepe*), Olaszország, v 562
- i ppk: Jakab
- Neporadza l. Naprágy
- Neppendorf l. Kistorony
- Nerges (d) Miklós, lk, Illye 570
- Nerses, manzikerti ppk (1338–1363) 114
- Neszmély, Almásneszmély, Komárom/M, h
- i Miklós, kir titkos kancellár és kápolnaisp (1344–1345), győri és erd kk (1346), pécsi ppk (1346–1360) 276, 362–363, 383, 400, 410, 577, 706–707, 711, 745, 777, 818, 825, 937, 1059, 1062, 1084, 1108. L. még Sagani cs
- Neř/Neřeni, Netz l. Néc
- Netus (*Nydhuz, Nythausen*) – Netuş – Neithausen, Segesvár sz/Szeben m, h 541, 801
- Neudorf l. Újfalu
- Neugrad* l. Nógrád

- Neumarkt l. Vásárhely
- Neustadt l. Keresztényfalva, Újváros
névadás, önkényes 231
- nevelő l. tanító
- Nezde, elnéptelenedett település Szólád határában, Somogy m/M
- i cs: „Besenyő” János (Mihály f) 635; Jobagy (Mihály a) 635; Mihály (Jobagy f, „Besenyő” János a) 635
- Nikolae, román vd, lk, Auginas (1345) 296
- remetei román főember (1345) 296
- (Ladislav f), b, Havasalföld, Rékas 1084
- Nicolae Bălcescu l. Kövesd
- Nicolești l. Szentmiklós
- Niedereidisch l. Idecs
- Nikolaus, báznai plb (1359) 1076
- brassói plb, barcasági dékán l. Keresztényfalvi Nikolaus
- darlaci plb (1357) 959
- (Konrád f) erd kk l. Esztergomi Nikolaus
- kiscsúri plb (1351–1359), szebeni dékán (1351–1359) 623, 1114
- Nikolaus (Nikolaus és Peter a), b, Apold 173
- (Nikolaus f), b, Apold 173
- (Detre f), lk, Bajom 232
- (Johann f), lk, Beszterce 259
- bíró, lk, Borberek 105
- (Sandur f, Jakob comes a), lk, Brassó 706
- (Thebard f), lk, Brassó 84
- mgr (Johann f), bíró, lk, Buda 119, 400
- lk, Buzd 853
- (Andreas f), vdi emb, lk, Dálya 588
- comes (Lopret f, Hennyng, Ladislav, Nikolaus és Sandur a), b, Dálya 45, 53, 733, 891, 893
- (Nikolaus f), b, Dálya 733, 891, 893
- comes, lk, Egerbegy 138, 959
- (Henel /d/ Johann f), b, Epemező 37–39
- mgr (Iex f), esküdt, lk, Esztergom 1021
- comes (Balabuch f), szász, medgyesszéki bíró, b, Farkastelke 138, 853
- , id. (id. Hermann f, Michael és Stephan a), b, Fata 153, 161, 208, 319, 830
- , ifj. (ifj. Hermann f), b, Fata 319
- (Michael f), vdi emb, b, Fata 208, 319, 595, 830
- (Nikolaus f), b, Fehéregyháza 173, 250–251
- (Wythk f, Johann és Nikolaus a), b, Fehéregyháza 173, 250–251
- b, Hégen 721
- (Ermen f, Johann a), b, Héjjasfalva 96
- lk, Holdvilág 250–251
- comes, lk, Kapus 1056
- (Daniel f), b, Kelnek 242
- (Nikolaus comes f), b, Kelnek 258, 815, 861
- comes (Salomon f, Andreas, Michael, Nikolaus, Salomon és Stephan a), b, Kelnek 258, 304, 815, 861
- mgr (Sandur f), lovag, lk, Kézd, b, Bükös 250–251, 895
- (Stark f), lk, Kolozsvár 27
- (Jakob a), b, Lekence 595, 597, 612, 846, 848, 869
- (Lorenz f), b, Lekence 595, 597, 612, 846, 848, 860, 869, 873
- comes, lk, Márpod 516
- comes (Benus f, Nikolaus a), lk, Radna, b, Sófálva, Kentelke 230, 300, 784, 790, 996
- (Nikolaus f), lk, Radna 996
- (Jakob és Johann a), lk, Rozsnyó l. Brassói „Gross” Nikolaus
- (Hermann f), szenátor, lk, Sebes 267
- (Kürschner f), szenátor, lk, Sebes 267
- villicus, lk, Sebes 267, 516
- (Nikolaus comes f), lk, Segesvár, b, Réten 529
- comes (Wosmoch f, Daniel, Nikolaus, Peter, Stephan és Wosmoch a), lk, Segesvár, b, Réten 529
- An dem veld, lk, Sellenberk 90
- comes (Holman f), lk, Selyk 868, 959
- lk, Selyk 1060
- comes, lk, Szakadát 1115
- comes, bíró (1342, 1349), lk, Szeben 90, 516
- (Herman f), avdi emb, lk, Szentgyörgy 869, 873, 890

— comes (Corrard f), b, Talmács 28, 138, 410
 — comes, lk, Váldhíd 1056
 — lk, Veresmart 588
 — (Simon a), lk, Vidombák 930
 — (Hennyng f), lk, Vízakna, b, Péterfalva 34, 258, 861
 — comes (Blauuos comes f), lk, Vurpód 516
 Nima l. Néma
 Nimesch l. Nemes
Nimpti l. Németi
 Nin l. Nona
 Niraj l. Nyárád
 Nišná Šebastová l. Sebes
 Nissle l. Miske
 Nitard, thermopülai ppk (1344–1356) 441
 Niuved l. Nyüved
 Nižna Myšl'a l. Mislye
Nogcegh l. Cég
Nogekemezew l. Ekemező
Nogfylpes l. Fülpös
Noghkerehtal, fn, Kisekemező, Királyréve 831
Noghkykulleu l. Küküllő
Noghzarwod l. Szarvad
Nogolahfalu l. Szeszcsor
 Nógrád (*Neugrad*) vm, M és Szl 715, 806
Nogzomus l. Szamos
 Noiștat l. Újváros
Nok, elnéptelenedett település Krasznarécse (vagy Récekeresztúr) környékén, Kraszna/Szilágy (vagy Doboka/Kolozs) m 838
Nomen l. Namény
 Nona (*Nona*) – Nin, Dalmácia/H, v 442, 1059, 1062, 1084, 1108
 —i ppk: de Matafaris Demetrio de
 Noșlac l. Nagylak
 notarius/nótárius l. jegyző
 Nou, Noul Săsesc l. Újfalu
 Nova Kanjiža l. Kanizsa
nova Torda l. Torda (Újtorda)
Nova villa l. Igló, Újfalu, Újváros
Novacivitas l. Keresztényfalva
 Nove Szelo l. Újhely

nő, terhes, megölése 308
 — megerőszkolása 213, 250–251
 — verése 166, 213
 Nösen l. Beszterce
 Nuksora (*Nuksora*) – Nucșoara, Hunyad m, h 1116
 nuncius l. pápai nuncius
 Nunne Peter, lk, Kolozsvár 441
 Nușeni/Nușfalău l. Nagyfalu
Nydhuz l. Netus
 Nylas (d) László, lk, Fahíd 233
Nympz l. Nemes
 Nyrescher Sigmund villicus, lk, Sáros (!) 123
Nythausen l. Netus

Ny

Nyaláb (*Nyalab*), Ugocsa m/U, vár Királyháza területén 646
 Nyárád (*Nyaragh*) – Niraj, folyó 209
 nyárfa (*arbor populea*) 75, 162, 300, 826
 Nyavalyád (*Naualyad*), elnéptelenedett település Pere határában, Abaúj m/M 1038
 —i cs: László (Natha f) 1038; Natha (László a) 1038
 nyereg 746
 Nyerges (d) Miklós, hospes, lk, Szalacs 1091
 nyíl l. íj
 nyíllövés 400, 681, 746
 — (hosszmérték) 385
 Nyír (*Nyr*), tájegység Szabolcs és Bihar m területén, M 742
 Nyíres (*Nyres*), Boncnyíres – Bonț, Doboka/Kolozs m 25, 932
 —i fn: Szépalmapataka
 —i lkk: András (Hyce f), Benedek (Gergely f)
 —i cs: Domokos 932
 Nyíres (*Alnires, Felnires*), elnéptelenedett település Göc határában, Doboka/Kolozs m 928, 964

- Nyírott (Tonsus) Mihály mgr, Veresmarti László rokona, a Gerendiek leányági rokona, pécsi káptalani jegyző (1340–1342) és sublector (1342), dobokai főesp (1352–1354), erd kk (1354) 31, 95, 664, 701, 716, 727–728, 756, 923
- Nyírszaj (*Nyrzay*), fn, Septér 23
- Nyírtelek I. Királytelek
- Nyitra (*Nitra*) – Nitra, Nyitra m/Szl, v 383, 400, 410, 428, 555, 577, 706–707, 711, 745, 777, 818, 825, 937, 1059–1060, 1062, 1084, 1108
- i egyházmegye 555
- i (*Nytrensis*) káptalan 959
- i — (hiteleshelyként) 14, 25, 55, 533
- i — tagjai: éneklők: Lócsei Miklós mgr
- i püspök 915. L. még Szigeti (Frankói) István fr, Vásári Miklós
- (*Nyitra*) vm, Szl 55, 729
- nyomkeresés 746
- Nyugalmad (*Nyugulmad*), elnéptelenedett település Rékas határában, Temes m 1084
- nyugta I. oklevél, mentesítő
- Nyüved (*Nyuegh*) – Niuved, Bihar m, h 1078
- i cs: András (Imre f) 1078; Imre (András és László a) 1078; László (Imre f) 1078
- O, Ó**
- Oaia I. Vaja
- Oarda I. Váradja
- Oberbrotsdorf I. Kenyér
- Oberst Apolden* I. Apold
- Obona* I. Ub
- Óbuda I. Buda
- Obus (Miklós a), b, Gombás 157
- Obusfolua* I. Abosfalva
- Ocel (d) János I. Acél János
- Ocheel (d) János I. Vas „Acél” János
- Ocna Mureş I. Újvár
- Sibiului I. Vízakna
- Od, Odi* I. Ad
- Ódavidháza I. Ivánkaháza
- Odendorf I. Abafája
- Odorheiu Secuiesc I. Udvarhely
- Ofenbaia, Offenbánya, Offenburg I. Aranyosbánya
- officialis 20, 75, 77, 79, 91, 93, 138, 173, 206, 269, 290, 300, 416, 438, 443, 408, 549, 570, 572, 591, 642, 649–650, 753, 756, 772, 783, 807, 865, 882, 890, 897, 1135, 941, 967, 1047, 1066, 1096, 1105–1106
- Og (d) Wos Miklós I. Vas id. Miklós
- Ogh (d) Miklós, Csaholyi Péter mgr ü 1040
- Ogmand* I. Agmánd
- Oiejdea I. Vajasd
- okirathamisító 835, 838
- oklevél aláírása 229 (!)
- átadása 280
- — birtokkal együtt 66, 629, 658, 708, 786, 868, 1073
- —nak megtagadása 291
- átírása 1–3, 5, 15–16, 18, 20, 23–24, 27–28, 34, 37, 54, 56, 58–59, 61, 74–75, 77, 80, 85–86, 93, 97, 100, 105, 109, 118–120, 122–123, 128, 130–131, 140, 144, 147, 149, 153, 155, 157–158, 160–162, 164, 170, 177, 179–180, 188, 190, 198–199, 201, 203–204, 206, 208, 210, 213–214, 225, 227, 230, 249–250, 252–255, 257, 260, 264–267, 271–272, 289, 291–292, 299, 301, 307–308, 318, 323, 325, 330–331, 335, 337–338, 340, 353–354, 356–357, 370–371, 373–377, 382–383, 387–388, 395, 400, 402, 405, 407, 1127, 408–410, 412–413, 415–416, 418, 420, 422, 426, 1128, 431, 434, 436, 442, 446–447, 450, 452, 456, 459–460, 463–465, 470–471, 476, 481, 483–485, 488–489, 492, 497–498, 500, 502–505, 508–512, 516–517, 523, 525, 528–530, 532–533, 535, 537–538, 541, 543, 546, 550, 553–554, 557, 560, 564, 567–570, 574, 576–577, 582–583, 586–587, 591–593, 603–605, 607, 627–630, 633,

- 636, 638, 640, 642–644, 647–648, 652–659, 667–668, 672, 676–679, 684, 686–688, 691, 693–699, 702–703, 706–708, 710, 714, 718–719, 722, 724, 727–728, 730, 734, 736, 745–746, 749–750, 756, 760, 762–764, 771, 777, 779–781, 784–789, 794–795, 797, 805, 808, 814–817, 820, 824–828, 830, 835–836, 838, 841–842, 856, 861–862, 866, 869–871, 873, 875, 878–880, 887, 892, 894, 1134, 898, 900, 903, 908, 920, 928, 931, 934–935, 1135, 938–939, 941, 945–946, 948–949, 955, 959–960, 962, 965, 970, 977, 981–982, 987, 989–990, 994, 998–1000, 1012, 1014, 1016, 1020, 1025, 1027, 1029, 1033–1037, 1043, 1049–1050, 1054, 1056–1059, 1061–1062, 1073, 1075–1076, 1078–1080, 1086, 1091–1092, 1095, 1097, 1100–1101, 1104, 1107–1112
- —, az eredeti védelméért 163, 304, 419, 443
- —, részlegesen 963
- bemutatása 12, 14, 18, 113, 139–140, 208, 227–228, 238, 248, 266, 289, 291–292, 301, 304, 309, 316–317, 328, 371, 374–376, 378, 385, 387, 402, 418, 420, 431, 434, 439, 459–460, 471, 475, 487, 499–500, 528, 595, 602, 604, 606, 627, 636, 638, 674, 684, 695, 712–713, 715, 749–750, 762, 782–784, 786, 788, 816, 848, 861, 863, 865, 869, 875, 878, 892, 897, 911, 949, 952, 972, 977, 989, 998–999, 1009, 1011, 1014–1015, 1021, 1033–1034, 1066, 1076, 1088, 1093
- — alóli mentesség 1083
- —nak elmulasztása 571, 848, 860, 1018, 1114–1115
- bizonyítóereje 236–237, 262, 280, 291–292, 309, 316, 371, 376, 385, 389, 393, 418, 434, 459–460, 475–476, 487, 528, 571, 586, 602, 627, 692, 695, 699, 712–713, 715, 748, 750, 757, 782, 784–786, 788, 798, 841, 855, 861, 863, 869, 878, 911, 952, 962, 989, 1011, 1015, 1029, 1032, 1043, 1075–1076, 1114–1115
- díjának kifizetése 932
- eltitkolása 227–228, 708, 868, 1011
- elvesztése 337, 706
- elvétele 189, 296, 840
- érvénytelenné nyilvánítása 72, 227–228, 326, 373, 408, 412, 434, 459, 496, 629, 670, 708, 786, 861, 868–869, 918, 1011
- felolvasása magyarul 911, 977
- gondatlan őrzése 949
- hitelességének vizsgálata 228, 236–237, 262, 296, 373, 434, 459, 684, 827
- — — (tudományos) 1117, 229, 264–265, 307, 356, 361, 454, 646, 742, 835, 1134–1135, 1018
- hordozásának veszélyei I. utak vizsontagsága
- kikeresése hiteleshelyi levéltárból 337, 354, 648, 841–842. L. még oklevél, levélkerestető
- kölcsönkérése 376
- pusztulása 393, 841, 863, 878
- újrapecsételése 1033–1034
- újrapecsételésének elmulasztása 228
- visszaadása 164, 296, 459
- , adományozó I. birtok adományozása
- , ágostonos prioré 95, 624
- , alesperesi 85, 144, 201, 323, 417
- , —, jelentés 852
- , avdi 1–3, 5, 14, 18, 25–26, 40, 48, 51, 61, 82, 98, 100, 108, 120, 125–127, 139–140, 147, 149, 151–152, 164, 175, 179, 189, 193–194, 196, 199, 202, 215, 233–234, 240, 253–254, 257, 282, 287–289, 291–292, 306, 308–309, 312, 316–317, 320, 327–328, 1124, 357, 364, 372–373, 375, 378, 385, 387, 392, 397, 402, 432–434, 439, 451–452, 456, 459–460, 463, 465, 470–471, 474, 476, 487, 492–494, 498, 501, 551, 595, 597, 603, 1130, 608, 612, 625, 627, 643–644, 674, 683, 693, 696, 701, 710, 713, 715, 725, 730, 762–763, 775, 782, 785, 788, 816, 829, 836–837, 846–849, 860, 863–864, 869, 877–878, 888, 909, 911, 931–932, 954, 969,

- 971, 975, 977–978, 980, 989, 995, 1010–1011, 1015, 1018, 1023, 1030, 1077, 1087, 1102, 1110–1111
- , —, jelentés 1080, 1085
- , —, mandátum 15–16, 41, 96, 127–128, 137, 140, 147, 151, 159, 162, 173, 208, 249–253, 254, 256, 266, 271, 384, 405–406, 411, 418, 424–425, 466, 468, 476, 482–485, 488, 490, 492, 495, 513, 531, 617, 628, 643, 665, 676, 678–680, 691, 695, 697–699, 702–703, 713, 715, 718, 722–723, 734–735, 757, 787, 802, 824, 826, 830, 837–838, 841–842, 845, 855, 869, 873, 878, 888, 890, 908, 910, 919, 935–936, 952, 964, 971, 982, 984, 989, 998–999, 1010, 1020, 1022, 1029, 1032–1034, 1048, 1090
- befejezetlen 963
- bencés tartományi gyűlése 97
- bírságbehajtóé 874
- bizonytalan keltezésű 621
- bulla 1119, 1123, 285, 379, 889, 902
- , chirografált 55, 75, 87, 150, 228, 242, 299, 636, 658, 754, 794, 806, 814, 1014
- , csonka 31, 36, 157, 191, 228, 319, 330, 338, 376, 396, 1126, 413, 441, 462, 469, 501, 509, 578, 639, 652, 682, 754, 798, 818, 821, 826, 831, 852, 897, 938, 947, 1036–1037, 1089, 1094
- , dekretum, királyi 91, 213, 669, 818
- , —, püspöki 171
- , —, vdi, perrendtartási 91
- , elveszett 26, 228, 331, 387, 441, 1129, 562–565, 638, 667, 673, 707–708, 711, 748, 762–764, 773, 779, 805, 828, 847, 849, 859, 1134–1135, 969, 1009, 1056, 1079, 1088, 1116
- , említésből ismert 2–3, 46, 48, 69, 129, 139, 151, 159, 212, 215, 287–288, 291, 309, 316, 1124, 343, 432–435, 481, 514, 565, 608, 625, 630, 636, 645, 675, 752, 758–759, 782, 825, 863, 876, 888, 891, 940, 966, 1015, 1023–1024, 1039, 1041
- , fejedelmi 335, 1108
- , fogalmazvány 6, 33, 691, 710, 728, 1085
- , fogott bírói 799
- , gyanús hitelességű 147, 264, 525, 529, 684, 838
- , gyfvi requisitoroké 357, 638
- , hamisított 1117, 118, 123, 208, 229, 264–265, 292, 307, 356, 361, 646, 742, 835
- , hártya 2–4, 6–9, 10–14, 25–26, 29–30, 32–34, 37–45, 47, 50–53, 55, 57, 60, 63–66, 70–72, 74–78, 80–81, 84, 87–91, 95, 97, 109, 111–115, 117, 121, 1118, 124–125, 129–130, 132, 137–138, 141–142, 150, 156–157, 159, 163–166, 171–173, 189–192, 194–195, 197, 201–202, 208–211, 216–218, 220, 226, 228, 230–233, 238, 242–244, 246–248, 251, 254–255, 259–261, 263, 265, 269–271, 280, 290, 292, 298–302, 304–306, 308, 310, 314–315, 318–323, 326, 329–331, 335–336, 338, 342, 354–355, 359–361, 364–365, 367, 371, 373, 377–378, 380–381, 383–385, 393, 397–398, 400, 403–404, 406, 410–417, 419, 423–425, 1128, 429, 431, 434, 437, 440–441, 443–444, 449, 451, 453, 458–459, 461, 1129, 469, 471, 474–475, 479, 482, 484, 494–497, 503, 507, 512, 516–520, 522, 526–528, 530, 534, 536, 540–541, 544, 548–550, 553, 556, 558, 566–568, 570, 572–575, 577, 579, 582, 586, 590–593, 596, 598–602, 604, 606–607, 611, 613, 620–621, 623–624, 626, 629, 632–633, 636–638, 644, 650, 652–657, 664, 666, 669–670, 672, 680, 685–686, 694, 700, 706–707, 710–712, 717–718, 728–729, 733, 736–737, 743–744, 751, 754–755, 760, 763–764, 766–767, 769–771, 779, 783, 794–795, 799–801, 803, 806, 814, 818–821, 825, 827, 833, 835, 859, 866, 868, 882–885, 887, 892, 895, 897, 899–900, 906, 912–913, 928, 930, 933–934, 937, 945, 949, 951, 963, 990, 996, 999, 1007, 1021, 1034–1038, 1048–1049, 1051, 1062, 1066, 1084, 1093–1094, 1109, 1114–1115
- , határjáró l. határjárás, határleírás

- , hercegi 206, 545, 579, 592, 606, 640, 660
 —, —, mandátum 584, 605, 620–621,
 —, hibásan keltezett 1, 86, 92, 257, 335,
 349, 452, 483–484, 571, 593, 728, 787,
 794, 802, 1135, 953, 1014, 1018, 1108
 —, — — (közlésben) 4, 71, 115, 129, 191,
 202–203, 228–229, 292, 311, 366, 441,
 550, 577, 658, 669, 677, 723, 727–728,
 835, 903, 934
 —, hiteleshelyi, aradi káptalané 12, 88, 330,
 359
 —, — budai káptalané 629, 640, 658, 744
 —, —, —, jelentés 1127
 —, —, csanádi káptalané 12, 264–265, 712
 —, —, egri káptalané 140, 299, 336, 354, 856
 —, —, — —, jelentés 56, 60, 337, 491,
 1000, 1024, 1026, 1038
 —, —, erd káptalané 5–6, 9, 14, 18, 20, 23–
 24, 30, 32–34, 45, 47, 52, 55, 61, 66,
 76–78, 85, 89, 100, 111–112, 120, 124,
 139–140, 152, 163–165, 172, 176, 188,
 190–192, 195, 198, 204, 207–208, 213,
 218, 220, 227–228, 230–232, 240, 243,
 245, 257, 259–261, 263, 267, 270, 280,
 282, 287, 289–292, 302, 304, 310, 315,
 317–319, 322–323, 326, 329–330, 353,
 357, 364, 367, 371, 373, 376, 378, 381,
 385, 393, 402–404, 415, 417, 419, 422,
 429, 434, 444, 446, 453–454, 459–460,
 475, 481, 497, 500, 503, 510, 513, 528,
 550, 552, 556, 566, 570, 582–583, 596,
 603–604, 614, 617, 626, 638, 651, 659,
 672, 678–680, 686, 697–703, 710, 714,
 716–718, 728, 730, 733, 736–737, 745,
 751, 756, 759, 762–763, 779–780, 785–
 786, 788, 798, 803–805, 815, 820, 841–
 842, 848, 851, 855, 861–862, 866, 868,
 870–871, 873, 875–876, 879–880, 884,
 887, 892, 900, 911, 949, 957–959, 972,
 977, 996, 998–999, 1016, 1020, 1027,
 1033–1035, 1049, 1058, 1065, 1073–
 1074, 1076, 1105, 1109–1110
 —, —, — —, jelentés 1, 5, 58, 93, 153, 161,
 177, 179, 214, 217, 249–251, 254, 272,
 300, 340, 353, 356, 361, 376, 385, 395,
 398, 405, 409, 411, 416, 418, 420, 424–
 426, 437, 450, 456, 460, 465, 470–471,
 473, 476, 482–484, 523, 527, 537, 541,
 543, 586, 590, 676, 678, 684, 691, 695,
 697–699, 702–703, 718, 734–735, 787,
 802, 824, 826, 830, 837, 863, 878, 888,
 969, 982, 989, 1010, 1048, 1079, 1088,
 1100–1101, 1110–1111
 —, —, esztergomi káptalané 799
 —, —, garamszentbenedeki konventé 806
 —, —, győri káptalané 94, 570
 —, —, — —, jelentés 1095
 —, —, jászói konventé 1128
 —, —, jászói konventé, jelentés 382, 386
 —, —, kerci konventé 727–728
 —, —, kiállításának ígérete 408, 412, 614
 —, —, kolozsmonostori konventé 46, 49–
 50, 59, 70, 107, 117, 131–132, 137,
 149, 151, 157, 159, 163, 193, 248, 265,
 271, 291, 308, 317, 338, 376, 385, 408,
 412, 476, 489, 493, 524, 546–547, 568,
 574, 576, 599–600, 605–607, 611, 614,
 616, 637, 659, 664, 666, 672, 674, 677,
 687–689, 693, 696, 716, 722, 737, 743,
 755, 760, 764, 773, 775, 780, 788, 808,
 813, 816–817, 835, 843, 854, 858–859,
 863, 881, 887, 899, 930, 950–951, 953,
 974, 1013, 1045, 1057, 1075, 1086,
 1094, 1107
 —, —, — —, jelentés 15–16, 18, 128, 140,
 147, 162, 252, 256, 266, 271, 485, 488,
 490, 492, 494, 569, 572, 594–595, 628,
 643–644, 723, 784–785, 790, 798, 838,
 845, 869, 873, 898, 908, 919, 928, 935–
 936, 977, 987, 990, 998–999, 1005,
 1007, 1058, 1063, 1097, 1112
 —, —, kői káptalané 677, 760
 —, —, leleszi konventé 525, 1093
 —, —, nyitrai káptalané 14, 55, 533
 —, —, pécsváradi konventé 31
 —, —, székesfehérvái káptalané 64, 443, 729
 —, —, székesfehérvári keresztes konventé
 1118
 —, —, szepesi káptalané, jelentés 1128, 535
 —, —, váci káptalané 42, 410, 754

- , —, váradhegyfoki konventé 94, 144, 146, 155–156, 201, 238, 389, 414, 445, 475, 573, 611, 633, 667, 673, 712
- , —, —, jelentés 407, 502, 508–509, 554, 560, 563, 567, 587, 591, 667–668, 671
- , —, váradi káptalané 10, 29, 54–55, 66, 80, 86–87, 129, 150, 155, 157–158, 160, 202–203, 225, 242, 244, 246, 253, 255, 268, 290, 325, 335, 342, 377, 408, 412, 431, 440, 445, 451–452, 469, 498, 501, 504, 506, 518, 571, 611, 629, 636, 641, 648, 652–658, 670, 678, 692, 712, 747–748, 758, 766–767, 769–770, 778–779, 786, 792, 794, 810, 814, 821, 827, 832, 836, 886, 918, 934, 939, 941, 945–946, 962–963, 973, 1014, 1036–1037, 1043, 1093
- , —, —, jelentés 69, 73–75, 94, 122, 130, 180, 388, 413, 445, 457, 475, 505, 511, 532, 538, 553, 642, 645, 647, 649–650, 694, 704, 712–713, 715, 752–753, 770, 894, 903, 920, 933–934, 938, 947, 955, 961–963, 966–967, 970, 988, 994, 1008, 1014, 1046–1047, 1050, 1054, 1078, 1091–1093
- , idézés l. idézés
- , ifjabb királyi 383
- , iktató l. birtokba iktatás
- , ítélő l. ítéletlevél
- , jelentés 19. L. még oklevél, hiteleshelyi
- , johannita alprioré 442, 447–448
- , kapart írással 434
- , kápolnaispáni 678, 684, 779, 819, 918
- , —, jelentés 713, 715
- , keltezetlen 33, 35, 313, 417, 441, 561, 605, 618–619, 831, 938, 947, 961, 997
- , —, napi kelet nélkül 742, 1096, 1114–1115
- , két példányban kiállított 6, 171, 228, 590, 636, 786, 934, 1115
- , királyi 2–4, 14, 17, 21–22, 27–28, 34, 37, 43, 53–55, 59, 67, 71–72, 74, 80, 88, 93, 99, 105–106, 110, 115, 119, 127, 138, 160, 163, 177, 180, 206, 208–213, 216, 227, 229–230, 236, 247, 255, 262, 264–265, 292, 299, 301, 305, 318, 338, 341, 356, 378, 383, 387–388, 395, 398, 400–401, 410, 413, 416, 418, 420, 422, 426–427, 1128, 434, 436, 443, 459, 466, 480, 489, 496, 508–509, 511–512, 515, 517, 519, 522, 525, 528–530, 533, 538, 540–541, 543–544, 550, 553, 560, 563, 565, 567–568, 577, 582, 591–592, 601, 609–610, 615, 629, 631–632, 635–636, 640, 658, 667, 669, 673, 685–686, 694, 706–709, 711, 719, 724, 736, 745, 756, 761, 771, 777, 783–785, 798, 814, 816, 818, 820, 825–826, 831, 836, 865, 868, 885, 1134, 906, 913, 937, 1135, 944, 965, 1000, 1012, 1025, 1027, 1036, 1043, 1054, 1059, 1062, 1073, 1083–1084, 1091, 1108–1109, 1112, 1114–1115
- , —, mandátum 20, 38–39, 44, 56, 58, 60, 69, 73, 93, 101, 115, 118, 122–123, 130, 187, 208, 314, 340, 353, 370, 377, 382, 386, 388, 1127, 409, 413, 416, 423, 431–432, 434, 449, 502, 505, 508, 511, 520, 523, 526–527, 532, 534–535, 537–538, 541, 546, 554, 560, 569, 572, 574–575, 587, 591, 642, 647–650, 652–657, 668, 671, 675, 684, 721, 746, 749, 752–753, 789, 800, 882–883, 894–897, 903, 920, 933–934, 938–940, 945, 947, 955, 960–962, 966–967, 970, 988, 994, 997, 1008–1009, 1014, 1046–1047, 1050, 1054, 1058, 1060, 1063, 1066, 1078–1080, 1085, 1088–1089, 1091, 1095, 1097–1101, 1103–1107, 1110–1111, 1112, 1113, 1116. L. még királyi parancs
- , — megbízottaké 1076
- , királynéi 81, 127, 237, 577, 592–593
- , —, mandátum 113, 337, 354, 660
- , királynői 582
- , kivonatos, elenchusból 82, 99, 110, 176, 180, 312, 374, 439, 552, 634, 725
- , —, közlés alapján 401, 1129, 1116
- , kormányzói 702

- , kötelezvény 46, 97, 202, 629, 688, 755, 877, 958, 972
- , közjegyzői 97, 623, 781, 948, 959
- , közöletlen 10, 82, 85, 159, 162, 176, 179, 189, 198, 201, 204, 220, 227, 238, 240, 257, 260–261, 263, 269–270, 280, 282, 299, 301–302, 305, 307, 310, 312, 315, 318–319, 322–323, 329–330, 337–339, 354, 358–359, 372, 392, 417, 439, 445–446, 454, 457, 459, 462, 470–471, 475, 487, 495, 505, 509, 511, 529, 533, 547, 552–554, 557–558, 567, 578, 580, 584, 1130, 631, 633, 641–642, 649, 670, 691–692, 696–697, 701, 703–704, 712–716, 725, 733, 736, 747, 761, 778, 780, 808–809, 811–812, 827, 829, 879–880, 887, 890, 938, 1012, 1021, 1075, 1089, 1094
- , magyar fordításban fennmaradt 564–565, 708, 779, 810
- , mandátum I. oklevél, (kibocsátóként)
- , —, egy évre 58, 752–753, 966–967
- , —, eltitkolása 945–946
- , —, levélkerestető 207, 337, 648, 652–657, 841–842, 1020
- , —, oklevél átírására és újrapecsételésére 1033–1034
- , —, privilegialis oklevél kiállítására 679–680, 699, 702–703, 998–999
- , —, visszaadása felmutatójának 883
- , másolat 1, 5, 16, 49, 92, 94, 1117, 131, 160, 213, 227, 229, 339, 388, 413, 430, 447–448, 454, 498, 501, 506, 515, 529, 547, 561–562, 1130, 615, 620, 629, 636, 660, 706, 710, 716, 722–723, 728, 769, 777, 779, 789, 800–801, 810, 825–826, 1135, 1009, 1014–1015, 1018, 1076, 1108, 1111
- , megyei, Bereg vm 991
- , —, Doboka vm 62, 559, 788
- , —, Doboka, Fehér, Hunyad, Kolozs, Kükküllő, Szolnok és Torda vm 458
- , —, Fehér vm 86, 474, 891, 893
- , —, Kolozs vm 35, 199, 396, 542, 547, 622, 731, 809, 1031, 1055
- , —, — —, jelentés 789, 791, 838, 1029, 1032
- , —, Kraszna vm 248, 339, 430
- , —, K-Szolnok vm 298, 365, 414, 438, 455, 605, 607, 639, 646, 681, 812, 1014
- , —, Kükküllő vm 120, 190, 192, 1011
- , —, Szatmár vm 13, 1125–1126, 486, 1028
- , —, — —, jelentés 746, 749, 960
- , memoriális 8, 13–14, 35, 45, 49, 63, 72, 89, 105, 125, 127, 225, 291, 298, 309, 316, 392, 458, 462, 499, 547, 571, 683, 713, 723, 793, 853, 863, 972–973, 1018, 1031, 1057, 1065, 1096
- , mentesítő 62, 117, 129, 189, 226, 232, 238, 247, 289, 313, 324, 355, 360, 412, 471, 1130, 634, 658, 719, 755, 773, 816, 853, 874, 893, 951
- , missilis 148, 1120, 296, 379, 442, 447–448, 515, 609, 726, 732, 772, 853, 857, 889, 921
- , nádori 21, 63, 65, 146, 166, 268, 421, 491, 506, 521, 636, 658, 673, 675, 712, 748, 773, 776, 797, 814, 825, 1006, 1043
- , nádori helytartói 1054
- , német fordításban fennmaradt 948
- , nyugta I. oklevél, mentesítő
- , országbírói 12, 17, 106, 227, 238, 341, 343, 400, 435, 514, 535, 571, 598, 631, 636, 645, 658, 690, 692, 704, 712, 761, 814, 825, 1026, 1040, 1045, 1051, 1062
- , —, mandátum 94, 692, 704, 712, 1024, 1026, 1044
- , országnagyoké 407
- , osztályról I. birtokosztály
- , osztályhalasztó 127
- , pápai 71, 104, 135, 1119–1121, 167, 169, 1122, 182, 185–186, 219, 1123, 241, 273, 281, 284, 296, 349, 351, 363, 379, 399, 428, 662–663, 1131–1132, 732, 739–741, 765, 768, 772, 822, 828, 850, 857, 889, 902, 905, 907, 915, 917, 921–922, 925–927, 942, 956, 1019, 1052, 1067. L. még oklevél, supplicatio
- , —, mandátum 68, 79, 178, 332, 467,

- 610, 807, 823, 902, 968, 1053
- , papír 31, 35–36, 62, 73, 75, 83, 92, 94, 96, 101, 106–107, 116, 126–127, 152, 187, 196, 200, 205, 236–237, 256, 258, 262, 295, 317, 324, 327, 339, 358, 1125, 374, 376, 386, 389, 395–396, 1126, 402, 418, 421, 427, 430, 438, 448, 454–455, 460, 462, 466, 468, 473, 478, 486–487, 490–491, 493, 499, 501, 506, 513, 521, 524, 529, 531, 542, 547, 559, 561, 571, 576, 578, 584, 588, 589, 614, 616–619, 622, 639, 641, 649, 660, 665, 674, 681–682, 690, 705, 709, 713, 715, 721, 723, 731, 735, 747, 749, 753, 756–757, 775–776, 778, 790–791, 793, 798, 802, 804, 809–810, 826, 829, 831–832, 834, 840, 843, 845, 851–855, 858, 863–865, 867, 869, 871–872, 874, 876–878, 881, 886, 888, 890, 893, 909–910, 918–919, 932, 936, 944, 946–947, 950, 952–953, 957–958, 964, 967, 971–973, 976, 978–980, 983–984, 988, 991, 995, 997, 1005–1006, 1008, 1010–1011, 1013, 1022, 1028, 1030–1032, 1040, 1044, 1055, 1060, 1063, 1065, 1074, 1077, 1081–1082, 1085, 1087–1089, 1096, 1098–1099, 1102–1103, 1105–1106, 1113
- , pecsételetlen 26, 130, 142, 308, 403–404, 561, 710, 1085
- , per befejezését elrendelő 208
- , perhalasztó 48, 106, 143, 189, 208, 236–237, 262, 288, 292, 317, 327–328, 1124, 372, 378, 392, 397, 402, 421, 439, 476, 487, 491, 493, 514, 521, 597, 608, 612, 625, 674, 690, 712–713, 715, 725, 776, 809, 838, 845–846, 848, 860, 864, 869, 888, 909, 911, 931, 935–936, 954, 971, 977, 987, 1014, 1023, 1030, 1039–1040, 1093. L. még perhalasztás
- , plébánosi 727–728
- , privilegiális 6, 9, 12, 24, 33, 43–44, 54–55, 61, 75, 86–87, 1118, 123–124, 151, 157–158, 160, 180, 190–192, 203–204, 207, 220, 225, 230, 242, 253, 259–261, 263, 265, 270, 287, 289, 291–292, 299, 302, 304, 310, 315, 318–319, 322–323, 325, 329–330, 337, 354, 357, 367, 373, 383, 385, 393, 398, 400, 402, 406, 408, 410–412, 415–416, 418, 422, 424–426, 429, 431, 434, 437, 440, 443, 446, 451–452, 454, 459–460, 465, 475, 481, 500–501, 504, 513, 518, 530, 533, 550, 558, 577, 582, 592–593, 603–604, 607, 617, 629, 636, 638, 640, 652–658, 670, 678–680, 699, 702–703, 706–707, 710–711, 714, 718–719, 730, 737, 745, 754, 763, 769, 777, 784, 794–795, 798, 815, 818, 820–821, 825, 827, 841–842, 848, 855, 861, 868, 884, 887, 892, 911, 937, 1135, 949, 998–999, 1014, 1020, 1027, 1036–1037, 1059, 1061–1062, 1065, 1073, 1083–1084, 1093, 1108
- , —, kiállításának ígérete 41, 188, 414, 500, 517, 564, 611, 965, 1049
- , püspöki 11, 71, 114, 170–171, 247, 269, 374–375, 408, 441–442, 447–448, 562, 613, 781, 1037, 1061
- , püspöki helynöki 23–24, 57, 83, 129, 150, 200, 205, 263, 321, 324, 355, 358, 446, 478–479, 499, 503, 536, 557–558, 578, 580–581, 602, 750, 833–835, 839, 847, 849, 856, 867, 871–872, 900, 912, 1035, 1041–1042, 1090
- , püspöki helynök helyettesée 979
- , rossz állapotban 10, 32, 41, 71, 96, 116, 121, 127, 217, 228, 254, 261, 295, 315, 318–320, 358, 1125–1126, 402, 441, 469, 484, 493, 496, 553, 573, 578, 584, 611, 619, 621, 624, 650, 653, 682, 691, 697, 703, 709, 718, 728, 769, 791, 798, 845, 881, 897, 899, 949, 953, 971, 976, 983, 988, 999, 1022, 1048, 1060, 1062–1063, 1105–1106
- , rossz latinságú 434
- , supplicatio 102–103, 133–134, 136, 145, 148, 154, 167–168, 174, 181, 183–184, 221–223, 235, 239, 273–278, 283, 285–286, 293–294, 297, 303, 333–334, 344–348, 350, 352, 362, 368–369, 390–391,

- 394, 472, 477, 555, 609, 618–619, 661, 720, 726, 738, 768, 774, 796, 901, 904, 914, 916, 922–927, 929, 943, 985–986, 992–993, 1001–1004, 1017, 1019, 1052, 1068–1072
- , számadás, servitium 224, 313, 1132, 844, 1133
- , szász dékáni 84, 331, 507, 1114
- , — oklevéladóké 8, 90, 109, 123, 267, 331, 516, 539, 561, 618–620, 638, 801, 853, 948, 1056, 1076, 1115
- , székely ispáni 226, 549, 580
- , —, mandátum 548
- , tartalmilag átírt 17, 21–22, 67, 75, 98, 108, 143, 146, 151, 175, 193, 196, 234, 240, 245, 268, 282, 328, 341, 372–373, 387, 392, 395, 398, 400, 445–446, 457, 506, 535, 551, 563, 580, 585, 594–595, 597, 603, 612, 631, 635, 651, 658, 667, 673, 689, 692, 696, 701, 704, 713, 748, 761, 773, 792, 794, 811–813, 836–837, 846–849, 860, 878, 882, 896, 911, 954, 961, 969, 974–975, 1010, 1020, 1026, 1042–1043, 1045–1047, 1062, 1064, 1083, 1090, 1100, 1111
- , tiltó l. eltiltás, tiltakozás
- , több pecséttel 13–14, 35, 62, 94, 97, 114, 248, 298, 365, 383, 397, 1126, 400, 430, 438, 441, 455, 458, 486, 507, 527, 559, 622, 639, 681, 707, 728, 731, 749, 791, 809, 991, 1028, 1031–1032, 1055, 1076
- , ügyvédvalló 12, 14, 25, 88, 94, 107, 190, 192, 203, 247, 253, 290, 317, 327, 357, 364, 376, 378, 414, 417, 445, 451–452, 463, 475–476, 498, 501, 629, 636, 644, 658, 666, 674, 678, 712, 737, 747, 778–779, 785, 798, 804–805, 813, 817, 835, 837–838, 848, 863, 877, 918, 978, 996, 1014, 1018, 1030, 1040, 1058, 1077, 1093. L. még ügyvédvallás
- , —, hiánya 1011, 1063
- , váradi kanonoké 447–448
- , váradi requisitoroké 75
- , várnagyi 580
- , városi, Dés 496
- , —, Esztergom 1021
- , —, Kolozsvár 77, 177, 180
- , vdi 2–3, 7, 22, 27, 34, 54, 59, 67, 91–92, 108–109, 1117, 110, 116, 118, 123, 141–143, 149, 151, 163, 175, 179, 189, 196–199, 203, 215, 227–228, 234, 264, 266, 287–289, 291–292, 295, 307, 309, 316–317, 328, 1124, 343, 357, 360, 372–376, 378, 380, 385, 392, 397, 402, 419, 434, 446, 457, 459, 461–464, 1129, 465, 475, 481, 557, 564–565, 570, 585, 630, 651, 682, 684, 695, 705, 713–715, 747, 758–759, 778, 782, 786, 788, 793–795, 816, 835, 837, 842, 860–863, 865–866, 869, 878, 882, 888, 892, 896, 911, 928, 935, 940, 961, 974–976, 981, 987, 990, 995, 1014–1016, 1018, 1020, 1039–1040, 1042, 1047, 1064, 1066, 1081–1083, 1090, 1092–1093, 1100
- , —, jelentés 370, 377
- , —, mandátum 4, 36, 77, 121, 153, 161, 207, 214, 217–218, 258, 272, 300, 309, 356, 361, 376, 385, 395, 398, 407, 426–427, 433–434, 437, 445, 450, 456–457, 460, 465, 470, 473, 586, 588–590, 594–595, 605, 742 (!), 783–785, 789–791, 798, 811, 831, 840, 864, 897–898, 928, 931, 941, 946, 977, 983, 987, 1005, 1007, 1064, 1066, 1092–1093, 1096, 1104–1105
- , végrendelet l. végrendekezés
- , velencei 19
- , zárt, felnyitása 1033–1034
- , zárt és pátens alakban egyaránt kiállított 217–218
- okleveles láda 164
- Olacalis* l. román
- Olasz (Italicus, Olaz d) Mihály, erd éneklők (1355–1357), erd kk (1357) 815, 820, 868, 884, 887, 892, 924, 949, 999, 1002
- olasz külváros (*vicus Latinorum*) 1021
- Olaszi (*Olazy*), Érolaszi – Olosig, Bihar m, h 573, 973
- i cs: Kathlyn („Cine” Péter leánya, Károlyi Miklós fel) 573; Marouth mgr („Cine”

- Péter f), tordai isp (1350) 573; „Cine”
 Péter (Kathlyn és Marouth mgr a) 573
 — (*Oluz*), Bodrogolaszi – Zemplén m/M, h
 247, 811, 973
 —i cs (Szentemágócs nb): András (Beke(e)
 f) 247, 811, 973; Beke(e) (András, Do-
 mokos és István a) 247, 811, 973; Do-
 mokos (Bekee f) 973; István (Beke(e) f)
 811, 973
 Olaszország l. Itália
 Olchona l. Alcina
 Oldalerdő (*Oldalerdew*), fn, Devecser 416,
 437
 Olfermenes l. Fűrmenyes
 Olidech l. Idecs
 Olivér/Olyuer (János a), kir tárnokmester l.
 Paksi Olivér
 — (Demeter a) 705
 — (János a), b, Szarvad 1046
 —/Oliber (Kalach a), b, Szentmárton 128,
 172, 326
 Olkunir l. Kenyér
 Olnok (*Olnuk*, *Onuk*), Ónok – Bârlea, Dobo-
 ka/Kolozs m, h 16, 98, 193, 252, 256
 —i fn: Girókút
 —i cs: Barrabas/Barlabas/Barnabás (István
 f) 193; István (János f, Barrabas, István
 és László a) 193, 252, 256; István (Ist-
 ván f) 193; János comes (István a) 16,
 98, 193; László (István f) 193
 Oloperdey l. Alaperdő
 Oloron (*Elorona*), Franciaország, v 562
 —i ppk: Estiron Pierre d’
 Olosig l. Olasz
 Olpret l. Alparét
 Olsoukechel l. Kecel
 Olsozamsor l. Zámsor
 Olt (*Olth*, *Alt*) – Olt – Alt, folyó 527, 1115
 oltár, oltárigazgató 130, 251, 303, 333, 457,
 506, 551, 623, 650, 704, 716, 826, 918,
 933–934, 961–962, 967, 988, 1008,
 1014, 1092
 oltárigazgatói javadalom megtarthatása 303,
 333
 Olteni l. Oltszem
 Oltszakadát l. Szakadát
 Oltszem (*Oltzeme*) – Olteni, Sepsi sz/Ko-
 vázsna m, h 101
 Oluz l. Olasz
 olvasókanonoki javadalom adományozása
 104, 281, 822
 — — —nak megerősítése 222, 285
 — — kérelmezése 103, 222
 — — megtarthatása 285, 661
 Olwynch l. Vinc
 Olyuer l. Olivér
 Omboz (*Vmbuz*), Omboztelke – Imbuz/Mu-
 reşenii de Câmpie, Doboka/Kolozs m, h
 111–112, 489
 —i fn: Páloserdeje, Pálostelke
 Omlás (*Hamlesch*) – Amnaş – Hamlesch,
 Fehér/Szeben m, h 762–763
 Omode (István a), b, Tyukod 1126
 Omor – Omor/Roviniţa Mare, Krassó/Te-
 mes m, h
 —i cs: Gál (László a) 997; László (Gál f) 997
 Omsókút (*Omsoukwth*), fn, Pacal, Kistelek,
 Körmend 1091
 Ondótelek (*Vndotelek*, *Tarchahaza*), Tarcsa-
 háza, elnéptelenedett település Kolozs-
 vár határában, Kolozs m 666, 737
 Ónok, *Onuk* l. Olnok
 Oppeln – Opole, Szilézia/Lengyelország, v
 —i László nádor (1367–1372) 1043
 Oppido Mamertina (*Oppidum*) – Olaszor-
 szág, v 114, 441
 —i püspök: Gergely
 Oppor (László f), kükküllői szb (1331), b, E-
 besfalva 120
 Oprişani l. Keresztes
 Oracs l. Diós
 Orád (*Oraath*), elnéptelenedett település
 Méra és Szucsák határában, Kolozs m
 122, 130, 180, 1022–1023, 1030
 Oradea l. Várad
 Orahovica l. Rahlolca
 Orăştie l. Szászváros
 Orbán várhegyi vn (1353!) 742 (!)
 — („Fekete” Miklós a) 154, 1119, 168–169
 Orbó (*Worbo*), Tasnádorbó – Orbou/Orbäu,

- K-Szolnok/Szatmár m, h 811–812
 —i Szt. Fülöp és Jakab-templom 812
 Orbópataka (*Vrboupathaka*), fn, Csoboló 16
 Orbos (György comes a), székely 226
 Ordov l. Ardó
Organchia l. Ürgencs
 orgazda 542
 Oria (*Henrenia*), Olaszország, v 441
 —i ppk: Jakab
 Ormány (*Vrman*) – Orman, B-Szolnok/Ko-
 lozs m, h 271, 461
 Orod l. Arad
Oronos l. Aranyos
 Oroszfája (*Vruzfaya*) – Orosfaia, Kolozs/B-
 Naszód m, h 138, 429, 499, 534, 537,
 541, 548–549
 —i cs: Domokos (István a) 429; Domokos
 (István f) 429; István mgr (Domokos f,
 Domokos, János, László és Máté a)
 medgyesi officialis (1343–1349), selyki
 és medgyesi alisp (1349) 138, 429, 499,
 534, 537, 541, 548–549; János (István
 f) 429; László (István f) 429; Máté (Ist-
 ván f) 429
 Oroszlánosmonostora (*Orozlanosmunustu-
 ra*), Oroszlámos – Banatsko Arandelo-
 vo, Csanád/Sz, h 12
 Orr (*Or*), fn, Ós, Bongárd 161. L. még hegy
 Orratlanhida (*Orrotlanhyda*), elnéptelenedett
 település Tasnádszántó környékén, K-
 Szolnok/Szatmár m 438
 Orrus (d) András, alvinci Johann comes ü 808
 — (d) István (Orrus /d/ János és Miklós a),
 b, Mon 66, 144, 201, 475, 560
 — (d) János (Orrus /d/ István f, Ilunch a), b,
 Mon 66, 144, 201, 475, 560
 — (d) Miklós mgr, valkói vn és officialis
 (1326 e), majd lednici (1341) vn 69,
 73–75, 94
 ország (*regnum*) 393
 országbíró 2–3, 918, 1012. L. még Bebek
 Imre és István; Cudar Péter; Csák nb
 Miklós (Ugrin f); Druget Miklós co-
 mes; Hermán nb Lampert; Köcski Sán-
 dor; Lack András (!); Nagymartoni Pál
 comes; Pálóci László; Szécsényi Ta-
 más; Szécsi Miklós comes; Szentgyör-
 gyi Péter
 — ítélőszéke 435, 712
 — kinevezése 514
 —i ember l. hatósági ember, országbírói
 —i engedély, egyezséghez 12
 —i jegyző: Pacali Benedek mgr, Pál
 országhatár 170, 187, 246, 400, 422, 467,
 489, 577, 618, 906, 942
 országnagyok 407. L. még bárók, főpapok
 országos bíróság 206
 országút (*via magna*) 73, 75, 123, 253, 310,
 325, 407, 411, 416, 437, 484, 508, 541,
 561, 643, 753, 826, 967, 1091, 1112
 országgyűlés 229 (!). L. még közgyűlés, ki-
 rályi
Orwm l. hegy
 Osoi l. Oszvaj
 Oşorheiu l. Vásárhely
 Ostfi cs (Osl nb): Domokos macsói bán
 (1340–1353) 383, 400, 410, 577, 706–
 707
 Ostia (*Ostia*), Olaszország, v 902
 —i ppk: Colombier Pierre Bertrand du
 Ostrany l. Eszterény
 ostrom 338, 400, 436, 577
 osztálylevél l. birtokosztály
 osztályos atyafi (*comportionarius*) 22, 384,
 684, 832, 855, 879, 982, 1022
 osztályossá fogadás tiltása 877
 osztályrész kikérése 570
 — megválasztása 407
 osztrák hadjárat 229, 400
 osztrákok l. németek, ausztriaiak
 Osztrány l. Eszterény
 Oszvaj (*Wzuay*), Aszó – Osoi, B-Szol-
 nok/Kolozs m, h 1005
 Ote (*Buta*), elnéptelenedett település Bégaka-
 lodva és Lökösfalva között, Temes m 88
 Ótorda l. Torda (Ótorda)
 Otrhánky l. Sztrece
 Ottomány (*Achman*), elnéptelenedett telepü-
 lés Bályok határában, Kraszna/Bihar m
 508

Ouymergh l. Aranyosbánya

óvadék 178, 572

Ózd (*Ozdy*), Magyarózd – Ozd, Fehér/Maros m, h 121, 484, 1011

—i cs: „Lopus” János, kir emb 121; Lukács, kir emb 121

ózdi (*Ozd*) főesperesség 453, 922–923

— főesp 68. L. még Szécsi Péter (Dénes f), Szőke János

— alesp: Bálint tekei plb

Ozdenpeter l. Szentpéter

Ozora (*Wzura*), bánság Bosznia területén 400, 410, 1109

Oztrogo l. Sztrigó

Ő, Ő

ökör 71, 132, 238, 335, 524, 542, 746, 756, 881, 975, 1028, 1063, 1096, 1107

Ördög (Vrdeg/Vrdung d) András (Marhardus mgr, Miklós mgr és Simon a), b, Károly 298, 536, 573

öregség 239

Órhalom l. Márkháza

Örmező (*Ewrmezeu*), Szamosörmező – Var, Doboka/Szilágy m, h 254

örökérvényű intézkedés visszavonása 789

öröklési jog 22, 418, 629, 814

örökösödés, kölcsönös 9, 17, 22, 88, 357, 629, 814

—, leányágon l. birtok öröklése leányágon

örökség, apai l. birtok, örökjogú

örtorony átépítése/lerombolása 742 (!)

örvény (*gurges*) 161, 506

Ős (*Wsy, Ews*), Szászös, Újös – Iuş/Fântânele, Doboka/B-Naszód m, h 78, 100, 152–153, 161, 196–198, 227, 272, 376, 409, 415–416, 419, 426, 434, 437, 459, 465, 473, 625, 627–628, 644, 869, 877, 932, 1075

—i fn: Áj, Hideg(kút)pataka, Kisáj, Malombérc, Miskepataka, Nagyrétkút-pataka, Orr, Őspataka, *PayorErdew*, *Payor-*

berchwth, *PayorErdewBerch*, Szász, Szénáskút-pataka

—i cs: „Apród” János (László a) 272, 300, 487–488, 877; Gergely (id. Iwanka f, ifj. Iwanka a) 78, 100, 152, 196–198, 240, 282, 372–373, 392, 415, 419, 432–434, 459, 465, 473; Iwanka/Juanka, id. (Gergely és János a) 415; Iwanka, ifj. (Gergely f, János, Miklós és Tamás a), ülnök 78, 100, 152–153, 161, 196–198, 227, 240, 272, 282, 372–373, 376, 392, 409, 416, 419, 426, 432–434, 437, 459, 465, 473, 625, 627–628, 643–644, 869, 877, 932, 1075; János (id. Iwanka f, János a) 196, 415, 434; János (ifj. Iwanka f) 153, 161, 869, 877, 932, 1075; János (János f) 196, 434; László („Apród” János f) 877; Miklós (ifj. Iwanka f) 1075; Tamás (ifj. Iwanka f) 1075

Őspataka (*Euspataka*), fn, Ős 100

Őstelke (*Ewstelke*), elnéptelenedett település Vecserd környékén, Fehér/Szeben m 387

ősvény (*semia, callis*) 73, 75, 300

összeg kétszereződése 52, 165, 202, 233, 364, 403–404, 444, 452, 563, 583, 599, 616, 622, 637, 664, 666, 677, 687, 693, 701, 778, 780, 788, 803, 817, 854, 871, 876, 918, 958, 1057, 1086, 1094

öv 132

—, ezüst 250–251

özvegy 6–7, 10, 66, 117, 132, 138, 225, 263, 312, 324, 337, 355, 402, 436, 453, 504, 511, 573, 602, 730, 736, 741, 764, 773, 815, 1021, 1041–1042, 1090, 1099, 1113, 1116

P

Paascha l. Pascha

Pacal (*Kyspachal*), Kispacal – Păţaluşu, Kraszna/Bihar m, h, ma Érszöllös része 268

— (*Pochol*), Nagypacal – Păţalu/Viişoara,

- Kraszna/Bihar m, h, ma Érszöllős része
508, 1078, 1091
- i fn: Mocsolyapatak, Monakor, Omsókút,
Pagony
- i cs: András (Benedek mgr a) 1078; Bene-
dek mgr (András f), országbírói jegyző
(1358–1359), országbírói emb 1044,
1078, 1091; István (Pál a) 1078; Pál
(István f) 1078
- Pâclișa l. Poklostelke
- Păcureni l. Keresztúr
- Pad (*Pod*), fn, Palatka, Márkháza 643
- Pád (*Paad*), elnéptelenedett település Alvinc
határában, Fehér m 1059
- Padé (*Eghazaspodwe*), Egyházaspadé – Srp-
ski Padej, Csanád/Sz, h 12
- Pádua, Padova, Olaszország, v 738, 768
- i egyetem 738, 768
- Pagan (d) István mgr l. Pogány István
- Paganus, sagonei ppk (1342–1343) 114
- Pägida l. Apahida
- Pagocsa (*Pakachatelke*), Pakacsattelke, Me-
zőpagocsa – Pogăceaua, Torda/Maros
m, h 295
- i cs: János (Péter f) 295; Mihály (Péter f)
295; Mihály (Rof testvére, Péter a) 295;
Péter (Mihály f, János, Mihály, Pouch
és Rof a) 295, 513; Pouch (Péter f) 295,
513; Rof (Péter f) 295; Rof(f) (Mihály
testvére) 295. L. még István (Bálint f)
és Mihály mgr erd káptalani jegyző
- Pagony (*Pagun*), fn, Pacal, Szalacs 1091
- Päingeni l. Póka
- Paks (*Pokus*), Tolna m/M, mv 515
- i cs (Rátót nb): János (Olivér f), kir-néi é-
tekfogómaster (1351–1354) 706, 711;
Lesták kir étekfogómaster (1349–1351),
relator, szlavón bán (1356–1362), so-
mogyi (1349–1362), tolnai (1353–
1362) és fejéri isp (1353–1362) 577,
906, 937, 1059, 1062, 1084, 1108; Oli-
vér mgr (János a), kir-néi udvarbíró
(1336–1360), kir támokmester (1347–
1353, 1359–1360), vasi és soproni isp
(1353–1355) 383, 400, 410, 435, 577,
629, 706–707, 711, 745, 1108
- Pál (Poka testvére), apoldi plb (1288), b, Pó-
kafalva 418
- dési plb (1349) 496
- (Miklós f), erd kk l. Lackfi Pál
- erd kk l. Tiszai Pál
- ernyei plb (1342) 85
- gurki ppk, pápai nuncius l. Jägerndorfi
Pál
- jászói apát/prp (1331–1350) 386
- kir káplán l. Tiszai Pál
- mgr, kolozsvári plb (1355–1357), erd kk
(1355–1357) 728, 798, 802, 826, 888
- krassói főesp (1322–1345) 265
- mgr, krasznai főesp (1329–1340), erd dé-
kánk (1337–1340) 6, 9
- rákosi plb (1356) 852
- szebeni prp l. Tiszai Pál
- Pál, Járai Péter fam l. Fodor Pál
- kir jegyző (1349) 530
- comes, kir követ l. Nagymartoni Pál
- kir-néi támokmester l. Garai Pál
- comes, országbíró l. Nagymartoni Pál
- , országbírói jegyző (1358), országbírói
emb 1044
- (János szolnoki alisp a) l. Szikszói Pál
- (Miklós mgr és Tamás mgr a) 722
- deák (Péter mgr protonotarius f) l. Péceli
Pál
- (Tamás háji kk a) 347
- (Tatamér prp sógora) l. Dobou (d) Pál
- (János a), lk, András háza 1055
- (Bachka f), székely, lk, Aranyos sz 227
- (Gergely, Peteu és Zekul /d/ János a), b,
Báldon 166
- (István a), b, Baranya 1064
- (Bartha f, István a), b, Bartavölgy 155,
414, 955, 1014
- (Margit a), b, Berkes 600
- (Péter f), b, Borzás 339
- (János a), b, Csongrád vm 330
- (László f), avdi emb, b, Dellő 232, 466,
513
- (Miklós a), lk, Fele 542
- (Bolya f), b, Gáld 469, 1099

- (Pethew f), b, Gáld 322, 469
- (Miklós a), b, Géc 715
- (Mihály a), b, Harangláb, Sáros 557, 1016
- , avdi emb, b, Harsány 695, 698
- (Merhard f), b, Herepe 484
- (András f), b, Hosdát 315
- (Bálint f), b, Hosszútelke 474
- (Waguth /d/ Péter f), b, Iklód I. Vágott Pál
- (János, László, Miklós és Péter a), b, Illye 329
- (Péter a), b, Inakháza 252
- (Egyed f), kir emb, b, Indal 449
- comes (Benedek f), erd avd helyettese, avdi emb, b, Jobostelke 425, 483–484
- (Miklós f), ülnök, b, Kecset 193, 227
- (Lőrinc f), b, Kegye 770
- (Mihály a), b, Kerék 356
- (Banus /d/ Gergely a), b, Kide 316–317
- , vdi emb, b, Kigye 811
- (Mazzag /d/ Péter f), b, Kornélháza 263
- (János a), b, Kóród I, 5
- mgr (Dousa f), b, Körmend I. Debreceni Dózsa
- (Miklós a), b, Kőrös 407
- (Illés a), b, Lóna 461
- (Miklós a), b, Lozsád 982, 1048
- (Dénes f, Dénes mgr, Pál és Péter a), b, Makófalva 12
- (György f), b, Nádas 730
- (Pál f), b, Makófalva 12
- (János, Miklós és Péter a), b, Makra, Cég 851, 858, 957, 1065
- (Loránd f), tanú, b, Megyer 715
- (István f), b, Pacal 1078
- (Abram f), lk, Pele 639
- (Jakab a), b, Petlend 983
- (Miklós a), b, Petlend 983
- (Péter a), b, Póka 33, 417
- (Péter f), székely, lk, Rákos 798
- (Tamás a), b, Réde, Pályi 129
- (Márton a), b, Sásvár 715, 747
- , vdi emb, b, Senye 811
- (András a), b, Septér 830
- deák, jb, lk, Szamosfalva 809
- (Jakab és Miklós a), b, Szancsal I. Pyrus (d) Pál
- (Fejer /d/ István f), b, Szárazpatak 531
- (Simon f), b, Szengyel 520, 783
- b, Szentkirály 572
- mgr (Gula f), b, Szentpál 396, 731
- (Miklós a), b, Szerje 454
- (Gyurke f), b, Szilágy, Gerencsér 421
- (György f), b, Szolnok vm 146
- (János f), b, Szomordok 731
- (István és János a), b, Tarján, Panasz 1078, 1091
- (András f), vdi emb, b, Tunyog 840
- szlávón és horvát bán, b, Ugal I. Ugali Pál
- (Demeter f, Jakab, László és Miklós mgr a), b, Valkó 51, 485, 490, 493, 890, 909, 1023, 1030
- (János főesp a), b, Valkó vm 1122
- (Tamás a), b, Varsolc 74, 80
- (Tamás a), b, Vasvári 715
- (Zonga /d/ Péter f), b, Vetés 750, 776
- (Péter f, János és „Páncélos” Péter a), b, Visonta, Csoboló, 15–16, 18, 139–140, 147, 149
- Palatka (*Palathka*), Magyarpalatka – Pálatca, Kolozs m, h 196, 240, 282, 372–373, 392, 432–434, 459, 465, 473, 877
- i fn: Hintos(erdő), Mikótelke, Pad, Tehe-nestelke
- (*superior Palathka*), Felsőpalatka, Kolozs m, h, ma Magyarpalatka része 282
- Paleu I. Pályi
- Pálfijánoskörtvélye (*Palfyayanuskurtuele*), fn, Rákosd 1048
- Palickapataka (*Palizkapataka*), fn, Dörsök 508
- pallosjog 853
- Pálóc – Pavlovce nad Uhom, Ung m/Szl, mv
- i cs: László, országbíró (1446–1470) 1062; Máté diósgyőri vn (1410–1427) 580
- pálos rend 369
- Páloserdeje (*Paluserdeye*), fn, Omboz 112

- Pálostelke (*Palusteluke*), elnéptelenedett település Omboztelke határában, Doboka/Kolozs m 112, 489
- palota 930
- Palota (*Derspalathaia*), Derspalota, Újpalota – Palota, Bihar m, h 832
- Palus (István a), b, Szárazpatak 531, 551
- Pálvára (*Palwara*), elnéptelenedett település Zilah határában, Kraszna/Szilágy m 642, 649, 838, 1097, 1112
- i fn: Előpatak, Pálvárapataka, *Zanucapataka*
- Pálvárapataka (*Paluarapataka*), fn, Pálvára, Zilah 1112
- Pályi (*Pauli*), Hegyközpályi – Paleu, Bihar m, h 145
- i kápolna 145
- (*Paly*), Ópályi – Szatmár m/M, h 129, 321
- i cs: Anch (Tamás leánya, László fel); András (László a) 129; László (András f) 129; Loránd (Tamás e) 129; Tamás (Anch és Loránd a) 129
- Panád (*Panad*), Újpanád – Panatu Nou, Arad m, h 88
- Panady (d) Domokos, b, Kraszna vm 454
- Panasz (*Panaz*), elnéptelenedett település Ártánd határában, Bihar m/M 1078
- i cs l. Tarjáni cs
- Páncélcseh, Panticeu l. Cseh
- Pancelus (d) János (Pál f), kir emb, b, Visonta, Adács, Cseh 15–16, 18, 642, 835
- (d) Péter (Pál f, János a), b, Visonta, Cseh, Csoboló 15–16, 18, 139–140, 147, 149, 788, 795
- Pániceni l. Pányik
- pankotai (*Pankata*) főesperesség 299, 354, 1038
- főesp: András, Benedek
- Pannonhalma (*Sacri Martini sacra mons Pannonie*), Szentmárton, Győrszentmárton – Győr m/M, h
- i bencés konvent 97
- i — — tagjai: apát: Hammar Vilmos
- i főapátság rendi lt 97
- Pányik (*Bania*), Gyerőfalva – Pániceni, Bihar/Kolozs m, h 308
- Panyola (*Panyla*), Nagysején, Szabolcs m/M, h 491, 886
- i cs (Balogsején nb): János (Péter a) 491; János (Péter f) 886; László (Péter f) 886; Lőkös/Leukus (Péter f) 886; Péter (János f, János, László és Lőkös a) 491, 886
- pap 6, 79, 86, 102, 117, 144, 1120–1121, 171, 201, 223–224, 254, 275, 286, 300, 324, 336, 342, 346, 348–349, 355, 363, 390–391, 394, 407, 417, 425, 454, 490–491, 503, 536, 609, 613, 618–620, 639, 1131, 716, 720, 723, 727–728, 790, 792, 798, 873, 881, 914, 919, 922–923, 925, 933–934, 943, 959, 967, 985, 992–993, 1010, 1038, 1070, 1088, 1092, 1112, 1114. L. még diakónus, plébános, rector
- elfogása 79, 178, 727, 863, 878
- felszentelése, idegen püspök által 1003
- kiközösítése 178, 727
- kinevezésének szabályozása 213
- üldözése 720
- verése és csúfolása 71, 79, 178, 189, 213
- , karbeli 42, 60, 73–75, 147, 251, 361, 385, 457, 470, 475, 506, 511, 538, 649–650, 678, 697–698, 728, 753, 780, 959, 961–962, 1008, 1014, 1047, 1092, 1110–1111
- , kóbor 178
- , zsinatról elmaradó 178
- i adó (*census*) 623
- i hagyaték 623
- i — bitorlása 772
- i kötelesség elhanyagolása 727
- i rend 71
- Pap (d) István (Mihály f, István, Lőrinc és Mihály a), b, Tuzson, Palatka 372, 392, 432–434, 459
- pápa 669. L. még VIII. Benedek, XII. Benedek, VI. Ince, XXII. János, VI. Kelemen
- i adományozási jog l. jog, adományozási,

- pápai
- i adóztatás, keresztes háborúra 273, 313
 - i birtokok visszafoglalása 942
 - i engedély l. még búcsúengedély
 - i —, főesperesi vizsga áthelyezéséhez 943
 - i —, gyóntatói 183, 185, 239, 278, 294, 350, 352, 774
 - i —, javadalomcseréhez 281
 - i —, jogvédelemhez 345, 351
 - i —, szent háborúhoz 662
 - i —, — —, megújítása 133, 828
 - i —, végrendelkezéshez 926
 - i —, zarándoklathoz 184, 348–349, 394, 1004
 - i felmentés (kánoni vétség alól) 178, 273, 765
 - i — (servitium-fizetés alól) 1132
 - i határozat mellőzése 332, 732
 - i kamarás 313. L. még Audebrand Étienne d'
 - i kancellária 774
 - i kérelem, keresztyének védelmezésére 1120
 - i kincstár 313, 844
 - i kincstárnok 313
 - i kinevezés, püspöké l. püspök kinevezése
 - i közbelépés kérelmezése 726
 - i megbízás hittérítésre és egyházszervezésre 610, 663, 857
 - i —, püspökszentelésre 379
 - i megbízott 169–170
 - i megerősítés, választott püspöké l. püspökválasztás pápai megerősítése
 - i nuncius 313, 663, 823
 - i parancs, egyházlátogatási 807
 - i —, engedelmességre 1119, 1122, 889
 - i —, hazautazásra 902
 - i rezerválás 1123, 850, 922
 - i servitium fizetése 224, 313, 1132, 844, 1133
 - i udvar 97, 148, 168, 239, 313, 332, 943, 1002, 1068–1069. L. még Szentszék
 - i —ban elhunyt 223, 1123, 924–925, 1002
 - Papfalva (*Popfolwa*), Nádaspapfalva – Popfalău/Popești, Kolozs m, h 67, 615, 957, 989, 1010
 - i (v. Szentandrás) cs: Demeter (Pouch f) 23–24; Jakab (Lőrinc f) 957; Lőrinc (Pouch f, Jakab és Miklós a) 957, 989, 1010; Miklós (Lőrinc f) 957, 989, 1010; Pouch (Demeter és Lőrinc a) 23–24, 957
 - Papi (*Popy*), elnéptelenedett település Ópécska határában, Arad m 88
 - papírfüzet 227
 - Papiu Ilarian l. Bodon
 - Papp Miklós, K[olozsvári] (1837–1880), újságíró, történész 621
 - —, —, gyűjteménye 809, 829
 - Pappataka (*Poppataka*), fn, Gyfv 566
 - Paptelke (*Popteleke*, *Popteluke*) – Poptelec/Popteleac, Doboka/Szilágy m, h 626, 689, 693, 700, 717
 - parancslevél l. oklevél, mandátum
 - Parasznya, Borsod m/M, h
 - i cs: Bedek (Tamás a) 337; István (Tamás f) 337; Tamás (Bedek f, István a) 337
 - Paratáj (*Prothia*), Baráthely – Brateiu – Pre-tai, Medgyes sz/Szeben m, h 1056
 - i lk: Andreas comes
 - Pârâul de Câmpie l. Ludas
 - Parhida l. Pelbárthida
 - parlag (*Brach*, *Parlagh*) 331, 407
 - Parlag (*Parlag*), elnéptelenedett település Debrecen határában, Szabolcs m/M 681
 - i cs: Pet(h)e (Synka a) 681, 746; Synka (Pet(h)e f), k-szolnoki szb (1354) 438, 681, 746
 - pars Transilvana* l. Erdély
 - Parvum horreum* l. Kiscsűr
 - Pascha/Paska (Gál mgr, Jakab mgr és László mgr a), kir emb, b, Jára 58, 449, 716, 731, 793
 - Pata (*Patha*), Kolozspata – Pata, Kolozs m, h 204, 243, 320, 488
 - i cs: Albert (István f, András, Imre és Salamon a) 204; András (Albert f, Péter a) 204, 243; Elleus (Wylma f) 204; Imre (János és Miklós a) 204; István (Albert

- a) 204; János (Imre f) 204; János (Péter f) 488; János (Salamon f) 204, 637; „Árus” Miklós (Imre f) 204, 637; Péter (András f, János a) 204, 243, 488; Salamon (János a) 204, 637; Wylma (Elleus a) 204. L. még Korpádi cs
- Patacsíkpataka (*Patachykpataka*), fn, Balla 75
- patai (*Patha*) főesperesség 299, 354
— főesp: János
- patak (*rivulus, rippa*) 25, 51, 73, 253, 300, 302, 310, 325, 331, 339, 385, 407, 416, 430, 437, 446, 455–457, 482, 506, 508, 511, 527, 541, 560–561, 570, 624, 643, 678, 697, 723, 730, 748, 751, 899, 928, 930, 961–962, 1016, 1032, 1056, 1091–1092, 1111–1112, 1115. L. még Almás, Almáspataka, Árkospatak, Besepataka, Bocpataka, Borostyános(ág)patak, *Cranemar*, Cserpatak, Darócpatak, Dégpataka, Demeterpataka, Dörsökpataka, Előpatak, Érek, *Fertespataka*, Fűzpataka, Gáldvize, Gyertyánospatak, Gyümölcsénes, Halmosd, Határsédpatak, Hidasédpataka, Hidegkút-pataka, Hintos, Hosszúaszó(pataka), Hühnerbach, Kacsópataka, *Katrych*, Kene, Keresdpataka, Kiscsákópataka, Korlát-pataka, Korond, Kövespatak, Limpapataka, Mázsapataka, Mikepataka, Miskepataka, Mocsolyakút, Mohaly, Nádasdpataka, Nagyrétkút-pataka, Nagyszád, Nyírszáj, Orbópataka, Őspataka, Palickapataka, Pálvár-pataka, Pappataka, Patacsíkpataka, Sárdpataka, *Sedelpathaka*, Somogyom, Sóspatak, Sugópatak, Száldobospatak, Szalka, Szárazpatak, Szarvastó, Szénáskút-pataka, Szentgyörgypataka, Szépalmapataka, Szilpatak, Szilágypataka, Vidombák, Vojánkereszt-pataka, *Wotholopathaka*, *Wyzow*, *Zanucapataka*, Ziegenbach
— használatának tiltása 930
—, kiszáradt 300
- Patak (*Patak*), fn, Balla 75
- Pățalu/Pățălușu l. Pacal
- pátens l. oklevél, pátens
- Pathocz l. Potoch
- patriárkátus 575
- patrocínium l. védőszent
- patvarkodás 1126, 629, 786, 864
- Pátyod (*Patyug*), Szatmár m/M, h 56, 60, 1126
—i cs: „Székely” János 1126; Lőrinc 56, 60, 1126
- Păuca l. Pókafalva
- Păucea l. Pócstelke
- Paucișoara/Păucișoara l. Pócsfalva
- Paul (Johann f), b, Kajla 208
— (Hench f, Stephan a), lk, Kolozsvár (?) 683, 725
- Pauli* l. Pályi
- Pavlovce nad Uhom l. Pálóc
- Payorberchwth*, fn, Ős, Bongárd 161
- Payerdew*, fn, Ős, Bongárd 153, 161
- PayorErdewBerch*, fn, Ős, Bongárd 161
- Pázmány (*Paznan*), elnéptelenedett település Fülöp határában, Szatmár m/M 1125
- Pázmánybükke (*Paznanbyky*), fn, Kapus, I-naktelke 967
- Pécel, Pest m/M, h
—i cs: Pál deák (Péter mgr f) 819; Péter mgr (Pál deák a), vdi protonotarius (1355) 819
- Pech (Lőrinc a), b, Kecel 290, 764
- Pécs (*Quinqueecclesia*), Baranya m/M, v 77, 79, 183, 362–363, 383, 400, 410, 577, 706–707, 711, 745, 777, 818, 825, 937, 1059, 1062, 1084, 1108
—i vár 183
—i (*Pechi*) Gergely, almási vdi officialis (1341) 77, 79
—i egyházmegye 363, 555, 1019
—i káptalan 31, 95, 1122, 186, 555
—i — tagjai: jegyző és sublector: Mihály mgr; kk: Campello Bon Iohannes de, Szigeti János (Antal f), Valkói János
—i püspök 79. L. még Bergzaberni Vilmos, Neszmélyi Miklós
—i Szt. János-társaskáptalan prépostja 183

- Pecsely (*Pechel*) – Peceiu, Kraszna/Szilágy
 m, h 73
 pecsét feltörése 1033–1034
 — körirata 228, 536, 571, 622, 1030
 —, ágostonos prioré 95, 624
 —, alesperesi 85, 417, 852
 —, apáti 728
 —, avdi 14, 25, 40–41, 51, 96, 125–127,
 149, 152, 164, 173, 189, 194, 208, 233,
 306, 317, 320, 327, 364, 384, 397, 402,
 406, 418, 434, 459, 466, 468, 471, 474,
 484, 487, 493–495, 513, 531, 617, 644,
 665, 713, 715, 723, 829, 855, 869, 877–
 878, 890, 893, 909–910, 932, 952, 971,
 978, 980, 984, 995, 1011, 1022, 1030,
 1077, 1087
 —, bencés apáté 97
 —, birságbehajtóé 874
 —, címeres 237, 513, 522, 571, 995, 997,
 1032
 —, fekete viaszba nyomott 89, 536
 —, függő 7, 11–12, 25, 85, 90–91, 97, 1118,
 124, 150, 166, 171, 192, 207, 228, 230,
 242, 265, 292, 299, 331, 336, 354, 361,
 367, 373, 398, 402, 411, 415, 424, 434,
 437, 440–441, 459, 475, 536, 550, 568,
 570, 582, 593, 598, 636, 706–707, 711,
 729, 737, 755, 763, 771, 806, 819–820,
 825, 868, 884–885, 899, 913, 930, 937,
 949, 999, 1014, 1021, 1062, 1084, 1115
 —, —, elveszett/kiszakadt 6, 8–9, 11, 55, 71,
 75, 84, 87, 97, 114, 157, 190–191, 194,
 220, 228, 247, 269, 304, 378, 383, 400,
 410, 429, 431, 451, 494, 507, 518, 577,
 590, 604, 607, 636, 652–657, 680, 712,
 754, 769, 794, 814, 818, 821, 827, 887,
 892, 1036–1037, 1093, 1114–1115
 —, —, hártaszalagon 90, 507, 516, 558,
 611, 666, 728, 801
 —, gyűrűs 2, 13–14, 62, 81, 208, 237, 248,
 251, 271, 298, 335, 338, 360, 364, 441,
 458, 466, 517, 545, 562, 575, 613, 660,
 681, 749, 778, 791, 893–894, 913,
 1028, 1031–1032
 —, hátlapon 4, 14, 30–31, 34, 49, 53, 60, 65,
 72, 74, 80, 92, 95, 125–126, 138, 152,
 163–164, 187, 201, 208–210, 371, 419,
 438, 449, 1129, 474, 484, 486, 522,
 540, 544, 573, 575, 579, 590, 592, 629,
 639, 650, 682, 690, 733, 753, 764, 770,
 799, 809, 826, 839, 859, 886, 900, 906,
 912, 963, 1051, 1063, 1074, 1082, 1113
 —, — befüggesztett 2–3, 35, 37–42, 43–45,
 50–52, 57, 62–63, 66, 70, 78, 88, 107,
 109, 113, 129, 132, 141, 152, 156, 164–
 165, 172, 189, 195–197, 202, 216, 218,
 226, 231–233, 258, 290, 301, 306, 314,
 320–321, 324, 326, 342, 355, 358–359,
 365, 377, 380, 385–386, 389, 397, 402,
 412, 414, 419, 423, 427, 1128, 443–
 444, 453, 455, 458, 461, 466, 471, 479,
 482, 496–497, 503, 512, 520, 528, 530,
 534, 549, 566–567, 572, 574, 576, 584,
 589, 599–600, 606, 613–614, 616–617,
 620, 622, 624, 626, 632–633, 637, 660,
 664–665, 669–670, 672, 681, 685–686,
 709, 717, 731, 736, 743–744, 751, 775–
 776, 779, 783, 795, 798, 800, 802–804,
 829, 833, 840, 843, 853–854, 865, 871,
 874, 876–878, 881–883, 890, 893, 895,
 910, 918, 932–934, 944–947, 951–952,
 953, 958, 967, 971–972, 976, 978, 980,
 983–984, 988, 1006–1008, 1010–1011,
 1013, 1022, 1034–1035, 1040, 1048,
 1055, 1066, 1077, 1081, 1094, 1096,
 1105
 —, —, rányomott 13, 81, 94, 101, 237, 317,
 526, 542, 547, 621, 644, 694, 760, 835,
 866, 928, 973, 990–991, 995–996,
 1028, 1031, 1038, 1065, 1087, 1098,
 1102–1103, 1106. L. még pecsét, rá-
 nyomott
 —, —, záró 29, 32, 36, 47, 57, 64, 73, 76–
 78, 83, 89, 96, 106, 111–112, 116–117,
 121, 127, 137, 173, 196–197, 200, 205,
 217, 236, 238, 243–244, 246, 254–256,
 258, 262, 280, 295, 300, 305, 314, 327,
 371, 1125, 381, 384, 386, 393, 395–
 396, 1126, 406, 418, 421, 423, 427,
 448, 460, 462, 466, 468, 473, 478, 487,

- 490–491, 493, 495, 499, 513, 521, 524, 527, 531, 541, 548, 556, 559, 571, 578, 586, 588–589, 591, 596, 602, 617–619, 641, 649, 665, 674, 700, 705, 709, 713, 715, 721, 723, 735, 747, 749, 756–757, 766–767, 778, 790–791, 793, 831–832, 834, 840, 845, 851–852, 855, 858, 863, 867, 869, 878, 872, 888, 893, 895, 909–910, 919, 932, 936, 950, 952, 957, 964, 967, 971, 973, 978–979, 988, 997, 1005, 1007–1008, 1022, 1028, 1030–1032, 1038, 1040, 1044, 1048–1049, 1060, 1077, 1088, 1096, 1099
- , hercegi 579, 621
- , —, felség- 584
- , —, függő 593
- , —, gyűrűs 545
- , —, titkos 620
- , hiteleshelyi, aradi káptalané 88, 359
- , — budai káptalané 744
- , —, csanádi káptalané 265
- , —, egri káptalané 60, 299, 336, 354, 1038
- , —, erd káptalané 6, 9, 30, 32, 45, 47, 52, 76–78, 89, 111–112, 124, 152, 164–165, 172, 190–192, 195, 207, 217–218, 220, 228, 230–232, 243, 251, 254, 280, 300, 304, 326, 361, 364, 367, 371, 373, 381, 385, 393, 398, 402, 411, 415, 419, 424, 429, 437, 444, 453, 473, 482, 497, 527, 541, 550, 556, 566, 582, 590, 596, 604, 626, 672, 680, 686, 700, 717, 733, 735–737, 751, 756–757, 763, 802–804, 820, 826, 851, 868, 876, 884, 887–888, 892, 900, 949, 957–958, 964, 972, 996, 999, 1010, 1034–1035, 1048–1049, 1065, 1074, 1088
- , —, esztergomi káptalané 799
- , —, garamszentbenedeki konventé 806
- , —, jászói konventé 386
- , —, kerci konventé 728
- , —, kolozsmonostori konventé 49–50, 70, 107, 117, 132, 137, 163, 256, 271, 412, 490, 524, 547, 568, 572, 574, 576, 599–600, 606–607, 611, 614, 616, 637, 664, 666, 743, 755, 764, 775, 790, 843, 845, 854, 858–859, 881, 899, 919, 928, 930, 936, 950–951, 953, 1005, 1007, 1013, 1063, 1094
- , —, kői káptalané 760
- , —, pécsváradi konventé 31
- , —, szebeni káptalané 171
- , —, szfvi káptalané 64, 443, 729
- , —, szfvi keresztes konventé 1118
- , —, váci káptalané 42, 754
- , —, váradihegyfoki konventé 156, 389, 414, 573, 591, 633
- , —, váradi káptalané 29, 55, 66, 73, 75, 87, 157, 202, 242, 244, 246, 255, 290, 335, 342, 431, 440, 451, 501, 518, 636, 641, 649–650, 652–657, 670, 753, 766–767, 769–770, 794, 814, 821, 827, 832, 886, 933–934, 945–947, 963, 967, 973, 988, 1008, 1036–1037
- , kápolnaispáni 779, 819, 918
- , kerek 36, 42, 52, 76, 78, 113, 117, 132, 152, 226, 254, 280, 395, 414, 427, 1128, 521, 571, 573–574, 592, 606, 621, 633, 665, 764, 775, 795, 799, 826, 829, 831, 833, 839, 863, 865, 876–877, 881, 888, 890, 912, 932, 951, 971–972, 976, 978, 980, 983, 990, 995–996, 1006, 1011, 1030, 1035, 1049
- , kettős 208, 434, 745, 777, 818, 825
- , királyi 43–44, 53, 72, 138, 187, 208, 210, 216, 236, 262, 292, 305, 314, 338, 423, 512, 520, 526, 534, 567, 629, 632, 709, 721, 777, 800, 895, 944, 997, 1060, 1098–1099, 1103, 1106, 1108, 1113
- , —, ellopása Boszniában (1363) 400, 410, 707, 1083–1084, 1109
- , —, elvesztése Havasalföldön (1330) 43, 210, 489, 512, 707, 777
- , —, felség 3, 34, 37–39, 80, 115, 209, 519, 528, 530, 540, 544, 669, 685, 694, 882–883, 906, 1084
- , —, függő 383, 400, 410, 577, 706–707, 711, 771, 818, 825, 885, 913, 937, 1062, 1084

- , —, gyűrűs 2, 14, 378, 466, 517, 534, 575
 —, —, —, őrzése 894, 913
 †, —, kettős 434, 745, 777, 818, 825, 1109
 —, —, kisebb 427
 —, —, közép- 43–44, 210, 292, 489, 512
 —, —, nagy 99, 301, 378, 1128, 496, 933, 1109
 —, —, régi 1059
 —, —, titkos 101, 449, 522
 —, —, új 706, 825, 1083, 1109
 —, királyi megbízottaké 1076
 —, királynéi 237, 660
 —, —, gyűrűs 81
 —, —, nagy 113, 592
 —, közhitelű 434, 613
 —, közjegyzői 623
 —, mandorla alakú 29, 50, 64, 73, 88, 95, 244, 255, 324, 355, 359, 478, 499, 578, 641, 770, 852, 868, 871, 963, 973, 979, 988, 999, 1008
 —, megyei hatóságoké 13, 35, 62, 248, 298, 365, 1125, 396, 1126, 430, 438, 455, 458, 486, 542, 559, 622, 639, 681, 706, 731, 749, 791, 809, 893, 991, 1028, 1031–1032, 1055
 —, nádori 65, 166, 421, 491, 521, 776, 1006
 —, országbírói 12, 94, 106, 238, 571, 598, 690, 712, 1044
 —, —, nagy 1051
 —, pajzsalakú 233, 317, 327, 406, 418, 466, 471, 487, 493, 513, 531, 893
 —, püspöki 11, 71, 114, 247, 269, 441, 562, 613
 —, püspöki helynöké 57, 83, 129, 150, 158, 200, 205, 321, 324, 355, 358, 478–479, 499, 503, 536, 558, 578, 602, 833–835, 839, 867, 871–872, 912, 979
 —, rányomott 430, 517, 519, 545. L. még pecsét, hátlaon, rányomott
 —, szász káptalané (dékáni) 84, 507, 623, 1114
 —, — széki/kerületi 8, 90, 109, 331, 516, 618–619, 801, 853, 948, 1056, 1115
 —, székely ispáni 226, 548–549
 —, támokmesteri 214
 —, váradi kanonoké 448
 —, városi hatóságoké 1021
 —, — —, nagy 496
 —, vdi 4, 7, 36, 91, 116, 121, 141, 196–197, 228, 258, 292, 295, 360, 377–378, 380, 395, 419, 427, 434, 459–462, 1129, 475, 570, 586, 588–589, 674, 682, 705, 747, 778, 783, 793, 795, 798, 831, 840, 863–866, 976, 983, 990, 1014, 1040, 1066, 1081–1082, 1093, 1096, 1102, 1105
 —, —, készítése 214
 —, —, kisebb 684
 —, —, nagyobb 684
 —, vörös viaszba nyomott 81, 101, 237, 522, 545
 —, zöld 11
 pecsétfő (*caput sigilli*) 112, 231, 254, 541, 649, 713, 756, 826, 1005, 1033–1034
 pecséthamisító 835
 Pécsvárad (*Warad*) – Baranya m/M, h
 —i bencés konvent 97
 —i — — (hiteleshelyként) 31
 —i — — tagjai: apát: 363. L. még Miklós
Pedlend l. *Petlend*
 pékmester (*pistor*) 638, 1021
 Pél (*Pyl*), Nagypél – Pílu, Zaránd/Arad m, h 736
 Pelbárthida (*Plebarthyda*) – Parhida, Bihar m, h 238
 —i cs: Iwanka (János a) 238; János (Iwanka f) 238
 Pele (*Peley*) – Piele/Becheni, K-Szolnok/Szatmár m, h 407, 639, 1046–1047, 1064, 1092–1093
 —i fn: Cserpatak, Szilpatak
 —i lkk: Miklós (István a), Pál (Abra(ha)m f), Péter (Thyba f), Tamás (Moyk f)
 —i pap: István (Miklós f) 639
 —i Szűz Mária-templom 639, 1092
 —i cs: Andurmuk (István és Jakab a) 1046–1047, 1092–1093; Aynardus (János a) 508; Erzsébet (Sebestyén unokája, Moyk fia: Tamás fel) 1046–1047, 1064, 1092–1093; István (Andurmuk f) 1046–

- 1047, 1092–1093; István (Márk f) 1046–1047, 1092–1093; Jakab (Andur-
muk f) 1046–1047, 1092–1093; János
(Aynardus f) 508; János (Zochyk a)
1092; Jolenth (Sebestyén leánya) 1093;
László (Márk f) 1046–1047, 1092–
1093; Márk (István és László a) 1092–
1093; Sebestyén (Jolenth a) 1064,
1092–1093; Zochyk (János f) 1046–
1047, 1092–1093
- Pelios Péter mgr, pápai tizedszedő 313
- Pelişor I. Magaré
- Pelros János mgr, aradi főesp (1353–1357),
de la Jugié Guillaume bíboros ma-
gyarországi ügyvivője 959
- pensa (= 40 dénár) l. dénár
- Péntek (*Pentek*), Oláhpéntek – Pintic, B-
Szolnok/Kolozs m, h 461
- Penthe (d) Péter (János f), b, Szerje 454
- péNZ, hamis, verése 7
- pénzverés 885
- per halogatása szegénység miatt 196
- , státusbeli 1055
- be idézés l. idézés
- ről való eltávozás 715
- ről — lemondás 1011
- ről — távolmaradás 187, 199, 208, 375,
397, 460, 475, 483, 491, 571, 698, 705,
747, 778, 789, 793, 848, 869, 878, 987,
989, 995, 1040, 1063, 1077, 1088, 1096
- ről — igazolása 747
- Pér (*Perhu*), Szilágypér – Pir, K-Szol-
nok/Szatmár m, h 407
- Pera (*Pera Armenorum*), Galata – Beyoğlu,
Törökország, ma Isztambul külvárosa
114
- i püspök: Elek
- Péra (*Peratelek*), elnéptelenedett település a
Kraszna folyó mellett (esetleg a mai
Gyöngy), K-Szolnok/Szatmár m 508
- i cs l. Dédácsi cs
- perbeli egyezés l. egyezés, perbeli
- Pereche* l. Piricse
- Perecsen (*Perechun*), Szilágyperecsen – Pe-
ricei, Kraszna/Szilágy m, h 74–75, 629
- peregrináció l. egyetemjárás
- Peregrinus fr, boszniai ppk (1349–1356)
577, 706, 711, 745, 777
- Perény (*Puren*) – Perin, Abauj m/Szl, h 190,
192
- i cs: Péter kükküllői isp (1344) 190, 192;
Péter székely isp (1397–1401) 580
- i — lt 337, 354, 629, 636, 811–812
- perhalasztás 12, 14, 18, 25, 187, 189, 227,
236–237, 249, 291, 365, 376, 434, 475,
483, 521, 675, 712, 778, 848, 861, 888,
909, 919, 954, 971, 978, 987, 989,
1030, 1093
- kérelmezése 809, 838, 860
- megtagadása 243
- tilalma 995
- Perhu* l. Pér
- Pericei l. Perecsen
- Périgueux (*Petrogoria*), Franciaország, v
441
- i ppk: Ádám
- Perk (*Perky*), Nemesperk, elnéptelenedett te-
lepülés Surányka határában, Nyitra
m/Szl 1009
- i Mihály 1009
- perköltségek közös viselése 557
- Permise, Vashegyalja-Permise, Vas m/M, h
- i cs: István mgr (Tatamér prp testvére,
Mátyás a) 22, 67, 179, 615; Konya mgr,
szfvi kk (1351) 615; Mátyás (István
mgr f) 22, 67, 121, 179, 615; Tatamér
mgr, szfvi prp (1331–1358), kir alkan-
cellár (1331–1351) 22, 67, 121, 179,
383, 400, 410, 577, 615
- Perpustfolua* l. Prépostfalva
- perrendtartás l. bírászkodás menetének/bíró-
sági jogkörök/eskütétel szabályozása
- pervesztesnek nyilvánítás 434, 705, 747,
1040, 1058
- Peschendorf l. Bese
- Pese* l. Pöse
- Peselnék (*Pysulnik*), Kézdikóvár – Pesel-
nec/Petriceni, Fehér/Kovácszna m, h
531, 551
- i fn: Közbérc

- i malomhely 551
 —i Szt. Erzsébet-oltár 551
 Pessederia – Posedarje, Dalmácia/H, v 442
 Pest vm, M 87, 601
 —i (*Pest*) főesperesség 754
 —i főesp: László
 Pestes (*Pesthus*), Alpestes – Peștișul Mare, Hunyad m, h 357
 —i b-ok: András (Mihály és Miklós a) 357; Batiz (István a) 357; István (Batiz f) 357; Mihály (András f) 357; Miklós (András f) 357
 —, Felpestes, Felsőpestes – Peștișul Mic, Hunyad m, h 564
 —i cs (Hermán nb): Egyed (János f) 564–565, 708; Gecse (János a) 564–565; István (János f) 564–565, 708; János (Gecse f, Egyed, István, János és László mgr a) 227, 564–565, 708; János (János f), ülnök 227, 564–565, 708; László mgr (János f) 564–565, 708
 Pete (*Pethetelke*, *Pethelaka*), Magyarpete – Petea, Kolozs m, h 196, 240, 373, 415
 Petele (*Pethele*) – Petelea – Birk, Torda/Maros m, h 453, 975
 —i plb: Elias 453
 Petenye (Mykou f), b, Hídvég 1079, 1088
 —/Petewnwk (Sándor f), b, Sereden 10, 73, 591
 Peter, apoldi plb (1353) és kézdi dékán (1353) 727–728
 — (Wilhelm f), batosi (1357), tordai (1358), majd besztzercei plb (1358–1376) 959, 992
 — caglii ppk (1338–1356) 114, 441
 — (Berthold f), churi ppk, erd kk, győri olvasókk l. Brünni Peter
 — kakasfalvi plb (1349) 507
 — (Berthold f), vasvári prp l. Brünni Peter
 Peter (Andreas kk a) 219, 223, 1123, 224, 925
 — (Nikolaus f), lk, Apold 173
 — comes, lk, Berethalom 589, 1056, 1076
 — (Henneyng f, Johann és Peter a), lk, Beszterce 208, 259
 — (Peter f), lk, Beszterce 208, 259
 — (Stephan a), lk, Beszterce 711
 — lk, Buda 250–251
 — (Herbord f), lk, Buzd 853
 — (Jakob f), lk, Dálya 173, 250–251
 — comes (Peter comes a), lk, Ecel 1056
 — comes (Peter comes f), lk, Ecel 1056
 — comes (Stephan comes f), lk, Ecel 1056
 — lk, Kézd 250–251, 1103
 — (Felician f), lk, Kolozsvár 27
 — (Stark f), lk, Kolozsvár 27
 — b, Kőrös 138, 250–251
 — mgr (Syberk f), deák, kolozsmonostori konventi jegyző, b, Lekence l. Lekencei Péter
 — comes, lk, Nagydisznód 948
 — comes, biro (1349), lk, Sebes 267, 516
 — (Wythk/Wicko comes f), lk, Segesvár, b, Fehéregyháza 250–251, 539
 — (Nikolaus comes f), lk, Segesvár, b, Réten 529
 — (Mathias f), császári közjegyző (1357), lk, Tiefenau 959
 — lk, Zsiberk 250–251
 Péter mgr, aradi prp l. Tarkói Péter
 — boszniai ppk (1356–1376) 937, 1059, 1062, 1084, 1108
 — csanádi kk (1345–1347) 265, 368
 — erd karbeli pap (1346!, 1353) 361 (!), 698
 — (János f), bolognai diák, egyházjogász, erd kk (1343) l. Szatmári Péter
 — erd ppk l. Monosló nb Péter
 — erd succentor (1340) 6
 — mgr, esztergomi kk és jegyző (1357 k) 571
 — hevesi főesp (1332–1352) 299
 — mgr, kézdi főesp (1349–1362), erd dékánk (1350–1351, 1362) 527, 582, 590, 701, 728, 762
 — (György f) klerikus, kir káplán (1343), zágrábi (1332–1343), szfvi (1332–1343) és erd kk (1343–1346), dobokai (névleges) főesp (1345–1346) 134–135, 332
 — fr, kolozsmonostori őrszerzetes (1352)

- 643, 659
- fr, pap, kolozsmonostori hiteleshelyi ki-
küldött (1355) 798
 - menyői (1335), majd csehi pap (1343)
144
 - mislyei apát/prp (1343 e) 168
 - monte marano-i ppk (1329–1343) 114
 - oloroni ppk l. Estiron, Pierre d'
 - ostiai és velletri ppk l. Colombier, Pierre
Bertrand du
 - (Dénes f), pap, ózdi főesp, b, Szécs l.
Szécsi Péter
 - pápai tizedszedő l. Pelios Péter
 - szerémi ppk (1336–1347) 383, 400, 410
 - tövisi plb (1356–1357) 871, 900
 - váradi karpap (1349) 506
 - mgr váradi örkk (1338–1342) 55, 75, 86–
87
 - váradhegyfoki apát/prp (1326–1339) 155
 - Péter mgr (Bethlen f), bálványosi vn l. Iktári
Péter mgr
 - mgr, bálványosi várnagy l. Székely Péter
 - (Domokos f), brassói alisp (1355) 800
 - diósgyőri vn l. Cudar Péter
 - erd avd l. Derencsényi Orros Péter
 - erd vd és szolnoki isp (1345) 307 (!)
 - mgr (Pál deák a), erd vdi protonotarius l.
Péceli Péter mgr
 - (Saul f), hátszegi (a)vn, b, Vas vm l. Cho-
kode (d) Péter
 - kir jegyző (1349) 530
 - köhalmi vn (1341) 79
 - medgyesi magyar királybíró 1056
 - sásvári vn/káplán (1352) (!) 646
 - (Rafael f), serv 73
 - (Tergey f), a Szarvadiak fam 668, 671
 - (Petrych f), szatmári szb (1347), b, Egri
1126
 - székely isp l. Perényi Péter
 - (Iwancha és Jakab testvére), Vas id. Mik-
lós ü 127
 - comes (Peturke f), zilahi officialis (1345–
1352) 290, 649
 - (Benedek a), Zólyomi Donch mgr ü 94
 - (Bálint váradi kk a) 346
 - (Ernuch f) l. Vas cs: „Veres” Péter
 - (István a) 784, 890
 - (János a) 712
 - (László főesp a) 145
 - (Leukus f) l. Bátori Péter
 - (Miklós a) 525, 874
 - (Tamás erd vd, ajtónállómester a) l. Gö-
nyüi Péter
 - (Tamás hajszentlőrinci prp a) 235, 344
 - (Chure f), b, Álmosd 770
 - dobokai szb, vdi emb, b, Bádok 62, 460,
470
 - (Márton és „Zonga” Péter a), b, Bagos,
Csomaköz, Vetés 750
 - b, Báldon 166
 - (Napakor testvére), b, Borzás 339
 - (Farkasius f), b, Cege 292
 - (Pousa f), b, Cege, Vizslótelke 292
 - (Mykus f), b, Cintos 919, 933, 970, 988
 - („Nagy” János mgr a), b, Csaholy 7, 13,
56, 60, 63, 73, 365, 508, 647, 650, 713,
715, 778
 - mgr („Nagy” János f), b, Csaholy 681,
994, 1006, 1008, 1039–1040, 1091
 - (János, Miklós és Simon a), b, Császári
108, 140, 147, 289, 291, 328, 376, 385,
416
 - (Lampert f), officialis, b, Csatár 438, 455,
508
 - (János a), b, Csekelaka 984
 - deák (János f), b, Csesztve 586, 590, 847,
849, 969
 - (Lőrinc a), b, Csongva k 586, 590
 - (Imre f), b, Csög 770
 - (István f), udvarnokisp, kir-néi udvari lo-
vag, b, Dáró l. Dárói Péter
 - (Dees f), b, Désháza 146
 - (János a), b, Doba 572
 - b, Doba 572
 - mgr/comes (Mykud bán f, Dávid, János
és Hercek /d/ Péter a), b, Doboka, Mi-
kes 86, 674, 775, 908
 - (Péter mgr f), b, Doboka l. Hercek (d)
Péter
 - (Jakch f), Pogány István fam és ü 416

- b, Egres 974
- (Wruz f), b, Fazakas 367
- (Adorján comes f), avdi emb, b, Gáld 253, 665, 864
- (Pethew f), b, Gáld 322, 469
- , ifj., mgr (Jakab f), kir emb, b, Gerend 299, 301, 475, 716, 721, 871, 983
- , id. (Miklós a), b, Gerend 31, 301
- (István és János a), b, Görgény 564–565, 708, 826, 1015, 1018, 1087, 1101
- (Gergely a), b, Gyógy 355
- kolozsi szb, b, Györgyfalva l. Györgyfalvi „Henke” Péter
- (László a), b, Gyulatelke, Szentmárton l. Nemes (d) Péter
- (Myko f), b, Hídvég 523
- (Pál f), b, Illye 329
- (Pál f), b, Inakháza 252
- (Egyed f, Egyed és Gál a), b, Indal 851, 1041, 1090
- (László a), b, Indal 449
- (András f), b, Ispánlaka 260
- (Mihály a), b, Jára 61
- mgr (Mihály f) erd avd, szlavón vicebán, b, Jára, Váradja l. Járai Péter
- pap (István f), b, Kálló, Semjén 491
- (Simon f), b, Kálló, Semjén 491
- (János a), b, Kecel 248
- (Myke a), b, Kecel 269
- b, Kecel 764
- (János f), b, Kegye 770, 821
- (Mihály f), b, Kendhida, Somogyom, Almás 190, 192, 617, 691, 804–805, 1011
- (Lukács a), b, Keszi 1064, 1092
- (Erzsébet és Sheem a), b, Kolozs vm 132
- (Waguth /d/ Beke f), b, Korpád 280
- (Domokos f), jb, lk, Kozárvár/Kérő 735
- (Bakan f, Katalin és Péter a), b, K-Szolnok vm 511
- (Péter f), b, K-Szolnok vm 511
- (Cornelius, Gergely és Pál a), b, Küküllő vm l. Mazzag (d) Péter
- (Bukén mgr és Miklós mgr a), b, Lapád 422–423, 466, 483–484, 686, 745
- (Koplian és Mihály a), b, Lóna 461
- udvari lovag, kir emb, b, Macedónia 920, 933, 944
- (Gune f, „Kerek” János, Márton és Miklós a), b, Macskás 952
- (Miklós a), b, Mada 478–479
- (Pál f), b, Makófalva 12
- (Pál f), b, Makra, Cég 851, 858, 957
- (György f), a Dobokaiak fam, b, Maró 899
- (Mihály f), a Dobokaiak fam, b, Maró 899
- b, Mártonfalva, Bolkács l. Mártonfalvi „Cseh” Péter
- (Miklós f), b, Menyő 560
- (István f), b, Mérő 64
- b, Mindszent 670
- (Nagy Balázs a), b, Miriszló 228
- b, Miriszló 228
- (Gym f), kir emb, b, Nyitra vm 1009
- (Kathlyn, László és Marouth mgr a), b, Olasz l. Cyne (d) Péter
- (Mihály f, János, Mihály, Pouch és Rof a), b, Pagocsa 295, 513
- (János f, János, László és Lőkös a), b, Pannyola 491, 886
- (András f, János a), b, Pata 204, 243, 488
- (Thyba f), lk, Pele 639
- (János a), b, Péterfalva 596
- (János f), vdi emb, b, Péterfalva 588, 596
- (Salamon f, Domokos, Mátyás és Pető a), b, Pocsaj 605, 770
- (Pál f), b, Póka 33, 417
- (Mihály f), vdi emb, b, Rakamaz, Szaniszló 811
- (Pál a), székely, lk, Rákos 798
- comes (Mihály a, Mihály f), b, Ráton 430, 591
- (Mihály f), b, Réde, Pályi 129
- (Cheh /d/ Jakab f), b, Röd 306, 320
- (János a), b, Sámson 445
- (Mihály f), b, Sámson 503
- (László f), b, Semjén 491
- mgr (Synka f), b, Sebes 1128
- (Jakab és János a), székely, lk, Sepsí szék 527, 1079, 1089

- (András a), lk, Somkerék 996
 — (Miklós f), b, Sülye 855
 — (Hernye f), hospes, lk, Szalacs 1091
 — (Thyuan f), hospes, lk, Szalacs 1091
 — (Fejer /d/ István f), b, Szárazpatak 531, 551
 — (János f), b, Szárazpatak 531, 551
 — (Demeter a), lk, Szarvad 705
 — (János f), b, Szarvad 986
 — (Tamás a), b, Szarvad 1064
 — comes/mgr (Domokos erd prp/ppk, Iuan-ka étekgógmester és Miklós szlavón bán a), b, Szécs I. Szécsi Péter
 — (Imre, István deák, Lőrinc és Miklós a), b, Szécs, Fülöpös 629, 918
 — (János f), b, Szentanna 85
 — lk, Szentanna I. Theke (d) Péter
 — b, Szentiván 176, 312
 — (János f), b, Szentkirály 155
 — (Gothard a), b, Szentmárton, Szentpéter 572
 — (János f), b, Szentmárton 449
 — (Farkas f, Farkas, István és Tamás a), b, Szécszárna 784, 790
 — (István a), avdi emb, b, Szomordok 26, 406, 952, 1032
 — (Synka f), b, Szödemeter 770
 — (Medyes f, Mihály a), lk, Bánd, b, Teremi 360
 —, kir/avdi/vdi emb, ülnök, b, Túr 96, 227, 249, 272, 295, 409, 426, 476, 482, 495
 — (Anda f), lk, Valkó 51
 — (Zonga /d/ Péter f), Kaplyon nb, b, Vetés 458
 — (Péter a), Kaplyon nb, b, Vetés I. Zonga (d) Péter
 — (Pál a), b, Visonta 15
 — (Pál f), b, Visonta, Cseh, Csoboló I. Panchelus (d) Péter
 — (Mihály f), b, Vizsoly 1028
 — kovács, lk, Zilah 290
 — (Domokos f), b, Zsuk 231, 482, 489
 Péterfalva (*villa Petri*) – Petrifaláu/Petrestî – Petersdorf, Fehér m, h 34, 258, 861
 —i malom 861
 —i cs I. Vízaknai cs (Péterfalvi-ág)
 — (*Petherfolua*), Kispéterfalva – Petišdorf/Petiş – Petersdorf, Fehér/Szeben m, h 589
 — (*Peturfolwa*), Magyarpéterfalva – Petrifaláu/Petrisat, Küküllő/Fehér m, h 588, 596
 —i cs: János (Péter f, László, Mihály és Péter a) 588, 596; László (János f) 596; Mihály (János f) 596; Péter (János a) 596; Péter (János f) 588, 596
 — (*Horuathpeturfalua*), Temespéteri, Horvátpéterfalva, Petrovoszelo – Petrovaselo, Temes m, h 1084
 Petermann (Konch f), lk, Várad 11
 Petersdorf I. Péterfalva
 Pétertelke (*Peturteleke*), elnéptelenedett település Méra határában, Kolozs m 1029, 1032
 —i cs I. Szomordoki cs
 Pétervárad (*Warad Petri*) – Petrovaradin, Szerém m/Sz, h, ma Újvidék része 400
 Pétervölgye (*Petrusweulge*), fn, Sármás 482
 Peteteluke I. Pete
 Peteu, Petew I. Pető
 Peteuch I. Petheuch
 Pethe (András f), b, Borzás 339
 —/Pete (Synka a), b, Parlag 681, 746
 Pethelaka, Pethetelke I. Pete
 Pethene/Petewnwk (Sándor f) I. Petenye
 Petheu, Pethev, Pethew I. Pető
 Petheuch (Miklós vd a) I. Sirokai Petheuch
 Petišdorf/Petiş I. Péterfalva
 Petlend (*Pedlend*), elnéptelenedett település Tordatúr határában, Torda/Kolozs m 310, 599–600, 983
 —i fn: Rákos
 —i b-ok: Anna (Márton leánya, Csáni Miklós fel) 310; Nagy” Balázs (Márton f) 310; Bonch 599–600; Erzsébet (Mihály leánya, Mihály fel) 599–600; Ilona (Márton leánya) 310; Ilona (Mihály leánya) 599; Jakab (Pál f) 983; Katalin (Márton leánya, Mihály fel) 310; Klára (Mihály leánya) 599–600; László 983;

- Margit (Mihály leánya) 599; Márton (Anna, Ilona, Katalin és „Nagy” Balázs a) 310; Mihály (Bonch testvére, Erzsébet, Ilona, Klára és Margit a) 599–600; Mihály 599; Miklós (Pál f) 983; Pál (Jakab a) 983; Pál (Miklós a) 983
- Pető mgr, avdi (proto)notarius, deák l. Némai Pető
- (Miklós a), erd avd, b, Derencsényi l. Derencsényi Orros Péter
- Macska Domokos erd avd fam 1063
- mgr, vdi protonotarius, relator l. Szalóki Pető mgr
- lk, Ábrány 797
- (Tiburc f), avdi emb, b, Bácsi 910
- (Pál f), b, Báldon 166
- (Mihály f), b, Bensetelke 73
- (István f), b, Bongárd 67, 376, 385, 615
- (Benedek a), b, Gáldtő 1099
- (Konrád f), b, Gáld 233, 469
- (László, Miklós, Pál és Péter a), b, Gáld 322, 469, 1099
- lk, Gyfv 566
- (Jakab f), b, Jövedics 513
- vdi emb, b, Mányik 153, 197
- b, Néma 684
- (Domokos f), b, Pocsaj 605
- (János a), b, Szántó 1006, 1028
- (Sumbur f), b, Zsombor 23
- Petrești, Petrifalău, Petrisat l. Péterfalva
- Petriceni l. Peselnek
- Petrogoria l. Périgueux
- Petrovaradin l. Pétervárad
- Petrovaselo/Petrovoszelo l. Péterfalva
- Petru (Mihai f), kenéz, lk, Csicsó 735
- Petrusweulge l. Pétervölgye
- Petruteleke l. Pétertelke
- Petrych (Péter a), b, Egri 1126
- Pettend l. Szancsal
- Pettuch (Miklós a) l. Sirokai Pettuch
- Peturke/Peterke (Péter comes a) 290, 649
- (Mihály a), lk, Farnas 51
- Petyh/Wechy (Balázs a), hospes, lk, Szalacs 1091
- Peutheu deák, ülnök l. Némai Pető
- Pezendorf l. Bese
- Phuenslim Peter (Henrik f), lk, erd eme 741
- Phylpus l. Fülpös
- piac, piactér (*locus fori*) 724, 821
- Piacenza, Olaszország, v
- i Jakab, zágrábi ppk (1343–1348) 383, 400, 410
- Pián (*Pien*), Szászpián, Alsópián – Pianu de Jos – Deutschpien, Szászsebes sz/Fehér m, h 9
- Piast Mesko, veszprémi ppk (1335–1344) 1118
- Piatra Craivii l. Kecskés
- Pidvinohragyiv l. Ardó
- Piele l. Pele
- Pierzchała, Klemens h., plocki ppk (1333–1357) 956
- Pilis (*Pyllys*), Pilisszentkereszt, Pilis m/M, h 660
- (*Pelis*) vm, M 577, 1068–1069
- i isp: Becsei Thuteus, Himfi Benedek
- Pilu l. Pél
- Pintic l. Péntek
- Pipe (*Pype*) – Pipea – Wepeschdorf, Küküllő/Maros m, h 188, 190, 192
- Pir l. Pér
- Piricse (*Pereche*), Szatmár m/M, h 558
- i plb: Mátyás 558
- Plaga l. Prága
- plébánia 1119, 985
- i rangra emelés kérelmezése 986
- plébános 57, 68, 71, 73, 75, 79, 83–85, 93, 117, 129, 136, 150, 154, 158, 161, 168, 174, 200, 202–203, 205, 217–219, 1123, 313, 321, 358, 369, 386, 412–413, 418, 446, 448, 453, 460, 471, 478–479, 496, 503, 507, 536, 555, 558, 578, 580, 619–620, 623, 660, 701, 716, 720, 727–728, 735, 765, 772, 798, 800, 802, 821, 826, 837, 852, 870–871, 888, 900, 925, 929, 959, 968, 979, 985, 992–993, 1017, 1035, 1070, 1076, 1114. L. még pap, rector
- választása 707
- i javadalom adományozása 219, 993

- i — bitorlása 223, 1123
 —i — elvétele 720, 727
 —i — kérelmezése 174, 223, 555, 992–993
 —i — megtarthatása 1119, 169, 925, 1070
 —i — rezerválása 1123
 —i — visszaadása 727
 —i —ban való megerősítés 727
 —i —ban — — kérelmezése 1017
Plebis Castrum l. Città della Pieve
Płock (*Ploc*), Lengyelország, v 956
 —i ppk: Bernard, Pierzchała Klemens h.
Plopiș l. Gyümölcsénes
Poch, b, Újnémet 770
Pochhaza l. Pócsfalva
Pochol l. Pacal
Poclusa l. Poklostelke
Pocsaj, Bihar m/M, h
 —i cs (Ákos nb): Domokos (Péter f) 605, 770; Mátyás (Péter f) 770; Péter (Salamon f, Domokos, Mátyás és Pető a) 605, 770; Pető (Domokos f) 605; Salamon (Péter a) 605. L. még Álmosdi, Szopori, Szödemetéri cs
Pócsfalva (*Pochhaza*), Küküllőpócsfalva – Paucișoara/Păucișoara – Puschendorf, Küküllő/Maros m, h 651
 —i cs l. Abosfalvi cs
Pócsstelke (*Postelke*) – Păucea – Puschen-
 dorf, Küküllő/Szeben m, h 263
Pogăceaua l. Pagocsa
Pogány (*Pagan d*) (v. Búzai) cs: István mgr
 (János mgr a), bálványosi (1333–1335)
 és csicsói vn (1335) 31, 40–41, 47–48,
 55, 71–72, 76, 79, 111, 172, 220, 370,
 377, 416, 440, 450, 569, 572, 626, 676,
 678, 689, 693, 700, 717, 954, 971,
 1080, 1104–1105; János mgr (István
 mgr f) 440, 676, 678, 717, 971, 980,
 1104–1105
 pogányok 133, 1120, 601, 609–610, 942
 — támadása 742
 pohárnokmester, kir: Raholcai „Tót” Lőkös
 és „Kont” Miklós
Pohemerius, osztrák báró 400
Poienița l. Korláttelke
Poka (Busow a), b, Pókafalva 418, 424
Póka (*Pokateleke*) – Păingeni, Torda/Maros
 m, h 33, 245, 371, 417
 —i lkk: Nauizcha és gyermekei: Lucia,
 Margit, Máté
 —i cs: András (Beke f) 417; Beke (András,
 István, János, László és Mihály a) 33,
 417; István (Beke f) 417; István (Sala-
 mon f, Miklós a) 245, 371; János (Beke
 f) 417; László (Beke f) 417; Mihály
 (Beke f) 33, 417; Mihály (Mihály a)
 417; Mihály (Mihály f) 417; Miklós
 (István f) 245, 371; Pál (Péter a) 33,
 417; Péter (Pál f) 33, 417; Salamon (Ist-
 ván a) 245, 371
Pókafalva (*Ladnuk*) – Păuca – Törnen, Fe-
 hér/Szeben m, h 418, 424
 —i cs: „Balog” Péter (Erzsébet a) 418, 424;
 Busow (Poka f, György a) 418, 424; Er-
 zsébet („Balog” Péter leánya) 418, 424;
 Erzsébet (Fülöp leánya) 418, 424; Fül-
 öp (Poka testvére, Erzsébet, Ilona,
 Krithyn a) 418, 424; György (Busow
 f) 418, 424; Ilona (Fülöp leánya) 418,
 424; Krithyn/Krystyn (Fülöp leánya,
 Mihálcfalvi Mátyás fel) 418, 424; Pál
 (Poka testvére) apoldi plb (1288) 418;
 Poka (Busow a) 418, 424
Poklostelke (*Pukhusteluk*), Lónapoklostelke
 – Poclusa/Păglișa, Doboka/Kolozs m, h
 461
 pokróc 1107
Pokus l. Paks
Pol’anovce l. Bábaréte
 polgár (*civis*) 11, 27, 54, 84, 90, 99, 110,
 123, 388, 441, 526, 530, 539, 585, 618,
 624, 666, 706–707, 711, 716, 737, 758–
 759, 786, 885, 965, 1025, 1059, 1091,
 1108
 polgármester 123 (!)
Polhos/Poluh (d) István („Veres” Mátyás f),
 b, Erdőtelek 238, 1051
Polus (d) János (Deme testvére), b, Tiburc-
 telke 26, 76
 Polyánk, Polyánóc l. Bábaréte

- Pomáz, Pilis m/M, h
 —i cs (Kartal nb): Cikó mgr, relator, kir tárnokmester (1353–1359) 210, 711, 745, 777, 818, 825, 937, 1059, 1062
 pomezániai (*Pomesania*) egyházmegye 959
 Pomit (d) Johann, lk, Brassó 1053
 Ponch I. Pouch
 Pont de Sorgues (*Pons Sorgie*), Franciaország, v 914–917
 Ponyvatelek (*Pungwateleuk*), elnéptelenedett település Fráta határában, Kolozs m 488, 492, 494
 Popești/Popfalău I. Papfalva
 Popteleac/Poptelec I. Paptelke
 Pordány (*Pordan*), Porgány – Pordeanu, Csanád/Temes m, h 12
 Portelek (*Porthelek*) – Portelec/Portița, Szatmár m, h 750, 769
 —i cs: Jakab (Márton a) 750; Márton (Jakab f), a Csomaköziek és Bagosiak ü 750
 Portina fr, zenggi ppk (1349–1379) 1059, 1062, 1084, 1108
 Portița I. Portelek
 Porto (*Porto*), Olaszország, v 167, 1122
 —i püspök: Cominges Jean de
 Posa, b, Batizháza 733
 Posedarje I. Pessederia
 Poson I. Pozsony
 Postelke I. Póctelke
 posztó 871, 1021
 Potoch/Pathocz mgr (László f), b, Dédács, Krasznaszeg, Péra 431, 508
 Pouch (Gergely f, Gergely és János a), b, Abosfalva, Pócsfalva 884
 — (Péter f), avdí emb, b, Pagocsa 295, 513
 — (Demeter és Lőrinc a), b, Papfalva, Szentandrás 23–24, 957
 Pousa (Péter és Tamás a), b, Cege, Viszlótelke 288, 292
 — (Balázs mgr a), b, Szer 584
 Poyaz, azonosíthatatlan település, Bihar v. Kraszna vm 502
 —i cs: János (Mihály a) 502; Mihály (János f) 502
 Pozsony (*Poson*) – Bratislava – Pressburg, Pozsony m/Szl, v 505
 —i káptalan 276, 1019
 —i — tagjai: prp: Elek (Gergely f), Szécsényi Mihály mgr; kk: Wilkai János
 — (*Poson*) vm, Szl 383, 400, 410, 577, 629, 636, 658, 706–707, 711, 745, 777, 818, 825, 937, 1059, 1062, 1084, 1108
 — — ispánja: Meggyesi Simon comes/mgr, Raholcai „Kont” Miklós, Treutel Miklós mgr
 Pöse (*Pese*), Vas m/M, ma Gyöngyösfalu része 216
 Prága (*Plaga*) – Praha, Csehország, v 283–284
 —i László I. Vilémovi László
 —i egyházmegye 136, 283–284, 369, 720
 —i érsek 720
 Prahova (*Prahov*) – Prahova, folyó 1025
 Pray György (1723–1801), jezsuita szerzetes, történettudós 401, 646
 prédikálás engedélyezése 1120
 predium 488, 492, 494
 premontrei konvent: jászói, leleszi, váradhegyfoki
 — szerzetesrend 923
 — — tagjai: Nyírott Mihály mgr
 Prépostfalva (*Perpustfolua*, *Prodnik*) – Proștea/Stejărișu – Propstdorf, Nagysinksz/Szeben m, h 251, 541, 1098
 préposti javadalom adományozása 169, 285, 905, 914–915, 992
 — — —, kiskorúnak 273
 — — —, újbóli 313, 844
 — — kérelmezése 168, 285, 347, 901, 904, 914, 929
 — — megtarthatása 273
 — — rezerválása 285, 347
 presbiter 572, 1043. L. még diakónus, pap
 Pretai I. Paratěj
 Prímási lt, Esztergom 777
 privilégium I. kiváltság; oklevél, privilegiális
 Prod (*Proden*) – Prod – Pruden, Segesvársz/Szeben m, h 123, 464
 —i lk (!): Textor Peter villicus
 —i villicus 123 (!)

- Prodan, kenéz, lk, Szombattelke (?) 881
Prodnik l. Prépostfalva
 professzor 1131
promontorium Waradiense l. Váradhegyfok
 Propstdorf, Proştea l. Prépostfalva
 Proştea Mare/Mică l. Ekemező
Prothia l. Parátj
 protocollum l. regisztrum
 protonotarius l. hercegi, erdélyi avdi, erdélyi
 vdi, nádori
 Pruden l. Prod
 Puglia l. Apulia
 Pulhus (d) l. Polhos (d)
 Pulyon (*Pulyun*) – Puini, Doboka/Kolozs m,
 h 25, 385
 —i lkk: Feyes (d) György, Kadar (d) Mi-
 hály, Lőrinc villicus, Mathyus, Nagy Já-
 nos, Szűcs György
 —i villicus 25
Pungwateleuk l. Ponyvateleuk
Puren/Purum l. Perény
 Puschendorf l. Pócsfalva, Pócsstelke
Pusulnuk l. Peselnek
 pusztateleuk l. telek, lakatlan
 puzdra 166. L. még ij
 püspök 609
 — (horvát-dalmát): knini, korbáviai, lesinai,
 makarskai, nonai, scardonai, sebenicoi,
 traui, zenggi
 — (külföldi): acciai, alériai, assisi, cagli,
 churi, daszküloszi, fermoi, gurki, lan-
 goi, manzikerti, marianai, monte mare-
 noi, nepi, oppidoi, oloroni, oriai, ostiai,
 perai, périgueuxi, plocki, portoi, sago-
 nei, Saint-Pons de Thomiéres-i, salonai,
 sutri, termoli, terni, thermopülai, trebin-
 jei, tubnachi, tuscoloi, ürgencsi, velletri,
 vencei, vregeni, xanthi
 — (magyar): boszniai, csanádi, egri, erdélyi,
 győri, milkói, nyitrai, pécsi, szerémi,
 váci, váradi, veszprémi, zágrábi
 — áthelyezése 956
 — felszentelése 285, 379, 555, 1131, 777,
 902, 1019
 — jogkörének korlátozása 796
 — kinevezése 1122, 379, 1131, 889, 902,
 904. L. még püspökválasztás pápai
 megerősítése
 — —nek kérelmezése 379
 — választásának pápai megerősítése 889,
 902
 —, területileg illetékes 1003
 —, választott 145, 169, 1122, 400, 410, 577,
 592, 663, 706–707, 711, 842, 868, 884,
 887, 889, 892, 937, 1059, 1062, 1084,
 1108
 püspöki helynök kinevezése üresedéskor
 871
 — —i kiküldött l. hatósági ember, püspöki
 helynök
 Püspöki (*Pyspyky*), Szurdokpüspöki – Heves
 m/M, h 206
 — (*Pispiky*), elnéptelenedett település Hídal-
 más határában, Doboka/Szilágy m 79
Pyl l. Pél
 Pyrus (d) Pál (Jakab és Miklós a), b, Szan-
 csal 575
Pysulnuk l. Peselnek
- ## Q
- quingagesima* l. juhötvened
Quingueecclesia l. Pécs
- ## R
- Rába (*Raba*) – Raab, folyó 216
 rablás 10, 13, 27, 62, 71, 79, 91, 101, 166,
 227–228, 238, 248, 250–251, 335, 382,
 395, 398, 524, 621, 668, 671, 713, 715,
 735, 746, 756, 809, 840, 881, 918, 932,
 975, 987, 1028, 1053, 1058, 1063,
 1107. L. még birtok pusztítása, gyűjto-
 gatás, kártétel
 rabszolga l. szolga, szolgáló
 Racaştia l. Rákosd

- Racâș, Rachiș/Răchiș/Răchișel l. Rákos
Racia l. Szerbia
 Rădaia l. András háza
 Radalf (*Radalp*), elnéptelenedett település
 Hodász határában, Szatmár m/M 979
 Radeln l. Rádós
 Radna (*Rodna*) – Rodna – Rodenau, B-Szolnok/B-Naszód m, h 230, 996
 —i cs: 307; Benus/Benes (Hench f, Nikolaus comes és Stephan a) 230, 300, 784, 790, 996; Gunther (Hench testvére) 230; Hench (Benus a) 230; Jakob (Stephan f) 230; Lothard (Hench testvére) 230; Nikolaus comes (Benus f, Nikolaus a) 230, 300, 784, 790, 996; Nikolaus (Nikolaus f) 996; Stephan (Benus f, Jakob a) 230
 — l. Garadna
 Radnold/Reynold comes (János f), Kökényesradnót nb, b, Teke 220, 890
 Radnót (*Rednolth*) – Iernut, Küküllő/Maros m, h 314, 384
 —i b-ok: Antal (Miklós f) 384; János (Miklós f) 384; Miklós (Antal és János a) 384
 Radnótfalva, Nemesradnót – Radnovce, Gömör m/Szl, h
 —i cs: István (László f) 466, 495; László (Rajnold f, István a) 466, 495; Rajnold (László a) 495;
 Rado László, b, Gyerőmonostor 1117 (!)
 Rádós (*Radus*) – Roadeș – Radeln, Segesvár sz/Brassó m, h 840
 —i szászok 840
 Radoszló fr, korbáviai ppk (1341 k–1349/1360) 1059, 1062, 1084, 1108
 Rafael (Péter a) 73
 —/Rophoyn (Sándor f, László és Tamás a), b, Kend 460, 734
 rágalmazás 1117
 Raguza – Dubrovnik, Dalmácia/H, v 1059, 1062, 1084, 1108
 —i érsek: Illés
 Rahlolca – Orahovica, Kőrös m/H, mv
 —i cs: „Tót” Lőkös mgr, kir étekfogó-
 (1351–1359) és pohárnokmester (1352–1359), székely (1352–1356) és brassói isp (1353–1355) 706–707, 711, 719, 729, 745, 777, 800, 818, 825, 937, 1059, 1062, 1084; „Tót” Lőrinc mgr (Lőkös és „Kont” Miklós a) 660, 706, 711, 719, 729; „Kont” Miklós (Lőrinc f), kir pohárnokmester (1345–1351), pozsonyi isp (1349–1351), erd vd és szolnoki isp (1351–1356), nádor és a kunok bírja (1356–1367) 149, 207, 343, 383, 400, 410, 577, 629–630, 647, 649–650, 660, 682–684, 695, 701, 705–707, 711, 713, 715, 719, 729, 742, 745, 747, 757–759, 776–778, 782–786, 788–791, 793, 795, 797–798, 800, 808, 811–812, 815–816, 818–819, 825, 858, 937, 987, 1006, 1059, 1062, 1084, 1108
 Rajnold (László a), b, Radnótfalva, Légen 495
 Rakamaz, Szabolcs m/M, h
 —i (v. Szaniszlói) cs (Gütkeled nb): Mihály (Péter a) 811; Péter (Mihály f) 811
 Rakasz (*Rakar*) – Rokosziv, Ugocsa m/U, h 1050
 Rákóczi-Aspremont cs lt 301
 Rákos (*Rakus*), fn, Petlend 310
 Rákos (*Rakus*), Almásrákos – Racâș, Doboka/Szilágy m, h 254, 572
 — (*Rakus*), Aranyosrákos – Răchiș/Vălenii de Arieș, Aranyos sz/Kolozs m, h, ma Várfalva része 798
 —i lk: Pál (Péter f)
 — (*Rakus*), Beregrákos – Rakosino, Bereg m/U, h 852
 —i plb: Pál 852
 — (*Rakusd*), Oláhrákos – Răchișel/Rachiș, Fehér m, h 933, 970, 988
 Rákosd (*Rakustdh*) – Racaștia, Hunyad m, h 982, 1048
 —i fn: Csiperkémál, *Hazouta*, Hegyesdomb, Nádasbérc, Nádasptataka, Pálfiánoskörtvélye, Szőlőhegy
 —i cs: András („Fejér” István f) 982, 1048; Benche (Miklós f) 1048; Gál (Kemes f)

- 982, 1048; „Fejér” István (András a) 982; Kemes (Gál a) 982; Miklós (Benche a) 1048
- Ramocsaháza (*Ramachahaza*), Szabolcs m/M, h 811
- i cs: Demeter 811
- Raph l. Roff
- Rápolt (*Rapolth*) – Rapoltu, Hunyad m, h 340, 910
- i cs: Jakab mgr (Tamás f), ülnök 227, 340, 910; Tamás (Jakab mgr a) 227, 340, 910
- Ráska – Raškovce, Zemplén m/Szl, h
- i cs (Gútkeled nb): János mgr (Vid f) 486, 799; Vid/Wyda (János mgr a) 486, 799
- Râșnov l. Rozsnyó
- Ráton (*Rathun*) – Ratin, Kraszna/Szilágy m, h 73, 75, 430, 591, 642
- i cs: István, krasznai officialis (1351) 591, 642; Mihály (Péter a) 430; Mihály (Péter f), krasznai officialis (1351) 591; Péter comes (Mihály f, Mihály a) 430, 591
- Râu de Mori l. Malomvíz
- Rauendorf l. Vincenc
- Rauthal l. Rudály
- Ravasz (Rauaz/Rawaz d) István, erd avd (1352–1356) 215, 627, 643–644, 665, 674, 676, 678–680, 683, 691, 693, 695–699, 702–703, 713, 715, 718, 722–723, 725, 734–735, 743, 757, 762–763, 775, 782, 785–787, 802, 816, 824, 826, 829–830, 837–838, 863–864, 878, 1021
- Razia l. Szerbia
- Rebecha (Szentiváni Péter fel), b, Szentiván 312
- Recaș l. Rékas
- Récekeresztúr, Recea Cristur l. Keresztúr
- Recea l. Récse
- Reche (d) l. Récsei cs
- rector 117, 400, 457, 506, 511, 650, 704, 871, 961–962, 967, 988, 1035, 1092. L. még oltár, pap, plébános
- Récse (*Kysreche*), Kiszécse, elnéptelenedett település a mai Gurzófalva helyén, Kraszna/Szilágy m 642, 649, 838, 1097, 1112
- i fn: *Fertespataka*, Gerepsebérce, Gyertyánospaták, Sűgőpaták, Szentpéter
- (*Rechey, Reche maior*), Krasznarécse – Recea, Kraszna/Szilágy m, h 73, 139, 460, 462, 470, 517, 532, 572, 591, 642, 649, 788, 838, 845, 898, 1097, 1112
- i cs: Antal (Balázs f) 795; Balázs (Lőrinc comes f, Antal, Jakab, László, Lőrinc és Mihály a) 73, 460, 462, 470, 572, 591, 642, 709, 788, 795; Hector/Iktor (István és János a) 462, 532, 591, 642, 649, 1097, 1112; István (Iktor f) 462, 532, 591, 642; Jakab (Balázs f) 795; János (Hector f) 462, 591, 642, 1097, 1112; János mgr (Lőrinc comes f) 139–140, 462, 517, 591, 642, 788, 795, 838, 845, 898, 1097, 1112; László (Balázs f) 795; Lőrinc comes (Balázs és János mgr a) 73, 139–140, 147, 460, 462, 470, 517, 591, 642, 649, 709, 788, 795, 838, 845, 898, 1097, 1112; Lőrinc (Balázs f) 795; Mihály (Balázs f) 788, 795
- Réde (*Rede*), Nagyréde – Heves m/M, h 247
- i cs (Aba nb): „Magyar” Dénes mgr 129; Desew (Kemen f, Jakab a) 141, 247; Egyed (Mihály a) 129; Jakab (Desew f) 141; János (Kemin f) 1072; Kemen (Desew a) 141, 247; Kemin (János a) 1072; Mihály (Egyed f, Péter a) 129; Pál (Tamás a) 129; Péter (Mihály f) 129; Tamás (Pál f) 129. L. még Rhédey cs lt
- Rediu l. Rőd
- Rednolth l. Radnót
- Régen (*Magyarregen*), Magyarrégén – Reghinul unguuresc – Ungarischreen, Torda/Maros m, h, ma Szászrégen része 975
- (*Regun*), Szászrégen – Reghin – Sächsischreen, Torda/Maros m, mv 32, 52, 89, 243, 360, 381, 393, 461, 481, 487, 540, 585, 614, 734, 766–767, 793, 826, 851, 858, 949, 957, 975, 995, 1065, 1087

- i fn: Régenréve
 —i cs l. Losonci cs
 Régenréve (*Regenreueu*), fn, Régen 246
 regesztá, hátlapon 419, 637, 877, 932
 Reghin/Reghinul unguresc l. Régen
 regisztrum l. még Bodoni cs lt elenchusa,
 kolozsmonostori konvent 1427. évi
 jegyzéke, Wass cs lt elenchusa
 —, erd káptalané 259–261, 263, 270, 302,
 310, 315, 318–319, 322–323, 329–330,
 416–417, 425–426, 429, 437, 710, 718,
 1020
 —, pápai 68, 79, 102–104, 133–136, 145,
 148, 154, 1119–1121, 167–169, 1122,
 174, 178, 181–186, 219, 221–223,
 1123, 224, 235, 239, 241, 273–279,
 281, 283–286, 293–294, 296–297, 303,
 313, 332–334, 344–352, 362–363, 368–
 369, 379, 390–391, 394, 399, 428, 467,
 472, 477, 555, 609–610, 661–663,
 1131–1132, 720, 726, 732, 738–741,
 765, 768, 772, 774, 796, 807, 822–823,
 828, 844, 850, 857, 889, 1133, 901–
 902, 904–905, 907, 914–917, 921–927,
 929, 943, 956, 968, 985–986, 992–993,
 1001–1004, 1017, 1019, 1052–1053,
 1067–1072
 —, velencei 19, 480, 515
Regulkyrh, *Regurkerh* l. Lengyelkék
Regun l. Régen
 Reichesdorf l. Riomfalva
 Rékas (*Rykas*), Temesrékas – Reçaș, Temes
 m, h 1084
 —i malom 1084
 —i vám 1084
 —i cs: Karapeh (Ladislau f) 1084; Ladislau
 (Ladislau f) 1084; Ladislau (Zarna f,
 Karapeh, Ladislau, Negwe, Nicolae,
 Stanizlaus és Wlanyk a) 1084; Negwe
 (Ladislau f) 1084; Nicolae (Ladislau f)
 1084; Stanizlaus (Ladislau f) 1084;
 Wlanyk (Ladislau f) 1084; Zarna (La-
 dislau a) 1084
 relatio l. kancelláriai jegyzet
 Remarus l. Reymarus
 remete 569, 572
 Remete (*Remete*), Hosszúremete – Remetea-
 Luncă, Temes m, h 88
 — (*Scenthmihalremetey*), Járamagura,
 Szentmihályremete– Mágura Ierii, Tor-
 da/Kolozs m, h 599–600
 — (*Remecha*), Magyarremete – Remetea,
 Bihar m, h 296
 —i lk: Nicolae
 —i román főember 296
 Remetevölgye (*Remethewulge*), fn, Sármás
 482
 rendszabály, egyházi l. dekrétum, statútum
 Rener/Raynar, id. (ifj. Rener comes a), hos-
 pes, Alvinc 9, 1059
 — comes, ifj. (id. Rener f), hospes, bíró, lk,
 Alvinc 9, 105, 1059
 Renold, b, Medgyes 138
Renolth l. Radnót
 Répafalva (*Repafolua*), elnéptelenedett tele-
 pülés Kispéterfalva környékén, Fe-
 hér/Szeben m 589
 Reps l. Kőhalom
 requisitorok: gyulafehérvári, váradi
 Reszege (*Rescege*) – Resighea, Szatmár m, h
 29, 1126
 —i cs: András (Sándor f) 29; Balázs (Sándor
 f) 29; Gergely (Sándor f) 29; György
 (Sándor f) 29; István (Sándor f) 29;
 Miklós (Sándor f) 29; Sándor (András,
 Balázs, Gergely, György, István és
 Miklós a), szatmári szb (1347) 29, 1126
 részegség 1117 (!)
 rét (*pratun*) 25, 51, 73, 94, 263, 325, 411,
 482, 526, 570, 677, 698, 753, 1016
 Réten (*Reter*) – Retiș – Retersdorf, Fe-
 hér/Szeben m, h 529, 721
 —i cs l. Segesvári cs
 Retteg (*Rettegh*) – Reteag, B-Szolnok/B-Na-
 szód m, mv 585
 —i kereskedők 585
Reud(h) l. Röd
 Reussen l. Szeretfalva
 rév (*portus*) 325, 826. L. még Nagyszeg
 Révfalva (*Rewfolua*), azonosíthatatlan tele-

- pülés, talán Váradja mellett, Fehér m 1063
 —i románok 1063
 Reymarus/Rymarius mgr, jegyző (1352–1353), lk, Kolozsvár 666, 707, 737
 Reynold l. Radnold
 rezerválás l. javadalom rezerválása, pápai rezerválás
 rezidencia (*residentia*) 258, 476, 570. L. még udvarház
 Rhédey cs lt 206, 247, 640. L. még Rédei cs
 Richanus/Sichmak comes, lk, Riomfalva 1056, 1076
 Richiş/Richişdorf l. Riomfalva
 Richvinnus l. Richanus
 Rima (*Ryma*) – elnéptelenedett település a Rima folyó völgyében, Gömör m/Szl 50, 71, 79, 248
 —i cs: Mihály mgr, vdi officialis (1341) 50, 79, 248; Miklós mgr kecskési (1322), majd létai vn (1331–1341), vdi officialis (1341) 71, 79, 248
 Rimavská Sec l. Szécs
 Rimetea l. Torockó
 Ringelkirch l. Lengyelkék
 Riomfalva (*villa Richvini, villa Eythkmyn*) – Richişdorf/Richiş – Reichesdorf, Medgyes sz/Szeben m, h 1056, 1076
 —i lk: Demetrius comes, Richanus comes
 Roadeş l. Rádós
 Roandola l. Rudály
 Rodenau l. Radna
 Rodna l. Radna
 Rof (Péter f), b, Pagocsa 295
 — (Mihály testvére), b, Pagocsa 295
 Roff (*Raph*), elnéptelenedett település Margitta határában, K-Szolnok/Bihar m 647, 650
 Rogna l. Róna
 Rohundorph l. Vincenc
 rokonná fogadás 429, 615
 rokonok 744
 — beleegyezése birtokügyletbe 7, 42, 87, 196, 204, 253, 364, 398, 424, 570, 573, 879–880, 1021, 1073
 — —nek hiánya birtokügyletbe 469, 617, 744, 767
 — hozzájárulása, perköltséghez 766
 — kizárása birtokból 2–3, 143, 338, 378, 489, 558, 685, 714, 930
 — összekülönbözése birtokügyben 877
 rokonság bizonyítása 716, 1041–1042
 Rokosziv l. Rakasz
 Róma (*Roma*), Olaszország, v 562
 —i kúria l. pápai udvar
 —i Szt. Márk-egyház 102
 —i Szűz Mária-egyház, Cosmedin-i 167, 235, 281, 285, 294, 297, 732, 959
 —i Szűz Mária-egyház, Via Lata-i 1019
 —i zarándoklat l. zarándoklat, római római oláhok l. románok
 Roman, bányász, lk, Zalatna 1113
 Román Akadémia bukaresti könyvtára 192
 román (*Olacalis*) birtok/falu 73, 157, 501, 570, 937, 983
 — — telepítése 335
 — jobbágy 94, 306, 756, 937, 1063
 — kenéz 735, 881
 — nemes 296
 — vajda 94, 296, 525, 881, 890, 1113. L. még vajda
 románok (*Olachi*) 73, 199, 296, 1127, 665, 734–735, 751, 771, 789, 881, 937, 985, 1084, 1113
 — katolikus hitre térése 857, 985
 Róna (*Rona*), Kornislaka – Rogna, B-Szamos/Szilágy m, h 220
 Rophoy (Sándor f), b, Kend 460
 Rorsyfen, fn, Sellenberk 90
 Roseln, *Rosundal* l. Rozsonda
 Rosenau, *Rosna* l. Rozsnyó
 Rosenfeld-gyűjtemény, Szeben 742
 Roşia de Secaş, Rothkirchen l. Veresegeyház
 Roşia Săsească, Rothberg l. Veresmart
 Roth (Rufus) Jakob, villicus, Nagydisznód 90
 Roviniţa Mare l. Omor
 Roymarus comes, lk, Nemes 1056
 Rozsály (*Rusal*), Szatmár m/M, h 1028
 —i cs (Gútkeled nb): Gergely (György mgr

- a) 1028; György mgr (Gergely f), szatmári alisp (1357–1358, 1360) 1028
- Rozsnyó (*Rosna*), Barcarozsnyó – Râșnov – Rosenau, Brassó sz/m, mv 160, 930
- i cs l. Brassói cs
- Rozsonda (*Rosundal*) – Ruja – Roseln, Nagysink sz/Szeben m, h 541
- Rőd (*Reud*) – Rediu, Kolozs m, h 117, 153, 295, 306, 320, 809, 966–967, 983
- i plb: Mihály 117
- i román jb 306
- i „Cseh” (Cheh d) cs: András (Jakab f), ülnök 227, 306, 320; Balázs 966–967; Deseu/Desew (Jakab f), kolozsi szb (1349) 306, 320, 542, 547; György comes (István a), ülnök 117, 227, 306, 320, 476, 788; István (György f, Szentkirályi Katalin férje) 117; István 153; Jakab (András, Deseu, László, Mihály és Péter a) 227, 306, 320; Jakab (Mihály f) 983; János (János a) 306; János (János f) 153, 306; László (Jakab f), avdi emb, kolozsi szb (1353, 1355) 306, 320, 628, 731, 809; Mihály (Jakab a) 983; Mihály comes (Jakab f), kolozsi szb (1340?) 35, 249, 295, 306, 320; Péter (Jakab f) 306, 320
- Rubenhegye (*Rubenhgye*), fn, Bán 73
- Rubert (Miklós a), b, Széplak, Ipp 792, 1043
- Rudály (*Ruental*) – Roandola – Rauthal, Fehér/Szeben m, h 8, 250–251, 537, 541, 543, 534
- i fn: Lápos
- Rudbach*, fn, Veresmart, Vurpód 561
- Rudolf (Nikolaus a), lk, Keresztényfalva 968
- Rufus mons* l. Veresmart
- ruha 335, 524, 735
- Ruhbolchbyke*, fn, Almás, Darlac 805
- Ruja l. Rozsonda
- Rukbas*, azonosíthatatlan település (esetleg Héjjasfalva vagy Kőhalom?), Segesvár sz/Maros m, h 539
- i (v. Segesvári) cs: Hening/Hennyng comes (Michael comes a) 539, 721, 895; Michael comes (Hening comes f) 539, 721, 895
- Rundal* l. Rudály
- Rupea l. Kőhalom
- Rupend Thomas, esküdt, lk, Segesvár 123 (!)
- Rupsdorf l. Bábahalma
- Rusal* l. Rozsály
- Rusynth (Jakab leánya), b, Kusaly 560
- rutének (*Ruthenos*) elleni hadjárat 533, 906, 942
- Ruzmargt* l. Szerdahely
- Rykas* l. Rékas
- Rymarius l. Reymarus

S, Š, Š

- Săcădate l. Szakadát
- Săcășeni l. Szakácsi
- Sachelk*, *Sachseelk* l. Selyk
- Sächsischreen l. Régen
- Sacri Martini sacra mons Pannonie* l. Pannonhalma
- Sadan/Sadayn (Gergely, Jakab és Márton a), b, Horvát, Kaznacs 17, 73, 748
- Sadan-Horuatha* l. Horvát
- Sadul l. Cód
- Šaeš l. Segesd
- Sáfár (Safar d) Pál, lk, Esztergom 1021
- Ság l. Szék
- Sagan (*Zanam*) – Żagań, Lengyelország, h 362–363
- i lkk: János (Mihály a) 362; Mihály (János a) klerikus, győri és erd kk (1346) 362–363. L. még Neszmélyi Miklós
- Sagone (*Sagona*), Korzika/Franciaország, v 114
- i püspök: Paganus
- Sahousut* l. Sósút
- Sahteluke*, *Sahtouteluk* l. Bencenc
- Saint-Pons de Thomières, Franciaország, v 390
- i ppk: Audebrand Étienne d’
- Sajó (*Sayow*) – Şieu, folyó 300

- Sajtostelek l. Batizháza
Sakud l. Zsákod
Sal wydenplok, fn, Szelindek, Vízakna 331
Sala l. Zala
 Sălacea l. Szalacs
 Sălaj l. Szilágy
 Salamon, egri ferences gvardián (1346) 336
 — mgr, tordai főesp (1329–1363), erd kk (1331–1350), erd dékánkk (1342–1343), erd ppki helynök (1349/1350–1363) 116, 124, 227–228, 239, 300, 499, 557, 578, 602, 730, 755, 835, 847, 849, 871, 900, 1041–1042, 1090
 Salamon, kir emb, b, Fahíd 1099
 — (János a), b, Pata, Hesdát 204, 637
 — (Péter a), b, Pocsaj 605
 — (István a), b, Póka 245, 371
 — (Miklós főesp a), lk, Szfv l. Simon/Salamon (Miklós főesp a)
 Salatiu l. Szilágytő
 Sălcuța l. Fűzkút
Salisfodium l. Vízakna
 Sălîște l. Nagyfalu
 Sălîștea l. Árkos
 Sălîștea Nouă l. Máriatelke
 Salomon comes, lk, Bogács 1056
 — (Nikolaus comes a), b, Kelnek 258, 304, 815, 861
 — (Nikolaus comes f), b, Kelnek 258, 815, 861
 — (Henneng f), b, Péterfalva 34
 — comes (Michael comes a), lk, Segesvár 539, 721
 Salona (*Saluna*), Görögország, v 441
 —i ppk: Gergely
 Salz l. Sófalva
 Salzburg l. Vízakna
 Sály (Sauli) – Șoala – Schaal, Selyk sz/Szeben m, h 1111
 Sâmboieni, Sâmboleni/Sâmbotelec l. Szombattelke
 Sámson/Salamon (István a), b, Gyógy 6, 871
 Sámson (*Sampson*), Szilágyásmon – Șamsud, K-Szolnok/Szilágy m, h 445, 475, 503, 961, 1014
 —i pap: Mátyás 503
 —i cs: István (János f) 961, 1014; János (István a) 961, 1014; János (Péter f) 445; László (Miklós a) 445, 475; Mihály (Péter a) 503; Miklós (László f) 445, 475; Péter (János a) 445; Péter (Mihály f) 503
 Sanctus/Santus, erd éneklők (1317–1344) 6, 9, 24, 33, 61, 124
 Sâncel l. Szancsal
Sanchia l. Xanthi
 Sâncrai, Sâncraiu Almașului/de Mureș/Silvaniei l. Szentkirály
 Sándor országbíró l. Köcski Sándor
 — (Imre olvasókk a) 822
 —/Sandur (Nikolaus a), lk, Brassó 706
 —/Sandrus (Nikolaus f), kir emb, b, Dálya 356, 733, 891, 893
 — (Jakab a), b, Erked 503
 — mgr (András mgr/comes f), b, Illye 570, 714, 1044, 1113
 —/Sandur (György a), tanú, avdi emb, b, Jára 716, 951, 1090
 — (Jakab a), b, Kecel 94
 — (Rophoyn a), b, Kend 460
 —/Sandur (Nikolaus mgr a), lk, Kézd 895
 — (Demeter a), Aba nb, b, Nekcse l. Nekcsei Sándor
 — (András, Balázs, Gergely, György, István és Miklós a), szatmári szb, b, Reszege 29, 1126
 —/Sandur (István a), b, Sándorháza 955, 1014
 — (Pethene, István és Burya Pál a), b, Sere-den 10, 73
 — (Gergely, Jakab és Miklós a), b, Szárazpatak 531, 551
 — (János a), b, Szentkirály, Bagó 583, 870, 875
 — (István f), b, Zsuk 231, 489
 Sándorháza (*Sandurhaza*), elnéptelenedett település Menyő határában, K-Szolnok/Szilágy m 955, 1014
 —i cs: István (Sandur f) 955, 1014; Sandur/Sandor (István a) 955, 1014

- Sângătin l. Enyed
 Sângeorgiu de Câmpie l. Szentgyörgytelke
 Sângeorgiu de Mureș, Sângeorgiu Nou l. Szentgyörgy
 Sânger/Sânger de Câmp l. Szengyel
 Sâniacob, Sâniacobul de Câmpie l. Szentjakab
 Sânioana l. Szentiván
 Sanislău l. Szaniszló
 Sanislau, román vd, lk, Széplak (1345) 296
 Sanktgeorgen l. Szentgyörgy
 Sânmărtin l. Macskás, Szentmárton
 Sânmărtin-măciçaș l. Macskás
 Sânmartinu de Câmpie, Sânmartinul Deșert l. Szentmárton
 Sânmiclăuș l. Szentmiklós
 Sânmihaiul de Câmpie l. Szentmihálytelke
 Sânnicoară l. Szentmiklós
 Șanovița l. Sasánfalva
 Sânpaul l. Szentpál
 Sânpetru Almașului, Sânpetru de Câmpie l. Szentpéter
 Sântămăria de Piatră, Sântămăria-Orlea l. Boldogasszonyfalva
 Sântana de Mureș l. Szentanna
 Sântandrei l. Szentandrás
 Santău/Santăul Mare/Santăul Mic l. Szántó
 Sântejude l. Szentegyed
 Sântimbru l. Szentimre
 Sântioana, Sântioana de Mureș l. Szentiván
 Sântion l. Szentjános
 Sântu l. Szentandrás
 Santus erd éneklők l. San(c)tus
 Săpahegy (*Sapahegh*), fn, Nádas 130
 Sărăcsău l. Szarakszó
 Sărata l. Sófalva
 Sărățel l. Szeretfalva
 Sărăuad l. Szarvad
 Sárd (*Sard*) – Șard, Fehér m, mv 79, 413
 — (*Saard*), Küküllőszárd – Șard/Șoard – Schard, Küküllő/Maros m, h 141, 840
 —i templom 840
 —i cs: Domokos (Miklós a) 840; Miklós (Domokos f) 840
 — (*Sardu*), Magyarsárd – Șard/Șardu, Kolozs m, h 731
 —i cs: László (Tamás f) 731; Tamás (László a) 731
 Sárdpataka (*Saardpataka*), fn, Vataháza 51
 Šariška Sokolovce l. Tótsolyos
 Sármás (*Sarmas*), Nagysármás – Sármașul mare/Sármașu, Kolozs/Maros m, h 476, 482, 755
 —i fn: Avas, Gyertyános, Hegyes, Kerekerdő, Ludas, Monyorós, Pétervölgye, Remetevölgye, Vágotterdő, Vesszőserdő
 —i templom 482
 Sarmaság (*Sarmasagh*) – Sărmășag, K-Szolnok/Szilágy m, h 505, 554, 715, 955, 961–963, 994, 1014
 —i fn: Érek, *Iharhag*, Korond; Mázsapataka, Méhkert
 —i cs: Egyed (János f) 715, 955, 961, 963, 994, 1014; István (János f) 955, 961, 963, 1014; János (Márton f, Egyed, István és László a) 715, 955, 961–963, 1014; János (Mogh f) 505; Konya 554; László (János f) 955, 961, 963, 1014; Márton (János a) 1014; Mogh (János a) 505
 Sármasérdő, fn, Ad, Kusaly, Mocsolya 779
 Sármașu/Sármașul mare l. Sármás
 Sarold (*Sarold*) – elnéptelenedett település Bún környékén, Küküllő/Maros m 141
 Sáros (*Sarws*), Magyarsáros, Kissáros – Șaroșul Unguresc/Delenii – Kleinférken, Küküllő/Maros m, h 367, 557
 —i b-ok: Bede (Benedek és Bertalan a) 367; Benedek (Bede f) 367; Bertalan (Bede f) 367; Illés (István f) 367; István (Illés a) 367
 — (*Schars*), Szászsáros – Șaroș pe Târnave – Scharosch, Medgyes sz/Szeben m, h 123, 853, 1027
 —i lk (!): Nyrescher Sigmund villicus
 —i villicus 123 (!)
 —i cs: Johann (Ludiuic f) 1027; Ludiuic (Johann a) 1027
 — (*Saurus*) vm, Szl 535, 545, 640, 856
 —i herceg: István

- Sárosbükkfő (*Sarusbikfew*), fn, Balla 75
 Sárpaták (*Sarpatak*), Marossárpaták – Șar-
 potoc/Glodenii, Torda/Maros m, h 585
Sarselk l. Selyk
 saru 488
 Sárvár (*Sarwar*), Sajósárvár – Șirioara, Do-
 boka/B-Naszód m, h 300
 Särväzel l. Szarvad
 Sáságy (*Sasagh*), elnéptelenedett település
 Szászfenes és Szucság között, Kolozs m
 130
 Sasánfalva (*Sasanfolua*), Sziklás, Susanovec
 – Șuşanovăț/Șanovița, Temes m, h 1084
 Säsarm l. Szészáрма
 Saschiz l. Kézd
 Säsciiori l. Szeszcsor
 Sásvár (*Saswar*), Tiszasásvár – Trosznyik,
 Ugocsa m/U, h 646, 715, 747
 —i vn/káplán: Péter (!)
 —i cs: Márton (Pál f), Csaholyi „Nagy” Já-
 nos ü 715, 747; Pál (Márton a) 715, 747
 Sathmar l. Németi és Szatmár
 Sätmar l. Szatmár
 Sátorhegy (*Saturhegh*), fn, Kapus, Szamár-
 telke 967
 Satu Lung l. Macskás
 Satu Mare l. Németi és Szatmár
 Săuca l. Szödemeter
 Saul (Lukács a), b, Mindszent 670
 — (János f, Chokode /d/ Péter a), b, Vas vm
 341
Sauli l. Sályá
 Sava l. Szava
Scaradyn l. Szkradina
 Scardona – Skradin, Dalmácia/H, v 1059,
 1062, 1084, 1108
 —i ppk: Mihály fr
Scaruasthou l. Szarvastó
 Scaz (d) Miklós, b, Györgyfalva 231
Sceertelek l. Szértelke
 Scekwl l. Zekul
Scentegud l. Szentegyed
Scenthemrehg l. Szentimre
Scenthmihalremetey l. Remete
 Scep[...] (Mihály jegyző nővére), b, Detre-
 hem 31
Scewlews l. Szőlős
 Schaal l. Sályá
 Schaas l. Segesd
 Schard l. Sárd
 Scharosch, *Schars* l. Sáros
 Schässburg l. Segesvár
 Schatzbrunnen (*Schaczbrunnen*), fn, Veres-
 mart, Vurpód 561
 Schebenizer Johann, lk, Szeben 331, 948
 Schebis, fn, Nagydísznód, Sellenberk 507,
 516
Schellemburg, Schellenberg l. Sellenberk
Schenk l. Sink
 Schewis l. Szeszcsor
 Šchiopi l. Egres
 Schlatt l. Zalátna
 Schmiegen l. Somogyom
 Schönaul l. Szépmező
 Schuller, Johann Karl (1794–1865), gimná-
 ziumi tanár, történetíró 742
 Schutsch Girhard, lk, Szentlászló 123 (!)
 Schwarz (Niger) Hannus, hospes, lk, Enyed
 1063
Scili l. Szil
Scirg l. Sztrigy
Scybinium l. Szeben
 Sebe (Wrkun Ieánya, Járjai István fel), b,
 Detrethem 951
Sebees l. Sebes, Sepsi
 Sebenico (*Sibenicum*) – Šibenik, Dalmá-
 cia/H, v 442, 1059, 1062, 1084, 1108
 —i ppk: Cernota Matteo fr
 Sebenk (Domokos a), b, Nyitra vm 1009
 Sebes (*Sebus*) – Sebeș – Mühlbach, folyó
 45, 258
 Sebes (*Sebus*), Alsósebes – Nišna Šebastová,
 Sáros m/Szl, h 1128
 —i cs: Péter mgr (Synka f) 1128; Synka (Pé-
 ter mgr a) 1128
 — (*Sebus*, *Mylunbak*), Szászsebes – Šebi-
 šul Săsesc/Sebeș – Mühlbach, Szászse-
 bes sz/Fehér m, v 34, 45, 53, 258, 267,
 516, 530, 638, 861
 —i bíró 516

- i iskolamester 638
- i lkk: Fucco comes (Ladislaus a), Henczmann villicus, Hermann mészáros, Hermann (Hermann f), Ilona (Fucco fel), Johann (Kürschner f), Johann mgr, Ladislaus (Fucco f), Nikolaus (Hermann f), Nikolaus (Kürschner f), Nikolaus villicus, Peter comes bíró
- i pékmester 638
- i szenátorok 267
- i villicus 267, 516
- i cs l. Vízaknai cs
- v előljárói 267, 638
- — lt 267, 638
- (*Mulbach*) szék lakói 516
- Sebestyén (Beke f), a Szarvadiak fam 668, 671
- mgr („Nagy” János f), b, Csaholy 1006, 1091
- (Jolenth a), b, Pele 1064, 1092–1093
- sebesülés 338, 400, 1127, 422, 486, 489, 533, 681, 734–735, 746, 881, 906, 975
- Sebesvár (*Sebesuar*) – Bologa, Bihar/Kolozs m, vár 1107
- i vn: Kölcsei András (Dénes f)
- Şebişul Săsesc l. Sebes
- Sebus*, *Sebusy* l. Sebes, Sepsi
- Seceani l. Szécsán
- Sečovce l. Szécs
- Secusigiu l. Székelyszeg
- Secz* l. Szécs
- Sedelpathaka*, fn, Harangláb 1016
- segédpüspök 562, 781
- Segesd (*Segus*) – Şaeş – Schaaş, Segesvár sz/Maros m, h 541
- Segesvár (*Zegezwar*, *castrum Sches*) – Sighişoara – Schässburg, Segesvár sz/Maros m, v 109, 118, 123, 516, 539, 541, 895
- i lkk (!): polgármester: Craus Stephan; esküdték: Aylescher Ladislaus, Langdonstorffer Peter, Rupendt Thomas
- i polgárok 539
- i szenátorok (!) 118
- i cs: Salamon comes (Michael comes a) 539, 721; Michael comes (Salamon comes f) 539, 721. L. még Rukbasi cs
- i (v. Fehéregyházi) cs: Johann comes (Nikolaus f) 109, 173, 250–251; Nikolaus (Wythk f, Johann és Nikolaus a) 173, 250–251; Nikolaus (Nikolaus f) 173, 250–251; Peter comes (Wythk comes f) 250–251, 539; Stephan (Stephan f) 173, 250–251; Stephan (Wythk f, Stephan a) 173, 250–251; Wythk/Wicko comes (Nikolaus, Peter comes és Stephan a) 173, 250–251, 539
- i (v. Réteni) cs: Daniel (Nikolaus comes f) 529; Nikolaus comes (Wosmoch f, Daniel, Nikolaus, Peter, Stephan és Wosmoch a) 529; Nikolaus (Nikolaus comes f) 529; Peter (Nikolaus comes f) 529; Stephan (Nikolaus comes f) 529; Wosmoch (Nikolaus comes a) 529; Wosmoch (Nikolaus comes f) 529
- (*castrum Sches*) szék 118, 516, 539, 721
- segítségadás megtiltása 546, 981
- Sehter* l. Siter
- Seiburg l. Zsiberk
- Şeica Mare/Şeica Mică l. Selyk
- Seiden l. Zsidve
- sekrestye 841
- Seleuş l. Szőlös
- Selgestat*, Seligstadt, Seliştat l. Boldogváros
- Şelimbăr l. Sellenberk
- Sellenberk (*Schellemburg*) – Selimbăr – Schellenberg, Szében sz/m, h 90, 507, 516, 948, 1114
- i fn: *Eyn puchil*, *Langendryes*, *Lomulgrab*, *Rorsyfen*, *Schebis*, *Steynrech*
- i lkk: ifj. Cristian, Nikolaus An dem veld, Stephan
- i plb: 1114; Goblins 507
- i plébánia 516
- i száz év. egyházközség lt 90, 516
- Selyk (*Sachseelk*, *Sarselk*), Kisselyk – Şeica Mică – Kleinschelken, Selyk sz/Szeben m, mv 582, 868, 1060
- i százok 582
- i cs: Alard (Christian comes a) 868, 1060;

- Christian/Kerestyán comes (Alard f) 868, 1060
 — (*Seelk*), Nagyselyk – Șeica Mare – Marktschelken/Grossschelken, Selyk sz/Szeben m, mv 582, 868, 959, 1060
 —i százszok 582
 —i cs: Hennyng (Holman f) 868; Holman (Hennyng és Nikolaus a) 868; Nikolaus (Holman f) comes 868, 959, 1060
 —i (*Zelk*) dékánóság 959
 —i dékán: Georg
 —i (*Seelk*) kerület 534
 —i — alispánja: Oroszfájai István mgr
 Semjén (*Semyan*), Kissemjén, Késemjén, Szabolcs m/M, h 491, 960, 991
 —i cs (Balogsemjén nb): László (Mihály f, Mihály, Miklós, Péter és Tamás a) 491; Mihály (László a) 491; Mihály (László f) 491; Miklós (László f) 491; Péter (László f) 491; Tamás (László f) 491; Wbul 491. L. még Kállói cs
 Semyen (Mihály a), b, Tuzson, Palatka 295, 372, 392, 432–434, 459
 Seney l. Senye
 senior 398
 Senj l. Zengg
 Senk l. Sink
 Senthivikles l. Szentmiklós
 Senye (*Seney*), Sajósenye, Borsod m/M, h 811
 —i cs: Pál 811
 Sepsi (*Sebusy*) szék 101, 527, 1079, 1088–1089
 — —i székelyek 101, 527, 1079, 1088–1089
 Septér (*Septer*) – Șopteriu, Kolozs/B-Naszód m, h 23, 830
 —i fn: Nyírszaj
 —i malom 23
 —i Szt. Mihály-templom 23
 —i cs: András (Pál f) 830; Pál (András a) 830
 Ser l. Szer
 Sereden (*Sereden*) – Șeredeu, Kraszna/Szilagy m, h 73, 591
 —i (v. Keceli) cs: Burya Pál (Sándor f) 73; István (Sándor f) 10, 73; János (Mihály a) 10, 73; Mihály (János f) 10, 73; Pethene/Petewnwk/Petenye (Sándor f) 10, 73, 591; Sándor (Pethene, István és Burya Pál a) 10, 73. L. még Keceli cs
 Serefyl l. Serephel
 sereg l. hadsereg
 Serephel/Serefyl (Lőrinc f, István és János a), b, Széplak, Ipp 94, 750, 792, 1043
 serleg, ezüst 132, 250–251
 sértegetés, szóbeli 1055
 Sértő (Serthew d) Péter, Almási Jakab ü 804–805
 serviens 18, 20, 70, 73, 248, 327, 1126, 400, 440, 551, 575, 636, 641. L. még famulus, familiaris
 — birtoktalan 1135
 servitium l. oklevél, számadás, servitium v. pápai servitum fizetése
 Sfântu Gheorghe l. Szentgyörgy
 Sfăraș l. Farnas
 Sheem (Péter f), b, Kolozs vm 132
 Shyideboek Mathias, lk, Nagydisznód 90
Sibenicum, Šibenik l. Sebenico
 Sibisel (*Kissebes*), Ósebeshely – Sibisel, Hunyad m, h 1116
 Sibiu l. Szeben
 Šibot l. Kenyér
 Sic l. Szék
 Sichmak l. Richanus
Sicilia l. nápolyi királyság
 Siciu l. Szécs
 Șieu l. Sajó
 Șieu-Cristur l. Keresztúr
 Șieu-Măgheruș l. Monyorós
 Șieu-Odorhei l. Udvarhely
 Șieu-Sfântu l. Szentandrás
 Siffrid, garamszentbenedeki apát (1330–1355) 97
 Sighetu Marmăției l. Sziget
 Sighișoara l. Segesvár
 síkság (lapály) 484. L. még Banzallasa
Silakto, fn, Fráta 813
 Sile, Șilea l. Sulye

- Silivaş/Silvaş l. Szilvás
- Sima (*Syma*), Csengersima – Szatmár/M, h 7, 578
- i cs: Jakab 7; János (László f) 7; János 7; László (János a) 7; Mihály 7
- l. még Terenye
- Simig l. Somogy
- Şimleu/Şimleu Silvaniei l. Somlyó
- Simon (Simon f), váci kk, lk, Tövis l. Tövisei Simon
- zsuki plb (1342) 117
- Simon, Bábarétei István fam 382, 386
- , Enyedi Michael comes fam 861
- (István főesp a) 796
- (Jakab kk a) 103–104
- (János kk a) 1067, 1070
- (Konth a) 620
- (Tatamér prp sógora, László a) l. Buncza Simon
- (Balázs, Gergely és Miklós a), b, Áronszentmiklós 48, 416, 954, 964, 971
- („Derekas” János f), Kaplyon nb, b, Bagos l. Nagy (Magnus) Simon
- kir/avdi emb, b, Baksa 647, 715
- (Guda f), b, Balázstelke 263
- (Lőrinc f), kir emb, b, Balázstelke 1098
- (Péter f), b, Császári 107–108, 289, 291, 328, 376, 385, 416
- comes, b, Hássas l. Horwath (d) Simon
- (Imre és Péter a), b, Kálló, Semjén 491
- („Ördög” András f, László és Mihály a), b, Károly 298, 502, 811
- (János és Lőrinc a), b, Kegye 502, 746, 770
- bán (Demeter, Jakab, Mihály, Miklós mgr és Tamás a), b, Kendhida 92, 188, 190, 192, 227, 427, 500, 589, 617, 691, 697, 703, 804–805, 884, 1011, 1098
- comes/mgr (Mihály f), b, Kendhida, Somogyom, Almás 190, 192, 617, 691, 804, 853, 1011
- (Márton f, Márton és Miklós a), avdi emb, b, Mátéháza, Hássas, Szentiván 266, 460–461, 470–471, 1130, 971
- (Miklós f), b, Menyő 560
- (Móric f), b, Somlyó l. Meggyesi Simon
- /Salamon (Miklós főesp a), lk, Szfv 924, 1002
- (Márk f, Demeter, János, Miklós, Pál és Simon a), b, Szengyel 520, 783
- (Simon f), b, Szengyel 520, 783
- (János a), b, Szentanna 85
- (János a), b, Szentkirály 155
- , kir emb, b, Szentszalvátor 1000
- mgr (Gergely f), b, Széplak 750
- b, Szokol l. Veres Simon
- (Simon és Tamás a), lk, Tövis 738–740, 901, 914–917
- (Mihály f), b, Tuzson, Palatka 282, 372, 392, 432–434, 459
- (Nikolaus f), lk, Vidombák 930
- Simontornya (*Symonturnya*) – Tolna m/M, vár 119, 400
- Sink (*Senk*), Nagysink – Cincu – Grossschenk, Nagysink sz/Brassó m, mv 387
- i Henneng comes 387
- (*Schenk*) székek 516, 623, 1098
- —i százok 1098
- Sinka, kecskési vn (1341) 79
- Şintereag l. Somkerék
- Şintereguţ l. Szilkerék
- Şirioara l. Sárvár
- Siroka – Síroké, Sáros m/Szl, h
- i cs (Aba nb): Miklós mgr (Pettheuch f), relator, erd vd és szolnoki isp (1342–1344) 53, 106, 1117 (!), 113, 115–116, 121, 141–143, 153, 161, 179, 187, 189, 196–199, 203, 206–207, 247, 266, 378, 398, 419–420, 434–435, 598, 640; Pet-tuch/Petheuch (Miklós mgr a) 53, 206, 247, 435, 598, 640
- sisakcímer 995
- Siter (*Sehter*) – Şişterea, Bihar m, h 145
- i kápolna 145
- Skradin l. Scardona
- Slimnic l. Szelindek
- Slofenberg, azonosíthatatlan település 948
- Şmig l. Somogyom
- Şoala l. Sályya
- Şoard l. Sárd

- sóbánya: tordai
Sobok l. Zsobok
Socaciu l. Szakácsi
Sófalva (*Sow*) – Şomfalău/Sărata – Salz, Doboka/B-Naszód m, h 230, 784
Sohthesthelek l. Batizháza
Şoimuş l. Solymos
sókamara l. kamara, királyi; erdélyi, széki
sókamara
Solos l. Kolozs
Solymos (*Solmus*), Küküllősolymos – Soimuş, Küküllő/Maros m, h 1
 — (*Solymus*), elnéptelenedett település Temesjenő határában, Temes m 1084
 — l. még Tótsolymos
Sólyomkő (*Solyumkw*), Fehér/Kovács m, vár, romja a mai Sepsibükszad területén 212
Sombor, Sombur l. Zsombor
Sombory cs lt 299, 454, 1013. L. még Zsombori cs
Somburfw l. Zsomborfü
Şomcut/Şomcutu Mic l. Somkút
Someş l. Szamos
Someşeni/Someşfalău l. Szamosfalva
Someşul Mic l. Szamos
Şomfalău l. Sófalva
Somkerék (*Sumkereek*) – Şintereag, B-Szolnok/B-Naszód m, h 408, 412, 444, 512, 556
 — i lk: András (Péter f)
 — i cs: Miklós, erd avd (1448) 179. L. még Gombási, Virágosberekci cs
Somkút (*Sumkwth*), Kissomkút – Şomcut/Şomcutu Mic, B-Szolnok/Kolozs m, h 862, 976
Somlyó (*Somlo*), Szilágysomlyó – Şimleu Silvaniei, Kraszna/Szilágym, h 73, 75, 629
 — i fn: Csehivölgyfő
 — (*Somalo*), Szilágysomlyó – Şimleu, Kraszna/Szilágym, vár 629, 636, 658, 814
Somlyóalja (*Somlyoal*), Szilágysomlyó várának uradalma, Kraszna/Szilágym 918
Somogy (*Simig*) vm, M 937
 — — ispánja: Paksi Lesták
Somogyom (*Sumugyn*), fn, Somogyom, Almás 697
Somogyom (*Sumugun*) – Şmig – Schmiegen, Küküllő/Szeben m, h 192, 691, 697, 703, 804–805, 1011
 — i fn: Nagybükk, Somogyom
 — i templom 697
 — i cs l. Kendhidai cs (Somogyomi-ág)
Somos (*Sumus*), fn, Szovátf 482
Somosmál (*Somusmal*), fn, Balla 75
Şona l. Szépmező
Sonbur l. Zsombor
Sonuk l. Szolnok
Soós (sóvári) cs lt 545
Soporu de Câmpie l. Szopor
Sopron (*Suprun*) vm, M és A 88, 119, 711
 — — ispánja: Lackfi id. István, Paksi Olivér
Şopteriu l. Septér
Sörgono (*Surgonia*), Szardínia/Olaszország, h 577
 — i János, zsoldoskapitány, Nápoly 577
 sorsolás, osztály során 306
Sósájbérce (*Sosaybercy*), fn, Márkháza, Gyulatelke 456
Sósájkapusa (*Sosaykapusa*), fn, Márkháza, Gyulatelke 456
Sóspatak (*Sospathak*), fn, Keresztúr 300
Sósút (*Sahousut*), fn, Bajom, Csaholy 1091
 sószállítás 1112
Sótelke l. Bencenc
Soterius, Georg, id. (†1728) gyűjteménye 562
Sous (d) Péter, b, Néma, Beke 684
Sow l. Sófalva
Sötétágpataka (*Setethagpataka*), fn, Nagyfalu 75
Sötétvölgy (*Setethweolg*), fn, Nagyfalu 75
Sötétvölgypataka (*Setethweolgpataka*), fn, Nagyfalu 75
Spáca, Ispáca – Špášince, Pozsony m/Szl, h
 — i cs: Jakab mgr (Vid f), csicsói vn (1353–1355), 734–735, 793; Vid/Vyd (Jakab mgr a) 734–735, 793

- Spalato (*Spaetum*) – Split, Dalmácia/H, v 383, 400, 410, 442, 577, 706–707, 711, 745, 777, 818, 825, 937, 1059, 1062, 1084, 1108
 —i érsek: Branca Ugolino, Luccari Domenico
 Špálnaca l. Ispánlaka
 Špášince l. Spáca
 Spinis l. Tövis
 Spiška Nová Ves l. Igló
 Spisský hrad l. Szepes
 Split l. Spalato
 Spring (*Sprengh*) – Špring – Gesprengh, Fehér m, h 242
 Srpski Padej l. Padé
 Stájerország (*Stiria*) 400
 Stâna de Mureș l. Csúcs
 Stanhaza, azonosíthatatlan, elnéptelenedett település Tótvárad környékén, Arad m 88
 Stanizlaus (Ladislau f), b, Havasalföld, Rékas 1084
 Stârciu l. Bogdánháza
 Stari Futog l. Futak
 Stark comes (Bartholomäus, Nikolaus és Peter a), lk, Kolozsvár 27, 54, 255
 statútum, szebeni káptalané 623
 —, zsinati 168
 stefanita konvent: esztergomi (Szt. István király), hévízi
 Stejärenii l. Bese
 Stejărișu l. Prépostfalva
 Stelfrid l. Stillfried
 Stephan, mártontelkei pap (1357) 959
 — nagydisznódi plb (1349) 507
 Stephan comes (Johann f), lk, Alcina 820
 — (Stephan és Werus a), lk, Alcina 895
 — (Stephan f), lk, Alcina 895
 — (Peter f), esküdt, lk, Beszterce 711
 — comes (Peter comes a), lk, Ecel 1056
 — comes, lk, Ecel 1056, 1076
 — comes (Frank f), esküdt, lk, Esztergom 1021
 — (Michael f), b, Fata 830
 — (Nikolaus f), b, Fata 319
 — (Stephan f), b, Fehéregyháza 173, 250–251
 — (Wyth f, Stephan a), b, Fehéregyháza 173, 250–251
 — (Nikolaus comes f), b, Kelnek 258, 304, 815, 861
 — comes, lk, Kőrös 1056
 — (Blasius, Ladislaus és Stephan a), b, Lekence 595, 597, 612, 846, 848, 869
 — (Stephan f), b, Lekence 595, 597, 612, 846, 848, 860, 869, 873
 — (Benus f, Jakob a), b, Radna, Sófálva 230
 — (Nikolaus comes f), lk, Segesvár, b, Réten 529
 — lk, Sellenberk 948
 — (Paul f), lk, Kolozsvár (?) 683
 Steynrech/Stejnwek, fn, Nagydisznód, Sellenberk 507, 516
 Stiborici Stibor, erd vd (1395–1401, 1409–1414) 835, 1100
 Stillfried (*Stelfrid*), A, vár 400
 Stiria l. Stájerország
 Stoiana l. Esztény
 Stolzenburg, *Stolzinberch* l. Szelindek
 Straja l. Gesztrágy
 Stran l. Eszterény
 Strassburg l. Enyed
 Strassburgi János, erd prp l. Esztergomi János
 Streche l. Sztrece
 Strei l. Sztrigy
 Strelitz, Grossstrelitz – Strzelce Opolskie, Szilézia/Lengyelország, v
 —i lk: Nikolaus, közjegyző (1342–1344) 97
 Stremț l. Gyógy
 Stretava l. Szeretva
 Stridóvár l. Sztrigó
 Strigonium l. Esztergom
 Štrigova l. Sztrigó
 Strygh l. Sztrigy
 Strzelce Opolskie l. Strelitz
 subdiaconus 71
 subnotarius l. aljegyző
 Subuk l. Zsobok
 Suceagu l. Szucsák

Sucutard l. Szentgotthárd
 Sudak (Miklós testvére), b, Újlak 629
 Sűgőkő (*Sugoku*), fn, Szancsal 411
 Sűgópatak (*Sugopataka*), fn, Kistréce, Eg-
 respatak 1112
 Suky cs lt 476, 482, 488, 492, 510, 568,
 603–604, 755, 813, 1102. L. még Zsuki
 cs
 Sula l. Gula
Sumathheg, fn, Szancsal 411
 Sumbur (Pethew és Ilona a), b, Zombor 23
Sumbur l. Zombor
 Sumurakus (János és László a), ülnök, b,
 Barcsa, Szentandrás 9, 227
 Sumurducu l. Szomordok
Sumus l. Somos
Sunteleke l. Sünetelke
 Suplac/Suplacu de Barcău l. Széplak
 Supuru de Jos/Supuru de Sus l. Szopor
 Şura Mare l. Nagycsűr
 Şura Mică l. Kiscsűr
 Surban, kenéz, lk, Alparét 881
Surgonia l. Sörgono
Surk l. Zsurk
Surukzow l. Szarakszó
 Şuşanovăţ, Susanovec l. Sasánfalva
 Susman, lk, Bökényszeg 751
 Sutri (*Sutrium*), Olaszország, v 562
 —i ppk: Ugolin
Suuegd l. Süvegd
 Süly (*Zywly*), Tápiósüly, Pest m/M, ma
 Sülysáp része 87
 —i cs: János (Lőrinc f) 87; Lőrinc (János a)
 87
 Sülye (*Syle*), Magyarsülye – Şilea, Fehér m,
 h 451, 483, 855, 891, 893, 1099, 1103
 —i cs: György (János a) 1103; István (Mik-
 lós f), fehérvári szb (1357) 483, 855,
 891, 893, 1099, 1103; János (György f)
 1103; Mihály (Miklós f) 855; Miklós
 (István, Mihály és Péter a) 483, 855;
 Péter (Miklós f) 855
 Sünetelke (*Sunteleke*), elnéptelenedett tele-
 pülés Öregyháza határában, Fehér m
 451

Süvegd (*Suuegd*), elnéptelenedett település
 Jákóhodos határában, Bihar m 685
 Svaty Jur l. Szentgyörgy
 Swerchi János, erd avd (1396–1401) 61,
 1110–1111
Swk l. Zsuk
Swpwr l. Szopor
Syab l. Gyalu
Sybeerck l. Zsiberk
 Syberk (Peter mgr a), b, Lekence 594–595,
 597, 608, 612, 846, 848, 869, 873, 999
Sybinium l. Szeben, szebeni
 Sybold comes, lk, Kenyér 516
Sycilia l. nápolyi királyság
Sycilia l. Szicília
 Sydener Nikolaus, lk, Segesvár 516
 Syffrid comes, lk, Alcina 516
Syle l. Sülye
Syma l. Sima, Terenye
 Symon mgr, székely alisp, görgényi vn l.
 Monoki Simon mgr
 Synka (Pethe f), megyei emb, k-szolnoki
 szb, b, Parlag, Szék 438, 681, 746
 — (Péter mgr a), b, Sebes 1128
 — (Péter a), b, Szödemeter 770
Syra l. Zsira

Sz

szabad falu 1135
 — költözés l. jobbágy szabad költözése
 — — joga 6, 270, 322, 417
 — közlekedés 724, 1025
 — művészetek l. művészet, hét szabad
 — rendűek 270
 — telek(hely) l. telek(hely), szabad
 — udvarház l. udvarház, szabad
 szabadság, arany- 85, 417
 —, természetes 6
 szabályzat l. státútum
 Szabó cs, csíkszentmártoni, lt 307
 Szabó Károly (1824–1890), történetíró, bib-
 liográfus 1116

- Szabolcs (*Zabolch*) vm, M 521, 685, 715, 825, 918
 — — ispánja: Bátori László mgr
 —i (*Zabouch*) főesperesség 299, 354
 —i főesp: Dávid
 Szád (*Zaad*), Marosberkes – Birchiş, Arad m, h 88, 985
 —i Mindenszentek-templom 985
 —i vám 88
 szájhagyomány 539
 Szakácsi (*Zakachy*), Érszakácsi – Socaciu/Săcăşeni, K-Szolnok/Szatmár m, h 746, 749, 770
 —i lk: Fejes Péter, Fodor István, István, Miklós, Szirmai Tamás
 —i cs: „Erdélyi” Jakab (Gergely f), krasznai (1347), majd szatmári alisp (1353–1354) 73, 430, 694, 746, 749, 770; Gergely („Erdélyi” Jakab mgr a) 73, 430, 770. L. még Kegyei, Szarvadi, Szentkirályi, Szopori cs
 szakadárak 133, 170, 296, 400, 609–610, 662–663, 665, 857, 942
 Szakadát (*Zeckat, Czeckat*), Oltszakadát – Săcădate – Zakedöt, Szeben sz/m, h 1114–1115
 —i fn: *Cranemar*, Hühnerbach
 —i lk: Nikolaus comes
 Szalacs (*Zalach*) – Sălacea, Bihar m, h 407, 1091
 —i bíró 1091
 —i esküdtek 1091
 —i fn: Pagony
 —i hospesek 1091
 —i lkk: András (Beneh f), Balázs (Petyh/Wechy f), Bochor (d) György bíró és Péter, Bornou (d) Demeter, Domokos (Jakab f), GalZegen (d) Miklós, Gergely (Tamás f), István (Tamás f), János (Tamás f), Nyerges (d) Miklós, Péter (Hernye f), Péter (Thyuan f)
 —i polgárok 1091
 Száldobospatak (*Zaldubospotak*), fn, Gerebencs 527
 Száldobospatakfő (*Zaldubospotakfw*), fn, Gerebencs 527
 Szalka (*Zalka*), fn, Dés 624
 Szalók, Tiszaszalók, Heves m/M, h, ma Abádszalók része
 —i cs (Szalók nb): Pető mgr, vdi protonotarius (1331–1342), tárnokmesteri szék procuratora (1341) 43–44, 64, 115
 számadás l. oklevél, számadás
 Szamár (Szamar d) János, kir emb, b, Nyitra vm 1009
 Szamártelek (*Zamartelek*), Oláhkiskapus, ma Magyarkiskapus része, Kolozs m 967
 —i fn: Sátorhegy
 Szamos (*Zomus, Nogzomus*) – Someş, folyó 220, 624, 960
 — (*Zomus, Wyzzamos*), Kis-Szamos, Vízszamos – Someşul Mic – Kleiner Someş, folyó 15, 18, 162, 271, 564–565, 616, 637, 666, 708, 737
 Szamosfalva (*Samusfalua*) – Someşfalău/Someşeni, Kolozs m, h, ma Kolozsvár része 15, 46, 49, 96, 98, 131, 308, 809
 —i lk: Mihály (Lőrinc f), Pál deák
 —i templom 131
 —i cs: János (Mikola f, Gyerew mgr, Jakab mgr, János mgr, Kemen mgr és Miklós mgr a) 131, 142, 308; János (János f) 49; Kemen mgr (János f) 46, 49, 131, 142, 308, 439, 572; Miklós mgr (János f) 46, 49, 131, 308; Mikola/Mykula (János a) 131, 142, 308, 439
 —i cs (Dezméri-ág): István (János f) 829; János mgr (János f, István a) 131, 547, 809, 829
 —i cs (Gyerőmonostori-ág): András (Jakab f) 1022; István mgr (Jakab f) 854, 1107; Jakab mgr (János f, András és István mgr a) 46, 49, 131, 142, 572, 854, 1022, 1107
 —i cs (Vásárhelyi-ág): Gerew/Gyereu mgr (János f, János a), ülnök 46, 49, 131, 142, 227, 308, 439, 547, 572, 809, 854, 1107; János (Gereu f) 854

- Szamoszeg (*Zomuszegh*), Szabolcs m/M, h 885–886, 894, 913, 960
száműzetés 27, 706
- Szancsal (*Bezermenzanchal, Zanchud*), Bőszörményszancsal – Sâncel, Küküllő/Fehér m, h 405, 411, 575, 588, 1103
—i fn: Erőshegy, Hosszúerdő, *Kynyderdew-fey*, Sűgókő, *Sumathheg*, Szék, Szikfabérce, Vagasuth
—i cs: Balázs (Mihály a) 405, 411, 588; Egyed (János f) 405, 411, 575, 1103; István (János f) 575; Jakab („Piros” Pál f, Jakab a) 575; Jakab (Jakab f) 575; János (Egyed, István és János a) 405, 411, 575; „Nagy” János 405, 411; János (János f) 575; Mihály (Balázs f) 405, 411, 588; „Tolvaj” Miklós 405, 411; Miklós („Piros” Pál f) 575; „Piros” Pál (Jakab és Miklós a) 575
— (*Bursyacobhaza, Borsiacabfalwa, Magyarzanchal*), Pettend, elnéptelenedett település Szancsal és Balázsfalva között, Küküllő/Fehér m 411, 583, 875
- Szaniszló (László mgr f), b, Bátor, Somlyó l. Bártori Szaniszló
- Szaniszló (*Zanyzlou*) – Sanislău, Szatmár m, h 811
—i cs l. Rakamazi cs
szántás 71
- Szántó, elnéptelenedett település Nagykeszi határában, Komárom m/Szl
—i cs: István (Lack f), kirmé-i udvari apród (1358) 1009; „Lack” Jakab, erd vd (1403–1409) 651; Kulus (Kolus mgr és Lachk mgr a) 388, 413; Kolus mgr (Kulus f) udvari apród (1332–1351) 601; Lack/Lachk mgr (Kulus f, István a) 388, 413, 1009
— (*Zanthou*), Tasnádszántó – Santău, K-Szolnok/Szatmár m, h 407, 1006, 1028
—i cs (Zsidó nb): János (Pet(h)eu f) 1006, 1028; Peteu (János a) 1006, 1028
— (*Zanthou*), Nagy- és Kisszántó – Santăul Mare/Santăul Mic, Bihar m, h 1078
—i cs: János (Mátyás és Tamás a) 1078; Mátyás (János f) 1078; Tamás (János f) 1078
- szántóföld 16, 25, 51, 73, 94, 100, 130, 153, 253, 258, 300, 302, 310, 325, 385, 411, 416, 429, 437, 474, 482, 484, 526, 541, 561, 570, 643, 666, 697–698, 805, 813, 1016, 1111. L. még parlag, vetés
— megtisztítása 331
- Szapolyai Miklós, erd ppk (1461–1468) 562 szaracének 1120
- Szarakszó (*Surukzow*) – Sărăcsău, Fehér m, h 364, 403
- Szarázaj (*Zarrazay*), fn, Csoboló 16
- Szárazajbérce (*Zarrazayberche*), fn, Csoboló 16
- Szárazberek (*Zarazberuk*) – Bercu, Szatmár m, h 7, 578
- Szárazpatak (*Zarazpatak*), fn, Baksa, Mon 457
- Szárazpatak (*Zarrazpatak*), Kézdiszárazpatak – Valea Seacă, Fehér/Kovácszna m, h 531, 551
—i fn: Közbérc
—i Szt. Erzsébet-oltár 551
—i cs l. Apor cs
- Szarvad (*Scarwad*), Peleszarvad, Kísszarvad – Sărvăzel, K-Szolnok/Szatmár m, h 407, 986, 1046–1047, 1064, 1092
—i templom 986
—i cs: János (Olivér f, Mihály a) 1046, 1064; János (Péter a) 986; Mihály (János f) 1046, 1064; Olivér (János a) 1046; Péter (János f) 986; Péter (Tamás a) 1064; Tamás (Péter f) 1046–1047, 1064
— (*Noghzarwod*), Tasnádszarvad – Sărăuad, K-Szolnok/Szatmár m, h 36, 505, 633, 668, 671, 705, 713, 715, 747, 778, 994, 1008, 1026, 1039–1040
—i lk: Demeter (Péter f)
—i (v. Szentmiklósi) cs: Heghun/Hegen (János és László a) 36, 502, 509, 633, 641; Hugun (János f) 994, 1008; János (Hegen f, János és Mihály a) 770; János (János f) 770; János (László f, Hugun a)

- 994, 1008; László (Hegen f, László mgr és Miklós mgr a) 502, 505, 508–509, 511, 633, 641, 668, 671, 681, 705, 713, 715, 747, 770, 778, 811–812, 994, 1008, 1026, 1039–1040; László mgr (László f) 502, 505, 508–509, 511, 641, 668, 671, 705, 713, 715, 770, 811–812, 1026; Mihály (János f) 770; Miklós mgr (László f) 502, 508–509, 633, 668, 671, 681, 705, 747, 770, 778, 994, 1008, 1026, 1039–1040. L. még Kegyei, Szakácsi, Szentkirályi, Szopori cs Szarvadvölgye (*Zorvaduelgev*), fn, Körös 407
- szarvasmarha 71, 735, 1063. L. még borjú, ökor, tehén
- , tilosban legelő, kiváltása 331
- Szarvastó (*Scaruasthou*), fn, Cege, Füzes, Mohaly, Szentiván 385
- Szarvkő (*Zorwkw*) – Hornstein, Sorpon m/A, vár 400
- Szász (*Zaz*), fn, Ős, Bongárd 161
- szász dékánság/káptalan: Barcaság, kézdi, szébeni
- Szász Nemzeti Lt 105, 118, 123, 170, 387, 561, 632, 781, 801, 1059–1062, 1100, 1106, 1111, 1114–1115
- szász szék I. beszercei és brassói kerület, Hétszék, Kozd, Medgyes, Sebes, Segesvár, Selyk, Sink, Szászváros, Szeben, Szerdahely, Újgyház
- —i senior 90, 539, 549, 1056, 1076
- szászok (*Saxones*) 213, 227–228, 464, 548–549, 582, 589, 706, 716, 785–786, 789, 795, 840, 934, 1076, 1098
- közössége (*Universitas*) 853
- lázadása (1277) 228
- Szászútja (*Zazwtha*), fn, Harangláb 1016
- Szászváros (*Waras*) – Orăștie – Broos, Szászváros sz/Hunyad m, mv 219, 223, 1123
- i plb: Andreas (Peter f) 219, 223, 1123; Mátéházi Tamás (Márton f) 223, 1123
- (*Waras*) szék lakói 516
- Szatmár (*Zothmar, Czacmar*) – Satu Mare – Sathmar, Szatmár m, v, ma Szatmárnémeti része 7, 148, 1121, 407, 477, 613, 715
- i lkk: Gergely (Miklós f), pap, szfvi kk (1343) 1121; István (János a) 477; János (István f) győri és váradi kk (1348) 477; János (Péter a) 148, 174; László kamaraisp (1340) 7; Miklós (Gergely a) 1121; Péter (János f), bolognai diák, egyházjogász, erd kk (1343), szfvi plb (1343) 148, 174
- i (*Zokmar*) főesperesség 116, 190–192, 219, 227–228, 484, 536
- i alesp: Miklós csomaközi pap
- i főesp: Bulchu mgr
- (*Zothmar*) vm, R és M 7, 13, 63, 150, 209, 1125–1126, 486, 521, 548–549, 563, 671, 685, 715, 749, 769, 885–886, 894, 913, 960, 1028, 1038
- — alispánja: 960. L. még Rozsályi György mgr, Szakácsi „Erdélyi” Jakab
- — ispánja: 960. L. még Bátori János mgr, Lackfi András mgr
- — szolgabírái 13, 1125, 486, 746, 749, 960, 1028. L. még Egri Péter (Petrych f), Reszegei Sándor, Tyukodi István (Omode f), Vitkai András
- Szatmárnémeti I. Németi és Szatmár
- Szava (*Zoway*), Mezőszava – Sava, Doboka/Kolozs m, h 111, 643, 678, 709, 830, 837–838
- i vajda: Márk
- szavatosság vállalása 18, 25, 33, 40, 51, 55, 61, 86, 88, 124, 156–157, 172, 191, 194–195, 203–204, 232, 245, 253, 302, 308, 310, 319, 325, 434, 452, 460, 475, 518, 566, 611, 629, 666, 670, 687, 693, 733, 737, 780, 795, 810, 821, 835, 843, 861, 868, 871, 884, 899, 918, 951, 973–974, 1014, 1021, 1049, 1073, 1084, 1094
- Százhalom (*Hundirtpuch*) – Hundrubechiu/Movile – Hundertbücheln, Nagysink sz/Szeben m, h 801
- Szeben (*Cybinium, Zebien*), Nagyszeben –

- Sibiu – Hermannstadt, Szeben sz/m, v 8, 90, 109, 170–171, 331, 507, 516, 561, 623, 632, 892, 934, 948, 1056, 1106, 1115
- külvárosa 948
 - i bíró 90, 516, 632
 - i Brukenthal Múzeum l. Brukenthal-múzeum
 - i esküdt 331
 - i Heydendorf-gyűjtemény l. Heydendorf-gyűjtemény, Szeben
 - i kereskedők 632
 - i lkk: Bral Cunzil villicus, Herbord in acie, Gerlacus villicus, Jakob comes, id. Konrad comes királybíró, Martin comes, Michael comes, Nikolaus comes, Schebnizer Johann, Tövisi Nikolaus
 - i márka l. márka, szebeni súlyú
 - i Nemzeti Lt, letétbe helyezett nemesi iratok 395
 - i Rosenfeld-gyűjtemény l. Rosenfeld-gyűjtemény, Szeben
 - i Szűz Mária-oltár 623
 - i templom 623
 - i villicus 331, 948
 - i száz év. káptalan lt 171, 623
 - i Szt. László-társas-káptalan/prépostság 831, 991, 1000, 1038, 1050, 1054, 1098, 1114–1115
 - i — — ítélszéke 507
 - i — — statútuma 623
 - i — — tagjai: prp 170, 623, 1076. L. még Tiszai Pál mgr; dékán 170, 1061, 1115. L. még Cristian, Nikolaus, Valentin
 - (*Chybinium*) szék 43–44, 90, 516, 549, 623, 762, 801, 948, 1056, 1076
 - — esküdtjei 331
 - — királybírája 561, 1115
 - —i szászok egyeteme/közössége 8, 109, 619–620
 - i (*Scybiniensis*) kerület 43–44, 1114
- Szebény l. Zebegény
- Szécs (*Zech*), Gálszécs – Sečovce, Zemplén m/Szl, h 106
- i cs: László (Tamás a) 106; Tamás (László f) 106
 - (*Zeche*), Rimaszécs – Rimavská Seč, Gömör m/Szl, h 273, 383, 571, 577, 825, 937, 959, 1024, 1026, 1040, 1044, 1051, 1059, 1062, 1084, 1108
 - i cs (Balog nb): András, erd ppk (1320–1356) 23–24, 57, 71–73, 79, 83, 86, 113, 129, 150, 157–158, 178, 189, 191, 194, 202–203, 213, 228, 233, 244, 249, 259, 263, 269, 290, 305, 321, 324–325, 332, 345, 355, 375, 383, 400, 408, 410, 412–413, 418, 441, 448, 452, 469, 479, 499, 504, 510, 518, 536, 557–558, 562, 574, 577–578, 580, 602, 606, 611, 613, 622, 648, 652–657, 664, 706–707, 711, 727–728, 732, 738, 740, 745, 754–755, 764, 774–775, 777, 789, 791, 794, 796, 818, 821, 825, 835, 889, 903, 920, 933–934, 939, 970; Balázs (Dénes f), lovag 383, 959; Dénes (Balázs, János, Péter mgr és Tamás a), szőrényi bán (1335–1341) 73, 75, 383, 922, 943, 949; Dénes, esztergomi érsek (1440–1465) 1061; Domokos (Péter comes f), erd prp (1331–1357), egri kk (1356–1357), egri ppki helynök (1356–1357), erd ppk (1356–1368) 6, 9, 24, 33, 61, 124, 190–192, 204, 220, 230, 259–261, 263, 270, 273, 302, 304, 310, 313, 315, 318–319, 322–323, 329, 367, 373, 398, 411, 415–416, 424–425, 429, 437, 454, 500, 550, 582, 604, 638, 680, 701–702, 710, 718, 728, 730, 737, 763, 815, 820, 833–834, 839, 842, 844, 852, 856, 867–868, 872, 884, 887, 889, 892, 1133, 901–902, 904, 912, 914, 916, 920–924, 926–927, 933, 937, 943, 959, 966–967, 970, 979, 981, 988, 1001–1004, 1019, 1036, 1041–1042, 1052, 1058–1059, 1062–1063, 1066, 1083–1084, 1090, 1097, 1108; Iuanka (Péter mgr f) kir étekfogómester (1346–1349) és gimesi vn (1346–1349) 383, 400, 410; János (Dénes f) 383; Miklós comes (Péter mgr f), horvát (1346–1349, 1359–1366, 1374–

- 1375, 1376–1380), szlavón (1346–1349, 1366–1368, 1372–1373) és szörényi bán (1350–1355), országbíró (1355–1358, 1369–1372, 1381–1384), turóci isp (1355–1358) 383, 400, 410, 435, 442, 447–448, 571, 577, 706–707, 711, 745, 777, 818, 825, 937, 1024, 1026, 1040, 1044, 1051, 1059, 1062, 1084, 1108; Péter comes/mgr (Domokos, Iuanka és Miklós a) 273, 313, 383, 844, 1019; Péter mgr (Dénes f), pap, erd kk (1357), ózdi főesp (1357–1360) 383, 922, 943, 949; Tamás (Dénes bán f) 383, 959
- (*Ziech*), Somlyószécs – Siciu, K-Szolnok/Szilágy m, h 454, 629, 918
- i (v. Fülöpösi) cs (Becsegergely nb): Imre (Péter f) 918; István deák (Péter f) 918; László 629; Lőrinc (Péter f) 918; Miklós (Péter f) 918; Péter (Imre, István deák, Lőrinc és Miklós a) 629, 918
- Szécsán (*Zechun*), Temesszécsény – Seceani, Arad/Temes m, h 88
- Szécsény, Nógrád m/M, v
- i cs (Kacsics nb): Gáspár (Tamás f) 7; Kónya mgr (Tamás f), kirmé-i étékfogó-mester (1327–1340), udvari lovag, gömöri isp (1354–1360), füleki (1354–1360) és csejteii vn (1354) 7, 754, 784, 790, 890; Mihály mgr (Tamás f) pozsonyi prp (1333–1342), erd kk (1342), váci ppk (1341–1362) 7, 1119, 169, 1122, 247, 278, 383, 400, 410, 577, 706–707, 711, 745, 754, 777, 818, 825, 937, 1059, 1062, 1084, 1108; László (Tamás f) 7; Tamás mgr/comes (Farkas f, Kónya, Mihály, Gáspár és László a) erd vd és szolnoki isp (1321–1342), tárnok-mester (1339–1342, 1342–1343), szepesi és abaúji isp (1342–1343), kevei (1346–1350) és krassói isp (1346–1349), országbíró (1349–1354), turóci isp (1350–1354) 2–4, 7, 18, 20, 27–29, 34, 36, 45, 53–54, 59, 64, 71–73, 77, 79, 91–92, 109–110, 115, 121, 163, 198, 277–279, 294, 385, 397, 410, 434–435, 480, 514, 522, 535, 586, 645, 577–578, 598, 629, 684, 690, 692, 704, 706–707, 711–712, 745, 753–754, 784, 790
- Szederjes (*Zedyryes*), Kis- és Nagyszederjes – Mura Mică/Mura Mare, Torda/Maros m, h 329, 1087
- i cs: Illés (Kozma f) 329; Kozma (Illés a) 329
- szedrészőhely l. bozót/szederjes
- Szeghalom (*Zughalm*) – Békés m/M, h 59
- szék l. szász szék, székely szék
- Szék (*Zeek*), fn, Szancsal 411
- Szék (*Zekakana, Zeez*) – Sic, Doboka/Ko-lozs m, mv 55, 559, 756, 1077, 1104
- i hospesek 559, 1077
- i officialis: Tordai „Takács” Benedek
- i sókamara 756
- (*Zeek*), Felsőszék – Ság, Kraszna/Szilágy m, h 73
- (*Zyk*), azonosíthatatlan település, Bihar, K-Szolnok vagy Kraszna vm 438
- i cs l. Parlagi cs
- Székás (*Zekas*), elnéptelenedett település Tótvárad, Áldásos és Szarvaság között, Arad m 88
- székely alisp: Monoki Simon mgr
- isp: Hermán nb Lack mgr; Lack András (!); Lackfi András mgr; Perényi Péter; Raholcai „Tót” Lőrinc mgr; Zsámboki János mgr
- márkaszámítás 195
- szék l. még Csík, Kézdi, Sepsi, Telegd
- Székely (Zekul d) János (Pál f), b, Báldon 166
- (Zekel d/Siculus d) János (Jakab a), lk, Kolozsvár 666, 974
- (Siculus/Zekul d) — b, Pátyod 1126
- Pál, lk, Topa 51
- Pál (Margit a), lk, Torda 1041, 1090
- (Zekel d) cs: György mgr, bálványosi vn (1357–1358), vdi emb 898, 1045; Péter mgr, bálványosi vn (1357–1358), vdi emb 881, 898, 1045
- székelyek 92, 101, 213, 226–228, 236–237,

- 243, 262, 314, 427, 464, 527, 571, 716, 742, 785, 789, 795, 798, 934, 1079, 1088–1089. L. még aranyösszéki, csíki, kézdi, sepsi, telegdi székelyek
- három nemzetsége 226–228, 571, 798
- Székelyföld (*terra Siculorum*) 527
- Székelynéz (*Zecheleeez*), fiktív őrtorony, Orbai sz/Kovácszna m 742 (!)
- Székelyszeg (*Zekulzegeh*), Székesút – Secusigiu, Csanád/Arad m, h 1073
- i lkk: Miklós villicus
- i malom 1073
- i villicus 1073
- i cs: László (Tamás f) 1073; Miklós (Tamás f) 1073; Tamás (László és Miklós a) 1073
- Székelyvásárhely l. Vásárhely
- szekér 10, 335, 668, 671, 713, 715, 1056, 1063
- , vasalt 1106
- Szekeres (*Zakeres*), Kis- és Nagyszekeres – Szatmár m/M, h 102, 274–275, 277, 613, 918
- i Szűz Mária-kápolna 613
- i cs: István mgr (László f) 613, 918; László (Lukács f, István mgr, László mgr, Lukács mgr és Tamás mgr a) 102, 274–275, 277, 391, 613, 918; László mgr (László f) váradi kk (1342–1345) 102, 274, 277, 613; Lukács (László a) 613; Lukács mgr (László f) erd kk (1345/1347) 275, 391, 613; Tamás mgr (László f) 613
- Székes (*Zekes*), királyi uradalom a Székás folyó mentén, Fehér m 758
- i gondnok: Viuianus mgr
- Székesfehérvár (*Alba Regalis*), Fehérvár, Fehér m/M, v 154, 1119, 168–169, 174, 924, 1068
- i lkk: András (Jakab a) 1068; Jakab (András f), erd kk (1359) 1068; Miklós (Simon/Salamon f), szfvi kk (1344–1361), erd kk (1357–1370), erd ppki titkár (1358), éneklők (1358–1359) 924, 1002, 1027, 1073; Simon/Salamon (Miklós főesp a) 924, 1002
- i Szt. Miklós-egyház plb: „Fekete” Miklós (Orbán f) 154, 1119, 168–169, 174; Szatmári Péter (János f) 174
- i Szt. István- király johannita konvent (hiteleshelyként) 1118
- i — — konvent tagjai: preceptor: Donatus fr; őrszerzetes: Donatus fr
- i Szűz Mária-káptalan 22, 67, 121, 134–135, 154, 1119, 168–169, 179, 223, 1123, 224, 383, 400, 410, 577, 615, 796, 924–925, 1002
- i — — (hiteleshelyként) 64, 443, 729
- i — — tagjai: prp: 148, 1121. L. még Permisei Tatamér mgr; kk: Andreas (Peter f), Chama, Fekete Miklós (Orbán f), Permisei Konya mgr, Péter (György f), Szatmári Gergely, Székesfehérvári Miklós, Tótsolymosi „Apród” János
- Székesút l. Székelyszeg
- szekrény l. láda
- Szekszárd (*Saxard*) – Tolna m/M, h
- i bencés konvent 97
- i — — tagjai: apát: Benedek
- Széles (keresztesi) cs lt 166
- Szeli (*Zeh*), Alsószeli – Dolné Saliby, Pozsony m/Szl, h 1021
- i Egyed comes, bíró, lk, Esztergom 1021
- Szelindek (*Zelenduk*, *Stolzinberch*) – Slimnic – Stolzenburg, Szeben sz/m, h 43–44, 114, 331, 948, 1115
- i fn: *Cybinzruk*, *Der wasser val*, *Dyz brunlyn*, *Fuchzloch*, *Sal wydenplok*, *Wyzow*
- i hospesek 43–44
- i lk: Locz Johann
- i Mindenszentek-kápolna 114
- i plb: Walbrunus 114
- i száz év. egyházközség lt 43–44, 114, 331
- Szelistye l. Nagyfalu
- személyazonosság igazolása 55, 292, 780
- szénafű l. kaszáló
- Szénáskútpataka (*Zenaskwthpathaka*), fn, Ós, Bongárd 161

- szenátor 118 (!), 267
 Szénégető (*Zeneketeu*), fn, Szentegyed 756
 Szengyel (*Zengel*), Mezőszengyel – Sânger de Câmp/Sânger, Torda/Maros m, h 520, 783, 838, 845
 —i cs: Demeter (Simon f) 520, 783; István deák, kolozsmonostori jegyző (1370–1383) 835, 838; János (Simon f) 520, 783; Márk (Simon a) 520; Miklós (Simon f) 520, 783; Pál (Simon f) 520, 783; Simon (Márk f, Demeter, János, Miklós, Pál és Simon a) 520, 783; Simon (Simon f) 520, 783
 Szent János l. Szentiván
 Szent Korona 1127, 436, 489, 533, 719, 771, 862, 976, 984
 — l. Szt.
 Szentágota (*Scenthaguta*) – Agnita – Agnetheln, Nagysink sz/Szeben m, mv 541
 Szentandrás (*Sanctus Andreas*) – Sântandrei, Hunyad m, h 227
 —i cs l. Barcsai cs
 — (*Sanctus Andreas*), Biharszentandrás – Sântandrei, Bihar m, h 1073
 —i cs: János (László f) 1073; László (János a) 1073
 — (*Zenthandryas*), Mezőszentandrás – Sântu, Kolozs/Maros m, h 23, 957
 —i cs l. Papfalvi cs
 — (*Zenthanduryas*), Sajószentandrás – Șieu-Sfântu, Doboka/B-Naszód m, h 300, 444, 556
 Szentanna (*Sancta Anna*), Marosszentanna – Sântana de Mureș, Maros sz/m, h 85, 323
 —i lk: Theke (d) Péter
 —i cs: Ábrahám (János f) 85; János (János f) 85; János (Simon f, Ábrahám, János és Péter a) 85; Péter (János f) 85; Simon (János a) 85
 Szentbenedek l. még Garamszentbenedek
 Szentegyed (*Zenthegud*), Vasasszentegyed – Sântejude, Doboka/Kolozs m, h 25, 216, 381, 385, 416, 550, 559, 709, 717, 1130, 659, 888, 898, 987, 1077
 —i fn: Füzes, Szénégető, Vészberek
 —i lkk: Cristian, Imre (Miklós f), Zakalus (d) János, Wrdug (d) Mihály
 —i román jb 756
 —i cs: Chama (Jakab a) 25, 143, 316–317, 327, 1124, 378, 402, 497; Jakab (Chama f, Jakab, Mihály, Miklós és Tamás a) 25, 143, 316–317, 327, 1124, 378, 381, 402, 497; Jakab (Jakab f) 497; Mihály (Jakab f) 381, 497; Miklós (Jakab f) 143, 316–317, 327, 1124, 378, 402, 497; Tamás (Jakab f) 497. L. még Vas cs
 szentelés l. püspökszentelés, templom felszentelése
 szentély 414, 797
 Szenterzsébet (*villa Humperti*) – Gușterița – Hammersdorf, Szeben sz/m, h 90, 507
 —i lkk: Albrecht Michael, Zcyling Stephan
 —i plb: Johann 507
 Szentföld 184, 348–349, 394, 1004
 —i zarándoklat l. zarándoklat, szentföldi
 Szentgotthárd (*Zentgutharth*), Vasasszentgotthárd – Sucutard, Doboka/Kolozs m, h 2–3, 14, 126–127, 143, 385, 497
 Szentgrót, Zalaszentgrót, Zala m/M, h
 —i cs (Türje nb): Miklós egri prp (1332–1351) 299, 354
 Szentgyörgy – Svatý Jur – Sanktgeorgen, Pozsony m/Szl, mv
 —i cs: Péter, erd vd (1498–1510) és országbíró (1501–1517) 307, 557, 1016
 — (*Zenthgyurg*), Csapószentgyörgy – Sfântu Gheorghe, Torda/Maros m, h 384
 —i cs: István mgr (Lőrinc f) erd kk (1327–1347) és telegdi főesp (1342–1347) 85, 116, 178, 329, 384; Kylian (László testvére) 384; László (László a) 384; László (László f) 384; Lőrinc (István főesp testvére) 384
 — (*Sanctus Georgius*), Marosszentgyörgy – Sângeorgiu de Mureș, Maros sz/m, h 85
 —i plb: Fábrián 85
 — (*Sanctus Georgius*), Szászszentgyörgy – Sângeorgiu Nou – Sanktgeorgen, Besz-

- tercevidék/B-Naszód m, h 215, 695, 698, 869, 873, 890
- i fn: Ézsauitelke
- i hospesek 698
- i: Herman (Nikolaus a) 869, 873; Nikolaus (Herman f) 869, 873, 890
- (*Zeryez Szent György*), Szerjeszentgyörgy, elnéptelenedett település Somlyószécs kömyékén, Kraszna/Szilágy m 454
- (*Zenthgurgthelke*), Uzdiszentgyörgy, Mezőszentgyörgy – Sângeorgiu de Câmpie, Kolozs/Maros m, h 195
- (*ZenttGeorg*), Vizszentgyörgy, elnéptelenedett település Széplak határában, B-Szolnok/Kolozs m, h 162, 564–565, 708
- (*Zenthgyurg*), elnéptelenedett település Kolozsvár határában, Kolozs m 375
- (*Sanctus Georgius*), Kórógyszentgyörgy, elnéptelenedett település Szegvár környékén, Csongrád m/M, vár 229 (!)
- i „Nagy” Bálint, a Bálintitt cs fiktív őse 229 (!)
- l. esztergomi Szt. György-társaskáptalan
- i János erd prp l. Esztergomi János Szentgyörgypataka (*Zenthgyurgpataka*), fn, Balla 75
- Szentimre (*Scenthemrehg*), Marosszentimre – Sântimbru, Fehér m, h 1117, 120, 125–128, 139–140, 143, 149, 153, 159, 173, 189, 194, 208, 214, 233, 249–250, 252, 256–257, 266, 291, 306–307, 309, 316–317, 320, 327, 356–357, 376, 380, 384, 397, 402, 405–406, 418, 434, 466, 468, 471, 474, 476, 483, 485, 487–488, 490, 493–495, 498, 513, 531, 617, 627–628, 665, 674, 676, 679, 691, 695–696, 722, 734, 757, 762, 786–787, 824, 829–830, 838, 841, 855, 860, 863, 869, 874, 877–878, 890, 893, 908–910, 932, 935, 952, 964, 971, 975, 982, 989, 995, 998, 1011, 1018, 1022, 1030, 1033, 1077, 1085, 1102
- i fn: Szűnyogszeg
- Szentiván (*Sanctus Iohannes*), Csittszentiván – Sântioana de Mureș, Maros sz/m, h 85
- i plb: Gergely 85
- (*Scenthyuan*), Iklódszentivány, elnéptelenedett település Nagyiklód határában, B-Szolnok/Kolozs m, h 271, 461, 971
- i cs l. Mátéházai cs
- (*Scenhiwan*), Vajdaszentivány – Sânioana/Voivodeni, Torda/Maros m, h 176, 227, 312, 417, 453, 552
- i pap: Albert 417, 453
- i cs: András (Gergely f), ülnök 227; Gergely (András a) 227; Ilondia (Péter leánya) 312; János 176; Margit (Péter leánya) 312; Mihály 552; Péter (Ilondia és Margit a) 176, 312
- (*ZenthIwan*), Vasasszentiván – Sântioana, Doboka/Kolozs m, h 2–3, 14, 107, 126–127, 143, 291, 376, 385, 497, 677, 928
- i fn: Bihántelek, Hollókerék, Mohaly, Mikolatelkefő, Szarvastó, Tarliget, Tyúkszöberek
- Szentivántelke (*Zenthwantelku*), elnéptelenedett település Nagycég és Budatelke között, Kolozs/B-Naszód m 1065
- Szentjakab (*Zenthiacaptelke*), Mezőszentjakab – Sâniacobul de Câmpie/Iacobeni, Torda/Kolozs m, h 61, 488
- (*ZenthJacab*), Szászsztentjakab – Sâniacob – Jakobsdorf, Doboka/B-Naszód m, h 307
- Szentjános (*Zenthianus*), Biharszentjános – Sântion, Bihar m, h 832
- i (v. Bolcshidai) cs (Hontpázmány nb): Ders 832
- Szentkirály (*Scenkyral*) – Sâncraiu, Hunyad m, h 982
- i cs: Jakab (Mihály f) 982; Mihály (Jakab a) 982
- (*Sanctus Rex*), Enyedszentkirály – Sâncrai, Fehér m, h 583, 870, 875
- i (v. Bagói) cs: Jakab (Myske f) 575, 583, 875; János (Sándor f) 583, 870, 875;

- Katalin (Myske comes leánya, Ródi „Cseh” István fel) 117; Myske/Nissle comes (Jakab és Katalin a) 35, 117, 227, 575, 583, 875; Sándor (János a) 583, 870, 875
- (Zenkiral), Érszentkirály – Sâncrai/Eriu-Sâncrai, K-Szolnok/Szatmár m, h 155–156, 414, 770
- i fn: Anyatavölgye
- i Szt. István király-templom 155, 414
- i cs: Imre (János a) 155–156, 414; Imre (János f) 155–156, 414; Jakab (Mihály f) 155–156, 414, 770; János (Imre a) 155–156, 414; János (Imre f, Péter a) 155–156, 414; János (Simon f) 155; Margit (Imre leánya, Bartavölgyi Pál fel) 155, 414; Mihály (Jakab a) 155–156, 414, 770; Péter (János f) 155; Simon (János a) 155. L. még Kegyei, Szakácsi, Szarvadi, Szopori cs
- (Sanctus Rex), Marosszentkirály – Sâncraiu de Mureș, Maros sz/m, h 85
- i plb: Bertalan 85
- cs I. Méhesi cs
- (Sanctus Rex), Szilágyszentkirály – Sâncraiu Silvaniei, K-Szolnok/Szilágy m, h 572
- i cs: Pál 572
- (Senkyral), Topaszentkirály – Sâncraiu Almașului, Kolozs m, h 131, 308
- Szentlászló (Scenthlazlov), Nagyszentlászló, Szászsztentlászló – Laslea – Grosslasein, Segesvár sz/Szeben m, h 118, 123, 464, 541
- i fn: Arnold völgye
- i lk (!): Schutsch Girhard
- Szentlélek (Zenthleluk), elnéptelenedett település Rékas határában, Temes m 1084
- Szentmárton (Zenthmartun), Dicsőszentmárton – Dicio-Sânmartin/Târnăveni – Marteskirch, Küküllő/Maros m, mv 484
- (Zent Marton), Kóródszentmárton – Coiroisânmartin, Küküllő/Maros m, h 1
- (Zenthmartun), Mezőszentmárton – Sânmărtin/Sânmartinu de Câmpie, Kolozs/Maros m, h 803, 876, 1049
- i cs I. Iklódi és Majosi cs
- (Scentmartun), Pusztaszentmárton – Sânmartinul Deșert/Mărtinești, Torda/Kolozs m, h 449
- i cs: János (Péter a) 449; Péter (János f) 449
- (Zenthmartun), Szépkényerűszentmárton – Sânmărtin, Doboka/Kolozs m, h 416, 437
- (Zenthmartun), elnéptelenedett település Drág és Vajdaháza között, Doboka/Szilágy m 128, 137, 326, 835
- i (v. Kalocsai, Mikó, Szentpéteri) cs (Szil nb): Ágoston 572; Gergely (Jób f) 326; Gothard (Péter f, Tamás a) 572; István (János, Leukus és Miklós a) 326; János (István f) 252, 256, 326; János (László f) 55; Jób (Gergely a) 326; Kalach/Kalatha (Olyuer f), avdi emb 127–128, 137, 172, 208, 252, 256, 326, 495, 835, 838, 845; László (János a) 55; László („Nemes” Péter f) 55; Leukus (István f) 326; Miklós (István f) 326; Péter (Gothard a) 572; „Nemes” Péter (László a) 55; Olyuer/Oliber (Kalach a) 128, 172, 326; Tamás (Gothard f) 572
- I. Pannonhalmi Szentmihálykö (castrum Sancti Michaelis, Zenthmyhalkuue) – Tăuți, Fehér m, vár 903, 920, 934, 939, 1037
- Szentmihályremete I. Remete
- Szentmihálytelke (Zemihaltelku), Mezőszentmihály – Sânmihaiul de Câmpie, Kolozs/B-Naszód m, h 540, 957, 1020
- i cs: Balázs (János testvére) 957; János (Balázs testvére, János a) 957, 1020; János (János f) 957, 1020
- (Humrukzenthmyhalteleke), Nádasszentmihály – Sânmihaiu/Mihăiești, Kolozs m, h 51, 158, 657, 1022
- i fn: Egyházbérce
- i lk: Kis Márton
- i templom 51
- i (v. Boci) cs: András mgr („Chol” Miklós

- f) 51, 485, 490, 493, 909, 1022–1023, 1030–1031; Deseu/Desew (Tamás f) 51, 130, 468, 909, 1023, 1030; Imre (Tamás f) 51, 130, 468, 755, 909; István mgr („Chol” Miklós f) 51, 485, 490, 493, 909, 1023, 1030; János (Tamás f) 51, 130; „Chol” Miklós (Mykala f, András mgr, István mgr és Miklós mgr a) 51, 485, 490, 493, 909, 1022–1023, 1030–1031; Miklós mgr („Chol” Miklós f) 51, 485, 490, 493, 909, 1023, 1030–1031; Mykala/Mykola („Chol” Miklós és Tamás a) 51, 130; Tamás (Mykala f, Deseu, Imre és János a) 51, 130, 468, 755, 909, 1023, 1030. L. még Tamásfalvi, Valkói cs
- Szentmiklós (*Aaronscenmiclosa*), Aranyos-szentmiklós – Sânnicoară, Doboka/B-Naszód m, h 40–41, 47–48, 416, 954, 964, 971, 1086
- i cs: Aaron (János f) 971; Aron (János f) 1086; Balázs (Simon f) 48, 954, 971; Gergely (Simon f) 48, 954, 964, 971; Iwanka (János a) 1086; Jakab (Miklós f) 1086; János (Iwanka f) 1086; János (János a) 48, 954, 971; János (János f, Aaron a) 48, 416, 954, 971; János (Miklós f, Aron és Tamás a) 1086; Miklós (Jakab a) 1086; Miklós (János a) 1086; Miklós (Simon f) 48, 954, 971; Simon (Balázs, Gergely és Miklós a) 48, 416, 954, 964, 971; Tamás (János f) 1086
- (*Sanctus Nicolaus*), Káposztásszentmiklós – Nicolești, Maros sz/m, h 85
- i plb: István 85
- (*villa Sancti Nicolai*), Szamosszentmiklós, Pusztaszentmiklós – Sânmiclăuș/Sânnicoară, Kolozs m, h 131, 585
- (*Zenthmyclos*), azonosíthatatlan, elnéptelenedett település Szádvörösmart környékén, Arad m 88, 985
- i Szt. Mihály-templom 985
- i Szt. Miklós-templom 985
- (*Tenkewsscenmiklosa*, *Zenthmyklos*), elnéptelenedett település Tasnádszarvad és Szakácsi között, K-Szolnok/Szatmár m 29, 508, 668, 671, 681, 770, 811–812
- i cs I. Szarvadi cs
- (*Senthivikles*), elnéptelenedett település Torda területén, Torda/Kolozs m 79
- (*Zemmyklos*), elnéptelenedett település Tövis és Béd határában, Fehér m 20, 70, 116
- Szentpál (*Sanctus Paulus*), Kerelőszentpál – Sânpaul, Küküllő/Maros m, h 164, 190, 513
- i cs: Barnabás (Domokos f) 190; Chepan (Domokos, János, Mihály és Tamás a) 120, 164, 227, 314, 513; Domokos (Chepan f, Barnabás, Domokos és László a) 120, 164, 190, 314; Domokos (Domokos f) 164, 190, 314; János (Chepan f), ülnök 227, 314, 513; László (Domokos f) 120, 164, 190; Mihály (Chepan f) 513; Tamás (Chepan f) 513
- (*Zenpal*), Magyarszentpál – Sânpaul, Kolozs m, h 51, 396, 1032
- i lk: Hentur János
- i (v. Gyulai) cs (Borsa nb): Artholphus (Tamás f) 406; Gula/Jula (János, László és Pál mgr a) 396, 406, 569, 731, 987, 1007; István (Loránd f) 406; János (Gula f, Miklós a) 406, 569, 987, 1007; János (László f) 406; László (Jula f, János a) 406; Loránd (István és Tamás a) 406; Miklós (János f) 406; Pál mgr (Gula f) 396, 731; Tamás (Loránd f, Artholphus a) 406
- Szentpéter (*Zenthpetur*), fn, Kisrécse, Felkel 1112
- (*Sanctus Petrus*), Füzesszentpéter – Sânpetru Almașului, Doboka/Szilágy m, h 572
- i cs I. Szentmártoni cs
- (*Ozdenpeter*), Uzdiszentpéter – Sânpetru de Câmpie, Kolozs/Maros m, h 195, 463
- i cs: Benedek („Méhfalka” Miklós f) 463; Erzsébet („Méhfalka” Miklós leánya, Frátai Beke fel) 463; Ilona („Méhfalka”

- Miklós leánya, Frátai Miklós fel) 463; „Méhfalca” Miklós (Benedek, Erzsébet és Ilona a) 463; „Nagy” Ábrahám 195
szentségek felvétele 986
Szentszalvátor (*Sanctus Salvator*), Zsolvár – Mirkovci 1000
—i cs (Bárkalan nb): Simon 1000
Szentszék l. pápai udvar
Szépalmapataka (*Zwpalmapataka*), fn, Nyíres 25
Szepes (*Scepces*) – Spisšký hrad, Szepes m/Szl, vár 382, 386
—i avn: Vas Deseu mgr
—i (*Scepus*) Szt. Márton-káptalan 914–915, 959, 1076
—i — — (hiteleshelyként) 1128, 535
—i — — hiteleshelyi lt 535
—i — — tagjai: prp: Bebek Domokos (Domokos f); kk: Lócsei Miklós mgr
— (*Scepus, ctus Sepsiensis*) vm, Szl és Lengyelország 121, 382, 386, 545, 640
— — alispánja: Vas Deseu mgr
— — ispánja: Szécsényi Tamás
—i herceg: István
—i Jakab, országbíró (1372, 1373–1380) 1045
Szépfá (*Scepfaa*), fn, Bálványos, Málom 723
Széplak (*Sceplak*), Berettyószéplak – Suplacu de Barcău, Bihar m, h 94, 750, 792, 1043
—i (v. Ippi, Zálnoki) cs (Turul nb): András (Miklós f) 792, 1043; Anna (Lőrinc leánya, Kaplyon nb Péter fel) 750; Gergely mgr (Gergely f) 750, 792, 1043; Gergely (Lőrinc f, Gergely mgr, György mgr, István mgr, Lökös mgr, Simon mgr és Turul mgr a) 750, 792, 1043; György mgr (Gergely f) 750; István mgr (Gergely f) 750, 792, 1043; István (Serephel f) 94, 750; János (Serefyl f, Miklós a) 792, 1043; Lökös mgr (Gergely f) 750, 792, 1043; Lőrinc (Anna, Gergely és Serephel a) 750, 792, 1043; Miklós (János f) 792, 1043; Miklós (Rubert f, András a) 792, 1043; Rubert (Miklós a) 792, 1043; Serephel/Serefyl (Lőrinc f, István és János a) 94, 750, 792, 1043; Simon mgr (Gergely f) 750; Turul mgr (Gergely f), pap, váradi Szt. Kereszt-oltár igazgatója (1357–1358) 750, 792, 933–934, 967, 988, 1043
— (*Zepiac*), Küküllőszéplak – Suplac, Küküllő/Maros m, h 120, 164, 190
—i cs l. Szentpáli cs
— (*Sypprach*), Tenkeszéplak – Suplacu de Tinca, Bihar m, h 296
—i lk: Sanislau
—i román vd 296
Szépmező (*Zepmezew*) – Şona – Schöna, Küküllő/Fehér m, h 411, 868
Szer (*Zeer*), Szermonostor, Pusztaszer, Csongrád m/M, h 359
—i cs (Bárkalan nb): Balázs mgr (Pousa f) aradi isp (1351) és hátszegi vn (1351) 584; Margit (Pál leánya, Chokode /d/ Péter fel) 359; Pál (Margit a) 359; Pousa mgr (Balázs mgr a) 359, 584
Szér (*Sceer*) – Ser, Szilágy/Szatmár m, h 961, 1014
—i fn: Mázsapataka, Méhkert
—i cs: Fülöp (Jakab f) 961, 1014; Jakab (Fülöp a) 961, 1014
Szerbia (*Razia*), balkáni fejedelemség
—i hadjárat 1118, 400, 533, 942
Szerdahely (*Ruzmargt*) szék lakói 516
Szerém (*Sirmium*) vm és tájnév, Sz 296, 519
—i főesperesség 297
—i főesp: Jugié Guillaume de la
—i püspökség 383, 400, 410, 577, 706–707, 711, 745, 777, 818, 825, 937, 1059, 1062, 1084, 1108
—i püspök: Péter, Tamás fr
Szeretfalva (*Zereth*) – Sărăţel – Reussen, Doboka/B-Naszód m, h 784
Szeretva, Nagyszeretva – Stretava, Ung m/Szl, h
—i cs: István (Moyus a) 605–606; Moyus/Moius (István f) 605–606
Szerje (*Zerye*), elnéptelenedett település Szilágybadacsony és Somlyószécs környé-

- kén, Kraszna/Szilágy m 454
- i cs: György (János f) 454; István (György, János pap és „Penthe” Péter a) 454; Jakab (Tamás f) 454; János (István f) bélteki pap (1348) 454; Miklós (Pál f) 454; Pál (Miklós a) 454; „Penthe” Péter (János f) 454; Tamás (Jakab a) 454
- Szerjeszentgyörgy I. Szentgyörgy
- Szértelke (*Sceertelek*), elnéptelenedett település Szilágykövesd határában, K-Szolnok/Szilágy m 1014
- szerzetbe lépés 923. L. még confraterré fogadás
- Szészárma (*Zeyzorma*) – Säsarm – Weiss-horn, B-Szolnok/B-Naszód m, h 784
- i cs (Kacsics nb): Farkas (Péter a) 784, 790; Farkas (Péter f) 784, 790; István (Péter f) 784, 790; Péter (Farkas f, Farkas, István és Tamás a) 784, 790; Tamás (Péter f) 784, 790
- Szeszcsor (*Nogolahfalu*), Nagyfalu, Szászcsór – Säsciori – Schewis, Fehér m, h 258
- i fn: Szilvás
- szicíliai királyság I. nápolyi királyság sziget 899
- Sziget (*Zygeth*), Máramarossziget – Sighetu Marmatei, Máramaros m, mv 336
- i pap: Benedek 336
- (*Ziketh*), Szigetegyház, elnéptelenedett település Hajdúszoboszló határában 558
- szigetfői (*Zygetfeu*) főesperesség 754
- főesp: András
- Szigeti (v. Frankói) cs: Antal (István és János a) 555; István fr (Antal f), ágostonos szerzetes, nyitrai ppk (1349–1367) 555, 577, 706–707, 711, 745, 777, 818, 825, 937, 1059, 1060, 1062, 1084, 1108; János (Antal f), pécsi kk (1350/1354), kolozsi plb (1350) 555
- Szikfabérce (*Zykfaberche*), fn, Szancsal 411
- Szikszó, Abaúj m/M, mv
- i cs (Aba nb): János (Pál f), k-szolnoki alisp (1338–1341) 73; Pál (János a) 73
- Szil (*Zyl*) nemzetség 128, 252, 326. L. még
- Szentmártoni cs
- Szilágy (*Zilach*) – Sälaj, ispánság, esperesség és tájnév 66, 144, 166, 183–184, 201, 421
- i alesp: János menyői pap
- i isp: Vásári Bekeu I. még aranyosi vn
- i (v. Gerencséri) cs (Csák nb): Gyurka (Pál a) 421; Pál (Gyurke f) 421
- Szilágypataka (*Szilagy Pataka*), fn, Ad 506
- Szilágytó (*Zylagthu*) – Salatiu, B-Szolnok/Kolozs m, h 376
- i cs: Lénárt 376
- Szilágyzovány I. Zovány
- szilfa (*Scilfa*) 75, 723, 779, 805, 899
- Szilkerék (*Zilkerek*) – Şinteregu/Comeni, B-Szolnok/Kolozs m, h 743
- i cs: Demeter (Mihály f) 743; Mihály (Demeter a) 743
- Szilpatak (*Zylpatak*), fn, Pele 1092
- Szilvás (*Zyluas*), fn, Szeszcsor 258
- Szilvás (*Zyluas*), Tasnádszilvás – Silvaş, K-Szolnok/Szatmár m, h 715
- (*Zazsciluas*), Vízszilvás – Silivaş, Doboka/Kolozs m, h 2–3, 14, 126–127, 143, 385, 497, 586
- i cs I. Vas cs
- Sziond (*Zyhond*), elnéptelenedett település Battonya határában, Arad m 88
- Szirma (*Zyrma*), Tiszaszirma – Drotinci, Ugocsa m/U, h 646, 746
- i cs: Miklós szolnoki isp és kapitány (1352) (!) 646; Tamás, szolga, lk, Szakácsi 746
- Szirmay cs: Antal (1747–1812), Zemplén vm jegyzője és követe, történetíró 646
- cs lt 646
- Szkecsa I. Xanthi
- Szkradina (*Scaradyn*), elnéptelenedett település Maroserdőd körül, Temes m 88
- Szlavónia (*Sclauonia*) 19, 383, 400, 410, 435, 442, 447–448, 577, 592–593, 598, 708, 721, 758, 777, 818, 825, 937, 1059, 1062, 1084, 1108
- i bán: Hahót nb Miklós; Lackfi id. István; Paksi Lesták; Szécsi Miklós; Ugali Pál

- i eretnekek 828
- i herceg: István
- i vicebán: Járai Péter mgr
- velencei marchioja: Clissia Maladenus, de, comes
- Szob, Somogyszob, Somogy m/M, h
- i Bertalan, erd avd (1392–1393) 863, 878, 888, 1010
- szokásjog 23, 47, 55, 264, 385, 450, 460, 507, 561, 786, 791, 851
- , erdélyi 995
- , országos 476, 499, 835, 847, 982, 1087
- Szokol (*Zakul*), Mezőszokol – Socolu de Câmpie, Kolozs/Maros m, h 35, 542
- i cs: András 542; Albert (Miklós a) 35; „Nagy” István 35; Miklós (Albert f) 35; „Veres” Simon 35
- Szoldobágy (*Zoldobag*), alesperesség Szatmár vm nyírségi részén 558
- i alesp: Mátyás piricsei plb
- szolga 71, 91, 127, 476, 486, 746
- felszabadítása 85, 323
- — lelki üdvösségért 6, 322
- szolgabíró 63, 91, 166, 198, 208, 228, 375, 377, 398, 418, 463–464, 695, 785–786, 862–864, 1134, 976–977, 984, 987, 1063 l. megyénként is
- szolgáló 132, 322
- felszabadítása lelki üdvösségért 6, 270, 322
- —nak megerősítése 417
- , vásárolt 417
- Szolnok (*Zownuk*) vm, R és M 572, 646. L. még Belső- és Külső-Szolnok vm
- — alispánja l. belső- és külső-szolnoki alisp
- — curialis comese: Gergely
- — ispánja 365, 746, 845. L. még Gönyüi Tamás; Kán nb László; Lackfi András, ifj. Dénes és id. István; Péter (!); Raholcai „Kont” Miklós; Sirokai Miklós; Szécsényi Tamás; Szirmai Miklós (!)
- i (*Zolmuk*) főesperesség (erd eme) 71, 79, 785, 798, 870, 897, 953, 1001, 1027, 1074
- i alesp l. még szilágyi alesp
- i főesp: László mgr, Miklós mgr (György f), Tamás mgr
- i (*Zolmuk*) főesperesség (váci eme) 754
- i főesp: Bertalan
- Szolvátó (*Zolwathew*), elnéptelenedett település Krasznahorvát közelében, Kraszna/Szilágy m 563, 748
- i malomhely 748
- i cs l. Tornyai cs
- Szombattelke (*Zumbathtelege*), Erdőszombattelke – Sámboieni, Doboka/Kolozs m, h 881
- i lk: Prodan kenéz
- (*Zombatheluke*), Mezőszombattelke – Sámboitelec/Sámboleni, Kolozs m, h 522
- Szomordok (*Zumurdug*) – Sumurducu, Kolozs m, h 26, 396, 406, 787, 802, 824, 878, 887, 952, 989, 1022, 1029, 1032, 1101, 1110
- i cs: Egyed (László és Mihály a) 887, 1022, 1031, 1107; István (Péter f) 406, 952, 1032; János (Miklós f) 396; János (Maynoldu f, Miklós és Pál a) 731, 1032; János (Pál f, Miklós a) 406; László (Egyed f) 787, 802, 824, 878, 887, 989, 1101, 1107, 1110; Maynolth/Maynoldu (János a) 406, 731; Mihály (Egyed f) 1022, 1031; Miklós (János a) 396; Miklós (János f) 406; Miklós (János f) 731, 1032; Pál (János f) 731; Péter (István a), avdi emb 26, 406, 952, 1032
- i (v. Pétertelki) cs: Beden/Buden (Miklós a) 1022, 1029, 1032; Domokos (Beden „f”, Miklós f) 1032; János (Beden „f”, Miklós f) 1032; Miklós (Beden f) 1022, 1029; Miklós (Beden „f”, Miklós f) 1032
- szomszédok beleegyezése birtokügyletkez 50, 234, 460, 560, 1021
- — határkijelöléshez 307, 416, 698, 1091
- szomszédok felsorolása 16, 416, 508, 572, 591, 1007

- szomszédság ellenzése 234
 — igazolása 1029, 1031–1032
 — tagadása 1022
 —i jog 30, 47, 175, 305, 460, 605–606, 731, 1081–1082
 Szopor (*Zupur*), Alsó- és Felsőszopor – Supuru de Jos/Supuru de Sus, K-Szolnok/Szatmár m, h 770, 961–962, 1014
 —i cs (Ákos nb): Bakow (János a) 770; Dénes (János a) 770; János (Bakow f) 770; János (Dénes f) 770. L. még Álmosdi, Kegyei, Pocsaji, Szakácsi, Szarvadi, Szentkirályi, Szódemeteri cs
 — (*Swpwr*), Mezőszopor – Sopor de Câmpie, Kolozs m, h 488, 716
 —i cs l. Iklódi cs
 szószóló (*prolocutor*) 706
 Szovarkóbérc (*Zoarkoberch*), fn, Kraszna 75
 Szovarkövölgy (*Zoarkeowelg*), fn, Kraszna 75
 Szovát (*Zowath*), Hajdúszovát, Bihar m/M, h 768
 —i cs: János (Mihály f) váradi Szűz Mária-társaskáptalani kk (1354), esztergomi kk (1354) 768; Mihály (János a) 768
 — (*Zuath*), Magyarsovát – Suatu, Kolozs m, h 79, 476, 482, 576, 755
 —i fn: Csalánoserdő, Gyermekerdő, Láposerdő, Somos
 —i pap: István 79
 —i templom 482
 Szódemeter (*Zeudemeter*, *Zenthdemeter*) – Săuca, K-Szolnok/Szatmár m, h 298, 365, 407, 438, 455, 639, 681, 684
 —i cs (Ákos nb): Péter (Synka f) 770; Synka (Péter a) 770. L. még Álmosdi, Pocsaji, Szopori cs
 Szőke (Zeka) János, ózdi főesp (1319–1339) 922
 szőlő, -hegy 11, 258, 300, 364, 404, 411, 482, 541, 566, 665, 697, 764, 805, 821, 861, 870, 1048
 Szőlőhegy (*Zewlewhegh*), fn, Kerlés 307
 — (*Zeuehig*), fn, Rákosd 1048
 szőlőpásztor 665
 Szőlős (*Scewlews*), Keménynagyszőlős – Seleuş – Grossalisch, Segesvár sz/Maros m, h 464
 — (*Zeuleus*), Nagyszőlős – Vynohradiv, Ugocsa m/U, mv 1050
 Szőreg (*Zeureg*), Csongrád m/M, h, ma Szeged része 832
 Szörény (*Zeurynum*) – Severin, bánság, R 246, 519, 544, 577, 706–707, 711, 745, 777
 —i bán: Dobokai Mykud; Losonci István mgr; Szécsi Dénes és Miklós
 Szt. Agricola-egyház, Avignon 739–740, 768, 850, 905, 915, 993
 — András-egyház, Hégen 562
 — — -kápolna, Várad 1092
 — — -monostor l. visegrádi Szt. András-monostor
 — Benedek-rendje l. bencések
 — Erzsébet-egyház, Gáld 452
 — — -egyház, Harangláb 1016
 — — -oltár, Peselnek és Szárazpatak között 551
 — Fülöp és Jakab-templom, Orbó 812
 — Gergely pápa-oltár, Várad 650
 — Háromság-egyház, Hévíz l. hévízi Szt. Háromság-konvent
 — Imre-kápolna, Bénye 340
 — — -oltár, Várad 961–962, 1008, 1014
 — István király-egyház, Esztergom l. esztergomi Szt. István király-konvent, szfvi Szt. István király-konvent
 — — -egyház, Szentkirály 155, 414
 — -monostor – a mai Bégamonostor csírája, Temes m 88
 — első vértanú egyháza l. váradhegyfoki Szt. István-monostor konventje
 — Jakab-egyház, Brassó 84
 — — -egyház, Gombás 157
 — — -kápolna, Kolozsvár 441
 — — -egyház, Várad 158
 — János-egyház l. pécsi Szt. János-társaskáptalan
 — Katalin-kápolna, Újfalu 250–251
 — Kereszt-oltár, Várad 130, 933–934, 967,

- 988
- László I. László (I.), Szt.
 - — tisztelete 777
 - Lélek-egyház, Gyfv I. gyulafehérvári Szt. Lélek bencés zárda
 - Lőrinc-egyház I. hajszentlőrinci káptalan
 - — -oltár, Várad 506
 - Márk-egyház, Róma 102
 - Márton tisztelete 380
 - — -egyház I. aradi Szt. Márton-egyház káptalana, szepesi Szt. Márton-káptalan
 - — -templom, Genyéte 268
 - — -templom, Macskás 841
 - Mihály tisztelete 1083
 - — -egyház, Ad 506
 - — -egyház, Gyfv 157, 241, 927 I. erdélyi püspökség
 - — -egyház, Kolozsvár 441
 - — -templom, Septér 23
 - — -templom, Szentmiklós 985
 - Miklós-egyház, Beszterce 993
 - — -templom, Miklóstelke 727
 - — -egyháza I. mislyei káptalan
 - — -egyház, Szfv 154, 1119, 168–169, 174
 - — -templom, Szentmiklós 985
 - — -egyház, Torda 1017
 - Pelbárt-egyház, Várad 511
 - Péter és Pál (domonkos) kolostor, Brassó I. brassói domonkos rendház (Szt. Péter és Pál-kolostor)
 - — -egyház, Csombord 157
 - Péter-oltár, Várad 704, 1092
 - Tamás-egyház, Esztergom I. esztergomi Szt. Tamás-társaskáptalan
 - — -oltár, Várad 303, 333
 - Üdvözítő-egyház I. csanádi Szt. Üdvözítő-társaskáptalan
 - Vince-oltár, Várad 457
 - Sztáray cs lt 1038
 - Sztare Davidkove I. Ivánkaháza
 - Sztrece (*Streche*), Nagysztrice, Eszterce – Otrhánky, Trencsén m/Szl, h, ma Halács része 533
 - Sztrigó (*Oztrigo*), Stridóvár – Štrigova, Zala m/H, vár 577, 593
 - Sztrigy (*Strygh*) – Strei, folyó 357
 - Sztrigy (*Scirg*), Zeykfálva – Strei, Hunyad m, h 227
 - i cs: László, ülnök 227; Péter, erd avd (1404–1408) 387
 - Szucsák (*Zwchak, Scuchak*), Szucság – Suceagu, Kolozs m, h 122, 130, 450, 456, 468, 490, 716, 841, 874, 911, 977, 989, 1031
 - i cs: András (Miklós f) 841, 911, 977, 1007; Bese (Miklós a) 911, 977, 1007; Chue/Chuey 122, 468, 977, 989, 1007, 1031; Domokos 468, 977; István (János a) 450, 456, 622, 716, 874; János (István f), kolozsi szb (1351) 450, 456, 622, 716, 874; Lőrinc 468; Miklós (Bese f, András a) 841, 911, 977, 1007
 - Szuna (*Zonya*), elnéptelenedett település Érkörös határában, K-Szolnok/Szatmár m 1093
 - i cs: András (János f) 1093; János (András a) 1093
 - Szünögszeg (*Zumugzegh*), elnéptelenedett település Marosszentimre határában, Fehér m 380
 - szücs (*pellifx*) 11, 267, 1021, 1063
 - Szücs (Sartor) György, lk, Pulyon 25
 - szülőföld elhagyása, hűségből 1084
 - Szüz (*Zuzd*), elnéptelenedett település Lovasberény határában, Fehér m/M 1118
 - Szüz Mária tisztelete 1134–1135
 - — -egyház, Ábrány 797
 - — -templom, Árvahegy 985
 - — -egyház, Brassó 765
 - — -kolostor, Dés 624
 - — -templom, Pele 639, 1092
 - — -egyház, Cosmedin-i, Róma 167, 235, 281, 285, 294, 297, 732, 959
 - — -egyház, Via Lata-i, Róma 1019
 - — -oltár, Szeben 623
 - — -kápolna, Szekeres 613
 - — -egyház, Vizakna 331
 - — -káptalan I. szfvi káptalan, váradi Szüz Mária-társaskáptalan

— — kolostor l. gyulafehérvári domonkos konvent (Szűz Mária-kolostor), kolozsmonostori Szűz Mária-monostor, kerci Szűz Mária-monostor konventje

T, Ŧ

Tababérce (*Tababerche*), fn, Márkháza, Gyulatelke 456

Táblás l. Tóbiás

táborhely 742

Tádok (*Thaduk*), elnéptelenedett település Tordatúr határában, Torda/Kolozs m 310

Ŧaga l. Cege

Ŧagu l. Cég

Tagy (*Thaagh*), elnéptelenedett település Szamosdob határában, Szatmár m 685

Takács (Textor) Benedek, széki officialis, lk, Torda, Szék 756

Talmács (*Tolmach*), Nagytalmács – Tálmaciu – Talmesch, Szeben sz/m, h 28, 90, 410, 948

—i lk: Michael comes

—i cs: Corrad (Nikolaus és Katherina a) 28, 138, 410; Nikolaus comes (Corrad f) 28, 138, 410; Katherina (Corrad leánya, Mártonfalvi Cseh Péter fel) 138

Talmag, azonosíthatatlan, elnéptelenedett település Szádvrösmart környékén, Arad m 88. L. még Tolmádia

Talmesch l. Talmács

Tamás, csanádi ppk l. Telegdi Tamás

— mgr, erd örkk (1321–1343), erd ppki helynök (1329, 1339–1347), erd kk (1331–1347), gyfvi (1344–1353), majd szolnoki főesp (1355) 6, 9, 23–24, 33, 61, 71, 79, 124, 227–228, 263, 324, 355, 415, 418, 701, 732, 785, 798, 1001

— (Simon f), erd ppki káplán, esztergom-szenttamási prp l. Tövisi Tamás

— (Pál f) hajszentlőrinci kk (1346) 347

— (Péter f) hajszentlőrinci prp (1345–1346),

bodrogi főesp (1345–1346), bácsi (1345–1346), erd (1345–1346), váradi kk (1346) 235, 344, 347–348

— kalocsai érsek l. Telegdi Tamás

—, Pál kolozsvári plb káplánja (1355–1356) 802, 826

— knini ppk (1339–1348) 114, 441

— (Simon f), krasznai főesp l. Tövisi Tamás

— milkói ppk l. Németi Tamás

— (Márton f), klerikus, szászvárosi plb l. Mátéházi Tamás

— fr, szerémi ppk (1349–1364) 577, 706–707, 711, 745, 777, 818, 825, 937, 1059, 1062, 1084, 1108

— temi ppk (1323–1359) 562

— (Simon f), tövisi plb l. Tövisi Tamás

— váradi karpap (1352), a Szt. Gergely-oltár igazgatója 650

— (Simon f), váradi kk l. Tövisi Tamás

— zobori apát (1336–1352) 97

Tamás mgr (Pál f), bálványosi vn (1353) 722–723

— (Péter f), csókakői vn l. Gönyüi Tamás

— mgr, erd vd és szolnoki isp l. Szécsényi Tamás

— (Péter f), erd vd és szolnoki isp l. Gönyüi Tamás

— mgr, kevei isp l. Szécsényi Tamás

— (Péter f), kir ajtónállómester l. Gönyüi Tamás

— mgr, krassói isp l. Szécsényi Tamás

— (Péter f), lipthói vn és isp l. Gönyüi Tamás

— mgr, országbíró, tárnokmester, turóci isp l. Szécsényi Tamás

—, a váradhegyfoki konvent fam 591, 671

— mgr (Emuch f) l. Vas cs

— (Márton a) 394

— (István a), b, Abosfalva 884

— (Ebed f), székely, lk, Aranyos sz 227

— (János f), b, Áronszenmiklós 1086

— (Guda, István, Katha és Tamás a), b, Balázstelke 263

— (Tamás f), b, Balázstelke 263

— (Mihály f), b, Bensetelke 73

- b, Biri 486, 491
 — (Pousa f, Nagy István a), b, Cege, Viszlótelke 288, 292
 — (Antal a), b, Csapó 691
 — (Kázmér f), lk, Dés 624
 —, Tiburctelki Deme ü, lk, Déva
 —, a Vas család fam, b, Egres 1096
 — (Miklós a), lk, Esztergom 1021
 — (Mathyus f, Borbála, Erzsébet és Klára a), b, Fráta 488, 813
 — (Miklós f), b, Fráta 61
 — (Mihály f), hospes, lk, Fülöpös 958
 — (János f), b, Fűzkút 978
 — (László f), b, Gesztes 508
 — (Ambrus f, István, János és László a), b, Göc, Köblös 191, 324, 355, 376, 416, 487
 — (Ders a), b, Hidegvíz 43
 — (András f), b, Hosdát 315
 — ([...] a), b, Ilosva 75
 — mgr (Dénes f, Miklós mgr a), b, Jánk, Kémer 645, 692, 712
 — mgr (Dénes f), vdi emb, b, Jára 52, 89, 295
 — (Miklós a), b, Jára 830, 837, 1031–1032, 1055
 — (Miklós f), b, Kecset 193
 — (Rafael f), avdi emb, b, Kend 734
 — (Simon bán f, Balad, István, János és Miklós/Conya a), b, Kendhida 190, 192, 1011
 — (Aprod /d/ Miklós f), b, Keresztúr 245, 371
 — comes (Zekul f), lk, Kolozsvár 54, 255
 — (Jakch mgr és Lewkus a), b, Kusaly 66, 503, 769, 792, 1043
 — (Chako /d/ Lörinc f), lk, Laskod 13
 — (János a), b, Lázári 1045
 — (János f), b, Lele 445
 — b, Lompérd l. Ceh (d) Tamás
 — (János a), b, Lozsád 302
 — (Márton f), klerikus, szászvárosi plb, ülnök, b, Mátéháza, Hássas, Déva 223, 1123, 227, 266, 460, 471
 — (Chepan f), vdi emb, b, Mindszent 670, 1064
 — (Albert f), kir emb, b, Mojád 502, 508, 554, 587
 — mgr (Dénes f), ülnök, b, Monyoró, Régen l. Losonci cs
 — mgr (Tamás mgr f), b, Monyoró, Régen l. Losonci cs
 — (Mihály mgr f), b, Néma 59, 684
 — (ifj. Iwanka f), b, Ős 1075
 — (Loránd és Anch a), b, Pályi 129
 — (Bedek f, István a), b, Parasznya, Bagos 337
 — (Moyk f), birtoktalan, lk, Pele 1046, 1064, 1093
 — (Jakab mgr a), b, Rápolc 227, 340, 910
 — (Pál f), b, Réde, Pályi 129
 — (László a), b, Sárd 731
 — (László f), b, Semjén 491
 — (Gergely és János a), hospes, lk, Szalacs 1091
 — (István a), hospes, lk, Szalacs 1091
 — (János f), kir emb, b, Szántó 1078
 — (Péter f), kir/vdi emb, b, Szarvad 1046–1047, 1064
 — (Dénes f), b, Szécs l. Szécsi Tamás
 — (László f), b, Szécs 106
 — (László és Miklós a), b, Székelyszeg 1073
 — mgr (László f), b, Szekeres 613
 — (Jakab f), b, Szentegyed 497
 — (Chepan f), b, Szentpál 513
 — (Loránd f, Artholphus a), b, Szentpál 406
 — (Gothard f), b, Szentmárton, Szentpéter 572
 — (Mykola f, Deseu, Imre és János a), b, Szentmihálytelke, Valkó, Boc 51, 130, 468, 755, 909, 1023, 1030
 — (Jakab a), b, Szerje 454
 — (Péter f), b, Szécsárma 784, 790
 — (Wachala f, Bakoch /d/ István mgr és János mgr a), b, Törek 340, 353
 — (Pál f, Balázs a), b, Varsolc 74, 80, 591
 — (Pál f), tanú, b, Vasvári 715
 Tămaşa l. Tamásfalva
 Tămăşasa l. Tamáspataka

- Tamásfalva (*Thamasfolua*), Almástamási – Tamaşa, Kolozs/Szilágy m, h 51, 978, 1094
- i lk: Bácsi Péter
- i (v. Farnasi) cs: György (Illés mgr és Miklós a) 51, 485, 490, 493, 843, 909, 978, 1022–1023, 1030, 1094, 1107; Illés mgr (György f) 51, 485, 490, 493, 843, 909, 978, 1022–1023, 1030, 1094; Miklós (György f) 51, 485, 490, 493, 909, 1023, 1030, 1107. L. még Szentmihálytelki, Valkói cs
- Tamási cs: Henrik (János a) 651; János (Henrik f), erd vd (1403–1409) 651
- Tamáspataka (*Thamaspataka*) – Tămăşasa, Hunyad m, h 43–44, 910
- Tamástelke (*Tamasteleke*), elnéptelenedett település Krasznarécse (vagy Récekeresztúr) környékén, Kraszna/Szilágy (vagy Doboka/Kolozs) m 838
- Tamásvölgye (*Thamasvelge*), elnéptelenedett település Vecsérd környékén, Fehér/Szeben m 387
- támogatás, királyi l. királyi támogatás
- tanács l. királyi/velencei tanács
- Tancsháza (*Thonchaza*), elnéptelenedett település Tordatúr, Torda és Pusztacsán között, Torda/Kolozs m 843, 978, 1094, 1096
- i János 1096
- tanító 136, 278, 283, 369, 720
- tanú 158, 267, 324, 336, 355, 396, 417, 503, 536, 558, 623, 659, 713, 715, 847, 971, 981, 1022, 1041–1042, 1055
- tanúk felsorolása 715–716, 948, 959, 1056, 1114
- tanulás, külföldön l. egyetemjárás
- tanúskodás megtagadása 1031
- tanúvallatás l. vizsgálat
- Țara Bârsei l. Barcaság
- Taranto (*Tarento*), Olaszország, v 577
- i Lajos (Johanna férje), nápolyi herceg 577
- Tarcsa (*Tharcia*), Értarcsa – Tarcea, Bihar m, h 508, 792, 1043
- i cs: Imre (János a) 508; János (Imre f) 508
- Tarcsaháza (*Tarchahaz*) l. Ondótelek
- Târgu Mureş l. Vásárhely
- Târguşor l. Vásárhely
- Tarján (*Teryen*), Csanád m/M, ma Hódmezővásárhely része 88
- (*Tharyan*), Köröstarján – Tarian/Tărian, Bihar m, h 1091
- i (v. Panasi) cs: Pál (István és János a) 1078, 1091; Panasi István (Pál f) 1078, 1091; Panasi János (Pál f) 1078
- Tarkó – Kamenica, Sáros m/Szl, h
- i cs: Péter mgr aradi prp (1344–1370) 210
- Tarliget (*Torlygeth*), fn, Szentiván 385
- Tâmava l. Ekemező
- Tâmava Mare/Mică l. Küküllő
- Tâmăveni l. Szentmárton
- tárnokmester, kir 706–707. L. még Lackfi id. István; Nécsei Demeter; Paksi Olivér; Pomázi Cikó; Szécsényi Tamás
- , kir-néi: Csák nb Miklós; Garai Pál
- i szék 64
- i — procurator: Némái Pető mgr
- Tarnya l. Torna
- Tarpa (*Torpa*), Bereg m/M, h 991
- Tárpiu l. Törpény
- társbirtokos l. osztályos atyafi
- tartomány adományozása 662
- Tasnád (*Thasnad*) – Tăşnad, K-Szolnok/Szatmár m, mv 73, 75, 86, 1126, 455, 715
- i hospesek 455
- i lkk: András (Bodow f, Ábrahám a)
- i plb: Vince 73, 75, 86
- Tatamér szfvi prp, alkancellár l. Permisei
- Tatamér
- tatár kán: Dzsánibek
- —i engedély, katolikus hit gyakorlására 1120
- tatárjárás 208, 379
- tatárok (*Tartari*) 133, 1120, 241, 379, 609–610, 646, 663
- elleni hadjárat (1345) 314, 533, 857, 906, 942
- i támadása 19, 422, 489, 533, 618, 742 (!)

- Táté (*Tathey*) – Totoiu, Fehér m, h 121, 864
 —i cs: András („Mocskos” András és János a) 751; „Mocskos” András (András f) 751; István (János f) 751; János (András f, István és László a) 751; Kemen/Kemyn (Márton comes a) 86, 121, 227, 751, 864; László (János f) 751; Márton comes (Kemen f), fehérvári szb (1339, 1342), vdi emb, ülnök 86, 121, 227, 751, 864
- Tathandus, román vd, lk, Jáz 94
- Tăușeni l. Márkháza
- Tăut l. Tót
- Tăuteu l. Tóti
- Tăuți l. Szentmihálykö, Tótfalu
- Tavasvölgy (*Thawaswlg*), fn, Fráta 813
- távolsági akadály, igazságszolgáltatásban 818
- Tczew l. Dirschau
- Teaca l. Teke
- tegez l. puzdra
- tehen 132, 524, 809, 975
- Tehenestelke (*Teheusteluk*), elnéptelenedett település Palatka határában, Kolozs m 196, 240, 373
- Teiuș l. Tövis
- Tejes (*Teyes*), Tésfalu – Teș, Arad/Temes m, h 12
- Teke (d) György („Teke” János f), b, Köblös, Esküllő 572, 1009;
 — János („Teke” György és „Teke” Mihály a), b, Köblös, Esküllő 1009
 — Mihály („Teke” János f), b, Köblös, Esküllő 572, 1009
- Teke (*Theba*) – Teaca – Tekendorf, Kolozs/B-Naszód m, mv 453, 585, 890, 925
 —i officialis: „Bánfi” Miklós
 —i plb: Andreas (Peter f) 925; Bálint 453
- Telegd (*Telegd*), Mezőtelegd – Tileagd, Bihar m, h 1012
 —i cs (Csanád nb): Csanád, esztergomi érsek és örökös isp (1330–1349) 12, 114, 170–171, 227, 299, 354, 383, 400, 410, 435, 781; György mgr (Miklós f) 1012; János (Lőrinc f), csanádi isp (1344) 184; Lőrinc (János a) 184; Miklós (György mgr és Miklós mgr a) 1012; Miklós mgr (Miklós f) 1012; Tamás csanádi ppk (1350–1358), kalocsai érsek (1358–1367) 577, 706–707, 711, 745, 777, 818, 825, 937, 1059, 1062, 1084, 1108
 —i (*Tytelgd*) főesperesség 85, 116, 178, 219, 329, 384, 701, 897, 941, 945–947, 1036–1037, 1073, 1088
 —i alesp: Ábrahám székelyvásárhelyi plb
 —i főesp: Borsa nb László mgr; Szentgyörgyi István mgr (Lőrinc f)
 — (*Thylegd*) szék 101, 243
 —i székelyek 101, 243
- telek (*mansio seu curia, sessio, fundus*) 23, 51, 233, 250, 268, 320, 414, 440, 482, 624, 769, 780, 797, 821, 861, 864, 870, 879–880, 952, 1057
 —, kuriális 258, 570
 —, lakatlan 23, 51, 258
 —, népes 12
 —, szabad 269, 290, 496
- Telekes (*Telekus*), elnéptelenedett település, Tejes tartozéka, Arad m 12
- telekhely (*locus sessionalis, loca mansionum seu curiarum*) 225, 253, 310, 325, 364, 425, 446, 451–452, 491, 518, 560, 670, 769–770. L. még házhely
 —, szabad 429, 452
- Teleki cs gyömrői lt 1000
 — — kendilónai lt 629, 636, 825
 — — mvhelyi lt 34–35, 91, 120, 157, 164, 196, 240, 282, 335, 372–373, 388, 392, 408, 412–413, 415, 432–434, 442, 444, 447–448, 459, 468, 485, 490, 493, 499, 556, 622, 625, 627–628, 643–644, 731, 779, 784, 790, 830, 837, 870, 874, 909, 958, 996, 1023, 1029–1032, 1055
- Telectanya (*Theleg*), elnéptelenedett település Harangláb határában, Küküllő/Maros m 1016
- telepítés 12, 25, 51, 73, 77, 248, 335, 572, 600, 666

- Telukwyncz* l. Vinc
Tembes l. Tömpös
 Temes (*Kystemes*), Kistemés, Béga – Bega, folyó 1084
 — (*Tymus*) – Timiş, folyó 88
 Temes (*Tymes*) vm, R és Sz 88
 temetés 95, 117, 659
 temetkezési hely 157
 temető díja 623
 temetőhasználat szabályozása 623
 templom 23, 51, 73, 84, 95, 102, 131, 154–155, 157, 167–169, 174, 235, 241–242, 268, 281, 285, 294, 297, 331, 349, 414, 441, 452, 482, 506, 511, 562, 569, 572, 623, 639, 670, 697, 727–728, 765, 769, 797, 812, 840, 959, 985–986, 1016–1017. L. még kápolna
 — felszentelése 241
 — lerombolása 840
 —, anyaegyház, távoli 986
 —, kőből 841, 1092
 —, nem kiváltságolt 807
 templomépítés 441, 609–610, 986
 templomkerülés 171
 tengerentúli részek l. nápolyi királyság
 tenger mellék l. Dalmácia, Horvátország
Tenkewsscennmiklosa l. Szentmiklós
 Teocul de jos/de sus l. Tők
 teológiai licentiatús 555
Teoton l. német
 Terecse (*Tereche*), Tiricse, elnéptelenedett település Nyírzákó határában, Szabolcs m/M 715
 —i cs: Jakab (János f) 715; János (Jakab a) 715
 Teremhegy, Terehegy, Baranya m/M, h
 —i cs: „Bika” Miklós mgr nádori protonotarius (1342–1357) 598
 Teremi (*Ketheremi*), Kis- és Nagyteremi – Tirimioara és Tirimia, Küküllő/Maros m, h 464
 —i (v. Bándi) cs: Medyes (Péter a) 360; Mihály (Péter f) 360; Péter (Medyes f, Mihály a) 360
 Terenye (*Theremie, Symba*), Sima, Kistere-nye, Nógrád m/M, h 806
 —i cs: István (Miklós f) 806; Miklós (István a) 806
 Tergey (János és Péter a) 641, 668, 671, 778
 térítés l. katolikus hitre térítés
 természetjog (*ius naturalis*) 242, 355, 629, 835, 838, 847, 864, 871, 951, 1090
 Termoli (*Termulana*), Olaszország, v 441
 —i ppk: János
Termopola l. Thermopüla
 Temi (*Yteranum*), Olaszország, v 562
 —i ppk: Tamás
terra usualis l. föld, külsőség
Teryen l. Tarján
 Teş l. Tejes
 Tét (*Teeth*), Nyírtét, Szabolcs m/M, h 715
 —i cs: Gábor (Lukács a) 715; Lukács (Gábor f) 715
Tethrehy l. Detrehem
 Tetscheln, *Tetschlen* l. Ecsellő
 Teufelsdorf l. Héjjasfalva
 Textor Peter villicus, lk, Prod (!) 123
Thaagh l. Tagy
Thakunhaythovberke, fn, Kőrös 407
Tharcia l. Tarcsa
 Thathamér mgr, szfvi prp, kir alkancellár l. Permisei Tatamér
Thawaswlg l. Tavaszölgy
Theba l. Teke
 Thebard (Nikolaus a), lk, Brassó 84
 Thech Andreas, lk, Dálya 250–251
Theka l. Teke
 Theke (d) Péter, szolga, lk, Szentanna 85, 323
Theleg l. Telektanya
 Thelman (János f), b, Móric 100
Theremie l. Terenye
 Thermopüla (*Termopolis*), Görögország, v 441
 —i ppk: Nitard
Therpen l. Törpény
Thetreh l. Detrehem
Thewk l. Tők
Thewterwstho, fn, Dörsök 508

- Thewtunia* l. Németország
 Thobsdorf l. Tóbiás
 Tholuey/Tholwe (d) Miklós l. Tolvaj Miklós
 Thompus l. Tompus
Thonchaza l. Tancsháza
 Thorenburg l. Torda
 Thormach (János a), b, Csomafája, Szente-
 gyed 385
 Thorny (d) János (Miklós mgr a), b, Torna,
 Szolváttó 532, 538, 563, 673, 773
Thorny l. Torna
 Thorotzkay cs lt 1073. L. még Torockói cs
 Thorstadt l. Hosszútelke
Thoteur l. Tötör
 Thoth (d) l. Tót
 Thrucz Michael comes, lk, Nagydisznód 90
 Thuteus/Thwtheus kir ajtónállómester, pilisi
 isp l. Becsei Töttös
Thuuis, Thywys l. Tövös
Thwri l. Túr
 Thyba (Péter a), lk, Pele 639
Thyfenou l. Tiefenau
 Thyuan (Péter a), hospes, lk, Szalacs 1091
Thyur l. Túr
Thyurczthelke l. Tiburctelke
 Tibor (*Tybur*), fn, Gáld, Mindszent 665
 Tiburc (Petew a), b, Bácsi 910
 Tiburctelke (*Thyburchtelke*), elnéptelenedett
 település Kajántó határában, Kolozs m
 76, 370, 377, 1129, 688, 817, 950,
 1057, 1080, 1085
 —i kápolna 76
 —i cs: Antal (Deme testvére) 26; Deme 26,
 76, 370, 377, 688, 802, 817, 950, 1057,
 1080, 1085; Gergely (Deme testvére)
 26, 76; Polus (d) János (Deme testvére)
 26, 76
 Țichindeal l. Cikendál
 Țicud l. Cikud
 Tiefenau (*Thyfenou*) – Tychnowy, K-Po-
 rosorsország/Lengyelország, h 959
 —i lkk: Mathias (Peter a) 959; Peter (Mathi-
 as f), császári közjegyző 959
 Țigău l. Cegőtelke
 Țigmandru l. Cikmántor
 tilalom, egyházi 249, 867, 1061. L. még fe-
 nyítés/kiközösítés, egyházi
 —, egyházi, megszegése 178
 Tileagd l. Telegd
 tiltakozás 10, 31, 47–48, 73, 77–78, 92,
 111–112, 117, 126, 143, 151, 197, 202,
 227, 231, 234, 240, 243–244, 246, 249,
 254, 280, 291, 305, 335, 376, 389, 392–
 393, 413, 434, 455, 460, 469, 483–484,
 524, 527, 556, 559, 596, 617, 626, 641,
 681, 695, 700, 715, 717, 731, 756, 766–
 767, 801, 808, 832, 851, 858, 878, 886,
 932–933, 950, 953, 957–958, 987,
 1014, 1028, 1057, 1065, 1074–1077,
 1082, 1087, 1102. L. még ellentmon-
 dás, eltiltás
 Timiș l. Temes
 Tinmin l. Knin
 Tinód (*Tynod*), elnéptelenedett település
 Nagyenyed határában, Fehér m 498, 501
 Tiocu de Jos/de Sus l. Tök
 Tircse l. Terecse
 Tirimia/Tirimioara l. Teremi
 Tisza cs lt 633, 641
 Tiszai cs (Bárkalán nb): Pál, szebeni prp
 (1350e–1373), erd kk (1358–1373), kir
 káplán (1358–1361) 831, 991, 1000,
 1038, 1050, 1054, 1098
 tisztségghalmozás l. egyházi tisztségghalmozás
 Titel (*Tytull*) – Titel – Tittel, Bács m/Sz, v
 —i káptalan 103
 —i — tagjai: prp: Lukács (Elek f)
Tiuis l. Tövised
 Tiur l. Túr
 Tivadar (István a), b, Genyéte 268
 — (János a), b, Szabolcs/Szatmár vm 602
 tized adásvétele 620, 622
 — adásvételének szabályozása 623
 — alóli mentesség kérelmezése 609
 — átengedése 86, 157, 663, 726, 942
 — befizetése 959
 — bérlése 896, 981, 1066
 — bitorlása 79, 113, 507, 618–620, 660, 772,

- 800, 882, 896–897, 938, 947, 981, 1066
 — elengedése 959
 — lefoglalásának megtiltása 620, 660, 800, 882, 896–897, 1066
 — megtarthatása 390, 399, 985
 — mérséklése 610
 — procuratora 86
 — visszaadása 618–619, 882, 896, 938, 940, 947, 981, 1066
 — —, lelki üdvösségért 408, 412
 — visszaítélése 507
 — bárány- 669
 —, főesperesi rész 959
 —, földesúr által megállapított 981
 —, kecske- 669
 —, méh- 669
 —, pénzben fizetett 669
 —, plébánosi rész 985
 —, püspöki rész 959, 985
 —, szőlőből 665
 —, teljes 618–619
 —, természetben fizetett 669
 tizedmegváltás 213
 tizednegyedre jogosult egyház 981
 tizedper 507, 516, 622, 1066
 tizedsó kitermelése és szállítása 1036
 tizedszedés akadályozásának tiltása 938
 — szabályozása 213, 507, 609–610, 663, 669, 726, 942, 981
 —, hatósági segítséggel 897
 tizedszedő 726, 981
 —, káptalani 669
 —, pápai 313
 —, püspöki 79, 86, 244, 452, 649, 669. L. még erdélyi püspöki tizedbehajtó
 tó 130, 271, 414, 492, 779. L. még *Chechek-tow*, Gyerőtava, Kaszató, *Silakto*, Szarvastó, Tormástó
 Tóbérc (*Toberch*), fn, Zsombor 527
 Tóbiás (*villa Thobiae*), Táblás – Dupuşdorf/Dupuş – Thobsdorf, Medgyesz/Szeben m, h 1056
 —i lk: Henning comes
 Tokaj (*Tokay*), Zemplén m/M, mv 558
 —i cs: Katalin (Mako leánya, Laskodi Ábrahám fel) 558; Mako (Katalin a) 558
 Tolcsva, Zemplén m/M, h
 —i László, erd avd (1343–1344) 120, 125–128, 137, 139–140, 147, 149, 159, 162, 164, 172–173, 175, 189, 194, 202, 208, 460, 788
 Told (*Told*), Bihar m/M, h 799
 —i Miklós mgr, lovag 799
 Toldalagi cs: János (1636) 471
 — — lt 20, 520, 783
 Tollas (d) István (András f), b, Borzás 339
Tolmach l. Talmács
 Tolmádia (*Tolmagva*), Talmágy, elnéptelenedett település Bégakalodva mellett, Temes m 88
 Tolna (*Tholna*) vm, M 937
 — — ispánja: Paksi Lesták
 Tolvaj (Tholwe/Tholuey d) Miklós, b, Szanccsal 405, 411
 Tomaj nemzetség l. Losonci cs
 Tomajmonostor, Heves m/M, h 544
 Tompus/Tumpus, aranyosi vn (1341–1342), erd vdi officialis (1341) 73, 79
Tonchaza l. Tancsháza
 Topa (*Tupa*), Pusztatopa – Topa Desertã/Topa Micã, Kolozs m, h 51
 —i lkk: Ábrahám, András, Nagy Péter, Székely Pál
 —i patak 51
 — (*Topa*), azonosíthatatlan, elnéptelenedett település Bégakalodva környékén, Arad m 88
 tor, halotti 623
 Torda (Jakab f, György a), b, Jára, Csán 61, 249, 785
 Torda (*Thorda*) – Turda – Thorenburg, Torda/Kolozs m, mv 18, 91–92, 116, 141–143, 196–199, 227–228, 266, 289, 291–292, 295, 360, 372, 374–378, 434, 458–464, 1129, 465, 586, 588–589, 682–684, 695, 701, 716, 756, 783–789, 808, 860–865, 878, 934, 974, 976–978, 980–981, 983–984, 987, 992, 1017, 1029,

- 1036, 1041, 1081–1082, 1108
- i bíró 1108
 - i hospesek 1108
 - i lkk: Bálint (Ábrahám f) bíró, János (Lőrinc f) bíró, Maglas (d) Miklós, Székely Pál
 - i magyarok 716
 - i plb: János (István f) 1017; János (Mike f) 1017; Peter (Wilhelm f) 992
 - i polgárok 716, 1108
 - i sóbánya 1036
 - i Szt. Miklós-egyház 1017
 - v lt 1108
 - i „Takács” Benedek, széki officialis (1354) 756
 - i (d) Miklós, a Szarvadiak fam 668, 671, 681
 - i Pál l. Székely Pál
 - i (d) Tamás, a Szarvadiak fam 681
 - (*antiqua Torda*), Ótorda, Torda/Kolozs m, v, ma Torda része 117
 - i (ótordai) plb: Miklós 117
 - (*nova Torda*), Újtorda, Torda/Kolozs m, v, ma Torda része 117, 1090
 - i (újtordai) lkk: Miklós (Iwanka f)
 - i (újtordai) plb: István 117
 - i (*Thorda*) főesperesség 116, 124, 227–228, 239, 300, 499, 557, 578, 602, 730, 755, 835, 847, 849, 871, 900, 1041–1042, 1090
 - i főesp: Salamon mgr
 - (*Turda*) vm, R 20, 32–33, 52, 61, 227–228, 295, 310, 329, 360, 384, 449, 458, 524, 573, 585, 599, 614, 708, 754, 951, 974, 1042
 - — ispánja 32. L. még Olaszi Marouth mgr
 - — szolgabírói 458
- Tordalaka (*Tordalaka*), elnéptelenedett település Gyéres határában, Torda/Kolozs m 31, 524, 951
- i cs l. Detrehemi cs
- torkolat 961, 967, 1025
- Torlygeth* l. Tarliget
- Torna József (1801–1864), történetkutató
- 637
- Tormástó (*Turmasto*), fn, Devecser 416, 437
- Torna (*Tarnya*), Boldogfalva, elnéptelenedett település Debrecen határában, Bihar m/M 832
- Torna – Turnianska Podhradie, Torna m/Szl, mv
- i cs: Egyed, erd avd (1350–1352) 597, 1130, 608, 612, 617, 625, 627–628, 643–644, 846, 869
- Tornya (*Turn*) – Turnu, Csanád/Arad m, h 88
- Tornya (*Thorny*), azonosíthatatlan település Kecel környékén, Kraszna/Szilágy m 532, 538, 773
- i cs: Erzsébet (Miklós mgr leánya) 773; János (Miklós mgr a) 532, 538, 563, 673, 773; Miklós mgr (János f) 532, 538, 563, 673, 773
- Torockó (*Thuruzkov*) – Trascău/Rimetea, Torda/Fehér m, mv 189
- i cs (Ákos nb): Akus mgr (Elleus f) 189, 395, 398, 785, 788, 798, 818; Elleus/Elleyus (Akus, Gergely és István comes a) erd avd (1303–1314) 189, 227, 395, 398, 476, 526, 785, 788, 798, 818; Gergely (Elleus f) 189; István comes (Elleus f), ülnök, b-szolnoki alisp (1349) 189, 227, 526, 785, 788. L. még Thorotzkay cs lt
- Torpa* l. Tarpa
- Torzatelke (*Torzatelku*), elnéptelenedett település Nagycég határában, Kolozs/B-Naszód m 1065
- Tót (Sclavus) János l. Tótsolymosi „Apród” János
- Lőrinc (Leukus és Konth Miklós a) l. Raholcai „Tót” Lőrinc
 - (Thoth d) Miklós, bálványosi avn (1345) 300
 - (Thothy, d de Thoth) István (János a), lk, Csaholy 681, 705
- Tót (*Toth*), Feketetót – Täut, Bihar m, h 799
- i malom 799
- Tótfalu (*Touffolu*), Kolozstótfalu – Täuți,

- Kolozs m, h 79
 Tótfalu l. Egerd
Totheur, Tothewry l. Tötör
 Tóti (*Toty*), elnéptelenedett település Magyar-homorog határában, Bihar m/M, h 1073
 Totoiu l. Táté
 Tótsolymos (*Tothsolymus*), Solymos, Tótselymes – Šarišske Sokolovce, Sáros m/Szl, h 535
 —i cs: „Apród” János deák („Apród” Miklós f), kir jegyző (1349), egri olvasókk (1352–1355), egri, zágrábi és szfvi kk (1353–1355), küüllői főesp (1355–1392), kir káplán (1359–1378) 535, 796, 822, 959, 1083; „Apród” Miklós (Kuuasy Mátyás f, „Apród” János deák a) 535, 796, 822; Kuuasy Mátyás („Apród” Miklós a) 535
 Totvärädia l. Váradja
 Töckheim, Johannes von, fr, knini ppk (1357–1365) 1059, 1062, 1084, 1108
 Tök (*Thewk*), Alsó- és Felsőtök – Teocul de jos/de sus, Tiocu de Jos/de Sus, Doboka/Kolozs m, h 734
 —i cs: András (Miklós a) 734–735; Miklós (András f) 734–735
 tölgyfa (*ilicus, kerkus*) 16, 75, 300, 407, 416, 430, 437, 508, 541, 723, 899, 961–962, 967, 1091. L. még Bojtostölgyfa
 —, elszenesedett 723
 Tömpös (*Tembes*), elnéptelenedett település Makó mellett, Csanád/M 12
 —i cs (Csanád nb): András (Gergely f) 12; Benedek (Fülöp a) 12; Domokos (Mihály a) 12; Fülöp (Benedek f) 12; Gergely (András a) 12; Mihály (Domokos f) 12
 Török, elnéptelenedett település Csígmó határában, Hunyad m
 —i cs: Bakoch (d) István mgr (Tamás f) 340, 353; György (Tamás f) 340, 353; János mgr (Tamás f) 340, 353; László (György f) 340, 353; Tamás (Wachala f, Bakoch /d/ István mgr, György és János mgr a) 340, 353; Wachala (Tamás a) 340, 353
 Törmen l. Pókafalva
 Török Bertalan gyűjteménye 9, 212, 231, 1079, 1088
 törökök 273, 313
 Törpény (*Therpen*), Szásztörpény – Tärpiu – Treppen, Besztercevidék/B-Naszód m, h 161
 —i plb: Balázs 161
 törvényes életkor l. életkor, törvényes
 — eljárás 172, 382, 386, 434, 784, 809, 920, 970, 987, 989, 1084
 — — igazolása 853
 törvénykezési hely (*locus tribunalis*) 471
 törzsbirtok l. birtok, törzs-
 Tötör (*Tothewry*) – Tiohtiur, Doboka/Kolozs m, h 55, 830, 899
 —i cs: Albert (Miklós f) 55; István (Miklós f) 55; Mihály (Myke f) 191; Miklós (Albert, István és Myke a) 55, 227, 734, 830, 837; Myke/Mike (Miklós f, Mihály a), ülnök 55, 191, 227, 734, 830, 837
 Töttös (*Tuteus*), Csikóstöttös, Somogy m/M, h 64
 Tövis (*villa Spinarum, Tuys*) – Teiuș – Dreikirchen, Fehér m, mv 90, 116, 202–203, 324, 412–413, 448, 665, 738–740, 871, 900, 914–916
 —i fn: Tibor
 —i lkk l. Bálintitt cs
 —i plb: Péter 871, 900. L. még Tövisi Tamás (Simon f)
 —i cs: Simon (Simon és Tamás a) 738–740, 901, 914–917; Simon (Simon f), váci kk (1353–1363), krasznai főesp (1357–1370) 738–739, 916–917; Tamás (Simon f), tövisi plb (1344–1348), erd ppki káplán, váradi kk és krasznai főesp (1353–1357), erd kk (1357–1363), esztergom-szenttamási prp (1357–1365) 202–203, 324, 412–413, 448, 740, 844, 901, 914–915
 —i Nikolaus, lk, Szeben 90

- Töviséd (*Tyuis*), elnéptelenedett település
Érszodoró határában, K-Szolnok/Szat-
már m 668, 1064, 1092
—i cs: István 668, 1064, 1092
Transalpine, partes l. Havasalföld
Transsiluana, terra l. Erdély
Trappold l. Apold
Trascău l. Torockó
Trau (*Tragurium*) – Trogir, Dalmácia/H, v
442, 1059, 1062, 1084, 1108
—i ppk: Bertalan fr
Trebijnje (*Tribunia*), Bosznia-Hercegovina, v
441
—i ppk: János
Trencsén (*Trinchin*) vm, Szl 533, 906
Treppen l. Törpény
Treutel Miklós mgr, pozsonyi isp (1323–
1349) 383, 400, 410
Tribunia l. Trebijnje
Tritenii de Jos/Tritu l. Detrehem
Trogir l. Trau
Troia (*Troya*), Olaszország, v 577
Troschen l. Drassó
Trosznyik l. Sásvár
Tschakatum l. Csáktornya
Tschanad l. Csanád
Tschippendorf l. Csepán
Tubnach, Örményország v. Kilikia, v 781
—i ppk: Márton fr
tudomány, elemi 720
tudományvétel l. vizsgálat
Tumpa (d) János, b, Ecsellő 762
Tunyog (*Tunughy*), Tunyogmatolcs, Sza-
bolcs m/M, h 840
—i cs: András (Pál a) 840; Pál (András f) 840
Tupa l. Topa
Túr (*Thyur*), Tordatúr – Tur/Tureni, Tor-
da/Kolozs m, h 96, 227, 249, 272, 295,
310, 409, 426, 476, 482, 495, 721
—i cs: János 721; Miklós, avdi emb, ülnök
96; Péter, avdi emb 96, 227, 249, 272,
295, 409, 426, 476, 482, 495
Turda l. Torda
Turia l. Bálványos
Turn, Turnu l. Tornya
Turnianska Podhradie l. Torna
Turnišor l. Kistorony
Turóc (*Turuch*) vm, Szl 571, 629, 692, 712,
825, 1044, 1051
— — ispánja: Szécsényi Tamás, Szécsi
Miklós comes
Túrtő (*Turteu*), elnéptelenedett teleptülés Me-
zötúr határában, K-Szolnok m/M 955
Turul (Demeter a), b, Kávás 668, 671, 715
— mgr (Gergely f), pap, a váradi Szt. Ke-
reszt-oltár igazgatója l. Széplaki Turul
mgr
Tuscolo (*Tusculum*), Olaszország, v 1131
—i ppk: Court Guillaume
Tuşinu, Tuson l. Tuzson
Tussa (*Tusa*) – Tušice, Zemlén m/Szl, h 106
—i cs: Koch (Mok a) 106; Mok (Koch f) 106
Tuszatelke (*Thuzateluke*) – Tusa, Krasz-
na/Szilágym, h 73
Tuten l. Egerd
Tuteus, kir ajtónállómester l. Becsei Töttös
Tuteus l. Töttös
Tuzson (*Thwssun*), Tuson – Tuşinu, Ko-
lozs/Maros m, h 295, 372, 392, 432–
434, 459, 465–466
—i cs (telegdi székeleyek): „Pap” István (Mi-
hály f, István, Lőrinc és Mihály a) 372,
392, 432–434, 459; István („Pap” István
f) 372, 392, 432–434, 459; János (Mi-
hály f) 282, 295, 372, 392, 432–434,
459; Kylian (Mihály f) 282, 372, 392,
432–434, 459; „Bolgár” László (Mihály
f) 282, 295, 372, 392, 432–434, 459,
870; Lőrinc („Pap” István f) 372, 392,
432–434, 459; Mihály (Semyen f,
„Pap” István, János, Kylian, „Bolgár”
László, Mihály és Simon a) 282, 295,
372, 392, 432–434, 459, 466, 870; Mi-
hály (Mihály f) 282, 295, 372, 392,
432–434, 459, 466; Mihály („Pap” Ist-
ván f) 372, 392, 432–434, 459; Semyen
(Mihály a) 295, 372, 392, 432–434,
459; Simon (Mihály f) 282, 372, 392,

- 432–434, 459
 Túr (*Tyry*) – Tiur, Fehér m, h 575, 891
 —i cs l. Balázsfalvi cs
 Türetelke (*Thyreteluke*), azonosíthatatlan, elnéptelenedett település Alsóvalkó környékén, Kraszna/Szilágym, h 73
 tűzifa gyűjtése 335
Twr l. Túr
 Twrek Johann, villicus, lk, Nagydisznód 948
Twys l. Tövised
 Tychnowy l. Tiefenau
 Tylo Peter, kir emb, lk, Segesvár 721
Tymes l. Temes
 Tymus (György a) 799
Tynin l. Knin
Typsa l. Dipse
Tyry, Tyur l. Túr
Tyrelgd l. Telegd
Tyuis l. Tövis, Tövised
- Ty**
- Tyúkfalu (*Tyukfalu*), elnéptelenedett település Kiszető környékén, Temes m 1084
 Tyukod (*Thyukud*), Szatmár m/M, h 668, 715
 —i cs: Chepan 668; Desew (Domokos f) 715; Domokos (Desew a) 715; István (Omode f), szatmári szb (1341, 1347) 1126; Omode (István a) 1126
 Tyúkszöberek (*Tykozoberuk*), fn, Szentiván 385
- U, Ú**
- Ub (*Obona*), balkáni folyó 400
 udvar: erdélyi alvajdai, hercegi, királyi, pápai
 —i ifjú l. apród, kir
 —i lovag l. lovag, udvari
 udvarbíró, kir-néi: Paksi Olivér
 udvarház (*curia, fundus curie*) 12, 25, 258, 267, 306, 407, 496, 570, 690, 769, 840, 930, 944, 948, 1021, 1086. L. még rezidencia
 —, szabad 429
 Udvarhely (*Dyenuswduarhely*), Sajóudvarhely, Dénesudvarhely – Şieu-Odorhei, B-Szolnok/B-Naszód m, h 300
 — (*Odwarhel*), Székelyudvarhely – Odorheiu Secuiesc, Udvarhely sz/Hargita m, mv 934
 udvarnokisp: Dárói Péter
 udvarmonok 227
 Ugal (*Vgal*), elnéptelenedett település Tab határában, Somogy m/M 598
 —i cs: Pál szlavón (1349–1350) és horvát bán (1350) 598
 Ugocsa (*Wgucha*) vm, U, R és M 63, 521, 715
 —i (*Hugocha*) főesperesség 313, 390–391, 399, 923, 933, 979
 —i főesp: László mgr (Tyba f), Miklós (Bálint f), Vince mgr (Demeter f)
 Ugolin, spalatoí érsek l. Branca, Ugolino
 Ugrin (Miklós a) l. Csák nb Ugrin
 — (János a), b, Koppánd 483–484
 — (István a), b, Menyő 560
 Ugróc (*Vgroch*) – Ugruţiu, Doboka/Szilágym, h 254
 Ugulín, sutri ppk (1348–1353) 562
 Uifaláu l. Újfalu
 Uilacul Şimleului/Uileacu Şimleului l. Újlak
 Uioara de Jos l. Csongva
 Uioara l. Újvár
 új adomány (*nova donatio*) 37, 338, 535, 575, 685, 709, 1084
 Újegyház (*Leuskyrch, Loeskirchen*) szék 516, 623
 Újfalu (*Noua villa, Wyfolw*), Apaújfalú, Szászújfalú – Noul Săsesc – Neudorf, Fehér/Szeben m, h 8, 250–251, 534, 537, 541, 543
 —i fn: Lápos
 —i Szt. Katalin-kápolna 250–251
 — (*Yufalou*), Marosújfalú – Uifaláu, Fehér m, h, ma Tompaháza része 451

- (*Noua villa*), Szászújfaló – Nou – Neudorf, Szeben sz/m, h 516, 561
- i lk: Cristian comes
- Újhely, Tiszaújhely – Nove Szelo, Ugocsa m/U, h
- i cs (Hontpázmány nb): István (Miklós f) 832; Márton (Miklós f) 832; Miklós (István és Márton a) 832
- i — lt 1126, 832, 973, 1050, 1054
- Újlak – Ilok, Szerém m/Sz, v 229
- i „Nagy” György, a Bálinttí cs fiktív öse 229 (!)
- (*Vylak*), Somlyóújlak – Uilacul Şimleului/Uileacu Şimleului, Kraszna/Szilágy m, h 629
- i cs: Miklós 629; Sudak 629
- (*Wylak*), Szamosújlak, Szatmár m/M, h 56
- i cs: Miklós 56
- Újnémét – Unimăt, K-Szolnok/Szatmár m, h
- i cs: Chama (Márton a) 770; Jakab 770; János 770; Márton (Chama f) 770; Poch 770
- Újtorda l. Torda
- Újvár (*Wywar*), Gógánújvár – Gogan, Küküllő/Maros m, vár 427, 882, 1066
- i vn 882. L. még Miklós mgr (Domokos f)
- (*Wyuar*), Marosújvár – Uioara/Ocna Mureş, Fehér m, h 86, 217–218, 794
- Újváros (*Nova villa*) – Noiştat – Neustadt, Nagysink sz/Szeben m, h 801
- (*Uyvaras*), Kiszucaújhely – Kysucké Nové Mesto, Trencsén m/Szl, v 906
- Ulászló (II.), király (1490–1516) 582, 1059
- Ulicsa (*Vle*), elnéptelenedett település Bégalodva mellett, Temes m 88
- Ulrich (László a), lk, Vilémov l. Vilémovi Ulrich
- Ulrik fr, garamszentbenedeki szerzetes (1342) 97
- fr, pap, kolozsmonostori szerzetes (1359) 1112
- Ung vm, U és Szl 1038
- i (*Vng*) főesperesség 852
- i alesp: Vince kaposi plb
- Ungaria* l. Magyarország
- Ungarischreen l. Régen
- Ungersdorf l. Monyorós
- Unguraş l. Bálványos
- Ungurei/Ungureni l. Gergelyfája
- Unimăt l. Újnémét
- Unirea, Unterwinz l. Vinc
- Unterbrotsdorf l. Kenyér
- Upor – Úpor, Zemplén m/Szl, h
- i cs: István, erd ppk (1401–1419) 562
- uradalom (*provincia*) 88, 229 (!)
- urburaszedők 965
- úriszék 91, 941
- Uroi l. Arany
- út 12, 25–26, 51, 75, 90, 130, 217–218, 271, 300, 407, 411, 414, 416, 430, 437, 506, 508, 527, 541, 551, 576, 585, 632, 670, 678, 698, 751, 762, 779, 813, 1016, 1048, 1056, 1063, 1106, 1111–1112. L. még Gáldiközéput, *Hazouta*, Köves-(nagy)út, Középut, *Lantstrosz*, Sósút, Szászútja, Szentpéter, Vágásút; országút, ösvény
- utak viszontagsága 163, 419, 443, 763, 820, 943
- utazás, erdélyi 106
- utca (*platea, vicus, strata*) 25, 51, 217–218, 407, 482, 570, 748, 751, 769, 797, 810, 1016, 1021, 1057
- útélagazás (*duplicatio vie*) 561
- útkereszteződés 826
- Uyvaras* l. Újváros
- Uzsovics cs lt 230

Ü, Ű

- ügyvéd, -vallás 12, 14, 18, 25, 32, 34, 47, 52, 54, 70, 72–73, 75, 78, 86, 94, 113, 116, 125–127, 132, 156, 172, 189, 191, 201–203, 227–228, 235, 243–244, 247, 290, 317, 327, 335, 375, 381, 393, 1126, 412–414, 416, 443, 445, 452, 455, 474–476, 487, 493, 498, 508, 521, 551, 591, 606, 614, 629, 636, 638, 641–642, 644,

- 649, 658, 664, 666, 674, 678, 681, 683, 694, 705, 712, 737, 747, 750, 755, 764, 774, 775, 778, 785, 788, 791, 798, 802, 804–805, 808, 811, 813, 816–817, 820–821, 826, 835, 837–838, 844, 848, 851, 858, 861, 863, 870, 877–878, 884, 888, 918–919, 950, 959, 961, 978, 995–996, 998, 1002, 1011, 1014, 1018, 1030, 1035, 1040, 1051, 1056–1058, 1063, 1077, 1091, 1093. L. még oklevél, ügyvédvalló
- üldözés I. papok üldözése
- ülnök, esküdt 13, 63, 92, 141, 166, 198–199, 227–228, 298, 365, 375, 377, 395, 398, 434, 458–459, 486–487, 564–565, 586, 623, 695, 708, 712, 785–786, 858, 862–864, 976–977, 984, 987, 1055, 1093
- üresedés 103, 1119, 168, 1122, 174, 190–192, 223, 1123, 224, 281, 285, 332, 368, 383, 390, 428, 555, 1131, 706–707, 796, 818, 822, 825, 871, 889, 904, 914–915, 922–924, 956, 970, 992–993, 1001, 1017, 1019, 1059, 1062
- Ürgencs (*Organchia*), Üzbegisztán, v 114
- i püspök: Mátyás
- Ürög (*Irugh*), Ireg, Baranya m, h, ma Pécs része 95
- V**
- Vac I. Bács, Vác
- Vác (*Wach*), Nógrád m/M, v 1119, 169, 1122, 247, 278, 383, 400, 410, 577, 706–707, 711, 745, 754, 777, 818, 825, 937, 1059, 1062, 1084, 1108
- i káptalan 276, 279, 738–739, 916
- i — (hiteleshelyként) 42, 410, 754
- i — tagjai: prp: Domokos; olvasókk: Miklós mgr; kk: Jakab (Lukács f), Tövisi Simon, Wilkai János; karbeli papok: György
- i főesperesség 754
- i főesp: Miklós
- i egyházmegye 279, 394
- i püspök: Szécsényi Mihály
- vád bizonyításának elmaradása 1055
- vadászat 515
- Vágásút (*Vagasuth*), fn, Szancsal 411
- Vágott (Waguth d) Beke (Albert, Miklós és Péter a), b, Korpád 280
- (Waguth d) István, kir emb, b, Iklód 1103
- (Wakuch d) Pál („Vágott” Péter f), avdi emb, b, Iklód 405, 596
- (Waguth d) Péter („Vágott” Pál a), b, Iklód 405
- Vágotterdő (*Wagutherdew*), fn, Sármás 482
- Vaida-Cămăraș I. Kamarás
- Vaja (*Woya*), Szabolcs m/M, h 57, 321, 558, 580, 994
- i plb: István 558
- i cs: András (Jolath f) 558; Domokos 994; János (László a) 558; Jolath (András a) 558; László (János f) 558. L. még Vay cs berkeszi lt
- (*Voya*), Cigányvaja – Oaia, Kraszna/Szilágy m, h, ma Cigányi része 73
- i malom 73
- i templom 73
- Vajasd (*Woyasd*) – Oiejdea, Fehér m, mv 335, 413
- vajda 678. L. még erdélyi/román vajda
- Valadhaza*, azonosíthatatlan, elnéptelenedett település Hosszúremete környékén, Temes m 88
- Valcău, Valcău de Jos, Valcăul Unguresc I. Valkó
- Válcele I. Bányabükk
- Váldhid (*Walthyde, villa Valdhattin*) – Valchid – Waldhütten, Medgyes sz/Szeben m, h 118, 123, 251, 534, 541, 548–549, 1056
- i hospesek 534, 548
- i lk: Nikolaus comes
- i szászok 548–549
- Valea Izvoarelor I. Besenyő
- Largă I. Cikud
- Lungă I. Hosszúaszó, Hosszúmező
- Pomilor I. Mocirla

- Seacă I. Szárazpatak
- Viilor I. Baromlak
- Văleni I. Valkó
- Vălenii de Arieș I. Rákos
- Valentin, szebeni dékán (1452–1455) 331
- Valkó (*Wolko*) – Valcău, Kraszna/Szilágy m, vár 60, 69, 73–75
- i vn: Chemburg, Orrus (d) Miklós; Zólyomi Donch mgr
- (*Walkou*), Alsóvalkó – Valcău de Jos, Kraszna/Szilágy m, h 74–75, 94
- i officialis: Chemburg; Orrus (d) Miklós
- (*Wolkow*), Magyarvalkó – Valcăul Unguresc/Văleni, Bihar/Kolozs m, h 51, 130, 890, 1023, 1030
- i lkk: Lőrinc (Chenke f), Péter (Anda f)
- i malom 51
- i cs: Demeter (Demeter és Pál a) 51, 227; Demeter (Demeter f, Dénes, László és Miklós a), ülnök 51, 227, 485, 490, 493, 909, 1023, 1030; Dénes (Demeter f) 485, 490, 493, 909, 1023, 1030; Jakab (Pál f) 485, 490, 493, 909; László (Demeter f) 485, 490, 493, 909, 1023, 1030; László (Pál f) 485, 490, 493, 909, 1023, 1030; Miklós (Demeter f) 485, 490, 493, 909; Miklós mgr (Pál f), avdi (proto)notarius (1357–1368) 485, 490, 493, 890, 909, 1023, 1030; Pál (Demeter f, Jakab, László és Miklós mgr a) 51, 485, 490, 493, 890, 909, 1023, 1030. L. még Szentmihálytelki, Tamásfalvi cs
- (*Volkv*) vm, H és Sz 1122
- i cs: János (Pál f), pécsi (1342–1345) és erd kk (1343–1345), aszúági főesp (1344–1346) 1122, 186; Pál (János a) 1122
- vallatás l. vizsgálat
- Valter comes, lk, Ivánfalva 1056
- Valthyd* l. Váldhíd
- vám 88, 99, 110, 188, 579, 585, 629, 632, 913, 1084, 1086
- adományozása 913
- fizetésének elmulasztása 1126
- vámkényszer megszüntetése 585
- vámmentesség 621, 711
- adományozása 944, 1036
- Vámos (d tributarius) András comes, lk, Esztergom 1021
- (Wamus) János, avdi emb, fam 617
- (Wamus/Vamus d) Mihály, b, Szatmár vm 478–479
- vámszabályzat 585
- vámszedő 1126, 1106
- Vânători I. Héjjasfalva
- Var I. Őrmező
- vár 55, 74, 592, 618, 620, 662, 882, 948. L. még Adorján, Aranyos, Argyas, Bálványos, Bátorkő, Csáktornya, Csejte, Cserög, Csicsó, Csókakő, Déva, Diósgyőr, Divény, Erdőd, Fenes, Füleek, Gács, Gimes, Görgény, Hátszeg, Hőltövény, Idecs, Kecskés, Köhalom, Kükküllővár, Lednic, Léka, Léta, Liptó, Nyaláb, Sebesvár, Simontornya, Solyomkő, Somlyó, Stillfried, Szarvkő, Szentgyörgy, Szentmihálykő, Szepes, Sztrigó, Újvár, Valkó, Váradja, Várhegy, Vilnius, Višegrád
- elfoglalása 400, 577
- építése 742
- javítása 742
- visszaváltása 577
- , erdélyi püspöké 546
- Várad (*Warad*), Nagyvárad – Oradea – Grosswardein, Bihar m, v 11, 58, 158, 166, 274–275, 285, 383, 400, 410, 447–448, 521, 577, 629, 632, 706–707, 711, 745, 750, 777, 818, 825, 937, 960, 1059, 1062, 1084, 1108
- i bíró 11
- i hospesek 11
- i lkk: Balázs és fel: Erzsébet, Domokos bíró, Gergely szűcs, Kosa (Márton f), Petermann (Konch f)
- i requisitorok 75
- i Szt. András-kápolna 1092
- i — — rectora: András karpap
- i Szt. Gergely pápa-oltár 650
- i — — igazgatója: Tamás karpap
- i Szt. Imre-oltár 961–962, 1008, 1014

- i — — igazgatója: János karpap
 — Szt. Jakab-egyház 158
 —i — — plb: Abraam
 —i Szt. Kereszt-oltár 130, 933–934, 967, 988
 —i — — igazgatója: László kk, Széplaki Turul mgr
 —i Szt. Lőrinc-oltár 506
 —i — — igazgatója: László
 —i Szt. Pelbárt-egyház 511
 —i — — rectora: Miklós mgr karpap
 —i Szt. Péter-oltár 704, 1092
 —i — — igazgatója: Bálint mgr, János karpap
 —i Szt. Tamás vértanú-oltár 303, 333
 —i — — igazgatója: Egyed (Bálint f) kk
 —i Szt. Vince-oltár 457
 —i — — igazgatója: János karpap
 —i káptalan 75, 102, 145, 158, 274, 277, 283–286, 293, 303, 333–334, 342, 344, 346, 369, 447–448, 477, 720, 740, 750, 914, 945–947, 1036–1037, 1052, 1067, 1070
 —i — (hiteleshelyként) 10, 29, 36, 54–55, 66, 69, 73–75, 80, 86–87, 94, 122, 129–130, 150, 155, 157–158, 160, 180, 202–203, 225, 242, 244, 246, 253, 255, 268, 290, 325, 335, 342, 365, 377, 388, 408, 412–413, 431, 440, 445, 451–452, 457, 469, 474–475, 498, 501, 504–506, 511, 518, 532, 538, 553, 571, 611, 629, 636, 641–642, 645, 647–650, 652–658, 670, 678, 692, 694, 704, 712–713, 715, 747–748, 752–753, 758, 766–767, 769–770, 778–779, 786, 792, 794, 810–811, 814, 821, 827, 832, 836, 886, 894, 903, 918, 920, 933–934, 938–939, 941, 945–947, 955, 961–963, 966–967, 970, 973, 988, 994, 1008, 1014, 1036–1037, 1043, 1046–1047, 1050, 1054, 1064, 1078, 1091–1093
 —i — hiteleshelyi lt 648, 653–657, 794
 —i — kiküldöttje/tanúbizonyosága l. hiteleshelyi kiküldött, váradi káptalané
 —i — régi és új pecsétje 431
 —i — tagjai: prp: 850, 1019. L. még Déaulx
 Bertrand de mgr, Kistárkányi Fülöp mgr; olvasókk: Benedek mgr, Gutori László, László mgr (Tyba f); éneklőkk: Kistárkányi Fülöp mgr, László mgr; örkk: Fugyi Gergely mgr, Péter mgr; sublector: László mgr, Miklós; succentor: Jakab mgr; kk: Bálint (Péter f), Benedek (Helias f), Borsa nb László mgr (Loránd vd f), Egyed (Bálint f), Futaki Demeter, Gergely (Miklós f), János (Simon f), Kanizsai István, Kozma, László, László mgr, László (Péter f), Nemes János, Szatmári János, Szekeresi László, Tamás (Péter f), Tövisi Tamás (Simon f), Vilémovi László mgr, Villermus mgr; karbeli papok: András, Domokos, István mgr, János, László, Mátyás, Mihály mgr, Miklós mgr, Péter, Tamás
 —i Szűz Mária-társaskáptalan 73–75, 158, 768
 —i — — tagjai: prp: László; dékánkk: Domokos; kk: Szováti János
 —i egyházmegye 390, 399
 —i püspök 79, 296, 351, 609–610, 905, 922, 1019. L. még Bátori András, Futaki Demeter, Martinuzzi „Fráter” György
 —i —i helynök: Kistárkányi Fülöp váradi prp; László budai olvasókk; Gutori László váradi olvasókk
 —i püspökség 777
 —i requisitorok 75
 váradszéki (promontorium Waradiense) Szt. István vértanú monostorának konventje (hiteleshelyként) 94, 144, 146, 155–156, 166, 201, 238, 389, 407, 414, 445, 475, 498, 502, 508–509, 554, 560, 563, 567, 573, 587, 591, 611, 633, 667–668, 671, 673, 712
 — — — tagjai: apát/prp: János, Márton, Péter
 Váradja (*Waradya*) – Oarda, Fehér m, h 338, 342–343, 757–759, 786, 808, 816, 1058, 1063, 1066
 —i Péter, erd avd l. Járai Péter

- (*Waradya*), Tótvárad – Totvărădia/Vărădia de Mureș, Arad m, h, vár 88
várakozás bíróság előtt 208, 475, 571, 705, 747, 778, 995, 1040
- helyszínen 492, 649, 928, 1007, 1091, 1110, 1112
- hiteleshely előtt 89, 972
- Varas* l. Szászváros
- Várda (*Warada*), Kisvárda, Szabolcs m/M, mv 766
- i cs (Gútkeled nb): János mgr (László f) 766; László (János mgr a) 766
- várépítés 400
- Várhegy (*Waarheggy*) – Varheghiu, OrbaiszKovácszna m, vár, ma Lécfálva területén 742 (!)
- i vn: Orbán
- Vári (*Wary*) – Vari, Bereg m/U, mv 991
- vármegye: 1083. L. még Abaúj, Arad, Belső-Szolnok, Bereg, Bihar, Csanád, Csongrád, Doboka, Esztergom, Fehér, Fejér, Gömör, Győr, Heves, Hunyad, Keve, Kolozs, Komárom, Krassó, Kraszna, Kükküllő, Külső-Szolnok, Lipót, Máramaros, Nógrád, Nyitra, Pest, Pilis, Pozsony, Sáros, Somogy, Sopron, Szabolcs, Szatmár, Szepes, Szerém, Szolnok, Temes, Tolna, Torda, Trencsén, Turóc, Ugocsa, Ung, Valkó, Vas, Veszprém
- vármagy 69, 71, 73–75, 79, 88, 91, 94, 1118, 175, 187, 234, 300, 307, 341, 383, 416, 427, 460, 530, 546, 574, 584, 618, 646, 722–723, 734–735, 742, 754, 760, 771, 783, 793, 881–882, 897–898, 908, 918, 931, 936, 1135, 938, 941, 967, 975, 995, 997, 1033, 1045, 1060, 1066, 1080, 1104–1105, 1107
- város (*civitas*) 12, 22, 27, 45, 53, 79, 109, 130, 166, 206, 258, 338, 388, 400, 480, 521, 528, 533, 575, 577, 662, 684, 707, 711, 715, 807, 831, 861, 906, 1135, 1059, 1109
- elfoglalása 577
- i kiváltság l. kiváltság, városi
- Varsány (*Labadaswossyan*), Labdásvarsány, elnéptelenedett település Baracska határában, Fejér m/M 1127
- Varsolc (*Worsolch*) – Várşolt, Kraszna/Szilágy m, h 74–75, 80, 591. L. még Bentsetelke
- i cs: Balázs (Tamás f) 591; Pál (Tamás a) 74, 80; Tamás (Pál f, Balázs a) 74, 80, 591. L. még Bentsetelki
- Vas (*Wos d*) cs (cegei, szentegyedi): Deseu mgr (János f) szepesi alisp és avn (1346–1348) 14, 25, 107, 125, 127, 187, 289, 291, 317, 327–328, 1124, 376, 378, 382, 386, 389, 402, 497, 744, 1077; Emech (János és id. Miklós comes a) 25, 115, 125, 127, 187, 288–289, 291–292, 309, 316–317, 327–328, 1124, 376, 378, 385, 389, 402, 416, 550, 677, 709, 744, 760; István (ifj. Miklós mgr f) 859; János (Emuch f, Deseu mgr, „Acél” János mgr, László mgr, Lőrinc mgr, ifj. Miklós mgr, „Veres” Péter mgr és „Veres” Tamás mgr a) 25, 125, 127, 143, 187, 289, 291, 309, 316–317, 327–328, 1124, 376, 378, 385, 389, 402, 416, 550, 677, 709, 744, 760; „Acél” János mgr (János f) 14, 25, 107, 125, 127, 187, 216, 289, 291, 317, 327–328, 1124, 376, 378, 402, 416, 497, 586, 616, 659, 709, 743–744, 756, 932, 1077, 1081; János (id. Miklós comes f), kir emb 62, 143, 187, 288, 292, 317, 327, 1124, 378, 402, 416, 677, 709; János (ifj. Miklós mgr f) 859; László mgr (János f) höltövényi vn (1344) 14, 25, 107, 125, 127, 143, 151, 187, 289, 291, 317, 327–328, 1124, 376, 378, 385, 389, 397, 402, 416, 497, 744, 756; László (id. Miklós comes f) 143, 187, 288, 292, 317, 327, 1124, 378, 402, 677; László (ifj. Miklós mgr f) 859; Lőrinc mgr (János f) 14, 25, 107, 125, 127, 187, 289, 291, 317, 327, 376, 402, 497, 744, 1077; Mihály (János f) 14; Miklós comes, id. (Emuch f, János és László a)

- 2–4, 14, 25, 62, 107–108, 115, 125–127, 143, 187, 288, 291–292, 316–317, 327, 1124, 376, 378, 402, 416, 677; Miklós mgr, ifj. (János f, István, János, László és Pál a) höltövényi vn (1335–1344), kolozsi isp (1347–1349), köhalmi (a)vn (1357–1358) 14, 25, 107, 125, 127, 143, 151, 187, 289, 291, 317, 327–328, 1124, 376, 378, 385, 389, 396–397, 402, 416, 497, 542, 547, 550, 559, 1130, 616, 626, 659, 672, 687–689, 693, 696, 700–701, 717, 744, 756, 802, 817–818, 859, 888, 898, 919, 928, 950, 987, 990, 1005, 1033–1034, 1057, 1077, 1081, 1096; Pál (ifj. Miklós mgr f) 859; „Veres” Péter mgr (János f) kir (al)lovászmester (1344–1348), kolozsi alisp (1359) 14, 25, 107, 125, 127, 187, 216, 289, 291, 317, 327–328, 1124, 376, 378, 402, 416, 443, 497, 744, 1077, 1096; „Veres” Tamás mgr (János f), cserögi (1354), majd csicsói vn (1357) 14, 25, 107, 125, 127, 187, 289, 291, 327–328, 1124, 376, 378, 497, 1130, 634, 677, 744, 760, 931, 936, 1077, 1081, 1096. L. még Wass cs lt
- Vas (*Wosvar*) vm, A, M és Szlv 88, 119, 216, 341, 711
- — ispánja: Lackfi id. István, Paksi Olivér
- Vasaháza (*Wasahaza*), elnéptelenedett település Rékas határában, Temes m 1084
- vásár (*forum*) 570
- helyszíne 570, 769
- , évi 711
- , heti 724, 769
- Vásárhely (*Wasarhel*), Gyerövásárhely – Oșorheiu/Dumbrava, Kolozs m, h 142, 227, 308
- i cs I. Szamosfalvi cs (Vásárhelyi-ág)
- (*Wasarhel*), Hódmezővásárhely – Csanád m/M, mv 88
- (*Wasarhel*), Kékesvásárhely, Oláhvásárhely – Oșorheiu/Târgușor, Doboka/Kolozs m, h 385, 416, 437, 928
- (*Forum Siculorum*, *Scekulwasarhel*), Marosvásárhely, Székelyvásárhely – Târgu Mureș – Neumarkt, Maros sz/m, v 85, 226, 323, 528, 585
- i plb: Ábrahám 85, 323
- Vásári, elnéptelenedett település Nagyszalonta határában, Bihar m
- i cs: Bekeu/Beken szilágyi isp (1344) 183–184; János udvari lovag 183; Miklós esztergomi prp (1339–1347), kir követ, nyitrai (1347–1349), majd zágrábi ppk (1349), kalocsai (1349–1350), majd esztergomi érsek és örökös isp (1350–1358) 170, 174, 183–184, 400, 410, 428, 577, 629, 706–707, 711, 745, 777, 781, 818, 825, 937, 1061; Tamás udvari lovag 183
- vásárjövedelem közös élvezete 570, 769
- Vasile, lk, Kötke (?) 881
- Vasmuet, lk, Hégen 562
- Vasvár (*Ferreum castrum*), Vas m/M, mv 959
- i Mihály, erd ppki jegyző (1357) 959
- i (*Castrumferreum*) káptalan 929, 992–993
- i — lt 341
- i — tagjai: prp: Brünni Jodok és Peter
- Vasvári (*Wosuar*), Batizvasvári – Botiz-Oșvarău, Szatmár m, h, ma Batiz része 715
- i cs (Káta nb): Pál (Tamás a) 715; Tamás (Pál f) 715
- Vataháza (*Vatahaza*), elnéptelenedett település Magyarnádas határában, Kolozs m 51
- i fn: Sárdpataka
- Vatikáni lt 68, 79, 102–104, 133–136, 145, 148, 154, 1119–1121, 167–169, 1122, 174, 178, 181–186, 219, 221–223, 1123, 224, 235, 239, 241, 273–279, 281, 283–286, 293–294, 296–297, 303, 313, 332–334, 344–352, 362–363, 368–369, 379, 390–391, 394, 399, 428, 467, 472, 477, 555, 609–610, 661–663, 1131–1132, 720, 726, 732, 738–741, 765, 768, 772, 774, 796, 807, 822–823, 828, 844, 850, 857, 889, 1133, 901–902, 904–905, 907, 914–917, 921–927, 929, 942–943, 956, 968, 985–986, 992–

- 993, 1001–1004, 1017, 1019, 1052–1053, 1067–1072
- Vay cs berkeszi lt 57, 66, 83, 200, 205, 321, 358, 445, 457, 475, 505, 511, 553–554, 558, 560, 567, 580, 769, 780, 867, 879–880. L. még Vajai cs
- Vecel (*Vechul*), fn, Árapatak 527
- Vecerd l. Vecsérd
- Vechea l. Buda
- Vechul* l. Vecel
- Vécke (*Veychake*), Székelyvécke – Vețca, Udvarhely sz/Maros m, h 92
- Vécs (*Weech*), Marosvécs – Ieciu/Brâncovenesti – Wetsch, Torda/Maros m, h 453
- Vecsérd (*Wecheerd*) – Vecerd, Fehér/Szeben m, h 387
- védelem, hatóság részéről 20, 39, 53, 113, 227, 865, 897. L. még szavatosság vállalása
- , királyi 81, 1120, 544, 772, 882–883, 896, 920, 970, 1105
- , királynéi 81, 113
- , püspöki/érseki 727, 1061
- , püspöki, különleges 170
- , székely közösség részéről 1088
- , tatár káni 1120
- védőszent 441
- vég (mértékegység) 1021
- végrendelkezés 6, 144, 158, 201, 242, 270, 441, 503–504, 536, 558, 563, 659, 708, 772, 819, 930
- megerősítése 558
- i jog adományozása 926
- végtag lefagyása 178
- Velc (*Eulsch, Weolcz*) – Velț – Wölz, Medgyes sz/Szeben m, h 123, 1056, 1076
- i fn: Hochwarte
- i lk (!): Henczmann Cristannus villicus
- i szászok 1076
- i villicus 123 (!)
- Velence (*Vencia*) – Venezia, Olaszország, v 19, 480
- i köztársaság 515
- i tanács 19
- v lt 19, 480, 515
- velenceiek 338, 442, 448
- Vel'ké Kapušany l. Kapos
- Velletri (*Velletri*), Olaszország, v 902
- i ppk: Colombier Pierre Bertrand du
- Velprét l. Alparét
- Velț, *Velz* l. Velc
- Vence (*Vencia*), Franciaország, v 441
- i ppk: Vilmos
- vendégbarát 382, 386
- Vendéghordó (*Vendighordoy*), fn, Harcó 870
- Vendégi (*Vendegy*), azonosítatlan település, Nyitra m/Szl 55
- i aranybánya 55
- Vengarthkerch, Vengerskyrh* l. Vingárd
- Veolch, Veolcz* l. Velc
- vérbosszú 709, 906
- Vercelli (*Vercelli*), Olaszország, v
- i püspök 169
- vérdíj 406, 602, 793, 891, 893. L. még elégtétel, emberölésért
- ver(eked)és l. hatalmaskodás, nők/papok verése
- verem (*fövea*) 51, 482, 751, 780, 879–880
- Veres (Rufus) János, b, Kraszna vm 454
- László (István f), országbírói emb, b, Viszló 692, 704
- Mátyás (Polhos /d/ István a), b, Erdőtelek 1051
- Mihály (Isaak f), Losonci Tamás mgr ü, b, Szolnok/Doboka vm 614, 682, 995
- Miklós, b, Báldon 166
- Péter, Losonci Tamás mgr ü 858
- — l. Vas „Veres” Péter mgr
- Simon, b, Szokol 35
- Tamás mgr, csicsói vn l. Vas „Veres” Tamás mgr
- Veresegyház (*Weresegehaz*), Székásveresegyháza – Roșia de Secaș – Rothkirchen, Fehér m, h 242, 264
- Veresmart (*Ruffus mons*) – Roșia Săsească/Roșia – Rothberg, Szeben sz/m, h 90, 516, 561, 588, 1115
- i fn: *Ebersperen*, Landstrasse; *Nemansbyrbom, Rudbach*, Schatzbrunnen, Ziegenbach

- i lk: Georg comes, Johann comes, Luprecht comes, Nikolaus, Ywanus comes
- (*Weresmart*), Marosveresmart – Vereşmort, Aranyos sz/Fehér m, h, ma Felvinc része 716, 798
- i cs: „Hadnagy” György (István f) 798; István („Hadnagy” György és László a) 716, 798; László (István f) 716
- i lk: Hodnog (d) György (István f)
- (*Weresmorth*), Szádvörösmart – Virişmort, Arad m, h 88
- Veress Endre (1868–1953), forrásközlő, történetész 229
- Verissa (*Veria*), Berissza – Baulus, Törökország, h 441
- i érsek: Gergely
- Vernelyus* l. Werner
- Vészberék (*Weezberuk*), fn, Szentegyed 25
- Veszprém (*Wesprim*) – Veszprém m/M, v 1118, 383, 400, 410, 533, 577, 592, 706–707, 711, 745, 777, 818, 825, 937, 1059, 1062, 1084, 1108
- i káptalan hiteleshelyi lt 1118
- i egyházmegye 1121, 1123, 286, 924, 1068
- i püspök 1118, 768, 968. L. még Garai János, Piast Mesko, Zsámboki László
- (*Vesprim*) vm, M 216, 601, 744
- Vesszőserdő (*Wezzeuserdew*), fn, Sármás 482
- Vetca l. Vécke
- vételár átvételének visszautasítása 808
- kétszereződése l. összeg kétszereződése
- kifizetése 86, 452, 1049
- —, részletben 501, 614, 786, 808, 816
- veteményeskert (*ortus olerum*) 886
- vetés 132, 331. L. még gabona
- Vetés (*Vetes*) – Vetiş, Szatmár m, h 776
- i cs (Kaplyon nb): Miklós („Zonga” Péter f) 682, 750; Pál („Zonga” Péter f) 750, 776; „Zonga” Péter (Kaplyon nb Péter f, Miklós, Pál és Péter a) 458, 682, 750, 776; Péter („Zonga” Péter f) 458
- Vetus Buda* l. Buda
- Veychake* l. Vécke
- Viadalfa (*Wyadalfa*), fn, Bese 541
- viasz 948
- viaszöntő (*fractor cere*) 1021
- vicarius generalis* l. püspöki helynök
- Vid/Wyda (János mgr a), b, Ráska 486, 799
- (Jakab mgr a), b, Spáca 734–735, 793
- Videnyefő (*Vydenyefew*), Vidonya, elnéptelenedett település Kerestelek határában, Kraszna/Szilágy m 75
- Vidombák (*Wydumbah*), fn, Vidombák 930
- Vidombák (*Widinbach*) – Ghimbav – Weidenbach, Brassóvidéke/Brassó m, h 84, 620, 930
- i fn: Vidombák
- i lkk: Nikolaus (Simon a) 930; Simon (Nikolaus f) 930
- i malom 930
- i palota 930
- i plb: Cristian 620; Konrad 84
- Viiile Tecii l. Ida
- Viişoara l. Egerbegy, Pacal
- Vilagusberek* l. Virágosberek
- Vilémov (*Wilyelmow*) – Wilimow, Csehország, h 369
- i lkk: László mgr (Ulrich f), István herceg tanítója, keresztényszigeti plb (1343–1347), győri (1343–1352), váradi (1343–1353) és esztergomi kk (1345–1353) 136, 283–284, 369, 720; Ulrich (László a) 720
- villa Bogus* l. Bagos
- *Bonetis* l. Bajom
- *Eczlen* l. Ecel
- *Epponis* l. Kistorony
- *Eythkmyn* l. Riomfalva
- *Furkasii* l. Farkastelke
- *Hetzelini* l. Ecel
- *Humperti* l. Szentersébet
- *Isopis* l. Ivánfalva
- *Laurentii de Galla* l. Lörincháza
- *Mohten* l. Majtény
- *nova Avinionensis* l. Villeneuve-lès-Avignon
- *Nympis* l. Nemes
- *Richvini* l. Riomfalva
- *Spinarum* l. Tövis
- *Spurbasi* l. Furkeschdorf

- *Thobiae* l. Tóbiás
 — *Valdhuttin* l. Váldhíd
 — *Zomus* l. Szamosfalva
 — *Zewdemeter* l. Szödemeter
 Villam (János a), b, Lél, Tót 799
 Villeneuve-lès-Avignon (*Villa nova Avinionensis*), Franciaország, h 102, 154, 1119–1121, 181–186, 219, 281, 283–286, 333–334, 720, 726, 807, 850, 921–927, 929, 942, 1017, 1019
 Villermus mgr, váradi kk (1359) 1091
 villicatus megszerzése élethossziglan 496
 villicus 25, 84, 90, 123, 267, 331, 516, 526, 706, 948, 1056, 1073, 1076, 1115
Villius l. Vilnius
 Vilmos, Cosmedin-i Szűz Mária-egyház bitorosa l. Jugié, Guillaume de la
 —, kerci apát (1358) 1053
 — pannonhalmi apát l. Hammer Vilmos
 — pécsi ppk, kápolnisp, kir titkos kancellár l. Bergzaberni Vilmos
 —, tuscolói ppk l. Court Guillaume
 — vencei ppk (1348–1361) 441
 Vilnius (*Villius*), Litvánia, vár 400
Vilzendorfh l. Földszin
 Vinc (*Vinch inferior, Otwyncz*), Alvinc – Vințu de Jos – Unterwinz, Fehér m, mv 9, 71, 105, 519, 758–759, 786, 808, 1059
 —i bíró 105
 —i hospesek 9, 1059
 —i lk: Heys (Heys f) esküdt, Johann comes (Viuianus f), Renér comes (Renér f) bíró
 —i plb: László mgr 71
 —i polgárok 758–759, 786, 1059
 — (*Fuluinch*), Felvinc – Vințu de Sus/Unirea, Aranyos sz/Fehér m, mv 227, 236–237, 262, 523, 571, 584
 —i székelyek 236–237, 262
 —i udvarnokok 227
 — (*Telukwyncz*), Telekvinc, elnéptelenedett település Alvinc határában, Fehér m 1059
 Vince, kaposi plb, ungi alesp (1356) 852
 — marianai ppk (1329–1343) 114
 — mgr (Demeter f), tasnádi plb (1341–1342), a Meszesen-túli tizedek procuratora (1342–1345), krasznai főesp (1345–1347/1352), erd kk (1346–1357), ugocsai főesp (1351/1357–1358), ppki káplán (1357), dobokai főesp (1357), Meszesen-túli ppki helynök (1358) 73, 75, 86, 244, 352, 1126, 606, 648, 923, 933, 979
 Vincenc (*Wynchench, Rohundorph, Idydorf*) – Rauendorf, elnéptelenedett település Henningfalva határában, Fehér m 242, 264, 820
 Vinerea l. Kenyér
 Vingárd (*Vengherskyrh, Guga, Chybar*) – Vingard – Weingartskirchen, Fehér m, h 242, 264
 Vințu de Jos/Vințu de Sus l. Vinc
 Virágosberek (*Vilagusberek*), Világosberek – Vireag/Florești, B-Szolnok/B-Naszód m, h 307, 830, 837
 —i cs (Becsegergely nb): Beche (István mgr a) 830, 837; Gyleth/Geleth (László mgr és Mihály a) 227, 300, 307, 559, 830, 837; István mgr (Beche f) 830, 837; János mgr (Mihály f) 830; László mgr (Gyleth f), ülnök, dobokai isp (1350) 227, 300, 307, 559, 830, 837; Mihály (Gy(e)leth f, János mgr a) 300, 307, 830
 Virișmort l. Veresmart
Virthalm l. Berethalom
 Visa (*Wysa*) – Vișa/Vișea, Kolozs m, h 450, 456
 Visdorf (*Viszдорff*), elnéptelenedett település Medgyes mellett, Medgyes sz/Szeben m 1056
 —i lk: Hentzmannus comes
 Visegrád (*Wissegrad*), Pilis m/M, v 4, 7, 12, 17, 20–22, 27–28, 36–39, 43–44, 53–54, 80, 97, 105–106, 113, 115, 119, 138, 166, 177, 179–180, 187, 216, 236–238, 258, 262, 272, 301, 305, 314, 337, 340–341, 571, 819, 882–883, 895, 1134, 903, 918, 920, 1135, 938–939, 941, 970, 994, 1006, 1009, 1014, 1040, 1044, 1050–1051, 1060–1061, 1078–

- 1080, 1089, 1093
 —i Szt. András-monostor bencés konventje 97
 —i — — —nek tagjai: apát: 1121. L. még Dániel
 — (*Altum castrum*), Pilis m/M, vár 2–3, 81, 101, 997
 —i vn: Himfi Benedek mgr
 Vişinelu I. Csehtelke
 Visk (*Vysk*) – Vyškovo, Máramaros m/U, h 336
 —i pap: György 336
 Visonta (*Wysonta*), Heves/M, h 18
 —i (v. Adácsi, Csehi, Csobolói) cs (Aba nb): „Páncélos” János (Pál f) 15–16, 18, 642, 835; János („Páncélos” Péter f) 788, 795; Pál (Péter f, „Páncélos” János és „Páncélos” Péter a) 15–16, 18, 139–140, 147, 149; Péter (Pál a) 15; „Páncélos” Péter (Pál f, János a) 15–16, 18, 139–140, 147, 149, 788, 795
 Visul I. Vizsoly
 vizzály I. ellenségeskedés
 — rendezésének szabályozása 918
 Viszdorff I. Visdorf
 Viszló (*Wyzlou*), Somogyviszló, Somogy m/M, h 692, 704
 —i cs (Tétény nb): István („Veres” László a) 692, 704; „Veres” László (István f) 692, 704
 Vizslótelke (*Vizouloteluk*), elnéptelenedett település Cege határában, Doboka/Ko-
 lozs m 288, 292
 vitéz I. lovag
 Vitka (*Wydkka*), b, Szatmár m/M, ma Vásárosnamény része 1126
 — cs (Kaplyon nb): András, szatmári szb (1347) 1126
 Vitus I. Vid
 Viuianus mgr (Johann a), kamaraisp, beszercei isp (1295), lk, Alvinc, b, Váradja 757–759, 786, 808, 816
 Vízakna (*Salisfodium*) – Ocna Sibiului – Salzburg, Fehér/Szeben m, mv 331, 815
 —i fn: *Cybinzruk*, *Der wasser val*, *Dyz brunlyn*, *Fuchzloch*, *Sal wydenplok*, *Wyzow*
 —i Szűz Mária-egyház 331
 — v lt 331
 —i cs (Péterfalvi-ág): Henneng/Hennyng (Nikolaus és Salamon a) 34, 258, 861; Nikolaus (Henneng f) 34, 258, 861; Salamon (Henneng f) 34
 —i cs (Sebesi-ág): Alard (Gyan a) 228, 342; id. Alard (Alaard a) 242; ifj. Alaard comes (Alard f, Johann a) 34, 242, 815; Dorothea (Johann leánya) 815; Gyan (Alard f) 228, 342; Johann (Alard f, Dorothea és Martha a) 815; Martha (Johann leánya) 815
 —i Miklós, erd avd és alkormányzó (1440–1452) 837
 vizek áradása I. árvíz
 Vizes (*Wyzes*), elnéptelenedett település Dobosd mellett, Temes m 88
 vízhasználat szabályozása 706
 vízi szállítás 944
 vizitáció I. egyházlátogatás
 Vizouloteluk I. Vizslótelke
 vizsga, főesperesség elnyeréséhez 943
 vizsgálat 966
 — leírása 715
 — birtokügyben 11, 56, 60, 63, 92, 94, 141, 198, 217–218, 228, 298, 340, 370, 375, 377, 395, 398, 423, 434, 445, 455, 458, 463–464, 475, 534, 549, 569, 572, 695, 709, 716, 752, 756, 811–812, 831, 903, 934, 976–977, 1007, 1022, 1029, 1031–1032, 1060, 1080, 1085, 1097–1098
 —, egyházi 68
 —, hatalmaskodás ügyében 13, 72, 79, 101, 166, 173, 199, 215, 250–251, 365, 382, 386, 486, 526, 559, 665, 668, 671, 681, 713, 715, 734–735, 746, 749, 840, 881, 890, 918, 960, 987, 994, 1008, 1053, 1058, 1063, 1107
 —, jogállásról 93
 —, leszármazásról 418
 Vizsoly (*Vysul*), elnéptelenedett település Szamosdara határában, Szatmár m 715,

1028
 —i lkk: Desev, Nagy László és Mihály
 —i cs: András (János a) 715; János (András f) 715; Mihály (Péter a) 1028; Péter (Mihály f) 1028
Vle l. Ulicsa
Vlramarusiensis l. marosontúli
Vmbuz l. Omboz
Vndoteleke l. Ondótelek
Voivodeni l. Szentiván
Vojánkeresztpataka (*Woyankerezhpataka*), fn, Lozsád 302
Vok (d) Miklós, lk, Illye 570
Volaherkis l. Árkos
Voos/Vos (d) l. Vas cs
Vorumloc l. Baromlak
Vosk mgr, bálványosi vn l. Wosk mgr
Voyouda (d) Peteu l. Derencsényi „Orros” Pető
 völgy 130, 271, 407, 414, 416, 437, 475, 482, 484, 508, 511, 541, 561, 753, 779, 961–962, 1056, 1091, 1111. L. még Áj, Almáspatakfő, Anyatavavölgye, Arnold völgye, Baglyosáj, Bajomfő, Bogdánfő, Bükk, Csoboló, Fajzövölgy, Girókút, Kisáj, Körösvölgy, Mocsolyapatak, Monyorósvölgy, *Noghkerehtal*, Patak, Pétervölgye, *Rudbach*, Sárosbükkfő, Sötétágpataka, Sötétvölgy, Sötétvölgy-pataka, Szárazáj, Szarvadvölgye, Szovarkövölgy, Tavasvölgy, *Zozan*
Vrána (*Averanus*) – Vrana, Dalmácia/H, v 442, 447–448
 —i johannita konvent tagjai: alperjel: Cornutus Baldunus
Vratislavia l. Boroszló
Vrdeg/Vrdung (d) András l. Ördög András
Vregen (*Vreha*), Epirosz/Görögország (?), v 441
 —i ppk: Ferenc
Vrke (d) János, Frátai Tamás leányainak ü 813
Vs l. Ős, Ws
 vulgáris mondás 935
 — nevek/szavak 75, 130, 161–162, 331,

624, 643, 748, 779, 1048, 1111
Vurpär l. Borberek, Vurpód
Vurpód (*Bwrperk*), Hóhalom – Vurpär – Burgberg, Szeben sz/m, h 516, 561, 948
 —i comes 948
 —i fn: *Ebersperen*, Landstrasse, *Nemansbyrbom*, *Rudbach*, Schatzbrunnen, Ziegenbach
 —i lkk: Michael comes (Blauuos comes f), Nikolaus comes (Blauuos comes f)
Vyner (d) Nikolaus, lk, Zalatna 965
Vynohradiv l. Szőlős
Vyszomos l. Szamos

W

Wachala (Tamás a), b, Törek 340, 353
Waguth (d), Wakuch/Wakwch (d) l. Vágott
Walbrunus, szelindeki plb (1332–1342) 114
Waldhütten, *Walthyde* l. Váldhíd
Waldizlavia l. Włocławek
Walter comes, lk, Buzd 959
 — comes, bíró, lk, Kolozsvár 530, 666
Wanchuk, kun (XIII. sz.) 736
Warad Petri l. Pétervárad
Warada l. Várda, Váradja
Waras l. Szászváros
Warbo(u) l. Orbó
Wass cs l. Vas cs
 — — címere 1032
 — — lt 2–4, 14, 25, 62, 107–108, 115, 125–126, 143, 151, 187, 216, 287–289, 291–292, 309, 316–317, 1124, 328, 376, 378, 382, 385–386, 389, 397, 402, 443, 497, 542, 550, 559, 616, 626, 659, 672, 677, 717, 743–744, 756, 760, 859, 908, 919, 931, 935–936, 950, 987, 1005, 1033–1034, 1077, 1081, 1096
 — — — elenchusa 327, 634
Wayk, kenéz, lk, Csicsó 735
Wbul, b, Semjén 491
Wechy (Balázs a), lk, Szalacs l. Petyh
Weidenbach l. Vidombák

- Weinberg l. Borberek
 Weingartskirchen l. Vingárd
 Weissenburg l. Gyulafehérvár
 Weisshorn l. Szézarma
 Weiskirchen l. Fehéregyháza
 Welken/Welkun (Johann és Ladislaus „a”),
 b, Kajla 208, 444, 556, 784, 790, 830,
 837, 869
 Welpreth l. Alparét
 Wepeschdorf l. Pipe
 Weres (d) Péter, b, Szentegyed l. Vas „Ve-
 res” Péter
 Werner (*Vernelyus*), zsoldoskapitány, Ná-
 poly 577
 Wernerius/Wernelyus, lk, Kézd 250–251
 Wertner Mór (1849–1921), történetkedvelő
 orvos, genealógus 264–265
 Werus (Stephan f), lk, Alcina 895
 Wesselényi cs: Ferenc, br. (†1595), fejedel-
 mi udvarmester, tanácsúr 810
 — — bp-i lt 55, 144, 146, 156, 201, 220,
 414, 446, 506, 769, 827, 1012
 — — zsbói lt 12, 268, 503, 506, 724, 779,
 1035
 Wetsch l. Vécs
 Wgolin l. Ugolin
 Wgrin l. Ugrin
 Wicko comes l. Wythk comes
 Widenbach, *Wildumbah* l. Vidombák
 Widental, fn, Morgonda 801
 Wilhelm (Peter plb a) 959, 992
 Wilimow, *Wilyelmow* l. Vilémov
 Wilkau (*Wilkow*) – Wilkowa, Szilézia/Len-
 gyelország, h 276
 — i lk: Bertold (János a) 276; János (Bertold
 f), váci, pozsonyi és erd kk (1345) 276
 Witche, lk, Buzd 853
 Wizzamos l. Szamos
 Wlanyk (Ladislaw f), b, Havasalföld, Rékas
 1084
 Wlke(y)n (Johann a), b, Kajla l. Welken
 Włocławek (*Waldizlavia*), Lengyelország, v
 — i (*Waldizlavia*, kujáviai) egyházmegye 959
 Wolfenthal l. Farkastelke
 Wolkow l. Valkó
 Woos (d) l. Vas cs
 Worbo l. Orbó
 Worso(l)ch l. Bensetelke, Varsolc
 Wosk/Vosk mgr, bálványosi vn (1345–
 1347) 300, 416
 Wosmoch (Nikolaus comes a), lk, Segesvár,
 b, Réten 529
 — (Nikolaus comes f), lk, Segesvár, b, Ré-
 ten 529
 Wosuar l. Vasvári
 Wosvar l. Vas
 Wotholapathaka, fn, Dörsök 508
 Wouercu (Antal a), b, Kide 316–317
 Wölz l. Velc
Wratislavia l. Boroszló
Wrcia l. Barcaság
 Wrdug (d) Mihály, lk, Szentegyed 25
 Wrkun (Jakab és Sebe a), b, Detrehem 951
Wruszfa l. Oroszfája
 Wruz (Péter és Zege a), b, Fazakas 367
 Ws/Hews (Miklós a), b, Fráta, Berkenyes 61,
 463, 488, 492, 494, 510, 568, 576, 603
Wsy l. Ős
Wskuleu l. Esküllő
 Wurmloch l. Baromlak
Wydka l. Vitka
Wyla, fn, Márkháza 678
 Wyllermus comes, hospes, lk, Gyfv 566
 Wylma (Elleus a), b, Pata 204
 Wythk/Wicko comes (Nikolaus, Peter co-
 mes és Stephan a), lk, Segesvár, b, Fe-
 héregyháza 173, 250–251, 539
Wywar l. Abaúj, Újvár
 Wyzlo (Mihály f), b, Hidegvíz 43
Wyzow, fn, Szelindek, Vízakna 331
 Wzturgar (d) János, lk, Horvát 748
Wzucay l. Oszvaj
Wzura l. Ozora

X

Xanthi (*Sanchia*) – Szkecsa – Iskeçe, Thrá-
 kia/Görögország, v 114, 441

—i püspök: Avaucius

Y

Ylus (*Zaz* /d/ Miklós leánya), b, Jobbágyi 247

Yteranum l. Terni

Yufalou l. Újfalu

Ywan l. János, Johann

Ywanus comes, lk, Veresmart 1115

Ywke (László a) l. Beke (?)

Z

zabla 527

Zadar l. Zára

Žagañ l. Sagan

Zagendorf l. Cegőtelke

Zágráb (*Zagrab*) – Zagreb, Zágráb m/H, v 383, 400, 410, 577, 706–707, 711, 745, 777, 818, 825, 937, 965, 1059, 1062, 1084, 1108

—i káptalan 103–104, 134–135, 221–222, 472, 796

—i — gyűlése 222

—i — tagjai: prp: 332; olvasókk: Jakab (Simon f), Lukács (Elek f); kk: Kaboli ifj. László (Bako f), Lukács (Elek f), Péter (György f), Tótsolymosi „Apród” János

—i egyházmegye 134, 332, 993

—i püspök 1122, 609–610, 739. L. még Apáti Miklós, Kanizsai István, Piacenzai Jakab

Záh (*Zaah*), Mezőzáh – Zau de Câmpie, Torda/Maros m, h 20

Zakalus (d) János, lk, Szentegyed 25

— Mihály, vámszedő, lk, Domahida 1126

Zakedot l. Szakadát

Zakeres l. Szekeres

Zakuł l. Szokol

Zala (*Sala*) vm, M, H és Szlv

—i cs: János (Miklós a) 278; Miklós (János f) 278

Zalatna (*Zalathna*) – Zlatna – Kleinschlatten, Fehér m, mv 388, 965, 1113

—i bányászok 965, 1113

—i hospesek 965

—i lk: Roman, Vyner (d) Nikolaus

—i polgárok 965

— (*Salatna*), Szászzalatna – Zlagna – Schlatt, Fehér/Szeben m, h 895

Zaláu l. Zilah

Zálnok (*Zanuk*) – Zalnóc, K-Szolnok/Szilágy m, h 792, 1043

zálogadás, biztosítékként 178

zálogbirtok garantálása visszaváltásig 1086, 1094

— kicserélése egyenértékűre 1086

zálogbirtokos elővásárlási joga 626, 687–689, 693, 700, 717

zálogosítás l. birtok zálogosítása

zálogösszeg behajtása 233

— felmutatása 1057

— kétszereződése l. összeg kétszereződése

Zaluch (Albert a), b, Mindszent 112

Zámsor (*Olsozamsor*), Alsózámsor, elnéptelenedett település Zám határában, Arad/Hunyad m 1044

— (*Felsozamsor*), Felsőzámsor, elnéptelenedett település Zám határában, Arad/Hunyad m 1044

Zanam, Zanan l. Sagan

Zanchud l. Szancsal

Zantho/Zoard (János a), b, Csongrád vm 330

Zanucapataka, fn, Pálvára, Zilah 1112

Zanuk l. Zálnok

Zára (*Jadera*) – Zadar, Dalmácia/H, v 338, 383, 400, 410, 442, 1059, 1062, 1084, 1108

—i érsek: Matafaris Niccolo de záradék, megerősítő, 1364–1365. évi 383, 400, 410, 706–707, 711, 825, 1084, 1109

—, —, szász oklevéladóké 1115

zarándoklat l. még búcsúengedély

—, római 501, 576

—, szentföldi 349

- , szentföldi, engedélyeztetésének kérelmezése 184, 348, 394, 1004
- Zarka (d) Benedek, relator 567
- Zarna (Ladislau a), b, Havasalföld 1084
- Zarrazayberche l. Szárazájberce
- zászlók zsákmányolása 577
- zászlósúr 400
- Zau de Câmpie l. Záh
- Zăuan l. Zovány
- Zauidhaza, azonosíthatatlan, elnéptelenedett település Alsókápolnás környékén, Arad m 88
- Zaz l. Szász
- Zaz (d) Miklós, b, Jobbágyi 247
- Zazerkys l. Árkos
- Zazsiluas l. Szilvás
- Zcyling Stephan, lk, Szenterszébet 90
- Zdenci l. Izdenc
- Zeech, Zeche l. Szécs
- Zebegény (*Zebegin*), Szebény – Baranya m/M, h
- i bencés konvent 97
- i — — tagjai: apát: Henrik
- Zechelneez l. Székelynéz
- Zechun l. Szécsán
- Zeckat l. Szakadát
- Zeez, Zekakana l. Szék
- Zege (Wrusz f), b, Fazakas 367
- Zegew l. Cegőtélke
- Zegezwar l. Segesvár
- Zeh l. Szeli
- Zekel/Zekul (d) l. Székely
- Zekul/Scekwl (Tamás a), lk, Kolozsvár 27, 54
- Zelemér (János a), b, Kecel, Zelemer 73, 563
- Zelemér (d) Jakab (Miklós a), b, Kecel, Zelemér 73, 563, 673, 748, 764, 773, 1097, 1112
- Zelemér (*Zelemér*) – Szabolcs m/M, h 73
- i cs l. Keceli cs
- Zelenduk l. Szelindek
- Zelk l. Selyk
- Zemere, brassói alisp (1352) 660
- zempléni (*Zemplyny*) főesperesség 354
- i főesp: János
- Zench (Miklós a), birtoktalan 249, 254, 257, 710
- Zeneketeu* l. Szénégető
- Zengg – Senj, H, v 1059, 1062, 1084, 1108
- i ppk: Portina fr
- Zenke (d) Miklós, ülnök, b, Fehér vm 227
- Zenth*, elnéptelenedett, azonosíthatatlan település Hódmezővásárhely környékén, Csanád m/M 88
- Zenthiacaptelke* l. Szentjakab
- Zenthmihalremetey* l. Remete
- Zereth* l. Szeretfalva
- Zerye* l. Szerje
- Zeryez Szent György* l. Szentgyörgy
- Zeuch, lk, Illye 570
- Zeuke (Jakab testvére), lk, Fele 542
- (Mihály a), lk, Laskod 13
- Zeuke János, lk, Kézd 250–251
- Zeyzorma* l. Szészárma
- Zichy cs zsélyi lt 87, 106, 1125, 478–479, 602, 613, 639, 746, 749, 776, 839, 852, 861, 892, 894, 912, 955, 961–963, 1014, 1045
- Ziech* l. Szécs
- Ziegenbach (Chygenbach)*, fn, Veresmart, Vurpód 561
- Ziegenthal l. Cikendál
- Ziketh* l. Sziget
- Zilach* l. Szilágy
- Zilah (Zyloh)* – Zaláu, K-Szolnok/Szilágy m, mv 269, 290, 649, 764, 1112
- i fn: Előpatak, Pálvárapataka, *Zanucapataka*
- i lk: Péter kovács
- i officialis: Péter comes (Peturke f)
- Zimbor l. Zsombor
- Zimmermann, Franz (1850–1935), levéltáros, történész 621
- Zlagna/Zlatna l. Zalatna
- Zlatná na Ostrove l. Léľ
- Zoan* l. Zovány
- Zoard (János a) l. Zantho
- Zoarkowelg* l. Szovarkóvölgy
- Zoarkoberch* l. Szovarkóberc
- Zoath* l. Szovát
- Zobor (*Zubur*) hegy Nyitra mellett, Nyitra

m/Szl, h
 —i bencés konvent 97
 —i — — tagjai: apát: Tamás
 Zochyk (János f), b, Pele 1046–1047, 1092–1093
 Zokmar l. Szatmár
 Zolouhaza, elnéptelenedett, azonosíthatatlan település Tótvárad környékén, Arad m 88
 Zoltán (*Zoltan*) – Zoltan/Mihai Viteazu – Zoltendorf, Fehér/Maros m, h 1103
 Zoltángyepű (*Zoltangyepew*), fn, Árapatak 527
 Zoltendorf l. Zoltán
 Zolwathew l. Szolváttő
 Zólyom (*Zolyom*) – Zvolen – Altsohl, Zólyom m/Szl 546
 —i cs: Domokos (Donch mgr a) 74–75; Donch/Danch mgr (Domokos f, István mgr, János mgr, László mgr és Miklós mgr a), lipthói (1312–1338), komáromi (1332–1344) és krasznai isp (1341–1342) 60, 69, 73–75, 94, 248, 305, 339, 506, 591; István mgr (Donch mgr f) krasznai isp (1346) 74–75, 305, 339; János mgr (Donch mgr f) 74–75, 94; László mgr (Donch mgr f) krasznai isp (1345) 74–75, 94, 248, 305; Miklós mgr (Donch mgr f) 74–75, 305. L. még Macska cs
 Zonga (d) Péter (Miklós, Pál és Péter a), Kaplyon nb, b, Vetés 458, 682, 750, 776
 Zonuk l. Szolnok
 Zonya l. Szuna
 Zopus, azonosíthatatlan település, talán Belényes környékén, Bihar m 296
 —i lk: Aprozya
 —i román vd 296
 Zoreni l. Lompérd
 Zorwadelgev l. Szarvadvölgye
 Zorwkw l. Szarvkő
 Zot l. Cód
 Zothmarnemethy l. Németi
 Zouard (Chepan f, György és János a), b, Királyi 832, 973
 Zovány (*Zuan*), Szilágyzóvány – Zăuan,

Kraszna/Szilágy m, h 73, 75
 Zow comes (Domokos a) l. Szécsi Péter
 Zoway l. Szava
 Zozan, fn, Dengeleg 271
 Ztayhaza, azonosíthatatlan, elnéptelenedett település Tótvárad környékén, Arad m 88
 Zuath l. Szovát
 Zuckmantel l. Cikmántor
 Zudar/Zudor (d) l. Cudar
 Zugholm l. Szeghalom
 Zuhna, elnéptelenedett település Mezőtúr és Túrkeve között, K-Szolnok m/M 777
 Zuk l. Zsuk
 Zunya l. Szuna
 Zuzd l. Szüz
 Zvolen l. Zólyom
 Zwpalmapataka l. Szépalmapataka
 Zybin l. Szeben
 Zyhond l. Sziond
 Zylas l. Szilvás
 Zyrve l. Zsidve

Zs

zsákmány l. hadizsákmány
 Zsákod (*Sakud*), Oláhzsákod – Jacu, Küküllő/Maros m, h 188
 Zsámbok, Pest m/M, h
 —i cs (Smaragd nb): Gylet (Miklós a) 629; János mgr (Miklós f), székely isp (1356–1360) 975, 995; László, császári prp (1351–1358), kápolnaisp és kir titkos kancellár (1351–1358), veszprémi ppk (1358–1371) 678, 779, 819, 918, 1059, 1062, 1084, 1108; Miklós (Gylet f, János mgr a), nádor és a kunok bírása (1342–1356) 166, 383, 400, 410, 421, 435, 491, 521, 577, 598, 629, 675, 706–707, 711, 745, 776–777, 797, 818, 825, 975, 995
 Zsiberk (*Sybeerck*) – Jibert – Seiburg, Kőhalom sz/Brassó m, h 250–251
 —i lk: Peter

- Zsidve (*Zytve, Czykwe*) – Jidvei – Seiden, Küküllő/Fehér m, h 138
- Zsigmond király (1387–1437) 80, 213, 265, 420, 1128, 582, 635, 706, 1134, 1012, 1025, 1059, 1108–1109
- zsinat, egyetemes, lateráni 168
- , egyházmegyei 71, 178
- Zsira (*Syra*), elnéptelenedett település Pécel határában, Pest m/M 984
- i Miklós, küküllővári avn (1358) 984
- Zsobok (*Subuk*) – Jebucu, Bihar/Kolozs m, h 49, 547
- Zsolna v lt 533
- Zsombor (*Sumbur*) nemzetiség 23. L. még Köblösi, Hesdái, Mórici, Zsombori cs
- Zsombor (*Sumbur*), Magyarzsombor – Jimborul Mare/Zimbor, Kolozs/Szilágy m, h 254
- (*Sumbur*), Szászzsombor – Jimborul Săsesc/Jimbor, Kolozs/B-Naszód m, h 197, 254
- i cs (Zsombor nb): Ilona (Sumbur leánya, Papfalvi Demeter fel) 23–24; Pethew (Sumbur f) 23; Sumbur (Pethew és Ilona a) 23; Jakab 197; János 197. L. még Sombory cs
- (*Sonbur*), elnéptelenedett település Sepsibükszád határában, Fehér/Kovácsna m 101, 212, 523, 527, 1079, 1088–1089
- i fn: Beszédmező, Büdöshegy, Közbérc, Tóbérc, Zsomborfő
- Zsomborfő (*Somburfw*), fn, Zsombor 527
- Zsuk (*Swk, Zuk*) – Jucu, Kolozs m, h 35, 111–112, 117, 132, 227, 231, 396, 476, 488–489, 542, 628, 755, 1082, 1102
- i fn: Kőrös
- i plb: János és Simon 117
- i cs: Albert (Mihály és Miklós comes a) 489; Barnabás/Barrabas (Miklós comes f, Dávid és Miklós a) 111–112, 132, 231, 476, 482, 489, 1082; Dávid (Barnabás f) 1082; Dávid (Miklós comes f) 111–112, 132, 231, 489; Domokos (István, János, Mihály és Péter a) 117, 227, 231, 476, 482, 489, 542, 547, 731, 755, 809, 1031–1032, 1055, 1102; Erzsébet (Mérai Ilona leánya) 755; Illés (Miklós comes f) 111–112, 132, 231, 476, 482, 489, 1082, 1102; István (Domokos f) 231, 482, 489; István (László, Lénárd és Sándor a) 231, 476, 482, 489; János comes (Domokos f), kolozsi szb (1340?, 1347, 1349, 1353, 1355, 1358, 1359), ülnök 35, 117, 227, 231, 396, 482, 489, 542, 547, 628, 731, 755, 809, 1031–1032, 1055, 1102; László (István f) 231, 476, 482, 489, 1102; Lénárd (István f) 231, 488–489; Mihály (Albert f) 489; Mihály (Domokos f) 231, 476, 482, 489; Mihály (Miklós comes f) 111–112, 132, 231, 476, 482, 489; Miklós comes (Albert f, Barnabás, Dávid, Illés és Mihály a) 111–112, 132, 231, 476, 482, 489; Miklós (Barnabás f) 1082; Péter (Domokos f) 231, 482, 489; Sándor (István f) 231, 489. L. még Suky cs lt
- Zsurk (*Surk*) – Szabolcs m/M, h 393

A DL-SZÁMOK MUTATÓJA

A Magyar Országos Levéltár Diplomatikai Levéltárából e kötetben feldolgozott
oklevelek jelzetei

(A félkövérrel szedett jelzetszámok után kötetünk regesztaszámái következnek)

683: 820; **1146:** 736; **1335:** 304; **2470:** 75; **3292:** 7; **3293:** 8; **3297:** 11; **3324:** 28, 410; **3392:** 65; **3422:** 69, 72; **3454:** 28, 410; **3492:** 97; **3553:** 119, 400; **3572:** 129; **3582:** 138; **3594:** 129, 150; **3751:** 242; **3756:** 250–251; **3770:** 264–265; **3771:** 264–265; **3812:** 264, 356, 361; **3912:** 395, 398; **3924:** 395, 398, 409, 416, 420; **3946:** 426, 437; **4085:** 534; **4086:** 539; **4098:** 548; **4100:** 549; **4151:** 577; **4152:** 577, 592; **4153:** 577, 592–593; **4197:** 435, 514; **4233:** 629, 636; **4331:** 690; **4369:** 719; **4382:** 729; **4526:** 797; **4557:** 815; **4562:** 819; **4628:** 856; **4646:** 885; **4666:** 913; **4766:** 1028; **5024:** 631, 761, 1024, 1026; **6170:** 409, 416; **6484:** 815; **9104:** 635; **9481:** 400; **10753:** 395, 398, 409, 416, 420; **11742:** 1, 5; **26370:** 245, 371; **26371:** 324; **26372:** 355; **26373:** 546, 574; **26421:** 600; **26590:** 17; **26752:** 841–842, 911, 977, 1007; **26753:** 370, 377; **26860:** 952; **26861:** 1075; **26980:** 687–689, 693, 817, 1057; **27136:** 730; **27138:** 23–24; **27139:** 128, 137; **27140:** 569, 572; **27270:** 252, 256; **27271:** 172; **27273:** 326; **27426:** 489; **27427:** 835; **27428:** 1104–1105; **27628:** 340, 353; **27829:** 59, 163; **28057:** 529; **28061:** 58, 93, 177; **28063:** 96; **28064:** 339; **28065:** 108, 151, 287, 289, 291, 309, 328, 376; **28068:** 576; **28069:** 693, 696, 701; **28070:** 789; **28071:** 854; **28073:** 897; **28074:** 1080, 1085; **28075:** 792, 1043; **28353:** 974; **28577:** 249, 254; **28578:** 983; **28579:** 1041–1042, 1090; **28726:** 122, 130; **28727:** 199; **28728:** 450, 456; **28729:** 488, 492, 494; **28730:** 625, 627–628, 643–644; **28731:** 625, 627–628, 643–644; **28733:** 789, 791; **28734:** 824, 826; **28735:** 863, 878, 888, 1010; **28736:** 898, 928; **28737:** 898, 928, 990; **28862:** 1107; **28898:** 15–16, 18; **28901:** 77; **28902:** 159, 162, 266, 271; **28909:** 838, 845; **28910:** 871; **29095:** 208; **29124:** 109; **29134:** 173; **29136:** 248; **29137:** 258; **29140:** 403; **29141:** 404; **29142:** 429; **29143:** 466; **29144:** 469; **29146:** 531; **29147:** 551; **29148:** 665; **29149:** 863, 878; **29151:** 964; **29152:** 965; **29153:** 965; **29154:** 978; **29155:** 1099; **29425:** 41; **29426:** 406; **29427:** 175, 234, 460; **29428:** 709; **29429:** 840; **29430:** 910; **29431:** 1022; **29433:** 792, 1043; **29667:** 210; **29674:** 232; **29675:** 314; **29677:** 380; **29678:** 423; **29679:** 427; **29680:** 422, 686; **29681:** 422, 745; **29682:** 513; **29684:** 575; **29686:** 596; **29687:** 984; **29688:** 1044; **29689:** 1103; **29983:** 629; **29992:** 629, 636, 658, 814; **30001:** 512; **30009:** 155; **30013:** 53; **30017:** 862, 866; **30099:** 629, 658, 814, 825; **30108:** 31; **30109:** 61; **30110:** 295; **30111:** 364; **30112:** 384; **30113:** 449; **30115:** 524; **30116:** 629; **30117:** 629; **30118:** 629, 825; **30119:** 685; **30120:** 951; **30296:** 249, 254, 257, 691, 697, 703, 710, 718; **30298:** 409, 416–417, 425–426, 429, 437; **30374:** 179; **30376:** 189; **30378:** 335; **30379:** 338; **30380:** 338, 343, 758–759, 786, 816; **30381:** 418; **30382:** 388, 413; **30383:** 483–484; **30384:** 495; **30386:** 588; **30387:** 871, 900; **30388:** 982, 1048; **30605:** 517; **30635:** 30; **30637:** 10; **30638:** 45; **30640:** 51; **30642:** 214, 217; **30643:** 214, 218; **30647:** 458; **30648:** 474; **30649:** 502, 508–509; **30653:** 589; **30656:** 617; **30659:** 752–753; **30660:** 818; **30662:** 836; **30664:** 895; **30665:** 965; **30666:** 966–967; **30667:** 792, 1043; **30669:** 1097, 1112; **30670:**

1113; **30673**: 318; **30687**: 864; **30688**: 1076; **31053**: 21, 629, 636, 658, 814, 825; **31060**: 1083; **31091**: 269; **31092**: 338; **31093**: 586, 590; **31094**: 605, 607; **31095**: 629, 636; **31096**: 629, 825; **31097**: 782, 785, 798; **31098**: 814; **31099**: 868; **31101**: 831; **31172**: 122, 130, 180; **32196**: 498, 501; **32197**: 938, 947; **32505**: 1109; **32506**: 1109; **36385**: 557, 1016; **36403**: 99, 110, 180, 207, 374; **36408**: 594–595, 597, 608, 612, 846, 848, 860, 869; **36409**: 48, 954, 971; **36505**: 751; **36542**: 483–484; **36543**: 965; **36544**: 1100, 1111; **36824**: 489; **36877**: 826; **36956**: 716; **37040**: 660, 800; **37059**: 965; **37078**: 463; **37585**: 264–265; **38168**: 832; **38172**: 973; **38175**: 1050, 1054; **38584**: 1050, 1054; **38757**: 335; **38761**: 77; **39999**: 462; **40850**: 36; **40867**: 78; **40899**: 117; **40911**: 100, 152; **40943**: 196; **40945**: 197; **40959**: 226; **40979**: 27, 54, 255; **40987**: 280; **40994**: 305; **40996**: 308; **41028**: 367; **41042**: 396; **41055**: 198, 419; **41059**: 418, 424; **41066**: 438; **41072**: 453; **41077**: 434, 465, 473; **41141**: 570; **41154**: 601; **41177**: 637; **41180**: 681; **41200**: 532, 538, 694; **41205**: 713; **41210**: 713, 715; **41263**: 139–140, 147, 149, 788, 795; **41292**: 877; **41294**: 881; **41296**: 887; **41314**: 932; **41337**: 975, 995; **41339**: 1006; **41356**: 1039–1040; **41407**: 1094; **41541**: 570; **41602**: 1095; **41820**: 811–812; **42694**: 835; **42892**: 714; **43083**: 570; **43193**: 805; **44336**: 830, 837; **45072**: 153, 161; **46474**: 407; **47944**: 1089; **49246**: 64; **50335**: 809; **50336**: 829; **50602**: 997; **51453**: 421; **51455**: 486; **51502**: 491; **51529**: 521; **51728**: 886; **51778**: 960; **51781**: 979; **51783**: 991; **57076**: 50; **57082**: 598; **57326**: 545; **58535**: 771; **58549**: 1084; **60974**: 247; **60979**: 206, 640; **61188**: 1127; **61234**: 1127; **62698**: 38; **62699**: 38; **62700**: 37; **62702**: 37, 528; **62703**: 642, 649; **62704**: 733; **62705**: 722–723; **62706**: 803; **62707**: 876; **62708**: 891, 893; **62710**: 876, 972; **62711**: 1049; **62713**: 37, 528; **62718**: 37, 528; **62722**: 37; **62723**: 537, 541, 543; **62737**: 1049; **62776**: 651; **63069**: 799; **64030**: 1128; **64039**: 705; **64044**: 747; **64047**: 778; **65386**: 299; **65387**: 1013; **65755**: 519; **67664**: 74; **67665**: 587, 591; **67668**: 74, 80; **68908**: 872; **70550**: 209; **70626**: 337, 354; **70631**: 629, 636; **70644**: 629; **70653**: 811–812; **70930**: 629; **71174**: 238; **71463**: 268; **71864**: 301; **72007**: 629; **72380**: 578; **73647**: 34; **73648**: 91; **73649**: 120, 164; **73650**: 335; **73651**: 373; **73652**: 412; **73653**: 388, 413; **73654**: 415; **73655**: 196, 240, 282, 372–373, 392, 432–434; **73656**: 444; **73657**: 196, 240, 282, 372–373, 392, 432–434, 459; **73658**: 468; **73659**: 485, 490; **73660**: 493; **73661**: 499; **73662**: 779; **73663**: 556; **73664**: 622; **73666**: 683; **73667**: 731; **73668**: 784, 790; **73670**: 874; **73671**: 909; **73672**: 958; **73674**: 996; **73675**: 1023, 1030; **73676**: 1031; **73677**: 1029, 1032; **73678**: 1055; **73679**: 412; **73681**: 157; **73682**: 408; **73765**: 830, 837; **73801**: 870; **74151**: 625, 627–628, 643–644; **74434**: 35; **74452**: 442, 447–448; **74804**: 211; **76818**: 1125; **76663**: 87; **76684**: 106; **76892**: 478; **76893**: 479; **76928**: 955, 961, 1014; **76994**: 602; **77005**: 613; **77019**: 639; **77085**: 746, 749; **77118**: 776; **77167**: 839; **77169**: 852; **77183**: 861, 892; **77187**: 894; **77194**: 912; **77209**: 955, 962–963; **77699**: 1045; **83278**: 833; **85326**: 1038; **86488**: 633; **86581**: 204; **86622**: 1000; **87130**: 88; **91332**: 124; **91374**: 359; **91422**: 584; **96218**: 57; **96219**: 66; **96222**: 83; **96245**: 200; **96246**: 205; **96266**: 321; **96274**: 358; **96297**: 445, 457, 475; **96308**: 553; **96310**: 558; **96315**: 554, 560, 567; **96308**: 505, 511; **96342**: 769; **96354**: 867; **96380**: 780, 879–880; **96841**: 580; **97822**: 1126; **97946**: 641; **98236**: 42; **98544**: 29; **98551**: 298; **98559**: 496; **98562**: 536; **98564**: 573; **98567**: 624; **98571**: 682; **99333**: 1078, 1091; **99615**: 750; **100036**: 383; **102783**: 1021; **103942**: 1128; **104971**: 1128; **105211**: 670; **105441**: 55; **105442**: 156; **105443**: 144, 201; **105444**: 220; **105445**: 414; **105446**: 769; **105448**: 827; **105467**: 1012; **105472**: 506; **105483**: 146; **105762**: 446; **107453**: 175, 234, 460, 470–471

A DF-SZÁMOK MUTATÓJA

A Magyar Országos Levéltár Diplomatikai Fényképgyűjteményéből e kötetben
feldolgozott oklevelek jelzetei

(A félkövérrel szedett jelzetszámok után kötetünk regesztaszámjai következnek)

208506: 806; **208798:** 237; **208799:** 236; **208867:** 906; **209979:** 336; **212689:** 535; **228460:** 535; **228464:** 535; **229977:** 1118; **236301:** 579; **238228:** 227; **238232:** 262; **238233:** 571; **244413:** 229; **244425:** 537, 541; **244447:** 15–16; **244449:** 431; **244454:** 1117; **244525:** 9; **244526:** 231; **244527:** 212; **244574:** 632; **244575:** 801; **244576:** 1060; **244577:** 1062; **244578:** 1106; **244579:** 1114; **244580:** 1115; **244592:** 1115; **244679:** 105, 1059; **244711:** 118, 123; **244741:** 170, 781, 1061; **244742:** 170, 781, 1061; **244796:** 170, 781; **244808:** 582; **244980:** 1062; **245753:** 105, 1059; **246805:** 706; **246806:** 706; **246814:** 706; **246816:** 706; **246827:** 1025; **247225:** 594–595, 597, 608, 612, 846, 848, 860, 869, 873, 998–999; **247234:** 190; **247886:** 525; **247935:** 307; **247981:** 166; **251725:** 645, 692, 704, 712; **252597:** 647, 650; **252646:** 101; **252647:** 195; **252648:** 1082; **252675:** 46, 49; **252676:** 131; **252677:** 131; **252678:** 131; **252679:** 131; **252680:** 131; **252681:** 547; **252690:** 550; **252691:** 443; **252694:** 2; **252705:** 25; **252706:** 616; **252707:** 677, 760; **252711:** 756, 1033–1034; **252715:** 908, 919; **252716:** 931, 935–936; **252717:** 987, 1005; **252718:** 1096; **252731:** 107; **252732:** 497; **252739:** 397; **252744:** 2–4; **252745:** 2–3, 14; **252746:** 62; **252747:** 115; **252748:** 187; **252749:** 216; **252751:** 125; **252752:** 316–317; **252755:** 389; **252756:** 382, 386; **252757:** 3; **252758:** 542; **252759:** 497; **252760:** 659, 672; **252761:** 626; **252762:** 559; **252763:** 717; **252764:** 743; **252765:** 744; **252766:** 756; **252767:** 950; **252768:** 1077; **252769:** 1081; **252889:** 126; **252892:** 2, 143, 1123, 378; **252893:** 288, 292; **252895:** 108, 151, 287, 289, 291, 309, 328, 376, 385; **252896:** 402; **253311:** 526; **253314:** 684; **253431:** 13; **253432:** 56, 60; **253434:** 63; **253435:** 92; **253437:** 272, 300; **253438:** 365; **253439:** 455; **253443:** 668, 671; **253445:** 853; **253446:** 884; **253448:** 994, 1008; **253449:** 1011; **253537:** 1109; **253559:** 804; **253583:** 165; **253584:** 599; **253625:** 1086; **253649:** 190; **253650:** 674; **253651:** 757; **253652:** 810; **253653:** 855; **253654:** 899; **253655:** 930; **253656:** 980; **253659:** 15–16, 18; **253676:** 1027; **254785:** 503; **254786:** 506, 779; **254787:** 12; **254790:** 503, 1035; **254797:** 724; **254848:** 268; **255005:** 483–484; **255006:** 405, 411; **255007:** 583, 875; **255008:** 695, 698–699, 702; **255009:** 98, 193; **255010:** 22, 67; **255146:** 779; **255149:** 229; **255198:** 755; **255237:** 1102; **255253:** 476, 482; **255276:** 568; **255304:** 510, 604; **255305:** 813; **255306:** 488, 492, 603; **255307:** 488, 492, 603; **255325:** 568; **257451:** 454; **257477:** 20; **257478:** 520; **257480:** 783; **257545:** 131; **257546:** 190; **257547:** 357; **257653:** 40; **257654:** 47; **257655:** 306; **257656:** 320; **257657:** 440; **257658:** 676, 678–680; **257702:** 523, 527; **257703:** 587, 591; **257726:** 500; **257728:** 188; **257790:** 101; **257791:** 195; **257792:** 308; **257793:** 1082; **257856:** 131; **257857:** 131; **257867:** 1073; **257934:** 629, 636; **257935:** 629, 825; **260608:** 32; **260609:** 89; **260613:** 360; **260618:** 393; **260623:** 540; **260624:** 544; **260628:** 614; **260629:** 734–735; **260631:** 767; **260632:** 766; **260633:** 793; **260640:** 851; **260641:** 858; **260643:** 949; **260644:** 957; **260646:** 1051; **260647:** 1065; **260648:**

1074; **260650**: 1087; **260656**: 481; **260657**: 481; **260662**: 576; **260921**: 94, 430; **260926**: 461; **260927**: 74, 80; **260928**: 75; **260930**: 976; **262706**: 535; **266376**: 230; **272939**: 890; **274724**: 533; **275164**: 375; **275165**: 375; **275166**: 76; **275167**: 81; **275168**: 113; **275169**: 142; **275170**: 370, 377; **275171**: 464; **275172**: 764; **275173**: 775; **275174**: 863; **275175**: 865; **275176**: 878, 888; **275177**: 989, 1010; **275178**: 1101, 1110; **275179**: 1101, 1110; **275288**: 787, 802; **277267**: 648, 652; **277289**: 6, 33; **277291**: 70; **277292**: 72; **277293**: 95; **277294**: 116; **277296**: 121; **277297**: 157; **277298**: 127; **277299**: 194; **277300**: 228; **277301**: 202; **277302**: 203; **277303**: 233; **277304**: 244; **277306**: 85, 259–261, 263, 270, 302, 310, 315, 319, 322–323, 329–330; **277307**: 290; **277309**: 342; **277311**: 388, 413; **277312**: 451; **277313**: 518; **277315**: 566; **277316**: 953; **277317**: 71; **277318**: 586; **277319**: 586, 590; **277320**: 606; **277321**: 611; **277322**: 452, 648, 653; **277323**: 325, 648, 654; **277324**: 203, 648, 655; **277325**: 669; **277326**: 253, 648, 656; **277327**: 158, 648, 657; **277328**: 664; **277329**: 721; **277330**: 727–728; **277331**: 754; **277333**: 821; **277334**: 86, 794; **277335**: 191; **277336**: 843; **277337**: 903, 934; **277338**: 903, 934; **277339**: 883; **277340**: 882; **277341**: 918; **277342**: 920, 933; **277344**: 939, 945; **277345**: 941, 946; **277346**: 970, 988; **277347**: 1036; **277348**: 1037; **277349**: 882, 896, 940, 1066; **277350**: 1098; **277351**: 1058, 1063; **277356**: 981; **277365**: 504; **277366**: 86, 794; **277381**: 959; **277396**: 225; **277426**: 213; **277472**: 903, 934; **277512**: 808; **277552**: 213; **277848**: 621; **278288**: 487; **278727**: 1046–1047, 1064, 1092–1093; **278737**: 327; **278754**: 307; **279050**: 777; **279110**: 341; **280910**: 700; **280911**: 132; **280912**: 111; **280913**: 112; **280948**: 141; **281034**: 530; **281131**: 585, 630; **281203**: 737; **281204**: 666; **285595**: 582; **285610**: 582; **285612**: 582; **286542**: 84; **286543**: 620; **286544**: 800; **286553**: 213; **286591**: 213; **286636**: 619; **286637**: 618; **286639**: 213; **286670**: 660; **286686**: 620; **289626**: 1067; **290927**: 74; **290936**: 192; **291191**: 467; **291209**: 610; **291216**: 1122; **291217**: 1119; **291218**: 1119; **291745**: 79; **291747**: 68; **291798**: 1120; **291896**: 467; **291961**: 171; **291962**: 623; **292103**: 507; **292105**: 948; **292124**: 948; **292180**: 90; **292181**: 516; **292199**: 43; **292200**: 44; **292201**: 114; **292214**: 331

Jakó Zsigmond (1916–2008) Biharfélegyházán született. Egyetemi tanulmányait a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetem történelem karán végezte Mályusz Elemér tanítványaként. A budapesti egyetemen és a Magyar Országos Levéltárban való szolgálat után 1941-ben az Erdélyi Nemzeti Múzeum Levéltárába, Kolozsvárra került. 1942-től kezdődően előbb az ottani magyar, majd pedig a Babeş–Bolyai egyetemen a középkori történelem és történeti segédtudományok tanáraként nemzedékeket nevelt az erdélyi történetkutatásnak. 1941 és 1950 között a magyar kutatás korszerű műhelyévé fejlesztette az Erdélyi Nemzeti Múzeum Levéltárát, melyet a magánlevéltáraknak a pusztításoktól való mentése által pótolhatatlan értékkel gazdagított. 1990 után az Erdélyi Múzeum-Egyesület elnökeként irányította az erdélyi magyar tudományosság újjászervezését. Erdély történetével, középkori forrásainak feltárásával és kritikájával kapcsolatos eredményei, korszerű, új módszerek meghonosítását célzó törekvései, emberi és tudósi magatartása jelentős befolyást gyakorolt az erdélyi magyar történetkutatásra. Kutatói, nevelői és tudománysszervező munkásságának elismeréseként a Magyar Tudományos Akadémia tiszteletbeli, a Román Akadémia rendes tagjává választotta; az Eötvös Loránd Tudományegyetem és a Ráday Akadémia díszdoktorává avatta, a Magyar Köztársaság pedig Széchenyi-díjjal tüntette ki. Munkáinak bibliográfiája a születésének nyolcvanadik évfordulójára az Erdélyi Múzeum-Egyesület által kiadott emlékkönyvben, illetve az Erdélyi Múzeum folyóiratnak a szerző kilencvenedik születésnapjáról megemlékező számában található meg. Mindvégig tevékeny és öntudatos életének 93. évében hunyt el Kolozsvárott.

ISBN 978 963 631 166 7

9

789636

311667